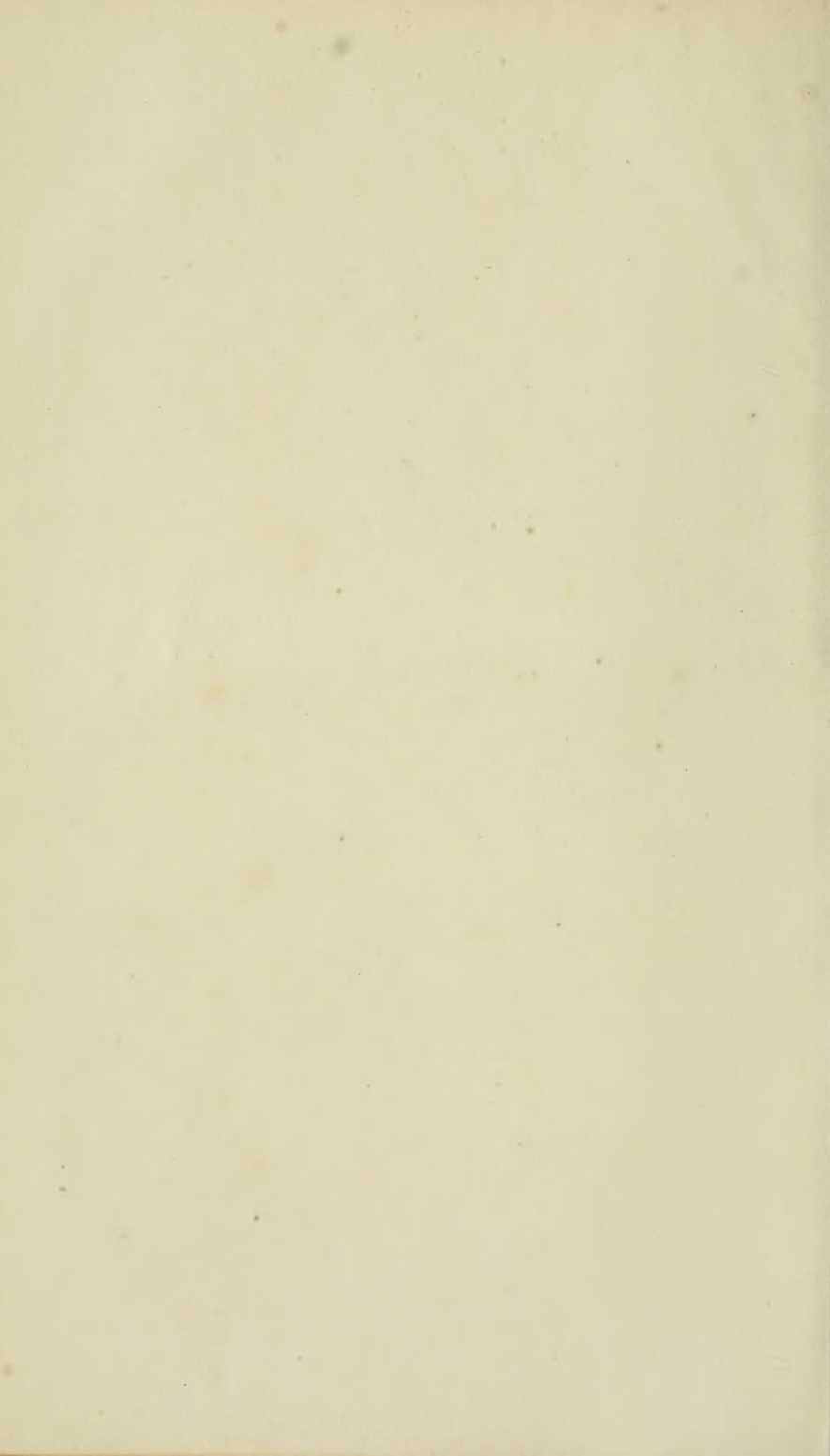

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

UNIVERSITY OF TORONTO

LIBRARY

OF THE

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

(ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.)

HOMERI
...
OPERA OMNIA.

EX RECENSIONE, ET CUM NOTIS,

JO. AUG. ERNESTI.

VOLUMEN QUINTUM:

COMPLECTENS

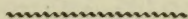
HYMNOS, EPIGRAMMATA, FRAGMENTA.

UT ET

INDICES LOCUPLETISSIMAS

RERUM MEMORABILIIUM, ET VERBORUM

IN CONTEXTU, NOTISQUE.

ANNEXA SUNT

. PROLEGOMENA AD HOMERUM,

SCRIPTORE F. A. WOLFIO:

ET VITA HOMERI, AUCTORE PLUTARCHO.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.



OMNIPOT APANITA

OTETU HOMER

OTER A OMNIA

ET REVISIONE ET FINE NOTIS

10 AUG. 1830

TOHNEY GUNTON

CONTRACTING

ITIMOS EICRAMMATA TRAGMATA

ET IT

INTELLECTUS LOCUTUS

REDEMPTORIALIUM ET VARIORUM

IN COTIN. NOTISQUE

1830

ANNA NOT

PROLEGOMENA AD HOMERUM

EXPOSITIO A. A. NOTIS

AT VITA HOMERIS NOTISQUE

GLASSGOW

Printed by James Watson, Glasgow

1830

1830

1830

H O M E R I  
OPERUM APPENDIX:

COMPLECTENS

HYMNOS, EPIGRAMMATA, FRAGMENTA.

EX RECENSIONE, ET CUM NOTIS,

JO. AUG. ERNESTI.

UT ET

INDICES LOCUPLETISSIMAS

RERUM MEMORABILIVM, ET VERBORUM

IN CONTEXTU, NOTISQUE.

~~~~~

ANNEXA SUNT

PROLEGOMENA AD HOMERUM

SCRIPTORE F. A. WOLFIO:

ET VITA HOMERI, AUCTORE PLUTARCHO.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academia Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~
1814.

THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

OF THE

ALPHABET

CAROLO PHILIPPO GESNERO
CONSILIARIO IN AULA EL. SAX. ET ARCHIATRO

JO. MATTHIÆ

VIRI INGENIO, DOCTRINA, MERITIS ILLUSTRIS

FILIO ILLUSTRIS

S. P. D.

JO. AUGUSTUS ERNESTI.

CUM primum Homerici operis Volumen e manibus dimittebam, *Vir illustris*, utcumque vel auctum a me vel emendatum, recreationem quandam animi e molestia in eo labore exhausta petebam, exponenda Parenti Tuo totius instituti ratione, et cum eo veluti super iis, quæ fecissem destinassemque, colloquendo. Id, non dicam, quam jucundum ipsi fuerit, et dixi alio loco: sed quid operi huic profuerit, dicendum videtur. Etenim cum consilii ratio hæc esset, ut illa modo quatuor Volumina exempli Clarkiani repeterentur, quæ minori forma in Britannia prodissent, haberentque Iliados et Odysseæ Carmina, ut quæ sola sine dubitatione Homeri essent, et sola vel legerentur, vel legenda juventuti putarentur, et ad literarum græcarum scientiam comparandam, et ad ingenium fingendum alendumque, ipse me hortatus est, ut absolverem hoc, ut ille appellabat, veluti munus, adderemque Volumen quintum, in quo reliqua Carmina essent cum illis edi solita, et Barnesianæ Appendicis bona,

denique Index Græcus in Contextum Homericum, minor ille quidem Seberiano, etiam Barnesiano, qui profecto nullo certo consilio e Seberiano factus est, in utramque partem, et copia et inopia, vitiosus, cæterum ad usum cognoscendi Homericæ sermonis accommodatior. Non ignorabam, quantum mihi oneris imponeretur. Sed et rei ipsius utilitate, et prope magis amore in Parentem, *Vir illustris*, Tuum commotus, promisi me ita facturum. Liberasse me illius promissi necessitate videbatur mors ejus: sed urgebat amicitiae religio, cujus vim etiam auget desiderium mortuorum. In ipsa autem laboris molestia, quam in primis in Indice digerendo sæpe ita expertus sum, ut non procul res esset ab impatientia, non tantum illo Ulysseo, *τίτλαδι δὲ κρηάδι*, me sustentavi; quantum memoria et cogitatione Parentis Tui, quo impellente primum id laboris suscepissem. Atque utinam vivi memoriam mihi usurpare licuisset, interdum etiam consilio, fortasse et plenius quid et melius perfecissem: certe hoc tempore, in fine operis, hunc primum fructum caperem laboris, ut ei, sicut in prima parte feci, exponerem, quid et quomodo actum esset.

Enimvero cum TE, *Vir illustris*, nominis, animi, studii sui, juris denique omnis heredem reliquerit, sisque TU mihi non modo TUIS virtutibus, multis sane et magnis, sed etiam paternæ amicitiae et conjunctionis caussa, longe et carissimus et jucundissimus, TE, feci, mente et cogitatione ut in illius locum hoc tempore substituerem, et TE cum, tanquam cum Ipso colloquens, exponerem Tibi rationem hujus Appendicis Homericæ; si judicio Tuo, quod et in talibus rebus habes rectissimum et elegantissimum, operam tali de caussa a me navatam possem probare.

Primos igitur hoc Volumen habet *Hymnos*, sub *Homeri* nomine, ut scis, edi solitos, cæterum cujusvis alius potius auctoris, quam *Homeri*, antiquissimos tamen, ut quos vetustissimi scrip-

tores, eum, qui in Apollinem est, etiam *Thucydides*, memorent. De quibus dicere hoc tempore, quæ ab doctis hominibus super eorum auctoribus disputantur, nec necesse est, nec ad institutum opus multum profuerit, præsertim cum in manibus sint libri, quibus legendis abunde satisfieri incertas opiniones scire aventibus possit. Eos cum ipsius Homeri Carminibus statim in principio editos esse satis constat, et ab iis, qui post *Demetrium* fuere, editoribus ita repetitos, ut nihil iis emendationis per librorum scriptorum auxilia accesserit. Itaque varietas antiquarum editionum fere est in spiritibus, accentibus, et aberrationibus operarum typographicarum. Causa est, opinor, hæc, quod exempla scripta sunt longe rarissima, ne in instructissimis quidem Bibliothecis reperiuntur. Itaque nec in Barnesianis codicibus fuit, qui hymnos haberet, nec quemquam scio, qui in iis edendis libro scripto se usum profiteatur. Primus in iis corrigendis elaboravit *Bernh. Martinus*, Divionensis, in Variarum Lectionum elegantissimis libris, ante hos novem annos in Batavis recusis, ab eoque non unus locus pulcherrime est correctus. Ante annos autem non multos, ingenium et doctrinam in iis corrigendis feliciter expertus est *Davides Ruhnkenius* V. C. in Epistola Critica ad *Valkenarium* V. C. Idem tentavit clarus Homericorum Carminum editor *Barnesius*, usus *Martini* inventis et ingenio suo, sed ita, ut non multum profecerit, interdum etiam temere suas conjecturas receperit in textum. *Clarkii junioris* opera in his hymnis fere consumitur in congerendis locis Homericis, e quibus vel integros versus, vel modos loquendi, sumpserunt Auctores hymnorum; quæ res non est inutilis studiosis, cæterum non consultum nobis fuit visum, iis in hac editione repetendis supra modum augere Volumen, potiusque nostris in notulis vel commemoravimus aliorum inventa, vel ipsi lucis aliquid afferre tentavimus: quod scimus esse non multum, nec id fateri erubescimus, qui sine

libris scriptis nec moliri multa in scriptis veterum sustinemus, nec multum profici posse existimamus.

Hymnis subjiçuntur *Epigrammata*, et alia parva *Poëmata*, ex Vita Homeri, quæ cum *Herodoti* libris edi solet, repetita; quod institutum est ab *Henrico Stephano*, imitatie sunt, qui post eum *Homeri* Carmina edidere. Itaque emendandi in his Carminibus fons est in hujus libelli editis et scriptis libris, itemque in *Suida*, qui in Vitam Homeri, a se concinnatam, magnam eorum partem, ex eodem libello, ut opinor, derivavit, et *Certamine Homeri et Hesiodi*, in quo pariter quædam occurrunt. Eos libros nos usurpavimus pro copia, quæ tum erat, cum eam particulam Voluminis parabamus prelo. Quæ post observata nobis sunt, accepto præsertim *Herodoti* Wesselingiani exemplo, ea in *Addenda* retulimus.

In his (nam de *Fragmentis* dictum est in eorum capite) et correximus subinde vitia, quæ ab operis venerant, et vero etiam interdum notulas nostras, quas etiam auximus: inprimisque dedimus *Excerpta Codicis scripti*, quem nobis e Bibliotheca Elisabethana apud Uratislavienses suppeditavit Theologus eruditissimus, annisque et meritis in Ecclesiam et literas venerandus, *D. Jo. Frider. Burgius*. Is liber, quia manu *Michaëlis Apostolii*, eruditi hominis, scriptus est, ab expugnatione patriæ, Constantinopolis, in Creta insula exulantis, et propter paupertatem libris græcis scribendis victum quærentis, ut sua ipse manu subscripsit, putavi accuratiorem hujus libri scripturam fore, et propterea dignum Codicem, qui a me diligenter cum exemplo Clarkiano compararetur. Enimvero vidi, quod ipsa *Excerpta* docebunt, vel per incitiam, vel per negligentiam hominis, festinantis scilicet in describendo, propter eam, quam dixi caussam, sæpe vitiosissimam esse scripturam, nec modo, aut maxime, in raris et difficilioribus verbis, sed etiam in maxime vulgaribus, et ubi leges metricæ, vel ad puerilem modum cognitæ, ei poterant

a lapsu cavere. Et sunt tamen non pauca in illo libro, quæ vel firmare bonas lectiones, vel conjecturis materiam præbere, et prodesse Homero possint. Cæterum Volumen alterum, quod Odysseam habet, diversum est ab eo, in quo est Ilias. Nam hoc totum manifeste scriptum est una *Apostolii* manu; illud non pariter. Nam liber primus totus, et secundi versus 1—27. scripti sunt alia recentiori manu ad explendum opus mutilum. Rursus eadem illa manus scripsit in η' . a v. 240. reliqua illius libri, initio facto in media pagina, in qua desinit *Apostolii* manus. In θ' . porro est lacuna a v. 557. sed modo in charta, duarum paginarum. Nam post has sequitur v. 558. et in fine paginarum scripsit sua manu Odyss. $\lambda\epsilon\iota\pi\epsilon\iota$, quod lacunam operis indicat, quæ hic nulla est. In sequentibus denique libris passim inserta sunt vel singula vel plura folia, alia antiquiori et meliori manu scripta: quæ, quia ad iudicium Excerptorum prosunt, indicabimus: Od. α' . 147—204. et 567. μ' . 43. ν' . 59—170. Sed in hoc loco omisi sunt a scriba illo versus plures, a v. 78—128. qui manu recentiori, cujus sunt initia operis, in margine scripti sunt, a quo etiam lacuna in ξ' . a 142—192. expleta est. In $\omicron'$. ab 196—316. π' . 1— ϕ' . 145. est rursus pulchrior illa manus: reliqua sunt *Apostolii*. Atque etiam in capite Voluminis sunt folia quædam ejusdem illius pulchrioris scripturæ, cujus etiam chartæ sunt meliores, quæ habent locum Od. τ' . a versu 192— υ' . 62.

Ilias porro scripta est latioribus versum intervallis, ad capiendas glossas, quæ rubro liquore verbis superscripta sunt: Odyssea angustioribus spatiis, et sine glossis. In illis autem glossis non modo sunt interpretationes verborum, quarum exempla quædam commemoravimus, quæ vel ad intelligendum vel ad iudicandum aliquid valere posse videbantur, sed etiam ellipsium supplementa, itemque articulorum, et nominum propriorum a communibus per lineolas superductas distinctiones.

Notabile est etiam discrimen scripturæ, primum in hoc, quod

in Iliade consonæ, pronuntiatione duplicandæ ad moram syllabæ augendam, in futuris, aoristis, satis constanter, sæpe etiam aliis locis, sine duplicatione, in Odyssea plerumque bis scriptæ sunt: deinde in aliis, ut, quod in Iliade fere est πόλις, πόλεμος, πολεμίζεν, ποτι, in Odyssea plerumque cum editis πτόλις, πτολ. περιτί. Quæ res cum similibus, quæ perspiciendis Excerptis nostris facile observabuntur, clare docent, primum, diversorum librariorum exempla fuisse, e quibus *Apostolius* Homeri Carmen utrumque duceret, deinde, non suum in scribendo iudicium, nec certam legem, sed exempla, quæ ante oculos haberet, secutum esse. Omnino Ilias antiquioris scripturæ plura vestigia habet, ut, in ο pro ω, elisionibus negligendis, omittendo ν ἐφελκυστικῶν, ubi per cæsura syllaba producit: quamquam in hoc etiam Odysseæ scriptura accuratior est libris vulgatis, sæpeque ita vel demit vel addit, ut nos conjeceramus. Observabunt etiam lectores, Odysseæ scripturam valde consentire cum Codice Benteiano, cujus Excerpta in Clarkianis notis sunt, ubi ille stat contra scriptorum cæterorum et editorum lectionem.

Cæterum de bonis horum Codicum, quæ supra tetigimus, illud etiam restat commemorandum, quod eorum, præsertim alterius, qui Odysseam habet, indiciis, vel oritur suspicio (Il. ο'. 562.) vel firmatur opinio, de versibus quibusdam spuriiis, et posthæc in editione accurata e textu in notas rejiciendis, recipiendisque contra nonnullis lectionibus, quæ adhuc in notis tantum et inter Varias Lectiones commemoratæ sunt. Nec contemnendum est hoc, quod lectiones quasdam novas ex iis proferre licuit, ante nondum in Codice MS. repertas, quæ vel recipiendæ in textum videantur, ut ἐνέπρηθεν Il. χ'. 374. ut ἀντρεψ. pro ἀντρ. ψ'. 436. etc. Od. ε'. 145. τὴν δέ, 170. κερῆναι, pro κερῖναι, δ'. 735. ὀτρυνῶς, κ'. 326. ἀποξύναι etc. vel alia commoda habent, ut Il. ω'. 481. ἄλλων, 771. θρηνας, quod hic Codex solus cum Lip-

siensi habet, servitque saltem illustrando et firmando loco *Suidæ*, in h. v. item v. 318. καλῆς ἀρ. cum glossa κλεισιν, etc.

Omnino hujus Codicis Excerpta suspicionem faciunt, multa adhuc latere in libris manuscriptis, quæ prodesse *Homeri* Carminibus possint: estque optabile, ut Viri docti, quibus est facultas eorum, conferant cum editis, et Excerpta in lucem proferant vel ipsi, vel per alios, atque etiam sic prosint *Homero*. Etenim satis habeam, profuisse literis communibus, idque refert: utrum sub meo ipsius an alterius nomine fiat, nihil refert, nec reipublicæ, nec mea, ut qui mea causa id nec facio, nec facere debeo. Superiores quidem editores, qui post *Demetrium* fuere, aut nullos MSS. Codices habuere, aut paucos, nec valde bonos. Oportet igitur investigare, quicquid reliquum est librorum, quæ reperta sunt, proferre in lucem, ut aliquando aliquis idoneus judex ex ea materia et copia deligat, quæ *Homero* prosint, omnia, tandemque poëtæ principi contingat, quod ei ante alios debet contingere, ut integer omni parte et purus ab omnibus maculis reddatur, quas ei vel incitia vel alia causa adpersit. Res est sane magni laboris, et longi, vel unum utriusque Carminis Codicem accurate comparare cum textu edito: sed oportet industrium esse et strenuum in agendo, et adiutores assumere. Si tres aut quatuor alii posthæc fecerint, quod ego non totis quinque annis inter tot alias occupationes efficere potui, satis magna copia parata erit.

Locum in hac Appendice feci etiam libello incerti Auctoris *de Vita Homeri*, sive potius *de Poësi HomERICA*, non modo quod, antiquo instituto *Demetrii*, adjunctus est editionibus *Homeri* antiquioribus omnibus, sed etiam, et multo magis, quod ejus lectio plurimum ad utiliter legendum *Homerum* prodesse potest, mihi quidem olim juveni lectus multum profuit.

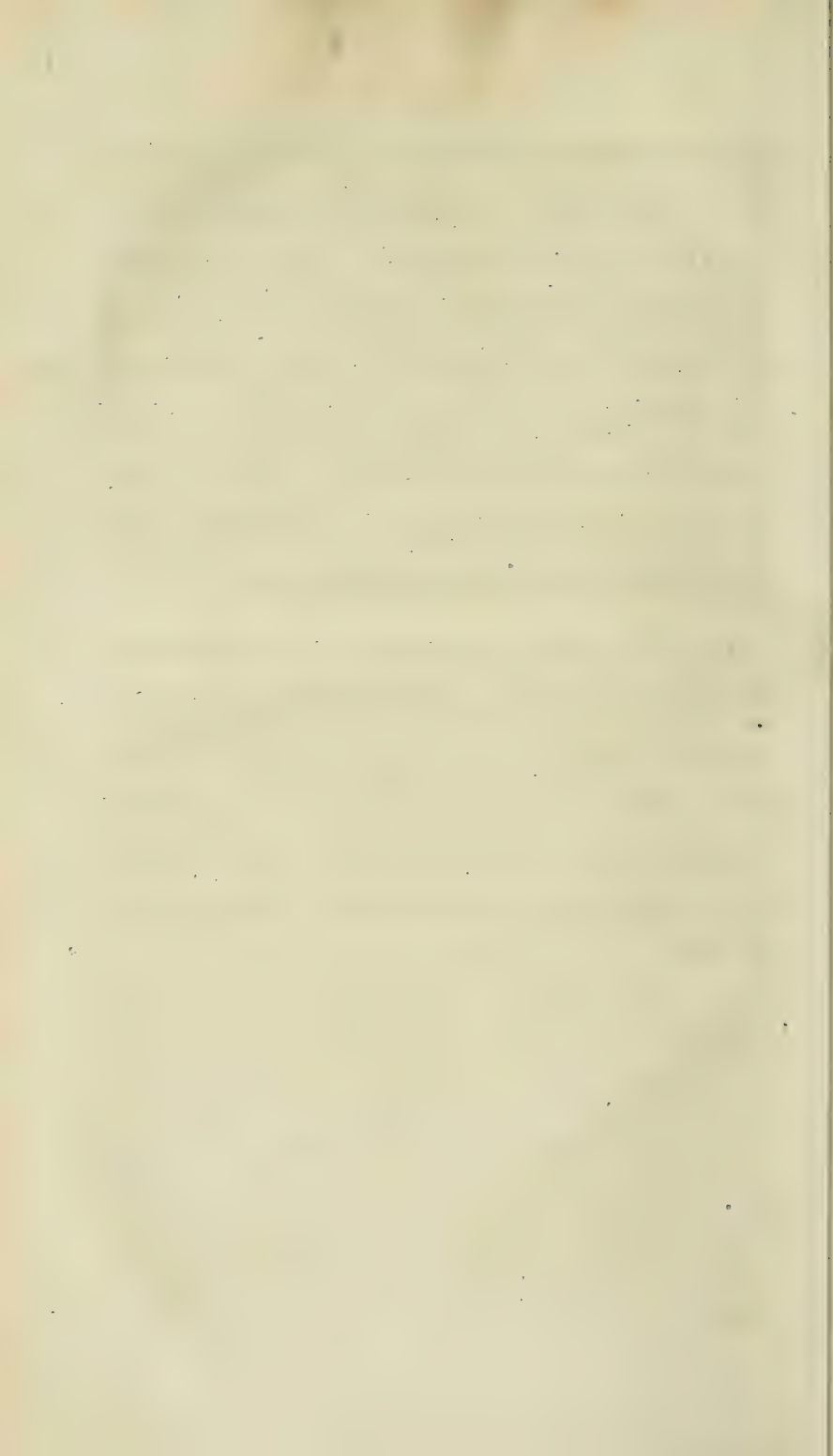
Restat, *Vir illustris*, ut de *Indice Græcorum Verborum* dicam, quem de Patris Tui voluntate addidi, ejus ratione, delectu, or-

dine et modo universo. Nempe quoniam hic Index comparabatur ad usus non modo quærentium verbum aliquod Homericum, quibus Seberianus paratus est, sed etiam consuetudinem Homericam in verbis usurpandis vel ad intelligentiam vocabulorum, vel ad usum interpretandi et emendandi; faciendum fuit, ut iis rebus accommodaretur Indicis ratio. Itaque primum in delectu verborum, etsi supervacua Seberiani Indicis resecare animus fuit, tamen necesse habuimus, etiam vulgaria vocabula ponere, præsertim, quæ semel aut raro occurrerent, aut alio, quam in cæteris scriptoribus, sensu, ut ὕμνος, ἐπαρχεῖν, et alia: item, quæ modo in Hymnis extant, ut ᾠδή, τύχη, τίπος, τεράχνης etc. et hæc etiam semel modo aut parcius; quod est accurate cognoscere cupientibus græca necessarium. Tum, etsi secuti sumus hujus editionis lectiones, quarum sunt quædam novæ; tamen non negleximus etiam exhibere veteres et vulgatas, ut tamen reperiri loca possent, si cui esset opus, nec putet, ea verba temere esse neglecta et prætermissa. In ordine porro ita moderati sumus rem, ut nec plane servaremus Seberianam rationem, nec desereremus, consuleremusque tironibus in primis, qui, si omnia sub uno veluti capite suo posuissemus, difficiliter reperirent, quæ quærent. Itaque κείμενο v. c. ἡμεῖς non ad suum thema retulimus, sed iis, ad Glossariorum modum, loca sua assignavimus. Quæ autem in eadem veluti vicinia essent, ea ad unum caput retulimus, fecimusque etiam sæpe indicia partium cæterarum, ut tamen quodammodo disjecta veluti verbi ejusdem membra copularentur. Interpretati etiam sæpe sumus vocabula, quæ vel rariora essent, vel nude posita ambiguitatem haberent, nomina an verborum vim haberent, aut cujus temporis essent. Denique etiam usus varios verborum, ab varietate formarum, activarum et mediarum, vel structuræ, omninoque modos loquendi varios notavimus. In quo veremur, ne non satis constantes nos judicent, qui attenderint. Et ipsi in hoc nobis displicemus.

Sed excusationem dabit hoc, quod ab initio hac ratione aut omnino non, aut parcissime uti placebat. Verebatur enim, ne major fieret Index, quam libri modus ferret. Post, cum aliquot plagulae essent expressae formis, videremusque, quantum numerum caperet una plagula, mutavimus consilium, et ea diligentius notare coepimus. Itaque studiosis reliquum erit, quod observent ac notent: habebitque, qui post nos Homerum edet, quod agat, supplendo, addendo, quae a nobis casu praetermissa sunt, et fortasse etiam detrahendo, ut perfectior Index reddatur, et plane aptus studiosis literarum. Nunc hac nostra opera, quae nobis permolesta fuit, nec aliud habuit gratiae, quam quod uno tenore universam Homeri graecitatem lustrare et perspicere potuimus, ut contenti sint studiosi, rogamus.

Haec sunt, *Vir illustris*, quae de hoc Volumine dicenda habui. Extremum illud est, ut TE rogem, primum, ut in his omnibus facilem ac lenem TE mihi iudicem praebas, deinde hoc munusculum benigne accipias, et pignus mei erga TE animi putes, denique existimes, TE, quoad Parentis TUI memine-ro, hoc est, ad finem usque vitae, vel Ipsius caussa, mihi, ut es, carissimum futurum. TU vicissim facies, ut mihi eadem de caussa amorem erga me TUUM conserves. Scripsi Lipsiae d. VI. Maii.

HOMERI
HYMNI, EPIGRAMMATA,
ET FRAGMENTA,

RECENSUIT

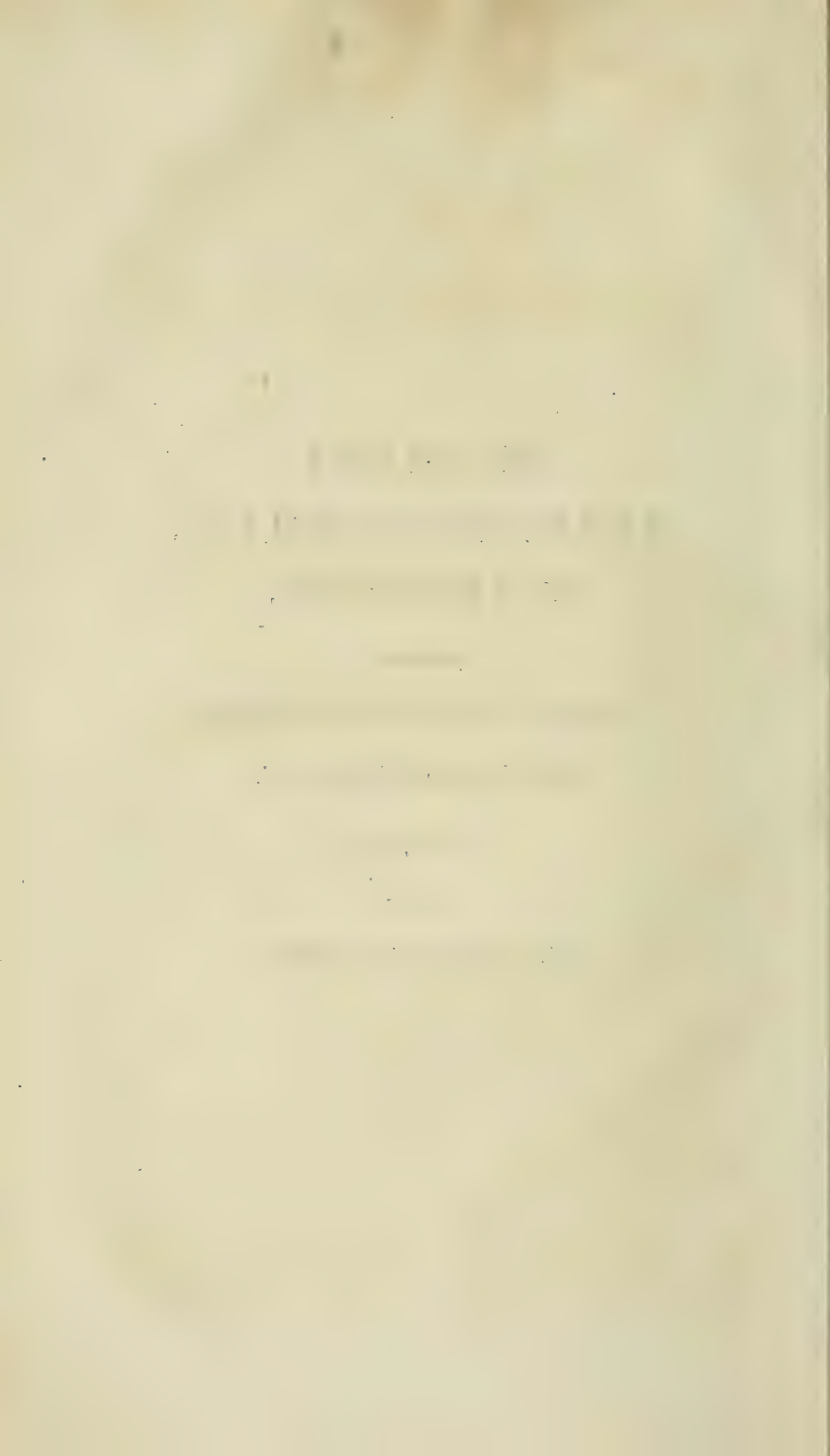
VARIAS LECTIONES, NOTAS,
INDICEM DENIQUE GRÆCUM,

IN CONTEXTUM,

ADDIDIT

JO. AUGUSTUS ERNESTI.

ὍΜΗΡΟΥ ὙΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

- ΜΗΝΉΣΟΜΑΙ ἐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
Ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέεσιν ἰόντα,
καὶ ῥά γ' ἀναΐσσεσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
5 Λατὰ δ' οἷή μινε παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἥ ῥα βίον τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλῆσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο,
Πασσάλας ἐκ χρυσέας· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγασα.
10 Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατρὲς δέπαι· χρυσεῖω,
Δειννύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι

MEMOR ero neque obliviscar longe jaculantis Apollinis,

Quem et Dii ipsi per domum Jovis metuunt euntem,

Et utique assurgunt prope advenienti

Omnes a sedibus, quando præclaros tendit arcus.

5 Latona autem sola manet apud Jovem fulmine gaudentem,

Quæ et arcum remittit et occludit pharetram,

Et illius ab fortibus humeris manibus capiens

Arcum; suspendit ad columnam patris sui

Clavo ex aureo; ipsum vero ad sellam ductum jubet considerare.

10 Huic autem nectar dat pater poculo aureo,

Excipiens clarum filium: postea vero Dii alii

Ver. 1. ἐδὲ λάθωμαι] Imitatus est *Cal-*
limachus H. in Di. 1. in Del. 8.

Ver. 11. Δειννύμενος] Verti *excipiens*,
quod est h. l. aptum, et in tali tempore

usitatum. Sic autem verbum hoc et si-
milis dici, pro δειννύμενος, docet *Hesych.* in
h. v. Cæterum *Homerum* cum Dativo
hoc verbum hoc sensu struere ait *Clarki-*

- Ἐνθα καθίζεσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ
 Οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.
 Χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 15 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κρاناῖ ἐνὶ Δήλῳ,
 Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
 Ἀγχοτάτω Φοῖνικος, ὑπ' Ἰνώποιο ρέεθροις.
 Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐῦμον ἔοντα;
 20 Πάντῃ γάρ τοι Φοῖβε νόμος βεβλήσεται ᾧδῃς,
 Ἡ μὲν ἂν ἡπειρον πορτιτρόφον ἦδ' ἀνὰ νήσους.
 Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
 Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδε προρέοντες,
 Ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
 25 Ἡ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάσμα βροτοῖσι,
 Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῖ ἐνὶ νήσῳ,

Ibi consident; gaudet autem veneranda Latona

Quoniam arciferum et fortem filium peperit.

Salve o beata Latona, quoniam peperisti præclaros liberos,

15 Apollinemque regem et Dianam sagittis gaudentem,

Hanc quidem in Ortygia, illum vero aspera in Delo,

Inclinata ad longum montem et Cynthium collem,

Proxime palmam, sub Inopi fluentis.

Quomodo enim te laudabo prorsus laudabilem?

20 Penitus enim tibi, o Phæbe, lex attributa est cantus,

Et per continentem vitulos nutrientem et per insulas.

Omnes autem speculæ tibi placuere ac vertices summi

Altorum montium, omnesque ad mare profluentes,

Littoraque ad mare protensa, portusque maris.

25 An ut te primum Latona peperit gaudium mortalibus,

Procumbens ad montem Cynthi aspera in insula,

us Il. i. 196. Odys. 8. 59. quod non est. Τὼ ibi est accusativus, sed qui ad προσίφην referri potest.

Ver. 12. καθίζεσιν] Scr. καθίσεις, et post ἔτικτε.

Ver. 16. Τὴν — Δήλῳ,] Versus hic est etiam apud Pseudo-Orpheam, H. in Laton. 5. De dissensu Poëtarum, aliis Delum et Ortygiam unam insulam facientibus; aliis diversas, et rursus semel aliis, aliis his peperisse Latonam dicentibus, Span-

hemius videndus ad Callimachi H. in A. 60. Del. 255.

Ver. 19. Πῶς γάρ etc.] Imitatur Callim. H. in Del. init. et aliis locis. Pro πῶς γὰρ commemoratur lectio πῶς τ' ἄρ, vel πῶς δ' ἄρ, quod melius.

Ver. 20. βεβλήσεται] Sorte tibi cecidit, vel data est. Sed quia βεβλήσεται semper pluralis numeri est, etiam in substantivo v. hic numerus requiritur, ut judicat Barnesius, et quidem νομοί. Illud placet, non

- Δήλω ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαινὸν
 Ἐξήει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
 Ἔνθεν ἀπορνούμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
 30 Ὅσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
 Νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτη τ' Εὐβοία,
 Αἰγαί τ' Εἰρεσίαί τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,
 Θρηϊκίός τ' Ἀθώως, καὶ Πηλὶς ἄκρα κάρηνα,
 Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκίοντα,
 35 Σκύρος καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺν,
 Ἰμβρος τ' εὐκτιμένη, καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
 Λέσθος τ' ἡγαθέη, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
 Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλλ' κεῖται,
 Παιπαλόεις τε Μίμας, καὶ Κωρύκx ἄκρα κάρηνα,
 40 Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺν,
 Καὶ Σάμος ὕδρηλῇ, Μυκάλης τ' αἰπείνῃ κάρηνα,

Delo in circumflua: utrinque autem unda nigra
 Prodebat ad terram dulce spirantibus ventis.
 Hinc omnibus mortalibus imperitas

- 30 Quosunque Creta intus habet et populus Athenarum,
 Insulaque Ægina, navibusque incluta Eubœa,
 Ægæque Iresiaque, et finitima mari Peparethus,
 Thraciusque Athos, et Pelii summi vertex,
 Thraciaque Samus, Idæque montes umbrosi,
 35 Scyrus et Phocæa, et Autocanæ mons altus,
 Imbrusque bene habitata, et Lemnus importuosa,
 Lesbusque valde divina, Macaris solum Æolionis,
 Et Chius, quæ insularum fecundissima in mari jacet,
 Saxosusque Mimas, et Coryci summi vertex,
 40 Et Clarus splendida, et Æsageæ mons altus,
 Et Samus aquosa, Mycalæque alti vertex,

hoc; nec sufficit ratio allata. Barnesium sequitur Clarkius.

Ver. 22. ἄδον] Hæc est vera lectio, quæ consuetudine poetarum in tali re firmatur. Interpretatio vetus cantabant nata est ex ἄδον, quod est in edd. vet. nostris omnibus.

Ver. 31. Αἰγίνη] Sic cum Barnesio rescripsi pro Αἰγίνα, ut syllaba ultima producat; nisi cæsura sufficit.

Ver. 32. Εἰρεσίαί] Ruhnkenius V. C.

corrigit Πιριεσίαί, urbs Magnesiae, de qua vid. Holsten. ad Steph.

Ver. 33. Ἀθώως] Ita bene Barnesius. Nam Ἀθως versum corrumpit. Stephanus in Ἀθως docet, duplicem formam esse in Nominativo, ut in Κῶς, pro quo etiam Κόος et Κόως dictum est.

Ver. 36. ἀμιχθαλόεσσα] Hesych. ἀ-προσάμειστος; ἐκ θαλάσσης καὶ ὕδατος. U-
 sus est ipse Homerus in hac insula Il. α'.
 753.

- Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ἡνέμοεσσα,
 Νάξος τ', ἥδ' Ἐπάρος, Ῥηναῖα τε πετρήεσσα.
 45 Τόσσον ἐπ' ὠδίνεσσα Ἐκχεόλον ἵκετο Λητὼ,
 Εἴ τίς οἱ γαίῃων υἱεῖ δέλει οἰκία δέσσαι.
 Αἱ δὲ μάλ' ἐτρώμεον καὶ ἐδείδισαν, εἰ δέ τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιότερη περ εἶσα.
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλῃς ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
 50 Καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐδέλεις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἐμοῖο
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, δέσσαι τ' ἐνὶ πύονα νηὸν,
 Ἄλλος δ' ἔτις σείῃ πόθ' ἄψεται, εἰ δέ σε λίσσει,
 Οὐδ' εὐβων σε ἔσεσθαι οἶομαι, εἰδ' εὐμηλον,

Miletusque, Cousque, urbs Meropum hominum,
 Et Cnidus alta, et Carpathus ventosa,
 Naxusque et Paros, Reneaque saxosa.

- 45 Tam late parturiens Apollinem vagata est Latona,
 Si quæ sibi terrarum filio velit habitacula concedere.
 Hæ vero valde tremebant et timebant, neque aliqua sustinuit
 Phœbum suscipere, fertilis quancquam esset.
 Nisi quum utique Delum ascendit veneranda Latona,
 50 Et illam interrogans verba alata dixit;
 "Dele, si enim utique vis solum esse filii mei
 "Phœbi Apollinis, et struere opulentum templum,
 "Alius nemo te accedet, neque te rogabit,
 "Neque bobus te fore puto, neque ovibus opulentam,

Ver. 37. Μάκαρος] Nomen proprium esse patet ex Il. ω'. 544.

Ver. 38. ἡ νήσων — κτεῖται,] Imitatus est Callim. H. in Del. 3. αὖ νήσων ἱερῶταται ἐν ἅλ' κτεῖται.

Ver. 40. Αἰσαγένης] Ruhnkenius V. C. corrigat Αἰγαγένης, qui est mons Asiæ. Illud nomen nuspiam memoratur.

Ver. 42. Μερόπων ἀνθρώπων,] Holstenius ad Steph. p. 186. b. reprehendit interpretes, qui vertant mortalium hominum, cum Μερόπων sit nomen proprium, quod incolæ insulæ dicantur Meropes. Hoc secutus est etiam Barnesius, deditque Meropum hominum. Sane debet esse aliquid proprium urbi: mortalium autem hominum urbs potest unaquæque alia dici.

Sed tamen cum Substantivo ἀνθρώπων solenne est appellative intelligi. Itaque nos semper offendit. Idem sensit Cl. Piersonus, qui vitium esse iudicavit in ἀνδρ. corrigitque ἀγχιόρων.

Ver. 45. Τόσσον ἐπ' ὠδίν.] Sic rectissime correxit Barnesius. Ordo est ἐπὶ τόσσον ἵκετο, tot terras obiit. Et posset quidem ἵκετο τόσσον etiam sine præpositione dici, ut fit centies: sed verbum ἵκατο nihil est, atque adeo e Lexicis tollendum.

Ver. 46. οἰκία δέσσαι.] Non habitacula ponere, sed sedem, domum præbere, ubi posset partum edere: mox νηὸν δέσσαι est alicui struere ædem, ut alibi.

Ver. 51. εἰ γάρ κ' ἐδέλεις] Sententiam negativam desiderari, patet e consequente.

- 55 Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, ἔτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις.
 Αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργα νηὸν ἔχρησθα,
 Ἄνδρωποί τοι πάντες ἀγινήσας' ἐκατόμβας
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι κνίσσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,
 Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἳ τε θεοὶ κε σ' ἔχωσιν
- 60 Χειρὸς ἀπ' ἄλλοτρίης, ἐπεὶ ἔ' τοι πῖαρ ὑπ' ἔδας.
 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ, κυδίστη δύγατερ μεγάλη Κοῖοιο,
 Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν Ἐκάτοιο ἄνακτος
 Δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς
- 65 Ἀνδράσιν· ὧδε δὲ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
 Ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, ἐδέ σε κεύσω·
 Λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα

- 55 " Neque vindemiam feres, neque plantas innumeras produces.
 " Si autem utique Apollinis longe jaculantis templum habueris,
 " Homines tibi omnes ferent centum boum sacrificia
 " Huc coeuntes; nidor autem tibi immensus semper,
 " Diu regem si alueris, deique te tuebuntur
- 60 " Manu ab aliena, quoniam non tibi fertile solum."
 Sic dixit: gaudebat autem Delus, respondensque ait;
 " Latona, inclytissima filia magni Coëi,
 " Lubens quidem ego genituram jaculatoris regis
 " Reciperem. Nimis enim vere sum male audiens
- 65 " Apud homines: sic autem utique admodum honorata dicerer.
 " Sed hunc tremo, Latona, sermonem, neque te celabo:
 " Valde enim quendam dicunt insolentem Apollinem

Itaque legendum videtur εἰ γ' ἔκ ἐθέλεις. Et ni fallor ita correxit jam alius. Sed nihil a me notatum reperi. Ei respondit v. 56. hæc: Αἱ δὲ κ' Ἀπόλλ.

Ver. 53. ἐδέ σε λίσσει,] Merito offendit hæc vox Cl. Ruhnkenium. Corrigit σ' ἀτίσσει, contemnet. Sed contemptus ab h. l. alienus videtur. Malim τίσει, nec te honore, beneficio adficiet. Scripsere, li-tera temere, ut centies alibi, duplicata, v. c. infra 443. τίσει, inde λίσσει natum videtur.

Ver. 57. ἀγινήσας' ἔκ.] Sic Barnesius correxit e locis hujus hymni aliis. Edd. vett. ἀγινῶσιν. quod defendi posset utunque: sed illud melius. De verbo ipso diximus ad Callim. H. in A. 82.

Ver. 59. Δηρὸν ἄνακτ' etc.] Barnesius e mera conjectura versum sic refigit et correxit: εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα, θεοὶ κε σε δηρὸν ἔχωσι etc. Facile credo, versum esse vitiosum, qui et cæsura caret; sed non tamen imiter Barnesium sine libris. Edd. vett. omnes carent τῶ οἳ τε, et legunt ἀναξ.

Ver. 62. Κοῖοιο,] Sic verissime correxit Barnesius veterem lectionem Κρόνοιο, quæ falsissima est. Latona est Coëi, non Croni, filia; unde apud Callim. H. in Del. dicitur Κοιῆς, ut ibi pro Κοικῆς reposuimus.

Ver. 64. δυσηχῆς] Est alias epitheton ventorum vehementiorum, hibernorum

- Ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρξραν.
- 70 Τῷ ῥ' αἰνῶς δειδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Μὴ ὁπότεν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπεὶ κρηναήπεδός εἰμι,
 Ποσὶ καταστρέψας, ὥσῃ δ' ἄλως ἐν πελάγεσσιν.
- Ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
- 75 Κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἢ κεν ἀδῇ οἶ,
 Τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα.
 Πελύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
 Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
- Ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεᾷ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
- 80 Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 Ἑμμεναι ἀνδρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Πάντας ἐπ' ἀνδρώπας, ἐπεὶ πολυνύμους ἔσιν.
- Ὡς ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν·
- Ἴσω νῦν τάδε γαῖα καὶ ἔρηνος εὐρύς ὕπερθεν,
- 85 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγιστος

“Fore, magnum autem imperium gesturum immortalibus,

“Et mortalibus hominibus super alma tellure.

70 “Cujus rei causa utique graviter timeo mente et in animo,

“Ne cum primum viderit lumen Solis,

“Insulam aspernetur, quoniam asperi soli sum,

“Pedibus evertens, pellatque maris in Pelagum.

“Ubi mihi quidem magni fluctus caput copiose semper

75 “Inundabunt: hic autem ad aliam terram veniet, quæ placuerit ipsi,

“Constructurus templumque et lucos arboribus densos.

“Polypodes autem in me thalamos Phocæque nigræ

“Domicilia facient vilia ob inopiam populorum.

“Sed si mihi sustinueris utique dea magnum juramentum jurare,

80 “Hic illum primum constructurum præclarum templum,

“Quod sit hominum oraculum, ac postea

“Omnes ad homines, quandoquidem multa nomina habet.”

Sic utique dixit. Latona autem deorum magnum juramentum juravit:

Sciat nunc hæc terra et cælum amplum superius,

85 Et inferne fluens Stygis aqua, (quod maximum

- "Ορκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν)
 Ἦ μὴν Φοῖβε τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰὲν
 Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σε γ' ἔξοχα πάντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ Ἑκάτοιο ἄνακτος.
 Λητὰ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοισ
 Ὠδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοδι πᾶσαι,
 "Οσσαί ἄρισαι ἔσαν, Διώνη τε, Ῥεῖη τε,
 Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάσωνος Ἀμφιτρίτη,
 95 "Αλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένης Ἥρης.
 Ἦσο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Μένη δ' ἐκ ἐπέπυσο μογοςόκος Εἰλείθυια·
 Ἦσο γὰρ ἄκρῳ ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν,
 Ἥρης φραδμοσύνη λευκωλένης, ἥ μιν ἔρυκε
 100 Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Λητὰ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.
 Αἱ δ' Ἴριν πρῆπεμψαν ἑκτιμένης ἀπὸ νῆσς,
 Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρκμον,

Juramentum gravissimumque est beatis diis)

Certe utique Phœbi hic odoriferum erit semper

Altare et templum, honorabit autem te utique maxime omnium.

Sed postquam jurassetque finiissetque jusjurandum,

90 Delus quidem valde gaudebat nativitate jacularis Apollinis:

Latona autem novem dies quidem et novem noctes insperatis

Partus doloribus torquebatur: deæ autem erant intus omnes

Quæcunque optimæ erant, Dionaque, Rheaque,

Vestigatrixque Themis, ac valde gemens Amphitrite,

95 Aliæque immortales, excepta candidis-brachiis decora Junone:

Sedebat enim in domibus Jovis nubicogi.

Sola autem non scierat faciens laborem in partu Lucina:

Sedebat enim summo in olymposub aureis nebulis,

Junonis consilio albis-ulnis decoræ, quæ illam detinebat

100 Invidia, quod utique filium bonumque fortemque

Latona parere pulchricoma tunc futura erat.

Hæ autem Irim misere a bene-habitata insula,

Ducturam Lucinam, pollicentes magnum monile

- Χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμένον, ἐννεάπηχυν.
 105 Νόσφιν δ' ἥνωγον καλέειν λευκαλένης Ἥρης,
 Μῆ μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειν ἴσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκασε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
 Βῆ ῥα δέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλύμπον,
 110 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάραιο δῦραζε
 Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δάματ' ἔχουσαι.
 Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπέιδεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 Βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 115 Εὗτ' ἐπὶ Δῆλῳ ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
 Τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
 Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχες, γῆνα δ' ἔρεισε
 Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένεσθαι,
 Ἐκ δ' ἔδοξε προσφύωδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 120 Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λούον ὕδατι καλῷ

Aureis filis contextum, novemcubitale.

- 105 Seorsum autem jusserunt vocare ad albiulna Junone,
 Ne ipsam postea verbis averteret venientem.
 Sed postquam hoc audierat ventipes velox Iris,
 Abiit utique currens: velociter autem transmisit quicquid in medio spatii est.
 Cæterum ubi pervenit ad Deorum sedem, altum olympum,
 110 Statim utique Lucinam domo ad januam
 Evocans, verbis alatis allocuta est,
 Omnibus omnino sicut jusserant olympias domos habentes.
 Huic autem animum persuadebat, in pectoribus caris:
 Iverunt autem columbis timidis gressu similes.
 115 Ubique in Delum venerat faciens-dolorem-parturiendo Lucina,
 Hanc tunc utique partus cepit, prompta autem erat parere:
 Circa autem palmam jecit manus, et genua fixit
 Præto in molli: subrisit autem terra subtus,
 Prosiliitque in lucem: Deæ vero ulularunt omnes.
 120 Ibi te, o jacular Phœbe, Deæ lavabant aqua limpida

Ver. 119. [Σοφ.] V. de h. v. ad Callim.
 Hymn. in Del. v. 256.

Ver. 120. [Εἰθα σε, ἦϊε Φοῖβε,] ἦϊε quasi
 ἦϊε, unde Aristarchus ἦϊε scribi volebat,
 vid. Etym. M. in ἦϊε φοῖβε, ubi affertur
 hemistichion simile: ὡς ῥα σὺ ἦϊε φοῖβε.

Ibid. λῶν] Barnesius correxit λόαν, ut
 conjecerat H. Stephanus; quod et ipse
 melius puto: sed vulgatum tamen et ip-
 sum defendi potest similibus exemplis.
 Nempe pronunciando contrahi verbum
 debet in unam syllabam, quasi esset λῶν.

- Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῶ,
 Λεπτῶ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσειον στρόφον ἤκαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσιν ἐρατεινὴν
 125 Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῶ,
 Οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ' ἄμβροτον εἶδαρ,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
 Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.
 130 Αὐτίκα δ' Ἀθανάτοισι μετηῦδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
 Χρήσω τ' ἀνδρώποισι Διὸς νημερτέα βελήν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἐκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 135 Θάμβεον Ἀδάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
 Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
 Γηδοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκίᾳ θέσθαι

Caste et pure, fasciaverunt autem veste candida,

Tenui, pulchra: circa autem auream fasciam injecerunt.

Neque utique Apollinem ensem habentem aureum lactavit mater;

Verum Themis nectarque et ambrosiam amabilem

125 Immortalibus manibus præbuit; gaudebat autem Latona,

Quoniam arciferum et fortem filium peperisset.

Cæterum postquam, Phœbe, comedisti immortalem cibum,

Non te utique amplius retinuerunt aureæ fasciæ palpitantem,

Neque vincula detinere, solvebantur autem vincula omnia.

130 Statim autem immortales allocutus est Phæbus Apollo:

Sit mihi citharaque cara et curvi arcus,

Vaticinaborque hominibus Jovis verum consilium.

Sic cum dixisset, descendebat a terra lativia

Phæbus intonsus longe jaculans, hæ autem omnes

135 Stupebant immortales, auro igitur Delus universa

Onerabatur, aspiciens Jovis Latonæque progeniem,

Gavisa, quoniam illam Deus elegisset domum facere

Ver. 125. *θήσατο μήτηρ*,] Hoc verbum alias de infantibus dicitur, ut apud Callimachum H. in Jov. 48. ubi auctores de h. v. laudati, in his Eustath. ad Odyss. p. 1485.

Ver. 125. *ἐπήρξατο*.] Idem quod *κατήρξατο*, de quo ad Od. γ', 445. diximus. Est

autem h. l. *præbuit*, bibendum et edendum dedit.

Ver. 132. *Χρήσω* — *βουλὴν*.] Absolute alias dicitur *χρήσῃ* in significatione oraculi. Possis etiam accipere: *copiam faciam consilii divini*, cf. vers. 252. 255.

- Νήσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
 Ἡΐδησ' ὥς ὅτε ρίον οὖρεος ἄνδρῃσιν ὕλης.
 140 Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἀναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Ἀλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσαο παιπαλοέεντος,
 Ἀλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
 Πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσέα δενδρέηεντα,
 Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρῶνες ἄκροι
 145 Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλλαδε προρέοντες·
 Ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ, Φοῖβι, μάλις' ἐπιτέρπειαι ἦτορ,
 Ἐνθα τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται
 Αὐτοῖς σὺν παῖδεςσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
 150 Μνησάμενοι τέρπεσσιν, ὅταν εἴδωσνται ἀγῶνα.
 Φαίῃ κ' ἀθανάτας καὶ ἀγῆρας ἔμμεναι ἀνῆρ,

Insularum continentisque: amavitque ex animo magis.

Floruit sicut quando vertex montis floribus sylvæ.

- 140 Tu autem habens argenteum arcum rex longe jaculator Apollo,

Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,

Interdum autem rursus ad insulasque et viros fugisti.

Multa tibi sunt templa lucique arboribus densi,

Omnes autem speculæque caræ et vertices summi

- 145 Altorum montium, amnesque ad mare profluentes:

Sed tu Delo, Phœbe, maxime oblectas animum,

Ubi tibi trahentes vestes Iæones congregantur

Suis cum liberis ac venerandis uxoribus.

Hi autem te pugilum certamine et tripudio et cantu

- 150 Memores exhilarant, cum constituerunt certamen.

Dicat aliquis, immortales et semper juvenes esse,

Ver. 138. Νήσων] Refer ad μιν, quod ipsam ex omnibus insulis et terræ continentis locis potissimum delegerit, quæ sedem præberet.

Ver. 139. Ἡΐδησ' ὥς] Claudicat versus. Fulcire tentavit Barnesius, inserto τι ante ρίον. Si versus non est spurius, scripserim Ἡΐδης δ' ὥς ὅτι τι ρ. ut connectatur cum præcedentibus, quod et vidit Barnesius. Nec aliena nimis est sententia ab hoc loco. Cl. Ruhnkenio autem totus versus spurius videtur.

Ver. 146. 147. 148. Hos versus ut ex Homeri H. in Ap. commemorat Thucy-

dides L. III. c. 104. cum varietate aliqua.

Ver. 148. Αὐτοῖς etc.] In quibusdam Thucydidis exemplaribus est versus hic: σὺν σφισι καὶ τεκέσσι τι σὴν εἰς ἀγυῖάν. vid. Hudson ad Thuc. I. c.

Ver. 152. Οἱ τότε ἱπαντία σῖτο τ' ἰ. ἀ. εἰ.] Vocem ἱπαντία esse vitiosam, nemo dubitet. Male in Lexico Stephani et Scapulae ἀπαντία hinc profertur. Si scripseris ἱπαντία σῖτο, tolerabilis existit sententia: qui tum apud te congregantur: ἱπαντία σε est in conspectu tuo, apud te. Martini III. 25. corrigat, ὅς τότε ἱπαντιάσι' ὅτ'

- Οἱ τὸτ' ἐπαντία σείῳ τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.
 Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
 Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνες τε γυναῖκας,
 155 Νῆας τ' ὠκείας, ἥδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
 Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτε κλέος ἔποτ' ὀλεῖται,
 Κῆραι Δηλιάδες Ἑκατηβελίταο θεράπναι·
 Αἶ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
 Αὔτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεριν ἰοχέαιραν·
 160 Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν,
 Ὕμνον αἰίδουσιν, θέλγῃσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρημναλίσσον
 Μιμεῖσθ' ἴσασιν. Φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 Φθέγγεσθ'· ἔτω σφιν καλὴ συνάρησεν ᾠοιδή.
 165 Ἀλλ' ἄγε δὴ Λητώ μὲν Ἀπολλόν τ' Ἄρτερίδι ζῶν,

Qui tunc Iacones congregati essent.

Omnium enim videret gratiam, delectaret autem animum,

Virosque inspiciens beneque cinctas mulieres,

- 155 Navesque veloces, et ipsorum opes multas.

Ad hæc autem magnum miraculum, cujus laus nunquam peribit,

Puellæ Deliades procul-jaculantis Apollinis ministræ :

Quæque postquam primum quidem Apollinem laudaverint,

Rursus autem Latonamque et Dianam sagittis gaudentem,

- 160 Mentionem facientes virorumque antiquorum atque mulierum,

Hymnum canunt, demulcentque genus hominum.

Omnium autem hominum voces et modulationes

Imitari norunt, dicat utique ipse quisque

Se loqui: adeo illis pulchra concinnatur cantio.

- 165 Sed age o Latona, Apolloque cum Diana,

ἴ. ε. ιζ. quam recepit *Barnesius*. Sed non satis apta hæc sententia loco. Non enim tam videtur hic requiri descriptio videntis, quam eorum, qui immortales videntur spectatori.

Ver. 157. Ἑκατηβελίταο θεράπναι.] *Barnesius* edidit Ἑκατηβελίταο· alii malunt θεράπναι. Alterutrum necessarium. Nam θεράπναι pronunciari τρισυλλάβως, durum est.

Ver. 159. Distinctionem mediam feci in fine hujus versus. Sententia est: ubi Deorum honores celebrarunt, tum hominum veterum laudes canunt suaviter.

Ver. 162. κρημναλίσσον] Vertunt stre-

pitum, quod nemo intelligere potest. Sane nulla vox latina est, quæ ei satis respondeat: cæterum modulationis verbum proxime accedere putavi.

Ver. 163. Μιμεῖσθ' ἴσασιν.] Secutus sum *Barnesii* exemplum, qui ita edidit pro μιμεῖσθαι, quod corrumpit versum, nisi pronunciando elidatur ultima diphthongus.

Ver. 165—172. Hi versus sunt apud Thuc. l. c. cum nonnulla varietate, ut 165. ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήκοι etc. unde *Berglerus* corrigebat: ἀλλ' ἄγεθ' ἰληθι μὲν Ἀπ. etc. Eleganter sane. Post hunc versum, alium deesse putat *Martini* l. c. cui assentitur *Barnesius*. Sed versus ab eo propo-

- Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων
'Ενθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπεῖριος ἔλθων·
'Ω κῆραι, τίς δ' ὕμνιν ἀνὴρ ἠδῖσος αἰοιδῶν
170 'Ενθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιχα;
'Υμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἄφ' ἡμέων·
Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσση,
Τῇ πᾶσαι μετόπισθεν ἀρισεύουσιν αἰοδαί.
'Ημεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσπον ἐπ' αἶαν
175 'Ανθρώπων σρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας.
Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν εἰ λήξω ἐκηβόλον 'Απόλλωνα
'Υμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
'Ω ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,
180 Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύσης μέγ' ἀνάσσεις.

Salvete vos omnes: mei autem et postea

Memores este, quando utique aliquis terrestrium hominum

Rogaverit hospes ærumnosus huc veniens:

O puellæ, quis vero vobis vir suavissimus poëtarum

170 Hic versatur, et quo delectamini maxime?

Vos bene omnino omnes respondeatis a nobis:

Cæcus vir, habitat autem Chium saxosam,

Cujus omnes in precio postea sunt cantiones.

Nos autem nostram laudem feremus, ad quicquid in terra

175 Hominum versamur urbes bene habitatas.

Deinde id illi credent, quoniam et verum est.

Verum ego non desinam procul-jaculantem Apollinem

Laudare argenteo arcu decorum, quem pulchricoma peperit Latona.

O rex, et Lyciam et Mæoniam amabilem,

180 Et Miletum habes, maritimam urbem, optabilem,

Ipse autem Delum circum inundatam magnopere imperas.

sitos non probat, quos nec ego probem. Ipse inserit versum hunc: Δηλιάδες δὲ σε κῆραι 'Απόλλωνος θεράπαιναί. Mihi non necesse nimis videtur aliquid inseri. Nam puellæ Delicæ intelligi possunt in χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι, etsi non nominatim compellantur.

Ver. 171. ἄφ' ἡμέων.] A nobis, ut ego vobis nunc præscribo, vel subjicio; si lec-

tio sana est. In libris autem Thuc. est ἄφ' ἡμῶν, quod vertunt faventes, tanquam idem esset quod εὐφύμῳ, ut videtur etiam innuere glossa Hesychii: sed melius Cl. Ruhnkenius ὑποκρίνασθ' ἰσφύμῳ.

Ver. 175. ἀρισεύουσιν] Barnes. edidit ἀρισεύουσιν: et hoc est melius, ob μετόπισθε.

Ver. 174. 'Ημεῖς etc.] Si hi versus non pertinent ad responsionem puellarum, quod

- Εἴσι δὲ φορμίζων Λητῆς ἐρικυδέος υἱὸς
 Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθᾶ πετρήεσσαν,
 "Ἀμβροτα εἴματ' ἔχων τε θυώδεα· τοῖο δὲ φόρμιγγ'
 185 Χρυσῆε ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
 "Ἐνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
 Εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μελὶ κίθαρις καὶ αἰοιδή.
 Μῆσαι μὲν δ' ἄρα πᾶσαι ἀρειβόμεναι ὅπῃ καλῇ
 190 Ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἥδ' ἀνθρώπων
 Τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ζῶεσ' ἀμφαδέες καὶ ἀμήχανοι, ἐδὲ δύνανται
 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠρεῖαι,
 195 Ἀρμονίη δ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
 Τῇσι μὲν ἔτ' αἰσχρὴ μέτα μέλπεται, ἔτε λάχεια,

It autem ludens Latonæ inclytæ filius

Cithara cava ad Pytho saxosam,

Immortales vestes habens odoriferas: hujus autem cithara

185 Aureo a plectro sonum habet amabilem.

Hinc autem ad olympum a terra ut mens

Contendit in Jovis domum, deorum cœtum aliorum.

Statim immortalibus curæ est citharaque et cantio.

Musæ quidem omnes respondentes voce pulchra

190 Cantant utique Deorum dona immortalia, et hominum

Ærumnas, quantas habentes ab immortalibus Diis

Vivunt desperati ac inopes consilii, neque possunt

Invenire mortis medelam et senectutis remedium.

Cæterum pulchricomæ Gratiæ et bene-sapientes Horæ,

195 Harmoniaque, Hebeque, Jovisque filia Venus,

Tripudiant, invicem e carpo manus tenentes.

Cum his quidem neque turpis canit, neque pusilla,

non videtur, legendum: ὑμῖν, ut sit promissum poetæ. Nam illa verba, ἡμῖς — οἴσομεν, vix conveniunt puellis, sed potius poetæ. Sed Clar. Ruhnkenius cum præcedente et duobus seqq. spurium judicat. Sane commodius abessent, nec sunt probabiles valde.

Ver. 184. τε θυώδεα] In edd. vett. una vox esse videtur. Τε particula h. l. est a-

liena. Barnesius fecit τιθυώδεα, melius Piersonus θυώδεα. Sic H. in Merc. 232. σπάργατα θυήντα.

Ver. 186. ὥστε νόημα,] Bene celeritatem exprimit, qua in cœlum de terris attollitur Apollo cum vult.

Ver. 190. Ὑμνεῦσίν ῥα] Scr. h. l. ὑμνεῦσι.

Ver. 192. ἀμφαδέες] Barnes. correxit,

- 'Αλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ
 "Αρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος 'Απόλλωνι.
 200 "Ενθ' αὖ τῇσιν "Αρης καὶ εὖσκοπος 'Αργειφόντης
 Παίζεσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος 'Απόλλων ἐγκιθαρίζει
 Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἶγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει,
 Μαρμαρυγαὶ τε ποδῶν καὶ εὐκλῶσαιο χιτῶνος.
 Οἱ δ' ἐπιτέρπονται, θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
 205 Λητὴν τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 Ὑῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὖνυμον ἔοντα;
 "Ηε σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰδῶ καὶ φιλότῃτι,
 "Ως ποτε μνωόμενος ἔκεις 'Αζανίδα κέρην,
 210 'Ισχὺ' ἅμ' ἀντιδέω 'Ελατιονίδῃ εὐίππῳ,
 "Η ἅμα Φόρβαντι, Τρεῖόπῳ γένος, ἢ ἅμ' 'Ερευνθεῖ,
 "Η ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
 Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; ἔ μὴν Τρεῖόπος γ' ἐνελεῖπεν.
 "Η ὥς τὸ πρῶτον χρησέηριον ἀνδρώποισι
 215 Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' "Απολλων;

Sed valde magnaue visu et forma admirabilis

Diana sagittis gaudens, educata simul cum Apolline.

200 Ubi rursus cum his Mars et bene speculans Argicida

Ludunt: sed Phœbus Apollo citharam pulsat

Pulchre et sublimiter gradiens: splendor autem illum circumlucet,

Splendorque pedum ac bene concinnæ tunicæ.

Hi autem delectantur, animum magnum inspicientes,

205 Latonaque aureos habens capillos ac dans consilia Jupiter,

Filium carum ludentem cum immortalibus Diis.

Quo pacto igitur te laudabo, omnino dignum laudari?

An te inter procos laudem et in amore,

Quando proci adiisti Azanida puellam,

210 Cum Ischye præstantissimo Elationide, equite præclaro,

Aut simul cum Phorbante, Triopo genere, aut simul cum Ereuthe,

Aut simul cum Leucippo et Leucippi conjuge

Pedes, hic vero cum equis? neque tamen Triopus deerat.

Aut ut primum oraculum hominibus

215 Quærens super terram incessisti procul jaculans Apollo?

bene, ut opinor, ἀμφαδείας. Nam illud
 prudentibus et beatis magis convenit.

Ver. 197. ὅτε λάχεται.] B. vult, ἔτ' ἐλά-

χεται, ut aliis locis Odysseæ volebat ἰ.
 116.

Ver. 209. "Ως ποτε μν.] Sic correxit hunc

- Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' ἐλύμποιο κατήλθες,
 Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέσιχες, ἢ Μαγνήτας,
 Καὶ διὰ Περρῆαιβές· τάχα δ' εἰς Ἴωλκὸν ἴκανες,
 Κηναίς τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης.
- 220 Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι ἐχ' ἄδε θυμῷ
 Τεύξασθαι νήον τε καὶ ἄλσεα δενδρέεντα.
 "Ενθεν δ' Εὐριπον διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Βῆς ἀν' ὄρος ζῆθεος χλωρόν· τάχα δ' ἴξας ἀπ' αὐτῆ
 'Ες Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
- 225 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη·
 Οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 Οὐδ' ἄρα πάποτε ἦσαν ἀταρπῖτοι ἐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἀμπεδίον πυρρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
 "Ενθεν δὲ προτέρῳ ἐκίεις ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
- 230 "Ορχησον δ' ἴξες, Ποσιδηΐον ἀγλαὸν ἄλσος·
 "Ενθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ,
 "Ελκων ἄρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ
 'Εκ δίφροιο δορῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν

Pieria enim primum ab Olympo descendisti,
 Lecton arenosam transmisisti, aut Magnetas,
 Et per Perrhæbos : celeriter autem in Iolcum pervenisti,
 Cenæumque accessisti navibus inclytæ Eubœæ.

- 220 Stetisti autem in Lelanto campo, qui tibi non placebat animo
 Construere templumque ac lucos arboribus abundantes.
 Hinc autem Euripum transiens longe-jaculans Apollo,
 Ascendisti super montem divinus viridem : celeriter autem pervenisti ab ipso
 Mycalessum ac Teumessum herbosam.

- 225 Thebæ autem adiisti solum vestitum sylva :
 Nondum enim aliquis habitat mortalium sacra in Theba,
 Neque igitur adhuc erant semitæ nec viæ
 Thebæ in campo tritici ferace, sed habebat sylvam.

- Hinc autem ulterius processisti, procul-jaculans Apollo,
 230 Onchestum autem pervenisti, Neptuni splendidum lucum :
 Ubi nuper domitus pullus anhelat onere gravatus,
 Trahens currus pulchros, humi autem auriga præstans
 E curru decussus iter facit : hi autem tunc quidem

versum Martini IV. 5. Pro Ἀζάντιδα, ve-
 tere lectione, restitutum, Ἀζανίδα, quæ
 est Coronis Plegyæ filia, in qua rivalis

Apollinis fuit Ischys. Apollodor. III. 10.
 3. Martini etiam conjicit ἐς Ἀθαντίδα

- Κεῖν' ὄχρεα προτέεσσιν, ἀνακτορίην ἀφίεντες.
 235 Εἰ δέ κεν ἄρματ' ἄγησιν ἐν ἄλσει δεινδρήμεντι,
 Ἴππεες μὲν κομέεσσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.
 Ὡς γὰρ τὰ πρόωπισθ' ὅσῃ γένεσθ', οἱ δὲ ἀνακτὶ
 Εὐχονται, δίφρον δὲ θεῖς τότε μοῖρα φυλάσσει.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις ἑκατηβόλῃ. Ἀπολλων.
 240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσαι καλλιρέεθρον,
 Ὅστε Διλαίηθεν προχέει καλλιῖρρον ὕδαρ.
 Τὸν διαβὰς ἐκάεργε καὶ Ὀκαλέην πολὺπυργον,
 Ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλῖαρον ἀφίκεο ποιήεντα.
 Βῆς δ' ἐπὶ Δελφείσσης, τόθι τοι ἄθε χάρος ἀπήμων,
 245 Τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δεινδρήμεντα.
 Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες.
 Δελφεῶ, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
 Ἀνδρώπων τεῦξαι χρησέηριον, οἳ τε μοι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγνῆσθαι τελεέσσας ἑκατόμβας,
 250 Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείριον ἔχουσιν,

Vacua vehicula jactant imperio excusso.

- 235 Cum autem currus duxerit in nemore arboribus pleno,
 Equos quidem comunt, hos autem reclinatos omittunt.

Hæc enim prima religio fuit; hi vero regi
 Supplicant, currum autem Dei tunc Parca servat.
 Hinc autem processisti, procul jaculans Apollo:

- 240 Cephisum utique deinde assecutus es pulchre-fluentem,
 Qui ex Lilæo profundit pulcherrimam aquam.

Hunc transiliens longe-operans et Ocaleam turritam,
 Hinc utique in Haliartum venisti herbosam.
 Ivisti autem ad Delphusam, ubi tibi placuit regio innocua

- 245 Ad construendum templumque et lucos arboribus plenos.
 Stetisti autem valde prope ipsam, ac sic allocutus es:

Delphusa, hic utique habeo in animo præclarum templum
 Hominum construere oraculum, qui mihi semper
 Hic sacrificabunt egregias Hecatombas,

- 250 Et qui Peloponnesum pinguem habent,

χώραν. Sed melius κέρην, quod refertur
 ad μναόμενος.

Ver. 217. Μαγνήτας,] Vulg. Μαγνηίδας.

Ver. 227. πάσσοι ἦσαν] Edd. vett. in-
 serunt γ'.

Ver. 228. ἀλλ' ἔχεν ὕλην.] Barnesius

dedit ὕλην. Sed mera silva obtinuit. Sed
 illud quoque hoc significare potest.

Ver. 236. τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.] Versio
 vulgata: hos autem currus flectentes omittunt: quod ne intelligo quidem. Immo,

Ἦδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βελὴν
Πᾶσι θεμισεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

᾽Ως εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

- 255 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἥ δ' ἐσιδῆσα
Δελφῆσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἀναξ ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τευῆσαι περικαλλέα νηὸν,
Ἑμμεναι ἀνδράποισι χρησέριον· οἳ δέ τοι αἰεὶ
260 Ἐνθάδ' ἀγινήσασσι τελέεσσας ἐκατόμβας·
Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
Πημαίνει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ἀκείων,
Ἀρδόμενοί τ' ἔρῃες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
Ἐνθά τις ἀνδρώπων βελήσεται εἰσορῶσθαι
265 Ἀρματά τ' εὐποίητα καὶ ἀκνυόδων κτύπον ἵππων,
Ἦ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
Ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, (σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων

Et qui Europam, et qui circumdatas mari insulas,
Sciscitaturi: his autem ego verum consilium
Omnibus vaticinabor, oracula edens in opulento templo.

Sic dixit et ponere cœpit fundamenta Phœbus Apollo

- 255 Ampla et valde longa continua serie. Hac autem cum videret
Delphusa, ira exarsit dixitque sic:
Phœbe rex longe jaculans, verbum aliquod tibi in mentem ponam:
Hic quoniam in animo habes construere præclarum templum,
Esse hominibus oraculum; qui tibi semper
260 Hic sacrificabunt egregia sacrificia centum boum:
Sed tibi dicam, tu autem menti impone tuæ,
Nocebit tibi strepitus equorum velocium,
Aquantisque muli meis sacris ex fontibus,
Ubi aliquis hominum malet inspicere
265 Currusque benefactos ac velocipedum strepitum equorum,
Quam templumque magnum et opes multas quæ inerunt.
Sed si utique obtemperaveris, (tu autem fortior et melior

currus solutis equis reclinatos relinquunt.

Ver. 245. Ἀλίστητον] Certissima correctio Martini III. 4. pro Ἀμαρτον. Sic et volebat Is. Casaubonus.

Ver. 244. χῶρος ἀπόμενον,] An ἀμέμονον?

Ver. 251. ἀμφιρ. κατὰ νήσους,] Hoc aut separatim accipiendum, οἳ κ. ἂ. ν. aut in κατὰ intell. ἔχουσιν.

- Ἔσσι' ἀναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐςὶ μέγιστον)
 Ἐν Κρίσση ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο·
 270 Ἐνθ' ἔθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, ἔτε τοι ἵππων
 Ὠκυπόδων κτύπος ἔσαι εὐδμητον περὶ βωμόν.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς προάγοιεν ἱππαίηονι δῶρα
 Ἀνδρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηδῶς
 Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
 275 Ὡς εἰπῶς Ἑκάτε πέπιδε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
 Δελφῶσσι κλέος εἴη ἐπὶ χθονί, μῆδ' Ἑκάτοιο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκιεσ' ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων.
 Ἴζες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβρίζων,
 Οἱ Διὸς ἐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 280 Ἐν καλῇ βήσση, Κηφισσίδος ἐγγύδι λίμνης.
 Ἐνθεν καρπαλίμως προξέβης πρὸς δειράδα θύων·
 Ἴκεο δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόνετα,
 Κνήμον πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Πέτρῃ ὑποκρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδεδρομε βῆσσα
 285 Τρηχεῖ. Ἐνθα ἀναξ τεκμήρεατο φοῖβος Ἀπόλλων

Es o rex me, tua autem vis est maxima)

In Crissa tibi strue sub sinu Parnassi :

- 270 Ubi neque currus pulchri agitantur, neque tibi equorum

Velipedum strepitus erit bene structam circa aram.

Verum et sic adducent Iopæani dona

Homīnum inclytæ gentes : tu autem mente gavisus

Suscipe sacra pulchra finitimorum hominū.

- 275 Sic locuta longe jaculantis Dei persuasit menti, ut sibi ipsi

Delphusæ laus esset super terram, non autem procul jaculantis.

Hinc autem primum te recepisti longe mittens Apollo :

Pervenisti autem ad Phlegyorum virorum urbem contumeliosorum,

Qui Jovem non curantes super terram habitabant

- 280 In pulchra caverna, Cephissidem prope lacum.

Hinc velociter ascendisti ad jugum festinans.

Pervenisti autem ad Crissam sub Parnaso nivoso,

Inferiori parte ad zephyrum versus, at desuper

Petra suspensa est, cava autem porrigitur caverna

- 285 Aspera. Ibi rex statuit Phœbus Apollo

Ver. 284. Πέτρῃ ὑποκρέμαται,] Quomodo superne ὑποκρέμαται rupes? Scr. ἱππικρέμαται vel ὑπερθεῖν. Vitium ortum videtur a sequente ὑποδεδρομε.

Ver. 291. ἀμφιγέτης κατὰ νόον,] Quia Homerus fœminina forma uti solet, et sic est ver. 251. hic quoque sic edidit *Barne-*

- Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἴπῃ τε μῦθον·
 Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 Ἐμμεναι ἀνδράποισι χρηστήριον, οἳ τε ποι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγινήσεσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 290 Ἡ μὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν,
 Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
 Χρησόμενοι. Τῇσιν δ' αὖ ἐγὼ νημερτέα βελὴν
 Πᾶσι θεμισεύσοιμι χρεῶν ἐνὶ πτόνι νηῶ.
 Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια φοῖβος Ἀπόλλων
 295 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 Λαῖνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 Ὑῖές Ἐργίνας, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἑάσαντες ἀδέσφατα φύλ' ἀνθρώπων
 Κτιστοῖσιν λάεσσιν αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 Ἀγχι δὲ κρήνη καλλιῖρρος, ἐνθα δρύκαιναν
 Κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
 Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἥ κακὰ πολλὰ
 Ἀνθρώπους ἐρθεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτὸς,

Templum facere pulchrum, dixitque:

Hic utique decrevi construere præclarum templum,

Quod sit hominibus oraculum, qui mihi semper

Hic sacrificabunt eximias Hecatombas,

290 Et qui Peloponnesum opulentam habitant,

Et qui Europam et mari circumdatas insulas,

Sciscitaturi. Hi autem ego certum consilium

Omnibus vaticinabor, oracula edens in opulento templo.

Sic cum dixisset, disposuit fundamenta Phœbus Apollo

295 Ampla et valde longa omnino, at in ipsis

Lapideum limen imposuit Trophonius, ac Agamedes,

Filii Ergini, amici immortalibus Diis.

Circum autem templum struxere innumerabiles copiarum hominum

Cæsis lapidibus celebre semper futurum.

300 Prope autem fons pulcherrimus, ubi draconem

Necavit rex Jovis filius ex forti chorda arcus,

Crassum, magnum, monstrum horrendum, quæ mala multa

Hominibus faciebat super terram, multa quidem ipsis,

sus, secutusque est Cl. Clarkius: idque to κτιστοῖσι λ. de more Homérico. Nam
 melius videtur. κτιστοὶ λῖθοι nihili sunt.

Ver. 299. Κτιστοῖσιν λ.] Scribendum pu-

- Πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφονόν.
 305 Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνον ἔτρεφεν Ἥρης
 Δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 "Ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρὶ·
 Εὔτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 Ἐν κορυφῇ, ἣ δ' αἰψά χολώσατο πότνια Ἥρη,
 310 Ἥ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε δάειναι.
 Ὡς ἐμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν,
 Καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 315 Ἥ πᾶσι μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 Παις ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τε κεν αὐτῇ
 Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλῶσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
 Ἀλλὰ ἐ Νηρῆος θυγάτης Θέτις ἀργυρόπεζα
 320 Δέξατο, καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν.

Multa autem ovibus extensipedis: quoniam erat nocumentum cruentum:

- 305 Et olim cum suscepisset auream sedem habentis nutriebat Junonis
 Gravemque difficilemque Typhaona, damnum mortalibus,
 Quem olim utique Juno peperit, irata Jovi patri.
 Quando utique Saturnius valde inclytam genuit Palladem
 In vertice, statim autem irata est veneranda Juno,
 310 Et ad aggregatos immortales dixit:
 Audite me omnes Dii omnesque Deæ.
 Quod me injuria afficere incipit nubecogus Jupiter
 Primus, cum me uxorem fecerit castam,
 Et nunc sine me peperit cæsius oculos habentem Palladem.
 315 Quæ inter omnes beatos decora est immortales:
 Verum hic debilis factus est inter omnes Deos
 Filius meus Vulcanus, mutilus pèdibus, quem ipsa
 Projeci manibus correptum, et dejeci in amplum pontum:
 Sed illum Nerei filia Thetis argentipes
 320 Suscepit, et suis sororibus duxit.

Ver. 304. ταναύποδα] Sic edd. vett. quod non vidit Barnesius, qui se putat de ingenio sic correxisse. v. ad Od. i. 464.

Ver. 305. 306. Hoc duos versus deletos vult Cl. Ruhnkenius: sed ita series turbatur. Non sunt admodum concinni, sed nec magna pars totius Carminis.

- 'Ως ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα, τί νῦν ἔτι μήσεις ἄλλο;
 Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην· καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
 325 Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ ἔσαν ἔνδον ἔχουσι.
 Καὶ νῦν τοίγαρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
 Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 330 Τηλόθεν ἔσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
 "Ως εἰπῆς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Χεῖρι καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ ἔσανος εὐρύς ὕπερθευ,
 335 Τιτῆνές τε θεοί, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
 Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκέσατε, καὶ δότε παῖδα

Utinam aliud diis gratificare beatis.

Improbe, versute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?

Quo pacto sustinuisti solus parere Palladem?

Non utique ego peperissem, et tua tamen dicebar

325 Inter immortales, qui cælum amplum habitant.

Et nunc utique aliquid moliar ut nascatur

Filius meus, qui utique inter Deos decore sit immortales,

Neque tuum pudore afficiens sacrum cubile, neque mei ipsius.

Neque tecum in cubile itabo, sed abs te

330 Longe ens, cum diis ero immortalibus.

Sic dicens, procul a diis secessit irata.

Statim deinde precabatur magnis oculis veneranda Juno,

Manu demissa autem impulit terram, et dixit verbum:

Audite jam me terra et cælum amplum desuper,

335 Titanesque dii, qui sub terra habitatis

Tartarum circa magnum, ex quibus virique diique:

Ipsi nunc me omnes audite, et date filium

Ver. 306. τυφαίνα,] Sic edd. pr. Post fecere τυφαίνα velut versum fulturi.

Ver. 309. 'Εν κρυφῇ,] Barnes. malebat ἐκ κρυφῆς.

Ver. 310. 'Η δὲ] F. A. ἡ δὲ καί.

Ver. 317. ὅν τι κεν αὐτῇ] Sic bene correxit Barnes. vulgatum, ὃν τί κεν αὐτῇ.

Ver. 331. χωομένη περ.] Barn. dedis κῆρ, quod verum puto.

- Νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνῃ·
 Ἀλλ' ὃ γε φέρετ' ἤ, ὅσον Κρόνῃ εὐρύοπα Ζεὺς.
 340 Ὡς ἄρα φωνήσας ἱμασὶ χθόνα χειρὶ παχείῃ·
 Κιήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσσιος· ἥ δ' ἐσιδῶσα
 Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 Ἐκ τέττα δ' ἥπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
 345 Οὔτε ποτ' εἰς Δῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αὐτῶ ἔφεζομένη πυκινὰς φραζέσκειτο βελάς·
 Ἀλλ' ἥ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίσοισι μένεσσαν
 Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 350 Ἀψ' περιτελλομένη ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἔτε Διοῖς ἐναλίγκιον ἔτε βροτοῖσι,
 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 Αὐτίκα τόνδε λαβῆσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Δῶκεν ἔπειτα φέρεσσαν κακῶ κακόν· ἥ δ' ὑπέδεκτο.

Absque Jove, nihil vi inferiorem illo:

Sed hic præstantior sit, quantum Saturno amplioculus Jupiter.

- 340 Sic effata pulsavit terram manu crassa:

Mota est igitur terra vitifera: hæc autem cum vidisset
 Oblectabatur suo animo: putabat enim perfectum esse.
 Ex hoc autem deinde per totum annum
 Nunquam ad cubile Jovis venit multa consilia habentis.

- 345 Nunquam ad thronum varium, sicuti antea,

Cum ipso sedens sapientia consultans consilia:
 Verum hæc in templis optatissimis manens
 Oblectabatur suis sacris bovinos oculos habens veneranda Juno.
 Sed quando jam noctesque et dies perficiebantur

- 350 Rursus perfecto anno, et venerunt horæ,

Hæc autem peperit neque diis similem neque mortalibus
 Gravemque difficilemque Typhaona, damnum mortalibus.
 Statim hunc suscipiens grandes oculos habens veneranda Juno,
 Dedit deinde ferens malum malo: hæc vero eum suscepit,

Ver. 356. φέρει μιν] Barn. correxit, φέρειν δὲ μιν, sine idonea caussa. Immo δὲ alienum est.

Ver. 353. 354. 356. Hos versus tolli vult Cl. Ruhnkenius, ut languidam et im-

peditam efficientes orationem. Sane ita molliora omnia. Sed ita de Typhaone erunt accipienda, quæ ad Draconem pertinere, indicat tota sequens oratio. Ego unum v. 355. tollendum puto, qui seriem

- 355 "Ος κακὰ πόλλ' ἐρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
 "Ος τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἵσιμον ἡμας,
 Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Καρτερόν· ἡ δ' οὐδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι,
 Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνεσσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον·
- 360 Θεσπεσίῃ δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ κατ' ὕλην
 Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσετο, λείπε δὲ θυμὸν
 Φοινὸν ἀποπνέισ'· ὁ δ' ἐπηύξατο φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐνταυθοῖ νῦν πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
 Οὐδὲ σύ γε ζωῶσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
- 365 Ἔσσειαι, οἱ γαίης πολυφόρβας καρπὸν ἔδοντες
 Ἐνθάδ' ἀγινήσῃσι τεληέσσας ἐκατόμβας·
 Οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' ἔτε Τυφωεύς
 Ἀρξέσει, ἐδὲ Χίμαιρα δυσάνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτῇ
 Πῦσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
- 370 "Ως φάτ' ἐπευχόμενος· τῇ δὲ σκότος ὕσσε κάλυψε.
 Τὴν δ' αὐτῇ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἡέλιιο.

355 Qui mala multa faciebat inclytas gentes hominum.

Quisquis huic obviam iret, auferebat eum fatalis dies,

Antequam quidem illi telum misisset longe jaculans Apollo

Forte : hæc vero doloribus vexata acerbis,

Jacebat valde anhelans, involuta per terram :

360 Magnus autem strepitus ortus est immensus, hæc autem super materia

Frequenter valde hinc atque hincolvebatur, reliquit autem animum

Cruentum spirans. Increpuit autem Phœbus Apollo :

Hic nunc putresce super terram viros pascentem.

Neque tu utique vivis malum damnum mortalibus

365 Eris, qui terræ almæ fructum comedentes

Hic sacrificabunt eximias hecatombas :

Neque tibi mortem tristem neque Typhæus

Arcebit, neque Chimæra infausti nominis, sed te utique hic

Putredine afficiet terra nigra et excitator Hyperion.

370 Sic dixit increpans ; hujus autem tenebræ oculos obtexerunt.

Hunc autem hic putredine affecit optabilis vis Solis :

turbat, ut cohæreat ἡδ' ὑπὲρκετο· Draco
 recepit Typhaonem alendum. Hinc redit
 ad Draconem, et ejus fatum.

Ver. 371. ἱερὸν] Sic restituit Barnes. pro
 ἱμερὸν, quod ab h. l. alienum, et sic est in

ed. Amst. 1650. Sed Cel. Ruhnkenius
 hunc et tres sequentes insititios putat, et
 additos ab eo, qui nomen explicare vel-
 let, admonitus a verbo πῦσει. Sed tales
 explicationes optimis poetis usitata.

- Ἐξ ἧ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπάνυμον, ἔνεκα κείδι
 Αὐτῇ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἡλείοιο.
- 375 Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φοῖβος Ἀπόλλων,
 Οὔνεκά μιν κρήνη καλλιῖρρος ἐξαπάφησε.
 Βῆ δ' ἐπὶ Δελφύσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἴκανε·
 Στῇ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δελφῶς, ἐκ ἄρ' ἐμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφασα,
- 380 Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλιῖρρον ὕδωρ.
 Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, ἐδὲ σὸν οἶης.
 Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὥσεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Πέτρῃσι προχυτῆσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
 Καὶ βαμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δειδρῆεντι,
- 385 Ἄγχι μάλ᾽ αἰνῆς καλλιῖρρος ἐνθά δ' ἄνακτι
 Πάντες ἐπὶ κλησὶν Δελφυσίῳ εὐχετόωνται,
 Οὔνεκα Δελφύσης ἱερῆς ἥσχυνε ῥέεθρα.

Ex quo nunc Pytho vocatur: hi autem regem
 Pythium vocant cognomine, quoniam illic
 Putredine affecit monstrum vis acuti Solis.

- 375 Et tunc utique cognovit sua in mente Phœbus Apollo
 Quod se fons pulchrifluus decepisset.
 Ivit autem ad Delphusam iratus, celeriter autem pervenit:
 Stetit autem valde prope ipsam, et illam verbis allocutus est;
 Delphusa, non utique eras meam mentem fallens,
- 380 In regione amabili emittere pulchrifluam aquam.
 Hic jam et mea laus erit, neque tua solius.
 Dixit, et cacumen impulit rex longe jaculans Apollo
 Petris aquam fundentibus: occultavit autem fluenta,
 Ac templum fecit in luco umbroso,
- 385 Prope fontem valde pulchrifluum: hic regi
 Omnes cognomento Delphusio vota faciunt,
 Quoniam Delphusæ sacræ fœdavit fluenta.

Ver. 372. οἱ δὲ] Nullum Substantivum præcessit, ad quod οἱ δὲ referatur. Intelligendum est e κικλήσκεται. In πύθειον media producitur, ut aliis in verbis similibus apud Homerum, necessitate: Barnesius tamen malebat πύθειον.

Ver. 380. προρέειν] Barnes. dat προρέειν. Sic καλλιῖρρον ὕδωρ est ipsa Delphusa. Vulgatum ferri potest. Nam προρέειν non

active capitur, sed sensu ordinario: tibi non fatum erat profluere, manare aquæ li- quidæ modo.

Ver. 385. Πέτρῃσι προχύτῃσιν,] Intelligo locum petrae, ubi profunderetur aqua e rupe prosiliens: i. e. scaturiginem ipsam in petra. Huic injecit Apollo verticem, rupem superiorem. Locum hunc manifeste imitatus est Callimachus II, in Del.

- Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὔσιναις ἀνδράπας ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο,
 390 Οἱ δερραπεύσονται Πυδοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι.
 Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ
 Νῆα Δοῆν' ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἑσθλοὶ,
 Κρηῆτες ἀπὸ Κνωσσῶ Μινωῖται, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 Ἱερά τε ῥέζεις, καὶ ἀγγέλλεσσι δέμιζας
 395 Φοῖβε Ἀπόλλωνος χρυσαόρε, ὅττι κεν εἴπῃ,
 Χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.
 Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
 Ἔς Πύλον ἡμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνδράπας
 Ἐπλεον' αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο φοῖβος Ἀπόλλων·
 400 Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρεσε, δέμας δελφῖνι ἑοικώς,
 Νηὶ Δοῆ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
 Πάντοδ' ἀνασσεύσασκε, τίνασσε δὲ νῆϊα δῶρα.

Et tunc utique animo cogitabat Phœbus Apollo
 Quosnam homines sibi ministros sacrorum ascisceret,

- 390 Qui sibi ministerium exhiberent Pytho in saxosa.
 Hæc igitur in animo agitans vidit in cœruleo ponto
 Navem velocem: in ipsa autem viri erant multique et boni,
 Cretenses ex Cnosso Minoio, qui utique regi
 Sacraque faciunt, et enunciant leges

- 395 Phœbi Apollinis aureo ense succincti, quodcunque dixerit,
 Oraculo edens ex lauro in vallibus Parnasi.
 Hi quidem ad res gerendas ac pecuniarum gratia cum navi nigra
 Ad Pylum arenosam Pyligenasque homines
 Navigabant: verum eis obviam ivit Phœbus Apollo:

- 400 In ponto autem impetum fecit, corpore delphini similis
 Navi veloci, ac jacebat monstrum magnum graveque.
 Horum autem quicumque auderet aspicere,
 Valde commovebat, concutiebatque navis ligna (navem totam.)

155. 134. 155. qui locus comparatus huic lucem dat. Nam et ibi Mars minatur revellere Pangæi καρήατα, et ἱμβαλίειν δίνην, ἀποκρύψειν δὲ ῥέεθρα. Si προχύτης dicitur de vase, quo libamus, aut profundimus vinum etc. quidni de scaturigine dicatur? Et sic arbitror hanc lectionem defendi posse contra conjecturam Cel.

Ruhnkenii, qui corrigit ingeniosissime πρώτησι προχύται.

Ver. 390. Οἱ δερραπεύσονται etc.] Hic versus suspectus esse potest, cum nihil habeat nisi otiosam explicationem τῶν ὀργιόνων. Sed passim apud Poëtas tales explicationes, præsertim in verbis rarioribus, subjiciuntur. Si genuinus est, scripserim δερραπεύσονται.

- Οἱ δ' ἀκίων ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες.
 405 Οὐδ' οἳ γ' ὅπλ' ἔλυνον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Οὐδὲ λύνον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·
 Ἀλλ' ὡς οἳ τὰ πρῶτα κατεσῆσαντο βοεῦσιν,
 "Ως ἔπλεον, κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
 Νῆα Θοήν· πρῶτον δὲ παρημεῖβοντο Μάλειαν·
 410 Παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἀλυσέφανον πτολίεθρον
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου ἡλίοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαδύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἥλίοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 Οἳ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔδελον νῆα σχεῖν, ἥδ' ἀποβάντες
 415 Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 Ἥ εἰς οἷδμ' ἄλιον πολυῖχθρον ἀμφὶς ὀρέσει·
 Ἀλλ' ἔπηθαλίοισιν ἐπείδετο νηὺς εὐεργῆς,
 Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πείριζαν ἔχουσα

Illi autem silentes in navi sedebant timentes.

- 405 Neque arma solvebant cavam super navem nigram,
 Neque solvebant velum navis habentis nigram puppim:
 Sed quemadmodum qui primum rudentes tractarunt,
 Sic navigabant, frequens autem notus a tergo exibat
 Navem velocem: primum autem præternavigarunt Maleam.
 410 Ad Laconiam autem terram, mari cinctam urbem
 Pervenere, et locum oblectantis homines solis,
 Tænarum, ubique oves densis velleribus insignes pascuntur semper
 Solis regis, habet autem amœnum locum.
 Hi quidem hic volebant navim sistere, et egressi
 415 Aspicere magnum miraculum, ac oculis videre
 Si maneret in navis cavæ pavimento monstrum,
 An in mare piscosum aperte impetum faceret:
 Cæterum non clavis obediebat navis bene fabricata,
 Sed ad latus Peloponnesum pinguem habens

Ver. 595. οἳ ῥά σ' ἀνακτι etc.] Hic aliquid sententiæ deest, si mera est narratio, qui isti homines fuerint. Nec medetur Barnesii correctio v. sq. ῥέξωσι et ἀγυέλλωσι inducentis: quæ sane non apta est. Itaque sic ceperim: et hi sunt illi ipsi, et eorum posteri, qui regi sacra faciunt; hi sunt jam ejus ὀργάνους.

Ver. 407. κατεσῆσαντο βοῦσιν,] Qui primum navigarunt, qui primi vela tractarunt. Odyss. β'. 426. ἰὺς περὶ τοῖσι βοῦσι: bene tortis rudentibus cf. δ'. 291.

Ver. 408. "Ως ἔπλεον, — νότος κατόπισθεν ἔγειρε] Ἐπλεον pronunciandum ἔπλεον, vel ἔπλεον. Pro ἔγειρε, legendum ἔπειγε, pul-

- 420 Ἦεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Ῥηϊδίως Ἰθύν· ἥ δὲ πρήσσεσσα κέλευθον,
 Ἀρήνην ἱκανὴ καὶ Ἀργυφένην ἐρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Πύλον ἡμαδύεντα πύληγενέας τ' ἀνδρώπας.
- 425 Βῆ δὲ παρὰ Κρηνῆς, καὶ Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
 Ἦδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἑπειοί.
 Εὖτε Φεργὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ἔρῳ.
 Καὶ σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δελίχιόν τε, Σάμην τε, καὶ ὕληεσσα Ζάκυνθος.
- 430 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
 Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 Ὅς τε δὲ ἐκ Πελοπόννησον πείρειαν ἐέργει,
 Ἦλθ' ἀνεμος ζέφυρος μέγας, αἶθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 Λάβρος, ἐπαγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιςα
- 435 Νηῦς ἀνύσειε δέεσσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

420 Pergebat viam: vento autem rex longe jaculans Apollo

Facile dirigebat: hæc autem faciens viam,

Arenam pervenit ac Argipheam optabilem,

Et Thryum, Alpei tractum, et pulchrum Æpy

Ac Pylum arenosam Pylogenasque homines.

425 Ivit autem præter Crunii accolæ et Chalcidem, et præter Dymen,

Et præter Elidem divam, ubi imperant Epei:

Tum Pheras appulit, oblectata Jovis vento secundo.

Et illis e nubibus Ithacæ mons altus apparebat,

Dulichiumque, Samosque, ac nemorosa Zacynthus.

430 Sed quando jam Peloponnesum præteriit omnem,

Ac jam quoniam Crissæ apparebat sinus infinitus,

Quique Peloponnesum pinguem separat,

Venit ventus zephyrus magnus, serenus, e Jovis consilio,

Impetuosus, spirans ab æthra, ut celeriter

435 Navis perficeret currens maris salsam aquam.

ehre vidit Cel. *Ruhnkenius*. Od. μ'. 167.
 ἔπιπυγε γὰρ ἔρως ἀπὸ μὲν etc.

Ver. 417. ἀμφὶς ὁρᾶσιν.] Ἀμφὶς capiunt
 extra e navī. Mollius fuerit, si corrigas
 αὐθις: an rursus in mare ruat, ut de in
 navem irruerat. Sic et *Pierseus* Veris.
 p. 19.

Ver. 420. Ἦεν ὁδόν.] *Barn.* ἦεν ὁδόν, ex

Od. γ'. 496. eleganter, nec tamen neces-
 sario.

Ver. 425. Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον.] *Ad* Al-
 pei tractum. v. ad Iliad. β'. 592.

Ibid. εὐκτίμενον Αἶπυ.] *Barnesius* ex
 Iliad. β'. 592. corrigit καὶ εὐκτιτον Αἶπυ.
 Recte. Nam est ille ipse versus hic re-
 petitus.

- "Αψορροὶ δ' ἤπειτα πρὸς ἧν τ' ἡέλιόν τε
 "Επλεον, ἡγεμόνευε δ' ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 "Ἴξον δ' εἰς Κρίσσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
 "Ες λιμέν· ἥ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νῆς.
 440 "Ενθ' ἐκ νηὸς ὄρσεν ἀναξ ἐκάργος Ἀπόλλων,
 "Ασέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι, τῷ δ' ἀπὸ πολλαὶ
 Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς ἔρνον ἦκεν·
 "Ες δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 "Εν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαΐε, πιφαισκόμενος τὰ ἄ κῆλα,
 445 Πᾶσαν δὲ Κρίσσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Κρυσσαῖων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε Δύγατρες,
 Φοῖβας ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἔκαστον.
 "Ενθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημι' ὥς, ἄλτο πέτεσθαι,
 "Ανέρι εἰδόμενος αἰζῆν τε κρατερῶν τε,
 450 Πρωθήβη, χαίτη εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
 Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ω ξεῖνοι, τίνες ἐσέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

Retrogradi deinde ad ortumque solemque

Navigabant, dux autem erat rex Jovis filius Apollo.

Pervenere autem ad Crissam serenam vitibus abundantem,

Ad portum: arenis autem appulit pontigrada navis.

440 Hic e navi impetum fecit rex longe jaculans Apollo,

Astro similis medio in die, ab hoc autem multæ

Scintillæ evolabant, fulgor autem ad cælum usque venit;

Ad adytum autem subiit per tripodas valde venerandos.

Flammam autem accendebat, ostendens sua signa,

445 Totam autem Crissam occupavit splendor: ulularunt autem

Crissæorum conjuges beneque cinctæ filiæ,

Phæbi ab impetu: magnus enim timor cepit quemque.

Hinc iterum ad navem ut mens saltu volavit,

Viro similis juvenique fortique,

450 Pubescenti, coma involutus amplos humeros:

Ac illos allocutus, verba alata dixit:

O hospites, qui estis? unde navigatis uvidas vias?

Ver. 445. κατίδυσε] Vett. Edd. κατί-
δυσοι.

Ver. 444. δαΐε, πιφαισκόμενος; etc.] Sic
bene ex Iliad. μ'. 280. restituit Barnesius.
Vulg. δαί' ἐπιφ.

Ver. 446. Κρυσσαίων] Sic bene restituit

Barnesius pro corrupto κρυσσαίων (nisi
quod κρυσσαίων facit) quod et alibi male
irrepsit; et sic voluit ante Holstenius ad
Steph. in κρίσα. v. nos ad Callim. H. in
Del. 177.

Ver. 447. εἶλεν ἔκαστον.] Barnesius non

- Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἷά τε λήϊσῃρες, ὑπεῖρ ἄλλα; τοί τ' ἀλόνονται
 455 Ψυχὰς παρδόμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
 Τίφθ' ἔσως ἦσαν τετιηότες, ἐδ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', ἐδὲ κατ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 Αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφειάων,
 Ὅππότεαν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 460 Ἐλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
 Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.
 Ὡς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
 465 Οὐδέμας, ἐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκγεγάασιν;
 Ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,

- An ad rem gerendam, aut temere vagamini,
 Qualiter latrones, super mare? qui vagantur
 455 Animas exponentes, malum exteris afferentes.
 Quid ita sedetis stupidi, neque in terram
 Descendistis, neque arma nigræ navis deposuistis?
 Hic enim mos est virorum inventorum,
 Ubi ex ponto ad terram cum navî nigra
 460 Pervenerint labore defessi, statim autem ipsi
 Cibi dulcis mentem desiderium capit.
 Sic dixit: ac illis audaciam in pectoribus posuit.
 Cui et respondens Cretensium dux e contra dixit:
 Hospes, quoniam non quidem mortalibus similis videris,
 465 Neque corpore, neque indole, verum immortalibus diis,
 Salveque et valde gaude, Dei autem tibi felicia dent.
 Et mihi hoc dic verum, ut recte sciam,
 Quis populus, quæ terra, qui homines te genuerunt?
 Aliud enim cogitantes navigabamus magnam undam,

necessario corrigit *ἐκάσην*, quod de mulieribus verbo. Nihil impedit, quo minus his verbis timor et cum maribus communicetur.

Ver. 456. *ἦσαν*] *ἦσαν*. Dualem hic

plurali jungi pro *ἦσθε*, durum est: sed et infra sic 487. 501.

Ver. 460. *Ἐλθωσιν καμάτῳ*] Ser. *ἔλθωσι*. Ibid. *ἀδδηκότες*,] V. ad Od. μ'. 281.

- 470 Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
 Νῦν δ' ὦδε ζῦν νηὶ κατήλθομεν ἔτι ἔκοντες,
 Νόσσε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέκλευθα.
 Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν ἐκ ἐδέλοντας.
 Τὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάργος Ἀπόλλων.
 475 Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
 Τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν ἐκ' ἐδ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
 Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δάρματα καλὰ ἕκατος,
 Ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τιτιμένον ἀνθρώποισιν.
 480 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι
 Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
 Ἐξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι.
 Βελάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
 485 Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε τάχιστα.
 Ἴσῖα μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας.
 Νῆα δ' ἔπειτα δοὴν ἐπὶ ἡπείρῃ ἐρύσασθε,

470 Ad Pylum ex Creta, unde genus gloriamur habere :

Nunc autem hic cum navi venimus non volentes,
 Reditum capientes, aliam viam, alia itinera.
 Sed aliquis immortalium huc duxit nolentes.

His respondens dixit longe jaculans Apollo :

475 Hospites qui Gnossum nemorosum incolebatis

Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis
 Ad urbemque amabilem et ad domos pulchras unusquisque,
 Ad carasque uxores : sed hic opimum templum
 Habebitis meum, multis honoratum hominibus.

480 Sum autem ego Jovis filius, Apolloque gloriior esse :

Vos autem duxi huc super magnam undam maris,
 Non malo animo, sed hic opimum templum
 Habebitis meum, omnibus valde honoratum hominibus :
 Consiliaque immortalium cognoscetis, quorum voluntate

485 Semper honorabimini omnino dies omnes.

Sed agite, ut ego dicam, parete celerrime :
 Vela quidem primum demittite, solutis rudentibus :
 Navem postea velocem in continentem subducite,

- Ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσῃς·
 490 Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες·
 Εὐχέσθαι δ' ἥπειτα παριζάμενοι περὶ βωμόν.
 Ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροιδέϊ πόντῳ
 Εἰδόμενος δελφῖνι δοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρεσα,
 495 Ὡς ἐμοὶ εὐχέσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
 Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 Δειπνήσαι τ' ἄρ' ἔπειτα δοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπείσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἤσθε,
 500 Ἐρχέσθαι δ' ἄμ' ἐμοί, καὶ ἱηπαιῶν αἰεῖδεν,
 Εἰσόκε χῶρον ἱκησθόν, ἵν' ἔξετε πύονα νηόν.
 Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Ἰσία μὲν πρῶτον κάτεσαν, λῦσαν δὲ βοείας·
 Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
 505 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἀλὸς ἥπειρόνδε δοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
 Ὑψὲς ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τανύσαν·

Et res efferte et arma ex navi æquali:

490 Et aram facite in littore maris,

Ignem incipientes, posteaque farinas albas sacrificantes:

Precamini postea prope stantes circum arcam.

Ut quidem ego primum in aëreo ponto

Assimulatus Delphino velocem ad navem impetum feci,

495 Sic mihi supplicate Delphinio: sed ara

Ipsa Delphia et viscenda erit semper.

Cœnate postea celerem apud navem nigram,

Et libate beatis Diis, qui cœlum incolunt.

Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,

500 Venite simul mecum, et Iopæana canite,

Donec ad locum perveneritis ubi habebitis pingue templum.

Sic fatus est: hi autem illum omnino audierunt, et paruerunt.

Vela quidem primum demiserunt, solveruntque rudentes:

Malum autem ligno, quod ipsum continere solet, ad propinquarunt rudentibus

505 Egrediebantur autem et ipsi in littore maris:

[submittentes.

Ex mari autem ad continens velocem navim subduxerunt

Alte super arenas, sustentaculaque longa extenderunt:

- Καὶ βαρὺν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,
 510 Εὐχονδ' ὥς ἐκέλευε, παριζάμενοι περὶ βαρύν.
 Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο δοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Βάν ῥ' ἴμεν· ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 515 Φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,
 Καλὰ καὶ ὕψι βιβιάς· οἳ δὲ φρίσσοντες ἔποντο
 Κρηῆτες πρὸς Πυθῶν, καὶ Ἰηπαιήων ἄειδον,
 Οἰοί τε Κρητῶν παιήνες, οἷσί τε Μῆσα
 Ἐν σήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 520 Ἀκμητοὶ δὲ λόφον προξέβαν ποσὶν, αἰψα δ' ἵκοντο
 Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
 Οἰκῆσειν πολλοῖσι τετιμένους ἀνθρώποισι·
 Δεῖξε δ' ἄγων αὐτῷ δάπεδον καὶ πίονα νηόν.
 Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι φίλοισι,
 525 Τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·

Et aram fecerunt in littore maris,

Ignem autem accendentes, superque farinas albas immolantes,

510 Vota faciebant, ut jusserrat, stantes apud aram.

Cœnam postea sumpserunt velocem apud navem et nigram,

Et libarunt beatis Diis, qui olympum habitant.

Sed postquam potus et cibi amorem exemerunt,

In viam se dederunt : dux autem erat illis rex Jovis filius Apollo,

515 Citharam manibus habens admirabile ludens,

Pulchro ac magno gradu incedens : stupentes autem sequebantur

Cretenses ad Pythum, et Iopæana canebant,

Ut Cretensium Pæanes, quibusque Musa

In pectoribus imposuit Dea suavem cantionem.

520 Indefessi autem collem ascenderunt pedibus, cito autem venerunt

Ad Parnasum et locum optabilem, ubi erat

Habitaturus a multis honore habitus hominibus :

Ostendit autem ducens hic solum ac pingue templum.

Horum autem excitabatur animus in pectoribus caris,

525 Quorum et interrogans Cretensium dux e contra dixit ;

Ver. 510. περὶ βαρύν.] Edd. vett. παρὰ.
 Sed et supra 481. παρὰ requirit βαρύν. v.
 ad Callim. H. in Del. 185.

Ver. 521. 522. ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν — τιτι-
 μίνος ἀνδρ.] Nescio, an aptius sit contex-

tui, hæc ad Cretas referri, et sic corrigi:
 ἔμελλον — τιτιμένους, vel τιτιμήνους ἀνδρ.
 Sensus consentit v. 480. Sic placebat
 etiam Piersono Veris, p. 155.

- ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Ἦγαγες· (ἔτα πα τῷ σῷ φίλον ἐπέλετο θυμῷ)
 Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
 Οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, ἔτ' εὐλείμων,
 530 ὦς τ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
 Τῆς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Δίος υἱὸς Ἀπόλλων·
 Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἱ μελεδῶνας
 Βέλεσθ' ἀργαλέας τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
 Ῥηϊδίον ἔπος ὕμν' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
 535 Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
 Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσαι,
 Ὅσσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
 Νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
 Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα,
 540 Ἡέ τι τηῦσιόν γ' ἔπος ἔσσεται ἡέ τι ἔργον,
 Ὑβρις θ', ἥ θέρμις ἐςὶ καταβνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλοι ἔπειθ' ὕμῖν σημάτωντορες ἄνδρες ἔσονται,
 Τῶν ὑπ' ἀναγκαιῇ δεδμήσεσθ' ἡματα πάντα.

O rex, quoniam longe ab amicis et a patria terra

Duxisti, (sic utique tuo carum fuit animo)

Quo pacto et nunc vivemus, hoc te dicere jubemus.

Neque uvæ ferax hæc amabilis, neque pratorum copiosa,

530 Ut ex ea bene vivamus simulque hominibus ministremus.

His autem subridens dixit Jovis filius Apollo :

Infantes homines, ærumnosi, qui curas

Vultis difficilesque dolores ac gemitus in animo,

Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam :

535 Dextra quisque habens in manu cultrum

Jugulet semper balantes : cæ autem copiosæ semper aderunt,

Quasunque mihi duxerint inclytæ gentes hominum.

Templum custodite, suscipite autem gentes hominum

Hic congregatas, et curate epulas meas,

540 Sive quod incassum verbum erit, sive opus,

Injuriave, qua fas est mortalium hominum.

Alii deinde vobis rectores viri erunt,

Quorum necessitati parebitis diebus omnibus.

Ver. 525. Τὸν καὶ ἄν.] Sic cum *Barnesio* rescripsi. Edd. vulg. τῶν e. v. præc.

Ver. 529. ἰπτάμετος.] *Barnesius* conjicit ἰπτάμετος. Sed repetendum foret ἔτα.

Non est autem necessarium, omnia genera cultus memorari. Sensus est: sed hæc amabilis utique et veneranda terra, non est vitifera, nec pascua habet bona.

Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
 545 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητῆος υἱέ,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Dicta sunt tibi omnia: tu autem mente in tua serva.

545 Et tu quidem sic salve Jovis ac Latonæ fili,

Verum ego et tui et alterius memor ero cantionis.

Ver. 539. ἰθύνετι δαῖτα,] Hunc versum sic restituit *Martini* III. 25. Vulg. ἰθύν-
 τε μάλιστα nullo sensu.

ὍΜΗΡΟΥ ὝΜΝΟΣ

ΕΙΣ ἙΡΜΗΝ.

ἙΡΜῆΝ ὕμνει Μῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλες,
Ἀγγελον ἀθανάτων ἐρίνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα,
5 Αἰδοίη μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὄμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναῖσσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
Ὅφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκάλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθάνατες τε θεὸς θνητὲς τ' ἀνθρώπους.
Ἄλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,

MERCURIUM lauda Musa Jovis ac Maiae filium,
Cyllenes dominum et Arcadiae pecoribus abundantis,
Nuncium immortalium quam utilem, quem peperit Maia,
Nympha pulchricoma, cum Jove in amore mixta,

5 Veneranda: beatorum autem deorum subduxit se e commercio,
Antrum intus habitans umbrosum, ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Dum dulcis somnus haberet candidis ulnis Junonem,
Latens immortalesque Deos mortalesque homines.

10 Verum cum magni Jovis consilium perficiebatur,

Ver. 1. ὕμνει] Vulg. ὕμνει, velut narrantis: quod est contra morem Poëtarum in principiis carminum, atque etiam hymnorum.

Ver. 4. Διὸς ἐν φιλ. μιγείσα,] HomERICA consuetudo fert Διὶ ἐν φιλ. μ. Cæterum hic quoque locus docet μίγνυσθαι etiam dici de fœmina, contra decreta Gramma-

ticorum. cf. Il. σ'. 161. 165. Herodot. I. p. 3. Ἰὼ ἐμίσητο τῷ ναυκλήρῳ. Sic et Josephus A. XVI. 15.

Ver. 6. Ἄντρον ἔσω] Ἐσω contra Grammaticorum placita pro ἔνδον, ut alii poëtæ, dixit. v. Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœniss. 727. Debebat ex iisdem esse ἄντρον ἔσω, cum præsertim in quiete dicatur.

- Τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς ἔβρανῃ ἐξήρικτο,
 Εἷς τε φώως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο,
 Καὶ τότε ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην
 Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
 15 Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
 Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἡῷος γεγωνὸς μέσῳ ἥματι ἐγκιθάριζεν,
 Ἑσπέριος βῆς κλέψεν ἐκῆτόλῃς Ἀπόλλωνος,
 Τετραδί τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
 20 Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυνῶν,
 Οὐκέτι δῆρ' ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
 Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐζας ζήτηι βόας Ἀπόλλωνος,
 Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
 Ἔμβα χέλυν εὐρών, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον.
 25 Ἐρμῆς τοι πρῶτις χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν,

Huic autem jam decimus mensis in caelo agebatur,
 Inque lucem duxit, insigniaque opera construebantur,
 Et tunc genuit filium vafrum, blandiloquum,
 Praedonem, abactorem boum, ducem somniorum,

- 15 Noctis speculatorem, janitorem: qui statim erat
 Editurus inclita opera inter immortales Deos.
 Mane natus, medio in die citharam pulsabat,
 Vespertinus boves furatus est longe jaculantis Apollinis,
 Quarta prima, qua illum peperit veneranda Maia.

- 20 Qui et postquam ab matris immortalibus saliit membris,
 Non amplius diu jacebat manens sacra in cuna,
 Verum hic surgens quarebat boves Apollinis,
 Solum transgrediens praerupti antri,
 Ubi testudine inventa, possedit infinitas opes.

- 25 Mercurius utique primum testudinem construxit canoram,

Ver. 8. Ὀφρα — ἔχου] Ὀφρα h. l. est
 dum, quod desiderat imperfectum ἔχεν
 vel ἔχει. h. l. etiam praesens ἔχει locum ha-
 bere videtur.

Ver. 15. Νυκτὸς ὀπωπητῆρα,] Vox ὀπωπ.
 suspecta est Piersono, reponenti ὀπηδη-
 τῆρα. Significatio speculantis noctem ad
 opera furtiva valde convenit Mercurio.
 Si ὀπωπητῆς displicet, forte melius ὀπηπιευ-
 τῆς fugit.

Ver. 19. Τετραδί τῇ προτέρῃ,] Quarta
 ineuntis mensis.

Ver. 20. ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυνῶν,] De
 θόρε vid. ad H. in Ap. 119. γυνῶν de mu-
 liebribus, ut κόλα, ἀρδρα.

Ver. 21. ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,] V. Intt. ad Cal-
 lim. H. in J. 48.

Ver. 22. Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐζας] V. ad Iliad.
 γ. 409.

Ver. 25. Hunc versum pro spurio et

- Ἡ ρά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείησι Δύρησι,
 Βοσκομένη προσάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
 Σαυλὰ ποσὶν βαίνεσα. Διὸς δ' ἐρίξιός υἱὸς
 Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
 30 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· ἐκ ὀνοτάζω.
 Χαῖρε φυὴν ἐρέεσσα, χοροῖτύπε, δαιτὸς ἐταίρη,
 Ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυσμα,
 Αἰόλον ὄτρακον ἐσσὶ χέλυσ ὄρεσι ζώεσα;
 Ἀλλ' οἶσω σ' εἰς δῶμα λαβάν· ὄφελός τί μοι ἔσση,
 35 Οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ Δύρηφι.
 Ἡ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμενος ἔσσει αἰχμὰ
 Ζάεσ'· ἦν δὲ Δάνης, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν αἰείδοις.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν ἀείρας,
 40 Ἀψ εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυσμα.

Quæ utique illi occurrit in atriensibus januis,
 Pascens ante domos ex valde florida herba,
 Tarde pedibus incedens. Jovis autem utilis filius
 Videns risit, et statim sic dixit:

- 50 Signum nunc mihi valde utile: non aspernor.
 Salve natura amabilis, chorisona, convivii socia,
 Fausta quæ apparuisti: unde hoc pulchrum ludicrum,
 Varium ostracum es testudo in montibus vivens?
 Sed seram te in domum capiens: utilitas quædam mihi eris,
 55 Neque non honorabo: tu autem me primum juvabis.
 Domi melius est esse: quoniam noxium quod foris.
 Certe enim adversus impetum noxium eris telum
 Vivens: si vero moriari, tunc utique pulchrius canas.
 Sic utique dixit: et manibus simul ambabus illa sublata,
 40 Continuo introibat in domum, ferens amabile ludicrum.

alieno loco inserto repudianti *Ruhnkenio*
 non refrager.

Ver. 37. ἐπηλυσίης — αἰχμὰ] Sive: viva
 tu testudo arcere potes incursum, s. im-
 petum noxium: sive incantationis noxiæ
 es munimen. Nec tamen vidi, qui doce-
 ret, testudinem prodesse contra incanta-
 tiones. *Barnesius* rescripsit ἀκμή sine li-
 bris, nec explicat quid sit ἀκμή ἐπηλ., v.
 38. edd. τότε ἂν.

Ver. 41. ἀναπηλήσας] *Barnesius* levi
 mutatione fecit ἀναπηδήσας: sed sine com-
 modo sensu. Nec commodius *Stepha-*
nianum ἀναπείρηντας e. v. 48. Mihi nihil
 melius succurrit quam ἀναδινήσας. cf. v.
 119. nisi malis ἀναψηλήσας: deceptæ vi-
 tam scalpro exterebravit: venusta sen-
 tentia. Infra v. 67. est φηλητῆς a φηλῶ,
 et v. 159. φηλητεύειν, quanquam usitatus
 est φηλῶ.

- "Ενθ' ἀναπλήσας γλυφάνῃ πολιοῖο σιδήρεα
 Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκάοιο χελώνης.
 'Ως δ' ὁπότε ὤκῃ νόημα διὰ σέβροιο περῆσει
 'Αἰέρος, ὃν τε θαμινὰ ἐπιστρωῶσι μέριμναι,
 45 "Η ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
 'Ως ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
 Πῆξε δ' αἶψ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
 Πειρήνας διὰ νῶτα λιδορρίνοιο χελώνης.
 'Αμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πρᾶπίδεςσιν ἐῆσι,
 50 Καὶ πῆχεις ἐνέδηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 'Επὰ δὲ συμφώνως οἶων ἐτανύσσατο χορδὰς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε φέρον ἐρατεινὸν ἄδυσμα,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χειρὸς
 Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶδεν
 55 Ἐξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος, ἥτε κῆροι
 'Ηεῖται δαλίῃσι παραιβόλα κερτομέεσιν,

Ubi scalpens scalpro canī ferri

Vitam eripuit montanæ testudinis.

Ut autem quando celer cogitatio per pectus transit

Viri, quem frequentes versant curæ,

45 Quæ quando voluntur ab oculis flammæ,

Sic simul verbumque ac opus curabat inclytus Mercurius.

Fixit autem ad certam mensuram sectas arundines calami,

Perforans per dorsa testudinis dura pelli loricatæ.

Circa autem pellem bovis duxit perite,

50 Ac cubitos imposuit, jugum autem aptavit ambobus:

Septem autem concordēs ovium extendit chordas.

Verum postquam construxit gestans amabile ludicrum,

Plectro tentabat singulas chordas; hæc autem sub manu

Graviter insonuit: Deus autem pulchre accinebat

55 Extempore conans, veluti pueri

Puberes in conviviis se invicem petunt dicteriiis.

Ver. 47. ἐν μέτροισι ταμῶν] Sine sensu vertunt in mensuris. ἐν μέτροις est ἡμέτερος, ad certum modum et mensuram, pro ratione testudinis.

Ver. 47. 50. Ad hunc locum fere respexere, qui lyram descripsere, Lucian. D. D. 7. Philostr. Imagg. p. 777.

Ver. 48. διὰ—ῥινόιο χελώνης.] Διὰ ῥί esse vitiosum, nulla dubitatio est. Barnesius

recepit elegantem conjecturam Vigeri ad Euseb. Præp. Ev. v. 21. κραταιρίνοιο. Ego prætuli Piersonianam Correctionem Veris. p. 156. ut propius ad vulgatum accedentem λιδορρίνοιο, ex Empedoclis versu apud Plutarch. Symp. I. p. 618. B.

Ver. 56. παραιβόλα κερτομέεσιν,] Sensus idem, qui Iliad δ'. 6. κερτομέοις ἐπίεσσι παραιβλήθη ἀγορεύων.

- Ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπείδιλον,
 Ὡς πάρος ὤριζεσκον ἑταιρείῃ φιλότῃτι,
 Ἦν τ' αὐτῇ γονεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἑξονομάζων,
 60 Ἀμφιπόλεις τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,
 Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανύς τε λέβητας.
 Καὶ τὰ μὲν ἔν ἡεῖδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
 Καὶ τὴν μὲν κατέδθηκε φέρον ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ
 Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
 65 Ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεις ἐκ μεγάροιο,
 Ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
 Φιλῆται διέπτεσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ᾠρῃ·
 Ἥελιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
 Αὐτοῖσιν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 70 Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
 Ἐνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
 Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίσας, ἐρατεινύς.

- De Jove Saturnio et Maia pulchra habente calciamenta,
 Ut olim consueverant amore furtivo,
 Suosque ipsius natales, nomen inclutum nominans,
 55 Famulosque celebravit et præclaras domos Nymphæ,
 Ac tripodas per domum, durabilesque lebetas.
 Et hæc quidem canebat, alia autem mente cogitabat.
 Et tunc quidem deposuit sacra in cuna
 Lyræ pulchram; carnes autem expetens
 60 Procurrit ad montem odorifera ex domo,
 Movens dolum altum in mentē, quemadmodum homines
 Insidiatores agitant obscuræ noctis in hora.
 Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum
 Cum ipsisque equis ac curribus : verum Mercurius
 70 Pieriæ pervenit currens in montes umbrosos,
 Ubi deorum beatorum boves immortales stabulum habebant,
 Depascentes prata recentia, optabilia.

Ver. 58. Ὠρίζεσκον ἱτ.] Sic edd. pr. ea-
 que est vera scriptura, non modo spiritu
 (est enim pro ἱαρίζ.) sed etiam termina-
 tione; nam refertur non ad Mercurium,
 sed ad Jovem et Maiam.

Ver. 65. κατέδθηκε φέρον] Φέρον h. l.
 accipe, ut eleganter redundans, more op-
 timis Græcorum usitato, de quo Perizon.
 ad Ælian. V. H. VIII. 14. Cel. Hemster-

hus. ad Lucian. T. I. p. 449. etc. Auf-
 sic expone, ad cunas delatam deposuit:
 quod forte melius.

Ver. 67. Φιλῆται] Edd. φηληταί. Secu-
 tus sum constantem traditionem Gram-
 maticorum, φιλήτην esse fraudulentum,
 φιλητὴν amatorem: de cætera orthogra-
 phia scripsi et φιλῆται pro φηληταί, v. ad
 v. 159.

- Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς εὐσκοπὸς Ἀργειφόντης
 Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς ἐριμύκας.
 75 Πλανοδίας δ' ἤλανε διὰ φαρμαδάδεα χῶρον,
 Ἴχνη ἀποσρέψας· δολίης δ' εἰ λήθετο τέχνης,
 Ἀντία ποιήσας ὅπλ' αὖ τὰς πρόσθεν ὀπίεθεν, [νευ.
 Τὰς δ' ὀπίεθεν πρόσθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαι-
 Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἐριψεν ἐπὶ φαρμάθοις ἀλήησιν·
 80 Ἄφρας ἤδ' ἀνόητα διέπλεκε δαυματοῖς ἔργα,
 Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
 Τῶν τότε συνδήσας νεοδηλέος ἄγκαλον ὕλης,
 Ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κῆφα
 Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύνιδμος Ἀργειφόντης
 85 Ἔσπασε πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
 Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
 Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε δομῶν αἰΐδεσαν αἰλῶν

Horum tunc Maiaë filius bene collimans Argicida

Quinquaginta gregis abstulit boves mugientes.

- 75 Vagas autem agitabat per arenosum locum,
 Vestigia reflectens: dolosæ autem non oblitus est artis,
 Contrario modo faciens ungulas priores, posteriores,
 Verum posteriores, priores: contrario autem modo et ipse incedebat.
 Sandalia autem statim eiecit in arenas marinas.
 80 Ineffabilia et inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
 Commiscens myricas et myricis similes ramos.
 Ex his tunc colligans frondescentis fasciculum sylvæ,
 Absque damno sub pedibus ligavit sandalia levia
 Cum ipsis foliis, quæ inclutus Argicida
 85 Avulsit a Picria iter declinans,
 Ut properans longam viam, ut in procinctu.
 Hunc autem senex animadvertit coleus apricam vineam,

Ver. 69. αὐτὰρ ἄρ' Ἐρμ.] Barn. corr. ὄγ'.

Ver. 75. υἱὸς εὐσκοπὸς.] Hoc epitheton proprium est tela aut sagittas mittentium, bene collimans: quod est ab hoc loco alienum. Arbitror verum esse ἐπίσκοπος, quod est aptum Mercurio et huic loco epitheton.

Ver. 75. Πλανοδίας.] Prima producitur necessitate propter multitudinem brevium syllabarum, ut usurpari in versu possit.

Adjuvat etiam initium versus. Exempla frequentia in notis Clarkianis vidimus. Barnesius bene comparat, errabunda bovis vestigia e Virgil. Ecl. VI. 58.

Ver. 76. Ἴχνη ἀποσρέψας.] Imitatur Cacus apud Virgil. Æn. VII.

Ver. 84. Αὐτοῖσιν πετάλ.] Scr. αὐτοῖσι π.

Ver. 87. δομῶν αἰΐδ. ἀλ.] Barnesius male reposuit δέμων, quod de ædificiis dici-

- Ἰέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχησὸν λεχεποῖν·
 Τὸν πρότερος προσέφη Μαΐης ἐρικυδέος υἱός·
 90 ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
 Ἦ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.
 Καὶ τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκέσας,
 Καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ.
 Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἰφθίμα κάρηνα·
 95 Πολλὰ δ' ὄρη σκίοεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινὸς,
 Καὶ πεδὶ' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
 Ὀρφναίῃ δ' ἐπὶ κερὸς ἐπαύετο δαιμονίῃ νύξ·
 Ἦ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοεργός·
 Ἦ δὲ νέον σκοπιῇ προσεβήσατο διὰ Σελήνην
 100 Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμυδῆϊο ἀνακτος·
 Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱός
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης·

Petentem campum per Onchestum herbosum:

Quem prior allocutus est Maiæ inclytæ filius;

- 90 O senex, quique plantas fodis incurvus humeris,

Certe multum ambulabis, quando hæc omnia fructum tulerint.

At videns non videns sis et surdus audiens,

Et taceas, quando quid nil nocuerit tibi ipsi.

Tantum locutus concussit boum fortia capita:

- 95 Multos autem montes umbrosos et valles sonoras,

Et campos floridos transiit inclytus Mercurius.

Obscura autem adjutrix cessabat divina nox

Plurima, forte autem Aurora orta populos ad opera excitans:

Recens autem in speculam prodiit diviza Luna

- 100 Pallantis filia Megamidæ regis:

Tunc ad Alpheum amnem Jovis potens filius.

Phæbi Apollinis boves agitavit latifrontes:

tur, non de cultura hortorum, aut vinearum, præsertim quæ v. 207. ponatur maxime in fodiendo. Vetus interpres reddidit *domans*, tanquam esset *δαμών*, quod et ipsum durum est. Vera lectio esse videtur *κομών*, unde *κομιδὴ* Laërtæ tribuitur colenti hortum Od. ω'. 244. Sic placet et Martino II. 12.

Ver. 91. Ἦ πολὺ οἰμήσεις,] Non se expediunt in h. v. Interpretes. Glossa vetus interpretatur *ὠφελήθησιν*. Cel. Ruhn-

kenius corrigit ingeniose *ὀτλήσεις*, quod locis idoneis illustrat. Desiderem verbum, quod propius ad interpretationem *ὠφελήθησιν* accedat. Nam hæc sententia h. l. aptior.

Ver. 92. κωφὸς ἀκέσας,] Ammonius Homero tribuens significationem *κωφῷ*, ut sit *mutus*, non *surdus*, videtur hunc hymnum Homero abjudicare. De hac significatione verbi v. Cl. Valken. ad Ammonium p. 136.

- Ἀδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,
 Καὶ ληνὸς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 105 Ἐνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βῆς ἐριμύχης,
 Καὶ τὰς μὲν συνέλασσαν ἐς αὐλῖον ἀθρόας ἕσας,
 Λωτὸν ἐρεπτομένηας ἡδ' ἐρσήεντα κύπειρον.
 Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἔλawn, ἐπέλεψε σιδήρῳ
 110 Ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς αὐτμῆ·
 Ἐρμῆς τοι πρῶτις πυρῆϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατεδαίω ἐνὶ βόθρῳ
 Οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 Τηλόσε φύσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 115 Ὅφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτῇ Ἡφαίσιοι,
 Τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἑλικας βῆς εἵλκε δύραζε
 Δοιᾶς ἄγχι πυρός· δύναμις δὲ οἱ ἐπλετο πολλή.

Indefessæ autem pervenere ad stabulum altum,

Et ad lacus prope pratum pulcherrimum.

- 105 Ubi deinde bene herba pavit boves mugientes,
 Et has quidem simul egit ad stabulum universas,
 Lotum comedentes et roscidum cyperum.

Congestis autem lignis multis ignis quærebat artem:
 Itaque lauri pulchro ramo sumto, eum nudat ferro

- 110 Aptum palmæ: sursum autem spirabat ignis vapor:
 Mercurius utique primum focum ignemque dedit.
 Multa autem sicca ligna in humili fovea
 Dense sumpta imposuit copiosa: emicabat autem flamma
 Procul crepitum mittens ignis valde ardentis.

- 115 Dum autem ignem incendebat inclytus Vulcanus,
 Interea mugientes varas boves traxit foras
 Duas prope ignem: vis autem ei erat multa.

Ver. 99. 100. Hos versus non capio.

Ver. 106. ἀθρόας ἕσας.] Melior lectio
Barn. ἀθρό' ἰσας.

Ver. 110. Ἄρμενον ἐν παλάμῃ.] *Tritum manu.* Descriptio rei concisior est. Βα-
 cilla laurea trita, ignem dare dicuntur, id-
 que inventum esse Mercurii.

Ibid. ἀνὰ δ' ἄμπνυτο.] Durum est ἀνὰ
 ἄμπν. an τάχα: statimque emicabat igneus
 vapor.

Ver. 111. Ἐρμῆς.] Hunc versum spuri-
 um judicat *Cel. Ruhnkenius*, simillimum

superiori 25. Non refragor. Sunt ta-
 men similes multi in talibus poetarum
 narrationibus, ut ap. Callim. H. in Ap.
 64. qui tamen et ipse suspectus est.

Ver. 113. ἰσηετανά.] Pronunciandum
 ἰσηετανά, ut edidit *Barnesius*.

Ver. 114. Τηλόσε φύσαν.] Felicissime
Hemsterhusius corrigit φύσαν, vel φύσαν.
 Φύσα πυρός est etiam ap. Apollon. Rhod.
 IV. 765. Hoc etiam *Clarkio* in mentem
 venit.

Ver. 116. ὑποβρυχίας.] *Barnesius* hæsit

- Ἀμφοτέρως δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας.
 Ἐγκλίναν δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνάς τε τορῆσας.
 120 Ἐργῷ δ' ἔργον ὅπαζε· ταμῶν κρέα πίοιη δημῷ,
 Ὡπτα δ' ἄμφ' ὀβελόισι πεπαρμένα δερατέοισι,
 Σάρκας ὁμῶ καὶ νῶτα γεράσματα, καὶ μέλαν αἷμα
 Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτῶ κείτ' ἐπὶ χώρης.
 Ῥινὲς δ' ἐξετάνουσσε κατασυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ.
 125 Ὡς ἔτι νῦν τάμεθ', ἄσσα πολυχρόνιον πεφύασι,
 Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίοινα ἔργα
 Λεῖω ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δῶδεκα μοίρας
 Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάτῃ.
 130 Ἐνθ' ὅσιν κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἐρμῆς.
 Ὀδμῇ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἔοντα
 Ἥδη· ἀλλ' ἐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγένηρος,

Ambas autem in terga humi dejecit spirantes:

Inclinans autem volvebat atque jugulans.

- 120 Opus autem operi præbebat, incidens carnes crassæ pinguedinis,
 Assabat verubus infixas ligneis,
 Carnes simul ac terga venerabilia, et nigrum sanguinem
 Detentum in intestinis: hæc autem ibi jacebant super terram.
 Pelles autem extendit super asperam petram.

- 125 Sicut adhuc secamus quæ annosæ sunt,
 Diu utique ac immenso pene tempore post. Verum deinde
 Mercurius gaudifer traxit pingua opera
 Leni in planitie, et scidit duodecim partes
 Sorte distribuendas: perfectum autem honorem addidit unicuique.

- 130 Ibi religionem carniū adamavit inclytus Mercurius.

Odor enim illum percusserat, quamvis immortalem,

Jam: verum neque sic illi obediebat animus superbus,

in h. v. accepitque occultas, velut demersas. At ὑποβρύχιος idem est quod βρύχιος, fremens, mugiens, quomodo et *Æschylus* Pers. 597. ἄλμην βρύχιον dixit: *Stanleius* recte vertit, *frementem*.

Ver. 120. Ἐργῷ δ' ἔργον ὅπαζε.] Forma proverbialis de continentibus laboribus. Ἐργον ἱπ' ἔργῳ est apud *Theocritum*.

Ver. 122. νῶτα γέρασμα,] Respici ad Il. η'. 521. bene notat *Barnesius*.

Ver. 125. Ἐργμίνον] Ut dedit *Barnes*. habent edd. vett. Post inductum ἱερμίνον

elisó γ. ut, opinor, lenior esset pronuntiatio, non ut aliud verbum esset.

Ver. 124. ἐπὶ πέτρῃ.] Sic e v. 404. dedit *Barn*. nec tamen ἐν falsum aut vitiosum, quod edd. omnes habent.

Ver. 125. πολυχρόνιον] Sic recte edidit *Barnesius* pro πολυχρόνιοι, quod non convenit τῷ ἄσσά.

Ver. 127. χαρμόφρων] Vulg. χαρμόφρων, quod est ab analogia abhorrens.

Ver. 130. Ἐνθ' ὅσιν κρ.] Sensus est; tum primum captus est Mercurius amore

- Καί τε μάλ' ἱμείροντι περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,
 135 Δημόν καὶ κρέα πολλὰ· μετέθορα δ' αἰψ' ἀνάειρε,
 Σῆμα νεοσφαγίης, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰείρας,
 Οὐλόποδ' ἐλοκάρενα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
 Σάνδαλα μὲν πρόεθηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
 140 Ἀνθρακὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυε μέλαιναν
 Παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὖτις ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 Ὀρθριος, ἐδὲ τις οἱ δολιχῆς ὁδῷ ἀντεβόλησεν
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 145 Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριγενίος Ἐρμῆς
 Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
 Αὔρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥ ὕτ' ὁμίχλη.

Ac valde cupienti trajicere dāpes per sacrum collum.

Sed hæc quidem deposuit ad stabulum altum,

- 135 Pinguedinem et carnes multas. In sublime autem statim sustulit,

Signum novæ cædis : adhæc autem ligna sicca arripiens,

Integros pedes integraque capita ignis consumpsit vapore.

Sed postquam utique omnia rite perfecit Deus,

Sandalia quidem projecit in Alpheum vorticosum :

- 140 Carbones autem depavit, pulveremque confecit nigrum

Pernox : pulchra autem lux splendebat lunæ.

Cyllenes autem rursus adiit divos vertices

Matutinus, neque aliquis illi in longa via fuit obvius factus

Neque deorum beatorum, neque mortalium hominum :

- 145 Neque canes latrarunt. Jovis autem saluberrimus Mercurius

Incurvatus per seram domus ingressus est,

Auræ autumnali similis, veluti nebula.

carnium e victimis, ut illam religionem sibi præstari vellet, eaque delectaretur.

Ver. 131. Ὀδμή—μιν ἔπειρε] Sueton.

Claud. 33. nidore prandii ictus.

Ver. 135. περᾶν] Vulg. πέρην a περιαίνω: quod est ab h. l. alienum. Cl. Clarkius dedit περῆν pro περιῆναι, quod ad vulgatum propius accedat, habeatque eundem sensum, quem περιῆν.

Ver. 154. Ἀλλὰ τὰ μὲν etc.] Recte monuit Cl. Ruhnkenius, ὅσων hanc ad v. 152.

ita esse corruptam multis locis, ut sine MSS. medela vix speranda sit.

Ver. 136. Σῆμα νεοσφαγίης,] recepi correctionem Cl. Ruhnkenii pro νέης φονῆς, quia in codice antiquo fuisse docet versio latina in edd. vett. novæ cædis.

Ver. 137. Οὐλόποδ' ἐλοκάρενα] Cl. Clarkius refert ad ξύλα, sed non docet ea epitheta lignis convenire posse, et sunt necessario animalium epitheta.

Ver. 155. πόδιν τὰδ' v. i. ὦ.] Sic edd.

- Ἰθύνας δ' ἄντρα ἐξίκετο πίονα νηὸν,
 Ἦκα ποσὶ προβιβῶν· εἰ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' ἔδει.
 150 Ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπ' ἔχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
 - Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥύτε τέκνον
 Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων,
 Κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργαν.
 Μητέρα δ' ἐκ αἶρ' ἔλθε θεὸν θεός, εἵπέ τε μῦθον·
 155 Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθ' ἐνθάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
 Ἑρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶα
 Ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
 Λητοῖδ' ἐκ χερσὶ δι' ἐκ προδύροιο περήσειν,
 Ἦ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φιλητεύσειν.
 160 Ἑρρεῖ πάλιν, μεγάλῃν σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

Recta autem antri pervenit pingue templum,
 Pedetentim incedens : neque enim strepebat, ut in solo.

- 150 Festinanter autem ad cunas ivit inclytus Mercurius,
 Fascia circa humeros involutus, veluti modo natus
 Infans, manibus circa poplites tegmine ludens,
 Jacebat, testudinem amabilem læva manu tenens.
 Matrem autem non utique latebat Deam Deus, dixitque verbum ;

- 155 Quid tu, versute, unde ista noctis in hora
 Venis impudentia indute? nunc te puto
 Profecto celeriter arcta vincula circa latera habentem,
 Latonii sub manibus per vestibulum transiturum,
 Aut te acceptum interim in ulnas decepturum.

- 160 Pereas iterum : magnam te pater sevit sollicitudinem
 Mortalibus hominibus ac immortalibus Diis.

Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis ;

vitiose et sine sensu. Correxī τοῦτ' ἐνθάδε
 v. l. ὦ. "E. nec id recipere dubitavi. Ἑν-
 θὰδ' ἐλάνω, huc venio infra v. 192.

Ver. 157. Ἦ τάχ'] Forte melius ἦ. v.
 ad v. 159.

Ver. 159. Ἦ σε — φιλητεύειν.] Sic con-
 stanter edd. ut supra eadem φηλ. nisi quod
 v. 445. habent φιλ. Variant Grammatici
 in scriptura. Hesych. et Suid. utramque
 habent. At Eustath. p. 1888. 1889. u-
 nam per iota, ut et Etym. M. ut est ap.
 Hesiod. ἐργ. 375. (ubi tamen Moschopu-

lus φηλ. atque ita apud Hesych. corrige-
 bat Palmerius) Æschylum Choëph. 1001.
 Euripid. Rhes. Hæc ergo scriptura se-
 quenda. Quod ad sensum attinet, male
 versio vulgata vertit osculaturum, immo
 decepturum : Pertinet ad Mercurium.
 Aut Apollo te vinctum ducet, aut tu eum
 amplexus per blanditias decipies. Quan-
 quam aliquid ambiguitatis inest.

Ver. 160. Ἑρρεῖ πάλιν.] Ruhnkensius V.
 C. corrigit πάλλιν. Vulgatum verti et ac-
 cipi potest : abi iterum.

- Μῆτερ ἐμὴ, τί με ταῦτα τιτύσκειαι, ἥντε τέκνον
 Νήπιον, ὃς μάλα παῦρα κατὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
 165 Ταρβαλέον, καὶ μητρός ὑπαιδεῖδοικεν ἐνὶ πᾶσι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥ τις ἀρίστη,
 Βελεύων ἐμὲ καὶ σε διαμπερές· ἐδὲ θεοῖσι
 Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδάρητοι καὶ ἄπασοι
 Αὐτῇ τῇδὲ μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 170 Βέλτερον ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζειν,
 Πλῆσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 "Αντρῶ ἐν ἡρόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 Κἀγὼ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.
 Εἰ δέ κε μὴ δάησι πατὴρ ἐμὸς, ἥτοι ἔγωγε
 175 Πειρήσω· δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.
 Εἰ δέ μ' ἐρευνήσῃ Λητῆς ἐρικυδέος υἱὸς,
 "Ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον οἶομαι ἀντιβολήσῃν.
 Εἴμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσαν,
 "Ενθεν ἅλῃς τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας

Mater mea, quid ita me increpas tanquam natum
 Infantem, qui valde pauca in mente æqua novit,

- 165 Timidum ac matris formidat mandata,
 Verum ego arte utar, quæ optima erit,
 Consulens mihi et tibi perpetuo: neque Deos
 Nos inter immortales sine muneribus et jejuni
 Hic manere tolerabimus, ut tu jubes.
 170 Melius est omnibus diebus cum immortalibus versari,
 Divitem, copiosum, multiplicædam, quam domi
 Antro in obscuro sedere: honorem autem
 Et ego sacrum assequar, quem Apollo.
 Si autem utique non dederit pater meus, at ego
 175 Tentabo: possum fraudibus princeps esse.
 Si autem me scrutetur Latonæ inclytæ filius,
 Aliud quid illi et majus puto eventurum.
 Adibo enim Pythona, magnam domum perfossurus,
 Unde affatim multos tripodas præclaros et lebetas

Ver. 165. τιτύσκειαι,] Si vera est lectio, significat: increpas, accusas. Sed longe melius est Ruhnkenianum πινύσκειαι, mo-
 nes.

Ver. 165. καὶ μητρός] Intell. c. v. præc.
 89.

Ver. 167. Βελεύων ἐμὲ καὶ σε] Insolenter pro ἑμοὶ καὶ σοὶ, mihi tibi que consulens.

Ver. 177. Hunc versum etiam sic accipere licet: *Alia re, eaque majori, me puto cum aggressurum.*

Ver. 188. Κνώδαλον] Silicernium ver-

- 180 Πορδήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλλῃς τ' αἰΐθωνα σίδηρον,
 Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψαι αἰὲ' ἐδέλυσθα.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Υἱὸς τ' Αἰγίοχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
 Ἦὼς δ' ἡριγένεια φώως θνητοῖσι φέρεσσα
- 185 Ὡρην τ' ἀπ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόο· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ὀρχησόνδ' ἀφίκανε, κίων πολυήρατον ἄλσος
 Ἀγνὸν ἐρισφαράγῃ Γαιήοχ'· ἐνθα γέροντα
 Κνώδαλον εὔρε νέμοντα παρ' ἑξ ὁδῷ ἔρκος ἁλῆς·
 Τὸν πρότερος προσέφη Λητὴς ἐρικυδέος υἱός·
- 190 ὦ γέρον, Ὀρχησοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
 Βῆς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Πάσας θηλείας, πᾶσας κεράεσσιν ἐλικτὰς
 Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκειτο μῆνος ἀπ' ἄλλων
 Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
- 195 Τέσσαρες, ἥ τε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
 Οἳ τε κύνες ὅ, τε ταῦρος· (ὃ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκται)

180 Furabor, et aurum, affatimque splendidi reris,

Et multas vestes : tu autem videbis si velis.

Sic hi quidem utique invicem loquebantur,

Filiusque Ægiochi Jovis ac veneranda Maia.

Aurora autem aëre genita lucem mortalibus afferens

185 Surgebat ab Oceano profundo; verum Apollo

Onchestum pervenit, petens amabilem lucem

Et purum gravistrepi Neptuni : ubi senem

Decrepitum invenit, struentem prope viam sepem viridarii :

Quem prior allocutus est Latonæ valde inclytæ filius :

190 O senex, Onchesti rubos colligens herbosi,

Boves a Pieria quærens huc adsum,

Omnes fœminas, omnes cornibus varas

A grege : taurus autem pascebatur solus seorsum ab aliis

Niger : horrendi autem canes a tergo sequebantur

195 Quatuor, tanquam homines unanimes : hi quidem relictæ sunt,

Canesque et taurus : (quod utique mirum est)

tunt. *Barnesius* putat, Lexicographos veteres non habere hanc significationem verbi. Ego vero mallet docuisset, quomodo id verbum habere hanc significationem possit. Nam nonnisi e contextu h. i. intelligitur. Sed lectio sana est, den-

tium vitium senibus usitatum notat: vel raros et exsertos dentes habentem, vel edentulum.

Ibid. νέμοντα] *Barnesius* corr. *δίμοντα*, placetque *Clarkio*. Sed non vult dicere, senem illum struxisse septum, sed incolu-

- Ταῖ δ' ἔβαν, ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο,
 Ἐκ μαλακῆ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
 Ταῦτά μοι εἶπὲ, γεραίε παλαιγενὲς, εἴπου ὅπως
 200 Ἀνέρα ταῖς δ' ἐπὶ βεσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
 Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
 Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσεσιν ὀδῖται,
 Τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
 205 Φοιτᾶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἐστὶν ἕκασον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἔσκαπτον περὶ γενὸν ἁλῶνς οἶνοπέδοιο·
 Παῖδα δ' ἔδοξα, φέρισε, σαφὲς δ' ἐκ οἶδα νοῆσαι,
 Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βεσὶν εὐκράϊεσιν ὀπήδει
 210 Νήπιος· εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
 Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῶ.
 Φῆ ρ' ὁ γέρων· ὁ δὲ δᾶσσον ὁδὸν κίε φοῖβος Ἀπόλ-
 Οῖωνόν δ' ἐνόει τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω [λων·

Illæ autem abierunt, Sole modo occidente,

Ex molli prato, a dulci pascuo.

Hæc mihi dic senex olim nate, sicubi vidisti

200 Virum has ad boves facientem iter.

Huic senex verbis respondens dixit;

O amice, difficile quidem, quæcunque quis oculis viderit,

Omnia dicere: multi enim viam faciunt viatores,

Quorum alii quidem mala multa cupientes, alii autem valde bona,

205 Irant: difficile autem discere est unumquodque.

Verum ego totum diem usque ad Solis occasum

Fodiebam circa collem vineæ:

Puerum autem vidi, o optime, manifeste autem non novi intelligere,

Quinam simul boves pulchricornuas sequebatur

210 Infans, tenebat autem virgam, ac flexuose incedebat.

A tergo autem cohibebat, caput autem habebat contrarium sibi.

Dixit utique senex: hic autem celerius viam ibat Phæbus Apollo;

Avem autem vidit alatum: statim autem agnovit

isse prædium, vel hortum. Verbum ἕκαστος non debet nimis urgeri, aut ad id solum sententia referri.

Ver. 196. ὁ δὲ περὶ θαῦμα τίτυκται] Edd. pr. μέγα θαῦμα.

Ver. 202. ἴδοιτο,] Aut τις intelligen- dum, aut scr. ἴδοιτο, quæ videris.

Ver. 208. Παῖδα δ' ἔδοξα,] Intell. ἀπὸ κοινῆ νοῆσαι.

Ver. 210. ἐπιστροφάδην δὲ βάδιζεν.] Flexu-

- Φιλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίανος.
 215 Ἐσσυμένως δ' ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 Ἐς Πύλον ἡγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βῆς,
 Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.
 Ἰχνιά τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 220 Ἰχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρδοκραιγῶν,
 Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 Βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, ἔτε γυναικὸς,
 Οὔτε λύκων πολιῶν, ἔτ' ἄρκτων, ἔτε λεόντων·
 Οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενός ἐστιν ὁμοῖα,
 225 Ὅστις τοῖα πέλαρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
 Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
 Ὡς εἰπὼν ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλη
 Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθά τε νύμφη
 230 Ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίανος.

Impostorem, natum Jovis filium Saturnii.

215 Celeriter autem ingressus est Jovis filius Apollo

Ad Pylum divinam, quærens flexipedes boves,

Purpurea nebula coopertus latos humeros.

Vestigiaque vidit procul jaculans, dixitque;

Papæ, certe magnum miraculum hoc oculis video:

220 Vestigia quidem hæc sunt boum recta cornua gerentium,

Verum iterum conversa sunt ad herbosum pratum:

Gressus autem neque viri hi sunt, neque mulieris,

Neque luporum canorum, neque ursorum, neque leonum:

Neque centauri hirsutæ cervicis sunt similia,

225 Qui talia monstra facit pedibus velocibus,

Gravia quidem hinc viæ, verum graviora hinc viæ.

Sic fatus ivit rex Jovis filius Apollo:

Cyllenæ autem pervenit ad montem jacentem in sylva

Petræ in latibulum profundæ umbræ, ubi nympa

230 Ambrosia pepererat Jovis filium Saturnii.

osc, i. e. circumspiciens in omnes partes.

Ver. 211. κάρη δ' ἔχεν αντίον αὐτοῦ.]

Contrarium sibi, i. e. conversum in aliam,

quam iret, partem. v. v. 78.

VOL. V.

Ver. 225. πέλωρα βιβᾶ] Qui tam mon-

strota vestigia facit pedibus. Sequens

versus intelligendus cum actione ac de-

monstratione manus: hinc, versus locum,

G

- Ὀδμῇ δ' ἱμερόεσσα δι' ἔρεος ἡγαθέοιο
 Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
 "Ενθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον ἔδον
 "Αντρον ἐς ἡρόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
 235 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
 Χωόμενον περὶ βεσὶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα,
 Σπάργαν' ἔσω κατέδυσε θυήεντ', ἥντε πολλήν
 Πρέμνων ἀνδρακιήν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει.
 "Ὡς Ἑρμῆς ἐκάεργον ἰδὼν ἀλείεινεν αὐτόν.
 240 Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χειρῶς τε πόδας τε,
 Δῆ ῥα νεόλλετος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
 "Αγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
 Γῶ δ', ἐδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητῆς υἱὸς
 Νύμφην τ' ἔρειν περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 245 Παῖδ' ὀλίγον δολίῃσ' εἰλυμένον ἐντροπήσιν.
 Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχρὸν μέγαλοιο δόμοιο,

Odor autem jucundus per montem divinum
 Spargebatur, multæ autem oves longipedes pascebantur herbam.
 Ubi tunc festinans descendit lapideum solum
 Antrum in aëreum longe jaculans ipse Apollo.

- 235 Hunc autem cum vidisset Jovis ac Maiæ filius
 Iratum ob boves procul jaculantem Apollinem,
 Fascias intro ingressus est odoríferas, ut multos
 Ramorum carbonēs ligni cinis circumtegit:
 Sic Mercurius videns longe operantem subtraxit se sibi:

- 240 In breve autem cōgīt caput manusque pedesque,
 Quippe nuper lotus, procurans dulcem somnum
 A venatione, recentemque testudinem sub ala tenebat.
 Cognovit autem, neque ignoravit, Jovis et Latonæ filius
 Nympham montanam præclaram et carum filium,

- 245 Puerum parvum dolosis involutum versutiis.
 Circumspiciens igitur omnem recessum magnæ domus,

unde abiit, hinc, versus locum, quo ab-
 iit.

Ver. 239. ἀλείειν αὐτόν.] Quasi se sibi
 subtraxit, se fugit. Quod dixit ad expri-
 mendam speciem subtrahentis se conspec-
 tui. Hinc tamen non sequitur, ἀλείειν
 per se significare contrahere, et hanc sig-

nificationem Lexicis inferendam, ut vult
 Barnesius. Cl. Clarkius ἀλείειν mavult
 referri ad ἐκάεργον, ut ordinariam signifi-
 cationem habeat; sed quid fiet τῷ αὐτόν,
 unde pendebit?

Ver. 241. 242. Δὴ ῥα — "Αγρης, εἰνέτιόν
 τιχ.] Hunc locum Barnesius sic correxit

- Τρεῖς ἀδύτεις ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
 Νέκταρος ἐκπλείεις ἢ δ' ἀμβροσίης ἑρατεινῆς.
 Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 250 Πολλὰ δὲ φοινικέοντα καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης,
 Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
 Ἐνδ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχὰς μεγάλαιο δόμοιο
 Λητοῖδης, μῦθοισι προσήδα κύδιμον Ἑρμῆν.
 ὦ παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατὰκεισαι, μήνυέ μοι βῆς
 255 Θᾶττον' ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' εἰ κατὰ κόσμον.
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς τάσταρον ἡερόεντα,
 Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· ἐδὲ σε μήτηρ
 Ἐς φάος, ἐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 Ἑρρήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
 260 Τὸν δ' Ἑρμῆς μῦθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
 Λητοῖδῃ, τίνα τέττον ἀπήνεα μῦθον εἶπες;
 Καὶ βῆς ἀγρὰύλης διζήμενος ἐνδ' αὖτ' ἰκάνεις;

Tria penetralia aperuit, sumta clave splendida,

Nectare plena et ambrosia amabili.

Multum autem aurum et argentum intus jacebat,

250 Multæ autem rubentes et albæ vestes nymphae,

Qualia Deorum beatorum sacræ domus intus habent.

Ubi postquam perscrutatus est recessus magnæ domus

Latoniæ, verbis allocutus est inclytum Mercurium;

O puer, qui in cunis recubas, indica mihi boves

255 Citius: quoniam cito alias nos dissidebimus non decore.

Deturbabo enim te jaciens in tartarum æreum,

In tenebras tristes et intolerabiles: neque te mater

In lucem, neque pater educet, sed sub terra

Peribis, paucis in viris regnans.

260 Huic Mercurius verbis respondebat versutis;

Latoniæ, quem hunc durum sermonem dixisti?

Et quare boves agrestes quærens huc venis?

φῆ βα—ἰγρήσσειν ἱερὰν τε χ. post Marli-
 num, qui legebat φῆ—ἰγρήσσειν ἱερὰ. Vo-
 lebat videri—vigilare etc. qui sensus est
 bonus: nisi quod non satis intelligi pos-
 test, quomodo voluerit vigilare videri,
 qui tectus totus jacebat. Tum εἰπίτιον,

non videtur esse a librariorum inscitia,
 nec corrigendum. Itaque malim, γρήσ-
 σων, si tamen vigiliæ locum habent.

Ver. 248. ἐκπλείεις] Barn. ἐμπλείεις
 melius, nam ita Homerus. Sed et illud
 rectum.

- Οὐκ ἴδον, ἔ πυθόμην, ἐκ ἄλλης μῦθον ἀκασα·
 Οὐκ ἂν μνηύσαιμ', ἐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
 265 Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
 Οὐκ ἐμὸν ἔργον τῷτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
 Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
 Σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
 Μὴ τις τῷτο πύδοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.
 270 Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προδύροιο περῆσαι
 Βασί μετ' ἀγραύλοισι τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 Χθρὲς γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθάν.
 Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὄρκον, ὁμῆμαι,
 275 Μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
 Μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 Αἴτινες αἱ βόες εἰσὶ τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκέω.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρῦσσων,
 Ὀφρύσι ριπτάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 280 Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον ὥς μῦθον ἀκέων.

Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui:

Non indicare possim, non indicii præmium accipere.

265 Neque boum abactori forti homini similis sum.

Non meum opus hoc, dudum vero mihi alia cordi sunt.

Somnus mihi cordi est ac nostræ matris lac,

Fasciasque circa humeros habere, ac calida lavacra.

Ne quis hoc sentiat, unde hæc contentio orta sit.

270 Et utique magnum miraculum inter immortales foret,

Puerum modo natum per vestibulum transisse

Bubus cum agrestibus: hoc autem parum apte dicis.

Heri natus sum, molles autem pedes, aspera autem subest terra.

Si autem vis, patris caput magnum iuramentum juro,

275 Neque quidem ego, neque ipse profiteor me auctorem esse,

Neque aliquem alium inspexi boum furem vestrarum,

Quæcunque boves sunt: famam autem solam audio.

Sic utique dixit, et frequenter palpebris micans,

Superciliis jactabat, hinc et illuc vertens oculos,

280 Longe exsibilans, tanquam vanum verbum audiens.

Ver. 279. Ὀφρύσι ριπτάζεσκεν,] Cel. Alberti, nuper literis ereptus, elegantissi-

me corrigit ὀφράζεσκεν, rugas contraxit superciliis, velut iratus.

- Τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ὦ Πέπον ἡπεροπευτὰ δολοφραδῆς, ἥ σε μάλ' οἶω
 Πολλάκις ἀντιτορῆντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Ἐννυχὸν ἔχ' ἕνα μῆνον ἐπ' ἔδει φῶτα καδίσσαι,
 285 Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου οἱ ἀγορεύεις.
 Πολλὰς δ' ἀγραύλας ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 Οὐρεὸς ἐν βήσσης, ὁπότεν κρειῶν ἐρατίζαν
 Ἀντήσεις ἀγέλησι βοῶν καὶ πάσι μῆλων.
 Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 290 Ἐκ λίκυς κατὰβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταίρε.
 Τῷτο γὰρ ἔν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,
 Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἥματα πάντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης,
 295 Οἶωνόν προέηκεν αἰερόμενος μετὰ χερσὶ,
 Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 Ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Ἐκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

Hunc autem molliter ridens allocutus est longe jaculans Apollo;

Heus tu deceptor dolos cogitans, profecto te valde puto

Sæpius perfodientem domos bene habitatas,

Per noctem non unum inopem humi hominem collocaturum,

285 Rimantem domum absque strepitu; qualia dicis.

Multos autem agrestes dolore afficies ovium pastores

Montis in convallibus, quando carnes cupiens

Occurres gregibus boum et armentis ovium.

Sed age, ne ultimum ac postremum somnum dormias,

290 Ex cunis descende, nigræ noctis amice.

Hunc enim postea inter immortales honorem habebis,

Princeps impostorum vocaberis in diebus omnibus.

Sic effatus est, et puerum capiens ferebat Phæbus Apollo.

Sed consilio capto fortis Argicida

295 Augurium emisit elevatus in manus,

Miserum ventris famulum, improbum nuncium.

Mox autem post ipsum sternutavit: hunc autem Apollo

Audiens, e manibus humi projecit inclutum Mercurium.

Ver 284. Ἐννυχὸν etc.] Hæc ita vertuntur, ut intelligi non possint: Μῆνον ἐπ' ἔδει φῶτα. ἔ. φ. κ. est, hominem exspoliare vel nudare bonis. Theocrit. I. 49. ἀ δ' ἐπὶ πύμα

- "Εζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 300 Ἑρμῆν κεστομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Θάρσει, σπαργανῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Εὐρέσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
 Τέτοισι οἰωνοῖς· εὖ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
 "Ως φάτ'· ὁ δ' αὖτ' αἰόρεσε δοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 305 Σπεδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' ἕατα χερσὶν ἰώθει,
 Σπάργανον ἄμφ' ὅμοισιν ἐλιγμένους, εἶπε δὲ μῦθον·
 Πῇ με φέρεῖς ἐκάργε, θεῶν ζαμενέσατε πάντων;
 Ἥ με βοῶν ἔνεχ' ὥδε χολέμενος ὀρσολοπέυεις.
 "Ω πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ἔ γάρ ἐγωγε
 310 Ὑμετέρας ἐκλεψα βόας, ἐδ' ἄλλον ὅπαπα,
 Αἵ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκέα.
 Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητῆς ἀγλαὸς υἱός,

Sedit autem ante, et, quamquam properans viam ire,

300 Tamen Mercurium convitiāns, illi sic dixit;

Bono animo esto, fasciate Jovis et Maiaē fili:

Inveniam et postea boum fortia capita,

His auguriis: recte autem rursus viæ dux eris.

Sic dixit: hic autem rursus impetum cepit Cyllenius Mercurius

305 Studiose incedens: ambas autem ad aures manibus impellebat

Fasciam circa humeros involutus, dixit autem;

Quo me fers longe jaculans, Deorum suavissime omnium?

Certe me boum causa sic iratus conturbas.

Papæ, utinam periisset boum genus: neque enim ego

310 Vestras furatus sum boves, neque alium inspexi,

Quæcunque sunt boves: famam autem solam audio.

Da vero jus et accipe a Jove Saturnio.

Verum postquam singula propalam dixerat

Mercuriusque solitarius et Latonæ præclarus filius,

πάντα δόλον τεύχουσα; τὸ παιδίον ἔπρην
 ἀνάσιν φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτισον ἐπὶ ξηροῖσι
 καθίζει.

Ver. 296. Τλήμους γ. ἕριθον.] Creptum
 ventris.

Ver. 299. "Εζετο δὲ πρ.] De Mercurio
 accipienda, conf. v. 304.

Ver. 303. Τέτοις οἰωνοῖς· εὖ δ'] Barn.
 correxit, τ. οἰωνοῖσι, σὺ δ'. intelligendum
 autem Mercurium ab Apolline correptum,
 ut surgeret.

Ver. 305. χερσὶν ἰώθει, etc.] Sensus
 est σπάργανον, quibus humeros involutus

- 315 Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνήν,
 Οὐχὶ δίκην ἐπὶ βεσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
 Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 Ἦδελεν ἕξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἔων πολυμήχανον εὔρεν,
 320 Ἑσσυμένως δὴ ῥέπειτα διὰ φαρμάδοιο βάδιζε
 Πρὸς Διὸς, αὐτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητῆς υἱός·
 Αἶψα δ' ἴκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
 Ἑς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·
 (Κεῖθε γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.)
 325 Εὐμυλὴ δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάνατοι δὲ
 Ἀφθιτοὶ ἠγερέδοντο ποτὶ πτύχας ἑλύμποιο.
 Ἔσῃσαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Πρὸς Διὸς γένων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 330 Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληϊδ' ἐλαύνεις,

515 Diversam sententiam habentes, hic quidem confessionem,

Non jus de bubus exigebat ab inclyto Mercurio:

Verum hic artibusque et blandis sermonibus

Volebat decipere Cyllenius argentiarum.

Verum quoniam callidus versutum invenerat,

520 Festinanter postea per arenam ibat

Ante, sed a tergo Jovis et Latonæ filius:

Statim autem venerunt ad vertices odorati Olympi,

Ad patrem Saturnium, Jovis præclari nati.

(Ibi enim ambobus judicii positæ erant trutinæ.)

525 Rumor habebat Olympum nivolum: immortales autem

Immortales aggregabantur ad fastigia Olympi.

Steterunt autem Mercuriusque et arcu argenteo Apollo

Ante Jovis genua: hic autem interrogavit eximium filium

Jupiter altitonans, ac illi verbum dixit;

530 Phœbe, unde hanc mitem prædam agis,

erat, manibus trudebat versus caput, ut id quoque involueret.

Ver. 512. Δὲ δὲ δίκην καὶ δέξο] Hic plane aliter δῆναι δίκην dicitur, quam volebat *Perizon.* ad *Ælian.* Var. Hist. III. 38. Nam non est h. l. de reo, sed de actore ut δέξασθαι δίκην. Est ergo utrumque

experiri judicio. Nam etiam cum accusamus, nec vi utimur, jus reddimus ac tribuimus reo.

Ver. 519. Αὐτὰρ — εὔρεν,] Videtur integra sententia esse, nec coire posse hic versus cum sequente *ἑσσυμένως δὴ ῥέπειτα.* Forte legendum αὐτὰρ ὁ δὴ.

- Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
 Σπεδαῖον τόδε χρεῖμα θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἦλθε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάρργος Ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἥ τάχα μῦθον ἀκέσσαι ἐκ ἀλαπαδνόν,
 335 Κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.
 Παῖδά τιν' εὔρον τόνδε διαπρύσιον κραιῖσιν
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
 Κέρτομον· οἷον ἔγωγε θεῶν ἐκ ἄλλον ὅπασα,
 Οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσοι λησὶμβροτοὶ εἰς' ἐπὶ γαίῃ.
 340 Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βῆς ᾗχετ' ἐλαύνων
 Ἑσπέριος παρὰ δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Εὐθὺ πόρον δ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοιὰ πέλωρα,
 Οἷά τ' ἀγάσσεσθαι, καὶ ἀγαυῆ δαίμονος ἔργα.
 Τῇσιν μὲν γὰρ βεσσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 345 Ἀντία βήματ' ἔχουσα νότις ἀνέφαινε μέλαινα·
 Αὐτὸς δ' οἶος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, ἔτ' ἄρα ποσσὶν
 Οὗτ' ἄρα χερσὶν ἐβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·

Puerum nuper genitum, speciem præconis habentem?

Gravis hæc causa Deorum ad conventum venit.

Huic autem rursus dixit rex procul jaculans Apollo;

O pater, profecto statim sermonem audies non inanem,

355 Reprehendens me, tanquam solus ego prædo essem.

Puerum quendam inveni hunc manifestum latronem

Cyllenæ in montibus, multum spatium emensus,

Conviciatorem, qualem ego Deorum non alium vidi,

Neque virorum, quotquot impostores sunt super terram.

340 Furatus autem a prato meas boves abiit agens

Vesperī apud littus multisoni maris,

Recta ad vadum agens, vestigia autem duplicia monstrosa,

Qualia admireris et illustris dei opera.

Bubus enim ad herbosum pratum

345 Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger:

At ipse solus extra callidus, neque adeo pedibus

Neque manibus incedebat per arenosum locum:

Ver. 542. Εὐθὺ πόρον δ'] Edd. vett. εὐ-
θύπορον. Quod edimus est a Stephano. Cl.
Clarkius malit Πύλονδε e v. 355.

Ver. 546. Αὐτὸς δ' αἶς] Edd. pr. αὐτὸς
δ' ἄτος: non male: ἄτος ὅδ' habet fortio-

rem vim demonstrandi: αὐτὸς vertunt su-
pra modum, nempe ad sensum, intellige:
αὐτὸς ψάμμεν, ut αὐτὸς ὅδ', quo refertur
ἄρα, adeo. Repetitio τῷ ἄρα non est sine
venustate.

- Ἄλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
 Τοῖα πέλωρ', ὥς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
 350 Ὅφρα μὲν ἔν' ἐδίωκε διὰ φαρμάδεα χῶρον,
 Ῥεῖα μάλ' ἔχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κοινήσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φαρμάδοιο μέγαν σίβον ἐξεπέρυσεν,
 Ἄφρατος γένετ' ὦκα βοῶν σίβος, ἥδ' ἐκαὶ αὐτῇ,
 Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
 355 Εἰς Πύλον εὐδὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατέρεξε,
 Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμνησεν ὁδῶν, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
 Ἐν λίανῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἰοικώς,
 Ἄνθρωπ' ἐν ἡρώεντι κατὰ ζόφον· εἰδὲ κεν αὐτὸν
 360 Αἰετὸς ὅξ' ὑπὸ λάνῳ ἐσκέφατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 Αὐγὰς ὠμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν,
 Οὐκ ἴδον, εἰ πυθόμην, ἐκ ἄλλης μῦθον ἄκασα·
 Οὐδέ κ' ἐμνηύσαιμι, εἰδὲ ἂν μῆνυτρον ἀροίμην.

Verum aliud quoddam consilium habens terebat vias,
 Talia monstra, tanquam si quis tenuibus quercubus incederet.

- 350 Donec igitur pergebat per arenosum locum,
 Facillime vestigia omnia conspiciebantur in pulveribus:
 Verum postquam arenæ magnum callem pertransiit,
 Invisible factum est protinus boum vestigium atque ipsius
 Locum per firmum: hunc autem animadvertit mortalis vir

- 355 Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium.

Verum postquam has quidem in quiete confecit,
 Et ignem penitus divisit per viam, huc et illuc,
 In cunis jacebat nigræ nocti similis,
 Antro in obscuro in tenebris: neque utique ipsum

- 360 Aquila acute videns inspexisset: multum autem manibus
 Lumina fricabat, dolum cogitans.

Hic autem statim verbum præcise dicebat,
 Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui:
 Neque utique indicem, neque nuncii mercedem auferam.

Ver. 548. διέτριβε κέλευθα,] Forma lo-
 quendi inusitata Græcis. In Odyss. β'.
 404. est μὴ—διατρίβωμεν ἰδοῖο· sed et con-
 structio alia est, et sensus ab hoc loco ali-
 enus. Cl. Piersonus eleganter corrigit

διέτρησαι κ. quod usitatissimum Homero
 esse constat.

Ver. 354. ἐφράσατο] Edd. quædam
 ἐφράσσατο, vitiose et contra metrum. In
 v. sq. εὐδὺς videtur esse pro εὐθύ, recta.

- 365 Ἦ τοι ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἤυδα,
 Δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων.
 Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ σοὶ ἀληθεῖην καταλέξω.
 Νημερτῆς τε γὰρ εἰμι, καὶ ἐκ οἶδα ψεύδουσθαι.
- 370 Ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βῆς
 Σήμερον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο.
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας ἔδὲ κατόπτας.
 Μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
 Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς τάρταρον εὐρύν,
- 375 Οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνδρος ἔχει φιλοκυδῆος ἥβης,
 Αὐτὰρ ἐγὼ χθιδίζος γενόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός.
 Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ εἰοικώς.
 Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεται εἶναι)
 Ὡς ἐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, (ὥς ὄλβιος εἶην)
- 380 Οὐδ' ὑπὲρ ἔδὸν ἔειπεν· τόδῃ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.

365 Sic utique dicens sedit Phæbus Apollo.

Mercurius autem rursus ab altera parte respondens verbum dixit,
 Direxit autem orationem ad Saturnium Deorum rectorem omnium;

Jupiter pater, certe ego tibi veritatem dicam:

Verax enim sum, et non novi mendax esse.

370 Venit ad nos quærens flexipedes boves

Hodie Sole modo oriente:

Neque Deorum beatorum duxit testes neque spectatores.

Indicare autem jubebat vi multa,

Multum autem me minatus est ejectionem ad tartarum latum,

375 Quoniam hic quidem mollem florem habet gloriøsæ juventutis,

Ego vero heri natus sum: hæcque novit et ipse.

Neque boum abactori forti viro similis.

Crede (etenim meus pater carus diceris esse)

Quod non domum abegi boves, (sic felix sim)

380 Neque limen transii: hoc autem verissime dico:

Ver. 357. Καὶ διὰ πῦρ etc.] Sensus esse videtur, ignem, quo coxerat carnes, ab eo dissipatum et extinctum penitus esse.

Ver. 360. λάων ἰσκ.] De verbo λάων videndi interpretes ad Odys. τ'. 229.

Ibid. πολλὰ δὲ χ. etc.] Oculis fricabat, velut a somno recens, fallendi caussa.

Ver. 365. Ἦτοι ἄρ'] Barnesius edidit

ἦτοι ἄρ' ex Iliad. α'. 67. sed tamen citra necessitatem.

Ver. 367. Δείξατο δ' εἰς Κρ.] Elegans usus verbi δείξασθαι, os suum in dicendo ad aliquem, atque adeo ipsam orationem convertere ac dirigere.

Ver. 370. ἐς ἡμετέραν] Barnesius edidit ἐς ἡμετέραν, secutusque ejus exemplum est

- Ἡελιον μάλα αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλας,
 Καί σε φιλῶ, καὶ τέτον ὀπίζομαι οἷσθαι καὶ αὐτὸς,
 Ὡς ἐκ αἰτίας εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον·
 Οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,
 385 Καί ποτ' ἐγὼ τέτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνήν,
 Καὶ κρατερῶ περ ἰόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.
 Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος ἀργειφόντης·
 Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, ἐδ' ἀπέβαλλε.
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
 390 Εὖ καὶ ἐπισαμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
 Ἀρφοτέρης δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
 Ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
 Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσι νόοιο,
 Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
 395 Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
 Ῥηϊδίως γὰρ ἐπειθε Διὸς νόος Αἰγίοχοιο.

Solem valde veneror et deos alios,

Et te amo, et hunc observo: nosti et ipse

Quod non causa sum: magnum autem addo juramentum:

Non per hæc immortalium pulchra vestibula,

385 Et aliquando ego rependam crudelem vocem,

Forti quamvis: tu autem junioribus auxiliare.

Sic dixit innuens oculis Cyllenius Argicida:

Et fasciam habuit in ulna, neque abjecit.

Jupiter autem valde risit, videns versutum puerum,

390 Recte ac scienter negantem de bobus.

Ambos autem jussit concordem animum habentes

Quærere, Mercurium autem nuncium ducem esse

Ac ostendere locum innocentia animi,

Ubique celasset boum fortia capita.

395 Annuit autem Saturnius, obediebat vero præclarus Mercurius.

Facile enim persuadebat Jovis mens Ægidiferi.

Cl. Clarkius, nixus Odyss. β'. 55. ε'. 554. ubi ita est. Sic ergo textus corrigatur.

Ver. 377. *φωτὶ τοικῶς.*] Barnesius corrigit *τοικῶς*. Sed si verba, τὰ δὲ οἶδε κ. α. in parenthesis accipimus, τοικῶς ferri potest, ut ipse agnoscit.

Ver. 385. *ἐπιδαίομαι ὄρκον.*] Barnesius conjicit *ἐπιδάσσομαι*, quod propius ad vulgatum accedit, quam Stephanus *ἐπομάσσομαι*.

Sunt alia insolentia in his hymnis Quidsi *ἐπιδαίομαι* dictum est pro *addo*, adjicio: quia in verbo *δαίομαι* est distribuendi significatio.

Ver. 384. *εὐκόσμητα.*] Sic edidi non *εὐκοσμή*, per ea, qua de hac forma ad Iliada dicta sunt.

Ver. 385. *Καί ποτ' ἐγὼ — ποτὶ.*] Repeti-

- Τὰ δ' ἄμφω σπεύδοντο Διὸς περικαλλέα τέκνα
 Ἐς Πύλον· ἡμαθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειῷ πόρον ἴξον,
 Ἀγρὸς δ' ἐξίκοντο καὶ αὖλιον ὑψιμέλαθρον,
 400 Ἦχ' ἔ' δὴ τὰ χεῖματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
 Ἐνθ' Ἐρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
 Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
 Λητοῖδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
 Πέτρη ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἐρμῆν·
 405 Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα δύω βόες δειροτομῆσαι,
 ὦδ' νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
 Δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· ἐδὲ τι σε χεῖ
 Μακρὸν ἀέξουσθαι κυλλήνι Μαιιάδος υἱέ.
 ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίσρεφε καρτερὰ δεσμὰ
 410 Ἀγνε· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα λύοντο
 Αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐσφαρμέναι ἀλλήλῃσι,

Hi autem ambo festinabant Jovis præclari filii

Ad Pylum : arenosum autem ad Alphei vadum pervenere,

Ad agros autem pervenere et stabulum altum,

400 Ubi utique opes augebantur tempore noctis.

Ibi Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,

In lucem egit boum fortia capita :

Latonius autem seorsum videns, agnovit boum pelles

Petra in alta, cito autem interrogavit inclytum Mercurium;

405 Quo pacto potuisti, versipellis, duorum boum cervicem secare

Sic modo natus et infaus? ipse ego

Timebo posthac tuam vim : neque te oportet

Multum crescere Cyllenie Maïæ fili.

Sic utique dixit, et manibus circumdedit fortia vincula

410 Ex vitice : hæ aut sub pedibus in terram statim solvebantur

Ibidem, quamvis fortiter tortæ invicem,

τίο τῷ ποτὶ non est sine aliqua efficacia in
 minando, infra v. 452. bis ἄδι.

Ver. 396. Hunc versum nemo desideraret, si abesset : est similis sententiolæ adscriptæ in margine.

Ver. 407. Δειμαίνω] Olim Δαυμαίνω absurde. Correxerit Stephanus.

Ver. 410. ταὶ δ'] Mutat repente genus neutrum in fœmininum, intelligendum ἄγναι, vincula e vitice. Λύοντο est e correctione verissima Martini pro φύοντο. Elegans est ὑπὸ ποσσὶ λύοντο soluta vincula

ad pedes ceciderunt. Tum ἀμφ. ἴστρ. est, quamvis vitices valde tortæ, atque firmissima adeo vincula essent v. ad v. 425.

Ver. 412. ῥεῖά τι κ.] Hunc versum Martini post 415. ponit. Sane hic turbat seriem orationis, et illic non apparet, quo referatur ἐγκρύψαι. S est suo loco, intelligendum est hic, Apollinem idem in bubus fecisse, idem evenisse.

Ver. 415. πυν' ἀμαρύσσων,] Ita Martini recte e v. 278. rescribi voluit pro vulgato πῦρ, quod ab h. l. est alienum. Nam

- ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγρὰύλῃσι βόεσσιν,
 Ἑρμῆω βελήσιν κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 415 Χᾶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πυκνὴ ἀμαρύσσων,
 Ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητῆς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβόλον, ὥς ἔδειλ' αὐτὸς,
 Καὶ κρατερόν περ ἔοντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
 420 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰὼν
 Θυμῷ ἀκμάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 Στῇ ῥ' ὄγε δαρσήςσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
 425 Γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο φωνή,
 Κραίνων ἀθανάτους τε θεὸς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,

Facileque et omnes ad agrestes boves,

Mercurii consiliis versuti: verum Apollo

Admiratus est adspiciens: tunc vero fortis Argicida

- 415 Locum torve inspexit, crebro micans oculis,

Occultare cupiens. Latonæ autem valde inclytus filius

Facillime sedavit longe jaculantem, sicut volebat ipse,

Fortem licet: capiens autem sinistra manu (citharam)

Plectro tentabat chordas singulas: hæc autem a manu

- 420 Stupendum sonuit: risit autem Phœbus Apollo

Gavisus, amabilis autem mentem pervasit vox

Cupide audientis: lyra autem amabile ludens

Stabat utique sine timore ad lævam Maïæ filius

Phœbi Apollinis: mox dum sonoram cytharam pulsat,

- 425 Canebat voce sublata (amabilis autem illum sequebatur vox)

Celebrans immortalesque Deos et terram tenebrosam,

πῶς ἀμαρύσσειν quidem bene dicitur, dixit-
 que Hesiodus Theog. 827. unde vulgatum
 defendit Cl. Clarkius: sed ut πῶς sit sub-
 jectum, et ἀμαρύσσειν dicatur ex oculis.

Ver. 419. κατὰ μέρος] Barn. cum
 Martino κατὰ μέρος, ut supra 53. Eo-
 dem modo legatur in utroque loco necesse
 est.

Ver. 421. ἤλυθ' ἰὼν] Edd. pr. ἤλθ' ἰὼν
 vitiose. Est imitatio versus Homeri Il.

κ'. 139. — τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ'
 ἰὼν.

Ver. 425. Γηρύετ' ἀμβολάδην,] Γηρύεσθαι
 de cantu fidium dixit Pindarus, hic de
 cantu vocis: dum ille citharam pulsat,
 ipse canit voce: ἀμβολάδην vetus interpres
 vertit exorsus, ex ἀναβάλλειν, quod in O-
 dyssea dicitur pro incipere cantum. Vul-
 go vertunt alternis, nullo, ut opinor, tes-
 timonio antiquo nixi, quam Schol. Cal-
 lim. H. in Dian. 61. qui interpretatur
 ἀμβολάδης, ἐκ διαδοχῆς. Sed ad illum lo-
 cum ostendi, analogiam et usum veterum
 potius suadere, ut accipiamus magna vi,

- Ὡς τὰ πρῶτα γίνοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰοιδῇ,
 Μητέρα Μουσῶν· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
 430 Τὲς δὲ κατὰ πρέσβην τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
 Ἀθανάτας ἐγέραιρε θεὸς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπαλίνιον κιθαρίζων.
 Τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
 435 Βεφόνε, μηχανιώτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἐταῖρε,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀντάζια ταῦτα μέμηλας.
 Ἦσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέσθαι οἶω·
 Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 "Ἡ σοί γ' ἐκ γενεῆς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα,
 440 Ἡέ τις ἀθανάτων, ἥε θνητῶν ἀνθρώπων
 Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε δέσπιν αἰοιδήν.
 Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκέω,

Ut a principio facti fuere, et ut sortitus est partem quisque suam.

Mnemosynem quidem in primis dearum honorabat cantione,

Matrem Musarum : hæc enim sortita est Maïæ filium.

- 430 Alios autem secundum ætatem, et ut geniti sunt singuli,

Immortales honorabat Deos Jovis præclarus filius,

Omnia dicens ordine et in ulnis citharam pulsans.

Illius autem pectus dulcedo insatiabilis cepit animum :

Et hunc allocutus verba alata dixit ;

- 435 Bovicida, versute, laborans convivii socie,

Quinquaginta bubus digna ista excogitasti.

Placide jam litem compositum iri puto :

Nunc autem age mihi hoc dic, versute Maïæ fili,

Nunquid te a nativitate hæc simul secuta sunt admirabilia opera,

- 440 An quis immortalium aut mortalium hominum

Donum illustre dedit, et docuit divinam cantionem.

Admirabilem enim hanc novam vocem audio,

contentis viribus : Ita h. l. erit sublata voce, quod convenit citharædo. De Arione Gellius ait, eum cecinisse carmen orthium voce sublatissima.

Ver. 426. Κραίνων] Frustra vocem hanc tentavit Martini, rescribi jubens αἰνέοντ' vel ὑμνέοντ' ut referatur ad οἶ. Est autem κραίνων, γυραίνων, quo verbo post utitur ποιῆτα. vid. Hesych. et Etym. M. in h. v.

Ver. 452. ὑπωλίνοιον] Vetus interpres: sub cubito: ὑπωλίνοιον legisse videtur. Ita malebat Barnesius. Nec displicet. Sic pharetra ὑπωλίνος, cum gestatur sub brachio, ut tela promantur : alias cum in tergo est, παρωλίνος. ὑπωλίνος quidem dici posse cithara videtur. Infr. v. 496. ἐπ' ἀριστερὰ lyram ponit Apollo : sed pro ὑπωλ. stat. v. 507. ὑπωλίνιον κιθαρίζειν.

- Ἦν ἔ πά ποτέ φημι δαήμεναι, ἔτε τιν' ἀνδρῶν,
 Οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
 445 Νόσφι σέθεν, φιλήτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱε,
 Τίς τέχνη, τίς μῦσα ἀμυχανέων μελεδῶν,
 Τίς τρίβος· ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεσιν,
 Εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἡδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ μέσησιν ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
 450 Τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ ἀγλαὸς οἶμος αἰοδῆς,
 Καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, καὶ ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν.
 Ἄλλ' ἔπα τί μοι ᾧδε μετὰ φρεσὶν ᾧδε μέλησιν,
 Οἷα νέων θαλίσ ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
 Θαυμάζω Διὸς υἱὲ τάδ', ὥς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
 455 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μέγιστα οἶδας.
 Σοὶ δ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ' ἀτρεκέως ἀγορεύσαι,
 Ναὶ μὰ τόδε κρᾶνειον ἀκόντιον· ἧ μὲν ἐγὼ σε
 Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,

Quam nunquam dico didicisse neque aliquem virorum,
 Neque aliquem immortalium, qui olympicas domos habent.

- 445 Præter te, impostor, Jovis ac Maiæ fili,
 Quæ ars, quæ musa difficilium curarum,
 Quæ exercitatio: vere enim simul tria adsunt,
 Lætitiâ et amorem ac somnum capere.
 Etenim ego Musarum olympiacarum sum sectator,
 450 Quibus choreæque curæ sunt et præclara via cantionis,
 Et cantus florens, et amabilis strepitus tibiæ.
 Sed nondum mihi in mente sic curæ fuit,
 Qualia juvenum convivii apta opera sunt.
 Admiror Jovis fili hæc, quam amabiliter citharam pulsas.
 455 Nunc autem quoniam parvus præclaras artes nosti,
 Tibi ipsi et matri hoc vere dicam,
 Næ per hoc corneum telum, certe quidem ego te
 Inclytum inter immortales et beatum ducam,

Ver. 446. ἀμυχανέων μελεδῶν,] Intel-
 ligo μελεδῶν, de carminibus et cantu, quæ
 sunt curæ poetarum et cantorum. Si in
 deteriore partem quis malit capere, in-
 telligendum erit, quæ Musa, quæ ars etc.
 sit depellendarum miserarum curarum.
 Forma ἀμυχανῆς insolentior est. Barne-
 sius ait esse vocem Xenophonteam. Ἄμυ-

χανῆν, ut poeticum, observavi Hist. VI.
 extr. non ἀμυχανῆς.

Ver. 452. ᾧδε — ᾧδε] Vide ad v. 385.
 Nondum tale quid exercui aut feci.

Ver. 457. μὰ τόδε κρᾶνειον ἀκόντιον] Per
 hoc corneum telum. Primum in κρᾶνειον
 natura brevem tono produci judicat Bar-
 nesius, quod fieri non potest in tali verbo,
 ut in multisyllabis, in quibus prima pre-

- Δάσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος ἐκ ἀπατήσω.
 460 Τὸν δ' Ἐρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 Εἰρωτᾷς μ' Ἐκάεργε περιφραδὲς· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ
 Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι ἔτι μεγαίρω.
 Σήμερον εἰδήσεις· ἐδέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 Βελῆ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 465 Πρῶτος γὰρ Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
 Ἡῦς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
 Ἐκ πάσης ὀσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
 Καὶ τιμὰς σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
 Μαντείας δ' ἐκάεργε, Διὸς πάρα, δῖες φάτα πάντα.
 470 Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.
 Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἔν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,

Daboque præclara munera, et nunquam te decipiam.

- 460 Huic autem Mercurius verbis respondebat astutis;

Interrogas me Apollo scienter: verum ego tibi
 Artem nostram attingere non invideo.

Hodie scies: volo autem tibi placidus esse

Consilio et verbis: tu autem in mente omnia nosti.

- 465 Primus enim Jovis fili inter immortales sedes

Bonusque fortisque: amat utique te consultor Jupiter,

Summo jure, dedit autem tibi præclara dona:

Et honores te aiunt didicisse ex Jovis consilio,

Vaticiniaque procul operans a Jove, fata omnia.

- 470 Et nunc ipse ego filium opulentum cognovi.

Tibi autem promptum est discere quodcunque cupis.

Sed quoniam tibi animus cupit citharam pulsare,

ducitur, cum sunt omnes breves. *Martini* II. 12. malit καρνείον· nam Apollo καρνείος. Quod durius videtur. *Cornea* jacula nota sunt. Putem primam in hac voce ancipitem fuisse, nec ejusdem apud omnes græcos quantitatis, ut in aliis vocibus videmus variare quantitates syllabarum quarundam.

Ver. 468. Καὶ τιμὰς σέ — ὀμφῆς,] *Martini* l. c. interpungit post τιμὰς, quas conjungit cum δῶροις, deinde corrigit ὀμφᾶς, quod sequitur *Barnesius*. Sed illa interpunctio mihi durior videtur, et vulgata quoque defendi utnuncque potest: dedit tibi τιμὰς ὀμφῆς ἐκ Δ. hunc honorem præ-

cipuum, ut fata prædicas. ex v. 515. Magis tamen placet Cl. *Piersoni* ratio, qui φήμας corrigit, φήμας ἐκ Διὸς ὀμφῆς δαήμεναι. Hic cæterum locus firmat id, quod docet *Broukhuisius* ad Tib. III. 4. 47. Apollinem vaticinari, non nisi quæ Jupiter ei prædiceret.

Ver. 470. παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.] Longius ab hac scriptura recedit *Martini* conjectura παῖς, σ' ὀξύνου· ipse quamquam puer etc. Verbum παιδὸς bene locum habet in Apolline, propter perpetuam ἡδονήν: et potest intelligi Διός. Divitiarum autem mentio apta Apollini v. *Callim.* II. in Apoll. extr. Et sane Mercurius divi-

- Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
 Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὅπαζε·
 475 Εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
 Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισαμένως ἀγορεύειν·
 Εὐκῆλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
 Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
 Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
 480 Τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνη,
 Φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
 ῥεῖα συνηθείησιν ἀδυρομένη μαλακῆσιν,
 Ἑργασίην φεύγεσα δυήπατον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 Νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελαῶς ἐρεείνη,
 485 Μὰ ψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετῆρόα τε θρυαλίζοι.
 Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅ, τι μενοινᾷς.

Cane et citharam pulsa, et gaudia exerce

Discens a me: tu autem mihi care gloriam præbe:

475 Recte cane in manibus habens dulcivocam sociam,

Pulchre et bene ac ornate scite dicere:

Securus deinde ferto ad convivium floridum,

Et choream amabilem, et ad gloriosam commissationem

Lætitiam noctisque et diei: quicumque ipsam

480 Arte et sapientia edoctus interrogarit,

Sonans multa variaque menti grata docet

Facile consuetudinibus ludens mollibus,

Operationem fugiens ærumnosam: quicumque autem ipsam

Imperitus primum vehementer tractaverit,

485 Stulte deinde vana garrierit.

Tibi autem promptum est discere quodcunque cupis.

tias ejus norat, supra v. 178. etiam e copia pecorum cognorat.

Ver. 472. ἐπιθύει κιθ.] Secunda in ἐπιθύει, si esset ex ἐπὶ et θύω, insolenter produceretur: quamquam ejus generis alia exempla occurrunt apud Homerum, de quibus suis locis admonitum est, in quibus pronunciando præpositio sejungitur a verbo, ut ultima ejus sit in cæsura, per quam producit. Nam duplicatio sequentis consonantis hic locum non habet. Sed hoc remedio non est opus. Nam verbum est potius ex ἐπὶ et ἰθύω, cujus prima longa est, ut apud Apollonium Rhodium III. 354. ubi Scholiastes

interpretatur προαιριῶσθαι, cupere, expetere. Simplex ἰθύειν est ibid. II. 327. ubi male in editis ἰθύειν, quamquam vetere scriptura, ut patet e Scholio.

Ver. 476. ἐπισαμένως ἀγορεύειν.] Barnesius sine dubitatione correxit ἐπισαμένην, ut ad citharam ἑταίρην λιγύφωνον referretur. Adverbium certe alienum est. Nam satis est in καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον.

Ver. 478. φιλοκῆδία κῶμον.] Barnesius edidit φιλοκῆδία: id jam versio: vetus expressit, gloriosum ludum. Φιλοκῆδία, rixosum, non habet hic locum, ubi omnia læta commemorantur εὐφροσ. v. τ. κ. η. commune est præcedentibus omnibus,

- Καί τοι ἐγὼ δάσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κῆρ.
 Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἵπποβότα πεδίοιο
 Βασί νομῆς Ἐκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 490 Ἐνθεν ἄλλης τέξῃσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
 Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσινας· ἐδὲ τί σε χρεὶ
 Κερδαλέον περ ἔοντα περιζαμενῶς κελυγῶσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἐρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
 495 Βυκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 Γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Λητῆς ἀγλαὸς υἱὸς ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς
 Ἰμερῶεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶεσε.
 500 Ἐνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
 Ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 Ἀφορροὶ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
 Τερπόμενοι Φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς·

Et tibi ego dabo hanc Jovis præclare puer.

Nos autem vicissim montisque et equipascui campi

Bubus pascua procul jaculans distribuemus agrestibus.

490 Hinc copiose parient boves cum tauris mixtæ

Mixtim fœminasque et masculos: neque te oportet

Lucricupidum licet vehementer irasci.

Sic locutus, præbuit: suscepit autem Phæbus Apollo,

Mercurio autem præbuit scuticam præclaram,

495 Boumque curas commisit: suscepit autem Maïæ filius

Lætus: citharam autem suscipiens manu læva

Latonæ præclarus filius rex procul operans Apollo,

Plectro excitabat cantum: hæc autem sub manu

Amabiliterque sonuit: deus autem pulchre accinit.

500 Ibi boves quide indeinde ad valde divinum pratum

Versæ sunt: ipsi autem Jovis præclari filii

Retrogradi ad olympum valde nivolum contenderunt,

Oblectati eithara: gavisus est igitur consultor Jupiter:

non uni commissioni. De καὶ μὲν, πάντα
 π. π. L. Bos in Exerc. ad N. T. Rom.
 XIII.

Ver. 485. φεύγῃσι] Ita bene Martini
 pro φεύγῃσι: non quod tristia non apta
 citharæ: nam et Phemius Trojani belli

mala canebat, et Horatii lyra flebiles mo-
 dos habebat: sed quia Mercurius non
 nisi læta ei tribuit, et φεύγῃσι non dici-
 tur.

Ver. 494. ἐγγυάλιξεν ἔχων] Martini
 corrigit ἐκὼν, probante Barnesio. Non

- Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
 505 Λητοϊδὴν ἐφίλησε διαμπερές, ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 Σήματ' ἐπεὶ κιθάρην μὲν Ἐκηβόλω ἐγγυάλιξεν
 Ἰμερτήν, δεδαῶς ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάζατο τέχνην·
 Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκρῆν.
 510 Καὶ τότε Λητοϊδῆς Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δεῖδ' ἰδ' αἶμα, Μαιάδος υἱεῖ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
 Μὴ μοι ἀνακλέψῃς κιθάρην καὶ καμπύλα τόξα.
 Τιμὴν γὰρ παρ' Ζηνὸς ἔχεις, ἑπαμοίβια ἔργα
 Θήσῃν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πελυβοτέραιαν.
 515 Ἄλλ' εἴ μοι τλαίῃς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Ἡ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδαρ,
 Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
 Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
 Μὴ ποτ' ἀποκλέψῃν, ὅς' Ἐκηβόλος ἐκτεάτῃσαι,
 520 Μηδὲ ποτ' ἐμπελάσῃν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων,

Ambos autem in amicitiam conduxit: et Mercurius quidem

- 505 Latonium amavit omnino, sicuti adhuc et nunc,
 Pronus postquam citharam procul jacenti dederat
 Amabilem, hic vero doctus sub ulna sonabat cithara.
 Ipse autem rursus alterius sapientiae fingebat artem:
 Fistularum vocem fecit procul audibilem:

- 510 Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus est;
 Metuo Maiae fili, minister Deorum callide,
 Ne mihi furto auferas citharam et curvos arcus.
 Honorem enim a Jove habes, alterna opera
 Facere hominibus in terra multos nutriende.

- 515 Verum si mihi sustinueris Deorum magnum juramentum jurare,
 Vel capite annuens, vel per Stygis fortem aquam,
 Omnia utique meo in animo grata feceris.

Et tunc Maiae filius promittens annuit

Nunquam se furaturum quaecunque procul jaciens possideret,

- 520 Neque unquam appropinquaturum ad pulchram domum: at Apollo

est necesse: ἔχων saepe sic, praesertim apud Poetas, redundat. Παίζεις ἔχων Theocr. XIV. 8. vid. inpr. Cl. Valkenar. ad Eurip. Phoeniss. p. 268.

Ver. 498. ὑπὸ καλὸν Ἰμερτῶν] Barn. edidit χυμῶς e. v. 53. et v. seq. καλὸν, rectis-

sime: nani μέλος versum perimit, ortumque est e χυμῶς, quod permutatum erat cum καλὸν versus superioris.

Ver. 500. 501. βόις — Ἑτραπίτην] Vid. ad H. in Ap. 456.

- Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἀρτμῷ καὶ φιλότῃ,
 Μὴ τίνα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσσειν
 Μῆτε θεὸν, μῆτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον
 Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἧδ' ἅμα πάντων,
 525 Πισὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 "Ολβε καὶ πλῆτε δῶσω περικαλλέα ῥάβδον,
 Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἣ σε φυλάξει,
 Πάντας ἐπικραίνεσα θεῶν, ἐπέων τε καὶ ἔργων
 Τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
 530 Μαντεῖην δὲ φέρισε διοτρεφεῖς, ἣν ἑρεῖνεις,
 Οὔτε σε δέσφατόν ἐστι δαήμεναι, ἔτε τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Πισωθείς, κατένευσα καὶ ὅμοσα καρτερόν ὄρκον,
 Μὴ τίνα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰεγενετῶν
 535 Ἀλλόν γ' εἴσειναι Ζηνὸς πυκινόφρονα βελήν.
 Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόρραπι, μὴ με κέλευε

Latonius annuit in concordia et amicitia,
 Neminem sibi magis carum inter immortales fore
 Neque deum, neque virum, Jovis factum: perfectum autem
 Signum immortalium faciam, ut prae omnibus

- 525 Fidum meo animo et carum: verum postea
 Felicitatis et divitiarum dabo praeclaram virgam,
 Auream trium foliorum, integram, quae te servabit,
 Omnibus perficiens Diis verborumque et operum
 Bonorum quaecunque dico me didicisse ex Jovis consilio.

- 530 Divinationem autem, optime Jovis fili quam expetis,
 Neque te fas est discere, neque aliquem alium
 Immortalium: hoc enim novit Jovis mens: verum mihi
 Cum traderetur, annui ac juravi grave jusjurandum,
 Nullum praeter me Deorum immortalium

- 535 Alium sciturum Jovis sapiens consilium.
 Et tu, frater habens auream virgam ne me jubeas

Ver. 504. καὶ τὸ μὲν ἔργμ.] Scribendum
 ὁ μὲν ἔ. nam τὸ hic nullum sensum habet,
 et sequitur v. 507. ὁ δ' ὅτι κ.

Ver. 506. 507. ἐγγυάλισιν ἱμερτήν, δι-
 δαῶς ὁ δ'] Hæc non possunt intelligi.
 Quid est ἱμερτήν διδαῶς? ἱμερτήν referen-
 dum ad citharam, διδαῶς ad Apollinem.

Ver. 528. Πάντας ἐπικραίνεσα θεῶν, ἐπέ-
 ων τε καὶ ἔργων τῶν ἀγ.] Versiones absurde

et obscure: Omnes perficiens Deos, dicto-
 rum — bonorum. π. i. 9. est omnibus
 Diis perficiens, et sequentia referenda
 ad ὅσα, quaecunque dicere et facere didici
 etc.

Ver. 537. πιφαύσκων.] Prima hujus vo-
 cis etiam alibi producitur ab Homero, non
 per cæsura, ut putat Barnesius: nam
 Il. κ. 478. etiam extra cæsura produci-

- Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μῆδετα εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φύλ' ἀνθρώπων.
 540 Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
 Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν.
 Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, εἰδ' ἀπατήσω.
 "Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
 Μαντεῖην ἐδέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
 545 Ἑμετέρην, νόεειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἔόντων,
 Φῆμ', ἀλίην ὁδὸν εἴσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω Μαίης ἐρικυδέος υἱέ
 Καὶ Διὸς Αἰγίοχοιο, θεῶν, ἐριένιε δαῖμον.
 Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι
 550 Παρθένοι, κρείσσειν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 Τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιστα λευκά,
 Οἰκία ναιετάσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο

Fata detegere, quæcunque in animo habet altisonus Jupiter.
 Hominum autem alii nocebo, alium juvabo,
 Multas obiens magnorum gentes hominum.

- 540 Atqui meo vaticinio juvabitur, quicumque venerit
 Voce atque alis perfectarum alitum:
 Hic a meo vaticinio juvabitur, neque prætermittam.
 Quicumque autem vaniloquis fretus avibus,
 Divinationem voluerit præter mentem consulere
 545 Nostram, intelligere autem diis plus æternis,
 Is, edico, vanam viam it, ego autem utique dona suscipiam.
 Aliud autem tibi dicam Maïæ inclytæ fili
 Et Jovis Ægive hi, Deorum, valde utilis deus.
 Parcæ enim quædam sunt sorores natæ
 550 Virgines, velocibus gaudentes alis,
 Tres: super caput autem conspersæ farina alba,
 Domicilia incolunt sub valle Parnasi

tur: nec in media voce potest esse cæsura, sed tantum in ultima syllaba.

Ver. 540. ὅστις ἂν ἔλθῃ etc.] Aut hic intelligendum e sequentibus *πιθήσας*, qui consuluerit cantum et volatum avium fatidicarum: οἰωνοὶ τεληέντες sunt aves augurales; quæ opponuntur *μαψιλόγοις*, et, ut Callimachus ait, quæ ἡλιδα ποτῶνται;

aut interpungendum post ἔλθῃ, et *φωνῇ* etc. referendum ad ἀπονήσεται: mea divinatione fruentur omnes per cantum et volatum avium auguralium. Versum autem 542. spurium puto. Interpolator credidit consequens decesse τῷ ὅστις ἂν ἔλθῃ.

- Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βεσὶ
 Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατήρ δ' ἐμὸς ἐκ ἀλέγυνεν.
 555 Ἐντεῦθεν δὴ "πειτα ποτάμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλη,
 Κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.
 Αἱ δ' ὅτε μὲν θυΐσωσιν ἐδιδυῖαι μέλι χλωρὸν,
 Προφρονέας ἐδέλσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 "Ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
 560 Πειζῶνται δὴ "πειτα παρῆξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 Τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
 Σὴν αὐτῷ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
 Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακέσεται, αἶνε τύχῃσι.
 Ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγροῦλκας ἑλικας βῆς.
 565 Ἴππες τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργῆς·
 Καὶ χαροποῖσι λέεσι καὶ ἀργιόδεσι σύεσσι,

Vaticinii seorsum magistrae, quod apud boves

Puer adhuc meditatus sum: pater autem meus non curabat.

555 Hinc deinde volantes alias alio,

Mella depascunt, et perficiunt omnia.

Hæ autem quandoquidem bacchantur edentes mel recens

Prompte verum dicere sustinent:

Si vèro privatæ fuerint Deorum suavi cibo,

560 Conantur deinde extra viam ducere.

Has tibi postea do: tu autem accurate inquirens,

Tuam ipsius mentem oblecta: et si mortalem virum cognoris,

Sæpius tuum vaticinium exaudiet, si acciderit.

Hæc habe Maiæ fili, ac agrestes flexipedes boves,

565 Equosque cura et mulos patientes laboris:

Et horribiles leones et albidentes sues,

Ver. 553. Μαντείης ἀπάνευθε διδ.] Ἀπά-
 νευθε referendum ad οἰκία ναιετ. Ma-
 gistræ hæ divinationis, remotæ ab fre-
 quentia hominum, sedes habent in Par-
 nasi vallibus.

Ver. 556. Κηρία βόσκονται,] Depascunt
 mella, s. legunt mella, ut Poëta ait, cepe-
 rimque non modo de melle jam in favis
 posito, sed materia, quam ē floribus le-
 gunt, ut suadet versus præcedens; ποτά-
 μιναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλη. Tum sequentia,
 καὶ κραίνουσιν ἕκαστα de operibus artis, de
 mellis confectione ceperim, non de eventu
 vaticiniorum, de quo post dicit poëta.

Ver. 557. μέλι χλωρὸν,] Proximum est

capere mel recens, ut τινὲς χλωρὸς, apud
 Theocritum, et ἄδαμας χλωρὸς ap. He-
 siodum, ferrum recens; sed potest esse
 etiam liquidum, purum: illud tamen me-
 lius.

Ibid. θυΐσωσιν] V. Hesych. in θυιωσις
 et viros doctos ad θύων.

Ver. 558. ἐδέλσιν] Ut mox v. 560. πι-
 ρῶνται. Male edd. vet. ἐδίλωσι, quod
 recte correxit Barnesius. Alias etiam
 ἐδίλωσιν ferri posset: tum utique velint,
 non detrectent verum dicere.

Ver. 560. παρῆξ ὁδὸν ἡγέμ.] In fraudem
 inducere, non dicere verum.

Ver. 562. εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης, Πολ-

Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,
 Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν.
 Οἷον δ' εἰς αἶδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·

570 Ὅς τ' ἄδοτός περ ἔων, δώσει γέρας ἐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 Παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίαν.

Πᾶσι δ' ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.

Παῦρα μὲν ἐν ὀνίησι, τὸ δ' ἄκριτον ἡπεροπέυει

575 Νύκτα δὲ ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Et canes, et oves, quæcunque nutrit ampla terra,
 Omnibus autem ovibus imperet inclytus Mercurius:
 Solus autem in Orcum verus nuncius sit:

570 Qui donandi nescius licet, dabit donum non minimum.

Sic Maïæ filium rex amavit Apollo
 Omni amicitia: gratiam autem adjecit Saturnius.
 Cum omnibusque hic mortalibus et immortalibus versatur.
 Parum quidem ille juvat, at sæpissime decipit

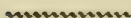
575 Noctem per obscuram gentes mortalium hominum.

Et tu quidem sic salve Jovis et Maïæ fili:
 Verum ego et tui et alterius memor ero cantionis.

ῥάμῃ — ἱσακύνεται,] Hæc non intelligo, veris, sc. prædictionibus tuis, tum utique
 et vulgatæ versiones nihil expediunt. sæpe te consulent.
 Sensus videtur requirere: si mortales ju-

ΟΜΗΡΟΥ ὝΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΑ' μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρῦσα Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἣ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ᾤσσει,
καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰανὲς τε διῖπετέας, καὶ θηρία πάντα,
5 Ἡ μὲν ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει, ἥδ' ὅσα πόντος·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖσεφάνε Κυθερείης.
Τρισσὰς δ' εἰ δύναται πεπιθεῖν φρένας εἰδ' ἀπατῆσαι,
Κέκλεται τ' Αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην.
Οὐ γάρ οἱ εὐάδεν ἔργα πολυχρῦσα Ἀφροδίτης,

MUSA mihi dic opera aureæ Veneris

Cypridis, quæque diis dulcem amorem excitavit,

Atque domuit gentes mortalium hominum,

Avesque cælestes ac feras omnes,

5 Quascunque continens multas nutrit et quascunque pontus:

Ovibus autem curæ sunt opera pulchram coronam habentis Cythereæ.

Tres autem non valet flectere animos neque decipere,

Puellamque Ægidiferi Jovis cæsiam Palladem.

Non enim illi placuere opera aureæ Veneris,

Ver. 4. Οἰανὲς διῖπετέας,] Barnesius miratur epitheton, quod h. l. sit: in aëre volantes. Sed etiam poëtis latinis aves cælo lapsæ dicuntur cælestes etc.

Ver. 11. καὶ ἄ. ἡ. ἀλιγύνειν.] Intell. ἄδιν

ex ἄδον, v. 10. aut εὐάδεν e v. 9. εὐάδεν ἄ. ἡ. ἄ. post ἀγλαὰ ἔργα dicuntur de telis, quæ arte Minervæ texuntur, ut patet e v. 14. 15. item mox v. 18. τῇ ἄδι τόξα, καὶ ἔρισι θῆρας ἐναιεῖν.

- 10 Ἄλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
 Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίης ἐδίδαξε
 Ποιῆσαι σατίνας καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 Ἦδε τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
- 15 Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη.
 Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 Δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.
 Καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ ἔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
 Φόρμιγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
- 20 Ἀλσεά τε σκιοέοντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 Οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κέρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 Ἰσίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης·
 Αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βελῇ Διὸς Αἰγιοόχοιο,
 Πότνιαν, ἣν ἐμῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
- 25 Ἡ δὲ μάλ' ἐκ ἔβλεν, ἀλλὰ σερεῶς ἀπέειπεν·
 Ὡμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,

- 10 Sed utique illi bellaque placuerunt et officium Martis,
 Præliaque pugnaeque, ac præclara opera curare.
 Prima fabros terrestres docuit
 Facere plaustra et currus varios ære.
 Hæcque virgines mollicarnes in domibus
- 15 Præclara opera docuit, in mentem ponens unicuique.
 Nunquam Dianam habentem auream colum sonoram
 Domat in amicitia subridens Venus.
 Etenim huic placuere arcus, atque in montibus feras necare,
 Lyræque choreæque, celebresque ululatus,
- 20 Lucique umbrosi, justorumque urbs virorum.
 Neque quidem venerandæ puellæ placuere opera Veneris
 Vestæ, quam primam peperit Saturnus versutus:
 Rursus vero etiam postremam, consilio Jovis Ægiochi,
 Venerandam, quam procabantur Neptunus et Apollo:
- 25 Hæc autem noluit, verum rigide respuit:
 Juravit autem magnum juramentum, quod utique perfectum est,

Ver. 13. *σατίνας*] Sic cum *Barnesio* correxi, ob consensum veterum, Euripidis, Athen. XII. 9. *Hesychii*, pro *σατίνας*. Videndum autem, an hic quoque sit pro *ἀρμαμάζῃ*, ut in fr. Anacreontis ap. Athe-

næum. v. Casaub. Cl. Clarkio obstat, quod ap. *Hesychium* est *σατῆναι*, mediæque longa h. l. sit aliena. Sed unius libri illius scriptura non nititur, et in verbis barbaris quantitas non est satis certa.

- Ἀψαμένη κεφαλῆς πατρός Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, διὰ θεάων.
 Τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 30 Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔξετο πῖαρ ἐλῆσα.
 Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστίν,
 Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 Τάων ἔδύναται πεπιθεῖν φρένας ἔδ' ἀπατῆσαι·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τι πεφυγμένον ἔσ' Ἀφροδίτην,
 35 Οὔτε θεῶν μακάρων ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνε,
 Ὅς τε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 Καί τε τῆ, εὔτε δέλοιο, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφῆσα,
 Ῥηϊδίῳ συνέμιξε καταβητήσιν γυναιξίν,
 40 Ἡρῆς ἐκλελαθῆσα κασιγνήτης ἀλόχε τε,
 Ἡ μέγα εἶδος ἀρισὴ ἐν ἀθανάτησι θεῆσι.
 Κυδίην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Μήτηρ τε Ῥεῖη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

Tangens caput patris Jovis Ægiochi,

Virginem fore omnibus diebus diva dearum.

Huic autem pater Jupiter dedit pulchrum donum loco nuptiarum,

50 Namque media domo sedet pinguedine fruens.

Omnibus autem in templis deorum primum honorem habet,

Et ad omnes mortales deorum honoratissima est:

Harum non valet flectere mentes neque decipere.

Ex aliis autem nemo est, qui fugiat Venerem,

35 Neque deorum beatorum neque mortalium hominum.

Quin et Jovis mentem adimit, qui oblectatur fulminibus,

Quique maximus est, maximumque sortitus est honorem:

Et hujus, quando voluerit, sapientem mentem decipiens

Facile miscet cum mortalibus mulieribus,

40 Junone clam, sorore uxoreque,

Quæ magna forma pulcherrima inter immortales deas.

Inclutissimam igitur illam peperit Saturnus versutus,

Materque Rhea: Jupiter autem prudentissimus

Venerandam uxorem sibi fecit, pulchra doctam.

Ver. 34. πεφυγμένον] V. ad Odys. α'. intelligit, Junonis oblivionem adferens, ex
 18. Il. β'. 599. 600. non male.

Ver. 40. Ἡρῆς ἐκλελαθῆσα] Clarkius

- 45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἄνδρ' καταθητῶ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
 Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη·
 Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπε μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 Ἥδ' ὑγελοῖσάσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 50 Ὡς ῥα θεὸς συνέμιξε καταθητῇσι γυναιξί,
 Καί τε καταθητὲς υἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν,
 Ὡς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθητοῖς ἀνθρώποις.
 Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 Ὡς τότε ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκκῃ Ἰδῆς
 55 Βεκολέεσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν εἰοικώς.
 Τὸν δὲ πειτα ἰδῶσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἴμερος εἶλεν.
 Ἐς Κύπρον δ' ἐλθῶσα, θυάδεα νηὸν ἔδυνεν,
 Ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βαμὸς τε θυάδης·
 60 Ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθῶσα θυῖας ἐπέθηκε φαεινάς.
 Ἐνθα δέ μιν Χάριτες λῆσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 Ἀμβρότῳ, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἰόντας,

45 Huic vicissim ipsi Jupiter dulcem amorem iniecit animo,
 Viro mortali ut misceretur, ut quam celerrime
 Ne ipsa quidem humani concubitus expers esset:
 Atque aliquando jactans diceret inter omnes deos
 Dulce subridens risum amans Venus,

50 Quod utique deos miscuerit cum mortalibus mulieribus,
 Et mortales filios pepererit immortalibus,
 Quodque deas immiscuerit cum mortalibus hominibus.
 Anchisæ igitur illi dulcem amorem imposuit animo,
 Qui tum in summis montibus multifontis Idæ

55 Pascebat boves, corpore immortalibus similis.
 Hunc autem postea cum vidisset risum amans Venus
 Amavit, horrende autem mentem amor cepit.
 Cyprum autem cum venisset, odoriferum templum ingressa est,
 Paphi: ibi autem illi templum est ara que sacra:

60 Ubi hæc ingressa januas imposuit lucentes.
 Ibi autem illam Gratulæ lavarunt, et unxerunt oleo
 Immortali, qualia diis gratiam addunt immortalibus,

Ver. 41. μέγα εἶδος ἀρίστη] Μέγα, ad ἀρίστη
 referendum, non ad εἶδος.

Ver. 51. Καί τε — τίκω ἀδ.] Si sensus
 non potest esse hic, et fecit parere (τίκω)

- Ἀμβροσίῳ, ἱανῶ, τό ρά οἱ τεθυμένον ἦεν.
 Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἴματα καλὰ,
 65 Χρυσῶ κοσμηθεῖσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 Σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιπῆσ' εὐώδεα Κύπρον,
 Ὑψι μετὰ νεφέεσσι Δοῶς πρήσσεσσα κέλευθον.
 Ἰδὴν δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα Δηρῶν.
 Βῆ δ' ἰθὺς σαθμοῖο δι' ἔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 70 Σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
 Ἄρκτοι, παρθαλίες τε Δοαὶ προκαδῶν ἀκόρητοι
 Ἦεσαν· ἥ δ' ὀρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν.
 Καὶ τοῖς ἐν σῆθεσσι βάλ' ἥμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σπύοντας ἐναύλας.
 75 Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτας ἀφίκανε.
 Τὸν δ' εὗρε σαθμοῖσι λελειμμένον, οἶον ἀπ' ἄλλων,
 Ἀγχίσην ἥρωα, Δεῶν ἅπο κάλλος ἔχοντα.
 Οἱ δ' ἅμα βεσὶν ἔποντο νομῆς κατὰ ποιήεντας
 Πάντες· ὁ δὲ σαθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἐπ' ἄλλων

Ambrosio, suavi, quod utique illi odoratum erat.

Induta autem recte omnia circa corpus vestimenta pulchra,

- 65 Auro ornata, libenter ridens Venus,

Contendebat Trojam, derelinquens odorem Cyprum,

Alte per nubes velociter faciens iter.

Idam autem pervenit multifontem, matrem ferarum:

Incessit autem ad stabulum, per montem: cum ipsa autem

- 70 Blandientes cani lupi terribilesque leones,

Ursæ, pardique veloces cervorum insatiabiles

Ibant: hæc autem adspiciens in mente oblectabat animum:

Et his in pectoribus imposuit amorem: hi autem simul omnes

Bini dormierunt circa opacos recessus:

- 75 Ipsa vero ad tabernacula pulchre facta pervenit.

Invenit autem in stabulis relictum solum ab aliis

Anchisen heroa, a diis pulchritudinem habentem.

Ceteri autem una boves sequebantur per pascua pingua

Omnes: hic autem ad stabulum relictus solus ab aliis

corrigendus est versus sic, αἱ γὰρ — τίκων, aut ejiciendus, ut placuit Piersono, quod malim.

Ver. 59. 61. 65. Sunt et in Odysseæ, 9'. 562.

Ver. 65. Ἀμβ. ἱανῶ, etc.] Totus versus est Iliad. 3. 172. nisi quod ibi est ἰδανῶ, quod tamen hic reponere non est necesse, nam et ἱανῶ recte et eodem sensu dicitur. Possit autem aliquis suspicari, versum

- 80 Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
 Στῇ δ' αὐτῇ προπάρειθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὁρώων ἐφρέζετο θαύμαινέν τε
- 85 Εἶδος τε μέγεθός τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα.
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔσο φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,
 Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἑλικας κάλυκας τε φαινάς.
 Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιοι, ὥς δὲ σελήνη,
- 90 Στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀγχίσην δ' ἔσος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἦνδα·
 Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
 Ἀρτεμις, ἥ Λητώ, ἥ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἡ Θέμις ἡϋγενῆς, ἥ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
- 95 Ἦπε τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἶ τε θεοῖσι
 Πᾶσιν ἐταιρίζεσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·

80 Versabatur hinc et hinc clare citharam pulsans.

Stetit autem ipso coram Jovis filia Venus,
 Virgini integræ magnitudine et forma similis;
 Ne ipsum terreret ante oculos videns.

Anchises autem videns perpendebat mirabaturque

85 Formamque magnitudinemque et vestes stupendas.

Peplo etenim induta erat splendidiore ignis radio,
 Habebat autem flexos capreolos calycasque lucidas.
 Catenæ autem circa molle collum perpulchræ erant,
 Pulchræ, aureæ, omnivariæ: tanquam autem luna

90 Pectora circa mollia splendebat, mirum visu.

Anchisen autem amor cepit, verbum autem illi contra dixit;

Salve regina, quæcunque beatorum has domos accedis,
 Diana, vel Latona, aut aurea Venus,
 Vel Themis generosa, aut cæsia Pallas,

95 Vel utique aliqua Gratiarum huc venisti, quæque Diis

Omnibus sociantur, ac immortales vocantur:

hunc inde ab interpolatore tractum, quia
 ἄμβροτον in vers. præc. idem est cum ἄμ-
 βροσίῳ. Stulte vetus versio ambrosio pe-
 plo vertit. Non tamen nihili est Cl. Clar-

kei ratio pro ἰδανῶ, quod in ἰανῶ media ap.
 Homerum semper longa est.

Ver. 86. [ἔσο] Bene Barnesius correxit
 pro ἔσο, ex Iliad. μ'. 464.

- "Ἡ τις νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 "Ἡ νυμφῶν, αἵ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάσσι,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσσεια ποιήεντα.
 100 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῃ ἐνὶ χώρῃ,
 Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 "Ὀρῆσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 Δὸς με μετὰ Τρῳέεσσιν ἀριπρεπέ' ἐμμέναι ἀνδρα·
 Ποίει δ' εἰς ὀπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν
 105 Δηρὸν εὖ ζῶειν καὶ ὄρεᾶν φάος ἡελίοιο,
 "Ὀλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήρας ἐδὸν ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιζε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;
 110 Ἀλλὰ καταβηθή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
 Ὅτρειός δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἶπε ἀκέεις,
 "Ὅς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει.

Vel aliqua Nympharum, quæ lucos pulchros habitant,
 Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habitant,
 Et fontes fluviorum et valles pingues.

- 100 Tibi autem ego in specula, in loco conspicuo,
 Aram faciam, sacrificabo autem tibi sacra pulchra
 Horis omnibus: tu autem benevolum animum habens,
 Da mihi inter Trojanos insignem esse virum:
 Fac autem postea floridum fœtum: verum me ipsum

- 105 Diu bene vivere et videre lucem solis,
 Beatum inter populos, et senectutis ad limen venire.

Huic respondit postea Jovis filia Venus;
 Anchise inclytissime in terra genitorum hominum,
 Non aliqua Dea sum: quid me immortalibus æquas?

- 110 Sed mortalis, mulier autem me genuit mater.
 Orteus autem est pater nomine, si forte audivisti,
 Qui omni Phrygiæ bene munitæ regnat.

Ver. 98. "Ἡ νυμφ.] Cl. *Ruhnkenius* hunc
 versum ἱβελίζει. Non desiderem, si absit.
 Sunt sane tria genera Nympharum, sil-
 vestres, montanæ s. Oreades, et fontanæ.
 Itaque hactenus nil incommodi; sed illa
 repetitio ἢ νυμφῶν valde languet. Sed ma-
 jor ratio est e parallelismo, de quo ad v.
 sq.

Ver. 99. ῥήσεια ποιήεντα.] Verissime

hunc versum correxit idem Cl. *Ruhnke-
 nius*, rescribens πείσσεια π. nempe versus
 97. 99. πείσεια hic etiam conjecit *Clark*. sunt
 ex Il. v. 8. 9. ἄτ' ἄρα νυμφῶν, ταί τ' ἄλ-
 σεα καλὰ νέμονται, καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ
 πείσεια ποιήεντα. posterior recurrit *Odyss.*
 ζ'. 723. 724. v. aliud de his versibus apud
Ruhnke. Ep. Crit. I. p. 26. In edd. pr. est

- Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
 Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφει· ἡ δὲ διαπρὸ
 115 Σμικρὴν παῖδ' ἀπιταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἔλθουσα.
 Ὡς δὴ τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
 Νῦν δέ μ' ἀνῆρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
 Ἐκ χορῆς Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτε, κελαδαινῆς.
 Πολλαὶ δὲ Νύμφαι καὶ παρθένοι Ἀλφεισίβοιαι
 120 Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐσεφάνωτο·
 Ἐνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·
 Πολλὰ δ' ἐπ' ἤγαγεν ἔργα καταβνητῶν ἀνθρώπων,
 Πολλὴν δ' ἄκκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
 Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκίοεντας ἐναύλεις·
 125 Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκεν φυσίζοα αἴης.
 Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
 Κερειδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δειῖζε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅ γ' αὖτις

Linguam autem vestram et nostram aperte novi.

Trojana enim in domo me nutrix alebat: hæc autem

- 115 Parvam filiam educavit cara a matre cum accepisset.

Sic utique linguam et vestram bene novi.

Nunc autem me rapuit habens auream virgam Argicida

Ex cœtu Dianæ auream colum habentis, sonoræ.

Multæ autem Nymphæ et virgines Alphisibœæ

- 120 Ludebamus, multitudo autem infinita circum summa erat.

Inde me rapuit auream virgam habens Argicida:

Multa autem duxit me ad opera mortalium hominum,

Multam autem incultam et non ædificatam, quam feræ

Crudivoræ frequentant per umbrosas valles.

- 125 Neque pedibus tangere videbar flantem vitam terram.

Anchisæ autem me dicebat ad cubilia vocari

Virginem uxorem, abs te autem perpulchros filios parere.

At postquam ostendit et dixit, hic quidem rursus

βίαια. Nempe licet etiam scribas *πίσιτα* vel *πίσιτα*.

Ver. 102. Ὡς γὰρ πᾶσι. Ser. ἀρχαι π.

Ver. 105. Διὸς ἐν ζώον. Sic vulg. At quia *ἐν ζώον* uno verbo non dicitur, sed divisum est *ἐν ζώον* Od. τ'. 79. hic quoque *ἐ-*
didi ἐν ζώον.

Ver. 114. Τρωὰς — *με τροφὸς τρέφει*]

Correxī Τρωὰς, nisi quis malit Τρῶες, Trojana nutrix: nam Genitīvus e Τρῶς h. l. alienus.

Ver. 116. Ὡς δὴ τοι] Spuriū h. v. judicat Ruhnkenius. v. dicta ad H. in Mercur. 25.

Ver. 119. Πολλαὶ δὲ] Διὲ per cæsuram produci potest. Sed melius δὲ edidit Bar-

- Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 130 Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμεν, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι ἥδ' ἐτοκῆων
 Ἑσθλῶν, (εἰ γάρ τοί γε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν)
 Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότῃτος,
 Πατρί τε σῶ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίη,
 135 Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
 Οὐ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
 Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἥε καὶ ἐκί.
 Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλῃς
 Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ.
 140 Οἳ δέ τε μὲν χρυσὸν κεν ἄλις, ἐσθλὰ δ' ὕφαντ' ἄποινα
 Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,
 Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς εἰπέσσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ.
 145 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἴλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Immortales ad gentes ivit fortis Argicida:

130 Verum ego ad te veni, fortis autem mihi fuit necessitas.

Sed te per Jovem oro ac per parentes

Bonos, (neque enim mali talem peperissent)

Indomitam me ducens et inexpertam rei venerex,

Patrique tuo ostende ac matri præclara scienti,

135 Tuisque fratribus, qui tecum simul geniti sunt.

Non illis indigna nurus ero, sed digna.

Si quid indigna mulier ero, nec ne.

Mitte autem nuncium celeriter ad Phrygas aquis abundantes,

Qui dicat patrique meo et matri sollicitæ.

140 Hi autem aurum affatim vestemque textam

Mittent: tu autem multa et præclara accipe dona.

Hæc autem faciens celebra nuptias amabiles,

Honorabiles hominibus, et immortalibus Diis.

Sic cum dixisset Dea dulcem amorem iniecit animo.

145 Anchisen autem amor cepit, verbum autem dixit, atque nominabat:

nesius, quod usitatum in principiis nar-
randi.

Ver. 123. ἀκλῆρον] Insolentius pro non
divisam cultoribus, scilicet ἀκλήρωτον, a-
deoque incultam. Sic Euripid. Troad.
ἀκλήροι de fœminis, quæ non divisæ sunt

cum cæteris captivis. Nec alterum ἀκ-
τιτος, in qua urbes nullæ conditæ sunt,
obvium est.

Ver. 136. 137. Alter sane versus alic-
nus. Olim v. 137. spurium putabam.
Cl. autem Ruhnkenius ex uno duos per

- Εἰ μὲν θνητὴ τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρῃς ἐνθάδ' ἱκάνεις
 Ἐρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα.
 150 Οὕτις ἔπειτα θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνδρώπων
 Ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότῃ μιγῇναι
 Αὐτίκα νῦν· ἔδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 Τόξῃ ἀπ' ἀργυρῆς προΐῃ βέλεα σονόεντα.
 Βελοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
 155 Σῆς εὐνῆς ἐπιβάς, δύναι δόμον αἴδως εἶσω.
 Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτῃ
 Ἔρπε μετασφρεθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλῆσα
 Ἔς λέχος εὐσφωτον, ὃ, τι περ πάρος ἔσκεν ἀνάκτι
 Χλαίνῃσιν μαλακῆς ἐσφωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
 160 Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 Τῆς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν ἔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,

- Siquidem mortalis es, mulier autem te genuit mater,
 Otreus autem est pater nomine inclytus, ut narras,
 Divini autem jussu ministri utique huc venisti
 Mercurii, mea autem conjunx vocaberis diebus omnibus.
 150 Nemo deinde Deorum neque mortalium hominum
 Hic me tenebit, quo minus tibi in amore miscear
 Statim nunc: neque si utique procul jaciens ipse Apollo
 Arcu ab argenteo emisit jacula tristia.
 Velim utique postea, mulier similis deabus,
 155 Tuo cubili ascenso, ingredi domum Ditis.
 Sic fatus, cepit manum: risu gaudens autem Venus
 Ibat versa, oculos pulchros dejiciens,
 Ad lectum bene stratum, ubi antea erat regi
 Vestibus mollibus stratum: at insuper
 160 Ursorum pelles jacebant, gravivocumque leonum,
 Quos ipse occiderat in montibus altis.
 Hi autem postquam lectos bene constructos ascenderunt,

glossas factos putat, verumque esse hunc,
 εἰ σφιν ἀνικελίῃ νυὸς ἴσσομαι ἢ καὶ ἔκί, quod
 prætulerim.

Ver. 141. Πιμψασίν· σὺ] Scr. πίμψασι.

Ver. 151. με σχήσει, πρὶν σοι φ. μιγῇναι
 Ἀυτίκα νῦν·] Legitima ratio et usus postu-
 lat, μὴ σῇ φ. vel μὴ σοι φιλ. μιγ. τὸ πρὶν sic

dici et post ἔχιν in significatione impe-
 diendi, nondum reperi.

Ver. 157. Ἔρπε μετασφρεθεῖσα,] An in
 ἔρεσιν tarditas, sexum decens et pudorem,
 indicatur?

Ver. 159. Χλαίνῃσιν μαλακῇ.] Scr. χλαί-
 νῃσι.

- Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἴλε φαεινόν,
 Πόρπας τε, γναμπτὰς δ' ἑλικας, κάλυκάς τε καὶ ὄρ-
 165 Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα [μυς.
 Ἐκδυσε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλεα
 Ἀγχίσῃς· ὃ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
 Ἀθανάτῃ παρελέετο θεῶν βροτὸς, εἰ σάφα εἰδώς.
 Ἥμος δ' ἄψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνεσσι νομῆες
 170 Βῆς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμόεντων·
 Τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
 Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροὶ ἔννυτο εἴματα καλά.
 Ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ δῖα θεάων,
 Ἔση παρ κλισίῃ εὐποιήτοιο μελάθρε·
 175 Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν
 Ἀμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὖσεφάνεα Κυθερείης.
 Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἐφάτ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὅρσεο Δαρδανίδῃ· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
 Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 180 Οἷν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

Ornatum quidem illi primum a corpore abstulit nitidum,
 Fibulasque, flexilesque helicas, calycasque et monilia.

- 165 Solvit autem illius cincturam, et vestes stupendas
 Exuebat, ac deposuit in sedem aureis clavis confixam
 Anchises: hic autem postea deorum sententia et fato,
 Cum immortalī concubuit dea mortalis, pene nescius.
 Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores

- 170 Bovesque et generosæ oves pascuis e florentibus,
 Tunc utique Anchisæ quidem dulcem somnum inspirabat,
 Suavem, ipsa vero corpore induebat vestes pulchras.
 Induta autem recte omnia circa corpus diva dearum,
 Stetit apud lectum bene constructæ domus:

- 175 Sustulit caput: pulchritudo autem genarum splendebat
 Immortalis, qualisque est bene coronatæ Cytheræ.
 A somno autem excitavit: verbumque dixit, atque nominabat;
 Exurge Dardanide: quare inexpressibilem somnum dormis?
 Ac dic si quid similis ego videor esse

- 180 Qualem me primum oculis inspexisti.

Ver. 162. ἐυποιήσαν] Edd. pr. iuss. male. ἦρε κάρη] Omnia optime fluerent, si 174.
 v. ad Odyss. γ'. 434.

175. 176. abessent. Sed plura sunt ap.
 Ver. 174. 175. Non bene coeunt ἦση —

- "Ως φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπείως ὑπάκασεν.
 "Ως δ' εἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
 Τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλη.
 "Ἀψ' δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
 185 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αὐτίκα σ' ὡς ταπρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 "Ἐγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' ἔ νημερτὲς εἶπες.
 Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι Αἰγίοχοιο,
 Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἑάσης
 190 Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ ἔ βιοθάλμιος ἀνὴρ
 Γίγνεται, ὅς τε θεαῖς εὐνάζεταιαι ἀθανάτησι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιζε καταβνητῶν ἀνθρώπων,
 Θάρσει, μηδὲ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δειδίθι λήην.
 195 Οὐ γάρ τοί τι δέος, παθῆειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
 Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
 Σοὶ δ' ἔσαι φίλος υἱὸς, ὅς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται,

- Sic dixit hic autem a somno valde prompte exaudivit.
 Ut autem vidit collum et oculos pulchros Veneris,
 Timuit et oculos declinatos vertit alio.
 Iterum autem retro veste cooperuit pulchram faciem,
 185 Et illam precatus verba alata dixit:
 Statim te ut primum dea vidi oculis,
 Cognovi ut dea esses: tu autem non verum dixisti.
 Verum te per Jovem oro Ægiochum,
 Ne me viventem debilem inter homines sinas
 190 Habitare, verum miserere: quoniam non longævus vir
 Fit quisquis cum deabus concumbit immortalibus.
 Huic autem respondit deinde Jovis filia Venus:
 Anchise inclytissime mortalium hominum,
 Confide, neque tuo in animo timeas valde.
 195 Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
 Neque ex aliis beatis: quoniam amicus es diis.
 Tibi autem erit carus filius, qui Trojanis regnabit,
 Et filii filii perpetuo nascentur.

Homerum loca, ubi omissio copulæ hanc speciem efficit. In ἤρε κάρη int. δι.

Ver. 176. οἶόν τ' ἐστὶν ἐν τῷ Κ. D.] Sc. cum

est Dea ipsa, nec latet sub specie humana, ad cujus modum se demiserat.

Ver. 197. V. ad Iliad. ὁ. 307.

- Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, ἔνεκά μ' αἰνὸν
 200 Ἔσχεν ἄχος, ἔνεκα βροτῷ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνή.
 Ἄγχι θεοὶ δὲ μάλισα καταθνητῶν ἀνθρώπων
 Αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδός τε φυὴν τε.
 Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 Ἠρπασ', ἐὼν διὰ κάλλος, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη,
 205 Καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖοι,
 Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
 Χρυσέες ἐκ κρατῆρος ἀφύσσαν νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, ἔδῃ τι ἦδει,
 Ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε Δέσπης ἄελλα.
 210 Τὸν δὴ πειτα γόασκε διαμπερές ἤματα πάντα.
 Καὶ μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδῃ δέ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 Ἴππας ἀργίποδας, τοί τ' ἀθανάτες φορέεσι.
 Τῆς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἵπέν τε ἔκασα
 Ζητὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 215 Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα.

- Huic autem et Æneas nomen erit, quoniam me gravis
 200 Habuit dolor, quod mortalis viri incidi in lectum.
 Prope dii autem maxime mortalium hominum
 Semper a vestra natione formaque ingenioque.
 Ergo flavum Ganymedein consultor Jupiter
 Rapuit suam propter pulchritudinem, ut cum diis versaretur,
 205 Et Jovis in domo diis vinum funderet,
 Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus,
 Aureo ex cratere hauriens nectar rubrum.
 Troëem autem luctus perpetuus habebat præcordia, neque noverat
 Quo illi carum filium rapuisset divina procella:
 210 Hunc deinde lugebat omnino in diebus omnibus.
 Et illius Jupiter misertus est, dedit autem illi filii dona
 Equos velocipedes, quique immortales ferunt:
 Hos illi dono dedit habere: dixitque singula
 Jovis consiliis minister Argicida,
 215 Quod esset immortalis et juvenis in perpetuum.

Ver. 200. *ἔνεκα*] *Barnesius*, quia *ἔνεκα* modo præcessit, corrigit *ἴνα κεν*. frustra.

Ver. 201. *Ἄγχι θεοὶ* etc.] *Barnesius* edidit *Ἄγχι θεοί*. Semper e vestro genere maxime inter cæteros mortales quidam

sunt diis similes pulchritudine. Qui sensus etsi in se bonus et verus, tamen non convenit sequentibus, in quibus exemplis docet, Deos maxime omnium amasse homines e gente illa. Itaque videtur potius

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὃ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
 Οὐκέτ' ἐπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
 Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀλλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
 Ὡς δ' αὖ Τίθωνόν χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἥως,
 220 Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσασα κελαινεφέα Κρονίῳνα,
 Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα·
 Τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήνεν ἐέλδωρ.
 Νηπίη, ἧδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 225 Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν.
 Τὸν δὴ τοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος Ἥβη,
 Ἅοι τερπόμενος χρυσοθρόνῳ, ἥριγενεΐη,
 Ναῖε παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαί κατέχυντο ἔθειραι
 230 Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγενέος τε γενεΐς,
 Τῇ δὴ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα

At postquam Jovis hic audivit nuncium,
 Non amplius postea lugebat, gavisus autem est mentem intus,
 Lætus autem equis velocibus vehebatur.

Similiter Tithonum habens auream sedem rapuit Aurora,

220 Vestrae nationis, similem immortalibus.

Ivit autem oratura nigrinubem Saturnium,
 Immortalemque esse ac vivere diebus omnibus.
 Huic autem Jupiter annuit, et perfecit votum.

Insana, neque intellexit in mente veneranda Aurora

225 Pubertatem petere, atque senectam perniciosam.

Hunc autem donec quidem habebat a multis amata pubertas,
 Aurora oblectatus aurithrona ab aëre genita,
 Habitabat apud Oceani fluxum ad terminos terræ:
 Verum postquam primi cani affundebantur capilli

230 Pulchro ex capite et ex generosa barba,

Hujus quidem a lecto abstinebat veneranda Aurora,
 Ipsum autem rursus nutriebat in domibus habens

dixisse, Deos semper maxime expetiisse
 Trojanæ gentis homines ob pulchritudi-
 nem. Ἀφ' edd. vet. omnes, non ἰφ' ut
 posteriores.

Ver. 225. ξῦσαί τ' ἀπὸ etc.] Vid. II, i.

446. ὀλοῖον ex Homericâ ratione erat scri-
 bendum ὀλοόν. Sic enim ille semper, et
 tamen secundam producit, de quo v.
 Clark. ad Iliad. α'. 542. Veterem tamen
 pronunciationem et scripturam vocis esse

- Σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἴματα καλὰ διδῶσα.
 'Αλλ' ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 235 Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' ἐδ' ἀναεῖραι,
 'Ηδε δέ οἱ κατὰ θυρὸν ἀρίστη φαίνετο βελή.
 'Εν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
 Τῷ δὲ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, ἐδὲ τι κίχης
 'Εσθ' οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 240 Οὐκ ἂν ἐγώ γέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
 'Αθανάτόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 'Αλλ' εἰ μὲν τοῖστος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
 Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 245 Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 Νηλεῖς, τό γ' ἔπειτα παράσταται ἀνθρώποισιν,
 Οὐλόμενον, καματηρὸν, ὃ, τε συγέσσι θεοῖ περ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μίγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 'Εσσεταὶ ἥματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,

Ciboque ambrosiaque, et vestes bonas dans.

Verum quando utique omnino ad odiosam senectutem properabat,

- 235 Neque aliquid membrorum movere valebat neque attollere,

Hoc autem illi in animo optimum videbatur consilium:

In thalamum deposuit, januas autem imposuit lucidas.

Hujus utique vox fuit immensa, neque vis

Est qualis antea fuit flexibilibus membris.

- 240 Non utique ego te talem inter immortales caperem,

Immortalemque esse et vivere diebus omnibus.

Sed si quidem talis formaque corporeque

Viveres, nosterque vir vocatus esses,

Non utique deinde me luctus secundum densam mentem cooperiret.

- 245 Nunc autem te quidem celeriter senectus similis cooperiet

Sæva, quæ postea atast hominibus,

Perniciosa, laboriosa, quam et dii odio habent.

At mihi magnum probrum inter immortales deos

Erit diebus omnibus causa tua,

ὀλεὺς arguit Hecychius, qui habet ὀλεῖ-
 σιν.

Ver. 253. στοιχαῖσται] Hæc vox
 nullum hic sensum commodum habet.
 Eleganter Martini II. 23. σώμα χρίσι-

ται, hiscet os, s. ego hiscam. Clarkius
 tamen malit σώματ' ἴσσιται.

Ver. 255. ὀνότατοι,] Vitiosa scriptura,
 quæ versum perimit, nec sensum habet
 aptum h. l. propter negationem. Mar-

- 250 Οἱ πρὶν ἐμὰς ὁάξεις, καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
 Ἀθανάτους συνέμιξα καταδνητῇσι γυναιξί,
 Τάρβεσπον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 Νῦν δὲ δὴ ἐκέτι μοι σوناχῆσεται ἐξονομῆναι
 Τῷτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσδην,
 255 Σχέτλιον, ἐκ ὀνότατον, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 Παῖδα δ' ὑπὸ ζῶνῃ ἐδέμεν βροτῶ εὐνηθεῖσα.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκηῶι, βαδύκολποι,
 Αἱ τόδε ναιετάσιν ὄρος μέγα τε ζάδεόν τε,
 260 Αἶρ' ἔτε δνητοῖς ἔτ' ἀθανάτοισιν ἐπονται,
 Δηρὸν μὲν ζῶεσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ' ἔδουσι,
 Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρράωσαντο.
 Τῇσι δὲ Σιληνοί τε καὶ εὐσχοπος Ἀργειφόντης
 Μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.
 265 Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἢ δρύες ὑψικάρῃνοι
 Γεινομένησιν ἐφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανέειρη,

- 250 Qui antea meas conversationes, et consilia, quibus olim omnes
 Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus,
 Timebant: omnes enim meum domabat consilium.
 Nunc autem utique non amplius mihi licebit gemendo nominare
 Hoc inter immortales: siquidem ingenti incommodo affecta sum,
 255 Duro, nec tolerando, aberravi autem mente,
 Filium autem sub cinctu concepī cum mortali mixta.
 Hunc quidem ubi primum viderit lucem Solis,
 Nymphæ illum nutrient montanæ, vestes sinuosas habentes,
 Quæ hunc habitant montem magnamque divinumque,
 260 Quæ utique neque mortales, neque immortales sequuntur,
 Diu quidem vivunt, et immortalem cibum comedunt,
 Atque cum immortalibus pulchrâ choream instaurant.
 Cum his autem Silenique et bonus explorator Argicida
 Miscentur in amore in recessu speluncarum amabilem.
 265 His autem simul aut abietes aut quercus altæ
 Genitis natæ fuere super terram almam,

ini l. c. rursus eleganter ὀνομασθὲν, in-
 fandum. Vetus interpres aliud in Co-
 dice habuerit necesse est, qui vertit non
 tolerandum. Clarkius corr. ὀνοτασθὲν ab
 ὀνοτάζω; sed sensus inde non oritur,
 qui h. l. requiritur.

Ver. 260. Αἶρ' ἔτε δν. — ἐπονται,] Quo
 sensu hoc dicatur, non video. De amo-
 ribus intelligere, sive de abstinentia a
 concubitu Deorum non licet per v.
 265.

- Καλαί, τηλεθάσσαι, ἐν ἔρρεσιν ὑψηλοῖσιν
 Ἐσαῖσ' ἡλίβατοι· τεμένη δέ ἐ κικλήσκουσιν
 Ἀθανάτων, τὰς δ' ἔτι βροτοὶ κείρεσι σιδήρῳ·
 270 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεσέκη θανάτοιο,
 Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτει δ' ἀπ' ὄζοι,
 Τῶν δὲ χ' ὁμῆ ψυχὴ λείπει φάος ἡελίοιο.
 Ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
 275 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,
 Ἀξουσι σοι δεῦρο θεαί, δειῖξσί τε παῖδα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ, ὅφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 Ἐς πέμπτον ἔτος αὐτὶς ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἰδὴς θάλαος ὀφθαλμοῖσι,
 280 Γηθῆσεις ὀρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσαι·
 Ἀξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 Ἦν δέ τις εἶρηταί σε καταθνητῶν ἀνδράπων,
 Ἦ τις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,

Pulchræ, florentes in montibus altis

Stantes altæ: lucos autem vocant

Immortalium: has vero non mortales tondent ferro;

270 Sed quando utique Parca astiterit mortis,

Siccantur quidem primum super terram arbores pulchræ,

Cortex autem circum quamque corrumpitur, cadunt autem ramī,

Horum autem simul anima relinquit lumen Solis.

Hæ quidem meum nutriunt apud se filium habentes.

275 Hunc quidem cum primum ceperit amabilis pubertas,

Ducent tibi huc Deæ, ostendentque puerum.

Tibi autem ego, ut hæc accurate omnia peragam,

In quintum annum rursus veniam filium ducens.

Hunc quidem ubi primum videris florem oculis,

280 Gaudebis videns: valde enim diis similis erit.

Duces autem statim illum ad Trojam ventosam.

Si autem aliquis interrogarit te mortalium hominum,

Quæ tibi carum filium sub cinctu conceperit mater,

Ver. 274. Αἱ μὲν] Scribendum ταὶ μὲν, *Hæ igitur etc.*

Ver. 276. Ἀξουσιν σοι.] Scripsi ἄξουσιν ex edd. pr.

Ver. 277. ὅφρα ταῦτα] Versus non constat. Barnesius inserit πρὶς post ὅφρα. Sed alia in hoc et sequente versu dubi-

tatio est. Nam in antecedentibus Nymphæ dicuntur adducturæ puerum, ubi puber factus sit: in his Venus eum se dicit adducturam anno quinto, quo nondum puber esset, jubetque adducere Trojam. Fortasse spurii sunt.

Ver. 285. ἔγγονον] Barnesius secutus

- Τῷδε σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω
 285 Φασίν τοι νύμφης Καλυκώπιδος ἔγγονον εἶναι,
 Αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταείμενον ὕλη.
 Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,
 Ἐν φιλότῃ μιγῇναι εὖσεφάνῳ Κυthereίῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.
 290 Εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
 Ἴσχεο, μὴδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
 Ὡς εἰπῶς ἥϊξε πρὸς ἔρανὸν ἡνεμόεντα.
 Χαῖρε θεὰ Κύπριοι εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Huic tu dicere memor sis ut te jubeo :

- 285 Dicunt Nymphae Calycopidis natum esse,
 Quæ hunc habitant montem indutum sylva.
 Si autem utique rem ipsam enunciaris et jactabis dementi animo,
 In amorem mixtum esse cum bene coronata Cytherea,
 Jupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
 290 Dicta sunt tibi omnia : tu autem in mente tua intelligens,
 Cohibe te, neque nomina, deorum autem observa iram.
 Sic effata abiit ad cælum ventosum.
 Salve dea Cypro bene habitata regnans,
 A te autem ego exorsus transibo aliam ad laudem.

observationem Grammaticorum corrigit iit. v. ad Odys. γ'. 125. et ἔγγονον εἶναι
 ἔγγονον. Sed ea non est certa. Nec ta- est Homericum (ex Il. ν'. 206.) ut ob-
 men spreverim ἔγγονον. Est enim hoc servavit *Clarkius*.
 sensu usitatius, et centies in ἔγγ. trans-

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Αἰδοίην χρυσοσέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
 Ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρηδέμνα λέλογχεν
 Εἰναλῆς, ὅθι μιν ζεφύρος μένος ὑγρὸν ἀέντος

VENERANDAM auream coronam habentem pulchram Venerem
 Canam, quæ totius Cyprî munimenta sortita est
 Maritimæ, ubi illam zephyri vis molliter spirantis

- Ἦνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 5 Ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῶ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι
 Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ σεφανὴν εὐτυχτον ἔθηκαν,
 Καλὴν, χρυσεῖν' ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 Ἄνδερ' ὀρειχάλκεα χρυσοῖό τε τιμῆεντος·
 10 Δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ σήδεσιν ἀργυφίοισιν
 Ὅρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
 ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππότε ἴοιεν
 Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δάμνατα πατρός·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
 15 Ἦγον ἐς ἀθανάτας· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες,
 Χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο· καὶ ἤρῃσαντο ἕκαστος
 Εἶναι κεριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἀγασθαι,
 Εἶδος θαυμάζοντες ἰοσεφάνε Κυthereῆς.
 Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δός δ' ἐν ἀγῶνι
 20 Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἐντυνον αἰοιδῆν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Tulit per undam multisoni maris,

- 5 Spuma in molli: hanc autem auro comam religatæ Horæ
 Susceperunt hilariter, immortales autem vestes induere:
 Caput autem super immortale coronam bene constructam posuere,
 Pulchram, auream: perforatis autem auriculis
 Donum orichalci aurique preciosi:
 10 Collum autem molle ac pectora candida
 Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
 Horæ ornatae fuere auro comam religatæ, quando irent
 Ad choream amabilem Deorum et domos patris.
 Verum postquam omne circa corpus ornamentum posuere,
 15 Duxere ad immortales: hi autem amplectebantur cum viderent.
 Manibusque excipiebant et unusquisque optabat
 Esse sibi virgineam conjugem, et domum ducere,
 Formam admirantes ex violis coronam habentis Cythereæ.
 Salve nigra supercilia, dulciloqua: da autem in certamine
 20 Hoc victoriam ferre, meam autem adjuva cantionem.
 At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

Ver. 10. ἀργυφίοισιν] Sic edd. pr. alie
 ἀργυφίοισιν perperam.

Ver. 19. ἐν ἀγῶνι] Hinc patet, hunc

non tam esse hymnum, quam præfatio-
 nem carminis agonistici.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

- ἈΜΦΙ Διῶνυσον Σεμέλης ἔρικυδῆος υἱὸν
 Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ Δῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο,
 Ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι, νεηνίη ἀνδρὶ ἑοικὼς
 Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 5 Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ σιβαροῖς ἔχεν ἅμοις
 Πορφύρεον· τάχα δ' ἀνδρες εὐσσέλμας ἀπὸ νηὸς
 Ληϊσαὶ προγένοντο Δοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Τυρσηνοί· τὴν δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἳ δὲ ἰδόντες
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλας τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 10 Εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
 Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφῶν βασιλῆαν
 Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔδελλον δεῖν ἀργαλείοισι.
 Τὸν δ' ἐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἐπιπτον
 Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
 15 Ὅμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,

DE Baccho Semeles inclytæ filio

Dicam, ut apparuit apud littus maris, sterilis

Acta in projecta, juveni viro similis

Puberi: pulchri autem concutiebantur capilli

5 Cyaneî, vestem autem circa robustos habebat humeros

Purpleam: mox autem viri bona transtra habente e navi

Latrones ruebant velociter in nigro ponto

Tyrrheni: hos autem duxit malum fatum: hi autem videntes

Annuere sibi invicem, velociter autem prosiliere: statim autem eum capientes

10 Abiere ad suam navem læti animo.

Filium enim illum dixere divinatorum regum

Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.

Hunc autem non tenebant vincula, vimina autem procul cadebant

A manibus et a pedibus: ipse subridens sedebat

15 Oculis cæruleis: gubernator autem videns;

Ver. 1. Ἀμφὶ Διῶνυσον] Forma solennis
 initii hymnorum. vid. Schol. ad Aristoph.
 Nub. 505.

Ver. 5. Ἀκτῇ ἢ προβλήτι.] Cum versu
 2. jam littus memoretur, ἀκτῇ locum ha-
 bere non videtur, legendumque potius

Ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι, in promontorio pro-
 jecto. Verba hæc et alibi confusa do-
 cet Pierson. Verosim. p. 56. Nonnus
 ait XLV. p. 1164. αἰγιαλοῦ παρ' ἐφύειν.

Ver. 10. Melius veritas: ἔμψοιεν suā
 navί ut Bergierus, ut Clarkius.

- Αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύειδ' ἐλόντες,
 Καρτερόν; ἔδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
 "Ἡ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἡ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 20 Ἡὲ Ποσειδάων' ἐπεὶ ἐ Διητοῖσι βροτοῖσιν
 Εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 Ἄλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπίεοιο μελαίνης
 Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἱάλλετε, μή τι χολωθείς
 "Ορσὴ ἀργαλές ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
 25 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς συγερωῖ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Δαιμόνι, ἔσρον ὄρα, ἅμα δ' ἰσὶόν ἔλκεο νηὸς,
 Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσιν μελήσει.
 "Ἐλπομαι, ἡ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἡ ὄγε Κύπρον,
 "Ἡ ἐς Ὑπερβορέας, ἡ ἐκασέρω' ἐς δὲ τελευτῇ
 30 "Ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτῆ τε φίλεις καὶ κτήματα πάντα,
 Οὓς τε κασιγνήτας· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
 "Ὡς εἰπὼν, ἰσὼν τε καὶ ἰσὶόν ἔλκετο νηὸς.

Statim suos socios hortatus est, dixitque;

Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes,

Fortem? neque ferre illum potest navis operosa.

Aut enim Jupiter hic est, aut argenteo arcu Apollo,

20 Aut Neptunus: quoniam non mortalibus hominibus

Similis est, at Diis qui Olympicas domos habent.

Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigram

Statim: neque in eum manus conjicite, ne iratus

Excitet difficiles ventos ac turbinem multum.

25 Sic dixit: huic autem dux odioso respondit verbo;

Infelix secundum ventum vide, simul autem velum tolle navis,

Omnia arma capiens: hic autem viris curæ erit.

Spero, aut Ægyptum veniet, aut hic in Cyprum,

Vel ad Hyperboreos, vel ulterius: tandem autem

30 Aliquando dicet suos amicos et possessiones omnes,

Suosque fratres: postquam nobis eum obtulit Deus.

Sic locutus, malumque et velum attollebat navis.

Ver. 28. ἡ ὄγε Κύπρον.] V. ad Iliad. γ'. Metam. III. 606. Propert. III. 15. 25.
 409. et quæ nos ad Callim. H. in Dian. Senc. Œdip. 449.

150.

Ver. 41. τηλιθάων.] Barn. edidit τηλι-

Ver. 51. seqq. Hinc pendent Ovid. θείων, quod magis Ionicum est. Sed et

- Ἐμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱσίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
 Κατάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματοῦ ἔργα.
- 35 Οἶνος μὲν πρῶτις αἰὲν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὁδμῇ
 Ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱσίον ἐξετανύσθη
 Ἀρπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
- 40 Βότευες· ἀμφ' ἱσὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσὸς
 Ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
 Πάντες δὲ σκαλμοὶ σεφάνες ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 Γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἐνδοθὶ νηὸς
- 45 Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσ-
 ῳ Ἀρκτον ἐποίησεν λασιαύχεναν, σήματα φαίνων· [ση
 Ἄν δ' ἔση μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ
 Δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα

Flavit autem ventus in medium velum, circum autem arma
 Expediebant: cito autem illis apparebant admirabilia opera:

- 35 Vinum quidem primum velocem per navim nigrum
 Dulce fluebat odorum, excitabatur autem odor
 Divinus: nautas autem stupor cepit omnes videntes.
 Statim autem in summo velo expansa est
 Vitis huc atque huc, pendebant autem multae
- 40 Uvae: circa autem malumolvebatur hedera
 Floribus virescens, gratus autem fructus surgebat.
 Omnes autem scalmi coronas habebant: videntes autem
 Mediden tunc deinde gubernatorem hortabantur
 In terram appropinquare: ille autem leo factus fuit in navi
- 45 Sævus in summa, valde autem rugiebat, in media vero
 Ursam fecit hirsutam cervice, signa ostendens:
 Surrexit autem acris: leo autem in sede summa
 Graviter torve videns: illi autem in puppim fugere,
 Circum autem gubernatorem sapientem animum habentem

sic editur Il. ε'. 55. χ'. 423. et alibi in
 his hymnis, et hac forma alia quoque oc-
 currunt, ut mox μειδιάων H. in Ven. et
 alia, quæ omnia sine libris non corrigam.

Ver. 43. Μηδείδην] Sic edd. pr. (non με-
 δειδην) ut edidit Barnesius.

Ver. 48. πρύμνην] Sic semper Homerus
 et alii Poætæ Ionici, non πρύμναν. recte
 correxit Barnesius.

- 50 Ἔσαν ἄρ' ἐκπληγόντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορεύσας
 Ἀρχὸν ἔλ'. οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύνοντες,
 Πάντες ὁμῶς πῆδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα δῖαν,
 Δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον·
 55 Θάρσει δῖε κάτῳ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῶ.
 Εἰμὶ δ' ἐγὰ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμηΐς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.
 Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐάπιδος· εἴδ' ἐπὶ
 Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμήσαι αἰοιδήν.

50 Stetere utique stupefacti: ille autem repente impetum faciens
 Ducem cepit: illi autem foras malam mortem fugientes,
 Omnes simul saliere, cum vidissent, in mare divum:
 Delphines autem facti fuere: gubernatorem autem misertus
 Retinuit, et eum fecit beatissimum: dixitque verbum:

55 Confide dive rector meo grato animo.
 Sum autem ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
 Cadmea Semele, Jove in amore mixta.
 Salve nate Semeles pulchros habentis oculos: haudquaquam licet
 Tui oblitum, suavem parare cantionem.

Ver. 51. ἐξαλύνοντες,] Frustra *Barnesius*
 mutat in ἐξαλείοντες. nam utroque modo
 dicitur, ἀλῖω et ἀλύω, proprie idem sunt,
 unde ἀλύσκω erro etc. de v. ἀλύειν pro-
 pria vī, h. e. errandi significatione, v. *Pe-
 rizon.* ad *Æl.* IX. 25. et *Dorvill.* ad *Cha-
 rit.* p. 47.

Ver. 55. κάτῳ,] V. *Martinum* IV. 5.
 qui pro κάτῳ a κάζω dictum putat, ut
 θανματὸς pro θανμασὸς, ut sit κοσμήτωρ,
 i. e. gubernator. Nihil adhuc melius vi-
 di.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ἌΡΕΞ ὑπερμενέτα, βρυσάρματε, χρυσεοπῆληξ,
 Ὀμβριμόθυμε, φέραςπι, πολισσόε, χαλκοκορυσά,
 Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος ὀλύμπου,

MARS perrobuste, curru vecte, auream galeam gerens,
 Magnanime, clypeifer, urbium servator, ære armate,
 Fortimane, indefesse, hasta valens, munimentum olympi,

- Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρῶγέ Δέμιος,
 5 Ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ Φωτῶν,
 Ἦνορέης σκηπτῆχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 Αἰδέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθά σε πᾶλοι
 Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι
 Κλυθὶ βροτῶν ἐπὶ κρεῖ, δοτῆρ εὐθαρσέος ἥβης,
 10 Πρὸ κατασίλβων σέλας ὑψόθεν εἰς βιόττητα
 Ἥμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον ὥς κε δυναίμην
 Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ’ ἐμεῖο καρῆνα,
 Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην,
 Θυμῷ τ’ αὖ μένος ὅξυ κατισχέμεν, ὅς μ’ ἐρέθισι
 15 Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ Δάρισος
 Δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι Δεσμοῖς,
 Δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆρᾶς τε βιαίης.

- Victoriæ felicitis pater, auxiliator justitiæ,
 5 Adversariis tyranne, justissimorum dux hominum,
 Fortitudinis princeps, ignitum circulum volvens
 Ætheris inter septem errantia astra, ubi te equi
 Flammantes tertio super curru semper habent:
 Audi mortalium auxiliator, dator audacis pubertatis,
 10 Bene fundens lumen desuper ad vitam
 Nostram, ac fortitudinem Martialem: ut possim
 Depellere malum amarum a meo capite,
 Et animi fallacem cohibere mente impetum,
 Animique iram gravem, quæ me incitat
 15 Ad pugnam horrendam errore: sed tu audaciam
 Da beate, pacisque manere in illæsis legibus,
 Hostium fugientem virum fataque violenta.

Ver. 5. Ἀντιβίοισι τύραννε,] Schol. Sophocl. in Argum. Œdipi Tyr. negat τυράννου vocem esse veterem et Homero usitatam. In Iliade et Odyssea non est. Cæterum hoc argumento non fidam in his hymnis Homero negandis. Antiquissimus poëta ea utitur, quod sciam, Æschylus.

Ver. 7. ἑπταπόροις ἐν τείρεσι,] Ἑπτάστοις τείρεσι, eleganter, sed valde poëtice, Planetiæ: inter septem errantia sidera. Similiter τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος etc. tertio loco inter planetas equi te vehunt, nempe initio numerandi superne facto ab Saturno.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

'ΑΡΤΕΜΙΝ ὕμνῃ μῦσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἥ δ' ἵππευς ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
 5 Ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὃδ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἦσαι μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι, αἰοιδῇ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ γε πρῶτα καὶ ἐν σέθεν ἄρχομ' αἰεΐδειν.
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

DIANAM cane Musa sororem procul jaculantis,
 Virginem sagittis gaudentem simul nutritam cum Apolline,
 Quæque equos lotos in juncoso Melete
 Perniciter per Smyrnam totum aureum currum agit

5 Ad Clarum vitibus copiosam, ubi argenteum arcum gerens Apollo
 Sedet expectans longe jaculantem et sagittis gaudentem.
 Et tu quidem sic gaude, deæ autem simul omnes, cantione.
 At ego primum et a te incipio cantare.
 A te autem ego exorsus transibo alium ad hymnum.

Ver. 5. ἵππευς ἄρσασα — Μέλητος,] Hunc locum pulchre correxit et explicavit Martini I. 38. ἄρσασα (ab ἄρδω) est lavit, sive etiam potu recreavit. Hesych. ἄρσαι, ποτίσαι. Et Meles intelligendus est fluvius prope Smyrnam, a quo Homerus Melesigenes dictus. Cæterum hanc

nominis correctionem etiam fecit Holsten. ad Steph. qui tamen et Μελήτε scribi posse ait. Est enim utraque forma legitima. Sed Μέλητος propius accedit vulgatæ scripturæ, et sic est in Oraculo apud Pausan. VII. p. 405.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΥΠΡΟΓΕΝΗ Κυρδέρειαν αἰέισομαι, ἥ τε βροτοῖσι
 Μίλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερῶν δὲ προσώπων

CYPRO genitam Cytheream canam, quæque mortalibus
 Blanda dona dat, amabili autem facie

- Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.
 Χαῖρε θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 5 Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσιν αἰοιδήν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Semper subridet, et amabilem fert florem.
 Salve dea, Salamine bene habitata regnans,
 5 Et tota Cypro: da vero amabilem cantionem.
 At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

- ΠΑΛΛΑΔ' Δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἰεῖδεν
 Δεινὴν, ἥ σὺν Ἀστὶ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
 Περσόμεναί τε πόλεις, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε·
 Καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
 5 Χαῖρε θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

PALLADEM Atticam, patronam urbium, incipio canere
 Sævam, cui cum Marte curæ sunt bellica opera,
 Dirutæque urbes, clamorque bellaque:
 Quin et liberat populum euntemque redeuntemque.
 5 Salve dea, da vero nobis fortunam felicitatemque.

Ver. 4. Καὶ τ' ἐρρ.] Hic versus nec apte coit cum præcedentibus, et languidus est: nec ἰόντα τε νισσόμενόν τε placet. ἰόντα ad bellum intelligo, non, quid sit νισσόμενον. Redeuntem video verti, sc. e bello; sed hoc verbum id non significat.

Ver. 5. τύχην] Macrobius Sat. V. 16. Fortunam Homerus nescire maluit — adeo, ut hoc vocabulum τύχης in nulla parte Homerici Voluminis nominetur. Similiter tradit Eustath.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ἭΡΗΝ αἰεῖδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη

JUNONEM cano aurithronam, quam peperit Rhea,

Ver. 1. Ἥρην αἰεῖδω] Αἰεῖδω prima producta. Sic est rursus in Merc. 1. et in Lun. 1.

Ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχσαν,
 Ζητὸς ἐριγδᾶποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 Κυδρηήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
 5 Ἀζόμενοι τίεσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῃ.

Immortalem reginam, præstantissimam formam habentem,
 Jovis gravisoni sororem uxoremque
 Inclytam, quam omnes beati per longum olympum
 5 Venerabundi honorant simul cum Jove gaudente fulminibus.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

ΔΗ' ΜΗΤΡ' ἡΰκομον, σεμνήν θεὸν, ἄρχομ' αἰεΐδειν,
 Αὐτὴν καὶ κέρην περικαλλέα Περσεφόνειαν.
 Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάα πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

CEREREM pulchricomam, venerandam Deam, incipio canere,
 Ipsam et puellam perpulchram Proserpinam.
 Salve Dea, et hanc serva civitatem: et rege cantum.

Ver. 5. τήνδε σάα πόλιν] Sic bene pro mam hanc esse arguit Callimach. H. in
 σάα Barnesius edidit. Formulam legiti- L. P. extr. et in Cer. extr.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΕ'ΡΑ μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Ὕμνει Μῆσα λίγεια, Διὸς θυγάτης μέγαλοιο,
 Ἥ· προτάλων, τυπάνων τε ἰαχῇ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν

MATREM mihi omniumque deorum omniumque hominum
 Cane Musa suavis, Jovis filia magni,
 Cui crepitaculorum, tympanorumque strepitus, simulque sonus tibiaram

Ver. 5. βρόμος αὐλῶν] Rectissime sic edi- usitatum in αὐλαῖς, qui et βαρυβρομοι di-
 dit Barn. pro vulg. τρέμος. Illud verbum cuntur, et infra Bacchus ἐρίβρομος.

- Εὐαδεν, ἥδ' ἐ λύκων κλαγγή, χαροπῶν τε λεόντων,
 5 Οὐρεά τ' ἠχήμεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

Placet, ac luporum fremitus terribiliumque leonum,

5 Montesque sonori, et sylvosi recessus.

Et tu quidem sic gaude, deæque simul omnes cantione.

ΕΙΣ ‘ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

- ‘ΗΡΑΚΛΕ΄Α Διὸς υἱὸν αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 Γείνατ' ἐπιχθονίαν Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαινεφείῃ Κρονίῳ.
 Ὅς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀδρέςφατον ἥδ' ἐ θάλασσαν
 5 Πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθέως ἀνακτος,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη.
 Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος ὀλύμπου
 Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 Χαῖρε ἀναξ, Διὸς υἱέ, δίδε δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

HERCULEM Jovis filium canam, quem longe præstantissimum

Genuit terrestrium Thebis in amœnis

Alcmena, mixta cum nubium coactore Saturnio.

Qui antea quidem per terram immensam ac mare

5 Errans jussibus Eurysthei regis,

Multa quidem ipse fecit ærumnosa, et multa tulit:

Nunc autem in pulchro solo nivosi olympi,

Habitat oblectatus, et conjugem habet pulchros pedes habentem Heben.

Salve rex Jovis fili, da vero virtutemque et felicitatem.

Ver. 9. διδ. α. τ. κ. ζ.] Eodem modo Callimach. H. in J. 96.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ἸΗΤΗΡΑ νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ’ αἰεῖδεν,
 Υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγγείνατο δῖα Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρε Φλεγύε βασιλῆος,
 Χάρμα μέγ’ ἀνδράποισι, κακῶν θελκτῆρ’, ὀδυνάων.
 5 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἀναξ· λίτομαι δέ σ’ αἰοιδῇ.

MEDICUM morhorum Æsculapium incipio canere,
 Filium Apollinis, quem genuit diva Coronis
 Dotio in campo, puellā Phlegyæ regis,
 Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem dolorum.
 5 Et tu quidem sic salve rex: precor autem te cantione.

Ver. 1—5. Hos versus ex Homericis in loco Hesiodi habet, idque malim hic hymnis adfert Schol. Pindari ad Pyth. rescribi, et pronunciari *φλεγύω*, quam C. 4. qui pro *φλεγύς* habet *φλεγύα*, vi- Barnesii *φλεγύω*.
 tiōse, opinor, pro *φλεγύας*. Nam sic ante

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΑ΄ΣΤΟΡΑ καὶ Πολυδεύκε’ αἰεῖδιο μῆσα λιγέϊα,
 Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίε ἐξεγένοντο.
 Τὲς ὑπὸ Τηϋγέτε κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 Λάτση ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφέϊ Κρονίωνι.
 5 Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

CASTOREM et Pollucem cane Musa suavis
 Tyndaridas, qui a Jove Olympio geniti sunt
 Quos sub Taygeti vertice peperit veneranda Leda,
 Clam subdomita a nubium coactore Saturnio.
 5 Salvete Tyndaridæ, velocium vectores equorum.

Ver. 5. *Τηϋγέτε*] Homerus et alii Ionici poetæ *Τηϋγέτε*, quod et hic melius puto.
 Sic est et infr. H. in Diosc. 4.

ΕΙΣ ‘ΕΡΜΗΝ.

- ‘ΕΡΜΗΉΝ αἰίδα Κυλλήνιον ἀργειφόντην.
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλες,
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐρίνιον, ὃν τέκε Μαῖα
 Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 5 Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
 Ἄντρα ναιετάεσσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
 Λάνθανε δ’ ἀθανάτες τε θεὸς θνητὲς τ’ ἀνθρώπους.
 10 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 Σεῦ δ’ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
 Χαῖρ’ Ἑρμῇ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

MERCURIUM cano Cyllenium Argicidam.

Cylenæ regnantem et Arcadiæ pecudibus copiosæ,

Nuncium immortalium valde utilem, quem peperit Maia

Atlantis filia, Jovis in amore mixta,

5 Verecunda: beatorum autem Deorum vitabat commercium,

Antrum habitans opacum: ubi Saturnius

Cum Nympha pulchricoma miscbatur noctis in medio,

Quando dulcis somnus tenebat albiulnam Junonem:

Latebat autem immortalesque deos mortalesque homines.

10 Et tu quidem sic salve Jovis et Maiæ fili:

A te autem ego incipiens transibo aliam ad laudem.

Salve Mercuri gratiarum dator, minister, dator bonorum.

Ver. 2. sqq. Idem fere omnes versus sequentes cum hoc sunt in hymno longiori in Mercur. in princ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

‘ΑΜΦΙ’ μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε μῦσα,

DE Mercurii mihi caro filio dic Musa,

Ver. 1. Ἀμφί μοι Ἑρμ.] V. ad H. in Bacch. 1.

- Αἰγοπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅς τ' ἀνὰ Πίσση
 Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῦδεσι νύμφαις,
 Αἶ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης σείβασσι κάρηνα,
 5 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαΐθειρον,
 Αὐχμήεντ', ὅς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
 Καὶ κορυφὰς ὄρεων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.
 Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 "Αλλοτε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 10 "Αλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
 Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰς ἀναβαίνων.
 Πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν ἔρεα μακρὰ,
 Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
 Ὄξεια δερκόμενος· τότε δ' ἐς σπέος ἤλασεν οἴας
 15 Ἀγρῆς ἐξανιών, δονάκων ὑπὸ μῦσαν ἀδύρων

Capripede, bicornē, amatore cantus, quique in Pissa
 Arborifera simul incedit cum Nymphis saltatione gaudentibus,
 Quæque per præruptæ petrae incedunt capita,

- 5 Pana invocantes, pastorem Deum, pulchricomum,
 Squallidum, qui omnem collem nivolum sortitus est,
 Et vertices montium, et saxosa cacumina.

Itat autem huc atque illuc per virgulta densa :

Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,

- 10 Interdum rursus saxa altissima obambulans,
 Summum verticem ovium speculam ascendens.

Sæpe autem canos percurrit montes longos,

Sæpe autem in collibus agitat feras cædens,

Acute cernens: tunc autem in antrum agit oves,

- 15 A venatione egrediens, arundinibus carmen ludens

Ver. 2. Πίσση] Frustra Barnesius correxit *πίση*. Immo *πίση* vult Clarkius cum Steph. et Bergl. ex Il. v. 9. et vertit *valles*, quibus *δενδρήεντα* bene convenit. Jam ibi quidem MSS. nostr. et edd. veteres consentiunt in *πίση*, quod est aliis locis: nec tamen displicet *πίση* hic (pro *πίση*) legi, quod alias *δενδρήεντ'* non potest commode explicari.

Ver. 6. Αὐχμήεντ',] Martini IV. 18. corrigit *αἰχμήεντ'* intelligitque instructum armis pastoralibus. Ingeniose sane, nec tamen aut hoc, aut *αἰχμήτην* Barnesii recipiam. Vulgata sensum satis commodum habet. Pastores sunt *αὐχμηροὶ* vel

αὐχμήεντες, *squalidi*, et ille squalor ipsis non est indecorus.

Ver. 12. ἀργινόεντα] Hanc vocem vitiosam esse facile patet. De correctione quaeritur. Martini IV. 18. conjecit ingeniose *αἰγίλιοντα*, *agilo consita*. Melius Barnesius, opinor, correxit ex Homer. Il. β'. 647. 656. ἀργινόεντα, quod secuti sumus. Nam quod Clarkius profert locum Pseudo Orphci, in quo Pan dicitur *χαίρειν αἰγινόμοις*, id nihil valet.

Ver. 14. Ὄξεια δερκόμενος] Piersonus malebat *κεκλόμενος*, p. 160. quod est sane aptum venatori, sed non minus aptus acutus visus in indagando.

- Νήδυμον· ἐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 Ὅρις, ἥ τ' ἔαρος πολυανδρός ἐν πετάλοις
 Θρῆνον ἐπιπροχέεσσα, χέει μελίγηρυν αἰοιδήν.
 Σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεσιάδες λιγύμολποι
 20 Φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
 Μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιζέειν ἔρεος ἡχώ.
 Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τότε ἐς μέσον ἔρπων,
 Πυκνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφνοῖον
 Λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
 25 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἦδ' ὑάκινθος
 Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἄκριτα ποίην.
 Ὑμνεῦσιν δὲ θεῆς μάκαρας καὶ μακρὸν ὄλυμπον·
 Οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριένιον ἔζοχον ἄλλων
 Ἑνεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἀγγελός ἐστι·
 30 Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα μητέρᾳ μήλων

- Suave: non hunc præcurrerit in cantibus
 Avis, quæ vere multifloro in foliis
 Lamentum effundens, emittit suavem cantum.
 Cum ipsis autem tunc Nymphæ montanæ suaviloquæ
 20 Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigræ aquæ
 Canunt, verticem autem circa montis sonat Echo.
 Deus autem tunc huc atque illuc chorearum in medium vadens,
 Dense pedes movet: pellem autem in tergo cruentam
 Lyncis habet, suavibus oblectans animum cantibus,
 25 In molli prato, ubi crocus et hyacinthus
 Odorus virens admiscetur innumeræ herbæ.
 Celebrant autem deos beatos et longum Olympum:
 Veluti Mercurium utilem præter omnes
 Canebant, quod hic omnibus deis velox nuncius est:
 30 Et ille in Arcadiam copiosam fontibus, matrem ovium,

Ibid. τότῃ δ' ἐς σπείος ἤλασιν οἶας Ἀγρῆς
 ἱξανῶν, δ.] Sic rescripsimus e certissimis
 emendationibus Martini l. c. Ruhnkenii
 Ep. Crit. I. p. 30. et Piersoni p. 160.
 Huic ἁγρῆς debetur. Comparat Apollo-
 nii Rhod. III. 69. θήρης ἱξανῶν.

Ver. 19. Σὺν δὲ σφιν] Non video, quo
 σφιν referatur. Non profecto, ad Nym-
 phas v. 3. Nam hæ sunt ipsæ ὀρεσιάδες,
 quæ statim memorantur.

Ver. 20. πυκνὰ] Barnesius edidit πύκα.

Potest etiam πυκνὰ ferri; cujus prima
 natura brevis est. Si πύκα legimus, sen-
 sus erit: pedibus concinne ingredientibus:
 sin πυκνὰ, pedibus crebro pulsantes ter-
 ram, in utroque est periphrasis saltan-
 tium.

Ver. 23. Πυκνὰ ποσσὶν διέπει] Versio,
 frequenter pedibus assequitur, nihili est,
 nec sensum habet. Ποσσὶν διέπειν est sal-
 tant is

- Ἐξίκετ'· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος Κυλλήνιον ἔσιν.
 Ἐνθ' ὄγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 Ἀνδρὶ παρὰ Διητῶ· θάλας γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν,
 Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃ μιγῆναι.
 35 Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάρουσιν
 Ἑρμείη φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατεινὸν ἰδέσθαι,
 Αἰγυπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
 Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη.
 Δεῖσε γὰρ, ὥς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡϋγένειον.
 40 Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐρίνιος εἰς χέρσα θῆκε
 Δεξάμενος χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 Ῥίμφα δ' εἰς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 Δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν ὀρεσκήοιο λαγῶς.
 Πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 45 Δεῖξε δὲ κῆρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
 Ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ βάκχειος Διόνυσος.

Venit: ibi autem illi lucus Cyllenius est.

Ubi ille, licet Deus, squalido vellere oves pascebat

Virum apud mortalem. Vigebat enim amor mollis, qui eum invaserat

Cum Nympha pulchricoma Dryopis amore coëundi.

55 Perfecit autem nuptias lætas: peperit autem in domibus

Mercurio carum filium statim monstrosum visu,

Capripedem, bicornem, studiosum cantus et dulce ridentem.

Fugit autem surgens, reliquitque puerum nutrix.

Metuit etenim, ut vidit faciem inamabilem hirsutam.

40 Hunc autem statim Mercurius utilis in manu sua posuit

Acceptum, gaudebat autem animo admodum deus.

Confestim autem ad immortalium sedes cucurrit, puerum cooperiens

Pellibus in densis montani leporis.

Apud autem Jovem sedit et alios deos:

45 Ostendit autem puerum suum: omnes autem animum oblectabant

Immortales, in primis autem Bacchius ille Dionysius.

Ver. 52. ψαφαρότριχα μῆλα] Sordida vellera aut squalida tribui ovibus, nil mirum: et sunt sane talia: quanquam ψαφαρόν potius de squalore locorum et agrorum incultorum dicitur. Si quis quid desideret, quod in laude ponatur, legat ἀπαλότριχα. Sed non est opus, præsertim cum vix intelligi possit, quomodo alicui in mentem venerit, id in ψαφαρό-

τριχα mutare, nec Ruhnkeniano, quamquam ingenioso, παρφότριχα.

Ver. 54. Νύμφη — Δρύοπος] Barnesius corrigit Δρύοπης, perperam. Deberet esse Δρύοπη. Nympha Dryopis est illa ipsa, cujus amore ardebat; filia Dryopis. Si alii Dryopem filium faciunt, nihil impedit. Variant enim in his tradendis poëtæ.

Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερεψε.
Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἄναξ, λίσσομαι δέ σ' αἰοῖδῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοῖδῃς.

Pana autem illum vocarunt quod animum omnibus oblectavit.

Et tu quidem sic salve o rex, supplicabo autem tibi cantu.

At ego, et tui et alterius memor ero cantus.

Ver. 38. ἀναΐξασα, λίπεν] E correctione Martini IV: 18. quam et Barnesius secutus est. Vulg. ἀναΐξας λίπεν.

Ver. 59. ἡγύνειον.] Valde barbatam aut hirsutam. Est ap. Homerum epithetum leonis et pardī.

Ver. 45. Δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν] Malim πυκνοῖσιν.

Ver. 48. λίσσομαι δ. σ' ἄ.] Λίσσομαι, quod

hic ex H. in Æsc. reposuit Barnesius, melius puto, ut mox H. in A. est ἵλαμαι δὲ σ. α. etc. Sed quia tamen et λίσσομαι sine vitio est, recteque dicitur, ut μνήσομαι αἰοῖδῃς, non sustinui mutare vulgatum.

Ver. 49. Αὐτὰρ] Hunc versum hic delendum puto. Clausula est in v. 48. ut in hymnis pluribus seqq.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

ἩΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν αἰίδεο μῦσα λιγυῖα·
Ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώπων ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τοπάρους περ
Ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν ἔρεσιν, ἥντε Δῆρες·
5 Νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαίντεες,
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὐκῆλοι διάγασιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἄλλ' ἴληθ' Ἡφαιστε, δίδε δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

VULCANUM artificem cane Musa suavis.

Qui cum Minerva cæsia præclara opera

Homines docuit in terra, qui antea

In antris habitabant montium, veluti feræ:

5 Nunc autem per Vulcanum artificem artes docti,

Facile ævum totum per annum

Quieti degunt in suis domibus.

Sed propitius esto Vulcani, da autem virtutem et felicitatem.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἶδει,
 "Οχθῇ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δινέεντα
 Πηνειόν· σὲ δ' αἰδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγέϊαν
 Ἦδυεπῆς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶεν αἶδει.
 5 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' αἰδοῖ.

PHOEBE, te quidem et cygnus plaudens alis suaviter cantat,
 In ripam insiliens amnem apud vorticosum
 Peneum: te autem cantor habens citharam suavem
 Dulcicanus primumque et postremo semper canit.
 5 Et tu quidem sic salve rex, placo autem te cantu.

Ver. 1. ὑπὸ πτερύγων] Vertunt *sub alis*, quod intelligi non potest. Intelligo *cum plausu alarum, applaudens cantui*.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

'ΑΜΦΙ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ' αἶδειν,
 Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 Πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 Διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 5 Ἴππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρὰ τε νηῶν.

NEPTUNUM Deum magnum incipio canere,
 Terræ motorem ac sterilis maris,
 Marinum, qui Helicon et latas habet Ægæ.
 Duplicem tibi, o terræ motor, dii honorem diviserunt,
 5 Equorumque domitor ut esses servatorque navium.

Ver. 3. Ἑλικῶνα] Martini III. 4. corrigit ἰλίκην. Item Holstenius ad Steph. p. 111. quod Helice et Ægæ fuerunt urbes Peloponnesi, in quibus Neptunus colebatur, id quod satis constat multis veterum testimoniis, Homeri ipsius Il. 9. 204. mihiq; hæc correctio sane valde aridet. Quia tamen et infra, ut Barne-

sius bene monet, Neptunus dicitur μεδίων ξανθῷ Ἑλικῶνος, nihil mutare audeo sine libris. Et potuit urbs nomen utrumque habere, præsertim cum conditor Helicon fuerit, et incolæ urbis Heliconi dicti, auctore Stephano. Atque etiam Homerus ipse Il. v. 404. Neptunum ἰλικῶνον ἄνακτα appellat, ubi. v.

Χαῖρε Ποσειδάων γαίηοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλάσσω ἄρηγε.

Salve Neptune terram tenens, cæruleis crinibus decore,
Et beate, benignum animum habens, navigantibus auxiliare.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΑ θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι, ἥδ' ἐ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅς τε Θέμισι
Ἑγκλιδὸν ἐζομένη πυκινὰς ὁάρας ὁαρίζει.
Ἴληθ' εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιζε, μέγιστε.

JOVEM deorum optimum canam, et maximum,
Late sonantem, validissimum, fructiferum, qui cum Themide
Acclini sedente prudentes sermones miscet.
Sis propitius late sonans Saturnie inclytissime maxime.

Ver. 2. Θέμισι] Ante Barnesium male tes, quam crebros. Respicit enim prædicationem futurorum.
Ver. 3. πυκινὰς] Malui vertere prudentes.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ἼΣΤΙ' Ἡ, ἥ τε ἀνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφοιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Ἐρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,
5 Σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

VESTA, quæ regis Apollinis procul jaculantis
Delphis divinis sacram domum curas,
Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum:
Veni hanc super domum, accede animum habens,
5 Cum Jove sapiente: gratiam autem simul præbe carmini.

Ver. 4. ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,] Hunc locum vitiosum esse, dubio caret. Quomodo corrigendus sit, pro certo non dixerim. Barnesius rescripsit ἐνεία θ. ἢ. sensu commo- modo, sed sine libris. Conjectura viri docti, quam Clarkius recepit, ex H. in Ven. I. 102. εὐφρονα, valde probabilis est.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΨΝΑ.

ΜΟΥΣΑΨΩΝ ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Δίός τε.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλῃς Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μῦσαι
 5 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' αἰοιδῆν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

A MUSIS incipio, Apollineque Joveque.

Ex Musis enim et procul jaculante Apolline

Viri poëtae sunt in terra et citharædi:

Ex Jove autem reges: hic autem felix, quem Musæ

5 Diligunt: suavis illi ab ore fluit vox.¹

Salvete proles Jovis, et meum honorate cantum:

At ego et vestri et alterius memor ero cantus.

Ver. 1—4. Hi versus sunt et in Hesiodi Theog. 94. s. Homeridæ videntur e poëtis melioribus decerpisse loca ad laudem Decorum pertinentia, et ex iis hymnos composuisse.

Ver. 5. Φιλεῦνται.] Contra consuetudi-

nem *Homeri* prima syllaba in hoc verbo producitur: quod etiam hanc lectionem suspectam facit. Edd. primæ Fl. Aldd. et Lov. habent φίλωνται, quod, sive φίλωνται, præfero.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟΨΜΗΝ Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 Ὅν τρέφον ἡῦκομοι νύμφαι παρὰ πατρός ἄνακτος
 Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
 5 Νύσῃς ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρός ἔκρητι

HEDERA coronatum Bacchum sonorum incipio canere,

Jovis ac Semelæ valde inclytæ præclarum filium,

Quem alebant pulchricomæ Nymphæ a patre rege

Suscipientes sinibus, et accurate nutriebant

5 Nysæ in vallibus: hic autem crescebat patris cura,

- Ἄντρω ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολὺῦμνον ἔθρεψαν,
 Δὴ τότε φοιτίζεσκε καὶ ὑλήεντας ἐναύλας,
 Κισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἄμ' ἔποντο
 10 Νύμφαι· ὃ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε πολυσάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
 Ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τὰς πολλὰς ἐνιαυτὲς.

Antro in bene olenti, in numero positus immortalium.

At post hunc Deæ multilaudem aluerunt,

Tunc itabat ad nemorosos recessus,

Hedera et lauro ornatus : hæ autem simul sequebantur

- 10 Nymphæ : hic autem dux erat, sonus autem habebat immensam sylvam.

Et tu quidem sic salve uvis copiose o Bacche :

Da autem nos gaudentes ad horas rursus venire,

Ex horis autem rursus ad multos annos.

Ver. 5. Νύμφης] Edd. pr. omnes Νύσσης, ut Il. ζ'. 133. Νυσσίων, atque etiam alibi libri duplicant σ, ut apud Steph. v. Holstenius ad Steph. Sed tamen MSS. meliores fere Νυσ. habent, ut ap. Homerum l. c. MS. Lips. et, -quem nuper inspexi,

Uratislaviensis, Mich. Apostolii manu scriptus. Itaque hoc prætuli.

Ver. 12. ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,] Sensus est, ut opinor, sine nobis lætis hoc anni tempus, autumnum, redire, et vindemiam, atque ab hac anni tempestate ad multos annos sequentes venire.

Εἰς Ἀρτεμιν.

- Ἄρτεμιν αἰεῖδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
 Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφιβόλον, ἰοχέαιραν,
 Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρε· Ἀπόλλωνος·
 Ἡ κατ' ὄρη σκίοεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
 5 Ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει,
 Πέμπουσα σονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα

DIANAM cano, auream colum habentem, sonoram,

Virginem verecundam, cervos jaculantem, sagittis gaudentem,

Germanam sororem aureo ense insignis Apollinis.

Quæ per montes umbrosos et cacumina ventosa

- 5 Venatione oblectata aureum arcum tendit,

Mittens lethifera tela, tremunt autem capita

- Ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
10 Πάντη ἐπισρέφεται θηρῶν ὀλέκοντα γενέθλην.
Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκοπὸς ἰοχέαιρα,
Εὐφροῆν δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
Ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
Φοῖβε Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πῖονα δῆμον,
15 Μεσέων καὶ χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
Ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰς,
Ἦγεῖται χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χορὸς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι
Ὑμνεῦσι Λητῶ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας
20 Ἀθανάτων, βελῆ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητῆς ἡνκόμοιο.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῶς.

Altorum montium, resonat autem umbrosa sylva
Valde a clangore ferarum: horret autem terra,
Pontusque piscosus: at hæc fortem animum habens,

- 10 Omnia obit ferarum perimens genus.
At postquam oblectata est feras jaculans, sagittis gaudens,
Delectavitque animum, laxans flexilem arcum,
Venit in magnam domum fratris sui cari
Phœbi Apollinis, Delphorum in pinguem populum,
15 Musarum ac Gratiarum pulchram choream instaurans.
Ubi suspendens reflexum arcum et sagittas,
Dux fit gratiosum circa corpus ornamentum habens,
Instaurans choros: illæ autem ambrosiam vocem emittentes
Laudant Latonam pulchris pedibus ut peperit filios
20 Inter immortales consilioque et operibus longe optimos.
Salvete nati Jovis et Latonæ pulchricomæ:
Verum ego vestrum et alterius memor ero cantionis.

Ver. 8. ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν] Κλαγγὴ
etiam in H. in matr. D. 4. de feris dici-
tur. Itaque possis intelligere, feras per-
cussas terrore ululare. Sed tamen non
displicet, propter contextum, correctio Cl.
Ruhnkenii ὑπὸ κλαγγῆς νύκτων· de quibus
proprie κλαγγὴ dicitur.

Ver. 18. Ἐξάρχουσα χορὸς] Cl. Pier-
sonus corrigit ἱξάνειχουσα, vitandæ, ut opi-
nor, tautologiæ causa, ut exprimat illud,
supereminet omnes sc. Nymphas. Sed
vereor, ut ἱξάνειχιν sic dicatur. Et tau-
tologia tollitur, si veritas instaurans choros.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

- ΠΑΛΛΑΔ’ Δ’ Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ’ αἰεῖδεν,
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἥτορ ἔχουσιν,
 Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
 Τριτογενῇ τὴν αὐτὸς ἐγένεατο μητίετα Ζεὺς
 5 Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆϊα τεύχε’ ἔχουσιν,
 Χρύσεια, παμφανώντα· σέβας δ’ ἔχε πάντας ὀργῶντας
 Ἀθανάτας, ἣ δὲ πρὸς θεὸν Διὸς Αἰγίοχοιο
 Ἑσσυμένως ὤρεσεν ἀπ’ ἀθανάτοιο καρῆνς,
 Σείσας ὅζυν ἄκοντα· μέγας δ’ ἐλελίζετ’ Ὀλυμπος
 10 Δεινὸν ὑπ’ ὀμβρέιμης γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον ἰάχῃσεν· ἐκινήθη δ’ ἄρα πόντος
 Κύμασι πορφυρέοισι κυκόμενος· ἔσχετο δ’ ἄλλη
 Ἐξαπίνης· ἤσεν δ’ Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Ἴππας ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κέρη
 15 Εἴλετ’ ἀπ’ ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη

PALLADEM Minervam inclytam incipio canere;

Casiam, multi consilii, implacabilem animum habentem,

Virginem verecundam, patronam urbium, robustam,

Tritogenam: quam ipse genuit consultor Jupiter

5 Venerando ex capite, bellicosa arma habentem,

Aurea, splendida: stupor autem habebat omnes videntes

Immortales, hæc autem celeriter Jovis Ægiocchi

Magna vi prosiluit ab immortalī capite,

Concutiens acutam hastam; magnus autem concutiebatur olympus

10 Graviter sub forti Minerva: circum autem terra

Fortiter sonuit: motus igitur est pontus

Undis purpureis turbatus, constitit autem mare

Repente: stitit autem Hyperionis præclarus filius

Equos veloces diu, donec puella

15 Detraxit ab immortalibus humeris diis similia arma

Ver. 7. πρὸς θεὸν Διὸς etc.] Quid est ante Jovem, ut vertunt? Ego πρὸς θεὸν retulerim ad ὤρεσσι, et Διὸς αἰγ. ad καρῆνς. illa autem celeriter e Jovis Æg. immortalī capite pro-ruit. H. in Lunam. 10. ἑσσυμένως προτέ-ρωσ’ ἰλάσῃ etc.

Ver. 10. ὑπ’ ὀμβρέιμης γλ. etc.] Vertam:

sub forti Pallade, sc. quassante hastam, qualis vis tribuitur et Ægidi ejus concus-sæ ab Homero. In ὀμβρέιμης, media con-tra morem producitur, non a tono, ut vult Barnesius, sed fortasse a duplicatione τῆς μ.

Παλλὰς Ἀθηναίη, γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε Διὸς τέκος Αἰγίοχοιο·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέιο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Pallas Minerva, gavisus est autem consultor Jupiter.

Et tu quidem sic salve Jovis nata Ægiochi :

Verum ego et tui et alterius memör ero cantionis.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

ἼΣΤΙ' Ἡ, ἥ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
 Ἐδρην αἰδίδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν,
 Καλὸν ἔχσας γέρας καὶ τιμὴν· ἔ γάρ ἄτερ σῆ
 5 Εἰλαπῖναι θνητοῖσιν, ἴν' ἔ πρώτη πυμάτῃ τε
 Ἰσίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
 Καὶ σύ μοι ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
 Ἀγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων,
 Ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν·

VESTA, quæ una omnium in domibus altis

Immortaliumque deorum, humique ambulantium hominum,

Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem,

Pulchrum habens donum et honorem : neque enim sine te

5 Convivia mortalibus, ubi non prima postremaque

Vestæ incipiens delibat suave vinum :

Et tu mihi Argicida, Jovis et Maiæ filii,

Nuncie beatorum, auream virgam gestans, dator bonorum,

Habitate domos bonas, cara mentibus invicem :

Ver. 1. Ἰσίῃ] Sic h. l. Ald. pr. v. 6. Edd. vett. omnes v. 11. Flor. sola: adeo variant libri in hac scriptura.

Ver. 2. ἐρχομένων] Barnes. in V. L. ponit ἐπομένων, nescio unde.

Ver. 3. 4. πρεσβηΐδα τιμὴν, Καλ. ἔχ. γέρας καὶ τιμὴν.] Verba πρ. τιμὴν vitiosa esse puto: nec sensus commodus existit. Nam et alii Dii habent perpetuam sedem (in cælo) et antiquum honorem. Et statim post de honore sermo est. Legerim πρεσβηΐδα γαῖαν. Vesta sedem æternam nacta est terram antiquam.

Sic post H. in Matr. Omn. 2. dicitur πρεσβίτη.

Ver. 5. 6. ἴν' ἔ — σπένδει] Varias super h. l. conjecturas Martini I. 27. Davisii ad Cic. N. D. II. 27. et Barnesii, videat apud Piersonum p. 162. qui volet; nec enim admodum probabiles sunt. Melius Piersonus corrigit ἰσίῃ ὑψόμενοι σπένδον, sc. θνητοί. Si vulgata servetur, intelligendum τις, vel ὁ σπένδων. Post οἶνον scripsi colon. ἔ γάρ — οἶνον sunt in parenthesi, cohærentque ἰσίῃ, ἥ etc. καὶ σύ etc. ναίεισι. Ver. 9. φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν] Hæc

- 10 Ἴλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
 Ἰσίῃ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ δ' ἔσπεσθε καὶ ἥβη.
 Χαῖρε Κρόνε Δύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἀλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

- 10 Propitius auxiliare cum verecundaque caraque
 Vesta : ambo enim terrestrium hominum
 Scientes opera pulchra, mentemque sequimini et pubertatem.
 Salve Saturni filia tuque et aurivirga Mercurius :
 At ego vestrumque et alterius memor ero cantionis.

sensum non habent. Scribam: φίλα φρονέοντ' ἀλλήλοις, vel lenius cum Martino, φίλαι φρεσ. ἀλληλ. Quamquam potius totum versum deleverim, quem addidisse videtur, qui consequens deesse putaret, quod est in v. 13. ut v. 10. 11. ponerentur ante 9. Nam Martini quidem I. 27. transpositione voluit consulere sententiā, quem secutus est Barnesius. Sed quid est, *ultrique mortalium habitatis pulchras domos*, i. e. *templa etc. scientes opera pul-*

chra etc. Sed ita sententia satis bene procedit: et tu Argicida, Jovis et Maiaē fili, minister Deorum, aurea virga insignis, dator bonorum, propitius auxilium fer cum veneranda et cara Vesta. Nam vos ambo hominum nostis pulchre facta, et prosequimini nos animo et juvena. Relinquitur tamen aliquid duri: nec sanari satis posse hunc hymnum sine libris scriptis puto.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

- ΓΑῖ' ἈΝ παμμήτειραν αἰείσομαι ἡϋθέμεθλον,
 Πρεσβίσην, ἣ φέρβει, ἐπὶ χθονὶ πάντ' ὀπόσ' ἐσιν,
 Ἥ μὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται, ἡδ' ὅσα πόντον,
 Ἥδ' ὅσα πατῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὀλβε.
 5 Ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέεσσι,
 Πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δῆναι βίον, ἡδ' ἀφελέσθαι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ' ὀλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ

TERRAM omnium matrem canam, bene fundatam,
 Antiquissimam, quæ nutrit in terra omnia quæcunque sunt,
 Et quot terram divam incedunt, et quot pontum,
 Et quot volant, hæc nutriuntur ex tuis divitiis.

- 5 Per te autem fecundi et fertiles sunt,
 Veneranda : in te autem positum est dare vitam et auferre
 Mortalibus hominibus : at hic felix, quem utique tu in anime

- Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεσι.
 Βρίθει μέν σφιν ἄρετρα φερέσβιος, ἥδ' κατ' ἀγρῶς
 10 Κτήνεσιν εὐθηνῇ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν.
 Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
 Κοιρανέεσ', ὀλβος δὲ πολὺς καὶ πλεῖστος ὀπηδεῖ.
 Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλεῖ κυδιόωσι,
 Παρθενικάι τε χοροῖς περσεσανδρείσιν εὐφροني θυμῷ
 15 Παίξασαι χαίρεσσι κατ' ἀνθεα μαλθακὰ ποίης,
 Οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαῖμον.
 Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' ἔρηνε ἄσερόεντος,
 Πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἡς βίοτον θυμῆρέ' ὀπαζε.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέιο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Prompte honorabis: huicque copiosa omnia sunt.

Abundat quidem illis arvum victum ferens, et per agros

- 10 Jumentis abundat, domus autem impletur bonis.

Ipsi autem bonis legibus per urbem habentem pulchras mulieres

Dominantur, felicitas autem multa et divitiæ sequuntur.

Filii autem lætitia juvenili gloriuntur,

Virginesque choreis florigeris læto animo

- 15 Ludentes gaudent per flores molles herbæ,

Quos utique tu honorabis veneranda copiosa dea.

Salve deorum mater, uxor cæli stellati,

Prompta autem loco cantus vitam lætam præbe:

At ego et tui et alterius memor ero cantionis.

Ver. 9. Βρίθει μέν σφιν] Pluralis succedit singulari, qui sensum multitudinis habet.

Ver. 10. Κτήνεσιν εὐθηνῇ.] Quid? an ἄρετρα? non opinor. Scripserim κτήνεα εὐθηνῇ.

Ver. 14. χοροῖς περσεσανδείσιν] Facile est corrigere cum Barnesio πολυανδείσι, quod

cuilibet in mentem veniat, vel περιανδείσιν ex Anacreonte. E vestigiis literarum judicanti, nihil propius est, quam περσεσανδείσιν, florigeris. Epitheton est aptum choris, quia coronatæ saltant puellæ. Περιανδείσιν habet Seberus, nescio unde: recepit Cl. Clarkius.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

"ΗΛΙΟΝ ὕμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο μῦσα

SOLEM laudare rursus, Jovis nata, incipe Musa

- Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ ἔραν᾽ ἀσερόεντος.
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
5 Αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
Ἡῶ τε ροδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἡελίον τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὅς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἴππες ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὃ γε δέρεκεται ὅσσοις,
10 Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτῆς
Αἰγλήεν εἴλβεσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρῖεν κατέχευσι πρόσωπον
Τηλαυγές· παλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθως
Λεπτεργγές· πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
15 Ἐνθ' ἄρ' ὃ γε σήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
Ἐσπέριος πέμπησι δι' ἔραν᾽ ὠκεανόνδε.
Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε.
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν

Calliope splendidum, quem Euryphaëssa bovinos oculos habens
Peperit terræ filio et cæli stellati.

Duxit enim Euryphaëssam valde inclytam Hyperion

- 5 Germanam sororem, quæ illi peperit pulcherrimos filios,
Auroramque roseis brachiis, pulchricomamque lunam,
Solemque indefessum, similem immortalibus,
Qui lucet mortalibus et immortalibus Diis,
Equis vectus : horrendum autem hic inspicit oculis,
10 Aurea e galea : clari autem radii ab ipso
Splendore relucent, ad tempora autem genæ
Nitidæ a capite gratiose obtinent os
Lucidum : pulchra autem circa corpus fulget vestis
Tenuiter contexta flatu ventorum : sub autem masculi equi.
15 Hic ille sistens aureum currum et equos,
Vespero mittit per cælum in Oceanum.
Salve rex, benigne autem vitam suavem præbe.
A te incipiens celebrabo mortalium genus virorum

Ver. 11. παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ etc.]
Quid παρειαῖς cum κροτάφοις. Eleganter
Pierseus p. 164. περὶ κροτάφοις τ' ἱθιγαι.
quem vid.

Ver. 16. Θεσπέσιος] Ruhnkenius V. C.

verissime correxit ἑσπέριος, quod recepi-
mus.

Ver. 18. κλήσω] Vett. edd. quædam
κλήσω; unde vetus versio vocabo, male.
Scripserim κλήσω, quod διςσυλβῶς pro-
nunciatur.

‘Ημιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Semideorum, quorum opera Dii mortalibus ostenderunt.

Ver. 19. ἔδειξαν.] Est commendarunt, nempe iis propterea in numerum suum recipiendis.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

ΜΗ’ΝΗΝ αἰεῖδεν τανυσίπτερον ἔσπετε μῦσαι,
 ‘Ηδ’ ἑπεῖς κῆραι Κρονίδεω Δίῳ, ἵσσορες ὠδῆς.
 ‘Ης ἀπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται ἑρμάνδεικτος
 Κρατὸς ἀπ’ ἀθανάτοιο, πολὺς δ’ ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 5 Αἴγλης λαμπέσης· σίλβει δ’ ἀλάμπετος ἀήρ
 Χρυσῆς ἀπὸ σεφάνε, ἀκτῆρες δ’ ἐνδίαονται.
 Εὖτ’ ἂν ἀπ’ Ὀκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλὸν,
 Εἴματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα σελήνη,
 Ζευξαμένη πάλῃς ἐρμύχενας αἰγλήεντας,

LUNAM canere alatam dicite Musæ,

Suaviloquæ filiæ Saturnii Jovis, peritæ cantus.

Ex quo splendor terram ambit a cælo fusus,

Capite ex immortalī, magnū autem ornamentum ortum est

5 Fulgore splendente: enitescit autem tenebrosus aër

Aurea ex corona, radii autem volvuntur:

Quando ab oceano ubi lavit corpus pulchrum,

Vestes induta procul lucentes divina Luna,

Jungens equos latæ cervicis, fulgidos,

Ver. 1. τανυσίπτερον] Insolens epitheton Lunæ. Solem τανύπεπλον vocat Hymnus in Solem in Orphicis.

Ver. 5. 6. σίλβει δ’ ἀλάμπετος ἀήρ] Vox ἀλάμπετος est abhorrens ab analogia, nec uspiam occurrit alibi, nisi apud Schol. Soph. Œd. Col. 1728. pro varia lectione vocis ἀλύπητον, nec hic metro convenit. Nam Barnesianum additamentum δέ τ’ nihili est. Non displicet Piersoni conjectura σίλβει δὲ μελάντατος ἀήρ. In versu autem sequente pro ἀκτῆρες rescribit λαμπτήρες. Ita commoda oritur sen-

tentia: niger aër illuminatur ab aurea (Lunæ) corona et faces incrant vel insunt. Sed pro λαμπτήρες lenius est ἀκτίνες. Et sic legit haud dubie vetus Interpres, qui radios vertit. Ἐνδίαονται accipiunt inerrant, vel insunt, nec refrager. Illustrem ex Arato 497. τὰδ’ ἔνδια σείφεται, i. e. in conspectu, super terram. Nam pro ἔνδια v. 508. est ἐψῆ, et Theocrit. XVI. ἔνδιος est, qui sub dio versatur. Ita ἀκτ. ἐνδ. erit, radii funduntur de cælo in terram s. per aërem.

- 10 Ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
Ἐσπερίῃ διχόρμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε ἀεζομένης τελέδωσιν
Οὐρανόθεν, τέκνωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ.
- 15 Ἦδ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κῆρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε, διὰ Σελήνῃ,
Πρόφρον, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείεσ' ἔργματ' αἰδοῖ,
20 Μασάων θεράποντες, ἀπὸ σομάτων ἐροέντων.

- 10 Celeriter præ se agit pulchricomos equos,
Vespertina semimembra, quando plenus est magnus globus,
Clarissimique splendores tunc crescentis sunt
Cœlitus, signum autem mortalibus et indicium est.
Cum hac olim Saturnius mixtus est amore et lecto.
- 15 Hæc autem prægnans Pandiam peperit filiam,
Decoram forma inter immortales Deos.
Salve regina Dea candidis brachiis, diva Luna,
Benigna, pulchricoma: a te incipiens laudes hominum
Canam semideorum, quorum celebrant opera poëtæ,
20 Musarum ministri, oribus amabilibus.

Εἰς Διοσκουτροῦς.

ἈΜΦΙ' διοσκέρες ἐλικώπιδες ἔσπετε μῆσαι
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρεσ ἀγλαὰ τέκνα,
Κάσσηρά τ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμάρμητον Πολυδεύκεα.
Τῆς ὑπὸ Τηϋγέτῃ κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,

DE Jovis pueris nigroculæ dicite Musæ
Tyndaridis, Leda pulchræ præclaris natis,
Castoreque equorum domitore, et irreprehensibili Polluce.
Quos sub Taygeti vertice montis magni,

- 5 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 Σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνδρώπων,
 Ὀκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωνται ἄελλαι
 Χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 Εὐχόμενοι καλέεσσι Διὸς κέρας μεγάλοιο,
 10 Ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 Πρύμνης, τὴν δ' ἀνέμῳ τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
 Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 Ξεθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἰΐζαντες.
 Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 15 Κύματα δ' ἐσόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόντος σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Γῆθησαν, παύσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.
 Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

5 Mixta in amore cum nigrinube Saturnio
 Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
 Velociumque navium, quando urgent procellæ
 Hiemales per pontum implacabilem: hi autem e navibus
 Vota facientes vocant Jovis pueros magni,

10 Agnis albis, fastigiis conscensis
 Puppis, hanc autem ventusque magnus et unda maris
 Fecerunt submersam: hi autem repente apparuerunt
 Flavis alis per æthera vibrantes.
 Statim autem difficilium ventorum placant procellas

15 Undas autem sternunt spumosi maris in fluctibus
 Nautis, quæ iis signa læta laboris sunt; videntes autem
 Gaudent, cessant autem ab ærumnoso labore.
 Salvete Tyndaridæ velocium vectores equorum:
 At ego vestrum et alterius memor ero cantionis.

Ver. 10. Ἄρνεσσιν λ.] Scr. ἄρνεσσι.

Ξεθῆσι πτ. quod restituendum putavi. Ξαν-

Ver. 15. Ξανθῆσι πτερύγεσσι] Edd. pr. θῆσι est glossa illius.

Ὅ ΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

‘ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ι. ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

ΑΙ ΔΕΙΨΘΕ ξενίων κεχρημένον ἤδὲ δόμοιο,
 Οἱ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, ἐριώπιδα κέξην,
 Ναίετε, Σαρδηνῆς πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεῖς ποταμοῖο,
 5 Ἐρμῆ δινήεντος, ὃν Ἀδάνατος τέκετο Ζεὺς.

REVEREMINI hospitalium munerum indigum et tecti,
 Qui urbem altam Cymen, pulchram puellam,
 Habitatis, Sardenes ad radicem extremam comantis,
 Divinam bibentes aquam sacri fluminis

5 Hermi profundi, quem immortalis genuit Jupiter.

Ver. 2. Cl. Pauw volebat οἱ π. αἰπεινὴν, Κύμης ἐρ. κ. Cumæ formosam filiam, ut intelligeretur colonia Cymæ, in qua, Auctor Vitæ Hom. tradit, hoc carmen factum; placetque Cel. Wesselingio. Id sane mollius, et melius vulgato. Et idem auctor ait, hanc coloniam esse ad Sardenem et Hermum.

Ibid. ἐριώπιδα κέξην,] Refer ad Cymen, a qua urbs nomen habuit, non ad urbem.

Ver. 3. Ναίετε, Σαρδηνῆς etc.] Felicissima est correctio Martini IV. 17. pro

vulgato ναίειτ' ἐς ἄδην, ἧς, cujus sensus nullus est. Sardene est mons Æoliæ, ad cujus radices Cuma fuit. vid. Steph. in h. v. ad cujus cives hi versiculi pertinent. In Vit. Hom. vocatur Σαρδηνή. Cæterum σαρδηνῆς jam editum est in ed. Amst. 1650. ex Herodoti vita.

Ver. 4. θεῖς] Al. ξανθῆ, quod melius puto. Fluvius aurifer bene flavus dicitur.

Ver. 5. Ἐρμῆ] Al. Ἐβρεθ, male.

II. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

ΑΓΨΑ πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίαν πόλιν ἀνδρῶν.
 Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων, καὶ μῆτις ἀρίστη.

MOX pedes me referant ad urbem bonorum virorum.

Horum enim animus benignus et prudentia eximia.

III. ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

ΧΑΛΚΕ'Η παρθένος εἰμι, Μίδε δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 Ἡέλιος τ' ἀνιὼν λάμπη, λαμπρὰ τε Σελήνη,
 (Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζη δὲ θάλασσα)
 5 Αὐτὲ τῇδε μένεσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἀγγελέω παριῖσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

ÆNEA sum virgo, Midæque in sepulchro locata sum.

Quoad autem aqua fluxerit, et altæ arbores virescant,

Solque oriens luceat et nitida Luna,

(Et fluvii labantur, ferveatque mare)

5 Hoc ipso in loco manens, in tumulo lugubri,

Narrabo prætereuntibus, Midæ hic sepulchrum esse.

Ver. 2. ῥέη, — τεθήλη, — λάμπη,] Al. ῥεῖσι, τεθήλοισι, λάμποι, male. Optativis hic locus non est. Hi versus a multis veterum laudantur. v. Barnes.

Ver. 4. Καὶ — πλήθωσιν, etc.] Male alii ῥεῖσι, quod verum perimit. Sed totus

versus a multis libris abest, et arbitror esse spurium. De aqua jam est v. 2. Atque in Vita Hom. a multis Codd. abest: v. Var. Lect. in ed. Wessel. Vere igitur conjeci.

IV. ΟΛΟΦΥΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

ΟΙ'Η: μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι
 Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γένασι μητρὸς ἀτάλλων;
 "Ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βελῆ Διὸς Αἰγιοόχοιο

CUI me fato pater Jupiter voluit incidere

Infantem cum caræ in matris genubus me nutritet ?

Quam olim munierunt, Jovis Ægiocchi consilio,

Ver. 2. μητρὸς] Patriam intelligi, contextus docet, Smyrnam.

Ver. 5. Cel. Wesselingius conjicit; ἢ π. ἢ. ubi quondam. Dubitatio relinquitur,

quod ita ἐπύργωσαν nullum accusativum haberet: id autem nude poni, pro, urbem condiderunt, durius videtur. Ego accepi illam matrem de ipsa urbe, de qua ut de

- Λαοὶ Φρίκωνος, μαργῶν ἐπιβήτορες ἵππων,
 5 Ὀπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρινόντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποτνιανάκτον,
 Ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδαρ ἱεροῖο Μέλητος·
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι κῆραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἥδελέτην κληῖσαι διὰν χροῖνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 10 Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα, φημί ἀοιδῇν.
 Ἀφραδίην τῶν μὲν τε πατῶν τις φράσσεται αὖτις·
 Ὅσφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 Κῆρα δ' ἐγὰν, τήν μοι θεὸς ἄπασε γεινομένῳ περ,
 Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.

Populi Phriconis, velocium vectores equorum,

5 Fortes, igneo cernentes Marte,

Æoliā Smyrnam, marinam,

* * *

Per quam pellucida labitur aqua sacri Meletis.

Inde profectæ Jovis filiæ, pulchræ puellæ,

Volebant celebrare sacram terram, et civitatem.

10 At illi repudiabant divinam vocem, h. e. carmen.

Et dementia horum quidem quis perpessus cogitet rursus.

* * * * *

Fortunam autem ego, quam mihi nascenti Deus destinavit,

Sustinebo, ferens forti animo;

persona loquitur poëta, uti acceperam epigr. primo ἱερώπ. κέρην. Ita Allatii dubitatio in ἦν tollitur, quam Vir Cel. illa correctione quærebat. Λαὸς Φρίκωνος recte docet esse Cumanos e Locrensiū monte Φρικίῳ, quem auctor versuum Φρίκωνα vocat, profectos in Asiam.

Ver. 5. Ὀπλότεροι.] Fortes. Eustath. docet, ὀπλοτέρους non modo juniores dici, sed vel maxime μαχίμους καὶ ὅπλα αἶρειν δυναμένους, ad Iliad. δ'. 325. qui huic significationi et usui locum dedisse videtur.

Ver. 6. ποτνιανάκτον.] Nihil melius correctione Piersoni Veros. p. 66. ποτνιανάκτον, quod est idem cum ἀλιγείτονα apud Callimachum, epitheto urbis maritimæ; idque bene convenit cum ἀλιγείτονα. De ποτνιανάκτος vid. Spanh. ad Callim. H. in Dian. 259. Barnesius conjiciebat ποτνιανάκτα; cur non potius ποτνιανάκτα, quæ imperium maris habet: quod non absurdum sit urbis mari potentis epitheton, præsertim si Smyrna forte fuit olim inter

θαλαττοκράτορας civitates, de quibus Eusebius in Chron.

Ver. 9. Ἥδελέτην.] Dualis pro Plurali, de quo contra Clarkium diximus ad Iliada. Sic mox ἀνηνάσθην pro ἀνήναντο.

Ver. 10. φημί ἀοιδῇν.] Mihi nimis languere in carmine, imprimis tali, videtur hoc φημί, i. e. ἀοιδῇν. Probo Scaligeri conjecturam, ἱερὰν ὅπα, Φημί, ἀοιδῇν. Sacram vocem, Phemie, carmen, ut sit nomen Musici Homerici: quæ mihi in mentem venit ante, quam eam Scaligeri esse cognossem. In Epigrammatis Callimachi et aliis non rara est allocutio ejus, ad quem Epigramma. Et talia sunt in his quoque.

Ver. 12. Hunc versum nec ipse inteligo, nec quisquam intelligat. Itaque nec latinum feci. Nec sine libris medela speranda.

Ver. 14. ἀκράαντα.] Bene Barnesius sic fecit ex ἀκράαντον, quod versum perimit; sed non explicavit, aut in versione

15 Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
 Κύμης ὀρμαίνεσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
 Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἵεναι ὀλίγον περ ἑόντα.

15 Neque vero cara membra manere sacris in viis
 Cymes cupiunt, sed me valde impellit animus
 Populum ad externum ire, quamvis tenuem.

expressit. Nempe sensum commodum exprimere. Ἀκρόαται e Cod. Barocc. edit non reperiebat. Itaque nec ipse potui dit etiam Cel. Wessel. in Vit. Hom.

V. ΑΡΧΗ ΙΔΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

ἸΔΙΟΝ ἀείδω καὶ Δαρδανίην ἐϋπωλον,
 ἣς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἀργεος.

ILIUM cano et Dardaniam equis aptam.
 Propter quam multa passi sunt Danai, Martis ministri.

Ver. 1. ἐϋπωλον] Al. ἑϋπωλον.

VI. ΤΩΙ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΙ.

ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολλέων περ,
 Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νοὸς ἀνδρώποισιν.

THESTORIDE, cum multa sint hominibus obscura,
 Nil tamen obscurius hominibus est ipso animo.

VII. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

ΚΛΥΘΙ Ποσειδάων, μεγαλοσθενές, Ἐννοσίγαιε,

AUDI Neptune, validissime, telluris quassator,

Εὐρυχόρε μεδέων ἡδὲ ξανθεῖ Ἑλικῶνος.

Δὸς δ' ἔξρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόσον ἰδέσθαι

Ναύταις, οἱ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἀρχοὶ ἔασι.

- 5 Δὸς δ' ἐς ὑπάρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίῳ γε κυρῆσαι
Φῶτά τε τισαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας
'Ωδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

Lato imperans flavoque Heliconi:

Da auram secundam, et felicem reditum contingere

Nautis, qui navem agunt atque gubernant.

- 5 Da vero etiam me ad radices præcipitis Mimantis
Venientem, sanctum haberi et justis hominibus incidere.
Hunc autem ulciscar, qui mentem meam deceperit,
Et læserit Jovem hospitem, et mensam hospitalem oderit.

Ver. 2. ξανθεῖ Ἑλικῶνος.] De hac re supra vidimus H. in Nept. 2. Epitheton ξανθεῖς quomodo conveniat urbi huic, non video. An fuit καὶ ἀλξάντης Ἑλικῶνος.

Propius ad scripturam accedit Cel. *Ruhnkenii* correctio ἡδὲ ζαθείς, quod est frequens montium epitheton.

VIII. ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

ΠΟ΄ΤΝΙΑ γῆ, πάνδαρε, δότεῖρα μελίφρονος ὄλβε,
'Ως ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐοχδὸς ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύςβωλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.

VENERANDA Terra, munifica, suaviū divitiarum largitrix,

Ut tu aliis quidem hominibus profunda (fertilis) contigisti,

Aliis autem tenuis et aspera, quibus scil. irasceris.

Ver. 1. Hi tres versus mihi non epigramma, sed pars epigrammatis aut Carminis in Erythram videntur esse. Nam

in his nondum est, quod ad Erythram pertineat proprie.

IX. ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

ΝΑΥΤΑΙ ποντοπόροι, συγερεῖ ἑναλίγκιοι ἄτη,
 Πτωκάσιν αἰδυίησι βίον δύεζήλον ἔχοντες.
 Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
 Δεινὴ γὰρ μετ' ὅπῃς ξενίῃς Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

NAUTÆ marivagi, invisæ similes noxæ
 Timidis mergis æmulam vitam habentes.
 Reveremini Jovem hospitem, regnatorem.
 Gravis enim Jovis hospitalis ultio sequitur, si quis læserit.

Ver. 1. ἑναλίγκιοι ἄτη,] Sensus vix commodus est in his verbis. Immo homines dicuntur impliciti, ἐνδεδεμένοι ἄτη. Arbitror εἰλημμένοι ἄτη, aut simile quid ab poeta datum esse. Cæterum Suid. συγερεῖ ἑναλ. αἴση male.

Ver. 2. αἰδυίησι βίον δύεζήλον] Similis sententia est apud Callimachum Epig. 62. conf. Fragm. III.

Ibid. Πτωκάσιν] Sic pro vulgato πτωχάσιν e Suida dedit Barnesius, quod est sane melius. Cæterum cum et epitheton hoc ipsum non satis aptum sit, aut proprium mergis, quibuscum piscatores et nautæ, non propter paupertatem aut timorem comparantur, sed propterea, quia semper in fluctibus feruntur; forte melius

sit πλωάσιν, natatilibus. Scriptum forte in libris erat πλωτάσιν, unde factum πτωχάσιν, signo illo pro littera accepto, ut sæpe factum est. Ap. Hesych., πλωάδες, videtur legendum πλωάδες, quod habet Etym. M. in συμφαλίδας, quarum est Epitheton ap. Apoll. Rh. II. 1055. ubi tamen πλωίδας male legitur pro πλωάδες. Suidas: πλωάς, εἶδος ὀρνίθου.

Ver. 3. 4. Αἰδεῖσθε etc.] Hos duos versus non esse epigrammatis ad nautas mihi persuasum est. Quid enim nautis cum hospitalitate? Soli duo priores versus possunt epigramma absolvere, ut alterum in piscatores. Cæterum Suidas: αἰδεῖσθαι — μετόπισθεν ὅπῃς ξενίῃς Διὸς ἀλίτῃται, ut intelligatur δεῖ.

X. ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

"ΑΛΛΗ τίς σευ, Πεύκη, ἀμείνονα κάρπον ἴησιν
 "Ιδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃς, ἡνεμοέσσης.
 "Ενθα σίδηρος "Αρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

ALIA te, Picea, arbor meliorem fructum fert
 Idæ in verticibus vallosæ et ventosæ.
 Ibi ferrum Martis hominibus terram colentibus

Ver. 1. καρπὸν ἴησιν] Suid. καρπὸν ἀνής-
 σσι.

Ver. 3. "Αρης] Suid. ἄριστος.

Ἔσσεται, εἴτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Continget, cum primum Cebrenii eam tenebunt.

Ver. 4. Κεβρήνιοι] Vid. Steph. de Urb. in Κεβρήνια.

XI. ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

ΓΛΑΥΚΕ, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τόδ' ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δειῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι
 Δέναι· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκέει
 Ἀνδρὸς ἐπερχομένῃ, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

GLAUCE, pecudum curator, dictum hoc tibi commendabo.

Primum canibus memento victum ante aulae januam

Dare: Sic enim decet. Nam canis et primus audit

Hominem accedentem, et bestiam septum intrantem.

Ver. 1. βοτῶν ἐπίοπτα,] Sic e Kusteri correctione ad Suidam in Ὅμηρος correctum est, ubi in vulgg. erat βορῶν. Hic Vulgg. Γλαῦκε πίπτον ἐπιών τὸ ἔπος τὸ etc. Suidas etiam ἔπος τί σοι, quod non spreverim.

Ver. 2. κυσὶ] Arbitror scribendum κυνὶ.

Unus enim ad ostium stabuli, et v. 3. ὁ γὰρ etc.

Ibid. αὐλείοισι θύρῃσι] Sic e Suida rescripsi pro αὐλείῃσι. Αὔλειον θύραν apud Græcos dici, notissimum est.

Ver. 3. ὡς γὰρ] Suid. τῶς, quod lenius.

XII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

ΚΛΥΘΙ' μοι εὐχομένῳ, Κροτοτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
 Ἥ δ' ἐπιτερεπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρεσσιν,

AUDI me precantem, Alme Apollo, da autem mulierem

Hanc juvenum amores et lectum renuere:

Delectetur autem canis senibus,

Ver. 1. Cl. Clarkius, ad Venerem esse preces putat, et κροτοτρόφῃ vertit Dea alitrix, quia femina sacerdos: quod est speciosum.

ἽΩν ὄζραι μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Quorum vigor fractus est, animus tamen appetit (*Venerem*).

Ver. 4. ἽΩν ὄζραι μὲν ἀπήμβ.] Sic edidi e Suida, nisi quod pro ἔραι servavi honestius ὄζραι. Nam vulgatum ἀπαμβλύνει-
ται versum perimit, nec ullo modo verum esse potest.

XIII. ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

ἸΑΝΔΡΟΨ μὲν σέφανος παῖδες, πυργοὶ δὲ πόλῃος,
Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης.
Χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἵμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρεῖσθαι.
5 Αἰδομένε δὲ πρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,
(Ἵματι χειμείρῳ, ὅπῃσι Νίφῃσι Κρονίων.)

VIRI decus liberi, urbis autem tures,

Equi porro campi et naves maris.

Divitiæ vero ornant domum : sed augusti sunt reges,

Cum sedent in foro, aliis pulchri spectatu.

5 Sed multo augustior est videri domus ignis lucentis,
(Die hiberno, cum nives fundit Saturnius.)

Ver. 5. Χρ. δ' οἶκ. ἀέξει.] Sic MS. Lips. rectissime pro vulgato αὐξεί οἶκον. Sed sic jam edidit *Barnesius*.

Ver. 4. κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρεῖσθαι.] *Cel. Ruhnkenius* me monuit, legendum esse κόσμος λαοῖσιν ὀρεῖσθαι.

Ver. 6. Ἵματι etc.] Hunc versum primus addidit *Barnesius* e Certamine Ho-

meri et Hesiodi. Itaque et nos servavimus: cæterum sine eo epigramma mutilum esse, non audemus dicere. Versus est Homericus et notus. Itaque potuit hic adjungi explicandi caussa. Suidas quidem et Herodotus non habent; quibus potius credam.

XIV. Ο ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰείσω, ὦ κεραμῆες·

SI dederitis mercedem, canam sic, o figuli :

Ver. 1. Auctor hujus poematis apud Veteres in incerto fuit. Quidam tribue-
runt Hesiodo, ut docet locus Pollucis X. 85. ubi vid. *Cel. Hemsterhus*.

- Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνε.
 Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κανάσρα
 Φρυχθῆναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
 5 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
 Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
 Συγκαλέω δὴ "πειτα καμίνω δηλητῆρας· [την
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἥδὲ Σαβάκ-
 10 Ὀμοδαμόν θ', ὅς τῃδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζει.
 Πέρθε πύρ' αἴθεσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος

Huc ades age Minerva, et tuere caminum :

Pulchre nigrescant calices, et omnia canistra

Torreantur pulchre, et magno pretio potiantur,

5 Multaque vendantur in foro, multaque in viis,

Multumque lucrentur ipsi : nos autem iis concordēs simus.

At si ad impudentiam versi mentiamini :

Tum vero convocabo vastatores fornaci,

Syntriba pariter et Smaragum, et Asbetum et Sabactem

10 Omodamumque, qui arti plurimum mali afferat.

Vasta igni porticum et domum ipsam, unaque caminus

Ver. 5. Εὖ δὲ etc.] Pollux, X. 85. exhibet, εὖ δὲ περιανθεῖεν — πάντα κανάσρα. De περιανθεῖεν dubitabat Cel. Hemisterhusius, utrum melius sit, an μελανθεῖεν, quod utrumque conveniat rei et loco, sed magis tamen inclinat ad περιανθεῖεν. Mihi autem non dubium est, quin legendum sit περιανθεῖεν, ut placet Cel. Ruhnkenio. Nam id est verbum proprium in hac re, ut Latīnorum coquere apud Propertium, qui de murrhinis ait, esse Parthis focis cocta, IV. 5. 26. et ὀπτησις σκευῶν est apud Lucian. in Prometh. p. 26. T. I. Suidas habet μελανθεῖεν.

Ibid. πάντα κανάσρα] Sic sine dubitatione reposui ex eodem Polluce, l. c. Nam πάντα μάλ' ἱερὰ, quæ est vulgata lectio, nihili esse, sponte apparet, et Barnesianum, πάντα μάλ' ἔρω, nullis libris nititur, nec structuræ reliquæ carminis aptum est. Hesychius: κανάσρον, ὄσρακον, τρύβλιον, κανὲν at ὄσρ. et τρ. sunt sane figulina, et κανὲν reperitur ex omni materia, etiam argenteum, non modo lignuum et textum e vimine. Cel. Wesselingius unice laudat κανάσρα et περιανθεῖεν, item σύντριβ' ὁμῶς.

Ver. 6. ἡμῖν δὲ δὴ etc.] Verti ita, ut de concordia intelligatur inter Homerum et figulos, et amicitia. Possis tamen et ad Deam referre, ut Homero æque ac figulis propitia sit. Aliis lectio vitiosa videtur; sed conjecturis nihil admodum extricant. Scaliger corrigebat: μῆτιν δὲ Διὸς σφε νοῆσαι, vel μῆτιν δὲ Διὸς σφι νοῆσαι. Suidas ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφιν αἰεσαι: nobis autem contingat ut ipsis canere, quod præfert Barnesius.

Ver. 8. Συγκαλέω] Mel. συγκαλίσω.

Ver. 9. Σύντριβ'] Etiam hoc est nomen proprium effectum ex genere nocendi. Σύντριβ' est, qui confringit ac comminuit, ad analogiam aliorum compositorum e verbo τρίβω et substantivis, in quibus et syllaba τρι corripitur, ut in τριβades. "Ασβετος: porro est pro ἄσβετος, extrito σ, ut metro consuleretur, quod in nominibus fictitiis fieri posse, vix negari potest. Itaque non opus est cum Barnesio reponere "Ασβολον. MSS. Vitæ Homeri exhibent ἥδὲ γ' Ἀβακτοι, quod Cel. Wesselingius interpretatur detestabilem c Glossis Hesychii et Cyrilli.

- Πᾶσα κυκηθεΐη, κεραμέων μέγα κοκυσάντων.
 Ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάρμιος,
 Πάντ' ἐντοςθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιῆσα.
 15 Δεῦρο καὶ Ἥελίς θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκῃ δ' αὐτὴς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους,
 Οἳ θ' Ἑρακλείδης χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Τύπτοιεν τὰδ' ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάρμιος,
 20 Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 Ὅς δέ χ' ὑπερκύψει, πυρὶ τέττε πᾶν τὸ πρόσωπον
 Φλεχθεΐη, ὥς πάντες ἐπίσαιντ' αἵσιμα ῥέζειν.

Totus conteratur, testis multum crepantibus.

Ut malæ equinae crepant, sic crepet caminus

Omnis intus testas comminuens.

- 15 Huc ades et Solis filia, venenis dives Circe,
 Dira sparge venena, et ipsos et opera eorum perde.
 Huc et tu Chiron ducito multos Centauros,
 Quique Herculis manus effugerunt, quique perierunt,
 Male tundant hæc opera, concidatque caminus,
 20 Ipsi autem plorantes videant facta tristia.
 Ego vero ridebo videns infelicem artem.
 Quicumque autem propius inspicere volet, ejus omne os igni
 Aduratur, ut omnes discant recte facere.

Ver. 25. ἐπίσαιντ'] Suid. ἐπίσωνται.

XV. ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

ΔΩΜΑ προσηραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 Ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλῆθος γὰρ ἔσεισι

DOMUM adimus viri potentis,

Qui multum quidem potest, multumque superbit semper dives.

Ipsæ patecite fores: Divitiæ enim adsunt

- Πολλὸς, σὺν πλέρῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 5 Εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγ γεα, μετὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπε' ἔρπειο μάζα.
 Τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν,
 Ἑμίονοι δ' ἄξισι κραταίποδες εἰς τόδε δῶμα·
 Αὐτὴ δ' ἰσὺν ὑφαίνοι' ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 10 Νεῦμαί σοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
 Ἔσηκ' ἐνπροθύροισι· καὶ εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ,
 Οὐχ ἐσῆζομεν· ἔ γάρ συνοικήσοντε ἐνθάδ' ἡλθομεν.

Multæ, cumque divitiis lætitia recens

- 5 Et pax bona. Omnia autem vasa plena fiant,
 Turgida autem semper mactram repleat maza.
 Filii autem uxor carpento vehatur vobis,
 Mulique ferant in curru ad hanc domum veloces,
 Ipsa vero texat telam electro insistens.
 10 Redeo tibi, redeo quotannis, ut hirundo.
 Sto vero ante fores. Quod si quid dederis: sin minus
 Non stabimus diu, non enim cohabitatum huc venimus.

Ver. 2. "Ὅς μέγα etc.] Hunc versum spurium esse arbitror. Nam prima pars friget sane post ἀνδρὸς μέγα δυναμείοιο, et reliqua, ultima inprimis parte, languent, nec sententia conveniunt reliquis. Kusterus ad Suidam corripbat ὁ μέγα μὲν γ' αὐχεῖ etc. e vestigiis lectionis apud Lucianum. Sed et γ' friget, et sententia non bene convenit.

Ver. 3. Αὐταὶ ἀνακλ.] Sic pro vulgato αὐτὰρ ἀνακ. ut placebat elegantissimo Piersono Verosimil. p. 39. idque imitatus ei videbatur Callim. H. in Apoll. 5. αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνσθαι θυράων, ad quem locum v. dicta a nobis.

Ibid. ἔσεισι.] Suidas ἔσεισι.

Ver. 6. Κυρβαίῃ — μάζα.] Si lectio sana est, videtur esse tumida, elata supra mactram, ut solet esse massa subacta, cum a fermento attollitur. Nam et Schol. Aristophanis ad Nub. 447. κύρβεις dictas legum tabulas ait, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσιως (leg. ἀνατάσιως). Suidas autem, qui hæc excrispsit, addit, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι. Idem in hoc versu habet κυρκαίῃ, quod recte monet Barnesius esse posse a κυρκῶν pro κυκῶν, ut κυρκαίῃν apud Hesych. et Suidam. Sed nil certi est, nec juvat exercere conjecturas. Mazæ genera

multa habet Pollux VI. 75. in his nullam vel κυρβ. vel κυρκαίῃν.

Ver. 9. βεβαυῖα.] Βεβαυῖα, non debebat verti *insistens* electro, sed *sedens*. Nam inter texendum matronæ sedebant, ut e monumentis priscis patet. v. Gesnerus T. III. Comment. Soc. Gotting. p. 85.

Ver. 11. 12. Ἔσηκ' etc.] Hos versus, quos sic habet vita Homeri, quæ Herodoto tribuitur, vitiosos esse patet, correctionis certe modus latet. Quatuor pro duobus habet Suidas, sed et ipsos corruptissimos, nec sine melioribus libris corrigendos. Adeat, qui volet, Kusterum ad Suidam et Barnesium ad h. l. His versibus tandem medelam attulit, post inanes aliorum conatus, Cel. Valkenarius ad Herodot. VIII. 62. p. 646. ubi monet, finem Iresiones esse in versu Ἔσηκ' ἐν προθύροισιν, deinde aliud fragmentum sequi constans duobus Senariis, quod conjungi cum Iresione per καί. Senarii sunt hi:

Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, ὃχ ἐσῆζομεν,
 Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἡλθομεν.

Post εἰ μὲν τι δώσεις intelligendum esse, εὐ ἔχει, cuique patet, nec id opinor ignorabatur. μὴ ὃχ contrahendum pronunciando: συνοικήσοντες habet Suidas.

XVI. ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙ.

ΤΟΙ'ΩΝ γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, ἔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

TALIUM enim parentum sanguine nati estis,
Nec agris divitum, nec pecorum greges pascentium.

FRAGMENTA

HOMERICA.

ADMONITIO

DE

FRAGMENTIS HOMERICIS.

FRAGMENTA Homerica non modo versiculos appellamus, qui a veteribus commemorantur e libris deperditis sive Homeri, sive Homero tributis, sed etiam, qui ex superstitionibus pro Homericis proferuntur, nec in exemplis scriptis et editis reperiuntur, olim tamen vel in exemplis recensionum variarum, et Zenodoti, legebantur, vel ab nonnullis ferebantur, vel a scriptoribus antiquis denique in proferendis locis Homericis exhibentur. De hoc genere fere dictum est in notis. Sed eos, ex instituto et exemplo *Barnesii*, uno loco hic ponere consultum visum est: omissis tamen iis, qui in scriptis libris ita inseruntur, ut pateat, esse aliis ex locis Homeri vel additos, vel cum iis, qui erant, permutatos; ex quo genere nos etiam quosdam in MSS. reperiimus, ut in MS. Uratislaviensi *Iliad.* v. 234. pro eo, qui in editis est, *Δῖαν ἁμαρτοπέρις, βρυγῆις, ποῖον ἔειπες*, qui editur *Il.* v. 824. Nam hos pro fragmentis Homeri cum *Barnesio* adnumerare vix convenit. Cæterum satis constat, plures particulas versuum, et versus, apud veteres Grammaticos aliosque scriptores, commemorari

sub Homeri nomine, qui Homeri non sint, sed in quibus vel memoria scriptorum, vel manus librariorum aberravit; cujus generis quosdam adfert exempli causa *Barnesius* in præloquio fragmentorum: in eoque genere posuerim etiam illud αἰλλοπόδων δρεμόν ἴππων, quod pro Homérico adfert *Lucianus* pro Imagg. c. 20. latuitque *Barnesium*.

FRAGMENTA.

ILIAD. A'.

Καὶ μὲν Τιτῆνων πολὺ φέρτερος ἦεν ἅπαντων,
Ὅπποιοι ναῖεσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα.

Post v. 404. editio Zenodoti. v. *Eustath.*

ILIAD. B'.

Ἡνώγει σὲ πατὴρ ὑψίζυγος, αἰδέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν.

Sic contractos exhibuit v. 64—70. Zenodotus ap. *Eustath.* v. ad locum.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἐκ τε Πολίχνης,
Ἐκ τ' Αἰγείρης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε.

Sic v. 557. 558. Megarenses proferebant. v. ad l.

Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσιχόωντο
Ἀργεῖοι λινωδάρεκες, κέντρα πτολέμοιο.

V. 568. habet Auctor *Certam. Hom. et Hesiod. extr.*

Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀσεροπαῖος,
Ὑσερον ἀντιόων πολέμῳ· εἰ δ' ἥλυθε πρῶτον.

Post v. 848. addebant quidam. v. not. Πηλογ. vel Πηλαγ. scribendum.

Καύκωνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμειβος,
Οἱ περὶ Παρθέμιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον.

Ita pro v. 855. 856. alii legebant. v. not.

Τρώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὑδης ἐν πῖονι δῆμῳ.

Hic post 866. addebatur a nonnullis. v. not.

ILIAD. Γ'.

Μηδέ τι γέννασιν οἶον ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν.

Post v. 40. Dionysius ponebat. Eust. v. not.

ILIAD. Ε'.

Ἄλλοτε δ' αὐτὸν ἔσω δύνεν θεὸς ἄνδρα κορύσσων.

Hic additur post v. 595.

ILIAD. Θ'.

Ἐρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας.

Post v. 547. et sequentes.

Ἡδεῖαν· τῆς δ' ἔ τι θεοὶ μάκαρες θατέοντο,
Οὐδ' ἔτελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο.

Post v. 549. profert Plato Alcib. sec. extr. recepit in textum Barnesius v. not.

ILIAD. Ι'.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, ἧδ' Ὀρέσην.

Hunc v. habet Etym. M. pro eo, qui est Iliad. ι'. 82. interpolatum ex μ'. 159.
v. Barnes. not.

Ἦ οἴῳ μεθύων, ἢ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί.

Ab Athenæo profertur I. 9. post v. 119. v. Clark.

Τὸν μὲν ἐγὼ βέλευσα κατακτάμεν ὅξ' ἑὶ χαλκῷ.
Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
Δῆμ' εἰσεφάτιν, καὶ ὀνειδέα πόλ' ἀνδρῶπων.
Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Hos versus ex hoc libro post v. 457. profert Plutarch. de audiend. Poët. (et de Discrim. Amici et Adul.) et omissos ait ab Aristarcho, et Zenodoto. v. not.

Οὐδὲ ἑώκει

Θηρί γε σιτοφάγῳ· ἀλλὰ ρίῳ ὑλήεντι.

Sic ultimam partem v. 555. et 556. profert Aristoteles. v. not.

Εἰπέμεν Ἀτρείδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

Additum post 623. reperit *Barnes*.

ILIAD. Ν'.

Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

In MSS. quibusdam additur post v. 218. v. not.

Πρὶν Ἀττηνορίδας τραφέμεν, καὶ Πανδός υἱας,
Πριαμίδας δ', οἱ Τρῶσι μετέπρεπον ἵπποδάμοισιν·
Αὐτόν τ' Αἰνείαν, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Ἔως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κέριον ἄνδρος.

Post v. 453. libri quidam olim habuere, teste *Eustath.*

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα καρτερόθυμον.

Post v. 792. additur. v. *Barnes*. not.

ILIAD. Ξ'.

Ἀνδράσιν, ἡδὲ θεοῖς· πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

Post v. 246. additur a nonnullis. v. *Barn.* not.

ὦ μυνε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ.

In quibusdam libris addebatur, teste *Eustath.* *Barnes*. corrigit *πίτρηφι*, ut versus constet.

ILIAD. Ο'.

Πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μυδρὲς δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Hos post v. 50. addebant olim quidam, teste *Eustathio*, recepitque *Barnesius*.

ILIAD. Π'.

Κάδδ' αὐτῶν λῖνα χεῦαν ὑπ' ἡλακάτῃ τανύσαντες.

Hunc v. ad 185. profert *Pseudo-Didymus*, et Homero adscribit *Stephanus*. Sed est ap. *Apollonii Rhod.* I. 565. cum levi tamen mutatione: Κάδδ' αὐτῶ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλακάτῃν ἐρύσαντες. add. Etym. M. in ἡλακάτῃ.

Ἄλλ' αὐτὸς μόνος, ἡδὲ Μενόισις ἀγλαὸς υἱὸς.

Post v. 226. reperitur v. *Barnes*.

ILIAD P'.

Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾷδ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Hunc versum habet *Aristot. Rhet.* II. 9. eum h. l. post 99. inserit *Barnes.* v. not.

ILIAD. Σ'.

Ὦς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰδέει' ἵκηται,

Pro v. 207. habuit editio *Aristarchi*, teste *Eust.*

Νηρῆος πολιοῖο θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

Hic versus reperitur post v. 398. v. *Barn.* ad h. l.

Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδάρεα.

Post v. 551. legebatur in exemplis nonnullis, teste *Eust.*

ILIAD. Τ'.

Ἡ οἴνω μεθύων, ἥ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί.

Post v. 137. reperitur, ut *l.* 119. recepit *Barn.*

Ἀντίλοχόν δ' ἦρωα καὶ ἀντίθεον Θρασυμήδην.

Post v. 258. additus reperitur. v. *Barn.*

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Post v. 561. in MS. reperit *Barn.* v. not.

Ἐξομένε δ' ἄρα τοῖο μέγ' ἐβραχε χάλκεος (φήγιος) ἄζων
Βριθουσύνῃ, δῶρων τε θεῶ καὶ καρτερεῖ ἀνδρός.

Post v. 599. reperit *Barnes.* factos ex *l.* 859. unde et patet, pro δῶρων scr. δεινῶ τε θ.

ILIAD. Υ'.

Δὴ τότε θηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Elym. M. in δῆρις. post v. 67. inseritur a *Barnesio.* v. notam nostram.

ILIAD. Χ'.

Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Pro v. 588. reperitur, estque et in MS. *Uratistlav.* v. not.

ILIAD. Ψ'.

Ἡ τόγε σκῆρος ἔην· νῦν δ' αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς.

Pro v. 532. 533. edidit *Aristarchus*, teste *Eust.* Ignoravit h. v. *Etymologus*, alias commemorasset in σκιδωδῆναι.

Ὅππότερός κεν πρῶτον ἐπιγράψας χροῶα καλὸν
Φθῆγῃ ἐπευξάμενος διὰ τ' ἔντερα καὶ φόνον ἀνδρός.

Ab *Aristarcho* positi pro v. 805. 806.

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέδηκατ' οἷσ' ὄν
Τόξω· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὥς Ἴδυνεν.

Pro v. 870. 871. editio *Massaliotica* habuit, aliter *Antimachus* ap. *Eust.* v. not.

ODYSS. Α'.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.

V. ad v. 147. s.

Φημίω· ὅς τε νῦ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, αἰείδων.

Herodotus Vit. Hom. quem *Barn.* una cum v. 154. dedit, velut optionem lectoribus daturus. v. not.

ODYSS. Ζ'.

Ἀνδρῶπων ἀπάνευθε πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.

Plutarch. de fuga h. v. addit octavo, unde recepit *Barnes.* v. not.

ODYSS. Ι'.

Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, καὶ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς;

Hunc versum a *Diog. Laërtio* VII. 163. prolatum hic post v. 404. inserit *Barnesius*, certe alienissimo loco. Nec nominatum Homero ap. *Diogenem* tribuitur: nec in tota rhapsodia locum habet.

ODYSS. Α'.

Ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη, λείπεσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,

Αἰγίσθῳ παρῆλεκτο, καὶ εἴλετο χεῖρον ἀκοίτην,

Ὡς Ἑλένη δ' ἥσχυνε λῆχος ξανθῆ Μενελάε.

Schol. Eurip. Orest. 249. v. not. ad v. 458.

ODYSS. Ο΄.

Βὰν δὲ παρὰ Κρενῆς, καὶ Χαλκίδα καλλιγέεδρον.

Hunc post v. 294. profert bis *Strabo*. v. not. Repertus etiam est in MS. *Mori*. Recepit *Barnes*.

ODYSS. Π΄.

Αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Apud *Eustath.* additur post v. 412. v. not.

BATRACHOMYOMACHIA.

Υἷεα μοὶ πρῶτον δορπήσατό τις Μυόφορβος
Θῆρ μεγάλη, πτέρνας σιάλῃ κλονέοντα τυχεῖσα.

Hi in MS. apud *Barnes*. substituuntur v. 112. 113.

Ὡς γάρ τοι Βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὔτε Γιγάντων
Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.

E tribus MSS. recepit *Barnes*. post v. 170.

Ὡκιμίδην δ' ἄχος εἴλε, καὶ ἤλασεν ὀξείῃ σχοίνῳ
Ὡκιμίδης ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·
Ἄλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθη δὲ καὶ αὐτῷ
Τρωγλοδύτῃ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐνόησε
Κωσοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

E MSS. notati versus post 208. sed cum varietate v. not. ad v. 208.

Ἄρτοφάγος Σευτλαῖον ἐνήρατο, χαόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἀνακτα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας.

Pro v. 209. e MSS. dat *Barnesius*.

Αὐτὸς δ' ἐσήκει γαυρέμενος, ὥς κατὰ λίμνην
Οὗτος ἀναπάρξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
Ἀγχεῖ δ' ἐσήκεν, μενεαίνων ἱφί μάχεσθαι.
Καὶ ῥήξας κηροῖο μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοῖρας
Φράγδην ἀμφοτέρωσι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε.

E MS. profert *Barnes*. post quinque a *Lycio* jam editos ante v. 254.

Κινεῖσθω· ἔτω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἄριστος·

Ὦς ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα,
Καὶ μέγαν Ἐγκέλαδόν τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.

Post v. 273. profert Barnes. e MS.

HYMN. CERERIS.

Δεῖξεν Τριτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπῃ τε βίῃ, Κελεῷ δ' ἡγήτορι λαῶν,
Δρησμοσύνην ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν·
Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππῃ, Φαινώ τε, καὶ Ἥλέκτρῃ, καὶ Ἰάντῃ,
Μηλόβοσῖς τε, Τύχῃ τε, καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις.

Hi versus ex Homero in Cererem, proferuntur a Pausania Corinth. I. c. 14. Messen. c. 30.

HYMN. IN BACCHUM.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδιήνεντι,
Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, Ἄναξ, σε λήγσει γενέσθαι,
Κυσαμένην Σεμελὴν τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ψευδόμενοι· Σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Πολλὸν ἅπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην·
Ἔσι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνδρόν ὕλη,
Τηλεῖ Φοινίκῃς, σχεδὸν Αἰγύπτιοι ροάων.

Hos versus ex Homeri hymnis profert Diodor. Sic. III. 66. Ex hymno in Bacchum esse res docet, etsi non ex eo, qui editur. MSS. v. 1. habent σε, οἱ. quod certe sic pronunciandum ut editur. Quantum versum addidi, quod optimi Codd. habent, nec in eo est, quod rejiculum faciat, ut et Cel. Wesselingius judicat. v. 8. edidimus, ut habent MSS. et Diodorus ipse aliis locis, I. 15. IV. 2. Sed Schol. Apollon. Rhod. II. 1215. ὕπατον κίρας, quod alii præferunt, ut et ἄβατον pro ὕπατον. v. Wesseling.

Ἵμέας, ᾧ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν·
Ἄλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλοῖος ἔσσεται ὕμμιν.

Herodotus Vit. Hom. hæc sic profert: ὕμᾱς, αὖ ξεῖνοι ἔλαβεν ἄνεμος ἀντίος γενόμενος, ἀλλ' ἐγὼ καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῖος ὑμῖν ἔσται. unde ad numeros redegit Barnes.

Ἄνδρες ἅπ' Ἀρκαδίας, Ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἐχομέν τι·

"Οσσ' ἔλομεν λιπούμεσθ', ὅσα δ' ἔχ' ἔλομεν, φερόμεσθαι.

In *Certam. Homeri* et alibi cum varietate quadam reperitur.

Μεσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλῃς Ἀπόλλωνος.

Schol. *Aristoph.* et *Av.* 914. e *Margile*.

Τόνδ' ἔτ' αὖ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' ἀροτῆρα,
Οὐτ' ἄλλως τι σοφὸν πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Aristot. Eth. VI. 7.

Πόλλ' ἠπίσατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίσατο πάντα·
Ἐσθλὸς μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακός.

Prior versus profertur a Socrate ap. *Platonem*, alter ab *Andronico Rhodio* ad *Aristot. Eth.* II. 5. sed ἑσθλοὶ—κακοί, sed sine auctoris nomine.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
Ἀρμυὶ δίδε· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπάλαλκε.

Ab Socrate apud *Platon.* *Alcib.* *Sec.* veteri poetæ attribuantur.

"Αργος ἄειδε, θεὰ, πολυδίψιον· ἔνθεν ἄνακτες —
Εἶματα λυγρὰ φέρον, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ.

Prior versus in *Certam. Hom.* et *Hes.* alter ap. *Pausan.* *Arcad.* 25. e *Thebaide* profertur.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀσχάμεθα, Μῆσαι.

Certam. Homer. et *Hes.* ex *Epigonis*.

"Ιλιον αἰείδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον·
Ἦς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρηος.

Herodot. *Vit. Hom.* ex *Iliade parva*.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμῃς φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπευς εὐπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥίψε, ποδὸς τεταγάν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
Ἐλλαβε πορφύρεος δάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ·
Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἥν' ὕζωνον παρὰκοιτιν
Ἑκτορος· ἦν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παναχαϊῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ ἥρην ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν·
Αὐτόν τ' Ἀγχίσαιο γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,
Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,

Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέμεν γέρας ἕξοχον ἄλλων.

E Tzetze ad Lycophr. 1263. ubi v. Var. Lect. *Potteri*. sed ibi *Ilias Parva Leschæ* tribuitur.

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊοτήτος,
Ἦρω Πηλεΐδην· ἐδ' ἦδελε δῖος Ὀδυσσεύς.

E Schol. Aristoph. Equ. 1055.

Πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς ἔκατὰ κόσμον εἵπιπες
Ψεῦδος;

E Schol. Aristoph. l. c.

Νῦξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

E Schol. Eurip. Hec. 914.

—— Ἀεὶ Θεῶν εὐχέ' ἀνακτι,

Ἦ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.

A Clement. Alex. tribuuntur Homero: alter est apud Hesiod. O. et D. 327.

Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται.

Etym. M. tribuit Homero in ἀγαίεται, sed est ap. Hesiod. l. c. 351.

Ψυχρὸν δέος εἶλεν ἕκασον.

E Porphy. Quæst. Hom. 12.

Ἦνορέην ὑπέροπλον ἀγάμενος.

Ex Etym. M. in ἀγάμενος, ubi tamen non est sub Homeri nomine.

Δωρήσω τρίποδα χαλκέατον.

E Vita Homeri, quæ Dionys. Halic. tribui solet.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.

Æschines in Timarch. sub Homeri nomine profert. Barnesius putat esse ex Ἀλώσει Οἰχαλίᾳ.

Ἐβδομάτη δ' ἔπειτα κατήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. καὶ,

Ἐβδόμη ἦν ἱερή. καὶ,

Ἐβδομον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. καὶ,

Ἐβδομάτη δ' ἦτοι λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος.

Hi versus a Clemente Alex. Strom. V. et Euseb. Præp. Ev. XIII. 15. profertur. Sed videntur ab Aristobulo Judæo, ut sequentes Callimachii, conficti.

Ἥμος δ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.

Auctor Vitæ Homeri.

Χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας, τάμ' ἀτειρεῖ χαλκῷ.

Aristotel. Poët. c. 21.

Φοινίσσετο δ' αἶματι γαῖα.

Suid. φοινικικῶν.

Βελῆ, καὶ μύθοισι, καὶ ἡπεροπήϊδι τέχνη.

Strabo I. p. 32. Sed non clare Homero tribuitur.

Γρεσνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

Tzetz. ad Lycophr. 86.

Συρίζεσσα λόγχη.

Servius ad Æn. XII. 69.

Βαρύβρομα θωύσσοντες.

Suid. in θωύσσοντες.

Υἱανοὶ δ' ἐτέρωσε κάδιζον.

Auctor Vit. Homeri.

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

Aristot. Polit. III. 14.

Ἄπο ξυσῆ.

Suid. in h. v.

— ἥτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκῶπιον ἵζει.

Schol. Hom. ad Il. ε'. 422. cf. Casaub. ad Strab. p. 459.

Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον.

Pro Homericō laudat Steph. in κάρπαθος, male. v. Holsten. ad locum.

— Ἀρισηῆς δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο.

Etym. M. in συνηβ. tribuit Homero, cum sit Apolloniū II. 1161.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὀμηρος ἔδωκα
Σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὁπάζοις.

Ap. Tzetz. ad Lycophr. in Prolegom. et in Certam. Hom. et Hes.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον·

Φύντα δ', ὅπως ᾤκισα πύλας αἶδαο πέρησαι.

Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ (καναχήποδες ἵπποι)
Ἄρματα συντρίψουσιν, ἐρίζοντες περὶ νίκης.

Ἐκλυον ἰδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἄνδράσι ληϊσῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.

Καλλισῶ κατέφηνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὅσέα λευκὰ βοὸς κατατεθνεῖωτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπέδιον Σιμόντιον ἥμενοι ἔτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλας.

Ἄσμενοι ἐσσυμένως δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.

Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέξιον ἢ δ' ἀδέμισον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα.

Οἴκαδε νοσήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

Πημανθεῖς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάσῃ

Πεντήκοντ' ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·

Τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἀνέρες ἦσαν.

Τόσσοι ἄρ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί.

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίε, ἐκόντα μὲ ταῦτα κελεύεις
 Εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοὶ πρόφρων ἀγορεύσω.
 Κάλλισον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσαι, Μέτρον εἶναι
 Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθισον ἅπαντων.

Εὖνεν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ, χρόνον εἰς τὸν ἅπαντα·
 Ἄλλο δὲ πᾶν ὅ, τι σὺ θυμῷ φίλον ἔσιν, ἐρώτα.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐδέλοισιν·
 Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέειη.
 Εὐχέσθαι δὲ θεοῖς ὅ, τι πάντων ἔσιν ἄμεινον.

Ὡς μὲν ἐμὴ γνώμη, Φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Κοινὰς ἀφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.

Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶπραχθεῖσιν ἐπιηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχισα θανεῖν, ἥσθέντα τε πλεῖστα.

Hi versus omnes e Certam. Hom. et Hes. sumti.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

Auctor Certam. Hom. et Hes. extr. hoc sibi sepulchri epigramma scripsisse tradit. Aliter Auctor Vit. Homerī in princ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεῦσαι ἅπαντες
 Κέρκωπες.

Harpocrat. in Κέρκωψ.

Παμμερόπην, καὶ Σαῖσάρεν, καὶ Διογένηϊαν.

Pausan. Attic.

PROLEGOMENA

AD

HOMERUM.

PROLEGOMENA.

I.

DUPLEX in primis genus est emendationis, quod libris veterum admoveri et potest et solet, ut a vitiis et maculis, quas ex longa peregrinatione in barbariem varias plurimasque traxerunt, liberati, propius ad antiquam et suam formam revocentur. Alterum plus negotii et, pæne dixerim, æumnæ habet; alterum plus otiosæ delectationis: utrumque, recte si adhibetur, utile est; at alterum utilius. Nam qui optimis subsidiis vel minime instructus, scriptorem nobis emendatorem reddit, sive ingenio suo, sive paucorum librorum usu; quamvis vix triginta nævos sustulerit, centum relinquat, eum tamen nemo de bonis litteris bene mereri neget. Itaque res fieri solebat tum maxime, quum libri calamo scripti non ita pridem prelis subjici cœpissent, inque dies summa novorum subsidiorum expectatio esset. Quem morem postea plerique sunt imitati ad nostram ætatem, etiam in iis scriptoribus, qui critica materia et omni genere adjumentorum abundarent. Nimirum pauci novarum recensitionum auctores ita agunt, aut eam laboris patientiam afferunt, ut ex locis satis sæpe reconditis et disparatis, in primisque ex veteribus exemplaribus, omnem varietatem lectionis contrahant, qua deinde cum vulgatis comparata, constantem emendationem aggrediantur. Immo consistunt fere tum demum, ubi impeditior sensus vel ipsa specie manifestum vitium objicitur; jam ad varias lec-

tiones aut ad vetus exemplar confugiunt, surda plerumque oracula, nisi constanter consulentibus. Neque multum diversa ratio est eorum, qui, quantumvis interdum docti ac sollertes, omnem emendationem ex aliquot librorum MSS. fide suspensam esse volunt, aut qui texta, quæ vocantur, plane edunt ad unius exemplum; velut isti tandem libri ad scriptoris salutem fati destinati essent.

Ab hoc leviori et quasi desultorio genere plurimum discrepat justa, perpetua et certis artis legibus nixa recensio. In illo nihil prope aliud, quam passim exstantia aliquove libro prodita vulnera sanare volumus; transmittimus plura, ad sensum quidem bona et tolerabilia, sed ad auctoritatem nihilo meliora pessimis. Justa autem recensio, bonorum instrumentorum omnium stipata præsidio, ubique veram manum scriptoris rimatur; scripturæ cujusque, non modo suspectæ, testes ordine interrogat, et quam omnes annuunt, non nisi gravissimis de causis loco movet; alia, per se scriptore dignissima, et ad veritatem seu elegantiam sententiæ optima, non nisi suffragatione testium recipit; haud raro adeo, cogentibus illis, pro venustis infert minus venusta; emplastris solutis ulcera nudat; denique non monstrata solum, ut mali medici, sed et latentia vitia curat. Hac in ratione tametsi ingenio et arti conjectandi minime locus deest, tamen quoniam omnis veteris scripturæ fides ab incorruptis monumentis pendet, ante omnia est elaborandum, id quod fieri certe nequit sine ingenio, ut fontium, unde cujusque scriptoris textus hauriatur, proprietates et singularem naturam scrutemur; varios testes, per classes et familias dispositos, ex sua quemque indole metiamur, atque calliditate quadam, nec illa tamen cupida, eorum tanquam voces et nutus excipere discamus. Etenim in plurimis rebus et Critico, et quicumque sibi rem historicam exquirendam sumpsit, imitanda est boni judicis consuetudo et prudentia; qui prius, quid testes afferant, lente explorat, et omnia veritatis argumenta colligit, quam rei gestæ conjecturam suam interponere audeat. Ac ne potest quidem fieri, ut qui paucis co-

dicibus, quales vulgo occurrunt, fretus conjecturam quamvis sagacissime exerceat, in multis veterem ac germanam scripturam assequatur. Nam ut in rebus judicandis tabularum et litterarum penuriam ingenium compensare nullum potest; ita acerrima ejus vis, non temperata et subacta assiduo usu librorum, in historicis et criticis rebus frustra laborat. Quippe hæ utraque res magis nomine quam genere inter se differunt, nec diversis tenentur judicandi regulis. Itaque ut ingenium, sicut par est, membranaceis thesauris longe præferas, plurimum tamen interest ipsius ingenii, quam plurimos codices comparari, quorum testimoniis judicium de vera lectione nitatur, et multis modis adjuvetur divinatio. Quare quo frequentius scriptor aliquis ad codicum collationem vocatus est, eo magis justa illa et constans recensio locum habet: in cæteris, qui adhuc paucitate subsidiorum laborant, haud scio an multiplicandis textorum formis hæc studia, nimis per se operosa, impediuntur potius quam ornentur. In tales nempe *recognitio* quædam, non veri nominis *recensio* cadere videri potest.

II.

Sed de his in universum nemo ambigat: in Homero autem, antiquissimo vate, id ipsum dubitari video, tantine tam novorum codicum auctoritas facienda sit. Nam nullus eorum ne postremorum quidem Latinorum scriptorum tempora attingit; pauci sunt et rari, qui XII. vel XI. sæculum excedant. Quæ dubitatio si eam vim habeat, ut poëta nobis ex his fontibus ad veritatem et integritatem textus, primum divino ejus ore fusi, redigi nequeat, dicam posthac, quam libenter hanc sectam rationemque sequar. At quum veterum librorum fata cogito, nonnunquam præter spem prospera, atque animadverto, quam prope germano nitore redditos habeamus Herodotum, Platonem, Xenophontem, alios ævi ejusdem, quos ex eorundem librariorum manibus accepimus; nisi forte priscorum ἀοιδῶν pes-

sima ad nos exemplaria venerint, non reperio, cur his tanto minus quam illis confidendum sit. Accedit huc, quod Criticorum Alexandrinorum, qui deinceps exstiterunt, opera contigit, ut nos haud dubie Homerum multis locis rectius scriptum legamus, quam illi ipsi legere possent. Denique in iis scriptoribus, qui Homeri versus apponunt, pauciores sane, quam quis speret, diversitates lectionis sunt, quæ quidem alicujus momenti sint, nec infida memoria vitiatæ, quas non ex istis codicibus pæne easdem recipiamus. Novitas enim codicum non majus vitium est, quam hominum adolescentia: etiam hic non semper ætas sapientiam affert; ut quisque antiquum et bonum auctorem bene sequitur, ita testis est bonus. Etsi igitur Scholiorum et Glossariorum apparatus aliquanto plus quam nudis membranis tribuo; pluribus tamen exemplis sæpe perspexi, hæc Carmina non nisi utrisque conjunctis copiis ad eam scripturam revocari posse, quæ neque ipsis sit indigna, nec a doctæ antiquitatis præceptis abhorrens. Et hoc in loco ita nobis acquiescendum erit, ut, si purum putum *ῥωιδόν* quæramus, nec idem nobis, quod Plutarcho, Longino vel Proclo, satis esse putemus, aut ad inania vota, aut ad effrenatam divinandi libidinem res reditura esse videatur.

III.

Abjecta ergo spe, fore unquam, ut Carminum Homericorum quæ primitus fuerit forma, alibi quam in mente nostra, et id quidem rudibus lineis, fingi queat, experiendum videbatur, quo nos in expoliendis his æternis et unicus Græci ingenii reliquiis vestigia antiquitatis ducerent. Quam curam quum inter tot diversa, quæ melior earum illustratio poscit, primam et maxime necessariam esse censerem, hac editione ad eam ita animum applicui, ut accuratioris recensiois, cujus modum supra designavi, specimen darem. Id Homero nondum contigisse, inter eruditos constat. Nam instrumentorum idoneo numero carentes antehac edi-

tores ne poterant quidem, si voluissent, tale consilium inire: itaque plerumque, nisi eos forte aliquis pannus Scholii vel Eustathii codicisve varietas commoveret, obviæ perspicuitati sententiarum secure indormiebant. Adeo Homero insignis sua laus tenuitatem attulit et maciem, quum alii vitiis suis pinguescerent. Lycophronis tenebras si objecisset, mirum ni ei toti greges bajulorum jam dudum lucem undecunque apportassent. Non ego cuiquam eorum, qui poëtam olim ediderunt, vitio vertam, tam parum studiose ab iis membranas et reliquias Scholiorum ex bibliothecis conquisitas esse: id fortunæ magis est quam ingenii aut industriæ: quamquam nonnulli, ut Berglerus, etiam oblatas ejusmodi opes spreverunt; aliis autem, ut Italicis editoribus, earum utendarum facultas in vicinia erat. In his rebus, ut dixi, casus dominatur. Sed quod ne hæc quidem, quæ apud vulgatos scriptores, Grammaticos et Lexicographos in promptu erant, nec congesta ab ullo eorum, neque ad constituendum textum adhibita sunt, id soli negligentiae ac levitati imputandum dixeris. Nam quis primum evolvat v. c. Apollonium Dyscolum, Etymologicum M., Hesychium, quin statim viderit, multas ibi lectiones et *διπλογραφίας* latere? ut hujus certe rei monitore nemo egeret. At minoris operæ est, virgulæ cuidam divinæ fidere, si quid ea inter ipsam curam edendi offerat, quam tot tam tetricæ doctrinæ libros tractare, animo ad unum opus intento. Quid? quod eos ne Eustathium quidem, cui omnes interpretationis Homericæ palmam dabant, totum constanter pervolutasse, et quæ huic insunt utilia excerptisse, quævis Rhapsodia arguit.

Henr. quidem Stephanum Barnesius non immerito accusat Eustathio negligenter usum fuisse: nisi laboriosissimum virum, quum subitarias notas scriberet, ea dicas afferre noluisse, quibus non ad corrigendum usus esset. Illis enim sæculis impune dissimulabantur labores, quos hodie mutatis moribus in lucem proferre cogimur. Ita ab Aldina inde secunda pluribus priorum editorum, quamvis tacentibus, hunc Grammaticum prorsus neglectum non credam, ex quo eos etiam re-

cepisse video nonnulla, quæ vix aliunde sumere possent: sed constantiam comparationis non reperio. Eamque ne Romana quidem editio plane probat, illa quæ textum juxta et illius Commentarium continet. Ipse vero Barnesius, qui Eustathii *intima scrinia se compilasse* jactat, quam in hac et reliquis professionibus suis vanus sit, et alii viri docti, et unus de paucis, qui Eustathium gnauiter perlegerant, Valckenarius monuit. Neque tamen Barnesius, cætera ineptus homo, et parum accurate doctus, hac laude fraudandus est, eum fuisse primum, qui ex antiquis scriptoribus aliquid ad insequentium usum expromeret, aliquid ipse etiam ex his fontibus bene corrigeret. Temerarias ejus correctiones, numero plures, qui rursus expunxit, Clarkius, vir grammaticæ doctrinæ peritissimus, ingenium ubique prodit tali labori et omni severitati criticæ operæ alienum. Is igitur auctoritatem lectionum, quæ quidem ex vetustis exemplis peti debebat, omisit, contentus fere parva illa varietate, quam Appendix vulgarium olim editionum, et Stephanus Barnesiusque dederant; ad Eustathium vel Scholia rarius devertit, ubi alii hæserant, aut ipse sententiæ suæ quærebat auctorem; reliqua leviter, et leniter, miraue moderatione, ut nonnunquam vel in meris ineptiis Barnesii nihil nisi *idoneam rationem* desideret. Alio animo et doctrinæ apparatu ad repetendum Clarkianum exemplum accessit Ernestius, etsi non sponte, sed librarii sui voluntate. Quam ob rem eum magis admirandum puto in ornando hoc alieno opere, quam in propriis quibusdam, quæ contentiori studio perpolivit. Hic tamen, qui et conferendis pluribus libris et vero etiam judicando, id quod multis locis acutissime facit, omnium optime de lectione Homerica meruit, idem videbat significabatque in Præfat. Vol. V., quantum porro laborandum esset, dum contingere posset poëtæ, ut ab omni parte purus et emendatus prodiret. Tantum aberat ille a perversa opinione eorum, qui hodieque hunc textum, qualis paullatim forte fortuna factus est, genuinum ac prope *Μουσόπνευστον* habere videntur; istorum exemplo Buxtorfianorum, qui eandem rem olim prædicabant de He-

braico codice suo, quum ab eo omnem ingenii et tantum non rationis humanæ usum arcerent, ea quoque tanquam *Δείπνευστα* reveriti, quæ nunc a doctis vitiosissima putantur.

IV.

Nec vero Ernestius quidquam minus sperare potuit, quam tales exornando Homero tantasque copias superesse, quantæ his demum septem annis obtigerunt. Jam hic paucis verbis delibandum nobis est insigne meritum Villoisonii, qui primus duos Iliadis codices Venetos in publicum protulit cum ea Scholiorum congerie, quæ antiquarum et ad horum Carminum fata et textus conditionem perspiciendam utilium rerum copiam multo majorem, quam cæteri in unum collati libri omnes, suppeditat, atque omnino criticis et grammaticis divitiis non modo Eustathio, sed omnibus omnium poëtarum Scholiastis longe antecellit. Ignoscenda sit forsitan cupiditas quædam in laudando libro, quem longa et operosa tractatio nobis carum fecit. Verum ita de illo quemque existimare cogat levis comparatio eorum, quæ in hoc genere erant prius vulgata: secus qui sentiebant, vel non recentes erant a Scholiastarum lectione, vel editoris prima promissione in nimiam spem erecti, speratis mox minora se accepisse ægre ferebant. Videntur adeo fuisse, qui quum Zenodoti, Aristarchi, Cratetis, Alexionis, tot aliorum Alexandrinorum, nomina ibi sæpe afferri, lectiones etiam editionum, quarum tenuis ad nos memoria venisset, atque multorum singularia de Homero scripta laudari audivissent, continuo has ipsas commentationes et *διορθώσεις*, in unum corpus compactas, nobis oblatum iri opinarentur. Tandem prodiit liber, longa expectatione doctorum celebratus, plus dimidio minor quam Eustathius. Et attulit tantummodo ex illis criticorum et interpretum operibus Excerpta, non eo instituto facta, quod quis nostrum nunc sequatur in excerptando, modo uberiora, modo contractioniora; plurimis quidem

referta lectionibus, sed iis nec primorum fontium, nec rationum explicatione satis munitis; postremo multa, quæ ad doctrinam et litteraturam Homericam, pauca, quæ ad sensum poëticarum virtutum informandum faciant, admodum nihil, quod vatis ætatem suis opinionibus, moribus et omni sentiendi et cogitandi tenore repræsentet; ne quid de auctario nugarum doctarum et indoctarum dicam, quo hæc quoque Scholia ævum suum testantur.

Quare, ut nunc se res habet, ex quo Græcorum ac Latinorum litteræ in popularem gyrum coartari cœperunt, valde verendum est, ne operi, quod maxime deficit in iis, quæ vulgo cupidissime anquirimus, vix aliqui contingant e longinquo venerantes, lectores perpauca. Neque id, ut hodie loqui solent, legi potest; assidue tractari, excuti, cum reliquis omnibus, quibus vetustas pepercit, subsidiis curiose conferri poscit. Quod quo quis fecerit studiosius, eo magis intelligat oportet, ex quanto naufragio in hoc doctrinæ orbe quam pauca ad nos perlapsa fragmenta sint, instar forulorum aliquot ex bibliotheca ingenti. Qua de re postea, si locum de Homericæ lectionis fontibus attigero, pluribus dicendum erit. Sed quamvis ne unius quidem celebrium Criticorum veterum integras animadversiones aut recensionem recuperemus, quas propter varias causas mihi verisimile non est, genuino suo habitu in V. et VI. sæculum perdurasse; passimque in vulgato textu scripturæ sint jure suspectæ, quas nobis nulla notatio sollicitet; alia prorsus deserta, quæ a veteribus diverse illustrata esse aliunde discere vel suspicari liceat; quum nonnulla, quæ interprete non egebant, obruat moles commentariorum: sed quamvis hæc et majora desideres, tamen eorum, quæ docte, acute, ingeniose notata, quæ utiliter animadversa aut ex antiquissimo ævo propagata sunt, adeo superat copia, ut quisque videat hoc thesauro recluso tantum adjumenti Homero ad accuratam, et criticam et historicam, interpretationem allatum, quantum ad aliorum poëtarum, quos iidem Alexandrini tractaverunt, habemus nullum. Ergo desinant aliquando Orientalium litte-

rarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram, quod nobis scripturæ Homericæ auctoritas posita sit in tam novorum codicum fide, plerisque veterum recensionum vestigiis sic obtritis ac deletis, ut textus nostri conformatio pæne in obscuro lateat. Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Græcam quandam, tum vetustate, tum variæ eruditionis copia multo præstantiorem, multoque melius servatam. Atque hac utraque, et Græca et Hebraica, farragine comparanda, nunc demum altius perspicere licebit, a quibus principiis olim omnis emendatio librorum et critica ars profecta sit, cum aliis rebus pluribus, quibus litteratæ antiquitatis cognitio continetur: cui studio etiam ad intelligendum poëtam sæpe plus debemus, quam hic locus capiat. Quod autem inprimis notabile est, et Venetis his codd. eximium pretium addit; accepimus in illis normam et quasi amussim, ad quam codicum nostrorum, et eorum qui posthac conferentur, qualitas et conditio firmiter exigi possit.

Illud jam nunc nos docuit usus variantium, quas ex quinque codd. Vindobonensibus edidit Alterus, vir doctissimus et indefessa industria. Sed hæ lectiones, cum Venetis cæterisque copiis comparatæ, mihi parum spei relinquunt, fore ut ad Iliada quidem ex codicibus multa nova et præcipua usquam prodeant. Nam ipsi meliores libri Vindobonenses nihil aliud fere nisi cognita et alibi reperta confirmant, quum ex iis appareat, quæ lectiones alicui posteriorum temporum Grammatico vel librario præstabiliores visæ sint. Cujusmodi auctoritates quoniam nec ipsæ per se, nec numerus et multitudo earum quidquam momenti faciat, præsertim si non nominatæ, auctorum gravitate careant; haud paullo plus accessurum putem huic apparatusi lectionum, si viri docti plura Glossaria et Scholia inedita excusserint, quam si nos ditaverint decem vel viginti novorum codicum scripturis. Quidni autem illud unius Homeri gratia operæ pretium sit? quando aliorum librorum veterum, sacrorum quidem, critica illustratio admodum nuper tot equos viros exercuit, ipsos

adeo Europæ fines egressa, tantumque hausit nummorum, quorum tertia parte pauper Homerus contentus esset. Nunc ille adhuc Kennicottum suum expectat, ut denique constet, quid omnino in deperditis numerandum, cujus adhuc quasi ex quisquiliis corradendi spes reliqua sit.

V.

Gaudebo, si falsus fuero: mihi vero paratis opibus acquiescendum putanti, quum Odysseæ tantum novos codices quærerem, statim ab eo tempore, quo poëta primum in hac urbe usui scholarum aptaretur, ipsa tunc curæ meæ festinatio quodammodo extorsit hoc consilii, ut colligendo, quodcunque textus rationibus ullo modo profore videretur, strenue me ad hunc recensionis laborem pararem. Quidquid interea egi, etsi nonnulla me satis occupatum tenebant, subsecivæ operæ fuerunt; Homerum nunquam diu ex animo et conspectu amisi. Nam plurima videbam mihi non solum colligenda sed etiam discenda et ab initiis pertractanda esse, quippe qui tum, quum primum ederem, doctam interpretationem vix attigissem. Itaque exorsus ab Eustathio, grammaticam partem ejus diligenter excussi; mox excerpsti lectiones, quas ille aut in vulgatis exemplis suis, aut in marginibus eorum, vel alibi reperisse se proderet. Adjunxi deinde, præter cætera tum vulgata Scholia, bonum numerum variantium et notarum critici generis, quas mihi duo nunc desideratissimi amici ex cod. Lipsiensi Paullino assignaverant, in recensu Ernestiano omissas. Paulo post proprio studio pervolvi Lexicographos, Scholiastas et alios Grammaticos veteres, tum, prout tempus meum ferebat, reliquos scriptores, quoscunque ullum Homericæ scripturæ vestigium servare sperabam. Neque inter hæc neglexi poëtas Græcos, in primis Alexandrinos, imitationes Homeri consecrans, non ut, quomodo flores olerent in alienum solum translati, adverterem; etsi ejus studii, suo loco adhibiti, non despicio

elegantiam; sed sicubi isti usu verborum et genere loquendi, ad principem artis suæ conformato, significant, quid in optimis exemplaribus illius legissent, aut legendum ipsi censuissent. Cujus animadversionis, ne quis eam longius evagatam putet, satis magnum fructum percepi, præsertim ex iis poëtis, quos ambiguum est poëtasne verius an literatores dicamus. Ita vero lustratis Græcarum et Latinarum literarum latebris omnibus, quæ uspiam susceptæ rei adjumentum ostenderent, grandique lectionum et criticarum notationum apparatu contracto, aucti sumus Venetis illis et Vindobonensibus præsidiis. Novus hic campus apertus novum laborem objecit in iis ipsis, quæ absoluta putaram. Videbam enim bonam partem confectæ viæ mihi iterandam esse, ut primam messem cum novis opibus contenderem, et, si forte aliquid utile antea prospico nequam omissem, id ex contentione rectius æstimatum reprehenderem. Qua in opera quo progressus sum longius, eo mirabilius sentire cœpi de Venetorum Scholiorum præstantia, sine quibus multarum lectionum et versuum auctoritas nobis prorsus incomperta esset. Neque hoc nobis solis dolendum erat, qui in his studiis tam sero versamur. Nam etiam Eustathium, quem deinde iterum tertiumque comparavi, quum antiquissimi codicis Ven. CCCCLIII. notitia caruisset, ista in re cognovi haud multo meliore fortuna usum, quam quemvis recentiorum editorum cum proletariis codicibus suis. At ille, qui in Homero nihil præter pulchrum poëtam mirabatur, priscorum ejus factorum minus curiosus, et rhetoricos potius quam criticos interpretes sectatus, omnino ab hac parte non tantam, quanta vulgo fruitur, laudem meruit, plurimam debet jacturæ doctiorum Scholiorum.

Postremo retuli me ad cognoscendum, quidquid bonæ frugis allatum esset ex manu scriptis exemplaribus, curamque conferendarum primarum editionum, institutam ab Ernestio, usque ad Stephanianam persecutus sum; longe quidem minore fructu quam labore. Paucae enim his editis libris propriæ sunt lectiones; et quæ in eo numero bonæ sunt et textu dignæ, earum

quoad fontes ignoramus, non ita gravis auctoritas esse potest; quum codices quidam, præcipue Venetus ille, propter testimonia Scholiorum plerumque etiam ibi mereantur fidem, ubi cæterorum librorum consensus non accedit. Qua in re sæpe mihi usu venit, ut longo circuitu pervenirem ad eas correctiones, quas eximii libri primus adspectus frustra obtulerat. Nam quæ magna est hujus mei ac Veneti textus convenientia, eam sponte natam habui, non quæsivi. Quoniam enim me constanter ad fidem testatæ antiquitatis contuleram, nihil tribuens vulgari levitati, quæ dum scripturæ veritatem elegantia vel simili specie metitur, nova et antiqua fere nullo discrimine arripit; etiam principes editiones perraro, et ne Venetum quidem codicem neque Eustathium nisi de fontibus suis monentes, audientes esse duxi. Itaque si in hujus verbosissimi hominis voluminibus nihil aliud quam variantes lectiones quæsissem, quum ex iis, quæ ipsi propriæ sunt, paucissimas receperim, minima pars emendationis meæ mihi maximo tædio et dispendio temporis redimenda erat.

VI.

Sed nequaquam me pœnitet hujus studii, quod per hanc occasionem in tractatione veterum Grammaticorum consumpsi. Immo tantum eo me adjutum sentio, non modo ad hoc opus, sed ad omnem facultatem linguæ Græcæ, neminem ut arbitrer in ullo Græco scriptore edendo proficere posse, nisi simili cursu lectionis præcepta illorum collegerit, et ad optimas rationes examinaverit. Neque id molestum negotium est ei, qui assiduus et alacri animo idoneas rei horas carpere consuerit. Credo sane facilius esse, Grammaticorum minutias ridentem, de Homericæ sæculi barbarie et horrido sive erudito cultu sermonis, de fabulari historia et insipientia mythica, vel de epici Carminis virtutibus ex Aristotelis decretis philosopho molimine disputare. Nempe tædet in ista lectione doctos indoctarum quarundam et minutarum argutiarum. At primum mo-

destia vetat ullam rem contemnere, priusquam eam probe cognoveris. Et, ne dicam, quam multa illi nobis soli ex vetusta memoria servaverint, iidem argutuli sæpe etiam sensum verborum optime expediunt, quippe quos usus linguæ nondum penitus amissus tutos præstabat a pluribus erroribus, quos hodie male tegimus novæ interpretationis deliciis. In Homero porro singularis oblectatio quædam et dignitas illius operæ accedit ex eo, quod variarum lectionum et canonum technicorum, quos libri grammatici et Scholia præbent, conquisitione et censura in vetus et plerisque antiquis scriptoribus antiquius ævum ac quasi in societatem vocamur doctissimorum Criticorum, quorum iudicia et præceptiones, quibus olim Ciceronis, Virgilii, Horatii adolescentia alebatur ^a, quamvis de Græca, id est patria ipsorum, lingua scriptas, nos barbari ὀψιμαδεῖς passim non absurde refingere posse videamur. Talem conditionem critici muneris, nullus est scriptor aut poëta antiquitatis, qui perinde atque hic noster offerat. Quum vero plurima ex illorum Criticorum commentariis, tanquam per manus tradita, alia in alias ætates, vetustissima partim in novissimas, devenerint, omnes istius generis reliquias colligere plane oportuit eum, qui integriorem textum requirebat. Quodsi illud industrie feci, atque nullum neglexi locum, unde hanc recensionem limatiorem redderem, nihil mihi laboravisse videor, præterquam quod res ipsa exigeret. Minime ergo querar, quantum molestiæ exhauserim in hoc tam diversarum rerum paratu, in tot scriptoribus pervolvendis, in legendis et partim reconcinnandis Scholiis, atque in conquirenda et excutienda tanta et persæpe inutili farragine glossarum et lectionum. Navavi libens, quod, quaecunque navavi, et ad meam ipsius utilitatem. Ac ne hæc quidem de studiis meis præfarer, nisi mihi ratio ejus operis reddenda esset, in quo alienis laboribus frui non liceret. A jactatione industriæ tantum absum, ut non tam laudi mihi dari

a Non ambitiose hoc dici, plures loci Ciceronis, Senecæ et aliorum docent, atque omnis ratio grammaticæ et liberalis institutionis apud Romanos.

cupiam, si necessariam operam non detrectarim, quam vitio, si vel minus recte in ea sim versatus, vel quidquam certæ emendationi profuturum omiserim.

VII.

Etenim illud mihi unum propositum fuit præcipue, ut textum Homeri ad normam eruditæ antiquitatis emendarem, atque eum verbis, interpunctione, accentibus, prope talem exhiberem, qualis ex recensione olim probatissimis refectus, si tantum sperare fas est, Longino alicui seu alii veteri Critico, qui copiis Alexandrinorum perite moderateque uti sciret, satis placiturus fuisse videretur. Hoc quid rei sit atque consilii, et quas in eo rationes secutus sim, Commentarii materia est, non Præfationis. Nam si non solum indoctorum calumnias amovere, sed ipsas causas instituti ad liquidum perducere velim, multa, quæ vulgaribus erroribus implicantur, ad verum revocanda sint; alia, quæ tot librorum interitus obscurat, alte repetitis historicis conjecturis illustranda, omniaque confirmanda exemplis, ad communem intelligentiam delectis. Ut vero clarius appareat, quibus potissimum præceptis regatur HomERICA emendatio, maximo studio in tralaticii textus mutationes inquiri oportet, recensendis fontibus et rivulis earum, qui vel olim manaverunt, vel etiam hodie patent. In hac infinita copia rerum nunc eo utar temperamento, ut gravissima quæque et utilissima paucis exsequar, nec ipsum, quem ingressus sum, cursum, sed extremos tantum fines ejus et summam proponam. Igitur quum vulgatæ scripturæ conditionem et ejus reformandæ necessitatem attigero, primas lineas dabo disquisitionis, qua per *sex ætates* disparis intervalli et ingenii interior historia critica horum Carminum ad nostrum usque tempus deducatur. *Primam ætatem* ponimus ab *origine ipsorum*, h. e. tempore cultioris poësis Ionum, (circiter ante Chr. 950.) ad *Pisistratum*, tyrannum Atheniensem, cui a veteribus duorum corporum, quæ nunc obtinet, dispositio tribuitur; II. e *Pisistrato*

ad *Zenodotum*, qui primus ex Grammaticis criticæ Homericæ celebriorem viam aperuit; III. a *Zenodoto* ad *Apionem*, propter artem interpretandi poëtæ, ut Seneca scribit, tota Græcia circumlatum; IV. ab hoc inde ad *Longinum* ac discipulum ejus, *Porphyrium*, a quo utroque lectio et interpretatio Homeri quodam modo adjuta est; V. a *Porphyrio* usque ad auctorem editionis principis, *Demetrium Chalcondylen*, Atheniensem; VI. horum trium proximorum sæculorum, quibus Homerus variis modis ingenia virorum doctorum et officinas typographorum exercuit^a. Hæc prior pars erit hujus Præfactionis; posterior in causis, quibus HomERICA emendatio nitatur, gravissimisque et propriis ejus legibus atque in ratione consilii nostri reddenda versabitur.

P A R S I.

VIII.

Jam primum subeat mirari, cur, quum tam raro in Homero graviora vitia offendant, tantum tamen operæ in correctione ejus ponendum statuam. Apollonium Rhodium contende, quomodo ante Brunckium legebatur, vel Quinti Smyrnæi etiam nunc mendosissima exemplaria; sane non poterit tot sæculis antiquior vates non et integerrimus videri et emendatissimus. At

^a Hæc una postrema ætas, quam in cæteris scriptoribus historia literaria raro egreditur, tantum proventum habet omnis generis librorum, ut titulos eorum percensere magnum negotium sit. Curavit id nuper novus Editor Bibliothecæ Fabricianæ copiose et accurate; neque ille tamen in judicandis instrumentis rei criticæ et indice editionum aliis nihil mutandum et augendum reliquit. Nobis vero iterum monendi sunt lectores, ne quid aliud expectent quam uberioris scriptionis adumbrationem, et eam magis in interiore usu criticæ silvæ quam in rebus literariis occupatam. Quapropter antiquos potissimum fontes anquiremus, non hos novitios editorum librorum: quibus quæ factæ sunt vicissitudines textus, si cum illis comparentur, vix dignæ sunt occupati hominis indagatio. Omnino in hac parte antiquarum literarum plurima sunt, quæ ne te lateant, sedulo curare debeas; sed ita, ut statim cognita vel chartis mandata libenter obliviscare, saltem dissimules ea, quæ frustra collegeris. Si quid autem ab aliis jam dudum collectum repetam, communi materia utar novo modo. Qua in re me admodum sollicitum habent angustiae hujus libelli, unde brevis existet parum apta talibus rebus, et interdum immodestæ speciem habitura. Sed parendum erat necessitati, etiam cum incommodo quodam.

qualem integrum librum dicimus critico quidem sensu? Haud eum profecto, qui absque offensa legi possit, et in quo nihil sit eleganti consuetudini sermonis et reliquis recte scribendi legibus contrarium. Ut nihil ejusmodi sit in vulgato textu, non continuo pro puro et emendato habendus erit; immo nonnunquam ob id ipsum, si ejusmodi nihil insit, tanto magis germana integritate sua fraudatus esse videatur. Non dubito fore, qui hoc subabsurde dici opinentur. Sed si textum scriptorum veterum supra recte retuli ad *factorum historicorum* spectationem, in eo constituendo nullam speciem probabilitatis ex sensu elegantiae ductam, verum proba et satis antiqua exemplaria principatum habere necesse est. Longe autem aliud est, in optimorum testium fide spectanda leges historiae conjungere cum usu linguae, cum rerum doctrina atque sensu pulchri; aliud, hoc volatico sensu tanquam ventulo impelli, ut, quaecunque lectio venusta et commoda objiciatur, eandem veram et germanam esse credamus. Sæpe enim severiore judicio, quod a veterrimarum auctoritatum collatione ducendum est, plane efficitur, ea omnes numeros veritatis habere, in quibus maximæ offensæ sint, alia autem incertæ aut nullius fidei esse, quæ perquam probabili et festivo sensu niteant.

Quid vero, si ne nitent quidem vulgata, quæ antiquiorum librorum consensui adversantur? Sed nolo statim ejus generis exempla proferre, qualia jam olim quædam, satis gravibus de causis, textu ejeci: ut Il. β'. 451. ἐκάστου, ή'. 337. ἐν πεδίῳ, θ'. 563. (559.) σέλας, κ'. 328. βάλε, μ'. 343. Αἴαντε, ν'. 346. τετεύχατον, ξ'. 168. τόν, π'. 463. μέν intrusum ante ἀγακλειτόν etc. in quibus factam correctionem Venetus et alii postea collati codices confirmant. Primum potius causam meam tenebo iis exemplis, quorum vitia non orationis vel sententiæ pravitate, sed solis testimoniis et auctoritate librorum arguuntur. Quis enim verbi causa Il. α'. 91. ἐν στρατῷ mutet in Ἀχαιῶν, β'. 865. Πυλαιμένεος in Ταλαιμένεος, γ'. 220. ζάκοτόν τινα ἔμμεναι in ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι, δ'. 435. ἀκούσασαι in ἀκούουσαι, ε'. 159. υἱοὺς in υἱάς, ζ'. 380. et 385. ἐϋπλόκαμοι in ἐϋπλόκαμον, ή'. 284. Ἐκτορα in Ἐκτορι,

(quem versum duplici errore pervertit Ernestius,) §. 4. ἄμα in ὑπό, ἰ. 680. (676.) ἄμ' Ἀργείοισιν in ἐν Ἀργ., ῥ. 256. νηυσί in νήϊ, λ'. 466. αὐτή in φωνή, μ'. 9. τῷ κ' οὔτι in τὸ καὶ οὔτι, ν'. 791. Πολυφοίτην in Πολυφήτην, ξ'. 506. ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε in ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνῆ, ὀ'. 510. αὐτοσχεδὴν in αὐτοσχεδὴ, π'. 510. αἰνῶς in αὐτόν, ρ'. 266. τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετο in τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν, σ'. 63. ἴδω τε in ἴδοιμι, τ'. 393. ζεύγνυσαν in ζεύγνυον, υ'. 308. παῖδες παίδων in παίδων παῖδες, φ'. 33. κατακτάμεναι in δαϊζέμεναι, χ'. 59. ἐλάειρε in ἐλέησον, ψ'. 362. ἵπποισιν in ἵπποισιν, ὠ'. 526. ἄχρυνμένους in ἄχρυνμένοις—quis, inquam, hæc et similia multa ita mutare ausit, quum, utra utris præsent, ex ipsis vix intelligatur, nisi has mutationes vel Eustathius et Scholiastæ, vel scriptores Græci, qui partem illorum versuum afferunt, vel exemplaria plurima et optima fieri jubeant? Hanc legem si valere negaris, negamus vicissim esse quenquam ullius nationis aut ætatis scriptorem, qui non probabili conjectura a nobis corrigi eleganter atque interpolari queat.

Interpolatorum quidem versuum hic modo quatuor specimina dabo, Il. α'. 265. β'. 168. φ'. 480. Odyss. β'. 191. Horum priores duo apparet bonos esse et locis suis aptissimos, alterum etiam plane Homericum, nimirum repetitum ex principio libri; tertium non minus Homericum, et tam bene cohærentem structuræ, ut expunctum prope doleas; quartum denique nec numeris malum neque sententia, si modo cum Clarkio refingas δυνήσεται. Sed hi versus omnes ut vel maxime videantur Homerici esse, non tamen sunt Homeri: nisi forte illius est, quidquid 1000 annis post fortasse æmulo spiritu effictum esse fide librorum constat, aut si quos Homeri similes versus Rhodomanus fecit in Palæstina sua. Nam primus illorum a plerisque probatis libris abest, neque eum ullus Schol. nec Eustathius usquam agnoscit, ut sero adscriptum putes ex Scuto Herc. 182. Alterius nihilo major auctoritas est ab optimis Scholiis et codicibus. Illa enim maximam interpunctionem requirunt inter v. 167. et 169. cujus ἀσύνδετον σύνταξιν, quæ nunc exempto medio versu rudem offendat, si veteres

Critici duram putassent, facile ita lenire potuissent, *εὖρε δ' ἔπειτα*. Tertium jam alii summovertunt, quem et Eustath. et plures boni codd. rejiciunt cum edit. principe et Romana. Neque quarto versui fides est apud Eustathium et alios libros, qui eum partim habent variatum in clausula, quæ scilicet non simul trahi poterat ex Il. α'. 562. Hos igitur et aliquot alios versus, etsi minime ineptos, nemo profecto non rejiculos putet, si eos nuper Rhodomannus fecerit aut Barnesius, (nam hic interdum aliquid offert *οἰζοθεν*, ut ait:) at a sepultis ingeniis abhinc plura sæcula profectos non licebit rejicere? Discere velim, quo jure nobis cæteri retinendi sint.

IX.

Aliud genus est vulgarum lectionum multo frequentius, quod librorum quidem et recensione veterum assensu minime careat, nec tamen vel propter usum hujus poetæ, vel propter conformationem et tenorem sententiæ, vel aliam talem causam non expellendum et ad meliores libros revocandum videatur. Verum in hoc genere, sicut etiam in priore illo, dubium facit interdum penuria bonorum fontium, quo lectio quæque referenda sit, utrum ad incuriam editorum, an ad codicum, quibus illi uti sunt, adeoque ipsorum veterum auctoritatem. Ut vulgata *Περίη β'*. 766. unde nobis in omnes edit. venerit, ignoro; neque vero ex Hymno in Merc. 70. sqq. aut aliunde defendere possum. Ibi enim non *pastoris ab Amphryso*, sed armentorum diis sacrorum mentio fit. Plerique autem boni codd. ^a cum Eustath. servant nomen pæne inauditum in geographia, sed hoc ipso ad corruptionem pronum, *Φηρίη* s. *Πηρίη*, idque haud dubie ex hoc loco præbent Stephanus Byz. et Hesychius pro regione Thessaliæ Pheris vicina. Sed alia-

^a Nonnulli eorum, ut Venetus, initium et quasi omen quoddam depravationis habent, *Πηρίη*. In Scholiis nihil est ad h. v., neque in illis vulgatum assertur nisi uno loco *ψ'*. 585. Sed hanc auctoritatem non graviolem, puto, quam Macrobiani, habuisset Valckenar. quem vide ad Ammon. III. 12.

rum multo plurium lectionum testes exstant minime obscuri; quorum tamen nec numerus nec alias spectata bonitas fidem facere potest iis, quibus eam istarum aliqua causarum derogat. Qua ex classe hæc exempla ei, qui Homeri ingenium et consuetudinem loquendi calluerit, quid velim, uno conspectu ostendant: Π. α'. 20. λύσαιτε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε mutatum in λύσαιτε φ. τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι, β'. 293. ἦν in ὄν, γ'. 42. ἐπόψιον in ὑπόψιον, δ'. 24. Ἥρη in Ἥρη, ε'. 227. ἀποβήσομαι in ἐπιβήσομαι, ζ'. 51. ἔπειθε in ὄρινε, η'. 277. μέσσω in μέσσω, θ'. 454. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται in τὸ δὲ κεν τετ. ἦεν, ι'. 632. (628.) φόνοιο in φονῆος, κ'. 88. εἴσαι in γνώσαι, λ'. 51. μεδ' ἱππῶν in μέγ' ἱππῶν, μ'. 382. χεῖρσιν ἀμφοτέρῃς (s. χεῖρὶ γε τῇ ἑτέρῃ) φέροι in χεῖρσιν ἀμφοτέρῃς ἔχοι, ν'. 485. ἐνὶ θυμῷ in ἐπὶ θυμῷ, ξ'. 414. ῥιπῆς in πληγῆς, ο'. 379. νόον in κτύπον, π'. 732. ἔπεχε in ἔφεπε, ρ'. 365. πόνον in φόνον, σ'. 531. ἰράων in εἰράων, τ'. 19. ἐτάρπετο in τετάρπετο, υ'. 35. κέκαστο in κέκασται, φ'. 493. ἔπειτα in ὑπαιδα, χ'. 326. μεμαώς in μεμαῶτα, ψ'. 280. σθένος in κλέος, ω'. 793. κασίγνητοι ἑταροὶ τε in κασίγνηταὶ δ' ἑταροὶ τε.

Ex illis nunc a me rejectis lectionibus nonnullæ satis antiquos et idoneos auctores habent, partim in Scholiis nominatim appellatos. Sed ne dicam, diversarum lectionum optione data nobis proprii iudicii necessitatem imponi; quid est, quod nos adigat in verba Criticorum veterum, ubi eos Homero indecora interdum melioribus jam tum receptis prætulisse, aut ex importuna conjectura intulisse reperimus? Ridetur *cor Zenodoti* et *jecur Cratetis*; an Aristarcho ea ubique acies mentis et iudicii fuit, ut ab eo dissentire sit nefas? Auctoritatem profecto non faciunt magna nomina; quibus adeo si ipsius poetæ repugnat ingenium et aliunde exploratus usus, utra major auctoritas sit, illius an multis sæculis posteriorum Criticorum, per se ne quærendum quidem vel dubitandum videtur. Utinam modo singulis locis constaret, quid illorum quisque primus invexerit in textum, et qualem eum acceperit a superioribus.

Pertinent huc etiam integri quidam versus, quos vel optimorum exemplarium conspiratio a suspitione

interpolationis non defendat. Ex hoc numero infra plures, nunc unum afferam maxime notabilem Il. v. 731. qui in omnibus adhuc collatis codd. præter Vindob. CXVII. et, quod maxime mirere, in ipso Veneto offertur sine obelo. Nam sententiam, qua se Polydamas cum Hectore comparat, isto versu illepide ultra propositum trahi, facile sentias. At paullo disertior est nonnunquam Homerus quam sententia postulat, neque ille ex frigidis regulis castigatæ eloquentiæ judicandus est. Quid multa? Versum Eustathius suo loco prætermittit; mox ex commentariis veterum narrat, fabricatum esse a Zenodoto Mallote. Cur ergo huic versui plus auctoritatis tribuamus, quam illi Dioscoridis Isocratici, quem Athenæus I. p. 11. A. affert, post i. 119. vel ubicunque assueris, incommodo et inepto,

"Ἡ οἶνα μεθύων, ἥ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοῖς,

aut Cratetis huic apud Plutarchum de Fac. in orbe Lunæ p. 938. D., post ζ'. 246. adjecto,

'Ανδράσιν ἡδὲ θεοῖς· πλείστην ἐπὶ γαῖαν ἔχουσιν,

aut similibus apud alios conservatis?

X.

Haud scio an his vulgarum lectionum et sordium exemplis aliquantum de vulgati textus gratia apud homines recti iudicii detraxerim. Exemplis certe hac in re plus efficitur, quam iis, quæ de ea gravissime sæpe in universum monuerunt viri doctissimi. Probari ista solent, dum leguntur; ubi ad rem præsentem ventum est, redit iners superstitio. Et in Homero quidem ea superstitio magnos patronos habet inter ipsos veteres, ex quibus unus præ cæteris ingeniosus est Lucianus ^a. Is poëtam ipsum apud inferos interrogatum a se de iis versibus, qui subditicii a Criticis haberentur, refert simpliciter respondisse, *omnes suos esse*. Quo responso tametsi perhumanus senex non nisi eos versus agnovisse putandus est, quæ ante hoc

^a Veræ Hist. II. 20. p. 117.

suum cum Luciano colloquium in ordinem recepti essent, uti Zenodoteum illum, quem idem Lucianus non obscure probat in alio libello ^a: tamen non videmus, quare non eadem optima auctoritate reliquas omnes alienarum manuum adjectiones et lusus et vitia tueamur. Unam hanc quæstiunculam discedenti Homero proponere oblitus est facetus fabulator, quænam ex tot diversis recensionibus probanda esset ei, qui illum cum apparatu librorum legere, aut ipse de his rebus judicare non curaret. Nimis enim temerarium esset et inconsideratum, unice eam scripturam, quæ suo ævo forte casuque vulgata ferretur, pro recta et genuina habere. Numne hoc aliud est, quam ejus, qui inter plures novissimus locutus sit, assentiri sententiæ? Ita nimirum qui sentit de scriptis, si vita ejus in aliud ævum incidisset, aliam vulgatam comprobendam haberet; quin si textus ab initio prolatus ex iisdem libris esset, quorum fidem sequendam esse negat, magno studio amplecteretur ea, quæ nunc spernit ac rejicit.

Neque vero denique quisquam menda librariorum vel typothetarum, quæ sæculo suo in vulgatam lectionem irrepserunt, tam sancte conservanda putet. Velut nuper in multis editt. vulgari cœptum est λ'. 545. *ὁμίλῳ* pro *ὁμίλῳ*, μ'. 340. *αὐτὰ* p. *αὐτὰς*, ξ'. 750. *ἴσχει* p. *ἴσχει* etc. Hasce leves maculas, credo, abstergi sinunt. Utemur ergo permissu, quando similia se leni correctioni offerent, licet aliquot sæculis antiquiora. Quid autem ea dicam, quæ *Μουσοπνευστίαν* illam manifeste produnt humana negligentia et inscitia vitiata, barbarismis et solœcismis, iisque depravationibus sententiæ et orationis, quas nemo in ullo scriptore, nedum in hoc omnium principe, æquo animo ferat? Hujus quoque notæ pauca subjiciam, et talia maxime, quæ exiguuo ductu calami ad præstantiorum librorum nutum refingi poterant. Nam ε'. 416. *ἰχῶρ* abjecta una litera præbet verissimam scripturam *ἰχῶ*, quam Eustath. doctissimo cuique olim placuisse tradit, ad mo-

^a De Saltat. 25. p. 282.

dum formarum, ἰδρῶ, κυκεῶ et similium. Illam enim vulgatam nemini unquam neutro genere adhibitam esse, centena loca medicorum docent; neque id voluerunt ii, a quibus eam accepimus, ad quorum mentem utique apostrophus addendus fuerat. Sed hoc vitium jam Barnesius sustulit. In eodem libro v. 394. idem ex codd. suis corrigere debebat ineptum κεν. Quo admisso sententia prave imitatur hypothesin versus 388. quum potius ejusdem generis sit ac proxima v. 395. sqq. Est enim hæc, τλῆ Ἡἡ, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀ. οἷστῶ βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν. Alibi contra particula κε obliterata constructionem corruperat, ut ε'. 629. Simile ex una literula vitium est ζ. extr. ἐλάσαντες, nominativo nihil habente, unde pendeat. Durissimum sit, eum retrahere ad ἀρεσσύμεδα, vel ex seqq. αἱ κέ ποδι Ζεὺς δάη, spectato solo sensu, aliquod verbum primæ personæ exprimere. Harum grammaticarum venerum exempla adhuc quæro apud Homerum præter ea, quæ ipsa suspecta sunt; ut Odyss. δ'. 263, ubi aliquot codicum optimam scripturam νοσφισσαμένην etiam ex veteribus affert Eustathius, mutatam, opinor, ab iis, quos cumulati iidem casus diversi generis offenderent, tanquam Il. χ'. 109. Vix enim veterum aliquis vulgatam vulgari modo accipere potuit. K'. 57. legunt vulgo κείνου γὰρ κε μάλιστα πυδούατο, in quo πυδέσθαι putant esse *obedire*. Quod quum ne Glossographi quidem nobis obtrudant, uno certe exemplo probandum erat. Eustathius, quid in libris suis legerit, quærentem frustratur molesto illo καὶ ἐξῆς. Enimvero, si ita legisset, tam inauditam significationem non omissurus, aut alibi ad eam rediturus fuisset; id quod nullo facit loco. Nam etsi p. 1013. l. 55. ad ο'. 224. πυδέσθαι cum genetivo constructum ita notat, ut et alibi de eo genere monuisse significet, id non pertinet ad vim *obediendi*, sed *cognoscendi* seu *audiendi*, de qua sane dixerat p. 655. l. 42. Igitur etiam Eustathius correctionis nostræ auctoribus addendus est. Clarius idem confirmat nostram lectionem λ'. 11. ubi in vulgata verbum αὔειν cum dativo jungebatur. Id in similibus, γεγωνεῖν, κέκλησθαι, κελεύειν solitum, an in illo quoque usitatum sit,

vehementer dubito; Homero autem usitatum non esse video. Neque hac una insolentia laborare versum, numeris assuetæ aures docent. Ex alio genere falsæ analogiæ forma erat ὕ. 485., hinc in indices dialectorum relata, γεγενοίμεθα. Nos, et usu et sententia poscente, ex pluribus codd. dedimus γε γενοίμεθα. Scilicet codices nobis expectandi erant majore numero, ut ineptissimas scripturas et maxime proclives lapsus nonnullorum librariorum corrigeremus, ut π'. 380. ἀνὰ in ἀρα, σ'. 405. ἔσαν in ἴσαν, υ'. 409. πᾶσι in πασι mutaremus. Adde his facillimam et late patentem confusionem modorum, in primis subjunctivi et optativi, quorum legitimum discrimen ipsi Græculi postremorum sæculorum parum recte tenuerunt. Notavi quidem mihi ad quindecim exempla hujus confusionis, quibus ad regulam corrigendis et metrum et libri omnes obstant: at in longe plurimis non est dubium, quin antiquiores libri cum grammaticis et metricis regulis congruentes sequendi sint. Saltem id, quod vulgo fit sæpissime, ut consequentia modorum perturbetur in junctura æqualium membrorum, vel ut particulæ ἄν s. zε addatur indicativus instanti tempore, nemo nisi indoctus propagatum velit, præsertim in tanta, quæ multis pro ratione est, mutandi facilitate.

XI.

Atque hæc ex magno numero non studiose excerpta specimina vulgaris textus emendati, et quæ non ingenium, sed meliores libri suggerebant, cuivis persuadeant, purioribus fontibus adeundis veram formam Homericæ scripturæ revocari hodieque posse. Neque hanc spem eripit nobis longinqua vatis vetustas. Nam falsa est eorum opinio, qui sola longinquitate temporis vel universæ historiæ fidem infringi, vel scriptorum corrumpi integritatem, et, ut quidque novissime gestum sit aut scriptum, ita verissimum maximeque genuinum habendum putant. De rebus gestis dicere omitto: tempus ac dies optime dedocet credulos de iis

ipsis, quæ propemodum suis oculis geri viderunt. Scripta autem quum nihil vitii trahant, loco a blattis et tineis tuto condita in scriniis; quid obstat, ne, si diligens et non nimis frequens descriptio adhibeatur, etiam amissis autographis longissimas ætates durent sine maiore noxa? Ejus vero generis mendorum, quod ex crebra et indiligenti descriptione subnasci solet, remedium paratum est in critica arte, codices diversarum manuum inter se comparante. Sed bonæ huic fortunæ scriptorum plerorumque omnium anne confidere licebit in Homericis?

Licebit haud dubie, nisi hæc proprias quasdam depravationes multoque plures et graviores vicissitudines experta sunt. Verum si vel ex ea re, quod emendatio illorum maturissime apud Græcos nata est et celebrata, intelligitur, ipsos jam antiquitus caruisse satis genuinis exemplaribus, unde, qui vellent, nova exscriberent; si primæ statim recensione, artis criticæ nondum cultæ meditamenta, mire inter se discreparunt plurimis rebus, vulgatamque in eruditore Græcia conformationem textus demum post Aristotelem aliquot Grammatici introduxerunt; nos autem ne illius quidem textus, quem diu maxime antiquitas probavit, Aristarchei exemplum habemus integrum, sed proximis a Chr. nato ætatibus denuo recognitum et ad variorum Criticorum judicia refectum, postremo novis maculis per ingruentia barbara sæcula adpersum: nonne ex his rebus colligendum est, quod jam olim confidenter dixi^a, multo aliam Lucretii vel Virgilii atque Homeri esse integritatem? De diversa autem priscarum illarum et Alexandrinarum editionum conditione nunc id unum tangere sufficit, quod apud Hippocratem, Platonem, Aristotelem et alios istius ætatis scriptores non solum singulorum verborum varietates, sed etiam plures insignes versus legimus, quorum nec in textu nostro, nec in Eustathio veterrimisque et doctissimis Scholiis ullum indicium superest^b. Atque hactenus

^a Ad Hesiodi Theog. p. 57.

^b In libro *περὶ ἰατρικῆς*, qui nisi Hippocratis, Hippocrateæ certe aut proximæ ætatis est, attingitur T. I. p. 785. Fœs. longior *ἔκδοσις* Homeri de bubus, uno posito

facilem assensum videor mihi habiturus omnium, qui oculis suis credere didicerunt. At vero, si nonnullo-
rum probabilis est suspicio, hæc et reliqua Carmina
illorum temporum nullis literarum mandata notis, sed
primum a poëtis memoriter facta et cantu edita, tum
per rhapsodos, in iis ediscendis propria arte occupa-
tos, canendo divulgata esse; ex quo, antequam scrip-
to velut figerentur, plura in iis vel consilio vel casu
immutari necesse esset; si hanc ipsam ob causam, sta-
tim ut scribi cœpta sunt, multas diversitates habue-
runt, mox novas subinde adsciverunt temeritate et
conjecturis eorum, qui ea certatim expolire, et ad op-
timas leges poëticæ artis ad suamque consuetudinem
loquendi corrigere studebant; si denique totum hunc
contextum ac seriem duorum perpetuorum Carminum
non tam ejus, cui eam tribuere consuevimus, ingenio,
quam sollertiae politioris ævi et multorum conjunctis
studiis deberi, neque adeo ipsas *ᾠοιδὰς*, ex quibus Ilias
et Odyssea compositæ sunt, unum omnes auctorem ha-
bere, verisimilibus argumentis et rationibus effici po-

hoc versu: 'Ως δ' ὁπότε' ἀσπᾶσιον ἔαρ ἤλυθε βουρὴν ἔλιξιν. Cujus nihil simile hodie us-
quam apud illum legimus. Notior res est de versibus, quos Plato et Aristoteles ex
Homero suo laudant, non nostro. In iis adeo sunt, quibus nemo nunc aptum lo-
cum conjectura assequatur. At illis quatuor, a Platone Alcib. II. allatis, in Il. 9.
extr. suam sedem inventam, neque ex variis locis collectos esse, pro explorato ha-
beo. Quare eos ibi inserui, non tamen sine uncis, quia probabili de causa ab Alex-
andrinis Criticis una cum vulgato v. 548. rejectos censebam. Illorum autem et si-
milium versuum, qui a scriptoribus Græcis passim Homero tribuuntur, nullum ap-
paret vestigium in Scholiis nostris. At hæc omnino hujus generis prope nullum pro-
ferunt aliunde incognitum; multo plures Eustathius habet, et quorum rursus scrip-
tores non meminerunt. Hoc reputans, quantumvis rudis in historia textus, vix sus-
picetur, memoriam fefellisse eos omnes, qui tales versus Homeri nomine laudarent,
aut male a nobis ad Iliadæ et Odysseam referri, quæ forsā olim in aliis huic poëtæ
tributis operibus legerentur. Ita Barnesius hemistichium illud ap. Æschinem in
Timarch. p. 141. Reisk. Φύμη δ' ἐς στρατὸν ἔλθει, temere an divinando, Thebaidi ad-
scribit, etsi id disertè traditur in *Homeri Iliadæ* esse, atque adeo sæpe repeti in *Iliadæ*.
Ego aliquando Iliadem parvam significari putabam. Nempe in neutro Carmine nos-
tro nunc talis versus usquam aut sententia est. Nec vero quidquam est in verbis
Oratoris, quod labem redoleat. Nam tentanda sunt omnia, ne aut Æschinem tam
obliviosum vel literarum expertem, aut tantam mutationem multorum locorum in
Homero factam credamus. Sed quod hemistichii illius nemo veterum Intpp. memi-
nit, non Eustathius, non ullus Scholiastarum, id quidem minus mirum videtur.
Carent illi etiam insignibus versibus, quos duobus locis Plutarchus docet ab Alex-
andrinis expunctos esse in oratione Phœnicis 1. 458. sqq., repositos a me aliorum ex-
emplo et judicio Valckenarii Diatr. in Euripidis Reliq. p. 264. Cæterum ex his
omnibus apparet, quam vere jam dudum Giphanius senserit, textus, quo Alexander
M. usus sit, exemplum in nostro non superesse. Id ex uno Aristotele intelligi lice-
bat.

test; si, inquam, aliter de his omnibus, ac vulgo fit, existimandum est: quid tum erit, his Carminibus pristinum nitorem et germanam formam suam restituere?

Paucis verbis significavi ea, de quibus paullo post et accuratius alio loco disseram. Quoniam enim video, in his mihi antiquitatis pæne omnis firmatam opinionem convellendam esse, quo incorruptius meæ rationes ponderentur, nunc duntaxat potiora momenta earum summam et suspensa manu tractabo. Quæ quum intellexero eruditum non placere, id est contrariis momentis et rationibus elevari, hæc primus ipse retractabo, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμόλῳα θεῖν. Nam et nihil in his literis, quod contra communem opinionem sit, expavescendum puto esse veri studioso, et, ubi historia tacet vel mussitat, facillime cuique patiendum se vinci ab iis, qui obscuram famam et incerta rerum traditarum vestigia versutiore acumine interpretari sciant. In hac enim prima ætate, in qua Homerici textus origines quærendæ sunt, vix tenue lumen habemus; quo tamen aut perite utendum, aut pleraque insecutis temporibus facta perperam existimari necesse est.

XII.

Ipsam ingressum obstruit nobis proposita nuper vel potius renovata gravissima quæstio de primis initiis scribendi apud Græcos. Sed hanc quidem ut minore offensione repetam et, si potero, profligem, in primis Woodii^a ingeniosa audacia fecit. Nam si proavi nostri

^a In celebratissimo libro: *An Essay on the original Genius of Homer*, sec. edit. 1775. capite eo, quod est de oratione et doctrina poetæ. Ibi, ut in toto libro, plura sunt scite et egregie animadversa, nisi quod subtilitas fere deest, sine qua historica disputatio persuadet, non fidem facit. Igitur illud caput potissimum nuper a pluribus viris doctis reprehendi et vulgarem opinionem adjuvari vidimus, singulari studio a Wiedeburgio Humanist. Magaz. T. I. p. 143. sqq. et Harlesio Bibl. Gr. Fabric. T. I. p. 555. Quorum iudicio non prætulerim eorum levitatem, qui ingeniosi Angli sententiam, seu, ut ipse dicit, conjecturam simpliciter repetierunt, vel in eam ablati sunt propriis erroribus, tanquam auctor libelli: *Conjectural Observations on the Origin and Progress of Alphabetic Writing*, p. 99. Quanquam hic artem scribendi tantum heroum Homericorum sæculo, non Homero ereptum ibat; ille eam tandem circ. 554. a Chr. vulgatiorē factam esse putabat. Docte autem atque eleganter:

serio dubitatum audissent, num princeps scriptorum Homerus scriptoria arte usus esset, amatoribus παραδόξων nullum pudorem superesse clamavissent. Jam ingenia vetustorum monumentorum altius inspicere cœpimus, servataque severissima lege historiæ, ut nec vera et incorruptis testibus firmata in dubium vocemus, nec quoquo modo relata aut cujusvis auctoris nomine ornata pro compertis habeamus, unamquamque rem ex temporis ac loci sui rationibus et moribus judicare. Ita etiam hæc Carmina paullo diligentius cognita admirandam ostendunt vim naturæ atque ingenii, minorem artis, nullam reconditæ doctrinæ et exquisitæ. Quamvis enim hebeti sensu surdisque auribus sit, qui artem in iis nullam sentiat, utpote quam ne in versuum quidem numeris doctissimi imitatores assequi potuerint; omnem tamen artem illam naturæ quodammodo propiorem esse apparet, neque ex disciplinæ cujusdam formula perscripta libris, sed ex nativo sensu recti et venusti delibatam. In hoc et aliis vates ille tantum distat a silvestrium cœtum cantoribus, quantum a poëtis eruditarum ætatum^a. Qua quidem rectiore existimatione velut suo loco repositus, et multis exutus impedimentis, quibus eum docti olim honoris causa oneraverant, qui optimum auctorem pulcherrimæ artis nollent quidquam nescire, quod suo ipsorum ævo ad cultum artium et munditiem ci-

Woodii argumenta percensuit ac novo acumine defendit philosophus literator, Merianus, in Dissertatione Gallicis scriptis Academiæ Berolinensis præterito anno inserta, quæ mihi, hanc plagulam ad typographum missuro, commode ab amico offertur. Ea raptim lecta peropportune me impulit, ut rationes meas magis adstringerem et in breve cogerem, pluraque penitus delerem, quæ in eandem sententiam disputaveram. Eruditis enim hæc scribuntur, qui et illum legent, et apud quos singulis momentis amplificandis non multum proficuitur in tali re.

a Ipsum hoc nomen ποῦτα, ignotum olim ἄνδρι, vim habet operosioris laboris. De vulgari usu nominis libenter accipimus notationem Platonis Sympos. p. 205. C. Steph., multum præferendam illi, ex qua nuper Francogalli quidam poëticæ naturam docebant. Vocabulum vero posterius videtur ipso Hesiodo, nec ante receptum, quam musica ab arte pangendi carminis vulgo divelli cœpisset. Qua de re alibi quæram. Sed Hesiodum quum dico, omne illud tempus intelligo, in quod Hesiodeorum quæ nunc feruntur operum confectio incidit. Non uni enim illa tribuenda esse patet; et multo plura nomine ejus ferebantur apud veteres. In Ἔργων loci sunt multi πινυ venerandæ vetustatis signati. Theogonia autem et Scutum Herc. et maxima pars eorum, quorum brevina fragmenta supersunt, Homerum toto certe sæculo subsequuntur. Hujus rei argumento est, quod in iis plures notiones novæ exstant et imitationes locorum Homericorum, in primis terrarum et populorum auctior et explicatior notitia.

vilis vitæ referretur, apud gnaros rerum et intelligentes novo decore et gratia effloruit.

Neutiquam apud omnes, aiunt aliqui; et facile credimus. Nondum enim prorsus ejecta et explosa est eorum ratio, qui Homerum et Callimachum et Virgilium et Nonnum et Miltonum eodem animo legunt, nec, quid uniuscujusque ætas ferat, expendere legendo et computare laborant. Reimmannorum quidem nugæ rident isti, sed iidem ægerrime ferunt, deum poëtarum rudem fuisse credi in ipsis elementis doctrinarum, quas qui nostro tempore prope cunctas complectuntur, Iliadas tamen pangere non audent. Tantone ingenio ut denique cum ipsis illis elementis adimantur ea,

Quæ nunc suspensi pueri instrumenta lacerto
Ludos incedunt!

Sed nolo irridere eos, quos dedocere hoc loco alienum est et parum modestum. Nam sunt in iis homines Græce Latineque doctissimi. At illud mihi concedi puto a plerisque, in scientia linguæ Græcæ non omne præsidium inesse ad Carmina ultimæ vetustatis ex indole et ingenio auctorum intelligenda. Atque hac intelligentia qui carent, eos jure meo rejicio judices in his omnibus, quæ de ratione illorum temporum dicturus sum. Cæterum mihi, spero, minus succensebunt, ab Homero non tam cognitionem literarum quam usum et facultatem abjudicanti. Est in ea re quiddam, quod ad novam laudem trahant. Nimirum tanto magis admiramur veteres navigatores, quod illos cursus suos regere potuerunt sine pyxide nautica; nec forsitan omni militi hodie credibile fit, ante pulveris nitrati inventionem Alexandrum vel Cæsarem tantas res egisse, tot munitissimas urbes cepisse. Attamen habuerunt illi, quod pulveris nitrati vicem satis valide expleret. Quanto admirabilius erit fuisse poëtam, qui eam artem, sine qua nullum paullo longius Carmen videatur confieri posse, quum cognita esset, ne discendam quidem sibi nec necessariam duxerit!

Etenim, ut serio rem aggrediar, in Woodii argumentis multa sunt infirma, multa cupide quæsita. Philoso-

phorum etiam ad Socratem usque apud veteres pauca scripta constitisse ait; in ipso Homero memoriam ferri unicam custodem rerum; eandem Musarum matrem; ipsas Musas cantrices. Quasi vero vati licuisset fabulas refingere semel receptas firmatasque, aut postea quisquam eorum, qui papyro et calamo usi sunt, pro Mnemosyne novam papyriferam deam in Carmen induxisset. Manent talia, etsi res et mores mutantur; quemadmodum in linguis verba manent, significationes flectuntur ad temporum et rerum vicissitudines. Verbo *πεμπάζειν* quum utitur Apollonius Rhodius (II. 975.) hunc nemo sane credat quinque digitis numerasse; ne Homerum quidem, qui id vocabulum prior adhibuit. Nam *τῇ κατὰ δεκάδα ἀριθμήσει* usus usque ad 10,000 numerat, et exercitum Græcum ferme 100,000 hominum recenset. Contrarius, sed ejusdem loci error esset, si quis ex moribus suæ ætatis *εὐνομήν* Homeri vel ipsum *νόμον* Hesiodi ad scriptas leges, sive *ἄρην* ad hanc nostram divisionem diei referret, seu, quod nunc maxime agimus, ex verbo *γράφειν* aut nomine *σῆμα*^a scriptoriam artem jam tum, quum illa in usu essent, vulgatam fuisse colligeret. Hoc vago genere sermonis non est ita abutendum in scrutanda potestate vocabulorum, quorum cuique sua quædam historia est, quæ non ex ipsis vocibus et locutionibus, sed ex temporum et morum aliunde cognita conditione pendet. Illæ quidem talem quæestionem ad exitum non adducunt.

XIII.

In hac dubitatione si auctoritatem veterum requiras, tenebræ occurrunt communes plerisque celeberrima-

^a Constat verbum *γράφειν*, ut *χαράσσειν* et similia, ex numero factitiorum (*ἐνομαστοποιουμένων*) esse, et proprie *fudiendi* s. *scalpendi* significationem habere. Schol. Theocrit. VI. 18. *Γράψαι τὸ ξῖσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον*. Hesych. *Γράψαι ξῖσαι, χαράσαι, ἀμύσαι*. Hic usus manifesto deprehenditur in his locis omnibus, II. δ'. 159. λ'. 588. ν'. 555. ρ'. 599. φ'. 166. Odyss. χ'. 280. ω'. 228. Etiam in nostris linguis verbum *scribendi* scabritiem scalpri fabrilis similisve instrumenti sonat. Neque illud Græcum significationem *pingendi* habet apud Homerum. *Σημάτων* autem sive *σημείων*, quatenus ita vocantur siglæ et alia compendia scribendi, prima vestigia ostendit atas Sophistarum; in prioribus temporibus ea inepte quæsieris. Vide Lipsii Epist. ad Belgas I. 27.

rum artium originibus. Quota enim quæque ars est, vel ex iis, quæ nuper i. e. ante aliquot sæcula repertæ sunt, cujus initia et incrementa a bonis auctoribus testata legamus? Atqui multo plura vetus illa ætas nasci vidit paullatimque vigescere, quorum tenuia primordia pauci observarent, utilitatem apud posteros nemo curaret. Sero autem gens adulta respexit incunabula sua, quum memoria primarum inventionum longo intervallo obscurata ac dissoni rumores variis opinionibus et novis fabulis locum præberent, nec adhiberetur ab historicis hæc sollertia philosophandi, qua nos ingenii humani in rebus inveniendis progressus et mensuram indagavimus, postquam orbem terræ latius circumspicere, atque plurimum populorum, simili cultu vitæ utentium, habitus et consuetudines comparare didicimus. Quippe nova hæc lux est nostrorum temporum, Græcis negata aut incuriose habita.

Sed commodis hujus lucis perpauca eorum frui vidimus, qui erudite loca veterum de auctoribus alphabeti Græci collegerunt. Quo factum est, ut multis de rebus inter se dissentirent viri gravissimi, et partim sententias parum probabiles sequerentur. Nam post principes vulgaris sententiæ, Scaligerum et Salmasium, non defuerunt, qui etiam aliquanto ante Cadmum Pelasgorum cascis gregibus tam necessariam, ut putabant, artem tribuerent; eaque opinio nunc quoque multis probatur et eximiis viris^a. Maxime autem vulgo falluntur in eo, quod, quo tempore primum literas Græcis allatas memorari vident, eodem tempore simul usum earum omnes Græciæ fines pervagatum esse, et libris scribendis occasionem dedisse existimant; de mutationibus et gradibus, per quos tale inventum ab initiis suis deducendum fuit, quærere negligunt. Itaque de vatibus illis, quos diu ante se plures fuisse ipse Homerus perhibet, ne quærendum quidem putant, an

^a Boherio in Dissert. subjuncta Montefalconii Palæographiæ Gr., Wesselingio ad Diod. Sic. T. 1. p. 236. Swintono, Jacksono, Biancono, Monbodo, Astleo, Larchero, aliis. Quanquam ne veteribus quidem hæc opinio ignota fuit, in quibus tamen nullus auctor est gravis et idoneus, qui incolas Græciæ Cadmo priores literis vel alia ulla pictura vocum usos prodiderit. De singulis auctoribus et fabulis exponere non est instituti mei.

utilissima arte uti voluerint, si jam tum reperta erat. Quem errorem auxerunt fabulæ rudium quorundam in ipsa sua antiquitate scriptorum Græcorum. Celebrantur enim magna volumina Carminum, immo, si Musis placet, prosæ eloquentiæ, item leges et instituta, tanquam primis temporibus scripta: cui fraudi in illa ἀ-
 ρισία veterum etiam doctissimi homines sese faciles præbebant^a. Adeo nihil est in his, quod colorari non possit ratiunculis quibusdam et simulacris probabilitatis, si modo temporum rationes et auctorum fidem ad libitum et ingenium tuum fingas. *Mirum est*, inquit Plinius, *quo procedat Græca credulitas: nullum tam impudens mendacium est, quod teste careat.*

XIV.

Non placet historia tali modo ementita. Igitur mitamus falsi Herodoti Phemium, Diodori et aliorum Pronapiden, commenticios Homeri γεγραμματοδιδασκάλους, cum ludis suis librisque, et ea expromamus, quæ nos adducant et prope cogant, ut, etiamsi literæ ante Homerum in Græciam importatæ essent omnes, tamen facultatem et usum earum usque ad initia Olympiadum fere nullum fuisse credamus. Hujus rei causa nobis

^a Loquor potissimum de temporibus liberæ Græciæ, quum longe alia studiorum conditio esset, quam quæ deinde successit inducta πολυμαθία Alexandrina. Illi superiores, in foro, non in secretis literariis viventes, falsarum tabularum et suppositorum testamentorum fraudibus odorandis occupatissimi erant, suppositorum librorum curam fere omittebant. Nam quæ ex hoc genere prodierant scripta, in iis non tam illud quærebant, an eorum essent, quibus vulgo tribuerentur, quam quid utile et lectu dignum ferrent. Ut Demostheni Orat. I. in Aristog., si tamen illa Demosthenis est, sententiam quandam nomine Orpheï excitare licuit ex Hymno, qui fortasse duobus sæculis ante se scriptus erat. Itaque Ciceroni et aliis, quum veterum librorum auctores nominant, non tantum tribuendum est, quantum plerique nostrorum hominum faciunt, nisi ubi illi rem accurate se explorasse aut sagacium Criticorum judicia sequi affirmant. Quam leviter autem hoc omne genus a doctissimis viris olim tractatum, et quantum in facillimis hujusmodi quæstionibus erratum sit, ipsorum veterum plures inde a Dionysio Halic. docent, certiusque constaret de ea re, si τίναντις et alii critici libelli Alexandrinorum superessent. A quibus moniti posthac optimi scriptores sæpe dubitationes interponere solent de auctoritate librorum, quorum locis et testimoniis utuntur. Sed faciunt id rarissime ea cura, qua nunc in his rebus opus esse censemus. Quidam etiam simpliciter et nulla suspitione indicata afferunt veteres libros, quorum fraudes jam dudum patefactas æquævi testantur. Quin etiam sunt, qui libros passim vulgaribus titulis et nominibus afferant, quæ iidem alibi, nonnunquam in iisdem scriptis, ut errores vulgi ex industria arguunt.

hærendum non erit in occultis primordiis inconditæ artis, quæ longam disputationem poscunt, a Phœnicum, Ægyptiorum, Hebræorum, Latinorum literis non sejungendam. Sed ex hisce populis eum, quem primo loco nominavi, rem vel apud se inventam vidisse, vel ita excoluisse et ad alios populos, nominatim Græcos, pertulisse, ut auctor ejus dici et haberi posset, tum admodum constans fama, tum ipsa figura literarum Græcarum vincit. Quo tempore autem illa tria facta sint, incertissimum est propter tam multa ludibria fabularum. Teneremus aliquid, nisi vetusti illi scriptores Phœnicum ad Phemios et Pronapidas alegandi essent, aut si ullo auctore constaret, quando hæc gens et cui rerum generi scripturam adhibere cœperit. Verum hujusmodi nullum usquam exstat vestigium, ac ne in commerciis quidem et mercatura adhibitæ a Phœnicibus artis suæ mentio fit. Hoc qui mecum miratus, tot alia indicia tardioris culturæ literarum perpendat, forsitan statim in hanc concedet sententiam, ut, quidquid a nonnullis de vetustate frequentati usus earum narratur, tanquam commentum Græcorum Græca fide censendum esse arbitretur.

Improba semper huic genti cupido fuit, clarissima quæque instituta ex ultimis temporibus repetendi, et tantum non omnium rerum, quibus serior humanitas constabat, utilitatem inventioni heroum suorum consecrandi. Id tum aliarum multarum tum hujus quoque artis primos cultores obscuravit. Nam sicut Atlanti, Cepheo et multis illorum æqualibus notitiam siderum tribuerunt, antiquam famam detorquendo, sic poëtæ videntur pluribus, quos ab scientia utilissimarum rerum laudari audissent, aut quorum merita in humanum genus extollere vellent, præclaræ hujus artis seu inventæ seu insigniter emendatæ percultæque laudem tribuisse. Itâ, quum illos progressus non distinguerent, Æschylus rem Prometheo suo, alii Cecropi, alii Orpheo, alii Lino, plerique Cadmo, nonnulli Palamedi assignaverunt^a. Hæc dissi-

^a Sic Euripides in nobili Fragm. Palamedis ap. Stobæum Florileg. T. LXXXI.

dia postea historici et literatores non æquius tollere se posse putarunt, quam si eam gloriam quodammodo partirentur inter omnes. In quo unum mihi maxime dignum notatu videtur, quod Euripides toto invento ad Palamedem transferendo communi judicio Attici theatri insolenter illusisset, si jam tum de antiquiore cultu artis et Cadmi munere constitisset. Neque Euripides illud facere potuit primus; nec fingeant ita Tragici. Jam vero si oblitteratas istas fabulas jure ad poëtas auctores rejicimus, ecquid accurati judicii est, uni earum, ex iisdem fontibus ductæ, ideo quia cæteris celebratior est, addicere credulitatem?

At magnum auctorem habet munus Cadmi Herodotum. Video; et alium addam non minorem, certe paullo antiquiorem: nec propterea desino dubitare, num magnam auctoritatem ipsa fabula seu fama habeat. Nam temerarium puto, in tanta auctorum dissensione, uni aut paucis assentiri, præsertim in re, quæ quum vulgo recte Phœnicibus accepta ferretur, facillime a Phœnice, clarissimæ in Græcia coloniæ conditore, nomen adoptare potuerit. Alter quidem auctorum illorum Dionysius Milesius est, scriptor historiæ mythicæ^a. Non id affero, quod eum spernam propter hanc materiem scribendi: neque adeo poëtas sperno, ex quibus is totus pendebat: attamen illud non assequor, cur a nobis, veritatem, non *Φωνικὴν ψεύδη*^b quærentibus, in hoc genere locupletior testis, quam in cæteris, quæ narravit, haberi debeat. Sed locum ejus nobis Diodorus transmisit; Herodotum ipsum legimus. Enimvero hic veri amantissimus pa-

Nam de sensu horum versuum, item de Æschyli loco Prom. 459., dissentiendum putavi ab opinione Hemsterhusii ad Lucian. T. I. p. 88. poëtarum sermonem nimium prementis. Accedit, quod nec Tacitus gravissimo loco Ann. XI. 14., nec Hyginus, nec Dio Chrysostomus, Palamedi eandem inventionem tribuentes, ex uno Euripide id sumpsisse videri possunt. Omitto Declamatores duos in Oratt. Gr. Reisk. T. VIII. p. 74. et 118., etsi illi antiquos rumores in argumentis suis secuti sunt. Ab his omnibus Palamedes non paucarum quarundam literarum, sed universi inventi auctor perhibetur.

a In magno opere, *Κύκλῳ*, cujus loci sæpe laudantur a Grammaticis; is, quo hic utimur, a Diodoro Sic. III. 66.

b Locutio proverbialis est apud Eustath. ad Odyss. p. 1757. de miris et incredibilibus.

riter et fictorum cupidus narrator hoc quoque loco tenet morem suum, quum se non certam et vulgo creditam rem, sed famam quandam sibi probatam afferre significat ^a. Non potuisset magis ingenue; neque par putanda est culpa eorum, qui talem rumorem pro certo amplexi sunt, atque ipsius historici, si hunc forte ratio fefellit, quod illi et alibi accidit, et in nota sententia de Homero et Hesiodo, primis conditoribus theogoniæ Græcæ ^b. Itaque ipse Herodotus cavet, ne cui mythicam rem pro comperta habere libeat. Pluribus autem id agere possem, prolatis similibus exemplis fabularum, ut celebre nomen Cadmi temere ad Phœniciam inventionem traductum arguerem. Sed quid hoc nostra refert? Ut Cadmus invexerit literas, ut barbaris Bœotiae stupendam artem ostenderit; docilitatem largimur iis et otium: quamvis Amphion, integro sæculo posterior, qui Thebanæ arci ædificandæ lapides cantu movisse fertur, edicto commodius potuisset cives monere, ut lapides aggererent: sed ut pauci paucorum gratia in scribendo jam tum periculum fecerint, vel brevibus versibus et epigrammatis æra, nuper conflari cœpta, signaverint; quam longe hæc rudis opera ab expedito usu et facultate artis discrepet, quisque sine admonitione nostra intelligit.

^a V. 58. Οἱ Φοίνικες οἱ σὺν Κάδμῳ ἀπικόμενοι — ἄλλα τε πολλὰ, οἰκίσαντες ταύτην τὴν χώραν, ἐξηγάγον διδασκάλια εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐν καὶ γράμματα, οὐκ ἴοντα πρὶν Ἑλλήσι, ὥς ἡμοῖ δοκεῖν κ. τ. λ. Ex his clarum est, Herodotum dijudicare inter eos, qui rem Cadmo antiquiorem putabant, et inter eos, qui ab illo putabant inventam. Sed in eandem hanc posteriorem opinionem Herodotum trahit Larcherus, aliquot tantum literas a Cadmo invectas tradi putans propter articulum omissum ante γράμματα. Quod a diligentissimo viro dictum nollem. Nam legitima ista est omissio in eo sensu, quem sequimur; illum, qui Larchero placet, inferret demum adjectio articuli. Taceo, quantum turbaretur reliqua narratio, si in ea de paucis quibusdam literis ageretur. Herodoti sententiam deinde plerique probarunt, quorum rationes in occulto sunt, nomina et loca cumulare nihil attinet. Ac pæne omnes posterioris sunt ætatis: ex deperditis superioribus si unum haberemus Ephori excessum historicum hac de re proprie scriptum, cujus auctoritate in Cadmo ornando utitur Clemens Alex. Strom. I. p. 506. D. Paris., fortasse plura commenta nobis refellenda essent. Cæterum haud scio an temere cum Herodoto conjungantur ii scriptores, qui Phœniciam originem artis, non invectorem Cadmum tradunt. Huc, nisi fallor, pertinet locus Sophocl. in Pastoribus, quem tangit Hesych. v. Φοινίκιαι, qui mox ipse hoc habet: Ἀυτοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοινίκος τινος (ἔλαβον).

^b II. 53. Perperam ibi Wessel. verba, οὗτοί ἱσι οἱ ποιήσαντες Θεογενήν Ἑλλησι, sic accipit, ut illi duo primi versibus exposuisse theogoniam, non condidisse dicantur. Sane ita ponitur ποιῆν; sed datus in hac significatione verbi additus luce exemplorum egebat, qualia mihi quidem incognita sunt. Etiam Athenagoras cum vulgo sentit in Apol. pro Chr. p. 129., laudato illo loco et in sententiam suam verso.

Magis autem Herodotum miror in eo, quod tria illa epigrammata, quæ ibidem ex anathematis Ismenii Apollinis apud Thebanos transcripsit^a, proxime ad Cadmi ætatem retrudit, et Homero tribus quatuorve sæculis priora facit. Acceperat, opinor, ita a monstratoribus; refert ex more, quod acceperat; et inusitata forma literarum fecerat fidem: nec ingenia illo tempore subacta erant harum rerum iudicio. Sed quod ne hodie quidem illa fraus eorum ulli suspicionem movit, qui cujusque ætatis orationem subtili arte distinguere consueverant, id satis mirari nequeo. Nam acrius mihi, quæso, animum intende ad illorum versuum sonum, eumque compara cum Homero; aut nihil in Orphicis adulterinum reperiēs, aut illos ad Homericum h. e. cultioris Ionici sermonis imitationem factos esse, et ab ista, quæ fertur, vetustate longius abesse concedes. Non movet me, quod nihil tam antiquum exstat, cujus contentione res deprehendatur. Quis enim, primum videns adultum hominem et integra magnitudine, discere cupiat ex ipso, quali, mensura fuerit, quum in cunabulis esset? Quocirca tantum abest, ut cum I. G. Vossio^b cæteris scriptoribus oblivionem aut ignorantiam objiciam, quod hæc tam insignia monumenta scripturæ transierunt silentio, ut etiam ex hoc ipso dubitandum putem, an Herodotus illud iudicium suum Criticis suæ nationis probaverit. Idemque de reliquis inscriptionibus, quas nonnulli ex eodem templo produnt^c, statuendum esse arbitror.

a Subjiciam ea, ut, quid velim, ex hac pagina appareat:

- I. Ἀμφιτρέων μ' ἀνέθηκεν, ἰὼν ἀπὸ Τηλεβοῶν.
- II. Σκαῖος πυγμαχίαν με ἐκηβόλω' Ἀπόλλωνι
νικήσας ἀνέθηκε τίτν περικαλλὺς ἄγαλμα.
- III. Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν εὐσκόπῳ Ἀπόλλωνι
μουναρχίαν ἀνέθηκε τίτν περικαλλὺς ἄγαλμα.

In primo versu pro vulg. ἰὼν reposui cum nonnullis ἰὼν i. e. ἀνιόν. Cæteris conjecturis vix locus est; minime ei, quam post Bentleium nuper plures fecerunt, ἀνέθηκεν. Dandi primum erant auctores hujus formæ activæ præter Grammaticos quosdam et corruptum versum Hymn. Hom. in Cer. 595.

b De Arte gramm. I. 10. p. 50.

c Ut Pausan. IX. 11. Illorum versuum novitatem plane prodit una contractio εἰαυτῶ. Nec antiquius est epigramma illud ap. Aristot. Mirab. Ausc. 145. An aliter iudicandum sit de inscriptionibus aliorum templorum, quas veteres passim tra-

Igitur hoc unum videtur recte colligi ex Herodoto, artem scribendi jam dudum ante illum cognitam celebratamque fuisse, ut ultimis temporibus assignari posset. Quo ipso destrui putes Woodii opinionem. Nam si illud tam paucis annis ante Herodotum fieri cœpisset, *ιστορικώτατος* auctor non ita, ut facit, judicaturus erat. Cæterum vereor, ne tritissima fabula de Cadmo referenda sit potius ad antiquitatem ipsius inventi, quam ad eum tractum temporis, quo notitia ejus ad Græcos pervenerit. Talis enim inventi vagus rumor haud dubie apud illos præcurrit accuratæ notitiæ; hanc longo interjecto spatio rudium manuum imitamina, atque hæc postremo vulgaris usus et conscriptio librorum secuta est.

XV.

Hic non dubito, quin futuri sint multi, qui talium progressuum significationem sub illis nominibus latere, nec frustra tot auctores artis dilaudari suspicentur. Ac fuit quidem, quum ego quoque hanc rationem sequerer, et Orphei temporibus saltem titulos et epigrammata abjudicare non auderem. Sollicitabant me præter alias causas quædam literarum monumenta, quæ antiquiora Homero vel olim constitisse dicuntur, vel hodie ab eruditis cupide perhibentur^a. Verum ab ea via plane me averterunt plura vestigia historica, earumque rerum, quibus istius ætatis cultus continebatur, et ipsorum illorum monumentorum curiosa et subtilis existimatio. Itaque maneo in ea sententia, ut, etiamsi ista omnia tempore præcedant Homerum, (malo enim illud nunc in medio relinquere, quam deflectere de cursu meo,) tamen inde nihil constare de vulgato usu artis putem. Nam superato operoso labore,

dunt ex antiquissima ætate, alii viderint. Mihi videtur in toto hoc genere primum sancta fraus grassata esse.

a De his satis fuerit nominare unam celeberrimam inscriptionem ex Amyclæis a Fourmontio repertis: de illis Thesei stelen lapideam ap. Demosth. c. Neær. p. 875. D., ipsius Cadmi donarium ap. Diod. V. 58. æneam tabulam ap. Plin. VII. 58. etc. etc.

ut peregrinæ notæ patriis sonis aptarentur, novæque subderentur vocalibus et iis literis, quibus Phœnicum scriptura caruisset: quo negotio perfecto demum res ad inscriptiones lapidum similisve materiæ traduci potuit: verumtamen ut illa meditamenta jam Iliacis temporibus satis perfecta fuerint, longum hinc et multis modis impeditum iter restabat, donec artem habilibus instrumentis aptam cultior doctrinis populus ad brevium paginarum, tum ad justam librorum scriptionem adhiberet.

Tribus verbis indicavi, quæ, ut tum tempora erant, forsitan sex sæculis non potuerint ad effectum venire. Diu enim illorum hominum vita et simplicitas nihil admodum habuit, quod scriptura dignum videretur: in aliis omnibus occupati agunt illi, quæ posterī scribunt, vel, ut de quibusdam populis accepimus, etiam monstratam operam hanc spernunt tanquam indecori otii: Carmina autem, quæ pangunt, longo usu sic ore et fundere et excipere consueverunt, ut cantu et recitatione cum maxime vigentia deducere ad mutas notas, ex illius ætatis sensu nihil aliud esset, quam perimere ea et vitali vi ac spiritu privare. Qua de re infra dicam, quum de munere rhapsodorum explicabo. Nunc ad impedimenta prævertimur, quæ ætas ad opificia minus sagax non potuit non objicere, ne cito talis res, tam per se parum apta sensibus, ab obscuritate rudimentorum ad promptam facilitatem perduceretur. Etenim quantum et quam diu in hoc genere laboratum sit olim instrumentorum penuria, singulatim persequi ipsum labor est. Eum tamen laborem non omnino defugiam eorum gratia, qui nimis assueti pennarum suarum chartarumque levitati difficultates hujusmodi a me præter modum augeri putent.

Percurrant ergo mecum ea, in quibus graphium Græcorum ab antiquis scriptoribus traditur miserrime hæsisse ad sæculum fere VI. ante Chr., quo primum biblus seu papyrus majorem commoditatem attulit ^a.

^a Vulgarem opinionem de papyro invento Alexandriæ, profectam a M. Varrone ap. Plin. XIII. 11. 21. plures jam pridem viderunt falsam esse. Enimvero locutus

Sed folia et librum arborum Sibyllis, item fabuloso Dareti et amantibus relinquimus, etsi illius moris vestigium quoddam videri possit esse in ἐκφυλλοφορία et in petalismo Syracusano. Neque adeo in testulis aliquando scribi solitum quisquam docuit ex eo, quod per illas quædam suffragia fierent Athenis. In lapidibus autem, in lignis et laminis metallorum prima tentamina facta esse, minime dubium est: certe optimis auctoribus accredimus, leges ligneis tabulis et axibus a Solone aliisque incisas. At huic materiæ alias quam publicas literas mandavisse Græcos, nemo temere credat, nisi cui Bœoti persuaserint de plumbeo suo exemplari Ἔργων Hesiodi, quod juxta fontem Heliconis vidit Pausanias^a, sed vetustate plurimis partibus corruptum videtur legere non potuisse. Ut vero publica monumenta ligno atque metallis, ita utraque, in primis privata, linteis inscripta esse, perquam credibile foret, si modo omnino hoc genus voluminum apud Græcos ullo tempore usitatum fuisset. Quod quum secus sit, idque genus solis Romanis tribuatur^b, ac si cui forte placebit ejus copiam præbere Mosi, ut ipse Pentateuchum contextat^c, ne linteam quidem Iliada nobis confingere licet. Itaque admodum inconditam artem mansisse apparet et rarissimum usum ejus, antequam eam in ovillis vel caprinis pellibus procedere animadversum erat. Id autem ab Ionibus institutum luculento loco, quem aliquoties memoravi, refert Herodotus; eaque fuit una res, quæ scribendis libris opportunitatem haberet antiquiorem fortasse papyro.

videtur Varro de commodiore quadam ratione faciendæ chartæ papyraceæ, quali atas sua utebatur. Cujus rei simile quiddam notabitur paullo post in charta Pergamena. Contra nihili sunt rationes, propter quas scriptorium usum papyri ipsis sæculis vatum assignat Guilandinus Comment. in 5 Plin. capp. de papyro M. II. p. 17. sqq. At quinti a. Chr. sæculi testimonia videmus, Comicorum poetarum, Cratini et Platonis ap. Pollucem VII. extr. atque Herodoti l. l. Primus illorum βιβλιογράφον, alter χάρτα; habuit; tertius, et is minus quidem ambigue, βίβλου; aliisque locis βιβλία, atque in illo satis significat, sua ætate non novum fuisse usum papyri.

^a IX. 31. p. 771.

^b Sic intellige Plinii l. l., quo usi sumus in his omnibus, quæ de instrumentis priscae scripturæ disputamus. Reliquos locos hac de re, et singulares libros virorum doctorum, testes excitare nihil attinet.

^c Vide præ cæteris Eichhornii Introd. in V. Test. T. I. p. 136. II. p. 213.

Nam quod idem auctor mentionem facit ceratarum tabularum ^a, ex his certe volumina et libri confici nullo pacto potuerunt.

XVI.

At vero, si diu ante chartam Pergamenam radere pelles et ad scribendum aptare cœpit Ionia, idemque populus, qui primus Carmina perpolivit, expeditiorem materiam scribendi commentus est, quid quærimus, quale genus rerum exarandis suis Carminibus usurparit vates Ionicus? Videlicet

Οἷῶν πάσα καλὰ καὶ αἰπόλῃα πλατέ' αἰγῶν.

Vellemus tantummodo id adjecisset Herodotus, quo tempore ea consuetudo Ionum frequentari cœperit. Quanquam non videtur valde frequentata fuisse, si quidem facillime cessit chartæ papyraceæ. Enimvero illum, si modo aliæ rationes siverint, non cupide interpretabimur, si hunc usum pellium sub epocham Olympiadum inductum credamus, et petatum ab Orientalibus, apud quos, ut alias quasdam barbaras gentes, invaluit penitus et diutissime viguit. Sed ut illud sumpseris, quod te facere cogent collecti calculi reliqui, tamen ne tunc quidem expeditam rem et vulgarem factam esse, ipsarum literarum ratio ostendit. Non amplius moramur Cadmi literas 11 vel 16, nec Palamedis 3 vel 4, aut quidquid discrepat historica interpretatio vetustæ fabulositatis. Certior quidem historia adhuc sæculo VI. et V. ante Chr. Simonidi Ceo atque Epicharmo Siculo, antiquæ Comœdiæ principi, satis insignes partes tribuit in literis complendis et inveniendis novis ^b, quas deinde cum prioribus in aptam se-

^a VII. extr. in historia Demarati, regis Spartanorum. Sed illud ibi non affert ut novum. Ceram autem etiam in pellibus adhibitam esse a Cypriis, ingeniose conjecit Hemsterh. ad Polluc. X. p. 1214.

^b Vide Hygini Fab. 277. Plin. VII. 56. Tzet. Chil. XII. 598. Schol. in Villos. Anecd. Gr. T. II. p. 187. Conf. Spanhem. de U. et P. Num. Diss. II, p. 85. Gœnsii de Simonide IV. 1. Mongitoris Biblioth. Sic. T. I. p. 181.

riem collectas a Callistrato quodam, ante alios Ionica Samos publice usurpavisse fertur ^a. Atque hoc Ionicum alphabetum 24 litterarum a populo Atheniensi tandem Euclide Archonte Olymp. XCIV. 2. ante Chr. 403 receptum, nec ibi ante hoc tempus usum duarum longarum vocalium publicatum tradunt plures et ex probatis auctoribus ^b.

Adeo sero literatura Græcorum absoluta est et redacta in ordinem, primum, ut multis de causis conjicio, in iis civitatibus, quæ Siciliam et Magnam Græciam tenebant, tum in illa posthac litterarum confici-entissima urbe, Athenis. Sed cavendum est rursus, ne tam serum usum scribendi credamus, aut in omni Græcia eodem tempore institutum. Iones quidem quum tot aliis rebus Europæ cognatæ exemplum nitidioris cultus darent et humani et civilis, matureque variis artibus et commerciis florerent, vel tacente historia verisimile esset, eos hujus quoque præclaræ rei utilitatem primos animadvertisse et ad eam studium et ingenium contulisse suum. Quippe illis exspectandus non fuit Callistratus Samius, ut aliquid scripto consignare tentarent: jam ante hunc papyro usi sunt; immo ante Simonidem et Epicharmum fuerunt lyrici poëtæ, et Ionici et Æolici, qui illo adminiculo faciendorum

a Eo pertinuit dictionum Aristophanis in Babyloniis, fabula circ. 427. a. Chr. LXXXVIII. Ol. acta. Vide Suid. v. *Σαμίωv δὲ δῆμος* coll. v. *Ἀττικισμός*, Schol. Ven. Cod. B. ad Il. η'. 185. Tzetz. Chil. XII. 61. sqq. Quod Callistratus apud hunc vocatur Grammaticus, facit ineptissimus homo, ut solent eruditi istorum temporum, quum antiquiores digne laudare volunt. Gravius est, quod ex illo Scholio, tum inedito, Spanhemius docuit l. l., operam Callistrati auctoritate Ephori traditam esse. Suspicio præterea, hunc scriptorem in ultima parte historiæ suæ, ubi ad novam recensionem legum Atticarum ejectis XXX. viris factam venisset, hanc omnem rem copiose tractasse, indidemque excerptum esse locum Clementis supra p. 184. n. a.

b Nominatim Ephoro, Theopompo, Androne Ephesio, fortasse aliis pluribus. Pro his adeundi sunt nobis turbidi rivuli, Euseb. Chron. ad Ol. XCIV. 4. Cedren. et Pasch. Chron. ad XCVI. 4. cum Schol. ad Eurip. Phœn. 688., ubi vetus varietas notatur ex pristino more scribendi, *σὺ νῦν ἐκγόνῳ* et *σοὶ νῦν ἐκγονοῖ*. Ibi v. Valeken. p. 260. et 688. I. G. Voss. de Arte gramm. I. 50. p. 115. Salmas. Add. ad Inscrip. Herodis Att. p. 252. Boherii Diss. §. 66. Wessel. ad Petiti LL. AA. p. 194. Corsini Fast. Att. T. III. p. 276. Huic postremo laudatus locus Syriani ad Hermog. p. 17. parum explicitam notitiam habet, quam omnino ab istis compilatoribus non expectes. Satis est, convenire omnes in re summa. Cæterum hinc apparet, quæ dicta sit apud Athenienses ἡ μετ' Εὐκλείδην γραμματικὴ. Prius usitata literæ vocantur ἡ γραμματικὴ ἀρχαία seu Ἀττικὰ γράμματα. Etsi de his diversæ sunt sententiæ doctorum: v. Intp. ad Harpocrat. v. *Ἀττικαῖς γράμμασι* etc.

Carminum carere vix possent. Denique in ea civitate, quæ antiquum alphabetum diutissime retinuit. Olymp. XXXIX. minor numerus literarum suffecit Draconis legibus ponendis. Quidni idem numerus suffecerit maximis voluminibus, si modo ea tum usitata fuerunt, sive ex pellibus, sive ex papyro Ægyptia? Et jam aliquot annis ante Draconis magistratum beneficio Psammetichi Ægyptus patefacta erat commerciis Ionum, ut facultatem papyri habere potuerint. Cui conjecturæ ne historica fides deesset, quam paucis verbis opus fuisset Herodoto, nisi Græcis scripsisset solis! Nunc in primis molesta est obscuritas duorum sæculorum, octavi et septimi ante Chr., in quibus illa gens igniculos politissimæ humanitatis dudum susceptos egregie protulit, et ad omnem excellentiam artium admirabiles progressus fecit. Nam, ne de aliis plurimis institutis dicam, quorum semina in istis tenebris jacta sunt, in illa maxime sæcula, a Lacedæmonio Lycurgo proxima, artis scriptoriæ primum notabiliorem publicum usum et ultra inscriptiones progressum incidisse, tum conjectari non temere, tum ex nonnullis vestigiis historiæ ita intelligi licet, ut perspicuis testimoniis minus ægre careamus.

XVII.

Sed hæc ipsa vestigia historiæ arguunt, inter illa publici usus initia et vulgarem consuetudinem scribendi librorumque conficiendorum curam multo longius, quam nunc quisquam existimet, intervallum interjectum fuisse. Hic primum maximi momenti est, quod nullum usquam literarum ex isto genere monumentum commemoratur Lycurgei aut proxime insequentis ævi, non epistola, non poëma, non liber ullus, cujus exemplum vel certe notitia exempli ad posteriores ætates pervenerit. Nisi forte fabulas, de quibus §. XIII. dixi, audire volumus, eosque scriptores, qui priscas res ad suas consuetudines atque libidinem fingunt, quorum

riem collectas a Callistrato quodam, ante alios Ionica Samos publice usurpavisse fertur ^a. Atque hoc Ionicum alphabetum 24 literarum a populo Atheniensi tandem Euclide Archonte Olymp. XCIV. 2. ante Chr. 403 receptum, nec ibi ante hoc tempus usum duarum longarum vocalium publicatum tradunt plures et ex probatis auctoribus ^b.

Adeo sero literatura Græcorum absoluta est et redacta in ordinem, primum, ut multis de causis conjicio, in iis civitatibus, quæ Siciliam et Magnam Græciam tenebant, tum in illa posthac literarum confici-entissima urbe, Athenis. Sed cavendum est rursus, ne tam serum usum scribendi credamus, aut in omni Græcia eodem tempore institutum. Iones quidem quum tot aliis rebus Europæ cognatæ exemplum nitidioris cultus darent et humani et civilis, matureque variis artibus et commerciis florerent, vel tacente historia verisimile esset, eos hujus quoque præclaræ rei utilitatem primos animadvertisse et ad eam studium et ingenium contulisse suum. Quippe illis exspectandus non fuit Callistratus Samius, ut aliquid scripto consignare tentarent: jam ante hunc papyro usi sunt; immo ante Simonidem et Epicharmum fuerunt lyrici poætæ, et Ionici et Æolici, qui illo adminiculo faciendorum

a Eo pertinuit dieterium Aristophanis in Babyloñiis, fabula circ. 427. a. Chr. LXXXVIII. Ol. acta. Vide Suid. v. Σαμίων ὁ δῆμος coll. v. Ἀττικισμός, Schol. Ven. Cod. B. ad Il. η'. 185. Tzetz. Chil. XII. 61. sqq. Quod Callistratus apud hunc vocatur Grammaticus, facit ineptissimus homo, ut solent eruditi istorum temporum, quum antiquiores digne laudare volunt. Gravius est, quod ex illo Scholio, tum inedito, Spanhemius docuit l. l., operam Callistrati auctoritate Ephori traditam esse. Suspicio præterea, hunc scriptorem in ultima parte historiæ suæ, ubi ad novam recensionem legum Atticarum ejectis XXX. viris factam venisset, hanc omnem rem copiose tractasse, indidemque excerptum esse locum Clementis supra p. 184. n. a.

b Nominatim Ephoro, Theopompo, Androne Ephesio, fortasse aliis pluribus. Pro his adeundi sunt nobis turbidi rivuli, Euseb. Chron. ad Ol. XCIV. 4. Cedren. et Pasch. Chron. ad XCVI. 4. cum Schol. ad Eurip. Phœn. 688., ubi vetus varietas notatur ex pristino more scribendi, σῶ νιν ἐκρόνω et σοί νιν ἐκρονοί. Ibi v. Valcken. p. 260. et 688. I. G. Voss. de Arte gramm. I. 30. p. 113. Salmas. Add. ad Inscrip. Herodis Att. p. 232. Boherii Diss. §. 66. Wessel. ad Petiti LL. AA. p. 194. Corsini Fast. Att. T. III. p. 276. Huic postremo laudatus locus Syriani ad Hermog. p. 17. parum explicitam notitiam habet, quam omnino ab istis compilatoribus non exspectes. Satis est, convenire omnes in re summa. Cæterum hinc apparet, quæ dicta sit apud Athenienses ἡ μετ' Εὐκλείδην γραμματική. Prius usitata literæ vocantur ἡ γραμματικὴ ἀρχαία seu Ἀττικὰ γράμματα. Etsi de his diversæ sunt sententiæ doctorum: v. Intp. ad Harpocrat. v. Ἀττικοῖς γράμμασι etc.

Carminum carere vix possent. Denique in ea civitate, quæ antiquum alphabetum diutissime retinuit. Olymp. XXXIX. minor numerus literarum suffecit Draconis legibus ponendis. Quidni idem numerus suffecerit maximis voluminibus, si modo ea tum usitata fuerunt, sive ex pellibus, sive ex papyro Ægyptia? Et jam aliquot annis ante Draconis magistratum beneficio Psammetichi Ægyptus patefacta erat commerciis Ionum, ut facultatem papyri habere potuerint. Cui conjecturæ ne historica fides deesset, quam paucis verbis opus fuisset Herodoto, nisi Græcis scripsisset solis! Nunc in primis molesta est obscuritas duorum sæculorum, octavi et septimi ante Chr., in quibus illa gens igniculos politissimæ humanitatis dudum susceptos egregie protulit, et ad omnem excellentiam artium admirabiles progressus fecit. Nam, ne de aliis plurimis institutis dicam, quorum semina in istis tenebris jacta sunt, in illa maxime sæcula, a Lacedæmonio Lycurgo proxima, artis scriptoriæ primum notabiliorem publicum usum et ultra inscriptiones progressum incidisse, tum conjectari non temere, tum ex nonnullis vestigiis historiæ ita intelligi licet, ut perspicuis testimoniis minus ægre careamus.

XVII.

Sed hæc ipsa vestigia historiæ arguunt, inter illa publici usus initia et vulgarem consuetudinem scribendi librorumque conficiendorum curam multo longius, quam nunc quisquam existimet, intervallum interjectum fuisse. Hic primum maximi momenti est, quod nullum usquam literarum ex isto genere monumentum commemoratur Lycurgei aut proxime insequentis ævi, non epistola, non poëma, non liber ullus, cujus exemplum vel certe notitia exempli ad posteriores ætates pervenerit. Nisi forte fabulas, de quibus §. XIII. dixi, audire volumus, eosque scriptores, qui priscas res ad suas consuetudines atque libidinem fingunt, quorum

conscribendorum librorum quæris, illud removendum non esse a Thaletis, Solonis, Pisistrati et eorum, qui Sapientes appellantur, ætate, i. e. ea qua oratio metro solvi cœpit, ita significat nobis historia artium Græcarum omnium, ut infantiam suam obliti populi testimonium minime desiderandum videatur.

De cultura prosæ orationis, ineunte sæculo ante Chr. VI. a pluribus et ipso Solone inchoata, deque causis novi incepti nihil hic habeo dicere: et quæ ex veterum locis hauriri possunt, dicta sunt omnia: at unam rem, etsi in conjectura positam, afferam, nisi omnia me fallunt, utilissimam huic quæstioni nostræ. Nam videtur plane necesse esse, ut tum, quum Græci impetum caperent vincula metrica revellendi et prosam condendi, satis jam expedita fuerit scriptoria ars suppetente copia instrumentorum, quibus ad eam uterentur sine molestia. Non quod in ista copia ullam vim fuisse putem, ut novum genus cogitata eloquendi nasceretur; uti docti quidam, quum poëticam tam mature natam mirarentur, neque, cur ita factum esset, viderent, causam ejus rei præcipuam hanc attulerunt, quod rudis populus acute præviderit, eximium præsidium memoriæ fore in numerosa moderatione versuum: verum tamen non intelligo, qua tandem ratione cuiquam in mentem venire potuerit aliquid prosarium componere, nisi aliam custodiam compositi in promptu haberet quam memoriam suam. Obruitor enim memoria, animusque vagatur et errat in hac libera continuatione verborum, quæ nullis certis numeris adstricta est, nullis velut spatiis distincta, quibus oratio orbem suum conficiat. Atqui quum Homerica dictio longe longèque reducta sit ab eo sono, quem in infantia gentium horror troporum et imaginum inflat, atque in verbis et locutionibus castigata admodum, æquabili verecundoque tenore suo quasi prænunciet pedestrem dictionem proxime secuturam, quam tamen amplius tria sæcula a nemine tentatam reperimus: ita mea fert opinio, ut non cultum ingeniorum, sed alia quædam maximeque difficultatem scribendi arbitrer in mora fuisse, quo

minus poëticam prosa eloquentia tam celeri, quam natura ferret, gradu sequeretur.

Quam ob rem scripturam tentare et communi usui aptare plane idem videtur fuisse, atque prosam tentare et in ea excolenda se ponere. Neque enim tum primum nascebatur: cultura modo defuerat et conformatio quædam, in ligno, metallis, lapidibus non melius procedens quam in familiari sermone, in epistolis, in concionibus. Ex quo illud quoque mihi videor pulchre perspicere, cur nemo veterum eos in scriptoribus prosæ numeret, qui nondum portabili materia ad scribendum usi erant, uti ipse Solon in legibus suis. Multo minus in hunc numerum admitti potuit Hipparchus propter breves sententias et præcepta morum, quæ is 70 fere annis post Solonem publicis monumentis insculpenda curavit^a. Jam si novi generis scribendi auctores perhibentur ii soli, qui justa volumina condere instituerunt, ut Cadmus Milesius, Pherecydes Syrius et alii, Pisistratidis æquales, (in hoc enim manifeste omnis antiqua fama convenit:) id magno est argumento, *librorum confectionem* et apud Iones et apud reliquos Græcos hac ipsa ætate priorem non fuisse.

XVIII.

Hactenus experiri voluimus, quo progredieremur in hac controversia, universæ historiæ testimoniis adhibitis, non auctoritate Homeri et antiquorum interpretum ejus. Nunc age attendamus animum, quid demum hi afferant, rejectis tamen, sicut par est, iis, qui vetustatis incuriosi de operibus Homeri, Hesiodi et æqualium perinde loquuntur tanquam de quibusvis libris bibliothecæ suæ, vel scribendi vocabulo utuntur vulgari errore stili, non animi judicio. Ita ipse mihi, qui ἀοιδοῦς

^a Noti Ἱππάρχου Ἐγραὶ olim quidem e Comiceis, hodie in primis ex auctore Platonici Dial. qui Hipparchus inscribitur. Plura v. in Meurs. Att. Lectt. V. 7. et Pisistr. 12. Ne vero ex his inscriptionibus colligas, eo tempore quemvis Athenis legere scisse. Id aliquanto post etiam paucorum fuit ex magnanimis Cæcropidis. Potuerunt tamen ii ad discendum invitari illo instituto, non pejore, opinor. elementariis libellis nostris.

illos non scriptores sed *ᾠοιδούς* fuisse contendo, facile passus sim quandoque illud verbum excidere, ne alterius sæpe repetiti insolentia offendat. Cui rationi subijcienda sunt permulta loca veterum, similia istis, quæ mentionem scripturæ habent in legibus Lycurgi, quas nemo doctus olim scriptura latas credidit. Eodemque referrem notum locum Apollodori, in quo de exitiosis illis mandatis Præti II. ζ. 168. nomen *ἐπιστολῆς* ponit, præsertim quum ibi parum aptum fuisset exoleti moris indicium, negaremque Apollodori hac de re sententiam eo loco quærendam esse, nisi ipsa verba a significatione justæ epistolæ prorsus abhorrerent^a.

Quo pertinent igitur ista verba? Eo, in quo doctissimos Grammaticos Alexandriae fere consensisse statim apparebit. Mirationem faciet, quod dicam; et ipse id sæpenumero miratus sum propter late patentem *ἁνιστορησίαν* antiquitatis: nullus fuit in Græcia eruditus interpres Homeri, qui in istis versibus scripturam veri nominis, nullus, qui eam artem in Carminibus illius alibi usquam memoratam censuerit. Hoc si cui temere pronunciari videbitur, eripiat mihi, quæso, hunc errorem alia, quam recentioris cujusdam Scholiastæ auctoritate, quam deinde suo loco proponam. Ex Eustathio et antiquioribus fontibus facere non poterit. Quodsi ullus veterum, quorum copias Eustathius ad commendandum congesserat, alicubi contrariam rationem attulisset, qui fieri potuisset, ut eam vir priscorum verbo-

a II. 5. 1. *Προῖτες ἴδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰεράτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο Βελλεροφόντην ἀνεκτείναι Ἰεράτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπίταξεν κ. τ. λ.* Quæ duo verba in h. l. pertinere videntur ad scripturam literarum, talia esse dico, ut de notis seu signis accepta optime habeant et prudenter posita sint. Nam *ἐγγράφειν* tum per se incertæ potestatis est, tum est illud ipsum verbum, quod apud poetam legitur. Pone pro illo *ἐγγλύφειν, ἐγκολάπτειν, ἐγκυράσσειν*; importunum studium variandi senties. At *πίνακα* Homeri mutavit in *ἐπιστολήν*. Bene hoc quoque et ita apte cuivis signo, ut, si rem universe, non modum rei et desuetum morem narraturus esset, Græca lingua nihil aptius haberet. Constat enim *ἐπιστολήν* propria significatione plane esse *ἐντολήν, mandatum*; ex quo etiam ap. Sophoclem sunt *λόγων ἐπιστολαί*. Cf. Intpp. ad Hesyeh. T. I. p. 1590. Sed magis huc referendum est, quod posthac clarius intelligetur, monitum Eustathio p. 632. l. 9., *τὴν πίνακα* Homeri esse *τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιστολήν*. Omnem vero dubitationem tollit verbum *ἐπιγνῶναι*, agnoscere, non legere, quod est *ἀναγνῶναι*, nusquam illud. Illud autem Græcis usitatum esse de epistola, aut docendi erimus iis, qui secus accipiunt; et, ut citius doceant, ne Planudis quidem et Eustathii sæcula excipimus; aut ipsis concedendum erit, vix fuisse genus loquendi significantius, quo mythographus uteretur, si ipsam rem, ut solet, breviter et prosaria dictione persequi, nec antiquarium inepto loco agere vellet.

rum quam morum peritior, et qui forsā ne homilias quidem suas sola memoria tenebat, nullo in loco longissimi Commentarii effutiret, atque heroibus poëtæ facultatem scribendi assignaret? Nam in hunc numerum saltem non venit is locus, etsi magni æstimatus ab antiquariis nonnullis, in quo disciplinam literarum a Pelasgis servatam ex diluvio mentitur^a. Commentum hoc est aniliter fabulantium historicorum, geminum illi de Noacho, qualia libenter arripuit ista ætas. At in Eustathio non Eustathii opiniones quærimus, sed vetustiorum literatorum, quorum Scholia ante oculos habebat. Ex his autem Scholiis eum ubique et in iis versibus maxime, ubi rem non obiter tractat, alia omnia referre, paullo mox viderimus.

Num vero Homerus ipse ignotam heroibus suis artem scierit, nusquam nec Eustathius nec, quantum ego reperio, quisquam Scholiastarum quærit: ita res ab iis nec affirmatur nec negatur præcise. Ac quanti faciamus illorum voces, si eas mendacii convincant eventa, quæ ne extrema quidem ætas plane dissimulavit? Ne multa: etiam Alexandrinos Criticos haud dubie exercuit hæc quæstio: nec aliunde quam ex disputationibus eorum manavit, si quid auctoritatis in tanta jactura librorum veterum ambiguo silentio Scholiorum nostrorum objicere possumus. Ita sentiendum est de memorabili loco Josephi, ubi perspicue dicit, *Homerum tradidit scriptura usum non fuisse in pangendis Carminibus, eaque primo memoriter prodita in vulgus et propagata, postea literis mandata hanc formam et tenorem adscivisse*^b.

a Ad Il. β'. p. 358. Ex tanto merito Pelasgos ab Homero appellari *δῖους*. Nonne mirum est, egregium commentum ab Eustath. sileri ad *κ*. 429. et *Odys.* γ'. 177.2 An forte non fuit in Scholiis ejus? Certe nostra id non afferunt, nec Diod. Sic. V. 57., ubi similia fabulatur de monumentis literarum absumptis in diluvio. Transcurro aliud quiddam in loco Eustathii, quod docti, quibus ille familiaris est, etiam non admoniti animadvertent; ceteri modo crederent, aut, minus natura creduli, in cupiditatem meam traherent. Neutrum periculum hic subire libet.

b Contra Apion. I, 2. p. 459. Ὅψι καὶ μόλις ἔγνωσαν οἱ Ἕλληνες φύσιν γραμμάτων. Οἱ γὰρ ἀρχαιοτάτην αὐτῶν τὴν χρῆσιν εἶναι θίλοντες, παρὰ Φοινίκων καὶ Κάδμου σιμνύνονται μαθεῖν· οὐ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου δύνασθαι τις ἂν διῆσαι σωζομένην ἀναγραφὴν, αὐτ' ἐν ἱεροῖς, οὐτ' ἐν δημοσίῃς ἀναθέμεσιν. (Miratur hoc I. G. Vossius propter nobilia epigrammata Herodoti. Aliter nunc sentient ii, qui supra a me scriptum probarint. Nimirum Josephus operæ pretium non duxit, illis et similibus fabulis refutandis immorari; et fecerant id ante eum alii multi, ut hic ipse locus ostendit. Jam diligenter

Unica quidem hæc est de hac quæstione auctoritas disertâ, sed eo gravior, quod scripta est adversus doctissimum interpretem Homeri, et nemo veterum exstat diversæ seu contrariæ sententiæ defensor. Quare, utcumque reliqua fides Josephi existimetur, locus ille tantum valebit, quantum perspicua verba valent. Denique accessit ei nuper Scholiastes quidam^a, adjutor minime dignus ille mentione, nisi narrationem suam ex iisdem Alexandrinis reliquiis sublegisset, vitiatam mox fabellis seriorum Grammaticorum. Ex Josepho enim illos eam non sumpsisse manifestum est. Cæterum quantumtribuendum sit tali iudicio veterum, pro se quisque expendat: mihi etsi gravissimum videtur partim per se, partim quia illis plura Homericæ ætati proxima Carmina in manibus erant, in hac quæstione præiudicii potius quam iudicii loco esto. Quoniam enim ipsos versus habemus, in quibus vates de scriptoria arte aut silere aut testari putatur, utrum verum sit, ex certis interpretandi legibus dijudicare nostrum est.

XIX.

At occurrunt nobis nonnulli, opposita ancipiti vi silentii in hoc historico genere. In quo isti sane dicunt aliquid, sed non tantum, quantum sibi videntur dicere. Est haud dubie silentium quoddam nullius momenti et in neutram partem trahendum; contra aliud est argutum et, ut ita dicam, vocale, quod si non expugnatur

consideres, quæ addit:) "Ὅπου γὰρ καὶ περὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν τοσούτοις ἔτεσι στρατευσάντων ὑπερὸν πολλὰ γέγονεν ἀπορία τε καὶ ζήτησις, εἰ γράμμασιν ἐχρῶντο καὶ τὰληδὲς ἐπικρατεῖ μᾶλλον περὶ τοῦ τὴν νῦν οὖσαν τῶν γραμμάτων χρῆσιν ἐκείνους ἀγνοεῖν. Ὅλος δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὐρίσκεται γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον. Οὗτος δὲ καὶ τῶν Τρωϊκῶν ὑπερὸν φαίνεται γινόμενος. Καὶ φασὶν οὐδὲ τοῦτον ἐν γράμμασι τὴν αὐτοῦ ποιήσιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευμένην ἐκ τῶν ἀσμάτων ὑπερὸν συνεθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐν αὐτῇ σχεῖν τὰς διαφανίας. Tironum gratia cum Meriano notandum est, illud φασὶν de rebus vel certissimis usurpari in fuma minime obscura, non de iis, quæ a nonnullis sive paucis traduntur. De his Græce est φασὶν ἔννοι, φασὶ τινες. Eadem ratio est Lat. verborum dicunt, ferunt, tradunt, perhibent. Neque vero per se hoc multum proficit. Quam multa perhibet fama, quorum falsitatem ratio et tres testes doceant!

a Ad Dionys. Thracis Gramm. ap. Villos. Anecd. Gr. T. II. p. 182. Ἦν γὰρ, ὡς φασιν, ἀπολύμενα τὰ τοῦ Ὁμήρου τότε γὰρ οὐ γραφῇ παρεδίδοντο, ἀλλὰ μόνῃ διδασκαλίᾳ, ὡς ἔν μνήμονι φυλάττειντο κ. τ. λ.

diversum testantium auctoritate, vel ea, quæ omnes omnium auctoritates frangit, ratione, apud prudentissimum quemque semper plurimum valuit. Jam si forte tale non fuerit illud Homeri, libenter audiemus eos, a quibus remittimur ad alios poëtas, quos quum liqueat tritissimam habuisse artem scribendi, eorum plures tamen nusquam illius mentionem jacere videmus. Quamquam paullo diversa conditio videtur esse horum et Hesiodeorum Carminum. Nam quum in tanta longitudine illorum tot consuetudinum et celebrium artium picturæ intextæ sint, in primis earum, quæ illo tempore aliquam admirabilitatem ex novitate haberent, in Hesiodeis autem magna pars domesticæ disciplinæ tradatur, jure meritoque mirere, si neuter utilissimæ rei meminerit. Neque vero satis firmum per se esset hoc argumentum, aut dignum, in quo tantopere se jactarent viri docti. Quod enim ita se credere fatentur nullam artem Homero fuisse cognitam, quæ apud eum non inveniatur, retunditur hæc ratio exemplis variarum artium, quas nullo loco laudat, quarum tamen talis natura est, ut aliæ, quas sæpe celebrat, sine illis exsistere et cohærere non potuissent.

Pergamus ad aliud, quod magis continet causam. Dubitatum est olim ^a, an usum elixarum carniū norit Homerus. Non enim habet verbum *ἐψεν*, non aliud potestatis ejusdem; nonnisi assa apponit mensis. At vero qui illa Il. φ'. 362. Odyss. μ'. 237. cecinit et similia de lebetibus igni imponi solitis, num is coquinariam rem penitus ignorare potuit? Nec id, opinor, dubitabant veteres, qui illam quæstionem movebant. Pingendi artem, quæ eo nomine digna sit, Homerus nullam novit ^b; textilia et cognatarum artium opera memorat multa, picturam nullam. Nam quis nomen hoc imponat rubricæ navium aut pigmentis Caricæ mulieris ^c, quamvis per illa veris picturis prolusum sit?

^a Vestigium superest ap. Athen. I. p. 25. D.

^b Ita recte Plin. XXXV. 5. extr. Cui loco non adversatur, ut quidam putant, alius ejusdem operis, XXXIII. 7., etsi fortasse ex diverso scriptore petitus. Confirmat rem historia artium apud Græcos, ad ejus scriptores amandamus lectorem.

^c Il. δ'. 141. sqq. *Νῆες μέλαναι, μιλτοτάχαι, φεικιστάχαι* notissimæ sunt ex multis versibus,

Neque militiæ neque domi usitatam heroibus fuisse equitationem, utraque poësis clare loquitur: nam negligenda nobis est auctoritas unius cujusdam loci Il. ζ. 513. sqq. pluribus de causis: sed inauditam Homero rem videri fuisse minime sinunt similitudines Il. ο. 679. sqq. et Odys. ε. 371. Usus sum his exemplis potissimum, quia luculenter ostendunt, quid inter ignota et vulgo usitata intersit, et quam considerate cauteque conjectandum sit de primarum inventionum et morum successibus. Finge igitur vatem alicubi de invento Cadmi seu Palamedis diserte locutum, vel commercia epistolarum, primum, ut plerisque videtur, rudimentum scribendi, tanquam vulgatam rem testatum esse: num ex eo satis appareat, etiam volumina Carminum scribi moris fuisse?

Sed qui duo sunt apud Homerum loci, in quibus simile quiddam scripturæ reperitur, accurata interpretatio facile vincet, eos non magis de scriptura accipiendos esse, quam celebrem illum Ciceronis^a de typographia nostra. Atque in altero quidem loco, Il. η. 175. sqq. cito conventurum arbitror inter omnes, nihil inesse, quod alterutri parti proficiat. Describitur ibi modus sortiendi illustri quodam exemplo, sed ita, ut omnis narratio reclamet, ne animum subeat cogitatio literarum. Nam *σήματα*, quibus utuntur heroës, *χαράγματα* esse, sive signa arbitraria, ligno vel alii inutili rei addita, manifestum est ex eo, quod sors, quæ galea exiit, a circumeunte præcone unicuique agnoscenda demonstratur^b. Quare verbi *ἐπιγράφειν* v. 187. eadem significatio sit necesse est, quæ alibi ubique est, fodiendi seu scalpendi. Sensus alterius loci, ζ. 168.

^a De Nat. Deor. II. 37.

^b Hic subnotanda est paullo ante promissa ratio recentioris Scholiastæ in Ven. Cod. B. ad v. 185., suavissimi hominis. Nos unum alphabetum moleste quærimus; ille tot habet diversa, quot fuerunt populi Græciæ, in eoque causam videt, cur unusquisque heroum nonnisi suam manum agnorit. Rectius dudum editus brevis Schol., a melioribus h. l. edoctus, *οὐ γράμματα* sed *γραμμάς* *τινας* intelligi jubet. Optime antiquus Schol. Cod. A. ad v. 187. *Οὐ γράμμασι τῆς λήξεως, ἀλλ' ἰγχαράζας σημεῖα· εἰ γὰρ κοινῶς ἤδισαν γράμματα, ἔδει τὸν κήρυκα ἀναγνῶναι καὶ τοὺς ἄλλους, οἷς ἐπεδείκνυτο ὁ πλῆθος.* Item Eustath. p. 674. 35. *Οὐ γράμματα νοητέον ἐξ ἀνάγκης τὰ τοιαῦτα σήματα, εἰδῶτα δὲ τινα ἢ ἀπλῶς ἐκτυπώματα ἐν ὑποκειμένῳ ἐντέλει, λιθιδίῳ τυχόν ἢ ξυλῆ-θρῳ ἢ τοιούτῃ τινί.*

sqq., impeditior factus est ab iis, qui mores Homericos non discere ab illo, sed in eum inferre, et vaga vocabula ad consuetudinem sui sæculi torquere solebant. Ac certe hoc loco ut epistolam exspectes, inducit quodammodo ipsa res; inducunt *σήματα*; (quis nescit Φοινικικὰ *σήματα* Κάδμου?) inducit *πίναξ πτυκτός*, *tabella complicata*, vel, si quid elegantius quæris, *obsignata*^a. Ita vero magnopere mirandus erat consensus antiquorum interpretum, qui verbum *γράφειν* hic quoque voluerunt esse *χαράσσειν* s. *ξέειν*, *σήματα* nativa vi *εἰδωλά τινα*, *πίνακα* denique *σανίδα* s. *ξυλάριον*^b. Permirum est, inquam, eos, qui alias tanto studio novam suam sapientiam illinunt Homero, nunc repente tam sui dissimiles prodire. Quippe tales habemus et auctores antiquissimorum Scholiorum, et ipsum Eustathium, ex quibus cætero-

a Sic fere optimi Intpp. Francogalli plerique, *des lettres bien scellées*; Popius, *a sealed tablet*; alii similiter. Quasi Latina illa in textu vertissent e Cicerone, aut descriptionem plicatilis tabulæ sumpsissent ex Herodian. Hist. I. 17., apud quem VII. 6. *πτυκτὸς πίνακας* Politianus bene vertit *litteras obsignatas*. Num etiam Pollux audiendus erit IV. 18. ubi in una serie cum recentioribus *τριπτύχοις* et *πολυπτύχοις* Homericum *πίνακα* affert? Num Tragicī? apud quos leguntur *σανίδες*, *πτυχαί*, *διαπτυχαί γραμμάτων*, ut ap. Euripidem, tum alibi, tum Hippol. 856. Alc. 970. Scilicet, ut nihil dicam de more Tragicorum, novas consuetudines in heroicum ævum transferendi, plicari potuerunt tabulæ omni tempore, sicut nos plicamus chartam: id unum quæritur, an illæ notis literarum et vera scriptura consignatæ fuerint. Id nos nec Pollux, nec Herodianus, nec Tragicī docent.

b Accuratissime hæc persequitur Eustath. p. 652. sqq. *Γραμμάτων χεῖρσις νεώτερα ἐστίν ὡσαύτως καὶ τὸ ἀξέστα σημεῖα διὰ χρωμάτων ἐντυποῦν ὑστερον εὑρηται καὶ ἡ τῶν χαρτῶν δὲ χρεῖα τοῦ κάτω χρόνου εὑρημα. Οἱ δὲ γε παλαιοὶ, ὅποιόν τι καὶ οἱ Αἰγύπτῳ ἵποῦν, ζωιδία τινα ἐρογλυφοντες καὶ λοιποὺς δὲ χαρακτῆρας εἰς σημασίαν ὧν λέγειν ἱβούλοντο, οὕτω καὶ αὐτοὶ, καθὰ καὶ τῶν τινες ὑστερον Σκυθῶν, ἐσήμαινον ἃ ἤδειον, εἰδωλά τινα καὶ πολυιδῇ γραμμικὰ ξίσματα ἰγγραφοῦντες ἥτοι ἰγγλύφοντες πίναξι τουτέστι σανίσιν, ἀλλοδαίς τε καὶ ταῖς ἐκ πύξων, ἐξ ὧν αἱ λεγόμεναι πυξίδες. — Σήματά φησιν ἰγχεκολλημένα πίνακι πτυκτῷ τῷ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην χεῖρσιν. — Πίνακα πτυκτὸν, ὃ φάμεν ἡμεῖς δέλτον ἥτοι βιβλίον ἢ πιττάκιον. — Ἐχοι ἂν τις καὶ τοῦτο εἰς μαρτυρίαν τοῦ ξύλοις ἰγχαράσσεσθαι ποτε γράμματα, ὃ μάλιστα ἐπὶ μαρμάρων λιθῶν πεπεχειρήθη, ἐφ' ὧν καὶ ἡ τοῦ γράφειν ἀκόμῃτι ὀνοματοποιία: εἰ δὲ καὶ συνήγιστο ἡ τοιαύτη δέλτος ἢ ἐκ πύκνης τριγωνοειδῶς, κατὰ τοὺς ὑστερον Ἀττικοὺς ἀξέστας, ἐν αἷς ἱπνακογραφοῦντο νόμοι, κυριολεκτοῦτο ἂν ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ καθ' Ὁμηρον-πίναξ καὶ ἡ παρὰ τοῖς μετ' Ὁμηρον δέλτος. — Χρήσιμον δὲ εἰς τὸν παρόντα τόπον καὶ τὸ παλαιὸν ἱδρος, καθ' ὃ δένδροις ὅσα καὶ πίναξιν ἐνεκόλασπον ὅι παλαιοὶ τὰ τῶν φιλομυμένων ὀνόματα, ὡς εἴπερ Ἐρωτες ἢ Νύμφαι ὀρεῖναι τοῦτο ἐποίουν ὅσον, ἢ δεινα καλῇ, ὃ δεινα καλός. — Ἐκ τούτων δὲ καὶ παροιμία παρῆξεισται ὑστερον τὸ, Βιλλερεφόντης καθ' ἑαυτοῦ γράμματα κ. τ. λ. Conf. ad Odys. p. 1926. l. 49. p. 1959. l. 57. Qui novit Eustathium, statim videt, quibus auctoribus ista omnia adscribenda sint; laudatque ipse suos Παλαιοὺς. Itaque antiquissimus Schol. Cod. A. notat, *videri hic vocum et verborum scripturam significari*, sed non ita esse, *σημεῖα esse εἰδωλά, οὐ γράμματα*. Idem etiam breviter servavit Apollon. Lex. v. *γραπτῶς*. Neque alio pertinet locus Plinii XIII. 13. ubi, quum scripsisset, *pugillarium usum etiam ante Trojana tempora inveniri apud Homerum*, addit Bellerophonti *codicillos* (i. e. *pugillares*) *datos*, non *epistolas*. Quamquam hoc ex moribus Romanis dictum parum utile nobis esset sine reliquiis Grammaticorum Græcorum.*

rum, si non omnium^a, at certe plurimorum et optimorum Intpp. olim consensus emergit.

Quam ob rem, ut pleraque in hoc loco ambigua sint, videri tamen queat in eo latere aliquid, quod neglectum adhuc ab eruditis, impulerit veteres illos atque coëgerit, ut ibi quoque notas seu signa quædam viderent, non veram scripturam literarum. Atque ex hoc genere est in primis verbum δειξαι, cujus ea est vis, ut vel acerrimum adversarium sententia sua dejiciat. Nam si de perlato et reddito scripto loqueretur Homerus, aut equidem ejus proprietatem et consuetudinem loquendi penitus nescio, aut eum alio quovis quam illo verbo usurum fuisse contendo. Neque vero hoc tantum contendo, sed nego præterea, quenquam ποῆtam, nec Græcum nec Latinum, ne amantissimum quidem audacium vocabulorum, *monstrandi* seu *ostendendi* verbum posuisse de epistola reddenda. Minus me offenderet σῆμα ιδέσθαι v. 176. in lectione scripti, etsi nec hoc satis Homericum putarem: nunc utrumque ejusdem generis esse apparet. Addere plura tædet. Unum quæram: torquerene potius et pervertere decebit sermonem Homeri, quam interpretationem veterum, quæ et illorum et nostrorum temporum usu repugnet, amplecti?

Qualis tamen ille mos fuerit, qualia signa Proeti, Iobatæ monstrata, quærere est alius loci. Veteres Grammatici quid conjecerint, ignoramus, nisi quod pauci illorum videntur ea in numero ἱερογλυφικῶν habuisse, quemadmodum plures hodie fecerunt^b. At Apollodori locum illum cum Scholiis nostris comparanti haud ægre persuadeam, πίνακα πτυκτὸν ab illis habitum esse ligneam *tesseram* vel *symbolum* aliquem, qui notas mortíferas rudi arte incisas habuerit^c. De tabula cerata

^a Eustath. p. 655. l. 9. Τινὲς φασὶ, δύνασθαι τὰ μὲν γράμματα ἰνταῦθα σήματα φιλοσοφώτερον καλεῖσθαι· σημεῖα γὰρ φανῶν καὶ νοημάτων καὶ πραγμάτων εἰσὶ τὰ γράμματα. Ex illis τισὶν est Schol. Cod. B., σήματα explicans vulgari modo γράμματα: ne Plutarchum et alios scriptores memorem, qui modo Bellerophonteam ἐπιστολὴν, modo γράμματα garriunt.

^b V. c. Bachetus Mezir. ad Ovid. Epp. Heroid. T. I. p. 528. Hujus tamen rationis quoddam vestigium est in exsignato loco Eustathii.

^c Schol. Cod. A. ad v. 169. Γράψαι ἐστὶ τὸ ξῆσαι· ὅσον οὖν ἰγχαράξας εἰδῶλα, δι' ὧν ἴδου γινῶναι τὸν πινδερὸν τοῦ Προίτου. Circumlocutio hæc est verbi, quod Apollod. ad-

cogitare vix sinit consuetudo poëtæ, artificiosam ejusmodi operam aliquo certe epitheto aliave adjectione ornaturi.

XX.

Docet ergo locorum illorum explicatio, non ex peregrinis opinionibus captata, sed instituta diligenter ex Homericæ orationis proprietate, mentionem scripturæ in iis fieri nullam. Ac profecto si aliter se res haberet in posteriore loco, non temere is alicui suspicioso interpolatus vel aliquo modo vitiatum videri posset. Quæ suspicio quum ipsam speciem tolleret vulgati moris literarum, (speciem dico *unius exemplum epistolæ*,) nullumque apud poëtam vestigium earum relinqueret; nihil omnino præsidii superesset contrariæ opinioni, nisi ex ipsa hac tanta longitudine duorum Carminum, quæ nullo modo credibile videatur sine illius artis auxilio aut perfici aut ad posteritatem prodi potuisse. Ea autem ratiuncula quam levis sit et primis legibus historiæ repugnans, docti indoctique sciunt.

Jam vero non modo nullum tale in Homero estat testimonium rei vel vestigium, nullum ne tenuissimorum quidem initiorum legitimæ scripturæ vel Cadmei muneris ^a indicium, sed, quod longe maximi

hibuit, *ἱστορίας*; ut perspicuum sit, eandem utrumque sententiam sequi. Eustath. l. c. *Εὐριπίδης πρὸς τὰ Ὀμηρικὰ σήματα εἰς ἑξήμβολα μεταλαβὼν φησὶ ἔτι τοις ἀνέμοις σύμβολα, οἳ δὲ ἀστυσί σ' εἶδ'.* (Medea v. 613.) Mihi veri persimile videtur, jam tum inter cognatos obtinuisse notas quasdam symbolicas, quibus de nonnullis gravissimis rebus sensa animorum inter se communicarent, in primisque hoc genus *ὑποφθόρων σημάτων*, inventum fortasse ea ætate, qua ultionis cædium et inimicitiarum dira sævitia vigeat. Sed hæc accuratius explicanda sunt in singulari quæstione de *symbolis veterum*. Interim neminem pœnitebit comparare similia apud Merianum p. 523. sqq., in quibus etiam sunt facetissima hæc: "Si c'étoit là véritablement une lettre écrite en caractères d'alphabet, il seroit extrêmement singulier, qu'une invention si utile et dès-lors si connue, eût disparu deux générations après, dans des conjonctures où son usage devenoit d'une tout autre importance. N'étoit-elle donc bonne que pour des lettres de recommandation, qui tendoient à faire dévorer les gens par la Chimère?"

a Semper mihi maxime mirum visum est, qui fieri potuisset, si fabula ista de Cadmo tam vetusta esset quam volunt, ut eam tot Græci poëtæ prorsus intactam relinquerent. Id vero fecisse omnes, non modo eos, quos adhuc in manibus habemus, significant nobis silentia poëtarum Latinorum et Apollodori, qui ex mythicis

momenti est, contraria etiam omnia. Nusquam vocabulum *libri*, nusquam *scribendi*, nusquam *lectionis*, nusquam *literarum*^a: nihil in tot millibus versuum ad lectionem, omnia ad auditionem comparata; nulla pacta aut fœdera nisi coram; nullus veterum rerum famæ fons præter memoriam et famam et illiterata monumenta^b; ex eo Musarum, memorum dearum, diligens et in Iliade enixe repetita invocatio; nullus in cippis et sepulcris, quæ interdum memorantur, titulus; non alia ulla inscriptio; non æ signatum aut facta pecunia; nullus usus scripti in rebus domesticis et mercatura^c; nullæ geographicæ tabulæ; denique nulli tabellarii, nullæ epistolæ, quarum si consuetudo fuisset in patria Ulyssis, vel si *πυκτοὶ πίνακες* percontationibus procorum et Telemachi suffecissent, procul dubio Odysseam aliquot libris brevior, aut, ut Roussavius conjiciebat^d, omnino nullam haberemus.

XXI.

Hæc omnia colligata inter se, et in uno conspec-

poëtis celeberrima quæque collegit. Est hoc eo admirabilius, quod reliqua historia Cadmi nobilissimis fabulis causam dedit. Itaque tantum certe ex ea re colligendum esset, obscura primordia artis per plura sæcula neminem mythicorum poëtarum ad ornandum ejus auctorem excitare potuisse. Verum magis in promptu erit recta ratio, si ipsa illa primordia apud Græcos non priora fuerunt sæculo IX. ante Chr.

a De verbo *γράφειν* satis dictum est. Nusquam id apud antiquiores illos idem valet, quod inde ab Æschylo et Pindaro vulgare est. Deducta inde nomina, *γραφῆ* et *γράμμα*, ipsa quoque sunt posteriora. Annotarunt hoc veteres in loco illo Hom., ubi eos *σῆμα* ter positum offendit. Variaturum fuisse poëtam putabant, si illa ei nota fuissent. Eustath. l. c. *Τὸ γράμμα οὐκ εἶδεν ὁ ποιητής· εἰ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ ἦν ἐν χρήσει, καὶ δὲ καὶ ἡ ἐν Ὀδυσσεύϊ γραπτὴς, οὐκ ἂν τοῖς εἴποι τὸ σῆμα, ἐπιμείνας τῇ λέξει διὰ τὸ μνηστῆρας καὶ καίρειν.* *Γράμμα* primum reperiō apud Erinna. Neque *ἀναγνῶναι*, *legere*, aut simile aliquid, ibi ubi id maxime expectes, invenias; etsi alio sensu dicitur *σῆμα ἀναγνῶναι* Odys. τ'. 250. ψ'. 206. ω'. 545. Denique vocabulum *δίδασκεν* non est antiquius Æschylo et auctore Batrachomyomachiae, temporibus Æschyli, id quod etiam nonnulli ex veteribus viderunt, æquali.

b Vide loca in I. E. Kochii libello: *Literar. Magazin* I. p. 76.

c Talia quæras in Hesiodi *Ἑργois*. At Odys. 9'. 165. in navi commemoratur *φύσσει μνήμων*. Jam conferat aliquis, si poterit, Romanos homines a memoria. Nos antiquum usum sequimur Odys. φ'. 95. Neque curamus Eustathii explic., *ὁ γραμματικὸς ἦτοι ἀποσημαίνων διὰ γραμμάτων ἢ καὶ ἄλλως, λογιστὴς, ἐπιμελητής*. Tametsi hæc quoque satis produnt veterum Intpp. sententiam. Cæterum riderent, si hoc legerent, institores et propolæ nostri. Ex quo ordine ego ipse aliquando audivi mulierem quandam illiteratissimam nec cætera valentem ingenio, quum enumerationem faceret mercium, quas variis in oppidis conditas haberet, adeo longam, ut fortasse cum *μνήμων* Phœniciae navis certare potuisset.

d Dignissima est acutissimi viri sententia, quæ tota huc transcribatur ex Opusculo ejus *sur l'Origine des Langues*, Œuvres posth. Genè. edit. 1782. T. XVI. p. 240. "Quoi qu'on nous dise de l'invention de l'alphabet Grec, je la crois beau-

tu posita, num fortuita silentia sunt? an is, qui ita silet, loquentis et clare testantis personam gerit? Mihi quidem, etsi non sum nimis credulus, illa per se plane persuaderent, vulgarem autem opinionem defendere dementissima pervicacia videretur. At erunt, opinor, qui dicant, effici quidem ex illis, ut literæ vel obscurissimæ vel prorsus ignoratæ fuerint Trojanis temporibus, non item hoc, ut vates duobus post sæculis ipse quoque illiteratus fuerit. Extremam hanc latebram si obstruere vellem, necesse haberem longam disputationem ingredi de omni ratione, qua Homerus in descriptione heroicæ vitæ versari solet. Non enim apud illum nisi bis terve hoc genus reperio eruditæ artis, quod poëtæ cultiorum ætatum affectant, quum superiorum fabulosa gesta scenæ reddentes cavent sedulo, ne priscam sinceritatem novis moribus infucent, quo facilius lectoribus vel spectatoribus, propter antiquitatis peritiam incredulis, imponant, eosque rebus ac personis, quibus cummaxime volunt, interesse et tota mente quasi cum illis vivere cogant^a.

coup plus moderne qu'on ne la fait, et je fonde principalement cette opinion sur le caractère de la langue. Il m'est venu bien souvent dans l'esprit de douter non-seulement qu'Homere sût écrire; mais même qu'on écrivit de son tems. J'ai grand regret, que ce doute soit si formellement démenti par l'histoire de Bellerophon dans l'Iliade. Comme j'ai le malheur aussi bien que le P. Hardouin d'être un peu obstiné dans mes paradoxes, si j'étois moins ignorant, je serois bien tenté d'étendre mes doutes sur cette histoire même, et de l'accuser d'avoir été sans beaucoup d'examen interpolée par les compilateurs d'Homere. Non-seulement dans le reste de l'Iliade on voit peu de traces de cet art: (ne mireris, quod pauca vestigia dicit esse, quæ nulla sunt; ita loquuntur, qui non certi sunt sententiæ suæ:) mais j'ose avancer que toute l'Odyssée n'est qu'un tissu de bêtises et d'inepties qu'une lettre ou deux eussent réduit en fumée, au lieu qu'on rend ce poème raisonnable et même assez bien conduit, en supposant que ses héros aient ignoré l'écriture. Si l'Iliade eût été écrite, elle eût été beaucoup moins chantée, les Rhapsodes eussent été moins recherchés et se seroient moins multipliés. Aucun autre Poète n'a été ainsi chanté, si ce n'est le Tasse à Venise; encore n'est-ce que par les Gondoliers qui ne sont pas grands lecteurs.—Les Poèmes d'Homere restèrent long-tems écrits seulement dans la mémoire des hommes; ils furent rassemblés par écrit assez tard et avec beaucoup de peine. Ce fut quand la Grece commença d'abonder en livres et en poésie écrite, que tout le charme de celle d'Homere se fit sentir par comparaison. Les autres Poètes écrivoient, Homere seul avoit chanté, et ces chants divins n'ont cessé d'être écoutés avec ravissement que quand l'Europe s'est couverte de barbares, qui se sont mêlés de juger ce qu'ils ne pouvoient sentir."

^a Hinc vocabula ex hoc civili cultu tam rara sunt in optimis poëtis. Hinc Virgilius in Æneïde, etsi Homericam sinceritatem naturæ in plurimis rebus non assequitur, omniaque habet fucatoria, nusquam scripturam, et quæ ad eam pertinent, memorat. Neque tamen uno loco satis cavet levem errorem, in Sibylla, *Carmina in foliis describente notis et nominibus* III. 445. VI. 74. I nunc, et Georgiæ, Ovidio, Tragicis, Virgilium adde gravissimum testem, quippe perpetuum Homeri imitatore.

Qua ex re etiam talia quædam manarunt solennia apud poëtas, quæ orta primum e certa *persuasione* vatum, nunc sacrata *consuetudine* se tuentur. Ita hodieque longiorum Carminum conditores eundem, quem prisci illi credebant, afflatum Musarum et Apollinis ementiuntur, et ab iis numinibus, quæ nemo esse credit, doctos se *edere cantum*, non humano more *loqui* vel *scribere* simulant: ex quo jam ii quoque *canunt*, qui ne *pronunciare* quidem recte possunt, atque *auditores* sibi futuros sperant versuum, qui nonnunquam soli typographo *scribuntur*, et ab illo duntaxat syllabatim *leguntur*. Sed hæc et multo plura, quibus nostræ poëticæ ratio et ars ab antiqua *γνησιότητι* differt, ab aliis magistris cognoscenda sunt. Spernant licebit has argutias nostras, quicumque Homerum judicare nequeunt nisi ex nostris ingeniis, modo fateantur, diversis sententiis addictos nos non temeritate duci ad aliter judicandum.

Nec vero nobis ipsis credibile esset, Carmina a vatribus et memoriter composita et unius memoriæ ministerio propagata esse, (nonnulla enim non sunt credibilia, quæ historia cogit credere,) neque mirarer, si quis vel uni Homero quendam usum scribendi *ἐν ἀπορρήτοις* fuisse fingeret, nisi vulgatissimus olim mos recitandi et omnis historia rhapsodorum argumentationes et rationes nostras gravissime confirmaret. In illa autem est maxime, quod scrupulos, quibus assensus cohibetur, penitus ex animis evellat. Docet enim, quo pacto fieri potuerit, ut ætas *ᾠοιδῶν* scriptoriam artem vel non desideraret, antequam Græcæ linguæ aptata esset, vel, quum jam coli cœpisset, ligno et aliis operosioribus massis æquo animo relinqueret.

XXII.

Hic prorsus obliti scrinia nostra et bibliothecas, quibus nunc studiorum immortalitas constat, transvolemus hinc in alia tempora et in alium orbem rerum, ubi tot inventa, quæ nobis videntur ad beate viven-

dum necessaria esse, a sapientibus omnibus et stultis ignorabantur. Quid? quod ne nominis quidem immortalitas tum quenquam impellere potuit, ut ei duraturis monumentis prospiceret; idque de Homero credere, optare est, non fidem facere. Nam ubi is tali studio se teneri significat? ubi professionem ejusmodi, cæteris poëtis tam frequentem, edit, aut callide dissimulat? Carminibus quidem scelera et præclara facinora famæ tradi sæpe prædicat, at idem novissimum Carmen ab audientibus maxime celebrari fatetur ^a. Omnino autem satis habuit illa ætas, quasi sub nutrice ludendo ^b et divini ingenii impetum sequendo, res pulcherrimas experiri et ad aliorum oblectationem prodere: mercedem si quam petiit, plausus fuit et laus æqualium auditorum, præmia, si poëtis credimus, amplissima, longeque gratiora papyracea immortalitate. Etenim quanta admiratione tum et ipsi vates et cantus eorum excepti sint, apparet partim ex iis locis Homericis Carminis, ubi Phemius et Demodocus canentes inducuntur ^c, partim ex jucundissimo illo sermone Platonis, in quo Io rhapsodus munus et scenam suam describit. Nam sicut hic arte quadam efficere se jactat, ut tota theatra quocunque affectu ferantur, ut nunc lacrimas fundant, nunc torvis oculis circumspectent, nunc gaudium prodant vultu ^d; ita hoc multo magis et naturæ propiore arte effectum est a vatibus ipsis. Sed quum fere omnia, quæ de rhapsodis accepimus, plurimum conferant ad cognoscendam vitam *αἰοιδῶν*, utpote quorum in locum illi successerunt, pauca nobis de insigni ordine dicenda sunt, maximeque ea, de quibus viri docti adhuc minus sollerter existimarunt ^e.

^a Odyss. α'. 551.

^b Conf. egregius versus Hor. Epist. II. 1. 95. sqq. in quos commentarii usum præbet sagacissimi Garvii Disp. *Betrachtung einiger Verschiedenheiten in den Werken der ältesten und neuern Schriftsteller*, repetita in Collectione Lips. 1779.

^c Odyss. α'. 326. sqq. 9'. 62. sqq. ε'. 518. sqq. etc.

^d Καθὼς ἐκάστοτε αὐτοὺς ἀνῶθεν ἀπὸ τοῦ βήματος κλαίοντάς τε καὶ δεινὸν ἰμβρίοντας καὶ συνδαμβοῦντας τοῖς λιγομένοις. Pag. 555. E. et alibi in eo Dial.

^e Optime de iis putatur scripsisse S. F. Dresigius in Comment. Lips. 1754. 4. Et quæ quidem manu congeri poterant, congestit ille pleraque omnia; sed iudicium rerum lectori reliquit. Hoc qui quærit, adeat saltem Gillies' History of Greece, Vol. I. c. VI.

XXIII.

Nam ex iis, quæ a Salmasio et aliis disputata sunt de rhapsodis, non intelligitur, eorum potissimum curæ deberi, quod etiam nunc HomERICA tractamus, arteque rhapsodica actioni Græcorum omni, et scenicæ et oratoriæ, viam munitam esse^a: immo hos, quos insignem ordinem appello, pro levissimis hominibus habendos multi docuerunt ex Platone et Xenophonte. Sed hic primus est ex tribus erroribus, qui hujus rei veritatem pervertunt, quod priscæ illius atque Socraticæ ætatis rationes confunduntur. Alterum errorem jam sublatum puto, quo ex falsa notatione nominis ῥαψωδοῦ^b collegerunt quidam, versatam esse operam eorum in versibus passim excerptendis et consarcinandis ad modum Centonum, quales ex Homero a sanctis animis facti exstant, ridiculæ ineptiæ in summa gravitate rerum. Atque absurdum illud commentum etiam turpius ornatum est ab iis, qui circulatorios cantores sui temporis rhapsodis similes rati, res, quas illi cecinerint, in tabula pictas et bacillo demonstratas fingeabant. Tertius error latissime patet, hoc loco nobis in primis coarguendus. Nam quod ante usitatam scribendi artem commune erat Carminibus omnibus, singulare Homero institutum fecerunt, eumque vatem, quem ingenii sui monumenta scripto consignasse non dubitabant, unum

a Inde ὑποκρίνεσθαι sæpe dicitur de cantu rhapsodorum, ipsique ὑποκριταὶ ἱπῶν vocantur tum a Lexicographis, Hesychio et Timæo, tum a Diodor. Sic. XIV. 109. XV. 7. Plures autem ῥαψωδοὺς et ὑποκριτὰς, ῥαψωδῖαν et ὑπόκρισιν, ut diversa, ponunt, usu magis proprio. Proprie enim τὸ ῥαψωδεῖν ad omnia genera Carminum pertinuit, a quibus vera actio abesset, i. e. ea qua etiam orator caret.

b Παρὰ τὸ ῥάπτειν ᾄδῃν, consuere s. connectere Carmen. Quæ quidem vera est etymologia, sed ex antiquiorum temporum ingenio interpretanda. Quippe aliud est, breviora Carmina modo et ordine publicæ recitationi apto connectere, seu, ut Pindari Schol. ait, εἰσὸν τινα καὶ ῥαφὴν adhibere, aliud centonem consuere. Quod vero his postremis sæculis fuerunt viri docti, qui ῥαψωδὸν atque ποιητὴν ipsa vi nominis eundem putarent esse, falsa illos analogia fefellit. Non enim ῥάπτειν aut ὑφαίνειν ita de componendis versibus dici solet, ut de struendis dolis et consiliis. Adversatur etiam Pindarus Nem. II., ubi ignavissimum in illa ratione epitheton esset in verbis, ῥαπτῶν ἱπῶν ᾄδοι. Neque eo, sed simpliciter ad *cantum rhapsodicum*, trahenda est locutio ῥάπτειν ᾄδῃν in verss. Hesiodo tributis ap. Schol. Pind. l. c. Sed hic attingi tantum possunt ista omnia.

vel in paucis cantitari et memoriter vulgari solitum putarunt. Cui rationi et ipsa res et veterum auctoritas prorsus repugnat. Neque enim unius Homeri, sed et Hesiodi et aliorum Carmina, omneque epicum genus, mox lyricum quoque et iambicum, complexa est ars rhapsodorum ^a, fuitque diu hæc unica via publice prodendi ingenii, ut etiam Xenophanem poemata sua ipsum ῥαψῳδῶσαι legamus ^b. In Homericis autem, omnium præstantissimis, plurimorum studia hæsisse, et quasi *familiam* quandam exstitisse *Homeridarum*, quæ primum apud Chios, deinde alibi hanc artem exerce-ret ^c, multorum testimoniis confirmatur.

Quamvis vero artis hujus nomen videatur posterius esse Homero, ipsa ars et professio jam antiquissimis temporibus viguit, ac multo tum quam posthac fuit illustrior. Quoad enim paucorum erat, memoria complecti majorem numerum Carminum, nondum apertis ludis, quibus illa pueri docerentur, unoque genere eruditorum, sacris vatibus, tota Græcia circumlatis, etiam eos, qui illorum opera in notitiam vulgi perferebant, præcipuo honore haberi consentaneum fuit. Quanquam primo quidem vatem quemque fere nonnisi sua divulgasse, vel ex eo apparet, quod rhapsodicæ professionis Hesiodus aut aliquis alius suppari ætate auctor nuncupatur ^d. Mox autem inde a Terpandro Lesbio Olymp. XXXIV. usque ad Cynæthum Chium, excellentem in primis in arte sua Olymp. LXIX., eosdem non aliena tantum sed etiam propria cecinisse, nullumque prope

^a Vide Plat. de Legg. II. p. 658. D., in Ione p. 550. B. Athen. XIV. p. 620. C.

^b Ap. Diog. Laërt. IX. 18. Quem locum Rossius nuper in Commentatt. Laërt. non melius accepit quam Feverlinus in Diss. de Xenophane p. 21.

^c Familiam dico ea significatione, qua familie appellantur sectæ vel scholæ philosophorum, non tanquam stirpem et progeniem Homeri. Hanc interpretationem relinquamus vanitati Chiorum ap. Strab. XIV. p. 645. a qua fortasse ipsi Homeridæ abfuerunt. Qui si vere genus suum, non artem, duxissent ab Homero, paullo certiora de natalibus et vita ejus tradere debebant. Neque vero argumentum est in locis Pindari, Acusilai et Hellanici (ap. Harpocr. v. Ὀμηρίδαι), quod vulgarem illam famam confirmet; multo minus in usu nominis apud Platonem, Isocratem aliosque scriptores. Exstincta enim celebri familia, translatus est nomen ad quosvis Homeri cantores, interpretes, studiosos, uti ap. Ælian. Nat. Anim. XIV. 25. extr. Cæterum quam mature hæc res tota obscurata sit, veterum Grammaticorum dissensus ostendit ap. Harpocr. Suid. et Schol. Pind. II. cc.

^d Nicocl. ap. Schol. Pind. I. c. et Athen. I. c. Exploratoria haberemus de hac omni re, si scripta Dionysii Argivi, Timonachi, Hippostrati, Aristoclis, Menæchmi aliorumque, ab illis duobus laudata, superessent.

fuisse rhapsodum, quin idem probabilis poëta esset, manifesta historiæ vestigia arguunt. Atque ex hoc factum esse puto, ut tam multa Carmina illorum temporum, oblitteratis rhapsodorum, a quibus confecta essent, nominibus, quum ab aliis et aliis subinde repeti sole-
 rent, tandem falsis auctoribus assignata et ad extremum
 ὁδῶσποτα circumferrentur.

XXIV.

Jam etsi Homeri ævo perpaucae artes et opificia a certis hominibus tractabantur, attamen ars ᾠοιδῶν tum non minus peculiaris fuit quam fabri aut figuli, quam medici aut harioli^a, honorem autem publice privatimque habuit longe maximum. Sive enim in oppidis suis manebant, sive varia loca, populorum conventus regumque epulas obibant, cari diis et venerabiles hominibus habebantur. Eadem rhapsodis dignatio, eadem vita fuit, donec res sensim cum studiis et moribus hominum immutata, et, argento certaminum præmio proposito^b, ad levem quæstum deducta eviluit. Verum hoc alias: nunc illud quæramus, utrum ex libro an memoriter cecinerint rhapsodi, et quali discendorum Carminum modo usi sint, quando libros non haberent. Qua in re nemo nisi veteris Græciæ plane hospes dubitet, quin illi memoriter pronunciaverint omnia: ita jam fecerant prisci vates omnes, trium Musarum, Μελέτης. Μνήμης, ᾠοιδῆς, cultores; quin adhuc Socratis ætate, quum scripta exemplaria Homeri a rhapsodis maxime conquirentur^c, ipsa recitatio non est facta de scripto^d.

Stupes fortasse ad tantam capacitatem memoriæ, quæ totum Homerum complecti potuerit? Mihi vero

a Vide Odys. ε'. 585. sqq. Hesiod. "Erg. 25. Hymn. in Apoll. 165. sqq. etc.

b Io ap. Plat. p. 535. E. 'Εάν μιν κλαίοντας αὐτὸς καδίσω, αὐτὸς γελᾶσθαι, ἀργύριον λαμβάνων· ἴαν δὲ γελῶντας, αὐτὸς κλαύσθαι, ἀργύριον ἀπολλύς.

c Xenoph. M. S. IV. 2. 10.

d Ineptus videor mihi ipse, qui talia doceam. Sed ne illud quidem assecuti sunt multi; immo ex Platonis Ione opinionis suæ præsidium captarunt, ubi tamen rhapsodo maxime necessarium esse dicitur memoria valere p. 539. E., nihilque aliud inest,

id etiam parum videtur, multoque plura nonnunquam bonos rhapsodos tenuisse suspicor. Etenim si etiam tum, quum multiplex doctrina, ad lectionem librorum revocata, cultissimæque vitæ negotia obruebant memoriam, Athenis fuerunt liberaliter educati, qui universam Iliada et Odysseam tenerent^a; quid ambigis de iis hominibus, qui in tali re assidue operam locabant, et illis in sæculis, ubi brevior orbis discendorum ingeniis quasi vacuitatem dabat, sapientiæque fama longe aliis studiis parabatur? Quid? Plato^b quidem atque alii veteres philosophi judicaverunt, hanc facultatem animi nostri metiendam non esse eorum temporum modulo, quum apparatus subsidiorum illius culturam impediret; inventas literas profuisse disciplinis, sed obfuisse discentibus, adeo ut quæ inventio medicamen memoriæ dicta esset, eadem non immerito noxa ejus et pernicies diceretur. Quod verissime monitum esse, illiteratorum hominum et doctrinæ nostræ expertium populorum contemplatio docet. Neque enim nobis opus est afferre singularia specimina validioris memoriæ, ut Hortensii oratoris, quem Cicero narrat ea, quæ secum commentatus esset, sine scripto omnia reddere potuisse iisdem verbis, quibus cogitavisset, sive poëtarum, tum *αὐτοσχεδιαζόντων*, qui Italis *improvisatores* vocantur, tum aliorum multorum, quos constat, præsertim interdictos usu scripturæ, plura milia versuum et fecisse in animo, et memoriæ infixæ sæpius repetiisse. Quippe non agimus de raris quibusdam miraculis naturæ, verum de *ordine hominum, per totam vitam huic uni arti vacantium, ut vel pangerent Carmina, quæ mox canendo divulgarent, vel divulgata ab aliis discerent.*

Atqui tales fere ordines hominum in aliis quoque populis reperimus, apud Hebræos *scholas*, quas dicunt, *Prophetarum*, tum cognatiores nobis *Bardos, Scaldros*,

quod ad usum exemplarium spectet. Denique adde, quod in verbis, quibus rhapsodorum recitatio notatur, nullum est, quod illuc pertineat. Dicunt Græci de ea *ῥῆδιον, ψάλλειν, μελῶδιῃ, μνημονεύειν, ἀπαγγέλλειν, διατιθέναι*, similia, nusquam *ἀναγιγνώσκειν* aut *ἀναλίσσθαι*.

^a Xenoph. Sympos. III. 5.

Phædro p. 274. E.

Druidas. De his quidem postremis Cæsar et Mela referunt ^a, propriam eorum fuisse disciplinam, in qua nonnulli ad vicanos annos permanserint, *ut magnum numerum versuum ediscerent, literis non mandatorum* ^b. Quam vellem tantillum nobis Græci tradidissent de vatibus et rhapsodis suis! Nam et horum propriam quandam disciplinam et singulare studium artis fuisse, pro comperto habendum arbitror. Age igitur, rhapsodicæ *διδασκαλίας* modum, antiquitatis tenebris obscuratum, similium rerum comparatione eruamus. Fuit is, si quid video, idem, qui diu adhibitus est in scena, et tragica et comica, in variis generibus chororum, denique in scholis et ludis, priusquam scribendi legendique facultas vulgo frequentari cœperat. Is autem modus qualis fuerit, ipsa vocabula testantur. De poëtis enim proprium est et ex re ductum, *διδάσκειν θεάματα*, Latine *docere*; de actoribus, *μανθάνειν*, *discere partes*: hinc *διδάσκαλοι*, *ὑποδιδάσκαλοι*, *ἀντιδιδάσκαλοι*, *διθυραμβοδιδάσκαλοι* et alia hujuscemodi ^c. Nimirum, ut chironomiam, ut reliquos motus corporis, ut totam saltationem actores discebant adspectu præmonstrantium magistrorum, ita etiam verba, præcinente ipso poëta, auditione, non, sicut hodie, e libellis arripiebant. Itaque hoc instituto usi videntur rhapsodi, ut alter alterum doceret coram, mox exercitatio et frequens recitatio artem pararet. Neque sane est, quod hanc rationem incommodam vel memoriæ molestiorem putemus hac nostra: certe id quisque nobis concedet, eam non potuisse non multo efficaciorē esse ad optimam pronunciationem atque verborum sententiarumque omnium veram vim et sonum assequendum. Huc accedit, quod acerrima studia auditorum cum summo amore

^a Ille B. G. VI. 14. hic III. 2.

^b Simile quiddam et alias sæpe et nuperrime de natione Ossiani narratum est a G. Thorntono in Transact. of the Americ. philos. Society at Philadelphia, Vol. III. p. 514. sqq. In illa natione etiam nunc senes esse, qui tantam copiam antiquorum Carminum memoria custodirent, ut velocissimum scribam per plures menses dictando fatigaturi essent.

^c Post ea, quæ ex Harpocr. et Hesych. v. *διδάσκαλος* a nonnullis viris doctis breviter, et a Casaub. in Athen. VI. 7. didascaliarum causa notata sunt, nemo, quod sciam, in hanc rem accurate inquisivit, expectatque ea adhuc lucem suam cum multis aliis, quæ ad ludos scenicos Græcorum pertinent.

domesticæ historiæ in antiquis ἔπεσιν haud dubie operam istam facilem et jucundam efficiebant. Quæ omnia, ex illorum temporum ingeniis ac moribus existimata, locum non relinquunt dubitationi, qui fieri potuerit illud, quod factum esse historicæ rationes pervicerunt.

XXV.

Hæc autem reputanti mihi vehementer errare videntur ii, qui putant literis non usum Homerum statim totum immutari et sui dissimilem reddi necesse fuisse. Id scilicet effecisset vaga auditio, non legitima et bene composita διδασκαλία. Verumtamen ipsi veteres a rhapsodis repetebant originem variarum lectionum, in eorumque creberrimo cantu præcipuum fontem videbant corruptionis et interpolationis Homericæ. Atque hoc iudicium, ab Alexandrinis Criticis profectum^a, ejusmodi est, ut natura rei cogitantem facile eodem perducatur. Neque enim ne tenacissima quidem memoria, a scriptis exemplaribus destituta, non vacillat interdum, et paullatim longius a fide desciscit. In primis vero recitatio ipsa, vivido impetu et ardore animi peracta, infirmaverit oportet memoriam, multisque mutationibus causam dederit, in eo præsertim sermone, qui quasi sponte concluderet versum, neque hanc artificiosam concinnitatem haberet, quæ aliunde illata respueret, quum omnia tanta simplicitate sententiis verbis conferta sint, omnia ita membratim et incisim decurrant, ut mutandi, detrahendi, addendi ubique maxima facilitas sit. Postremo mirum fuisset, nisi rhapsodi generosioris spiritus, et qui ipsi poëtæ essent, passim aliquid a se melius dici posse, alia etiam in auditorum gratiam clarioribus verbis exprimenda, alia denique intertexenda pluribus Carminibus uno filo nectendis putarent. Ut enim ab omnibus intelligerentur et cum voluptate audirentur, summa illorum cura esse debuit, non

^a Servatum ap. Joseph. extremo loco, quem supra descripsi p. 197.

hæc, ut Carmina sincera servarent, qualia primum fuerat vates. Itaque nominatim Cynæthi familia insimulatur illum tum aliis modis corrupisse, tum proprios versus inculcavisse^a. Quare equidem crediderim, si ex talium rhapsodorum ore exceptum hodie exstaret exemplum Homeri, ab insequentibus Criticis non limatum, eandem illius faciem futuram esse, quam majores nostri *Hymni Homeridarum* habent.

Admonet me hoc nomen Hymnorum, ab Hemsterhusio et aliis eruditis inductum, ut adjiciam aliquid de interpolatione rhapsodorum, ex quo plane appareat, quam illi non alieni fuerint a poëtica facultate, et quam sine fraude talis interpolatio facta sit. Prius quidem etiam nullo auctore verisimillimum esset, nisi adeo frigida putes illorum ingenia, ut usu pæne quotidiano optimorum poëtarum non incaluerint ad aliquid simile tentandum. Verum, etsi hujus ævi tam lacunosa historia est, Pindarus tamen et Plutarchus^b satis clare tradunt, compositos a rhapsodis esse Hymnos, quibus sollenni recitationi Homericorum et aliorum Carminum præluderent. Itaque posteriore in primis auctore fretus jam olim Hemsterhusio duce conjeci, ex talibus procemiis et fragmentis procemiorum hanc nostram farraginem Hymnorum conflata esse, addita causa, non improbabili fortasse, cur illa sensim cum Homericis Carminibus confusa sint^c. Nihil enim, ut opinor, interfuit theatrorum istorum, exploratum habere, cui quidque deberent, quod auditu dig-

a Schol. Pind. l. c. et ex eo Eustath. ad II. p. 6. inf.

b De Musica p. 1135. C. loquens de modis citharædicis et rhapsodis antiquioribus: Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, ὡς βούλονται, ἀφοσιωσάμενοι, ἐξίβαινον εὐθὺς ἐπὶ τῇ Ὀμήρῳ καὶ τῶν ἄλλων ποιήσιν· ὃλλον δὲ τοῦτ' ἐστὶ διὰ τῶν Τερπάνδρου προεμίαν. Ex hoc uno loco discimus, non in Jovem solum et Musas, sed in cæteros quoque deos procemiarî solitum fuisse. Neque tamen ex Pindaro recte colligas, semper a Jove principium factum. Comparatio illius, uti Lyricum decebat, ducta est a genere maxime illustri, i. e. a more celeberrimorum festorum et πανηγύρεων. Cæterum ut Pindarus dicit προεμίαν Διὸς, sic Thucydides III. 104. partem majoris Hymni in Apoll. sub Homeri nomine laudans, vocat προεμίον Ἀπόλλωνος: quo nomine et alii plerique utuntur de Hymnis. Quippe vocabulum ὕμνος latius patet, et sæpe omne genus ἑπῶν complectitur. Unde illud in fine trium Hymnorum, manifestum istius moris vestigium:

Σὺ δ' ἰγὰ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

c Ad Hesiodi Theog. p. 60. Conf. Mitscherl. ad II. in Cer. p. 101. et Groddeck Comment. de Hymnorum Hom. reliquiis p. 21.

num esset: Alexandrinorum autem tempore, quorum maxime interfuit, nihil videtur superfuisset nisi varia et obscura fama, ut de tot aliis ἀδασπότοις, quorum partim jam apud Herodotum mentio fit.

Denique de sollennis justæque recitationis ratione in publicis conventibus et certaminibus paucissima sunt, quæ certa rerum fide tradantur. Unum inter omnes constat, utrumque epos Homeri nonnisi particulatim ac diverso ordine decantatum esse, et particulæ cuique vulgo proprium nomen fuisse^a. Ea nomina exstant tum apud Ælium et Eustathium in principiis rhapsodiarum, tum apud alios scriptores quam plurimos, qui passim HomERICA loca ad illum modum excitant. Sed eæ partes ab initio fere longiores fuerunt, neque, ut ex Eustathio colligas, cum Aristarchea descriptione librorum congruentes. Ita Ἀλκίονος ἀπόλογος IV. vel V. libros Odysseæ complectebatur^b; quod pensum in una sollennitate commode absolvi potuit. In aliis Carminibus, ut in Καταλόγω νεῶν, in Κόλῳ μάχης, artem rhapsodi spectatam puto, præsertim in legitimis certaminibus, ut cum cæteris apte coirent et elegans ῥάφη efficeretur: in quo tamen haud dubie plura per sæcula nihil certum et constans fuit, quum res modo a locis ac temporibus recitandi, modo ab ingenio et iudicio rhapsodorum penderet.

XXVI.

Hæc omnia, quæ accurate exposui de tempore receptæ primum apud Græcos scripturæ, de prisco pangendorum prodendorumque Carminum more, de rhapsodis, unicis illorum depositariis, quædam quasi πρότελαια sunt diversæ et altioris, quæstionis. In hac re-

^a Instar omnium nobis est auctoritas veteris scriptoris, quem excerptis Ælian. V. H. XIII. 14.

^b Conf. recte monentem Twiningium in Notis ad Aristot. Poët. p. 365. Addo simillimum exemplum ap. Herodot. II. 116., ubi II. ζ'. 239. sqq. laudantur ex Δημοφίδους ἀριστεία, quo nomine a Grammaticis appellatur II. E'. Quod ipsum una cum tenore constructionis valde adversatur obelo Valckenavii, delentis verba, ἐν Δημοφίδους ἀριστείῃ.

pente omnis campus disputationis mutatur, evanescunt ferme vestigia historica, et in locum eorum trepide succedit conjectura et ratiocinatio, non quærens illa, quid Herodotus, quid Plato, quid summus Aristoteles afferat, sed quid ex principiis bene provisus cogatur et efficiatur, id severo iudicio persequens et cum ipsa natura comparans. Conjecturas huiusmodi hodie vulgus infamare solet nomine hypothesisum. Dura conditio: nos tamen diu cunctati et expectantes, dum præfidentior alius hoc auderet, non metuamus diutius famæ, planissimeque statim dicamus, quod res est.

Videtur itaque ex illis sequi necessario, tam magnorum et perpetua serie deductorum operum formam a nullo poëta nec designari animo nec elaborari potuisse sine artificioso adminiculo memoriæ. Cælo demissum ingenium demus Homero, altissimarum capax cogitationum, quibus divinarum et humanarum rerum omnium scientiam exhausserit; sit ille nobis, ut Velleius ait, sine exemplo maximus et sine æmulo: ac sane nunquam illius luminis splendor iterum exorietur, nisi alteram Græciam nascentem viderit orbis: sit ille, qui ingenio supra omnes eminet, quod præter naturam est, limatissimus idem et omni arte perfectissimus: ne tali quidem homini tribui potest id, quod prorsus humanitatis captum superat, et cui mente complectendo locus et materia et fundamentum desunt. Etenim si priora ἐπη omnia breviora fuerunt, eorumque vulgandorum, etiam ipsius ætate et diu postea, unicus modus fuit publica recitatio, talis videlicet, quali rhapsodos ad Cynæthum usos vidimus; si porro minime credibile est et nulla auctoritate nixum, plures cantores per aliquot dies sive hebdomades dierum coactos unquam esse ad tanta Carmina auditoribus ingerenda; quæ una ratio fuisset, ut magnitudo et summa eorum, non dicam comprehenderetur, sed ad extremum audiretur^a: cogitur, inquam, et efficitur

^a Aristoteles quum εὐσύνεστον μῆκος vidit in Iliade (Poët. 25.), etsi ipsa longitudo ejus apud veteres in proverbium cessit, de lecta sic judicavit, non de audita. Quamquam hoc parvi momenti est. Sed notabile est, quod Dacer, ibi ad c. 24. narrat, Iliada commodè perlegi posse uno die. Hoc ego legens sæpe ad Judæum Apellam

necessario, illi universi operis descriptioni, rei per se forsā non nimis arduæ, arduam maxime et plane ineluctabilem vim naturæ obstitisse. His omnibus nihil detractum volumus sollertiæ vatis, quæ quam parva sufficiat magnis voluminibus, innumeris documentis constat; sed necessarium fuisse tantis operibus designandis contendimus ministerium manuum et instrumenta, quibus illa notata aliquo modo, statim vulgo aut saltem paucis familiaribus integra traderentur. Id Homerus efficere non potuisset *decem linguis, ferrea voce et æneis lateribus*^a; hic ipsi graphium opus erat et tabulæ. Quid? quod, si forte his instructus, unus in sæculo suo, Iliada et Odysseam hoc tenore pertexuisset, in cæterarum opportunitatum penuria similes illæ fuissent ingenti navigio, quod quis in prima ruditate navigationis fabricatus in loco mediterraneo, machinis et phalangis ad protrudendum, atque adeo mari careret, in quo experimentum suæ artis caperet. Non commemorabo, quam apte sint in artibus Græcorum omnes gradus et successus nexi inter se et alii aliis præmuniti, ut, cur quisque sequatur deinceps, ex superiore via et antecessione causarum intelligi possit. Exempli gratia, pronum fuit ingenio Græco, ex epicis ἀοιδαῖς mutanda forma serere scenicam fabulam, et fastidio quodam, ut fit, ejusdem cantilenæ ea, quæ in illis narrata erant, personis dicenda dare, quasi ante oculos agerentur: illud nullius nationis ingenio fac-

remittebam. Similiter Twiningius: *For a wager, indeed, I will not say what might be done, if we had reading races at Newmarket.* Not. p. 478. At si hic doctissimus vir locum Aristotelis inde a verbis, *Εἴη δ' ἀνθρώπου*, recte interpretatus est, etiam Iliada et Odysseam ἐκφυροποιήσας fore putavit criticus philosophus, ad tertiam partem versuum contractas. Quod quidem argumentationibus nostris accommodatissimum esset. Nec ea sententia omnino indigna est Aristotele, neque reliquis præceptis ejus contraria, probataque nuper etiam alteri interpreti illius operis, Pyco in Comment. p. 458. Neque nunc doctus quisquam, summaris Cypriorum et parvæ Iliadis magno emolumento harum literarum publicatis, ad Dacerii sententiam accesserit, qui nomen *veterum* l. c. ad illa Carmina referebat. Sed duo interpretationem illius loci dubiam faciunt, primum quod de reliquorum ἱπῶν, ante Aristotelem proxime editorum longitudine incerti sumus, tum quod nescimus, quid in tragica scena fuerit *μὴ ἀρχαῖος*. Nam Diogenis L. III. 56. auctoritas post emendationem eximii viri, ista quatuor nomina festorum ad marginem relegantis, adhiberi non debebat; alia vero auctoritas deest, qua sine erroris periculo nitaris. Conf. Bartholemy Diss. in Memor Acad. Inscript. T. XXXIX. Hic autem ad conjecturas confugere, etsi summæ rei nostræ profuturas, non vacat.

a Il. β. 489.

tum est, nec potuit fieri, ut quis ad talem ludum prodiret sine spectatoribus, aut longitudo ejus ultra 15,000 versus excurreret. Eodem pacto si Homero lectores deerant, plane non assequor, quid tandem eum impellere potuisset in consilium et cogitationem tam longorum et continuo partium nexu consertorum Carminum. Sæpius eadem repeto: sed identidem repetendum est illud *posse*, cujus ex ipsa humana natura vis tanta est et firmamentum causæ nostræ, ut, nisi illud tollatur, nemo aliis difficultatibus, quibus ea fortasse laborat plurimis, angi et sollicitari debeat ^a.

a Jacta est alea, ad quam certe non imparatus accessi. Superstes adhuc sunt, (et utinam diu sint!) memineruntque fortasse duo literatissimi viri, quid ego annis 1780. et 1781. de hac re secum et sermonibus et literis egerim. Ab illo inde tempore ad alias curas digressus, raro mihi inter amicos passus sum verbum excidere, quo silentium et firmatam opinionem doctorum interpellarem. Etiam in prælectionibus meis multos annos imitatus sum interpretes doctrinæ sacræ, qui edictorum metu territi non id docent, quod sibi met ipsis placet, sed quod ecclesiæ olim ex tempore probandum præscriptum est; neque publice quidquam de dubitationibus istis prodidi. Reposui præterea subinde et abolevi, quidquid illarum mihi notaveram, si forte iis ex memoria et animo elapsis succedens alio tempore nova cogitatio scrupulos tolleret. Semel adeo puduit me et tædium plane viæ vel erroris mei, lecto Perralti libro de Comparat. vet. et recentt., ubi T. III. p. 55. in contempntionem antiquitatis refert, aliquid simile a quodam popularium suorum commentatum esse et aliquando proditurum. Paulo post accipio opusculum, quod ille minabatur, hominis, Homerum negantis unquam fuisse, utrumque autem *συμμάριον* conflatum esse docentes ex *tragædiis et variis canticis de trivio, mendicorum et circulatorum, à la manière des chansons du Pontneuf*; cætera in eundem modum: et in Proœmio omnino nihil se ex Græcis literis operæ pretium didicisse confirmat. Quod unum est ex paucis, in quibus facile apud omnes fidem inveniatur: reliqua somnia sunt et deliramenta. Hominis alioquin non obscuri neque insulsi, aliisque libris etiam in Germania noti, (*Fr. Hedelin Abbé d' Aubignac*.) libellus ita inscriptus: *Conjectures academiques ou Diss. sur l'Iliade*, quum diu latuisset apud Charpentarium et alios, qui, incertum amici an veterum amore, illius editioni moram nectebant, tandem mortuo Hedelino prodit Par. 1715. 8. Is aliquoties mihi perlectus, ut dixi, tædium attulit opinionis meæ, in cujus similitudinem quandam levissima temeritas et inscitia antiquitatis delapsa esset; serioque cœpi vulgari quamvis male cohærenti rationi argumenta conquirere. Nam ne Hedelino quidem a Boilavio, Dacerio et aliis bene responsum videbam. Ita varie anisus, ut historicis difficultatibus alia atque alia via occurrerem, mox denuo vexatus illis, denuoque coactus cedere, conscius mihi sum, nihil me nec vanitati cupiditatis nec sententiæ novitati indulsisse, et omnes intendisse nervos, ut ab erroris laqueis caverem. Testes rei habeo multos familiarium meorum, quibuseum per hos proximos annos laborem meum communicavi, provocando eos ad quærendum verum, et omnia, quæ in ipsis Carminibus mihi adversari viderentur, studiosè colligenda et sub unum adspectum cogenda. Ac ne nunc quidem hæc disputo, ut cuiquam persuadam, cui non ipsa res persuadeat, sed ut, si quid erraverim aut in falsum detors-erim, erroris convincar ab acutioribus.

Ne vero Rudbeckianum ingenium induisse videar, quippe qui vel in minimis historicam veritatem sacram rem habere soleam, duorum summorum hominum auctoritatem asferre possum, Is. Casauboni et R. Bentleyi, in quorum scriptis non ambigua vestigia exstant ejusdem opinionis. In Casauboni scriptis plura sunt; Bentleyi unum est in primis insigne in libro adversus Collinum anglice scripto: *Remarks upon a late Discourse of Free-thinking, in a Letter to N. N. by Philoleutherus Lipsiensis*, cujus primam edit. 1715. et septimam 1757. præ oculis habeo. In utraque harum

XXVII.

Difficultates illas, quas mirifica forma et descriptio horum ἐπῶν partiumque dispositio objicit, singulatim expendendas et omnibus viribus atque opibus augendas aliis mandabo. Feci quidem et ipse utrumque pro virili parte, sedulo cavens, ne quid mihi dissimularem aut cupide agerem; sed hæc complurium et diversa via ingredientium studiis digna cura est, in primis eorum, qui vim humani ingenii in hoc genere metiri possunt ex suo ingenio, et iudicium artis subactum habent antiquarum literarum cognitione, Klopstockiorum, Wielandorum, Vossiorum. Nam vulgaribus Gallofrancorum præceptis et formulis epici Carminis faciendi nihil ad summam rei proficimus. Neque enim satis est, artificia utriusque corporis admirari, quæ nunc insunt, primariam quandam et simplicem περὶ ἅπαν, in maxima varietate rerum et eventorum ubique conspicuam, unum actum ex universa historia Trojani belli, unum heroem selectum, reliqua ad exornandum scilicet callide interposita; hic omnia ad iram Achillis relata, illic ad Ulyssis reditum; nihil non

iisdem verbis §. VII. hæc leguntur: *Homer wrote a sequel of Songs and Rhapsodies, to be sung by himself for small earnings and good cheer, at Festivals and other days of Merriment; the Iliad he made for the Men, and the Odysseis for the other Sex. These loose Songs were not collected together in the Form of an Epic Poem, till about 500 years after.* Quid clarius est hisce verbis? Eaque et satis cogitate scripta, nec ardore digladiandi elisa esse, ex totius loci contextu apparet. Neque tamen hæc professio principis Criticorum, tam aperta tamque memorabilis propter ipsum tempus, quo eam edidit, i. e. paucis annis post famosum opus Perralti, seu quod ea in libro potissimum theologis scripto latebat, seu quod multis temere jacta videbatur, ab ullo viro docto ad disputationem vocata est; immo a plerisque penitus neglecta, ut a Moneta ad Bailletum T. III. P. I. p. 277., Hedelini cæcum impetum narrante, ab aliis, ut a Clarkio, frigide aut tribus verbis transmissa, a Popiis adeo derisa fortasse. At ipse Bentleius, qui senectuti suæ criticam recensionem Homeri seposuerat, in illa, id quod ex quibusdam indicibus colligo, huic rei ex industria lucem daturus erat. Quapropter valde miror, nihil, quod ad hanc quæstionem spectet, reperiri in criticis libris Anglorum, qui de illius editionis consilio mentionem faciunt. Digamma Æolicum cum reducturum fuisse, Dawesius et alii operose docent. Hæc autem narratio de digamma mihi sæpe dubitationem iniecit haud levem, quid Bentleium conjiciam de antiquitate scripturæ Græcorum sensisse, et quibus causis, si Homerum scripsisse putarit, hanc Carminum ejus epicam formam tanto posteriorem ponere potuerit. Velim de his certiores nos faciant ii, qui aditum habent ad ejus adversaria et notas Homericas, quæ in manus Cumberlandi venisse dicuntur in Biographia Britann. edit. sec. Vol. II. p. 244. Nihil est, de quo potius Bentleii iudicium cognosce cupiam: et quis non idem cõpiat, qui Phalarideæ controversiæ iudicem norit? Id dubites, an illius emendationi Homerus tantum debiturus fuisset, quantum Horatius debet et Comici.

bene continuatum, nihil præposterum, nihil perturbatum, nihil hians. Plura horum vere dilaudari ^a, quis neget? de Odyssea maxime, cujus admirabilis summa et compages pro præclarissimo monumento Græci ingenii habenda est. Nam in Iliade nondum deposita sunt certamina virorum doctorum de rerum capite et argumento primario. De quo utcunque existimabitur, et ut sensus *προεκδέσεως* longissime pateat, (quippe suffecissent illi aliquot præliorum absente Achille factorum descriptiones:) nunquam tamen certis argumentis docebitur, septem illos versus quidquam ultra promittere quam XVIII rhapsodias. Reliquæ non iram Achillis in Agamemnonem et Græcos continent, sed novam, a priore longe diversam minimeque illis gravem, id est ejus iræ, quam solam isti versus designant, appendicem. Quodsi omnia Græcorum ad Trojam gesta omnesque rhapsodias uni proposito subjicias, ad *gloriam* quidem Achillis magis quam alius cujusquam Græci aut Trojani herois tota Ilias, ad *memorem iram* ejus major tantum pars spectat; ut admodum mireris, quod in nullo codice adhuc pro isto exordio hoc vel aliud melius inventum sit:

ΚΥΔΟΣ αἶδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ὅςδ' εἴως βασιλῆϊ κοτεσσάμενος ἐνὶ νηυσὶ
κεῖτο, Ἀχαιοῖσιν τε καὶ αὐτῷ ἄλγ' ἔδωκεν,
αὐτὰρ ἀνιστάμενος Τρῶσιν καὶ Ἑκτορι δίω.

Subabsurdum foret, talem diligentiam subtiliorem esse dicere quam pro Homérico sæculo: nec id dicere auint ii, quibus *προεκδέσεις* Odysseæ ab ipso Homero præ-

^a Continuo falsum est, quod poetam in Iliade universo bello artificiose usum putant ad ornandum et amplificandum argumentum suum. Repetunt hoc ex vet. Grammaticis, in pr. Eustath. p. 7., qui ineptissima in hanc sententiam affert, contraria etiam, etsi hoc non capitale duco, Aristoteleis in Poët. c. 25. Immo illi partim non obscure significant, totum bellum in Iliade describi. A talibus magistris non profectus neutrum in ea fieri data opera fatebitur, nec aliam artem apparere, nisi eam, quam plures historici quæsiuerunt, qui breves partes historiæ singularibus operibus complexi sunt, vel quam Cicero Luceio, sperato rerum suarum scriptori, commendat festinationis causa, rogans, ut a continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris, secernas hanc quasi fabulam rerum eventorumque notiorum. Scriptori hujus generis adeo sæpe necesse est, finitum orbem egredi et priora intexere.

posita videatur: facerent enim illum adeo infantem, ut quam artem primus ingeniosissime quæсивisset, vel prudens certe ex natura et ordine fabulæ cepisset^a, eam ne agnoscere quidem et verbis exprimere potuerit.

Immo vero illud quoque dubium est, an Homerus Achillis sui personam eodem loco habuerit, quo eam omnes fere artis magistri habent. Nam quum ille seriem gravissimarum rerum non finxerit, sed fama acceperit^b, num illa veri parum similia videntur, heroëm fortissimum cum copiis suis ab exercitu secedentem desiderium sui movere, ipsumque otiantem Agamemnoni et Græcis plurimum negotii et curarum exhibere, mox audacius irruentibus Trojanis revocari, at asperum et inexorabilem virum negare primum et tergiversari, deinde communi periculo concedere amicum, tandem, illo Hectoris manibus cæso, ipsum ulciscendi causa redire ad pugnam, votique compotem jure belli in Hectorem sævire? Num, si Thucydides vel Xenophon hunc annum in annales retulisset, Achillem, quum secessionem fecisset, describere poterat minus desideratum, aut, quum revocaretur, minus honoratum minusve pertinacem, aut denique, quum veterem iram nova expulisset, minus insignem, acrem, fortem, generosum? An tu mirum putas, et non naturæ, sed artis, in tot mythis illius belli unum fuisse, qui continuatione quadam concinnum et partibus suis absolutum Carmen exhiberet? Anne, illis concessis, opinaris, multo diversum opus exiturum fuisse, etiam si quatuor poëtæ telam detexuissent? Felicem dicas populum, utpote magnorum gestorum fecundissimum, cui Carmina prope sponte nascantur, quæ aliorum populorum intentissimis studiis et artibus non proveniunt! Rideas licet: verum ita plura nata sunt ingenio

^a "ἢ διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν. Aristot. Poët. c. 8.

^b Num nec omnia ad veritatem vel ex corrupta veritate narrat illorum temporum poësis, neque omnia fingit, ut olim putabant viri docti. Sed frustra plerumque laborant, qui utraque discernere volunt. Prædixerunt Musæ:

"Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖ τ' ἐθέλωμεν, ἀληθεία μυθήσασθαι.

Græcorum, quibus profecto careremus, nisi illi existissent.

XXVIII.

De Odysea major est dubitatio et propriæ curæ. Non quia omnia in illa ad reditum Ulyssis referuntur: quis id miretur in *ᾠδαῖς*, quæ errantem et patriam quærentem et reducem Ulyssem proponunt? sed quod Penelopæ et Telemachi fortuna domesticæque calamitates herois congrua ratione temporum ac tenore rerum sic junguntur cum externis casibus ejus, ut statim a limine in medias res abstracti semper ad exitum festinemus, atque redeuntem eum et quiete post tot labores exantlatos pacatoque regno fruentem maxima animi sollicitudine videre cupiamus. Unde fit, ut Odyseam nemo, cui omnino priscus vates placeat, nisi perlectam e manu deponere queat. At illa ars id ipsum est, quod vix ac ne vix quidem cadere videtur in vatem, singulas tantum rhapsodias decantantem, quippe qui, ut ad cogitationem talis artis accingi potuisset, vel apud exquisitissimos auditores Aspendii citharistæ modo intus cantaturus fuisset. Igitur Telemachi iter ad Nestorem et Menelaum, Ulyssis secessus in Ogygia insula, item pulcherrimum Carmen, in quo errores ipse suos Phæacibus denarrans inducitur, eodemque modo etiam reliqua, h. e. seorsum et nulla spectatione universæ formæ, ab Homero composita videri possunt, diuque decantata esse, priusquam aliquis politiore et abundantiore artibus ævo animadverteret, ea paucis recidendis, addendis, mutandis ad perpetuitatem unius magni corporis redacta, novum quasi et perfectius splendidiusque monumentum fore.

Eandem rem forsitan frustra experti fuissent Græci in aliis *Νόστοις*, quo nomine plura exstabant antiqua Carmina, quorum ne auctores quidem nobis satis noti sunt ^a. Sed nullius error tam longus tamque disjunc-

^a Qui enim a Casaub. in Athen. IV. 14. extr. aliisque laudantur, fere sunt recentiores, et ab illis Homeri æqualibus materiam suam petierant.

tis in locis fuerat quam Ulyssis, nullius tam mirabiles terra marique casus et ludibria fortunæ fama divulgaverat, ut jure liceat suspicari, tantam copiam hujus generis Carminum de alio nullo suppetiisse. Jam et hic et in Iliade eo fere omnis redit dubitatio, an, si ex toto quatuor vel quinque majores rhapsodias excerpteris, unamquamque trium pluriumve librorum, in iis seorsum positis ejus summæ, quam nunc omnes admiramur, vestigia vel tantummodo vincula magnæ compagis primitus designatæ deprehendas. Scio quam difficile sit, Aristotelem et cæteros scriptores artium oblivisci, qui multo post, quam partes hæ firmiter coaluerant, inde præcepta sua duxerunt: at quidni jucundum sit, semel et iterum ex illarum contemplatione antiquissimæ poësis specimen capere? quam inter omnes convenit ad Homerum usque nullum longius et hujus formæ opus protulisse^a. Mihi quidem, fateor, quoties in illud priscum ævum, quantum possum, animo redeo, minime displicent isto modo lecta hæc Carmina, neque in ingeniosissimo adolescente senilem sapientiam desidero. Quanquam non tam sapientiam et præstantiam artis, quam tantæ et tam varie episodiis distinctæ perpetuitatis cogitationem ab Homeri loco et indole alienam esse contendo. Nam neque ars et junctura illa, etsi summas laudes meruit, ita callida est et subtilis, ut eam ingens ingenium, necessariis subsidiis instructum, vel sine exemplo assequi non potuisse; neque vero eadem, ut opinor, in maximo olim numero rhapsodiarum, ita difficilis repertu fuit, ut posterioris ætatis studiis et elegantiae non tribuenda videatur. Atque hæc ratio eo probabilior fiet, si ab ipso primo auctore filum fabulæ jam aliquatenus deductum esse apparebit.

^a De Aristotele quid audeam, video. Sed in eadem pæne hæresi sum, quam nuper professus est auctor elegantis libelli: *Parallelen*, p. 14. sqq. Deinde quod convenire dixi de poësi ante Homerum, id non sola conjectura nititur, sed ipsorum veterum auctoritate, qui illorum canticorum argumenta et nomina satis multa proferunt. In oculis est, præter Velleium et tot similes laudatores, Aristoteles c. 24., qui aliquot virtutibus epici poematis enumeratis apponit: *ὁς πᾶσιν ὅµηρος κίχεται καὶ πρῶτος καὶ ἰκανῶς*. Ita plerisque ille est et *primus et omnibus numeris absolutus*.

XXIX.

Sed illud forsán ludere est, non ratiocinari, præsertim in tanta auctoritate vulgaris persuasionis. Quid ergo, si Aristotelis leges epicas, quatenus illa persuasione nituntur, obturbemus vocibus Grammaticorum veterum omnium, quorum nullus superest, qui novis acuminibus de primaria actione Iliados proludat? Consentiant enim omnes, in Iliade contineri *gesta Græcorum et Trojanorum ad Ilium*, et, si quid addunt, *fortia facta Achillis*. Ita in primis clare auctor libri de Homeri poësi, qui sub Plutarchi nomine editur; ita Eustathius ubique^a. Hic tamen illud prius solum constituit summam Carminis, insuper absurde docens, Achillem in eo præ cæteris heroibus tantopere ornatum esse, quia Homerus hunc præ cæteris dilexerit. Absurde, inquam, hoc, et ex vetusto errore, qui poëtam omnis fere materiæ rerum suarum inventorem faciebat. Verum quis, qui Grammaticorum fontes norit, non impense demiretur, ne Alexandrinos quidem Criticos veram vim argumenti Homerici perspectam habuisse, quam nostra ætas, quanquam non eodem modo, jam dudum assecuta sit? Inepti sunt Alexandrini isti, inquit, defixi in vocabulis et syllabis, videlicet nati ante inventam philosophiam, quam dicimus, artium. At ne vates quidem ipse fuit philosophus, quem tantam artem summæ actionis per ambages episodiorum volvendæ abscondisse narrant. Nam absconditam illam esse oportet, quandoquidem præter Aristotelem et ante eum paucissimis veterum suboluit^b.

a Ut in Proœm. p. 8. "Ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχιλλεύως ἀρξάμενος μῆνιδος, ἀφηγῆσται τὰ ἐν αὐτῇ συμβεβηκότα κακὰ, οὐ μόνον τοῖς Ἀχαιοῖς, εἰ καὶ τοῦτοις ἐπὶ πλέον, ἀλλ', ὡς εἰκὸς, καὶ τοῖς Τρωσίν. Pertinet hoc cum aliis, quæ ibidem disputantur, ad celebrem quæstionem, cur narrationem demum ab ira Achillis exorsus sit Homerus. Diversa fatuæ superstitionis quæstio fuit, cur splendidissimo operi fœdum et infaustum nomen μῆνιδος præfixerit. Alterutram aut potius hanc, quam nuper ex Scholiis didicimus, ridet Lucian. T. II. p. 117., ubi Hedelini somnia acerbè exagitantur a Mose Solano.

b Novum hoc ausum est, cui tuendo una plagula non sufficiat. Plerique sibi id videbuntur ex Horatio satis refutare posse. Quod quemadmodum sint facturi, ipsi viderint. Nos nunc de *communi opinione antiquitatis* quærimus, quæ cognoscenda est ex antiquis Intpp. Iliados, ex rhetorum et similium scriptorum locis. Hæc omnia conferant illi necesse est, antequam aliquid gravius in meam audaciam statuunt. Omnino vero utilissimum esset, undecunque collecta unum in locum habere, quæ in libris veterum vel præcepta de arte poëtica, vel iudicia de poëtis suis sparsim legun-

Gravis hic in primis haberi debet auctoritas Cyclicorum poetarum aliorumque, qui Homero ætate proximi fuerunt. Pauca sunt, quæ de illis constent^a, etsi eos magnam partem adhuc Nonnus cum aliis antiquitatis studiosis gnauiter tractavit. In illis paucis, quæ scimus, hoc est maxime memorabile, quod Cyclici omnes hæc Homerica artificia vel non animadverterunt, vel ab æqualibus animadversa imitari aut noluerunt aut non potuerunt. Etenim legat nobis aliquis epitomas illas Cypriorum et aliorum quinque Carminum nuper editas^b, et experiatur, an in ullo eorum primarium heroëm, aut primariam actionem, aut repetitam ex mediis rebus narrationem, qualis in Odyssea est^c, reperiatur. Percense item reliqua illius ævi epica Carmina sive Carminum argumenta, Genealogias deorum et heroum, Dionysiaca, Thebaidas, Epigonos, Naupactica, alia; unum quidem heroëm in nonnullis, (nam fuerunt plura perbreuia,) in nullo unam vel primariam actionem, episodiis ad modum Iliados intertextam, deprehendes. Magno auctore id affirmo, non conjectura ductus. Ita enim Aristoteles ubique prædicat de Homero, ita eum propter istam ipsam rem cæteris in eodem genere omnibus anteponebat, ut nullus eorum hac in re ducem et principem suum imitatus esse videatur, ne Pisander quidem aut Panyasis aut Antimachus, qui secundum Homerum optimi numerati sunt, nedum antiquiores et Cyclici. De quibus novum argumentum ducendum est ex ipsa ratione Cycli, qualem eum ex loco Lycii Procli apud Photium cognovimus. Quippe fuit ille multorum ἐπῶν, ab initiis rerum usque ad

tur. Docerent ea, ni fallor, cum optimis, quæ exstant, Carminibus comparata, quam sero Græci in πόσι didicerint totum ponere, ac ne Horatium quidem, qui illud præcepit, ejus præcepti eosdem fines ac nostros philosophos constituisse. Erunt hæc præcipue ei disquirenda, qui dramata Græcorum ad antiquæ artis leges exigere volet. Quodsi in his sapius ab historica ratione deflexit Aristoteles, tanto magis admiranda est viri perspicacitas, qua sæculum suum præcurrit.

a Collecta hæc, vel, ubi viri docti collegerint, indicatum in Fabric. B. G. T. I., cujus præc. vid. p. 579. sqq. nov. ed. et Heynii copiosissimum Exc. I. ad Virg. Æn. II.

b In ineditis Fasc. I. Bibl. antiq. litt. et artium novissimæ Goetting.

c Nam in Iliade naturalis est ordo rerum gestarum, nec initium primæ rhapsodiæ lectorem aliter ducit in medium cursum rerum, atque ut sit in cæteris rhapsodiis plerisque: v. c. in Ἀχιλλεύς, in quibus illud quoque notabile est, quod heroës plane sic producantur, quasi antea non comparuissent. Vid. in pr. A.

mortem Ulyssis deductorum, collectio, omnem prope fabularem historiam *perpetua et naturali serie* complectens. Ex quo uno satis apparet, Cyclicos poëtas res suas eodem ordine, quo deinceps consecutæ essent, non ad formam Odysseæ nostræ, narravisse.

Quæ quum ita sint, quis putet illos omnes eam artem, quæ tam eximiæ perfectionis causa est, si ab Homero adhibitam vidissent, aut non intellexisse, aut intellectam æmulari nqluisse? Nam ne non potuerint, ne ingenium tali præstantiæ impar attulerint omnes, vereri nemo jure potest. Ac ne Hesiodus quidem, quem tamen Critici præcipuo loco in numerum retulerunt, quidquam ad illum modum cecinisse putandus est. Arguunt hoc *Ἔγχα*, nec cum Alexandrinis, nec cum Lucretio aut Virgilio comparandum opus, neque multo absolutius quam Theognideæ sententiæ^a; arguunt alia, eidem olim dubio rumore tributa. Denique etiam postremorum temporum poëtæ quodammodo ostendunt, se de artificioso contextu Iliados a Grammaticis non dissensisse. Quam inepto enim consilio is, quem vulgo Quintum Calabrum vocant, rhapsodias suas velut maturius abruptæ Iliadi supplementum attexuisset, nisi exempla priorum temporum ante oculos habuisset! Culpamus quidem eum, tanquam rudem præceptorum, quæ nunc pueri ex Batteusio discunt: num minus culparemus, si forte Iliada in reditu Achillis finitam, atque inde ad Hectoris funus ab illo suppletam haberemus? Accommodare et subjungere se rebus scit philosophia artis, non raro etiam fortuitis. Catalogum copiarum si non legeremus Il. B', illa nihil, puto, omissum quereretur; forsitan adeo eam partem historici, non poëtæ esse docuisset, ridendumque esse, qui heroum notitiam absque ea mancam existimaret^b.

^a Legitimi Carminis didascalici, id est ejus, in quo una ars sive doctrina sive aliquod argumentum unum continenti tractatione partium absolvitur, prima specimina reperimus in Xenophanis, Parmenidis, Empedoclis opp. *περί φύσεως*, quorum utinam fragmenta edant, qui collecta servant. Mox neglectum id genus ab Atticis, qui prosæ ad doctrinarum usum excolendæ utilius studebant, perfecerunt Alexandrini, a quibus venit ad Romanos, et ab horum ingenio nova ornamenta accepit. Huic generi prolusum est, non exemplum datum ab Hesiodo et Gnomicis.

^b Hic nobis in mentem venit argumentorum ridiculorum, seu, ut Gell. III. 11.

XXX

At licet veterum plerique artificium structuræ et compositionis Carminum Homericorum vel assecuti non sint, vel minus accurate, quam hodie solemus, existimarint, tamen quin insit in iis aliquod, dubitari nullo pacto potest. Sin autem dubitamus, Homerine id sit, an ab aliis ingeniis, invitante ipso argumento eorum et ordine fabulæ, adscitum, quaestio hæc est ejusmodi, in qua non, quid poëticis legibus consentaneum aut poëtæ honorificum putemus, spectandum sit, sed quid ex historicis et criticis rationibus verisimile esse videatur. Etiam hanc quæstionem pono tantum, non pertracto: est enim immensæ materiæ, nec necessaria proposito nostro. Interim duæ res hic paucis attingendæ sunt, quæ vel solæ suspicionem compagis manibus alienis factæ in utroque Carmine commoveant.

Alterius generis sunt eminentes aliquot et hiantes commissuræ, quas per vices sæpissime repetitæ lectionis reperire mihi visus sum, et easdem et iisdem in locis, tales, ut eas non cum primo opere fusas sed posterioribus curis illatas esse, ubi uno aut altero exemplo demonstravero, quemvis statim concessurum, seu potius ipsum plane sensurum arbitrer. Qua in re si per tot sæcula nemo offendit eruditissimorum lectorum, quum neminem mediocri sollertia in ea offendere non posse putem, hæc fortasse una causa fuit, quod perpetua series Carminum, tum præconiis multorum scriptorum tum sua specie fallens, ejus rei cogitationem longe amovebat, et quia omnes prope natura sic comparati sumus, ut dissoluta conjungere libentius quam juncta dissolvere studeamus.

Quo tempore igitur hæc primum cum amicis quibusdam communicabam, probe memini, quantum illi diffiderent suspicionibus meis, totque sæculorum præ-

ait, admodum levium, per quæ Attius ostendit Hesiodum Homero natu priorem. Quod Homerus, inquit, quum in principio Carminis Achillem esse filium Pelei diceret, quis esset Peleus, non addidit: quam rem procul dubio dixisset, nisi ab Hesiodo jam dictum videret etc. Hæc quomodo illuc pertineant, unusquisque videt.

scriptionem et silentium opponerent. Paullo post in uno locorum illorum, in quo suturam adventitiæ artis latere suspicatus eram, ex insperato qualiscunque auctoritas veteris Grammatici conjecturæ meæ succurrit. Est is locus Il. σ'. 356.—368., ut lenissime dicam, frigide et inepte jacens inter res Trojanorum Græcorumque et inter Thetidis adventum in Olympum. De istis versibus in accuratioribus Scholiis longa disputatio excerpta est Zenodori cujusdam, unde præcipuum quod tollam, hoc est, eos versus non ex vulgari interpolatione, nec a Grammatico aliquo, sed a primis διασκευασταῖς duabus rhapsodiis nectendis adjectos esse ^a. Atque ejusdem modi emblemata in Odyssea videre mihi videor plura, et unum adeo manifestum, ut ex iis, quorum judicio hoc specimen spectandum subjicio, adversarios mihi perpaucos fore sperem.

Odyss. δ'. 620. ubi citius, quam velis et exspectes, a dulci colloquio Menelai abstrahimur, redituri ad illud libro XV., qui Telemachi reditum describit, quatuor sequuntur versus ipsa orationis insolentia et ambiguitate durissimi, nihilque Homerici coloris habentes. Cujus culpæ quidem in omni reliqua parte IV. libri aliquammulta vestigia notavi, quibus non absurde leviori hoc periculo præludatur. Nam de illius loci ambiguitate, culpa minime Homerica, præsertim in rebus tritissimis, nemo doctus dubitabit, et jam olim in ea laborasse et dissensisse putarim interpretes, quorum copiis in Odyssea nunc sæpissime caremus. Eustathius quidem, nimis contractis in ea Scholiis usus, δαιτυμόνας non, ut Homeri et omnium scriptorum consuetudo poscit, *convivas*, sed *convivatores*, τοὺς τὴν δαῖτα ἐτοιμάζοντας ^b, interpretatur; (idque fieri necesse est, si, quod auctor procul dubio voluit, proximum οἱ pertinet ad δαιτυμόνας;) tum ἀλόχους, non minus invito usu

^a Διασκευασμένοι τούτον τὸν τόπον. De hoc verbo διασκευάζειν, quod male accepit Mer. Casaub. de Hom. edit. Hack. p. 167. collect. Almélou., paullo mox videbimus. Scholion, unde illud didicimus, Porphyrii est, primum nobis e Cod. Leid. oblatum a Valckenario in Diss. cum Ursino edita p. 157., (nam Barnes. Excerpta MSS. nihil certi attulerant, nunc in ordine vulgatum ex Ven. B. Sed hic in primis desideramus antiquiorem A.

^b Et hanc rationem vulgo olim traditam puta. Ita brev. Schol. οἱ ἐστιάτορες, Hesyech. h. gl. extrema, μάγειροι, similiter Etymol. M. p. 252.

loquendi, *ancillas*, utpote concubinas procorum: omnemque locum sine ulla hæsitatione ad aulam Ulyssis refert, non Menelai. Plerique contra recentiores Intpp. non ita facile se a Menelao abduci patiuntur. In quibus Barnesius humane, ut ait, lapsum condonat Eustathio, quem equidem in sua opera compilandi ne labi quidem tali modo potuisse credo; ipse vero ἀλόχους uxores nescio quas *filiorum Menelai et amicorum* accipit, de altero vocabulo tacet. Daceria, in utroque Eustathium sequens, tamen et ipsa adhuc Spartæ moratur. Ac forsitan hos et alios plures illud movit, neque sine causa, quod Δεῖος βασιλεὺς in hoc contextu ita dictum videtur, ut aliquis ab Ulysse nominatim appellato distinguatur. Sed rursus μῆλα ἄγειν in memoriam revocat procos αἰεὶ μῆλ' ἀδινὰ σφαζόντας, servisque vel famulis, cœnam apparantibus, ipsi μνηστῆρες v. 625. bene juncti videri possunt. At quidquid horum verum est, et ubiubi fit transitio ad res Ithacesias, perplexe illa fit et ingrattissime, neque hic Homerum canentem audimus. Itaque nisi scirem, quam facile in tanto opere minores offensiones obumbrentur magnarum, partium nitore, mirarer nullum Criticorum, vates hos ad vulgarem normam emendantium, adhuc exortum esse, qui quatuor molestis versibus deletis locum similem faceret illi γ'. 166., seque primis politoribus horum Carminum adjungeret. Qui si illud olim fecissent, uti eos alibi sæpe fecisse credibile est, vel etiam v. 625. initium novi libri posuissent, certo credo futurum fuisse, ut tantulum acumen ingenia omnium temporum deluderet. Jam præter opinionem res cecidit. Nam etsi vetustissima ætas Græcorum in edolando, ornando comendoque hoc poëta omne studium collocavit, reliquit ea tamen Pylæmenem nimis cito fati sui oblitum, et similia plura, quæ Critici postea, unice quærentes, quid ἐποποιίας tenori et arti conveniret, obelis et emendationibus suis ad ordinem et concordiam redigere conati sunt ^a.

a Nonnunquam minus feliciter vel constanter. Ut in illo Pylæmene, filio Harpalioni in funus prodeunte Il v. 658., quum ipse occisus esset ε'. 578. De quo nobis plures rationes illorum propinant Scholl. et Eust. Earum nulla, si quid video, vera est, una longe ineptissima, qua corrigitur, μὲν δ' αὖ σφί πατὴρ κίε. Hanc tamen Barn. ornavit proprio versiculo. Alii nuper ipsum poëtam oblivionis accusabant: quod commentum nulli, puto, Aristarchorum veterum probatum fuisset. Nam alius

XXXI.

Fuerunt aliquando philosophi, qui hanc omnium rerum ac corporum compagem et universitatem non mente numineque divino factam, sed forte et casu natam atque concretam esse statuerent. Non metuo, ne quis me similis temeritatis accuset, quum vestigiis artificiosæ compagis et aliis gravibus causis adducar, ut Homerum non universorum quasi corporum suorum opificem esse, sed hanc artem et structuram posterioribus sæculis inditam putem. Neque enim id repente fortuito factum, verum conjuncta in hoc plurimum ætatum hominumque studia reperimus. Ut autem ea, quæ fieri non possunt, facta credere stultissimum est, ita cavendum etiam illud, ne oculorum nostrorum acie naturæ et rerum fines metiamur, et quod non ipsi fieri viderimus, id fieri omnino non posse opinemur. Sed pergendum est nobis ad alterum genus argumentorum, ex quo, etiamsi reliqua omnia tollerentur, inexplicabilis dubitatio nasceretur de universa forma horum Carminum. Est ea nunc, inquit, talis, ut nec addere quidquam nec demere salvis legibus elegantiae liceat. Audio, et ex parte plane video, illisque διασκευασταῖς habeo gratiam. At nonne omnibus erit manifestum, eos his operibus conformandis propriam artem adhibuisse, quum demonstratum fuerit, in utroque non modo, quod ante ostendebam, particulas quasdam, sed totas rhapsodias inesse, quæ Homerinon sunt, id est ejus, a quo major pars et priorum rhapsodiarum series deducta est?

Constat jam olim dubitatum esse ab Aristophane Byz. et Aristarcho, non nimis audacibus in hoc genere Criticis, de auctoritate extremorum Odysseæ inde a

quidem in his rebus aliam famam, aut idem in diversis scriptis diversam sequi potest, non idem in eadem variare, et quidem brevi intervallo unius operis. Denique tale quid excidere potest recentiori poetæ, fabulas operose colligenti, non ἀνιδῆ, qui in hac doctrina habitat. Melius certe olim quidam utrumque versum expungebant, quæ brevissima sane via est ad omnem discrepantiam et difficultatem tollendam. Aliis vero locis illos sive incuria sive prava religio deterruit, quo minus omnia ejicerent, quæ rerum summam et æquabilem tenorem turbarent. Ut, ne alia nunc congeram, in ipsa chorographia agri Trojani aliquid relictum est discrepantiæ, nec sublatum ab istis, cujus causa nemini auctor sim, ut denuo longum iter suscipiat.

ψ. 297. Eademque dubitatio injecta est etiam de Iliados Ω'.^a Neutrius quidem dubitationis causæ in neutram partem adhuc a quoquam explicatæ sunt, illorum autem veterum disputationes parum fideliter nobis traditæ: nam eos historicis rationibus et antiqua fama ad confirmandam rem usos esse verisimillimum est: tamen aliquid dictum est ab iis, qui dubitationes attulerunt, nihil ab his, qui eas discutere volebant. Etenim illi inusitata Homero et ingenio ejus indigna plura se in his duobus libris deprehendisse affirmabant, hi vel antiquitatem eorum et pulchritudinem probabant Virgilio et æqualium scriptorum auctoritate, (quasi non longe antiquiores, Plato et Aristoteles, eos pro Homericis laudarent,) vel necessitatem ad justorum operum formam et mensuram implendam. Quod argumentum quale sit, facile apparet, pudetque nos, illud refellere. Eo enim nihil aliud docent, nisi quod ipsi parati essent hæc complementa addere, si nondum exstarent: etsi de Iliade non demonstrant ex regulis suis, cur ea potissimum in tumultuaria descriptione Hectorei funeris terminetur. Nam de Odyssea, quod volunt, plane efficiunt. In hac suus quemque sensus docet, si extrema illa deessent, sollicitos nos abituros esse de Ulysse, tantarum difficultatum victore, quandoquidem ei tum maxime metueremus a parentibus et cognatis cæsorum 108 nobilium juvenum, nisi amnestia et pax fieret deorum interventu et subita *μνησυνή*.

Quid ergo, si eam ipsam partem cum aliis nonnullis, quibus justa compositio Carminis carere nequit, Homeri non esse, sed ab aliquo ingenioso rhapsodo proxime insequentis ævi compositas, omnibus, quæ in hocce genus rerum cadunt, argumentis doceri potest? Quid, si idem potest de VI postremis rhapsodiis Iliados? Equidem certe quoties in continenti lectione ad istas

^a De Odyssea vide Schol. ad v. c. et Eustath. p. 1948. 47. ibidemque Clarkii, Dacieriæ et Popii Nott., ubi Aristarchea sententia et novi adjutores ejus refelluntur, Casaubonus et Rapinus: de Iliade Jensii Obs. de stilo Hom. p. 290. et Dawes. Miscell. crit. p. 152. sqq. contraque hos Ern. ad ω'. 1. Quanquam Dawesius primus etiam Il. τ'. totam vel magnam ejus partem Homero indignam judicaverat. In Odyssea præterea codd. aliquot indicium habent illius aspersionis, ut Clarkianus a Th. Bentleio collatus, et duo Vindobb. V. et CXXXIII.

partes deveni, nunquam non in iis talia quædam sensi, quæ, nisi illæ tam mature cum cæteris coaluissent, quovis pignore contendam, dudum ab eruditis detecta et animadversa fuisse, immo multa ejus generis, ut, quum nunc Ὀμηκῶτατα habeantur, si tantummodo in Hymnis legerentur, ipsa sola eos suspicionibus νοθείας adspersura essent. Sed hunc sensum meum nemini pro ratione venditabo, satis gravi nuper exemplo edoctus. Quem enim Hymnum plerique præ lætitia novi ἑρμαίου tam similem Homero quam ovo ovum putabant, eum alii indignum vate, at antiquissimum et Homeridæ alijus fetum, Pindemontius haud priorem Alexandrinis, Ignarra centonem Moscoviticum vocabat, e Pausania et aliunde corrasis antiquis versibus infima ætate conglutinatum. Ruhnkenius quidem, optima sententia dicta, res, inquit, a peritis sentiri potest, imperitis, quid sit, explicari non potest. At hoc utrumque multo difficilius est in iis Carminibus, quæ unius vel duorum sæculorum spatio disjuncta, æquabili in universum et cæteris simillima facie fallunt. Quippe in universum idem sonus est omnibus libris, idem habitus sententiarum, orationis, numerorum. Quare necesse erit excutiat aliquando accuratissime, quid illa extrema legentem unum ex multis isto sensu imbuerit, quæ insolentia sit in vocabulis et locutionibus, et qualis, (nam ipsa Il. A'. quædam habet ἀπ᾽ ἡγερόμενα,) quid diversum et disparis coloris in sententiis et conformatione earum, quæ vestigia lateant alienæ imitationis in iis, quæ expressa sunt ex Homero, ubi nervi deficient ac spiritus Homericus, quid jejunum et frigidum sit in locis multis, ut Il. φ'. 273. sqq. et in magna parte τετρατολογίας hujus libri, ut in proximo X'. ubi tamen plura nitent, (ita nitent etiam multa in Theogonia et in Scuto Herc.,) ut ψ'. 88. sqq., ut ω'. 247. sqq. 602. sqq., ut Odys. ψ'. 310. sqq., ut ω'. 24. sqq. De his et aliis pluribus disputandum erit alias singulatim et intensissima cura, qua res tanta digna est. Nunc hæc subnotasse satis habeo, nihil curans, quantum inde momenti ad superiora argumenta accesserit.

XXXII.

Pergamus ad ea, quæ Græci consensu tradiderunt de vetustissima historia horum Carminum, tenues et obscuras per se reliquias, nec illis ipsis satis intellectas, nobis autem jam non omni luce carentes.

Primum Homeri poësis a Lacedæmonio Lycurgo ex Ionia in Peloponnesum illata esse dicitur. Quatuor nobis exstant hujus rei testes ^a, in his primus et ætate et auctoritate Heraclides Ponticus, qui Carmina a Creophyli posteris accepta refert. Hic Creophylus, quamvis homo fabulosus, quum in antiquissimis Epicis et amicis Homeri numeretur, ejus posteros conjicias fuisse familiam ἀοιδῶν sive ῥαψωδῶν, qui Carmina rogatu Lycurgi docuerint Lacedæmonios, vel revertenti comitem dederint, qui ea teneret et caneret. Nam quod Plutarchus apud illam familiam literis mandata et a Lycurgo descripta narrat, id non magis ad rem pertinet, quam addita ratio, cur legislator ea in civitatem suam importanda curaverit. Addunt talia historici ex ingenio suo, ne res nude et exiliter narrare videantur. Ac ne illud quidem Æliano crediderim, (qui enim is scire potuit?) jam Lycurgo cognita fuisse hæc omnia, ex quibus posthac Ilias et Odyssea constabant. Quare abjectis, quæ afficta sunt ad mythicam famam, hoc solum nudum relinquitur, ante Lycurgum Spartanis tantum paucas rhapsodias innotuisse, plures temporibus illius vel ipsius cura additas, poëtamque deinde illic semper in maximo honore fuisse ^b.

Per tria proxima a Lycurgo sæcula nihil constat de his Carminibus, nisi quod a rhapsodis particulatim divulgata sunt, qua de re supra diximus. Itaque ea etiam ante Solonem recitari morem fuisse, vel sine testimonio veteris scriptoris crederes ^c. Quod autem

^a Heraclid. Fragm. περὶ πολεμίων in Gron. Thes. AA. GG. T. VI. p. 2825. B. Dio Chrysost. Or. II. p. 87. Reisk. Plut. in Lycurgo p. 41. D. Ælian. V. H. XIII. 14.

^b Plat. de Legg. III. p. 680. C. Plut. Apophth. Lac. p. 225. A. Ælian. V. H. XIII. 19.

^c Dieuchidæ ap. Diog. Laërt. I. 57. τὰ Ὀμήρου ἐξ ὑπεβολῆς ἔγγραφε ῥαψωδίσθαι, Vol. V.

a Solone novatum dicitur in recitatione, τὸ ἐξ ὑποβολῆς ῥαψωδεῖσθαι, ejusmodi est, ut eum rhapsodos non primum invitavisse Athenas, sed in consuetudine eorum aliquid mutavisse appareat. Jam quæ illa fuerit mutatio et institutio, positum est in conjectura propter brevitatem Diogenis Laërtii. Nam si forte antea in publicis sollennibus unus modo rhapsodus canere consueverat, Solon convocandis pluribus, qui se invicem excipiendo majorem numerum rhapsodiarum canerent, novum rei splendorem addidisse videri queat. Sed huic rationi parum tribuo. Non enim in illa memorabile meritum novæ institutionis intelligitur, nec verba Diogenis, etsi sæpe balbutientis, illuc pertinere possunt. Istorum igitur verborum sensum pressius sequenti, veteremque morem rhapsodorum, quem supra descripsi, comparanti videtur mihi Solon hoc instituisse, ut, quum prius singulares rhapsodiæ sine ullo ordine rerum et temporum canerentur, id est ut in uno conventu primum Ulyssis Νίπτεα (Odys. T.) aut Μνηστηροφονία (X.) mox Νεκυία s. Νεκρομαντεία (Δ.) tum τὰ ἐν Πύλῳ vel τὰ ἐν Λακεδαιμόνι (Γ. Δ.) itemque ex Iliaco orbe Ἀγών ἐπιτάφιος (Ψ.), deinde Ὀπλοποιία (Σ.) tum Λιταί (Ι.), postremo Λοιμός (Α.) caneretur, ita partes distribuerentur pluribus rhapsodis, ut alio alium excipiente deinceps perpetua et commoda ῥαφή efficeretur. Memorabilis profecto institutio legislatoris, qui idem poëta fuit, sine qua fortasse hæc omnia non disputarem. Nec vero illum in ea usquam legimus scripto exemplari adjutum esse; quod si tum fuisset ullum, non sane a Solone demum rhapsodi dedocendi fuissent. Cæterum hæc res ad unam Atticam referenda est, non ad Græciam universam. Neque enim ullo modo credibile est, Solonem fuisse primum omnium, qui tali ratione elegantiori dispositioni et collectioni

εἶναι ὅπου ὁ πρῶτος ἔλκεν, καὶ διεν ἀρχισθαι τὸν ἐχόμενον. Illud ἐξ ὑποβολῆς idem est quod alibi ἐξ ὑπολήψεως, ita ut alius alii succederet, seu, ubi unus desiisset canere, alter inde, quod sequeretur, auspicaretur; sicque unum Homericæ poëseos conflaretur corpus: quæ verba sunt Leonis Allat. de patria Hom. c. 5. De re conf. Fabric. B. G. II. 2. 11. et Dresig. de Rhapsodis p. 55., qui illum refutat. Equidem neutrius horum sententiam probo, (et eos fere secuti sunt reliqui omnes,) Fabricium tamen a vero propius abesse censeo.

Homericorum operum occasionem daret, neque ea in Ionia et alibi tam dissolute, ut nonnullis nuper placuit, tamque confuse et permixte cantitata esse, ut eorum omnis tenor penitus corrumpetur.

Immo, si præsidium nobis in sola conjectura esset, ubi alias quam in patria Homeri primum institutum illius elegantioris dispositionis quæreremus? Adde etiam scriptionis: cujus prima tentamina a cultissima gente facta viderentur illo tempore, quo confectionem voluminum inchoatam esse docuimus §. XVII., h. e. Pittaci vel Solonis ætate. Etsi enim perantiquus et celeberrimus mos canendi propter summam jucunditatem, et quia plane in artem abierat, minus desiderabilem facere potuit scriptionem, atque adeo fortasse huic negotio moras objecit, tamen, postquam id semel tentari cœperat, vix ullum Carmen priorum temporum exstitisse putes, quod Græcos æque incitaverit ad perscribendum.

XXXIII.

Nunc vero nihil opus est conjecturas capere. Historia loquitur. Nam vox totius antiquitatis et, si summam spectes, consentiens fama testatur, *Pisistratum Carmina Homeri primum consignasse literis, et in eum ordinem redegisse, quo nunc leguntur.* Hoc posterius Cicero, Pausanias et reliqui omnes, qui mentionem rei faciunt, iisdem prope verbis et ut vulgo notissimum perhibent^a. Sed quomodo hanc famam inter-

^a Cic. de Orat. III. 54. Quis doctior iisdem illis temporibus, aut cujus eloquentiæ literis instructor fuisse traditur, quam Pisistrati? qui primus Homeri libros, confusos antea, sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus. Pausan. VII. 26. p. 594. Πισιστράτος ἴση τὰ Ὁμήρου διασπασμένα τε καὶ ἀλλαχοῦ μνημονεύμενα ἡθροίζετο. Joseph. c. Apion. I. 2. Φασὶν οὐδὲ Ὅμηρον ἐν γραμμασι τὴν αὐτοῦ ποιήσιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευμένην ἐκ τῶν ἀσμάτων ὕστερον συντιθεῖναι, videlicet a Pisistrato. Ælian. V. H. XIII. 14. Ὅστιρον Πισιστράτος συναγαγὼν, ἀτίθνη τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδυσσειαν. Liban. Panegyr. in Julian. T. I. p. 170. Reisk. Πισιστράτον ἱπαινοῦμεν ὑπὲρ τῆς τῶν Ὁμήρων στιχομηρίων συλλογῆς. Suidas v. Ὅμηρος: Ὅστιρον συντίθη καὶ συντάχθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. Eustath. p. 5. Ὅτι ἐν μὲν τι σῶμα συνεχὲς διέλου καὶ ἐνάκμοστον ἡ τῆς Ἰλιάδος ποιήσις: οἱ δὲ συνθίμνην αὐτήν, κατ' ἐπιταγὴν, ὥς φασι, Πισιστράτου — Anonymi ap. Allat. l. c. Τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀλλοθι, (sic. cod. Lips.) σπασμένα πρότερον ἀδέμνητα, Πισιστράτος Ἀθηναῖος συντάττει

pretando torserint nonnulli recentiorum ^a, longum est et mirum narratu. Etenim illi fere Pisistrato dare videntur codices singularum rhapsodiarum, a poëta forte, ut Suidas docet, in variis urbibus, quas obierat, relictos dicam an oppigneratos: his codicibus instructum illum credere videntur, (nam affirmate loqui non audent,) confusionem paullatim a sarcinatoribus Carminum factam sustulisse, ac non tam novum ordinem designasse quam pristinum et genuinum restituisse. Huc ergo trahunt Carmina illa *confusa*, διέσπασμένα, διηρημένα, σποράδην ἀδόμεινα, velut disjecta et turbata vitio rhapsodorum; omninoque tantum in hoc negotio relinquunt homini, qui ex eo ipso maximam famam eruditionis consecutus est ^b, quantum hodie interdum negligentiores scriptores relinquunt curæ typographorum.

Bene se haberent hæc omnia, si de opere nostri tem-

— Περιῶν τὰς πόλεις Ὅμηρος ἦδ' ἐπὶ τὰ ποιήματα ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὥς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ, Ἀθήνησιν ἐπιγεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου.

Τρεῖς μὲν τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
 ὄϊμος Ἐρεχθιδῶν, καὶ τρεῖς ἐπισπάσατο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδομένον.
 ἡμίτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης,
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπακίσσμεν.

a Nam transcurrunt eam plurimi, quasi rem parvi momenti. Alii ridicule de ea loquuntur ut de nova editione. At nemo magis ingenue quam Kusterus *Histor. crit. Homeri*, posito illo Eustathii loco, p. 99.: *Non caret quidem, fateor, hæc sententia difficultatibus; attamen ob totius fere antiquitatis consensum aliter statuere non licet.* Consensum vir historię reverens dicit eum, qui Pisistratum σώματος συνεχούς καὶ εὐαρμοστόν auctorem facit, non Homerum. Leviter, et vitiata Kusteri sententia, Dresig. p. 34.: *Ob totius fere antiquitatis consensum concedendum videtur, ipsum quidem Homerum conscripsisse una serie utriusque poematis libros, posterisque suis perpetuos nec dispersos reliquisse, sed vivum non nisi cantilenas, quas in oppidis victus gratia cantavit, dispersas edidisse.* Particula fere Latine utimur modestię causa, non ut mendacium tegamus. Itaque qualis ille sit totius fere antiquitatis consensus, docere nos debebat. Ne Suidas quidem l. c. concinit, quem unum ibi habebat præ oculis: "Εργαφε τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἄμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην βαψυδίαν γράψας καὶ ἐπιδίδους ἐν τῷ περιεστυῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκεν, ἀπέλιπεν. Sic Pisistrato demum nihil reliquum fit, quam ut rhapsodias in totidem libros, quot nunc habemus, dividat. Itaque hanc divisionem ab Alexandrinis inductam esse, ignorabat vir bonus.

b Eodem pertinere arbitror famam de prima bibliotheca a Pisistrato condita, etsi satis recenti scriptori memoratam, Gellio VI. 17. Non enim reperio, qui alii præter Homerum inesse potuerint scriptores, quam aliquot poëtæ, nuper demum vel ipsius jussu perscripti. Idemque sentiendum fortasse de Polycrate Samio, quem propter librorum parandorum studium cum Pisistrato conjungit Athen. I. p. 3. A. Nimirum bibliothecę illę similes fuerunt, ni fallor, earum, quę in templis nonnullis, etiam in Hierosolymitano, depositę feruntur, paucis constantes scriptis et nomine suo, prout hodie usurpatur, parum dignę; similis forsitan etiam illa Smyrnæa, cujus una cum Homereo meminit Strabo XIV. p. 646.

poris quæreretur, aut si olim scripti libri fuissent ante Pisistratum, rhapsodique tales, quales ab istis finguntur, si denique ullus vetus auctor hujus interpretationis exstaret. Namque ineptissimum sit illud argumentari, quod non vulgo veteribus, quum de pulchra compositione horum Carminum prædicant, Pisistratus laudatur pro Homero. Persæpe id evenit in historia, ut tralaticiae voces redarguantur factis, et ut rebus, quas nemo non pro veris habuit, longe alia consequentia sint, quam ii animadvertebant, qui illas attulerunt. Ambiguitas vero, quam huic mentioni confusorum Carminum inesse putant, continuo evanescit comparatione eorum scriptorum, qui rem paullo aliter narratam reliquerunt, Josephi et Æliani, seu potius comparatione illorum omnium. Collecta, non recollecta Carmina, et adscitam artem compositionis, non critico studio revocatam, in illis omnibus reperiet mecum unusquisque, qui modo attente legerit, neque cupiditate et temere captis opinionibus occæcatus libenter careat luce veritatis.

Atqui hujus famæ constantiam, cujus vel ista tot indicia satis mirere ex iis temporibus, quibus dudum nova forma horum Carminum invaluerat; idque tum apud Græcos potuit fieri intra duas tresve ætates; ejus ergo famæ constantiam ne postremum quidem ævum penitus obscuravit. Notabilis ex hoc genere narratio est in Scholiis Lipsiensibus et Eustathio^a, *Δολώνεσιαν* i. e. rhapsodiam X. Iliados ab Homero pro singulari opusculó factam esse, a Pisistrato autem receptam in collectionem corporis sui. In primis vero huc pertinent absurda commenta Grammaticorum, qui curam Pisistrati explicare conati, quum priscos mores nescirent, ad corruptos rumores et proprium ingenium confugerunt. Animi causa in hac ima pagina ipsum locum dabo Diomedis cujusdam, ut cum primum Allatius et nuper Villoisonius e MSS. edidit^b. Ibi fabu-

^a Eust. p. 785. 41. *Φασὶν οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην ὑφ' Ὀμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι, καὶ μὴ ἐγκαταλεγχῆναι τοῖς μέρεσι τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν.*

^b Ille l. c. pag. 95. hic Anecd. Gr. T. II. p. 182. sqq. *Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ τὰ Ὀμήρου ποιήματα παρεφθάρσαν, ἢ ὑπὸ πικρῆς, ἢ ὑπὸ στυμνῆς, ἢ ὑπὸ ὕδατων ὑποφθάραι, καὶ ἀλλοτριώ-*

lantur infimæ ætatis Grammatici, postquam Homeri opera periissent, incertum igni an motu terræ an a- quis absumpta, edixisse Pisistratum, ut ex omni Græcia deferretur ad se, si quid Homericum uspiam la- teret. Ita inventum passim esse, qui centum versus, alium, qui mille, alium etiam, qui majorem numerum conferret. Quibus omnibus receptis collectisque ip- sum statim congregasse LXXII Grammaticos, (Aris- teæ fabulam audis de LXXII interpretibus Bibliorum,) eosque jussisse hanc farraginem in justum ordinem re- digere. In hoc consensu Grammaticorum præ cæte- ris Zenodoto et Aristarcho locus est, errore turpissi- mo, a quo tamen nec Eustathius nec recentiores qui- dam docti recesserunt^a. Atque hujus unius fabulæ auctoritate se tueantur ii, qui Pisistratum non prima

λας τῶν βιβλίων διασκευάζοντων καὶ φθαρέντων, ὥστερον εὐρίθη ὁ μὲν ἔχων ἑκατὸν στίχους
 τυχὸν Ὀμηρίκους, ὁ δὲ χίλιους, ἄλλος διακοσίους, ἄλλος ὅσους ἂν ἔτυχε, καὶ ἔμελλε λήθῃ
 παραδίδεσθαι ἢ ποιῶντι ποίησι· ἀλλὰ Πεισίστρατος, Ἀθηναίων στρατηγός, θέλων ἑαυτῷ
 διῆξαν περιποιήσασθαι, καὶ τὰ τοῦ Ὀμήρου ἀναγιῶσθαι, τοιοῦτόν τι ἐβουλεύσατο. Ἐκῆρυξεν ἐν
 πάσῃ τῇ Ἑλλάδι, τὸν ἔχοντα Ὀμηρίκους στίχους ἀγαγεῖν πρὸς αὐτόν, ἐπὶ μισθῷ ὀρίσμενον
 καδ' ἕκαστον στίχον πάντες οὖν οἱ ἔχοντες ἀπέφερον, καὶ ἐλάμβανον ἀδιαστρέβως τὸν ὀρίσ-
 θέντα μισθόν. Οὐκ ἀπεδίωκεν οὐδὲ τὸν φέροντα οὐς ἤδη περιελήθει στίχους παρ' ἑτέρου,
 ἀλλὰ κηρύττειν τὸν αὐτὸν ἐπιδίδου μισθόν· ἵνα οἱ γὰρ ἐν αὐτοῖς ἕνα ἢ δύο στίχους εὕροιε πε-
 ριπτοῦς, ἵνα οἱ δὲ καὶ πλείους· ἔδινε τις ἑσθ' ὅτε καὶ ἰδίους παρεπιφέρεε, τοὺς οὖν ἐβελιζομένους.
 Καὶ μετὰ τὸ πάντας συναγαγεῖν, παρεκάλεσεν οὐβ' (ὁ Allat.) γραμματικούς συνθῆναι τὰ τοῦ
 Ὀμήρου, ἕκαστον κατ' ἰδίαν, ὅπως ἂν διῆξεν τῷ συντιθέντι καλῶς ἔχειν, ἐπὶ μισθῷ πείσονται
 λογικοῖς ἀνδράσι καὶ κριταῖς ποιημάτων, ἑκάστῳ διδωκὼς πάντας τοὺς στίχους κατ' ἰδίαν,
 ὅσους ἦν συναγαγόν· καὶ μετὰ τὸ ἕκαστον συνθῆναι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, εἰς ἐν συνήγαγε
 πάντας τοὺς προελιχθέντας γραμματικούς, ὀφείλοντας ἐπιδείξαι αὐτῷ ἕκαστον τὴν ἰδίαν
 σύνθεσιν, περὶ ἧς ὁμοῦ πάντων. Οὗτοι οὖν ἀπεροσάμενοι, οὐ πρὸς ἔξιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀληθές,
 καὶ πᾶν τὸ τῇ (πάντῃ Allat.) τέχνῃ ἁρμόζον, ἔκριναν πάντες κοινῇ καὶ ὁμοφώνως, ἐπικρατῆσαι
 τὴν σύνθεσιν καὶ διόρθωσιν Ἀριστάρχου καὶ Ζηνόδοτου· καὶ πάλιν ἔκριναν τῶν δύο συνθίσαν-
 τι καὶ διορθώσιων βελτίονα τὴν Ἀριστάρχου. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν συναγαγόντων τοὺς Ὀμη-
 ρικούς στίχους πρὸς τὸν Πεισίστρατον, διὰ τὸ πλείονα μισθὸν λαβεῖν, καὶ ἰδίους στίχους, ὡς
 ποιεῖσθαι, σκευάμενοι προσέθικαν, καὶ ἤδη ἐν συνθείᾳ ἔγινοντο τοῖς ἀναγινώσκουσιν· οὐκ
 ἔλαδεν τοῦτο τοὺς κριτὰς, ἀλλὰ μὲν διὰ τὴν συνήθειαν καὶ πρῆλψιν ἀρῆκαν αὐτοὺς κείσθαι,
 ἐβελίκαους δὲ ἑκάστῳ τῶν ἀδοκίμων καὶ ἁλλοτριῶν καὶ ἀναξίων τοῦ ποιητοῦ στίχων παρατι-
 θέμενοι, τοῦτο αὐτὸ ἐπιδείξαντο, ὡς ἀνάξιοι εἶσι τοῦ Ὀμήρου. Non indocta sunt, quæ in his
 postremis leguntur de suspectis versibus in sua sede relictis: qua de re infra dicam in
 Zenodoto. Brevius aliud Schol. ejus initium in not. 39. dedi, sic narrat de Pisi-
 strato: Ἐθέλησε τὴν Ὀμήρου τοῖσιν ἑγγραφοῖν διαφυλάττεσθαι· περὶ τῆς δὲ ἀγῶνι δημοτικῇ,
 καὶ κηρύξας, καὶ δοὺς ἀδειαν τοῖς εἰδῶσι καὶ βουλομένοις τὰ Ὀμήρου ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μισθὸν
 τάξας στίχου ἑκάστου ὀβολόν, συνήγαγεν ἐλοσχερεῖς τὰς λέξεις, καὶ παρέδωκεν ἀνθρώποις σο-
 φοῖς καὶ πιστοῖς. Hic unus est e Grammaticis, qui primum exemplar a Pisistrato
 paratum discrete confirmat. Antea non scripturam, sed solum didascaliam rhapsodo-
 rum conservando Homero adhibitam esse dicit. Tam discrete hæc nemo docet præter
 Josephum; at eadem tamen docent omnes.

a Post magnos compilatores Historiæ universalis istum errorem, vix Anacharsidi
 Scythæ ignoscendum, omissis tamen nominibus Grammaticorum repetiit Barthelem.
 in Introd. ad illius Itinera P. I. extr., ubi cætera quoque historia Hom. operum ad
 vulgare modum narratur.

scriptura collegisse et disposuisse Carmina, sed distracta, dissipata et divulsa restituisset contendunt^a. Nos, qui scire nobis videmur, quid inter fabulam et historiam intersit, illic historiam sub fabula occultatam agnoscimus, simili eruendam modo, quo versati sunt viri docti in Judaico commento de LXX interpretibus^b.

XXXIV.

Quodsi ex sententia veterum nemo ante Pisistratum de hac coagmentatione operum Homericorum serio cogitavit, quis credat, eam, quamvis meditatam ante et instructam, statim tum omnibus partibus absolutam prodiisse, et talem plane, qualem nunc videmus? Oportet illum satis habuisse, si pleræque rhapsodiæ apto ordini redderentur, sepositis iis, quæ tenori summi argumenti officerent, licet passim aliquid dissideret et hiaret, vel lacinia hæreret ex forma priore. Ad quærendum illum tenorem præter alias causas impellere potuit ipsa cura continuæ scriptionis, in qua Carmini cuique suus locus assignandus erat: verum perpolire et quasi ad unguem complanare omnia, operosius videbatur fortasse, quam ut illud prima experientia assequi liceret. Sed cur maxime nolim hanc artem uni Pisistrato tribuere, duo argumenta in promptu habeo, horum temporum tenebris assue-to clara satis et manifesta. Primum Græcos ad ætatem usque Ptolemæorum constanti quadam constitutione textus caruisse, vidimus supra iis in locis, qui a Platone et æquævis laudantur ex Homero, nec tamen hodie apud eum comparent. Itaque ex hoc textu, quem hodie manibus terimus, nemo existimare potest, quomodo primum scriptus fuerit; immo, si post

^a Plane hoc traditur uno parvo Scholio, in *Anecd. Gr.* ibidem edito: *Λίγιστα ἔτι συνήρραφθαι ὑπὸ Πισιστράτου τὰ Ὀμήρου ποιήματα, καὶ κατὰ τάξιν συντίθεσθαι τὰ πρὶν σπασθῶν καὶ ὡς ἔτυχεν ἀναγινωσκόμενα, διὰ τὸ τὴν ἀμερογὴν αὐτῶν τῷ χρόνῳ διασπασθῆναι.*

^b Ut acutissime omnium Eichhorn. in *Repert. bibl. et orient. litt.* T. I. p. 266. sqq.

Pisistratum alii atque alii rhapsodi ad scribendum adhiberentur, necesse erat formam ejus subinde variari et mutari, priusquam in manus Zenodoti et Aristarchi veniret. Qua de re commentarii horum haud dubie plura indicia servaverant, in quorum jactura nunc se speciose tuetur vulgaris opinio. Quid vero illud est? Ante munus Villosionii unus in Scholiis erat locus, qui mentionem faceret *διασκευάσεως* cujusdam antiquioris Alexandrinis illis: rem nemo, quod sciam, quo referret, habebat: jam et illam et nomen *διασκευαστῶν* perspicue nobis Venetus Scholiastes attulit aliquot locis, in quibus traditur aliquid suppositum esse a *διασκευασταῖς*, quod Critici deinde vate indignum et tollendum putaverint^a. Ea res quum antehac solo isto tenuissimo vestigio nota fuerit, et ne nunc quidem ratio ejus usquam accurate explicetur, difficile est de ea aliquid certi statuere. Attamen comparata illa indicia manifesto docent, *διασκευαστὰς* non ignotos quosdam auctores criticarum recensio- num habendos esse, de quibus alia vocabula in usu sunt, sed exactores seu politores, qui vel una cum Pisistrato vel paullo post eidem operi manum admoverint^b.

Sed omnino dubium esse arbitror, num ipsi veteres uni Pisistrato tribuerint negotium illud, an, ut sæ-

^a Locus in brev. Schol. est ad Odys. λ'. 585., qui comparatus cum Schol. Ven. ad Catal. 104. et ad Pind. Ol. I. 97. docet, Aristarcho ibi plures versus de interpolatione *διασκευαστοῦ* suspectos fuisse. Et si quid fidei habet nota codicis Vindob. CXXXIII., magnam lacunam in pulcherrima parte libri fecit suspicio illius. Hoc autem uno loco, si recte memini, Eustath. affert rem illam, sed petitam ex eodem Schol., et sic, ut eam non melius videatur intellexisse, quam quisquam doctorum ante editionem muneris Veneti. Quare mittamus Mer. Casaubonum, qui Scholio lucem affundebat ex Eustathii rhetoricis notis, in quibus memoratur *σχῆμα διασκευαστικόν*. Jam vero conf. Scholion Venetum δ'. 208. (referendum ad γ'. 396 — 418.) ζ'. 441. θ'. 75., tum illud ε'. 356. quod paullo ante indicavi, ε'. 327. et 400. (referendum ad θ'. 185.) tum υ'. 269. et ω'. 135.

^b Vulgo ignota est vis illius vocabuli, de qua quærimus, neque allata a Stephano et Scotto. At satis eam declarant Scholia ad unam Aristophanis fabulam, Nubes v. 552. et 591., tum locus in præclaro Argumento, quod quartum est in Kusteri edit. Ex his collatis apparet, *διασκευάζειν* a veteribus magistris adscitum esse in potestatem verbi *ἐπιδιασκευάζειν*, ut in Scenicis prope idem esset quod *ἀναδιδάσκειν*, h. e. repetito committere fabulam, sed mutando, addendo, detrahendo emendatam, refictam et secundis curis elaboratam. Id enim facere solebant illi poëtæ sæpissime, mox etiam alii, ut Apollonius Rhod. Neque aliter Plato fecit in optimis dialogis suis; quam ob causam exquirere non licet, quando quisque compositus sit, quum in scenicis fabulis saltem ex didascaliiis plerumque notum sit tempus, quo editæ sunt. De ipsis igitur auctoribus libri usitatum est verbum, sive de iis, qui limam alienis libris adhibebant, non de Criticis posteriorum sæculorum.

pe faciunt, ad eum auctorem retulerint, quod hortatu ejus et auctoritate factum sit. Hipparcho quidem, Pisistrati filio natu minori et in illa Athenis saluberrima tyrannide cum fratre successori, a scriptore dialogi Platonici, qui nomen illius pro titulo habet, tam magnificæ partes assignantur in celebrando Homero, ut patrem in labore colligendi et disponendi vel in primis adjuvisse, vel consilium paternum exsecutus esse, atque id cum amantibus literarum communicasse videri possit^a. Nam quod is potissimum Homerum novo ordine a rhapsodis decantari Panathenæis quinquennialibus jusserat^b, id non potuit ei hanc famam conficere, ut primus diceretur illum intulisse in Atticam. Jam in utriusque ætatem incidit pulcherrimus flos poësis lyricæ et ethicæ cum novis incrementis tragœdiæ et comœdiæ: in tot poëtis forsitan fuerint plures, qui Pisistrato et Hipparcho in illam rem adiutorium facerent, præsertim quum uterque, uti artium, ita doctorum hominum amantissimus esset. Nominatim enim feruntur cum iis conjunctissime vixisse Orpheus Crotoniates, scriptor Argonauticorum, Onomacritus Atheniensis, ab Hipparcho civitate ejectus postea, Simonides Ceus et Teïus Anacreon^c. Horum igitur quempiam conjiciebam illis ad ordinanda Carmina operam præbuisse suam. Ipse certe Pisistratus suarum rerum satagebat, his vero otium erat et pris-

^a Notus locus est p. 228. B. de Hipparcho: *ὅς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί, καὶ ἠνάγκασε τοὺς βασιλεῖς Παναθηναίους ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διέναι, ὥσπερ νῦν ἐτι οἶδε ποιεῖν.* In quo permirum est, ea ipsa simpliciter tribui filio, quæ ab aliis patri tribuuntur et Soloni. Quauquam hæc discrepantia major est specie quam re, si nostram sententiam sequare, vel, quæ prope eadem est, Kusterianam p. 101., et simul cogites, illud dici in scripto, quod ad laudem Hipparchi compositum est. Cæterum hunc dialogum non genuinum esse Platonis, sed ab Attico scriptum istius familiæ, quæ etiam Oratoribus tot *μελετήματα* subjecit, dubitatio veteris Critici apud Ælium VIII. 2. (conf. supra p. XLIX.) et Valckenarii assensus in Herodoto Wessel, p. 398. mihi plane persuasit. Quæ conjectura si viris doctioribus probabitur, (eademque aliquando et alios quosdam minores dialogos Platonis eripiet, et ad Demodocum et Sisyphum rejiciet,) nemo mirabitur, cur Hipparchum non cum Meursio majorem natu quam Hippium appellaverim, victus gravissima auctoritate Thueydidis et quodammodo etiam Herodoti.

^b Lycurg. in Leocr. p. 209. Reisk. *Οὕτω ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥςτι νόμον ἔθεντο, καὶ ἑκάστην πενταστήριδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν βασιλεῖσθαι τὰ ἐστὶ, ἐπιδιδόντες ποιοῦμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο.*

^c Herodot. VII. 6. Plato l. c. Suid. Tom. II. pag. 719.

corum operum magna familiaritas; ut Onomacrito, cuius celebres interpolationes Orphei et Musæi ad ipsa primordia scriptiōis retrahendæ sunt.

Temerarium puto, ex quoque deverticulo fabularum vestigia historiæ exsculpere: alioquin his conjecturis colorem et fidem quærerem ex eo, quod in istis commentis Grammaticorum et apud Suidam Pisistrato complures socii operis adscribuntur. At memoratu dignissimus est locus Pausaniæ ante allatus, ubi quum de varietate nominis *Il. β'. 573.* agit, diserte mentionem facit *Pisistrati amicorum et adiutorum in Iliade literis mandanda*^a; ut clare appareat, rem a nobis renovatam Pausaniæ ætate nondum plane obscuratam fuisse.

XXXV.

Hæc quum ita sint, sub imperio Pisistratidarum Græcia primum vetera Carmina vatum mansuris monumentis consignari vidit. Talemque ætatem sub incunabula literarum et majoris cultus civilis apud se viderunt plures nationes, quarum comparatio accurate instituta iis, quæ hic disputamus, multum lucis afferre possit. Nam, ut duas obiter tangam, et inter se et Græcis omni parte dissimillimas, constat inter doctos, in Germania nostra, quæ domestica bella et principum ducumque suorum gesta jam ante Tacitum Carminibus celebraverat, has primitias rudis ingenii a Carolo M. tandem collectas esse et libris mandatas; itemque Arabes non ante VII. sæc. inconditam poësin priorum ætatum memoria propagatam collectionibus (*Divanis*) comprehendere cœpisse, ipsumque Coranum diversitate primorum textuum similem Homero fortunam fateri. Præter hos et alios populos comparandi erunt Hebræi, apud quos literarum et scribendorum librorum usus mihi quidem haud

^a Ἡ αὐτὸν Πισίστρατον, ἢ ΤΟΝ ΤΙΝΑ ἙΤΑΙΡΩΝ, μεταποιῆσαι τὸ ὄνομα ὑπὸ ἀγνοίας.

paullo recentior videtur, quam vulgo putatur, et minus adeo genuinum corpus scriptorum, præsertim antiquiorum. Sed de his et Arabicis illis collectionibus viderint homines eruditi literis Orientis.

Ad Græcos revertimur. Qui posteaquam Homerum suum collegerant, perquam verisimile est, eos eandem curam statim ad reliqua præstantiora Carmina supparis ævi traduxisse. Qua in re equidem minus miror silentium antiquitatis. Nam semel proposito exemplo opera ista non potuit admodum difficilis esse; neque in alio ullo Carmine tam artificiosam structuram quæsitam videmus. Itaque nec cæteris reliquiis Homericis nec Hesiodicis defuerunt, ut opinor, διασκευασταί, qui singulares rhapsodias connecterent, sive eas, quæ ab ipsis auctoribus ad eandem formam compositæ erant, uno volumine complecterentur, ut Καταλόγους γυναικῶν vel 'Ηοίας μεγάλας. Idemque non multo post Pisistratidas factum suspicor in cyclicis et aliis multis Carminibus, quæ, hodie vix nomine nota, non pervenissent ad sæculum Ptolemæorum, nisi tum ab interitu vel novis corruptelis servata essent.

Ex eadem ætate denique repetendæ videntur plurimum operum falsæ inscriptiones, quum, quidquid ejusdem fere soni et argumenti esset, uni auctori tribueretur, Homero in primis et Hesiodo, qui fulgore claritatis suæ cæterorum luminibus offecerant. Quid? quod interdum etiam maximarum rerum diversitate nihil movebatur antiqua credulitas. Ita tandem Herodotus primus est conatus duo Carmina familia HomERICA summovere, Cypria et Epigonos^a, alii deinde Hymnos et alia, donec judiciis nonnullorum Alexandrinorum vulgo omnes acquieverunt. De hoc genere quædam non protrita apponerem, si mihi potius eo, quo invitat materia, quam quo ducit, sequi liceret^b.

^a II. 117. Alterum locum dubitanter addo, IV. 52., ubi mihi interdum visus sum in his verbis, ἀλλ' Ἡσιόδῳ κ. τ. λ. annotationem legere veteris Grammatici, non Herodoti. De ipsa re conf. §. XXIII. extr.

^b Unum hic afferam paucis verbis, longa dignum explicatione, ex quo intelligetur, quo progressæ sint dubitationes Græcorum ipsorum jam ante Alexandrinos. Quæ res simul excusabit quodammodo audaciam nostram, simul novo argumento erit, mul-

Sed priusquam alterum spatium ingredior, velim pro se quisque animo colligat omnia, quæ hactenus explicavi, retexendo fila argumentandi sæpe subtiliora, ut appareat, quid singulæ rationes, quid universæ valeant. Etsi enim in junctis et quasi conglobatis probabilitas est, sicut in junctis membris corporis pulchritudo, tamen singula momenta per se oportet eam vim habere, ut aliquid addant lanci. Si in nonnullis plus tribui verisimilitudini, quam severa lex historiæ poscit, non id mea culpa factum est, sed penuria testium, quorum ne tantum quidem numerum exspectares in tam antiquis et occulto crescentibus rebus: certe ego nullum locum veteris auctoris sciens detorsi in aliam sententiam, quam quæ vera et genuina videretur sine ullo respectu hujus quæstionis. Quam rem facile me probaturum spero doctis omnibus, etiam iis, quibus ductas ex illis locis ratiocinationes non probabo, præsertim postremam hanc, qua artificii, quod tantopere admirantur, gloriam Homero ex parte auferre ausus sum. Hoc nimirum perpauca erit credibile, forsane tum quidem, quum argumentorum omnium pondere obruentur. In his enim opus est sensu quodam, quem illa non afferunt. Mihi vero, sive ipsorum Græcorum sive aliarum gentium progressus intueor, illud minime credibile videtur, quod credere assuevimus, hæc talia duo opera unius ingenii repente ex tenebris splendescere et nitore partium et multis magnisque virtutibus summæ perpetuæ.

ta gravissima oblitterata esse stabilitis sententiis atque decretis illorum sæculorum, ex quibus fere nostra Scholia habemus. Apud Senecam de Brev. vitæ c. 15. in quæstionibus Græcorum inutilibus, ad vivendum scilicet beate, hanc quoque jam dudum legebamus, *Ejusdemne auctoris essent Ilias et Odyssea*. Hujus quæstionis nuper nulum usquam vestigium erat aliud. Sed ecce! nunc plura apparent in præstantissimis Scholiis Ven. codicis A., ubi res commemoratur ut doctis notissima, proprioque nomine refutantur aliquoties *οἱ χωρίζοντες*, i. e. ipsi illi, qui negabant eundem utriusque Carminis auctorem esse. Vide ad β'. 556. Catal. 156. δ'. 554. κ'. 476. λ'. 147. 691. μ'. 96. ν'. 365. τ'. 747. φ'. 416. 550. quibus versibus diple pura apposita est propter τοὺς χωρίζοντας, seu, ut in Fragmento de notis criticis legitur, πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν. Illos autem priores fuisse celeberrimis, scholis Grammaticorum, ex multis indiciis colligo. Quare videndum est, ne forte primum vestigium illius suspicionis lateat in mutilato loco Vitæ Homeri, quæ a Tychsenio accuratius quam antea edita est in Append. Fasc. I. Bibl. Goetting. p. 11.: Γίγραφει πεινήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν Ξῖναν καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦσιν αὐτοῦ.

XXXVI.

Altera ætas a Pisistratidis ad Zenodotum non multo plus lucis habet quam illa prima. Quod nobis est valde dolendum, quoniam in ea origines quærendæ sunt omnis interpretationis, quæ quidem apud veteres in usu fuit. Nam antequam eam refertissima literis ætas majore apparatu aggrediebatur, Philosophi, Sophistæ et alii liberaliter eruditi specimina dederant interpretandi Homeri; mox studium multiplicandorum exemplarium, necessitatem afferens e diversis scripturis, quas rhapsodi suppeditaverant, optimas quasque deligendi, viam munivit ad accuratiorem *ᾠρίσιν*. Verum de his paullo distinctius tradendum est.

Ac primo quidem tempore et pæne ad Periclis usque ætatem Græcia Homerum et cæteros *ᾠοιδούς* suos adhuc auditione magis quam lectione cognoscebat. Paucorum etiam tum erat cura scribendi, lectio operosa et difficilis; itaque rhapsodis maxime operam dabant, captique mira dulcedine cantus ab illorum ore pendebant. In clarissimis hujus sæculi rhapsodis memoratur circa Olymp. LXIX. Cynæthus, Pindaro æqualis, qui Chio commigravit Syracusas, vel ibi maxime artem factitavit^a. Atque hujus professionis homines quum omne tempus consumerent in ediscendo poëta, eosdem ejus primos interpretes fuisse putes. Sed nullo id confirmatur certo testimonio scriptoris. Quod enim a nonnullis affertur Platonis, illud in isto contextu ad quemvis actorem scenæ transferri potuerat^b. Quocirca non dubito, quin antiquissimi philosophi auctores interpretationis habendi sint, et initio quidem *πραγματικῆς*. Nam verborum obscuritas illis

a Schol. Pind. ad Nem. II. pr.

b Ione p. 530. C. Οὐ γὰρ γίνονται ποτε ῥαψῳδοί, εἰ μὴ συνή τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Τὸν γὰρ ῥαψῳδὸν ἱερμνεία διττὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίνεσθαι τοῖς ἀκούουσιν. Speciosius est, quod respondet Io, posse se *κάλλιστα ἀνθρώπων λέγειν περὶ Ὀμήρου*, eaque in re certare cum interpretibus optimis. In cæteris quidem hic pulchellus interpret nihil profert tanto hiatu dignum: sed potuerit id facere, ut Sydenhamius censet, non quærimus de rhapsodis ætatis Platonice, sed de antiquis successoribus *ᾠιδῶν*. Cf. p. 535. A.

sæculis admodum nulla erat, quando eadem forma orationis usurpari solebat ab optimo quoque poëtarum. Verum philosophi quum viderent, sacra haberi Carmina, celebrarique omni populo, ex iisque vitæ recte instituendæ præcepta sumi, neque tamen in iis non animadverterent multa falso, ridicule et indecore fingi de natura deorum et rerum, interpretatione sua corrigere fabulas, atque ad physicam et moralem doctrinam suæ ætatis accommodare, denique historias et reliqua fere omnia ad involucra exquisitæ sapientiæ trahere cœperunt. Hoc in genere jam circa Olymp. LXIII., in qua Pisistratus decessit, elaborabat Theagenes Rheginus, mox Anaxagoras Clazomenius, Metrodorus Lampsacenus, Stesimbrotus Thasius aliique ævi ejusdem ^a. Pauci contra alii, ut Pythagoras, Xenophanes, Heraclitus ^b, non verebantur Homerum impietatis accusare propter tot ficta seu pulcherrimis versibus ornata mendacia. In quo hi quidem posteriores magnum quiddam videntur mihi fecisse et liberalissimæ gentis indole dignum, quod sanctitate vatis ab omnibus et quodammodo a se ipsis credita non sunt deterriti, ne palam reprehenderent, quæ in eo abhorrere putarent a vera sapientia et ab optimis moribus. Sed nec prioribus illis, sive allegorica et anagogica somnia sua ipsi crediderunt, sive ab aliis duntaxat credi voluerunt, idonea deest excusatio. Ita enim ratio comparata est, ut libris, quos a teneris statim annis cognoscimus, omnes prope nostras nostræque ætatis opiniones subjiciamus; ac si illi populari usu jam pridem consecrati sunt, ipsa obstat veneratio, quo minus in iis absurda et ridicula inesse credamus.

^a Plato Ione l. c. Xenoph. Symp. III. 5. 6. Diog. Laërt. II. 11. Tatian. adv. Græc. 57. 48. Conf. Bayle Dict. v. Anaxag. et Monboddo Ancient Metaphysics, Vol. III. p. 108. Ex quatuor illis Theagenes bis laudatur in Scholiis, item bis Anaxagoras, semel Metrodorus ad α' . 252. p. 251., Stesimbrotus ter α' . 655. ϕ' . 195. ϕ' . 76. bis in Schol. Apollonii Rh. et in Etymol. M. p. 277. 465. Additur a Platone Glaucoco, forsân ille Teïus ap. Aristot. Rhet. III. 1., qui de tragica seu rhapsodica actione scripserat. Nisi potius placuerit Sydenhamii corr. $\Gamma\lambda\alpha\upsilon\kappa\omicron\varsigma$; propter Schol. ad α' . 655., ubi Glaucus subjungitur Stesimbroti. Minus etiâ novimus Anaximandrum Xenophontis. Nam clarus discipulus Thaletis ex ratione temporum non potuit esse Nicerati magister: cognominis filius illius potuit esse; at ne de hoc quidem tale quidquam legitur.

^b Diog. Laërt. VIII, 21. IX. 1. 18. ibique Intpp.

Lenimus ergo atque adeo ornamus interpretando, quidquid proprio sensu non ferendum videtur; idque quo doctius et subtilius facimus, eo religiosius facere videmur. Atque ita factum est omni tempore in libris iis, qui pro sacris habiti sunt. Quod si fit eo consilio, ut cognitioni eorum sua utilitas constet in vulgus, nihil in eo video reprehendendum. Nam ad veram i. e. historicam interpretationem paucis in locis revocari potest major numerus illiteratorum. Neque illam satis norant Græcorum doctissimi: alioquin Homerum suum et lenius vituperassent, nec tanto consensu ei omnium maximarum rerum scientiam tribuissent.

Hoc qui fecerint et quomodo, per omnia sæcula persequi, fontesque et rivulos allegoricæ interpretationis indagare, longæ historiæ materia est. Socrates quidem, sapiens in primis sobrius, illam non nisi ludendo attigit; quem deinde quodammodo secutus est Plato, ubi populariter philosophatur^a. At idem in eo opere, in quo morum optimorum et civitatis omnibus partibus perfectæ exemplar deformavit, clare significat, sibi ea non videri verè inesse in Homero, quæ allegorica ista ratio ostentaret. Jam quum philosophus ille, primus, ut nobis videtur, ex aliquot generibus, maxime scenico, poëticæ arti naturam affingeret *μῦθον*, leves autem putaret et fluxas res esse, in quibus illa *μῦθους* versaretur, (stabilitatem enim et veritatem solis ideis suis tribuebat,) hanc artem, utpote tertio gradu remotam a cœlesti veritate, ipsam quoque vanam contemnendamque et pravam magistram vitæ esse demonstrabat^b. Itaque et Homerum et Tragicos cum omni grege *ῥαψωδῶν, χορευτῶν* et musicorum ex nova civitate eduxit. Primariam illius sententiam de arte poëtica suscepit Aristoteles in celebratissimo libello, correctam quidem passim a se, verum ne sic quidem explicatam, ut cuique generi Carminum satis

a De Socrate insignis locus est in Xenoph. Memorab. I. 3. 7. Ex Platone plures laudat Schowius ad Heraclid. Alleg. p. 225. quibus præter alios multos addendus est Alcib. II. p. 147.

b Præcipue legendi sunt studiosis tres libri de Rep. II. III. X. maxime a p. 605. cum II. de Legg. a p. 668.

conveniret: adeo didascalicum genus ab eo prorsus excluditur. Neque post Aristotelem quisquam philosophorum veram vim illius artis aut historicam interpretationem recte assecutus videtur. Nam dum Epicurei omnem poësin et musicam rejiciebant, negabantque sub Homeri fabulis latere doctrinam, cæteræ sectæ magno studio ad veteres ὑπονοίας recurrerant, Stoici in primis, Zeno, Cleanthes, Chrysippus, ex quorum scriptis maximam partem ea sunt hausta, quæ Heraclides s. Heraclitus, Cornutus, Eustathius afferunt. Illis autem se opposuit Aristarchus, verbis poëtæ ubique fideliter inhærendum, et istam doctrinam meras nugas esse putans^a. Neque vero Aristarchi auctoritas a nugatorio studio deduxit philosophos, quorum etiam insequentibus sæculis fere nullus fuit, qui non Homero ἀπόρρητα quædam vel certe decreta sectæ suæ obtruderet. Hinc facete Seneca^b: Apparet nihil horum esse in illo, cui omnia insunt; ista enim inter se dissident. Eodemque pertinet quæstio, an philosophus fuerit poëta, tractata illa Favorino, Longino, Cœnomao et aliis. In qua quomodo versatus sit Porphyrius, ex ejus Scholiis et seorsum editis opusculis apparet. Nempe ex hoc tempore maxime relabuntur Græci in illum morbum, ut ubique allegorias sive anagogicas sive historicas captent. Hisce armis Homerum Proclus defendebat contra Platonem; ita Simplicius in fabulis παραπετάσματα veræ sapientiæ videbat; ita denique infima ætate, ne plures appellem, Mich. Psellus, Eustathii amicus, et Nicephorus Gregoras, ille utrumque Carmen, hic Ulyssis errores explicabat.

XXXVII.

Sed de antiquis illis, (redeundum enim nobis eo, unde digressi sumus,) parum constat, quomodo reliquis interpretis functi sint officiis. Quippe eos non in una

^a Vide Eustath. p. 5. 40. 561. 614.

^b Epist. LXXXVIII. non l. a. pr.

ista re operam lusisse, sed etiam artem poëtæ et alia quædam illustrare aggressos esse, ex Platonis Ione et memorabili quodam loco Aristotelis conjicio, in quo οἱ ἀρχαῖοι Ὀμητικοὶ notantur, tanquam nobilis ordo doctorum hominum, in minutissimis hærentium quasi Masorethica cura^a.

Paulo melius ætate Periclis in interpretatione Homeri elaborasse videntur Sophistæ, qui omnia, quæ tum liberali studio digna habebantur, ad disciplinam suam redigere soliti, ne grammatica quidem præcepta et optimorum poëtarum lectionem sibi negligendam putaverunt. Ita Prodicum legimus de veris potestatibus vocabulorum et causis earum subtiliter disputasse^b, itemque Protagoram et Eleum Hippia^c ea plane instituisse tractare, quæ propria sunt doctæ interpretationis^c. Quam feliciter illi, quærere nihil attinet. Nam primi conatus tales res ad præceptionem artis revocandi adeo sunt difficiles, ut summis ingeniis in iis labi liceat honeste, quæ uno sæculo post vix tirones impune nesciant. Quo ex genere illud est, quod de usu imperativi modi verborum præcepit Protagoras, reprehendens poëtam, quod Musam immodestius invocarit. Hippia^c vero etiam in suis ἐπιδειξσιν apud Platonem in cognomine dialogo ita disputantem videmus de Homero aliisque poëtis, ut ad dubitationes et quæstiones de illorum sententiis, virtutibus et vitiis responderet. Unde perspicuum est, προδείγματα seu ἀπορίαις et λύσεις illas, in quibus postea eruditi alumni Alexandriae tantopere laborabant^d. jam in philosophorum et Sophistarum scholis celebrari cœpisse. Nec aliunde ducenda sunt initia critici studii, quod ipsæ illæ ἀπορίαι multis in locis commovere poterunt.

Duæ hujusmodi emendationes supersunt Hippia^e

a Metaphys. XII. p. 450. B. Duval. (XIV. extr.) Puto enim cum Sylburgio, locum hunc de enarratoribus, non de imitatoribus Homeri intelligendum esse. Sic et Eustath. p. 260. ponit τὰς Ὀμηκούς.

b Plato Charm. p. 165. D. Men. p. 75. E. Cratyl. p. 384. B.

c De Protagora v. Aristot. Poët. 19. Contra quod scripsisse Grammaticos, arguunt Scholl. et Eust. p. 10. De Hippia Plat. Hipp. II. pr. Cic. de Or. III. 52., ubi illi tribuitur cognitio poëtarum, universeque de Sophistis Isocrat. Panathen. p. 436. 446. T. II. Auger.

d Porphyrii Schol. ad Il. i. 684.

Thasii, quarum alterius ne locum quidem inveniremus, (adeo mutatus est textus noster,) nisi eum Aristoteles in transcurso indicasset ^a. Est ille II. β'. 15., ubi tum pro verbis, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται, legebatur fere ut φ'. 297., δίδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι. Impium putabatur, Jovem his verbis id plane promittere, quod eventurum non esset; quasi in cæteris Jupiter secus ageret cum Agamemnone quam Jehova cum Achabo I Regg. XXII. Sed Hippias, acumine artibus Loyolæ digno, verbum δίδομεν mutavit in διδόμεν, infinitivum pro imperativo accipiendum, ut transpositus accentus culpam fraudis a Jove rejiceret in Somnium. Alter locus est ψ'. 328., ab illo ita correctus ut hodie legitur. Ubi si Hippias primus olim vulgatum οὐ expulit, æqualesve ejus alias tales scripturas in exemplis suis propagarunt, qualis nuper ex πολιτικοῖς cognita est in φ'. 454. Δηλυτεράων pro Aristarchea τηλεδαπάρων, facile intelligitur ex his speciminibus, quam turpia vitia hæserint in exemplis hujus ætatis. Sed de illis plura licet suspicari quam scire. Quum autem eos quoque locos Homeri, qui ab Herodoto et aliis antiquioribus scriptoribus laudantur, non raro a librariis ad vulgarem formam textus mutatos esse ex ipsorum codicum hodieque exstantibus lituris appareat, quam diversum illum habituri essemus, si ex bibliotheca alicujus Sophistæ vel pulchri Euthydemī ^b descriptum accipere-mus!

Nam illis jam temporibus vigente libraria quadam mercatura, haud dubie copia exemplarium fuit apud literatum quemque, in primis apud magistros scholarum, qui antea memoriter omnia præierant discipulis. Hinc est nota ira Alcibiadis in hominem illius ordinis, apud quem quum ne unam quidem rhapsodiam Iliados invenisset, colaphum ei inflixisse dicitur ^c. Ergo postulari tum poterat, ut in schola bene instituta

^a Ibid. 25. et præc. Elench. sophist. p. 284. C., ubi v. Pacii Comment. analyt. ad Organon p. 485. In illo cap. Poëtices plura sunt firmandæ nostræ opinioni de antiquitate Homericorum προβλημάτων et λύσεων.

^b Xenoph. M. S. IV. 2. 1.

^c Plut. in Alcib. p. 194. D. cf. Apophthegm. p. 186. D. Ælian. V. H. XIII. 58. ubi v. Perizon. collatis quæ supra monui p. CVIII. Minus ambigue Plut. dixit βιβλίον Ὀμηρικόν.

exemplar Homeri esset, si minus universæ poësis, at aliquarum certe partium. Quocirca mox alius magister sese obtulit Alcibiadi dicens, habere se Homerum, et quidem a se ipso emendatum. Tum ille, Itane? inquit: tu Homerum emendare scis, et tamen pueros doces, ac non potius adolescentes!

XXXVIII.

Hæc narratio nobis occasionem offert in universum dicendi nonnulla de ortu studii critici, ex quibus existimare liceat de conditione earum recensioneum, quæ hoc sæculo feruntur factæ esse. Nunc enim nemo, puto, mirabitur, Græcos jam tum, quum prosperrima forte sua ingeniosiores essent quam doctiores, et ab illa πολυμαθεία, cui reges deinde otium præbuerunt, alienissimi, animum paullatim applicuisse ad eam artem, quæ tota collecta est ex multiplici doctrina literarum et antiquitatis. Etenim quæ causæ maxime perduxerunt veteres ad criticam artem, jam tum eadem existerant omnes. In quibus primo loco posuerim modum illum conservandorum olim Carminum ope unius memoriæ, proximo errores et fraudes in prodendis auctoribus eorum, tertio varios facillimosque lapsus rudium manuum in primis exemplaribus parandis. Sed etsi hæc postrema causa ejusmodi est, ut post aliquot sæcula istius artis desiderium necessario fuisset allatura, tamen qui Græcos norit, facile intelliget, ad tam minutulas curas ingenium eorum nec tam mature nec tanto studio potuisse descendere, si sola omni scripturæ communia menda libros corripissent. Ma-
neat igitur, singularem fortunam Homericorum et supparum monumentorum extudisse quodammodo philologam criticen, idque etiam antea, quam nomen Critici aut Grammatici vulgo auditum esset^a.

a Hæc II. ætate vocabulum γραμματικῶν non professionis erat, sed scientiæ. Priusquam enim magnitudines artium, ut Cicero ait, diminui cœperant partium distributione, ἀγέματος dicebatur is, qui scribendi et legendi facultate carebat, qui eam tenebat, γραμματικὴ, ars ipsa γραμματικὴ, quæ proprie erat γραμματικὴ ἢ γραμματ-

Nam fac, quod ne aliter quidem fingi per historiam licet, decem vel viginti exemplaria post primum illud scripturæ tentamen a viris privatis, ut puta a rhapsodis, facta esse: annon in ea statim plurimas variationes inferri oportuit, partim ex variis recitandi modis, partim ex ingeniosa libidine describentium? Quanquam enim nullo tempore evanuit apud Græcos persuasio de divina origine Homeri sui, tamen in ejus oratione, sicut in interpretatione, nunquam desierunt summa levitate mutare quidlibet, corrigere, fingere ad libitum, ut dignissima demum numinis afflatu profæretur. Neque hoc profecto mirum est, quum multo graviores populum Judæorum satis diu eandem rationem tenuisse videamus. Jam si nova subinde exemplaria fierent ex illis, nisi indoctus librarius proximum quodvis arreptum fideliter describeret, ii qui illa curabant, collatis pluribus exemplis, rem vix aliter aggredi potuerunt, quam ut judicando eligendoque, quod cuique loco videretur aptissimum, formam textus multis partibus aliam facerent. Talis autem novus textus, ut tum erant tempora, neque perferri potuit in publicam notitiam, (quippe privatus labor erat,) neque alios revocare ab simili instituto et opera scilicet emendandi. Sic aucto sensim numero codicum, fons ille Pisistrateus, si modo is unus fons fuit, in plures diversi velut saporis rivulos diductus mox impediēbat accuratæ lectionis studium. Ergo si intelligentior aliquis, et qui idem esset poëta, aut certe non alienus a poëtica facultate, (nec quisquam alius,

διδασκάλου. Hic usus est Platonis (Phileb. p. 18. D.) Xenophontis (M. S. IV. 2. 20.). Aristotelis (Top. VI. p. 247. 5. B.) Atque illa quidem postea a nonnullis ἀπειροστέρα γραμματικὴ dicta est, quando latiores fines occupaverat Grammatica τέλειος s. ἑντελής, (cf. Sextum Empir. c. Math. I. §. 44. 75.) cui ad Cratetem usque Criticæ tanquam pars subjecta erat. Sed hujus sive partis sive propriæ doctrinæ nomen non legitur ante ævum Alexandrinum, nisi in dialogis Æschinis et Cebetis, quos spurios esse, nuper Meiners optime docuit. Rem igitur, non nomen et professionem spectavit Dio Chrysost. Or. LIII. dicens ab Aristotele τὴν κριτικὴν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν: etsi ne hoc quidem in jactura tot exotericorum librorum Aristotelis a nobis satis firmari potest. Ac minus etiam clarum est, quod de Apollodoro Cumano traditur a Clemente Alex. Str. I. p. 309. seu de Autodoro in Theodosii Schol. ap. Burm. ad Vales. Emendd. p. 146. et Villos. Anecd. Gr. p. 173. Neutrius enim, si tamen diversi sunt, ætatem tenemus. Relinquitur ergo, ut rei, non nominis, primordia exquiramus. Reliquam historiam Grammaticæ et Criticæ docte persequuntur præter Vales. l. I. Maussacus, Wowerius, Fabric. ad Sextum, Walchius singulari libello.

quod constet, ante Aristophanem Byz. talem curam suscepit,) sed si quis intelligens et studiosus antiquæ elegantiae, sibi suisve amicis paraturus novum exemplar^a, optimos, quos alicubi servari audisset, codices comparaverat, persæpe in maxima difficultate judicandi, quid verum esset et genuinum, nullum videtur habuisse præsidium promptius meliusque ingenio suo.

Penitus hic nobis tollenda est opinio, qua Criticos illius ætatis ad hanc novæ artis formulam fingimus. Ne ipsum quidem Aristarchum ex hac formula judicandum esse, paullo mox demonstrabo. Nimirum primum artis ingressum vagum in primis et temerarium fuisse reperimus, sive materiem ejus in antiquis *διαφωνίαις* rhapsodorum et codicum, seu Græci ingenii indolem, seu horum temporum conditionem, seu denique ipsas reliquias artis spectemus. Ut repræsentarent Homerum fide integra et suo habitu, laborabant forsitan nonnulli, quantum poterant; at debebant etiam magis laborare, ut nusquam non similis sui seque dignus appareret, detrahendis sæpe multis versibus, alibi addendo nitore, ubi nitor nullus esset. Quemadmodum igitur hodie elegans homo et ingeniosus, sed abnormis Criticus, in prisco poëtico monumento nostræ linguæ versaretur, quod lacerum forte reperisset, et a multis lectoribus in margine variatum, ita ferme primos illos emendatores in corrigendis et concinnandis vatibus suis operam navasse contendo. Adeo longe abfuerunt illi ab hac severitate, quæ cavet, ne quid aliud quam ab ipso auctore operis scriptum inducatur: tametsi ne nunc quidem illum scopulum satis fugiunt, qui ingenio valent. Denique omnis hæc ars profecta est potius ab æsthetico, quod nostrates vocant, quam critico judicio, vel, ut ita dicam, a poëtica potius quam diplomatica fide. Præter reliqua hujus rei argumenta, quæ ex universo libello nostro facile ad perfectam inductionem colligi poterunt, ipsa illuc ducit ratio, quam

^a Ἰδίως γειγραμμένον, i. e. privato studio descriptum, quale exemplar utriusque Carminis Cassander Macedo fecisse fertur ap. Athen. XIV. p. 620. B. De hac regia cura tamen non dissentio a Fabric. Bibl. Gr. p. 361. Non γράψιν dixisset Athenæus, ex more Grammaticorum Græcorum, sed διορθῶν, si emendatio accessisset.

vel optimos Alexandrinorum in emendando secutos esse videbimus.

XXXIX.

Atque hoc, quidquid est, longe manifestius ostendere liceret, nisi antiquiora illa meditamina critices prope omnia obscurasset insequens ævum, obscuratum deinde et ipsum multis modis. Attamen ante Zenodotum octo diversæ scripturæ exempla, Græci διορθώσεις vocant, nominatim ad nos perlata sunt. Duæ harum διορθώσεων nomina gerunt celeberrimorum virorum, Antimachi, Colophonii poëtæ, et Aristotelis, cujus ingenium ferax beatissima rerum maximarum copia nullum venustiorum Musarum opus dedignabatur. Et has quidem recensiones putet aliquis præ cæteris numerandas esse in iis, quæ in Scholiis dicuntur αἱ κατ' ἄνδρα^a. Distinguuntur ab his αἱ πολιτικαὶ, s. αἱ κατὰ πόλεις, αἱ ἐκ πόλεων, ignotis auctoribus. Earum duas, quasi clarissimæ famæ, jam dudum Eustathius ad Iliadem una cum Aristotelea nominaverat, Massilioticam et Sinopicam; nuper ex Lipsicis et Venetis Scholiis quatuor aliæ accesserunt: quarum si, ut quæque numero pluribus lectionibus innotuit, ita cuique honoratior locus debetur, (nullum autem videmus certum ordinem,) ita illæ ordinandæ sunt, *Massiliotica*, *Chia*, *Argiva*, *Sinopica*, *Cypria*, *Cretica*. Ex Massiliotica, quam propter originem hujus civitatis quodammodo Ionicam dixeris, lectiones ad viginti, ex Chia ad duodecim, et ita deinceps pauciores, e Cretica ex Seleuci notatione unam accepimus.

Quoniam vero de his recensitionibus omnibus præter Scholiastas illos omnis silet antiquitas, non solum id incertum est, a quibus curatæ, et utrum publica auctoritate an rogatu privatorum factæ sint, sed etiam cui sint ætati assignandæ. Sed eas huc a me reponi

^a Duobus tantum his locis novorum Scholiorum, χ'. 108. ψ'. 88. Scholiorum nomen hic et alibi simpliciter tribuo Venetis.

nemo mirabitur, quum idem videantur fecisse et alii; at quæ earum ratio et conditio fuerit, conjectura magis in ambiguo est. Nam vetustatem earum omnibus in locis, ubi commemorantur, illud satis ostendit, quod vel præponuntur Zenodoto, Aristophani horumque æqualibus, vel certe cum his componuntur; ne de aliis indiciis dicam, quæ passim vel in Græculorum negligentissima oratione agnoscas^a. Quæ omnia consideranti mihi sæpius venit in mentem, ut recensitionibus his primos statim Criticos, qui verius appellantur, usos esse, atque earum auctoritatem et nomina in bibliothecis Ptolemæorum quærenda conjicerem. Notissimum est, quantum cupiditatis et curæ hi reges impenderint in illum thesaurum suum, coëmendo libros undecunque, ac modo precibus, nunc vi, nunc aliis modis conquirendo antiquissima et rarissima exemplaria scriptorum Græcorum. Ergo si forte Antimachi heres, qui Homerum circumferre in animo et nummos in oculis amaret, codicem obtulerat manu Colophonii poëtæ scriptum vel ingenio ejus elimatum, Ptolemæos haud dubie cupidissimos emptores habuit. Ita ex pluribus locis et urbibus Alexandriam, etiam ad privatos, paullatim confluisse videntur codices Homerici, le-

^a Quia raro una quædam harum editionum seorsum laudatur, ne eundem locum necesse habeam ter et quater notare, omnes hic in unam seriem conferam. Pleraque illorum soli præstantissimo cod. A. deberi, evolventi apparebit: ad α'. 97. 298. 332. 381. 424. 435. 585. 598. β'. 258. γ'. 10. 51. μ'. 281. ν'. 365. ξ'. 349. 418. ο'. 44. π'. 127. ρ'. 135. σ'. 39. 502. τ'. 56. 76. 86. 96. 117. 386. υ'. 62. 188. 308. φ'. 11. 86. 88'. 162. 351. 454. 535. χ'. 51. 93. ψ'. 77. 206. 870. 879. ω'. 30. 109. 192. 332. Lectoribus adhuc ægre carentibus indice Scholiorum illorum, hanc operam nostram in reliquis quoque gratam fore speramus. Hic vero in primis eos numeros, qui lineola signati sunt, dignos sua cura habeant studiosi. Sic enim notavi eos, qui aliquid promittunt in utramque partem insignius, vel quod disputationem meam de illis διεξάσσειν illustret. In Lipsico cod. hic nihil est, quod desideremus in Venetis, nisi quod in illo ad ε'. 461. notatio codicis B. legitur auctior mentione Sinopice et Cypriæ et Antimacheæ, in quibus tribus editt. Schol. narrat fuisse ΤΡΩΙΑΣ i. e. Τρώας, cum iota adscripto seu subscripto, quod tamen in exemplo suo non invenerat Lesbonax περί σχημάτων ed. Valcken. p. 183. Neque vero hic Lesbonax magis quam Eustathius in isto versu vidit vulgatam adhuc scripturam, sed eam, cui in eodem Lips. Scholio unus patronus affertur Ptolemæus Ascalonites: ἡ μὲντοι κοινὴ ἢ συντίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, Τρώας ὡς Κῆρας. In textu ibi syllabæ posteriori Τρώων ab alia manu vetere superscriptum est ἄς. Redimus ad Veneta Scholia. In quibus, si quis reputarit, per 8 libros ne unum quidem vestigium apparere exemplarium illorum, intelligat oportebit, id quod in his conjecturalibus quæstionibus magni momenti est, quam parum integris tabulis uti nobis contigerit, neque in his tamen nihil esse, unde probabilitas duci queat.

gitima mox materies curiosioris emendationis. Minime autem mirum est, si de multis eorum nihil aliud constabat, nisi unde quisque domo esset, non, a quo esset exaratus. Qua in dubitatione præfecti bibliothecæ id unum referre potuerunt in catalogos suos, codicem hunc ex Chio, illum Massilia, alium aliunde allatum. Eodem plane modo tradit Galenus adeo ex navibus Græcorum, qui ad Ægyptum appulissent, ablatos esse regio jussu libros, qui, confestim apographis factis et ad dominos remissis, repositi essent in magna bibliotheca cum hac inscriptione, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ^a. Cui titulo quid similis est quam hic, quo editiones illæ notantur, ΑΙ ΕΚ ΠΟΛΕΩΝ, ΑΙ ΑΠΟ ΠΟΛΕΩΝ?

Quodsi hæ editiones tali modo discernēbantur ab iis, quarum noti erant auctores, facilior existimatio est de auctoritate earum. Publico jussu illas factas esse vel servatas publice, cave cuiquam ante credas^b, quam probabili argumento demonstratum fuerit, ejusmodi instituta olim in civitatibus Græciæ obtinuisse, quæ res, meo quidem judicio, non cadit in ista tempora. Quum autem antiquitus, ut prædixi, vix quisquam alius quam poëta aut rhetor sese dederit ad hæc critica studia, forsitan eadem harum πολιτικῶν διορθώσεων auctoritas fuerit, atque illa, quam in Antimachea et cæteris hujus ævi amisimus. Verum licet in variis scripturis illarum, tam fortuito ad nos transmissis, nonnullæ sint satis bonæ, duæ tres etiam præstantiores vulgatis, multo tamen major numerus confirmat id, quod ante suspicatus sum, accuratiorem formam Homeri prodiisse tandem e museis Alexandrinis. Atque nemo, re diligenter cogitata, dubitet, quin urbis hujus Critici eorumque discipuli an-

a Illustris locus est in historia Hippocratici III. libri Epidemiorum ap. Galenum Comment. ad illum librum ὑπόμν. β. p. 411. inf. T. V. Basil. Φιλότημον περὶ βιβλία τὸν τι βασιλία τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖον αὐτὰ γινέσθαι φασίν, ὡς καὶ τῶν καταπλιόντων ἀπάντων τὰ βιβλία κτελεῖσαι πρὸς αὐτὸν κομίζεσθαι, καὶ ταῦτα εἰς καινοὺς χάρτας γράφοντα, δίδοναι μὲν τὰ γραφέντα τοῖς δεσπόταις, ὧν καταπλιουσάντων ἐκομίσθησαν αἱ βίβλοι πρὸς αὐτὸν, εἰς δὲ τὰς βιβλιοθήκας ἀποτίθεσθαι τὰ κομισθέντα, καὶ εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς αὐτοῖς, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ. "Εν δὲ τι τοιοῦτόν φασιν εὑρεθῆναι, καὶ τὸ τρίτον τῶν Ἐπιδημιῶν ἐπιγεγραμμένον, ΤΩΝ ΕΚ ΠΛΟΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΔΙΟΦΘΛΗΤΗΝ ΜΕΜΝΟΝΑ ΣΙΔΙΤΗΝ. Sed legendus est totus locus, in primis ea quæ sequuntur, quibus usi sunt viri docti plerique, qui de bibliotheca Alexandrina scripserunt.

b Vide Villoisonii eruditissima Prolegomena ad Il. suam p. XXVI.

tiquæ scripturæ fontes omnes adire studuerint, unde textus videretur purior hauriri posse*. Judicent igitur eruditi, qui gnari sunt hujus divinationis, annon in iis quoque recensionibus, quæ in Scholiis vocantur αἱ ἀρχαῖαι, αἱ πλείους, αἱ πλείσται, αἱ πᾶσαι, lateant quædam ætate priores Alexandrinis: ex quo simul intelligas, cur illarum mentio tam parum explicita sit: etsi plerisque locis et illæ et αἱ χαριέστεραι s. χαριέσταται manifesto sunt Grammaticorum, Scholiastis nostris ex Tryphonis, Didymi aliorumque ὑπομνήμασι cognitæ^b. Istos enim compilatores nihil tam antiquarum opum habuisse in manibus, infra planius fiet. Quare mirandum non est, carere nos pleniore notitia illarum omnium: quippe ad plures rhapsodias vix ulla animadversio exstat ex hoc genere; ac, si decem quindecimve Scholiis pauperiores essemus, ne his quidem conjecturis locus esset relictus.

XL.

Ita nunc demum ex iisdem optimis Scholiis innotuit

a Jam huc pertinet locus Diog. Laërt. IX. 113., ubi quærenti Arato, poetam correcturo, πῶς τὴν Ὅμηρον ποιήσιν ἀσφαλῶς κτήσαιο, respondet Timo Phliasius εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἐντυγχάνοι, καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρδαμένοις. Ibi Casaubonus: Si verum est quod Josephus ait, Homerum sua poemata scripta non reliquisse, sed διαμνημονεύματα multo post scripta fuisse; non video, quomodo satis emendata possint ea haberi, vel si antiquissimos habeamus codices; siquidem verisimile est, non paullo aliter ea fuisse scripta, ac essent ab ipso composita. Mox Menagius, mentem Casauboni, non verba spectans: Recte hoc loco observabat Casaub. ex Josepho, Homerum sua poemata scripta non reliquisse, sed διαμνημονεύματα, multo post scripta fuisse.

b Ad ἰ. 653. sunt πολλὰ τῶν ἀρχαίων, uti fere, ζ. 4. ἰ. 222. ex ipsius Aristarchi commentariis: ad ἰ. 83. semel οἱ ἀρχαῖοι Κριτικοί, in quibus alicui forsitan οἱ ἀρχαῖοι Ὅμηροισι Aristotelis in memoriam redibunt. Ἀπάσας advocant Scholia ad α. 117. 124. 434. 522. 551. 567. 585. 598. β. 163. 196. η. 171. ἰ. 394. 635. κ. 346. λ. 459. μ. 67. ζ. 112. 259. ο. 18. 114. 272. 307. τ. 95. φ. 106. 192. ψ. 548. etc. Alibi sunt αἱ πλείους, et aliquoties junctæ illis αἱ χαριέστεραι, h. e. elegantiores, majore doctrina et cura expolitæ; ἀκριβεστέρας appellat Eustath. Vide β. 12. 55. 164. 192. 196. 415. γ. 18. 51. 292. δ. 215. κ. 291. 341. λ. 503. μ. 318. 382. ο. 499. υ. 30. χ. 251. 315. α. 97. Eodemne referendæ sint αἱ κοιναὶ s. κοινότεραι, αἱ εἰκαυότεραι, αἱ μέτριοι, τὰ φανῶσα s. φανόττερα τῶν ἀντιγράφων, pluribus de causis constitui non potest, præsertim apud Eustath. Sed nunc tantum vide mihi Scholl. ad β. 53. γ. 406. ε. 797. ἰ. 324. ο. 50. 197. ρ. 214. σ. 100. 376. τ. 95. υ. 255. 384. φ. 587. χ. 468. 478. α. 214. 344. etc. In quibus modo est instans tempus, modo præteritum, γράφουσιν, ἰγίγραστο. Præterito autem fere semper utuntur Scholiastæ de Zenodoti et aliis edit., quarum dudum oblitterata erat memoria. Cæterum haud multum diversas ab his κοιναῖς etc. esse puto τὰς δημώδεις, ἰ. 881. ς. 349. ζ. 125. 235. Πολιτικάῖς vix conveniebat nomen δημοῦς seu δημοτικόν.

nobis recensio Antimachi. Etenim qui loci sex antea de eo legebantur apud Eustathium, ii non erant ejusmodi, ut inde certius aliquid disci posset, quam Eustathius ipse se scisse prodit. Quocirca facilem veniam apud eruditos habuit error olim meus, fidem negantis Eustathio et Suidæ, qui Antimachum simpliciter in Grammaticis numerant, aliumque putantis poëtam Thebaidos, alium Criticum Homericum^a. Nunc vero quam Antimachus in novis Scholiis semel modo laudatur nomine Colophonii, atque ibi ut unus τῶν μυστ' "Ομηρον, (i. e. poëtarum inde ab Archilocho, ex quorum usu sermonis Homerici apparebat, quomodo ipsi hunc intellexissent,) pluraque ex Carminibus illius quam ex recensione Homerica afferuntur^b, omnibus tamen collatis reliquiis plane effectum puto, unum ubique poëtam Colophonium, Socratis æqualem, intelligendum esse. Cæterum specimina ista haud magnum nobis desiderium movent hujus exemplaris. Tametsi etiam hic animadvertendum est, de universo corpore judicium fieri non posse ex tam minutis articulis, et ea ipsa, quæ nobis vitiosa et absurda videri debent, olim plurimis exemplaribus fortasse communia fuisse.

Sed quantum cæco casui debeatur in conservandis his articulis et frustulis, memorabile documentum videmus in eo, quod ejus recensionis, quæ vulgo ad Aristotelem refertur, τῆς ἐκ τοῦ νέεθης, ne semel quidem mentio fit in Scholiis nostris. Apponitur quidem Aristotelis auctoritas in quadam varietate lectionis, non sic tamen, ut id ex recensione illa enotatum esse ap-

^a In Epist. ad Schellenbergium meum Collect. Reliq. Antimachi p. 119. sqq. Illic a me scripta refutavit deinde Villos. Prolegg. p. XXIV. ego autem rem retractavi in edit. illius Censura, quæ inserta est Ephemerid. univers. litter. Jenæ produntibus A. 1791. N. 51. Inde nunc repetenda sunt, quæ rerum ordo poscit, alia corrigenda et diligentius persequenda.

^b Posterioris, ad crisin propius spectantis, generis loci sunt ad α'. 298. 424. 598. φ'. 607. χ'. 556. ψ'. 604. (ubi perperam scriptum αἱ pro οἱ primo ad spectu famam duplicis editionis Antimachæ spargebat,) 871. ω'. 71. quibus add. Eustath. ad φ'. 597. p. 1243. Prioris sunt hi loci: ad α'. 1. β'. 2. γ'. 197. δ'. 400. 459. (cf. ad γ'. 299. δ'. 119.) ε'. in brev. Schol. 589. ζ'. 200. λ'. 753. ξ'. 499. 500. ρ'. 153. ψ'. 845. ω'. 23. Plura in his indigna sunt docto poëta, et e quibus de disciplina Stesimbroti ejus ille discipulus fuisse fertur, non optime existimes. Sed in iis immorari nunc non vacat.

pareat ^a. Neque vero aliunde subvenit certior notitia celeberrimi monumenti, quod, teste Plutarcho, solam Iliada continuit. Præterea comparati inter se Plutarchus et Strabo significant, in ea plurimum hominum doctorum et ipsius Alexandri M. emendatrices manus occupatas fuisse ^b. Quodsi uterque horum scriptorum fidos duces secutus est, Alexander primum a magistro Stagirita acceperat librum illum, quem mox comitem expeditionis secum duxit in Asiam, perque intervalla negotiorum una cum Callisthene et Anaxarcho ^c lectum suaque manu notatum, tanquam *pretiosissimum humani animi opus* in exquisitissimo Persico scrinio reposit. Qui codex an postea venerit in bibliothecam Ptolemæorum, et a quo Critico adhibitus sit ad emendandum, incertissimum est; adhibitus enim esse videri potest. Sed multo frequentiore usu interpretibus trita reperimus ejusdem philosophi Ἀπορήματα seu Προβλήματα Ὀμηρικά et Ἀπορήματα ποιητικά, ex quorum operum priore, maxime in Scholiis Porphyrii, plura supersunt, unde non fragmenta quidem et ipsa verba Aristotelis, sed tamen ejus rationem interpretandi cognoscere licebit ^d. Nobis vero, in historia textus unice occupatis, omittenda sunt hæc et similia, quum unum hoc iterum monuerimus, quod ipse titulus illorum librorum indicat, jam ante conditum museum Alexandrinum προβλήματα s. ζητήματα et λύσεις oblectasse otium doctorum, ex iisque curiosiorem omnem interpretationem sententiarum ortum cepisse.

a Vid. ad β'. 53. ubi in α'. 187. ἔντα scribitur. Fide digniora sunt, quæ traduntur ad φ'. 252. et in Theocriti Scholiis ad Odys. π'. 176. ubi v. Barnes, longeque plura ex hoc genere in ipsis Opp. Aristot. Ac talia in iis libris ejus, qui perierunt, aliquammulta fuisse credibile est, etiam illustrationes lectionum, cujusmodi illa est ap. Ælian. N. A. XV. 28. In Venetis ad β'. 447. et ι'. 21. cuius apparet, Aristotelis nomen mutandum esse in Aristophanis.

b Strab. XIII. p. 594. (888.) Plut. in Alex. p. 668. D. De Alexandri studio Homericorum Carminum vide viri accurate docti Ste Croix Examen des historiens d'Alexandre le Gr. p. 113., de editione autem τῇ ἐκ τοῦ γάρθηκος dissidentes Giphian. Præf. ad Il. et Kuster. ad Suid. T. II. p. 8. et Burmann. Sec. ad Vales. Emend. p. 155.

c De hoc vide loca ap. Menag. ad Laërt. IX. 58. Callisthenes satis notus.

d Vide ad β'. 53. 169. 183. 305. Catal. 156. γ'. 276. 277. δ'. 88. 93. 297. ε'. 741. 778. ζ'. 234. η'. 93. 228. ι'. 17. κ'. 98. 153. 252. λ'. 295. μ'. 233. ν'. 108. ψ'. 269. ω'. 15. 569. Prætereo loca, ubi aliquid ex Politis, ex Hist. natur. laudatur, aliaque ut ad λ'. 115. π'. 149., et ex Rhetoricis petita illa ad α'. 303. 481. Omnino in his omnibus perparum adjumenti est ad tollendam obscuritatem sententiarum et verborum, etsi nonnulla satis sunt ingeniosa et ad historiam interpretationis utilia.

XLI.

Enumeravi octo exemplaria, quorum nomen celebre fuit apud vetustissimos Grammaticos. Quippe in hoc numero ponendum non est Euripideum quoddam, de quo unus Suidas mentionem facit parum accuratam^a: quamvis hæc quoque res habeat hanc vim, ut jure suspicetur aliquis, plura istiusmodi rudimenta critices admodum mature obscurata fuisse. Ac si omnia pervestigaveris, forsitan etiam alios invenias emendatores Homeri, qui Zenodoto traditum a Suida principatum ereptum eant. Attamen huc trahere nolim Nessum Chium, Democriti discipulum, sub cujus nomine una observatio fertur in re metrica^b; aut Æschrionem, a quo unum rectiorem accentum accepimus^c; aut Lysaniam Cyrenæum, in Scholiis bis laudatum, licet is, quum alius Cyrenæus illo nomine nullus notus sit, sane pro Eratosthenis magistro habendus videatur^d; multoque minus Telephum, Coi Philetæ patrem^e, et alios, quibus an recte tribuatur Grammatici munus, hodie non satis liquet. Sed ipsum, quem dixi, Philetam, magistrum Zenodoti, ex optimis poëtis elegiacis, paullo post Aristotelem aliquid ad corrigendum Homerum contulisse, e tribus locis intelligitur^f. Ne

a Etiam genere loquendi, in hac re minime usitato, T. I. p. 906.: "Εγγραψι (Εὐγε-
πίδης, τοῦ παροτρῶν, incertus sum cujus, ἀδελφιδούς) 'Ομηρικὴν ἔκδοσιν' εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου
ἴστω.

b Ad i. 378. in vocabulo καρὸς, ut jam Ruhnken. in Præf. ad Hesych. p. VII. do-
cuit, primis statim temporibus varie accepto.

c Nam Æschriones plures fuerunt clari. V. Ionsii de S. H. P. II. p. 147. Ne-
que doceri potest, illum, qui a Schol. et Eust. ad x. 259. laudatur, Mitylenæum esse,
amicum Aristotelis et patrem Lysaniæ ejus, de quo mox. Illius scripturam λῆς, a
Bruuckio Anal. III. p. 85. merito prælatam vulgatæ λῆς, in uno isto loco tam diu
fugisse editores, sane quam mirum est. Sed plures in Homero sunt tam antiquæ vel
in levissimis discrepantiæ.

d Conf. Ions. l. c. Scholl. ad i. 378. α. 558. ibique Eust. p. 1075. Quanquam ad
priorem tantum versum a patria cognominatur.

e Certe quæ ad δ. 155. et x. 545. leguntur, equidem potius Pergameno illi Gram-
matico assignaverim, qui Romæ docuit, et quem Fabric. p. 525. ab illo bene distin-
xit. Nec, quo illud Schol. ad α. 420. referas, facile dixeris. Dissentire hic et a-
libi licebit interdum a viro doctissimo, quicum mihi convenit de multo gravioribus
rebus.

f B. 269. φ. 126. 252. Cf. Scholl. ad ζ. 459. χ. 308. Porphy. Q. H. 8. extr. Eust.
p. 1255. At nihil attinet Eustathium ejusque similes nominare, ubi fontes patent in
Scholiis. Ipsæ emendationes vel animadversiones illius Critici salivam nobis non mo-
vent. Prima longe ineptissima est, nec duæ alteræ valde dignæ sunt relatu.

tantum quidem reliquum habemus ex Arati editione Odysseæ, cui ut Iliada adderet, a *plurimorum corruptelis* liberatam, invitatus dicitur fuisse a rege Syriæ, Antiocho Sotere^a. Quod quum exitum non habuisset, si bene conjicimus, eam operam suscepisse videtur Rhianus, nobilis et ipse poëta, cujus recensionem nobis pauca fragmenta desiderabiliorem faciunt^b, quam quidquid in hoc genere lusit Apollonius Rhodius^c.

At tribus his poëtis superior ætate fuit *Zenodotus* ille, *Ephesius*, qui majoribus librorum copiis majoreque audacia, quam quisquam postea, ad recensendum accessit. Ab illo ad *Apionem* hujus historiæ *tertiam periodum* constituimus; in qua demum Criticorum et Grammaticorum meritis, qui fungorum modo Alexandriæ et Pergami succrescebant, *constantior forma textus* inducta est. Jam multis rebus penitus conversa erat facies Græcarum literarum, uti ipsarum civitatum. Pro foris, pro pulpitis et scenis et celebritatibus publicis musea et bibliothecæ, pro ingenio, propriarum opum divite, trepida et mediocribus ausis se committebat imitatio, pro poësis et eloquentiæ concitatissimo spiritu sobria, sæpe frigida eruditio, in omnesque partes doctrinarum diffusa lectio, pro inventionis solertia sedulitas et cura et nitor quidam dispositionis poëticique sermonis, pro artium denique omnium magnifico et nativo flore corollæ ex undique decerptis

a Res a nemine attingitur præter Suidam T. I. p. 509. et auctorem vet. Vitæ Arati in Petavii Uranol. p. 270. A. Posteriori tamen admove aliam vet. Vitam in Ernestii Callimacho primum vulgatam T. I. p. 591. Ubiunque Aratum laudant Scholl. et Eustathius, ablegant nos ad nota Poëmata. Sed notabile est, quod jam tum dicebatur Homericum Carmen *λελυµέναι ὑπὸ πολλῶν*, quum vix ullus Criticorum, excepto Zenodoto, ad corrumperendum de industria prosiluisse. Etiam hoc confirmat ea, quæ superius dixi de rhapsodis et primis descriptoribus, sponteque in memoriam revocat monitum Timonis n. 42. recte, ut opinor, acceptum a Fabricio p. 368.

b A'. 97. 553. π'. 559. ς'. 10. 11. (non lecti ἐν τῇ 'Ριανῷ) ς'. 41. υ'. 188. 331. ϕ'. 607. ψ'. 81. ω'. 85. Duo vel tria ex his speciminibus habent quod valde displiceat; cætera modestum viri ingenium produnt. Atque fortasse hæc recensio (id nomen ei vindicat loquendi modus ille, ἡ 'Ριανῷ, ἡ κατὰ 'Ριανόν) fuit in apparatu Aristarchi.

c Ejus tres afferuntur lectiones, α'. 3. κεφαλὰς pro ψυχὰς, (scilicet ex λ'. 55. ubi v. Scholl.) et υ'. 657. ἀναθίντες p. ἀνίσταντες; posterior ἐκ τοῦ (συγγραµµατος) πρὸς Ζηνόδοτον i. e. ad s. potius adversus Z. Tertia lectio, non mala, β'. 436. ἐγγυαλίζει, Apollonio communis fuit cum Aristoph. et Aristarcho. Scholiastæ verbum ibi, *πρεσβεύονται*, omnibus locis, ni fallor, ad singulares libros criticos pertinet, non ad justas *ἐκδόσεις*.

flosculis collectæ conspiciebantur ^a. In his autem studiis, quæ nunc maxime amor antiquorum imitandorum excitabat, *ars fuit interpretandi et emendandi*, lentius commota antea, cui nullus veterum poëtarum largiora pabula præbebat quam Homerus. Mox eadem ars traducta est ad alios poëtas, præcipue lyricos, tragicos, comicos, item ad historicos, oratores, medicos, et ut quodque genus insigne erat præstantia rerum et obscuritate verborum. Ad illum usum latissimos campos ποιρίλης φιλολογίας aperuerunt Grammatici, cœperuntque accuratæ interpretationis silvam colligere ex cognitione historiæ, chronologiæ reliquarumque partium antiquitatis, simul ipsam linguæ Græcæ naturam et rationem scrutari, eamque ad leges analogiæ et consuetudinem bonorum auctorum exigere, vocabulorum varias classes describere, τῶν πολλὰ σημαίνοντων, ὁμοίων et διαφορῶν dialectorumque differentias definire, et alia de hoc genere agitare plurima, quibus multum mutatis subinde, misere truncatis, in alias atque alias formas refectis, hodie quoque in doctiori studio linguarum sæpe inscii fruimur ^b.

Etenim de sexcentis eorum, qui per hæc sæcula illustrando, corrigendo depravandoque Homero incubuerunt, vix triginta nobis satis noti sunt. Omitto magnam turbam eorum, qui alterutram rem obiter et aliud agendo fecerunt in diversissimis scriptis, philosophos, mathematicos, astronomos, medicos, historicos, geographos, mythographos, rhetores. Innumbris horum vel ipsam nominis memoriam abstulit vetustas. Nullam enim ætatem habet historia veterum literarum, in qua majorem jacturam fecerimus. Quotusquisque est in his 250 scriptoribus, qui excitantur

^a Erudite hæc persecutus est Heynius in Diss. de genio sæculi Ptolemæorum, Opusc. acad. Vol. I.

^b Quam multis in rebus etiam nunc pendeamus ab Alexandrinorum judiciis et lucubrationibus, singulatim exemplis demonstrare operæ pretium fuerat. Sic omnis fere vulgata chronologia horum est Alexandrinorum, sic innumerabilia in subtilitate veterum linguarum, sic alia. Unus ille *delectus classicorum scriptorum* et in quoque genere principum, quem lib. X. Quintilianus et quodammodo tota antiquitas sequitur, omnium sæculorum studia et librariorum manus direxit ad id, quod optimum erat in infinita copia. Absque illo delectu esset, profecto nos non hæc monumenta antiquioris Græciæ, et haud scio an minus præstantia haberemus.

in Venetis Scholiis, quem nos accuratius norimus^a! Hic laboriosa messis objicitur literatoribus, quæ laborem tamen sæpissime frustratur. Nam ut omnia minutissimis vestigiis indagaris et excusseris cum pulvisculo, vix obscuram quandam adumbrationem, non expressam imaginem proponere licebit ejus doctrinæ, quæ bibliothecas Criticorum Homericorum impleverat temporibus Apionis. Sed nobis non est animus, illarum vacuos forulos ostendere singulis deperditis operibus dinumerandis, aut impensius conqueri iniquam sortem, seu quocunque illud nomine appellare placet, quod tantam stragem et ruinam fecit in rebus, quæ sempiterno usui eruditorum destinatæ viderentur. Huc sæpe literatos nos decet animo regredi, ut famæ nostræ conditionem discamus, et ex tot clarorum scriptorum miserrima fortuna solatium quæramus nostris sive cito interituris, seu aliquando acris censoris carbone notatis. Illic quanta uno in loco cadavera et busta voluminum ante oculos jacent!

XLII.

Redeo ad viros doctos, qui adhuc vivunt in superstitiis scriptoribus et Scholiastis. Quanquam plurimorum ex illis precaria vita est. Ipse quidem Zoilus, famosissimis fabulis ludibrio omnium temporum objectus, quibus potissimum in rebus allatrarit Homerum, parum constat^b. Ita nonnullorum, qui dicuntur uni rei seu vo-

^a Ut Antigonus ad ψ . 319. Antodorus seu Autodorus ψ . 638. (idem f. quem sub n. 36. memorabam) Aretades ω . 110. Aristas ν . 137. Clitopho ν . 404. Demo, mulier allegoriæ studiosa, β . 205. ϵ . 722. Cf. Eust. p. 1154. Ero Delius et Hermo κ . 274. Hagno δ . 101. Licymnius β . 106. Nemesio κ . 397. Polyclethus ϕ . 126. p. 468. Sextus λ . 155. Staphylus π . 175. Xeno μ . 455. alii, qui nobis deinde occurrunt non quæsiti. In illo numero plura sunt nomina obscurissima, partim plane ignota, partim corrupta etiam a librariis. Sed insunt tamen, qui perantiqui videantur, unus et alter Aristarcheus, et assiduus forsitan interpres Homeri. Omnino in novis Scholiis pauci reperiuntur, quibus ætatem Apione posteriorem assignet certa ratio temporum.

^b Si nihil de Zoilo superesset præter illa ad α . 129. ϵ . 4. 20. κ . 274. σ . 22. et Eust. ad Odys. p. 1614., invisam ei potius omnem fuisse diceres, planeque ignoratam prisce ævi rationem sentiendi loquendique. In quo tamen nihil admodum præter cæteros peccavit: modo rabiem addidisse videtur profectam ab acerbitate et pravitate animi. Similia illis sæpe multi nostris temporibus adversus Vet. Test. scripse-

cabulo poëtæ totam vitam insumpsisse, ne hæc quidem tam ærumnosa inventa plene excerpta legimus^a: alii adeo una prava correctione, alii una interpretatione, ne, alii uno accentu istam, quam diximus, immortalitatem adepti sunt^b.

Neque vero eos omnes, quorum auctoritates a Scholiastis et Eustathio expromuntur in lectionibus et observationibus, perpetuam emendationem Homeri aut interpretationem (διόρθωσιν aut ἐξήγησιν) professos esse, jam alii recte monuerunt; idque et res ipsa et modus, quo laudantur, saepe non obscure arguit. Multi enim singulares partes utriusque muneris tractandas sibi sumpserunt singularibus scriptis, in quibus vel latentes sententiarum scrupulos tollerent, e quo numero erant

runt impune. Cæterum Zoilorum historia, etiam post Hardionem, non paucis difficultatibus impedita est. Sed celeberrimus eorum haud dubie *rhetor* fuit, quem tamen ubi Strabo appellat VI. p. 271. (417.) in marginem releganda puto verba, ὁ τὸν Ὅμηρον ψήγων ὡς μυθογράφον.

a Ut Neotelis, ignoti scriptoris ἔλον βίον (minus bene Valck. ἔλιν βίβλον) γράψαντος περὶ τῆς κατὰ τοὺς ἥρωας τοξείας, compil. ad §. 323. 325., et Dorothei Ascalonitæ, περὶ τοῦ κλισίου (in loco Odys. ὡ. 207.) ad ἰ. 90. Qui posterior certe non ante Aristicum et Tryphonem, sed diu ante Athenæum vixit, cui laudatur tum alibi tum VII. p. 329. E. ex grandissimo opere, eodem, ut puto, cujus mentio fit ad κ'. 252. Ita etiam Neoteles iterum occurrit ὡ. 118. Aliud est igitur, per totam vitam cogitare de aliqua re, aliud, nihil præter hanc unam rem tractare.

b Exemplo sint hi, quos, quamvis aliquanto posteriores Zenodoto plerosque, tanto lubentius hic anticipo, quia ita nobis area perpurgatur, tot obscuris hominibus diffferta: Leptines ψ. 731. ἐν mutans in ἐν, quod putabat esse ἔτερον; Attalus, forsitan is qui in Aratea commentatus est, cui ὁ. 444. ἰδοῦσαν debemus παροξυστόνως, aliis προπαροξυστόνως scribentibus: ita Euphranori ξ. 372. παναίδησιν pro aliorum παναίδησιν, ut ex Euphranoris discipulo Apione tradit Eustath. p. 992. Ptolemæus Evergetes II. rex Ægypti, discipulus Aristarchi, pro ἰου Odys. ε'. 72., corrigens σίου; Lesbocles, f. rhetor Mitylenæus, Il. τ'. 90. leniter et satis leviter corrigens θεός δ' ἴα (h. e. μία), ibidemque Hellanicus, quem Sturzius a vetusto historico bene distinxit, etiam ineptius θεόςδία; Aristodemus Nysæus ἰ. 455. corr. τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα, etsi piæ conjecturæ gloriola transfertur ad antiquiorem quendam Sosiphanem; Democrines Catal. 251. corr. Αἰδιόπισσι; Antigonus ψ. 319. ob insolentem structuram corr. ἄλλος; Agathocles ξ. 598. corr. ἱσοφροσιν; neque hominem ex Scholl. ad α'. 591. σ'. 259. magis admirari discas; Zopyrus ἐν Μιλήτου κτίσει cit. κ'. 275. πολλὸν Ἀθηναίην, laudatus in grammatico opere ad ὡ. 159.; Dionysius Scytobrachion post γ'. 40. novum versum inserens; Archias ad τ'. 79. uni memoratus Apollonio Lex. v. ὑββάλλειν in lectione ἱσταόσως, quam si recte assecutus est Tollius, cui equidem assentior, miretis eam in copiosissimis Scholiis sub nomine illius non laudari, ejusdemque fere rationis auctorem ibi prodi Epaphroditum, discipulum Archiæ. At nihil tale mirandum est in fortuna harum reliquiarum: immo ipse Eustathius nonnullas illarum unus præbet. Ita vanam conj. in Odys. λ'. 14. Χειμερίαν p. Κριμερίαν unum Etym. M. p. 513. proponit auctoritate Proteæ Zeugmatitæ, ejusdem haud dubie, cujus levis interpretatio exstat ad σ'. 410. Eodem modo semel ab Apollonio illo laudatur seu potius notatur Demetrius ὁ Πύκτης, κ'. 495. verbum ὁπαζόμενος interpr. πληροῦμενος. Sed in semel nominatis interpretibus nullus magis ridiculus est quam Agallias Aristophaneus, cui conjectando an somniando in mentem venerat, duas urbes a Vulcano in Scuto factas σ'. 490. Athenas et Eleusinem esse.

ἐνστατικοὶ et λυτικοὶ ^a vel mores heroicorum temporum, vel consuetudinem Homericī sermonis in universum ^b, vel rariora et ab usu abhorrentia vocabula et locutiones explicarent ^c.

Sed plerosque horum librorum situs dudum et tineæ occupaverant, quum Scholiastæ nostri commentarios suos conscribebant. Quin etiam principum Criticorum, *Zenodoti*, *Aristophanis*, *Aristarchi*, *Cratetis*, recensioni et interpretationes jam tum non erant in doctorum manibus integræ. Tametsi per illa sæcula totumque medium, quod vocant, ævum in aliqua bibliotheca liber potuit incorruptus latere, quem vulgo in deperditis numerabant, vel in frustula dissectum lege-

^a Vide Wower. de Polymath. c. 10. Ions. de S. H. P. II. p. 247. Valcken. de Scholl. in Hom. ineditis p. 145. etc. Jam supra attuli locum Porphyrianum, e quo apparet, hanc omnem rem apud Alexandrinos a disputationibus et colloquiis viro-
rum doctorum profectam esse. Illa mox una cum solutionibus referri solebant in literas, faciebantque quasi quosdam Commentarios sodalici, inspiciendos forsan Ptolemæis, cum concoquerent. Atque de his commentariis (*Dubia vexata Homeri* dicas biblico vocabulo) nunc plura nobis innotuerunt ex novis Scholiis, sed paucissima Zenodoti Ephesii, ut ad α'. 21. β'. 12., (nisi hic est minor Zenodotus, cui Suidas Ἀῶσις Ὀμηρικῶν ἀπορρημάτων tribuit,) longe plurima tamen sine nominibus auctorum. In his igitur leguntur fortasse nonnulla ex operibus trium Peripateticorum, Heraclidis Pontici, Chamæleontis, Megaclicidis, et aliorum. Et Chamæleon quidem ter laud. ad μ'. 251. ψ'. 94. 454. ex libro περὶ Ἰλιάδας, ut suspicor; Megaclicides quater ex libro περὶ Ὀμήρου, ad κ'. 274. σ'. 140. χ'. 56. 205. In celeberrimis autem λυτικαῖς fuit sub Ptolemæo Philadelpho Sosibius Laco, de quo lepidam fabulam narrat Athen. XI. p. 495. F., unde semel memoratur Eustathio, sed nusquam in Scholiis. Docet illa fabula, quam curiosus illarum rerum fuerit Philadelphus. Notissimum est simile studium Tiberii e Suet. c. 70.

^b De moribus quidem perpauca scripta commemorantur, nisi eo referre velis τὰ περὶ τῆς κατ' Ὀμήρου τακτικῆς ap. Ælian. Procem. Tact. vel τὰ περὶ οἰκονομικῆς τῆς κατ' Ὀ. in Scholl. ad β'. 505. quorum auctorem, puto, unum novimus ex Suida, Polletem, aliaque similia a philosophis et rhetoribus commentata. De altero genere, orationis Homericæ proprietatibus, paullo celebriores sunt libri, ut Ptolemæi Pin-darionis, περὶ τοῦ Ὀμηρικῶ χρωματικῆς, Aristonici, περὶ τῶν τῆς Ἰλ. καὶ Ὀδ. ἀσεντάντων ἰσχυμάτων libb. VI. de quibus v. Suid. T. I. p. 526. III. p. 224. tum Basilidæ, περὶ Ὀμηρικῆς λήξεως ap. Etym. M. p. 142. et Zenodori in primis, περὶ τῆς Ὀμήρου συνθετικῆς libb. X. laud. in Scholl. ad σ'. 556. 22. γ'. 265. Apollon. Lex. v. ζῶστρον. His enim locis plus tribuo quam Suidæ, librum hoc titulo ad Zenodotum minorem referenti. Alios ejusdem argumenti libros, neque tamen omnino satis certi, sub auctoribus suis notabo.

^c Γλῶσσας s. λήξεις. Inde paullatim Glossaria et Lexica facta esse apparet, etiam, quod temere dubitant nonnulli, ipsa hac ætate Alexandrina. Sed primum, ut videtur, res institui coepit ad seriem quandam rerum, sicut est in Onomastico Pollucis. Cujusmodi antiquissimum specimen Strato (al. Strattis) ap. Athen. IX. p. 582. sqq. commemorat Philetæ, poetæ illius, ut docti putant, Ἀτακτα sive Γλῶσσας, quo posteriore titulo afferuntur ad Apollon. Rh. IV. 989. Etym. M. p. 550. Cf. Valcken. ap. Koppiersii Obs. philol. p. 56. Fuerunt in illis glossis, μέγρο-
τες, ἐλλοχύνται, μῆλα aliaque, etiam δαιτυμῶν, in quo laborabamus p. 229. Qui Philetam secuti sunt in hoc genere, indocti plerique et inepti, notantur saepius in Scholiis. Verum ad hos redeundi infra erit locus.

bant^a. Nimirum sub Augusto et proxima ætate, quæ cito literas Alexandrinas ad tenuitatem compendiorum redigere cœperat, lectiones et emendationes illorum aliorumque vario consilio excerptæ a multis per Lexica et Commentarios et Scholia dispersebantur. Atque utinam ullum ex istis libris, utinam duntaxat unum Apollonii Lexicon integrum haberemus! Nam qui postea ad compilandum venerunt minuti Grammatici, sæpe dedita opera neglexerunt, quidquid reconditoris doctrinæ esset, sive a vulgato textu sui temporis alienum. Itaque accidit tandem, ut ne de primariis quidem Criticis illis, a quorum auctoritate primum hic textus noster manavit, tantum nobis supersit, quantum ad cognoscenda eorum ingenia et emendandi artem sufficiat. Hoc autem est illud, in quo nunc maxime elaborare cupiam, cæteris opportuniore loco reservatis, quæ ad accuratam notitiam Homericorum interpretum pertineant.

Sed etsi mihi eruditorum venia opus est, eam tentaturo rem, in qua callidissimum conjectorem sæpissime destituat servata fractis lacerisque tabulis materia, haud ingratum tamen fore arbitror, si, quæ passim dissipata feruntur, adhibito quodam de gravissimis rebus judicio ad brevem conspectum revocare potuero. Ita etiam crescent quodammodo copiæ, quæ nec ipsæ per se contemnendæ sunt. Gauderent, puto, magistri Orientales, si tribus locis certo constaret, quid Gamaliel aut alius superioris ætatis doctor Judæus in Mose et Prophetis legerit: nos in Homero quid Zenodotus legerit, 400 fere locis, quid Aristophanes, fere 200, quid Aristarchus, plus millies scimus.

^a Videlicet in antiquitate versanti cogitandum semper est, illam caruisse iis subsidiis notitiæ literariæ, quæ nobis hæc bonarum artium publica lux et mercatura parat. Eustathio, Παρεκβολὰς suas scripturo, videri potuerunt optima quæque et antiquissima Scholia in promptu esse, dum antiquiora et meliora cod. Veneti latebant forsitan in vicinia ejus. Indagare igitur licet, quo sæculo liber aliquis veterum desierit in manibus vulgi esse, non, quo esse desierit; et ut quisque scriptor vetustior est, eo facilius ei id, quod de Eustathio dicebam, accidisse putandum est. Levis in speciem res est, sed cujus olim magna vis fuit ad ipsam rationem tractandarum literarum.

XLIH.

Antiquissimi illorum, Zenodoti Ephesii, quem epicum poetam et primum διοξιδωτῆν Homeri fuisse Suidas refert ^a, fama semper fuit perquam ambigua. Nam alii ab ingenio ejus primum meliorem cultum horum Carminum repetunt ^b; alii, in his infimæ ætatis Scholiastæ, illum levitatis et studii ineptiarum acriter accusant. Ac sane plurimæ lectiones ejus tam sunt improbabilis, et a tanta temeritate judicii profectæ, ut ita emendare vel tironem hodie pudeat ^c; ἀδετήσεων autem tanta est

a T. II. p. 8. Ibi quomodo accipiendum sit, quod *primus* dicitur, nemo quærat post Küsterum et Fabricium p. 362. Quoniam autem, eodem Suida auctore, alius Zenodotus fuit Alexandrinus, Aristarcho suppar et adversarius, necessarium est, hujus quæ sint, quæ illius, distinguere. Addunt præterea Scholia in Arat. Phæn. 55. et Eustath. p. 957. 1006. tertium ejus nominis, Malloten, eundem fortasse, qui Κορυθήτειος vocatur in Scholl. ad ψ. 79. Sed ut dicam quod sentio, ne hunc quidem ab altero illo diversum habuerim, ut ab aliis a patria Mallotes, ab aliis ex more ætatis illius Alexandrinus a domicilio dictus sit, fueritque in iis Cratetis discipulis, qui magistri sui contentionem cum Aristarcho, ut fit, suam facerent. Jam quum in Ven. Scholiis tot locis, excepto uno isto, semper Zenodotus appelletur simpliciter, compositus etiam vel præpositus Aristophani et Aristarcho, omniaque illi tributa ad eandem rationem et formam ingenii referantur, plane non dubito, ubique fere apud Intpp. Homeri *Ephesium Criticum* intelligendum, et si qua alterius *Mallote* supersunt in iis, quæ passim adversus Aristarchum monentur, ea sine nomine ad nos perlata esse. Equidem sex septem locis Scholiorum aliquando in dubitationem me adductum memini; verum diligentius explorata res primum adpectum confirmavit. Eodemque nos alii scriptores ducunt, Strabo, Athenæus, Apollonius Alex. etc.

b Celebres in hanc sententiam versus sunt Ausonii in Ludo VII Sapientum,

Mæonio qualem cultum quæsitv Homero
 Censor Aristarchus normaue Zenodoti.

Neque alium ab eodem poeta significari puto Epist. XVIII. 28. ubi præter Varro-
 nem et alios Latinos in numero Criticorum ponuntur Crates, Aristarchus,

Quique sacri lacerum collegit corpus Homeri.

Pisistrato hic locus non est, multo minus Cynætho, ut nuper vir doctus putabat.

c Speciminis loco hic paucas quasdam ex immenso numero subjiciam lectiones, easque non eo consilio excerptas, ut pessima pars Zenodotei textus cognoscatur. A. 68. dedit ἐκασίξετο, ubi Schol. Οὐκ ἔξ Ζ. ἐλλήνισεν τὸν Ὅμηρον. 80. κρίσσω, quam formam etiam in similibus tenuit, ut 249. γλυκίω. 351. χρίσας ἀναπτάς. γ'. 56. Τρῶες ἰλέμους. (v. ad 455. et η'. 590.) 275. Ἀγῶν ἐκ κίφωκαίων ap. Etym. M. p. 507. ε'. 53. χρῆσιμεν θανάτοιο πύλωρα. ζ'. 112. Ἄνδρες ἴσπε σοὶ, καὶ ἀμύντοιν ἀσπίϊ λῶβην. 5'. 124. Ἐρχοιπέλιμεν, relicto tamen 312. Ἀρχοιπέλιμεν. 501. ἐπεὶ Διὸς ἐπράπητο φῶν ex κ'. 45. ubi v. Scholl. 558. Μυρία δ' ἐν πιδίῳ. ι'. 637. Ἀθροί ἐκ Δαναῶν. κ'. 506. Αὐτοὺς δ' ἐφορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα. λ'. 27. Ἐρίδισσιν. μ'. 34. ὡς ἦεν ἄλλων. Ἔστι δὲ βάρβαρον, addit Schol. 75. ἄρτι τῶς ἄν. 153. λείουσιν. 444. ἵππε Σιῶν ἔκλυον αὐδὴν. 5'. 177. καλὸς καὶ μεγάλους. δ'. 154. Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις θίς τις

multitudo ac licentia, ut nonnullis visus sit Homerum prope ex Homero tollere. Quippe sæpe præclarissimos et optimos versus expungit, interdum totas ῥήσεις contaminat, alia contrahit, alia addit, omnemque sibi in Iliada, velut in proprium opus, arrogat potestatem^a. Quodsi ita primus facere ausus est, procacissimum hominis ingenium mirare; sin aliorum exemplo fecit, etiam hinc apparet, quanta libidine et vi in vetustis monumentis grassata sit critica incipiens. At minime credibile est, ea omnia excogitasse Zenodotum, quæ ad ejus auctoritatem referuntur, atque adeo Zenodoteas

μέγα πῆμα φουδεῖσαι. 459. τίκισσι. 716. οὐκ ἐμεδίει. π'. 202. μητιάσθαι. 697. ἔλεις. ρ'. 51. Χαρίτισταί μιλαιναι. 153. κύνον ἑπλῆς. 582. Ἐκτορα δὲ φεῖναι διὸς Ἄρης ὠτρυνε μετελθάν. σ. 585. 424. ἡμετιγόνδε. Lectiones voco hæc, non correctiones. Quis enim hæc omnia a Z. primo in textum illata esse crediderit?

a Statim hic indicem dabo utriusque generis versuum, primum eorum, quibus ut suspectis notam suspicionis suæ apposerat, (v. supra p. 258.) tum eorum, quos omnino non posuerat in textu. De utroque satis distincte traditur in Scholiis, de prioribus verbis, ἀθροῖν, περιγυράφειν, περιμαρῖν; de posteriore modo est, Ζηνόδοτος τοῦτους οὐκ ἔγραψεν, οὐδ' ὅλως ἔγραψεν, modo, οὗτοι οὐκ ἐφίεοντο παρὰ Z. Prioris generis sunt: Α'. 4. 5. 46. 47. 63. 80. 117. 145. 159. 160. 208. 209. 225 — 253. inclus. 596 — 406. 488 — 492. β'. 220 — 225. 227. 228. 251 — 254. Catal. 55. (vulg. 528. cf. Eust. p. 276.) 60 — 62. 86. 87. 119 — 121. (vulg. 612 — 614.) 148. 149. 180 — 182. 195 — 201. (vulg. 686 — 694.) 251. 252. γ'. 18. ε'. 187. 249. 250. 906. η'. 195 — 199. 255 — 257. 445 — 464. 475. ap. Eust. p. 692 — 482. θ'. 1. (quem versum mox inter 52. et 55. ponebat) 495 — 496. ι'. 688. (692.) κ'. 547 — 556. (ὡς — ἦν) 795. 794. ξ'. 114. 504 — 506. π'. 95 — 96. 140. 452 — 458. 668. cum sqq., seu totum locum aliter διασκευάζει. ρ'. 260. 261. σ'. 59 — 49. φ'. 558. 559.

II versus, qui a Zenodoto penitus sublatis dicuntur, hi sunt: Α'. 490. β'. Catal. 181. θ'. 284. 371. 572. 385 — 387. (cf. ad ε'. 754. 755.) 528. 532 — 534. 555. 554. ι'. 25 — 25. 416. 684. (688.) cum aliquot seqq. ut 690. (694.) κ'. 240. 253. 498. λ'. 15. 14. 78 — 85. 179. 180. (cf. π'. 379. 699. nam nulli sunt alii versus, quos Schol. illo loco respicere potuerit) 556. 515. 704. (705.) μ'. 175 — 180. 450. ν'. 18. cum tota κολάσει Junonis. 55. 64 — 77. π'. 141 — 144. (v. ad σ'. 387.) ρ'. 154 — 156. σ'. 77. φ'. 195. ω'. 269. Lineolæ numeris impositæ hic quoque aliquid insigne, aliquid in malam bonamve partem notabile indicant. Insunt enim in utroque genere etiam bona quædam, maxime in posteriore, probata partim Aristarcho, nunc a me unciis notata: in aliis autem multis versibus vix conjectura assequare, quid reprehendendum senserit.

Sed ineptissime versatur passim in transponendo, et in lacunis, quas temere facit, suo ingenio explendis. Ut reprobatu versu γ'. 555. reliquos sic collocavit, ut continuo post 555. poneret 556. 557. 558. tum 554. extremis verbis sic mutatum, ῥάλλετ' ἀσπίδα θυγατέσσων. Mox versibus 422. et 427. hunc interponebat,

Αὐτὴ δ' ἀντίον ἔζεν Ἀλεξάνδρῳ ἄνακτος,

sublatis quatuor illis 425 — 426. Sic κ'. 522. præponebat antecedentibus duobus, ubi Schol. bene, Πρῶτα δὲ ἰδὺσα ἰδοὶ κλαίειν. Alibi contractiones versuum afferun-

scripturas, magnam certe partem, non alias esse, quam antiquiorum plerorumque librorum. Idque quum et conjectura probabile sit, et aliquot idoneis argumentis intelligatur^a, circumspecte nobis judicandum erit de principe Criticorum, ne ipsi imputemus vitia, quæ ei forsitan communia fuerint cum doctissimo quoque illorum temporum.

Nam de iis vitiis et erroribus, quibus omnem et Homericæ et Græcæ orationis veram rationem pervertere videtur, aliter in sæculo grammaticis præceptis abundante, aliter in illo statuere convenit. Ante enim

tur in primis ridiculæ. Ita egregios illos α'. 219. 220. contrahebat in hunc unum :

ᾠς εἰπὼν πάλιν ὥς·ε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσι.

Eodemque in libro pro 446. 447. hunc habebat :

ᾠς εἶπεν· τοὶ δ' ἄνα θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην.

Β'. 60. sqq. tertia repetitio eorundem versuum ei adco displicebat, ut pro 65 — 70. hos duos daret,

Ἡνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχίσσασθαι προτὶ Ἴλιον. ᾠς ὁ μὲν εἰπὼν.

Cf. Eust. p. 175. Similiter ineptiebat in π'. 89. sqq. et aliis locis. At in pluribus horum, maxime ibi, ubi aliquid plane omisit, cuius nascatur suspicio, partem culpæ in mala fide antiquorum exemplarium, non in Zenodoti ingenio solo, quærendam esse.

a Trinum omne perfectum, aiunt. Β'. 196. pluralem affert Aristot. Rhet. II. 2. 7. Διατρεφῶν βασιλῆων. Ubi numerus sententiæ causa a philosopho poterat mutatus videri. Sed ecce! eandem scripturam nunc ex Scholiis discimus Zenodoti fuisse. Magis notabile hoc est, quod idem duobus aut pluribus vss., certe β'. 144. γ'. 499., vocabulum absurdum et nobis plane ignotum dedisse traditur, φῆ pro ὥς. Φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης, Ὅ δὲ φῆ κάδυσαν ἀνασχών. Sed istius monstri usus ex τῶς μετ' Ὁμηρον, nominatim Antimacho et Callimacho, demonstratur in Scholiis. Num id ergo Zenodotæ monetæ putabimus? Ita de vss. ab eo rejectis semel notatur, ε'. 154. et proximos duos etiam a Chiorum exemplo abfuisse. Addere his multa, facillimum est. Α'. 216. σφωίττειν in secunda persona singularis numeri adhibuit Ζ. Infra videbimus, id et aliis poetis Alexandrinis placuisse, quos nemo dixerit ab uno Ζ. deceptos. ζ'. 442. Ὀλλῆα male mutavit, inquit, in Ἰλῆα. Statim et huius formæ antiquum usum demonstrabimus. Β'. 484. dedit Μῦσαι βαδύκλιτον. Rident epitheton, ab Homero Barbaris modo dari solitum. At auctoritatem lectioni conciliat Pindarus Pyth. I. 25., quum veterum exemplarium fidem ignoremus. De hac autem quærendum fuerat veteribus, priusquam Zenodoti insignem audaciam et ignorantiam riderent.

Ἡμεῖς γὰρ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.

Nihil scimus, nisi quid in illius recensione lectum fuerit olim; de iudicio viri parum constat; sed ipsa res arguit, plurima vitia eum ex antiquioribus fontibus traxisse, quæ vel doctissimis poetis, quales Antimachus et Callimachus fuerunt, imposerent.

quam lingua ad subtilitatem præceptorum curiosius revocari cœpta erat, etiam ingenioso labi licuit et inconstanti esse in hoc genere, quod ingenio minus quam arte regitur. Ipsa vero ars quam exiguis in rebus titubet cursum ingrediens, quamque ei pronum sit, dum inter consuetudinem scriptorum et legitimam rationem dijudicare studet, ab utraque norma imprudenter aberrare, nemini intelligenti obscurum esse potest. Itaque fuerunt interdum eruditi, qui Varronem, et si qui hujus æquales de causis sermonis Latini anquirunt, contemptim invitarent ad scholas suas, ut quæ olim frustra quæsivissent, facillime et accuratissime discerent. In primisque sæpe periti linguæ Hebraicæ, cujus tamen quantillam partem complectantur, viderint ipsi, deridere solent Philonem Judæum, Origenem, Hieronymum, utpote quorum cognitio florentis adhuc linguæ longe remota erat ab ea subtilitate, quam professio Grammatici exigeret ^a.

Atque ad hanc ætatem Græcæ linguæ retorquendus est animus noster, ut de primis artis auctoribus recte et cum æquitate judicemus. Ipsæ quidem Zenodoti scripturæ diligenter excussæ manifesto ostendunt, multas observationes et regulas sermonis tempore illius nondum constitisse, quas nunc docti indoctique vulgo sequimur. Ut de dualibus non ponendis vice pluralium ^b, de Homérico usu articuli ^c, de potestatibus plu-

^a Cui ignotus est Scioppius, *cloacinam Grammaticam* Romanorum ubique crepans? Nec levius Jos. Scaliger questus et alii de ineruditis olim studiis linguæ Hebraicæ. Contra quos breviter sed accommodate ad hunc locum nostrum disputat Ernest. Opusc. philol. p. 296. sqq.

^b Vide ad γ. 279. 459. ubi Z. scribebat ἀποτίνας. (Cod. ἀποτίνας. Sed satius est menda Scholiorum tacite corrigere.) ζ'. 112. λ'. 348. ν'. 627. δ'. 547. ε'. 287. ψ'. 755. add. ω'. 282. ubi in societatem hujus erroris adducuntur Crates et Eratosthenes, Σίλοντες συγχύσθαι τὰ διῶνὰ παρ' Ὀμήρου. Ac plures a nobis addi possent poëtæ Alexandrinæ et posteriorum ætatum, qui illam confusionem, quam et ipsi imitabantur, in Homero fortasse ad exquisitum sermonem sive ad licentiam æνι ἀειδῶν retulerunt.

^c Accurata nostra præceptio de hac re, sicut alia hujusmodi plurima, Aristarchi est, qui docuit, Homerum συνῆδας ἐλλείπειν τοῖς ἀφθάρσις. V. Apollon. Alex. de Synt. I. p. 84. Plutarch. Plat. Quæst. p. 1010. D. et passim Scholl. Zenodoto igitur, apud poëtam usum sui sæculi quærenti, multas lectiones mutandas videri necesse fuit. Ita illi Ὀϊλέως facile fiebat ὁ Ἰλέως : v. ad Catal. 54. μ'. 565. ν'. 205. 694. 712. δ'. 555. ψ'. 759. Etym. M. p. 546. Eust. p. 101. etc.: quum cum unus locus λ'. 95. ad verum ducere debuisset. Verum hujus quoque formæ, ne eam in criticis numis annumeret, auctores laudantur Hesiodus et Stesichorus. Ob eandem necessita-

rium vocabulorum, de discriminibus dialectorum, de constructionibus poëticis et multis aliis rebus ejusdem generis ^a. Huc adde honestissimam causam alucinandi, quum Grammaticus provinciam suam egressus constantiam usus inflecteret ad speciem quandam analogiæ, et in ipsum dominum linguæ affectaret imperium ^b. Adde denique, id quod identidem computandum est, si forte exemplaria, quibus utebatur, mendis inquinata

tem articuli Zenodoto scribendum videbatur ἄλλοι, ubi ἄλλοι est οἱ ἄλλοι, cæteri. V. laudd. in Reiz. de prosod. Gr. accentus inclinatur. p. 75. cum Etym. M. p. 821. Scholl. ad β. 1. et κ'. 1. Quo posteriore loco sic narrantur et alii scripsisse, uti nunc satis constanter facit Apollonius Bruncianus. Æque facile articulus addi aut demi potuit aliis vocabulis multis. Saltem versus non reclamatur, sive scribas στῆ δ' ὁ γέγων, ἀνὰ δ' ὁ πολίπορος Ὀδυσσεύς, sive δὲ γέγων, δὲ πολίπορος Ὀ. II. β. 278.

a His apponamus quædam per saturam, ob quæ Z. sæpe vituperatur et *dipla* notatur in Scholl. Α'. 729. confudisse dicitur δέσπον et δειπνον, γ. 610. μάχαιον et ξίφος, σ'. 247. τ. 14. φάσαν et δέος. Α'. 56. 198. scribebat ὄρτο pro ὄρτο, 550. κρητὸς p. κρητὸς, in quibus propter confusos dialectos reprehenditur. Γ'. 459. notatur, quod infinitivum potestate imperandi ignoravit; ξ. 162. quod εὐσπῆν pro uno vocabulo habuerit; (ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν αὐτὸν φησιν Ἀρίσταρχος: cf. Reiz. ad Theog. Hes. 470.) α'. 395. ο'. 138. τ. 342. ω'. 528. 550. quod dederit εἶο p. εἶος; β'. 502. γ'. 280. ξ'. 274. quod μαρτύρους in μάρτυρας mutavit, de certo exemplo Odys. π'. 425. securus; γ'. 244. κ'. 142. quod neglexerit veram vim pronominum σφῆς et ἐς, quæ quidem post ipsum unice legitima ponebatur; ξ. 469. quod verbo γηγῶνεν addiderit casum quartum: in quo certe non potuit constans esse, quum illa, Δαναοῖσι γηγῶνές, Τρώεσσι γηγῶνές, et similia plura talem mutationem respuerent: γ'. 71. 92. η'. 114. quod ἀμείνων, γλυκίων et alia hujus formæ scripserit sine ultima litera, ἀμείνω, γλυκίω: quo sane nihil absurdius est et analogiæ magis repugnans: β'. 56. quod verba singularis numeri ubique cum nominibus neutris pluralis junxerit, ex vulgari consuetudine, quam in aliis quoque rebus perperam secutus videtur. Ut in anacoluthis expellendis, qualis pessima ejus emendatio est ξ'. 511. ῥίμφ' ἐὰ γούνα φέξει, de qua cf. ad ο'. 405. ρ'. 709. σ'. 148.; ut in membris orationis ad prosaicam συνάψιν vinciendis per participia, tanquam β'. 187. Σὺν τῇ βᾶς, ξ'. 169. ἐπιθεῖσα, ubi bene monet Schol. Idem notatur, quod nescierit Homerum παραλλήλως τάπτει τὰς ἰσοδυναμούσας λέξεις; σ'. 666. φ'. 17. et alibi, quod figuram κατὰ τὸ σιωπώμενον non custodierit, notam etiam e Lat. Scholiastis etc. Nam satis illa docent, quam multa debeamus Grammaticis, Zenodoto posterioribus, qui hæc omnia, quæ ad grammaticam ἀκρίβειαν et bonam interpretationem spectant, ad rectiora præcepta revocarunt. Ac nonnulla illorum profecto permira sunt in Critico, præsertim eo, qui ipse versus pangeret, maxime ἀμύτρα quædam, ut Catal. 27. 165. Ζ'. 54. γ'. 172., qualia tamen non sunt in tribus Epigrammatis, quæ sub ejus nomine exstant in Bruncii Analectis, T. II. p. 61.

b Ex hoc fonte manasse videntur errores plures ex superioribus, et hi maxime, in declinandis pronomibus commissi a Z. Quos quum notant Scholiastæ, insolentia rei facit, ut hos ipsos primum legens monstra fingere putet. Nam β'. 239. τ. 584. tradunt illum dedisse εἶο pro genitivo primitivi pronominis ἐγώ, S. 577. γ'. 216. γῶν pro accusativo γῶι, α'. 536. σφῶν pro accus. σφῶι, μ'. 566. σφῶς pro nominativo secundæ personæ σφῶι, item in tertia persona α'. 8. κ'. 546. σφῶι pro σφῶε, quod postremum, ut valdius mirere, a Seleuco probatum ac refutatione dignum habitum est ab Apollon. Alex. de Synt. II. p. 167. Ex eodemque discimus, id quod varietati in ω'. 486. Odys. α'. 558. et alibi, tum Ammonio v. ἐμῶ et σοῶ explicando prodere, Zenodotum possessiva ἐμῶ et σοῶ mutasse in primitiva ἐμῶ et σοῶ. Vide Apollon. l. c. p. 165. ubi quod dicit τὰς γεαφῆς εἰς Z. ἀναφέρεσθαι, plane docet, scripturas Zenodoteas jam Antoninorum ævo doctissimis hominibus non nisi ex aliorum excerptis cognitatas fuisse,

erant et vitiis, qualia nonnulla paullo ante cognovimus^a. Numne igitur absurdorum omnium, quæ Zenodotea dicuntur, unus nobis Zenodotus reus agendus erit?

At interpolavit ipse quædam, mutavitque poetam ad libidinem suam et priscæ orationis morumque heroïcorum inscientiam. Id utique accusant Scholiastæ; nec quisquam dubitet: etsi nusquam satis distinguunt, quid ipse de suo invexerit, quid olim vulgatum invenerit^b. Contra iidem quædam etiam præclara ejus afferunt, partim Aristarcho et reliquis antiquis auctoribus nostri

a Pag. 259. sqq. In primis huc refer menda antiquissimæ scripturæ, continentis et imperfectæ notis literarum, tum oscitationes librariorum in codd. *εις πράσιν γεγραμμένοις*, quos Strabo dicit noto loco XIII. p. 609. (907.) Posteriori generi adscribenda sunt baud dubie multa, quæ ex aliis libris in alios olim translata, nunc honorem *variarum lectionum* obtinent. Prioris sunt permutationes longarum et brevium vocalium, de quibus v. ad λ'. 104. ζ. 45. σ. 198. φ. 127. χ'. 256. ubi v. Valeken. et varietates hujusmodi, μ' *ειρόμενος*, *μειρόμενος*, η'. 127. cf. ad ι'. 612. — *ἔξελόμην*, *ἔξελόμην*. ι'. 130. — *ἔξήλατον*, *ἔξήλατον*, μ'. 295. etc.

b Nonnunquam illi quidem ita loquuntur, ut ipsum Z. lectionum suarum auctorem seu emendatorem facere videantur; nonnunquam etiam perinde, quasi exemplar ejus in manibus habuerint. Ut quum ad ι'. 131. narrant, duos versus σ'. 245. sq. eum sic male correctos exhibere,

Ἐκ δ' ἄγον ἐπὶ τὰ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
ἔξ, ἀτὰρ ἐβδομάτην Βρισηίδα καλλιπάρηρον,

dicunt ibi, et paucis aliis locis, *γράφει Ζηνόδοτος*, instanti tempore, cujus legitimus usus est in libris, qui vulgo in manibus sunt. Sic est *Ζηνόδοτος* (cod. *σύνοδος*) *ὑποτάσσει*, ex. gr. ad ι'. 808. cui versui hunc addidit,

Δίνν γάρ σφιν πῦσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῶ,

ut versui ζ. 136. hunc, æque ineptum,

Ἀντιθέω Φοίνικι, δπάονι Πηλείωνος.

vel *πειποίκει* Z., ut χ'. 378. quem sic legit,

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναρχαῖων.

vel *τίταλιν*, ut δ'. 125. cui eum, qui ordine proximus est, præposuit, ut ζ'. 394. quem eum sequente post 399. collocavit: vel denique *μετέγραψεν*, ut Catal. 188. (681.) cuius loco si Zenodoteum legeremus, per se minime malum,

Οἱ δ' Ἄργεος εἶχον τὸ Πιλασγικόν, οὗθαρε ἀρούρης,

periisset nobis *peculiare artificium* Clarkii et Dominiæ Daceriæ. — Sed quis fidem habeat istis vocabulis, qui sæpe alibi viderit hos Scholiastas Zenodotea haud dissimulanter tradere ex auditione et fama et conjectura, non ex inspectis libris veteribus?

textus probata, partim fortasse, me suffragante, probanda in posterum^a. Neque enim nihil est in illis, quod ex auctoritate bonorum librorum fluxisse videatur^b, ut potius reprehendendus sit, quisquis id suis conjecturis quantumvis venustis postposuit, quam qui veteres scripturas repetiit, temerarius conector habendus. Nam et insequentes Criticos sæpe sine idonea causa a fide librorum recessisse, posthac apparebit. Itaque huc redeunt omnia, ut ex reliquiis illis Zenodoti communis antiquior forma Homericæ textus æstimetur^c, intelligaturque, quam tenuia primordia fuerint

a Vide ad α'. 169. β'. 258. 448. γ'. 57. 126. 259. δ'. 304. μ'. 295. ζ'. 285. 322. 400. π'. 188. ψ'. 307. etc. Aliquoties ejus ratio etiam Scholiastis laudatur, ut α'. 428. ζ'. 229. σ'. 198. 499. etc. etsi temere interdum. Quam sæpe Aristophanes Byz., tum in lectionibus, tum in ἀθιπρήσει, cum Z. consenserit, paullo mox videbimus. Ex iis autem lectionibus Z., quas nunc tandem in textum revocavi, quærendi labore fessus harum tantum quatuor memini, α'. 260. ε'. 227. μ'. 428. ν'. 425. conf. cum δ'. 554. ubi tacent magistelli, quibus Z. tam ridiculus est ad priorem versum.

b Talia sunt fortasse hæc, aut, si ex prisca διπτογραφίῃς delecta sunt, certe haud pravi iudicii specimina judicantur. Α'. 54. ἀχίων p. vulg. ἀκίαν — 47. νυκτὶ ἑλυσθεῖς p. vulg. νυκτὶ ἰακῶς (cf. ad μ'. 465.) — γ'. 152. δένδρει p. δένδρῳ — δ'. 359. παῖδι μ' Ὀδυσσεύ, quod qui improbant, immemores erant versus α'. 122., aut ibi vim voc. πύδιστε pervertebant. — ε'. 898. ἐνέρτατος — δ'. 166. πόμπην ἐφέσω p. inusitata formula, δαίμονα δάσω — ι'. 158. παμφθήτω — 656. ἐγνονέουσai — 660. (664.) Τῷ δὲ γυνὴ παρ' ἑλκετο Κάσιρ, ἦν Ἀ. ἦγε, ubi Scholiastas fugiebat historia captæ Chryseidis α'. 566. — λ'. 840. σιὶ ἀμείλῃω — ν'. 107. ἐκὰς πύλιος — ζ'. 40. ἱταίων — π'. 156. πάντη p. πάντας — σ'. 565. ἐς αὐτήν — υ'. 158. ἄρχῃσι. — Jam fac, ea ad Zenodotum auctorem referri, quæ illorum loco substituta sunt, nonne statim, ingrato nomine posito, omnem, quam nunc habent, gratiam perdididerint? Ac plura tamen vulgata non antiquiora videntur iis Grammaticis, qui Homericæ orationis formam elegantioribus legibus adstrinxerunt, et, quidquid his contrarium esset, sedulo oblitterarunt. Nonnihil tamen forte casuque in his quoque rebus relictum est, quod, subtractis pluribus exemplis ejusdem formæ, perantiquam fraudem proderet, quum id mirarentur postea Critici, et varie vexarent. Ut illud Ἰλῖον αἰπὺν δ'. 71. cujus causa centies dipla posita est in Scholiis, ut unicum scilicet exemplum neutrius generis in illo nomine locum suspitionem faceret. Sed ex Zenodoto etiam alii duo versus notantur, ubi legit Ἰλῖον αἰπὺν, π'. 92. σ'. 174.

c Hic reliquos locos omnes, in quibus Zenodoti mentio fit et apud Scholl. et apud alios scriptores, numeris suis in parva tabula subnotabo; quo simul brevitatis mihi impositæ et commoditatis legentium rationem habeam. Itaque conferant ipsi, qui, quantum licet, totum Z. cognoscere cupient: Α'. 5. (Athen. p. 12. F.) 24. 42. 60. 69. 75. 83. 86. 91. 97. 100. 129. 165. 169. (cf. Schol. Wassenb.) 204. 212. 216. 251. 271. 299. 400. 404. (cf. Eust. p. 124. et Hesiod. Θ. 734.) 454. 559. 567. 598. 609. 611. β'. 4. 12. 55. 55. (cf. Schol. Wassenb.) 55. 56. 89. 111. 156. 161. 226. 297. 299. 314. 318. 455. 448. Catal. 9. 14. (cf. Strab. IX. p. 415.) 39. 78. 123. 155. 141. 174. 197. 201. 204. (cf. Steph. Byz. v. Ἀντροῶν) 225. 234. 248. 308. 359. (cf. Strab. XII. p. 543. 555.) γ'. 18. 28. 51. 74. 99. 100. 155. 206. (cf. Apollon. Lex. v. ἀρχαλὶν cum Tollii Exc. II.) 211. 244. (cf. Apollon. Alex. II. p. 159. et Eust. p. 410.) 559. (ἀναφορὰ ad v. 554.) 561. 564. δ'. 5. (cf. Eust. p. 438.) 88. 157. 159. 161. 277. 282. 478. ε'. 51. 128. 132. 146. 156. 162. 265. 325. 329. 638. 708. 807. ζ'. 54. 70. 71. 121. 155. 226. 266. 514. (ἀναφορὰ ad v. 511.) η'. 52. 155. 451. θ'. 10. 55. 56. (ἀναφ. ad v. 558.) 159. 207. 215. 290. 349. 578. 448. 505. 526. ι'. 5. 14. 29. 56. 98. 271. 404. 447.

artis corrigendorum priscorum monumentorum et ipsius grammaticæ interpretationis. Quanquam veris nominis interpretationem ei adeo nemo veterum tribuit, ut nonnisi inita ratione emendandi interpretem egisse videri queat ^a.

XLIV.

Zenodoto magistro discipulus successit in edendo poëta emendandoque, Aristophanes Byzantius, Philopatore, qui et ipse *φιλόμνητος* fuit ^b, atque Epiphane tum maxime imperantibus illustris. Is secundum Callimachum et Eratosthenem princeps acerrimo studio cognitionem poëtarum et omnes literas antiquitatis am-

502. 535. 560. (Schol. Horn.) 590. 608. 634. (referendum ad errorem paullo ante ex Schol. 131. memoratum in *ε'*. 245. cf. Eust. p. 741.) *κ'*. 10. 25. 98. 127. 175. (ref. ad *ε'*. 259.) 291. 517. 515. 545. *κ'*. 52. 86. 94. 101. 106. 111. 125. 219. 222. 568. 415. 437. 459. 451. 458. 528. 588. 676. (hic unus e paucis locus est, in quo haud dubie Malloten Zenodotum intelligas rectius.) 755. 781. 850. 857. *μ'*. 59. 66. 79. 127. 231. 296. 340. 342. 346. 348. 359. 368. 425. *ν'*. 2. 68. 71. 148. 166. 191. 198. (Eust. p. 927.) 222. 229. 257. 245. 257. 515. 374. 450. 485. 546. 551. 645. (Eust. p. 955.) 692. 702. 824. *ξ'*. 16. 36. 40. (Eust. p. 966.) 89. 135. 208. 256. 249. 259. 276. 285. 299. 310. 349. 351. 366. 400. 412. 427. 437. 485. 505. *ο'*. 86. 159. 169. 192. 207. 301. 307. 333. (Eust. p. 277. 1018.) 356. 377. 459. 469. 470. 480. 587. 625. 640. *π'*. 10. 95. 150. 161. 225. 235. (Steph. Byz. v. *Δωδώνη*.) 245. 507. 515. 666. 677. 710. 748. 807. *ζ'*. 7. 15. 54. 105. 149. 171. 175. 215. 268. *ε'*. 142. 155. 160. 210. 222. 230. 364. 400. 466. 502. 565. 570. 576. 579. 581. 584. *ε'*. 26. 118. *ο'*. 11. 114. 261. (cf. Apollon. de Synt. p. 164. 275. 285. 331. 346. 484. *φ'*. 95. 169. 335. *ψ'*. 461. 527. 553. *ω'*. 47. 110. 295. 512. 725. Præter hæc nihil in adversariis habeo, quod ad Zenodotum pertineat, nisi nugæ quasdam, quas unus Eustathius servavit, ut p. 289. scripturam *Ἑλληροφόντης* pro *Βελλεροφόντης*, p. 1014. *ὅτι ὁ ἀλλοχοῦ ῥηθεὶς Πανίων ὁ Ἀπὸλλων ἱστοῖ*, cum aliquot lectionibus in Odyss., p. 1594. (ad *α'*. 95. cf. p. 1470.) p. 1478. 1490. 1500. 1773. 1841. (cf. Ammon. v. *ὠδὴν*) 1885. etc. Si quid fuerit, quod omisisse me pœniteat, reprehendetur mox alio loco.

^a Nullus est in Scholiis locus, ubi *ὑπόμνημα* s. *Commentarius* Z. excitetur, ut fit in Aristophane et Aristarcho. Ac perraro aliquid illius affertur, quod istuc spectet, et modo ex conjecturis Grammaticorum, scripturas Zenodoteas interpretantium, modo, si conjectura me non fallit, ex libro, in quo Z. difficiliora vocabula explicaverat ad morem glossographorum, qualem librum Zenodoti laudat Schol. Apollon. Rh. II. p. 1007. Cf. Athen. I. p. 12. D. et Schol. Theocrit. V. 2. ubi ex Odyss. *ξ'*. 550. hæc lectio citatur, *νάκος ἔλεπ' αἰγὸς ὀρυγέφου*, cum Scholl. ad II. *β'*. 89. *ι'*. 447. *κ'*. 106. Etymologici M. locos de industria prætermisi, quorum plerosque haud majori jure ad hunc Ephesium referas, quam commentariolum illum a Valckenario editum in Animadv. ad Ammon. p. 228. sqq. Verum antiquiori confidentius adscripserim *Ἐπιτομὰς μυθικὰς*, ab Athenæo memoratas X. p. 412. A.

^b Ælian. V. H. XIII. 22.

plexus^a, ad exemplum philosophorum et rhetorum grammaticam scholam aperuit, ex qua et alii Homerici prodierunt, e quibus hodieque tres noti sunt^b, et ille omnium longe clarissimus Aristarchus. Sed Aristophanis in cæteras partes philologiæ multo luculentiora videntur merita fuisse, quam in Homerum; siquidem in quadraginta locis, in quibus a veteribus celebratur, vix semel aut iterum mentio fit horum Carminum ab illo recensitorum vel illustratorum^c.

Etenim ille, ut summas res generatim persequar, præter delectus et censuras scriptorum cujusque classis optimorum, quas ab Aristophane utilissime institu-

a Studii pertinacia intelligitur maxima fuisse ex locis Cic. de F. B. et M. V. 19. et Varronis de L. L. IV. princ. ubi Aristophani *lucerna* tribuitur, etiam ex ridicula narratione Vitruv. Præf. VII., qua omnes libros ex ordine quotidie summa diligentia perlegisse fertur. Quod nemo aliorum (nam pinguius loquitur Architectus) quam ad assiduam lectionem classicorum scriptorum docendique operam trahet. Hic mihi in mentem venit viri docti ferventioris ingenio, quem nuper audiui, quum prædicaret, adolescentulum se tota Biblia sacra inter prandium et potionem caldæ Arabicæ perlegere solitum esse.

b Agalliam Coreyræum jam alibi produxi. Ejus condiscipulos novimus duos, Diodorum, cujus inepta correctio Odys. δ. 18. καὶ ἀπὸς improbat ab Athen. IV. p. 180. E. et hujus compilatore, Eustath., qui et p. 1504. Διδῶσιν Γραμματικὸν laudat, ab illo, ut puto, et eo, cujus Schol. Pind. Isthm. II. 54. meminit, non diversum, atque Callistratum, qui ap. Athen. I. p. 21. C. Aristarchum acriter castigat, non ob malam emendationem, sed quod ei *pallium dissedisset impar*. Idem Callistratus est, cujus commentarii olim ferebantur ad Homerum, Pindarum, Euripidem, Aristophanem, laudati Scholiastis nostris et alibi et ad Il. in sex lectionibus (γ. 18. ζ. 454. μ. 25. φ. 126. ω. 154. 215.) ex operibus tribus, quæ omnia vel ad interpretationem vel ad emendationem Hom. pertinuerunt. Quanquam ad γ. 18. ejus *recensio* affertur ἐν ταῖς χριστάταις. Unam conjecturam ejus, μ. 25. ἐν δ' ἡμᾶς, deorum numine quam Homero digniorem, etsi lenissimam, antequam auctor Callistratus innotuerat, ex Mosaïcis rationibus rejectit Barnes. Aliam etiam leniorem conjecturam ejus v. in Schol. min. et Eust. ad Odys. ε. 455. At ut longe istis pejora luserit, potuerunt tamen et ejus et priorum duorum alia merita esse in Homerum, quæ nunc penitus ignorantur. Cæterum quod *scholam* Aristophanis tanquam novum institutum commemoravi, non puto idem de Zenodoto vere dici posse. Hujus enim disciplina nusquam laudatur, nec quisquam Zenodoteus proprio nomine, nisi forte hoc referre velis aliquoties in Scholiis dictos τοὺς περὶ Zenόδοτον, ut η. 452. δ. 86. Sed hæc formula loquendi potius ad stipulatores significat quam sectatores. Hos appellarent Scholl. τοὺς ὑπὸ Zenόδοτον, sicut τοὺς ὑπ' Ἀριστάρχου, Aristarcheos, s. ut Varro vertit, ab Aristarcho Grammaticos, τοὺς ἀπὸ Κρύπτης etc. Ante Aristophanem tamen hoc docendi institutum videri potest placuisse Callimacho, quem ipsum quoque ille audit. Quippe Callimachei nominantur apud Athenæum Hermippus et Istrus, idem Istrus, ut opinor, cujus duo errores refutantur in septem locis Scholl., ad β. 110. γ. 491. α. 298. 459. γ. 629. δ. 250. ε. 54. Ipsius Callimachi 50 locis laudati nihil occurrit, quod proprie scriptum sit ad emend. aut interpr. Hom. Ex alio enim genere sunt, etsi utroque pertinentia, ad Catal. 552. et ad Odys. δ. 1. ap. unum Eustath. cui cf. Apollon. Lex. v. κητώσαν.

c Vide Meurs. Bibl. Gr. p. 1254. T. X. Thes. Gron. Sed Meursii et cæterorum industriam brevi superabit doctus juvenis, Bredovius, in Comment. de vita et scriptis hujus Aristophanis.

tas absolvit Aristarchus^a, majore diligentia primus inquisivit, quid genuinum aut spurium esset in monumentis priorum temporum^b; primus idem Grammaticen linguæ Græcæ, maxime analogiam et reliquas partes, quæ discretis nunc professionibus a philosophis tractantur, acutius rimatus est^c, varietque omnem hanc artem instruxit, inventa etiam notatione accentuum, et interpunctione, quum ad id tempus inflexio et sonus vocis nullo usu signorum regeretur, unusque ac perpetuus ductus literarum lectionem valde impediret^d. Quam propter unam rem Aristophanis nomen perpetua memoria dignum habendum esset, nisi memoriam talium quotidiana consuetudo exstingueret. Præter hæc in multos et gravissimos scriptores commentatus est, recensuitque ac disposuit eorum opera, ut Hesiodi, Alcæi, Pindari, Platonis^e. Præcipuum vero studium impendit in scenicos poëtas, maxime in Comicum cognominem suum, neque sic, ut in obscuris seu elegantibus vocabulis hæreret, sed ut universam vim et artem et tempora fabularum exponeret^f.

Homerum autem quomodo tractaverit, et quasnam rationes ejus emendandi sit secutus, æque obscurum est, quam erat in Zenodoto. Nam etsi recensio Aris-

a Ita interpretor Quinctil. X. 1. 54. 59. De re, quam modo attigi p. 262. n. b. accuratissime disputantem Ruhnkenium vide in Hist. Oratt. Gr. extr.

b Vide Quinctil. I. 1. 15. et vet. Scholion Hesiodico Seuto ab Aldo et Steph. subjectum, in quo Fragmento auctoritate Aristophanis dubitatur, an Hesiodi id Carmen fuerit. Quæ suspicio haud dubie ad totos Καταλόγους pertinuit. De extremis Odysseæ ab eodem Critico in dubium revocatis dixi supra p. 250. 251.

c Studioso legerat illa Varro, de L. L. scribens. Vide IV. edit. Bipont. p. 51. VIII. p. 129. IX. p. 177. Quorum locorum altero confirmatur id, quod paullo ante suspicatus sum de consuetudine sermonis veritati analogiæ posthabita a Grammaticis.

d Vide Fosteri Essay on Accent and Quantity p. 182. sqq. et eos, quos laudat Villos, in Append. ad Epistt. Vinarr. seu potius diu desideratum scriptum Arcadii Antiocheni περί της των Πόνων ερίσεως etc. ibidem ab illo primo editum. Ex ea doctrina Aristophanis passim aliquid de ratione accentuum afferunt Grammatici, primus omnium Apollon. Alex. IV. p. 504.

e Vide Schol. ad Hesiod. Θ. 68. Hephæst. Enchir. p. 74. Diog. Laërt. III. 61. Pind. Vitam a Th Magistro collectam, ubi legimus, "Αριστοφάνους τοῦ συνταξάντος τὰ Πινδαρικά, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον καὶ τὰ περί τοῦ Πίλους, ἐς πρῶτος ἐν Ἠλίδι ἠγωνίσαστο. Similia, puto, et majora horum Criticorum merita sciremus in Lyricos, præsertim in metrica doctrina, nisi ruina ingens hic optima quæque opera absumpsisset.

f Res apparet ex Summariis vel Argum. aliquot Sophoclis, Euripidis, Aristophanis, ad quos nonnunquam etiam laudatur in Scholiis, tum ex Athenæi loco VI. p. 241. F. ubi Machonî, claro tum poëtæ comico, operam dedisse dicitur, de partibus comædiæ præcipienti. Fuitque Aristophanis nostri proprius commentarius de larvis, eodem teste Athen. XIV. p. 659. B. Cf. Benth. de Epistt. Phalar. p. 25.

tophanea nunc nuper satis multis lectionibus innotuit^a, quoniam tamen earum nec rationes traduntur, quas ipse attulerat in Commentariis^b, neque fontes, unde eas hausit, quantum ei sive meriti sive culpæ assignandum sit, plerumque incertissimus hæreas necesse est. At illud nobis facile largientur docti, ut in hujus quoque recensiois fragmentis pleraque ad παράδοσιν quandam et scripturam tum vulgatam referamus, præsertim inepta illa, quæ cum Zenodoto et aliis antiquioribus communia habuit, neque igitur primus adscivisse putari potest^c. In his ergo non tam illud patet, quid probarit ipse aut poëta dignissimum judicavit, quam quid non improbarit, quid loco non moverit. In cæteris autem, in quibus nulla antiquior auctoritas affertur, tametsi Excerpta Scholiorum apud me quidem minime habent hanc fidem, ut ea ad diligentiam accuratæ orationis interpretari aut ex quovis silentio aliquid extundere audeam; sed in cæteris tamen, quæ Aristophani proprie tribuuntur, majorem doctrinam et modestiam facile agnoscimus. Ac reperiuntur in eo numero plura, quæ partim non rejicienda Aristarcho visa sint, partim, vel invito hoc, ab insequentibus Criticis in vulgatum textum recepta^d. Alia autem, quæ deinde

^a Ἡ Ἀριστοφάνειος διόρθωσις, ἡ κατὰ Ἀριστοφάνην. Eum utrumque Carmen complexam esse, ex Athenæo et Eustathio satis intelligitur. Sed cave putes, eam integram venisse in manus Grammaticorum nostrorum. Ii enim hic quoque in lectionibus inde excerptis vocabulo *φασί* utuntur, alibi auctorem suum produnt Callistratum, Aristophanis discipulum. Hic igitur lectiones magistri sui vel ipse receperat in textum, vel in libris suis, ἐν τῇ περὶ Ἰλιάδος, ἐν τοῖς ὑπερσθεντικαῖς, ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἀθηναίων (f. contra obelos Aristarcheos) servarat. Callistratum hunc rursus excerptis Didymus; Didymi autem opera in hisce rebus plurima fruimur. Vide ad β'. 111. 455. τ'. 76. 327. etc.

^b Ὅτι προνήματα enim addidisse illum recensiois suæ, multas ob causas certum est. etsi nusquam ea nominatim memorantur in Scholiis, nisi forte ad β'. 135. et φ'. 150. ubi ποιημάτων in ὑπομήματων mutandum esse recte vidit Bredovius meus. Inde sumptus est, ut opinor, locus de versu Odyssæ ap. Athen. VI. p. 228. D. et illa Porphyrii. Q. H. 8. in quibus ὁ βέλτιστος Ἀριστοφάνης laudatur ἑνὶ τῷ. Ac Porphyrius fortasse volumen oculis usurpaverat; at Scholiastas illud usurpasse non crediderim.

^c Zenodotea sunt hæc, e quibus tamen perpauca eas sordes olent, quas modo ridebamus: sed satis erit numeros ponere: Α'. 91. β'. Catal. 308. (vulg. 801.) γ'. 57. 126. δ. 137. ζ'. 121. η'. 452. θ'. 290. 304. ι'. 158. κ'. 306. μ'. 66. 79. 127. ν. 2. 71. 107. 245. 246. 551. ξ'. 36. 177. 208. 229. 259. 276. 299. 310. 400. 412. 505. ο'. 159. 301. π'. 225. ς'. 198. 400. 466. 502. φ'. 461. — Aliis 9 locis notatur Aristophanis consensus cum aliqua edit. urbarum, α'. 298. 424. 585. 598. γ'. 51. ο'. 44. τ'. 86. υ'. 188. ω'. 30. bis cum una Rhianea, τ'. 41. et ψ'. 81.

^d Vide ad α'. 108. 298. 553. β'. 55. 164. 436. 447. γ'. 18. 55. (ubi licet dubites, τὰντὰ ne prætulerit Aristarchus an παρὰ τὸν: nam in Ven. textu, sicut in Lipsiensi,

mutarunt vel rejecerunt editores veteres, non sunt omnia ejusmodi, ut mutandi causæ videantur satis graves fuisse, si solam commoditatem sensus et usum Homericum spectes: quo ulterius progredi nequeas, quandoquidem nunc de testimoniis antiquorum codicum non constat^a. Sed ut plures illarum lectionum vulgatas nostras æquiparant, ita insunt etiam in illis, quæ plane præstent^b. Quas si Aristophanem con-

legitur παρσιά: idem certe utrique placuisse perspicuum est, et cf. ad χ'. 491.) 227. ε'. 638. (ubi post ineptissimos dissensus Criticorum de voc. *δῖον* in Aristophanis scripturam recte conventum est,) ζ'. 148. μ'. 26. ξ'. 40. 45. 256. 285. δ'. 49. 55. 154. 601. π'. 175. τ'. 76. 77. φ'. 126. ψ'. 465. In nonnullis quidem horum Aristarchi nomen non legitur, quæ tamen ad auctoritatem illius referenda esse paullo post probabiliter ostendam. Quod si eruditis probavero, Aristophani celeberrimus discipulus in his ἀθετήσεων adstipulatus est: Θ'. 164. — 166. 189. 255. ι'. 634. — 688. κ'. 387. 597. — 599. λ'. 766. — 784. (νῶϊ—νῖός) ξ'. 95. 215. 517. — 527. δ'. 56. — 77. 147. 148. π'. 261. δ'. 597. 598. τ'. 527. ψ'. 824. 825. ω'. 6. — 9. 614. — 617. Quibus in locis, si paucos exceperis, egregia critices specimina esse, et partim imitanda mihi putabam uncis expediendis, quorum defensionis alius locus destinatus est.

Hic et ex ἀθετήσεων addendæ sunt, in quibus Aristophanes Zenodotum secutus est quatuor modis. Etenim aliqui versus aberant ab utriusque textu, ut duo hi: (nam plures non notantur:) κ'. 498. et δ'. 53. Talibus ergo levis fides est ab antiquissimis libris: ut, si de vss. hujus generis accurate moneremur in Scholiis, non dubium est, quin vulgo nunc multo aliter et rectius de antiqua hac audacia ἀθετήσεων sentiremus. Sed pauca illa, quæ accepimus, manca sunt interdum et turbata, tanquam in priore istorum exemplorum, κ'. 498., cui versui unus saltem ex proximis comes addendus videtur. Tum alii versus a Zenodoto ἡθετημένοι erant, quos plane omisit Aristophanes. Verum tantum unus talis notatur, ξ'. 114. Item unum exemplum legimus versuum ab utroque ἡθετημένων, η'. 195 — 199. Longe plures, quibus notam rejectionis appinxerat, ex eo genere erant, quod ne scripserat quidem Zenodotus, οὐδὲ ἡγεγράφη. Quales, si Scholiastis credimus, hi potissimum erant ab Aristophane ἡθετημένοι i. e. *notis compuncti*: Θ'. 284. 585 — 587. 555. 554. ι'. 25 — 25. 690. κ'. 255. λ'. 15. 14. 78 — 85. 180. 556. 515. μ'. 175 — 180. 450. Uno denique loco φ'. 150, ubi hunc et seqq. 5 versus compunxisse dicitur Aristophanes, unus hujus auctoritas laudatur seorsum.

Jam summam ini versuum omnium, huic Critico suspectorum; et minime mirare, cur ille a veteribus nusquam reprehendatur ob nimias ἀθετήσεις. Immo satis modeste fecit, quod eos quoque versus, quos Z. vel deleverat vel in codd. suis non invenerat, apposuit, ne quid fraude videretur subtraxisse, quod alius forsitan Homericum judicaturus esset. Cæterum etsi de his et aliis rebus timide conjiendum est propter reliquiarum hujus generis paucitatem, illud tamen verisimillimum est, Zenodoteum textum Carminum Homericorum, quod hodie dicimus, fundum fuisse Aristophanei.

a Certe per se spernenda non fuerat maxima pars harum lectionum: β'. 192. γ'. 575. δ'. 52. 258. ι'. 205. 517. κ'. 506. 549. λ'. 105. 545. 685. μ'. 40. 68. ν'. 8. 12. 51. 564. 615. 755. ξ'. 44. δ'. 10. 197. π'. 25. σ'. 55. τ'. 96. 105. 386. Immo erunt, opinor, quibus nonnullæ earum nunc quoque textu dignæ videantur, quum ab iis discessum videri queat potius per libidinem et operosam sedulitatem, quam melioribus libris consultis.

b Tales esse duxi recepti in primis has duas, μάχην pro μάχης δ'. 459., "Ὅσπον δ' ἐνδάχιναι pro ὅσ. τ' ἐνδάχ. ξ'. 148., tertiamque, ni fallor, a vulgata non longius abhorrentem, cujus nunc non memini. Ac forsitan recipere debuissim aliquam ex iis, quas Scholl. probant formulis suis, οὐκ ἀχαρίστως, et μήποτε ἄμεινον, (i. e. melius fortasse, haud scio an melius fuerit,) ut ν'. 502. πρῶτον p. πρῶτος etc.) aut

jectando indagasse pro absurdis et falsis prioribus putemus, haud male de ingenio ejus critico existimandum erit. Quanquam ultro fateor, me ne in his quidem, quæ paullo certius ad ejus conjecturam referri possunt, robustiorem conjecturalis artis infantiam quam in Zenodoto intelligere^a. Quo magis augetur expectatio, quid tandem Aristarchus dignum allaturus sit fama, quam ob emendatum et quasi restitutum poetam consensu omnis antiquitatis adeptus est celeberrimam.

XLV.

Incredibile dictu est, quanta Aristarchi^b olim auctoritas fuerit non solum apud homines ejusdem professionis, sed apud eruditos omnes, et Græcos et Latinos. Nimirum quum plerique Grammatici, artem docentes Alexandriæ et Romæ, in quibus ad

hasce non inelegantes scripturas, οὐδὲ μὲν ἰδρίη p. οὐδέ τ' ἀῖδρίη ἡ. 198., τοὺς p. ἢ μ'. 68., ἴππω p. ἴππων δ'. 142. Nam Scholiastæ non credo, Aristophanem ibi ἴππω legisse dualiter. Sed his in locis vulgatæ defendi bene poterunt.

a Videlicet hoc sensu diligens cogitatio imbuat comparantem omnia sub uno aspectu. In singulis enim, ut sæpe dixi, parum certum, quid quisque conjecerit primus. Quodsi conjecturæ a veteribus lectionibus dignosci a nobis conjectura possent, in illis potissimum numerarem has, γ'. 15. κοιτάδην ἀγνυ' ἀίλλη, (si modo ita Schol. voluit, ac non ἀελλῆς, uti scriptum est. Substantivum autem isto modo scribebant olim, non ἀελλα. Cf. V. L. ad π'. 374.) ζ'. 148. τηλεθώντα, mox ἀγνυ' casu tertio, cum similibus nonnullis. Qualia, qui acutius movetur, quam plurima chartis illudat quavis hora. Postremum illud, ἀγνυ, receptum est ab omnibus, obliterato antiquiore nominativo, quem nunc tandem revocavi, quia ex eo haud paullo aptior sententia efficiebatur et constructio Homero propria, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ἀγνυ, *vere oriente*. Et nunc ipsum audio de Buttmano, præstantis ingenii viro, ei jam dudum eandem rationem et correctionem in mentem venisse.

Præterea age etiam reliquos locos hic notemus, ubi Aristophanis crisis apponitur in Scholiis nostris: A'. 124. γ'. 12. δ'. 17. ἡ'. 456. θ'. 10. 513. ι'. 4. κ'. 155. 391. λ'. 26. 94. 219. μ'. 54. 59. ν'. 29. 60. 92. 348. 713. ζ'. 45. 58. 416. 474. π'. 188. 313. 631. ρ'. 178. 254. 264. σ'. 576. τ'. 506. φ'. 127. 249. 446. In quibus quam levia et minutula insint, viderit statim, quicumque molestissimo labore nostro uti volet. Idemque inconstantiam et negligentiam Excerptorum vel sponte intelliget inde, quod illic plane omissa est Aristophanis varietas in α'. 122. φιλοκτανίσταται, quam ii, qui prope nihil istiusmodi præbent, Eustathius et brevior Schol. ad Odys. β'. 190. servarunt, quum eximia Scholia adeo accurate prodant, illum ν'. 715. σφιν σταδίη, non σφι σταδίη, ζ'. 203. Πίλας, non Πίλιν etc. legisse.

Ad Odysseam denique nihil superest præcipui ex variis scripturis Aristophanis, nisi ap. Athen. et Eustath., qui longe plura illius grammatica habet, ex ῥητορικῶν, Γλώσσαις et similis generis libris excerpta, quæ diutissime per manus virorum doctorum tradita videntur. Indidem aliquid in Venetis affertur septem locis ad interpretandum, α'. 5. 567. ι'. 378. κ'. 334. λ'. 4. φ'. 126. ψ'. 104., alibi ad prosodiam s. accentus, ε'. 289. σ'. 606. τ'. 30. φ'. 419. σ'. 84. coll. ad σ'. 10.

b Sub Ptolemæo Philometore, circ. Olymp. CLVI. Vide Bayle Dict. v. Aristarque et C. L. Matthesii Diss. de Aristarcho Grammatico, 1725.

XL erant profecti ab ipsius disciplina ^a, aliique ab Aristarcheis instituti hunc Pythagorica quadam superstitione uno ore velut deum suum colerent, ut profiterentur etiam, malle se eo duce errare potius quam vera sentire cum cæteris ^b, paullatim ad eos omnes qui, scholas illorum frequentabant, studiisque literarum et poëtis interpretandis, aliquam partem ætatis impertiebant, (id autem per ista sæcula liberaliter educandus quisque faciebat,) ingens viri dimanavit existimatio, nomenque quodammodo traductum est in ipsam artem explicandorum et castigandorum scriptorum ^c. Ita factum est denique, ut, quamvis vitam et libros ejus multo minus quam Aristophanis norimus, ipse hodieque in vulgus celebrior sit et Aristophane et reliquis omnibus, qui olim in hoc minime illustri genere doctrinæ elaborarunt ^d.

Dicitur Aristarchus amplius DCCC Commentarios grammaticos et criticos conscripsisse, ac, si Suidam recte intelligo, nihil aliud quam Commentarios ^e. Ve-

a Paucorum accurata memoria exstat, nonnullorum nil nisi obscura nomina, apud Suidam prodita passim, ut Aperi, Dicæarchi Lacedæmonii etc. Eorum, qui aliquid ad Homerum commentati sunt, posthac mentio fiet. Hic et alibi valde desideramus diligentissimi Ionsii promissum opus de Grammaticis Gr.

b Apparet hoc ex multis locis Scholiorum, in quibus hi maxime ridiculi sunt, ad β. 516. Ἐπειδὴ οὕτως δοκεῖ τῷ Ἀριστάρχῳ, πιθόμεθα αὐτῷ, ὡς πᾶν ἀρίστον Γραμματικῷ, et ad δ'. 255. Μᾶλλον πιστεύειν Ἀριστάρχῳ ἢ τῷ Ἑρμασίῳ, εἰ καὶ δοκεῖ ἄλλοις.

c Eximix de Aristarcho laudes sunt æqualis philosophi, Panatii, ap. Athen. XIV. p. 654. C. vocantis illum μάντιν, διὰ τὸ βεβήως καταμαντεύεσθαι τὰς τῶν ποιημάτων διανοίας, et Sexti Empir. c. Math. IX. 110. qui eum Platoni aliarumque artium summis ingeniis comparat. Notiores loci sunt Latinorum, in primis Horatii Art. poet. 450. Ciceronis Epp. ad Att. I. 14.

d Cur grammaticam doctrinam minime illustrem appellem, probe intelligent, quibus antiquarum, præsertim liberarum, civitatum mores et studia cognita sunt. De quibus verbo monui ad p. XLVIII. Sed in utroque populo, ut quæque ars et scientia subtilior erat et ex abditioribus fontibus haurienda, ita minus gratiæ et honoris habebat in vulgus. Itaque vel utilissimarum rerum periti, Geometræ, Astronomi, Medici, Grammatici et Critici pæne contemnebantur præ Oratore et rerum civilium prudente: ipse Archimedes humilis homunculus est ad Platonem et Archytam. Quanquam fastus hic est Romanorum, qui magis, quam unquam Græci fecerunt, liberalia studia ad lucellum rei publicæ et popularem gloriam revocabant. Conf. Mureti Var. Lectt. VI. I. ubi quæ de philosophia dicuntur, multo etiam veriora sunt de grammaticis studiis.

e Nam ambigua sunt verba Suidæ v. Ἀρίσταρχος: Λίγεται γράψαι ὑπὲρ ὅ βιβλία ὑποσημάτων μνην. Sed nusquam in tot locis veterum ullum proprium opus Aristarchi memoratur, ut hæc potissimum pertinere putem a Porphy. in Hor. Epist. II. 1. 257. servatum dictum Aristarchi, qui quum multa reprehenderit in Homero, (interrogatus, puta, ab aliquo, cur non ipse Carmen componeret ad optimas leges artis,) dicebat, Neque se posse scribere, quemadmodum vellet, neque velle, quemadmodum posset. Haud absurda profecto vox, et prudentiæ modestiæque plena; similisque est sententia poëtæ, Fungar vice cotis etc.

rum illi, in quibus exemplo præceptoris sui præstantissimorum poëtarum et multarum Grammatices partium explicationem et censuram complexus erat, jam dudum itaperierunt, ut ne formam quidem ullius eorum, neque ex ipsis quæstionibus, quas tractaverat, et quibus etiam nunc magna pars literaturæ nititur, quidquam præter dispersas quasdam et misere laceratas sententiolas reliquas habeamus. Ut ex iis libris, quos defendendæ analogiæ causa contra Cratetem scripserat, quantillæ hodie sunt reliquiæ^a! Illustraverat idem Archilochum, Alcæum, Anacreontem, Æschylum, Sophoclem, Ionem, Pindarum, Aristophanem, Aratum, alios. Horum partem cum ipsis Commentariis ætas Mysis invisa abstulit; ad plures eorum, qui exstant, nihil superest, certe quod constet illius esse; ad Lyricum quidem et Comicum aliquid, sed nihil ad id, quod olim fuerat. Quid? quod *recensionem* ejus *Homerica* admodum nuper tam parum noramus, ut, quatenus hæc vulgata nostra ad eam accederet, a viris doctis frustra quæreretur. Cui quæstioni etsi ne nunc quidem satisfieri a nobis potest, tamen Venetorum Scholiorum beneficio tot tantæque Aristarchi copię patuerunt, ut is unus nobis plus operis præbeat, quam alius quisquam Grammaticorum Græcorum. Qua in abundantia materiæ hoc loco vix gravissima quæque complecti conor, satis habiturus, si universe quædam percurrando, observationibus, ad singulos locos Homeri afferendis, idonea fundamenta jecero.

XLVI.

Hanc ad rem necessarium est disputare diligentius de omni ratione critices veterum, veramque ejus animo capere speciem. Nondum enim satis refutavimus^b

^a Vide Varr. de L. L. VII. p. 119. 121. VIII. pr. p. 126. 151. IX. p. 170. collato Gellio II. 25. Illis locis si addideris Quinctil. I. 4. 20. Charis. I. p. 94. Priscian. XVII. p. 1065. 1106. Putsch., habebis omnia, quæ Latini ex hoc genere conservarunt.

^b § XXXVIII. præcipue p. 253.

vulgarem errorem, quo facile ducimur omnes, ut Criticos antiquitatis horum, qui nunc sunt, similes, atque Aristarchum in primis Bentleii seu Valckenarii, seu quisquis antiqua scripta pari ingenio expolit, longe simillimum putemus. Idque nobis persuadere volunt allato elogio Horatiano, *Fiet Aristarchus*, cui elogio etiam Panætianum addere poterant.

Sed, ut a posteriore ordiar, illud ad interpretem pertinet manifeste, non ad emendatorem. Horatii vero tota sententia talis est, in qua si pro *Aristarcho* substituatur *Ramlerus* noster, acerrimus alienorum Carminum castigator, mutationem juxta ferant ii, qui hujus judicia laudant, et qui ea adspernantur. Inde apparet, Criticum ibi hac significatione nostra non dici. Jam quod minus ambigue, licet per jocum, scribit Cicero ^a, *Aristarchum Homeri versus negavisse, quos non probaverit*, num hoc certius significat, principem Criticorum artem corrigendi ad hunc nostrum modum et accuratæ disciplinæ formulam exercuisse? an potius credere nos cogit, illum neglecta prima lege historiæ mutasse et expunxisse ea, in quibus Homerus peccare, labi, dormire videretur? Seneca quidem eos versus, quos Aristarchus negaverat, *alienos* dicit ^b, Ausonius etiam *spurius* ^c, planeque vetus interpres Horatii, *versus quos judicavit Homeri non esse*; neque equidem dubito, quin ii maxima ex parte tales visi sint Aristarcho: (nam varii modi corruptelarum et interpolationum, quas Homerum expertum supra exposui, multo clarius tum cognosci potuerunt, quam ex tanto intervallo temporum:) attamen non credo, istam rem ab illo in magno discrimine positam esse. Immo quum horum temporum et hominum ingenia intueor, et clara veterum testimonia accurate comparo, videri mihi

^a Epp. ad Famil. III. 11. Conf. earundem IX. 10. et Orat. in Pison. 50.

^b Epp. LXXXVIII. extr. *Aristarchi notas, quibus aliena Carmina compunxit, recognoscant?* Nempe id fecerant faciebantque Senecæ ætate plures, infra nobis indicandi.

^c Epp. XVIII. 29. Hoc enim versu,

Quique notas spuriiis versibus apposuit,

minime debuit dubitari, quin Aristarchus describatur. Majori jure dubitari potuisset. annon idem etiam proxime antecedente versu Ausonii laudaretur.

solet Aristarchus non aliter tractavisse Homerum, ac Cato ille Lucilium, cujus *male factos versus emendabat*, atque Varius et Tucca Virgilii imperfectum poemâ tractaturi fuissent, nisi morientis amici et Augusti voluntas intercessisset ^a.

Quippe illo Græcorum ævo, quamvis in minutiis grammatici generis occupatissimo, non potuit non vilis et eruditi hominis acumine parum digna haberi hæc cura libros dividendi in partes, præponendi summaria, codices inter se comparandi, librariorum menda tollendi, vocabula signis distinctionum et accentuum notandi, et si qua alia sunt, quæ partim assignantur *Grammatistis*. Ab his diversos constat fuisse *Grammaticos*, verborum et sententiarum interpretes, ac multo magis eos, qui a nonnullis subtiliores et nobiliores Grammatici vocantur ^b, *Criticos*, quorum munus erat, auctoritatem et *γνησιότητα* veterum scriptorum exquirere, et sua cuique vindicare, maxime vero virtutes illorum et vitia percensere, ut discerent auditores, quid in iis imitandum, quid veris scribendi legibus contrarium esset. Illa est ἡ τῶν λόγων κρίσις, πολλῆς πείρας τελευταῖον ἐπιγένημα, ut ait Longinus, non hæc in restituendo genuino habitu librorum et in aucupiiis literularum occupata doctrina. Ex illa qui Κριτικοὶ Græcis, iidem Latinis *judices scriptorum* usurpantur, habenturque in hoc numero vel in primis ii, quos nemo dixerit laborasse illud, ut manus auctorum collatis codicibus seu conjectura indagarent, sicut Mæcius Tarpæ, fabularum Romæ in commissionem productarum auditor æstimatorque ^c.

Tali igitur emendatione vel potius censura certarunt

^a Notissima est historia ex Donati Vita Virg. §. 52. 59. et lusibus poetarum. Ad rem non male congruunt versus Eugenii Præf. ad Dracontii Hexaëm. a Fabricio allati:

Quodsi Virgilius, et vatum summus, Homerus,
Censuram meruere novam post fata subire,
Quam dat Aristarchus, Tucca, Variusque, Probusque —

^b Δοκιμάται Γραμματικοὶ apud Athen. III. p. 116. D. Τινὲς Κριτικῶν, ὃ ἐστὶν ἀκριβοτέρων Γραμματικῶν. Eustath. p. 775.

^c Cic. Epp. ad Famil. VII. 1. Hor. Sermon. I. 10. 58. A. P. 587. Ibi eundem Tarpæ Scholiastæ Criticum et emendatorem, et, quod modo posui, *severum doctumque auditorem et æstimatorem Carminum* vocant.

olim in Homero et quasi cum Homero Critici omnes, impellente ipsa præstantia Carminum, ut nihil omitterent, quo augeri ea posset, et perfectissimus sermonis et poëticæ artis nitor induci. Qua in re, quo quisque ingeniosior erat, eo plerumque immodestius videtur versatus esse, textumque sæpe depravasse corrigendo. Scilicet is critico iudicio maxime pollere putabatur, qui optimum poëtam proprio ingenio emendare poterat. Alii autem emendationes tales vel in Commentariis suis proponebant, vel in scholis, ex quibus mox ab auditoribus colligebantur. Totam autem rem primo non displicuisse, ostendit memoratus paullo ante literator Atheniensis, qui emendandi Homeri facultatem et studium suum Alcibiadi venditabat, minime, si quid video, diversum ab eo, quod hic describimus. Post aliquanto quam Zenodoti et aliorum, in optimos versus et universa Carmina grassantium, libidinem nimium sensissent vetusta monumenta, ars ista jure cœpit in crimen et reprehensionem modestorum et prudentium incurere, notarique a multis *censoria insolentia* et *acerbitas* et frigida cura rerum minutissimarum^a, sed nusquam hoc genus *levitatis* et *audaciæ*, quod hodie Criticis objici solet. Neque tamen ullus illorum Criticorum, quod quidem constet, unquam ita versatus est in textu tragicorum aut aliorum recentiorum poëtarum: soli vetustiores *ῥοιδοὶ* petebantur omni licentia mutationum, correctionum, interpolationum, liturarum^b; ex quo plane apparet, eam licentiam tum temporis non novam fuisse, atque adeo ex nota fortuna *ῥοιδῶν* auctoritatem quandam et speciem rationis traxisse.

^a Vide Herodici Babylonii, et supparium Horatio poëtarum, Antiphanis Maced. Philippique Thessalon. Epigramm. in Brunck. Anal. II. p. 65. 205. V. p. 225. XLIII. XLIV. (Anthol. Planud. II. 10.) ubi ridentur *Γραμματικοὶ Μάμου τέκνα, Ζηνοδότου σκύλακες, οἱ περὶ Καλλιμάχου, οἱ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι, Ἀριστάρχειοι γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμνηται τὸ ΣΦΙΝ, τὸ ΣΦΩΙΝ καὶ τὸ ΜΙΝ ἢ δὲ τὸ ΝΙΝ* etc. Similiter alii post, tanquam Lucianus, notans τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνοδότον καὶ Ἀριστάρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν ψυχρολογίαν Ver. Hist. II. p. 117.

^b Non unus Homerus: etsi rem apud hunc maxime idoneis et certis indiciiis tenemus. Verum qui de Hesiodo dubitet, nec ipsarum ejus reliquiarum specie moveatur, meminerit modo loci illius in Theogonia, 18 versibus aucti ex libro veteris Chrysippi apud Galen. de Hippocr. et Plat. Dogm. III. extr. T. I. p. 275.

XLVII.

Verum ista omnia sic accipi nolim, quasi bonos et accuratos emendatores negem antiquis et exquisitis codicibus usos esse, iisque comparandis genuinam formam textus quævisisse. At genuina illis fuit ea, quæ poëtam maxime decere videbatur. In quo, nemo non videt, omnia denique ad Alexandrinorum ingenium et arbitrium redire. Quamobrem in tanta tamque calamitosa ruina antiquitatis prosperrime evenit, ut is potissimum manus admoveret operi, probareturque maxime, qui certe non esset in audacissimis, qui sæpe Zenodoteam, temeritatem coërceret, qui veras sermonis Græci leges acutissime omnium intelligeret. Sed de his rebus paullo post, ubi exemplis propositis probatissimi Critici ingenium et artem describam.

Ea exempla sumpta sunt ex reliquiis *duarum recensio-
num*, quæ olim ad Aristarchum referebantur. Idque statim post mortem ejus factum arbitror. Nam quum Ammonius, Aristarchi auditor et successor in schola Alexandrina, librum scriberet, *περὶ τοῦ μὴ γεγονέναι πλείονας ἐκδόσεις τῆς Ἀριστάρχειου διορθώσεως*^a, perquam credibile est, jam tum duplicem editionem seu duplex exemplum Aristarcheæ recensio-
nis in museis circumferri cœpisse, Quæ opinio et fama etiam deinde mansit apud Grammaticos, ex quibus in Scholiis sæpe consensus scripturæ utriusque notatur^b, alibi quid altera ab altera differat^c, rarius ita, ut *προέκδοσις* ab *ἐπεκδόσει* distinguatur^d. Neque vero per se improbable est, eandem rem

a Vide præclarum Schol. e Didymo exc. ad κ'. 597. Liber is haud dubie idem est, qui ad τ'. 365. citatur, *περὶ τῆς ἐπεκδόσεως διορθώσεως*, et hæc fortasse vera inscriptio.

b Verbis αὖ Ἀριστάρχου, αὖ Ἀριστάρχου, ut α'. 91. β'. 221. γ'. 292. ε'. 808. ζ'. 288. ι'. 576. μ'. 404. ς'. 681. pluribus locis, quos mox ad alios usus laudabo.

c Ibi est ἐν τῇ ἐκδοσὶ τῶν Ἀριστάρχου, alibi διχῶς, semel iterumque διήλαστον αὖ Ἀριστάρχου. Vide ad β'. 151. Catal. 24. 86. γ'. 416. δ'. 282. 527. ε'. 152. 181. ζ'. 113. 174. θ'. 213. 405. ι'. 653. 677. κ'. 159. λ'. 631. μ'. 359. 627. ζ'. 36. 67. 427. ο'. 450. π'. 450. ς'. 579. ψ'. 275. etc. Eodem i. e. ad alteram editionem Villosion. refert τὰς ἑκατομύνας Ἀριστάρχου η'. 150. Caterum fama hæc de duplici exemplo Aristarchi nobis jam olim nota erat ex duobus Scholl. ad ι'. 510. et 653. et ex Lipsicis: apud Eustathium eam non meminisse me legere.

d Ut ad τ'. 615. τ'. 386.

fecisse Aristarchum, quam fecit Apollonius Rhodius et alii postea non pauci, scriptis suis iterum limandis et castigatioribus edendis. Quanquam, quum præcise id negasse videatur Ammonius, gravis auctor, fieri etiam illud potuit, ut vel ex adnotamenti exemplaris, hereditibus relictis, vel ex libris Commentariorum, vel ex scholis, in quibus sententias suas secundis curis retractarit, concinnaretur recensio nova et passim diversa a priore, quam ipse publicaverat. Hæ probabiles conjecturæ sunt doctissimi Villoisonii ^a, quibus libenter acquiesco. Nec operæ pretium puto hærere in eo, quod Ammonius iste vel Posidonius, familiaris et anagnostes Aristarchi, vel Ptolemæus Ascalonita vel Didymus paucis verbis nos docerent, si exstarent, nobis autem, ut similia multa, cogitando et divinando ad liquidum perducere non licet.

Pergimus ad descriptionem recensionis Aristarcheæ, in quantum illa ex tam paucis indiciis, adhibita conjectura et animo in ista tempora converso, a nobis fieri poterit. Etsi enim, ut dixi, nullum veterum Criticorum melius cognoverimus Aristarcho, tamen, si non aliquot particulas sed universa corpora spectes, tam parum etiam in hoc pleni sunt fontes nostri, ut ne brevissimam quidem rhapsodiam Iliados ad mentem ejus reconcinnare et restituere ex illis liceat. Habemus ejus multas et egregias lectiones, partim vulgo receptas ab omnibus ^b, partim præferendas his, quæ receptæ

a Proleg. ad Il. p. XXVII.

b Locis innumeris, ubi id prorsus nescimus; aliis, in quibus, collatis omnibus instrumentis, tantum verisimile fit, Aristarcheam rationem in vulgato textu nostro esse; multis denique, in quibus rem nunc tandem comperimus. Verbi gr. β'. 397. γένανται (alii scribebant γίνονται v. p. 271.) δ'. 299. ἔλασεν (al. ἐεργεν.) ε'. 797. πείρετο (al. πρίβετο.) ή'. 213. βιβάς (alii βιβῶν, quod ipsum tamen δ'. 507. tribuitur Aristarcho.) ι'. 310. φρονίω (al. κρανίω.) μ'. 50. ἐποίησιν (al. f. ἐποίησαν.) 142. ἰόντες (al. ἰόντας.) ν'. 246. Θεράπων ἱὺς (al. δουρίκλυτος. Ex illo, qui ante A. inepte scribebatur Θεραπωνεύς, sicut Ἐπειωνεύς, Harles. in Bibl. Fabr. nobis facit Grammaticum Eteoneum, ut Xenodocum ex Eustath. ad γ'. 354.) 415. ἰόντα (al. f. ἰόντα.) 446. δὴ τι ἴσχομεν (al. δὴ τι σ' ἴσκει.) ζ'. 40. πτῆξε (al. πῆξε.) 157. ut υ'. 59. et alibi πολυπιδάκος (al. πολυπιδάκος.) ο'. 64. ἀνστήσει ὃν ἱταῖρον (al. ἀνστήσειν ἱτ.) 187. σ' ἐκ Κρόνου (al. τε Κρόνου.) 621. αὐτὴν (al. ἀκτὴν.) σ'. 51. Αἰναρέτη (al. Αἰναρίτης.) 261. ἔχοντας (al. ἔχοντες.) ρ'. 657. δεῦρ' ὁράωντες (al. νῦν ὁράωντες.) υ'. 28. τί μιν (al. τί μιν.) 114., ut δ'. 127., ἡ δ' ἄμυδις (al. ἡ δι.) ψ'. 18. ἀνδροφονοῦς (al. ἀνδροφόνου.) ω'. 125. κλισίη (al. plur. κλισίης) 544. ἰθίλει (al. ἰθίλη.) 546. Τῶν (al. Τῶ.) etc. Levia, fateor, sunt ista magnam partem, nec qualia a Bentleio Alexandrino exspectes, sed bona tamen et appositis scripturis merito prælata. Sumpsit autem hæc, non elegi.

sunt ^a; videmus eum ex discrepantia plurium lectionum eam fere elegisse, quæ Homérico ingenio et consuetudini ipsique loco optime conveniret; videmus multa ab eo erudite et sagaciter animadversa: sed quod primo loco quærendum est, quid ille in summam Carminum novi induxerit, qua religione antiquos libros excusserit, quomodo usus sit Zenodoti, Aristophanis et cæterorum, quos supra nominavi, recensionibus ^b; hæc et alia certis aut probabilibus argumentis hodie perspicere nequeunt. Et enim ex quo Aristarchea ἀνάγνωσις facta erat παράδοσις, (*vulgata lectio, vulgatus textus* dici solet, et satis commode,) id quod mature factum videtur ^c, ad illam potissimum novæ emendationes et notationes annexæ et compositæ sunt, omissis fere primis auctoribus lectionum, nisi forte ubi illi inter se dissentirent. Isque mos servatus est a Grammaticis maxime, postquam ex Cratetis ac reliquorum Aristarchi adversariorum censuris et animadversionibus multæ novæ vel ex antiquioribus revocatæ scripturæ in *textum tum vulgatum* illatæ erant; donec sæc. III. aut IV. ex iisdem fontibus, denuo instituta recognitione, prodiit ea *recensio*, quam per omnes, qui nobis supersunt, libros scriptos similem in

a Hoc a me sæpius factum est, modo constantiæ causa, modo propter manifestam præstantiam earum. Ut δ'. 255. ψεύδεις pro ψεύδεσι i. e. ψευσταῖς p. ψύδεις. ι'. 317. et ε'. 148. ἰπ' ἀνδράσι p. μετ' ἀνδράσι. λ'. 40. ἀμφιστεφεῖς p. ἀμφιστεφεῖς. 672. βοηλασίη p. βοηλασίης vel βοηλασίην. ζ'. 255. ἰδῶ p. εἰδῶ. ο'. 114. δ' ἔπος κῆδα p. δὲ προσκῆδα. 450 ἱεμένων p. ἱεμένων, (quantum etiam huic ineptæ scripturæ, hodie vulgatæ, Aristarchi auctoritas additur, ex priore forsitan editione.) ο'. 24. θυμόν p. θυμός. τ'. 653. ὀρώρει p. ὀρωρεν. υ'. 35. κίκασται p. κίκαστο. 77. μάλιστά εἰ p. μάλιστά γε. ψ'. 287. ἄγερεν p. ἔγχερεν. Et sunt alia, in quibus admodum vereor, ne futuri sint multi, qui tarditatem meam mirentur. Ut β'. 462. ἀγαλλόμενα p. ἀγαλλόμεναι. η'. 420. ὠτρύνοντο (s. ὀτρύνοντο) νέκυσ pro ὠτρυνον νέκυας. ι'. 505. εὐχομένοιο p. εὐξαμένοιο. ζ'. 175. κατὰ p. ποτί. τ'. 95. Ζεύς p. Ζῆνα. φ'. 587. οἱ καὶ p. οἱ κεν. ω'. 241. ἐνόμισθε p. οἰνισθε, &c.

b Usum enim illis esse Aristarchum, et ipsa res et Scholia passim significant. In quorum uno et altero affertur aliquid de Zenodotea editione ex notationibus Aristarchi: υ'. 808. ζ'. 162.: alibi sæpius is dicitur aliquam ex antiquioribus lectionibus προκεῖναι: ζ'. 4. η'. 127. ι'. 212. υ'. 138. φ'. 265. etc. In primis v. ad ι'. 222. De nostra tamen questione nunquam laborasse videntur veteres.

c Huc spectant verba in Scholiis, ἐπίσθη ἡ παράδοσις Ἀριστάρχει, ut δ'. 138. ε'. 289. υ'. 357., vel ἐπίσθησαν αὐτῷ οἱ Γραμματικοί, σ'. 415., vel ἐπικράτησεν ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ, α'. 572. ε'. 69. ζ'. 150. η'. 289. χ'. 67., vel οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως, λ'. 651. ψ'. 387. cf. Apollon. de Synt. II. p. 158. III. p. 222. Contrarium perraro notatur, οὐκ ἐπίσθη ἡ παράδοσις, ut φ'. 162. ω'. 316. etc. Jam audi insignem locum Etym. M. p. 815. Διαφέρει χρῆσις παραδόσιως· χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία, παράδοσις δὲ ἡ τῶν Γραμματικῶν· οἷον, τὰ μὲν Ὅμηρου καλεῖται χρῆσις, τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ Γραμματικοῦ, παράδοσις. Et quidem κατ' ἐξοχὴν.

summis rebus atque unius exempli, *hodie vulgatam* usurpamus.

Quæ quum ita sint, cavendum nobis erit, ne temere mediocria multa, quæ ex Aristarchi textu afferuntur, pravæ sollertiæ emendantis imputemus^a. Atque idem fortasse sentiendum erit de omnibus ineptis et maximam partem jam olim rejectis lectionibus ejus, quas ego quidem Zenodoto potius aut alicui priorum editorum quam Aristarcho assignaverim^b. Nempe aliud est, retinere aliquid in textu, aliud, adsciscere primum vel ex conjectura reponere. Nemo autem ignorat, quam in hoc genere difficile sit, omnes maculas unum videre et eluere, præsertim in libro antiquitus depravato, et cum ipsis depravationibus sæpe in imitationem tracto; idque ætate ea facere, quæ grammaticam et criticam ἀκριβειαν vixdum natam viderat.

XLVIII.

In tanta igitur obscuritate textus Aristarcho antiquioris valde est admirandum, vel tantillum adhuc reperiri in Scholiis, ex quo de virtutibus et vitiis principis

a A'. 106. 108. εἶπας. 157. σκιάοντα. 241. τότε δ' οὔτι. 447. ἱεήν. 522. μή τι. β'. 266. ἔκφυγε. γ'. 552. δαμῆναι. 562. αὐτῇ. δ'. 170. πότμον. 426. ἰόν. ε'. 272. μήστωρ pro μήστωρ. 881. ὑπερφίαλοι ζ'. 76. μάντις τ' οἰανοπόλος τε. 288. Ἡ δ' εἰς οἶκον ἰῦσα παρίστατο φασμασίῳ. η'. 75. δ' ἐν γὰρ ἱασιν. 240. δῆτων. 481. πείμναι. ι'. 56. ἥρην νέσι ἢδὲ χέροντι; ρ. ἡγήτορες ἢδὲ μίδοντες. 128. et alibi ἀμύμονας. (Zenod. ἀμύμονα. cf. Hesiod. Theog. 264.) 152. Κούρη Βρ. ἐπὶ δὲ μ. δ. ὁμοῦμαι (propter construct. cf. Odys. β'. 120.) 522. πολέμειζεν, al. opinor πολεμίζων. κ'. 541. Οὐτός τις. υ'. 384. ἤλθ' ἐπαμύντωρ. ξ'. 225. μέσθ. ο'. 252. ἔξισθαι. 594. ἀπίσματ' ἔπασσε. σ'. 506. ἀμβιβδόν. φ'. 126. ἐπαίξαι. 265. αἰμήσει. χ'. 116. κηδόμενόν περ. 468. βάλε δίσματα ψ'. 561. δρόμους. Hæc et similia mediocria dixi, quod non admodum mutant sententiam, cæterum ferenda utique, si olim in omnibus libris fuissent. Nunc vero insunt quedam illorum in vulg. textu nostro, quæ me etiam pœniteat reliquisse, maxime illud μήστωρ ε'. 272.

b Etiam hujus generis lectionum brevem indicem dabo: A'. 454. ἀφέντες vel ἐφέντες. 518. Ἥρη nominat. γ'. 526. ἐκάσπου. 548. et ε'. 44. et alibi sæpe οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός. δ'. 17. αὐ πάς. ε'. 874. δ' ἀνδρῶσι. η'. 64. πέντον. 197. ἱλόν. 504. ἰσκήτωρ. θ'. 109. καμῖται. 449. τοῖον. ι'. 18. μέγας (cf. Didym. ad β'. 111.) 66. φυλακτῆρας. 214. ἀπαιίτας. 297. τιμῶνται. 576. ψιλός. 601. τιμῆς genit. κ'. 225. εἶπερ τι. λ'. 72. ὕσθη — ἔργον. 439. τίλες. ξ'. 72. ὅτι. 202. μὲ σφῶσι. ο'. 459. τέκισσι. π'. 658. Σαρπηδὸν δια. 775. δ' δὲ σπερφάλογον, quod remansit adhuc Odys. α'. 39. — ε'. 27. οὐδέ τε. 202. αὐ δὲ. 681. ἴδουσι. σ'. 485. ἐστιφάνωκε. υ'. 228. ἄλλοις. 255. πολλὰ τὰ τε καὶ οὐκί. φ'. 252. μέλανός του (τινός. cf. ad α'. 515.) χ'. 475. ἤμπνυτο. Plura in his quoque sunt manifesta menda scripturæ.

Criticorum judicare possimus ^a. In virtutibus ejus prima fuit acumen eximium, quo grammaticam rationem omnem, doctrinam accentuum et reliquam orthographiam ad leges constantis analogiæ constituit. Quod quale meritum fuerit, illam, quam modo dixi, ætatem linguæ et Zenodoteos errores recogitanti clarissime apparebit ^b. Quid quæris? Ab Aristarcho maxime repetenda sunt *initia omnis subtilitatis grammaticæ*, incognitæ antea optimis scriptoribus, nec ab ipso Aristophane satis accurate investigatæ. Neque vero in gravioribus

a Deberi id puto maxime Dionysio Thraci, amantissimo Aristarchi discipulo Parmenisco, Tryphoni et aliis Aristarcheis, qui in scriptis suis lectiones et interpretationes illius notaverant, unde congestæ sunt deinde in corpora Scholiorum. Vide ad β'. 111. Catal. 169. ε'. 299. (cf. Eust. p. 556.) Σ'. 513. ι'. 460. ς'. 207. Ex istis et similibus scriptis nonnunquam ipsa verba Aristarchi legere videmur: ut ubi est φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, α'. 554. β'. 2. ι'. 401. ρ'. 385. ς'. 77. τ'. 81. φ'. 344. χ'. 440. ψ'. 525. 826. vel σεισημειώται Ἀρ., α'. 219. Catal. 344. ν'. 257. ρ'. 86. Ipsa autem opera Aristarchi, Ἑπομήματα, τὰ πρὸς Φιλητᾶν, τὰ πρὸς Κομανὲν, τὸ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς, Scholiastæ non habuerunt ante oculos integra, fortasse ne integram quidem *reconsionem textus*. Vide α'. 97. 423. 524. β'. 111. 125. 355. 397. 420. 423. 435. Cat. 305. ι'. 349. κ'. 397. λ'. 40. 391. ρ'. 373. ω'. 110. etc. In nonnullis horum locorum etiam Δέξις Aristarchæ afferunt, et multo plures in Lexico Apollonii, excerptæ omnes ex illis libris et Commentariis ejus, etsi per se vero non est absimile, propriam Aristarchi collectionem fuisse glossarum Homericarum. Conf. brev. Schol. ad Odys. η'. 24. ζ'. 29. τ'. 229. Etym. M. p. 509. 27. etc.

b Conf. p. 270. sqq. Nam errores, quos notis ibi perstrinxi, prope omnes correctorem habuerunt Aristarchum, etsi is raro nominatur ab iis, qui decreta ejus secuti sunt, ut apparet ex Apollonio Alex., Herodiano, aliis. Sed v. in primis Scholl. ad β'. 397. γ'. 400. ζ'. 434. κ'. 408. λ'. 128. ν'. 617. ζ'. 1. (cf. ad Apollon. Rh. I. 299.) 208. etc. Ad prosodiam s. accentus pertinent ea, quæ leguntur ad α'. 214. 396. β'. 262. Catal. 99. γ'. 20. 128. 344. γ'. 158. 308. ι'. 269. 656. ζ'. 239. 244. 422. 518. η'. 240. 355. ι'. 150. 256. κ'. 242. λ'. 259. 270. 454. 480. 495. 676. μ'. 20. 55. 158. 195. 201. 357. ν'. 103. 191. 545. ξ'. 38. 596. 465. ρ'. 10. 302. 320. 365. τ'. 125. 185. 211. 324. 422. 542. 548. 558. 827. ς'. 352. τ'. 359. υ'. 53. 357. φ'. 110. 331. χ'. 67. ω'. 84. 154. 228. 235. 247. 566. in quibus bona fundamenta sunt accuratioris prosodiæ. Adde pauca de anastrophe, ad β'. 150. Cat. 50. 346. 384. γ'. 240. δ'. 94. ς'. 191. Etiam in orthographia, quæ proprie dicitur, Aristarcho debemus plurima, jam olim vulgo accepta: ut quod conjunctim scribuntur παμπλαγχθεῖς, παλιννομήνους, ἐπίρηξα, Κηροσσίφρητος, ἐνομάκλυτος, non πάλιν πλαγχθεῖς etc., α'. 59. 572. ι'. 178. Σ'. 527. ι'. 147. λ'. 326. χ'. 51. cf. Hymn. in Ven. 111. 147., contra disjunctim, καὶ κείνος, καὶ κείθι, non κακείνος etc. γ'. 402. ζ'. 200. etc., quod consonantes passim non geminantur in codd., qua de re nuper dixi in Pref. ad Odys. Vide Scholl. Apollon. Rh. I. 769. III. 57. et nostra ad ι'. 205. Σ'. 425. ι'. 154. 299. 570. κ'. 258. μ'. 26. ς'. 51. etc. Eodem pertinet quodammodo, quod, ubicunque per metrum licebat, veteris Ionismi causa verba truncavit augmentis suis, scripsitque non πῶλλ' ἔπαθον καὶ πῶλλ' ἰμόγησα, sed πολλὰ πάθον καὶ πῶλλα ἰμόγησα, σπλάγχχνα πάσαντο, ἄλγιστα θῆκεν, Γλαῦκος σίκτις, ἔχθαισι, ἔλκε, item ἰέρθι, κείνος, non ἰνιέρθι etc. α'. 598. ζ'. 157. ι'. 488. ς'. 94. τ'. 648. et alibi sæpissime; interdum adeo cum incommodo aliquo numerorum. Denique alia istius grammatici generis v. ad α'. 365. δ'. 245. 410. ι'. 746. ζ'. 452. Σ'. 296. (ψ'. 273.) 441. κ'. 332. 515. λ'. 441. μ'. 318. κ'. 103. ρ'. 240. τ'. 379. ς'. 20. 95. 688. τ'. 27. φ'. 573. χ'. 451. ω'. 8. 331. ex quibus omnibus apparet, in quam minutulis quæstionibus illa ætas hæserit. Sed mittenda sunt hæc et plura, de quibus in his angustiis, quibus urgemur, monere non licet.

tantum partibus Grammatices aliquid relictum erat Aristarcho, sed etiam in levissimis quibusdam, ut in formarum discriminibus ad certam regulam revocandis ^a: quæ quum post illum ita pervulgata facta sint, ut cum ipso Græco sermone nata videantur, suppres et posteriores poëtæ arguunt, vulgo non observata neque in constanti usu fuisse. Ac fuerunt olim haud dubie, qui putarent, in prisco poëta anomala quædam istiusmodi ferenda esse, nec indigna repetitu, quæ ille ad præcepta sua rigide mutaverat. Sed obscurius est hoc totum genus rerum, quam ut hoc loco illustrari queat ^b.

a Vix hoc suspicabamur antea: nunc ex Scholl. rem clare perspicimus. Nam quod nusquam in Hom. *Θείῳ, σπενάχῳ* legimus, pro *ἱθείῳ, σπενάχῳ*, nusquam *ἥδυμος* pro *ἡδυμος* (Hymnum in Merc. nemo curabat; neque omnino ullus doctorum Intpp. Alexandrinorum ista Carmina ingenio Homeri tribuit:) quod nonnulla etiam præter legem proportionis declinantur, ut *Κάλχαν, Θόαν, Πουλυδάμα, α'*. 86. β'. 1. μ'. 231. γ'. 222. δ'. 688., id cum similibus multis Aristarchei judicii putandum est.

b Unam rem breviter attingam, formas et potestates pronominum ab Aristarcho accuratius constitutas. Nam hoc quoque ad eum referendum est, quod *σφῶς* a *σφῶϊ*, *ἔῳ* ab *ἔο* distinguitur, quod *σφίν, σφός, σφέτερος* communi usu de pluribus usurpatur in tertia persona, *ἑός* de uno etc. Cf. Scholl. ad *α'*. 216. γ'. 546. χ'. 142. Apollon. II. p. 159. 169. alibi passim. Nimirum ea, quæ leni correctione in poëtis mutari poterant, mutavit ille; quæ autem tali correctioni repugnabant, pro interpolatis habuit, ut *α'*. 597 — 599. propter illud *μετὰ σφίσιν, inter vos*. Sed hac potestate pronominis hujus offensus non videtur Apollon. Rh., quum eandem formam posuerit etiam in 1 persona de pluribus II. 1277. Ita lapsa sub Cæsaris græcitas accusativos *σφῶς αὐτούς* vel in prosa ad 1 personam revocavit; ne quid dicam de vetusto auctore Argonaut. Orphic., cui *σφίν* ferme instar est Protei. — *Σφέτερος* porro est *vester* in Proem. "Egy. Hesiod., quod proœmium ut incerti sit auctoris, vetustatem tamen redolet minime spernendam. Verum eam insolentiam non sine nota dimiserunt veteres magistri, de sententia Aristarchi, opinor: at imitati eam sunt poëta in Theocriteis XXII. 67., Apollon. IV. 1527., Quintus Smyrn. et alii. Quid? quod poëta in Theocr. XXV. 163. idem pronomen posuit pro *ἑμός*. Quod exemplum quum nunc unicum sit, certatim id mirantur docti, etsi minus displicet illis *σφέτερος* de uno in 3 pers. usurpatum ap. Hesiod. Sc. H. 90., Pindarum aliosque, atque ista insolentia forsân sic defendi possit, ut, quoniam *ἡμέτερος* ab optimo quoque ponitur pro *ἑμός*, et rursus *σφέτερος* seu *σφός* p. *ἡμέτερος*, ut ab Orpheo et Apollonio Rh., ab hac analogia progressus videatur illius Carminis auctor ad usum suum, si modo id fecit primus. — Simillime Græci torserunt pronomen 3 personæ sing. *ἑός*, ut id quoque in omnes personas utriusque numeri adsciverint. De prima singularis exemplum superest in Odyss. γ'. 320., notatum ab Aristarcheis, ut suspicor, certe ab Apollon. Alex. III. p. 197. Attamen hunc quoque usum in cultissima Carmina sua transtulerunt Apollon. Rh. IV. 1015. et Moschus IV. 77. De secunda persona singularis nunc unum exemplum præbet Odyss. α'. 402., aliud, neque id plane certum, Hesiod. "Egy. 581., sed plura Batrachomyomachia et posterioris ætatis Epici. Excepisse autem Aristarchus videtur anomalam formam *ἑός*, quam olim male confundebam cum *ἑός*, genitivo adjectivi *ἑός*, de quo tamen ne nunc quidem satis certus sum sententiæ, præsertim inspecto Apollonio Alex. p. 157. — In 3 pers. plur. *ἑός* legitur semel in Hesiod. "Egy. 58., bis in Batrachom., sæpius ap. Alexandrinos, etiam ap. Hom. vulgo II. χ'. 76., sed equidem id mutavi constantiæ causa. Atque ita Epici quidam id pronomen etiam in 1 et 2 pers. plur. traxerunt. Jam cum illis

At brevius etiam dicendus nobis Aristarchus interpres. De quo tamen ut nihil sciamus, nisi quod allegoricam rationem interpretandi improbavit, et doctrinam Homeri angustioribus finibus inclusit, de ipsius sobrio judicio bene existimandum sit^a. Atque omnino hac ingenii vi eum valuisse, indeque etiam, ut fit, quædam vitia ejus manavisse, multis argumentis intelligitur. Nam et grammaticam diligentiam jejunijs, quam necesse erat, quæsit, et audaciores generosioresque sententias poëtæ corruptit non raro, quo eas propius ad naturam et veritatem reduceret. Pauca quidem ejus emendationes et conjecturas in Homero et Pindaro certo cognovimus; nec tamen in hoc numero desunt specimina ψυχρολογίας, in emendatore poëtæ nequaquam ferendæ^b. Quocirca si ex illis exemplis solis

vss. Il. κ'. 511. 598. et Odys. α'. 117. 402. confer Apollon. Rh. IV. 1327. 1355., et auctorem Δολωνίας haud male senties; neque releganda omnia putabis ad barbarismos et solecismos, quæ Aristarchus compunxerat. Abusus vero analogiæ ille in possessivis pronominiibus tanto facilius fuit, si ea ad obscuram notionem τοῦ ἰδίου referebant, uti Grammatici faciunt. Vide Tzetz. ad Hesiod. "Eggy. 152. Canteri Nov. Lectt. V. 15. Brunck. ad Æschyl. Prom. 9. Alteri Præf. ad Odys. p. 41. sqq.

a Hoc posterius ex Strab. I. p. 51. similibusque vestigijs colligo. Quæ autem in Scholl. ad interpretationem spectant, pæne omnia minus gravia sunt, multa adeo in facilibus glossis occupata. Vide ad β'. 271. Cat. 316. quod sæpissime repetitur. δ'. 545. (cf. Apollon. Alex. II. p. 166.) ι'. 90. κ'. 551. λ'. 651. sqq. μ'. 258. ν'. 82. 564. ξ'. 216. π'. 59. σ'. 570. υ'. 357. φ'. 319. 344. ψ'. 365. 387. 658. 826. 870. ω'. 315. 316. etc. Æsthetica, quæ vocantur, in illis insunt perpauca, ut ad π'. 170. (ubi dissentit a Thuc.) et κ'. 468. De Aristarchi explicatione vocabulorum alibi ex industria agendum erit, adhibito Hesychio, Etymol. M. et cæteris Lexicographis, qui illius Commentarios studiose compilant.

b Non quidem plus ter aut quater illius correctiones afferuntur ita, ut conjecturas esse liquido constet, v. c. ad γ'. 255. "Ἦτον ἂν φησιν Ἀρίσταρχος διιδίστικον εἶναι, εἴπερ οὕτως ἐγγράπτω, "Ἐκτορος δ' ἡ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάξει, et ad π'. 656. "Ἀμεινον ἂν εἴχῃ, φησὶν δ' Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγγράπτω, βαῶν εἰ ποιητῶν, sine copula, quam etiam Eustath. non agnoscit. Sed errare mihi non videor, si huic generi has quoque emendationes annuero. Θ'. 255. jactant Græci inter pocula, unumquemque suæ gentis solum cum 100 vel 200 Trojanis congressurum esse in prælio. Nam hunc sensum habent verba, ἂνθ' ἑκατὸν τε διηκοσίῳ τε, i. e. ἄντα adverb. pro quo sæpe ἄντιον s. ἀντία dicitur. Sed hæc Aristarcho nimia videbatur jactantia, vel in ebrijs, soloque tenore abstracto correxit, leniter scilicet, ἂνθ', i. e. ἀντὶ præpos., ut modestius minarentur, verbo tenuis, unumquemque 200 Trojanorum fortitudinem æquaturum, ἰσοβαρῇ ἑκαστον γενήσασθαι ἑκατὸν ἢ διηκοσίῳ. Hic et multis alijs locis ex Schol. lucem accipit Apollon. Lex. v. ἐντὶ. Ο'. 417. pluralis νῆας displicuit Aristarcho, quia modo dictum esset, τῷ δὲ μῆτις περὶ νῆος ἔχον πόνον; ideo scripsit νῆα. Ω'. 636. eidem verbum ταρπάμεθα male convenire videbatur fortunæ Priami, correxitque πανσώμεθα, quod deinde receptum est a multis. At nullum ejus acumen frigidius est, quam illud, explosum ab ipso Eustathio, ι'. 860. et ξ'. 148., ubi Martem et Neptunum non ut ἑνεαχίλους ἢ δεκαχίλους vociferari volebat, sed ut ἑνεαχίλους ἢ δεκαχίλους. Cui conjecturæ similissima est ista in Pind. Pyth. III. 76., ubi saltus, ab Apolline facti, granditatem horrens, pro βάματι ἐν πρώτῳ correxit βάματι ἐν τρίτῳ. Prætermitto alios versus multos, in quibus minutiores ratiunculas sequitur, ut quum β'. 415. et ι'. 242. præfert πλῆσαι, γ'.

spectandum nobis esset Critici hujus ingenium, locus esset mirandi, quid ei unquam apud doctos homines tantam nominis gloriam confecisset. Neque vero res ex totidem bonis conjecturis illius intelligi satis potest, quippe quum earum, quæ traduntur, nulla eo emineat acumine, quod in felicioribus nostri temporis Criticis admiramur^a. Quare fateamur ingenue, quidquid undique corraseris, non tamen eam vim habere, ut Aristarchi merita in Homerum explore, et nostro potius quam veterum judicio ad verum revocemus.

XLIX.

Eadem fortuna conquerenda nobis est in iis, quæ ad celeberrimum *obelum* Aristarchi pertinent. Illo enim armatum eum severissime omnium munere suæ artis functum, talique signo usum esse ad versus poetæ splendore indignos, sive, ut olim loquebantur, *παραμυβε-βλημένους* confodiendos, universa antiquitas testatur. Atque ii quidem veterum scriptorum, qui hanc rem paullo attingunt diligentius non ambigue significant, obelum ab Aristarcho *primo* ad notationem istius generis adhibitum^b; nisi forte putas, similes superiorum Criticorum notas obscuratas et oblitteratas esse Aris-

406. ἀπύκει κελύθει, δ'. 260. κρητῆρι, 456. πόντος, ι'. 19. τίτε, 401. ἐμοί, μ'. 161. βαλ-λομένην, ψ'. 306. ἰδιδάξειν etc.

a Longa opus sit inductione exemplorum, ut illud plane probem lectoribus. Ergo, ut præcidam, nec anticipem ea, quæ locum poscent in proprio Commentario, conjecturam afferam unam omnium, quæ Aristarcho tribuuntur, scitissimam et elegantissimam, in ε'. 207. Ibi quum et ipse in textu vulgatam scripturam nostram dedisset, mox vel in scholis vel in ὑπομνήμασι versum correxisse sic dicitur:

Ὡς δ' ὅτι πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰδέει' ἵκηται.

Ita ignem dedit pro fumo; et quis non eum ineptissimum diceret, qui, si hic versus vulgo lectus esset, ab antiquo fictus rhapsodo, alterum, qui nunc legitur, nobis offerret? Criseos hoc specimen sit, quod doceat simul, quam reverens ille fuerit codicum suorum, quam interdum haud lenis corrector.

b Ne repetam paullo ante memoratos, sufficiat duo testes dare, Galenum in Hippocr. de Nat. hom. 2. T. V. p. 17. Σημεῖον, ὃ καλοῦσιν ὀβελόν, οὗ σημεῖον καὶ Ἀρίσταρχος ἐχρή-σαστο πρὸς τοὺς ὑποπιτυμένους ἐπ' αὐτοῦ στίχους, Lucianum pro Imagg. 24. T. II. p. 504. Ὁ τὸ νόθα ἐπισημενιάμενος τῶν ἱπῶν τῇ παραγραφῇ τῶν ἱβελῶν. Hic ne nomina- tim quidem appellatur, qui illud fecerit: adeo fuit res celebris. Cæterum de hoc et reliquis signis criticis in universum erudite post alios multos disserentem vide Villos. Prolegg. p. XIII. sqq.

tarcheis. Quod ut facillime concedo, ne inepte pertinax sim in re obscura, ita minime dubitandum arbitror, quin obeli frequentissimus et technicus usus auctoritati Aristarchi tribuendus sit. Nam etsi et Zenodotus et Aristophanes sæpius dicuntur aliquid ἀθετῆσαι, et prior etiam infamiam inde cepit maximam, horum tamen neutri illud signum ἀθετῆσεως plane tribuitur ab ullo scriptore, excepto uno loco, quem propter aliam quoque causam pro mendoso habeo ^a. In primis vero hæc ratio firmatur eo, quod plures Grammaticos adversus obelum Aristarchi potissimum scripsisse reperimus, non adversus Zenodoteum aut Aristophaneum ^b.

Jam de re ipsa nemo exspectabit ut pluribus demonstrum, obelum ab Aristarcho non tam iis versibus esse præpositum, quos crederet Homeri non esse, quam his omnibus, qui ei viderentur digni reprehensione minusque digni loco suo vel absolutissima arte principis poetarum. Ac mihi quidem hic posterior usus obeli videtur tempore primus et significatione maxime proprius fuisse. Quanquam enim vir ille cum doctissimo quoque æqualium cognoverat, versus παρεμβεβλημένους in priscis vatibus legi quam plurimos, et interpolationis hujus fontes prope una cum Carminibus ipsis prorupisse, tamen non, quid cecinerit Homerus, sed quid canere debuerit, spectare debuit emendaturus. Nam si ex iis, quæ hactenus dicta sunt, capienda species est veterum codicum, quos ille adhibuerit, ii in Iliade et Odyssea inter se haud minus dissenserunt, qua conformatione et toto habitu singularum partium, qua numero

^a In Fragm. Annotationis, præposito olim codici Ven., quod editum est in Bibl. Goetting. vett. litt. I. p. 69. Τὸν βεβλὸν ἐλάβομεν ἐκ τῆς Ζηνοδοτοῦ διορθώσεως. Etiam quæ ibi sequuntur de duobus vss. ἀθετουμένοις, pertinent, si quid judico, ad Aristarchum, non ad Zenodotum.

^b Ut Zenodotum minorem in libro πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ, item supra memoratum Callistratum, Demetrium Ixionem, Pium, alios ἀπολογουμένους πρὸς τὰς ἀθετήσεις (Ἀριστάρχου puta) seu πρὸς τοὺς στίχους ἠθετημένους; fortasse etiam Cleanthem, nobilem Stoicum, ἐν τῷ πρὸς Ἀρίσταρχον. Vide Diog. Laërt. VII. 174. Scholl. ad α'. 424. ζ'. 457. μ'. 175. Serv. ad Virg. Æn. V. 755., quo loco Pius, Homeri commentator, qui in Scholl. etiam ε'. 658. λ'. 100. φ'. 55. 147. 295. laudatur, dicit descriptionum Elysii sive potius insularum fortunatarum, quas Sallustius scripserat inclutas esse Homeri Carminibus, sublatam esse i. e. ἐχρημένην. Putabam aliquando, id pertinere ad Odyss. β'. 565 — 569. Nunc opinor, locum non esse in Illo nostro.

versuum, quam codices Batrachomyomachiae hoc sæculo congesti, cum vulgari textu. Hos excute, quæso, et experire, an poematum extundere ex iis possis, quale fuerit primum! Tum etiam illud cogitemus, juveniliter ludenti populo, quantumvis acuto, contingere non solere conjunctam judicii subtilitatem cum divina ingenii vi ac spiritu ^a, ubique vates fuisse ingeniosos ante artem sollertius percultam, atque adeo plurimum polluisse sine illa. Nolo Homerum i. e. antiqua Carmina Ionum comparare cum Ossiani Carminibus Celticis, quæ tamen nec unius ætatis nec genuina nobis tradita esse puto: sed de Ariosto et Shakespeario nemo ita senserit, ut eos cum ingenio et arte Homeri comparandos neget. At nonne in his multa sunt, quæ Lessingius, Wielandus, Vossius mutanda et recidenda putarent, si criticam facere vellent ad Græcorum morem? Quid? si diversos illorum poetarum et discrepantes codices haberemus, nonne id vel summam modestiam ævi nostri ad Græcam audaciam invitaret? Quid adeo? si e discordibus testimoniis cantorum et librariorum Aristarchus ne potuerat quidem, quamvis voluisset, eoque unice animum intendisset, germanum et, ut ita dicam, primigenium αἰσδὸν reducere; quandoquidem, quid inter hunc et egregium rhapsodum, atque rursus, quid inter rhapsodum mediocri ingenio et Homerum dormitantem subinde et suo abutentem ingenio interesset, nulla hominis sagacitate dignosci potuit.

Sic denique apparet, quam anceps conditio rei fuerit tum, quum Aristarchus Homero summam manum imponeret. Videlicet hunc Criticum *absolvisse demum hanc politam et concinnam διασκευὴν Ὀμηρικὴν*, in qua nec medium primo, nec imum discrepat medio, eundemque fortasse hæc opera duo in has, quæ nunc numerantur, rhapsodias divisisse, Commentatoribus et Grammaticis Homericis facile credimus ^b. Quamobrem, si de uni-

^a Longe alia ætas producit scriptores, pari excellentes ingenio et arte, eosque, qui, nihil peccant, nisi quod nihil peccant, ut apte Plin. ait Epp. IV. 26.

^b Vet. Grammat. de pœsi Hom. 2. Εἰσὶν αὐτῷ ποιήσεις δύο, Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια, διηγεμένη ἑκατέρᾳ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Γραμματικῶν τῶν περὶ Ἀρίσταρχον. Cf. Eustath. p. 5. extr. et Jensii Lucubratt.

versa facie et habitu Carminum quærimus, non est dubium, quin recte divinarit Giphanius, *vulgatam nostram recensionem esse ipsam Aristarcheam*. Melius hoc dijudicabitur, saltem justæ tractationi hujus quæstionis produdetur per ea, quæ nunc additurus sum de ἀδείτησιν atque lituris illius.

Multum enim differt inter obelum sive ἀδείτησιν, quæ vere dicitur, et inter lituram. Aristarchum autem in correctionibus suis non ubique ista nota usum, sed plura etiam funditus sustulisse ac delevisse, tum mos priorum Technicorum credibile facit ^a, tum Ammonii clare docet auctoritas ^b. Quo discrimine fecerit utrumque, incompertum habemus. Litura seu falce eum usum credas in iis versibus, quos vel nimis luxuriosos judicaret, vel modis et numeris Homericis absonos, vel contrarios sententiæ sermonisve Græci legibus aut quos in optimis exemplaribus non reperisset ^c;

Hesych. p. 284. Similiter fecerunt Grammatici Græci in Herodoto et Thueyde, multisque aliis; mox Latini, tanquam Octavius Lampadio in Nævii Bello Punico. De reliquo, quod Aristarchum hujus διασκευῆς nostræ confectorem appello, cur ita credam, alio volumine explicabo. Est illud paullo diversum a quæstione de auctore recensionis nostræ. Quanquam nec hæc quæstio pertractari hic potest, ut debet.

a Vide supra p. 268. et 278.

b Schol. ad. v. 397 — 399. Ἀμμώνιος ὁ Ἀριστάρχιος πρῶτον μὲν στιγμαῖς (i. e. obelis) φησὶ τὸν Ἀρίσταρχον παρασημειώσασθαι αὐτούς, εἴτα τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρῳ περὶ αὐτῶν τὸ σφίσι τετάχθαι, καὶ ἀναθεῖναι μετενηχθῆναι. Ex simili fonte derivatum videtur id, quod ad v. 808. legitur: οὐ καθόλου εὐρέθη παρὰ Ἀριστάρχῳ τὸ Ῥηιδίως κ. τ. λ. Quem versum, ineptissimo loco repetitum ex v. 390., ibidem discimus, appositum esse a Zenodoto; an ab hoc uno et primo, non constat. Ad idem genus lituræ spectat fortasse verbum ἐκκρίνειν in præclara nota Aristonici ad v. 535. Ἐκκρίνει δὲ μάλλον ὁ Ἀρίσταρχος τοὺς διωτέρους. (vss. 535 — 537.)

c Isidor. Orig. I. 20. Obelus apponitur verbis aut sententiis superflue iteratis. Huc pertinent recidentia ambitiosa ornamenta ap. Hor. At gravior locus est Apollon. de Synt. I. 11., ubi postquam monuit de abundantibus literis, syllabis et dictionibus (λίξεσιν), addit, interdum etiam in tota oratione esse aliquid supervacaneum, ΚΑΙ ΛΟΓΟΥΣ ποτὶ περιττοῖς, πρὸς οὐδὲν συντείνοντας· εἴγε πολλοὺς ἀδείτησιν, Ἀριστάρχῳ διὰ τοὺς ποιεῖν τρέψας ἰγίνοντο. Hæc plenam lucem expectabant ex Scholiis Venetis. Ut v. 39 — 49. longus recensens Nereidum, confluentium ad plorantem Thetidem, quem recensum et ab Argolico exemplo abfuisse Callistratus prodiderat, a Zenodoto primum, tum ab Aristarcho nimis putabatur (ambitosum ornamentum) et ἡδεύετο, ὡς Ἡσίοειν ἔχων χαρμηλῆρα κ. τ. λ. Ubi obiter vides, spectari Theogoniam, tanquam genuinum Carmen vatis Ascræi. Mansit tamen hic locus in textu Aristarchi, unde eum in imitationem suam traxit Virgilius. Nam ab illo Critico pendebat Latini omnes. Ita Ciceroni Epp. ad Famil. X. 13. et Straboni. I. p. 17. non excidisset illud de Ὀδυσσῆϊ πολλοίπερ θῶν, nisi pueri in scholis audissent, Aristarchum ἡδεύεσθαι versus prope omnes, qui nunc Ἀχιλλῆα πολλοίπερ θῶν habent. Quo nos probabili ratione ducunt Scholia ad v. 371. et prox., tum ad v. 56 — 77., obelo notatos propter τὰ ἐκτὶ οὐκ ἀναγκαίως παλιλλογούμενα, et alias causas, in quibus hæc extrema est: Φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, ὅτι οὐδαμῇ τὸν Ἀχιλλῆα πολλοίπερ θῶν εἴρηκεν, ἀλλὰ ποδάρεκα καὶ ποδάκη. Neque Aristarchus, ut suspicor, id epitheton putavit convenire Achilli, qui bellum

virgula, modesto signo, in iis, qui ei ob minora vitia viderentur indigni poëta, at tolerabiles tamen. Sed conjectura hæc est admodum parvi momenti in illa infantia artis. Quocirca rem tenere satius erit, et argumentis pluribus confirmare, eum non tantum notandis nævis, verum etiam urendo, amputando, luxata, quæ quidem putabat, suis locis reponendo, Homericum corpus curavisse. Ac primum quis existimet, versus eos, quos Eustathius et Scholiastæ passim ex aliis recensionibus addunt, posteriores omnes esse Aristarcho^b? ne quid dicam de his, quos vulgares librarii nostro textui inculcant. Nam quid illos afferam, qui apud Hippocratem, Platonem, Strabonem, alios leguntur, tanquam olim lecti in ordine^b? Atqui horum ver-

Trojanum non confecerit. Ignorabat ergo aut spernebat veriore interpret. ap. Eustath. p. 91. 220. At etiam φ'. 550. Achilles πολίπορος est. Ibi mire Schol. Ὅτι πλινιάζει ἐπ' Ὀδυσσεύς τὸ πολίπορος· νῦν δὲ ἀπαξ ἐπ' Ἀχιλλεύς. Ἡ διπλὴ πρὸς τοὺς χωρίζοντας· τοῦτοις γὰρ χρώνται. Τινὲς δὲ Ἀχιλλεῖα Πηλεΐωνα ποιοῦσι (corrigit) ζεινοδίντες πρὸς τὸ ἐπίδεικτον. His igitur, qui ita sentiebant, idem faciendum fuit in ω'. 108. et fortasse Catal. 255. (728.) et υ'. 384.

a Sunt adeo in illis vss. nonnulli, quos rhapsodis eadem specie veri tribuas, vel majore, quam aliis auctoribus. Ut quatuor hos ap. Eust., quorum Ruhnen. meminit ad Hymn. in Cer. 108., injectos post υ'. 453., et duos post φ'. 30., Hesiodici Theog. 498. et aliis fabulis satis similes; tum miserrimos tres post Odys. λ'. 458., quos servavit Schol. Euripid. Plures hujus notæ, vel sola fide diobolarium codicum, adscivit Barnesius, priores quidem in υ'. et φ'. etiam Daceria, librorum totos versus omittentium negligentiam querens et prava judicia Criticorum. Recte utrumque: nisi sub unum adspectum posita indicia rerum aliorum flecterent animum suspicacem. Jam vellem audire, quid docta mulier judicatura fuisset, si omnes olim a Criticis rejectæ interpolationes nunc essent in textu. At quærebat ea poëtam integrum, quem nos requirimus. Quod autem librarios culpat, quos dicit? quorum temporum? Nam illæ omissiones multo sunt vetustiores librariis nostrarum membranarum, quarum nulla dum, etsi undique contractæ sunt, ne unum quidem versum protulit novum, quem in recensione Aristarchi fuisse locuples testis confirmat, licet additi versus partim boni sint, partim tolerabiles. Nam addendo interdum non infeliciter luserunt, perinde ut sæpius peccarunt omittendo, singuli in singulis; non omnes de compacto. Ita versus, quem Barn. ex Grammatico infimi ævi (Herodoto de Vita Hom.) post 155. α'. Odysseæ infersit, omissus videri potest in codd. omnibus ob principii similitudinem cum proximo; qui error frequentissimus est in ὁμοιοτελείταις, maxime in codd. Vindob. Barnesium tamen probabiliter reprehendunt Clark. et Wesseling p. 756. At vero istum versum a nullo veterum ibi lectum esse, teste vincam tota cohorte Grammaticorum, qui constanter et uno ore præcipiunt de figura ἐπαναλήψιας s. παλιλλογίας: Ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς ταῖς ἐπαναλήψιας κίχρηται, ἐν τε Ὀδυσσεΐα ἀπαξ, α'. 25. Αἰθίοπας — v. Scholl. et Eust. ad Il. ζ'. 154. υ'. 372. etc. Notarunt hoc quoque Intpp. in Aristarcheo Homero versati Masorethica cura, notarunt hoc, inquam, ni fallor, propter τοὺς χωρίζοντας, qui non spernebant argumenta talia, quum graviora suppeterent. Cæterum nemo videat, cur Barn. versum habuerit necessarium ob œconomiam. An, ut iterato Phemii nomine poëta nos mature adducat ad misericordiam cantoris, quem imperiis procorum coactum cecinisse dicit? Scilicet. ἵνα σωθῇ ἐν τῇ Μνηστροφονίᾳ, ut ait br. Schol. Hem œconomiam poëtæ et nasos Græculorum!

b Certe ex cognitione vel potius ex fabrica Callisthenis, quem supra cum Aristotele junximus, laudatur versus a Strab. XII. p. 542. (817.) in Catalogo post 562.

suum omnia vestigia deleta sunt in doctissimis Scholiis et ad Aristarchi maxime recensionem adornatis. Age- dum porro, Plutarchi evolve locum, ubi docet, quatuor versus in Phœnicis oratione ab Aristarcho sublato esse et restituendos ^a: ne hi quidem in Eustathio aut Scholiis nostris memorantur. Jam convocatis cunctis, qui conjectores perhibentur et interpretes priscæ vetustatis et famæ sepultæ, si verum amas, consulta nobiscum, utrum is, qui tot versus, forte casuque ad nostram ætatem delatos, loco movit, aut, si id forte in quibusdam illorum ante ipsum jam Zenodotus vel alii fecerant ^b, utrum qui in Homero sic versati sunt quasi exasciando et poliando, integra opera ejus edidisse queant videri, an aliquid præter illa recidis- se, quod hodie nusquam supersit; denique num tex- tum vel habeamus vel norimus adeo Aristarcho superiorem. Quippe ad hunc in primis auctorem referen- das esse lituras istas, collata inter se et pensitata omnia rerum momenta docent. Verum istæ lituræ ut de- fendi possint omnes, (ac mihi quidem etiam Phœnicis versus uncis digni videbantur, nisi me gravium et acu- torum virorum consensus deterruisset,) minime tamen probabilis est illa Aristarchi ratio, qua, si fides est Athenæo, versu in Iliade deleto sententiam pervertit, eundemque versum cum quatuor aliis alieno loco trans- tulit in Odysseam ^c. Tametsi de probabilitate hujus

(855.) *διεσκευασμένος*, ut arbitror, *œconomia causa*, ne Cicones abessent, memorati *κ'*. 429. et *υ'*. 529. Ac sane eum populum omitti mirabantur posthac Intpp. Sed qui poterant omnes quæstiones solvere, hunc scrupulum leviter evellebant, aut callide occultabant. Vide Scholl. ad ll. cc. et Eust. p. 359. Etiam antiquior esse videtur alius versus ap. Strab. XIII. p. 626. (929.) additus eidem Catal. post v. 373. (866.) Quem enim Strabo *περογενεσθαιμίνον* dicit *ὑπὸ τινῶν*, eum Eustath. p. 366. ex Scholiis suis, hic quidem plenioribus, ad recensionem Euripidis (*τὴν κατ' Εὐριπίδην ἔκδοσιν*) re- fert. Atqui hic Euripides haud dubie is est, quem tetigi p. 260. An denique illi versus, qui a Megarensibus in celebri contentione fraudi Solonis opponebantur pro Catal. 65. (558.) ap. Strab. IX. p. 394. (604.) unquam venerint in scripta exemplaria, dubitari fortasse licet. Sed quod eos hodie non in ordine legimus, vix alii Critico de- betur quam Aristarcho.

a De aud. poetis p. 26. F. *Ὁ Φοῖνιξ διὰ τὴν παλλακίδα κατὰρτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς γε- νόμενος, τὸν μὲν ἐγὼ, φησὶ κ. τ. 2. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐξῆλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεὶς* etc. II. l. 458. sqq.

b Hoc Kusterus opponebat Giphanio, *Histor. crit. Hom. II. 5. 3.* Sed neuter causam cognoscere potuit tum propter penuriam tabularum.

c Athen. IV. pag. 180. seq. quo loco nullus est omnium, qui sunt de Aristarcho, memorabilior. Quapropter sæpe sum miratus, cur, quum is locus doctis editoribus

totius criticæ rationis non quaerimus; nec materia exstat quaerendi. Nam et hic quodammodo *ruinæ perierunt*. Habemus nunc Homerum in manibus, non qui vixit in ore Græcorum suorum, sed inde a Solonis temporibus usque ad hæc Alexandrina mutatum varie, interpolatum, castigatum et emendatum. Id e disjectis quibusdam indiciis jam dudum obscure colligebant homines docti et sollertes; nunc in unum conjunctæ voces omnium temporum testantur, et loquitur historia.

L.

At historiæ quasi obloquitur ipse vates, et contra testatur sensus legentis. Neque vero ita deformata et difficta sunt Carmina, ut in rebus singulis priscæ et suæ formæ nimis dissimilia esse videantur. Immo congruunt in iis omnia ferme in idem ingenium, in eisdem mores, in eandem formulam sentiendi et loquendi. Eam rem quisque intime sentit, qui accurate et cum sensu legit: ac ne id sentias tantum, sed causis suis

satis notus fuerit, atque bene explicitus a Casaubono, (Clark. etiam verba apposuit,) tamen a nullo illorum adhibitus sit ad vulgarem textum emendandum. Numne Athenæo minus quam Plutarcho fidem habendam putabat? At uterque sua retulit ex Commentariis veterum, Plutarchus forsitan ex Stoicorum, ille ex Grammaticorum. Nam Scholia hic quoque tacere, non mirum est, quoniam ea in tota Σ. et proxime seq. rhaps. admodum manca sunt et interrupta vitio codicis. Jam ut paucis rem persequar, Aristarchus in Scuto 604. post verbum *τερπόμενοι* seu *τερπόμενος* delevit mentionem cantoris, *Μετὰ δὲ σφιν ἐμίλπιτο θεῖος αἰοδὸς Φορμίζων*, sed reliquit rursus hunc versum in Odyssea, quum illos tres, *τερπόμενοι — μέσσοις*, in quarti libri principium transferret, additis adeo, nescio unde, duobus, qui nunc numerantur proximi 15. 16. Quanquam hac in re forsitan erravit Athenæus, sive is, quem ille exscripsit. Tum Criticus ibi insinulatur pro genitivo *ἐξάρχοντος*, qui olim constanter lectus ad cantorem pertinet, fecisse nominativum *ἐξάρχοντες*: quasi saltatores dici possent *ἐξάρχιν μολπήν*. Nam proprium id est ejus, qui cithara vel tibia canit, seu præcinit choro. Ut nunc ap. Pindarum sunt *ἀναξίφρομινγγες ὕμνοι*, ita olim apud eundem erant *ἀγασίχορα προίμια*, et apud Stesichorum *ἀρχισίμολπος Μοῦσα*. In quo licet Aristarchus conjecturam suam forsitan tueri potuisset doctiore significatione *μολπῆς*, (v. Apollon. Lex. v. *μίλπιτα*), non dubito tamen multis de causis assentiri reprehensoribus illius. In Odyssea vero illis versibus vix locus erat propter ea, quæ verissime monet Athen. p. 181. E. Et quod *ἐκ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾄδον ἐξέλεν*, hujus rei probabilem rationem nullam comminiscor, audaciam autem corrigendi et limandi nemo non intelligit insignem esse. At etiam majorem, utpote certe pluribus et pulcherrimis versibus minantem, adhibuit Diodorus Aristophaneus, delenda tota *γαμπαίη*, Odys. 5 — 20. Verum hoc aliter accepit apud Athenæum Casaub. quem vide p. 326. ubi recte etiam ex hoc loco colligendum dicit, nostros hodie codices Homeri ad editionem Aristarcheam magna ex parte fuisse emendatos. Plura de utraque *ρήσει* a me in aliud tempus reponuntur.

cognoscas, sæpe tibi ab his Carminibus ad Apollonium Rhodium, ad alios Alexandrinos poëtas et ad eum, qui vulgo Homeri imago putatur, Quintum Smyrnæum transcurrendum est. Quid autem? si mirificum illum concentum revocatum in primis Aristarchi eleganti ingenio et doctrinæ debemus. Quid? si hic ipse Zenodoti et antiquiores interpolationes multosque absonos versus sustulit; tales dico, quales paullo ante notavi ^a: quos qui forte erutos nobis postliminio restituere vellet novus editor, rideretur, ut opinor, ab iis ipsis, qui nunc Aristarchi acumen rident. Quid? si Aristophanes et Aristarchus comparandis vetustatis monumentis omnibus proprium ætatis cujusque sonum et legitimas antiquæ orationis formas calluerunt, et iidem Hymnos cæterosque libros, olim magno numero Homeri nomine venditatos, tanquam spurios HomERICA familia summo-verunt, primique in hoc genere altioris ac subtilioris judicii, sed hominibus Græcis minus difficilis, excelluerunt atque præclara exempla dederunt ^b.

Fateor, hæc omnia a nobis non posse confirmari ob egestates fontium: et clarorum temporum lucem expectanti sensim subrepat tædium conjecturarum: at unam rem non debeo omittere, ad iudicium nostrum de hoc vulgato Homero gravissimam. Nam ut Aristarchus a pluribus veterum partim clare partim tectius insimulatur maximæ temeritatis in corrigendo, in tol-

a In not. a. et b. p. 296. Illisque addenda videtur maxima pars versuum eorum, qui in vulgari nostro textu adhuc hærentes, mihi plerique uncinati, plane absunt ab optimo codice Veneto. Numero sunt 46. Nec horum magis quam illorum ab Eustath. servatorum indicium fit in Scholiis nostris.

b Neque solum in Hymnis, ut puto. Nam ad illos potissimum Criticos vel discipulos eorum retulerim, quod eruditoribus ætatibus nullum ferebatur *ἁπολογούμενον γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως περὶ βύτιον*, ut ait Joseph. Sed de Hymnis prope compertum habeo, quod modo dixi, nullum doctorum Alexandrinorum eos pro Homereis habuisse. Etiam hic silentia loquuntur. Non quod talibus significationibus multum tribuam, qualis est ap. Apollon. Lex. v. *Φιλαργηδισίδης*; etsi istæ non de nihilo sunt. Nusquam in tot Scholiis ad Iliadem et Odysseam, ne semel quidem, auctoritas Hymnorum asseritur, quum ejus rei occasio esset. Immo cum exemplis *τῶν νεωτέρων* s. *τῶν μείζ'* *Ὁμηρον, ποιῶντων* Homero posteriorum, quæ asseruntur ab illis, convenit nonnunquam plane hic usus Hymnorum. Quæ si vera sunt, facile potest conjici, qui factum sit, ut olim nulla celebris fuerit collectio Hymnorum, parata ab erudito Grammatico. Nimirum si fuisset talis, aut equidem Scholiastarum consuetudinem ignoro, aut alicubi saltem ejus nomen exstaret. Nunc Hymni ab optimis scriptoribus antiquitatis neglecti, præter Pausaniam et similes antiquarios, ne desiderium quidem nostrum moverent, nisi rara fortuna aliquot codicum foliis peper-

lendis et excernendis bonis versibus^a, ita nemo unus reperitur, qui ipsum narret aliquid insigne subjecisse poëtæ, aut a se compositos versus inculcasse. Atque id ab illo non esse factum, etiam verisimile est propter ea, quæ de ingenio ejus diximus, apto illo quidem et trito judicandis carminibus, haud scribendis. Itaque, ut omnia summa tribus verbis complectar, Aristarchus id, quod audacia ætati suæ propria, atque adeo rei consentanea, nimiaque sobrietate acuminis deliquit, pensavisse videtur religione et cura et omni cautione, ne quidquam in exemplum suum admitteret, nisi quod Homericæ aut certe priscae monetæ esset.

Revertamur ad propositum. Est enim reliquum, ut de ἀδελήσεως Aristarchi proprie dicamus. Macrobius quidem scribit, tria hæc ex æquo impossibilia judicari, vel Jovi fulmen, vel Herculi clavam, vel versum Homero subtrahere^b. Hoc is recte, sensu illo quo dixit: sed perperam transfertur ad hanc rationem criticam. Nec jam loquor de versibus, quos dudum oblitteravit Aristarchi recensio. Subtracti sunt illi; Homerus passus est; nemo sentit. Sed nullum est omnino genus scriptorum, cui facilius et cum minore dispendio sententiarum aliquid demi possit, quam his αἰδοῖς, quippe quorum oratio juvenili ubertate per longas ambages deducitur, et apud quos sæpe levium, ad nostrum quidem sensum, ac minutarum rerum imago spirat. Neque apud eos comprehensio et ambitus verborum sic terminatur artificiose, ut perpetuitas contextus tollatur dempto aliquo versiculo; quin contra ita nonnunquam

^a Vide supra p. 282. sqq. et 295. sq. At fortasse nonnulli etiam ἐξαίρεσιν (*lituram*) subjecerunt vocabulo ἀδελήσεως. Nam ista duo confundi videntur interdum; et fuit facile confundere, præsertim verba περιγράφειν et ἐξαίρειν. Cujusmodi certum exemplum præbet Eustath. ad Odys. p. 1480. 19. collato loco Athenæi. Cæterum libidinem corrigendi, quæ proprie dicitur in verbis et sententiis singulis, veteres rarissime reprehendunt in Aristarcho, etsi non raro recedunt a decretis ejus. Præter hæc singulares sunt in Scholiis loci duo, unus ad *l.* 222. alter ad *π.* 466. In priore Aristarcho etiam reverentia veterum recensionum tribuitur et περιττὴ εὐλάβεια: in posteriore constantia emendationis eorum, quæ præceptis suis contraria putasset. Quum enim ibi aliquid tale sit, enarrator conjicit, in exemplari illius aliam scripturam olim fuisse: οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαγαμύθηναι ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν, non relicturnus fuisset illud sine medela aut fomento. Doctum hoc est et vetustum Scholion, sed cujus auctor textum Aristarchi non viderat.

^b Saturn. V. 3.

ad doctas aures gravior currit sententia. Sed nolo nunc causas hujus rationis emendandi persequi; quid Aristarcho placuerit, breviter et simpliciter tradam.

Enimvero primum nobis fons indagandus est, unde ἀθετήσεως exempla petamus. Namque celeberrimi illius obeli tam rara vestigia exstant sub Aristarchi nomine, ut congesta ex Scholiis, ex Eustathio, ex reliquis scriptoribus, omnia vix triginta versibus suspicionem importent. Ea res me pedetentim adduxit in hanc opinionem, ut hodie ἀθετήσεις clarissimi Critici multo sæpius legi putem quam nomen ejus, multoque majorem partem notationum hujus generis, quæ in Scholiis sine auctore afferuntur^a, ad ejus auctoritatem referendam esse. Id quibus argumentis conjecerim, paucis docebo; an probabilia ea argumenta sint, cujusvis erit judicare.

Primo enim apparet, totum hoc corpus Scholiorum potissimum ad Aristarchi recensionem esse comparatum: arguunt id librorum subscriptiones^b; arguunt plurimæ lectiones et correctiones; arguunt omnia. Tanta autem ille fuit existimatione apud Grammaticos cujusque sectæ, ut vel omisso nomine satis significatus videretur legentibus. Huc accedit gravissima ratio, quod versus aliquot simpliciter ἠθετημένοι esse traduntur in Scholiis, et in textu codicis obelo notantur, quos alii perspicue tradunt ab Aristarcho notatos^c.

a Sive verbo ἀθετῆται, in Scholl. adscripto simpliciter versibus iis, qui in textu præstantissimi cod. virgula signati sunt: ut in rhaps. α'. 29 — 31. 110. 133. 139. 192. 424. 444. 474.; sive addito voc. ἐβελίς: ut γ'. 235. at id rarissime. Sunt tamen etiam loci, qui in textu quidem habent virgulam s. obelum, sed indicium ejus deest in Scholl. Vide ad α'. 96. 493. Catal. 110. 138. 381. 382. δ'. 149. κ'. 51. 52. μ'. 371. (ἔτι διεκνύσσεται.) ε'. 125. ψ'. 239 — 261. ω'. 677. 778. Aliquoties adeo obelus positus est confuse et falso, ut hac de re singulariter dicendum sit in descriptione codicis.

b Ubi primo loco promittuntur in Scholiis τὰ Ἀριστοῦκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου πρὸ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως.

c Satis erit hic quoque tribus exemplis defungi. Versus Odyss. κ'. 583. in Ven. Schol. II. Catal. 104. (597.) refertur ad τὰ κατὰ τὴν Νικυῖαν ἠθετημένα, totique illi loco de Tantalo adscriptum est in codd. quibusdam ΝΟΘΕΤΕΤΑΙ. Jam dudum ex Schol. Pind. ad Olymp. I. 97. constitit, κατὰ Ἀριστάρχον νῖθα εἶναι τὰ ἔπη ταῦτα. Ad Catal. 36. (529.) legitur apud Eustathium et in Scholiis jam olim editis, hunc et duo proximos versus ἠθετῆσθαι a nonnullis; in ἀθετῶσι nominatur Zenodotus. Sed ad Il. ι'. 395. eadem Scholl. in uno illorum versuum plane dant auctorem eriseos Aristarchum, quasi παρακολυθαῖντα Θωνκυδίδῃ (I. 3.). Nunc etiam necessarium versum Odyss. α'. 544. ab illo notatum legimus; addendique sunt haud dubie δ'. 726.

Denique quid hoc est, quod tam frequenter in egregiis illis Scholiis legimus, Zenodotum et Aristophanem aliquid *προηδετηκέναι* i. e. *ante notavisse, obelum antecepisse* ^a? Cujus? obsecro. Num cujusquam alius quam ejus, qui unus studiosissime *Homero cultum quæsisse, obelosque, spuriorum stigmata ratum*, propemodum invenisse creditus est? Haud vereor igitur; ne conjectura aberrem, si multo majorem partem istorum obelorum ad Aristarchum pertinere dicam. Nam nonnulli sane videri possint Aristonici esse vel aliorum etiam antiquiorum, quorum memoriam *παράδοσις* obruerit. Ac cupiat ita rem esse, quisquis favet magno nomini: adeo in illis multa sunt specimina pravissimæ temeritatis.

Etenim versus in codice *ὑβελισμένοι* sunt admodum 470; numerusque fortasse aliquanto major esset, si codex servatus esset integer. Attamen ne illum quidem numerum per se nimium putem pro fama obeli Aristarchei. Hunc autem ut cognoscamus, necesse est talia quæramus exempla; quæ Aristarcho certa fide adscribuntur. Neque in iis ipsis nihil reperitur, quod nobis, qui nec fontes ejus, nec causas castigationis omnes novimus, temerarium et ab insigni insolentia perfectum videri debeat. Verum non est hujus loci, de hoc genere accurate disputare: itaque potiora quædam leviter perstringamus.

816. Tertius insignior testis est Athen. II. p. 59. D. de versu Il. 9. 251., quem ob inepte supervacuum sententiam ab Aristarcho notatum s. deletum scribit, (habet *περιγέφυκται*) et plane probat illud judicium. Ebrietatem spiritus facere, non *κρηφαγίαν*. At utroque etiam sunt melius. Quod, mirum esset, ni et Aristarchus sensisset. Quid ergo, si proximus vs. *πίνεντες* recentior fuerit illo, et additus a novo correctore? Valde laborat is versus ab *ἁσυνδίτῃ*, cujus exemplum, admodum dubito, an alibi reperiat tale in duobus participiis. Quanquam Aristarchus hanc figuram amavit, et aliquoties primus in textum intulisse videri potest. Ut 9. 258. φ. 191. et aliis exemplis aptioribus, quæ nunc non sunt ad manum. Sed de auctore illius *ἁσυνδίτῃς* nihil liquet ex novo codice, qui obelum habet in textu, et Scholion: *Περὶ τοῦ δ' ὁμοῦ ἐκ γὰρ τοῦ πίνεν, οὐκ ἐκ τοῦ ἁσύνειν τὸ κρηφαγίαν συμβαίνει.*

a Vide ad 1. 356. 515. 5. 95. 215. 317 — 327. δ. 147. 148. ε. 39 — 49. ζ. 327. ψ. 824. 825. ω. 6 — 9. 614 — 617. ubi nota, vocabulo *προηδετηκέναι* s. *προηδύτο* fere præpositum esse usitatissimum illud *ἔθιπται*. Ejusdem generis et significationis sunt loci, ubi est *ἔθιπται* καὶ παρὰ Zenodotῶν, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει, sive οὐδὲ ἦν, οὐδὲ ἔχρησται, οὐδὲ ἔθιπται παρὰ Ζ., παρ' Ἀριστοφάνει. Vide 9. 164. 189. 255. 284. 371. 528. 1. 25. 416. 1. 240. 387. 397. 498. 1. 78. 766. etc. Cf. 1. 684 — 688. 1. 255. 1. 180. ε. 597. sq. φ. 120. Quatuor tantum aut quinque locis nomen Aristarchi subjectum est illis, ut 1. 684. Hæc omnia qui mecum percurrerit, non dubitaturum puto, quin ubique fere Scholiastæ respexerint ad conditorem vulgaris recensionis et *παράδοσις*, Aristarchum.

Ordiamur ab extremis, Ὀμηρικῶς, ut aiunt. Nota erat jam dudum ex Eustathio et aliis ἀθέτησις versuum de iudicio Paridis ω'. 24—30., modo auctor ἀθέτησεως ignorabatur, quem Aristarchum esse nunc comperimus. Ab eo igitur notata sunt in istum locum et alia quædam sane leviora, et hoc, quod Homerus gravissimam illam causam belli non fuisset uno loco allaturus, quoniam ejus attingendæ sæpe occasio fuisset, si fabula esset omnino ætatis Homericæ. Obvertebant quidem nonnulli plura apud poëtam semel memorata, quæ tamen Critici intacta reliquissent. Frustra. Non enim ille ε'. 63. silet νῆας ἀρχαίους i. e. profectionem Paridis Lacedæmonem, in qua ex more sæculi sui haud dubie ad fatalem causam regressurus erat, quæ culpam transferret in deos. Quamobrem et veteres ^a, et recentiores aliqui, in quibus instar omnium Hemsterhusius est, plane probaverunt iudicium illud, quo iudicium Paridis tollitur. Neque equidem tantæ auctoritati obloquerer, nisi mihi, ut alibi significavi, in his postremis alium auctorem quam priorum librorum audire viderer. Nunc vero et illud et Hesiodeam μαχλοσύνην ^b haud gravate fero, etsi ea jam in Aristophaneo et in urbicis quibusdam exemplaribus expulsa erat, toto hemistichio sic mutato, ἢ οἱ περὶ κλισίαν δῶξ' ὀνόμηνε. Quam recte et religiose, non dixerim. Nam parum probabiles puto eas omnes conjecturas et obelos, quibus extrema Iliados ad similitudinem Homericæ consuetudinis per vim refingere voluerunt ^c. Alibi sæpius obscurior est sententia Aristarchi. Ut π'. 613. incertum est, hicne ipse versus an proximi duo, qui nimis ταυτολόγοι sunt, abfuerint ab altera recensione illius. Item ι'. 684—690. (688—694.) ambiguum videri potest, quid Aristarchus primus fecerit, quidque omnino notaverit, quum per-

^a Macrob. Saturn. V. 16. med. et Auct. Vitæ Hom. T. V. Ern. p. 148.

^b Conf. Suidas et Apollon. voc. μαχλοσύνη ibique Villos. Simul ex hac re intelligimus, Aristarchum Hesiodo seu auctori Καταλόγων inferiorem quam Homero ætatem tribuisse.

^c Id ita factum esse clarum est ex Scholl. ad τ'. Φ'. Ψ'. In quibus rhapsodiis certatim elaborarunt veteres, ut notas proprias alienorum ingeniorum eximerent.

spicue numeretur in ἀθετοῦσι. Quodsi is idem fuit, ut suspicor, qui locum illum συνέεμε, rejectis sex versibus ita scribere voluit, ut Χεῖρα ἔην finem faceret orationis Ulyssis, eique versui subjungeret duos illos, Ὡς ἔφ.—σιωπῇ et Δὴν δ' ἄνω— Ἀχαιῶν, deleto eo, qui vulgo his interpositus est, a me uncis inclusus. Nam hic mihi semper importune repetitus videbatur, quum superiores, licet et ipsos molestos, propter commoditatem sententiarum ferendos censerem. Difficilior erit defensio audaciæ nostræ h. e. Aristarchæ in μ'. 175—181. contra Pium, qui nonnulla bene opponit, neque tamen id efficit, ut istis versibus plus fidei habeamus quam similibus illis σ'. 356. sqq.^a Aliæ ἀθετήσεις ejus traduntur versuum δ'. 117. ξ'. 500. ο'. 449—451. et 712. σ'. 444—456. ω'. 556. 557. Denique notabile est in primis, quod mirantur Grammatici ad ρ'. 172., hunc versum ab illo sine nota transmissum esse, quum talia, quæ vim sententiæ minuerent restringendo, obelis signare consuevissent^b. Quo uno ex loco satis appareret, etiamsi cæteri omnes deessent, Aristarchum multo plura ἀθετῆσαι, quam quibus nomen ejus appositum est. Atque in Odyssea quidem non memini nisi unius versus, ab eo nominatim ἀθετεμένε, β'. 137., quem certe durior ellipsis verbi substantivi parum defendat. Hæc enim ipsa interpolationis causa esse potuit, ut Il. η'. 353. ι'. 416. et in aliis versibus. Cæterum etiam obelum posuit cum asterisco conjunctum, duplicata nota significans, suo quidem loco egregium versum esse, sed alieno loco minus recte repetitum. Quam ob causam partim 27 versus α'. 366. sqq. pro interpolatis habiti sunt; perperam sane illi, ut alii multi ejusdem notæ. Neque tamen dubium est, quin similitudo quædam locorum interdum occasionem dederit versibus inepte iterandis. Sed de his aliisque diligentius disputabo in altera parte hujus libri, in qua unci mihi mei defendendi erunt.

a. Vide supra p. 228.

b. Μεινύωνε τὴν ἔμφασιν. Καὶ τὰ τοιαῦτα εἶωθεν ἀθετῆν ὁ Ἀρίσταρχος.

LI.

Nunc nobis unus restat e Criticis nobilioribus, Crates Mallotes, qui a singulari studio poetæ Homericus dictus est, Aristarchi idem æmulus et adversarius acerrimus^a. Is scholam videtur condidisse Pergama, similem Aristarcheæ, nec minus celebrem discipulis^b. Nam ut ab Aristophane sunt Aristophanei, ab Aristarcho Aristarchei, ita Cratetei appellantur nonnulli, quibus et ipsis æmulationem et certamina reperimus fuisse cum Aristarcheis^c. Postquam enim reges animosiora studia expulerant ex civitatibus Græcorum, amor contentionum in scholas Rhetorum et Grammaticorum migravit, et, uti olim de principatu in re publica, ita nunc de grammaticis quæstiunculis gravissime inter se certarunt. Ac videtur quidem Crates Aristarcho parum cessisse existimatione æqualium, quippe qui cum illo in coryphæis hujus artis numeretur^d, novamque gloriam duxerit ex eo, quod doctrinam literarum primus pertulit ad Romanos^e.

Permirus est, in paucis reliquiis ejus satis argumenti esse, ut, quibus de rebus cum Aristarcho contenderit, et quantum inferior fuerit illo, suspicari liceat. Immo nullius veterum Criticorum ingenium et doctrinam nobis tam bene nosse videmur, quam Cratetis hujus. Ac primum quidem, quum Aristarchus Homerum ad

^a Suidas vocc. Κράτης et Ἀρίσταρχος. Illo loco ei tribuitur διόρθωσις Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα. In his ἄλλοις fuerunt, ut opinor, plura ad historiam et doctrinam poetarum pertinentia, et opus περὶ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου s. λέξεως, cujus quintum librum excitat Athen. XI. p. 497. F.

^b Scripserat de ea Ptolemæus Ascalon. ἐν τῷ περὶ τῆς Κρατητείου αἰδέσεως laud. in Schol. ad γ'. 155. Ad ejusdem scholæ sive sectæ auctoritatem unice refero τοὺς ἐκ Πιργαμῶν Γραμματικούς, et τοὺς Πιργαμηνούς πίνακας (catalogos classicorum scriptorum) apud Dionys. Hal. T. V. Reisk. p. 650. 661., ubi Sylburg. male cogitabat de Aristarcho.

^c Ut Herodico Babil. de quo v. Ions. S. H. P. II. 15. 6. conf. Scholl. ad γ'. 20. ὁ. 55., si modo hic idem est Herodicus, diversus ille quidem ab Herodico Selybriano, noto medico, ὁ. 455. γ'. 515. De Zenodoto Crateteo attuli conjecturam meam p. 267. Tauriscum addit Sextus Empir. c. Math. I. 248. Alexandrum Polyhistorum Suid. T. I. p. 101. Contra laudantur libri Dionysii Thracis et Parmenisci πρὸς Κράτητα, adversus Cr., ad γ'. 415. ὁ. 460.

^d Strabo I. p. 50. (54.) Sextus Empir. I. 44.

^e Sueton. de ill. Gramm. c. 2. ubi memoratus Attalus haud dubie est II. cognomine Philadelphus, qui Pergami cepit regnare Olymp. CLV. 2. A. U. C. DXCV.

simplicitatem priscorum temporum, non ad novas opiniones temere affictas, interpretari instituisset, Crates Stoicus gloriæ vatis male consuli putavit, nisi ipsi multiplices artes Pergamenas allineret, eumque converteret in Philosophum, Mathematicum, Astronomum, Geographum, et quidvis potius quam quod ipse esse voluerat. Illius generis sunt pleraque, quæ ex Commentariis ejus excerpta leguntur apud Strabonem, Geminum et Grammaticos, de Homérico Oceano, de Arcto non occidente, de Æthiopibus bifariam divisis, de Gadibus a Menelao circumnavigatis, de Læstrygonibus sub dracone habitantibus, de Eremnis, populo Indiæ, de interpretatione *νυκτὸς Δοῆς*^a; tum similia inepta de allegoriis fabularum de Apolline eodem ac Sole, de Vulcano, experimenti physici causa in Lemnum præcipitato, de cultiore victu heroum etc.^b De quibus rebus omnibus si non meliora docuit iis, quæ in margine commonstravi, eas res edocendos nos Vossio nostro tradamus, Crateteam sapientiam non desideremus. Neque vero eum rectius versatum esse video in grammatica explicatione, ubicunque dissentiret ab Aristarcho, id quod longe sæpius factum puto, quam notatum reperitur^c. Quanquam hoc in genere non-nihil est, quod receptum hodieque placet, et ab op-

a Vide Strab. I. p. 5. (7.) coll. Apollon. Lex. v. *ἄμμορον* cum Exc. Tollii, (quem tamen et emendatio commentii Cratetei et astronomica ratio fefellit,) tum p. 5. (10.) 31. (54.) 38. (56.) Geminum Elem. Astron. c. 5. et 15. Schol. ad Il. *δ*. 496. Eustath. ad *κ*'. 394. p. 814. 20. ad Odys. Schol. *β*'. 1. et Eustath. *δ*. 84. p. 1485. 1. *κ*'. 82. p. 1649. 55. *υ*'. 299. Etym. M. p. 370. 43. Penitus noris hominem, si ad ista loca conferas Strab. III. p. 157., ubi tanquam princeps memoratur eorum, qui τὸν Ὅμηρον πρῶτον πρὸς ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἔγραφον. In transcurso etiam illius unum, quod superest, exemplum λύσειωσ afferamus de Il. *σ*'. 192. Ibi quod Achilles negat se pugnare posse, quia arma sibi ablata essent, neque ullius herois, nisi forte Ajacis, apta futura, quærebant ἱσταταικίαι, cur non arma Patrocli sumpsisset, alique alio modo gravem scilicet difficultatem tollebant. Hic Crates finxit, (finxit, inquam: nam ubi Homerus strategema illud ad hunc modum persequitur?) Patrocli arma jam Automedontem induisse. Non vidit ergo vir acutulus, de integro jam quærendum esse, cur non Achilles denique Automedontis induisset, sibi æque bene sessura.

b Vide Heraclid. Alleg. Hom. c. 27. Schol. ad Il. *σ*'. 259. Eustath. p. 1140. 47. p. 1893. 1.

c Vide Strab. IX. p. 439. (670.) Schol. ad Il. *α*'. 592. coll. Eustath. p. 1005. 58. Scholl. ad *ι*'. 169. *υ*'. 558. *ξ*'. 51. seq. *ψ*'. 679. Apollon. Lex. v. *πλωτῆ* ad Odys. *κ*'. 5. Schol. br. ad *μ*'. 61. et Eustath. ad *ζ*'. 12. *τ*'. 229. Etym. M. p. 654. 8. etc. Semel laudatur Cr. in Ὀμηρικαῖς in Schol. *δ*'. 195.

timis interpretibus defenditur^a. Denique quomodo se tractarit in variis partibus critici muneris, quod etiam in Hesiodo susceperat, minus exploratum habemus propter paucitatem talium speciminum^b. Sed equidem non plura quæsierim, ut pravum hominis acumen mirer et indoctam temeritatem.

a Vide br. Schol. ad Odys. α'. 520. coll. Etym. M. p. 111. 21. Schol. ad χ'. 188. et Eustath. p. 1924. 11. etc.

b Lectiones Cr., quæ tamen non sunt omnes conjecturæ ipsius, in Scholiis, Eustath. et Etym. M. notantur hæ: Il. γ'. 155. ὅκα retractum ad ἰούσαν, λ'. 753. δι' ἀσπίδος, hodie vulgo lectum, μ'. 25. ἐν δ' ἡμαρ (de quo v. sup. p. 275. n. b.) φ'. 522. τυμβοχόης pro infin. τυμβοχοῦσ' aut vulgato τυμβοχοῦς, 558. ἰδήϊον, quæ forsitan optima est omnium, ψ'. 361. μεμνῶτο, ω'. 253. κατηφέες, Odys. γ'. 295. βλισσὴν, λ'. 14. Κεῖς-ῥεῖων p. Κιμμερίων. Conf. Scholl. et Intpp. ad Hesiod. "Εργ. 530. Theog. 142.

PLUTARCHI

VITA HOMERI

ET

DE HOMERI POESI

INCERTI AUCTORIS.

ὍΜΗΡΟΥ ΒΙΟΣ.

ΠΕΡΙΤΤΟ'Ν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὅμηρον, ποίων τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν· ἐπεὶ μήδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτῷ, ἀλλ' ἔτῳς ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὥς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τῷ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὥς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπείρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἰσόρηται τοῖς πάλαι περὶ αὐτῷ.

Ἐφορος μὲν ἔν ὃ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ ἐπιχωρίῳ, Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενός, φησιν, ὅτι Ἀτελλῆς, καὶ Μαίαν, καὶ Δῖος ἀδελφοί, Κυμαῖοι τὸ γένος ὧν Δῖος μὲν διὰ χρεᾶ μετᾴκησεν ἐς Ἀσκρην, κώμην τῆς Βοιωτίας, καὶ κατὰ γῆμας τὴν Πυκιμήδην, ἐγέννησεν Ἡσιόδον· Ἀτελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ, κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τέκνομα, προσησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορυσσας τὴν προειρημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατὰγνῳσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ,

SUPERVACANEUM fortasse cupiam videatur, nimis anxium esse, ac quærere, ex quibus parentibus, et unde Homerus sit ortus: præsertim cum nec ipse istorum quicquam attingere dignatus sit, imo vero adeo modestus fuerit, ut neque originem nominis sui prodiderit. Quoniam vero ad instructionem eorum, qui erudiri incipiunt, multarum rerum experientia utilis est, conabimur ea in medium afferre, quæ veteres historici de illo prodiderunt.

Ephorus igitur Cumanus in ea historia, cui titulum fecit de rebus patriis, eum Cumanum fuisse probare nititur, dicens: Atellem, Mæonem, et Dium, genere Cumanos, fratres extitisse: quorum Dium quidem obæratum, in Ascram, Bæotia vicum, commigrasse, et illic ducta in uxorem Pycimede, Hesiodum genuisse: Atellem vero in patria Cuma mortuum, filiam nomine Critheidem reliquisse. cui cum Mæonem tutorem dedisset, atque is ob vitium virgini factum vereretur, ne cives sui pœnam ab ipso expeterent, eam Phemio, Smyrnenſi ludimagistro, nuptui dedit.

διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τὰς πλυνεῖς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τῆτο Μελήσιγενῆς ἐκλήθη. μετὰνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὀφείας ἐπῆράθη. ἔτω δὲ ἐκάλεον οἳ τε Κυμαῖοι, καὶ οἳ Ἴωνες τὰς τὰς ὀφείας πεπηρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρευόντων, ὃ ἐστὶ ἡγεμένων. ταῦτα μὲν Ἐφωρος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς, ἐν Ἰω φησί, τῇ νήσῳ, καὶ ὃν καιρὸν Νήλεὺς ὁ Κόδοξ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχροεστώων Μέσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον, τὸ καλέμενον Αἰγίναν, εἰς ὃ καταδραμόντας λησᾶς ἀνδραποδίσαι τὴν προσηρμένην, καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν, ἔσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν, ὄντι φίλῳ, τένομα Μαίονι, χαρίσασθαι. τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι, ἣν διατρέψεσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, καὶ συσχεθεῖσσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος, ἔτυχεν ἀποκυῖσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίον, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐδέως τέλει τελευτήσασθης. χρόνος δὲ ἔ πολλὸς διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονεμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, καὶ κηρυζάντων τῶν ἡγεμόνων, τὸν βεβλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξέρχαι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βέβλεσθαι ὀμηρεῖν. ὅθεν ἀντὶ Μελήσιγενῆς Ὅμηρος προσηγορεύθη.

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ ὀξὺν ἐπὶ ποιητικῇ κερτημένος ἦδη, ἐπῆρώτα τὸν Διόν, τίνας τε εἶη γονεῶν, καὶ πόθεν. ὁ δὲ, ἀντίλπει ἔτῳς·

Cæterum dum ipsa ad lavacra commearet, quæ juxta Meletem erant, Homerum apud fluvium peperit, eamque ob causam Melesigenes est appellatus. Cognominatus est autem Homerus, eo quod cæcus fuerit factus. Sic enim et Cumani, et Iones luminibus captos nuncupant, eo quod viæ ductoribus opus habeant. Hæc Ephorus.

Aristoteles autem in tertio libro de Poëtica, in Io dicit insula, quo tempore Neleus, Codri filius, Ionicam coloniam deduxit, puellam quandam indigenam a Æmone quodam Musarum familiari impregnatam, et cum eam facti puderet, propter uterum, quem gerebat, in regionem nomine Æginam concessit. In quam dum latrones irruptionem fecissent, eam in servitutem egerunt, et cum Smyrnam, quæ tum sub Lydorum potestate erat, duxissent, regi eorundem, nomine Mæoni, amico suo, donarunt. Porro cum rex puellam ob formæ elegantiam dilexisset, ac in matrimonium accepisset, dum illa apud Meletem versaretur, et partus doloribus laboraret, sorte fortuna Homerum juxta flumen peperit. Quem sublatum Mæon pro suo educabat, utpote Critheide mox post partum extincta. Tempore autem non multo transacto, et ipse e vita migravit. Porro cum Lydi ab Æolibus premerentur, et Smyrnam relinquere statuissent, principesque per præconem edixissent, ut quicumque ipsos sequi vellet, urbe egrederetur, ibi tum Homerus admodum adhuc puer ait, et se velle ἡμῶν, id est sequi, unde pro Melesigene Homerus est vocatus.

Grandiusculus autem factus, et nonnihil gloriæ ob poëtices studium jam consecutus, deum consulebat, tum ex quibus parentibus, tum ex qua patria oriundus esset. Is itaque hujusmodi oraculum edidit:

Ἐστὶν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὸς, ἥ σε θανόντα
Δέσσεται, ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξι.

Φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοῖστος ^a.

Ὀλβιε, καὶ δούδαιμον (ἔστυ γὰρ ἐπ’ ἀμφοτέροισι)
Πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, ἧ πατρός ἐστι ^b
Μητρόπολις ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνως γαίης, ἔτε σχεδὸν, ἔτ’ ἀπὸ τῆλ᾽.
Ἐν τῇ σὴ μοῖρ’ ἐστὶ τελευτῆσαι βίότοιο, ^c
Εὐτ’ ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακέσας
Δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
Δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρᾶν
Ἡελίδων ὄσσαν, ^d ἣν δ’ ἀθανάτοις ἰσόμορον.
Καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ’ ἐτι ποιεῖν ἀγένης.

Μετ’ ἔδὲ πολὺν χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια (ἀγὰν δὲ
ἔτος ἀγεται παρ’ αὐτοῖς μεσικὸς) ἦλθεν ἐς Ἴον ἐνθα ἐπὶ πέτραις

Insula Ios patria est matris, tumuloque subibis
Istic, at caveas moneo scirpos juveniles.

Fertur autem et alio oraculo sic ei responsum:

Fortunate miser (nam sorte es natus utraque)
De patria quaeris: materna est, non patris illa
Metropolis, quam continet insula non procul ampla
A Creta distans, prope nec Minois ab aula:
In qua fatale est te vitæ attingere finem,
Quando quod pueri perplexo carmine dictum
Extulerint lingua, tu conjectare nequibis.
Duplex namque manet te sors, quarum altera tollet
Lumina clara, sed altera diis similem faciet te.
Vivens et moriens celebrabere, sed moriens plus.

Non ita multo post Thebas navigans, ad Saturnalia (certamen autem hoc Musicum apud illos habetur) ad Ium venit. Ibi cum in saxo consideret, piscatores littori ap-

^a Pausan. in Phocicis. c. 24. narrat, ante fores templi Delphici esse statuam aeneam Homeri, inscripto oraculo, quod componitur e versibus duobus secundi oraculi ὄλβιε etc. πατρίδα etc. subjectis statim iis duobus versibus, qui hic pro peculiari oraculo eduntur, male. Manifestum enim est, in iis esse responsum quaerenti de patria.

^b Ap. Euseb. Præp. Ev. V. 55. est hoc oraculum, sed nec integrum, nec uno

loco. Ibi est πατρὸς et μητρὸς, quod melius puto. Tum versum sequentem non habet, qui mihi etiam spurius et ab interpolatore additus videtur.

^c Ἐν τῇ σὴ etc. Euseb. σσι.

^d Ἡελίδων ὄσσαν] Edd. omnes. Sed id nihili est. Euseb. ἡελίων δισσαν, quod intelligi potest, de duobus oculis, et de cæcitate Homeri, ut bene vidit Fr. Vigerus ad Euseb. l. c.

καθεζόμενος, ἐθέασατο ἄλλεις προσπλέοντας, ὧν ἐπυνθάνετο εἴ τι ἔχοιεν.^a οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηράσαι μὲν μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ, διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας, ἔτως ἀπεκρίναντο·

“Ὅσ’ ἔλομεν, λιπόμεσθαι· ὅς’ ἔχ’ ἐλομεν φεζόμεσθαι·

αἰνισσόμενοι, ὥς ἄρα, ἔς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτείναντες κατέλιπον, ἔς δ’ ἔκ’ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν. ὅπερ ἔ’ δυνηθεὶς συμβαλεῖν “Ὀμηρος, διὰ τὴν ἀθυρίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς, τοιόνδε ἐπὶ γράψαν αὐτῷ τῷ τάφῳ·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον “Ὀμηρον.

Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδείκνυνται, μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν, τῷ ἐπὶ τῷ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δὲ ἔτως·

Υἱὲ Μέλητος “Ὀμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάση,

Καὶ Κολοφῶνι πάτερη θῆκας ἐς αἶδιον.

Καὶ τὰς δ’ ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κέρας

pellenteis interrogabat, nunquid haberent. Illi autem quod nihil cepissent, sed propter piscium penuriam, pediculos quærerent, ita responderunt.

Quæ nunc cepimus hæc sinimus, non capta tenemus.

Ænigmate significantes, quod pediculos captos et occisos reliquissent, quos vero non cepissent, in vestimentis gestarent. Quod cum Homerus conjectando assequi non posset, præ animi dolore mortuus est. Quem ubi Ienses magnifice sepeliissent, ejusmodi distichon sepulchro inscripserunt:

Continet hic tumulus vatem cognomine Homerum,
Qui cecinit laudes Heroum, et fortia gesta.

Sunt autem qui et Colophonium fuisse maxima conjectura, et evidenti argumento, probare nitantur, quippe cum in illius statua talis sit inscripta elegia:

Mæonides decus es cunctis et gloria Græcis,
Præcipue at decoras tu Colophona tuam.
Namque duas natas divina mente creasti,

a Hic addidit *Barnesius* versum hunc:
“Ἀνδρες ἀπ’ Ἀρκαδίας, ἀλιήτορες, ἧ ῥ’ ἔχει”
ἔχθῳς; qui est in *Anthol.* I. 67. quod non imitatus sum. Generaliori interrogatio-

ni, an quid haberent? aptius respondet
jocus piscatorum, quam, si quæsisset, an
pisces haberent.

Δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
 Ὑμνεῖ δ' ἣ μὲν νόσον Ὀδυσσῆος πολὺπλαγκτον,
 Ἡ δὲ τὸν ἱλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ τῷ Ἀντιπάτρει γραφὲν ἐπίγραμμα παρα-
 λιπεῖν, ἔχον ἐκ ἀσμένως^a ἔχει δὲ ἔτως·

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθνήτειςαν, Ὀμηρε,
 Οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπασσι Χίον.
 Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα.
 Οἱ δὲ νυ τῶν Λαπιθῶν ματέρα Θεσσαλίαν.
 Ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοίβε
 Χρῆ λέξαι πινυτὰν ἀμφοδὰ μαντοσύναν,
 Πάτερ τοι τελέθει μέγας ἔρανος, ἐκ δὲ γυναικὸς
 Οὐ θνατῶς, μητρὸς δ' ἐπλεο Καλλιόπας.

Γενέσθαι δὲ αὐτὸν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ μὲν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν
 πόλεμον, ἔ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι. οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τῷ
 πολέμῳ ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν. ἔγραψε δὲ ποιή-
 ματα δύο, Ἰλιάδα, καὶ Ὀδυσσεΐαν. ὥς δὲ τινες ἐκ ἀληθῶς λέ-
 γοντες, γυμνασίης καὶ παιδιᾶς ἕνεκα, καὶ Βατραχορμνομαχίαν
 προσδεῖς, καὶ Μαργίτην. τῷ δὲ Τρωϊκῷ πολέμῳ κατ' Ὀμηρὸν

Semideum celebras dum benefacta ducum.
 Altera enim errores magni describit Ulyssis,
 Altera Trojugenum bella, Iliique malum.

Haud indignum videtur et Antipatri perquam lepidum epigramma huc adscribere,
 quod sic habet:

Hi te Mæonides aiunt Colophonis alumnum.
 Ast alii Smyrnæ, dein alii esse Chii.
 Dein alii claræ Salaminis, Iique peramplæ.
 Denique Thessaliæ, quæ peperit Lapithas.
 Quum variam varii assignent patriam tibi, Homere,
 Vaticidico dicam carmine vera tibi:
 Cælum ingens patria est tibi, nec tu matre creatus
 Mortali, sed enim Calliope peperit.

Eum autem natum esse ipso tempore Trojani belli, quidam authores sunt. Quidam
 vero centum annis post, alii vero centum et quinquaginta. Cæterum duo poemata
 scripsit, Iliada et Odysseam. Nam qui tradunt eum bellum ranarum et murium,
 et Margitem, exercitii et lusus gratia conscripsisse, falluntur. Trojani autem belli

a Ἐχον ἐκ ἀσμένως] Hoc nullum sensum
 habet. Nec placere potest Barnesii con-
 jectura ἀνασμένως. An ἐκ ἀναστρώσεως, non
 illepide factum. Cæterum epigramma
 est Anthol. IV. 27. cum aliqua varietate,

ut i. σ. πινυτὰς μαντοσύνας. Certe μαντο-
 σύναν legendum, non μαντοσύνην, ut editur.
 Post est πάτερ σοι, in quo illud probem
 ut doricum, non hoc.

τινὲς φασιν ἀρχὴν εἶναι τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, "Ἡρας, καὶ 'Αθηναῖς, καὶ 'Αφροδίτης, περὶ κάλλεος ὑπ' 'Αλέξανδρον γενομένην λέγειν γὰρ τὸν ποιητὴν^a

"Ὅς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἤνεσσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

'Αλλ' ὥς εἰ πρότερον ὑπολαμβάνειν, θεὰς ὑπὸ ἀνθρώπων κρίνεσθαι, ἔτε ὑπὸ 'Ομήρῳ δι' ἄλλων παρίσταται ἔστω. ὅθεν εὐλόγως ἡδέτηνται οἱ προκείμενοι εἰρηκοί. ἀμεινον ἔν λέγειν, ὅτι 'Αλέξανδρος ὁ Περίαν παῖς ἐπιθυμήσας ἐλθῆναι βίβ μαθεῖν ἀγωγὴν, ἐπλευσεν εἰς Σπάρτην, καὶ ἐπιξενωθείς 'Ελένη, Μενελάω κατὰ τὸν οἶκον ἐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀκολυθεῖν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κρανᾶν καλῶμένην νῆσον, ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικί, καὶ καθεῖθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος, καὶ Φοινίκης, ἦκεν εἰς Ἴλιον. γινόντες δὲ οἱ περὶ 'Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὸ πεπραγμένον, ἐρατιὰν ἡθροισαν ἐν Αὐλίδι πόλει τῆς Βοιωτίας, ἔνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, θύσαν ἐπὶ τὸ πλησίον ἀνελθὼν δένδρον, ἐρῶς ἰεσοσθὲς ὁκτῶ διέφθειρεν, οἷς ἡ μήτηρ ἐνάτη συγκατεΐλετο. ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολέμησαντες Ἕλληνες, τῷ δεκάτῳ^b αἰεῖσι τὴν Ἴλιον.

'Ηνίκα δὲ πλεύσαντες, ἐπέβησαν τῆς Τροίας, μετὰ πρῶτην συμβούλην, καὶ ἦν ἀνέστη Πρωτεσίλαος, Μενελάον τε καὶ 'Οδυσσεῖα πρέσβεις ἀπέειλεν, τὴν 'Ελένην ἀπαιτῶντας. τῶν δὲ

occasionem quidam hanc fuisse perhibent, quod Alexander de tribus deabus, Junone, Minerva, et Venere, de formae elegantia inter se contendentibus, sententiam dixerat: sic enim poetam canere:

Condemnasse Deas referunt, quando ipsum adiere,
Collaudasse sed hanc, quae tristitia suavia donat.

Sed profecto indecorum esset suspicari, Deos ab hominibus judicari, praesertim cum nusquam alibi Homerus id asserat. Quo fit, ut praedicti versus merito rejecti sint. Satiùs itaque est, ut credamus Alexandrum Priami filium, invisendorum Graecanicorum morum causa, Spartam navigasse. Et cum benigne ab Helena, absente tum Menelao, hospitio susceptus esset, illi persuasisse, ut se sequeretur. Cum vero insulam nomine Cranaën attigisset, ibi cum ea primum concubuisse. Et dum illinc solvisset, per Sidonem et Phoeniciam Ilium rediisse. Quod facinus ubi Agamemnon et Menelaus resciverunt, exercitum in Aulide Boeotiae urbe coegerunt, ubi cum Diis sacrificarent, draco propinquam arborem conscendens, octo passeris pullos una cum matre interfecit, quod portendebat fore, ut Graeci novem annis belligerarent, ac decimo demum Ilium caperent.

Cum itaque ex Aulide solvisset, Trojam attigerunt, et post primum conflictum, in quo Protesilaus occubuit, Menelaum, et Ulyssem, legatos ad Helenam reposcendam miserunt. Trojanis autem renuentibus, rursus praelium commiserunt, in quo

^a Ex Iliad. α'. 29.

^b Αἰεῖσι] Scr. αἰεήσσει.

Τρώων ἀντειπόντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιῶντο πολέμῳ, καὶ ἐπι-
κράτησαντες, τὰς μὲν εἶασαν παρεδρεύειν τῇ πόλει, οἱ δὲ στρα-
τηγῆντος Ἀχιλλέως, τὰς περικειμέναις πόλεις ἐπέσθεν, συμμα-
χίας ἀφαιρέμενοι τὰς Τρώας, ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες Χρύσαν, γέρας
ἔδοσαν Ἀγαμέμνονι Χρυσήϊδα Χρῦσε, ἱερέως Ἀπόλλωνος, θυγα-
τέρα. ὁ δὲ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον, ἵνα λυτρώσῃται τὴν παῖδα,
καὶ ὕβρισθῇς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἤυξατο τῷ Ἀπόλλωνι, κολά-
σαι τὰς Ἑλλήνας. ἐπακέσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεὸς, λοιμὸν ἔπεμ-
ψεν αὐτοῖς. καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδῆναι τὴν
Χρυσήϊδα, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς ἠπέλησεν ἀφαιρέσασθαι τὸ
Ἀχιλλέως γέρας Βρισηΐδα. ὁ δὲ τὴν μητέρα Θέτιν ἔπεισεν αἰτή-
σασθαι παρὰ τῷ Διὶ ἦτταν Ἑλλήνων ἔγειομένε, Πάτροκλος
προτραπείς ὑπὸ Νέστορος, ἰκέτευσεν Ἀχιλλέα δῆναι κἂν ἐπ' ὀλί-
γον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τὰς Τρώας τῶν νεῶν ἀπώσῃται.
ἐξελθὼν ἐν ὃ Πάτροκλος, καὶ γενναίως ἀρξέμενος, μετ' ἑ πολὺν
ἀνῆρέθη. χαλεπήναις δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς
Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν, ἄλ-
λῃς τε πολλῇς, καὶ τελευταῖον ἀνείλεν Ἑκτορα. ἡ μὲν ἔν τάξει
τῶν πραγμάτων ἐστὶν αὕτη. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπὸ τῆς ἐννάτης ἔτας ἤρξα-
το, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μῆνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ πράξ-
εις ἐκ ἔχοντα μακράς, ἐδὲ ἐπαλλήλῃς. συμμαχῆντος γὰρ Ἑλ-
λησιν Ἀχιλλέως

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλῶν Δαρδανιδάων

Οἴχεσκον. κείνῃ γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

superiores facti, exercitum in duas partes diviserunt, unam quidem ad Trojæ obsi-
dionem relinquentes, alteram vero ad proximas urbes vastandas duce Achille dimise-
runt, ut sociorum auxilio Trojanos nudarent. Ex quibus una Chrysa capta, Chry-
seidem Chrysæ sacerdotis Apollinis filiam, Agamemnoni dono dederunt. Is autem
ad navium stationem profectus, ut filiam suam redimeret, contumeliose ab Agamem-
none tractatus, Apollinem precatus est, ut ipsum de Græcis ulcisceretur. Quod vo-
tum ubi Deus exaudisset, pestem eis immisit. Ibi tum Achilles suadente ut Chryseis
redderetur, Agamemnon id indigne ferens, interminatus est, se Bryseidem Achilli
donatam crepturum. Ille autem matri Thetidi persuasit, ut a Jove postulare, ut
Græci in pugna inferiores redderentur. Quo impetrato, Patroclus Nestoris auspicio
Achilli supplicavit, ut sibi saltem ad breve tempus armaturam suam usui daret, uti
Trojanos a navibus pelleret. In pugnam itaque egressus Patroclus, generose ac for-
titer se gerens, non ita multo post interfectus est. Quam rem Achilles moleste fe-
rens, Agamemnoni reconciliatus est, sumptaque armatura a Vulcano fabrefacta, cum
alios multos, tum tandem Hectorem interemit. Hic igitur rerum apud Ilium ges-
tarum ordo est. Cæterum Poëta a nono anno ideo exorsus est, quod ea, quæ ante
Achillis iram contigerunt, admodum levia, nec ulla magnanimitas facta utrinque sint
gesta. Siquidem Achilles Græcis opem ferret,

Dardanidæ portis se continuere reclusis,
Pelias incussit siquidem illis hasta timorem.

Θαρσύναντες δὲ τέττε ἀποσάντος προῆλθον, καὶ τῆς μάχης ἴσης γενομένης, πολυπρόσωποί τε, καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριεῖται κατέστησαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΠΟΙΗΣΕΩΣ. a

"ΟΜΗΡΟΝ τὸν ποιητὴν, χρόνῳ μὲν τῶν πλείων, δυνάμει δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον, εἰκότως ἀναγινώσκουμεν πρῶτον, ὠφελέμενοι τὰ μέγιστα, εἰς τε τὴν φωνήν, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν δὲ περὶ τῆς τέττε ποιήσεως, πρῶτον μνησθέντες διὰ βραχέων τῶ γενεῶς αὐτῶ.

"Ομηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χιὼν τε, καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Σιμωνίδης δὲ Χιὼν, Ἀντίμαχος δὲ καὶ Νικάνδρος Κολοφώνιον, Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος Ἰήτην Ἐφορος δὲ ὁ ἱστορὸς Κυραῖον. ἐκ ὧκησαν δὲ τινες Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν, ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δὲ Ἀργεῖον. Ἀρίσταρχος δὲ, καὶ Διονύσιος ὁ Θωάξ, Ἀθηναῖον. υἱὸς δὲ ὑπ' ἐνίων λέγεται Μαίονος, καὶ Κριθίδος, ὑπὸ δὲ τινων Μέλητος τῶ ποταμῶ.

Ὡς περ δὲ τὰ τῶ γενεῶ αὐτῶ διαπορεύεται, ἔγω καὶ τὰ περὶ τῶν χρόνων, κατ' ἑς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ Ἀρίσταρχόν φασι, αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν, ἥτις ὑπερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλείδων καθόδε ἔτεσιν ἑξήκοντα. τὰ δὲ περὶ τὰς Ἡρακλείδας

Sed eo a pugna abstinente illi sumpta audacia prodierunt: ac dum aequo Marte pugnaretur, varia et continua Heroum bene gesta edita sunt.

JURE optimo Homerum legimus, quod temporis quidem diuturnitate quam plurimos, ingenii autem viribus omnes excellat. Etenim maximam ex eo utilitatem capere possumus, sive dicendi artificium, sive sententiarum pondus, sive multiplicem rerum scientiam spectes. Dicamus itaque de ipsius poeti, ubi genus ipsius paucis repetivimus.

Homerum Pindarus et Chium, et Smyrnæum fuisse tradit, Simonides Chium, Antimachus et Nicander, Colophonium, Aristoteles autem philosophus, Iensem, Ephorus historicus, Cumanum. Nec quosdam piguit eum Salaminium, a Cypri oppido appellare. Quidam vero Argivum fuisse afferunt. Aristarchus autem et Dionysius ille Thrax, Atheniensem. Cæterum ab aliis filius Mæonis nuncupatur et Critheidis, ab aliis vero Meletis fluvii.

Porro quemadmodum de genere ipsius, sic et de tempore, quo vixit, ambigitur, Siquidem Aristarchus refert, eum circiter Ionum deductam coloniam, quæ post Heraclidarum reditum annis sexaginta contigit, floruisse. Heraclidarum autem res

a Hic incipit manifeste nova Disputatio de Homero et ejus Carminibus, eaque alius auctoris. Quam omnes veteres e-

ditores Homeri cum priori conjungunt sub Plutarchi nomine, v. Fabricius.

λείπεται τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κεράτητα, καὶ πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδε λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὡς ἔδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχουσιν τῶν Τρωϊκῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστυται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι, ἃ πολλὸν πρὸ τῆς θείσεως τῶν Ὀλυμπίων ἀφ’ ἧς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται.

Εἰσὶ δὲ αὐτῶ ποιήσεις δύο, Ἰλιάς καὶ Ὀδυσσεΐα διηρημένη ἑκατέρω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ποιημάτων, ἕκαστὸν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ποιητῇ, ἀλλ’ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, τῶν περὶ Ἀρίσταρχον. ὧν ἡ μὲν Ἰλιάς ἔχει τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις ἐλλήνων τε καὶ βαρβάρων διὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν, καὶ μάστιγα τὴν Ἀχιλλεύς ἐν τῷ πολέμῳ τέτω διαδειχθεῖσαν ἀλκὴν ἡ δὲ Ὀδύσσεια τὴν Ὀδυσσεὺς ἀνακομιδὴν ἐς τὴν πατρίδα ἀπὸ τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ, καὶ ὅσα πλανώμενος ἐν τῷ νόστῳ ὑπέμεινε, καὶ ὅπως τὸς ἐπιβεβέβυκτος τῷ οἴκῳ αὐτῷ ἐτιμωρήσατο. Ἐξ ὧν ὁμολογῶς ἐστὶ παρσιὰς, διὰ μὲν τῆς Ἰλιάδος, ἀνδρείαν σώματος, διὰ δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας, ψυχῆς γυναικίότητα.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς ἐν ταῖς ποιήσεσι παρίησι, λύπας τε, καὶ χαρὰς, καὶ φόβους, καὶ ἐπιθυμίας, ἃ χρὴ αἰτιασθαι τὸν ποιητὴν, παρόντα δὲ μιμνήσθαι ἃ μόνον τὰ χρηστὰ ἦθη, ἀλλὰ καὶ τὰ φαῦλα. ἄνευ γὰρ τέτων παράδοξοι πράξεις ἃ συνίστανται, ὧν ἀκούοντα ἐνεῖν αἰετοῦσθαι τὰ βελτίω. πεποιθεὶς δὲ τὸς θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλεῖντας, ἃ μόνον ψυχαγωγίας καὶ ἐκπλήξεως χάριν, ἀλλ’ ἵνα καὶ ἐν τέτῳ παραστήσῃ, ὅτι κήδονται, καὶ ἐκ ἀρετῶν τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Καὶ τὸ μὲν ὅλον, παρ’ αὐτῷ διήγησις τῶν πραγμάτων παρά-

gestæ octoginta annis post Trojæ excidium extiterunt. Crates vero ante Heraclicidarum reditum illum fuisse tradit, ita ut non totis octoginta annis Homeri seculum a Trojano excidio abfuerit. Quin et a plerisque creditus est, centum annis post Trojanas res esse natus, non multo ante Olympicorum certaminum institutionem, ex qua et tempus secundum Olympiadas supputatur.

Sunt autem illius poemata duo, Ilias et Odyssea: quorum utrumque juxta numerum elementorum alphabeti, in viginti quatuor libros digestum est, non quidem ab ipso poeta, sed ab Aristarcho Grammatico. Cæterum in Iliade hæc duo continentur, primum Græcorum et Barbarorum gesta ad Ilium, idque propter Helenæ raptum, et præcipue Achilles strenua opera, in hoc bello navata. In Odyssea autem Ulyssis reditus in patriam ex Trojano bello, et quæcunque per errores in redeundo perpassus est, describuntur. Ad hæc quomodo de prociis domui ipsius insidiantibus pœnas expetiverit. Unde constat Homerum nobis in Iliade quidem corporis robur expressisse, in Odyssea vero animi generositatem.

Quod vero non solum virtutes, sed et animi vitia, ut sunt tristitia, gaudium, metus, et cupiditas, in hisce poematibus prosequitur poeta, non est accusandus, imo vero et commodi mores, et incommodi excerpenti sunt, eo quod sine his admiranda facta non constant: quæ dum quis audit, optima quæque inde eligenda sunt. Nam quod Deos cum hominibus commercium habentibus introducit, non solum delectationis et admirationis causa ab illo factum est, sed etiam ut per hoc innueret, quod Dii homines adjuvent, et illorum minime negligentes sint.

Et ut summatim dicam, admirabili et fabulosa rerum narratione ideo utitur, quo

δοξος, καὶ μυθώδης κατεσκεύασαι, ὑπὲρ τῆς πληρῆς ἀγωνίας καὶ θαύματος τῆς ἐντυγχάνοντας, καὶ ἐκπληκτικῇ τὴν ἀκρόασιν καθιστάναι. ὅθεν δοκεῖ τινα παρὰ τὸ εἶδος εἰρηκέναι. ^a καὶ γὰρ αἰεὶ τὸ πιθανὸν ἔπεται, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον καὶ ἐπηρεζόμενον πρόκειται. διὸ καὶ ὁ μόνον τὰ πρῶτα μετεωρίζει, καὶ ἐκτρέπει τῆς συνηθείας, ἀλλὰ καὶ τῆς λόγου· ὅτι δὲ αἰεὶ τὰ καινὰ καὶ ἔξω τῆς προχείρου θαυμάζεται, καὶ τὸν ἀκροατὴν ἐπάγεται, παντὶ δῆλον. πλὴν καὶ ἐν τοῖς μυθώδεσι τέτοις λόγοις, εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς ἔκαστα τῶν εἰρημένων ^b ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης λογικῆς ἐπισήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἰονεῖ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ' αὐτὸν παρεχόμενος, καὶ ὁ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πεζοῶν λόγων συνδέταις, ἱστορικῶν τε, καὶ θεωρηματικῶν. ^c Ἰδωμεν γὰρ πρότερον τὴν τῆς λέξεως αὐτῆς πολυφωνίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πολυμάθειαν.

Πᾶσα μὲν ἔν ποίησις, τάξει τινὶ τῶν λέξεων συντιθεμένων, ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ περαίνεται. ἐπεὶ τὸ λεῖον καὶ εὐεπές, σεμνὸν ἅμα καὶ ἡδὺ γενόμενον, διὰ τῆς τέρεπιν εἰς τὸ προσέχειν ἐπαγέται. ὅθεν συμβαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ, μὴ μόνον τοῖς ἐκπληκτικῶσι καὶ δέλγυσι τέρεπσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὠφελεῖσι πείθεσθαι ῥαδίως.

Τὰ δὲ Ὀμήρου ἔπη τὸ τελειότατον ἔχει μέτρον, τετέστι τὸ ἑξά-

stuporem, et admirationem lectoribus incutiat, et auditorem suspensum reddat. Quo fit, ut quaedam præter decorum dixisse videatur. Etenim probabilitas semper ex admirandis ac eximiiis rebus propositis sequitur. Quapropter non solum res, sed etiam verba extollit, et a communi consuetudine transfert. Quod vero nova et non omnibus obvia semper admirationi sint, et auditorem demulceant, nemini obscurum est. Præterea ex fabulosis istis orationibus si quis non oscitanter, sed accurate singula dicta legat, patebit quantus in omni scientiarum et artium genere Homerus fuerit, quamque multas occasiones, et tanquam semina quædam tum verborum, tum rerum omnigenarum, posteris suppeditaverit, idque non solum ligata, sed et soluta oratione utentibus scriptoribus, ut sunt historici, oratores, et Philosophi. Videamus igitur in eo primum multiplicem dictionis usum, deinde multijugam quoque rerum cognitionem.

Omnis igitur poësis quædam dictionum serie inter se junctarum, rhythmo videlicet ac metro conficitur. Quandoquidem si id, quod planum et blandum est, gravitate et suavitate simul condiatur, lectores delectando attentos reddit. Quo fit, ut ob eandem causam animi illorum non solum extra se rapiantur, et aures demulceantur, verum etiam facilius persuadeantur iis rebus, quæ ad virtutem conferunt.

Cæterum Homeri versus perfectissimo metro constant, hoc est hexametro, quod

a Sic de conjectura Steph. cum Bar-
nesio edidi pro καὶ γὰρ.

b Ἐπιλέγοιτο,] Est leget potius, quam
perpendat, ut vetus interpretatio habet.
Sic ἐπιλέγισθαι dixit Herodot. III. 41.

plura exempla dedit Cl. Albrecht. Obs.
Misc. VI. 599.

c Ἰδωμεν γὰρ] Sententia et nexus re-
quirunt ἔν, aut simile quid.

μετρον, ὃ καὶ ἡρώων καλεῖται. ἑξάμετρον μὲν, ὅτι εἰς ἑκατὸς εἴχρος ἔχει πόδας ἑξ, ὧν ὁ μὲν ἐστὶν ἐκ δύο συλλαβῶν, σπονδαίος καλούμενος, ὁ δὲ, ἐκ τριῶν, μιᾶς μὲν μακρᾶς, δύο δὲ βραχυῶν, ὅς λέγεται δάκτυλος. καὶ εἰσὶν ἀλλήλοις ἰσόχρονοι αἱ γὰρ δύο βραχυταὶ μιᾶς μακρᾶς χρόνον ἐπέχουσιν. ἔτσι δὲ παρ' ἀλλήλοις συντιθέμενοι, πληρῶσι τὸ ἑξάμετρον ἔπος. ἡρώων δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τῆς τᾶς τῶν ἡρώων πρᾶξεις διηγείται.

Λέξει δὲ ποικίλῃ κεχηρμένος, τὰς ἀπὸ πάσης διαλέκτε τῶν Ἑλλήνων χαρακτηριστικὰς ἐγκατέμιξεν, ἐξ ὧν ὁμήλος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν Ἑλλάδα ἐπελθὼν, καὶ πᾶν ἔθνος.

Καὶ Δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείπει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ.

Αἶψα δὲ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται.

Καὶ τὸ ὅτι, ὃ.

Ὁ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.

Καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβαλὼν τὸ μὲν ο εἰς τὸ α, τὸ δὲ π καὶ τὸ σ εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.

Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.

et Heroicum appellatur. Et hexametrum quidem dicitur, quod unusquisque versus sex pedes complectitur: quorum unus ex duabus longis syllabis, nomine spondeus, constat: alter vero ex tribus, priore quidem longa, posterioribus vero duabus brevibus, qui dactylus vocatur. Paribus autem inter se temporibus uterque est: duæ namque breves syllabæ uni longæ æquipollent. Atque hi duo pedes invicem positi, hexametrum versum constituunt. Heroicum autem ideo appellatur, quod hoc carminis genere Heroum facta celebrantur.

Varia autem dictione usus, ex omni Græcorum dialecto loquendi formas suis poematis interseruit. Unde et constat quod totam Græciam, et cunctas illius nationes peragraverit.

Nam Doriensium defectu, qui perquam familiaris est brevitati studentibus, usus est, pro verbo δῶμα, id est domus, dicens, δῶ ut,

Statim autem ei domus magnifica obtingit.

Et pro ὅτι, id est, quod ὅ: ut

Quod aliqua mihi anseres interfecit.

Et pro ὀπίσω id est retro ἄψ, ο quidem in α, π vero et σ, in cognatam ipsi literam, nempe ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτε id est alibi, ἄλλο: ut,

Jam alibi præcepta tua hæc fecere modestum.

Καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συνεμῶν λέγει τὸς ὁμότριχας καὶ ὁμοετέας, ὅτριχας καὶ οἰετέας, καὶ τὸν ὁμοπάτριον, ὁπάτριον, καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν, καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δὲ ἔστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ σοιχεῖα, ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τῶ κράτιστοι.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνδέτοις τῇ συγκοπῇ, καδδραδέτην λέγων, ἀντὶ τῆ κατεδραδέτην, καὶ ὑββάλλειν ἀντὶ τῆ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τῆ παρατατικῇ χρόνῃ, τὰ τρίτα πρόσωπα, λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, διὰ τῆ ἡ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόη. ἔτω δὲ καὶ "Ὅμηρος ἐποίησεν, " δίδῃ μύσχοισι λύγοισιν," ἀντὶ τῆ ἔδει, ὅ ἐστιν ἐδέσμευ. καὶ

Τὸς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἄενταν.

Καὶ ἐναλλάσσειν τὸ σ εἰς τὸ δ. ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμή, καὶ ἴδμεν. καὶ τὸ πλεονάζειν ἐν τισιν. ὡς τὸ ἐύκηλος, ἀντὶ τῆ ἐκήλος καὶ αὐτὰρ ἀντὶ τῆ ἀτὰρ καὶ κεκλήγοντες, ἀντὶ τῆ κεκληγότες καὶ τὸ προσιθῆναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφησθα, καὶ εἴπησθα. τὸν δὲ διπλασιασμόν τῶν συμφώνων οἱ μὲν Δωριεῦσιν, οἱ δὲ Αἰολεῦσι προσνέμουν. οἷόν ἐστιν " ἔλλαβε ποσφύρεος θάνατος," καὶ " ὀππότερος τάδε ἔργα."

Ἰόνων δὲ ἴδιον ἔχει τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρωχηκόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων. ὡς τὸ βῆ, καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔρχεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν παρωχημένων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν σοιχείων ἀρχεσθαι,

Et hujusmodi. Ad eundem modum et medias concidendo voces, ait pro ὁμότριχας, i. ejusdem capilli, ὅτριχας, et pro ὁμοετέας, i. coarv. οἰετίας. Et pro ὁμοπάτριον. i. ejusdem patris, ὁπάτριον, pro τρέμειν, id est tremere, τρεῖν, pro τιμῶ, id est, persolvo, τίω. Eorundem Doriensium est, et literas transponere, ut quam dicunt pro κράτιστοι id est, optimi κάρτιστοι.

Æolium vero syncopa in compositis utitur, καδδραδέτην dicens, pro κατεδραδέτην. Et ὑββάλλειν, pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in ei diphthongum desinentes, Æoles per η efflerunt, ut quum pro ἐφίλη est ἐφίλη: et pro ἐνόη, id est cogitabat, ἐνόη dicunt. Quem morem et Homerus secutus ait, *Teneris virgultis vinciebat*, δίδῃ pro ἔδει. Et

Humida quos neque permeat ulla potentia venti.

Ad hæc quum mutant σ in δ, ac dicunt ὀδμη pro ὀμη, et ἴδμεν, pro ἴσμεν. Præterea pleonasmum in quibusdam vocibus: ut pro ἐκήλος, et pro εὔκηλον, dicunt, et αὐτὰρ. Et quum secundæ verborum personæ θα particulam adjiciunt, pro ἔφης, ἔφησθα, et pro εἴπης, id est *diveris*, εἴπησθα dicentes. Porro consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt. Cujusmodi illud est, *Corripuit mors atra: et Uter ista opera.*

Ionum autem proprietatem observat, dum aphæresi in præteritis verborum temporibus utitur, velut quum βῆ dicit, pro ἔβη; et δῶκεν i. dedit. Siquidem in more

ἀφ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ἐνεσῶς. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ εἰς ἐν τῷ ἰρεῦς, καὶ ἰρηξ. καὶ τὸ προστιθεῖν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι, οἷον ἐστὶ τὸ ἐλθῃσι, καὶ τὸ λάβῃσι, καὶ ταῖς δοτικαῖς, δύρῃσιν, ὕλῃσι. καὶ τὸ λέγειν ἔνομα καὶ νῆσον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν νόσον καὶ κενὸν καὶ μέλαν ἀντὶ τῆς κενὸν, καὶ μέλαν. καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὴ ἐκτείνηται, εἰς τὸ η, ὡς τὸ ἦρη, ἀθήνη. ἔστι δ' ὅτε ἐκ τῆς ἐναντίας, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελησμένος, ἀντὶ τῆς λελασμένος, καὶ τὸ διαίρειν τὰ περισπώμενα ῥήματα, φρονέων, καὶ νόων καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ἑς ληγέσας, ὡς τὸ Διομήδεος, Σαπφῆος καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ Πολέων, Περσέων καὶ τῶν ἐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐδείας τὰς εἰς τὸ η ληγέσας, ὡς τὸ εἴδεα, μέλεια, καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως ἰδίως δὲ λέγῃσι καὶ τὸ τετράφεται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ κέχρηται καὶ γὰρ ἐπίμνητος ἦν. καὶ ἐπὶ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λέως, ὁ λαὸς, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειάν ἐστι παρ' αὐτῷ ὁ Πηνέλεως, καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηδες καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβὴν, τὸ ἔπος τῆπος, τὸ ἱμάτιον θοιμάτιον. οἷς ἔστι ὅμοιον “ Τρῶες δὲ πρῶκυψαν ἀοιδέες ” καὶ πεδία ἰωτεύοντα, ἀντὶ τῆς ἰωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ η τῶν εὐκτικῶν τῶν τοιῶτων, δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῶς, τιμῶς ἔστιν ἄττικόν ᾧ ἀκοιέδως ἐρεῖται, “ ἄλλοι δὲ διακρινδιῆτε ἀρχισα. ” ὁμοίως δὲ καὶ τῆτο ἄττικόν, “ οἱ πλέονες κακίης, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείης ” ὃ λέγεται κακίονες, καὶ ἀρείονες. καὶ τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιῶτων μὴ διαίρειν, τὰς βῆς, τὰς ἰχθῦς. Βῆς περιτεμνομένης, καὶ ἰχθῦς,

habent, praeterita tempora ab iisdem literis inchoare, quibus et praesens: et auferre ε in voce ἰρεῦς et ἰρηξ. Praeterea tertii subiectivi modi personis σι addunt, ut quum pro ἐλθῃ ἐλθῃσι: et pro λάβῃ, λάβῃσι dicunt. Quam particulam et dativis adiciunt, δύρῃσι, ὕλῃσι, dicentes. Ad haec dum ἔνομα et νῆσον, pro τὸ ὄνομα, et τὴν νόσον. κενὸν pro κενόν, καὶ μέλαν, pro μέλαν efferunt. denique et α cum productum fuerit, in η mutantes, pro ἦρα, ἦρη, et pro ἀθήνᾳ, ἀθήνη, efferentes. Et accidit, ut e contra η in α mutantes, dicant pro λελησμένος, λελασμένος. Insuper et circumflexa ita per diacresin efferunt, pro φρονέων, φρονέων, et pro νόων, νόων dicentes. Eodem modo et genitivos singulares in η desinentes proferunt, ut Διομήδης, Σαπφῆς. Et circumflexos genitivos plurales, ut Πολέων et Περσέων. Denique et plurativos nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut εἴδεα, μέλεια. Atque idem de ejusdem numeri genitivis iudicium. Ceterum hoc eis proprium est, ut τετράφεται, et similia dicant.

Maxime vero Attica dialecto usus est, idque propter varietatem. nam quemadmodum Attici pro λαὸς, λέως dicunt, sic et ipse Πηνέλεως, et χρέως. Est autem eis familiare, contractionibus nonnumquam uti, et pro duabus unam syllabam facere, ut pro τὸ ἔπος τῆπος, et pro τὸ ἱμάτιον θοιμάτιον. Quibus illud Homericum affine est. Trojanum autem inclinaverunt frequentes. Et illud: Campos lotum ferentis. Ad haec η ex huiusmodi optativis tollunt, δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῶς, τιμῶς. est atticis-mus, secundum quem dictum est illud: Ceteri vero discernamini celerissime. Et cum dicunt, Plures deteriores, pauci vero patre meliores. Quandoquidem in communi lingua dicimus κακίους, etc. Solent quoque huiusmodi accusativos non per diacresin

ὄρνιδάς τε. καὶ κελῖνον δὲ εἴρηται ἀπτικῶς “ ἐδὲ τε μιν σθένει ῥήγνυσι ῥέοντες” ὡς ζεύγνυσιν, ὅμνυσι. καὶ τὸ ἐξαίρετὸν τὰ βραχέα τῶν ἀπτικῶν, λέεται, λῆται, οἶομαι, οἶμαι. ἔτως ἔν καὶ τὸ λῦτο ἀντὶ τῆ ἐλύετο. τῶν αὐτῶν ἐσι καὶ τὸ ἑάων καὶ ἑωνησάμην, ἐκ περισσῆ προσιδέντων τὸ ε, ὅθεν ἐσι καὶ τὸ ἑωνοχόει. καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι ἐπὶ τῶν τοιῶντων ἡϊόνες, νηρηΐδες. ἔτω καὶ τό σφῶ δὲ μάλ’ ἠθέλετον. καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγέσης δοτικῆς παρτελευτάντος τῆ α, κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. ἐσι δὲ καὶ τῆτο ἀπτικόν, τὸ λέγειν ἔσων, καὶ ἐπέσδων, ἀντὶ τῆ ἔσωσαν, καὶ ἐπέσδωσαν. ἐσι δὲ καὶ ἡ τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὀριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας, ἥ καὶ Ὁμηρὸς χρῆται συνεχῶς, καὶ τοῖς δηλυκοῖς ἀρσενικὰ ἀρδρα, ἡ μετοχὰς, ἡ ἐπίδετα συντάσσειν, ὡς τῶ χεῖρε, τῶ γυναῖκε. καὶ παρὰ Πλάτωνι δὲ, ἄγοντε καὶ φέροντε. καὶ ἡ σοφὸς γυνή, καὶ ἡ δίκαιος. ἔτως ἔν καὶ Ὁμηρὸς ἐπὶ Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς ἔφη ἐκ ἂν ἐφ’ ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραινώ καὶ, ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς Ἴπποδάμεια. Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ πολλὰ ἰδιώματα ἐχρῶσθαι τῶν διαλέκτων, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς· ἀλλ’ αὖγ’ οἴευσον Μενελάα κυδαλίμοιο, ἀπτικὴν δείκνυσιν τὴν συνηθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ, δέξατό οἱ σκηπτρον καὶ, δέμιξι δὲ καλλιπαρήῳ δέκτο δέπας, ἐν τέτοις διορίζει.

Ὅπως μὲν ἔν τὰς πάντων ἐλλήνων φωνὰς ἀδροΐζων, ποιικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον, καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὡς πέρ εἰσιν αἱ προειρημέναι ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ ἄορ, καὶ σάκος· ποτὲ δὲ ταῖς κοιναῖς, καὶ συνηθεσίαις, ὡς ὅταν λέγῃ, ξίφος, καὶ ἀσπίδα, δῆλον. καὶ Δαυμάσειε τις, ὅτι καὶ κοινὰ λέξ-

offerre, βῆς videlicet pro βόας circumflectentes, ut quum Homerus dicit, *Pisces avesque*. Et illud Attice dictum est, neque ipsum robore rumpit fluentes, ut ζεύγνυσιν, ὅμνυσι. Præterea et breves vocales Attici ex verbis abjiciunt, ut λῆται, οἶμαι. Ad quem modum et pro ἐλύετο λῦτο dicunt. Eorundem est dicere, ἑάων, ἑωνησάμην, ita ut ε præter necessitatem addant, unde est etiam ἑωνοχόει. ι quoque in hujusmodi verbis contrahunt, ut pro ἡϊόνες, ἡόνες, et pro Νηρηΐδες Νηρηΐδες dicant. Sic et illud habet, *Vos autem duo (σφῶ) admodum volebatis*, Denique in dativis in ι purum desinentibus, quorum penultima α obtinet, idem fit: ut κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. Est et hoc Atticum, ubi dicitur, ἔσων, ἐπέσδων. Ejusdem consuetudinis est, quod optativos pro præteritis indicativis usurpant, qua et Homerus identidem utitur. Præterea cum nominibus fæmininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt, ut manus, mulieres: quod et Platoni familiare est, ut cum dicit, ἄγοντε, φέροντε, ἡ σοφὸς γυνή καὶ ἡ δίκαιος. sic igitur et Homerus de Junone ac Minerva loquens ait, nequaquam in nostris curribus perculsi fuerint (πληγέντι). Et, Sane Minerva invitus erat, (ἀκέων.) Et, Inclytus (κλυτὸς) Hippodameia. Porro quum dialecti multam quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando poëta dicit, *Ast age divini jaculis pectus tu Menelai*, Atticam constructionem refert. Et quando ait, *Accepit sibi sceptrum*, et Themidi pulchrigenæ acceperat pateram.

Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo variam orationem efficiat, dum utitur nonnunquam peregrinis, ut sunt prædictæ: aliquando vero præcis, ut quum dicit, ἄορ, σάκος: nonnunquam vero communibus et assuetis, ut quando ait,

εἰς παρ' αὐτῶν σώζουσι τὸ σεμνὸν τῆ λόγῃ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐγκατάσκει-
ος λόγος φιλεῖ τὴν τῆ συνήδης ἐξאלλαγὴν, ὅφ' ἥς ἐναργέστερος, ἢ
σεμνότερος, ἢ πάντα τρεπνότερος γίγνεται καὶ ἡ μὲν τῶν λείξεων
ἐκτροπή καλεῖται τρόπος, ἡ δὲ τῆς συνδέσεως, σχῆμα· καὶ ἔτι τὰ
εἶδη τῶν, ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ^a ἀναγεγραμμένα· δεασώμεθα, τί
τῶν Ὅμηρον παραλείπεται, ἢ τί ἔτερον ὑπὸ τῶν μετ' αὐτὸν
εὔρηται, ὃ ἐκεῖνος οὐκ εἶπε πρῶτος.

Τῶν τοίνυν τρόπων ὀνοματοποιῖα καὶ πάνυ σύνηδός ἐστιν αὐτῶν.
εἶδε γὰρ καὶ τὴν παλαιὰν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων, ὅτι οἱ πρῶτοι τὰ
πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος προσηγό-
ρευσαν, καὶ τὰς ἀνάστροφας φωνὰς τοῖς ἐγγεγραμμένοις ἐξετύπωσαν.
ὥς τὸ φυτῶν, καὶ τὸ ^b τρεῖζειν, καὶ μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν,
καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. ὅθεν καὶ αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνόματα οὐκ ὄν-
τα πρότερον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπώσας, οἷον τὸν δῶπον, καὶ
τὸν ἄραβον, καὶ τὸν βόμβον, καὶ τὸ ρόχθει, καὶ τὸ ἀνέβρυχε,
καὶ τὸ σῖζε, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν οὐκ ἂν εὖροι τις εὐσημότερα. καὶ
πάλιν ἄλλας τινὰς λείξεις ἐπ' ἄλλων πραγμάτων κειμένας ἐπ'
ἄλλα μετατέθεικεν. οἷον ἐστὶ καὶ τῆτο, φλέγμα κακὸν φορέεσθαι, ὃ
σημαίνει τὴν κατὰ τὸ φλέγειν ἐνέργειαν. καὶ τὸν πυρετὸν, ἀντὶ τῆ
πυρός. οἷς ὅμοιον ἐστὶ καὶ τὸ χαλκοτύπες ἀπειλᾶς. βάζεται γὰρ
εἰπεῖν τὰς ὑπὸ τῆ χαλκῆ τετυπωμένας. καὶ ὅλως ποιεῖν τῇ και-
νότητι κέχρηται μετὰ πολλῆς τῆς ἐξεσίας, τὰ μὲν ἐξאלλάσσαν

ξίφος, ἀσπίδα. Pariter admiratione dignum est, quod vulgares voces apud eum ora-
tionis gravitatem retinent. Cæterum quoniam ornata oratio a communi consuetu-
dine discedit, unde et evidenter, gravior, ac modis omnibus jucundior fit, atque
verborum immutatio, tropus, sententiarum autem, schema vocatur, horum denique
species in arte dicendi perscriptæ sunt: videamus num horum aliquid ab Homero
prætermisum sit, numve aliud quiddam a posteris inventum sit, quod ille non prius
dixerit.

Inter tropos igitur Onomatopœia admodum illi familiaris est. Noverat enim pris-
cam nominum originem, quod hi, qui primitus nomina rebus indiderant, pleraque ab
eventu appellarent, et inarticulatas voces in scripta retulissent, ut cum dicerent,
φυτῶν, τρεῖζειν, μυκᾶσθαι, βροντᾶν et his similia. Unde et ipse quædam nomina prius
non extantia ita finxit, ut conformia essent rebus per ipsa significatis. cujusmodi est,
quum ait. δῶπον, ἄραβον, βόμβον, ρόχθει, ἀνέβρυχε, σῖζε, aliaque istiusmodi, quibus ne-
mo significantiora invenerit. Est rursus ubi alias voces ad alias res pertinentes, aliis
tribuit, ut quum dicit. Μαλὸν incendium ferens. efficaciam in conflagrando signifi-
cans. Et dum febrem pro igne proponit. Quibus et hoc affine est, *Pulvera ferro
percutta*, ferro namque inflicta significare vult. Denique ut summam omnia com-
plectar, multa verborum novitate, multa cum licentia usus est, alia quidem præter

a Barnesius hoc verbo indicari putat
librum de arte Rhetorica, nominatim *Di-
onysii τέχνην*, et vel hinc intelligi hunc
libellum esse Dionysii Halic. quod mihi
non videtur. Intelligit auctor potius ar-
tem ipsam rhetoricam: ut dicimus; hæc
traduntur in arte, i. e. ab iis, qui artem

vel voce vel literis tradunt. Nec in *τέχνη*
Dionysii de tropis eorumque variis formis
agitur.

b *Τρεῖζειν*.] Secutus sum Barnesium sic
corrigentem veterem lectionem *πείζειν*.
Nam desideratur verbum exprimens so-
num.

παρα τὴν συνήθειαν, τὰ δὲ εὐσημότερα καθιςτὰς ἕνεκα τῆς καλῆς καὶ μέγεδος ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις.

Πολλὴ δὲ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τῶν ἐπιθέτων εὐπορία, ἅπερ οἰκείως καὶ προσφύως τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα, δύναμιν ἴσῃ ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ὥςπερ τῶν θεῶν ἐκάστω ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προστίθῃσι, τὸν Δία μητιέτην καὶ ὑψιβερέτην, καὶ τὸν Ἥλιον ὑπερίονα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φοῖβον καὶ ὤων. μετὰ δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν ἴδωμεν καὶ τὰς ἄλλας τρέψας.

Κατάχρησις μὲν δὴ (ἥπερ ἀπὸ τῆς κυρίως δηλημένης μεταφέρει τὴν χρῆσιν καὶ ἐφ' ἑτέρον, ἔκ ἔχον ὄνομα κύριον) ἐστὶ παρὰ τῇ ποιητῇ, ὅταν λέγῃ σειρὴν χρυσεῖην· σειρὰ γὰρ κυρίως ἐπὶ τῇ σχοινίᾳ τάσσεται καὶ ὅταν εἴπῃ, αἰγείην κυνέην. ἡ μὲν γὰρ περικεφαλαία κέκληται κυνέη παρ' αὐτῷ, ἐπεὶ ἐκ δέρματος κυνὸς γινέσθαι αὐτὴν ἔδος ἦν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν ἐξ αἰγὸς δέρματος γινομένην καλεῖ.

Μεταφορὰ δὲ (ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κυρίως δηλημένης πράγματος ἐφ' ἑτέρον μετασηγεμένη, μετὰ τῆς ἀμφὸν ἀναλόγῃ ὁμοιότητος) καὶ πολλή ἐστὶ, καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ. οἷόν ἐστιν Ἥκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλιο· καὶ, Νῆσος τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐξεφάνωται. ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἀνδρῶπον, τῆτον καὶ ἡ ἀκρόωσις πρὸς τὸ ὄρος. καὶ ὃν ἐξφανὸς πρὸς τῆτον, ὃν περικεῖται, τὸν αὐτὸν δάλασσα πρὸς νῆσον. ἀλλὰ τὸ χρῆσασθαι τοῖς ὁμοίοις ἀντὶ τῶν κυρίων ὀνόμασιν εὐειδέεσσον, καὶ ἐναεργέεσσον ποιεῖ τὸν λόγον.

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμφύχων ἐπὶ ἐμφύχα. οἷόν, Φθιγγέατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρώροιο,

consuetudinem immutans, alia vero eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ proprie, et suo loco subjectis accommodata, vim propriis nominibus æquipollentem habent: ut quum singulis Diis singulas appellationes attribuit, Jovem *consultum*, *altitonantem*, et Solem *sublimem*, et Apollinem *splendidum* vocans. Jam absoluta Onomatopœia, alios quoque tropos videamus.

Abusio quidem (quæ usum ex eo, in quo aliquid proprie significatur, in aliud, proprium nomen non habens, transfert) apud poetam est, ubi ait, catenam auream. Σειρὰ namque funiculum proprie denotat. Et ubi dicit, caprinam galeam: siquidem galea ideo apud eum κυνέη appellatur, quod ea olim ex canina pelle conficeretur. Ibi vero et eam galeam caninam vocat, quæ ex caprina pelle facta erat.

Translatio autem (quæ inde nomen sortita est, quod rem a propria significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine transferat) et multa, et varia apud illum est, ut illud: *Contulit huc fracto se magni vertice montis*. Et: *Insula, quam pontus circumluit, atque coronat*. Quam enim rationem vertex in homine, eam et cœcumen in monte: et quam corora ad eum, cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porro affinis, pro propriis nominibus utens, orationem non solum speciosiore, verum etiam evidentiore facit.

Sunt autem variae apud eum metaphoræ, quædam ab animatis ad animata, ut:

ἀντὶ τῆ ναύτης. καὶ Βῆ δὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν, ἀντὶ τῆ βασιλείᾳ. αἱ δὲ ἀπὸ ἐμφύλων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον, ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, τὴν ὑπάρειαν. καὶ ἔδρα ἀξέρεξ, τὸ γόνιμον. ἀπὸ δὲ ἀψύλων ἐπὶ ἐμφύχα, οἷον σιδήρειον νύ τοι ἦτος, ἀντὶ τῆ σκληρόν. ἀπὸ δὲ ἀψύλων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἀντὶ τῆ γόνιμον ἀσχύν. ὥς περ δὲ ὀνομάτων, ἔτω καὶ ῥημάτων εἰςὶ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ, οἷον, Ἠϊόνες βοάσασιν ἐρευγόμενης ἁλὸς ἔξω, ἀντὶ τῆ ἠχῶσιν.

Ἔτερος τρόπος ἐστὶν ἡ καλεσμένη μετάληψις, κατὰ συνωνυμίαν σημαίνεσα πρᾶγμα διάφορον. οἷον, Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρόεχε Δοῦσι. βέλεται γὰρ σημῆναι τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους. ἐπεὶ συνωνυμῇ τὸ Δοὸν τῷ ὀξεί. ὅξυ δὲ ἔ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγούμενον εἰς λεπτότητα. τοιῦτόν ἐστι καὶ τό. ἐγὼ δὲ Δῶσα παρ᾽ αἶας.

Ἄλλος τρόπος συνεκδοχῇ λεγομένη ἀπὸ τῆ κυρίως σημαίνουμένη ἑτερόν τι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων παρεξῶσα. καὶ ἐστὶν ὁμοίως ὁ τρόπος ἔτος ποικίλος. ἐκδεχόμεθα γὰρ ἥτοι ἀπὸ τῆ ὀξείας τὸ μέρος, οἷον πρὸς τεῖχος εὐδμήτον βόας αὔας. ἀπὸ γὰρ τῶν βοῶν τὰς βύρσας, ἐξ ὧν ἀσπίδες, δηλῶν βέλεται ἡ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, οἷον, Τοίην δ' αὖ κεφαλὴν ποδῖω. ^a ἀπὸ γὰρ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα σημαίνει. καὶ ὅταν λέγῃ λευκῶλεον τὴν καλὴν, καὶ εὐκνήμιδας τὰς εὐόπλους. ἡ ἀπὸ ἐνὸς τὰ πολλὰ, ὥς ὅταν εἴπῃ ἐπὶ τῆ Ὀδυσσέως ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν. ἔ γὰρ μόνος,

Cerulea navis sic est auriga locutus. Pro eo quod est, navita. Item: Ixit ad Alridem pastorem mor populorum. Pro eo quod est, regem. Aliæ autem ab animatis ad inanimata, ut: Sub extremum Idæ pedem, hoc est, radices. Item: uber agri, id est, fertilitas. Aliæ e contra ab inanimatis ad animata, veluti ferreum profecto pectus, id est, durum. Postremo ab inanimatis ad inanimata, ut semen ignis servans, hoc est naturalem originem. Porro sicuti nomenclum, ita et verborum translationes apud eum sunt, ut, Littora namque boant, feriente salo, atque procellis. Pro sonant.

Alius deinde tropus, quæ Transumptio vocatur, fit quando per cognominationem res diversa significatur, ut: Inde velocibus insulis immisit abunde. Insulas enim, quæ proprie appellantur acutæ, significare vult. Ejusdem namque significantiæ utraque vox Græcis est. Acutum namque illis non solum velocitatem motus significat, sed, etiam id cujus forma tendit in tenuitatem. Istiusmodi et hoc est: Ego autem festinans astili.

Alius tropus Intellectio vocatur, quando ex eo, quod proprie significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur. Estque simili modo varius; aut enim ex toto partem intelligimus, ut, ad murum bene structum boves torridos. Boum namque appellatione, corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum, ut: Injussimodum autem caput desidero. Siquidem voce capitis, totum hominem significat. Et quando pro pulchra, candidis ulnas præditam, et pro bene armatis, bene ocreatos dicit. Aut ab uno multa, ut quando ita de solo Ulysse dicit, Postquam sacrum Trojæ oppidum devastavit. Neque enim ille solus, sed una cum aliis Græcis Trojam

^a Ap. ipsum positam Od. α'. 346. est: τοίην γὰρ etc.

ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις ἔλῃσι τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν. ἀπὸ δὲ τῶν ποτλῶν τὸ ἐν, οἶον· εἴδεά δ' ἡμερόεντα. τετῆσι τὸ εἴδος. ἀπὸ δὲ εἶδος γένος, Μαρμάρω ὀκευόεντι βαλὼν. εἶδος γὰρ λίθος ὁ μάρμαρος· ἀπὸ δὲ γένος, τὸ εἶδος. οἶον, "Ορνήδας γινῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι. καὶ γὰρ ἔ πάντας, ἀλλὰ τὰς μαντικὰς ὀρνίθας εἰπεῖν βέλεται. ἀπὸ δὲ τῶν παρεπομένων τὴν προῶν, οἶον, Πάονδας, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. ἀπὸ γὰρ τῶ τόξῳ, τὴν περὶ τὸ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ. καὶ, Ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδαρ, καὶ Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγόν. ἀπὸ γὰρ τῶ συμβαίνοντος ἐπὶ μὲν τῶ προτέρῳ τὸ ἥλαυνον, ἐπὶ δὲ τῶ δευτέρῳ τὸ ἔτρεχον δηλοῖ. ἀπὸ δὲ τῶ προηγμένῳ, τὸ ἀκόλεθον, λύσε^a παρθενικὴν ζώνην. ἀκόλεθεῖ γὰρ τέτω τὸ διεκόρευσεν. ἀπὸ δὲ τῶ ἀκόλεθε, τὸ προηγμένον, ὡς ὅταν ἐναρτίζῃν λέγει τὸ φονεύειν, ἀντὶ τῶ σκυλεύειν.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ μετωνυμία, λέξις ἐπ' ἄλλῃ κυρίως κειμένη, ἄλλο δὲ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνουσα. οἶον ἐστὶ παρ' αὐτῶ. Ἡμῶς ὅτ' αἰζχοὶ Δημήτρεα βωλοτομεῦσι^b τὸν γὰρ πύρινον κατπὸν δηλοῖ, ἀπὸ τῆς εὐρέσεως Δήμητρος ὀνομάσας, καὶ ὅταν εἰπῇ, Σπλάγγγα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίσιοιο· ἐν γὰρ τῷ Ἡφαίσῳ ὀνόματι, τὸ πῦρ λέγει. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις καὶ τέτω· ὅς κεν ἐμῆς γε χοῖνικος ἄπτηται. λέγει γὰρ τὰ ἐμπειροχόμενα ἐν τῇ χοίνικι.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ ἀντωνομασία, λέξις δι' ἐπιθέτων, ἡ συσσήμων, ὄνομα ἴδιον σημαίνουσα, ὡς ἐν τέτω· Πηλείδης δ' ἐξαυ-

evertit. E contra ex multis unum, ut *Pectora jucunda*, pro pectus. Præterea ex specie genus, ut *marmore aspero jacto*. Marmor namque saxi species est. Aut e contra ex genere species, ut: *Noscere aves, et idonea dicere multa roganti*. Siquidem non quasvis, sed augurales tantum aves dicere vult. Ad hæc ex adjunctis effectum rei, ut: *Pandarus, huic dono dedit arcum Phæbus Apollo*. Arcus enim nomine jaculandi peritiam notat; et: *Sedentes dealbabant aquam*, et: *Alii vero tota die jugum movebant*. Ex accidenti namque in priori exemplo, remigabant, in posteriori autem, currebant, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens, ut: *Virginem solvit zonam*, ex eo namque sequitur, quod vitaverit. E contra ex consequenti præcedens, ut quando pro occidere dicit, *exarnare*, id est, spoliare.

Est autem et alius tropus *Denominatio*, quæ fit, quando vox de alia re posita, aliud quiddam secundum relationem significat, ut est apud eundem, *Cum juvenes terræ Cererem concidere pergunt*. Triticeum namque fructum designat, quem sic ab inventrice Cerere denominavit. Et ubi ait: *Viscera Vulcanum super ut transfixa tenebant*. Vulcani namque voce ignem declarat. Porro affine jam dictis et hoc est: *Qui meam chænicem attigerit*. ea namque, quæ in chænice continentur, innuit.

Præterea et alius tropus, *Pronominatio* vocatur, et fit, quum epithetum, aut con-significativum pro proprio nomine accipitur, ut, *Æacides Atiden* rursus voce *petulca*

^a Παρθενικὴν] Edd. omnes Homer. habent παρθείνην, Od. λ'. 244.

^b Hic versus nec in Iliade nec in O-

dyssea hodie extat: cum cætera fere inde sumta sint.

τις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε. Δηλοῖ γὰρ διὰ τῶν τόν τε Ἀχιλλέα, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. καὶ πάλιν. Θάρσει Τριτογένεια, φίλον τέκος. καὶ ἐν ἄλλοις, Φοῖβος ἀκερσεκόρης. τὸ μὲν γὰρ τὴν Ἀθηᾶν, τὸ δὲ, τὸν Ἀπόλλωνα δηλοῖ.

Ἐσὶ καὶ ἡ ἀντίφρασις λέξις, τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα, ὡς ἐν τῷ. Οὐδ’ ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. Βέλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον, ὅτι ἰδὼν αὐτὸς ἐλυπήθη.

Ἐσὶ καὶ ἡ ἔμφρασις, ἥ περ δι’ ὑπονοίας ἐπίτασιν τῷ λεγομένῃ παρίησιν, οἷον Αὐτὰρ ὅτ’ εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὃν κάμ’ Ἐπειός. ἐν γὰρ τῷ καταβαίνομεν, τὸ μέγεθος τῷ ἵππῳ ἐμφαίνει. ὅμοιον δὲ καὶ κῆνος πᾶν δ’ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. καὶ γὰρ ἐν τῷ παρέχει μείζονα ἔμφρασιν, ὡς βαπτισθέντος ἔτω τῷ ξίφει, ὥστε δερμανθῆναι. Τοιοῖδε μὲν οἱ τῶν λεγομένων τρόποι, ὑπὸ Ὀμήρῳ πεποιημένοι.

Ἰδωμεν δὲ καὶ τὰς τῆς συντάξεως ἐκτροπὰς, τὰ καλέμενα σχήματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος Ὀμήρος ὑπέδειξε. τὸ δὲ σχῆμά ἐστι λόγος ἐξηλλαγμένος τῷ ἐν ἔθει κατὰ τινὰ πλάσιν, κόσμῳ ἢ χρείᾳ χάριν. κάλλος μὲν γὰρ τοῖς λόγοις περιτίθησι διὰ τῆς ποικιλίας, καὶ μεταβολῆς λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν. χρείαν δὲ εἰς τὸ ἐξῆραι καὶ ἐπιτεῖναι τὰς ποιότητας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ πλεονασμὸν ποιεῖ, ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τῷ. Χρυσὲ δὲ εἰσῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. τὸ γὰρ πάντα μηδὲν συντελεῖν ἐγκρίνεται. ἐσὶ δὲ ὅτε κόσμῳ χάριν. Ἡ μάλιστα δὴ τέθηκε Μενoitis ἄλκιμος υἱός. τὸ γὰρ μάλιστα πλεονάζει κατὰ συνήθειαν ἀττικήν.

Increpuit. Per hæc enim Achillem, et Agamemnonem intelligit. Et rursus: *Sis animo fidens Tritonia, filia chara.* Et in aliis, *Phæbus intonsus.* illic enim Minervam, hic vero Apollinem denotat.

Est et *Antiphrasis*, dictio quæ contrarium, quam præ se fert, significat. ut in hoc, *Hos ubi conspexit, non est latatus Achilles.* Contrarium enim dicere vult, nempe quod his conspectis indoluerit.

Est et *Emphasis*, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit, ut: *Ast in equum descendentes, quem struxit Epeus.* Dum enim inquit, *descendentes*, equi magnitudinem declarat. Simile autem et illud est, *Totus vero gladius sanguine incaluit.* per hoc enim majorem emphasin ostendit, quod ait ensem adeo sanguine tinctum fuisse ut incaluerit. Hujusmodi quidem tropi ab Homero ficti sunt.

Videamus autem et constructionis mutationes, quæ figuræ appellantur, num et has Homerus primus invenerit. Porro *Figura* est sermo a communi consuetudine recedens, ornatus, seu utilitatis gratia, secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solum venustiore, sed etiam stylum gravio-rem efficit. Utilis autem est quod rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem *pleonasmus* nonnunquam metri causa utitur, ut in hoc: *Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta.* nam vox omnia, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatus causa fit: ut, *Certe omnino mortuus est Menæti strenuus filius.* vox namque *μάλα* Omnino Attica consuetudine abundat.

Ἄλλοτε δὲ διὰ πλείονων λέξεων τὸ σημαίνονμενον ἀποδίδωσιν, ὃ καλεῖται περίφρασις, ὡς ὅταν λέγῃ, υἱὰς Ἀχαιῶν τὰς Ἀχαιῆς καὶ βίην Ἡρακλεῖν τὸν Ἡρακλέα.

Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ κατὰ ἐναλλαγὴν σχηματίζει, τὴν εἰθισμένην τάξιν ἀνατρέφων. Καὶ ἦτοι ἐν μέσῳ λέξιν ἐντιθεῖς, ὃ καλεῖται ὑπερβατὸν, ὡς ἐν τέτῳ Αἵματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἀντὶ τῆς λέων ταῦρον κατεδηδώς. καὶ λέξιν μὲν ἔτως ὑπερβιβάζει. ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλον λόγον, ὡς ἐν τέτῳ Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος Δεῖοιο. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶν Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος Δεῖοιο.

Τῆ δ' αὐτῆς εἶδους ἔχεται καὶ ἡ καλεχμένη παρεμβολή, ὅταν ἐξωδῶν τινα μηδὲν προσήκοντα τοῖς προκειμένοις ἐμβάλῃται, ἃ καὶ ἐξέλη τις, ἐδὲν τῆς συντάξεως ἀφαιρεῖ, οἷόν ἐστι· Ναὶ μὰ τὸδε σκήπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα, καὶ ὄβρις Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, Οὐδ' ἀναδελήσει. περὶ γάρ· ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε. καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα περὶ τῆς σκήπτρου λέγει. εἴτα ἐπιφέρει τὸ ἀκόλουθον τῇ ἀρχῇ· Ἡ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται υἱὰς Ἀχαιῶν.

Ἐστὶ παρ' αὐτῶ καὶ ἡ Παλιλλογία, ἐπανάληψις ἑσσα μέρες τινὸς λόγου, ἢ πλείονων λέξεων ἐπαναλαμβανομένων, ὃ καὶ ἀναδίπλωσις καλεῖται, οἷόν ἐστι· Τῆ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ. Ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἃ ἀναλαμβάνομένων, ὡς ἐν τῷ· Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόν-

Nonnunquam vero pluribus vocibus significatum refert, quæ figura *Circuitio* appellatur: ut quum dicit, *Filios Achivorum*, pro *Achivos*: et *vim Herculeam*, id est *Herculem*.

Talia vero per *mutationem* figurate dicit, dum consuetam structuram invertit, et aut vocem in medio interponit, quæ figura *Transgressio* vocatur, ut in hoc: *Haud secus atque leo de taurum pascit obesum*: pro eo quod est, leo taurum depascit. Ac vocem quidem sic transgreditur; aliquando vero totam orationem, ut in hoc: *Filii Achivorum clamant*, ac personat omne *Navigium*, vocem dum tollit *Achiva* juvenitus, *Applaudens verbis, quæ fecit divus Ulysses*. Ordo namque est: *Argivi multum clamabant, divini Ulyssis orationem commendantes*.

Ejusdem speciei figura est, quæ *Interpositio* vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur, quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit, ut est illud: *Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla, nec ullos Ramos producet, postquam trunco illud ademptum, Florescet neque; nam quod ferrum rasis acutum, etc.* quæcunque de sceptro dicit. Tandem principio quadrans, infert: *Certe olim cupiet Peliden turba Pelasga*.

Est autem apud eum et *Palilogia*, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum, quæ repetuntur. quæ figura et *Reduplicatio* vocatur, ut est: *Huic adversus eo, quamvis sit flammea dextra. Flammea dextra licet, vis ignea denique ferri*. Aliquando vero interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur, ut in hoc:

a Ἀναλαμβάνομένων,] Sic bene correxit ἱπαναλαμβανομένων, et figura hæc est ἱπανα- Barnesius pro ἀντιλαμβάνομένων; mox est ἀλληψις.

τας, Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἄλλων. Ἐσι- δὲ τὸ σχῆμα κίνησιν ἐμφαίνον τῷ λέγοντος, καὶ ἅμα κινῶν τὸν ἀκροατὴν.

Τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ἡ Ἐπαναφορὰ, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλειόνων κώλων ταὐτὸ μόριον ἐπαναλαμβάνηται. τέττε δὲ παράδειγμα παρὰ τῷ ποιητῇ. Νιρεὺς δ’ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱός, Χαροποῖό τ’ ἀνακτος, Νιρεὺς, ὃς κάλλιος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν. καὶ ἔσιν ὁμοίως τὸ σχῆμα οἰκειότατον κινήσεως καὶ εὐεπτείας.

Ἐστὶ παρ’ αὐτῷ καὶ ἡ Ἐπάνοδος, ἥπερ ἐστὶν, ὅταν δύο πράγματα καὶ ὀνόματα προτιθεῖς τις, μήπω τῷ νῦν πέρας ἔχοντος, ἐπανήνῃ ἐφ’ ἐκάτερον τῶν ὀνομάτων, ἀποδιδὼς τὸ τῆς διανοίας ἐλλειπές, ὥς ἐν ἐκείνῳ. Ἀρξῆς τε βροτολοιογός, Ἐρῖς τ’ ἄμμοτον μεμαυῖα. Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος, Ἀρξῆς δ’ ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχρος ἐνώμα. ἔργον δὲ τῷ σχήματος ποιικιλία καὶ σαφήνεια.

Ὑπάρχει δὲ Ὅμοιοτέλευτον σχῆμα παρ’ αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ κῶλα εἰς ὁμοίας τῶν ἥχων ἔξεις τελευτᾷ, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα, οἷον ἐστὶ. Χρῆ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐδέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ ἐν ἐκείνῳ. Οὐλυμπονδ’, ὅθι φασὶ Δεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ Ἑρμηναι, ἔτ’ ἀνέμοισι τινάσσεται, ἔτε ποτ’ ὄμβρῳ Δεύεται, ἔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ’ αἰθήρῃ Πέπταται ἀνέφελος, λευκῇ δ’ ἐπιδίδρομεν αἴγλη. Ὅταν δὲ εἰς ὀνόματα ὁμοίως κληνόμενα λήγωσιν αἱ περίοδοι, ἢ τὰ κῶλα, καὶ ταῦτα εἰς πτώσεις ὁμοίας, ὁμοιοπτῶτον τῷτο ἰδίως ὀνομαζέται, οἷον ἐστὶν Ἡὔτε ἔθνεα εἰσι μελίσσάνων ἰδινάων, Πέτρης ἐκ γλάφυρῃς αἰεὶ

Ille quidem Æthiopas adiit, procul inde colentes, Æthiopas reliquis divisos partibus orbis. Porro figura hæc non solum dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.

Ejusdem generis est et *Relatio*, cum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur, cujus exemplum apud poetam hoc est: *Nireus deinde rates ex Syma tres agit aquas, Nireus Aglaïæ gnatus, Charopique potentis, Nireus ad Trojam quo non formosior alter.* Etque similiter et hæc figura affectui movendo, et suaviloquentiæ perquam familiaris.

Est præterea apud eum et *Regressio*, quæ fit, quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nominum redit, ac sententiæ defectum complet, ut in illo: *Mars homicida, dea et Contentio litigiosa, Hæc etiam turbas ciet, ac hostilia multa, Mars autem manibus prægrandem concutit hastam.* Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere.

Ad hæc schema apud illum est, *Similiter desinens*, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentes, ut est: *Præsentem hospitio excipies mittesque volentem.* Et in illo: *Fertur olympus, ubi sedes siet alta deorum, Nec vento, pluviaeque siet penetrabilis unquam, Quem super alta cadat nec nix, sed lucidus nix Panditur, hunc itidem splendor super emicat albus.* Quando vero in nomina, quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, *Similiter cadens propriè appellatur*, ut est: *Gens ut apum si quando frequens venit, atque cavernis Egreditur, semper veniente examine magno.* Prædicta vero et his similia.

νέον ἐρχομενάων. τὰ δὲ εἰρημένα, καὶ τὰ τοιαῦτα, μάλιστα προς-
τίθῃσι τῷ λόγῳ χάριν καὶ ἡδονήν. δεῖγμα δὲ τῆς περὶ σύνθεσιν φι-
λοτεχνίας, ὅτι καὶ πολλάκις καὶ δυοὶ σχήμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἔπεισι κέχρηται, τῇ τε ἐπαναφορᾷ, καὶ τῷ ὁμοιοτελεύτῳ, ὡς ἐν
ἐκείνῳ· Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσδω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσδω· Εὐ δὲ
τις ἵπποισι δεῖπνον δότῳ ἀκυπόδεσσι.

Τῶν ἔχεται κακείνο τὸ σχῆμα τὸ καλέμενον Πάρισον, ὃ γί-
νεται ἐκ δυοῖν ἢ πλεόνων κώλων, ἴσας ἀλλήλαις τὰς λέξεις ἐχόν-
των. καὶ τῷτο δὲ προῶτος Ὅμηρος ἐποίησεν εἶπ᾽· Αἰδέσθην μὲν
ἀνήρασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. καὶ πάλιν, Μηριμὸν μὲν ἀπορ-
ρίψαι, φιλότῃτα δ' ἐλέσθαι. καὶ τῷτο δὲ, ὅτι πολὺν ἔχει τῆς
φράσεως κόσμον, εὐδηλον. τῆς δὲ ὁμοίας χάριτος ἔχεται καὶ ἡ πα-
ρονομασία, ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεῖδῃ
εὐθὺς κατὰ σύμμετρον διάσημα, οἷόν ἐστιν· Οὐδὲ γὰρ εἰδὲ Δρύ-
αντος παῖς, κρατερὸς Λυκόεργος. καὶ ἐν ἄλλῃ· Τῶν ἦτοι Πρό-
δοος Δοὸς ἡγεμόνευσεν.

Καὶ τὰ μὲν προειρημένα ἦτοι κατὰ πλεονασμὸν, ἢ κατὰ τινα
ποιᾶν πλάσιν σχηματίζεται. ἄλλα δὲ κατὰ ἔνδειαν λέξεως, ὧν
ἐστὶν ἡ καλεσμένη Ἑλλειψις, ὅταν καὶ ἄνευ τῆ ρηθῆναι τινα λέξιν ἐκ
τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνεται, οἷόν ἐστι· Δάδεκα δὲ σὺν νη-
υσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἄνδρῶπων. Πεζὸς δ' ἔνδεκα φημί. Λεῖπει
γὰρ τὸ ἀλαπάξαι, νοεῖται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων. κακείνο δὲ λέ-
γεται κατὰ ἑλλειψιν· Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρεσ·
ἐνδεὶ γὰρ τὸ ἐξί· καὶ, ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγάλῃστος Αἰ-
νεῖο. Λεῖπει γὰρ τὸ πάρεσιν, ἢ συμβέβηκεν, ἢ τι τοιῶτον. τοιῶ-
τόν ἐστι καὶ τὸ Ἀσύνδετον, ὅποταν ἐξαίρονται οἱ σύνδεσμοι οἱ συν-

multum gratiæ et voluptatis orationi addunt. Cæterum specimen industriæ suæ cir-
ca compositionem dedit, quod sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus
est usus, nempe epanaphora, et similiter desinente, ut in illo: *Belle quisque acuat
telum, belle et sibi scutum Ponat, et inde suis det pabula grata caballis.*

Sub his illud schema continetur, quod *Compar* appellatur, fitque ex duobus, aut
pluribus membris, pares inter se voces habentibus. Hujus vero Homerum primum
autorem esse constat. dicit enim inter cætera, *Veriti quidem sunt abnuere, timuerunt
autem suscipere.* Quod vero et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemi-
ni obscurum est. Porro eandem gratiam et *Agnominatio* habet, quando præter no-
men, de quo agitur, aliud ei simile statim modico spacio subjungitur, ut est: *Non
siquidem hoc voluit validus rex ille Lycurgus.* Et in alio, *Queis Prothous celer im-
peritabat.*

Cæterum prædicta aut per pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum
figurate dicuntur: alia vero per verbi defectum. quorum e numero et hæc figura est,
qui *Defectus* appellatur, quando etiam omissa aliqua voce sensus ex prædictis patet,
ut est: *Exciditque hominum duodenas navibus urbes, Undenas autem affirmo cum
Marte pedestri.* Deest enim, *vastasse*: intelligitur autem ex prædictis. Illud etiam
per defectum dicitur, *Optima avis charam patriam defendere ferro.* Deest enim ver-
bum, est. Et *Elheu magnanimi dolor* *Æncæ* mihi certe, Subauditur enim, adest, seu
accidit, aut simile quiddam. Hujusmodi est et *Dissolutio*, quando conjunctiones
locutionem conjungentes tolluntur. Quod non solum celeritatis, sed etiam empha-

θέοντες τὴν φράσιν, ὅπερ ἔ μόνον τάχως, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται, οἷον ἐστὶ τῷτο. Ἰομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ ὄρουμα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Εὖρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης. Ἐν τέτοις γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος ἐξήρηται, τὸν τάχισον τρόπον τῆς ἀπαγγελίας ζητῆντος τῷ λέγοντος.

Ἔστιν ἐν τοῖς σχήμασι, καὶ τὸ καλέμενον ἀσύντακτον, ὃ καὶ Ἀλλοίωσις καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ συνήδης τάξις ἀλλοίωσις γένηται, καὶ ἐστὶ ποικίλη, ἕνεκα τῷ κόσμον ἢ χάριν ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις τῆς μὲν συνήδης τάξεως ἔ δοκῆσης ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τι δὲ ἴδιον ἀναφοράς ἐχέσης ἀκολουθεῖαν.

Συμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων, οἷον ἐστὶ τὸ κλυτὸς Ἴπποδάμεια, ἀντὶ τῷ κλυτή. καὶ Δῆλος ἕρση, ἀντὶ τῷ Δήλεια. σύνηδες γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς χρῆσθαι τοῖς ἄρσενικοῖς, καὶ ἀντὶ τῶν δηλυκῶν, ὡς κρείττοσι, καὶ δυνατωτέροις, ἔκ ἀμέτρου μέντοι, ἐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δέη χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτω, ἐκτὸς ὄντι τῷ σώματος περὶ ἔ ἐστὶν ὁ λόγος. ἐκείνο μὲν γὰρ ἐστὶ περὶ τὸ σῶμα, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, ὁ καλὸς, ἡ καλή, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτὸς δὲ, οἷον ἐνδοξος, εὐτυχής. καὶ ἔτι ταῦτα διὰ τὸ σύνδετον ἐπαμφοτερίζει. καὶ γὰρ καθολικῶς πάντα τὰ σύνδετα κοινὰ ἐστὶν ἑκατέρωθεν γένος, καὶ ὅταν κοινῶς ἀρρένικῳ καὶ δηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρεται ῥῆμα, ἢ μετοχή, τὸ ἀρρένικόν ἐπικρατῇ, ὡς ἐν τῷτο. Πασθενικαὶ τε, καὶ ἡΐδεσι ἀπαλὰ φρονέοντες.

Τινὰ δὲ καὶ παρὰ τὴν τῶν διαλέκτων ιδιότητα ἢ τὴν τότε συνήθειαν λέγεται διαφθεῖναι, οἷον ἐστὶν Ἐχει δὲ τε κίονας αὐτὸς μακράς. Ποιλλὰκις δὲ καὶ μέτρον χάριν ἐναλλάσσει τὰ γένη ὡς ἐν τῷτο, Δῶξόν τι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι. τὸ μὲν

seos affectu plenè gratia fit, quemadmodum illud: *Per quercula tuo jussu penetramus Ulysses, Ædiculas Ciræ deprendimus hic fabricatas.* In his enim, et conjunctio sublata est, dum is, qui dicit, brevissimum enunciationis modum quærit.

Est inter schemata etiam id, quod *Incongruum*, seu *Variatio* appellatur, et fit dum consueta structura mutatur, et varia redditur, ut oratio a vulgari constructione discedens eo majorem gratiam ac elegantiam habeat: ita tamen ut illius ordo quiddam proprium habeat, ad quod referatur.

Contingit autem sæpenumero, ut nominum genera commutentur, ut est illud: *Indyctus Hippodamia*, pro *inclyta*. Et, *feminea* ros, pro *femineus*. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro femininis tanquam potioribus et vehementioribus uti. Nec vero sine modo citraque rationem hoc fecerunt, sed quando adjectivo nomine utendum fuit, quod extra corpus erat, de quo mentio fiebat. illa namque circa corporis dotes versantur, magnus magna, pulcher pulchra, et istiusmodi. Hæc autem ad animi bona pertinent, ut gloriosus, fortunatus. Atque hæc etiam in compositione ambigua sunt. Etenim in universum omnia composita utrique generi communia sunt. Ad hæc quando simul masculino et feminino nomini verbum seu participium infertur, ibi tum masculinum prævalet, ut in hoc: *Virgineum decus*, ac *juvenes puerilia amantes*.

Quædam etiam præter dialectorum proprietatem, seu morem tum consuetum, aliter ab eo dicuntur: ut est, *Ipse habet egregios valde, longosque columnas.* Sæpenumero autem et metri causa genera commutat: sicuti in hoc, *Dono tibi hoc donum*,

γὰρ τέκνον ἔδετ' ἐρον ὄνομα, ἐπήνεγκε δὲ ἄρσενικόν τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Διώνης πρὸς τὴν Ἀφροδίτῃν εἰρημένον. Τέτλαδι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχει κηδομένη περ. τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίας καὶ κεῖνο ἔχεται, Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ θηβαίῃς Τειρεσίαιο, Σκηπτρον ἔχων. τὸ γὰρ ἔχων, ἔπρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τῆ σώματος, τῷ ἐστὶ πρὸς τὸν Τειρεσίαν, ἤρμωσε. πολλάκις γὰρ ἔπρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν. ὡς ἐν τῷ Πᾶσιν ὁρίσθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα Πηλείωνα. Τὸ γὰρ ἐλπόμενοι, ἔχ' αἱ φάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αἱ φάλαγγες συνεῴσι. Καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλάσσει ὡς ὅταν εἴπῃ, Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν ἔποτ' ἐρωεῖ. ἐπεὶ γὰρ συνανύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος, προσιπῶν τὴν νεφέλην, ἐπήνεγκε τὸ ἔδετ' ἐρον, νέφος. ὅμοια δ' ἐστὶ τῷ καὶ κεῖνο τὰ ἔπη Τῶν δ' ὥς τ' ὁρίσθη πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ, Χηνῶν, ἣ γεράνων, ἣ κύκνων δελικοδείρων, Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πετεύγεσσι. Προθεῖς γὰρ ἔδετ' ἐρον τὸ γενικὸν τῶν ὁρίσθη ὄνομα, εἶτα ὁ θηλυκῶς εἰπὼν τὰ εἰδικά, ἐπήνεγκε πάλιν ἔδετ' ἐρον τὸ γλαυγχιδὸν προκαθίζοντων, ἀποδιδὼς τὸ οἰκτεῖον τῷ γενικῷ ὀνόματι τῶν ὁρίσθη.

Ἄμα δὲ τῷ γένει, καὶ τῆς ἀριθμῆς ἐναλλάσσει πολλάκις ὁ ποιητὴς, λέγων Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. Προθεῖς γ' ἔστι ἐνικόν, ἐπήγαγε τὸ πληθυντικόν, δηλονότι πρὸς τὸ σημαί-

mi charissime τέκνον nate. Siquidem τέκνον nomen neutrius generis est, cui adjectivum masculinum *chare* intulit, dum vocem ad personam refert. Simile est et illud, quod a Dione ad Venerem dicitur, *Nata fer,* atque animo duro tolerato dolores. Eiusdem autem proportionis et illud est, *Tiresia* advenit Thebani ratis imago, *Sceptra* tenens. Participium namque ἔχων, non ad umbram, sed ad genus corporis, hoc est, ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Sæpe enim non ad vocem, sed ad sensum respicit, ut in hoc: *Omnibus est animus motus, motæque phalanges, Æaciden* cupiunt, *qui naves desiderat altas.* Non enim phalanges, sed viri, unde illæ constant, Achillem desiderabant. Præterea et secundum aliam mutationem, genera permutat, ut quum dicit: *Cœnula* contexit *nebula* hunc, *immobile* perstans. Quum enim nebula et nubes ejusdem significantiæ sint, et modo de nebula locutus esset, νέφος, quod neutrius generis apud Græcos est, intulit. Similia autem huic et illa carmina sunt: *Ut volucrum istarum volitant examina multa, Strymoniaque græves, anser, colloque superbus* *Albus* olor gaudent *alīs* hinc inde volant quum. Etenim quum generale avium nomen in neutro genere præmisisset, ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert, nempe cum strepitu desidentium: reddens videlicet id, quod generali avium nomini familiare est.

Non solum autem genus, sed et numerum poeta sæpe commutat, dicens: *Turbæ* rates Græcas adeunt, *permagna* frequensque. Singulari enim supposito, plurale ap-

a θηλυκῶς] Barnesius scribendum putat ἄρσενικῶς, et versio lat. edd. vet. habet masculino: velut de nominibus animalium versu secundo memoratorum loque-

retur scriptor; ego θηλυκῶς verum puto. et pertinere ad ἀγαλλόμεναι, quod refertur ad ὁρίσθη.

νόμειον ἀναφέρειν. ἐπειδήπερ ἡ πληθὺς τὴν μὲν προσηγορίαν ἐστὶν ἐνικόν, πολλὰς δ' ἐν αὐτῷ περιείληφεν. Ἐκ τῆς ἐναντίας δὲ ἐστὶ τὸ ὁμοιον, ἐπειδὴν προτεθέντος τῆς πληθυντικῆς τὸ ἐνικὸν ἐπενεχθῆ, ὡς ἐν τέτρω. Οἱ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, Πρόσσω πᾶς πέτεται. τὸ γὰρ πᾶς, τῷ λόγῳ ἐνικὸν ἐστὶ, τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους, ἴσον δυνάμενον τῷ πάντες. τῆς δὲ αὐτῆς τῆς σχήματος ἰδέας ἐστὶ καὶ κείνο. Οἱ δὲ Πύλον Νηληϊὸς ἐκτίμενον πτολίεθρον Ἴξον, τοὶ δ' ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον. Νοῶνται γὰρ οἱ Πύλιοι.

Περὶ δὲ τὰς πτώσεις γίνεται ἀλλοιώσεις παρ' αὐτῶ, εὐθείας μὲν καὶ κλητικῆς ἐναλλασσομένης, ἐν τοῖς τοιςτοις. Αὐτὰρ ὁ αὐτεῖς Θύεες Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι. Καὶ, νεφεληγέρετα Ζεὺς. καὶ, Δὸς φίλος, ἔ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν. γενικῆς δὲ καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιςτοις, Τρῶσι μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Διοειδῆς. ἀντὶ τῆς Τρώων. καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας, Ἡ δ' αὐτῆς τετάνυστο περὶ σπείος γλαφυροῖο, ἀντὶ τῆς περὶ σπεί. καὶ τέτων δὲ ἐστὶν ἡ αἰτία αὕτη, ὅτι συγγενεῖάν τινα ἐδόκεν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας ἢ τε εὐδεῖα, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑδετέροις εἰσὶν αἱ αὐταὶ, καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀρρένικῶν καὶ δηλῶν, ἥτε εὐδεῖα, καὶ ἡ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ ἡ αὐτὴ ἐστὶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γενικὴ πρὸς τὴν δοτικὴν ἔχει τινὰ συγγένειαν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς δυῖνοῖς ἀριθμοῖς ἐπὶ πάντων τῶν ὀνομάτων εὐρίσκειται. ὅθεν εἰκότως παρὰ τὴν συνήθειαν τὰς πτώσεις ἐναλλάσσει. ἐνίοτε δὲ καὶ λόγους ἐστὶν εὐρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ, ἐπιεάμενοι πεδίοιο. καὶ τὸ, διέπρησσον πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐπέρων διὰ τῆς πεδίσ. εὖ δὲ ἔχει παρ' αὐτῷ ἡ τῶν πτώσεων μεταβολὴ ἐν ἀρχῇ

positum subdidit, dum videlicet sensum magis quam vocem respicit. Siquidem vox multitudo, appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complexitur. Simile autem a contrario est, quando supposito plurali, singulare appositum infertur, ut in hoc: *Et habentes pectora magna Quisque volat prorsum.* Quisque enim voce quidem singularis numeri est, dum autem ad multitudinem refertur, idem pollet quod Omnes. Eandem schematis formam et illud habet: *Hi Pylon attingunt. Neleia maenia clara, Hi maris ad litus rem divinam faciebant.* Pylia namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur: *At Thyesta Agamenonni gestandum relinquit.* Et, *Nubium congregator Jupiter.* Et, *Da mihi charus, et haud deterrimus inter Achivos.* Genitivus autem et dativus in huiusmodi mutatur, *Prima acie certat Phrygibus Paris optimus ille.* Pro eo quod est, Phrygum. Et e contra, *Hæc extenta jacet iuxta spelæa cavata,* pro, circa speluncam. Atque mutationis istius causa est, quod nominativus, accusativus, et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, propterea quod nomina neutrius generis, et pleraque masculina, ac fæminina, tres istos similes casus habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit, ut et Homerus casus haud immerito præter consuetudinem mutet. Nonnunquam autem et rationes est invenire istius mutationis, ut in hoc: *Scientes campi, et, Pertransibant campum.* perinde namque est, ac si diceret, transibant per campum. Belle autem et ca-

ἐκατέρων τῶν ποιήσεων, ἐν αἷς προθεῖς τὴν αἰτιατικὴν, ἐπήνεγκε τὴν εὐθείαν, εἰπὼν· Μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἥ μιν ἰ' Ἀχαιοὶς ἄλγε' ἔθηκε. καὶ, "Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μῆσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. ἔσι δὲ ὅτε τῇ γενικῇ τὴν εὐθείαν ἐπιφέρει. ὡς ἐν τέτῳ, Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσι. πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρως σχηματίζει. ὡς ἐν τῷ· Φημὶ γὰρ κατανεῦσαι ὑπερμένεα Κρονίωνα, "Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ἀκυρόεσιν ἔβαινον Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, Ἀεράπτων ἐπιδέξῃ, ἐναίσιμα σήματα φαίνων. τέτῳ δὲ ὁμοίον ἐστὶ καὶ κεῖνο· Ὅδ' ἀγλαΐῃφι πεποιθῶς, Ῥίμφα ἐγείνα φέρε. καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κατὰ τινα ἀρχαϊκὴν συνήθειαν. καὶ ἔδὲ ταῦτα ἀλόγως. εἰ γάρ τις τὰς μετοχὰς ἀναλύσει εἰς ῥήματα, εὗροι ἂν τὸ ἀκόλῃδον. τὸ γὰρ ἀεράπτων ἴσον ἐστὶ τῷ ἥεραπτε. καὶ τὸ πεποιθῶς τῷ ἐπεὶ πέποιθε. τέτοις ἐστὶ καὶ κεῖνα παραπλήσια, Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ἔρανὸν εὐρὺν ἰκάνει. καὶ, Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν Ἦε, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἄλογον γὰρ τὸν μέλλοντα περὶ δυοῖν τινῶν λέγειν, προτάζει τὴν εὐθείαν πᾶσιν, καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐκατέρω φυλάτταντα, ἀπεργάζεσθαι κοινὸν τῷ λόγῳ. ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τῷ λόγῳ χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, προδήλον. ἔσι δὲ ὅπερ τὴν κοινὴν πᾶσιν προθεῖς, τὸν περὶ ἐνὸς ἐπιφέρει λόγον, ὡς ἐν τέτῳ· Ἀμφὶ δ' ἐζομένῳ γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Καὶ τὰ εἶδη δὲ τῶν ὀνομάτων ἐξαλλάσσει, πολλάκις μὲν τὸ συγκριτικὸν τιθεῖς ἀντὶ τῷ ἀπλῷ, ὡς ἐξ ὑπερβολῆς τὸ σαύτερος ὡς κε νέηαι. ποτὲ δὲ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως ἀντὶ τῷ ἀπλῷ, ὡς τό· δι-καϊότατος Κενταύρων· τοιαύτη μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ ἐν τοῖς ὀνόμα-σιν.

suum permutatio apud illum habet, in utriusque poematis exordio, in quibus accusativo praeposito, rectum intulit, dicens: *Iram pande Dea, etc.* Magnorum fuerat quae causa dolorum. Et, *Dic mihi Musa virum vasfrum, qui multa per orbem Erravit.* Est etiam quando genitivo rectum infert, ut in hoc: *Horum nunc homines qui sum.* Multa dehinc et alio modo figurate dicit, quemadmodum est hoc: *Prædixisse Jovem affirmo, dicoque nuisse, Hocce die naves scandebunt quando marinas Argivi, exitium Trojae, satumque ferentes, Fulgura disjiciens felicia, prospera signa.* Huic autem nec illud est dissimile: *Et fretus nobilitate Festinanter eum portant sua genua.* Atque haec secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si enim quis participia in verba dissolvat, rationem deprehenderit. Siquidem fulguransidem pollet quod fulgurabat: et fretus, idem quod, cum fretus esset. His et illa sunt affinia: *Haecque duae rupes, quarum una polum attigit altum.* Et: *Hi duo discreti, quorum alter adibat Achivos, Alter at in turbam Phrygiam veniebat.* Non enim ratione caret, si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum praeponat, et eo, quod utriusque ipsorum commune est, observato, novum orationis genus efficiat. Quod autem novitas orationis multum gratiae habeat, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi praeposito, sermonem de uno infert, sicut in hoc: *Ambo sedentes venerabilior erat Ulysses.*

Nominum autem species immutat, dum saepenumero comparativum pro absoluto ponit, quemadmodum hoc per superlativum: *Sanior ut redeas.* Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo, sicuti hoc: *Justissimus Centaurorum.* Hujusmodi quidem nominum mutatio est.

Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἑξαλλαγή, τῶν μὲν ἐγγλίσεων, ὡς ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τῆ προσακτικῆ καταληφθῇ· οἷον· Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, ἀντὶ τῆ μάχε. ἢ τὸ ὀριζικὸν ἀντὶ τῆ εὐκτικῆ· οἷον· Πληθὺν δ' ἐκ ἅν ἐγὼ μυθήσομαι, ἔδ' ὀνομήνω, ἀντὶ τῆ μυθησαίμην καὶ ὀνομήναιμι. καὶ ἐκ τῆ ἐναντίς, εὐκτικὸν ἀντὶ ὀριζικῆ, οἷον· Καὶ νῦ κεν ἐνδ' ἀπόλοιο ἄναξ, ἀντὶ τῆ ἀπώλετο. Τῶν δὲ χρόνων ὅταν ὁ ἐνεσῶς ἀντὶ τῆ μέλλοντος τεῖδῃ, ὡς ἐν τέτῳ· Τὴν δ' ἐγὼ ἐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ἀντὶ τῆ ἐπελεύσεται. ἢ ἀντὶ τῆ παρῳχῆκότος· Ἐνδ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολλὸν δ' ὕδαρ Καλὸν ὑπεκπερέει, ἀντὶ τῆ ἔρρει. ἢ μέλλων ἀντὶ τῆ ἐνεσῶτος· Οἱ μὲν δυσομένεσ· Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος. ἢ ἀντὶ τῆ παρῳχῆκότος· Δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, ἀντὶ τῆ εἴπε.

Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρ' αὐτῷ πολλάκις, καὶ τίθεται ἀντὶ ἐνεργητικῶν παθητικὰ, ἢ μέσα, οἷον· Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῦ μέγα ξίφος, ἀντὶ τῆ εἴλκε. καὶ, καθορώμενος Αἴας, ἀντὶ τῆ ὄρων. καὶ τὲναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τῆ παθητικῆ· Ὡς Δωρήσω τρεῖς ποδα χρυσέατον, ἀντὶ τῆ δωρήσομαι.

Ἐσι δὲ ἰδεῖν, ὅπως καὶ τὰς ἀριθμὰς ἐναλλάσσων, τὸν πληθυντικὸν ἀντὶ τῆ ἐνικῆ τίθῃσιν, ὡς πολλάκις ἐν τῇ συνηθείᾳ, εἴ τις περὶ ἑαυτῆ λέγων, οἷον· Τῶν ἀρόθεν γε θεὰ διύγατερ Διὸς εἶπέ καὶ ἡμῖν, ἀντὶ τῆ ἐμοί.

Γίνεται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολή, καδ' ἓνα μὲν τρόπον ἔτως· Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ, σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμημέσθαι ἕκασος. πολλῶν

Cæterum modi verborum sic variantur, ut infinitivus pro imperativo accipiatur, veluti: *Tydidēs atacris Trojās pugnare fēroces.* pro *impugna*. Aut indicativus pro optativo, ut: *Nihil de plebe loquar multa, nec eam recitabo,* pro *dixerim et nominaverim multitudinem*. Et e contra, optativus pro indicativo, veluti: *Mavors hic pēreat,* pro *periisset*. Temporum deinde variatio fit, quando præsens pro futuro ponitur, ut in hoc: *Hanc ego non dimittam, quin prius ipsa senescat.* pro *senescet*. Aut pro præterito, ut: *Isthic sunt equidem bona balnea, fonsque perennis Profluit.* Pro eo quod est, profluebat. Aut futurum pro præsentī, ut: *Occubituro alii sole, ast alii redeunt.* Aut præteritū vice, ut: *Meluo ne dea dicat omnia vera.* pro *dixerit*.

Dispositiones quoque sæpius apud eum mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur, veluti: *Traxit e vagina magnum gladium,* pro *traxit.* et *Visis Ajax,* pro *videns*. Et e contra activum pro passivo, ut: *Donabo tripodem, cui aureum manubrium,* pro *donabitur.* tripes.

Est etiam cernere, quo pacto numeros immutans, pluralem pro singulari ponit, id quod sæpe usu venit, dum quis de se loquitur, veluti: *Nata Jovis dea, quando voles hæc dicito nobis.* Pro mihi.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo sic: *Calicolæ quotquot sunt, cuncti jussa capessunt, O divine pater, tua, præsto itidem sumus omnes.* Multi namque cum dii essent, inter quos et ea persona erat, quæ verba facie-

a Δωρήσω] Nec hoc in Il. aut Od. reperitur.

γὰρ ὄντων τῶν θεῶν, ἐν οἷς ἐστὶ τὸ λέγον πρόσωπον, ἐκάτερον καλῶς ἐξένηνοχε, τό, τε πείθονται, καὶ τὸ δεδμήμεσθαι. Καθ' ἕτερον δὲ τρόπον, ὅταν τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ, ὅπερ ἰδίως ἀποπροφῇ καλεῖται. τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. οἷόν ἐστι καὶ τῷτο· Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας Νηυσὶν ἐπισύεσθαι, ἐὰν δ' ἔναρα βροτόεντα· Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωσε νοήσω. ἀπὸ γὰρ τῆ διηγηματικῆς μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ διηγηματικῷ πολλάκις χρῆται τῇ ἀποπροφῇ· Ἀμφὶ σε, Πηλεὺς υἱέ, μάχης ἀκρόητοι Ἀχαιοί. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μιμητικῷ χρῆται καὶ μεταβολῇ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τέτῳ· Ἡ δὲ παῖσιν ἐοικότες ἡγοράασθε Νηπιάρχους, οἷς ἔτι μέλει πολυμήϊα ἔργα. Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ δ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀσεμφέα βελήν, Ἀρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Καὶ ἕτερον δὲ εἶδος ἀποπροφῆς ἐστὶ τοῖστον· Τυδείδῃν δ' ἐκ ἂν γνοίης ποτέρωσι μετείη. ἔστι γὰρ ἀντὶ τῆς, ἐκ ἂν τις γνοίη. καὶ πάλιν Ὀδμῇ δ' ἠδεία ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδε Θεσπεσίῃ, τότ' ἂν ἔτι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν. καὶ μετοχαῖς δὲ χρῆται ἀντὶ ῥημάτων, ὡς ἐν τῷ, ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη, ἀντὶ τῆς βρίδεται. καὶ, Ἐνδ' οἱ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἀντὶ τῆς πρὶν εἰδέναι. καὶ τὰ ἄρθεα δὲ ἐναλλάσσει πολλάκις, ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς προτακτικοῖς χρώμενος, οἷον Τὸς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπεια Ποδάργῃ, καὶ Δάρεχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ ἀπῶλεσε πειρὸς ἑταῖρος· καὶ τέναντιόν.

Οὕτω καὶ τὰς προθέσεις εἴωθε μεταλλάσσειν· Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, ἀντὶ τῆς ἐπὶ δαῖτα. καὶ, Νῆσον ἀνὰ ξρατὸν ὤρσε κακῇν. Ὀμοίως καὶ προθέσει πτώσιν ὀνόματος ἐκ οἰκειᾶν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τέτῳ· Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι, ἀντὶ

bat, utrumque belle extulit, et Jussa capessunt et Praesto sumus. Alio autem modo, missa facta ea persona, de qua loquebatur, ab altera ad alteram transit, id quod *Aversio* proprie vocatur. Atque per imitationem auditorem et movet et ducit, quemadmodum hoc est: *Hector voce jubet clara Teucros agitare Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas. Quem vero ratibus cernam procul ire relictis.* A narratione namque transitum fecit ad imitationem. In ipsa etiam narratione apostropha saepe utitur: *Circa te Danaos retines Pelida feroces.* Verum et per imitationem, mutatione personarum utitur, sicuti in illo: *Revera pueris par est haec concio vestra Insuper, quibus haud cura sunt bellica facta. Ast Atreida, prius veluti consultus eras, nunc Praecepte Grajugenis quo pacto pugna incunda.* Est et alia aversionis species hujusmodi: *Nescires utris Tydides junctus adesset. Pro aliquis nesciret. Et rursus: Suavis odor, divinus item, fragrabat ab illo Cratere, nec ibi non inde haurire placeret.* Participiis etiam verborum loco utitur, ut in hoc: *In horto fructu gravatus, pro gravatur. et: Ibi illi incurrerunt priusquam scientes: pro Priusquam scirent.* Articulos quoque saepe commutat, pro postpositivis praepositivos usurpans, veluti: *Edidit hos Zephyro vento olim harpyia Podarge.* Et, *Thoracem suum enim perdiderat fidus socius.*

Ad hunc modum et Praepositiones commutare solet, ut: *Hesterna luce ivit post convivium, pro ad convivium. et: Morbum per exercitum excitavit nocentem.* Similiter et praepositioni casum nominis non proprium infert, ut in isto: *Ne forte etiam*

τῷ, διὰ νυκτός. ἐνίοτε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προθέσεις· οἷον, Τῆς ὅ γε καίτ' ἀχέων, ἀντὶ τῷ, περὶ ἧς καὶ ποτιθέγμενος, εἴ τι μιν εἶπῃ, ἀντὶ τῷ προσείπῃ. καὶ ἄλλας προθέσεις ὁμοίως, τὰς μὲν ὑπαλλάσσει, τὰς δὲ ἀφαιρεῖ, καὶ ἐπιρρήματα τινα ἐναλλάσσει, τοῖς εἰς τόπον, καὶ τοῖς ἐν τόπῳ, καὶ τοῖς ἐκ τόπου ἀδιαφόρως χρώμενος· Υἱανοὶ δ' ἐτέρωσε κάθιζον, ^a ἀντὶ τῷ ἐτέρωθι. καὶ, Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἀντὶ τῷ ἐγγύς. Ἐστὶ δὲ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ τῶν συνθέσεων ἐναλλαγή. οἷον, Εὐνὴ δ' ἔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός, ἀντὶ τῷ χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός. Ταῦτα μὲν δὴ κατὰ λέξιν ἐστὶ σχήματα· οἷς καὶ ἄλλοι πάντες ἔ μόνον ποιηταὶ, ἀλλὰ καὶ περὶ λόγων συνδέεται χέχρηται.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῷ πολλοῖς εἰδῶσιν ἐσχηματισμένη. ὧν ἔστι καὶ ἡ προαναφώνησις, ἥτις γίνεται, ὅταν τις διηγέμενος μεταξὺ, τὸ ἐν ἐτέροις τάξιν ἔχον τῷ ῥηθῆναι προλέγῃ, ὥς ἐν τέτῳ· Ἦτοι οἷς γε πρῶτος γεύσεσθαι ἐμελλεν. καὶ ἡ ἐπιφώνησις, οἷον ἔστι, ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.

Ἐστὶ καὶ τὸ τῆς προσωποποιΐας παρ' αὐτῷ ποῖον, καὶ ποιικίον. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει διαλεγόμενα, οἷς καὶ ἡδὴ παντοῖα περιτίθῃσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάσσει. οἷον, Ἦ κε μέγ' οἰμώξεις γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ διατύπωσις ἐξεργασία πραγμάτων, ἡ γενομένων, ἡ ὄντων, ἡ προαχρησμένων, εἰς τὸ παραστήσαι ἐναεργέστερον τὸ λεγόμενον, ὥς ἐν τέτῳ· Ἀνδρας μὲν κτείνεσι, πόλιν δέ τε πύρ ἀμαθύνει,

propter noctem conentur pugnare. Pro, per noctem. Nonnunquam vero praepositiones aufert, ut: Cujus is jacet dolens, pro de qua. et: Expectant nunquid ipsum loquatur, pro alloquatur. Ad haec alias praepositiones simili modo partim commutat, partim tollit. Etiam adverbia quaedam mutat, iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utens. Nepotes autem alio considerant, pro alibi. et: Ajax autem de propinquo venit, pro eo quod est prope. Est denique apud illum et conjunctionum immutatio, veluti: Nunquam vero cum illa concubuerat: iram vero mulieris declinabat: pro eo quod est, iram namque mulieris declinabat. Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solum poëtæ, verum etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterum multæ species schematum sententiæ apud illum sunt, quarum est et *Præexclamatio*, quæ fit, quando aliquis inter narrandum hoc prædicat, quod in aliis dicendi locum habet, sicut in hoc: *Et quidem sagittam primus gustaturus erat*, et *Adclamatio*, cujusmodi est: *Stultus post factum sapit*.

Est et *personæ fictio* apud eum, et varia. Multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnimodos mores attribuit. Nonnunquam vero personas etiam, quæ non sunt, fingit, ut: *Haud dubium Peleus lacrimas effuderit amplas*.

Est autem et *Expressio* accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum, ut id, quod dicitur, evidentius reddat, veluti in hoc: *Mactant hicce viros, perduntque suburbia flammis, Hic pueros ducunt, hic captivos mulieres*. Aut ad pro-

^a Ap. Homerum II. v. 151. unde hoc sumtum, est modo, οἱ δ' ἐτέρωθι.

Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγασσι, βαθυζώνες τε γυναῖκας. ἥ πρὸς τὸ οἶκτον
κινήσαι, Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ἐδῶ Αἴσῃ ἐν
ἀργαλή φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα, Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσ-
θείσας τε δύγατρας, Καὶ θαλάμους κεραιζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

"Ἐσι καὶ εἰρωνία παρ' αὐτῶν, λόγος διὰ τῷ ἐναντίῳ δηλῶν τὸ
ἐναντίον, μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως. οἷόν ἐστι τὸ τῷ Ἀχιλλέ-
ως· Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς σὺν σοί τε καὶ ἄλλοις βασιλευσὶ Φραζέσθω
νῆεσσιν ἀλεξέσθην δῆϊον πῦρ. — ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω, "Ὅς
τις οἱ γ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν. ἐμφαίνει γὰρ ὅτι ἐκ
ἂν ἕτερον εὗροι βασιλικώτερον. καὶ ἕτος μὲν ὁ τρόπος ἐστίν, ὅταν
περὶ αὐτῷ λέγῃ τις εὐτελῶς, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν παρασχῇ. ἕ-
τερος δὲ, ὅταν τις ἄλλως ἐπαινῇ προσποιῆται, τῇ ἀληθείᾳ ψέ-
γων. καὶ τῷτό ἐστι παρ' Ὀμήρῳ λεγόμενον ὑπὸ Τηλεμάχου· Ἀν-
τινό, ἡ μεν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεαι υἱός. τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέγει, ὅτι
ὥς πατὴρ υἱὸς πεφρόντικας. καὶ πάλιν, ὅταν χλευάζων τις ἐπαί-
ξῃ τὸν πέλας, ὥς οἱ μνηστῆρες· Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῶν
μεμνημέν' ἔστιν. Ἡ τινος ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλῃς ἡμαδόεντος, Ἡ
νυ καὶ ἐκ Σπάρτηςθεν, ἐπεὶ νύ περ ἔσται αἰνῶς.

"Ἐσι δέ τι εἶδος εἰρωνείας καὶ ὁ σαρκασμὸς, ἐπειδάν τις διὰ
τῶν ἐναντίων ὀνειδίζων τινὶ, μεταποιεῖται μειδιάματος, ὥς Ἀχιλ-
λέως· Τοῖσι μὲν ἔμπροσθεν κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μένης Ἀχαιῶν Εἴ-
λετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμάρεα, τῇ παριαύων Τερπείσθω.

Τέτοις παραπλησίως ἔχει καὶ ἡ ἀλληγορία, ἥπερ ἕτερον δι'
ἐτέρου παρρησιῶν οἷόν ἐστι τῷτο· Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάν-
θις νύκτα φυλάξεις, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς ἐπέοικε.

*vendum misericordiam: O miserum, perdet quem Jupiter ille senecta Primum nunc
ineunte, mala hæc ut grandia spectet, Ut nati pereant, raptetur clara puella, Conjux
ut vitietur, et ut sua pignora chara Prosternantur humi, sævo certamine Martis.*

Est et Ironia apud eum, sermo per contrarium cum quadam morali simulatione
contrarium declarans, ut est hoc Achilles: *Sed Laertiades tecum consullet, et omni
Concilio regum. quo pellat navibus ignem.* — Et Danaos inter legat is regem potio-
rem. Declarat enim quod haud facile alium regaliorem invenerit. Atque hic qui-
dem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præ-
beat. Alius autem quando quis se quempiam maxime laudare simulat, quum reve-
ra vituperet. Atque hoc est, quod apud Homerum a Telemacho dicitur. *Antinoë
ut natus patre, sic ego diligor abs te.* Inimico namque dixit, Tanquam pater filium,
sic me curas. Et rursus, quando quis irridendi gratia alterum extollit, ut proci:
*Telemachus cædem haud dubie nobis meditatatur, Auxilium ex Sparta cogens, Pyliisque
desertis.* Multum namque sibi tribuit, sumitque adolescens.

Est et Sarcasmus quadam Ironie species, quando quis per contrarium alicui con-
vitiis, risum concitat, quemadmodum Achilles: *Salva manent aliis sua dona, sed
unus Achilles Munere privatur, licet ipsi grata sit uxor Atridæ, cum qua cumbens
se oblectet amanter.*

His Allegoria haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet, ut est istud: *Atræ*

τὸν γὰρ ἐν δεσμοῖς ὄντα, καὶ ἀνηρτημένον, ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνώσσειν λέγει.

Κέχρηται πολλάκις καὶ τῇ ὑπερβολῇ, ἥτις ὑπερμαίρῃσα τὴν ἀλήθειαν, πολλὴν ἐπίτασιν ἐμφαίνει· οἷον, Λευκότεροι χιόνος, δείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. τοῖς τοῖς μὲν δὴ τρόποις καὶ σχήμασι χρησάμενος Ὅμηρος, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑποδείξας, τῆς ἐπὶ τέτοις εὐδοξίας πρὸς πάντων δικαίως τυγχάνει.

Ἐπεὶ δὲ καὶ χαρακτηριστές εἰσι τῶν λόγων, τὰ καλέμενα πλάσματα, ὧν τὸ μὲν ἄδρὸν, τὸ δ' ἰσχυρὸν, τὸ δὲ μέσον λέγεται, ἴδωμεν, εἰ πάντα ἐς παρ' Ὅμηρον, τῶν μετ' αὐτὸν ποιητῶν ἢ λογογράφων ἐπιτηδευσάντων ἐν τι τέτῳ ἐκάστω, ὧν καὶ ἐς παραδείγματα, Θεκυδίδε μὲν τὸ ἄδρὸν, Λυσίε δὲ τὸ ἰσχυρὸν, Δημοσθένεσι δὲ τὸ μέσον.

Τὸ μὲν ἐν ἄδρῳ πλάσμα ἐκείνῳ ἐστίν, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων, καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλως ἔχον ἐμφάσεις, οἷον ἐστίν. Ὡς εἰπὼν, σύναιγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον, Χερσὶ τρῖαιναν ἐλὼν, πάσας δ' ὀρέθουνεν ἀέλιας Παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι καλύψε Γαίαν ὅμῃ καὶ πόντον, ὀρώρει δ' ἐξανόθεν νύξ. Ἰσχυρὸν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατισχυωμένον· οἷον ἐστὶ τῆτο· Ὡς εἰπὼν, ἔ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ· Ἄψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋχώνιοι τιθήνης Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὕψιν ἀτυχεῖς, Ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱππιόχαίτην. Μέσον δὲ τὸ ἐκατέρωσ τέτῳ μεταξὺ, τῷ μὲν ἰσχυρότερον, τῷ δὲ ἀδρότερον, οἷον· Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακῶν πολύμηκτις Ὀδυσσεύς, Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ἔδδον, ἔχων βιὸν ἠδὲ φασγίνην.

noctis eris custos, vigilaque Melanthi, In tenero strato cubitans ceu maximus heros. Vincunt namque et suspensum, in cubili delicato soporandum dicit.

Usus est saepenumero et *Hyperbola*, quæ veritatem superans, multum vehementiæ ostendit, ut: *Hi candore nivem superant, cursuque Aquilonem.* Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, et ad posteros transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus merito reportet.

Quandoquidem vero dicendi formæ sunt, quæ genera vocantur, quorum aliud quidem grande, aliud gracile, aliud medium appellatur, videamus num omnia ea apud Homerum sint, in quorum singulis singuli poetæ et oratores post illum laboraverunt. Quorum et exempla sunt, Thucydidis quidem granditas, Lysiae gracilitas, et Demosthenis mediocritas.

Igitur grande genus illud est, quod et verborum et sententiarum apparatu, magnam emphasisin habet, ut est: *Sic fatus, nebulas cogit, pulsaturque tridente Tum mare, commovit Zephyris exinde procellas, Tellus ut simul et pontus tegerentur opacis Nubibus, ingrueretque polo nox undique caeca.* Gracile autem, tum rerum materia pusillum, tum et dictione extenuatum est, cujusmodi est hoc: *Sic fatus, puerum amplexurus strenuus Hector: Ast is retro abiit, gremiumque petivit amatae Nutricis clamans, faciem fugiebat et hujus, Dum stupet ob galeam æratam, cristamque minacem.* Medium autem inter utrumque istorum, gracile videlicet et grande versatur, ut: *Festibus exultat laceris consultus Ulysses, Insulis inque salum, retinens jacula atque*

την, Ἴων ἐμπλήσην, ταχέας δ' ἐκχέυατ' οἷσιν· Πρὸς δὲ ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος τῶν λόγων ἐς πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν ἐς τὸ τέρειν καὶ ἡδεῖν ὥσπερ ἄνθος, τί ἂν τις καὶ λέγοι; μετῇ γάρ ἐστιν ἡ ποιήσις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. ἡ μὲν δὲ τῆς φράσεως ἰδέα, τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, οἷαν διήλθομεν, ὀλίγα παραδείγματα δέμενοι, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν.

Ἐπεὶ δὲ παντὸς τῆς ἀσκευῆς παρ' ἀνθρώποις λόγος, ὁ μὲν τις ἐστὶν ἱστορικός, ὁ δὲ πολιτικός, φέρεται διασάμειθα, εἰ καὶ τέτων εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ παρ' αὐτῷ. Ὁ μὲν δὲ ἱστορικός ἐστὶ, ὁ τῶν γεγονότων πραγμάτων ἔχων διήγησιν. πάσης δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται. πρὸς ὥπον, αἰτία, τόπος, χρόνος, ὄργανον, πρᾶξις, πάθος, τρόπος, καὶ ἔθδεν τέτων ἔξω ἐν ἱστορίᾳ περιέχει ἔθδμια διήγησις. ἔτως ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ πράγματα, ὥς γεγονότα, ἢ ὥς ὄντα διηγημένω, ἐνίοτε καὶ ἐν ἐκάστῳ τέτων διηγήσεις εὐρεῖν ἐστὶ. πρὸς ὥπε μὲν, ὥς τὸ τοιόνδε· Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων, Ἰρεὺς Ἡφαίσιο, δύο δὲ οἱ υἱεῖ ἦσαν, Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. καὶ ἐν οἷς εἶδη τινῶν διαγράφει, ὥς ἐπὶ τῇ Θεοσίτῃ· Φολκὸς ἦν, χαλὸς δ' ἔτερον πόδα, τῷ δὲ οἱ ἄμω Κυρτῷ, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε, αὐτὰρ ὕπερθε Φοξὸς ἦν κεφαλῇ, ψεδνὴ δ' ἐπενηνοθε λάχνη καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐν οἷς ἡ εἶδος, ἡ τρόπον, ἡ πρᾶξιν, ἡ τύχην πρὸς ὥπε διέξεισι πολλαίς, ὥς ἐν τέτοις· Δάρδανον ἄρ πρῶτον τέκετο νεφέληγερέτα Ζεὺς, καὶ τὰ ἔξῃς. Τόπε δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁποῖαν πρὸς τῆς νήσε τῆς γειτνιώσης τῇ τῶν Κυκλώπων λέγει. ἐν οἷς τὸ εἶδος τῆς τόπε διαγράφει,

pharetram Confertam jaculis, jacula et velocia fudit Ante pedes, faturque procis dein talia cunctis.

Quod autem et floridum dicendi genus, quod venustatem et gratiam ad delectandum, ac voluptate afficiendum, instar floris habet, frequens apud poetam sit, non est quod quis dicat, siquidem poetis tali apparatu plena est. Atque dicendi quidem formæ talem apud Homerum variationem habent, qualem ostendimus, paucis adductis exemplis, ex quibus et reliqua deprehendere licet.

Quoniam vero omnis oratio, in qua homines se exercent, aut historica, aut civilis est, age videamus num et harum initia apud istum sint. Historica quidem oratio est, quæ rerum gestarum narrationem continet. Omnis autem narrationis occasiones sunt, persona, causa, locus, tempus, instrumentum, actio, affectio, modus, neque ulla historica narratio est, quin aliquid istorum complectatur. Ad hunc modum et apud poetam res se habet, dum multas res tanquam gestas, aut tanquam gerantur, narrat. Nonnunquam vero et in singulis horum narrationes invenire licet. Personæ quidem, ut est hujusmodi: Dardanidas inter fuit ille Dares, locuples vir, Integer, atque dei Vulcani mysta, cui duo Filii, Phœgeus, Ideus, uterque peritus Omnigenæ pugne. Et dum formas quorundam describit, ut in Thersita: Strabus erat, claudusque pedem, et gibbosus, acuto Vertice, cæsaries desloruit undique turpis. Et alia multa, in quibus aut speciem, aut mores, aut actionem, aut fortunam sæpe prosequitur, sic ut in his: Dardanon altitronans genuit Saturnia proles, etc.

καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ παρ’ αὐτῇ, καὶ περὶ τῶν παρακειμένων τῷ ἄνθρωπῳ τῆς Καλυψίδος. Ὑπὲρ δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τῆλεθώσα, Κλειθήρη τ’, αἰγυριὸς τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα. Χρόνος δ’, οἷον Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί. καὶ, Χθιζά τε, καὶ πρώϊ’ ὅτ’ ἐς Αὐλίδαν νῆες Ἀχαιῶν Ἠγερέθοντο, κατὰ Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ φέρεσαι. αἰτίας δ’ ἐν οἷς ἐμφαίνει, δι’ ὃ γίνεται τι, ἢ γέγονεν, οἷά ἐστι τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος εἰρημνέα. Τίς τ’ ἄρ’ σφῶς θεῶν ἔριδι ξυνέκε μάλιστα; Αἰεὶ καὶ Διὸς υἱὸς ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς, Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ἄρσε κακῇ, ὀλέκοντο δὲ λαοί. Οὐνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ’ ἀρετῆρα Ἀτρεΐδης· καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν γὰρ τέτοις λέγει τὰς αἰτίας, τῆς μὲν Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος διαφορᾶς τὸν λοιμόν. τῇ δὲ λοιμῷ τὸν Ἀπόλλωνος χόλον. τῇ δὲ χόλῳ, τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸν ἱερεῖα τῶν δαίμονος. Ὁργάνῳ δὲ διήγησιν, ὁποῖαν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν Ἡφαιστος Ἀχιλλεῖ κατασκεύασε. καὶ ἄλλη σύντομος περὶ τῆς Ἐκτορος δόρατος, Ἐν δ’ Ἐκτορ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ’ ἄρα χεῖρ’ Ἐγχος ἔχ’ ἐνδεκάπηχυν, πάροισι δὲ λάμπετο θερὸς Αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος δέε πόρκης. Πράξεως δὲ διηγῆσαι εἶναι ἄλλαί τε, καὶ αἱ τοιαῖδε. Οἱ δ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, Σύν ῥ’ ἔβαλον ρινῆς, σὺν δ’ ἔγχεα, καὶ μὲν’ ἀνδρῶν Χαλκεοβαρέων, ἀπὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι Ἐπλήντ’ ἀλλήλησι, πολλὸς δ’ ὀρυμαγδὸς ὄρεται. Πάθος δὲ διηγῆσις ἐστίν, ἐν ἣ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίας, ἢ ἐξ ἐνεργείας τινὸς σαφηνίζεται, ὁποῖά φησι περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς, ἢ φόβῳ, ἢ λύπῃς κατεχομένων, ἢ τιτρωσκομένων, καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλο

Locī autem apud eum narratio est, qualem de insula Cyclopum regioni vicina commemorat: in quibus loci speciem, diversitatem, insulae qualitatem, quae in illa, et quae juxta illam sunt, et dum ea, quae Calypsus antro adjacent, describit: *Speluncam circumdederat nemus undique pulchrum. Quippe alnus fragilis, clethra, et fragrans cyparissus etc.* Et caetera hujusmodi innumera. Temporis autem veluti: *Jamque novem magni Jovis anni praeiterunt.* Et: *Hactenus appellant, quum naves Aulida Graeca, Perniciem Priamo magnam, populoque ferentes.* Causae vero, in quibus ostendit, quapropter aliquid fiat, aut factum sit, ut illa, quae in Iliados exordio dicta sunt: *Quis deus immisit litem, ut contendat utroque? Haud dubie Phabus, regi indignatus Atridae, Is siquidem mittendo lucem validam inter Achivos, Innumeros leto dedit ob Chrysam violatum:* Et reliqua. In his enim inimicitiarum inter Achillem et Agamemnonem causam fuisse dicit pestem, pestis vero Apollinis iram, irae autem contumeliam, qua Dei sacerdos affectus erat. Instrumenti, qualem narrationem in clypeo, quem Vulcanus Achilli fabrefecit, prosequitur. Est et alia concisa de Hectoris hasta: *Hector ubi ingressus, bis quinque tenens cubitorum Unius atque hastam bene longam, ferrea cuspis Cui splendebat item, circumdat et annulus auro.* Facti autem narrationes cum aliis, tum ejusmodi sunt: *Conveniunt, parmas simul obiciunt, simul hastas, Armatorum hominum quoque robora maxima, scutis Cominus umbrosis propellunt mutua utrinque Vulnera, magnus ut hinc factus sit utrinque tumultus.* Affectionis autem narratio est, in qua id, quod contingit, ex causa, aut ex efficacia quadam declaratur, cujusmodi de his narrat, qui ira, aut timore, aut tristitia affici-

τι τοῖσδε πασχόντων. ἐξ αἰτίας μὲν Ἀχλύνμενος, μένεις δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα Πύμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην. ἐξ ἐνεργείας δὲ, Αἶματί οἱ δέοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοίαι, Πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.

Ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ σχέσεώς τινος, καὶ ἢ τὸ μὲν, ὡδὲ τι ἐνεργεῖ, τὸ δὲ, ὡδὲ πως ἔχει, καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. παράδειγμα δὲ αὐτῆς τὸ τοιόνδ' ἂν εἴη. Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ. Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, θέπας δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρὸς Βλήμενες, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνα παχὺς ἦλθεν Αἶματος ἀνδρομέοιο. καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἔστι δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατύνει φράσιν, καὶ ἐξεργασίαν ἀρμόζουσιν τοῖς ὑποκειμένοις ἔχουσα, ἐνίοτε δὲ εὐτονος, ὡς ἡ τοιαύτη. Κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται Γυμνῆ, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ. τῷτο δὲ τὸ εἶδος πολλάκις ἐστὶ χρήσιμον. τὸ γὰρ τάχος τῶν λόγων εὐπονώτερον καδίσησι, καὶ τὸν λέγοντα, καὶ τὸν ἀκροάμενον, καὶ ῥαδίως τυγχάνει τῆς προκειμένης. διηγεῖται δὲ ποτὲ μὲν ψιλῶς, ποτὲ δὲ μετὰ εἰκότος, ἢ ὁμοιώσεως, ἢ παραβολῆς. εἰκότος μὲν, ὡς ὅταν εἴπῃ. Ἡ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια, Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἥ ἐ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ. ὁμοιώσεως δὲ, οἷον. Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὡς, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν. παραβολῆς δὲ, ὅταν παραπλησίον πραγμάτων παραθέσιν ποιήσῃται, ἔχουσαν ἀνταπόδοσιν τὴν ἀπὸ τῆς προκειμένης διηγήματος. καὶ ἐστὶ παρ' αὐτῷ ποικίλα τὰ εἶδη τῶν παραβολῶν. συνεχῶς γὰρ καὶ πολυτρόπως παραπλήρησι

untur, aut vulnerantur, occiduntur, aut aliud quippiam tale perpetiuntur. Ex causa: *Indoluit, forwentque homini praeordia nigra, Atque oculos igni similes gestare corusco.* Ex efficacia: *Ut Charitum multo conspersi sanguine crines: Aurea vitta comas, nec non argentea vincit.*

Modus autem poëticus est, dum actio, passio, aut habitus aliquis ita describitur, ut secundum eum aliud quidem sic fiat, aliud vero sic quodammodo se habeat. Quibus narrationibus omnibus Homerus utitur, cujus exemplum tale fuerit: *Vulnerat hunc jaculo feriens divinus Ulysses, In guttur, procumbat ut is, pateramque relinquat, Quam manibus tenuit, cruor hinc de naribus exit, etc.*

Est autem narratio apud eum, quæ plerumque copiosam phrasim habet, ac diligentiam subjectæ materiæ continentem. Nonnunquam vero succincta, ut ejusmodi: *Patroclus jacet, hinc pugna est pro corpore nudo, Illius arma quidem sibi sumpsit strenuus Hector.* Hæc autem forma sæpe utilis est; orationis namque celeritas et dicentem, et audientem attentiores, et facile voti compotem reddit. Narrat autem nonnunquam nude, nonnunquam vero cum imagine, vel similitudine, vel simili imagine, ut quando inquit: *Penelope ex thalamo veniens, forma referebat Auroclam Venerem, venatricemque Dianam.* Similitudine vero, ut: *Non secus atque aries armorum agmen obibat.* Simili vero, quum vicinarum rerum comparisonem ita facit, ut ad institutum adaptari queat. Suntque apud eum variae similitum species, sub-

ταῖς τῶν ἀνδράπων πράξεσι καὶ σχέσεσι ζῶων ἄλλων ἐνεργείας, καὶ φύσεις.

Καὶ ἐστὶ μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῇται τὴν ὁμοίωσιν, ἡ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἐκάστω ἀφορῶν, ὅθεν τὴν μὲν ἰταρότητα ἀπέεικασε μυρία· Καὶ οἱ μυρίας θάσσοι ἐνὶ ξήθεσσιν ἔθηκε. καὶ τὴν συνέχειαν τῷ αὐτῷ ζῳῷ, Ἡύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλαῖα. τὸν δὲ ἄθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ’ εὐταξίας μελίσσαις· Ἡὕτ’ ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων. ἔτω δὲ καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν δῖωξιν ἐδείξεν εἰπὼν· Σφῆκεσσιν εἰοκότες εἰνοδόιοισι. καὶ ἔτι προσθεῖς, Οὗς παῖδες ἐριδαίνουσιν ἔθοντες, ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοειδὲς τῷ ἀπὸ τῶν παιδῶν ἐρετισμῷ ἐπιτείνῃ· ἐπὶ δὲ συνεχῆς φωνῆς φησὶν· Ἐσθλοὶ, ^a τεττίγεσσιν εἰοκότες. λαλίστατον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἄπαυσον ἐν τέτῳ. Τῶν δὲ ἀσυντάκτως φερομένων φωνὰς παμμιγεῖς ἔτῳς εἰκασεν· Ἡὕτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει ἑρανόθι πρὸς. τὰ δὲ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλήθη τοῖς καθημένοις ὀρέοις ὅμοιοι, Κλαγγηδὸν προκαθορίζοντων. Τὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ὕψους, καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἱέρακι παραβάλλει, Ὡκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ’ ὤκιος πετεηνῶν. ποτὲ δὲ ἀετῷ, Ὡν τε καὶ ὑψόθ’ ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἐλαθε πτώξ. παρίσχει γὰρ τὴν ὀξυδέκειαν ἐν τῷ πόρρωθεν ἰδεῖν, τὸ δὲ τάχος ἐν τῷ ποδωκίεστατον ζῶον εἶναι. τὸν δὲ ἐκπλαγέοντα πρὸς ὄψιν πολεμίσ, δράκοντος ὀράματι προσεῖκασεν, ἐκ ὀκνήσας ἔδ’ ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν. Ὡς δ’ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ζῶων, δειλίαις

inde namque, ac multis modis aliorum animantium efficaciam, et naturam hominum gestis et habitibus confert.

Est etiam quando a minimis similitudinem trahit, non ad corporis magnitudinem, sed ad uniuscujusque naturam respiciens, quo fit ut improbitatem muscæ comparat: *Inspiravit huic Pallas muscæ improbitatem.* Et assiduitatem eidem animanti comparavit: *haud secus ac muscarum examina multa frequentant.* Globum autem et ingentem multitudinem ordine incedentem, apibus: *sicut apum fuerint examina crebra volantium.* Ad hunc modum et iram, et persecutionem ostendit, dicens: *Vespis in via agentibus similes.* Atque his subjungit: *Quas pueri irritare solent: ut eo magis genuinum earum furorem per puerorum iritationem concitatum, exaggeraret.* De continua autem voce ait: *Bonî, locustis similes.* Loquacissimum namque animal, et in hac parte inquietum. Eos autem, qui voces inconcinne permixtas efferrunt, sic comparavit: *haud secus atque græcum clangor ferit æthera summum.* Ordinatam vero multitudinem avibus considentibus assimilat: *Cum clangore considentium.* Visus autem et facti acrimoniam nonnunquam accipitri confert: *Persimilisque palumbino, qui perceller instat.* Nonnunquam vero aquilæ, quam etiam in alto volitantem lepus pedibus celer non sefellere. Visus namque acumen in eo ostendit, quod eam procul ait videre, celeritatem vero, quod perniciosissimum animal capit. Hostis autem aspectu obstupefactum ei comparat, qui draconeum videt, ita ut non puduerit eum vel a reptilibus exempla sumere: *haud secus atque dracone aliquis viso rediit mor.* Ab aliis vero animantibus, timiditatis quidem a lepore, et a cervo itidem sumit, *Cur ateo*

a Addendum ἀγέρηται vel intell.

μὲν ἀπὸ τῆς λαγωγᾶς λαμβάνει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφης ὁμοίως. Τίφθ' ἔτιωσ' ἔσχητε τεθηπότες ἡὔτε νεβροί. κυνῶν δὲ, ὅτε μὲν ἀλκὴν ὧς δ' ὅτε καρχαρόδοντες δύο κύνας, οἳ τ' ἐπὶ ^a θήρης· ὅτε δὲ φιλοτεκνίαν· ὧς δὲ κύων ἀπαλῆσι περὶ σκυλάκῃσσι βεβῶσα. ὅτε δὲ προθυμίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν· ὧς δὲ κύνας περὶ μῆλα δυσωξήσονται ἐν αὐλῇ. Ἀρπαγὴν δὲ ἅμα μυθικῶς ^b καὶ ἱταμῶς πρᾶσσομένην, λύκοις εἰκάσεν· ὧς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι. Τὸ δὲ ἄλκιμον, καὶ ἄτρεπτον διὰ τε συῶν ἀγρίων, καὶ παρδάλεων, καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἐκάστω τὸ πρὸς τὴν φύσιν οἰκεῖον. Τῶν μὲν συῶν τὴν ὁρμὴν ἣν ἔχει ^c πρὸς μάχην ἀνυπόστατον ποιῶν· Ἰδομενεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ προμάχοις συὶ εἰκελὸς ἀλκὴν· τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἄπαυσον τῆς τόλμης· Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δεξιῇ πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει· λεόντων δὲ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ γενναῖον· Οὐρῇ δὲ πλευρᾷ τε καὶ ἰσχίᾳ ἀμφοτέρωθεν Μασίεται. Πάλιν δὲ παρβάλλει δρόμον ἀνδρὸς γενναῖος ἱππῶ τροφῆς κεκορυσμένῳ. ὧς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ, καὶ τέναντίον βραδείαν πορείαν ἀήττητον ἐν τῷ καστερεῖν, ἔτιωσ' ἔδειξεν· ὧς ὅτ' ὄνος παρ' ἄρῃων ἰὼν ἐβίβησατο παῖδας. σχῆμα δὲ βασιλείου καὶ ὑπερέχον ἐτύπωσε διὰ τέτων. Ἡὔτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. ἔ κατέλιπε δὲ ἐδὲ τῶν θαλασσίων ζώων ὁμοιότητος. πολύποδος μὲν τὸ παρδάμονον, καὶ δυσᾶπόσπασον τῶν πετρῶν· ὧς δ' ὅτε πελὺποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο· δελφῖνος δὲ τὸ ἡγεμονικόν, καὶ κρατιστεῦον τῶν ἄλλων, ὧς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτος ἰχθύες ἄλλοι.

stupefacti estis, velut hinnulus, omnes? A canibus autem, quando fortitudinem commendat: Acres ut catuli mordent aprum, lacerantque. Quando autem amorem erga liberos: Ut canis egregie catulos propugnat, amatque. Quando vero animi promptitudinem ad custodiendum: Ut canis est promptus, fidusque ad ovilia custos. Raptum autem qui et fabulose, et audacter fit, lupis comparare solet: Agnos ut lupus invadit, raptatque tenellos. Fortitudinem vero et constantiam per sues sylvestres, pardos, et leones ostendit, dum unicuique quod naturæ suæ proprium est tribuit. A suis impetum quem (hoc genus animantis) ad pugnam invictum habet, mutuatur: Idomeneus apro similis propugnat ubique. A pardis pertinacem audaciam: Nec penetrante cutem pilo, pugnare remittit. A leonibus vero primum cunctationem, deinde et generositatem: Cauda utrumque latus, lumbos, ac ilia verrit. Rursum autem hominis generosi cursum equo saturo comparat: Sicut equus saturus juxta præsepe moratus. Et contra tardum incessum, ac in tolerando insuperabilem, sic ostendit: Ceu pueros per agros vadens propulsat asellus. Regium vero habitum, ac præstantiam hisce expressit: Eminet armento veluti bos præstat in omni. Neque vero marinorum animalium similitudines omisit, polypi quidem perseverantiam, et quam difficulter a saxis avellatur: Extrahitur veluti polypus si quando cavernis. Delphini autem principatum, ac præstantiam inter alios pisces: Ut pisces alios superat delphinus in undis.

a Οἱ τ' ἐπὶ θήρης. Il. κ'. 560. Sed ibi est εἰδότες θήρης.

b Cl. Vulkanarius ad Ammon. p. 56.

corrigit ὁμηρικῶς. Barnesius lenius θυμικῶς.

c Aut ἔχουσι legendum videtur, aut intell. τις.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑπὸ ἀνθρώπων προσσόμενα ἄλλαις ὁμοίως πράξεσι παραβάλλει, ὥς περ ἐν τέτῳ· Οἱ δ’ ὥστ’ ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι, τὴν ἔνστασιν καὶ καρτερίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν. τῷ δ’ ἀγεννώς δακρύνοντι ὀνειδίζει μετὰ ἐναργῆς ὁμοιώσεως· Τίπτε δε-δάκρυσσαι Πατρόκλεις, ἥ ῥ’ ἔτι κέρη νηπίη.

Ἐτόλμησε δὲ καὶ τοῖς σοιχείοις παραβαλεῖν πράξεις ἀνθρωπίνας. ὥς ἐν τέτῳ· Ὡς ἔφατ’, Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἰάχον, ὥς ὅτε κύμα Ἀκτῇ ἐφ’ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν προβλήτι σκοπέλῳ, τὸν δ’ ἔποτε κύματα λείπει Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνδ’, ἢ ἐνθα γένωνται. ἐν οἷς δὴλός ἐστι καὶ ὑπερβολῇ, καὶ αὐξήσει κερχεημένος. ἔ γὰρ ἤρκεσε κύματος ἥχῳ τὴν κραυγὴν ἀπεικάζειν, ἀλλὰ τῶν προφερομένων ἀκτῇ ἐφ’ ὑψηλῇ, ὅπερ μετὰ τοῦ κῆρυκος τοῦ κύματος ἥχον ἀποτελεῖ, καὶ ἔχ’ ἀπλῶς κύμα, ἀλλὰ τὸ κινήδεν ἀπὸ νότου, τὸ μάλιστα τὰ ὑγρὰ κινῆντος, καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλήτι, τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ περικλυζομένῳ ὑπ’ αὐτοῦ, ὃς καὶ ἀδιάλειπτον ἔχει τὸν κλύδωνα, ὅπουθεν ἂν προσπίπτωσιν οἱ πνέοντες ἀνεμοί. τοιαῦτα μὲν ἐστὶ τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξεργασίας παρ’ αὐτῷ. ἅπερ ἔνεστι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κατανοεῖν ἐκ τῶν ὀλίγων παραδείγματων.

Σκεψάμεθα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν λόγων, εἴ ἐστι παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, πρῶτον καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ ἐναργῶς κατασκευάσαντι, ὁμοίως ὀλίγα παραδείγματα παρατεθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν παρασκευάσει.

Ὁ δὲ θεωρητικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ περιέχων τὰ κατέκρυπτα θεωρηματά, ἅπερ ἐστὶ γνώσις τῆς ἀληθείας, γινομένη μετὰ τέχνης. ὅφ’

Sæpenumero autem ea quæ ab hominibus fiunt, aliis similiter factis confert, ut in hoc: Messores veluti certant frumenta metendo. Resistendi vim, et tolerantiam viro- rum demonstrans, molliter autem ploranti, similitudine perspicua exprobrat: Cur te- neræ in morem lacrimas Patrocle puellæ.

Ausus est autem et elementis humana facta conferre, ut in illo: Argolici vocem tol- lebant, fluctus ut altis Littoribus resonat, scopulogue immurmurat, Auster quem petit omnigenis zephyris agitata procella Nunquam intermittens, variis dum partibus asslant. In quibus constat, eum et hyperbola, et amplificatione usum esse. Non enim contentus fuit, procellæ sono clamorem comparasse, sed fluctuum, qui in altum litus illi- duntur, ubi dum fluctus exaltatur, majorem sonitum dedit. Neque simplicem pro- cellam, sed ab Austro, qui humida maxime movet, concitatam, in scopulum eminens- tem, ac in pelagus prominentem, illisam esse dicit, et qui ab ea allueretur, quique assiduæ tempestati obnoxius esset, undecumque tandem ventorum flatus irrueret. Istiusmodi apud eum sunt, quæ ad diligentiam in narrando pertinent, quorum multa ex paucis exemplisprehendere licet.

Perpendamus autem et reliquas orationis species, num apud Homerum ita sint, ut ipse eas primum et excogitasse, et illustrasse videatur. Qua de re paucis itidem ex- emplis adductis, et reliqua conjici possunt.

Cæterum contemplativa oratio est, quæ, quas vocant, speculationes complectitur, habentes veritatis cognitionem, quæ arte constet. Unde et rerum divinarum et hu-

ὧν ἐστὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων, δειῶν τε καὶ ἀνδρωπίνων πρᾶγματων, κατανοεῖν. καὶ τὰς περὶ τὸ ἥθος ἀρετὰς καὶ κακίας διαιρεῖν καὶ εἰ τιμὴν τέχῃ λογικῇ μετέρχεισθαι τὴν ἀλήθειαν προσήκει, μαθηθῆναι. ταῦτα δὲ μετερχεισάμενοι οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διατρέψαντες, ἥς ἐστὶ μέγῃ τὸ φυσικόν, καὶ ἠθικόν, καὶ διαιλεκτικόν. ἐν δὲ πᾶσι τέτοις τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ σπέρματα ἐνδιδόντα Ὅμηρον εἰ καταμάθοιμεν, πῶς ἐκ ὧν εἴη πρὸ πάντων θαυμάζεσθαι ἄξιος; εἰ δὲ δι' αἰνιγμάτων, καὶ μυθικῶν λόγων τινῶν ἐμφαίνεται τὰ νοήματα, ὃ χρὴ παραδόξον ἡγεῖσθαι. τῆτο γὰρ αἴτιον ποιητικῆς, καὶ τῶν ἀρχαίων ἥθος, ὅπως οἱ μὲν φιλομαθεῖντες μετὰ τινος εὐμεσίας ψυχολογούμενοι ῥᾶν ζητῶσι τε, καὶ εὐρίσκωσι τὴν ἀλήθειαν, οἱ δὲ ἀμαθεῖς, μὴ καταφρονῶσι τέτων, ὧν ὃ δύνανται συνιέναι. καὶ γὰρ ἐστὶ πως, τὸ μὲν δι' ὑπονοίας σημαινόμενον ἀγασθόν, τὸ δὲ φανερώς λεγόμενον εὐτελές.

Ἀξιώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς τῆ παντὸς ἀρχῆς, καὶ γενέσεως, ἣν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος εἰς τὴν τῆ ὕδατος ἑστίαν ἀναφέρει καὶ δεασώμεθα, εἰ πρῶτος Ὅμηρος τῆδ' ὑπέλαβεν εἰπὼν, Ὁκεανὸς δ', ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται. μετ' ἐκείνον δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ὑφιστάμενος τὰς πρώτας ἀρχάς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν, ἔοικε σπᾶσαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τέτων. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. σημαίνει γὰρ τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τῆ παντός. ἡ δὲ μάλα ἀληθὴς δόξα, τέσσαρα στοιχεῖα συνίστησι, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ταῦτα δὲ καὶ Ὅμηρος εἰδὼς φαίνεται, μνημονεύων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἐκείσε. καὶ τὴν τάξιν δὲ αὐτῶν ὅπως ἔχει κατέμαθεν.

manarum naturam cognoscere licet, virtutes et vitia, quæ in moribus sunt, secernere: denique num conari oporteat, aliqua rationali arte veritatem discere. Hæc autem ii, qui in philosophia versati sunt, tractaverunt: cujus partes sunt, naturalis, moralis, et dissertiva. Quod si horum omnium principia, et semina Homerum suppeditasse cognoverimus, quo pacto non præ omnibus admiratione dignus fuerit? Quod autem per ænigmata, et fabulosas quasdam orationes animi sensa ostendit, non mirum videri debet. Poëtica namque in causa est, et priscorum consuetudo, ut et disciplinarum studiosi, ingenii ac animi quadam delectatione deliniti, veritatem facilius et inquirant, et inveniant: et ut idiotæ illa non contemnant, quæ intelligere nequeunt. Etenim est quodammodo id, quod figurate significatur, jucundum: quod vero aperte dicitur, vilesceat.

Exordiamur itaque a totius universi principio, ac generatione, quam Thales Milesius ad aquæ substantiam refert, et videamus num Homerus primus hoc invenerit, dicens: *Oceanus, qui cuncta creat, gignitque creata*. Post illum vero Xenophanes Colophonius, aquam et terram inter prima initia constituens, eam occasionem ab Homericis illis sumpsisse videtur: *Sed vos et tellus omnes fiatis et unda*. Significat enim resolutionem in genitalia elementa universitatis. Opinio autem maxime verax, quatuor elementa constituit: ignem, aërem, aquam, et terram. Hæc autem et Homerus scivisse apparet, dum in multis uniuscujusque istorum mentionem facit. Quæ autem serie ea constituta essent, novit.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ γῆ κατωτάτω πάντων ἐστὶ, δεασώμεθα. σφαιροειδὲς γὰρ ὄντος τῆ κοίτης, ὁ μὲν περιέχων τὰ πάντα ἔρανος, τὸν ἄνω τόπον ἐπέχειν εὐκρίτως λέγοιτ' ἂν· ἡ δὲ γῆ ἐν μέσῳ ἔσται πανταχόθεν, κατωτέρω τῶ περιέχοντός ἐστι. τῷτο δὴ ὁ ποιητὴς ἐν τέτοις μάλιστα δηλοῖ, ἐν οἷς φησιν ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆ Ὀλύμπου σειρὰν ἀναψάμενος, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἀνασπάσειν, ὥς πάντα μετέωρα γενέσθαι, Ἄλλ' ὅτε κεν καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐδέλομαι ἐρύσσαι, Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ· Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ βίον Οὐλύμποιο Διησίμην, τὰ δὲ κ' αὐθι μετέωρα πάντα γένοιτο.

Ἵπὲρ δὲ γῆς ὄντος τῆ ἄερος, τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον εἶναι φησιν ἔτι· Εἰς ἐλάττην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἰδῇ Ἀκροτάτῃ πεφυκυῖα, δι' ἧρος αἰθέρ' ἵκανε. τῶ δὲ αἰθέρος ἀνωτέρω τὸν ἔρανον· Ὡς οἱ μὲν μάχαντο, σιδήρεις δ' ὄρυγμαδος Χάλκεον ἔρανον ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιοι. καὶ ἔτι ἐν τέτῳ· Ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν ἔρανον, ἔλυμπόν τε. τὸ γὰρ καθαρώτερον τῶ ἄερος, ἀνωτάτῳ ὄν, καὶ τὸ μάλιστα ἀπέχον τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀναθυμιάσεων, ὥς ὅλον λαμπρόν φασι λαμπρόν προσηγορεῖσθαι. ἐν οἷς δὲ φησιν ὁ ποιητὴς συνοικεῖν τῷ Διὶ τὴν Ἥραν ἔσαν ἀδελφὴν, δοκεῖ ταῦτα ἀλληγορεῖσθαι, ὅτι Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀῆρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγρὰ ἐσία. διὸ καὶ λέγει ἧερα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν. Ζεὺς δὲ ὁ αἰθέρ, τετῆς, ἢ πυρώδης καὶ ἑνθερμος οὐσία· Ζεὺς δ' ἔλατ' ἔρανον εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν. ἀδελφοὶ μὲν ἐν ἑδοξαν διὰ τὴν συνάφειαν, καὶ τὴν κατὰ τι ὁμοιότητα, ὅτι ἄμφω κῆφοι καὶ κινέμενοι· σύνοικοι δὲ, καὶ ὁμόλογτοι, ὅτι ἐξ αὐ-

Nam quod terra omnium infima sit, videamus. Orbicularis namque cum sit mundus, caelum, quod omnia continet, superiorem locum retinere, haud immerito dici queat. Terra autem in medio collocata undique inferior aëre est. hoc sane Poëta in his maxime declarat, in quibus Jupiter ait, se de Olympo catena suspensa, terram et mare revulsurum, ut omnia in sublimi tollerentur: At ego si cupiam, vos nunc detraxero cunctos, Firma cum tellure simul, pontoque præalto, Vertice de cæli suspensa rite catena, Atque hæc rursus ego in sublime reduxero cuncta.

Præterea aëre super terram collocato, æthera excelsiorem esse ad hunc modum dicit: Consecudit pinum, quæ stans in vertice montis Aëra per liquidum sursum penetrabat in æthram. Æthere autem caelum superius: Sic illi pugnant, ut ferreus inde tumultus In caelum resonet, sterilemque per æthera tranet. Et præterea in illo: Aëria ascendit caelum, atque petivit olympum. Quum enim suprema aëris pars purior sit, et maxime a terra, ejusque exhalationibus distet, ideo Olympum, quasi ὄλον λαμπρόν totum splendidum appellari dicunt. In quibus vero poëta ait: Junonem cum Jove consuetudinem habere, quum tamen illius soror esset, per allegoriam hæc significare videtur, quod per Junonem aër intelligatur, quippe humida substantia. Propterea etiam dicit: Aëra fundebat Juno Lucina profundum. Per Jovem autem æther, hoc est, ignea substantia, et calida essentia innuitur: Atque Jovi caelum in nebulis, ac æthere cessit. Fratres igitur propter conjunctionem, et quandam similitudinem visi sunt, eo quod uterque levis ac mobilis sit. Familiares vero, et conjuges, quod ex

τῶν συνιόντων γεννᾶται τὰ πάντα. διὸ καὶ ἐν τῇ Ἰδῇ συνέχονται, καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας, καὶ τὰ ἄνθη.

Τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ ἔχεται καὶ κεῖνα, ἐν οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς κρεμαῖσθαι τὴν Ἥραν, καὶ ἐξάπτεισθαι τῶν ποδῶν αὐτῆς ἄκμονας δύο, τρεῖσι, τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν. μάλιστα δὲ ἐν ἐκείνοις ἐξεργάζεται τὸν περὶ σοιχείων λόγον, δι' ὧν ὁ Ποσειδῶν λέγει αὐτῷ· Τρεῖς γάρ τε Κρόνος ἡμεῖν ἀδελφεοί, ἔς τέκε' Ῥαῖα, Ζεὺς, καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσω. καὶ, Τριχθαὶ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς. καὶ ὅτι ἐν τῇ τῷ παντός νομῇ Ζεὺς μὲν ἔλαχε τὴν τῷ πυρὸς ἐσίαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν τῷ ὕδατος, Ἀδης δὲ τὴν τῷ ἄερος. τῷτον γὰρ λέγει ζῶφον ἡερόεντα, ἐπειδὴ φῶς οἰκεῖον ἐκ ἔχει, ἀλλ' ὑπὸ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ τῶν ἄλλων ἄερων καταλαμβάνεται.

Τετάρτη δὲ κατελείφθη καὶ κοινὴ πάντων ἡ γῆ. ἡ μὲν γὰρ τῶν τριῶν σοιχείων ἐσία κινεῖται ἀεὶ, μόνη δὲ ἀκίνητος ἡ γῆ μένει, ἥ καὶ τὸν Ὀλυμπον προσέθηκεν. εἰ μὲν γὰρ ὅρος ἐστίν, ὥς μέρος τῆς γῆς, εἰ δὲ τῷ ἔραντὸ τὸ λαμπρότατον, καὶ καθαρώτατον, ὥς καὶ ταύτης ἔσης, ἐν τοῖς σοιχείοις πέμπτης ἐσίας, ὅπερ ἀήθησάν τινες τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων. ὥστε κατὰ τὸ εἶκος κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, τὴν τε γῆν κατατάττω διὰ βαρύτητα, καὶ τὸν Ὀλυμπον ἀνωτάτω ὄντα διὰ κεφρότητα, ὅτι εἰς ταῦτα αἱ μεταξὺ φύσεις, πῇ μὲν καταφέρονται, πῇ δὲ ἀναφέρονται. τῆς δὲ σοιχείων φύσεως ἔξ ἐναντίων συνεσώσης, ξηρότητός τε, καὶ ὑγρότητος, καὶ θερμότητος, καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ δὲ τῆς πρὸς ἀλλήλα ἀναλογίας καὶ κρᾶσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς μὲν μερικὰς ὑπομενέσθης,

istis coëuntibus omnia generentur. Quapropter et in Ida congregiuntur, ac terra eis herbas ac flores gignit.

Ejusdem vero rationis sunt et illa, in quibus Jupiter ait: Junonem pendere, et duas incudes, hoc est, mare et terram illius pedibus appendi. In iis autem elementorum rationem maxime habet, in quibus Neptunus Jovī dicis: Tres siquidem fratres sumus, ex Rhea genitrice, Jupiter, atque ego, tertius infera regna tenet qui. Omnia tripliciter divisa, tenetque sua omnis. Præsertim quum in universi distributione, Jupiter ignis, Neptunus aquæ, Pluto æris essentiam sortitus sit. Hunc enim æriam caliginem ideo vocat, quod lucem propriam non habet, sed a sole, luna, et reliquis astris lumen mutuatur.

Terra autem quarta et communis pars, eam ob causam relicta est, quod trium elementorum essentia assidue movetur, terra autem sola immobilis est, cui et Olympum addidit. Si enim mons est, ut partem terræ: sin cœli splendidissimam et purissimam partem intelligas, tum hæc quinta essentia inter elementa fuerit, id quod quidam illustres philosophi senserunt. Quocirca haud abs re communia esse censuit, terram videlicet infimam propter gravitatem, et olympum supremum, propter levitatem. Quoniam in ista naturæ interjectæ, partim deorsum, partim sursum feruntur. Porro quum elementorum natura ex contrariis sit constituta, videlicet siccitate et humiditate, calore ac frigore: et quum per competentiam et temperaturam, quam invicem habent, cuncta fabricentur, et ea permanente mutationes particulares fiant, et e contra illa desi-

τῷ δὲ παντὸς λύσειν μὴ ἐπιδεχομένης, Ἐμπεδοκλῆς ἔφη τὰ ὅλα συνεῖναι ἕως· "Ἄλλοτε μὲν φιλότῃ συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα, "Ἄλλοτε δ' αὖτις ἕκαστα φορέύμενα νείκεος ἄχθει. Τὴν μὲν συμφωνίαν καὶ ἑνωσιν τῶν σοιχείων, φιλίαν προσαγορεύσας νείκος δὲ τὴν ἐναντίωσιν. Πρὸ δὲ τέττε "Ὀμηρος τὴν φιλίαν, καὶ τὸ νείκος αἰνίσσεται, ἐν οἷς φησιν "Ἦρα παρ' αὐτῶ. Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης, Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν. Τὸς εἴμι ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Τοιῷτον δὲ γε καὶ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὸν Ἄρην ὁ μῦθος αἰνίττειται, τῆς μὲν ταυτὸ δυνάμενης, ὃ παρὰ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ ἡ φιλία, τῷ δὲ, ὃ παρ' ἐκείνῳ τὸ νείκος. ὅθεν ποτὲ μὲν σύνεισιν ἀλλήλοις, ποτὲ δὲ διαλύονται. ἐλέγχει δὲ αὐτὰς "Ἥλιος, καὶ δεσμοὶ μὲν αὐτὰς "Ἡφαῖσος, λύει δὲ Ποσειδῶν. ἐν οἷς δῆλόν ἐστι, ὅτι ἡ ἔνθερμος, καὶ ἡ ξηρὰ ἔσθια, καὶ ἡ ταύτη ἐναντία, ἡ ψυχρὰ τε, καὶ ὑγρὰ, ποτὲ μὲν συνάγῃσι τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύσιν.

Ἀκολουθεῖ δὲ τέτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς εἰρημέρον, ὅτι ἐκ τῆς Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνεσίας ἀρμονία συνέστηκεν, ἐξ ἐναντίων, βαρέων τε, καὶ ὀξέων, κινουμένων ἀλλήλοις ἀναλόγως. ὅπως δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοις τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως τετυχηκότα, αἰνίττεσθαι ἔοικεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν ἣ πεποιήκε τὸς μὲν τοῖς Ἕλλησι, τὸς δὲ τοῖς Τρωσὶ βοηθῆντας, ἀλληγορικῶς ἐμφαίνων τὰς δυνάμεις ἑκάστω καὶ τὸν μὲν Φοῖβον τῷ Ποσειδῶνι ἀντιτάσσει, τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν, τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ, τὴν δ' Ἀθηναίαν τῷ Ἄρει, τὸ λογισμὸν τῷ ἀλογίῳ· τστέστι τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ. τὴν δὲ Ἥραν τῇ Ἀρτέμιδι· τὸν ἄερα τῇ σελήνῃ, καὶ ὅτι ὁ μὲν σταθερὸς, ἡ δὲ πολυκίνητος. τὸν δὲ Ἐρμῆν τῇ Λητοῖ,

nente omnia solvantur, Empedocles cuncta ad hunc modum constare inquit: *Est ubi conveniunt in amore bene, est ubi rursus Singula discordant, litem, pugnamque capessunt: Ubi elementorum concordiam et unitatem, amicitiam: discordiam autem, contentionem appellat. Ante hunc autem Homerus concordiam et discordiam in iis obscure ostendit, in quibus Juno apud eum ait: Vado videre feracis cuncta latibula terræ, Oceanumque patrem divorum, Tethidaque ipsam, Magnas inter eos valeam an componere lites.*

Talia etiam Veneris et Martis fabula sub verborum involucris ostendit. Quorum illa quidem idem pollet, quod apud Empedoclem amicitia, hic autem idem, quod apud illum inimicitia. Unde fit, ut aliquando inter sese coeant, aliquando autem dissolvantur. Indicat autem eos Sol, Vulcanus vincit, solvit Neptunus. Unde constat, quod calida et sicca essentia, et his contraria, frigida et humida, nonnunquam omnia coagmentant, nonnunquam vero dissolvunt.

Quibus et hoc consentaneum, quod apud alios poetas dictum est, quod ex Martis et Veneris consuetudine, concentus ex contrariis, gravibus videlicet et acutis constet, dum inter sese æqualiter temperantur. Quo pacto autem ea, quæ contrariam naturam sortita sunt, sibi invicem opponantur, poeta per ænigma significasse videtur, præsertim in acie deorum: in qua fingit, alios quidem Græcis, alios autem Trojanis auxilium ferre, allegorice uniuscujusque vim ostendens. Atque Phæbum quidem Neptuno in acie opponit, calidum et siccum, humido et frigido. Minervam autem

ὅτι ὁ μὲν λόγος αἰεὶ ζητεῖ καὶ μέμνηται, ἡ δὲ λήθη τέτρω ἐστὶν ἐναι-
σιον. τὸν δὲ Ἡφαιστον τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, κατὰ
τὸν ἥλιον τῇ θαλάσῃ. Δεατὴν δὲ τῆς μάχης τὸν πρῶτον Δεόν,
καὶ ἐπὶ τέτρω γεγηθότα.

Ἐκ δὲ τῶν προειρημένων ἄμα, καὶ τῆτο ὑποδεικνύς Ὅμηρος
φαίνεται, καὶ ὅτι εἰς ἐστὶν ὁ κόσμος, καὶ πεπερασμένος. εἰ γὰρ
ἄπειρος ἦν, ἐκ αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν πέρας ἔχοντα διηγεῖτο. καὶ ἐν τῷ
ὀνόματι σημαίνει^a τὸ σιωπᾶν, ὥς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρῆται
ἀντὶ τῆ ἐνικῆ τῷ πηλιδυντικῷ. σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν
τῷ εἰπεῖν, πείρατα γαίης. καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν Οὐδ' εἴ κε τὰ
νεύατα πείραθ' ἴκηται Γαίης, καὶ πόντοιο. καὶ ἐν τῷ, Ἀετοτάτη
κορυφῇ πολυδαιμόδος Οὐλύμποιο. ὅπως γὰρ ἐστὶν ἀκρότης, ἐκεῖ
καὶ πέρας.

Ὅπως δὲ καὶ περὶ ἡλίου γινώσκει, ἐκ ἀδήλων, ὅτι κυκλοφορεῖν
ἔχων δύναμιν, ποτὲ μὲν ὑπὲρ γαίης φαίνεται, αὐδὲς δὲ ὑπὸ γῆν
ἄπεισι καὶ τῆτο δῆλον ποιεῖ, λέγων Ὡ φίλοι, ἐ γάρ τ' ἴδμεν
ὅπη ζῶφος, ἐδ' ὅπη ἡώς, Οὐδ' ὅπη ἥλιος φασγίμβροτος εἰς ὑπὸ
γαῖαν, Οὐδ' ὅπη ἀνείπαι. καὶ ὅτι αἰεὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰών, καὶ διὰ
τῆτο Ὑπερίων προσαγορευόμενος ὑπ' αὐτῆ τῆ ποιητῆς, τὴν τε ἀνα-
τολὴν ἐκ τῆ περιέχοντος τὴν γῆν ὕδατος, τετῆσι τῆ ἀκτανῶς, ποιεῖ-
ται, καὶ εἰς αὐτὸν καταδύεται, δηλοῖ σαφῶς τὴν μὲν ἀνατολὴν

Marti, rationale irrationali, hoc est bonum malo. Junonem vero Dianæ, hoc est, ærẽm Lunæ, eo quod ille stabilis, hæc vero instabilis sit. Mercurium autem Latonæ, eo quod sermo assidue quarit, ac meminit, obliuio autem his contraria est. Vulcanum denique fluvio, eadem ratione, quæ solem mari. Pugnae autem spectatorem deum primarium, et super hoc lætandum fingit.

Ex prædictis autem simul et hoc ostendere Homerus videtur, quod et unus, et finitus sit mundus. Si enim infinitus esset, nequaquam divideretur in numerum habentem terminum. Ipso enim nomine terminum significat, quippe cum in aliis multis plurativo pro singulari utatur. Clarius autem eandem rem declarat, dum inquit: *Fines terræ.* et rursus in quibus ait: *Ultima non equidem quamvis adeat loca terræ, Et maris.* Præterea in hoc: *Summo vertice multijugi versatus Olympi.* Ubi enim summum, illic et terminus est.

Quid autem de sole sentiat, non est obscurum; quia quum orbicularem circumferentiæ vim obtineat, aliquando super terram apparet, nonnunquam rursus subter terram abit, idque ad hunc modum declarat: *O sæci, nescimus, ubi caligo sit orta, Auroraque domus, radique Hyperionis unde.* Quæ necnt rursus subeuntis infima terræ. Quodque semper supra nos gradiens sol, ideoque Hyperion, hoc est supergrediens, ab ipso poëta appellatus, ex aqua, quæ terram complectitur, hoc est, ex Oceano, oriatur, et in eum occidat, poëta perspicue ostendit; ortum quidem in his: *Oceani stagna alta sinens, exortus erat sol, Æthera conscendens, superis lux esset ut*

a Τὸ σιωπᾶν] Hoc verbum vitiosum esse non dubito. Interpres latinus sensum expressit, quem loco huic convenire putabat. Sed quomodo nomine mundi terminum indicat? Barnesius audacter reposuit καλ-

λωπίζειν, quasi id conveniret significationi verbi κόσμος. Vestigia verbi sequenti in mentem veniat τὸ σιωπᾶμεν, ipso nomine indicavit, quod discrete non dixit.

καὶν τέτοις, Ἡέλιος δ' ἀνόρεσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην, Οὐρανὸν εἰς πολυχάλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαίνηι. τὴν δὲ δύσιν, Ἐν δ' ἔπες' Ὁκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, Ἐλκων νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρρεαν. Δείκνυσι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ εἶδος· λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὤς. καὶ μέγεθος, Εὖτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίαν. καὶ ἐτι μᾶλλον ἐν τέτῳ Ἡμος δ' ἡέλιος μέσον ἔρανον ἀμφιβεβήκει. καὶ τὴν δύναμιν Ἡέλιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακέει. Καὶ τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κινήσει αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, Δύσομαι εἰς αἶδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω. καὶ ἐπὶ τέτῳ ὁ Ζεὺς αὐτὸν παρακαλεῖ, Ἡέλι', ἥτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε, Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρρεαν. ἐξ ὧν δηλοῖ ὅτι ὁ πῦρ ἐστὶν ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἑτέρα τις κρείσσων ἐστία. ὅπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑπέλαβεν, εἴ γε τὸ μὲν πῦρ ἐστὶν ἀνωφερές, καὶ ἄψυχον, καὶ εὐδιάληπτον, καὶ φθαρτόν· ὁ δὲ ἥλιος, κυκλοφορητικός, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰδῖος, καὶ ἀφθαρτος.

Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν ἔρανον ἄρρων, ὅτι ἐκ ἀπειρώς Ὅμηρος εἶχεν, φανερόν ἐστιν, ἐξ ὧν πεποίηκε, Πληιάδας δ', ὕαδας τε, τὸ τε σιδένης Ὠρίωνος· καὶ τὴν Ἀρκτον τὴν αἰεὶ σρεφομένην περὶ τὸν αἰεφανῆ πόλον τὸν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀπτομένην τῷ ὀρίζοντος, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὁ τε μικρότατος κύκλος, ἐν ᾧ ἐστὶν Ἀρκτος, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ Ὠρίων σρέφεται, ἐν τῇ τῷ κόσμῳ περιφορᾷ· καὶ τὸν βραδέως δυόμενον Βοώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατὰδυσιν, ἕτω πεπτωκὼς δέσει, ὥς τε ὀρθὸν καταφέρεισθαι, καὶ συγκαταδύεσθαι τέσσαρσι ζωδίοις, τῶν πάντων εἰς ὅλην νύκτα μεριζομένων ἐξ ζωδίων. εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν

alma. Occasum vero, Irruit Oceano lampas Phæbea, facitque Ingenteis homini tenebras, noctemque profundam. Ostendit autem et ejus formam: Splendidus autem erat ut sol. Et magnitudinem: Nam bene lucescens Phæbus terræ eminet omni. Et adhuc magis in hoc: Sol quando illustris medium penetrarat Olympum. Et vim: Sol qui cuncta videt, nec non audire potest qui. Et quod sit animatus, et sua sponte moveatur, in quibus minatur: Lux ero funestis, subiens Plutonis in aedeis. Propterea quoque Jupiter eum adhortatur: Phæbe tuum fuerit posthac mortalibus, atque Diis superis lucem cunctis perferre benignam. Unde constat, quod sol non sit ignis, sed alia quæpiam potior substantia, id quod et Aristoteles sensit. Siquidem ignis in altum fertur, inanimatus, facile cessans, et corruptibilis est. Sol vero in orbem fertur, animatus, æternus, et incorruptibilis.

Quod vero nec aliorum astrorum imperitus fuerit Homerus, ex iis, quæ finxit, palam est: *Vergilias, suculas, nec non magnum Oriona.* Ad hæc ursam describit, quo pacto subinde juxta polum Aquilonarem nobis semper apparentem versetur, et propter sublimitatem horizontem non attingat, eo quod æquali tempore, et minimus circulus, in quo ursa est, et maximus, in quo Orion, in mundi circumferentia vertitur. Præterea et Bootem tarde occidentem, quia diuturnum faciens occasum, ejusmodi situm habet, ut rectus deferatur, et una cum quatuor signis occidat, quæ sunt ex cunctis illis sex, quæ toti nocti attribuuntur. Quod vero non omnia, quæ ad si-

ἄερον θεωρούμενα διεξήλθεν, ὡς Ἄρατος, ἢ ἄλλος τις, εἰ χεὶρ θαυμάζειν. εἰ γὰρ τῷτο πρόκειται αὐτῷ.

Οὐκ ἄγνοεῖ δὲ τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπτωμάτων, οἷον σεισμῶν, καὶ ἐκλείψεων. Ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν αὐτῇ ἄερος τε, καὶ πυρὸς, καὶ ὕδατος, ὅφ' ὧν καὶ περιέχεται, κατὰ τὸ εἶκος ἐν βάθει αὐτῆς συνίστανται ἄτμοι πνευματώδεις, τῶτας φασὶν ἔξω μὲν φερομένους κινεῖν τὸν ἄερα, εἰσχθέντας δὲ ἀνοιδάινειν εἰς τὸ ἔξω βιαζομένους. τῷ δ' ἀνελεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς, τὴν θάλασσαν αἰτίαν εἶναι νομίζουσιν, ἐμφράσσασαν ἐνίοτε τὰς εἰς τὸ ἔξω διόδους. ἔστι δὲ ὅτε ὑποχωρῶσαν αὐτὴν κατερείπειν τῆς γῆς τινὰ μέρος. καὶ τῷτο ἐν Ὀμήρῳ εἰδὼς, τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν τῷ Ποσειδῶνι ἀνατίθῃσι, γαίηοχόν τε αὐτὸν, καὶ ἐνοσίχθονα προεργεῦν.

Ἐπεὶ δὲ τῶν πνευμάτων ἐντὸς τῆς γῆς καθιερυνυμένων, νημερταί συμβαίνεινσι, καὶ ζόφοι, καὶ ἀμαυρώσεις τῷ ἡλίῳ, σκεψώμεθα, εἰ καὶ τῷτο συνείδε. πεποίηκε μὲν γὰρ τὸν Ποσειδῶνα σείοντα τὴν γῆν. μετὰ τὴν Ἀχιλλέως ἔξοδον ἐπὶ τὴν μάχην. προειρῆκει δὲ ἐπὶ τῆς προτεραίας, ὁποῖα ἦν ἡ τῷ ἄερος κατὰστασις. ἐπὶ μὲν τῷ Σαρπηδόνος, Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τανύσας κρατερῇ ὑσμίνῃ. καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, Οὐδέ ποτ' ἥλιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην Ἡέρι γὰρ κατέχοντο. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Αἴας εὐχεται Ζεῦ πάτερ ἄλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος υἱας Ἀχαιῶν, Ποίησον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. μετὰ δὲ τὸν σεισμόν τῷ πνεύματος ἔξω κατασάντος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν Ἦρα φησὶν. Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέεο νότιοιο Εἵσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρεα-

derum contemplationem pertinent, ut Aratus, seu alius quispiam, prosecutus est, nemini videatur mirum neque enim hoc ipsi institutum fuit.

Nec accidentium causas, quæ circa elementa versantur, ignoravit, veluti terræmotuum, ac deliquiorum. Quum enim tota terra in se ignis, aëris, et aquæ partem, a quibus et continetur, habeat, vero consentaneum est, quod vapores spiritu pleni in ejus profunditate consistant. Qui quando foras feruntur, aërem, ut aiunt, movent. Coërciti autem intumescunt, ac vi foras erumpunt. Quod vero spiritus intra terram concluditur, mare in causa esse putant, quod nonnunquam meatuum exitus obstruit. Quando autem illud recedit, quasdam terræ partes subvertit. Homerus itaque hoc non ignorans, terræmotuum causam Neptuno attribuit, dum eum terræ continentem, et terræmotorem appellat.

Quum vero flatibus intra terram conclusis, venti spirare cessent, atque hinc caligo et obscuritas solis oriatur, perpendamus num et hoc viderit. Siquidem fingit terram a Neptuno moveri, posteaquam Achilles in prælium exierat. Prædixerat autem in priori pugna, qualis esset aëris conditio. De Sarpedone, quidem, Jupiter in pugnam tenebras immisit opacas. Et rursus de Patroclo: Integer esse potest nec Sol, nec clara Diana, Aëre namque tenentur. Et paulo post Ajax rogat, Jupiter hunc crassum tolle aëra, quæsumus omnes, Facque sereniferum, quo oculis spectare queamus. Cæterum post terræmotum, spiritu jam foris constituto, validi oboriuntur venti, unde Juno ait: Ipsa proficiscar zephyrique notique ruentis Ex vasto ponto rapidam motura procellam Postera deinceps die Iris ventos ad Patrocli pyram advocat, Hicque fragore

σα θύειλαν. εἶτα τῇ ὑπεραία τὰς ἀνέμους ἡ Ἴρις ἐπὶ τὴν πυρὰν τῶ Πατρόκλῃ παρακαλεῖ. οἱ δ' ὀρέοντο Πηνελόπεια ὑπὸ λιγυρῇ νέφει κλυόνεσσι ὀπισθεν. ἔτας δὲ καὶ τὴν ἐκλείψιν τῶ ἡλίῳ φυσικῶς γινόμενῃ, ὅταν ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν συνόδῳ κατὰ κάθετον ὑπελθεῖσα ἐπισκοπήσῃ, εἰδὼς φαίνεται. προειπὼν γάρ, ὅτι ἐλεύσεται ὁ Ὀδυσσεύς, Τῶ μὲν φθίνοντος μηνός, τῶ δ' ἰσαμένῳ, τῶτ' ἔσιν ὅτε ἅμα παύεται καὶ ἀρχεται ὁ μῆν, συνίσχῃ τῶ ἡλίῳ τῆς σελήνης, ἅμα τῶ ἐλθεῖν αὐτὸν φησὶν ὁ μάντις πρὸς τὰς μηνεῖδας, Ἄ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὕμῶν Εἰλύσεται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νύχθι τε γῆνα, Εἰδώλων δὲ πλεον προύβουρον, πλείη δὲ καὶ αὐτὴ Ἰμερῶν, ἐρεβός δὲ ὑπὸ Ζόφον, ἥελιος δὲ Οὐρανῷ ἐξ ἀπώλλαι, κακῇ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.

Καὶ ἀνέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν, ὃν τὴν μὲν γένεσιν ἐκ τῶν ὑγρῶν εἶναι τῶ μὲν γὰρ ὕδατος μεταβολῇ εἰς ἀέρα γίνεται ὁ δ' ἀνεμος ἐστὶν ἀέρ ῥέων. τῶτο δὲ, ἐν τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφαίνει, καὶ ἐν οἷς φησὶν, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. τὴν δὲ τάξιν αὐτῶν, ὡς ἔχει, διέθηκε. Σὺν δ' εὐρύς τε νότος τ' ἔπεισε, Ζεφυρός τε θυεαῖς, Καὶ βορέης αἰδηρῆγενετης, μέγα κῦμα κυλίνδων. τέτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὀρεῖται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ δὲ ἀπὸ θυεαῖς, ὁ δὲ ἀπὸ ἀρκτε' καὶ ὁ μὲν ἀπὸ κλιώτης ὑγρὸς ὢν, μεταβάλλει εἰς νότον, δεξιὸν οὐτα, ὁ δὲ νότος λεπτυνόμενος, εἰς βορέαν ἀποκαθαίρεται. διὸ Ὡσεν ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, τὰ δὲ κύματα ἄξεν. καὶ τὴν ἀντίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο. Ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέῃ πρόηκε φέρεσθαι. Ἄλλοτε δ' αὖ εὐρύς Ζεφύρῳ εἰσάσκει διώκειν.

Ἠπίεατο δὲ καὶ κείνους ὅτι βορέης πόλις ὑπὲρ γῆν ἐστὶ μετέωρος, ὡς καὶ ἡμῶς τὰς ἐν τῷ κλίματι τέτῳ κατοικῶντας, ὁ δὲ νότιος

ruunt, nubes cogendo retrorsum. Ad hunc modum et solis defectum, qui naturaliter fit, quando luna ei conjuncta perpendiculariter eum subierit, ac obscuraverit, novisse videtur. Præfatus namque, quod Ulysses venturus esset, mense deficiente et existente: hoc est, quando mensis simul et in exitu est, simul et incipit, quippe luna cum sole coeunte, tum rates ad procos ait, eum venturum esse, Quid monstri video? caput, et facies aliena Omnibus est vobis, poples, totumque repletum Vestibulum est spectris, sunt atria plena tumultus: Cimmeriæ subts tenebræ, solisque labores Calitus ostendunt sese caligine cæca.

Ventorum præterea naturam accurate perpendit, horum videlicet ortum ex humidis esse. Aquæ namque commutatio in aërem transit. Porro ventus est aër fluens. Hoc vero quum in aliis multis ostendit, tum in quibus ait, Ventorum vim humectam spirantium. Seriem autem horum, ut habet, disposuit: Una Eurusque, Notusque ruunt, zephyrusque procellas Excitat, et Boreas fluctus ad sidera tollit. Horum namque alius ab ortu, alius a meridie, alius ab occasu, alius a septentrione spirat. Et subsolanus quidem humidus, in Austrum calidum mutatur, Auster autem rarescens in Favonium, Favonius adhuc magis rarefiens in Aquilonem facta expurgatione vertitur. Hinc est, quod ait, Impulit in celerem Boream, movitque procellas. Eorundem vero contentionem naturaliter explicuit, Est quando Boreas Austrum superabat, et Eurus: Est quando cessit zephyro, primasque reliquit.

Novit præterea ille quod Aquilonarius polus super terram arduus est his, qui in

ἐκ τῆ ἐναντίας βαθύς. ὅθεν ἐπὶ μὲν τῆ βορείᾳ φησί· Καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων, τὴν ἀνωθεν ἐμπίπτεισαν φορὰν τῆ ἀνέμῳ ἐμφαίνων, τῷ δὲ ὥθει, τὴν ἀπὸ τῆ κοιλοτέρᾳ πρὸς τὸ ἀναντες βίαν.

“Ὅτι δὲ καὶ τῶν ὑετῶν γένεσις ἐστὶν ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως, ἐπεδήλωσεν εἰπὼν· Κατὰ δ’ ὑπόθην ἦκεν ἑέρσας Αἷματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. καὶ, Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε. προειρήκει γάρ· Τῶν μὲν γ’ αἷμα κελαινὸν ἐϋῤῥοον ἀμφὶ Σκαμανδρὸν Ἑσπέδας· ὅξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ’ αἰδόςδε κατηλθον. ὅθεν δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἀναφερόμενα ἀπὸ τῶν περὶ γῆν ὑδάτων ὑγρά, ἀναπεφυμένα τῷ ὕδατι, τοιαῦτα ἀνωθεν κατηνέχθη. τῆ δ’ αὐτῆς λόγῳ ἔχεται καὶ κεῖνο· “Ἡματ’ ὀπαρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ. τότε γὰρ ὁ ἥλιος ἐκ βάθους ἀνασπῶν διὰ ξηρότητα τῆς γῆς τὰ ὑγρά, διατερεὰ καὶ γεώδη ἀναφέρει, τὰ δὲ ὑπὸ βάρος λάβρα καταρρήγνυται. αἱ μὲν ἔν ὑγρῷ ἀναθυμιάσεις, ὑετὸς γεννῶσιν, αἱ δὲ ξηραὶ ἀνέμους. ὅταν δὲ ἐν νέφει ἀποληφθῇ ἀνεμος, ἔπειτα βία ῥῆξῃ τὸ νέφος, βροντὰς καὶ ἀστραπαὺς ἀποτελεῖ. εἰ δὲ ἐκπίπτει ἡ ἀστραπή, κεραυνὸν ἀφίησιν· ὅπερ εἰδὼς ὁ ποιητὴς λέγει τὰ τοιαῦτα, ἀστράψας δὲ μεγάλ’ ἐκτυπε. καὶ ἐν ἄλλοις, Ζεὺς δ’ ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.

Θεὸς εἶναι πάντες οἳ γε ὁρθῶς φρονοῦντες νομίζοσι, καὶ πρῶτος “Ὀμηρος· αἰεὶ γὰρ μέμνηται τῶν θεῶν, λέγων, Μάκαρες θεοὶ ῥεῖα ζῶντες. ἀθάνατοι γὰρ ὄντες ῥαδίαν καὶ ἄπαυσον ἔχουσι τὴν τῆ ζῆν φύσιν, καὶ εἰ θεόνται τροφῆς, ἥς δεῖται τῶν θνητῶν ζῶων τὰ σώμα-

hoc nostro climate habitant, Australis autem e contra profundus. Unde de Boreali quidem ait, *Æthrigena et Boreas volvens ad littora fluctus*. Innuens venti impetum e supernis irruere. quod autem dicit, *Pellebat*, indicat vim ex deprimiore parte nitentem in arduum.

Quod autem et pluviarum generatio ex humida evaporatione fiat, commonstravit dicens, *Æthere demisit rorem mox sanguinolentum*. Et, *Atque effudit humi conspersas sanguine guttas*. Prædixerat enim, *Sanguine commaculat Xanthum Mavors trulentus*. Ast animæ Plutonis in atri regna subibant. Unde constat, quod hujusmodi humores, qui ex aquis terrestribus exhalant, quum aqua permixti fuerint, e supernis deorsum feruntur. Ejusdem rationis et illud est, *Autumni tempus vehemens, quo funditur imber*. Tum enim sol propter terræ siccitatem, ex profunditate humores extrahens, turbida et terrea refert: turbida autem præ pondere disrumpuntur. Humidæ itaque exhalationes, imbres procreant, siccæ ventos. Quando vero in nube ventus receptus fuerit, ac deinde nubem ruperit, tonitrua et fulgura creat. Sin vero fulgur excidat, fulmen emittit. Quod noscens Poëta, talia dicit: *Horrendum intonuit connecto fulgure*. Et in aliis, *Jupiter intonuit, fulmen ratibusque trisulcum Intulit*.

Deos esse, quotquot recte sentiunt, arbitrantur, et imprimis Homerus. subinde namque deorum meminit, dicens: *Felices superi vitam ducere beatam. Perpetuam facilemque simul, quod sanguine, nec non Carne vacant, ideoque cibum, nec suavis Iacchi Munera degustant, mortalia pectora sicut*. Porro quum poësis opus haberet

τα. Οὐ γὰρ σῖτον ἔδασ', εἰ πίνεσ' αἶθοπα οἶνον, Τ' ἔνεκ' ἀναίμονές
εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται. ἐπεὶ δὲ ἐδίδετο ἡ ποίησις θεῶν ἐνε-
ργόντων, ἵνα τὴν γνώμην αὐτῶν αἰσθῇσι τῶν ἐντυγχανόντων παρα-
στήσῃ, περιέθηκεν αὐτοῖς σώματα (ἐδὲν δὲ ἄλλο σώματος εἶδος, ἢ
τῶ ἀνθρώπου, δεκτικόν ἐστιν ἐπισήμης καὶ λόγου) προσεικάσας ἕκαστον
τῶν θεῶν μετὰ τῶ κοσμηῆσαι μεγέθει τε, καὶ κάλλει. ἄμα καὶ
τῷτο ὑπέδειξε τὸ, εἰκόνας καὶ ἀγάλματα θεῶν, μετὰ τῶ εἰς ἀν-
θρώπων εἶδος ἡκριβωμένα ἰδρῦσθαι ὑπὲρ τῶ παρέχριν ὑπόμνησιν καὶ
τοῖς ἔλασσον φρονῶσιν, ὅτι εἰσὶ θεοί. τῶτων δὲ πάντων ἀρχηγὸν καὶ
ἡγεμόνα τὸν πρῶτον θεὸν νομιζόντων τῶν ἀρίστων φιλοσόφων ἀσώ-
ματον ὄντα, καὶ νοήσει μᾶλλον καταληπτὸν, καὶ Ὅμηρος ταῦτα
ὑπολαμβάνων φαίνεται, παρ' ᾧ λέγεται ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε. καὶ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων, καὶ
αὐτὸς μὲν ὁ Ζεὺς φησιν, "Ὅσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ
ἀνθρώπων. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ πρὸς αὐτόν. Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι
σθένος ἐκ ἐπιεικτόν. εἰ δὲ δεῖ τῷτο ζητῆσαι εἰ νοητὸν ἡπίεστο τὸν
θεόν, ἐκ ἀντικρυς μὲν, ἅτε ἐν ποιήσει πολὺ τὸ μυθῶδες ἐχέσῃ, ὅμως
δὲ ἐστὶ καταμαθεῖν, ἐν οἷς φησίν. Εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ
ἡμενον ἄλλων καὶ ἐν οἷς αὐτὸς λέγει, Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω
πτύχῃ ἐλύμπιοιο Ἥμενος, ἐνδ' ὀρέων φρένα τέρεψομαι. ἡ γὰρ μό-
νωσις αὕτη, καὶ τὸ μὴ καταμιγνύειν τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἑαυτὸν,
ἀλλὰ χαίρειν αὐτῷ συνόντα καὶ χρώμενον, ἡσυχίαν ἄγοντι, καὶ
ἀεὶ διακοσμεῖντι τὰ πάντα, τὴν τῶ νοητῶ θεῶ φύσιν παρίσσειν. οἶδε
δὲ, ὅτι νῦν ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ πάντα ἐπιστάμενος, καὶ διέπων τὸ πᾶν.
φησὶ γὰρ ὁ Ποσειδῶν, Ἡ μὰν ἀμφοτέρωσις ὁμὸν γένος ἡδέ τε
πάτερη, Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονεν, καὶ πλείονα εἶδει. καὶ τῷτο

Diis minime ociosis, ut sententiam eorum sensibilitate contingentium rerum expone-
ret, eis corpora attribuit. Quum vero nulla alia corporis forma, præterquam homi-
nis, scientiæ ac orationis capax sit, facta uniuscujusque deorum similitudine, cum or-
natu, magnitudine, ac elegantia, simul et hoc subindicavit, quo pacto imagines et
statuæ deorum ad hominum effigiem adeo accurate fabrefactæ ponerentur, ut speci-
men de se darent minus prudentibus, quod essent Di. Cæterum cum præstantissimæ
quique philosophorum primarium illum Deum, ducem et principem omnium, incor-
poreum esse, ac cogitatione duntaxat comprehensibilem arbitrentur, Homerus quo-
que hæc credere videtur, apud quem Jupiter appellatur Pater hominumque deumque.
Jupiter o noster pater optime, summe regentum. Imo et ipse Jupiter inquit: Quan-
tum ego Diis superis præsto, mortalibus atque. Minerva denique ad eum: Nos bene
callemus, quam sit tua magna potestas. Si vero et hoc querere oportet, an Deum in-
telligibilem esse sciveris, non diserte quidem utpote in poësi, quæ multa fabulosa ad-
mixta habet attamen ex iis colligere licet, in quibus ait: Invenitque Jovem, qui solus forte
sedebat. Et in quibus ipse ait: Ast ego parte sedens cæli, detector abunde. Illa nam-
que solitudo, et quod aliis Diis se non conjungeret, sed semetipsum oblectaret, com-
modo ocio frueretur, ac semper omnia dispensaret, intelligibilis Dei naturam præ se
fert. Novit præterea quod Deus mens est, quæ cuncta scit, et cuncta gubernat. Nep-
tunus namque inquit, Est patria, est æquale genus fratrique mihi, Jupiter at prior

πολλάκις, Ἐνθ' ἄλλ' αὐτ' ἐνόησε τέτο σημαίνει, ὅτι αἰεὶ διανοεῖται.

Τῆς δὲ τῆ θεῆ διανοίας ἔχεται καὶ ἡ πρόνοια, καὶ εἰμαρμένη, περὶ ὧν εἴρηνται λόγοι πολλοὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. τέτων δὲ πάντων τὰς ἀφορμὰς Ὅμηρος παρέσχε. καὶ τὰ μὲν τῆς προνοίας τῶν θεῶν τί ἂν καὶ λέγοι τίς; ὅπερ διὰ πάσης τῆς ποιήσεως ἐ μόνον πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων διαλέγονται, ἀλλὰ καὶ καταβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλεῖσιν. ὀλίγα δὲ παραδείγματος ἕνεκα δεασάμεθα, ἐν οἷς ἔσιν ὁ Ζεὺς λέγων πρὸς τὸν ἀδελφόν, Ἐγὼς, Ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βελὴν, Ὡν ἕνεκα ξυνάγειρα, μέλυσί μοι ὀλύμενοί περ. καὶ ἐν ἄλλοις, Ὡ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος Ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι, ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

Ἔτι δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ φιλόανθρωπον ἦθος ἐμφαίνει εἰπὼν, Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεοῖο λαθοίμην, Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν Ἀθανάτοισι δέδωκε, τοῖς ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. ἐν οἷς ὀρᾷν ἔσιν, ὅτι ἐπήνεσε τὸν ἄνδρα, πρῶτον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχειν, δεύτερον δὲ, ἐπὶ τῷ σέβειν θεούς. πῶς δὲ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλεῦντας καὶ συμπονεῦντας ποιεῖ τὰς θεάς, ἐν πολλοῖς ἔσι καταμαθεῖν. ὥς περ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ποτὲ μὲν τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰεὶ δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ τὸν Ἑρμῆν τῷ Πειράμῳ, καὶ αὐτὸ πάλιν τῷ Ὀδυσσεῖ, καθόλου δὲ αἰεὶ τὰς θεάς τοῖς ἀνθρώποις παρασταεῖν οἴεται. φησὶ γάρ· Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐεικότες ἀλλοδαποῖσι Παντοῖοι τελέθοντες ἐπιερωφῶσι πόλιν, Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες. τῆς δὲ προνοίας τῶν θεῶν, ἰδίον ἔστι τὸ βέλεσθαι δικαίως τὰς ἀνθρώπους βίβν. καὶ τετὸ φησιν ὁ ποιητὴς ἐναρ-

est genitus me, pluraque novit. Atque hoc sæpe, Cogitat hic aliud rursus: hoc innuens, quod semper cogitet.

Cæterum ad Dei mentem providentia et fatum pertinet, de quibus philosophi multa verba fecerunt. Horum autem omnium Homerus occasionem suppeditavit. Ac de providentia quidem Deorum quid attinet dicere? Quando per omnem poësim non tantum inter sese de hominibus disserunt, verum etiam in terram descendentes cum hominibus versantur. Sed pauca exempli gratia contemplerur, in quibus Jupiter ad fratrem inquit: Scis Neptune, deos cur nostra palatia celi Nunc teneant cunctos? curæ mihi sunt pereuntes. Et in aliis: Eheu, certe hominem fugientem mænia circum Percharum video, pectusque meum cruciatur.

Ad hæc regiam dignitatem, ac morum facilitatem innuit dicens: Non ego divini posthac oblitus Ulyssis Esse queam, qui mente homines præcellit, et aris Divorum pecudes incendit, pinguis sacra. In quibus cernere licet, quod virum illum primo a mentis perspicuitate, deinde a pietate erga deos collaudat. Cæterum quo pacto cum ipsis hominibus deos versantes ac laborantes fingat, in multis est perdiscere. Ut quum Minervam aliquando Achilli, semper autem Ulyssi, et Mercurium Priamo, atque in universum deos hominibus semper adesse putat, ait namque: Diî superi ex æquo tractant homines peregrinos, Indigenasque simul, vastant et mænia celsa, Justiciam spectant humanam, ac impia facta. Divinæ autem providentiæ peculiare est, velle ut homines juste vivant. At istud Poëta clarissime inquit: *Improbata facta hominum*

γέστα. Οὐ γὰρ σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φίλεσιν, Ἀλλὰ δίκην τίεσι καὶ αἵσιμα ἔργ’ ἀνθρώπων. καὶ, Ζεὺς ὅτε δὴ τ’ ἀνδρες-
σι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ, Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρινώσι δέ-
μιαις. ὥς περ γὰρ τὰς θεὰς προνοημένους τῶν ἀνθρώπων εἰσάγει,
ἔτω καὶ τὰς ἀνδράπας μεμνημένους αὐτῶν ἐν πάσῃ τύχῃ. καὶ ὁ
μὲν ευημερῶν ξρατηγὸς φησιν· Ἐλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ’ ἄλλοι-
σὶν τε θεοῖσιν Ἐξέλαιαν ἐνδένδε κύνας κηρῶσι φορέητας. ὁ δὲ κινδυ-
νεύων, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥύσαι ὑπ’ ἥερος υἱας Ἀχαιῶν. καὶ
πάλιν ὁ μὲν κτείναις· Ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδω-
καν. ὁ δὲ θνήσκων, Φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.
πόθεν ἔν’ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐς τὸ δόγμα ἐκείνο τῶν
Στρωϊκῶν; τὸ δὲ ἓνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον, συμπολιτεύεσθαι δὲ ἐν
αὐτῷ θεὰς καὶ ἀνδράπας δικαιοσύνης μετέχοντας φύσει. καὶ γὰρ
ὅταν εἴπῃ Ζεὺς δὲ Θέμις ἐκέλευσε θεὰς ἀγορῇνδε καλέσσαι —
Τίπτε’ αὐτ’ ἀργικέραυνε θεὰς ἀγορῇνδε καλέσσας, Ἡ τὶ περὶ
Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις; τί ἄλλο ὑποδείκνυσιν, ἢ ὅτι
νόμῳ πόλεως ὁ κόσμος διοικεῖται; καὶ προβελύονται οἱ θεοὶ, ἐξ-
άρχοντος τῆς θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων πατρός;

Τὴν δὲ περὶ τῆς εἰμαρμένης δόξαν δείκνυσιν ἐν ἐκείνοις σαφῶς·
Μοῖραν δ’ ἔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, Οὐ κακὸν,
ἔδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κρατύ-
νει τὴν δύναμιν τῆς εἰμαρμένης. Ἠγεῖται μέντοι καὶ αὐτὸς, ὥς-
περ καὶ μετ’ αὐτὸν οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων, Πλάτων καὶ
Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος, ἔ πάντα κατ’ εἰμαρμένην παραγί-
νεσθαι, ἀλλὰ τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχειν μὲν
τὸ ἐκείσιν· τῷ δὲ πῶς συνάπτειν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τις

*superi aversantur, honestos Eximiosque viros precio dignatur habere. Et: Quando-
cunque nocet succensens Jupiter illis, Qui violenter agunt, jus figunt atque refigunt.
Porro quemadmodum deos hominibus prospicientes, ita et homines istorum memores
in quavis fortuna, inducit. Atque dux quidem prospere agens, inquit: Spes me mag-
na tenet, votumque Jovi, superisque Cunctis nunc facio, quod propulsabo canes hinc.
Periclitans vero, Jupiter ac rogito, servabis ab aëre Græcos. Et rursus is, qui inter-
fecerat: Quandoquidem hunc hominem domui virtute deorum. Moriens vero: Pros-
pice ne mea mors conflet tibi numinis iram. Unde igitur potius illud Stoicorum placitum,
quam ex prædictis, ortum habet? unum esse mundum, atque in eo et deos et homi-
nes, qui natura justitiæ participes sunt, rempublicam simul administrare. Etenim
quando inquit: Diva Themis superos jussu Jovis ante cœgit, Cur tu rursus eos cogis,
qui fulmine splendes, Nunquid sollicitus de Teucris, nunquid Achivis? Quid aliud in-
nuit, quam quod mundus civilibus legibus administraretur? atque dii præconsultent,
præsidente deorum et hominum patre?*

Cæterum opinionem de fato, in illis ostendit perspicue: *Fata sua effugiet non quis-
quam, sive malus sit, sive bonus, primum quum lucem aspexerit almam. At inter
alia, in quibus fati potentiam confirmat, ipse quoque arbitratur, sicut et probatissimi
philosophorum qui post eum vixerunt, Plato, Aristoteles, ac Theophrastus, quod non
omnia fato eveniant, sed aliquid etiam in hominibus sit situm, ut quibus libera sit vo-
luntas. Huic autem necessitatem quodammodo conjungi, dum aliquis hoc, quod*

πράξας ὃ βέλεται, εἰς ὃ μὴ βέλεται ἐμπέσῃ. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς δεδήλωκεν ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐκατέρως τῆς ποιήσεως, ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τῷ Ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, καὶ τότε τὴν Διὸς βέλῃσιν ἐκτελεσθῆναι. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα τὰς ἐταίρους τῷ Ὀδυσσεὺς διὰ τὴν αὐτῶν ἀβελλίαν ὀλέθρῳ περιπέσειν. ἐξήμαρτον γὰρ ἀψάμενοι τῶν ἱερῶν τῷ Ἠλίᾳ βοῶν, ἐξὸν ἀποσχέσθαι αὐτῶν. καὶ γὰρ ἦν προειρημένον, Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάσῃς, νόσῃ δὲ μέδῃαι, Καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε· Εἰ δὲ κεν σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλέθρον. οὕτως τὸ μὲν μὴ ἀδικῆσαι ἐπ' αὐτοῖς, τὸ δὲ ἀδικήσαντας ἀπολέσθαι, ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀκόλουν ἦν. ἔνεσι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν, ὅπερ ἐν τῷ παρτίῳ ἔστιν· Ἐνθα δὲ καὶ δύσηος ὑπὲρ μῦθον ἄλειτ' Ὀδυσσεύς, Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπισσύμενος λάβε πέτρης, Τῆς ἔχετο σανάχων, εἰώς μέγα κύμα παρῆλθεν. ἐνταῦθα γὰρ ἐκ τῷ ἐναντίῳ κινδυνεύων ὑπὸ τύχης ἀπολέσθαι, ἐκ προνοίας ἐσώθη.

Καθάπερ δὲ περὶ τῶν θείων πολλοὶ καὶ ποικίλοι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὰς πλείους ἀφορμὰς ἐξ Ὀμήρου λαβῆσιν, ἔγωγε καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ὧν πρῶτον περὶ τῆς ψυχῆς πειρασώμεθα. τὸ μὲν δὴ τῶν δογμάτων, Πυθαγόρῃ καὶ Πλάτῳ γενναίότατόν ἐστι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἥ καὶ περὶ τῷ λόγῳ προστίθησιν ὁ Πλάτων. τίς ἐν τῷ πρώτῳ ἀνεφάνησεν; Ὀμηροῦ, εἰπὼν ἄλλα τε, καὶ ταῦτα· Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη, αἰδώςδε βεβήκει, εἰς τὸν αἰετὶ καὶ ἄορατον, εἴτε ἄερα θεΐῃ τις, εἴτε ὑπόγειον τόπον. καὶ ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι ποιῶν τὴν τῷ Πατρόκλῃ

vult, acto, in id, quod non vult, incidit. Atque hæc perspicue in multis declaravit, ut in utriusque poematis exordio; in Iliade dicens, Achillis iram Graiis exitii causam fuisse, atque tum Jovis voluntatem completam esse: in Odyssea vero, Ulyssis socios propter temeritatem in perniciem incidisse. Deliquerant enim, dum sacras Phæbi boves attigerant, cum ab eis abstinere licuisset. Ad hunc enim modum prædictum erat. *Hus modo si vaccas dimiseris ire quiete, In patriam reditum, quævis jactatus, habebis: Lædere sin tentes, me prædicente peribis.* Sic non violare, in ipsis situm: perire autem, quum violassent, ex fato consequens erat. Possumus autem et alio modo fortuita evitare per providentiam, id quod in illo monstrat: *Hic Laërtiades præter fatum periisset, Casia nî Pallas dea suggessisset, utraque Palma corripieret saxum cupide, idque teneret, Donce spumosum, tumidumque quiesceret æquor.* Hic enim e contrario periclitans, quantum ad fortunam, interierat, per providentiam autem servatus est.

Quemadmodum vero de divinis rebus multi et varii philosophi plurimas occasiones ab Homero acceperunt, sic et de humanis. Inter quas primo de anima periculum faciamus. Inter placita sane Pythagoræ et Platonis celeberrimum est, quod sentiunt animam immortalem esse: cui et alas Plato, ut ferunt, attribuit. Quis ergo istud pronunciavit? Homerus, qui inter alia et hæc dicit: *Αὐτὴ ἀνὰ μέμβροισι πτεροῖσιν ἔσθ' ἄνθρωπος, ἥ δ' ἀθάνατος, ἥ δ' ἀνὰ μέμβροισι πτεροῖσιν ἔσθ' ἄνθρωπος, ἥ δ' ἀθάνατος, ἥ δ' ἀνὰ μέμβροισι πτεροῖσιν ἔσθ' ἄνθρωπος, ἥ δ' ἀθάνατος.* In obscurum inquam, et inconspicuum locum, sive quis hunc æthereum, sive subterraneum existimet. Atque in Iliade quidem Patrocli animam dor-

ψυχὴν ἐφισταμένην κοιμαιμένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Παιτροκλῆος δειλοῖο· καὶ λόγους αὐτῷ περιτίθησιν, ἐν οἷς καὶ τῆτο λέγει· Τηλέ με εἴργεσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα δι' ὅλης τῆς νεκυΐας τί ἄλλο, ἢ τὰς ψυχὰς δείκνυσσι μετὰ θάνατον διαμενέσας, καὶ φθεγγομένας ἅμα τῷ πιεῖν τῷ αἵματος; καὶ γὰρ τῆτο ἥδει, ὅτι τὸ αἷμα νομῇ καὶ τροφῇ ἐστὶ τῷ πνεύματος. τὸ δὲ πνεῦμα, ἐστὶν αὐτὴ ἡ ψυχὴ, ἢ ὄχημα τῆς ψυχῆς.

Ἐναργέστατα δὲ κἀκεῖνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὸν ἄνθρωπον εἰδὲν ἄλλο ἢ τὴν ψυχὴν νομίζει, ἐν οἷς λέγει· Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Διβαίης Τειρεσίαιο, Χρῦσειον σκῆπτρον ἔχων. ἐπίτηδες γὰρ ἀπὸ τῷ τῆς ψυχῆς ὀνόματος εἰς τὸ ἀρρενικὸν μετέβαλεν, ἵνα δείξῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὁ Τειρεσίας. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς πάλιν· Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλείην, Εἰδῶλον, αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. καὶ γὰρ ἐν τέτοις πάλιν ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ μὲν εἰδῶλον, ὅπερ ἦν ἀποπετασμένον τῷ σώματος, ἐκέτι τῆς ἐκείνης ὕλης ἐφειλόμενον ἐφαντάζετο. τὸ δὲ καθαρότατον τῆς ψυχῆς ἀπελθόν, αὐτὸς ἦν ὁ Ἑρακλῆς. Ὅθεν κἀκεῖνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις, εἶναι τὸ σῶμα τροπὸν τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμοτῆριον. καὶ τῆτο δὲ Ὅμηρος πρῶτος ἐδήλωσε. τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἀεὶ δέμας προσαγορεύει, ὡς ἐν τέτοις· Οὐ δέμας, εἰδὲ φυήν. καὶ δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί. καὶ, Ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδός τε, δέμας τε. τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, εἰδὲν ἄλλο ἢ σῶμα καλεῖ, ὡς ἐν τέτοις· Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν. καὶ, Σῶματ' ἀκηδέα κῆται ἐνὶ μεγάρῳ· Ὀδυσῆος. καὶ, Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς. τὸ γὰρ αὐτὸ ζῶντος μὲν τῷ ἀνθρώπῳ δεσμὸς ἦν τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δὲ, ὡς περ σῆμα καταλείπεται.

mienti Achilli assistere fingit, *Umbra Menetiadae adiit miserabilis illum*. Sermocinationem quoque ei affingit, in qua inter alia hoc dicit, *Me prohibent alii manes transmittere flumen*. In *Odyssea* vero quid aliud in toto descensu ad inferos demonstrat, quam quod animæ post mortem superstites sint, et quum de sanguine biberint, loquantur? Norat enim quod sanguis, pastus et cibus sit spiritus, spiritus vero ipsa anima, seu animæ vehiculum.

Evidentissime autem et illud ostendit, quod existimet hominem nihil aliud esse, quam animum, in quibus ait: *Tiresiae Thebani animus dein venerat ad me, Aurea sceptrata tenens*. De industria namque a feminino animæ nomine, in masculinum ἔχων, transiit ut ostenderet, quod *Tiresias* esset animus. Atque in sequentibus rursus: *Post hunc Amphitryonidae adverti simulachrum*: *Ipsus enim in superis agitat convivia læta*. Etenim in his rursus declaravit, quod simulacrum a corpore liberum, non jam ab animæ materia trahi conspiciebatur: animæ vero purissima pars, quæ discesserat, erat ipse *Hercules*. Unde et illud philosophis videtur, quod corpus animæ quodammodo ergastulum sit. Atque hoc *Homerus* primus declaravit. Siquidem corpus vivitium subiinde demas, quod a vinciendo nomen habet, nuncupat. ut in illis: *Nec corpore nec indole*. Item: *Corpore autem referebat feminam*. Et: *Virtutemque meam, speciemque et corpus*. Cæterum id quod animam exiit, non aliter quam *Soma* appellat. ut in his: *Soma meum Priamo reddas, Hecubæque parenti*. Et: *Ædibus in Circes nos soma reliquimus omnes*. Idem namque corpus, dum vivere:

Τέτω δὲ ἔπεται καὶ ἕτερον δόγμα τῷ Πυθαγόρῃ, τὸ μεταβαίνειν τὰς ψυχὰς τῶν τελευτησάντων εἰς ἕτερα σωμάτων εἶδη. ἀλλ' ἐδὲ τῷτο τῆς Ὀμήρου διανοίας ἐκτός ἐστιν. ὁ γὰρ ποιήσας τὸν Ἑκτορα τοῖς ἵπποις διαλεγόμενον, καὶ τὸν Ἀντίλοχον, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μὴ ὅτι διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀκόντα, καὶ τὸν κύνα πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν οἰκείων ἐπιγινώσκοντα τὸν Ὀδυσσεά, τί ἄλλο ἢ τὴν κοινωνίαν τῷ λόγῳ, καὶ συγγένειαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων παρίησι; καὶ οἱ τὰς βῆς τῷ Ἥλῃ καταφραγόντες, καὶ ἐκ τέτων ὀλέθρῳ περιπεσόντες, ἐλέγχουσιν, ὅτι ἐ μόνον βῆς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα ὡς τῆς αὐτῆς φύσεως ζωτικῆς μετέχοντα, τιμᾶται ὑπὸ τῶν θεῶν. καὶ τὸ μεταβάλλειν δὲ τὰς εἰαίρας τῷ Ὀδυσσεῷ εἰς σύας, καὶ τοιαῦτα ζῶα, τῷτο αἰνίττεται, ὅτι τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ μεταλλάττεσιν εἰς εἶδη σωμάτων θηριωδῶν, ἐμπεσῆσαι εἰς τὴν τῷ παντὸς ἐγκύκλιον περιφορὰν, ἣν Κίρκην προσαγορεύει. καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἡλῖς παῖδα ὑποτίθεται οἰκῆσαν ἐν τῇ Αἰαίῃ νήσῳ. ταύτην δὲ ἀπὸ τῷ αἰάζειν καὶ οὐδύρεσθαι τὰς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῖς θανάτοις κέκληκεν.

Ὁ δὲ ἔμψρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ ἔπαθε τὴν τοιαύτην μεταβολήν, παρὰ τῷ Ἑρμῇ, τρεῖσι τῷ λόγῳ, τὸ ἀπαδὲς λαβών. αὐτὸς δὲ ἔτος καὶ εἰς ἄδρα κάτεισιν (ὥς περ εἰ ἔλεγε χωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῷ σώματος) καὶ δεατῆς ψυχῶν τῶν τε ἀγαθῶν καὶ φαύλων γιγνόμενος. αὐτὴν δὲ τὴν ψυχὴν οἱ Στωϊκοὶ ὀρίζονται πνεῦμα συμφυές, καὶ ἀναδυμίασιν αἰσθητικὴν ἀναπτομένην ἀπὸ τῶν ἐν σώματι ὑγρῶν, Ὀμήρῳ ἀκολοθῆσαντες λέγοντι· εἰσόζ'

homo, animæ vinculum erat: eo autem defuncto, perinde ut monumentum relinquitur.

Huic vero et aliud Pythagoræ dogma consentaneum est, quod scilicet defunctorum animæ in alias corporum species transeant. Id quod nec Homerum latuit. Dum enim Hectorem, Antilochum, et Achillem equis colloquentem imo non tantum colloquentem, sed etiam auscultantem, denique Ulyssem prius a cane, quam ab hominibus, adeoque familiaribus agnitum finxit, quid aliud quam rationis commercium, et animæ cognitionem inter homines ac reliqua animantia insinuat? Ad hæc. qui Solis vaccas devoraverant, et sibi exitium accersiverant, argumento sunt, quod non tantum boves, verumetiam reliqua animantia, quippe eandem vivendi naturam habentia, a Diis in precio habeantur. Mutatio autem sciorum Ulyssis in sues, et ejusmodi animantia, sub verborum involucrio significat, quod imprudentium hominum animæ, in belluinorum corporum species mutantur, quum in universi orbicularem circumferentiam, quam Circe appellat, inciderint. Unde et merito filiam Solis in Ææa insula habitantem ponit: atque hanc ex eo sic nuncupat, quod homines mortis causa lamententur ac lugeant.

At ille ipse prudens vir Ulysses, istiusmodi mutationem non est passus, quod a Mercurio, id est ratione, immutabilitatem sumpsisset. Is autem ipse etiam ad inferos commeat, (tanquam diceret, animam a corpore separari) ideoque animarum tum bonarum, tum pravaram spectator sit. Cæterum Stoici ipsam animam definientes, esse spiritum cognatum et sensibilem exhalationem, quæ ex humani corporis humiditate emergat, Homeri vestigiis insistunt, cum inquit: Donec halitus in pectore manserit.

αὐτμὴ ἐν εἴδεσσι μένη. καὶ πάλιν Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός. ἐν οἷς τὸ μὲν ζωτικὸν πνεῦμα ἄτε ἐνικμον^a ἀντιδιδού, τὸ δὲ κατασβεπνύμενον ἤδη, καπνῷ ἀπεικάζει. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τῷ πνεύματος ὀνόμασι κέχρηται ἐπ’ αὐτῆς, ὡς εἰπών ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένα λαῶν. καὶ Θυμὸν ἀποπνείων. καὶ Ἡ δ’ ἐπεὶ ἐν ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη^a τετέστι, τὸ πνεῦμα διεσπαρμένον συνελέξατο. καὶ, Αὐτίς δ’ ἀμπνύθη, παρὰ δὲ πνοῇ βορέαο Ζώγρει ἐπιπνείσας κακῶς κεκαφῆότα θυμόν. τῷ γὰρ λειποθυμῶντος τὸ πνεῦμα ῥίπισσας ἡ ἔξωθεν πνοή, συμφορῆς ἔσα, ζῶντα αὐτὸν κατέσχεσε. συναίρεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ ἐκτὸς πνεύματος τῷ τῆς ψυχῆς ὀνόματι κέχρηται εἰπών Ἡκα μάλα ψύξας. βέλεται γὰρ εἰπεῖν ἀντιπνεύσας.

Πλάτων δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι ἐνόμισαν, αἱ δὲ περὶ σῶμα εἶναι, καὶ τέττε ὥςπερ ὀχήματος δεῖσθαι. διὸ καὶ ἀπαλλασσομένην τῷ σώματος, τὸ πνευματικὸν ἐφέλεσθαι πολλάκις καθάπερ ἐκμαγεῖον, ἣν ἔσχε τῷ σώματι μορφήν διαφυλάσσεσαν, ἔτως ἐν καὶ Ὀμηρὸς ἔδαμξ τῆς ποιήσεως εὐρεθήσεται σῶμα τὴν ψυχὴν καλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐξεξημένον ψυχῆς αἱ τέττα τῷ ὀνόματι προσαγορεύει, ὡς καὶ τινων ἐν τοῖς πρόξθεν ἐμνημονεύσαμεν. τῆς δὲ ψυχῆς, ἐχέσης ὡς καὶ τοῖς φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μὲν λογικόν, ἐνδοχυμένον τῇ κεφαλῇ, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ τέττε, τὸ μὲν θυμικὸν ἐνοικεῖν τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τοῖς περὶ τὴν γαστέρα, ἃρ’ ἐν ἑ πρότερος Ὀμηρὸς οἶδε τὴν τέττε διαφορὰν, ὅς ἐποίησεν, ἐπὶ μὲν τῷ Ἀχιλλέως τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχώμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπήῃ διανοέμενον ἢ ἀμύνεσθαι τὸν λειυπηκότα, ἢ

Et rursus: *Ast animus subter terram ceu fumus abivit.* In quibus vivacem spiritum veluti humidum facit: eum autem qui jam exstinguitur, fumo comparat. Atque illo ipso spiritus nomine pro anima usus est, fatus ita: *Inspirat vim pastori populorum.* Et, *Expirans animam:* Et, *Respirans igitur, mentem in praeordia legit.* Hoc est, spiritum distractum collegit. Et: *Respirabat, ubi, Boreae flatus veniebat, Restituens animum, male qui discesserat inde.* Nam externus flatus affinis, suscitato ejus spiritu, qui animo defecerat, vitae eum restituit. Nec ratione caret, quod etiam pro externo flatu, animae nomine usus est, dicens, *Leviter admodum animans.* nam dicere vult, quum respirare fecisset.

Cæterum Plato et Aristoteles animam incorpoream esse putaverunt, semper autem circa corpus versari, atque hoc tanquam vehiculo indigere, propterea quod, etiam dum a corpore liberatur, sæpenumero veluti imaginem spiritualem ejus formæ induit, quæ corpori fuerat. Sic et Homerus nusquam in poësi deprehendetur animæ corpus tribuere, sed hoc, quod anima privatum est, semper isto nomine appellare: ut et in superioribus quorundam meminimus. Cum vero anima, ut et philosophis placet, duas potissimum partes habeat, unam rationalem, quæ capiti insidet, alteram irrationalem, cujus pars quidem animosa in corde, cupiditas vero in præcordiis sedem habet, an non Homerus hujus rei discrimen prior vidit, quando in Achille rationem cum iracundia pugnantem finxit, ac in eodem momento deliberantem, num se de eo, qui

a Ἀντιδιδού,] Ἀν ἀποδιδού.

παῦσαι τὸν χόλον; Ἐως δ' ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· τετῆσι τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργήν, ἥς τὴν φρόνησιν ἐπικρατῆσαν πεποίηκε. τῷτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βέλεται. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινῶντα, καὶ ὥς περ ἄρχοντα τῷ ὑπετεταγμένῳ κελεύοντα· Τέτλαδι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἐτίλης. καὶ πολλὰ κίς μὲν τῷ λογισμῷ πείδεται τὸ θυμώμενον, ὥς ἐν τέτοις· Ὡς ἔφατ', ἐν σῆδεσσι καθαρπτόμενος φίλον ἦτορ, Τῷ δ' αὐτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληκυῖα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λυπέμενον· Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσοιμεν, ἀρχόμενοί περ, Θυμόν ἐν σῆδεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. ἐνόσπε δὲ περιγενόμενον τὸν θυμόν τῷ λογισμῷ παρίσῃσιν, ὅπερ ἐκ ἐπαινῶν, ἀλλὰ ψέγων φανερός ἐστιν. ὥς ὁ Νέστωρ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα ὕβριν ὀνειδίζων φησίν· Οὐ τι καδ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε Πόλλ' ἀπεμυθεόμην, σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ Ἐἴξας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀδάνατοί περ ἔτισαν, Ἠτίμησας. ὁμοία δὲ τέτοις καὶ ὁ Ἀχιλλεύς πρὸς τὸν Αἴαντα λέγει· Πάντα τί μοι κατὰ μοῖραν εἴσω μυθήσασθαι· Ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνους Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν. ἔτω δὲ καὶ ὑπὸ φόβῳ ἔσιν ὅτε ὁ λογισμὸς ἐξίσταται ὅπερ Ἐκτωρ μὲν διανοεῖται ὑποσηῆναι τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχην. Βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελανόμεν, ὅττι τάχιστα Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. εἴτ' ἀναχωρεῖ πλησίον γενομένης τῇ Ἀχιλλέως. Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, εἰς τρόμος· ἐδὲ γὰρ ἐτίλη Αἰδοί μένειν, ὀπίσσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

Ἔσι δὲ καὶ κείνο δῆλον, ὅτι τὰ πάθη περὶ τὴν καρδίαν συνίσῃσιν·

læserat, ulcisceretur, an iram sedaret? Hactenus hæc animo volvens, ac mente volutans. Hoc est prudentiam, et ei oppositam furibundam iram, quam a prudentia superari finxit: hoc namque ei Minervæ apparitio vult. Præterea etiam in aliis iracundiam per rationem admoneri finxit, atque hanc ceu principem subditæ imperare. Cor tolera, quondam longe majora tulisti. Sæpe etiam iracundia rationi obsequitur: Fatuus erat postquam, sua corda in pectore frenat. Factus erat rursus tolerans, et corde quietus. Similiter et ægritudo: Hæc mala mittamus, quanquam sint tristitia valde. Pectoribus latè ponamus mente dolorem. Nonnunquam vero rationem ab iracundia superari ostendit: id quod non laudare, sed vituperare videtur, ut quum Nestor Agamemnoni contumeliam, qua Achillem affecerat, exprobrans inquit: Consilio nostro nequaquam, namque ego multis Dissuasi, sed tu cordi indulgere superbo Malchas, fortemque virum contemnere, magno Qui superis præcio fuerat, summoque in honore. His autem similia Achilles quoque Ajaci loquitur: Omnia vera quidem dixisti, proque decore. At cor bile tumet, quando hujus cunque recordor, Qui me præ cunctis nihili modo fecit Achivis. Sic etiam est quando præ timore ratio obstupescit, ut cum Hector secum deliberat, an cum Achille congressurus sit. Est satius multo ut Pelidæ congregiamur, Et videamus utrum faciet victoria clarum. Deinde recedit, ubi Achilles propius accesserat: Hectora, cum sensit, rapuit metus, ut fugeret mox, Linqueret ut post se portas, et mania Trojæ.

Manifestum vero et illud est, quod animi perturbationes circa cor constituat, iram

ὄργην μὲν ἔτας καρδίῃ δὲ οἱ ἔνδον ὑλάττει. λύπην δὲ τέο μέγχις
 οὐδυσήμενος, καὶ ἀχρεῶν Σὴν ἔδωκε καρδίην. τὸν δὲ φόβον· καρδίῃ δὲ
 μοι ἔγω Σπηθείων ἐκθεώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. κατὰ
 τὸν αὐτὸν δὲ λόγον, ὥσπερ τὸν φόβον, ἔτω καὶ τὸ δάστος, περὶ
 καρδίαν ἀποφαίνει. ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἐκάστω Καρδίῃ ἀλλήληκτον πο-
 λεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων ἔδοξε τοῖς Στωϊκοῖς,
 τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι περὶ καρδίαν. τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ὅπως περὶ
 γαστέρα, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, καὶ ἐν τέτοις· ἀλλὰ με γαστὴρ Ὀ-
 τρεύνει κακοεργός. καὶ, Γαστέρα δ' ἔπωσ ἐξ ἐν ἀποκρύφαι μεμαυῖαν.
 καὶ τὰς αἰτίας δὲ τῶν περὶ τὸ θυμικὸν μέρος τῆς ψυχῆς φύσει
 συμβαινέσας κατεῖδε, τὴν μὲν ὄργην ὑπὸ λύπης ἐγγινομένην, ζέ-
 σιν δὲ τινα τῷ αἵματος, καὶ τῷ ἐν αὐτῷ πνεύματος ἔσαν ἐμφαι-
 νων, ὥς ἐν τέτοις· Ἀχρύμενος, μένος δὲ μέγα φρένας ἀμφιμέλαι-
 ναι Πίμπλιντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετώοντι ἔϊκτην. μένος γὰρ
 τὸ πνεῦμα προσαγορεύειν ἔοικε, τῆτο δὲ ἐγγίνεσθαι καὶ φλέγεσθαι
 ἐπὶ τῶν θυμικῶν οἶται. πάλιν δὲ αὖ τὸ τῶν φοβεμένων πνεῦ-
 μα συγχρόμενον καὶ καταψυχόμενον, τὰς φρένας καὶ τὰς τρό-
 μης ποιεῖ, καὶ τὰς ἀχρεώσεις ἐν τοῖς σώμασι. πάντα γὰρ ταῦ-
 τα συμβαίνει ὑπὸ ψυχῆς, ἡ μὲν ἀχρότης, ὅτι τῷ δερμὲ συντρέ-
 χοντος εἰς τὰ μέσα, τὸ ἔρεθος ἀπολείπει τὴν ἐπιφάνειαν ὃ δὲ τρό-
 μος, ὅτι ἐντὸς συνειλέμενον τὸ πνεῦμα ἀράσσει τὸ σῶμα· ἡ δὲ φρέ-
 νη, ὅτι πηγνυμένη τῷ ὄργῳ, αἱ τρίχες πιεζόμεναι ἀνίστανται. πάν-
 τα ἔν ταῦτα σαφῶς σημαίνει Ὅμηρος. φησὶ γὰρ τό· Χλωροὶ
 ὑπαὶ δεῖξ. καὶ, χλωρὸν θέος ἦρει. καὶ, τρομέει ὑπο φαίδιμα γυῖα.
 καὶ, Ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νοὸς χύτο. δεῖδιε δ' αἰνῶς, Ὀρδαὶ

quidem ad hunc modum. Cor autem ei intus latrabat. Ægritudinem vero: Lugens, atque dolens, laceras cur pectora chara? Metum vero: Excideratque mihi cor charo pectore lugens, Subque tremunt membra. Porro qua ratione metum, eadem et audaciam juxta cor esse declarat: Cor fuit in sævum sine fine incurrere Martem. Cæterum quando inter prædicta, Stoicis videtur, rationem tanquam principem in corde, cupiditatem vero circa præcordia esse sitam, Homerus id cum in aliis multis, tum in his perspicuum facit: Sed me venter stimulat maleficus. Et: Haudquaquam ventrem licet occultare volenti. Præterea et causas eorum, quæ penes animosam animæ partem sunt, et a natura contingunt, perdidit. Quippe iram ex ægritudine nasci, et sanguinis ac spiritus, qui in eo est, fervorem quendam esse demonstrat: ut, Ægre fert ador, ut præcordia sanguine plena, Utque micent oculi subito velut ignea lampas. Pro spiritu namque μένος, id est iram ponere videtur, cumque in irascentibus nasci et incendi existimat. Porro quum is rursus in metuentibus perturbatur ac refrigeratur, horrorem, tremorem, et palliditatem in corporibus generat, siquidem omnia hæc ex frigore oriuntur. ac pallor quidem, quando calor in media se confert, ac rubor superficiem deserit: tremor vero, quia dum spiritus intus constringitur, corpus tremefacit: horror, quia concrecente humore, pili dum premuntur, rigescunt. Omnia igitur hæc Homerus clare innuit, cum inquit. Pallidi præ metu. Et: Pallidus metus corripiebat. Et: Membra tremunt mihi, fortia claraque quondam. Et: Sic fatus simulatque non mens fusa timore. Obstupui, steteruntque comæ, et vir membra levabat. Ad

δὲ τρεῖς ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. Κατὰ ταῦτα ἔν καὶ τὸ ἐφοβήθη, ῥίγησε λέγει, καὶ τὸν φόβον κρούοντα προσαγορεύει. ἐκ δὲ τῆς ἐναντίας, θαλπωρὴν τὸ δάσος, καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα. τὰ μὲν ἔν φαῦλα πάθη τῶτον διαιρεῖται τὸν τρόπον.

Πάλιν δὲ τῶν περὶ Ἀριστοτέλην ἀξιῶ πάθη ἡγεμένων τὴν νέμεσιν, καὶ τὸν ἔλεον (τὸ γὰρ τὰς ἀγαθὰς δάκνυσθαι ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρ' ἀξίαν εὐτυχῶσι, νέμεσις καλεῖται. τὸ δὲ λυπεῖσθαι, εἰ παρ' ἀξίαν δυστυχῶσιν, ἔλεος λέγεται) ταῦτα καὶ Ὅμηρος προσέκειν τοῖς ἀγαθοῖς νομίζει, ὅπερ καὶ τῷ Διὶ ἀνατίθην αὐτά. ποιεῖ γὰρ ἄλλα τε, καὶ ταῦτα. Αἶαντος δ' ἀλέειν μάχην Τελαμωνιάδαο. Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾷδ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. καὶ ἐν ἄλλοις πάλιν οἰκτερεῖ τὸν αὐτὸν τρόπον διωκόμενον περὶ τεῖχος.

Περὶ δὲ ἀρετῆς καὶ κακίας ψυχῆς, ἣν ἔχει δόξαν ὁ ποιητής, ἐν πολλοῖς παρίησιν. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν τι τῆς ψυχῆς νοερὸν καὶ λογικόν ἐστι, τὸ δὲ ἄλογον καὶ ἐμπαδές, καὶ διὰ τῶτο μέσος θεῶ καὶ θηρίων γέγονεν ἄνθρωπος, τὴν μὲν ἄκραν ἀρετὴν, θεῖαν ἡγείται, τὴν δὲ ἄκραν κακίαν, θηριώδιαν ὡς ὕπερον Ἀριστοτέλης^a ἐνόμισε, καὶ ταῦτα ἐμφανίζει ἐν ταῖς ὁμοιώσεσιν. αἰὲ γὰρ τὰς ἀγαθὰς ὀνομάζει θεοειδεῖς, καὶ Διὶ μῆτιν ἀταλάντας· τῶν δὲ φαύλων τὰς μὲν δειλὰς, φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκάζει, καὶ προβάτοισι ἀσημάντοισι, καὶ λαγωοῖς διωκόμενοις. ἐπὶ δὲ τῶν προπετῶς καὶ ἀνοήτως ὑπὸ ὀργῆς φερομένων φησὶν Οὐτ' ἔν παρδάλιος τόσσον μένος, ὅτε λέοντος, Οὐτε σὺς κἀπερ ὀλοόφρονος, ὅς τε μάλισα θυμὸς ἐνὶ ξήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει, Ὅσον Πάνδις οὔτες ἐὺμμελία φρονέεσι. τὰς δὲ

eum igitur modum et pro timuit, frigit ait: et metum gelidum appellat. E contra autem, pro audacia, et bona spe, confidentiam, quæ Græcis a calefaciendo, seu fervendo dicitur, usurpat. Atque ad huc modum vitiosos affectus discernit.

Cæterum quum Aristoteles indignationem ac misericordiam pro laudabilibus affectibus habeat (dum namque boni viri uruntur, quando alios præter meritum feliciter agere vident, indignatio vocatur: dum autem illis dolet, si quis præter dignitatem infeliciter agat, misericordia dicitur) Homerus quoque hæc ex bonorum virorum officio esse putat, ubi etiam Jovi ea, tum alia tribuit. Facit enim et alia et hæc: *Cum Telamone satō pugnam detractat inire Jupiter: hocque facit, superctur quo minus iste.* Et in aliis rursus miseratur eundem fugientem mania circum.

Porro quid Poëta de animi virtute et vitio sentiat, in multis ostendit. Cum enim una illius pars intelligens et rationalis sit, altera vero rationis expers, et affectui obnoxia, atque ob id homo medium quiddam inter Deum et beluam natus sit, summam quidem virtutem divinam, summum autem vitium beluinum, ut et Aristoteles post eum, existimat, atque hæc per similitudines declarat. Semper enim bonos viros diis similes, et Jovi consilio pares appellat. Inter malos vero, timidos fugacibus cervis, ovibus custode carentibus, et leporibus fugientibus comparat. De iis autem, qui proclive et incogitanter ira afficiuntur, ait: *Pardi tanta fuit nunquam, non ira leonis, Apri, nonque capri fuit unquam perniciosi, Dum furit, ostentatque suum per pectora robur, Quanta tenet pueros Panthi, quibus hasta decora.* Impotenter autem dolentium

^a Eth. VII. 1. ubi quidam libri habeat, θηριώδιαν.

λυπεμένων ἐμπαθέεσσον ὀδυρμὸς ἀχρόνων φωναῖς ἀπεικάζει, ὧν τέκ-
νια Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος περὶ τὴν γένεσθαι. οἱ μὲν ἐν Στωϊ-
κοὶ τὴν ἀρετὴν τίθενται ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐκείνοις ἐπόμενοι, ἐν οἷς πᾶν
πάθημα ἀναιρεῖ, λέγων περὶ μὲν λύπης Ἄλλὰ χρὴ τὸν μὲν κα-
ταδάπτειν, ὅς κε δάνησι, Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἥματι δα-
κρύσαντα. καὶ, Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ τέ κ' ἐξῆς; περὶ
δὲ ὀργῆς, Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνδρώπων ἀπόλοιτο. περὶ δὲ
τῷ φόβῳ Μὴ τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ εἰδὲ σε πεισέμεν οἶω. καὶ,
ὅς δὲ κεν ὑμέων Βιήμενος, ἢ τυπαῖς δάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεινάτω. ἔτως καὶ προκαλέμενοι εἰς μονομαχίαν ἀφόβως ὑπακέ-
σαι, καὶ πλείους ἀνδ' ἐνὸς ἀνίστανται, καὶ ὁ τετραμένος εἰδὼν ἦσσαν
ἔχει τὸ δάρος παραμένον, ὥς πε φησί. Νῦν δέ μ' ἐπιγυράφας
ταρσὸν ποδὸς εὐχαι αὐτως. καὶ πᾶς ὁ γενναῖος ἀπεικάζεται λέον-
τι, ἢ καπρῷ, ἢ χιμάρρῳ, ἢ λαίλαπι. οἱ δ' ἐκ τῷ Περιπάτῃ τὴν ἀ-
πάθειαν ἀνέφικτον ἀνδρῶπων νομίζουσι, τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰσά-
γοντες, τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρεῖν, μεσότητι τὴν ἀρετὴν
ὀρίζονται. καὶ Ὅμηρος αἰεὶ παράγει τὰς ἀρίστες ἔτε ἀγενεῖς, ἔτε μὴν
ἀφόβους, ἢ ἀλύπτους παντελῶς, ἐν τῷ μὴ ἄγαν δὲ τοῖς πάθεσι κρατεῖσ-
θαι, τῶν φαύλων διαφέροντας. φησὶ γάρ. Τῷ μὲν γάρ τε κακῷ τρέπε-
ται χροῶς ἄλλυδις ἄλλη. Οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσαι, ἔρυσταί τ' ἐν φρεσὶ
θυμός. Ἐν δὲ τε οἱ κραδίη μεγάλα στέροισι πατάσσει, Κῆρας οἰο-
μένω, πάταγος δὲ τε γίνετ' ὀδόντων. Τῷ δ' ἀγαθῷ, ἔτ' ἄρ' ἐρέπε-
ται χροῶς, ἔτε τι λίην Ταρβεῖ. εὐδὴλον γάρ, ὅτι τῷ ἀγαθῷ τὸ λίαν
φοβεῖσθαι ὑφελόν, τὸ μέτριον κατέλειπε. τῷτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁ-
μοίων, λύπης τε καὶ ὀργῆς, χρὴ νοεῖν. τοιῶτόν ἐστι κακῶν. Τρῶας

*luctus, lusciniæ querelis comparat. Involucres, cujus pullos prædatus arator. Quum igitur Stoici virtutem in indolentia ponant, ea sectari videntur, in quibus Homerus omnem affectum tollit, ut quum de ægritudine ait: Quin sepelitis eum, quem non re-
vocare potestis Ex Erebo, quamvis lacrymas fundatis acerbis. Et: Cur lacrymare, Patrocle miser, ceu mæsta puella? De ira vero, Lis utinam sublata foret nobis, super-
isque. De timore autem: Ne suadeto metum, nam persuadere nequibis. Et: Ictus, percussusque, videns fatumque, necemque, Magnanime occumbat ferro. Ad hunc mo-
dum et ii, qui ad singulare certamen provocabantur, intrepide morem gerunt, imo plures pro uno assurgunt. Atque vulneratus haud minorem perseverandi confiden-
tiam habet, ut alibi inquit: Quid jactas, quod planta pedis perstricta sit a te? Deni-
que omnis generosus comparatur leoni, apro, torrenti, aut turbini. Porro quum Peri-
patetici existiment, homini impossibile, ut perturbationibus vacet: medioque quodam
invento, virtutem mediocritate finiant, quæ illarum excessum tollat: Homerus etiam
optimos quosque, nec prorsus impotentes, nec intrepidus, nec dolore vacantes inducit,
ut in hoc a malis differant, quod affectibus non nimium teneantur. Ait enim: Mu-
tatur color ignavi, mens atque movetur Sede sua, nutat, nec perstat in ordine certo.
Intus cor crepitat multum formidine mortis, Dentes atque crepant, striduntque timore,
metuque. At forti color est idem, nec pectora terror Immodicus pulsant. Perspicuum
namque est, quæ cum vehementiorem metum bono viro adimat, mediocrem ei relin-
quat. Idem et de similibus affectibus, dolore videlicet ac ira, sentiendum, cujusmodi*

μὲν τρώμος αἰνὸς ὑπῆλυθε γυῖα ἕκασον, "Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ
 στήθεσσι πάτασεν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι καὶ ὄρῳντες ἔτρεμον, ὁ δ' ἐν
 τῷ κινδύνῳ καθεστώς, ἀνδρείως ὦν, μόνον ἠγωνία. ὅθεν ἄλλως μὲν
 ποιεῖ τὸν Δόλωνα καὶ τὸν Λυκάονα φοβεμένους, ἄλλως δὲ τὸν Αἴ-
 αντα καὶ τὸν Μενέλαον ἐντροπαλιζομένους, καὶ βιάδην ὑποχωρῶν-
 τας, ὥςπερ ὑπωσαμένους παρθύζοντας. ὡς αὐτὰς δὲ καὶ ἰσχυμέ-
 νων διαφορὰς ἐπιδείκνυσιν καὶ ἡδομένων ὁμοίως. ὥςπερ ὁ μὲν 'Οδυσ-
 σεύς, διηγόμενος ὃν τρόπον τὰς Κυκλώπας ἐξῆπάτησεν, ἔζη ἐμὸν
 δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ. οἱ δὲ μυηθεῖς πεσόντα τὸν πτωχὸν ἰδόντες,
 Χείρας ἀνασχόμενοι γέλω ἕκτανον. φαίνεται δὲ ἐν κατωτέροις ἢ τῇ
 μετρίᾳ διαφορὰ. καὶ ὁ μὲν 'Οδυσσεύς τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς ἔρῳν,
 καὶ κτείσσας ἐπ' αὐτῷ ὄρῳν, φέρει 'Οφθαλμοὶ δ' ὥς ἐκ κέρου ἔ-
 σασαν, ἢ ἐσίδηρος. τῶν δὲ μυηθέντων τῆς αὐτῆς ἔρῳντων τῶν δευσα-
 μένων αὐτὴν λυτο γέναι, ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἐδείλγε, Πάντες δ'
 ἠγάσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι. τοιαῦτα μὲν ἐστὶ τὰ παρὰ τῷ
 ποιητῇ περὶ ψυχῆς δυνάμειν, καὶ παθῶν.

Περὶ δὲ ἀγαθῶν καὶ εὐδαιμονίας πολλῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς
 φιλοσόφοις, τὸ μὲν τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς μέγιστον εἶναι τῶν ἀγα-
 θῶν, κατὰ πάντα συνέστηκεν. ἀλλ' οἱ μὲν Στωϊκοὶ τὴν ἀρετὴν αὐ-
 τάξῃ ἡγῶνται πρὸς εὐδαιμονίαν, λαβόντες ἐς τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τῶν ὁ-
 μηρικῶν τέτων, ἐν οἷς τὸν σοφώτατον καὶ φρονιμώτατον πεποίηκεν
 ὑπὲρ εὐκλείας πόλεως καταφρονῶντα, καὶ ἡδονῆς ὑπερορῶντα· τὸ μὲν
 πρότερον ἔτω· Ἀλλ' οἷον τόδ' ἐρεξί, καὶ ἔτι η κατεργὸς ἀνὴρ, Αὐ-
 τὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικλιῇσι δαμάσσας, Σπείρα καὶ ἀμφ' ὀμοῖ-

illud est: *Membra Phrygum subiit vehemens tremor, Hectoris atque Magnanimum
 quamvis crepitat cor, pectore lato.* Alii namque vel videndo contremiscebant: hic
 vero quamvis in periculo constitutus, tamen fortis erat, et duntaxat aestuabat. Unde
 aliter quidem Dolonem ac Lycaonem timentes fingit: aliter vero Ajacem et Mene-
 laum respectare, ac se pedetentim subducere, perinde ut leones, qui a stabulo repulsi
 sunt. Eodem modo et dolentium discrimina commonstrat, et gaudentium similiter.
 Sic Ulysses commemorans, quo pacto Cyclopibus imposuerit, ait: *Corde sinuque meo
 risi, dum talia dicunt.* Proci vero conspecto mendico humi prostrata, *Sublatis mani-
 bus risu pene emoriuntur.* Porro et inferioribus rebus mediocritatis differentia ap-
 pareat: ut dum Ulysses, tametsi uxorem suam diligeret, atque eam propter ipsum
 plorantem videret, nihilominus tamen se continet: *Lumina constiterant ceu cornes,
 forma sive.* Procorum autem, qui eandem amabant, et suspiciebant, *Genua labas-
 cunt, mulcenturque cupidine caeco, Conjuge Penelopa cupit atque potiriur omnis.* Ta-
 lia quidem apud poëtam sunt de animæ viribus, et affectibus.

Cæterum multis a philosophis de bonorum finibus et felicitate dictis, de hoc inter
 illos per omnia convenit, quod animæ virtus bonorum sit maximum. At Stoici vir-
 tutem per sese ad felicitatem sufficere putant, ansa nimirum ex Homerice illis sump-
 ta, in quibus sapientissimum et prudentissimum virum, gloriæ causa laboris patien-
 tem, ac voluptatis contemnentem finxit. Ac de priori quidem sic: *Quantum est quod
 possit fortis vir, sustinuitque, Verberibus sævis domuit, plagisque seipsum, Inque lumen-
 ros nili injecta quum forte lacerna Urbem inimicorum ingreditur servo assimilatus.*

σι βαλὼν, οἰκῇ ἰοικώς, Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδω πτόλιν. τὸ δεύ-
τερον δὲ ἔτας Ἡ μὲν αὐτόθ’ ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων. ὥς δ’ αὖ-
τως Κίρκη κατεργήτευεν ἐν μεγάροισιν Αἰαίη, δολέσσσα, λιλαιομένη
πόσιν εἶναι, Ἀλλ’ ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν. Μά-
λισα δὲ ἐν τέτοις τὴν τῆς ἀρετῆς δόξαν συνίστησιν, ἐν οἷς τὸν μὲν Ἀ-
χιλλεὺς ποιεῖ ἔ μόνον ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ κάλλιστον τὸ εἶδος, καὶ πο-
δωκέστατον, καὶ εὐγενέστατον, καὶ πατρίδος ἐπιφανῆς, καὶ ὑπὸ τῆς
μεγίστης τῶν θεῶν βοηθέμενον· τὸν δὲ Ὀδυσσεὺς σύνετον μὲν, καὶ κατε-
ργὸν τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἐχ’ ὁμοίαν τύχην κεκηρμένον, ἡλικίας
τε καὶ ὄψεως ἐκ ἴσης, καὶ γονέων ἔ πάντῃ ὀνομασῶν, καὶ πατρίδος
ἀδόξης, καὶ ἀπερχόμενον ἐτέρῳ θεῷ· ὃν ἔθεν ἐκάλυεν αὐτὸν εἶναι εὐ-
κλεῖν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν κεκτημένον.

Οἱ δ’ ἐκ τῆς Περιπάτης πρωτεύειν μὲν τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ νο-
μίζουσιν, οἷον φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην· δεύτερα δὲ
εἶναι τὰ τῆς σώματος, οἷον ὑγίειαν, ἰσχύϊν, κάλλος, τάχος· τρίτα δὲ
τὰ ἐκτὸς, οἷον εὐδοξίαν, εὐγένειαν, πλῆστον ἐπαίνατον μὲν γὰρ εἶναι,
καὶ θαυμαστὸν τὸ ἐν ἀλγηδόσι, καὶ νόσῳ, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφο-
ραῖς ἀβεβήτοις, χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ, τῆς ψυχῆς ἀντεχέσης τοῖς κα-
κοῖς, ἔ μέντοι αἰρετὸν, ἔδὲ μακάριον. Τὸ δ’ ἐν ἀγαθοῖς νοῦν ἔχειν,
τῷ ὄντι εὐδαιμον. ἔδὲ γὰρ τὴν κτῆσιν μόνην τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ
τὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν εἶναι καλόν. ταῦτα δὴ καὶ Ὅμηρος
δείκνυσιν ἀντιπερὺς. τὰς μὲν γὰρ θεάς ἀεὶ ποιεῖ δωτῆρας ἑάων, τρι-
έσι τῶν ἀγαθῶν, ἃ καὶ εὖχονται οἱ ἀνθρώποι παρέχειν αὐτοῖς τὰς
θεάς, ἐκ ἀνωφελῇ δηλονότι ὄντα αὐτοῖς, ἔδὲ ἀδιάφορα, ἀλλὰ πρὸς
εὐδαιμονίαν χρήσιμα.

De posteriori autem ad hunc modum: Sic itidem Circe retinebar in ædibus altis, Con-
jugii lædas cuperet dum, neque maritum: Ast animi potuit nequaquam flectere nos-
trum. Quid autem de virtute sentiat, ex his intelligere possumus, in quibus Achillem
facit non solum fortem, verum etiam pulcherrima forma, pedibus perniciosissimis,
generosissimum, ex illustri patria oriundum, denique cui deorum maximus opem
ferret. Ulyssem vero prudentem, ac animo tolerantem, at in reliquis non perinde
fortunatum, statura et vultu reliquisque dotibus non respondentibus, et quod haud
ex illustribus parentibus et patria obscura ortus esset: denique quod Deum post
Jovem secundum, infensum haberet. Quæ tamen omnia cum nihil prohibebant, quo
minus propter animi virtutem, nominis celebritatem assequeretur.

Cæterum Peripatetici animæ bonis, ut sunt prudentia, fortitudo, temperantia, jus-
titia primas tribuunt. Corporis autem bonis, ut est salubritas, robur, pulchritudo,
celeritas, secundas. Externis autem, ut est bona existimatio, nobilitas, et opulentia,
tercias. Laude namque et admiratione dignum existimant, si quis virtutis præsidio
munitus, doloribus, morbis, egestati, perplexis calamitatibus aliisque malis resistat:
at nec optabile, nec beatum. Si quis autem bonis sapienter fruatur, eum revera bea-
tum existimant. Neque enim solam virtutis possessionem, verum etiam usum et
efficaciam esse bonum quiddam. Quæ sane et Homerus perspicue ostendit. Sub-
inde namque deos bonorum datores facit, quæ et homines sibi a diis præstari, ut-
pote ipsis haud inutilia, neque indifferentia, sed ad felicitatem conducibilia exoptant.

Τίνα ἐν ἑσὶ τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐφίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μακαρίζονται, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, ἅμα μὲν πάντα ἐπὶ τῷ Ἑρμῇ. Οἷός δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγχιτός. Πέπνυσαι δὲ νόῳ, μακάρων δ' ἕξεσσι τοκήων. μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ κάλλος σώματος, καὶ φρονήσιν, καὶ εὐγένειαν τὰ δὲ κατὰ μέρος. Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν Ὀπασαν. καί, δεσπέσιον πλῆστον κατέχευε Κρονίων. δῶρον γάρ ἐστι καὶ τῷτο τῷ θεῷ. Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισι. Ποτὲ δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγᾶται καλὸν. Τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων πῶς δὲ τὴν εὐπαιδίαν; Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι. Πῶς δὲ τὴν τῶν οἰκείων ἀπόλαυσιν; Πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί. Ἦδη γὰρ τετέλεσαι, ἃ μοι φίλος ἦδελε θυμὸς, Πομπή, καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἔρανίαντες Ὀλβια ποίησαι, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοῖτιν Νοσήσας εὖρομι, σὺν ἀρετμέεσσι φίλοισιν. Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας Κερειδίας, καὶ τέκνα, θεοὶ δ' ἀρετὴν ὑπάσειαν Παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν μεταδῆμιον εἴη. Ὅτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τῷ πλῆτε κρείσσον ἐσιν αὐτὸ τὸ δύνασθαι, δηλοῖ διὰ τέτων. Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόνεμόνδ' ἔην, ἥντε κέρη, Νήπιος, ἐδέε τι οἱ τόδ' ἐπήρεκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. καί, Ὡς ἔτοι χαίρων τοῖςδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω. καὶ ὅτι τὸ φρονεῖν τῷ καλῷ εἶδος ἀμεινον. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ, Ἀλλὰ θεὸς μορφεὴν ἔπεισι ξέφει.

Δῆλον μὲν ἐν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σῶμα καὶ ἐκτὸς εὐτυχέμενα, ἀγαθὸν νομίζει. Ὅτι δὲ ἄνευ τέτων ἐκ ἔσιν αὐτάρεκτος ἢ ἀρετὴ μόνη πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐν ἐκείνοις παρίστησι. Δύο γὰρ ἄνδρας εἰς

Quænam ergo bona ab hominibus expetantur, et ob quæ beati vocentur, in multis declarat. ac de Mercurio quidem simul universa: Corporis admiranda tua est species, sapientia atque Mente simul, satus es majorem stemmate claro. Testimonium namque ei de corporis pulchritudine, prudentia, et generositate perhibet. Hæc vero singulatim: Huic superi formam dederant, et fortis ut esset. Et: Magnificas et opes dederat Saturnius: Donum enim et hoc dei est: Jupiter id tribuit mortalibus. Nonnunquam vero et honorem inter bona recenset: O utinam colerer, colitur cœu Pallas Apolloque. Nonnunquam vero proles felicitatem: Estque bonum pueros moriendo relinquere justos. Aliquando autem, si quis familiaribus suis fruatur: Vos libate diis, genio indulgete frequenter, Hospitem abire sinatis, ob id, quod cuncta peracta, Quæ mens nostra cupit, deductio, charaque dona, Quæ mihi fortunent superi, precor, obsecro, cuncti, Utque domi inveniam salvos cum conjuge amicos. Vos itidem teneras uxores, atque puellæ Delectate domi: precor autem Dii superi ut dent Vobis cuncta bona, ut mala nec vos publica vexent. Quod vero in bonorum comparatione vires divitiis præstent, in his declarat: Dives erat, sed enim bellum cœu virgo petivit. Auro nec potuit sacram depellere mortem. Et: Gaudia nulla ferunt mihi quamvis prædicia lata. Denique quod prudentia egregiæ formæ antecellat: Inferior forma est alius vir, sed Deus istam Eloquentia suavi decorat.

Ex prædictis ergo apparet, quod Homerus et corporis et fortunæ dotes inter bona recenset. Quod autem absque his virtus ipsa per se ad felicitatem non sufficiat, in illis declarat, in quibus duos viros virtutis summum consecutos ponens, Nestorem et

τέλος ἀρετῆς ἤκοντας ὑποδέμενος, τὸν Νέστορα, καὶ τὸν Ὀδυσσεά, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀλλήλοις δὲ ὁμοίως φρονήσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ λόγων δυνάμει, ἐκέτι ὁμοίως ἐν ταῖς τύχαις πεποιθέναι· ἀλλὰ τῷ μὲν Νέστορι τὰς δεξιὰς Ὀλβον ἐπικλῶσαι, γαμέοντί τε, γεινομένῳ τε, Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, Ὑῖεας αὖ πινυτὲς τε, καὶ ἔγχρσιν εἶναι ἀρίστους. Τὸν δὲ Ὀδυσσεά καίπερ πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀγχινοον, καὶ ἐχέφρονα, ἀποκαλεῖ δύσηνον πολλάκις. καὶ γὰρ τὸν μὲν ἐς τὴν ἀνακομιδὴν πλεῦσαι τάχως, καὶ ἀσφαλῶς· τὸν δὲ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν αἰεὶ μυρίους. Ἔτως αἰρετὸν καὶ μακάριόν ἐστιν, ὅταν τῇ ἀρετῇ συναυριζομένη, καὶ μὴ ἀντιπράττῃσα ἡ τύχη παρῇ.

Πῶς δὲ ἡ κτῆσις τῆς ἀρετῆς ἐδὲν ἐς ὄφελος, ἂν μὴ καὶ ἐνεργῇ, φανερόν ἐκ τῆτων· ὅπερ ὁ μὲν Πάτροκλος ἐπιπλήσων τῷ Ἀχιλλεῖ λέγει. Αἰνὰρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀφίγονός περ, Αἰεὶ μὴ Ἀσγείοισιν ἀεικέα λαιγὸν ἀμύνης. Οὕτω γὰρ προσεῖπε τὸν τῇ ἀπραξίᾳ ἀναφελῇ ποιεῖντα τὴν ἀρετὴν· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμενός φησιν· Ἀλλ’ ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέσσης, τοῖος ἐὼν, οἷος ἔστις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων. ἄχθεται, γὰρ ὅτι τὴν ἀρετὴν κεκτημένος, ἐκέρχεται αὐτῇ, ἀλλὰ μὴνίαν τοῖς Ἀχαιοῖς, Οὐδὲ ποτ’ εἰς ἀγορὰν πώλεσκετο κυδιάνεισάν, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ Αὐθι μένων, ποδῖέσκε δ’ αὐτὴν τε, πόλεμόν τε. Καὶ γὰρ ἔτως ὁ Φοῖνιξ ἐπαίδευε· Μύθων τε ρητῆρ’ ἔμεναι, πρηκτῆρ᾽ αὖ τε ἔργων. ὅθεν καὶ τελευτῶς ἄχθεται τῇ ἀπραξίᾳ, λέγων· Βελλοίμην κ’ ἐπάρχερος ἐὼν, θητεύμεν ἄλλῳ Ἀνδρὶ παρ’ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίोटος πολὺς εἴη, Ἡ παῶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Ulysses, ab aliis quidem hominibus differentes finxit, inter sese autem quantum ad prudentiam, fortitudinem et dicendi facultatem attinet similes : in fortune autem dotibus non itidem : propterea quod dii Nestorem abunde felicem reddiderant, sive dum nasceretur, sive in conjugio versaretur, quodque illi dederant summa cum opulentia magnificis in ædibus senescere : denique Prudentes natos, et eodem Marte potentes. Ulysses vero quanquam consultus, solers ac prudens esset infelicem sæpenumero appellat. Et hoc ideo, quid ille celeri et tuta navigatione, hic vero diuturnis erroribus laboribus et periculis innumeris exantlatis, in patriam redierit. Adeo optabile ac beatum est, si quando fortuna virtuti auxilio, non obstaculo fuerit.

Cæterum quo pacto virtutis possessio nihil prosit, nisi et agendo efficax sit, ex his patet, in quibus Patroclus Achillem objurgando ait : Quem fructum ex virtute tua cepisse minores Dicent, quum Danaïs non tanta pericula pulses? Sic enim eum alloquitur, qui virtutem inertia sua inutilem reddebat. Ipse quoque Achilles hanc inertiam deplorans, ait : Sed sedeo ad naves, telluris inutile pondus : Talis ego, qualis non ullus vixit Achivus. Dolet, quod virtute præditus, ea non esset usus : sed Græcis indignando, Concilium clarum nunquam decoraret Achivum, Atque manens inibi, cor dilectum maceraret, Prælia sæva precans Danaïs, sævumque tumultum. Phoenix namque ad hunc modum illum erudiebat : Ut bene dicen li gnarus fieret, bene agendi. Unde et vita functus inertia illa offenditur, dicens : Maluerim in terris tenui servire colono.

καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν· Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο. Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.

"Ἐστὶ τοίνυν οἱ Στωϊκοὶ φίλους θεῶν τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἀποφαίνοντες, παρ' Ὀμήρου καὶ τῷτο ἔλαβον, λέγοντος ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ· "Ὀν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων. καὶ ἐπὶ τῷ Ὀδυσσεύῳ· χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένη ἀνδρὶ δικαίῳ. "Ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων δόγμα, καὶ τὸ διδακτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἔχσαν μὲν ἀσχὴν τὴν εὐγένειαν (ὃ καὶ Ὀμηρὸς φησὶ· Τοῖς γὰρ πατέρος ἐσσι, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις) ὑπὸ δὲ παιδείας εἰς τὸ τέλειον προαγομένην. "Ἔστι γὰρ ἀρετῆς ἐπισημὴ τὸ ὀρθῶς βίβναι^a τετέειν, ὧν τὰς εὖ βιώσασκέντες πρᾶσσειν προσήκει. καὶ ταῦτ' ἐν ἔσι παρ' Ὀμήρῳ. λέγει γάρ· Νήπιον ἔπω εἰδὼδ' ὁμοῖτε πολέμοιο, Οὐδ' ἀγορέων. καὶ ἐν ἄλλοις· Οὐδέ με θυμὸς ἀνάγειν, ἐπεὶ μάδον ἔμμεναι ἐσθλός. καὶ ὁ Φοῖβις φησὶν ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεύῳ· Τῆκεά με προσέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα, Μύδων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, πρηκτῆρὰ τε ἔργων. "Ἐπεὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνέστηκε, τῶν φησὶ διδάσκαλον ἑαυτὸν τῷ νεανίσκῳ γεγονέναι. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δηλονότι πᾶσαν ἀρετὴν ἀποφαίνει διδακτὴν. ἔτω μὲν ἐν πρῶτος Ὀμηρὸς ἐν τε ἡθικοῖς καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεῖ.

"Ἐχεται δὲ τῆς αὐτῆς θεωρίας καὶ ἀριθμητικῇ, καὶ μουσικῇ, ἃς καὶ Πυθαγόρας διαφερόντως ἐτίμησεν. ἰδωμεν ἐν. εἰ καὶ τέτων ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ λόγος. Ἀλλὰ μὴν πεῖσος. ὀλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει. Ὁ γὰρ Πυθαγόρας τὰς ἀριθμὰς μεγίστην δύναμιν ἔχειν ἡγόμενος, καὶ πάντα εἰς ἀριθμὸν ἀναφέρειν,

Quam cunctis umbris sub terris imperitare. Et causam subjungit: Sole carens etenim nunc, non sum talis, ut olim, Mania dum Phœbi vastaret Achiva juventus.

Præterea Stoici dicentes, bonos viros diis amicos esse, ab Homero id mutuati sunt, qui super Amphiarao inquit: *Jupiter ex animo hunc dilexit, Apolloque Phœbus.* Et de Ulysse: *Gaudebatque Minerva viro justo, sapienti.* Est autem eorundem philosophorum et hoc placitum, virtutem esse docibilem, quæ pro initio generositatem habeat (quod et Homerus sensit, dum inquit: *Est talis genitor tibi, nam prudentia dicis*) et per disciplinas ad summum deducatur. Est enim virtus scientia recte vivendi: id est, earum rerum, quæ ad recte vivendum faciendæ sint. Hæc igitur apud Homerum quoque sunt. dicit enim: *Dum puer ignarus linguæ, bellique cruenti.* Et in aliis: *Non animus jussit, didici quia strenuus esse.* Et Phœnix de Achille inquit: *Idcirco me misit, ut hæc te cuncta docerem, Ut bene dicendi gnarus fieres, bene agendi.* Nam quum vita ex dictis et factis constet, ideo se præceptorem adolescentis in illis fuisse ait. Atque ita ex jam dictis nimirum patet, quod quamlibet virtutem doceri posse ostendat. Ad hunc igitur modum Homerus tum in moralibus, tum naturalibus, philosophatur.

Cæterum ejusdem contemplationis Arithmetica et Musica est, quas et Pythagoras præ aliis coluit. Videamus ergo, num et harum mentio apud poetam fiat. imo vero plurima. Pauca autem ex multis exemplis adducta sufficient. Quum igitur Pythagoras existimaret, numeros maximam vim obtinere, omniaque ad numeros referret,

a Sic legendum suspicabatur Casta- desiderat interpretatio sequens, ὃ, qui
lio ἀρετὴ ἐπιστήμη τῷ ὀρθῶς βίβναι, quod
genitivus refertur ad τῷ ὀρθῶς βίβναι.

τῶν τε ἄερων τὰς περιόδους, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς ἀνωτάτω ἀρχὰς ἐλάμβανεν· τὴν μὲν ὤρισμένην, μονάδα, τὴν δὲ ἀόριστον, δυάδα καλῶν, τὴν μὲν ἀγαθῶν, τὴν δὲ κακῶν ἔσαν ἀρχήν. ἡ μὲν γὰρ τῆς μονάδος φύσις ἐγγενομένη, τῷ μὲν περιέχοντι εὐκρασίαν, ψυχαῖς δὲ ἀρετὴν, σώματι δὲ ὑγίαν, πόλεσι δὲ καὶ οἰκοῖς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν παρέσχε. Πᾶν γὰρ ἀγαθόν, συμφωνίας οἰκῶν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς δυάδος, πᾶν τέναντίον, ἀέρι χειμῶνα, ψυχαῖς κακίαν, σώμασι νόσους, πόλεσι δὲ καὶ οἰκίαις, εἰσεις καὶ ἔχθρας ἐγέννησε. Πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διαστάσεως καὶ διαφορᾶς γίνεται. ὅθεν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν, τὸν μὲν ἄρτιον ἐνδεᾶ καὶ ἀτελεῖ, τὸν δὲ περισσὸν πλήρη τε καὶ τέλειον ἀπέφηνε. ὅτι μιγνύμενός τε πρὸς τὸν ἄρτιον αἰεὶ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν διασώζει, τῷ περισσῷ καὶ ἐν τέτοις ἐπικρατῶντος, ἑαυτῷ τε συντιδέμενος γεννᾷ τὸν ἄρτιον. γόνιμος γὰρ ἐστὶ, καὶ ἔχει δύναμιν ἀρχῆς, καὶ διαίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται, αἰεὶ τῆς μονάδος ἐν αὐτῷ περιούσης. ὁ δὲ ἄρτιος οὔτε γεννᾷ ποτε τὸν περισσὸν συντιδέμενος ἑαυτῷ, οὔτε ἐστὶν ἀδιαίρετος.

Καὶ Ὅμηρος τοῖνυν τὴν τε τῷ ἐνὸς φύσιν ἐν τῇ τῷ ἀγαθῷ μοίρα, καὶ τὴν τῆς δυάδος ἐν τῇ τῷ κακῷ τιθεὶς φαίνεται πολλάκις, ἐνῆεν τὸν ἀγαθὸν λέγων πολλάκις, καὶ ἐνῆην τὴν τοιαύτην διαθέσιν, δύην δὲ τὴν κακῶσιν. Καὶ ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν ποιοῦκοιρανῆ, εἰς κοῖσανος ἔσω. καὶ Μῆτε ἐν πολέμοις δίχρα βάζειν, μηδ' ἐν βελῆ. Ἀλλ' ἐνα ἔχοντες νόον, καὶ ἐπίφρονα βελήν. ^a Αἰεὶ δὲ τῷ περισσῷ ἀριθμῷ χρῆται ὡς κρείσσονι. καὶ γὰρ τὸν σύμπαντα κόσ-

tum siderum meatus, tum animantium generationes, duo suprema principia ponebat: unum finitum, quod unitatem: alterum infinitum, quod dualitatem appellabat: ita ut illa bonorum, haec autem malorum initium esset. Unitatis enim natura caelo, quod omnia complectitur, insita, temperiem, animis virtutem, corpori sanitatem, urbibus et domibus pacem et concordiam suppeditat. Quicquid enim bonum est, cum concordia familiaritatem habet. Dualitatis omnia contraria sunt. Aëri namque tempestatem, animabus vitiositatem, corporibus morbos, urbibus et domibus seditiones ac inimicitias procreat. Omne namque malum ex discordia et dissidio nascitur. Unde et sequentium numerorum parem inopem ac imperfectum, impari vero et plenum et absolutum demonstrat: propterea quod et dum pari miscetur, semper vim suam retinet, impari hic quoque superante: et sibi additus, parem numerum generat. Fœcundus namque est, originisque vim habet, ac divisionem non recipit, unitate semper in ipso restante. Par autem sibi additus, impari nec producit unquam, nec indivisibilis est.

Ergo et Homerus unitatis naturam in boni conditione, ac dualitatis in mali, ponere videtur, sæpe bonum virum, et bonitatem ab unitate appellans, afflictionem vero a dualitate, cum inquit: *Convenit haud multos regnare, sed unus erit rex.* Et: *Bisariam bello nec pace loquantur Achivi, Una sed his sit mens, ac consultant sapienter.* Subinde autem impari numero, tanquam præstantiore utitur. Etenim totum mun-

^a Versus non integros, sed ad contextum accommodatos ponit. Barnesius autem versus ipsos reposuit ex Od. γ'. 127. quod non est necesse.

μον πέντε μοίρας ἔχοντα ποιῶν, τὰς τρεῖς τέτων ἕσας μίσας διαιρεῖ. Τριχθα δὲ πάντα δέδασαι, ἕκασος δ' ἔμμορε τιμῆς. Διὸ Ἀριστοτέλης πέντε εἶναι τὰ σοιχεῖα ἐνόμισεν, ὡς τῷ περισσῷ καὶ τελείῳ ἐν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντος. Καὶ τοῖς μὲν ἑρραίοις δαίμοσι τὰ περισσὰ ἀπονέμει. Ὁ τε γὰρ Νέστωρ Ποσειδῶνι δῦει ἐν νεάκῃς ἐννέα ταύρους. καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα δῦειν κτελεύει ὁ Τειρεσίης ἀρνεῖον, ταῦρον τε, συνὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον. Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς τῷ Πατρόκλῳ ἐναγίζει πάντα ἄρτια. Ἰππες μὲν τέσσαρες, Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλές. Καὶ ἐννέα κυνῶν ὄντων, τὰς δύο ἐμβάλλει τῇ πυρᾷ, ἵνα τὰς ἐπτά ἐαυτῷ ἀπολίπηται. καὶ ἐν πολλοῖς τῷ τῶν τριῶν, καὶ πέντε, καὶ ἐπτά ἀριθμῷ χρῆται, μάλιστα δὲ τῷ τῶν ἐννέα. Ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέρων, τοὶ δ' ἐννέα πάντες ἄνεσαν. καὶ Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν Εὐρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόρυγιοι. καὶ, Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο. καὶ, Ἐννήμαρ ἔξιτισσε, καὶ ἐννέα βῆς ἔειρεσε. Τί δὴ ποτ' ἐν ἐσὶν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τελειότατος; ὅτι ἐσὶν ἀπὸ τῷ πρώτῳ περισσῷ τετράγωνος, καὶ περισσάκῃς περισσὸς, εἰς τρεῖς διαιρέμενος τριάδας, ὧν ἐκάστη πάλιν εἰς τρεῖς διαιρεῖται.

Οὐ μόνον δὲ τὴν δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λογικὴν μέθοδον ὑπέδειξεν, ἐν μὲν τῷ καταλόγῳ ποιήσας. Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστῃ Κῆροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. [Καὶ πάλιν Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες] ^a Ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρεστιν, ὅτι τῶν νεῶν πασῶν ἑσῶν ἐγγυὲς χιλίων διακοσί-

dum quinque partibus constare fingens, tres harum in medio positas dividit: *Triplaciter sunt secta, data et sua portio cuique. eam ob causam Aristoteles quinque elementa posuit, utpote impari ac pleno numero ubique dominante. Præterea et Diis cœlestibus imparia distribuit. Nestor enim Neptuno novies novem tauros sacrificat. Et Tiresias Ulyssem immolare jubet arietem, taurumque et porcarum initorem verrem. At Achilles in Patrocli exequiis non nisi paria immolat, nempe quatuor equos, duodecim strenuos magnanimorum Trojanorum filios, ac novem canes, quorum duos in pyram injicit, ut septem sibi relinqueret. Ad hæc, in multis ternario, quinario, et septenario utitur, præcipue autem novenario. Sic jurgans senior, surguntque viri inde noventi. Et: Novenales enim hi. Et: Novem cubitorum latitudo erat, longitudoque novem ulnarum. Et: Perque novem soles grassatur pestis iniqua. Et: Novem diebus hospitaliter tractavit novemque boves sacrificavit. Curnam ergo novenarius numerus perfectissimus est? quia a primo impari quadratus est, et impariter impar, dum in tres terniones dividitur, quorum singuli rursus in tres unitates secantur.*

Non solum autem numerorum vim, sed et compendiarîam computandî viam demonstravit. ut quum in navium catalogo inquit, *Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum singulis centeni et vigeni Boiotii erant.* [Et rursus, *Quinquaginta erant viri.*] Unde ratiocinandi occasionem præbet, quod cum omnes naves ferme

^a Locus depravatus, haud scio an sic emendandus; *ἑξήκοντες ἐκάστης ἑκατὸν ἄνδρας.* Castalio.

ων, καὶ ἐχσῶν ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, ^a ὁ σύμπας ἀριθμὸς δῶδεκά περ μυριάδων γίνεται. Πάλιν δὲ ἐπὶ τῶν Τρώων φησας· Χίλι' αὖ ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες· παρὲς χει λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεντάκις μύριοι, ἀνευ τῶν συρμάχων.

Τὴν δὲ μουσικὴν οἰκαιοτάτην ἔσαν τῇ ψυχῇ, καθότι ἐστὶν ἀρμο- νία κεκραμένη ἐκ διαφόρων ἀρχῶν, καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς, τό τε ἐκλειυμένον αὐτῆς ἐπιτείνευσαν, καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνιῶσαν, οἳ τε Πυθαγορικοὶ διὰ σπαθῆς εἶχον, καὶ πρὸ αὐτῶν "Ομηρος. καὶ ἐγκώμιον μὲν αὐτῆς ἐπὶ Σειρήνων διεξέρχεται, ᾧ καὶ ἐπιλέγει· Ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς. "Ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς εὐαχλαῖς τὴν κιθάραν παραλαμβάνει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι. Φόρμιγγ', ἣν ἀνὰ δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην. Καὶ παρ' Ἀλκινόῳ ὁ κιθαρωδὸς ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν. Καὶ ἐν γάμοις Ἀύλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. Καὶ ἐν ἔργοις, ὅπερ τευγαυμένης ὑπάρξας πᾶσις φόρμιγγι λιγαίῃ Ἰμερόεν κιθάριζε, λί- νον δ' ὑπὸ καλὸν αἰδεῖν. Καὶ ἐν πολέμῳ αὐτῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν ἀκέσσειαί λέγει. Οὐδὲν δὲ ἦσπον καὶ εἰς πένθη παραλαμ- βάνει τὴν μουσικὴν, Σειρήνων ἐξάερχες αἰοιδῆς ποιῶν, ὡς τῇ λειό- τητι τῶν μελῶν τὴν τραχύτητα τῆς ψυχῆς καταγγέλλοντα. ^b Οὐκ ἄδηλον δὲ, ὅτι διττὴ ἐστὶν ἡ μελωδία· Ἡ μὲν ἐν τῇ φωνῇ, ἣ δὲ ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντατοῖς. τῶν δὲ ἐν αὐ- τῇ φθόγγων, ὁ μὲν ἐστὶ βαρὺς, ὁ δὲ ὀβρὺς. Καὶ τέταν δὲ τὰς δια- φορὰς "Ομηρος ἔγνω· ὅς γυναικας μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας

mille ducentæ forent, ac centeni in singulis essent, universus numerus centum viginti millium surgat. Rursus autem, dum de Trojanis locutus inquit: *Mille autem pyrae in campo ardebant, ac juxta singulas quinquageni erant viri*, calculandi occasionem dat, quod quinquies decem millia præter socios fuerint.

Cæterum Musicæ animæ familiarissimam, eo, quod harmonia ex diversis initiis temperata est, et quod cantibus ac rythmis animos ipsorum dissolutos intenderet, eorun- demque vehementiam remitteret, et Pythagorici studiose coluerunt, et Homerus ante ipsos. Laudibus namque eam, ubi de Sirenibus agit, prosequitur, quibus et hoc epi- logi vice addit: *Delectatus abît, multa atque celebria noscens*. Alibi vero in conviviis citharam recipit, ut apud procos: *Nam superi cenis citharam fecere sodalem*. Et apud Alcinoium *citharædus egregium carmen meditabatur*. Præterea in nuptiis *tibæ citharæque sonabant*. Ac inter vindemiæ operas *puer sonora cithara jucundum quid- dam citharizabat egregieque chorda succinebat*. Insuper in bello *tibiarum fistula- rumque sonum audiri narrat*. Nihilò secius et ad luctus Musicam recipit, ubi lamenta- tionum præludentes cantores fingit, utpote quod modorum facilitate animi difficul- tatem provocet. Porro nec obscurum quod duplex melodia est, una quidem in voce, altera vero in instrumentis consistens, quæ partim inflantur, partim intenduntur. So- norum autem in ea unus gravis, alter acutus est. Quorum differentias et Homerus calluit, dum mulieres, pueros, et senes, acuta voce, propter spiritus tenuitatem, fingit,

a Hæc, quæ unciis inclusi, deleuit Bar- nesius. Et sunt plane aliena, et e sqq. huc tracta temere.

b Καταγγέλλοντα vitiosum esse, pla-

num est. Barnesius correxit καταγγέ- λτας sc. αἰδέας. Possit etiam conjici κατα- λαιόνοντας vel καταβάλλοντας.

ὀξυφάνες ποιεῖ, διὰ τὸ λεπτὸν τῷ πνεύματος. τὰς δὲ ἄνδρας, βαρυφάνες, ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τέτοις· Τῷ δὲ βαρυευνάχοντι παρῆσατο πότνια μήτηρ, Ὁξὺ δὲ κωκύσασα, κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο. Καὶ πάλιν. Ὡς δ' βαρυευνάχων, ἔπε' Ἀργείοισι μετήνδα. Οἱ δὲ γέροντες τέττιζιν ἑοικότες, ζώοις ὀξυφάνοις ἰσάζονται. Καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δὲ αἱ χρυδαὶ ὅσαι λεπταὶ εἰσὶ, καὶ συντόνως κινέμεναι, ραδίως τέμνουν τὸν ἀέρα, ὅθεν τὸν ὀξὺν φθόγγον ἀποτελεῖσιν, αἱ δὲ παχεῖαι, βραδεῖαν ἔχουσαι τὴν κίνησιν, ἡχῶσι βαρύν. καὶ ὃν λόγον καὶ Ὀμηρὸς τὴν μάστιγα λιγυρὴν προσηγόρευσεν, ἐπεὶ λεπτή ἔσα, ὀξὺν ἡχὸν ἀποδίδωσι. Ταῦτα μὲν ἐν περὶ τῆς παρ' Ὀμήρου μεσικῆς.

Ἐπεὶ δὲ ἐν τέτοις καὶ Πυθαγόρῃ ἐμνημονεύσαμεν, ᾧ μάλιστα ἤρεσκεν ἡ ἡχεμυθία, καὶ τὸ σιγᾶν, ἃ μὴ χρὴ λέγειν θεασώμεθα, εἰ καὶ Ὀμηρὸς ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην. ἐπὶ τε γὰρ τῶν παροινόντων ἔφη, Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. καὶ τῷ Θεοσίτῃ ἐπιπλήττει· Θεοσίτ' ἀκρετόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, Ἰσχεο. Καὶ τῷ Ἰδομενέῳ καθαπτόμενος ὁ Αἴας λέγει Αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, ἔδὲ τι σε χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι. Καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς μάχην συνιόντων· Τρώες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς, Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί. Βαρβαρικὸν γὰρ ἡ κραυγὴ, ἑλληνικὸν δὲ ἡ σιωπὴ. Διὸ καὶ τὰς φρονιμωτάτας ἐγκρατεστάτας γλώσσης πεποιήκει, καὶ τὸν Ὀδυσσεά τῷ υἱῷ διακελεύομενον· Εἰ ἔτεον γ' ἐμὸς ἐσσί, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ, Μήτε τι Λαέρτης ἴσω τόδε, μήτε συβώτης, Μήτε τις οἰκείων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια. καὶ πάλιν αὐτῷ παραινέει Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε.

viros autem gravi voce, cum in aliis, tum in his, *Astitit afflicto graviter genitrix veneranda, Filiolique capul prendens, ululabat acute.* Et rursus: *Sicque gemens graviter, cunctos affatur Achivos.* Senes autem cicadis similes, animantibus acuta voce praeditis, comparantur. Jam quaecunque chordae in instrumentis tenues sunt, et assidue moventur, aërem facilius secant, unde et acutum sonum efficiunt. Crassae vero lentum habentes motum, gravius sonant. Quamobrem etiam Homerus flagellum acutum appellavit, quod tenue cum sit, acutum edat sonum. Hactenus de Musica Homeri.

Porro quum inter haec et Pythagoræ mentionem fecerimus, cui taciturnitas, et ea silere, quae dicere nefas est, maxime placuit, videamus num et Homerus ita senserit. Nam de violentis ait: *Verbum aliquod dixit, melius tacuisse quod esset.* Et Thersitem objurgat Ulysses: *Contineas linguam, quamvis videre disertus Orator, sine iudicio quum cuncta loquaris.* Et Ajax Idomeneum taxando dicit: *Semper procaciter loqueris, neque procacem concionatorem te esse convenit.* Ad haec, inter exercitus pugnam ineuntes, *Troës clangore ac clamore avium instar ibant, Achivi vero cum silentio, animi robur spirantes.* Clamor autem Barbarorum, silentium vero Graecorum est. Quapropter et prudentissimos quosque lingua continentissima finxit, ut dum Ulysses filium adhortatur: *Si meus es vere, peperitque mihi tua mater, Ne sciat hocce pater Laërtes, neve subdulus, Neu quis servorum, nec conjunx Penelopea.* Et rursus cum admonet, *Ne percunctator, tacita hoc sed mente teneto.*

Τοιαῦτα μὲν δὴ τῶν ἐνδόξων φιλοσόφων τὰ ἐξ ‘Ομήρου τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα. εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ἰδίας τινὰς αἰρέσεις ἐλομένων μνημονεύσαι, εὔροισιν ἂν καὶ κείνους παρ’ ‘Ομήρου τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· Δημόκριτον μὲν, τὰ εἰδῶλα ποιήσαντα ἐξ ἐκείνων· Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ’ ἀργυρότοξος ‘Απόλλων·^a ἄλλους δὲ πλανηθέντας, οἷς ἐκεῖνος ἔχ’ ἐπόμενος, ἀλλὰ πρὸς τὸν παραπίπτοντα καιρὸν ἀρροζόμενος, περιέειδεν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ ‘Οδυσσεὺς παρ’ Ἀλκινόῳ κατεχόμενος, ἡδυπαδεῖα καὶ τρυφῇ κεχρημένῳ, πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεγόμενος ἔφη· Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί τέλος χαρίεσθαι εἶναι, ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, Δαιτυμόνες δ’ ἀνά δώματ’ ἀκμάζονται ἀοιδῶ· Ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθυσσι τράπεζαι Σίτες, καὶ κρείων, μέδου δ’ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων Οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγγεῖνι δεπάεσσι, Τῷτό τι μοι κάλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι. τῷτοισι παραχθεῖς καὶ Ἐπίκροτος, τὴν ἡδονὴν τέλος εὐδαιμονίας ἐνόμισε. καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ἔτος ὁ ‘Οδυσσεὺς ποτὲ μὲν ἔλη καὶ ἀπαλῇ χλανίδι ἡμπίσχετο, ποτὲ δὲ ῥακίοις καὶ πήραις, καὶ νῦν μὲν τῇ Καλυπτοῖ συνανεπαύετο, νῦν δὲ ὑπὸ Ἴρος καὶ Μελανθίδος περιυβρίζετο, ταύτην εἰκόνα τῆς βίης παραλαβὼν Ἀρίσιππος, καὶ πενία καὶ πόνοις συνηνέχθη ἐρρώμενος, καὶ ἡδονῇ ἀφειδῶς ἐχρήσατο.

Τῆς δὲ ‘Ομήρου σοφίας καὶ κείνα καταμαθεῖν ἐσι δείγματα, ὅτι καλὰ καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα προανεφάνησεν. οἷον τὸ, Ἔπεε θεῶ. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείδηται, μάλα τ’ ἐκλυον αὐτῶ. καὶ, Μηδὲν ἄγαν. Καὶ δ’ ἄλλω νεμεσῶ, ὅς κ’ ἔξοχα μὲν φιλήσιν, Ἐξοχα δ’ ἐχθαίρῃσιν, ἀμείνω δ’ αἴσιμα πάντα. καὶ Ἐγ-

Atque huiusmodi quidem placita illustrium philosophorum sunt, quæ ab Homero originem habent. Sin vero etiam horum meminisse oportet, qui proprias quasdam sectas sibi elegerunt, invenerimus et illos occasionem ab Homero accepisse. Democritus enim imagines fingens, ex illis mutuatus esse videtur: *Æneæ at vacuum fecit Phæbus simulachrum*. Alios invenimus iis deceptos, quæ ille non approbans, sed temporis serviens, quibusdam attribuit. Dum enim Ulysses apud Alcinoûm voluptate ac deliciis diffluentem detineretur, in illius gratiam disserens ait: *Gratius esse nihil duco, quam cunctis abunde Dum populus latatur, in ædibus atque canorus Auditur fidicen, mensæ dapibusque struuntur, Vinaque dum pateris fundit pincerna fidelis*. Hæc mea mens quidem pulcherrima judiciali esse. His Epicurus adductus, summum bonum in voluptate posuit. Ad hæc, ille ipse Ulysses nonnunquam preciosa et tenera veste induebatur, nonnunquam vero pannis et pera, et nunc apud Calypso ocium agebat, nunc ab Iro et Melanthiō contumeliis afficiebatur. Hac vitæ imagine assumpta, Aristippus non solum cum paupertate et laboribus valde conflictatus est, sed etiam voluptatibus affatim studuit.

Cæterum has quoque sapientiæ Homericæ notas deprehendere licet, quod multa et egregia sapientum virorum apophthegmata primus enuntiavit, ut: *Sequere Deum. Qui divis parent, hos audire vocantes*. Et: *Nè quid nimis*. Alium quidem odi, qui nimium amaverit, vel oderit. *Meliora sunt mediocria cuncta*. Et: *Sponde, nota*

^a Rectius attulisset Od. υ'. 355. εἰδῶλον τε πλεον πρῶτον etc.

γύα, πάρα δὲ ἄτα. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσ-
δαι. καὶ τὸ τῷ Πυθαγόρῃ, πρὸς τὸν πυδόμενον, τίς ἐσι φίλος,
ρήθην. "Αλλος ἐγώ. "Ισον ἐμῇ κεφαλῇ^a.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ καλεμένη
Γνώμη, ἥπερ ἐστὶν ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον,
λόγῳ συντόμῳ. καὶ τέτρω δὴ χρησαμένων πάντων ποιητῶν, καὶ
φιλοσόφων, καὶ λογογυφῶν, καὶ γνωμικῶς τινα ἀποφαίνεσθαι
ἐπιτηδευσάντων, πρῶτος Ὁμηρος πολλὰς καὶ ἀγαθὰς γνώμας
ἐξένεγκε δι' ὅλης τῆς ποιήσεως, τῷτο μὲν ἀποφανόμενος οἷόν ἐστιν,
ὃ βέλεται παραστῆσαι, ὡς ὅταν εἴπῃ· Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς,
ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χρεῖῃ· τῷτο δὲ ὡς θεὸν πρῶσσειν τι οἷον· Οὐ
χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βεληφόρον ἄνδρα. Πολλὰς δὲ γνώμας καὶ
παρανέσεις ἀγαθὰς Ὀμήρῃ ἐξένεγκαντος, παρέφρασαν ἐκ ὀλίγοι
τῶν μετ' αὐτὸν, ὧν τινα παραδείγματα ἐκ ἀκαιρῶν ἐσι παραδίσ-
δαι. οἷόν ἐστι τὸ Ὀμήρῃ· Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεάουμεν, ἀφρονέ-
οντες, Ἡέ τι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες, ἢ ἔπει,
ἢ ἐβίῃ· ὃ δ' ἀφήμενος ἐκ ἀλεγιῶν, Οὐδ' ὄδεται· φησὶ γὰρ, ἐν
ἀδανάτοισι θεοῖσι Κάρεϊ τε, σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχρ'·, ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπῃσιν ἐκάσῃ. Παρὰ τῷ-
το δὲ ἐστὶ πυθαγορικόν· ^b "Ὅσσα τε δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ
ἀλγέ' ἔχουσιν, "Ἡ ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρῶτως φέρε, μὴδ' ἀγανάκτει.
Καὶ ἐπὶ τέτοισι, τὸ Εὐριπίδῃ· Τοῖς πρῶγμασι γὰρ ἐχὶ θυμῷ-
σαι χρεῶν, Μῆλει γὰρ αὐτοῖς ἐδὲν, ἀλλ' ὁ τυγχάνων, Τά πρῶγ-

adest. Pro miseris miserum est spondere. Denique illud Pythagoræ, ad eum qui
interrogabat, quis sit amicus? Alter ego. Par capiti meo.

Ad eandem apophthegmatum speciem et Sententia, quæ sic vocatur, pertinet, est-
que universalis et succincta de rebus humanæ vitæ enuntiatio. Porro quum poætæ,
philosophi et oratores omnes ea sint usi, atque in edendis quibusdam sententiosis se
exercuerint, Homerus primus multas et bonas sententias per totam poësin protulit,
nonnunquam demonstrando cujusmodi hoc esset quod ostendere vellet, ut quando
dicit: Rex etenim superat succensens inferiori: nonnunquam vero, quid facto opus
sit; ut: Principis est totam nequaquam stertere noctem. Cæterum haud parum multi
ex posteris, multas sententias ac bonas admonitiones, quas Homerus edidit, aliis verbis
expresserunt. Quorum quædam exempla adducere, haud intempestivum fuerit, veluti
est illud Homeri: Stultum est, insipidumque, Jovi contendere summo. Nunquid ad-
huc illum compescere quimus, euntes In cælum propius, iurgantes, vique tenentes? At
sedet excelsus, conamina talia ridens, Namque putat præstare diis se robore cunctis:
Omnia ab hoc pendent mala, suntque immissa cuique. Cui illud Pythagoricum af-
fine est: Si male te vexant hominum consuetæ, feres tu Æquo animo sortem, non indig-
nabere cuiquam. Præterea et illud Euripidis: Rebus malis decet nec indignari,
Prodest enim parum: sed infortunia Æquo ferens animo, beatam vitam agit. Atque

a Il. σ'. 51. Τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν
ἐπαίρων, "Ισον ἐμῇ κεφαλῇ. Priora verba
addidit h. l. Barnesius.

b Pro παράφρασις τῷτο δὲ ἐστὶν τὸ Πυθα-
γορικόν. Sic post: Εὐριπίδης παρὰ τῷτο ἐ-
ποίησιν. Cæterum versus hi extant in

Carm. Aur. Pyth. v. 17. 18. ubi tamen est
in edd. δαιμονίαισιν, et ἂν ἂν μ. Sed MS.
Flor. pariter habet δαιμονίαισιν et ἦν, et pro
πρώτως, ταύτην, quod in Hierocl. Comm.
in Carm. cum πρώτως editur.

ματ' ὀρθῶς ἂν τιδῇ, πρᾶσσει καλῶς. Πάλιν Ὅμηρος μὲν φησι Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' οὐδ' ὀδυρόμενος, καὶ ἀχέων, Σὴν ἔδεται κραδίην· ὁ δὲ Πυθαγόρας· Φεῖδεο τῆς ζωῆς, μὴ μιν καταδυμοβορήσης. ^a Ἐπὶ Ὅμηρος εἰπόντος, Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίαν ἀνδράπων, Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε· Ἀρχίλοχος τὰ τε ἄλλα αὐτῷ μιμνήμενος, καὶ τῷτο μὲν παρέφρασεν εἰπὼν· Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαυκίε Λεπτίνεω παῖ, Γίνεται θνητοῖς, ὁποῖον Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει. Καὶ ἐν ἄλλοις Ὅμηρος εἰπόντος. Ἄλλα μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολυμήϊα ἔργα, Ἄλλα δ' ἐν σῆθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς Ἑσθλὸν, τῷ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι· Καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλισα δὲ αὐτὸς ἀνέγνω· Εὐριπίδης παρὰ τῷτο ἐποίησε· Γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκῶνται πόλεις, Εὖ δ' οἶκος, εἰς δ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα· Σοφὸν γὰρ ἐν βέλεσμα τὰς πολλὰς χέρας Νικᾶ· σὺν ὅχλῳ δ' ἄμαθ' ἀπλάττει κακόν. Ἄ δὲ παρακελεύόμενον τῷ ἑταίρῳ τὸν Ἰδομενεά ^b πεποίηκεν· Ὡ πέπον, εἰ μὲν δὴ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Ἀεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρ' αὐθιγὰ τε Ἑσσεσθ' ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην, Οὐτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν. Νῦν δ' ἔμψης γὰρ κῆρες ἐφεσῶσι θανάτοιο Μυρίαι, ἃς ἐκ ἑσὶ φυγεῖν βροτὸν, ἐδ' ὑπαλύξαι, Ἴομεν, ἥε τῷ εὐχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν. Αἰσχύλος μὲν δεύτερος λέγων, ἔτως ἔφη. Ἄλλ' ἔτε πολλὰ τραύματ' ἐν σέροισι λαβὰν Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίη, Οὐτ' ἐν σέγῃ τις ἡμενος παρ' ἐσία, Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπερωμένον μόρον. Ἐν δὲ περὶ λέγει Δημοσθένης ἔτως· Πέρας

Homerus quidem rursus ait: Cur lacrimas fundis mi quam charissime nate, Atque tuum maceras animum? Pythagoras vero: Non maceres animum, vitæ quo parcere possis. Ad hæc Homero dicente: Talis mens hominum est, lucem Saturnius almus Qualem illis dederit, nutu quæ quassat olympum: Archilochus cum alia illius imitans, tum hoc paraphrasticè dixit: Ejusmodi mens est hominis, qualem diem, Glauci, dedit Jovis voluntas maximi. Et in aliis Homero dicente: Namque alii Deus, ut curæ sint Martia facta, Ast alii dedit, ut sapiat, sit providus, atque Tum sibi tum reliquis, ac oppida servet ab hoste. Atque hæc ipse tenes in primis, optime duxor: Euripides ad hujus imitationem finxit: Urbs et domus viris viget sagacibus, Res bellicusque vir peritus ordinat, Unus quidem sagax necat manum hostium, Turba imperita sed malum est vel maximum. In quibus autem Idomeneus fingitur amicum adhortari: Quodsi vitantes hæc prælia, nulla senectus Immineat nobis, nec mors incumberet atra, Non ego prima acie pugnarem, nec quoque pugnam Ut caperes unquam suasurus sim tibi amice. Clotho sed ex æquo volvat quum stamina cuique, Atropos atque ea rescindat nullo prohibente, Quæso alios superemus cunctes, aut superemur: Æschylus post eum dicens, sic ait: Nec mortem obit, quicumque vulnus accipit Letale, vitæ nî sit hujus terminus. Nec in domo sedens, necem vitaverit Unquam magis, certum est enim fatum omnium. In soluta autem oratione Demosthenes sic ait: Mors cunctis morta-

^a Hunc versum et profert Stobæus, Serm. 125.

^b Memoria lapsus est Auctor, transtu-

litque ad Idomeneam, quod ad Sarpedonem pertinet. Barnesius reposuit Σαρπηδόνα.

μὲν γὰρ ἐσιν ἅπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῳ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθιέρξας τηρεῖ. Δεῖ δὲ τὸς ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐγγχειρεῖν αἰεὶ μὲν ἅπασιν τοῖς καλοῖς, φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίως. Πάλιν δὲ τὸ 'Ομήρῳ' Οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα· Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν, Θεὸς τὸ δῶρον τέτο· χρὴ δ' ὅς ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν, ὦ τέκνον, ποτέ. Παρ' ἐκείνῃ δὲ, Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίαν ῥέειν αὐδὴ· Θεόκριτος εἶπεν Οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μῆσα κατὰ σώματος χέει νέκταρ. Πῶς δὲ καὶ 'Αρσενος παρέφρασε, τὸ μὲν· Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρεῶν 'Ωκεανοῖο· εἰπὼν· 'Αρσενος κυανεὸν πεφυλαγμένα· 'Ωκεανοῖο. τὸ δὲ τυθὸν γὰρ ὑπὲρ θανάτοιο φέρονται· εἰπὼν· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύκει. Καὶ περὶ μὲν τέτων ἅλεις.

'Ο δὲ πολιτικὸς λόγος ἐσιν ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, ἥς ἐντὸς 'Ομήρου πρῶτος γέγονεν, ὡς φαίνεται. Εἰ γὰρ ἐσιν ἡ ῥητορικὴ δύναμις τῷ πιθανῶς λέγειν, τίς μᾶλλον 'Ομήρῳ ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ κατέβηκεν; ὅς τῇ τε μεγαλοφονίᾳ πάντας ὑπεραίρει, ἐν τε τοῖς διανοήμασι τὴν ἴσιν τοῖς λόγοις ἰσχὺν ἐπιδείκνυται.

Καὶ πρῶτόν ἐστι τῆς τέχνης ἡ οἰκονομία, ἣν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως παρήσῃ, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πραγμάτων. Οὐ γὰρ πόρρωθεν ἐμβαλὼν, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰλιάδος ἐποιήσατο, ἀλλὰ καὶ κατ' ὃν χρόνον αἱ πράξεις ἐνεργότεραι καὶ ἀκμαιότεραι κατέστησαν. Τὰ δὲ τέτων ἀργότερα, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παρεδιηγέσατο. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Οδυσσεΐᾳ πεποιήκεν, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων τῆς πλάνης τῷ 'Οδυσσεύει χρόνων, ἐν οἷς καιρὸς ἦν ἥδη καὶ τὸν Τηλέμαχον εἰσάγειν, καὶ τὴν τῶν μνηστῆρων ὕβριν ἐμφανίζειν.

libus vitæ terminus est, etiam si quis eam in cellula conclusum servet. Bonos autem viros decet semper egregia quæque conari, ac generoso animo ferre, quicquid deus dederit. Rursus autem illud Homeri Splendida dona deus quascunque dedit retinenda, Sophocles aliis verbis extulit: Donum Dei est, proinde nec contempseris: Quicquid deus donavit, hoc nec respuas. Secundum illud vero: Hujus ab ore fluens vox vicerit Attica mella, Theocritus dixit: Musa ideo dedit huic dulcem sermone liquorem. Quo modo autem et Aratus hoc quidem paraphrasticè expressit: Sola autem Oceani non tingitur illa lavacro, dicens: Ursa cæruleo vitantes aequore tingi. Illud autem: Animumque a morte lucrantur, dicens: Parvus namque gradus mortem prohibebat acerbam. Atque de his quidem satis.

Cæterum civilis oratio in Rhetorica arte consistit, quam Homerus primus tenuisse videtur. Si namque Rhetorica vis est probabiliter dicendi, quis majorem, quam Homerus, in hac facultate operam posuit? Quippe qui non solum magniloquentia omnino excellat, verum etiam sententiis æquale verborum pondus adhibeat.

Porro præcipua artis pars dispositio est, quam per totam poësin ostendit, maxime in rerum initio. Non enim exordio longe petito in Iliade usus est, sed ab eo tempore, quo efficaciora ac celebriora facinora sunt edita. His autem inertiora, et quæ prius acciderant, in aliis locis succincte ac obiter recensuit. Atque idem in Odyssea fecit, ubi a novissimis erroribus Ulyssis orsus est, in quibus occasionem habebat inducendi Telemachi, ac declarandi contumeliam procorum. Quæcunque vero ante U-

Τὰ δὲ πρὸ τέτων, ὅσα τῷ Ὀδυσσεὶ ἀλωμένῳ συνέπεσεν, αὐτὸν παράγει διηγέμενον, ἃ καὶ θειότερα καὶ πιθανώτερα ἐμείλει φαί-
νισθαι ὑπὸ αὐτῇ τῇ παθόντος λεγόμενα.

Ἀεὶ τοίνυν χρωμένῳ τῶν ῥητόρων πάντων τοῖς προοιμίοις, ὑ-
πὲρ τῆ προσεκτικώτερον ἢ εὐνέστερον ποιεῖν τὸν ἀκροατὴν, αὐτὸς
μὲν ὁ ποιητὴς κέχρηται προοιμίοις τοῖς μάλιστα κινῆσαι καὶ πα-
ράγειν πρὸς τὴν ἀκρόασιν δυναμένοις, ἐν τε τῇ Ἰλιάδι προανα-
φώνων, ὅτι μέλλει λέγειν, ὅσα διὰ τὴν Ἀχιλλέως ὀργὴν, καὶ τὴν
Ἀγαμέμνονος ὕβριν, κακὰ τοῖς ἑλλησι συνέβη· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσ-
σείᾳ, ὅσοις πόνοις καὶ κινδύνοις περιπεσὼν ὁ Ὀδυσσεύς, πάντων
τῇ τῆς ψυχῆς συνέσει καὶ καρτερίᾳ περιεγένετο. Καὶ ἐν ἐκατέρῳ
τῶν προοιμίων, τὴν Μῆσαν παρακαλεῖ, ἵνα θειότεραν καὶ μείζονα
τὴν δόξαν τῶν λεγομένων παραστήσῃ.

Πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπὲρ αὐτῆς προσώπων λέγοντα ποιῶν
ἢ πρὸς οἰκείας, ἢ φίλας, ἢ ἑχθράς, ἢ δήμους, ἐκάσῃ τὸ πρέπον εἶδος
τῶν λόγων ἀποδιδῶσιν, ὥς περ ἐν ἀρχῇ πεποιήται αὐτῷ ὁ Χρύσης
ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἑλλήνας λόγοις, χρησιμωτάτῳ προοιμίῳ κεχρημένος.
Συνέχεται γὰρ αὐτοῖς πρότερον κρατῆσαι τῶν πολέμιων, καὶ οἴκα-
δε ἀναεῖναι, ἵνα τὴν παρ' αὐτῶν εὐνοίαν ἐπισπάσῃται. Ἐπειτα
ἔτις ὑπὲρ τῆς παιδὸς παρακαλεῖ. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῇ ἀ-
πειλῇ τῇ Ἀγαμέμνονος θυμώμενος, μιγνύει τὸν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ
τῶν ἑλλήνων λόγον, ἵνα κακείνους ἀπέσαντας εὐνεστήσῃς καταστήσῃ.
Πάντας γὰρ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐσάλθαι, ἐκ ἰδίας τινὸς ἀπερχομένης
ἐνεκα, ἀλλὰ εἰς χάριν αὐτῇ τῇ Ἀγαμέμνονος, καὶ τῇ ἀδελφῇ
αὐτῇ. Καὶ πολλὰ μὲν πεποιήκεναι ἑαυτὸν, τὸ δὲ γέρας ἔπαρ-
α τέτων, ἀλλὰ παρὰ τῇ κοινῇ τῶν ἑλλήνων εἰληφέναι. Οἷς ἀντί-
-

lyssi erranti contigerant, ipsum enarrantem inducit: ut non tantum vehementiora, verum etiam probabiliora viderentur, quum ab ipso, qui passus erat, dicerentur.

Porro quum omnes oratores subinde exordiis utantur, ut auditorem attentum aut benevolum faciant: poeta quoque iis potissimum exordiis usus est, quæ auditorem et moverent, et attentum redderent. ut dum in Iliade præfatur, se dicturum quanta mala Græcis ob Achillis iram et Agamemnonis contumeliam acciderint, et in Odyssea, quot labores et pericula perpessus Ulysses, cuncta animi prudentia et tolerantia vicerit. Denique in utriusque poematis exordio Musam ideo invocatur, ut ea, quæ dicerentur, augustiora, majorisque existimationis essent.

Porro quum multas personas, verba ad familiares, amicos, aut populum facientes introducat, unicuique decorum in dicendo tribuit. Ut ab initio, ubi Chrysam in oratione ad Græcos fingit commodissimo exordio usum esse. Optat enim ipsis, ut hostibus superiores facti, domum redeant, ut benevolentiam ab eis capteret, deinde filiam postulat. Achilles autem ob Agamemnonis minas indignans, orationem mixtam tum pro se, tum pro Græcis habet, ut et illos auditores benigniores faceret. Omnes namque in bello amandatos fuisse, non privatarum alicujus inimicitiarum causa, sed in Agamemnonis et fratris ejus gratiam. Ad hæc, ob multa egregia facta, se munus non ab istis, sed ex communi Græcorum consensu accepisse. Quibus ex adverso Agamemnon respondens, non curat ipse quoque quibus multitudinem demulceat.

γων ὁ Ἀγαμέμνων, ἐκ ἀπορεῖ, ὅπως καὶ αὐτὸς δεῖραπέυση τὸ πλῆθος. Φῆσαντος γὰρ τῷ Ἀχιλλέως ἀπελεύσεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, δι' ἣν ἔπαθεν ὕβριν, ἐκ εἶπεν ἄπιθι, ἀλλὰ φεύγε, τὸ ἀπλῶς ῥηθὲν εἰς τὸ ἀδοξότερον μεταβαλὼν καὶ, ὅτι ἐ παρακαλῶ σε μένειν, πάρεσι γὰρ καὶ ἄλλοι, οἱ τιμῆς ἀξιώσασί με. Ἦν δὲ καὶ τῷ τοῖς ἀκέεσι κεχαρισμένον.

Καὶ ἐπὶ τέτοις εἰσάγεται ῥήτωρ ὁ Νέστωρ, ὃν ἡδυεπῆ καὶ λιγὺν ἀγορητὴν προσεῖπε· Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέει αὐδὴ. Οὐ μείζον ἐγκώμιον ἐκ ἂν γένοιτο ῥήτορος. Τί δὲ ἔστος διαπράσσεται τῷ λόγῳ; ἄρχεται μὲν ἀπὸ προοιμίου, δι' ὃ μετὰ-γνωσιν ἐμποιεῖν πειρᾶται τοῖς διαφερομένοις ἀριεῦσιν, ἐνοεῖν αὐτὰς παρασκευάζων, ὅτι μαχόμενοι παρῆξιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολεμίοις· πρόεισι δὲ νθετῶν ἐκάτερον, καὶ πείθεσθαι ἑαυτῷ, ὡς πρεσβυτέρῳ, παραινῶν· καὶ ἐν τῷ σωφρονίζειν τὸν ἕτερον, κεχαρισμένα τῷ ἑτέρῳ λέγει. Τῷ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονι παραινεῖ, μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ δοδὲν τῷ πολλὰ κεκμηκότι γέρας· τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίξειν τῷ βασιλεύειν προκρινόμενῳ. καὶ πρέποντα ἐκάτερον ἐπαινοῦν, τῷ μὲν ὡς πλεόνων βασιλεύοντι, τῷ δὲ ὡς πλεόν ισχύοντι, Τῷ τὸν τρόπον προὔνειν αὐτὰς ἐπιχειρεῖ.

Τί δέ; Οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς; ὁπότε εἶδε τὸν ὄνειρον ὁ Ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τῷ Διὶ, καὶ ὀπλίζειν τὰς ἑλλήνας παρακελεύομενον, ῥητορικῇ χρῆται τέχνῃ, τὲν ἀντιόιν οἷς βάλεται πρὸς τὰς πολλὰς λέγων, ἵνα πείσῃ τῆς ὁρμῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαχθῆς ἢ πολεμῶν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτῆς; Ἀλλ' αὐτὸς μὲν πρὸς χάριν λέγει, ἄλλος δὲ τις τῶν πείθειν αὐτὰς

Quum enim Achilles dixisset se in patriam reditum esse, ob contumeliam, qua erat affectus: non dixit Abi, sed Fuge: ut hoc, quod simpliciter dictum erat, probro ei daret. Denique non obsecro, inquit, te ut maneat: adsunt enim alii quoque, qui me in precio habebunt, id quod auditoribus gratum erat.

Præterea Nestor orator introducit, quem suaviloquum, et tinnulum concionatorem appellat: *Cujus ab ore fluens vox vicerit Attica mella*. Quo elogio Rhetori nullum majus obtinuit. Quid autem is orando tractat? Orditur ab exordio, quo dissidentibus optimatibus pœnitundinem inculcit, et cogitandi ansam dat, quod dum inter se disceptarent, hostibus lætitiæ occasionem præbituri essent. Primo autem utrumque admonet, et ut ipsi tanquam seniori obsecundet adhortatur. Atque dum alterum modestiæ commonefacit, alteri gratificatur. Siquidem Agamemnonem hortatur, ne munus ei datum, qui multum laboris exhauserat, eriperet, Achillem vero, ne cum summo rege contenderet. Denique neutrum sua laude frustratur, sed illum pluribus imperare, hunc vero plus fortitudinis habere dicit. Atque hunc in modum eos mitigare annititur.

Nonne vero et in sequentibus quando Agamemnon somnium videbat, quod bonam ei spem Jovis jussu faciebat, atque ut Græcos armaret jubebat, Rhetorica usus est arte? dum contraria iis, quæ sentiebat, ad multitudinem dicit, ut de illorum voluntate periculum faceret, neve molestus esset, quod eos pro seipso belligare cogeret. Atque ipse quidem plebi grata dicit. Alius autem quidam eorum, qui persuadendi

δυναμένων προτρέπει μένειν, ὡς τὸτο τῇ ἀληθείᾳ τῆ βασιλείας Δέ-
λωντος. Καὶ γὰρ ἐν οἷς δημηγορεῖ, ἐμφαίνει ὅτι τάναντίον βέλεται.
Ὁ δὲ δεχόμενος τὰς λόγους τέτρε ἐξεν Ὀδυσσεύς, παρρήσιᾳ τῇ
πρεπῆσθι χρώμενος, καὶ τὰς μὲν ἀρίστες λόγους προσηνέσι πείθων,
τὰς δὲ ὑποδείξεσθι καταπληκτικῶς ὑπακύνει τοῖς κρείττοσιν ἀναγ-
κάζων, καὶ τὸ ἄτακτον καὶ δορυβῶδες τῶν πολλῶν καταπαύσας,
ἅμα πάντας πείθει λόγοις ἐμφοροσι, μετρίως μὲν ὀνειδίσας, διότι
ἐκέτι τέλεισιν ἂ ὑπέσχετο, καὶ ἅμα συγγνώμης ἀξιώσας, ὅτι πο-
λὺν χρόνον ἄπρακτοι μένοντες, τῶν φιλότατων ἐξέρηται, παρακλήσει
δὲ, καὶ ἐπιπιδί τῇ ἐκ τῶν μαντιῶν, συμπείθων μένειν.

Ὅμοιως δὲ καὶ ὁ Νέστωρ λόγους ἐξηλλαγμένους μὲν, εἰς τὸ αὐτὸ δὲ
τείνοντας ποιέμενος, καὶ πλείονι παρρήσιᾳ πρὸς τὰς ἡδὴ μεμαλαγ-
μένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀλιγωρίας, εἰς
ὀλίγους τὰς μηδενὸς ἀξίους ἀναφέρει, τὰς πολλὰς ἐντρέπει προστίθῃσι
δὲ καὶ ἀπειλῇ τοῖς ἀπειθεσι, καὶ εὐθὺς συμβελεύει τῷ βασιλεῖ,
ὅπως χρὴ καταλέγειν τὰ στρατιωτικὰ τάγματα.

Πάλιν δὲ ἐν ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεσι τῶν ἐλλήνων, τὰ
μὲν εὐτυχισάντων, τὰ δὲ πταισάντων, καὶ ἐν φόβῳ καταστάντων,
ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος, καὶ τὴν ἐκ τῆς
ἀρετῆς παρρησίαν ἔχων, πρὸ τῆ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν,
σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τῆ βασιλείας ὄνειδος, τότε ἐπιπλήσσει τῷ
Ἀγαμέμνονι, ὡς ὑπὸ ἀνανδρίας συμβελεύοντι φεύγειν. Φησὶ γὰρ,
Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι, Ἡ δέμῃς ἐξίν,
ἀναξ, ἀγορεῇ, σὺ δὲ μὴ τι χοιωθῇς. Ἐν οἷς ἅμα μὲν νειτεῖν
αὐτὸν ἐπιχειρεῖ, ἅμα δὲ τὴν παρ' αὐτῆ ὀργὴν παραιτεῖται. Καὶ

facultatem habebant, ad perseverandum hortatur, ut quæ ipsissima regis sententia es-
set. Dum enim orationem ad plebem habet, declarat quod contrarium, quam præ se
ferebat, vellet. Ulysses autem illius verba excipiens, ac decora in dicendo libertate
utens, optimatibus mitibus dictis persuadet: inferiores autem additis minis, se præ-
stantioribus auscultare cogit. Turba denique multitudinis et tumultu sedato, simul
omnibus prudentibus dictis persuadet, modeste illis exprobrans, quod pollicitis non
starent: simulque eos venia dignatur, quod multo tempore ocium agentes, charissimis
destituti essent. Ac tandem consolatione et spe illis ex vaticinio facta, ut maneat
persuadet.

Ad eundem modum et Nestor verba quidem non nihil immutata, sed in idem ten-
dentia faciens, ac majori in dicendo libertate adversus desidia marcescentes utens,
multitudini persuadet: et negligentiam causam in paucos referens, multos rubore suf-
fundit. Addit autem et inobedientibus minas, atque regi statim consulit, quo pacto
militares copiam centuriandam sint.

Rursus autem quum in bello Græci partim rem bene gessissent, partim offendis-
sent, et in metu essent. Diomedes quippe a juventute confidentiam, et ex strenuitate
dicendi libertatem habens, donec animi sui magnitudinem commonstrasset, regis pro-
brum silentio prætereundum putavit: tum vero Agamemnonem objurgat, ut qui præ
ignavia fugam consuleret, ait enim: *Tocum rex mihi disceptatio perperam agente, Le-
gibus atque licere puto, proin ne stomacheris.* In quibus simul eum admonere cona-
tur, simul et iram ab eo deprecatur. Ac tum demum anteacta sua gesta sine invidia

τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπρᾶχθαι ἑαυτῷ, ἀνεπαχθῶς ὑπομιμνήσκει λέγων· ταῦτα δὲ πάντα Ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι, ἡδὲ γέροντες. Εἰς δὲ τὰ ἐξῆς προτρέπει τὰς ἑλληνας, τεχνικῶς ἐγκωμιάζων αὐτὰς· Δαιμόνι, ἔτω πρὸς μάλα ἔλπειαι υἱᾶς Ἀχαιῶν Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις; Καὶ αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα δυσωπεῖ, συγχωρῶν αὐτῷ, εἰ βέλεται ἀπιέναι. Τὰς γὰρ ἄλλας ἐξαρκέσειν, ἢ, κ' ἂν πάντες φύγωσιν, αὐτὸν γε σὺν τῷ ἐταίρῳ μένειν καὶ μάχεσθαι, εἰπὼν· Νῶϊ δ' ἐγὼ Σιδεnellός τε μαχησόμεθα. Ὁ δὲ Νέστωρ τέτρω μὲν γνώμης τε καὶ πράξεως ἀρετὴν μαρτυρεῖ, ὅσα δὲ εἰς τέλος τῆς συμβελῆς διαφέρει, ἑαυτὸν ὡς πρεσβύτερον δεῖν παραινεῖν ἄξιοι, καὶ ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, τὴν πρὸς Ἀχιλλέα πρεσβείαν παρασκευάζειν ἐπιχειρῶν.

Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πρεσβείᾳ, ποιηταῖς τέχναις ποιεῖ χρωμένους τὰς ῥήτορας. Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς ἀρχόμενος τῆς λόγου, ἐκ εὐθέως ἔφη, ὅτι Ἀγαμέμνων μετεγνωκῶς ἐπὶ τῇ τῆς Βρισηίδος ἀφαιρέσει, τὴν τε κόρην ἀποδιδῶσι, καὶ δῶρα τὰ μὲν παραυτίκα πέμπει, τὰ δ' ὕστερον ἐπαγγέλλεται· ὁ γὰρ ἦν χρήσιμον, οἰδέντος ἔτι τῆς θυμῆς, ταῦτα ὑπομιμνήσκειν· Ἀλλὰ πρῶτον ἡδέλησεν ἐμβαλεῖν τὸν Ἀχιλλέα εἰς οἶκτον τῶν ἐλληνικῶν ἀτυχημάτων· Εἵτα εἰπὼν, ὡς ὕστερον βεληθεὶς ἐπανορθώσασθαι τὰς συμφορὰς, ἐκ ἔτι δυνήσεται. Μετὰ ταῦτα τῶν Πηλέως παραινέσεων ἀνέμνησεν, ἑαυτῆς μὲν ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθές, τῷ δὲ μᾶλλον οἷον ῥέπειν δυνάμενος, ^a προσώπων τῷ τῆς πατρὸς περιθεὶς τὸν λόγον. Καὶ ὅτε ἐδόκει πρῶτον αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τῶν Ἀγαμέμνονος δώρων

commemorat, dicens: *Cuncta hæc facta sciunt juvenesque senesque Pelasgi. In iis autem, quæ sequuntur, Græcos adhortatur, collaudando eos artificiose. Usque adeo Dolopes ignavos esse putasti, Infelix, veluti modo cunctis consultuisti. Denique ipsum Agamemnonem placat, liberum ei faciens, si velit abire: alios enim suffecturos. Imo etsi omnes fugæ se mandaverint, tamen se cum socio permansurum esse, ac pugnaturum, dicens: Uterque nostrum, ego et Sthenelus pugnabimus. Nestor vero hunc ob egregia quidem consilia et facta commendat, sub finem autem consilii ait, se, quippe natu majorem, dignum esse qui admoneat. Ac tandem oratione prosequitur, quo pacto legati ad Achillem mittendi sint.*

Porro in illa ipsa legatione, oratores variis artibus uti facit. Ulysses namque orationem exordiens, non statim dicit, Agamemnonem penituit quod Briseidem rapuit, puellam restituere vult; et: Dona quædam nunc mittit, quædam vero in posterum pollicetur se daturum: neque enim commodum erat illa commemorare, turgente etiamnum illius animo, sed primo Achillem ad commiserandum Græcorum vices provocat: deinde ait, eum posthac calamitatibus illis frustra medelam adhibiturum, quum non amplius poterit. Deinceps et Pelei monita illi in memoriam revocat, dum invidiam a se amolians, sermonem personæ patris attribuit, utpote quæ ipsum magis flectere posset. Denum quando jam mitior factus esse videretur, tum donorum Agamemnonis mentionem facit, ac rursus sermonem ad supplicandum pro Græcis trans-

^a Fortassis ita legendum, οἷον ῥέπειν *facere posset, parenti etc.* Nam et sic *δυναμίνην. Castal. An: τὸ δὲ μ. οἷον ῥέπειν ῥέπειν* dicitur. *δυναμίνην, et quod majus veluti momentum*

ἐμνημόνευσε. Καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἐλλήνων δεήσεις μετέβαλε τὸν λόγον, ὅτι, εἰ καὶ δικαίως Ἀγαμέμνωνι ^a μέμβεται, καλὸν γὰρ σῶσαι τῆς μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξημαρτηκότας. Ἐχρην γὰρ καὶ τὸν ἐπίλογον μηδὲν τῶν λυπέντων ἔχειν τὸν ἀκρόντα, ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονεύεται τὰ τέλη τῶν λόγων. Ἡ δὲ τελευταία παράκλησις ἔχει τι καὶ διεγερτικὸν ἐπὶ τῆς πολέμις, ὥς καὶ αὐτὸ καταφρονέοντας. Νῦν γὰρ ἂν, φησιν, ἔλοις τὸν Ἑκτορα, εἴ σε κατεναντίον εαίη, ἐπεὶ ἔδνα τῶν ἐλλήνων ἑαυτῶ φησὶν εἶναι ὁμοιον. Ὁ δὲ Φοῖνιξ δεδοικώς, μὴ ἔνδεστέρον, ἢ προσῆκε, χρῆται τῇ δεήσει, δάκρυα προέεται, καὶ πρῶτον μὲν τῇ ὀρμῇ αὐτὸ συντίθεται, φήσας μὴ ἀπολειφθῆσεσθαι αὐτῶ, εἰ ἀποπλέοι· τῷτο γὰρ ἦν αὐτῶ κεχαρισμένον καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅπως τρέφειν αὐτὸν ἐπιεῖυδῃ παρὰ τῷ Πηλέως, νήπιον παραλαβὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων καὶ λόγων εἶναι ἡξιώθη. Παραδιηγείται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἀμαρτίας αὐτῶ, ἐμφαίνων, ὥς καὶ ἄβελον ἢ τοιαύτη ἡλικία, καὶ προῖων, ἔδεν τῶν εἰς προτροπὴν παραλείπει, πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διηλλάχθαι καλὸν τῷ ἱκετεύοντι, καὶ δῶρα πέμποντι, καὶ πρέσβεις τῆς ἀρίστες, καὶ κείνων τιμωτάτας ἀπεσταλκότι καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς δίκαιός ἐστιν ἀκροαθῆναι, τροφεύς τε ὢν, καὶ διδάσκαλος· καὶ ὅτι μεταγνώσεται προέμενος τὸν παρόντα καιρὸν καὶ παραδείγματι χρῆται τῷ κατὰ Μελέαγρον διηγήματι, ὅτι καὶ κείνος παρακαλέμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοθεῖν τῇ πατρίδι, ἔ συγκατέθετο, ἕως ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν καταλαβασῶν τὴν πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ ἀμύνειν ἐτρέφετο.

fert: Esto quod Agamemnoni jure sis infensus, attamen illos te servare deceat, qui nihil in te peccaverunt. Conveniebat enim Epilogum, in quo præcipua orationis capita refriquantur, ejusmodi rebus instructum esse, quæ auditorem nihil offenderent. Postrema autem exhortatio aculeum quendam habet, qui adversus hostes ipsum contemnentis incitaret. Nunc enim, inquit, Hectorem interfeceris, si se tibi opposuerit, quandoquidem nullum Græcorum sibi æqualem esse dicit. Phoenix autem veritus, ne preces per se non satis efficaces essent, lacrymas profundit, ac primum quidem ejus consilio assentitur, dicens: se non derelinquendum, si Achilles navibus istinc soluturus esset: hoc enim illi gratum erat: hujusque rei causam esse dicit, quod Peleus eum adhuc infantem ipsi educandum commiserit, ac dignum putaverit, qui ei et docendi et faciendi magister esset. Obiter autem et peccata ejus in juventute commissa narrat, declarans hujusmodi ætatem rerum imperitam esse. Atque orando pergens nihil eorum omittit, quæ ad exhortationem faciunt, cunctis Rhetorum præceptis summatis utens. Primo, quod honestum sit, cum supplicante, dona mittente, et non solum optimos quosque legatos, sed ex illis præstantissimos amandante, in gratiam redire. Deinde, quod et ipse dignus sit, qui exaudiatur, quippe illius et educator, et præceptor. Denique futurum esse, ut pœnitentia ducatur, si præsentem occasionem amiserit. Atque ad hoc probandum Meleagri exemplo utitur, qui dum a familiaribus obsecraretur, ut suppetic patriæ ferret, illis morem non gerebat, donec præ ne-

^a Legendum esse Ἀγαμέμνωνι, quod et μέμνωνι. ita clarum est, ut ita rescribere versio Castal. exprimit, pro vulgato Ἀγα- non dubitaverimus.

Αἴας δὲ, οἶκτε μὲν καὶ ἱκεσίας ἔδὲν ἐδεήθη, παρρησίᾳ δὲ χρησάμενος, καθελεῖν, τὸ φρόνημα τῷ Ἀχιλλέως δέγνων, τὰ μὲν εὐκαίρως ἐπιπλήττων, τὰ δὲ εὐγενῶς παρακαλῶν, ἵνα μὴ τελέως παροξύνῃ. Οὕτω γὰρ ἤρμοζε τῷ τῆς ἄρετῆς μετεληφότε.

Πρὸς δὲ τῶν ἑκαστον ὁ Ἀχιλλεύς ἀποκρινάμενος, ἦθος γενναῖον ἄμα καὶ ἀπλὴν ἐμφαίνει. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλεγκτικῶς ἄμα, καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αἰτίας εὐλόγως τῆς ὀργῆς παριστάς. Αἴαντι δὲ ἀπολογεῖται, καὶ Ὀδυσσεὶ μὲν ἔφη ἀποπλεύσεσθαι τῇ ὑπεραίᾳ, καμπτόμενος δὲ πως ταῖς Φοίνικος δεήσεσι, βεβλευσδαί φησι περὶ τῷ ἀπόπλῃ ἐνικηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Αἴαντος παρρησίας, ἐξομολογεῖται πᾶν ὃ μέλλει ποιήσῃν, ὅτι ἔμπροτeron ἔξισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν ὁ Ἔκτωρ ἐπὶ τὰς σκηνὰς αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς ἀφίκηται, τὰς πολλὰς τῶν ἑλλήνων ἀπεκτονῶς. Ἐνθα φασὶν, ὅτι καίπερ ἐκθύμως μαχόμενον τὸν Ἔκτορα παύσεσθαι νομίζω. Καὶ γὰρ τῷτο προειρημένον πρὸς δὲν ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεως, περὶ τῷ ἐνσηῇαι τῇ ὁρμῇ τῷ Ἔκτορος, ἀντέθηκεν.

Ἐν δὲ τοῖς τῷ Φοίνικος λόγοις καὶ κεῖνο παρίσῃν, ὅτι τέχνη ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ. Φησὶ γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ· Διότι παρέλαβόν σε νῆπιον ἔγω εἰδόθ' ὁμοίῃς πολέμοιο Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριεπέρεις τελέθεσι· Τένεκά με πρόεκε διδασκόμεναι τάδε πάντα, Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηνετῆρά τε ἔργων. Ἐν οἷς καὶ τῷτο δείκνυσιν ὅτι ἡ τῶν λόγων δύναμις μάλιστα τὰς ἄνδρας εὐκλειεῖς ἀπεργάζεται.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς ποιήσεως τόποις εὖρεῖν λόγους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους, καὶ κατηγορίας, καὶ ἀπολογίας ὑ-

cessitate calamitatum urbem invadentium, ad hostium vim propulsandam versus est. At Ajax neque commiseratione, neque supplicatione sibi opus esse putans, sed libertate dicendi usus, Achillis ferocitatem illam deprimere decrevit: partim quidem eum opportune objurgans, partim vero generose obsecrans, ne eum tandem irritaret. Sic enim ei conveniebat, qui eadem virtute pollebat.

Horum autem unicuique Achilles respondens, mores generosos et simplices præ se fert. Aliis namque argute simul et magnifice contradicit, dum probabiles iræ suæ causas adducit. Ajaci autem se purgat. Ac Ulyssis quidem ait, se postera die navigio in patriam remeaturum. Quum autem precibus Phœnicis nonnihil flecteretur, ait se de classe in patriam reducenda consilium capere. Ajacis vero libertate motus ingenue fatetur quicquid facturum erat: quod scilicet non ante in prælium descensus esset, quam Hector ad tentoria ipsius et naves, multis Græcorum necatis, pervenisset. Ubi etiam dicit, se Hectorem quantumvis in pugna ferocem, sedaturum esse. Atque hoc illi Ulyssis dicto opposuit, quo eum adhortatus erat, ut Hectoris impetum reprimeret.

In Phœnicis autem oratione et illud exhibet, quod Rhetorica sit ars. dicit enim Achilles: Idcirco puerum te, nec grave Martis onus, nec Concio quid posset, gnarum, accepi erudiendum. Namque forum celebrat multos, redditque beatos. Idcirco inquam misit, ut hæc te cuncta docerem, Ut dicendo fores clarus, bellisque gerendis. In quibus et hoc innuit, quod dicendi facultas potissimum viros illustres faciat.

Est autem et in aliis multis poetæos illius locis invenire orationes rhetoricam sapi-

ποδείκνυσιν τρόπον, ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν οἷς ὁ Ἑκτωρ καθάπτεται τῷ ἀδελφῇ, οὐκιδίζων αὐτῷ δειλίαν, καὶ ἀκολασίαν, καὶ ὅτι τοῖστος ἂν ἡδίκηαι πόρρω ἀπακισμένους, ὅθεν αἴτιος κακῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκλύει τὸν θυμὸν τῷ ἀδελφῇ, δικαίως ἐπιπλήσσεσθαι συγκατατιθέμενος, καὶ τῷ ὑποσχέσθαι τὴν πρὸς τὸν Μενέλαον μάχην ἀπολυόμενος τὸ ἔγκλημα τῆς δειλίας.

Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων Ὀμηρος, πᾶς τις ἂν εἴποι εὖ φρονῶν. Δῆλα γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως. Οὐκ ἡμέλησε δὲ ἐδὲ χαρακτηρίσαι τὰς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ Νέστορα ἡδὺν καὶ προσηνῇ τοῖς ἀκέσιν εἰσάγει· τὸν δὲ Μενέλαον βραχυλόγον, καὶ εὐχαριν, καὶ τῷ προκειμένῳ τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσεά, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον. Ταῦτα γὰρ τοῖς δυοῖν τέτοις ἤρωσιν ὁ Ἀντήνωρ μαρτυρεῖ, ἀκέσας αὐτῶν, ὅποτε πρὸςβέουοντες ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἴλιον.

Καὶ ταύτας τὰς ιδέας τῶν λόγων Ὀμηρος παρίσχει αὐτὸς, ἐν τῇ ποιήσει δείξας ἀπάσῃ. Οἶδε δὲ καὶ τὴν ἀντίθεσιν τῶν λόγων, αἰετῶν ἐναντίων ἐπὶ παντὸς πρᾶγματος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευαζόντων καὶ ἀναρέντων, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς λογικῆς ἕξεως. Φησὶ γάρ· Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι, Παντοίῳ ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα· Ὀπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακέσῃς.

Ἐπίσται δὲ ταῦτα καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ δι' ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπερ καλεῖται ἀνακεφαλαίωσις, καὶ ἔστι ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὅπουταν δέη πολλὰ πρᾶγματα εἰρημένα ἀναμ-

entes. Accusationis namque et purgationis modum cum in aliis commonstrat, tum in quibus Hector germanum taxat, timiditatem et incontinentiam ei exprobrans: et quod, quum talis esset, tamen homines procul dissitis injuria affecisset, unde suis malorum auctor extitisset. Alexander vero germani excandescitiam in hoc frangit, quod se jure optimo reprehendi ab illo fatetur: et timiditatis crimen amolitur, dum pollicetur se singulari certamine cum Menelao congressurum.

Homerum itaque dicendi artificem esse, nemo recte sentiens negaverit. Quippe cum et alia evidentissima exempla ex eo adduci possint. non neglexit autem quin singulas singulis oratoribus dicendi formas attribueret: Nestorem suavem, et auditoribus gratum: Menelaum vero brevitat studentem, et propositi assequentem: Ulyssem vero multa et densa verborum suppellectili utentem. Hæc enim Antenor de duobus Heroibus istis testatur, quod eos audivisset, quando legatione fungentes Ilium pervenerant.

Atque has dicendi species Homerus ipse passim in sua poësi insinuans, exhibet. Novit autem et orationum contentionem, qua semper in omni negotio contraria ponuntur, ut per probabilem dicendi facultatem idem et probent, et improbent. Ait enim: *Flexibilis quamvis sit lingua hominum, variusque Sermo hinc exoriat, et omni-gena regione Huc illuc volitet multus: constat tamen illud, Qualia verba facis, quod talia mox tibi fient.*

Novit autem eadem et copiosius dicere, et brevius repetere, id quod Recapitulatio vocatur, et apud Oratores in usu est, quando negotium postulat rem pluribus dictam

νῆσαι συντόμως. "Α γὰρ διηγήσατο ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῖς Φαί-
αξις ἐν τέτταρσι ῥαψωδίαις, ταῦτα πάλιν διὰ βραχέων διέξεισιν ἐν
τέτοις. Ἡρξάτο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα, καὶ
τὰ ἑξῆς.

Τῷ δὲ πολιτικῷ λόγῳ ἔχεται καὶ ἡ τῶν νόμων ἐπισήμη, καὶ ἐδὲ
ταύτης ἐκτὸς τὸν Ὅμηρον εὐροῖμεν ἄν. Εἰ μὲν ἔν καὶ τὸ ὄνομα
τῷ νόμῳ ἦν κατ' αὐτὸν ἐν χρῆσει, ἐκ ἑστῶτος διορίσασθαι. Οἱ
μὲν γὰρ φασι δῆλον αὐτὸν εἶναι εἰδότα τὸ νομα τῷ νόμῳ, ἐν τῷ εἰπεῖν.
Ἀνθρώπων ὕβριν, καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες. Ἀρίσταρχος δὲ ᾤδη τὴν
εὐνομίαν εἰρησθαι παρὰ τὸ εὖ νέμεσθαι. Καίτοι καὶ ὁ νόμος λέ-
γεσθαι ἔοικεν ἀπὸ τῷ νέμειν τὰ ἴσα πᾶσιν, ἢ τὸ κατ' ἰστίαν ἐκάσ-
τω. Ὅτι δὲ δύναμιν τῶν νόμων οἶδεν, εἰ μὴ καὶ ἐν γραφαῖς,
ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμαις τῶν ἀνθρώπων φυλασσομένην, ἐν πολλοῖς πα-
ρίησι. Τὸν γὰρ Ἀχιλλεὺς ποιεῖ ὑπὲρ τῷ σῆπτερος λέγοντα· νῦν
αὐτέ μιν υἱὲς Ἀχαιῶν Ἐν παλάμαις φορέεσι δικασπόλοι, οἵτε
δέμιας Πρὸς Διὸς εἰρύεται. Θέμιες γὰρ, καὶ Δεσμοὶ, οἱ νόμοι,
ὧν τὸν Δία εἰσηγητὴν παραδίδωσιν ὧ καὶ τὸν Μῖνωα τὸν τῶν
Κρητῶν βασιλέα φησὶν ὁμιλεῖν. Ἡ δ' ὁμιλία νόμων μάθησις ἦν,
ὡς καὶ Πλάτων μαρτυρεῖ. Σαφῶς δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις δηλοῖ, ὅτι χρὴ
νόμοις ἔπεσθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν. Τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ
ἀθεμίσιος εἴη. Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν. Πρῶ-
τος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπί-
δι, ἣν τῷ κόσμῳ παντὸς μῖμνυμα κατεσκεύασεν Ἡφαιστος, τῷτ' ἐσ-
τιν ἡ πνευματικὴ δύναμις, ἐμπειριεχομένης ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν
μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διόγχεσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζου-
σαν. Καὶ παραθεῖς τὰ ἐκατέρω πρὸς φρον, παρίησιν ὅτι ὁ μὲν

brevi compendio in memoriam revocare. Quæ enim Ulysses apud Phæacenses in quatuor rhapsodiis narraverat, ea denuo brevius in hisce perstringit: *Ceperat ut primum Ciconas domitaverit, atque Deinde, et reliqua.*

Cæterum quum civilis oratio et legis peritiam complectatur, neque Homerum istius imperitum deprehenderimus. An vero legis nomen illius seculo in usu fuerit, liquido pronunciare nequeo. Alii enim constare dicunt, quod legis nomen tenuerit: idque ex eo quod dixit, *Hominum injuriam et æquitatem spectantes*. Aristarchus vero Graiis æquitatem a bene distribuendo dictam esse putat. Atqui et lex hinc appellata videtur, quod æqua cunctis, seu pro merito unicuique tribuat. Quod autem legum vim tenuerit, etsi id non ex scriptis, sed ex hominum consiliis colligi queat, in multis ostendit. Achillem namque de sceptro disserentem facit: *Nunc id Achiva juvenus Causidici in manibus gestant, qui jura reservant A Jove dictata*. Jura enim et priscæ illæ consuetudines, legum vice sunt: quarum Jovem auctorem esse tradunt. Cum quo et Minoem illum Cretensium regem colloqui ait: colloquium autem, ut et Plato testatur, olim legum disciplina erat. Perspicue vero et in illis declarat, quod legibus obsequendum, et quod ab injuria abstinendum sit, *Quocirca penitus vir nunquam sit sceleratus: Consulat at bene dona deum, quæcumque recepit*. Primus itaque Homerus rem politicam in species divisit. In clypeo namque quem Vulcanus, hoc est, spiritualis illa vis, ad totius mundi imitationem fabrefecit, duas urbes contineri fluxit, unam

πολιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ ἐδὲ τὸν τρίτον, τὸν γεωργικόν, ἀλλὰ καὶ τῆτον ἔδειξεν, ἐνέργειαν ἅμα καὶ κάλλος περιδείξας τοῖς λόγοις. Ὁ δὲ ἐν πάσῃ πόλει νομομαδέσθεται, τὸ εἶναι συνέδριον βελήης, καὶ τῆτο προβελιεύεσθαι πρὸ τῆ τὸν δῆμον συνίεναι, πρόδηλον, ὅτι ἔστιν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τέτων. Βελήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἰξε γερόντων. Συνάγει γάρ Ἀγαμέμνων τὰς γέροντας, καὶ σκέπτεται μετ' αὐτῶν, ὅπως ὀπλίσῃ τὸ πλήθος πρὸς τὴν μάχην. Καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζειν τῆς πάντων σωτηρίας, ἐν τῷ αὐτῷ προεῶπῳ διδάσκει, ὃ καὶ παραινεῖ. Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδεῖν βελιφόρον ἄνδρα. Καὶ ὅτι δεῖ τῷ ἡγεμένῳ πείθεσθαι τὰς ὑποτεταγμένους, καὶ ὅπως ἐκάσῳ προσφύρεσθαι τὸν προτεταγμένον, ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποδείκνυσιν, τὰς μὲν ἐντίμους λόγοις προσκλήσει πείδων, τοῖς δὲ ἐκ τῆ ὄχλῃς πιερότερον ἐπιπλήσσω. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπανάστασαι τοῖς ἀμείνοσι παρὰ πᾶσι νενόμισαι, ὃ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ποιεῖσιν ἐπὶ τῇ Διός. Οὐδὲ τις ἐτλη Μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες. Νόμος παρὰ τοῖς πλείοσι τὸν πρεσβύτατον λέγειν. Ὁ δὲ Διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τῇ πολέμῳ πρῶτος θαρσύνει λέγειν, συγγνωστὸς εἶναι ἄξιον. Καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε, Οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μετ' ὁμῶν. Κλέων δὲ παρὰ πᾶσι νενόμισαι, τὸ κολάζεσθαι τὰ ἐκείσια ἁμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκείσια συγγνώμῃς τυγχάνειν. Τῆτο πάλιν δείκνυσιν ὁ ποιητής, ἐν οἷς φησιν αἰοδὸς παρ' αὐτῷ. Καὶ νεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός, Ὡς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, ἐδὲ χατίζων Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας. Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

quidem pace et lætitia fruentem, alteram vero belligerantem. Et utramque ideo suis conditionibus describit, quod per unam civilis, per alteram vero militaris vita insinuat. Præterea nec tusticanam vitam silentio præterit, sed et hanc evidentibus ac venustis verbis illustravit. Cæterum id quod in omni urbe lege sancitum est, ut senatus concilium fiat, ex Homericis illis ortum habet: *Magnanimumque vocat cætum, sanctumque senatum.* Agamemnon enim senatores cogit, ut cum eis de multitudine armanda consultet. Et quod oporteat principem præ aliis omnium salutem curare in eadem persona docet, quam et commonefacit: *Principis est totam nequaquam stertere noctem.* Et quod oporteat subditos imperatori parere: et quo modo præfectus se ad uniuscujusque ingenium accommodare debeat, Ulysses commonstrat. Optimatibus namque mollibus verbis persuadet, plebeios vero acerbius castigat. Quin etiam præstantioribus assurgere, apud omnes lege cautum est. Quod et ipsi dii erga Jovem faciunt: *Nullus sustinuit tunc Expectare Jovem, sed cuncti assurgere contra.* Præterea lex apud plerosque est, ut dicendi partes senioribus mandentur. eam ob causam Diomedes præ belli necessitate primum dicere ausus, venia se dignum putat:— *Nē mihi succensere velitis, Quod minimus natu vestrum modo dicere conor.* Quin et illud apud omnes lege sancitum est, ut qui sponte peccaverunt, supplicio afficiantur: qui vero inviti veniam mereantur. Id quod Ποῦτα rursus ostendit, in quibus cantor apud eum inquit: *Dixerit hæc tua Telemachus charissima proles, Quod non sponte dumtaxat ingressus sim, vel regitans quid, Pro mercede prociis solitus cantare: sed dum multa trahit pars me, potiorque coactum.*

Τριῶν δὲ ἔσων πολιτειῶν πρὸς δικαιοσύνην καὶ εὐνομίαν, βασιλείας τε καὶ ἀριστοκρατίας, καὶ δημοκρατίας, καὶ ταύταις πάλιν ἀντικειμένων τριῶν πρὸς ἀδικίαν καὶ παρανομίαν, τυραννίδος, ὀλιγαρχίας, ὀχλοκρατίας, ἔδὲ ταύτας Ὅμηρος ἀγνοεῖν ἔοικε, τὴν μὲν βασιλείαν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως ὀνομάζων καὶ ἐγκαρμιάζων, ὡς ἐν τέτοις· Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων· Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμνηστία Ζεὺς. Καὶ ὅποῖον δοκεῖ εἶναι τὸν βασιλεῖα σαφῶς δηλοῦ· Λαῶν δ' οἷσιν ἀνασσει, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν. Καὶ Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, ἔτε τι εἰπὼν Ἐν δήμῳ, ἥτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων. Τὴν δὲ ἀριστοκρατίαν, ἐν οἷς Βοιωτῶν βασιλεὺς πέντε καταριθμῆ. Καὶ παρὰ τοῖς Φαίαισι· Δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες Ἀρχοὶ κρίνουσι, τριεκαίδεκατος δ' ἐγὼ αὐτός. Δημοκρατίας δὲ εἰκόνα ἐναεργῶς ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς ἀσπίδος δεικνύει, ἐν ἣ δύο ποιήσας πόλεις, τὴν ἐτέραν δημοκρατεῖσθαι φησι, μηδενὸς ἡγεμένον, πάντων δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῶν βέλῃσιν κατὰ νόμον βιέντων, ἐνθα καὶ δικασήριον εἰσάγει. Καὶ ἐν ἐκείνῃ γε τὴν δημοκρατίαν παρέβησιν, ἐν οἷς φησι Δῆμον ὑποδδείσας, δὴ γὰρ κελόασατο λίην, Οὐνεκα ἰησιῆσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν Ἦκαχε Θεσπρωτῆς, οἱ δ' ἡμῖν ἀεθμοὶ ἦσαν. Τὸν δὲ βιαίως καὶ παρανόμως ἄρχοντα, τύραννον μὲν ἐ καλεῖ, κρείττερον γὰρ τὸ ὄνομα· οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τέτοις· Εἰς Ἐχτρον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, Ὅς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμνησι, καὶ ἔατα νηλεῖ χαλκῷ. Καὶ τὸν Αἰγισθον δὲ τυραννικὸν ἀποφαίνει, ὃς ἀποκτείνας τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐκράτει τῶν Μυκηναίων. Καὶ ὅποτε ἀνῆρέδῃ φησὶν, ὅτι ἐκ ἀν' ἐτυχε φαῖς, εἴπερ Μενέλαος παρῆν· Τῷτο γὰρ ἐπὶ τῶν τυράννων νενομίσει·

Cæterum triplex cum sit politia, ad justitiam et æquitatem exequendam, regnum, aristocratia, et democratia: atque his quum rursus oppositæ sint, ad injustitiam ac iniquitatem exercendam, tyrannis, oligarchia, et ochlocratia: neque has Homerus ignorare videtur, quippe qui regnum per omnem poësin nominet, ac celebret, ut in his: *Est Jove nutrito regi iracundia magna, Illius atque honor a Jove, quod perdiligit ipsum.* Ad hæc, qualem deceat esse regem perspicuum facit, *Ceu mitis pater hic populo imperitare solebat, Læderet ut neque facto, nec verbotenus ullum, Cum tamen hic sit mos regum, diis qui similes sunt.* Aristocratia vero, in quibus Bæotum quinque reges enumerat. Et apud Phæacas: *Ter deni in populo regesque ducesque celebres, Dicunt jura, quibus decimus nunc tertius addor.* Democratia vero imaginem in clypei fabrica evidenter ostendit, in quo duabus fictis urbibus, alteram a populo gubernari dicit, nemine imperante. sed cunctis pro arbitrio suo secundum leges viventibus. Ubi et forum judiciale introducit. Atque in illa democratiam exhibet, dum ait: *Sed veritus populum, is siquidem stomachatus abunde, Quod sectando malos, funestos atque latrones, Thesprotis aberat, qui nobis semper amici.* Violenter vero ac inique imperantem, tyrannum quidem non appellat recentius enim illud nomen, qualia vero ejus gesta sint, in his ostendit: *Regi Echeto daberis, quo non crudelior alter, Qui gladio nares, auresque recidat acuto.* Præterea et Ægisthum tyrannicum declarat, qui interempto Agamemnone, Mycenæis dominabatur. Et quum elatus esset, inquit: Non

Τῷ δὲ Δανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν, Ἄλλ’ ἄρα τὸν γε κύνας
τε καὶ οἶωνοι κατέδαψαν Κείμενον ἐν πεδίῳ, μάλα γὰρ μέγα μή-
σατο ἔργον. Ὀλιγαρχίαν δὲ δηλῶν δοκεῖ, διὰ τῆς τῶν μνηστῆρων
πλεονεξίας, περὶ ᾧν φησιν Ἡδ’ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοι-
ρανέεσσι. Τὴν δὲ ὀλιγοκρατίαν ἐν τῇ τῶν Τρώων πολιτείᾳ παρα-
δίδωσιν, ἐν ᾗ καὶ συναρᾶμενοι πάντες Ἀλεξάνδρῳ, κακοῖς περιέ-
πεσον. Καὶ ὁ Πρίαμος λοιδορεῖται τοῖς παισίν, ὡς τέτων αἰτίοις.
Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. Καὶ ἄλλος δὲ τις τῶν
Τρώων ὁ Ἀντίμαχος· Χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ δεδωγμένος, ἀγλαὰ
δῶρα, Οὐκ εἰσάχ’ Ἑλένην δόμεναι ξανθῇ Μενελάῳ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τῷτο νομίζεται, τὸ ἀπο-
νεμητικὸν ἐκάσω τὰ κατ’ ἀξίαν, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ θεῶς σέβειν,
γονέας καὶ οἰκείας τιμᾶν, τὴν μὲν εἰς θεῶς εὐσεβίαν ἐν πολλοῖς
διδάσκει, εἰσάγων τὰς ἡρώας θύοντας, καὶ εὐχομένους, καὶ δῶρα
ἀνατιθέντας τοῖς θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραίροντας αὐτὰς, καὶ τῆς
εὐσεβείας ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντες τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐπιμερί-
αν. Τὴν δὲ πρὸς τὰς γενωμένους τιμὴν, ἐν τῷ Τηλεμάχῳ προσώ-
πῳ μάλιστα δείκνυσι, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὸν Ὀρέστην Οὐκ αἶεις
οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης Πάντας ἐπ’ ἀνθρώπων, ἐπεὶ ἔκτανε
πατροφονῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροτροφεῖσθαι τὰς γονέας ὑπὸ τῶν παίδων φύσει
δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μιᾶς λέξεως ἐδήλωσεν εἰ-
πών· Οὐδὲ τοκεῦσι Θρόπτρα φίλοις ἀπέδωκεν, ἀδελφῶν δὲ εὐνοίαν,
καὶ πίσιν πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ φίλων
δὲ ἐν Ἀχιλλεῖ καὶ Πατρόκλῳ δείκνυσι· γυναικὸς δὲ σφροσύνην,

sortitus fuisset sepulcrum, si Menelaus adesset. hoc enim sub tyrannis lege cautum
est: Huic quidem non solvissent sua iusta propinqui, Alitibus canibusque sed esca
fuisset in arvo, Quod facinus tetrum commiserat. Oligarchiam vero innuere videtur
in ambitioso procorum præcipuas obtinendi partes studio, de quibus ait: Atque Itha-
cæ sterili quotquot dominantur inique. Plebis vero imperium in Trojanorum repub-
lica tradit, in qua omnes Alexandro assentientes malis impliciti sunt. Et Priamus
filios suos tanquam horum auctores increpat: Accersivistis mala mi, soboles scelerata.
Quin et alius quidam Trojanorum Antimachus, Auro ab Alexandro corruptus, munere
claro, Dissuadet reddendam Helenam flavo Menelao.

Quandoquidem vero id apud homines justum censetur, quando unusquisque pro
sua dignitate tractatur, et quum deos ac parentes colere, ac familiares in precio ha-
bere, præcipuæ illius species sint, pietatem quidem erga deos in multis docet, ubi He-
roas rem divinam et vota facientes, dona diis offerentes, ac hymnis eos celebrantes in-
ducit, dumque pro pietatis remuneratione a diis auxilium reportant. Honorem autem
erga progenitores in Telemachi persona præcipue ostendit. Et in quibus Orestem
collaudat: Inelytus, insignis non audis quam sit Orestes, Excelletque homines cunctos,
quod sit patris ullor?

Ad hæc, quod a natura justum, et ex remuneratione debitum sit, ut parentes senec-
tute confecti a liberis foveantur, per unicam vocem explicuit dicens. Nec dum charis
parentibus pro educatione precium persolverat. Fratrum autem benevolentiam, et fi-
dem inter sese, in Agamemnone et Menelao: amicorum vero in Achille et Patrocle

καὶ Φιλανδείαν, ἐν τῇ Πηνελόπῃ· ἀνδρὸς δὲ πόθον τῆς αὐτῆς γυναικὸς, ἐν τῷ Ὀδυσσεὶ παρίεσθιν.

Ὅπως δὲ καὶ ὑπὲρ πατρίδος χρὴ πράσσειν, ἐν τῷ μάλισα ἐδήλωσεν. Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Καὶ πάλιν, ὅπως τὰς τῆς πολιτείας κοινωνῶντας φιλίας ἔχειν δεῖ· Ἀφρῆτωρ, ἀθέμιτος, ἀνέσιός ἐστιν ἐκείνος, "Ὅς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημίᾳ, ὁ κρυόεντος. Πῶς δὲ τὸ ἀληθεύειν τίμιον, τὸ δὲ ἐναντίον φευκτόν; Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς αἶδαιο πύλῃσιν, "Ὅς ἔτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ·^a καὶ, Οἴ τ' εὖ μὲν βάζεσσι, κακῶς δ' ὅπινεν φρονέσει.

Τῶν δὲ οἴκων μάλισα σωζομένων, ὅποταν γυνὴ μῆτε τὰς ἀπορήτους διανοίας τῆς ἀνδρὸς πολυπραγμονῇ, μῆτε ἄνευ τῆς γνώμης αὐτῆς πράσσειν τι ἐπιχειρῇ, ἐκάτερον ἐκ τῆς Ἥρας ὑπέδειξε. Τὸ μὲν πρότερον, τῷ Διὶ λέγοντι περιδείξῃς Ἥρην, μὴ δὴ πάντας ἐμὰς ἐπιέλπειο μύθους Εἰδήσειν. τὸ δὲ ἔτερον τῇ Ἥρᾳ· Μή πως μοι μετέπειτα χολάσσαι, αἶκε σιωπῇ Οἰχῶμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόος ὠκεανοῖο. Τὸ δὲ καὶ τὰς ἐξιόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κινδύνῳ καθεσθῶτας, ἐντέλλεσθαι τι τοῖς οἰκείοις εἰθισμένον παρὰ πᾶσιν, ἐκ ἡγνόησεν ὁ ποιητής. ἢ μὲν γὰρ Ἀνδρομάχῃ ξένεσσα τὸν Ἐκτορὰ φησιν· Οὐ γὰρ μοι δνῆσκων, λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας, Οὐδέ τι μοι εἶπας πυκινὸν ἔπος, ἔτε κεν αἰεὶ Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέεσσα· ἢ δὲ Πηνελόπῃ τῶν τῆς Ὀδυσσεως ἐμπολῶν μνημονεύει, φῆσαντος ὅποτε ἐξήει· Τῷ ἐκ οἶδ' εἰ κεν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἁλῶν Αὐτῆς ἐνὶ Τροίῃ. σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων·

innuit. Uxor is autem prudentiam, et studium erga maritum in Penelope, mariti erga uxorem desiderium in Ulysse exhibet.

Cæterum quo pacto nos pro patria gerere debeamus in hoc potissimum declaravit: Una avis optima, pro patria pugnare. Et rursus quomodo ejusdem reipublicæ cives concordēs esse conveniat: Est et inhumanus, est et sceleratus et cæter, Quisquis amat vulgi discordis seditionem. Quo autem pacto veracitas in precio habenda, et mendacium fugiendum sit, in hoc ostendit: Ut Stygius Pluto, sic nobis est inimicus, Cujus verba sonant aliud, quam pectore sentit. Et: Absenti obtreçant, sed præsentī bene dicunt.

Porro quum familiæ tum maxime conserventur, quando uxor mariti consilia arcana neque curiose indagat, neque absque illius sententiā quicquam facere conatur, utrumque a Junonis exemplo commonstravit; alterum quidem Jovi dicenti attribuens: Consilium ne quæso meum cognoscere tentes Omne, soror, conjunxque mea. Alterum autem Junoni: Ne quando posthac mihi succensere velis, si Clam te conveniam Oceanum, latimque profundum. Præterea nec hoc Poëtā latuit, quod apud omnes in usu est, ut ii, qui in bellum descenderunt, aut in periculo constituti sunt, aliquid familiaribus suis mandent. Siquidem Andromacha Hectorem deflens, ait: Non etenim moriens mihi dextram jungere tentas, Nec monitis oneras viduam prudentibus ullis, Quæ meminisse juvet noctesque diesque dolentem. Penelope vero mandatorum Ulyssidis mentionem facit, quæ dixerat, quando in expeditionem ibat: Haud scio num reducem Deus, an ne velut periisse Pergama apud Trojæ. Quapropter sit tibi curæ Noster uterque parens,

a Apud Homerum est βάζει. Memoriter protulit ut alia.

Μεμνησθαι πατρὸς, καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν, Ὡς νῦν, ἥ ἔτι μαῖλλον, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντος. Αὐτὰρ ἐπειδὴ παῖδα γενεήσαντα ἴδῃαι, Γήμασθ' ὧ κ' ἐδέλχῃσθαι, τέον κατὰ δῶμα λιπῆσαι. Οἶδε καὶ ἐπιτρόπας· Καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἀπαντα, Πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πένθη, ὅτε ἄμετρα εἶναι ἀξιοῖ, (ἀγενὲς γὰρ τῆτο) ὅτε παντελῶς ἐκκεκόφθαι ἐᾷ (ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀπαδὲς ἐπὶ ἀνθρώπων)· ὅθεν λέγει τὰ τοιαῦτα· Ἄλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκεν. Τληπόν· γὰρ Μοῖσαι θυμὸν δέσαν ἀνθρώποισιν. Ἐν ἄλλοις δὲ φησιν· Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπτειν, ὅσας δάνησι, Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἡματι θακρόσαντας. Ἐγὼ δὲ καὶ κεῖνα, ἃ καὶ νῦν ἐν ταῖς ταφαῖς νομίζεται, ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τέτοις· Ἐνθα ἐταχύσῃσι κασίγνητοί τε ἔται τε, Τύμβω τε, εἴλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐς θανόντων. Καὶ οἶα ἡ Ἀνδρομάχη φησὶν εἰς τὸν Ἐκτορος νέκυν γυμνὸν κείμενον· Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνας κορέσωνται, Γυμνὸν, ἀπὸρ μοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται Λεπτὰ τε, καὶ χαρίεστα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῃ, Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ ἔκ ἐγκείσεται αὐτοῖς, Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωάδων κλέος εἶναι. Οὕτω καὶ ἡ Πηνελόπη τὴν ἐσθλὴν κατασκευάζει Λαέρτη ἡρώϊ ταφῆϊον καὶ ταῦτα μὲν μέτρια. Τὸ δὲ, περισσὰ τέτων ζῶα ἄλλα τε καὶ ἀνθρώπους ἐπικαίειν τὸν Ἀχιλλέα τῇ τῆ Πατρόκλη πυρᾷ, ἐκ ἐπαινῶν λέγει· Διὸ καὶ ἐπιφανεῖ κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα. Καὶ τὰ πολυάνδρια πρῶτος ἤγειρε. Τύμβον δ' ἐκ πεδὶς ἕνα

velut hactenus: atque magis nunc, Quando ego digredior, linquens charissima quæque. Videris ast ubi Telemacho barbam cecidisse Primam, nube viro conjunx cuicumque vales, sed Ædibus in nostris regnabit filius idem. Novit et procuratorum rationem: Nare abiens, procurat uti domus omnis adesset Ad nutum senioris, et ut rata cuncta manerent.

Luctus vero in familiarium funeribus neque immoderatos (illiberale namque hoc est) probat, neque prorsus e medio tolli (eo quod homines istum affectum exuere nequeant) permittit. Unde talia dicit: Sed tamen is luctu functus requievit ad inum. Namque homini mentem tolerantem fata dedere. In aliis vero ait: Sed mandandus humo qui satis functus obivit, Postquam tota dies lacrimas exhausit acerbas. Novit autem illa, quæ etiamnum in sepulchris legitima putantur, idque cum in aliis, tum in his: Ornabunt inibi tumulum, statuentque columnam Frutres ac socii, precium quod manibus amplum. Et qualia Andromacha ad nudum ac jacens Hectoris cadaver inquit: Vermes te comedent varii, canibus saturatis: Ædibus et nostris tibi vestimenta reposita, Filo pertenui quæ texuerant mulieres. Asthæc cuncta dabo flammis, non ut tibi prosint, Quandoquidem non hic cheu miscrande jacobis. Verum ut Trojani laudent et Troiades me. Ad hunc modum et Penelope funebrem Lærti heroi vestem adornat. Atque hæc quidem moderata sunt. Quod vero dicit, Achillem supervacanea quedam istarum rerum cum alia animantia, tum homines in Patrocli pyra comburere, non collaudat. Propterea et acclamat: Facta sed is mala mente voluit. Tumulos quoque primus excitavit: Omnibus e campo ductum struimus monumentum. Fanebria quoque

χεύομεν ἐξαγαγόντες. Καὶ τὰς ἐπιταφίαις ἀγῶνας ἔδειξε πρῶτος· Ταῦτα μὲν κοινὰ τῶν τε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῶν ἐν πολέμῳ καθιζώτων.

Τὴν δὲ περὶ τὰς πολέμους ἐμπειρίαν, ἣν καὶ Τακτικὴν τινες καλεῖσιν, ἡ ποίησις πεποικιλμένη μὲν πεζομαχίαις, τειχομαχίαις, ἐπιναυμαχίαις, παρατάξεσι, μονομαχίαις, πολλὰ δὲ καὶ στρατηγικὰ περιέχεσα, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι ἐστὶν ἄξιον. Ἐν γὰρ ταῖς παρατάξεσιν αἰὲν χρὴ προτετάχθαι τὸ ἵππικόν, καὶ ἔπείσθαι τὸ πεζόν. Καὶ τῷτο δὲ δείκνυσιν ἔσως· Ἴππῃας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχρεσφι, Πεζῶς δ' ἐξόπιδεν σῆσας πολέας τε, καὶ ἐσθλὰς. Καὶ τὸ εἶναι ἐν τοῖς στρατιώταις ἡγεμόνας κατὰ τάξεις· Ἐπτά δ' ἄρ' ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάσῃ Κῆροι ἄμ' ἔειρχον, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες. Καὶ τῶν ἡγεμόνων τὰς μὲν προαγωνίζεσθαι ἐν πρώτοις τεταγμένους, τὰς δὲ κατόπιν γενομένους, ἐπείγειν τὰς λειπομένους πρὸς τὴν μάχην· Οἱ δ' ἄμφ' Ἴδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο· Ἴδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συτ' εἰκελος αἰκλὴν, Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυράτας ὤτρυνε φάλαγγας.

Καὶ ὅτι δεῖ τὰς δυνάμει διαφέροντας ἐν τοῖς ἔξω στρατοπεδεύειν, ὥς περ τεῖχος τῶν λοιπῶν περιβεβλημένους, τὸν δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τετέστι τῷ μεσαιτάτῳ, κατασκηνοῦν, δείκνυσιν ἐν τῷ τὰς μὲν γενναιοτάτας, τὸν Ἀχιλλεὺς καὶ τὸν Αἴαντα ἐν τοῖς ἐσχατοῖς μέρεσι τῶν νεῶν κατεσκηνωκέναι, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα καὶ τὰς ἄλλους ἀρίστους ἐν τῷ μέσῳ. Καὶ τὸ ἐν τῷ στρατοπεδεύεσθαι χάρακάς τε περιβάλλεσθαι, καὶ τάφρους ἀποσκάπτειν εἰς εὖρος καὶ βάθος, καὶ σκόλοψι κύκλῳ διαλαμβάνειν, ὥς μήτε ὑπερπηδῶν τινὰ διὰ πλάτος, μήτε διὰ βάθος κατίεναι δύνασθαι, γίνεται τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ παρ' Ὀμήρῳ· Ὑπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος

certamina primus monstravit. Atque hæc hominibus tum in pace, tum in bello constitutis communia sunt.

Cæterum rei bellicæ, quam et militarem quidam vocant peritiam, pœsis illa utpote pedestri pugna, murali, navali, acie et singulari certamine variegata, multa quoque imperatoria complectitur: quorum pauca in medium adducere, haud indignum videtur. In acie namque convenit equitatum semper præordinari, peditatum vero sequi: id quod ad hunc modum ostendit. *Prima acie ponit currus, equitesque valentes, Postrema pedites multos locat, egregiosque.* Et ut militum duces in singulis ordinibus sint: *Septem aderantque duces vigilum, juvenesque cuique Centum aderant, manibus gestantes spicula longa.* Denique et ducum quosdam inter principia pugnare, quosdam vero in extrema acie reliquos ad pugnandum exhortari decet: *Arma rapit, quicumque situs juxta Idomeneia: Idomeneus sed apro similis, qui robore magno, Prima acie pugnat, postremas excitat autem Meriones illi valida virtute phalangas.*

Præterea quum viribus præstantes in exterioribus partibus castrametari conveniat, ut reliquis tanquam murus circumjecti sint, regis vero tabernaculum in medio, hoc est, tutissimo figit: ad hunc modum id ostendit, cum generosissimos, Achillem et Ajacem, in extremis navium partibus Agamemnonem vero et reliquos optimates in medio tendisse ait. Et quum hostes inter castrametandum aggerem agere soleant, fossas in latum et profundum ducere, easque palis per circuitum ita intersepire, ut nullus eas propter latitudinem transilire, neque propter altitudinem in eas descendere possit, idem

Εὐρεῖ, ἔτ' ἂν ὑπερβορέειν σχεδὸν, ἔτε περῆσαι Ῥηϊδίῃ κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν Ἔεασαν ἀμφοτέρωθεν ὑπερθεὶν δὲ σχολόπεισιν Ὀξέειν ἡγήρει, τὰς ἔεασαν υἷες Ἀχαιῶν Πυκνὴς καὶ μεγάλης, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλευρήν. Καὶ μαχόμενοι θνήσκουσι γενναίως οἱ τέτοισι ἐπόμενοι. Μὴ μὲν ἀσπευθεὶ γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην, Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. Καὶ πάλιν Ὅς δὲ κεν υἱέων Βλήμενος, ἥε τυπαῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, Τεθνάτω· ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνάμεν. Καὶ τοῖς μὲν ἀριεῦσι γέρα νέμεται Ἀλλὰ δ' ἀριστήεσσι διῶς γέρα, καὶ βασιλκεῦσι. Τοῖς δὲ λειποτάκταις ἀπειλεῖ Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω, Αὐτῇ οἱ θάνατον μητίσσομαι.

Ἐν δὲ ταῖς μάχαις ὃν μὲν τρόπον καὶ ὅπως διαφόρως καὶ ποικίλως τὰς ἥρωας ποιεῖ τιτρώσκοντας, καὶ τιτρώσκομένους, τί δεῖ λέγειν; ἐκείνο δὲ ὑπομνησάμενοι ἄξιον, ὅτι τὰς μὲν πρόσθεν τετρωμένους, ἐνδοξότερους ἡγάμεθα, ἅτε τὴν ἐκ τῆ συνεσθῆναι καὶ παραμένειν προθυμίαν δεκνύοντας· τὰς δὲ τὸ νῶτον, ἢ τὸ μετὰφρνον πεπληγότας, ἀτιμότερους, ὥς ἐν τῷ φεύγειν τῷτο πεπονθότας. Καὶ ταῦτα ἔν ἐκάτερά ἐσι παρ' Ὀμήρῳ. Εἴπερ γὰρ καὶ βλεῖο ποινεύμενος, ἥε τυπαίης, Οὐκ ἂν ἐπ' αὐχέν' ὀπίσθε πέσοι βέλος, ἐδ' ἐνὶ νῶτῳ, Ἀλλὰ κεν ἢ ἔξωθεν, ἢ νηδύος ἀντιάσειε Πρὸσσω ἰέμενοιο μετὰ προμάχων ὀαρίζων. Καὶ πάλιν Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μετὰφρὲν ἐν δόρῳ πῆξις, Ἀλλ' ἰδυὺς μεμαῶτι διὰ σῆδεσφιν ἔλασσον. Χρησίμως δὲ καὶ ἐν τῇ τροπῇ τῶν πολεμίων παραινέει μὴ περὶ τὰ σπύλα γίνεσθαι, μηδὲ ἐνδιδόναι καίρῳ φυγῆς, ἀλλ' ἐγκεῖσθαι, καὶ διώκειν. Μὴ τις νῦν ἐνέγων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρον ἐπὶ νηὸς ἵκηται. Ἀλλ' ἀνδρῶς κτείνω-

et apud Homerum fit:—Fossa etenim fuit illa timori, Lata nec ut salias, nec sit penetrabilis ulli. Namve ab utroque labro stetit ingens aggere vallum, Desuper at compacta fuit sudibus præacutis, Quos Danaï crassos, magnosque prius statuere, Effugium ut fierent adversum hostilia tela. Porro qui isthac sectantur, generosam mortem optent. Non studio sine, non inglorius interiturus: *Alit aliquid faciens, quo laudem posteritate.* Et rursus: *Vulneribus quicumque necem sibi sentit adesse, Mortem obeat, sic pro patria est occumbere clarum.* Atque fortibus quidem præmia distribuuntur: Munera dat præstantibus, egregiis ducibusque. Aciei vero desertoribus comminatur: Quicumque a ratibus longe deprendo volentem, Isthic atra manet mors hunc.

In pugnis autem, quemadmodum quam differenter, et quam varie Heroas et vulnerare et vulnerari faciat, quid dicere attinet? Illud vero admonitu dignum est, quod eos, qui adversa vulnera acceperunt, illustriores existimamus, utpote qui persistendo ac perseverando animi promptitudinem declarent. A tergo autem, et a dorso ictos, ignominiosiores, quippe qui hoc inter fugiendum perpessi sint. Quorum utrumque apud Homerum est: *Vulnera ne tergo capias, cervicæque nulla, Ventre sed adverso, sed pectore fixa sagitta.* Condecorat, primaque velis decernere pugna. Et rursus: *Nunquam mi scapulis, figes hastam fugienti, Sed cupio adverso ferias me pectore promptum.* Commode autem in hostium fuga admonet, ne circa spolia occupati sint, neve hostibus effugiendi occasionem dent, sed eis immineant ac persequantur: *Exuviis inhians nullus post tergo*

μεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἑκκῆλοι Νεικῆς ἀρπιδίον συλήσετε τεθνεώ-
 τας. Ἐσι δὲ παρ' αὐτῶ πάσης ἡλικίας κατορθώματα, ὅφ' ὧν
 πᾶς ὅς τις ἐν ἐπαρθείῃ ὁ μὲν ἀκμάζων, ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως καὶ
 Αἴαντος καὶ Διομήδης· ὁ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τῷ Ἀντίλοχῃ, καὶ τῷ
 Μηριόον· ὁ δὲ μεσαιπώλιος, ὑπὸ τῷ Ἰδομένεως, καὶ τῷ Ὀδυσ-
 σέως· ὁ δὲ γέρον, ὑπὸ τῷ Νέστορος. Καὶ πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τέ-
 των ἀπάντων, καὶ τῷ Ἀγαμέμνονος. Τοιαῦτα μὲν τῶν πολι-
 τικῶν λόγων καὶ πράξεων ἐσι παρ' Ὀμήρῳ τὰ λήμματα.

Θεασώμεθα δὲ καὶ περὶ τῶν ἱατρικῶν, εἰ καὶ τέτων μὴ εἶχεν
 ἀπαίτως Ὀμηρος. Καὶ ὅτι μὲν πολλὰ ἀξίαν τὴν τέχνην ὑπε-
 λάμβανε, δῆλον ἐκ τέτων. Ἰητροὺς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλ-
 λων. Δοκεῖ δὲ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι νοσερῶν καὶ ὑγιεινῶν. Ἀ-
 περ ἐκ τέτων ἂν τις μάθοι. Ὅτι μὲν ἐπιστήμη Ἰητροὺς δὲ ἕκασ-
 τος ἐπιστάμενος περὶ πάντων. Ὅτι δὲ ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν. Φάρ-
 μακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ· σημαίνει
 τέτων ἐκάτερον. Ἐσι μὲν τῆς ἱατρικῆς θεωρητικὸν μὲν, τὸ διὰ
 τῶν καθολικῶν λόγων, καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ τὴν τῶν κατὰ
 μέρος γνώσιν. Τέτων δὲ αὖ μέρος, τὸ μὲν σημειωτικόν, τὸ δὲ αἰτιο-
 λογικόν. Πρακτικὸν δὲ, τὸ διὰ τῆς ἐνέργειας αὐτῆς βαδίζον.
 Τέτων δὲ μέρος, τὸ μὲν διαιτητικόν, τὸ δὲ χειρουργικόν, τὸ δὲ φαρ-
 μακευτικόν. Πῶς ἐν ἐκάστῳ τέτων Ὀμηρος ἐπιβέβληκεν; Ὅτι
 μὲν γὰρ θεωρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τέτῳ αἰνίσσεται. Τοῖα
 Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα. Μητιόεντα γὰρ λέγει
 δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. Τὸ δὲ σημειω-
 τικὸν ἀντικρὺς ἰσορεῖ, διὰ τῷ Ἀχιλλέως. μαθητὴς γὰρ ὧν Χείρω-

*maneto, Ut spolia ampla queat naves perferre Pelasgas. Hostibus occisis, tum demum
 incumbite praeda, Eruias hominum campo passim legitote. Sun: denique apud eum
 omnis ætatis recte facta, a quibus unusquisque animari poterit: in ipso quidem ætatis
 flore existens ab Achille, Ajace, et Diomede: junior autem ab Antilocho, et Diome-
 de: semicanus vero ab Idomeneo, et Ulysse: senex a Nestore: atque quivis rex a
 cunctis istis regibus, præsertim Agamemnone. Huiusmodi quidem exempla et dic-
 torum, et factorum civilium, apud Homerum sunt.*

* Cæterum videamus et de medicina, num et huius peritiā Homerus habuerit. ac
 quod eam multi fecerit, ex illo constat: *Vir medicus multos alios superaverit unus.*
 Videtur autem medicina esse scientia morborum, et salubrium, id quod ex hisce
 aliquis conjecerit. Primum quod sit scientia: *Præ cunctis sciens est medicus mortalibus
 aptus.* Deinde quod salubrium et insalubrium: *Hic bona multa insunt medicamina,
 noxia multa.* Quo versu utrumque istorum innuit. Estque medicinæ pars contem-
 plativa, quæ per universales rationes, et per compendium in particularium cognitio-
 nem inducit. Cujus rursum partes sunt, signorum observatio, et eausarum morbos
 continentium notitia. Practica vero quæ ejusdem effectum tractat. Cujus partes
 sunt, victus ratio, chirurgia, et medicamentaria. Quo igitur pacto unumquodque is-
 torum Homerus attigit? Quod enim contemplativum quiddam esse intelligat, in illo
 innuit: *Talia pharmaca habet consulta Jovis pia nata.* Consulta enim ideo vocat,
 quod secundum artem contemplativam instructa essent. Signorum autem observatio-

νος, πρῶτος τὴν αἰτίαν τῆς κατασχέσεως τὰς ἑλλήνας νόσας κατενόησε, συνιδὼν ὅτι τὰ ἐπιδημια νοσήματα ἐκ τῆς Ἀπόλλωνός ἐσιν, ὅς γε δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ. Οὗτος γὰρ τὰς ἄρας τῆς ἔτας ἐπάγει, αἱ περ ὅταν ὥσι δυσκρότως διακείμεναι, νοσήματος αἰτίαι καθίστανται. Καὶ γὰρ τὸ ὅλον, τὴν τε σωτηρίαν, καὶ τὸν ὀλεσθρον, τῶν μὲν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, τῶν δὲ γυναικῶν, τῇ Ἀρτέμιδι, τρεῖσι τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ ἀνατίθῃσι. Τοξότας μὲν αὐτὰς ποιοῦν διὰ τὴν τῶν ἀκτίνων βοήθην. Οὕτω δὲ διορίζων τὸ ἄρρην, καὶ τὸ θῆλυ, ἐπεὶ καὶ δεξιότερον φύσει τὸ ἄρρην γίνεσθαι. Διὰ ταῦτα γὰρ φησι, τὸν μὲν Τηλέμαχον τῆλινετον εἶναι, Ἀπόλλωνος γε ἑκκτι, τὰς δὲ ἁ Τυνδάρεως κέρας ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἠυξῆσθαι. Τὰς δὲ θανάτας αὐτοῖς ἀνατίθῃσιν, ἐν τε ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ἐν οἷς διορίζει. Τὰς μὲν Ἀπόλλων πέφινεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, Χαόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα. Ὅπως δὲ καὶ τὴν τῆ κυνὸς ἐπτολήν διηγείται, σημεῖον καὶ αἴτιον τῆτο ἐκκαύσεως, καὶ νόσων. Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται, Καὶ τε φέρεται πολλὸν πυρετὸν δεῖλοισι βροτοῖσιν. Αἰτιολογεῖ δὲ ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν θεῶν. Οὐ γὰρ σίτον ἔδασ', ἐ πίνεσ' αἰδοπα οἶνον, Τῆνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀδάνατοι καλέονται. ἡ γὰρ τροφή, ἡ τε ξηρὰ καὶ ὕγρα, αἵματός ἐστι γεννητικὴ. Τῆτο δὲ τρέφει μὲν ὁ τὸ σῶμα, πλεονάσαν δὲ ἡ διαφθαρέν, νόσων αἴτιον γίνεται.

nem per Achillem palam facit. Quum enim Chironis discipulus esset, primus morbi, qui Græcos invaserat, causamprehendit. Norat enim communes agrotationes ab Apolline, qui idem esse cum sole videtur, ortum habere. Is namque anni tempora inducit, quæ si intemperata fuerint, morborum causas præbent. Nam in universum, virorum salutem et exitium, Apollini, mulierum Dianæ, hoc est, Soli et Lunæ, acceptum fert, quos jaculatores quidem ob radiorum jactum fingit. In marem vero et fœminam ideo secat, quod masculinum genus natura calidius sit. Quapropter et Telemachum Apollinis ductu in tantum virum evasisse inquit: Tyndari autem filias Dianæ beneficio adolevisse. Præterea et mortes illis attribuit, idque cum in aliis multis, tum in quibus secernit: Arcitenens jaculis hos Phæbus Apollo necavit, Dum Niobæ succenset, et has pharetrata Diana. Adhæc ubi canis exortum recenset, signum, et causam ipsam æstus ac morborum: Splendidus est equidem, sed pessima quæque minatur, Ac generat febres miseris mortalibus idem. Morborum autem causas reddit, in quibus de diis ait: Nec comedunt fruges, nec vinâ nigrantia potant, Sanguine ob ilque carent, immortalesque vocantur. Cibus namque sive humidus, sive siccus, sanguinem generat, atque is corpus nutrit. Nimius autem, vel corruptus, morborum causa est.

a Τυνδάρεως] Cum nihil tale sit apud Homericum de Tyndari filiabus, sed de Pandari Od. v. 66. s. corrigendum esse Πανδάρεως κέρας recte judicavit Barnesius, qui et in textum addidit e v. 70. μῆκος δ'

ἔπος Ἀρτεμις ἀγνή. Cæterum de Tyndari filiabus idem habet Julianus Or. 2. f. 108.

b τὸ σῶμα.] Quia sequitur πλεονάσαν δὲ, Barnesius addit, μέτρειν δὲ, quod non arbitrator esse necessarium.

Τὸ δὲ πρακτικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς, ^α ὅπως ἀκριβοῦς, ἐν ᾧ ἔστι καὶ διαιτητικόν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδε τὰ χρόνια τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ ὅξια. Ὡς ὅταν λέγῃ. Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος Δανάτοιο; Ἡ δολιχὴ νῆσος, ἥ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχομένη κατέπεφνε; Φανερός δέ ἐστι καὶ τὴν λιτὴν δίαιταν ὑγιεινὴν ὑπολαμβάνων. Πεποίηκε γὰρ τὰς ἥρωας ὁπτοῖς κρέασι χρωμένους, περιελὼν τὴν περὶ τὰ βρώματα περιεργίαν. Καὶ ἐπεὶ ἡ γαστήρ αὐεὶ δεῖται πληρώσεως, ὅταν τὰ πρότετρα σιτία καταπεφθόντα, τὸ μὲν οἰκτεῖον τῷ σώματι εἰς καρδίαν καὶ τὰς φλέβας ἀναπέμψῃ, τὸ δὲ περισσὸν ἐκβάλῃ, τοιαυτὰ φησιν. Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δοσπῆσαι εἴσατε, κηδόμενον περ. Οὐ γὰρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο. Ἐπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη. Καὶ πάλιν. Ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ Ἑσθόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων Ληϊδάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

Οἶδε δὲ καὶ οἷα χρήσεως διαφορὰς, ὅτι ὁ μὲν πολὺς ποθεῖς, βλαβερός, ὁ δὲ μέτριος, ἀφέλιμος. Τὸ μὲν ἔτω. Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλος Βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἔλῃ, μῆδ' αἰσίμα πίνη. Τὸ δὲ, ἐκείνως. Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀΐξει. Καὶ ὅτι δυνάμειος ποιητικός. Ὅς δὲ καὶ ἀνὴρ οἶνοιο κορεσσάμενος, καὶ ἐδωδής, Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολέμιζ' ἔσται. Θαρσαλέον νύ τοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ἐδὲ τι γυῖα Πρὶν κάρνει, πρὶν πάντα ἐραῆσαι πολέμοιο. Καὶ τὸν μὲν ἡδὺν, εἰς τὰς φίλοφροσύνας παραλαμβάνει. Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελιφρονα οἶνον ἐκίρνα. Τὸν δὲ σφοδρὸν, καὶ καρωτικὸν τῷ Κύκλωπι ὁ Ὀδυσσεὺς

Practicam autem medicinæ partem, sub qua et victus ratio continetur, accurate tenet. Si quidem diuturnos et acutos morbos primus novit, ut quando dicit: *Quænam te domuit diræ inclementia mortis? Num longus morbus? num te jaculata Diana Tellis sæva suis jaculisque peremittit acutis?* Constat autem eum quoque frugalem diætam salubrem existimare. Finxit namque Heroas assis vesci carnibus, ad tollendum circa edulia luxum. Porro quum venter assidua saturatione opus habeat, quando prioribus cibis concoctis, id quod corpori affine est, in cor ac venas digesserit, ac excrementa per secessum ejecerit, talia inquit: *Sed canare prius quamquam sinistote dolentem, Non etenim pejus quicquam ventre imperioso, Qui meminisse sui cogit. Et rursus: Mandere me jubet hic, nec non potare frequenter, Ex animo tollit mala cuncta, replereque mandat.*

Novit præterea et vini in utendo discrimina, quod immodice quidem sumptum noceat, modice vero, prosit. Illud quidem ad hunc modum: *Dulce nocet vinum tibi; nam vinum officit omni, Si quis potet id immodice ac se ingurgitet isto. Hoc autem sic: Corpora fessa juvat, reficitque suavis Iacchus. Et quod vires corroboret: Sed quicumque satur fuerit vinoque ciboque, Perdius esse potet pugnando contra inimicos, Pectore confidens ut sit, nec membra labascant, Quin prius in pugna cunctos devicerit hostes. Et dulce quidem ad hilaritatem conciliandam facere putat: Dixit Pontonous se dulcia fundere vina. Acre autem et capiti noxium Ulysses Cyclopi apponit.*

τίθῃσι, τὸν δὲ εὐφροντα πρὸς ἴασιν· ἔτος γὰρ ἔειν ὁ Πρᾶμνειος, ὃν τῷ Μαχάονι τετραμένω δίδωσιν.

Ὅπως δὲ καὶ γυμνασίους χρῆσθαι παραγγέλλει, φανερὸν ἐκ πολλῶν. Ἀεὶ γὰρ πονῶντας ποιεῖ, τὰς μὲν ἐν τοῖς προσηκασιν ἔργοις, τὰς δὲ δι' ἐπιτηδευμάτων, ὅποτε καὶ τὰς μάλας τῇ ἡδυσπλαδεῖα κεχρημένους Φαίαικας, καὶ τὰς ἀσώτους μνηστῆρας, γυμναζομένους εἰσάγει. Καὶ πόνους μὲν τὰς αὐτάρκεις αἰτίαις ὑγείας ἔως νομίζει, τῶν δὲ καταβαρύντων τὸ σῶμα καμμάτων ἴαμα τὸν ὕπνον εἶναι. Φησὶ γὰρ τῷ Ὀδυσσεὶ κεκμηκότι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕπνον ἐπέλθῃν. Ἰνα μιν παύσειε τάχις Δυσπραγῆος καμῶτοιο. Ἡ γὰρ φύσις ἀπαιτεῖ τὸ κεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι. Καὶ ἐν ᾧ ὀλίγον τὸ θερμὸν ὑπάρχει, τῷτο ἐπεὶ ἔδύναται πάντῃ ἐξιχνεῖσθαι, ἐν τῷ βάθει μένειν. Πῶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα; Ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίσταται, καὶ τὰ μέλη τῷ σώματος λύεται. Καὶ τῷτο ἐναργῶς εἶπεν. Εὖδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθεν δὲ οἱ ἄψα πάντα. Τὸ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄμετρον, ἐκ ὃν ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τῷ ὕπνῳ ἀποφαίνεται, ποτὲ μὲν εἰπὼν Ἀνὴ καὶ πολὺς ὕπνος. ποτὲ δὲ ἀνὴ καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγγήσσοντα.

Ἐπίσταται δὲ καὶ ἄερον εὐκρασίαν ὑγείας ἔσαν παρασκέυασι κῆν, ἐν οἷς φησιν Ἀλλὰ σ' ἐς ἡλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅδι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς, Τῇ περ ῥήϊση βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· Οὐ κφετὸς, ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ἐδὲ ποτ' ὄμβρος, Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυὶ πνεύοντος ἀήτας Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους. Ἐν οἷς δύο ταῦτα μάλας δεσθῶς

Obstipativum vero medelæ adhibet. id enim *Pramnium* est, quod *Machaon* saucio dat.

Quod autem gymnasticæ operam dare præcipiat, ex multis constat. Semper enim labori intentos facit, idque partim pro cuiusque officio, partim exercitii causa. Quippe qui *Phæacas* voluptati operam dantes, et procos quantumvis luxu diffuentes, tamen ipsos se exercere introducat. Et labores quidem ad sanitatem conservandam sufficere putat, somnum autem corpori defatigato mederi. *Ulyssi* namque ex marinis laboribus fesso, somnum obrepisse inquit: *Allevet utque statim hunc ingente labore gravatum.* Natura namque expetit, ut corpus labore defectum requiescat. Et in quo parum caloris est, hunc quia non potest undiquaque penetrare, in imo manere. Quo autem pacto corpus requiescit? quia animæ constitutio remittitur et membra solvuntur. Id quod perspicue dixit: *Omnia sunt somno recubantibus membra soluta.* Porro quemadmodum immodestia in aliis omnibus noxia est, sic et de immoderato somno *Homerus* sentit, dum aliquando ait: *Molestus est et multus somnus: nonnunquam vero: Molesta est et pernox vigiliarum custodia.*

Novit præterea et aëris temperiem ad sanitatem conferre, in quibus ait: *Elysium in campum mitteris, et ultima terræ Auspicio divum, retinet loca quæ Rhadamanthus. Et qua parte homini solet esse facillima vita: Nulla inibi nec nix, nec grandis hyems, pluviaeque Non ullæ, Oceanus mittit sed leniter auras Spirantes zephyri, quæ felices recreantur.* In quibus hæc duo potissimum recte pernovisse videtur, primum quod

διεγνωκῶς φαίνεται, ὅτι τε ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνέμων ἀπὸ τῶν ὑγρῶν γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἐμφυτον τῆ ζωῆς θερμὸν δεῖται ἀναψύξεως.

Καὶ ἰάματα δὲ παθημάτων οἶδε· Λειποδυμίας μὲν ἀναψύξιν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῇ Σαρπηδόνης ποιεῖ· Αὐθις δ' ἀμπνύνθη περὶ δὲ πνοιῇ βορέαιο Ζῶγρει ἐπιπνέισσα κακῶς κεκαφηῖτα θυμὸν ψύχων· δὲ Δέρμην, ὡς ἐπὶ τῇ Ὀδυσσεὺς κρημιασμένη, ὅς ἐν τῷ δάμνα κρύπτεται, ἔνθα καὶ ἀνέμων καὶ ὀμβρῶν ἦν ἡ σκέπη, καὶ τῇ παύσῃ ὕλη καλύπτεται. Καὶ ὅπερ δὲ λητρὰ καὶ χρίσματα, ὡς ἐπὶ τῇ Διομήδεϊ, καὶ τῇ Ὀδυσσεὺς, ἐκ τῆς νυκτεγερσίας ἀνακομισθέντων. Καὶ γὰρ οἶαν ὠφέλειαν ἔχει τὰ λητρὰ, διὰ τέτων μάστιγα δὴ. οἷ· Θυμῆρες κρύσσασα κατὰ κρατὸς τε, καὶ ὤμων. Φανέρον ἔν, ὅτι ἐντεῦθεν ἔχοντα τὴν ἀρχὴν τὰ νεῦρα, εἰκότως ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὴν ἴασιν τῇ κόπῃ λαμβάνει. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τῆς Δερμανθῆναι καὶ ὕγρανδῆναι· ξηραίνεσι γὰρ οἱ κόποι.

Λοιπὸν ἐστὶ σκοπεῖν, ὅπως καὶ τὰ τῆς χειρουργίας κατενόησε. Τὸν μὲν δὴ Μενέλαον, ὁ Μαχάων ἰαται, πρῶτον ἐκκομισάμενος τὸ βέλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἔλκος, καὶ ἐκπείσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας. Καὶ τῷτο προδήλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται. Τὸν δὲ Εὐρύπυλον κατὰ τῆ μηρῇ τετραμμένον, Πάτροκλος πρῶτα μὲν τῷ εὐπορηθέντι μαχαιρίᾳ διαχειρίζει· ἔπειτα ἀπονίψας ὕδατι λιαρῷ, ὡς ἀνωδυνώτερον γένοιτο, ρίζαν ἐπιβάλλει· Πολλὰ καὶ γὰρ πανταχῇ πρὸς ἴασιν ἐλκῶν πεφύκασιν. Ἐγὼ δὲ καὶ τῷτο, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς τὸ ξηραίνειν ἐστὶν ἐπιτήδεια, ξηραίνεσθαι δὲ χρήζει τὰ ἔλκη. Καὶ ἐκ εὐθέως ἰασάμενος ὁ Πάτροκλος ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἥξο τε, καὶ τὸν ἕτερες λόγοις.

venti ex humore nascantur: deinde, quod quum calor animanti insitus sit, refrigerio opus habeat.

Præterea et passionum medelas novit. In Sarpedone namque facit exanimatis refrigerationem conducere: *Respiravit, ubi flatus Boreæ recreabat Exanimem, aspirans animo, qui liquerat illum.* Calorem autem frigoris remedium esse, in Ulysse tempestatibus acto demonstrat: dum eum arbustis et materia illic obvia ita conlectum scribat, ut a ventorum et pluviarum vi protegeretur. Verum enimvero ubi lavacra, et unguenta? nimirum in Diomede, et Ulysse, qui per ea ex nocturnis vigiliis curati sunt. Etenim qualem commoditatem lavacra habeant, in his potissimum declarat: *Grata lavacra caput, humerosque lavando refudit.* Constat igitur, quum nervi hinc originem habeant, quod et laboris medelam ab illis sumi consentaneum sit. Ea autem calefaciendo et humectando fit. Labores enim arefaciunt.

Reliquum est ut consideremus, quo pacto et chirurgicam partem tenuerit. Menelao quidem Machaon ita medetur, ut primo jaculum eximat, deinde huius dispiciat, sanguinem exprimat, ac sicca medicamenta inspergat. idque artificiose ab eo fieri, perquam manifestum est. Eurypylum vero Patroclus primum cultello, qui aderat, pertractat: deinde aqua calida eluit, ac ut dolor mitigaretur, radicem adhibet. multæ namque passim ad huiusmodi medelam proveniunt. Novit præterea, quod medicamenta amara ad siccandum idonea sint, et quod huiusmodi siccatione opus habeant. Quin et Patroclus eum sanaturus non statim abiit, sed assidebat, ac sermonibus oblectabat.

Ἐδεῖ γὰρ τῷ ὀδυνωμένῳ παραμυθίας. Τὸν δὲ Μαχάονα τρα-
βέντα ἔμεγάλην ἐδὲ καίριον πληγὴν ἐπὶ τῷ ἄρμυ, εἰκότως ἀφυ-
λακτοτέρα διαίτη ποιεῖ χεώμενον. Ἴσως καὶ τὴν τέχνην αὐτῷ
δείκνυσιν. Ὁ γὰρ τὰ ἄλλα ὡς ἔτυχε διαιτῶμενος, ἑαυτὸν ἰᾶσθαι
ἐδύνατο.

Καθεῖνο δὲ ἐς κατανοῆσαι παρ’ αὐτῷ ὅτι ἐκ ἀγνοεῖ τῶν ἰα-
τρικῶν φαρμάκων τὰ μὲν ἐπίπλασα καὶ ἐπίπασα· Ὡς ὅταν εἴπῃ,
Ἐπ’ ἃς ἦπια φάρμακα πάσσει· Τὰ δὲ ποτὰ, ὅπερ ἡ Ἑλένη τῷ
κρητῆρι μίσγει φαρμακόν· Νηπενθές τ’ ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες
ἀπάντων. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων
τὰ μὲν ἐπὶ χρίσει οἶδεν, ὡς ἐν τέτοις· Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμε-
νος, ὅφρα οἱ εἴῃ Ἰῶς χρίεσθαι χαλκήρεας. Τὰ δὲ ποτὰ ἐν ἐκείνοις·
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει. Ταῦτα μὲν καὶ
περὶ τῶν παρ’ Ὀμήρῳ ἰατρικῶν.

Ὡφελόνται δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὥς περ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς, ἕτως ἔσ-
τιν ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς Μαντικῆς. Ταύτης ἔν τῷ μὲν τεχνικόν φα-
σιν εἶναι οἱ Στωικοί, οἷον ἱεροσκοπίαν, καὶ οἰωνῶς, καὶ τὸ περὶ φή-
μας καὶ κληδόνας, καὶ σύμβολα, ἅπερ συλλήβδην τεχνικὰ προ-
ηγόρευσαν τὸ δὲ ἄτεχνον, καὶ ἀδίδακτον, ταστέσιν ἐνύπνια, ἐνδε-
σιασμέες. Οὐδὲ ταῦτα ἔν’ Ὀμήρῳ ἠγνόησεν, ἀλλ’ οἶδε μὲν μάν-
τις, καὶ ἱερεῖς, καὶ ὀνειροπόλους, ἔτι δὲ καὶ οἰωνιστὰς, καὶ τινα ἐν
Ἰθάκῃ σοφόν, Ὁρνεύας γινῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι. Καὶ
Ὀδυσσεύς φησιν εὐχόμενος· Φήμην τίς μοι φάσσει ἐγχειρομένων
ἀνθρώπων· Ἐνθοῖδεν, ἔκτοσθιν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω. Καὶ
πταρμὸς δὲ παρ’ αὐτῷ σύμβολον ἀγαθὸν γίνεται· Τοῖς δὲ μνηστῆ-
σιν ἐφίσταται ἐνδεός μάντις, ἐκ τινος ἐπιπνοίας σημαίνων τὰ μέλ-

Dolenti namque consolatione erat opus. Machaonem vero in humero non magna
nec letali plaga vulneratum, negligentiore diæta uti merito facit, ac fortasse illius ar-
tem ostendit. Qui enim negligentior alioqui in victus ratione erat, seipsum sanare
poterat.

Illud vero etiam apud eum animadvertendum est, quod non ignoret, medicorum
pharmacorum quædam emplastrata et inspersiva esse. ut quando ait, *Lenia sanc phar-*
maca inspergebat : quædam vero potulenta, ubi Helena pharmacum crateri immiscet :
Nepenthes adimens iram, mala cunctaque tollens. Ad eundem modum et venenato-
rum pharmacorum alia illinitiva esse novit, ut in illis : *Pharmacum interimens homines*
sectatur, ut illo Inficiat jaculum æratum. Alia vero potulenta, ut in illis : *Crateri*
injiciens ut cunctos perdere possit. Tantum de re medica Homeri.

Porro quemadmodum medicina hominibus conducit : sic et divinatio. Cujus unam
quidem partem Stoici artificialem esse dicunt, ut est aruspicium, augurium, oracu-
lum, sortes, et signa, quæ in universum artificialia ab illis appellantur : alteram vero
inartificialem, et quæ non docetur, ut sunt somnia et vaticinationes. Neque isthæc Ho-
merus ignoravit : imo vero vates, sacerdotes, et somniorum interpretes novit. Præ-
tereæ et augures, et quandam in Ithacæ sapientem : *Augurium norit, nec non qui*
commoda dicat. Et Ulysses votum faciens ait : *Somno aliquis dicat intus mihi fata*
solutus, At firis ostentum mittet mihi Jupiter. Sternutatio quoque apud eum boni
ominis est. Prociis autem vates divinus assistit, qui numinis afflatu futura significat.

λοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Ἑλένος αὐτήκοός φησι θείας φωνῆς γεγονέναι· Ὡς γὰρ ἔγαν ὅπ' ἄκιστα θεῶν αἰγιγενετάων παρέχει πιστεύειν, ὅτι καὶ Σωκράτης ἀπὸ τῆς τῷ δαιμονίᾳ φωνῆς ἐμαντεύετο.

Τίς ἔτι καταλείπεται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπισήμη; Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ Τραγῳδία τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἐξ Ὀμήρου εἰς ὄγκον πραγμάτων καὶ λόγων ἐπαρθεῖσα. Ἐσι γὰρ παρ' αὐτῷ πᾶν εἶδος τραγῳδίας, ἔργα μεγάλα, καὶ παράδοξα, καὶ θεῶν ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονήματος μεσοί, καὶ ἡδῶν παντοίως μιμητικοί. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἕδεν ἄλλο, ἀλλ' ἢ δράματα αὐτῷ ἐσι τὰ ποιήματα, σεμνὰ μὲν, καὶ ἐπηρμένα τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμασιν· ἐκ ἔχοντα δὲ ἀνοσίαν ἔργων ἐπιδείξεις, γάμους ἀθεμίτους, ἢ παίδων ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἡ νεωτέρα τραγῳδία τερατεύεται, ἀλλὰ καὶ ὅταν τοιοῦτα τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπικαμπτεῖν μᾶλλον, ἢ ὀνειδίξειν πειρᾶται τὸ ἀμάρτημα, ὡς ἐπὶ τῆς Κλυταιμνήστρας πεποίηκε. φησὶ γὰρ, ὅτι φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι τὸ πρότερον, ἕως παρόντα εἶχε τὸν αἰοδὸν, τετῆσι διδάσκαλόν τινα ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος ἐπισαθέντα, ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα παραινῇ. Τῷτον δὲ ἐκ ποδῶν ὁ Αἰγισθος δέμενος, παρέπεισεν αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. Καὶ ὅτι ὁ Ὀρέσης δικαίως ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τὸν Αἰγισθον ἀποκτείνας, τὴν δὲ τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἀπεσίγησε. Καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, τραγῳδίαν σεμνὴν, καὶ ἐκ ἀπάνθρωπον γράφοντι.

Οὐδὲν δὲ ἔλασσον καὶ ἡ Καμῳδία ἐνθένδε ποθὲν ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν. Εὖρε γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψη-

Quandoquidem vero Helenus se divinæ vocis auditorem fuisse prædicit, *Auribus hisce meis vocem hausì namque deorum, credendi occasionem præbet, quod et Socrates ab illius dæmonii voce vaticinabatur.*

Quæ præterea rationalis ars, aut scientia reliqua sit? Imo vero et Tragœdia quæ et rerum et verborum magnificentia gaudet ab Homero originem sumpsit. Omnes namque Tragœdiæ species apud eum sunt, facta magnifica et admiranda; deorum apparitiones, orationes fastu turgidæ, ac omnigenorum morum imitatrices. Et ut summatum dicam, poëmata ejus nihil aliud sunt, quam actus graves et sublimes, sive dictionem, sive res ac sententias spectes. Nec impiorum facinorum demonstrationes, ut sunt nuptiæ illegitimæ, liberorum aut parentum cædes, aut alia portenta, quæ a recentiori Tragœdia finguntur, continent. Imo vero quum ejusmodi quippiam commeminit, delictum magis extenuare, quam exprobrare conatur. Ut in Clytæmnestra fecit. ait namque eam bona mente præditam fuisse, quandiu philosophum, hoc est præceptorem quendam ab Agamænnone constitutum secum habebat, qui ei optima præcipiebat. Illo autem e medio sublato, tum demum ab Ægistho ad peccandum illectam esse. Ad hæc, quod Orestes patrem jure ultus sit, Ægistho necato. quum interim matris interemptionem obtinuerit. Hæc atque alia istiusmodi multa apud poetam scribentem Tragœdiam gravem et non inhumanam videre licet.

Nihilominus autem et comœdia indidem alicunde occasionem cepit. Deprehendit namque in eo, quamvis gravia et sublimia narret, quod introductiones quædam sint

λόγιστα διηγεμένω ἐπεισόδιά τινα ἐσι γέλωτα κινῶντα. Διὸ ἐν τῇ Ἰλιάδι ὁ μὲν Ἥφαιστος χαλεῶν, εἰσάγεται οἰνοχοῶν τοῖς θεοῖς Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωας μακάρεσσι θεοῖσιν. Ὁ δὲ Θερσίτης τῷ τε σώματι αἰσχιστος, καὶ τὴν ψυχὴν κάκιστος, ἐκ τῶ δουρβεῖν, καὶ κακολογεῖν, καὶ αὐχεῖν, ἐφ' οἷς τυπτόμενος ὑπὸ τῶ Ὀδυσσεως, πάντας γελᾶν παρεσκέυασε. Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν. Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσειᾷ ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπαθεσσι Φαίαιξ Δημοδόκος ἄδει τὴν Ἀρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχεῖαν, καὶ ὅπως ἐμπесόντες εἰς τὰ τῶ Ἥφαιστος δεσμὰ, κατὰ φαρσί τε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέσχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἱ καὶ ἔσκωψαν χαριέντως πρὸς ἀλλήλους. Καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πτωχὸς Ἴρος, τῷ γενναιοτάτῳ Ὀδυσσεὶ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος καταγέλαστος. Καθόλα γὰρ οἰκείον ἐστὶ τῇ τῶ ἀνθρώπου φύσει, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀνέσθαι, ἵνα καὶ διαρκῇ πρὸς τὰς ἐν τῷ ζῆν πόνας. Τοιαύτη μὲν καὶ ἡ θυμηδία παρὰ τῷ ποιητῇ εὐρίσκεται. Εἰ δὲ οἱ μετ' αὐτὸν εἰσαγαγόντες τὴν κωμῳδίαν, λόγοις αἰσχροῖς καὶ ἀποκεκαλυμμένοις εἰς παρασκευὴν γέλωτος ἐχρήσαντο, ἢ ἂν εἵποιεν ἄμεινόν τι εὐρηκέναι. Καὶ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν διαδόσεων καὶ λόγων Ὅμηρος μὲν ἐγκρατῶς ἐπεμνήσθη, ὥς περ ὁ Ζεὺς φησιν. Οὐ γὰρ πώποτε μὲν ὥδε θεῶς ἔρος, εἰδὲ γυναικὸς, θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε. Καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλένης. Οὐ νέμεσις Τρῳάς τε καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῶς, τοιῷδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν. Καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Οἱ δ' ἄλλοι ποιηταὶ ἀκρατῶς καὶ ἀμέτρως ἀλισκομένους τῷ πάθει τὰς ἀνθρώπους ἐποίησαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτον.

risum moventes. Eam ob causam Vulcanus quidem in Iliade claudicans, et diis vina infundens introducitur: *Excitat immensum risum celestibus ille*. Thersites autem corpore turpissimus, et animo scelestissimus, ob tumultum, maledicentiam, et insolentiam ab Ulysse pulsatus, omnibus ridendi materiam præbuit: *Et quamvis tristes, riserunt suaviter omnes*. In Odysee vero Demodocus apud Phæacenses voluptati operam dantes, Martis et Veneris adulterium canit, qui in ipso facto deprehensi, reliquis diis risum moverint, ita ut jucundis inter se salibus luserint. Quin et apud procos luxu diffuentes Irus mendicus cum generosissimo Ulysse lucta decertans, et in ipso facto ridiculus apprensus introducitur. In universonamque hominis naturæ familiare est, ut non solum intendatur, sed etiam remittatur, uti ad labores in vita sustinendos par sit. Ejusmodi quidem animi oblectatio apud Poëtam invenitur. Porro quum hi qui post ipsum Comædiam invexerunt, verbis turpibus et apertis ad risum ciendum usi sint, nemo illos melius quiddam invenisse dixerit. Homerum enim amatoriarum affectionum et orationum modeste commemorat, ut quando Jupiter ait, *Nunquam animum cepit Veneris mihi filius inum*, et cætera. Et de Helena: *Non mirum est Phrygios, æratos atque Pelasgos, Pro tali muliere diu decernere ferro*, et his similia. Alii vero Poëte, homines hoc affectu incontinentius ac immodestius capi finxerunt. Atque hæc quidem hactenus.

Ἔτι δέ τι χάριεν εἶδος λόγων, καὶ τὸ τῶν ἐπιγραμμάτων, ὅπερ εὐρέθη ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τῶν μνημάτων, σημαῖνον συντόμως τὸν τέτων τινὶ τιμημένον. Ἀλλὰ καὶ τὸτο Ὀμήρῳ, ὅπερ φησὶν Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνειῶντος, Ὀν ποτ' ἀριεῦντα κατέκτανε Φαίδιμος Ἐκτωρ. Καὶ πάλιν Ἐκτωρὸς ἦδε γυνή, ὅς ἀριεῦσεκε μάχεσθαι Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντο.

Εἰ δὲ καὶ Ζωγραφίας διδάσκαλον Ὀμηρον φαίη τις, ἐκ ἂν ἀμαρτάνοι. Καὶ γὰρ εἶπέ τις τῶν σοφῶν, ὅτι ἔστιν ἡ ποιητικὴ ζωγραφία καλῆσα, ἡ δὲ ζωγραφία ποιητικὴ σιωπῶσα. Τίς ἔν πρώτῳ, ἡ τίς μᾶλλον Ὀμήρῳ τῇ φαντασίᾳ τῶν νοημάτων, ἢ τῇ εὐφωνίᾳ τῶν ἑπῶν ἐκόσμησε θεῆς, ἀνθρώπους, τόπους, πράξεις ποικίλας; Ἀνέπλασε δὲ τῇ ὕλῃ τῶν λόγων καὶ ζῶα παντοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλκιμώτατα, λέοντας, σύας, παρδάλεις, ὧν τὰς ἀφορμὰς καὶ διαθέσεις ὑπογράψας καὶ ἀνθρωπείους πράγμασι παραβαλὼν, ἔδειξεν ἐκατέρῳ τὰς οἰκειότητας. Ἐτόλμησε δὲ καὶ θεοῖς μορφαῖς ἀνθρώπων εἰκάσαι. Ὁ δὲ τὴν ἀσπίδα τῷ Ἀχιλλεῖ κατασκευάσας Ἥφαιστος, καὶ ἐκτορνεύσας τῷ χρυσῷ γῆν, ἔρανόν, δάλασσαν, ἐπὶ δὲ μέγεθος ἡλίου, καὶ κάλλος σελήνης, καὶ πληθος ἄστρον σεφανέντων τὸ πᾶν, καὶ πόλεις ἐν διαφόροις τρόποις καὶ τύχαις καθεξέως, καὶ ζῶα κινέμενα, καὶ φεγγόγόμενα, τίνος ἔφαινεται τέχνης τοιαύτης δημιουργῶ τεχνικώτερος;

Ἰδωμεν δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ ἐνὸς ἐκ πολλῶν παραδείγματος, ὅτι ὀρωμένοις μᾶλλον, ἢ ἀκρομένοις ἔοικε τὰ ποιήματα. ὥςπερ ἐν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς τὴν ἐλὴν τῇ Ὀδυσσεὶ ὀρώσας, ἐπιφέρει τὰ

Habent autem et epigrammata jucundam orationis speciem, quæ in statuis, ac deinde in monumentis invenitur, succincte eum denotans, qui aliquo eorum honoratus fuerit. Atqui et istud Homeri est, ubi ait: *Continet hocce sepulchrum hominem, quem strenue agentem Magnanimus quondam occidit Priameius Hector.* Et rursus: *Hectoris est conjunx, equites quia fortia gessit Trojagenas inter, tutanteis Ilion altum.*

Cæterum si quis dicat Homerum picturæ magistrum, nequaquam erraverit. Quum enim quispiam e sapientibus dixerit, poëticam esse loquentem picturam, et picturam esse tacens poëma, quis primus, aut quis plus, quam Homerus, deos, homines, loca, et varia gesta, sensuum imaginatione aut verborum lenocinio ornavit? Effinxit autem et per dicendi materiam animantia omnisfaria, et validissima quæque, leones, sues, pardos: quorum impetus et affectiones describens, ac humanis rebus comparans, utrasque proprietates ostendit. Ausus est autem et diis hominum formas tribuere. Porro Vulcanus clypeum Achilli fabrefaciens, ac terram, cælum, mare auro insculpens: præterea solis magnitudinem, lunæ venustatem, et siderum, quæ totum cælum ornant, multitudinem, ac urbes variis moribus ac fortuna utentes, denique animalia, quæ moventur et loquuntur, quo tandem hujusmodi artis opifice non videtur artificiosior?

Videamus autem et in alio uno e multis exemplo, quod poëmata iis magis conformia sint, quæ visu, quam quæ auditu percipiuntur. Qualia sunt hæc, in quibus

τῆς Εὐρυκλείας· Τὴν γὰρ ἔχει χεῖρεσσι καταπρηγέσσι λαβῆσαι, Γνω-
ρὶ ἐπιμασασμένη, πόδα δὲ πρόεθηκε φέρεσθαι. Ἀψ' δ' ἐτέρωσ'
ἐκλίθη, τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ. Τὴν δ' ἄμα χάριμα, καὶ
ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δὲ οἱ ὅσσε Δακρυόφιν πλῆσινεν, δαίτην δὲ οἱ
ἔσχετο φωνή. Ἀψαμένη δὲ γενεῖς Ὀδυσσεῖα προσέειπεν. Ἡ
μαλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι φίλον τέκος, ἔδὲ σ' ἔγω γε Πρὶν ἔργων, πρὶν
πάντα ἀνάκτ' ἐμὸν ἀμφιφάσθαι. Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέ-
δρακεν ὀφθαλμοῖσι, Περφαδέειν ἐθέλῃσα, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐνταῦθα
γὰρ καὶ τῶν ἐν πίνακι γραπτῷ δεδειγμένων τῶν ὑπὸ τὸν ὀφθαλ-
μὸν πεσῶν δυναμένων, ἐμφαίνεται πλεῖον τὰ μὴδὲ τῇ ὕψει ἐτι κα-
ταληπτά, ἀλλὰ τῇ νοήσει μόνῃ, ἥ τε διὰ τὴν ἐκπλήξιν ἄφρισις τῇ
ποδὸς, καὶ ὁ φόρος τῇ χαλκῷ, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ, καὶ τῆς
γρῶς ἰότης τε ἄμα καὶ χαρὰ, καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὸν Ὀδυσ-
σεῖα, καὶ ἃ πρὸς τὴν Πηνελόπην ἀποβλέψασα εἰπῶν ἐμείλῃσε.
Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ δείκνυται, ἅπερ
ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει δεῖσασθαι ἐνεῖν.

Ἐνταῦθα καιρὸς καταπαύειν τὸν λόγον, ὃν ὥς περὶ ἐφέωνον ἐκ
λειμῶνος πολυανθῆς καὶ ποικίλης πλέξαντες, ταῖς Μῆσαις ἀνατί-
θεμεν. Καὶ ἐκ αὐτῶν φροντίσαιμεν, εἰ τις ἐπιτιμήσειεν, ὅτι πονηρῶν
πραγμάτων ὑπόθεσιν ἔχουσιν τῶν Ὀμήρου ποιήσεων, προσάπτομεν
αὐτῷ λόγους φυσικῆς, πολιτικῆς καὶ ἡθικῆς, καὶ ἐπισήμας ποικί-
λας. Ἀνάγκη μὲν γὰρ ἦν τῷ ποιητῇ πράξεις παραδόξας, καὶ
πάθῃ, καὶ ἦθῃ διάφορα ὑποδέσθαι· ἐπεὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ κατ' εὐ-
τὰ ἀπλῶς εἰσι καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀκατασκήυαστα· τὰ δὲ τοῖς κακοῖς
ἀναμειγμένα, πολλὰς ἔχει καὶ τρόπους, καὶ παντοίας διαδέσεις,
ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμάτων συνίσταται. ἐν ᾗ παρατιθεμένων τῶν

Ulyssis cicatricem narrans, ea, quæ ab Euryclea fiunt, inducit: *Hanc anus arripiens manibus pronisque fovensque, Agnovit, rejicitque pedem: qui lapsus in undam Cum sonitu, effudit lympham, totumque lebetem. Latititia atque dolor simul hanc tum caeperat ingens, Et lacrymis maduere genæ, et vox faucibus hæsit. Postea sed mulcens barbam, compellat Ulyssem: Haud dubium, quin sis soboles mea, charus Ulysses, At te non prius agnovi, quam vulnus herile Attigeram. hæc dicens, aspexit Penelopeam, Significare volens, etc.* Hic enim, etiam iis, quæ in picta tabula monstrantur, et ob oculos ponuntur, apparent plura, quæ non visu, sed sola cogitatione comprehendí queunt: ut est pedis præ stupore dimissio, ærei lebetis sonitus, aqua effusa, anicula cum tristitia gaudium, ejusdem ad Ulyssem verba, denique quæ, ad Penelopem respiciens, dicere conata est. Multa præterea et alia graphice apud poetam demonstrantur, quæ in ipsa lectione spectare licet.

Hic tempus est ut orationem finiam, quam veluti coronam e floribus e variegato contextam prætò, Musis dedicamus. Nec nobis curæ fuerit, si quis reprehendat, quod, quum Homeri poemata rerum malarum argumentum contineant, ei rationes physicas, civiles, morales, et varias scientias attribuiam. Necesse enim poetæ fuerat, gesta admiranda et perturbationes, et mores diversos ponere. Quandoquidem bona per se simplicia, uniusmodi, ac omnibus obvia sunt. Quæ autem malis intermixta, multas habent, mutationes, et omnimodas dispositiones, ex quibus rerum materia conflatur:

χειρόνων, ἢ τῶν ἀμεινόνων γινῶσις καὶ αἴρεσις βράων καθίσταται. Καὶ τὸ ὅλον, ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέσχεν ἀφορμὰς τῷ ποιητῇ παντοδαπὰς κινήσαι λόγους, τὰς μὲν ἀπ' αὐτῶ, τὰς δὲ ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων, ὥστε τὴν ἀπὸ τέτων ἀφέλειαν τοῖς ἐντυγχάνουσι παρασχεῖν. Πῶς δὲ ἐκ ἅν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναδείξῃμεν Ὀμήρῳ; ὅπως καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπετήθευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶ κατενόησαν, καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτῶ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τῶ Δεῶ· ἄλλοι δὲ ἑτέρας ὑποθέσεις προδίδεμενοι, ἀρμόζουσιν ἐπ' αὐτὰς τὰ ἔπη μετατιθέντες, καὶ συνείροντες.

in qua deterioribus adjectis, meliorum cognitio et electio facilius fit. Et in summa, istiusmodi argumentum, Poëtae occasionem movendi omnis generis sermones suppeditavit: idque partim sub sua, partim sub aliena persona, ita ut lectoribus per hæc multum commodaverit. Quo autem pacto non omnem virtutem Homero acceptam feremus? cum et ea, in quibus ipse non multum operæ posuit, posterius in ejus poematibus perpendant: dum videlicet quidam ad vaticinium, ejus versibus, tanquam oraculis divinis utuntur: quidam vero eos transpositos et consutos, aliis sibi argumentis propositis assuunt.

INDICES.

I N D E X

RERUM MEMORABILIVM.

A

Abantes Il. β. 542. δ. 464.
 Abydas Il. β. 836.
 Acamas Il. β. 825. Bœotium occidit ζ. 475.
 Acastus rex, Od. ζ. 335.
 Achelous rex aquarum, Il. ε. 194. ω. 616
 Acheron, fluvius infernalis Od. ζ. 513.

Achilles Il. β. 685. a matre vindictam petit
 Achivorum α. 352. fortissimus β. 769. legatos Agamemnonis convivio excipit ι. 199. respondet Ulyssi 307. Phœnici 602. et Ajaci 640. Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ. 605. plorantem Patroclum interrogat π. 7. Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46. Myrmidonas armat 155. et animat 200. Jovi vinum libat cum precibus 233. sese ob mortem Patrocli afflictat σ. 22. Thetidi luctum suum exponit 79. Patroclum luet 316. φ. 18. metuit ne Patrocli corpus putrescat τ. 24. concionem convocat 40. quam alloquitur 56. cibum se capturum negat ante prælium 198. Patroclum pertinaciter luet 315. armatur 363. Æneam sibi cedere jubet υ. 178. Æneam evasisse indignatur 344. interficit Iphitionem 382. Dimoleontem 395. Hippodamantem 401. Polydorum 407. et alios multos 455. in Xantho fluvio multos interficit φ. 15. duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27. Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97. occisum Asteropæum alloquitur 184. fugientem Hectorem persequitur χ. 158. et persequi pergit 186. ac interficit 361. Myrmidonibus luctum indicit φ. 6. Sperchio fluvio comam radit 141. ventis supplicat 195. ludos funebres Patroclo instituit 258. Nestori phialam donat 616. pugnationum certamen constituit 652. Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ω. 3. Priamum alloquitur 517. Hectoris corpus imponit curri Priami 589. Priamo cœnam parat 621.

Achilli dona ab Agamemnone petuntur Il. τ. 240.

Achillis ad Achivos concio Il. α. 59. cum Agamemnone rixa 121. 225. 285. et amicitiae redintegratio τ. 240. geminum factum, ι. 410. hasta τ. 140. equi lugent Patroclum ε. 426. clypeus σ. 479. ad Agamemnonem responsio τ. 145.

Achillis anima Ulyssem alloquitur, Od. λ. 472. exequiæ, ω. 57.

Achivi convocati a Telemacho Od. β. 7.

Achivorum dissidium, et infelix a Troja reditus Od. γ. 150.

Adrastus, Il. β. 850. captus a Menelao ζ. 37.

Ææa insula, Od. ζ. 135. μ. 3.

Ægeon, Il. α. 404.

Ægialus, Il. β. 855.

Ægis Minervæ, Od. χ. 297.

Ægisthus Agamemnonis uxorem ambit, Od. γ. 263. Agamemnonem interficit, δ. 554.

Ægyptia terra, Od. δ. 229.

Ægyptius heros, Od. β. 15.

Æneas, Il. β. 820. Pandarum quærit ε. 164.

et cum eo Diomedem aggreditur 240.

Crethonem et Orsilochum interficit 541.

cum Achille congreditur α. 160. Achilli

respondet 200. ejus genus 215. et prælium cum Achille 260.

Æolia insula, Od. ζ. 1.

Æolus filias suas conjunxit filiis in uxores,

Od. ζ. 5. Ulyssi dat utrem ventorum,

19. reversum Ulyssem indigabundus expellit, 72.

Æsculapius medicus Il. λ. 517. Hymn. in

Æsculap. 1.

Æsepus flumen, Il. β. 825. δ. 91.

Ætoli, Il. β. 638.

Agamedes, Hymn. 1. in Apoll. 296.

Agamemnon. Il. β. 576. γ. 166. Chryseïdem

patri remittit α. 308. Briseïdem ab Achille

accersit 520. in concilio somnium nar-

rat β. 56. Machaonem jubet accersi ad

Menelaum δ. 195. milites hortatur 254.

- ignavos objurgat 240. Idomeneum alloquitur 256. Ajaces adit 272. est Nestorem 291. objurgat Menestheum 338. et Diomedem 364. suos cohortatus Deicoontem interficit ϵ . 553. duces cœna excipit γ . 513. ejus concio ad duces ι . 17. culpam fatetur et Achilli dona daturum se pollicetur 115. legatos ad Achillem mittit 165. qui redeunt re infecta 665. et Menelaus æstuant κ . 5. inter se deliberant 55. Nestorem adit 72. armatur λ . 15. fortiter pugnat 91. multos interficit 218. vulneratur 252. prælio decedit 276. fugam suadet ξ . 75. hinc objurgatus ab Ulysse 82. jurat se cum Briseide rem non habuisse τ . 258.
- Agamemnon septennio imperavit Mycenis, Od. γ . 305.
- Agamemnonis exitum narrat Nestor, Od. γ . 264. ejus interitus, γ . 305. δ . 553. ejus umbra suum exitum Ulyssi refert, λ . 403. ejus anima Amphimedonti loquitur, ω . 105.
- Agamemnonis oratio, qua jubet milites in patriam reverti Il. β . 108. oratio de Noxa dea τ . 78. ad Jovem preces β . 412. verba ad Menelaum vulneratum δ . 155.
- Agapenor, Il. β . 609.
- Agelaus Telemacho matris nuptias maturandas monet. Od. ν . 322. Procos hortatur, χ . 152. jubet ne Mentor Ulyssem juvet, 215. ab Ulysse interficitur, 295.
- Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur, Il. ϵ . 548. congregitur 579.
- Ajaxis anima Ulyssi irata, Od. λ . 542.
- Ajaxis Oilei exitus, Od. δ . 509.
- Ajacum conjunctio, Il. ν . 705.
- Ajax Oilei, Il. β . 527. ejus contentio cum Idomeneo ψ . 475.
- Ajax Telamonius, Il. β . 557. 768. γ . 226. sorte designatur ad certandum cum Hectore γ . 181. pugnat cum Hectore 225. ejus oratio apud Achillem ι . 620. fugit λ . 542. Hectorem provocat τ . 818. et vulnerat ξ . 408. Archilochum interficit 464. suos cohortatur α . 498. 558. 732. naves defendit 672. laborat π . 102. Menelaum alloquitur ϵ . 238. Hippothoum interficit 293. terretur 627. Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648. luctatur cum Ulysse ϵ . 708. hasta certat cum Diomede 811.
- Alcathoi circa cadaver pugna, Il. ν . 500.
- Alcinous, Phæacum rex, Od. ζ . 12. ejus domus describitur, γ . 85. ejus hortus, 112. Ulyssem clementer excipit, 168. Phæacas de hospite Ulysse alloquitur, 186. optat Ulyssem filix maritum, 511. promittit Ulyssi auxilium, 517. Phæacas hortatur, ut Ulyssem juvent, 5. 25. parat convivium, 38. hortatur Phæacas ad certamen, 97. ejus filii, 119. Ulyssem ab Euryalo lacesitum alloquitur 235. Phæacas monet ut Ulyssi dent xenia, 386. sciscitatur omnes Ulyssis conditiones et fortunas, 410. Ulyssem abiturum et Phæacas alloquitur, ι . 4.
- Alcmena, Od. λ . 265.
- Aleius campus, Il. ζ . 201.
- Alphæus, fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 425. Hymn. 1. in Merc. 159. Il. β . 592.
- Alybe, Il. β . 857.
- Amazones, Il. γ . 189. ζ . 186.
- Ambrosia, Od. ϵ . 93.
- Amnisus, Od. τ . 188.
- Amphiaræus, Od. α . 244.
- Amphimachus, Il. β . 620. 870.
- Amphimedontis anima Atridæ interitum procorum narrat, Od. ω . 120.
- Amphinomus procos a Telemachi nece dehortatur, Od. π . 400. a Telemacho interficitur, χ . 92.
- Amphion, Od. λ . 261.
- Amphitrite, Od. μ . 97.
- Amphius, Il. β . 850.
- Amyclæ, Il. β . 584.
- Amydon, Il. β . 849.
- Anchialus, Taphiorum rex, Od. α . 105. 418.
- Anchisæ cum Venere congressus, Hymn. 1. in Ven. 55. etc.
- Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum Il. χ . 437. ejus luctus 460. ω . 725.
- Anemorea, Il. β . 521.
- Anopæa avis, Od. α . 320.
- Antenor censet Helenam reddendam, Il. γ . 348.
- Anthedon, Il. β . 508.
- Anticleæ, matris Ulyssis, umbra, Od. λ . 84. eum alloquitur, 153. 215.
- Antilochus a Memnone occisus; Od. ϵ . 187.
- Echepolum interficit, Il. δ . 457. Mydonem ϵ . 579. Menalippum α . 575. Achilli mortem Patrocli nunciat τ . 18. equos hortatur in cursu ψ . 403. Menelaum cedendo vincit, 596.
- Antiope, Od. λ . 259.
- Antiphates, rex Læstrigonum, Od. α . 114. unum ϵ sociis Ulyssis devorat, 116.
- Antiphus, Il. β . 676. 864.
- Antiphus, Ulyssis socius, a Cyclope occisus, Od. β . 19.
- Antron, Il. β . 697.
- Antrum Polyphemi, Od. ι . 182.
- Apesios, Il. β . 828.
- Apollo natus, Hym. 1. in Apoll. 119. Nec-tare et Ambrosia enutritus, 124. cum Delphusa deliberat de construendo templo, 247. apud Cressam templum construit, 282. 294. Pythona Dracenam interficit, 300. 357. Delphusam iratus opprimit, 382. Cretas sacrorum ministros sibi deligit, 592. ad templum eos ducit, 514. Mercurio de bobus abreptis irascitur, Hymn. 1. in Mercur. 254. cum Mercurio Jovem adit, 522. a Mercurio Citharam accipit, 493. et cum eo in amicitiam redit, 521. 571. pestem immittit in Græcorum exercitum, Il. α . 43. Trojanos animat, δ . 409. Diomedem reprimi ϵ . 440. ficto Æneæ simulacro hostes eludit, 449. Martem incitat, 455. Patroclum a Trojæ mœnibus repellit, π . 706. Hectori mortem

Euphorbi nunciat, *g.* 75. hortatur Æneam, 525. Hectorem animat, 582. Æneam concitat in Achillem, *u.* 79. Hectorem cum Achille congredi vetat, 375. Hectorem Achilli surripit, 443. cum Neptuno pugnare renuit, *g.* 461. Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600. Achilli fraudem detegit, *z.* 8. deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiantur. *u.* 33.
 Arcadia, Hymn. 1. in Mercur. 2.
 Arcadii, Il. *β.* 603.
 Archilochus, Il. *β.* 823.
 Arcisius Ulyssis avus, Od. *π.* 118.
 Arcus Ulyssis, Od. *g.* 12. 90.
 Arene, Il. *β.* 591.
 Arene, oppidum, Hymn. 1. in Apoll. 422.
 Arete, uxor Alcinoi, Od. *γ.* 54. Phæacas alloquitur, *λ.* 335. Ulyssi abeunti dona præbet, *ν.* 66.
 Arethusa, fons, Od. *ν.* 408.
 Argissa, Il. *β.* 738.
 Argivi, Il. *β.* 559.
 Argo, navis, Od. *μ.* 70. per Symplegadas a Junone transmissa, 72.
 Argos, Il. *β.* 75.
 Argus, canis, Ulysssem reversum agnoscit, Od. *g.* 301. moritur, 326.
 Argyphæa, oppidum, Hymn. 1. in Apoll. 422.
 Ariadne, Od. *λ.* 520.
 Arima, Il. *β.* 783.
 Arisbe, Il. *β.* 836.
 Arnæus, Od. *σ.* 5.
 Arne, Il. *β.* 507.
 Artacia, fons, Od. *z.* 107.
 Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis, Il. *β.* 512.
 Ascanius, Il. *β.* 862.
 Asine urbs, Il. *β.* 560.
 Asium pratium, Il. *β.* 461.
 Asius, Il. *β.* 838. Jovi irascitur *μ.* 162.
 Aspledonenses et Orchomenii, Il. *β.* 511.
 Asteris, insula, Od. *δ.* 846.
 Asterium, Il. *β.* 735.
 Asteropæus cum Achille congreditur et occiditur, Il. *g.* 140.
 Astyanax Hectoris filius, Il. *χ.* 483.
 Athenæ, urbs, Od. *ν.* 80. *λ.* 322.
 Athenienses, Il. *β.* 546.
 Atlas, Od. *α.* 52.
 Augea, Il. *β.* 32.
 Augurium aquilæ, Od. *α.* 160. 524.
 Aulis, Il. *β.* 303. 496.
 Autolycus, Ulyssis avus, Od. *τ.* 394. Ulyssi infanti nomen imponit, 409. Ulysssem amice excipit, 414. Ulysssem vulneratum sanat, 459.
 Automedon et Alcimedon Achillis equos regunt, Il. *g.* 467. Aretum occidit, 517.
 Axius flumen, Il. *β.* 841. *π.* 288. *g.* 141.
 Azantis, puella, Hymn. 1. in Apoll. 209.

B

Bacchus a prædonibus Tyrrhenis capitur,

navique imponitur, Hymn. 1. in Bacchum. 9. vinculis non tenetur, 13. Nautas portentis terret, 34. in Delphinus transformatur, 53. Bacchus, Jovis et Semeles filius, Hymn. 2. in Bacchum, 2.
 Bellerophon, Il. *ξ.* 155.
 Boagrius, Il. *β.* 535.
 Bœbeis, Il. *β.* 711.
 Bœotia, Il. *β.* 494.
 Bœoti, Il. *β.* 494.
 Bootes, Od. *α.* 272.
 Boreas, ventus, Od. *α.* 296.
 Bovis mactatio, Od. *γ.* 459.
 Briareus, Il. *α.* 403.
 Briseïs, Il. *β.* 689. Achilli redditur *τ.* 246. Patroclum luget 587.
 Briseæ, Il. *β.* 585.
 Buprasiani, Il. *β.* 615.
 Buprasium, Il. *λ.* 755.
 Byblinus funis, Od. *g.* 391.

C

Cadmei, Il. *δ.* 385.
 Cædes variæ, Il. *α.* 514.
 Calchas vates, Il. *α.* 69. ab Agamemnone culpatur, 105.
 Calydon, Il. *ι.* 526.
 Calypso Ulysssem detinet, Od. *α.* 55. *δ.* 557. ejus specus *ι.* 63. ea alloquitur Mercurium, 87. cenamque ei apponit, 92. indignatur in Deos 116. cum Ulyssse loquitur, 160. eique jurat nullum se illaturam damnum, cibum ei apponit 196. 180. spondet ei immortalitatem, 208. eum dimittit, 263.
 Cancræ a Jove, ad ranis auxiliandum, mittuntur, Batrachom. 284.
 Cantilenam recentissimam maxime celebrant homines, Od. *α.* 351.
 Cantus ornamentum convivii, Od. *α.* 152.
 Cares, Il. *β.* 867.
 Carpathus, insula, Hymn. 1. in Apoll. 43.
 Carystos, Il. *β.* 539.
 Cassandra cædes, Od. *λ.* 420.
 Castor, Od. *λ.* 299. Hymn. 1. in Jovis Pueros, 1. Hymn. 2. in eosdem, 3.
 Castor et Pollux, Il. *γ.* 237.
 Castor Hylacides, Od. *ξ.* 204.
 Caucones, populi, Od. *γ.* 366.
 Caystri cygni, Il. *β.* 461.
 Cebriones frater et auriga Hectoris, Il. *π.* 737.
 Centauri, Od. *g.* 503. Batrachom. 170.
 Cephalenes, populi, Od. *ν.* 210. *α.* 377.
 Cephissus fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 240.
 Ceres Jasioni commixta, Od. *ι.* 125.
 Cetei, populi, Od. *λ.* 520.
 Charybdis, Od. *μ.* 101. 235. Ulyssis malum absorbet, 431. revomit, 438.
 Chius, insula, Od. *γ.* 172. Hymn. 1. in Apoll. 172.
 Chloris, uxor Nelei, Od. *λ.* 280.
 Chromis, Il. *β.* 858.
 Chryses filiam repetit Il. *α.* 12. ejus preces ad Apollinem 37. 451.

- Cicones, Od. v. 59. Achivos pugna superant, 59.
- Cimmerii, populi, Od. λ. 14.
- Circe, Od. ζ, 136. ejus ædes, 210. in porcos vertit Ulyssis socios, 255. Ulyssi potionem dat, 316. eum lavat, 361. cibum ei apponit. 373. eum alloquitur, 378. ejus socios restituit pristinae formæ, 390. Ulyssem ad navem mittit, cæteros socios accersiturum, 402. amice eos excipit, 453. prædicat Ulyssi iter ad inferos, 488. itineris rationem docet, 504. Ulyssi vestitum dat, 542. oves mactandas navi imponit, 571. Ulyssi et sociis cibum præbet, μ. 18. Ulyssi futura pericula prædicat, et monita dat, 37.
- Circus, accipitris genus, Od. ν. 87.
- Cithara, convivii socia, Od. θ. 99. ρ. 271.
- Cithara Mercurii, Hymn. 1. in Mercur. 47.
- Clitus ab Aurora raptus, Od. α. 250.
- Clytæmnestra Ægisthum sequitur, Od. γ. 272. Cassandram interficit, λ. 421. Agamemnoni necem molita est, 429. α. 199.
- Cnossus, urbs, Od. τ. 178. Hymn. 1. in Apoll. 393.
- Coeytus, fluvius, Od. ζ. 514.
- Columbæ, Jovi ambrosiam ferentes, Od. μ. 63.
- Coronis, mater Æsculapii, Hymn. in Æsculap. 2.
- Cratæis, mater Scyllæ, Od. μ. 124.
- Creta, insula, Od. τ. 173.
- Cretenses, Il. β. 645.
- Crissa, insula, Hymn. 1. in Apoll. 282. 438.
- Cruni, Hymn. 1. in Apoll. 425.
- Ctesippus procos alloquitur, Od. ν. 292. bovis pedem in Ulyssem conjicit, 299. a bulco interficitur, γ. 285.
- Ctesius Ormenides, Od. α. 413.
- Curetes, Il. ι. 525.
- Cyanea saxa, Od. μ. 59.
- Cyclopes absque lege vivunt, Od. ι. 112. in speluncis habitant, 114. navigiis carent, 125. deos non curant, 275.
- Cyclops, Polyphemus Od. ι. 187. pecora mulget, 244. 308. 341. Ulyssem et socios in antro invenit, 251. socios devorat, 289. 311. 344. ejus donum, 370. vino obrutus, in antro recumbit, 372. ab Ulysse excæcatur, 380. alios Cyclopas vocat, 399. arietem alloquitur, 447. Ulyssis navem saxo petit, 481. 537. Neptuno supplicat, 528.
- Cyclopus insula, sine cultura fertilis, Od. ι. 108.
- Cydones, incolæ Cretæ, Od. γ. 292. τ. 176.
- Cyllene, mons, Hymn. 1. in Mercur. 142. 228.
- Cyllenius, Mercurius, Od. α. 1.
- Cynthus, mons, Hymn. 1. in Apoll. 17. 26.
- Cyprus, insula, Od. δ. 85. ρ. 362. Veneri sacra, Hymn. 2. in Ven. 2. Hymn. 3. in eandem, 5.

D

Danai, Il. α. 42.

- Danaorum animæ, Od. α. 16.
- Dardanus, Il. ν. 215.
- Daulis, Il. β. 520.
- Deiphobus incassum feritur a Merione, Il. ν. 155. Hypsenorem interficit, 416. Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggredietur, 474. Ascalaphum interficit, 522.
- Deliades, famula Apollinis, Hymn. 1. in Apoll. 157.
- Delphinus Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 495.
- Delphusa, Hymn. 1. in Apoll. 244. Apollinis templum recipere non vult, 256. ab Apolline obruitur, 382.
- Delphusius Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 386.
- Delus, insula, Od. ζ. 162. Hymn. 1. in Apoll. 49. Latonam recipit, 90.
- Demodocus, cantor cæcus, Od. θ. 62. ν. 28. Ulyssi fletum movet, ρ. 86. canit fabulam de Veneris et Martis amplexu, 267. e-quum Trojanum cantat, 499.
- Deorum concio, Il. δ. 1. preces et noxa ι. 497. pugna ρ. 386.
- Deucalion, Od. τ. 180. 181.
- Diana, Od. ζ. 102. Orionem interficit, ε. 125. item mulierem Phœnissam, α. 477. in Ortygia nata, Hymn. 1. in Apoll. 16. ejus studia, Hymn. 1. in Venerem. 16. Hymn. 2. in Dian. 4.
- Dii, malorum auctores falso arguuntur, Od. α. 52. omnia sciunt, δ. 379. datores bonorum, θ. 325. omnia possunt, ζ. 306.
- Dii singuli diis oppositi, Il. ν. 67.
- Diis indigent omnes, Od. γ. 48.
- Diocles, Od. γ. 488. α. 186.
- Diomedes, Od. γ. 167. Il. β. 563. Sthenelum objurgat δ. 411. a Pandaro vulneratur ε. 95. Minervam invocat, 114. Pandarum interficit 290. Venerem vulnerat 335. Hectori cedit 595. Martem vulnerat 855. Ulyssem hortatur ad succurrendum Nestori θ. 91. Nestori subvenit 102. ejus verba ad Agamemnonem ι. 33. iturus ad hostium castra exploranda Ulyssem socium eligit ζ. 241. Minervam precatur 284. et Ulysses incidunt in Dolonem 359. quem capiunt et interrogant 370. Dolonem interficit 446. dormientium Thracum stragem edit 482. cum Ulysse ad naves redit 332. Hectorem ferit λ. 349. suadet ut saucii cæteros cohortatum cant ζ. 109.
- Dione, Hymn. 1. in Apoll. 93.
- Dirne Venerem consolatur, Il. ε. 381.
- Disci certamen, Od. θ. 129. 186.
- Dius, Il. α. 251.
- Dmetor lasides, Od. ρ. 443.
- Dodona, Od. ζ. 327. τ. 296. Il. τ. 235.
- Dolius, Penelopes servus, Od. δ. 756. α. 386. Ulyssem amplectitur, 396. arma induit, 497.
- Dolon explorator captus, Il. ζ. 370. interficitur 446.
- Dorienses, Cretæ incolæ, Od. τ. 177.
- Dotius campus, Hymn. in Æsculap. 3.
- Dryopis Nymphæ, Pan filius, Hymn. in Pana, 54.
- Dulichii, Il. β. 625.

E

Echeneus senex, Od. γ . 155. λ . 341. Eche-
tus, rex, Od. ϵ . 84.
Eidothea, Protei filia, Menelao erranti oc-
currit, Od. δ . 567. consilium dat, 385.
ejus dolus in Patrem, 435.
Elephenor, Il. β . 541.
Elpenor, vino obrutus, tecto decidit, Od. α .
559. ejus umbra Ulyssi apparet, λ . 51. e-
jus corpus sepelitur, μ . 12. tumulus ei e-
rigitur, 14.
Elysium campus, Od. δ . 563.
Enceladus, Batrachom. 275.
Eniades, Il. β . 749.
Enipeus fluvius, Od. λ . 237.
Enispe, Il. β . 606.
Ennomus, Il. β . 858.
Epeï, Od. ν . 275. α . 297.
Epetus, Od. δ . 493. λ . 522.
Ephialtes, Od. λ . 307.
Ephyre, urbs, Od. α . 259. β . 328. Il. β . 659.
Ephyri, Il. ν . 301.
Epicaste, Od. λ . 270.
Epistrophus, Il. β . 856.
Equus Trojanus, Od. δ . 272. γ . 493. λ .
522.
Erebus, Od. λ . 57. 563. Il. γ . 368.
Erembi, populi, Od. δ . 84.
Eridanus, fluvius, Batrachom. 20.
Erinnys, Od. α . 234.
Eriphyle, Od. λ . 325.
Erymanthus, mons, Od. ζ . 105.
Eubœa insula, Od. γ . 174.
Eumæus, nobilis subulcus, Od. ξ . 3. ejus do-
mus, 6. Ulysem hospitio excipit, 48.
eum non agnoscit, 56. sues mactat, 74.
419. ejus cum Ulysse colloquia, 80. 115.
121. α . 306. 324. parat stratum Ulyssi, ξ .
518. fatum suum narrat, 402. Telemachum
reducem excipit, π . 15. a Telemacho
in urbem mittitur, 150. Penelopæ narrat
Telemachi reditum, 338. in agrum rever-
titur, 452. Ulysem in urbem ducit, ϵ .
201. Melanthium increpat, 238. Ulyssis
domum intrat, 324. in agrum revertitur,
603. Proci adducit porcos, ν . 162. U-
lysem agnoscens amplectitur et oscula-
tur, ϵ . 224. arcum ei tradit, 379. Me-
lanthium vinculis constringit, χ . 190. eum
deridet, 194. arma induit, 201. Proco-
rum nonnullos interficit, 267. 284. cœnam
in Laërtis domo parat, ω . 363.
Eumeli equæ, Il. β . 763.
Eumelus, Od. δ . 798.
Euphemus, Il. β . 846.
Euphorbus Patroclum vulnerat, Il. π . 809.
Menelaum cedere jubet, ϵ . 12. occiditur
a Menelao, 43.
Euphites cum Achivis conspirat in Ulyssis
mortem, Od. ω . 425. a Laërte occisus,
520.
Euryalus, Il. β . 565.
Euryalus Phæax, lucta præstantissimus,
Od. γ . 127. Ulyssi indignatur, 158. il-
lum ense donat, 403.

Eurybates, præco, Od. τ . 247.
Euryclea, Od. α . 429. a Laërte empta, 450.
Telemacho lucem fert, 454. vinum etc.
præbet, β . 379. ex cicatrice eum agno-
scit, 392, 467. Ulyssis domum thure suf-
fit, χ . 495. ejus reditum Penelopæ nun-
ciat, ψ . 5.
Eurydice, Nestoris uxor, Od. γ . 452.
Eurylochus, dux sociorum Ulyssis, ad ædes
Circes properat, Od. α . 207. ad Ulysem
revertitur, 244. Ulysem comitari recu-
sat, 264. sociis suadet ne Circes domum
adeant, 429. Ulyssi indignatur, μ . 278.
consilium proponit boum Solis mactanda-
rum, 559.
Eurymachus Telemachum de Hospite inter-
rogat, Od. α . 400. Halithersem repre-
hendit, β . 177. Penelopen subdole allo-
quitur, π . 435. eam laudat, σ . 243. U-
lysem lacessit, 349. et scabello petit, 395.
pocillatorem ferit, 395. arcui impar dolet,
 ϵ . 249. supplex Ulyssi, imputat Antinoo
omnia, χ . 45. procos hortatur ad defensio-
nem, 70. ab Ulysse occiditur, 82.
Eurymedon, Od. γ . 58.
Eurymedusa, nutrix Nausicaæ, Od. γ . 8.
Eurynome, Penelopæ ministra, Od. σ . 168.
Ulyssi sedem fert, τ . 100. eum lavat, ψ .
155.
Euryphaëssa, Hymn. in Solem, 2. 4.
Eurypylus, Il. β . 736. vulneratus occurrit
Patroclo λ . 808. qui vulnus curat 842.
Eurytion, Centaurus, ebrius furit, Od. ϵ . 298.
punitur, 299.
Eurytus, Od. γ . 224. 226. ϵ . 32.

F

Fame mori, miserrimum, Od. μ . 542.
Farina, medulla virorum, Od. β . 290.
Filii pauci Patribus similes; plerique pe-
jores, Od. β . 277.
Fortis vir in omnibus potior rebus, Od. γ .
57.
Fortunæ non meminit Homerus, Hymn. 1.
in Minerv. 5.

G

Ganymedes, Il. ν . 252.
Gargarum, Il. γ . 48. ξ . 292. α . 152.
Geræstus, Od. γ . 177.
Gerenius, Nestor, Od. γ . 68.
Glaucus, Il. β . 876. ejusdem et Diomedis
colloquium in acie, ζ . 119. arma permutat
cum Diomede 235. ejus preces ad Apolli-
nem π . 513. Trojanos hortatur ut Sarpe-
donis corpus tueantur 537. Hectorem fu-
gæ accusat ϵ . 141.
Gorgonium caput, Od. λ . 653.
Gortynis fines, Od. γ . 294.
Gratiæ Venerem lavant, Od. γ . 364. Hymn.
1. in Ven. 61.
Græci sacra faciunt, Il. α . 458. β . 419. dis-
cessum parant a Troja, β . 142. ad bellum

- se parant 397. ad bellum cœunt 444. no-
vem parati sunt cum Hectore congredi 7.
161. murum ædificant circa naves 435. vi-
num emunt 468. occisum Hectorem vul-
nerant 7. 569.
- Græcorum agminis incessus Il. 2. 427. fuga
9. 78. excubiæ 1. 79. murus, 7. 5. optima-
tes cœunt 7. 301. naves incenduntur 7.
112. infaustus a Troja reditus Od. 7. 150.
- Guneus, Il. 2. 748.
- Gygæa, Il. 2. 865.
- Gyræ, petræ, Od. 2. 500.
- Gyrtonæ, Il. 2. 738.
- H
- Haliartus, Il. 2. 503.
- Halitherses, vates peritissimus, procis pe-
riculum imminere indicat, Od. 2. 157. dis-
suadet Ulyssis cædem, 7. 455.
- Halius, Phæax, Alcinoi filius, cum Laoda-
mante saltat, Od. 9. 372.
- Harmonia, Hymn. 1. in Apollinem, 195.
- Harpyiæ, Il. 7. 150. 7. 350.
- Hebe, Od. 2. 602. Hymn. in Herculem, 8.
- Hector Trojanos ad prælium educit, Il. 2.
807. Græcis verba Paridis de singulari
certamine exponit, 7. 86. in urbem venit
ex acie 2. 236. Trojanos hortatur ut Mi-
nervæ supplicent, 263. in domum Pari-
dis, 315. uxorem quærit, 375. uxori collo-
quitur, 395. Græcos provocat ad singu-
lare certamen, 7. 65. suos hortatur, 9.
172. 7. 150. 7. 486. 9. 220. ejus verba ad
equos, 9. 184. Teucrum vulnerat, 324.
ejus oratio ad Trojanos, 497. Dolonem
mittit exploratum castra hostium, 7. 299.
Hectoris splendor, 2. 64. suos hortatus in
hostes irruit, 285. Polydamantis consi-
lium stulte repudiat, 7. 230. muri portam
perrumpit, 444. Amphimachum interficit,
7. 185. socios desiderat 768. suis coactis
hostes aggreditur, 798. Ajaci respondet,
834. saucius ex acie effertur, 9. 428. ab
Apolline susceptus, 7. 236. prælium repe-
tit, 262. Lycophronem interficit, 429.
Menalippum adhortatur, 552. Periphe-
tem interficit, 637. puppimprehendit, 702.
fugit, 7. 367. 656. cum Patroclo congredi-
tur, 731. et eum interficit, 819. cedit A-
jaci, 9. 128. Glaucæ respondet, 163. A-
chillis arma induit, 192. cum Æneæ Achil-
lis equos persequitur, 7. 156. se cum A-
chille congressurum jactat, 7. 364. Achil-
lem aggreditur, 419. de Achille sustinen-
do secum deliberat, 7. 98. ejus prælium
cum Achille, 250. mors, 361. et funus 7.
782.
- Hecuba Hectorem orat ne cum Achille con-
grediatur, Il. 7. 78. eundem luget, 431. 7.
748.
- Helena egreditur ad spectaculum certaminis
Paridis cum Menelao, Il. 7. 142. ejus pul-
chritudinem mirantur Trojani, 154. Pari-
dem objurgat, 427. Hectorem alloquitur,
2. 343. ejus luctus super Hectore, 7. 762.
- thalamo egreditur, Od. 2. 121. Menelaum
de advenis interrogat, 158. Ulyssis infor-
tunium luget, 184. medicamen vino immis-
cet, 221. de Ulysse, et Ilii excidio narrat,
240. equo Trojano inclusos nominatim vo-
cat, 279. hospitibus lectos parat, 296. Te-
lemachum muneribus donat, 7. 125. aquilæ
augurium interpretatur, 172.
- Helenus Æneam et Hectorem monet, Il. 2.
76. 7. 47.
- Hellespontus, Il. 7. 360.
- Helli sive Selli, Il. 7. 234.
- Helicon, mons, Batrachom. 1. Hymn. in
Neptun. 3.
- Helos, Il. 2. 81.
- Hercules, arcu peritissimus, Od. 9. 224. ejus
simulachrum Ulysses alloquitur, 7. 616.
- Iphitum hospitem interficit, 9. 27.
- Hermione, unica Helenæ filia, Od. 2. 14.
- Hesperus, Il. 7. 318.
- Hippemolgi, Il. 7. 5.
- Hippothous, Il. 2. 840.
- Histiæa, Il. 2. 507.
- Homerus cæcus, Hymn. 1. in Apoll. 172.
- Homine nihil imbecillius, Od. 7. 129.
- Horæ, Hymn. 1. in Apoll. 194. Venerem
e mari excipiunt, Hymn. 2. in Venerem,
5.
- Hospes, dum adest, amice tractandus, cum
velit, dimittendus, Od. 7. 74.
- Hospites a Jove sunt, Od. 2. 207. 9. 57.
- Hyades, Il. 7. 486.
- Hyampolis, Il. 2. 521.
- Hyda, Sardes, Il. 7. 385.
- Hydrus, Batrachom. 81.
- Hyle, Il. 2. 500.
- Hyperea, Od. 2. 4.
- Hyperia, Il. 2. 457.
- Hypothebæ, Il. 2. 505.
- Hypsipyle, Il. 7. 469.
- I
- Iaolcus, insula, Od. 2. 255.
- Iaones, populi, Apollinem colunt, Hymn. 1.
in Apoll. 147. 152.
- Jardanus, fluvius, Od. 7. 292. Il. 7. 135.
- Iasion a Cerere amatus, Od. 2. 125. a Jove
fulmine percussus, 128.
- Jason, Od. 7. 72.
- Iemalius, faber, Od. 7. 57.
- Ida, mons, Il. 2. 285. Hymn. 1. in Apoll. 34.
Hymn. 1. in Venerem, 68.
- Idæus Paridis sententiam Græcis refert, Il.
7. 385.
- Idomeneus, Od. 7. 191. Il. 2. 645. 7. 250. illi
occurrit Meriones 7. 244. interficit Othry-
onæum 362. Asium 383. Alcathoum
433.
- Ilii opes, Il. 7. 402. excidium canit Demodo-
cus, Od. 9. 514.
- Ilithia, Hymn. 1. in Apoll. 97. 115.
- Ilithiæ, Il. 2. 270.
- Imbrus, insula, Hymn. 1. in Apoll. 36.
- Incantatio vulneris, Od. 7. 457.
- Inferorum locus, Od. 2. 22.

Ino, Cadmi filia, Ulysses miseratur, Od. ε. 336. vittam ei dat 351. vittam recipit 461.
 Inopus, fluvius, Hymn. 1. in Apoll. 18.
 Iopæana Apollini canunt Cretes, Hymn. 1. in Apoll. 500. 517.
 Iphiclus, Od. λ. 289. 295.
 Iphimedeia, Od. λ. 304.
 Iphitus Eurytides, Ulyssi dat arcum, Od. φ. 13. 31. equas amissas quærit, 22. ab Hercule interficitur, 27. 34.
 Iphthima, filia Icar, Od. δ. 797.
 Iris, Hym. 1. in Apoll. 102. 107. Iris Trojanos armari jubet, Il. β. 790. Helenæ nuntiat certamen Paridis et Menelai γ. 121. Achillem jubet succurrere corpori Patrocli σ. 167. ventos arcessit ad inspiciendum rogo Patrocli, φ. 198.
 Irus mendicus, Ulyssis domum advenit, Od. σ. 1. Ulysses jurgis incescit, 10. et in certamen provocat, 25. a famulis accingitur, 75. certamen initurus tremit, 76. ab Antinoo objurgatur, 77. cum Ulysse congregitur, 88. cervice ictus, humi decedit, 97. ab Ulysse foras trahitur, 100.
 Ismarus, urbs, ab Ulysse depopulata, Od. ι. 40.
 Ithaca, insula, Od. γ. 81. capris pascendis apta, δ. 606. aspera, ι. 27. γ. 242.
 Ithacenses, Il. β. 632. post interfectos procos in concionem congregantur, Od. ω. 419. armati urbe egrediuntur, 467. cum Ulysse, Telemacho, etc. configunt, 525. Minervæ monitu desistunt, 533. et in urbem revertuntur, 535.
 Itylus, Od. τ. 522. a matre interficitur, 523. Juniores semper desipiunt, Od. γ. 294.
 Juno Minervam mittit ad discessum Græcorum prohibendum, Il. β. 156. et Minerva ad prælium se parant, ε. 714. δ. 350. a Jove pugnandi veniam petunt, ε. 757. ut Jovem decipiat seipsam comit, ξ. 163. a Venere ciugulum poscit ad Jovem supplicandum, 188. Somnum adit ut Jovem sopiat, 233. et promissis persuadet, 270. Jovem adit, 292. negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis, α. 34. reliquos deos adit, 80. Apollini et Iridi Jovis mandata refert, 145. cæteros deos alloquitur super Ænea congressuro cum Achille, υ. 113. Vulcanum mittit in Xanthum, φ. 328. Dianam vincit, 480. Latonæ invidet, Hymn. 1. in Apoll. 99. Jovi irascitur, 309. 331. terram ferit, 333. 340. Typhaona excipit 353. Dracænæ eum dat, 354.
 Junonis cum Jove jurgium, Il. α. 540. δ. 25. verba ad Neptunum, δ. 198.
 Jupiter, pater hominumque Deorumque, Od. α. 28. μ. 445. in deorum concilio verba facit, α. 32. Ulyssi reditum parat, 76. et boni et mali dator, δ. 237. Mercurium ad Calypso mittit, ε. 29. felicitatem hominibus distribuit, prout vult, ζ. 188. Ulyssis navem fulmine ferit, γ. 250. μ. 415. supplicum et hospitum vindex, ι. 270. Epiqram. inscript. "Ad Nautas" ver. 4. iniquos punit, γ. 214. Deorum summus,

τ. 303. Ulyssi signum dat tonitru, υ, 103. φ. 413. ω. 538. inter Ulysem et Ithacenses pacem et fœdera statuenda Minervæ mandat, α. 483. Concilium deorum convocat, Batrachom. 167. tonitru bellum indicat, 200. Ranas miseratur, 262. 283. fulmen ejicit, 278. Cancros mittit, 285. Mercurium boves surreptas Apollini ostendere jubet, Hymn. 1. in Mercur. 392. Veneri Anchisis amorem injicit, Hymn. 1. in Venerem, 53. cum Themide colloquitur, Hymn. in Jovem 2. Minervam e capite gignit, Hymn. 2. in Minerv. 4. Thetidi promittit se ulturum Achivos. Il. α. 578. somnium mittit Agamemnoni, β. 7. diis interdicti neutri auxiliari exercitum, 9. 5. Jovis aurea catena, 19. in Idam descendit, 41. Irin mittit ad cohibendum Junonem et Minervam a prælio 398. ad naves Græcorum, λ. 3. ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a prælio abstinere, 185. Sarpedonem in murum Græcorum concitat, μ. 292. et Neptunus diversis favent, γ. 347. fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ. 352. expectectus Junonem objurgat α. 5. Junonem jubet ut sibi Irin accersat et Apollinem 49. Irin ad Neptunum mittit ut a pugna desistat, 157. mittit ad Apollinem ad suscitandum Hectorem 220. Hectorem incitat 595. moriturum Sarpedonem miseratur, τ. 433. Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet, 667. Hectorem miseratur, φ. 198. γ. 168. Achilles equos miseratur, 443. Junonem alloquitur de excitato Achille, σ. 357. Minervam mittit ad Achillem refocillandum, τ. 340. jubet omnes deos opitulari utrisque velit, υ. 20. Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat, α. 104. Irin ad Priamum ut Achillem adeat, 144. Mercurium ducem mittit Priamo, 335.

L

Laa, Il. β. 585.
 Lacedæmon, Od. δ. 1. ε. 20. α. 1.
 Lacedæmonii, Il. β. 581.
 Laconica terra, Hymn. 1. in Apoll. 410.
 Laërceus, aurarius faber, Od. γ. 425.
 Laërtes in agro degit, Od. α. 190. propter Ulysem absentem magnopere dolet, α. 354. Eumæum emit a Phœnicibus, 482. Telemachi discessu maxime affligitur, τ. 142. ejus domus, ω. 207. ab Ulysse solus invenitur, 225. eum non agnoscit, 280. filium defert, 315. Ulysses agnoscens, animo deficit, 344. armat se, 497. Eupithem interficit, 522.
 Læstrigones Gigantibus similes, Od. x. 120. Ulyssis naves et socios perdunt, 122.
 Læstrigonia urbs, Od. x. 82. φ. 318.
 Lampetie, Solis boum custos, Od. μ. 132. boves occisas Soli nuntiat, 374.
 Lampus, equus Auroræ, Od. φ. 245.

Lamus, Od. κ . 81.
 Laodamas, Alcinoi filius, provocat Ulyssem ad certamen, Od. β . 145.
 Lapithæ, Il. μ . 128.
 Larissa, Il. ϵ . 301.
 Larus, avis, Od. ϵ . 51.
 Latona, Dianam in Ortygia parit, Hymn. 1. in Apoll. 16. Apollinem parturiens, terras multas adit, 45. a Delo petit, ut filii sit locus natalis, 51. iusjurandum jurat, 85. gravibus doloribus configitur, 91. Apollinem parit, 116.
 Leda, Od. λ . 297. Hymn. 1. in Jovis Pueros 3.
 Leicrius Mentorem increpat, Od. β . 242. Ithacensium concilium solvit, 257. a Telemacho interficitur, χ . 294.
 Leiodes vates, Od. ζ . 144. arcum tendere nequit, 149. prociis prædicit interitum ex arcu, 153. ab Antinoo objurgatur, 167. supplex orat Ulyssem, χ . 310. occiditur, 328.
 Lelantius campus, Hymn. 1. in Apoll. 220.
 Leleges, Il. κ . 429.
 Lemnus, insula, Od. β . 283. 294.
 Lesbus, insula, Od. γ . 169.
 Leucippus, Hymn. 1. in Apoll. 212.
 Leucothea Ulyssi opem fert, Od. ϵ . 333.
 Libya, Od. δ . 85.
 Linguarum sectio, Od. γ . 332.
 Litæ, Il. ι . 498.
 Locri, Il. β . 527.
 Lophophagi populi, Od. ι . 84. Ulyssis sociis lotum dant, 93.
 Lotus, herba, ejus vis, Od. ι . 94.
 Lucinæ specus, Od. τ . 188.
 Luctæ certamen, Od. θ . 126.
 Luna, Hymn. 1. in Mercur. 99. Hymn. in Solem, 6.
 Luscinia, Pandari filia, Od. τ . 518. filium interficit, 522.
 Lycaon Priamides ab Achille vinctus, Il. ϵ . 35. Achilli frustra supplicat, 97.
 Lycia, Il. κ . 430. Hymn. 1. in Apoll. 179.
 Lycii, Il. μ . 330.
 Lyra Mercurii, Hymn. 1. in Mercur. 47.

M

Machaon, Il. β . 732. Menelaum curat, δ . 210.
 Mæonia, Hymn. 1. in Apoll. 179.
 Mæra, Od. λ . 325.
 Magnes, Il. β . 756.
 Maia, Mercurii mater, Hymn. 1. in Mercur. 1. 57. 89. Mercurium increpat, 155.
 Mala opera non recte succedunt, Od. θ . 329.
 Malca, promontorium, Od. γ . 287. δ . 514. ι . 80.
 Malis alienis ridere, Od. ν . 547.
 Malo senescunt cito homines, Od. τ . 360.
 Malorum sibi homo causa, Od. α . 7.
 Mantius, Od. α . 249.
 Marathon, Od. κ . 80.
 Maron, sacerdos Apollinis, Od. ι . 197.

Mars vulneratur a Diomede, Il. ϵ . 855. saucius apud Jovem expostulat, 872. a quo objurgatur, 887. audita morte filii irascitur, α . 113. Vulcani lectum dedecorat, Od. θ . 269. Vulcani vinculis capitur, 296. a Vulcano deridetur, 306. dimittitur, 359. in Thraciam abit, 361. in bello promiscue furit, λ . 536. præpotens, etc. Hymn. in Martem, 1.
 Medeon, Il. β . 627.
 Medon, præco, procorum consilium, de Telemacho interficiendo, audit, Od. δ . 677. Penelopæ nunciat, 698. τ . 412. Procos hortatur ad cœnam, ϵ . 172. a Telemacho servatur, χ . 357. in Ithacensium concilio cædem Procorum describit, α . 442.
 Megapenthes, Menelai filius, Od. δ . 11. craterem Telemacho fert, α . 121.
 Megara, Od. λ . 268.
 Meges, Il. β . 627.
 Melampus, Od. α . 225.
 Melanthius, caprarius, Prociis capras agens, Ulyssi occurrit, Od. ϵ . 212. eum increpat, 217. calce ferit, 233. a Subulco reprehenditur, 239. eum conviciis proscindit, 248. Prociis capras adducit, ν . 172. Ulysses probris incessit, 177. Prociis ignem accendit, ϵ . 181. eos armis instruit, χ . 142. in vincula conjicitur, 189. e trabe suspenditur, 192. a Subulco deridetur, 194. occiditur, 474.
 Melantho, Penelopes ancilla, Ulysses increpat, Od. ϵ . 325. τ . 65. ab Ulyse reprehenditur, α . 536. τ . 70. et a Penelopa, τ . 90.
 Meleagri fata, Il. ι . 525.
 Memnon, Od. λ . 521.
 Mendico pudor inutilis, Od. ϵ . 552.
 Menelaus, Il. β . 586. certamen cum Paride suscipit γ . 97. a Pandaro perfide vulneratur, δ . 104. Pylæmenem interficit ϵ . 576. Adrestum capit ζ . 37. certamen accipere ult eum Hectore η . 94. sed prohibetur ab Agamemnone 109. et Ajax Ulyssi opem ferunt ι . 468. Helenum vulnerat ν . 598. Pisandrum interficit 605. Antilochum hortatur α . 567. Euphorbo indignatur ϵ . 18. eumque interficit 43. Hectori cedit 107. duces cohortatur 246. animatur a Minerva 554. Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684. in ludo irascitur Antilocho ϕ . 569. Græcos ad redeundum hortatur, Od. γ . 141. Filii et filia epulas nuptiales celebrat, ϵ . 3. Telemachum et Pisistratum hospitio excipit, 30. ejus domus splendidissima, 45. 72. labores suos narrat, 78. dolet de Ulyse, 104. 169. cœnam parat, 215. Græcos in equo Trojano describit, 270. quærit ex Telemacho causam itineris, 311. suum aliorumque Græcorum a Troja reditum narrat, 347. 495. Proteique fabulam refert, 364. Telemacho dona promittit, 614. muneribus donatum dimittit, α . 120. 147.
 Menestheus, Il. β . 552. misso Thoota ab Ajacibus petit auxilium μ . 342.

Mentes, dux Taphiorum, Od. α. 105.
 Mentor, Ulyssis socius, Od. β. 225. ε. 68.
 Ithacenses ad Procos cohibendos hortatur, 229. e. Leiocrito reprehenditur, 242.
 Mercurius a Jove mittitur ad Calypso, Od. ε. 29. ad iter se accingit, 44. Calypsus specum adit, 57. 77. Jovis mandatum nunciat, 97. abit, 148. ei ultimo ante somnum libant Phæaces, η. 137. in Vulcani domo cum Apolline colloquitur, 3. 334. 338. Ulyssi ad Circei proficiscenti occurrit, α. 277. et dat herbam Moly, 302. Procorum animas ad inferos deducit α. 1. 10. 90. Priamum convenit, Il. α. 562. et ducit ad Achillem 440. dormientem Priamum monet 683. Jove et Maia natus, Hymn. 1. in Mercur. 3. 13. e. testudine lyram facit, 24. 47. ei canit, 54. 424. Apollinis boves furatur, 73. duas mactat, 116. a matre reprehenditur, 155. ab Apolline capitur, 293. cum eo Jovem adit, 323. Jovis monitu boves ostendit, 402. Apollini lyram tradit, 493. cumque eo in amicitiam redit, 504. 571. ab Apolline donatur imperio in leones etc. 566. Pana gignit, Hymn. in Pana, 35. Diis eum ostendit, 45.
 Mercurialis collis, Od. π. 471.
 Meriones, Il. β. 651. Deiphobum vulnerat π. 535. Harpalionem interficit 648.
 Mesaulius, servus Eumæi, Od. ξ. 449. 455.
 Messena, Od. φ. 15.
 Messeis, Il. ζ. 457.
 Mesthles, Il. β. 864.
 Methone, Il. β. 716.
 Miles ignavus et strenuus, Il. ν. 279.
 Miletus, urbs, Hymn. 1. in Apoll. 180.
 Mimas, mons, Od. γ. 172. Epigram. inscript. Neptuno, 5.
 Minerva, Pandarum adit ad fœdus ejus opera violandum, Il. δ. 751. Diomedem dat robur ε. 1. Martem educit ex acie 29. Venerem deridet 420. ad prælum se parat 719. a Jove pugnandi veniam petit 757. Diomedem alloquitur 799. et jubet cum Marte congredi 825. deliberat cum Apolline de prælio in præsentia reprimendo η. 24. ejus verba ad Jovem 3. 29. Martem colubet α. 124. Martem prosternit φ. 402. et Venerem 423. sumpta Deiphobi forma Hectori persuadet ut cum Achille congrediatur χ. 226. pro Ulyse Jovem orat, Od. α. 43. ad iter se accingit, et in Ithacam defertur, 96. 102. Ulyssis domum adit, Mentæ assimilata, 103. hospitio excipitur a Telemacho, 119. eum eo colloquitur, 158. eum Procos expellere, patremque investigare jubet, 271. avi similis avolat, 319. Mentori assimilata, Telemacho animos addit, β. 268. navem ei sociosque ex Ithacensibus petit, 382. Proci somnum inducit, 395. Telemachum ad iter properandum hortatur, 399. cum eo navem conscendit, 416. Nestorem adeundum monet, γ. 14. apud Nestorem benigne excepta gaudet, 52. Græcis irata contentionem injicit, 135. Telemachum reprehendit, 230. Nestorem ceterosque monet, ut dormitum eant, 331. a Nestore agnoscitur, 377. Nestoris sacris Vol. V.

advenit, 435. aquilæ similis disparet, 371. Iphitimæ assimilata, Penelopen solatur, δ. 795. 825. in concilio Deorum pro Ulyse intercedit, ε. 5. Dymantis filiæ assimilata, Nausicaam de vestibus lavandis monet, ζ. 21. Ulysses caligine cooperit, η. 14. 41. virgini assimilata, Alcinoi ædes ei ostendit, 48. et Areten adeundam monet, 53. Præconi assimilata Phæacas congregat, 3. 7. Ulysses eis gratum reddit, 21. juveni similis Ulyssi apparet, ν. 221. notam se facit, 298. Ithacam ei ostendit, 345. cumque eo de Proci interficiendis deliberat, 372. Ulysses deturpat, ignotumque reddit, 429. Telemachum de redivit monet, α. 10. Ulysses filio se notum facere jubet, π. 167. corpusque ei pulchrum reddit, 174. Ulyssi et Telemacho cum lucerna præt, π. 54. Ulysses solatur, ν. 33. et in Procos animat, 45. Procos dementat, 345. Mentori similis, Ulyssi astat, animumque addit, χ. 205. 224. hirundini similis sedet in tecti trabe, 239. Procorum tela irrita facit, 256. 273. Ulyssi pulchritudinem affundit, ψ. 156. Noctis et Auroræ cursum detinet, 243. Ulysses caligine tectum urbe educit, 371. a Jove eventum seditionis Ithacensium sciscitatur, α. 472. Ulyssi astat, 501. Laerti animos inspirat, 519. bellum dirimit, pacemque et fœdera inter utrosque statuit, 528. 544. cum Jove, de Murium et Ranarum pugna, colloquitur, Batrachom. 172. e. Jovis capite genita, Hymn. 1. in Apoll. 308. Hymn. 2. in Minerv. 4.
 Minos, Od. λ. 567. Jovis confabulator, π. 179.
 Minyeius flumen, Il. λ. 721.
 Moly herba, Od. ε. 302.
 Mors omnibus communis, Od. γ. 236.
 Mortui sepeliuntur, Il. η. 419.
 Mulieribus non fidendum, Od. λ. 455.
 Mulius, Od. π. 422.
 Mures concilium convocant, Batrachom. 102. armant se, 123. cum Ranis confingunt, 202. a Cancris cæduntur, 290. territi aufugiunt, 292.
 Murium victus, Batrachom. 33.
 Mus, apud Lacum, cum Rana colloquitur, Batrachom. 13. Ranæ tergum conscendit, 64. a qua territus exclamat, 76. a Rana dimittitur, 86. et aqua submergitur, 91. 98.
 Musæ Achillem cantu deflent, Od. α. 60. Deorum dona, hominumque ærumnas celebrant, Hymn. 1. in Apoll. 189. ex ipsis sunt Cantores, Hymn. in Mus. et Apoll. 2.
 Musarum invocatio, Il. α. 1. ξ. 484.
 Mycala, Hymn. 1. in Apoll.
 Mycale, Il. β. 869.
 Mycenæ, Od. γ. 504.
 Mycene, Od. β. 120.
 Mycenenses, Il. β. 569.
 Myrmidones, Od. γ. 188. δ. 9. Il. β. 684. in pugnam vadunt π. 257.
 Mysi, Il. α. 278.
 N
 Naiades, Nymphæ, Od. ν. 104.
 Nastes, Il. β. 870.

Naubolides, præstantissimus Phæacum, Od. 3. 117.
 Navium enumeratio, vel Bæotia, Il. 3. 494. sqq.
 Nausicaa, Alcinoi filia, a patre curram petit, Od. 3. 57. cum ancillis vestes ad fluvium lavat, 90. pila ludit, 100. Ulyssi cibum et vestimenta dat, 209. 214. 247. eum ad Alcinoi domum ire jubet, 255. ad urbem revertitur, 2. Ulyssem miratur, 3. 459.
 Nausithous, Od. 3. 7. 62.
 Naxus, Hymn. 1. in Apoll. 44.
 Neæra, Solis uxor, Od. 1. 155.
 Neleus, Od. 3. 409. 2. 280.
 Neoptolemus, Od. 2. 505.
 Neptuni et Jovis verba de muro Græcorum, Il. 3. 446. cum Idomeneo colloquium 2. 218.
 Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiscitur, Il. 3. 10. Ajaces animat 47. Achivos excitat 95. saucios consolat et Achivos animat 159. 365. Jovi irascitur 184. de Ænea conservando consultat 293. Æneam Achilli subducit 321. Achillem consolatur 3. 288. Apollinem ad pugnam provocat 435. Ulyssi infensus, Od. 2. 20. 68. 3. 284. procellam in eum concitat, 3. 291. in eum sævit, 376. Vulcano suadet, ut Martem e vinculis liberet, 3. 344. Peliam et Neleum gignit, 2. 253. Phæacibus indignatur, 3. 129. eorum navem lapidem facit, 162. Heliconi imperat, Epigram. inscript. Neptuno, ver. 2.
 Nericum, oppidum, Od. 2. 376.
 Neritum, mons, Od. 1. 22. 3. 351.
 Neritus, Od. 3. 207. Il. 3. 652.
 Nestor, Il. 3. 601. Achillis et Agamemnonis contentionem componere conatur 2. 247. laudatur ab Agamemnone 3. 570. hortatur milites 3. 66. Græcos objurgat, qui cum Hectore congredi non audeant 123. in periculo versatur 3. 80. fugit cum Diomede 157. ejus consilium de excubiis et cæna, 1. 54. et de pacando Achille 96. surgens noctu Ulyssem adit 2. 132. Diomedem excitat 160. suadet exploratores in hostium castra mittendos 204. antiqua sua facinora commemorat, 2. 667. prodit audito clamore ad spectaculum 3. 1. illi occurrunt saucii 27. Jovem precatur 3. 372. Græcos orat ut hosti resistent 658. de cursu filio præcepta dat 3. 306. cum filiis epulatur, Od. 3. 32. cum Telemacho colloquitur, 68. 102. Græcorum a Troja reditum narrat, 130. Agamemnonis interitum refert, 253. sacrificium Minervæ parat, 417. curram Telemacho parari jubet, 474.
 Nestoris oratio ad milites, Il. 3. 337. verba ad Agamemnonem 2. 315. oratio de sepeliendis mortuis et construendo muro 3. 325.
 Niobæ fabula, Il. 2. 602.
 Nireus Græcorum formosissimus, Il. 3. 671.
 Nisa, Il. 3. 508.
 Nisus, Od. 3. 126.
 Noëmon, Od. 3. 386. 2. 630.
 Notus et Zephyrus, navibus maxime perniciosi, Od. 1. 289.
 Nysæium, Il. 3. 153.

O

Oceanus, Od. 2. 638. 2. 11.
 Œchalia, Il. 3. 750. Od. 3. 221.
 Ogygia insula, Od. 3. 244.
 Olenia, Il. 3. 617. 2. 756.
 Olenus, Il. 3. 639.
 Olympus, mons, Od. 2. 514.
 Onchestus, Neptuni lucus, Hymn. 1. in Apoll. 250. Il. 3. 506.
 Orchomenus, Il. 3. 605. Od. 2. 283.
 Orci galea, Il. 3. 845.
 Orestes patrem ulciscitur, Od. 2. 30. 298. 3. 306.
 Orestides Nymphæ, Il. 3. 420.
 Orion ab Aurora amatus, Od. 2. 121. à Diana peremptus, 123. ab Ulysse conspicitur apud inferos 2. 571.
 Orion stella, Od. 2. 274.
 Orsilochus, Alpei filius, Od. 3. 489. 2. 187.
 Orsilochus, Idomenei filius, Od. 3. 260.
 Ortygia insula, Od. 2. 123. 2. 403. Hymn. 1. in Apoll. 16.
 Otus, Od. 2. 307.

P

Pallantis filia Luna, Hymn. 1. in Mercur. 100.
 Pandari filia, Od. 2. 66. a Venere enutritæ, 68. ab Harpyiis abreptæ, 77.
 Pandarus, Il. 3. 827. Menelaum perfide vulnerat, 2. 104. a Diomede interficitur 2. 290.
 Paphos, insula, Od. 3. 563. Hymn. 1. in Ven. 59.
 Parca, Od. 3. 197. Hymn. 1. in Mercur. 549.
 Parcam nemo evitat, Od. 2. 29.
 Paris in prima acie se ostentat, Il. 3. 16. trepide refugit 32. ab Hectore objurgatus 38. cum Menelao se congressurum suscipit 58. armatur 327. certat cum Menelao 345. a Venere ex prælio surripitur 380. ab Helena objurgatur 428. ex prælio elapsus cum Helena conjungitur 457. negat reddere Helenam 3. 355. Diomedem vulnerat 2. 368. et Machaonem 507. ut et Eurypylum 582. Euchenorem interficit 2. 668.
 Parnassus, mons, Od. 3. 393.
 Parthenius, Il. 3. 854.
 Patria et parentibus nihil dulcius, Od. 1. 54.
 Patrocli animam videt Ulysses, Od. 2. 467.
 Patroclus ad Achillem revertitur, Il. 2. 405. Achillem orat ut se saltem in prælium mittat, 2. 20. armatur 130. Myrmidonas cohortatur, 269. cum suis multis Trojanorum interficit, 284. 398. 693. Ajaces hortatur, 556. Cebrionem interficit, 737. circa Patrocli corpus fit acie prælium, 3. 274. 415. 543. Achilli in somnis apparet, 3. 62. rogus illi construitur, 161. Patrocli sepulchrum 256. cursus equitum in funere Patrocli, 362. victoribus præmia dantur, 556.
 Pauperes a Jove sunt, Od. 3. 208. 3. 58.
 Pelasgi, Od. 3. 177.
 Pelias, Neptuni filius, Od. 2. 253.
 Pelias hasta, Il. 3. 390.
 Pelium, Il. 3. 757.
 Peloponnesus, Hymn. 1. in Apoll. 250. 290. 419.

- Penelens Isonem perimit, Il. §. 486.
 Penelope, audito Phemii cantu, e thalamo descendit, Od. α. 328. a Telemacho reprehensa, revertitur, et Ulyssem deflet, 360. 363. Procos dolo ludit, β. 93. propter Telemachi discessum, luget, δ. 703. 719. Minervæ supplicat, 761. et ab eo solatio afficitur, 795. 840. Procis se ostendit, α. 409. Antinoum increpat, 417. Telemachum reversum amplectitur, ε. 38. cum eo et Theoclymeno colloquitur, 100. medicum Ulyssem accersi jubet, 508. e thalamo descendit ad Procos, σ. 205. Telemachum reprehendit, 214. ab Eurymacho laudatur, 244. a Procis dona accipit, 301. Melantho ancillam objurgat, τ. 90. cum Ulysse ignoto colloquitur, 103. Eurycleam eum lavare jubet, 557. Ulyssi somnium suum refert, 535. Dianæ supplicatur, υ. 60. Arcus certamen Procis proponit, φ. 1. 73. Antinoum reprehendit, 312. Eurycleæ, reditum Ulyssis nuntiati, non credit, ψ. 11. 81. Ulyssem non agnoscens, a Telemacho reprehenditur, 96. Ulyssem tandem agnoscit, et amplectitur, 205. cumque eo colloquitur, 209. 256. 301.
 Percote, Il. β. 835. α. 548.
 Peribœa, Od. υ. 57.
 Periclymenus, Od. λ. 285.
 Phæaces, populi, Od. ζ. 4. navigationis peritissimi, η. 108. θ. 247. 253. cursu, saltu, etc. præstant; ι. 247. 253. eorum principes duodecim, 390. Ulyssi dona dant, 399. eorum naves præstantissimæ, 556. eorum navis in saxum convertitur, ς. 163.
 Phæstus, promontorium, Od. γ. 296.
 Phaëthon, equus Auroræ, Od. φ. 246.
 Phaëthusa, Solis boum custos, Od. μ. 132.
 Pharmacum Helenæ, discutiens tristitiam, Od. δ. 220.
 Pharus, insula, Od. δ. 355.
 Pheidon, Thesprotorum rex, Od. §. 316. τ. 287.
 Phemius canit reditum Achivorum, Od. α. 325. reprehensus a Penelope, 337. canit procis, ε. 263. Ulyssi supplicat, χ. 343. ab Ulysse et Telemacho servatur, 355. 371.
 Phæra, Od. γ. 488.
 Pherenses, Il. β. 711.
 Phidippus, Il. β. 678.
 Philoctetes, Od. γ. 190. arcu peritus, θ. 219.
 Philætius, bulbucus, Od. υ. 185. cum Ulysse ignoto colloquitur, 199. Ulyssem agnoscens amplectitur, 224. fores aulae claudit, 389. Procorum nonnullos interficit, χ. 268. 285.
 Philomelides, Od. δ. 345. ε. 134.
 Phlegyæ, populi, Hymn. 1. in Apoll. 278.
 Phocæ, Od. θ. 404.
 Phocenses, Il. β. 517.
 Phœnices, populi, re nautica celebres, Od. α. 414.
 Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone, Il. ι. 432.
 Phorcynis portus, Od. η. 96.
 Phorcys, Il. β. 862.
 Phrontis naucleri obitus, Od. γ. 276.
 Phthia, Od. λ. 495. Il. ι. 480.
 Pieria, mons, Od. ε. 66. Il. §. 226.
 Pilæ lusus, Od. θ. 372.
 Piræus, Telemachi socius, Od. α. 539. Telemachi jussu Theoclymenum hospitio excipit, 545. υ. 572. Telemachum alloquitur, ε. 74.
 Pirihoüs, Od. λ. 650. ε. 296.
 Pisenor, præco, Od. β. 38.
 Pisistratus, Od. γ. 36. 400. Telemachum hospitio excipit, 37. cum eo ad Lacedæmonem curru vehitur, δ. 1. Menelaum alloquitur, 155. 190. Pylum revertitur, α. 195. 216.
 Pleiades, Il. σ. 486. Od. ε. 272.
 Poculum Achillis, Il. α. 225.
 Podalirius, Il. β. 732.
 Podarces, Il. β. 704.
 Polites, Ulyssis socius, Od. α. 224.
 Pollux, Od. λ. 299. Hymn. 1. in Jovis Pueros, 1. Hymn. 2. in eosdem, 5.
 Polycasta, Nestoris filia, Telemachum lavat, Od. γ. 464.
 Polycor, Od. ε. 207.
 Polydamas consilium dat de fossa Græcorum transeunda, Il. μ. 60. prodigium interpretatur et consilium dat, 212. Hectorem objurgat, ν. 755. Prothoënore interficit, §. 448. urbem petendam suadet, σ. 255. cui Hector contradicit, 285.
 Polydamna, Od. δ. 228.
 Polyphemus, Cyclops, Neptuni filius, Od. α. 70. ι. 187.
 Polyphides, vades, Od. α. 252.
 Polypætes, Il. β. 740. et Leontius, μ. 129.
 Pontonous, præco, vinum distribuit, Od. η. 182. η. 53. sedem ponit Cantori, ζ. 65.
 Portentum draconis, qui passeris devoravit, Il. β. 309.
 Præctum, Il. β. 835.
 Præmium vinum, Od. α. 235.
 Priami urbs, consilio Ulyssis capta, Od. ζ. 230.
 Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis, Il. γ. 161. a præcone vocatur ad fœdus feriendum, 250. in urbem redit, 505. Trojanos alloquitur, η. 268. militibus portum aperire jubet, ε. 527. Achillem conspicatus, Hectorem orat ne cum illo congrediatur, χ. 38. Hectorem luget, 412. uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert, α. 194. dona sumit, quæ ferat Achilli 229. filios objurgat, 247. Jovem orat, 308. Achillem convenit, 477. eique supplicat, 486. in urbem vehit corpus Hectoris, 707.
 Proci, domum Ulyssis ingressi, epulantur, Od. α. 144. Phemii cantu delectantur, 151. 325. strepitum per domum faciunt, 365. δ. 768. ε. 360. σ. 398. Telemachum admirantur, α. 381. σ. 409. υ. 268. domum abeunt, α. 424. Telemachum derident, β. 324. 331. ante Ulyssis ades ludunt, δ. 625. ε. 167. Telemacho cædem moliantur, δ. 659. 669. 771. 842. parant naves ad insidias ei struendas, 778. in insidiis locant se, 847. re infecta redeunt, α. 351. nova ineunt consilia, 361. Ulyssis et Iri certamine delectantur, σ. 40. 70. 99. mirantur Penelopæ pulchritudinem, 211. ei dona afferunt, 290. Telemacho cædem

- struentes, sinistro omine deterrentur, v. 241. convivium parant, 250. malis rident alienis, 347. portentis diris circumdantur, 348. etc. Telemachus, ob hospites, de risui habent, 373. Ulyssis arcum frustra tentant, c. 144. 184. 245. eorum cædes incepta, γ. 8. armant se, 146. omnes interfecit, 383. eorum animæ ad inferos deducuntur, ω. 1. corpora sepeliuntur, 416.
- Procorum numerus Od. τ. 245.
- Procris, Od. λ. 320.
- Prodigium, Il. λ. 53. μ. 200.
- Proserpina, Od. z. 491. 494. ejus lucus, 509.
- Protesilaus, Il. β. 698.
- Proteus, Od. δ. 385. e mari egreditur, 450. Menelai insidiis captus, in varias species sese transformat, 455. cum Menelao colloquitur, 461. etc. mare subit, 570.
- Prothous, Il. β. 758.
- Psyria insula, Od. γ. 171.
- Pudor mendico non bonus, Od. ε. 347.
- Pygmaei, Il. γ. 6.
- Pylæmenes, Il. β. 851. occisus, ε. 576.
- Pylis, Il. β. 591.
- Pylus urbs, Od. γ. 4. 485.
- Pyriphlegethon, fluvius infernalis, Od. z. 513.
- Pythius, Apollo, Hymn. 1. in Apoll. 573.
- Pytho, Dracæna, ibid. 372.
- R
- Rana Muris genus sciscitatur, Batrachom. 13. per lacum tergo eum portat, 64. Hydro territus, eum dimittit, 83. in Ranarum concilio se excusat, 145.
- Ranæ concilium vocant, Batrachom. 133. armant se, 160. cum muribus pugnant, 202. a Jove auxilio juvantur, 262. 284.
- Ranarum victus, Batrachom. 53.
- Regis probi felicitas, Od. τ. 109.
- Rhadamanthus, Od. δ. 564. τ. 324.
- Rhea, dea, Hymn. 1. in Apoll. 93. Hymn. 1. in Venerem, 43. Hymn. in Junonem, 1.
- Rhenæa insula, Hymn. 1. in Apoll. 44.
- Rhesus, Il. z. 435. a Diomede trucidatur, 495.
- Rhethrum, portus, Od. α. 186.
- Rhodii, Il. β. 634.
- Ridere malis alienis, Od. υ. 547.
- S
- Sacrorum faciendorum ritus, Od. γ. 450. λ. 23. μ. 356. ξ. 422.
- Salaminenses, Il. β. 557.
- Salmoneus, Od. λ. 235.
- Same, insula, Od. α. 246.
- Samothracia, Il. γ. 12.
- Samus, Od. α. 29.
- Sangarus, Il. γ. 187.
- Sarpedon, Il. β. 876. a Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat, ε. 684. Glaucum ad prælium hortatur μ. 310. muri pinnam abruptit, 392. cum Patroclo congregitur, τ. 426. et ab eo interficitur, 480. circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565.
- Satniois flumen, Il. γ. 87.
- Scamander, Il. β. 465.
- Scandea, Il. z. 268.
- Scheria, insula, Od. ι. 54. ζ. 8.
- Schœnus, Il. β. 497.
- Scolus, Il. β. 497.
- Scylla, Od. μ. 73. sex Ulyssis socios devorat, 245.
- Scyros, insula, Il. ι. 664. τ. 526.
- Scyrus, Od. λ. 508.
- Senum mos est molliter dormire, Od. ω. 254.
- Siculi, populi, Od. υ. 583.
- Sidonia, Od. γ. 285.
- Sidonii, Od. δ. 84.
- Similem ad similem ducit Deus, Od. ρ. 218.
- Simois, Il. ε. 774.
- Sintia, populi, Od. θ. 294.
- Sipylus, Il. ω. 615.
- Sirenes, omnes homines mulcent, Od. μ. 39. Ulyssi canunt, 183.
- Sisyphus, Od. λ. 592.
- Sol diis hominibusque lucet, Od. γ. 2. Hymn. in Solem, 8. videt et audit omnia, λ. 108. μ. 323. ejus genus, Hymn. in Solem, 1.
- Sol Vulcano nuncium fert de Marte et Venere, Od. ζ. 269. apud Deos de bobus occisis conqueritur, μ. 376. Pythona draconem interfectam putrefacit, Hymn. 1. in Apoll. 374.
- Solis boves et oves, Od. α. 128. 262. ab Ulyssis sociis mactantur, 355.
- Solis defectio, Od. υ. 356.
- Solis portæ, Od. ω. 12.
- Somni portæ, Od. τ. 562.
- Somnia, alia irrita, alia veri præsaga, Od. τ. 564.
- Somnus, laborum et solitudinum omnium requies, Od. υ. 85. γ. 342.
- Somnus nimius, molestus, Od. α. 393.
- Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat, ζ. 242. Neptunum incitat, 353.
- Sparta, Od. λ. 459. γ. 412.
- Sperchius fluvius, Il. ρ. 174.
- Stercorationem Homero notam observat Victorius, Od. α. 226.
- Sternutatio, boni ominis, Od. ε. 541.
- Sthenelus, Il. β. 564. Agamemnoni asperius respondet, z. 403.
- Stygia aqua, Od. z. 514. jusjurandum gravissimum, ε. 185. Hymn. 1. in Apoll. 85.
- Sunium, promontorium, Od. γ. 278.
- Syria, insula, Od. α. 402.
- T
- Tænarus, Hymn. 1. in Apoll. 412.
- Talis ludunt Proci, Od. α. 107.
- Talhybius, Il. α. 320.
- Tantalus, Od. λ. 581.
- Taphii, populi, Od. α. 181. α. 426.
- Tarne, Il. ι. 44.
- Tartarus, Hymn. 1. in Mercur. 256. 574.
- Taygetus, mons, Od. ζ. 103. Hymn. 2. in Jovis Pueros, 4.
- Telemachus Minervam Mentæ assimilatam hospitio excipit, Od. α. 119. et cum ea colloquitur, 156. etc. matrem reprehendit, 345. cum Prociis colloquitur, 367. etc. cubitum it, 425. Achivos convocat, β. 6. infortunia sua in concilio exponit, 40. 150. navem petit, 212. Minervam precatur, 260. Prociis minatur, 315. ab Euryclea viatica petit, 349. navem parat, sociosque congregat, 389. 391. navem conscendit, 416. Pylum advenit, γ. 4. a Minerva animatur, 13. 25. apud Nestorem amice excipitur, γ. 34. cum Nestore colloquitur, 75. 247. etc. a Minerva reprehenditur, 229. cum Pisistrato curram conscendit, 481. Lacedæmonem advenit, δ. 1. Menelai ædes admiratur, 44. 71. a Menelao be-

- igne excipitur, 47. ab Helena agnoscitur, 143. cum Menelao colloquitur, 315. etc. Pisistratum de reditu monet, α. 46. a Menelao petit, ut se dimittat, 65. 87. muneribus donatur, 113. 125. currum conscendit, 145. accepto Aquilæ augurio, abit, 182. Pisistratum alloquitur, 195. socios hortatus, Minervæ sacra facit, 222. 258. cum Theoclymeno colloquitur, 265. eumque in navem suscipit, 282. a Pylo solvit, 287. Ithacam redit, 494. Theoclymenum allocutus, accipitris omen conspiciat, 524. Theoclymenum Piræo commendat, 538. ad Eumæum divertit, 554. cum eo et Ulysse ignoto colloquitur, π. 30. etc. Eumæum ad Penelopen mittit, 150. Ulyssum agnoscens amplectitur, 213. Procorum numerum recenset, 245. et de eorum cæde cum Ulysse deliberat, 256. Eumæum reversum interrogat, 460. ad urbem proficiscitur, ε. 26. a Penelope de itinere interrogatur, 41. Piræum dona Menelai servare jubet, 78. Penelopæ itineris successum refert, 107. Ulyssi mendicium cibum dat, 342. Eumæum reprehendit, 392. et Antinoum, 396. ad Penelopes sermonem sternuit, 541. Eumæum dimittit, 599. Ulyssum cum Iro certaturum animat, α. 60. Penelopæ de hoc certamine respondet, 225. Procos reprehendit, 404. cum Ulysse arma in thalamum deponit, π. 31. Parietes domus lucentes observat, 36. Eurycleam de hospite interrogat, υ. 128. ad concionem it, 146. Ulyssi dat cibum et potum, 257. Otesippum increpat, 303. Agelao, de matris nuptiis, respondet, 358. securus statuit, et Ulyssis arcum tentat, ε. 120, 124. arcum deponit, 136. matrem alloquitur, 344. arcum Ulyssi dari jubet, 369. Ulyssis nutu monitus, se accingit, 431. Amphinomum interficit, π. 91. Patri arma affert, 112. thalami januam claudi jubet, 157. Procorum nonnullus interficit, 267. 284. 294. Phegium et Medonta servandos monet, 356. Eurycleam vocat, 395. cum famulis domum verrit, 454. ancillas impudicas suspendit, 465. matrem reprehendit, ς. 96. cum Ulysse de Ithacensium ira evitanda consulit, 123. cum Ulysse et famulis urbe egreditur, 371. apud Laërtem convivium parat, ω. 562. fortem se præstiturum patri pollicetur, 509. cum Ulysse Ithacenses aggreditur, 525.
- Telemus Cyclopi vates, Od. ι. 508.
 Temese, urbs, Od. α. 184.
 Tenedos, Od. γ. 159.
 Tenedus, insula, Il. ι. 35.
 Terea mons, Il. β. 829.
 Testudinem in lyram aptat Mercurius, Hymn. 1. in Mercur. 46.
 Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit, Il. δ. 266. ab Hectore vulneratur, 324. Imbrum interficit, π. 170. et Clitum α. 444. ejus arcus divinitus frangitur 462.
 Thalpius, Il. β. 620.
 Thamyris fabula, Il. β. 595.
 Thaumacia, Il. β. 716.
 Thebæ, Il. π. 286.
 Thebæ conditæ, Od. λ. 262.
 Themis Junoni propinat, Il. α. 87.
 Themis, Dea, Hymn. 1. in Apoll. 94. Hymn. in Jovem 2.
 Theoclymenus, vates, ad Telemachi navem confugit, Od. α. 223. 256. ejus genus, 225. rogat, ut in navem suscipiatur, 277. augurium interpretatur, 531. hospitio excipitur a Piræo, 545. ε. 84. υ. 372. Penelopæ de Ulyssis reditu vaticinatur, ε. 151. Procis malum imminens prædicit, υ. 350. exit ædibus Ulyssis, 371.
 Thersitæ garrulitas, Il. β. 212.
 Theseus, Od. λ. 321. 650.
 Thesproti, populi, Od. ζ. 315. 316.
 Thetidis verba ad Achillem, Il. α. 414.
 Thetis, audita Achillis morte, mari egreditur, Od. α. 47. certamina funebria ei instituit, 85. Vulcanum cadentem suscipit, Hymn. 1. in Apoll. 319.
 Thetis Jovem interpellat pro filio, Il. α. 505. Iugens Nereidas alloquitur α. 52. Achillem interrogat 73. Achilli arma promittit a Vulcano 127. Vulcanum adit 369. et orat ut Achilli fabricentur arma 430. Vulcani arma affert Achilli π. 8.
 Thisbe, Il. β. 502.
 Thoas, Od. ζ. 499. Il. β. 638. Pirum interficit δ. 527.
 Thoosa, Polyphemi mater, Od. α. 71.
 Thracia, Il. ι. 72. Od. δ. 361.
 Thraces, Il. δ. 535.
 Thrasymedes, Nestoris filius, bovem occidit, Od. γ. 448.
 Thryæssa civitas, Il. λ. 710.
 Thyestes, Od. δ. 517.
 Thymbra, Il. π. 430.
 Tiresias, vates cæcus, Od. π. 492. solus ex umbris sapiens, 494. Ulyssi apparet, λ. 90. de reditu ei monita dat, et futura prædicit, 99. docet eum qua ratione ab umbris agnoscatur, 245. Orci domum subit, 249.
 Titanes, Il. ζ. 279.
 Titaresius fluvius Peneo non miscetur, Il. β. 751.
 Tithonus, Od. ε. 1. ab Aurora raptus, Hymn. 1. in Ven. 219.
 Tityus, Terræ filius, Od. η. 324. a vulturibus laniatur, ι. 577.
 Tlepolemus, Il. β. 657. pugnat cum Sarpedone, ι. 627.
 Tmolus mons, Il. β. 866.
 Trinacria, Solis insula, Od. λ. 106. μ. 127.
 Triopus, Hymn. 1. in Apoll. 213.
 Trojæ excidium a Demodoco cantatum, Od. δ. 514.
 Trojanæ Minervæ supplicant, Il. ζ. 286.
 Trojani et Græci fœdus paciscuntur, Il. γ. 264.
 Trojani Græcorum murum adoriuntur, Il. μ. 80. fugiunt, ζ. 506. magnam cædem faciunt, ε. 327. fugant Achivos, ε. 595.
 Trojanorum et Græcorum incessus in prælium Il. γ. 1. conflictus, δ. 448. λ. 70.
 Trojanorum cædes, Il. ζ. 6. excubiae ε. 550. concio α. 247. pugna ad naves acerrima α. 686.
 Tydides in equo Trojano, Od. δ. 280.
 Typhaon ex Junone ortus, Hymn. 1. in Apoll. 306. 352.
 Tyro, Od. β. 120. λ. 234.

V

- Venter multorum malorum causa, *Od.* ε 286. 474.
- Ventos quatuor in Ulyssem excitat Neptunus, *Od.* ε. 295. 296. ventos utre inclusos Ulyssi dat *Eolus*, ζ. 19.
- Venus Paridem ex prælio surripit, *Il.* γ. 380. Helenam alloquitur 389. et illi irascitur 413. Helenam ducit ad Paridem 428. Æneam subducit ex acie ε. 311. vulneratur a Diomede 335. de eo apud Dionem conqueritur 375. a Minerva deridetur 420. et Apollo Hectoris corpus a putredine prohibet ϕ. 185.
- Venus cum Marte deprehenditur a Vulcano, *Od.* ζ. 296 a Vulcano liberata, Paphum abit, 362. Pandari filias enurit, υ. 68. nuptias iis petit a Jove, 73. Anchisis tugurium adit, 75. eumque alloquitur, 107. cum eo concumbit, 167. ex somno eum suscit, 177. filium ei pollicetur, Æneamque nomen imponit, 197. Anchisen monet, ne cui rem revelet, 282. in cælum abit, 292. Venus, ex mari ab Horis suscepta, *Hymn.* 2. in Venerem, 5. ornata, 6. et ad Deos ducta, 14.
- Vinum suavissimum et generosissimum, *Od.* ι. 196. Vinum varie homines afficit, ξ. 464. γ. 122. Centaurum labefecit, ρ. 295.
- Ulysses, *Il.* β. 631. γ. 191. Chryseidem patri tradit α. 450. Achivos a dicens coërcet β. 182. Thersite garrulitatem coërcet 246. milites ad prælium hortatur 278. Agamemnoni respondet δ. 354. ejus oratio ad Achillem de reintegranda pace cum Agamemnone ι. 225. Diomedem hortatur ad prælium λ. 312. ab hostibus circumvenitur 403. a Soco vulneratur 434. at illum interficit 456. suadet ut ante prælium cibum capiant milites γ. 155. quod et Achilli suadet 215. cum Ajace cursu certat ϕ. 754.
- Ulysses maximis erroribus jactatus, plurimos dolores passus, *Od.* α. 1. sui socio-rumque reditus cupidissimus, 5. 13. a Calypso detentus, 14. 55. ζ. 558. summo Patriæ revisendæ desiderio affectus, α. 57. ejus reditus a Neptuno impeditus, 74. ad Trojam consiliis præstantissimus γ. 120. verberibus cæsus, urbem Trojanam dolose ingreditur, δ. 244. ubi ab Helena sola agnoscitur, 250. in equo Trojano Anticlum cohibet, ne Græcos prodai, 271. 287. in Lesbo, cum Philomelide certat, 342. ε. 135. invitus a Calypso detentus, in litore sedet perpetuo lugens, mareque intuens, ε. 82. 151. cum Calypso de reditu colloquitur, 172. et cibum sumit, 200. Calypso monitu ratem sibi compingit, 243. ab ea dimittitur, 263. navigat, sidera observans, 270. a Neptuno conspiciatur, 282. procella ingruente, sortem suam luget, 298. rate excussus, mari submergitur, 315. 319. ratem repetit, fluctibusque et ventis jactatur, 324. a Leucothea vittam accipit, 351. rate penitus confracta, ligno uni insidens rehuit 370. dies et noctes duot, fluctibus jactatur, 388. terram tandem videt, 392. fluctumque et scopulorum pericula difficillime elapsus, litus attingit, 452. Leucotheæ vittam in flumen remittit, 459. terram osculatur, 463. arbustum ingressus foliis tegit se, 476. somno experrectus, arbusto egreditur, ζ. 127. Nausicaæ et ancillis se ostendit, 137. Nausicaæ supplicat, 148. ab ea vestitu donatur, 214. flumine lotus vestibusque indutus, Nausicaæ admirationem movet, 237. cibo reficitur, 248. Minervæ supplicat, 323. nebula septus a Minerva, ad Alcinoi ædes perducitur, γ. 14. 37. 82. earum splendorem miratur, 83. 134. ingressus, Areten supplex orat, 142. ab Alcino benignè excipitur, 167. et ab ipso dimissionem petit, 222. interrogatus, Aretæ suos labores narrat, 241. septennium in insula Ogygia detentus, 259. cum Alcino colloquitur, 302. dormitum it, 343. Phæacibus admirationem movet, γ. 17. Demodoci cantu dolet, 83. ad certamen provocatus, Euryalum reprehendit, 165. disco omnes superat, 186. Phæacibus vires suas ostentat, 202. Phæacum tripudium miratur, 264. 383. Demodoci cantu delectatur, 368. ab Eurvalo ense donatur, 403. muneribus donatur et a Phæacibus, 417. υ. 16. item ab Aretæ, γ. 441. Nausicaæ gratias agit, 463. Cantori cibum mittit, 474. Demodoco Trojanum excidium canente, lachrymas fundit, 521. ab Alcino interrogatus, erroris sui historiam refert, ι. 1. Ithacæ describit, 25. Ciconum urbem depopulatus, ab ipsis deinde prælio superatur, 40. 47. procella affligitur, 67. Terram Loto-phagorum appellitur, 84. indeque ad Cyclopas, 106. cum sociis duodecim, Polyphemi antrum ingreditur, 195. 216. cum eo colloquitur, 258. vinum ei dat, 353. 360. nomen sibi fingit Outin, 366. Cyclopi oculum eruit, 380. seipsum et socios sub ovibus celat, 425. Cyclopi insultat, 475. 502. ad cæteros socios revertitur, 543. Æoliam advenit, ζ. 1. ab Æolo amice excipitur, 14. ventisque utre inclusis donatur, 19. ad eum iterum delatus, insula expellitur, 72. 76. Læstrygoniam advenit, 81. ubi naves sociosque plurimos amittit, 118. 132. ad Æxam, Circes insulam, venit, 135. cervum configit, 161. socios animat, 172. sociorum partem ad Circes ædes mittit, 208. Circe aditurus, a Mercurio accipit Moly, 302. Circes ædes ingressus, cum ea colloquitur, 356. 385. lavatur, ciboque reficitur, 560. 371. ad navem redit, 407. reliquosque socios inde ad Circe ducit, 446. Circe de reditu consulit, 485. 501. socios ad iter instituendum hortatur, 547. ad Cimmerios appellitur, λ. 13. mortuis sacra facit, 24. Elpenoris umbram videt et alloquitur, 51. 56. matris animam videt, 84. Tiresiæ umbram consult, 90. matrem alloquitur, 162. et amplecti frustra conatur, 203. umbras alias complures videt, 254. etc. ab Alcino discedendi copiam petit, 353. cum Agamemnonis anima colloquitur 395. cum Achilles, 476. Ajacem videt, 542. et alloquitur, 552. videt Minoem, 567. Orionem, 571. Tityum, 575. Tantulum. 581. Sisyphum, 592. cum Hercule colloquitur, 614. ad navem redit, 635. ad Circes insulam reversus, Elpenori exequias facit, μ. 8. cum

Circe de futuro itinere colloquitur, 36. navem conscendit, 145. Sociis Circes et Tiresiæ vaticinia exponit, 154. 271. ad Sirenum insulam appulsus, sociorum auribus ceram indit, 166. 173. Sirenum cantum audire cupit, 192. socios animat, 207. armat se, 226. Scyllam et Charybdin effugit, 260. ad Solis insulam appulsus, socios monet, ne Solis pecora violent, 271. 297. 320. Solis bobus occisis, luget 370. nave confracta, malo et carinæ insidens vehitur, 425. 444. ad Charybdin iterum deferitur, 450. capritico suspensus servat se, 432. ad Calypso insulam appellitur, 447. Ithacam redire vehementer cupit, v. 30. abiturus Alcinooum alloquitur, 37. et Aretam, 58. Phæacum nave dormiens Ithacam deferitur, 79. 95. terræ exponitur, 119. patriam non agnoscens, luget, 199. 219. Phæacum dona recenset, 217. cum Minerva pastori assimilata, colloquitur, 227. eam agnoscens alloquitur, 311. patria agnita, terram osculatur, 354. Nymphis supplicat, 355. cum Minerva de procorum cæde deliberat, 372. in senem mendicem ab ea transformatur, 429. Eumæum adit, §. 1. canum ingruentum furorem evitans, humi sedet, 30. ab Eumæo benigne exceptus, gaudet, 48. 51. cibo et potu donatur, 79. 109. cum Eumæo colloquitur, 114. etc. ex Creta se ortum fingit, historiamque commentitium refert, 199. lænam petit, 460. in pellibus decumbit, 520. cum Eumæo cenat, α. 500. eum alloquitur, 306. de patre et matre querit, 346. Eumæi genus et fortunas exquiri; 382. jentaculum parat, π. 1. Telemachum advenientem audit, 5. ei assurgit, 42. de procis eum interogat, 90. a Minerva monitus, Telemacho notum se facit, 186. 202. eum osculatur, 190. cumque eo de procis interficiendis consultat, 235. etc. ad urbem ire cupit, ς. 17. 194. cum Eumæo, baculo innitens, proficiscitur, 200. a Melanthio insultatur, 215. cum Eumæo ad ædes suas pervenit, 260. ab Argo cane agnoscitur, 291. de eo Eumæum interogat, 305. domum ingreditur, 336. Telemacho gratias agit, 354. apud Procos mendicat, 365. ab Antinoo petit, 414. ab eo scabello feritur, 462. procos alloquitur, 467. ab Eumæo ad Penelopen accersitur, 551. Penelopi responsum mittit, 560. ab Iro lacessitur, σ. 25. procos alloquitur, 51. se accingit, 65. cum Iro certat, 88. eum humi sternit, 97. et per vestibulum pede extrahit, 99. cibo et vino donatus, Amphinomum alloquitur, 123. in Trojam abiens, uxori monita dat, 256. procos a Penelope delusos videns, gaudet, 280. ancillas alloquitur, 311. a Melanthio objurgatur, 325. eam increpat, 336. lampadibus lucem præbet, 342. ab Eurymacho lacessitur, 349. et scabello petitur, 393. cum Telemacho arma in thalamum deponit, τ. 31. a Melanthio iterum objurgatur, 65. eam reprehendit, 70. a Penelope interrogatus, fictam historiam refert, 172. eam miseratus, dolo lachrymas occultat, 210. Ulyssis ad Trojam euntis vestitum depingit, 225. ejusque præconem, 244. Ulysses reversuram esse as-

serit, 270. 300. ab Euryclea, eum lavante, ex cicatrice agnoscitur, 392. ab avo Autolyco nominatur, 409. ad Parnassum proficiscitur, 413. cum Autolyçi filiis it venatur, 429. ab apro vulneratur, 449. eum occidit, 452. incantatione sanatur, 457. Eurycleam cohibet, ne se prodat, 479. lavatur, 505. Penelopes somnium interpretatur, 555. ad arcus certamen procis proponendum eam hortatur, 585. cubile sibi ipse sternit, ν. 1. cor suum alloquitur, 17. anxie secum de procorum cæde deliberat, 24. 28. a Minerva solatio afficitur, et in somnum vertitur, 30. 54. uxoris flentis vocem audit, 92. a Jove signa poscit, 97. de procorum insolentia conqueritur, 169. a Melanthio convitiis proscinditur, 177. Bubulcum alloquitur, 226. a Telemacho ad limen collocatur, 257. a Ctesippo bovis pede petitur, 299. Sardanium risum edit, 302. ab Euryto arcum accipit ϕ. 30. ei dat ense, 34. Telemachum nutu prohibet ne arcum tendat 129. domo egressus, Eumæo et Philæto se notum facit, 190. a flendo eos cohibet, 227. iisque mandata dat, 230. a procis arcum poscit, 281. ab Antinoo reprehenditur, 287. arcum accipit, 379. eum omni ex parte explorat, 395. et facile tendit, 409. sagittam mittit per omnia foramina, 421. Telemacho innuit, 431. pannis nudatus alloquitur procos, χ. 4. Antinoum interficit, 15. procis se manifestat, 34. Eurymachum interficit, 81. procorumque alios, 114. armat se, 122. Eumæum et Philætioum mittit Melanthium capturos, 171. opem a Mentore petit, 208. a Minerva objurgatur, 225. procorum alios interimit, 266. 283. 292. 307. Leiodem alloquitur, 320. eum interficit, 328. Medonta animat, 372. procos omnes occisos videt, 385. Eurycleam ab exultando cohibet, 409. mortuos efferi jubet 437. ancillasque impudicas suspendi 441. thure domum suffit, 493. a famulis amplexu et osculis fovetur, 498. Telemachum de Ithacensium ira vitanda consultit, ψ. 117. pulchritudine et gratia perfunditur a Minerva, 156. uxorem reprehendit, quod se non agnoscat, 166. lectum suum conjugalem describit, 184. a Penelope agnoscitur, 205. eam amplectens, lachrymas fundit, 233. ei futuros suos labores memorat, 248. 265. cubitum it, 296. historiam erroris sui uxori refert, 306. in agrum abiturus, mandata ei dat, 349. cum filio et servis urbe egreditur, 370. ad Laërtes domum eos mittit, α. 212. ipse patrem solum invenit, 225. eum alloquitur, 243. fictam de se historiam narrat, 302. patrem osculatur, et ei notum se facit, 319. eum animat, 356. cum eo domum proficiscitur, 360. lotum eum et ornatum miratur, 369. a Dolio et filiis amice excipitur, 396. 408. et cum iis prandet, 411. Ithacensibus advenientibus, armat se, 495. Telemachum animat, 504. Ithacenses aggredditur, 525. cum ipsis fœdus init, 545. Ulyssis certamen cum Achille, a Demodoco cantatum, Od. 9. 75. Ulyssis divitiæ, Od. 9. 100.

Ulyssis mors a Tiresia prædicitur, Od. λ. 153.
 Ulyssis socii sua stultitia perierunt, Od. α.
 7. loto pasti, redire nolunt, ι. 94. a Cyclope
 devorantur, 286. 311. 344. Ulysses co-
 hibent, ne Cyclopem irriter, 493. utrum
 ventorum solvunt, κ. 47. a Læstrygonibus
 perduntur, 122. cervum ab Ulysse occisum
 mirantur, 179. a Circe in porcos vertun-
 tur, 235. formæ pristinae restituuntur,
 391. Ulysses ab Eurylocho interficiendo
 arcent, 441. eum de reditu monent, 471.
 Ulysses malo alligant, μ. 179. a Scylla
 devorantur, 245. fame vexantur, 332. So-
 lis boves mactant, 352. mari merguntur,
 417.
 Umbræ mortuorum Ulyssi apparent, Od. λ. 36.
 Ursa, stella, Od. ε. 273.
 Vulcanus Junonem admonet, Il. α. 569. The-
 tidis in se beneficia commemorat σ. 394.
 Thetidem de causa adventus interrogat,
 425. Achilli arma fabricatur, 469. Xan-
 thum urit, φ. 342. Marti dolos struit, Od.

9. 272. eum cum Venere deprehendit
 300. Deos convocat, 305. et de injuria
 conqueritur, 306. a Mercurio rogatus,
 Martem dimittit, 359. e cælo projectus, a
 Thetide suscipitur, Hymn. 1. in Apoll.
 317. homines inclyta opera docet, Hymn.
 in Vulcan. 2.

Vulneris incantatio, Od. τ. 457.

X

Xanthus Achillis equus, futurum ei inter-
 itum vaticinatur, Il. α. 403.
 Xanthus fluvius Achillem alloquitur, Il. φ.
 214. tumet in Achillem, 234. Simoënta
 invocat adversus Achillem, 307. Vulcano
 et Junoni supplicat, 357.

Z

Zacynthus, Il. β. 634. Od. α. 246.
 Zelea civitas, Il. η. 103.
 Zephyri auræ homines refrigerant, Od. δ. 567.
 Zephyrus, ventus, Il. β. 147. ventus vehe-
 mens, Od. ε. 295. aquosus, ζ. 458.
 Zethus, Od. λ. 261. τ. 523.

INDEX IN NOTAS.

A

ἈΑ'ΑΤΟΝ, Od. φ. 91. χ. 5.
 Ἀασαν, Od. κ. 68. φ. 296. 297.
 Ἀασάμνη, Il. ι. 116.
 Ἀασθῆ, Od. δ. 503. 509.
 Ἀβάκκησαν, Od. δ. 249.
 Ἀβίαν, Il. ν. 5.
 Ἀβληχερός, Od. λ. 154. ψ. 281.
 Ἀγαιομίμνυ, Od. υ. 16.
 Ἀγαλλόμειναι, Od. ε. 176.
 Ἀγάλματ', Od. γ. 274. δ. 602. μ. 347.
 Ἀγανοφροσύνη, Od. λ. 202.
 Ἀγαπᾶς, Od. φ. 289.
 Ἀγαπητός, Il. ζ. 401.
 Ἀγαπήνορα, Od. η. 170.
 Ἀγαλμα, Il. δ. 144. Od. μ. 347.
 Ἀγασσασθαι, Od. ν. 173. ψ. 211.
 Ἀγασθε, Od. ε. 129.
 Ἀγασσάμεινοι, Od. β. 67. κ. 249.
 Ἀγῶσσισθαι, Od. δ. 181.
 Ἀγαυοί, Od. β. 209. φ. 232.
 Ἀγε δῆ, Il. ι. 249.
 Ἀγειρόμειναι, Od. ν. 14.
 Ἀγίλαι, Od. ζ. 100.
 Ἀγιλίην, Il. δ. 128.
 Ἀγεληδόν, Il. π. 160.
 Ἀγρίσθαι, Od. β. 385.
 Ἀγίροντο, Od. λ. 56. υ. 277.
 Ἀγίρωχον, Od. λ. 285.
 Ἀγήνορας, Od. α. 106. 144. β. 235. 299. υ.
 160. 284. ψ. 8.
 Ἀγκᾶς, Il. ι. 371. Od. η. 252. Il. ε. 371.
 ζ. 546.
 Ἀγκισα, Od. δ. 357.
 Ἀγκλίμυς, Od. χ. 156.
 Ἀγκροτοῖς, Il. β. 348.
 Ἀγλαίη, Od. ο. 78. τ. 82.
 Ἀγνή, Od. φ. 259.

Ἀγνυτον, Il. μ. 148.
 Ἀγνώσασκε, Od. ψ. 95.
 Ἀγνισον, Od. ν. 191. 395.
 Ἀγνώτες, Od. ε. 79.
 Ἀγον, Od. ζ. 264.
 Ἀγοράασθε, Il. β. 337.
 Ἀγρει, Od. φ. 176.
 Ἀγρεῖθ', Od. υ. 149.
 Ἀγρεθ, Od. χ. 306.
 Ἀγρωσιν, Od. ζ. 90.
 Ἀγυιαί, Od. β. 388. ο. 185.
 Ἀγχι αἰνῶς, Od. χ. 156.
 Ἀγχιθεοί, Od. ε. 55.
 Ἀγχινοος, Od. ν. 232.
 Ἀγχιστίνοι, Od. χ. 118. ω. 448.
 Ἀγών, de spectatoribus, Il. ω. 1.
 Ἀγῶνα, Od. ρ. 260.
 Ἀδαήμενοι, Od. μ. 208. ρ. 285.
 Ἀδαημονίη, Od. ω. 243.
 Ἀδακρύτω, Od. δ. 186.
 Ἀδδηπότας, Od. μ. 281.
 Ἀδεικίῃ, Od. δ. 489. ζ. 273.
 Ἀδέψητον, Od. υ. 2.
 Ἀδην ἱλάαν κακότητος, Od. ε. 290.
 Ἀδῆσειν, Od. α. 134.
 Ἀδινά, Od. α. 92. δ. 520.
 Ἀδινάων, Od. ψ. 326.
 Ἀδινώτερον, Od. π. 216.
 Ἀδμήτες, Od. δ. 637.
 Adspiratio in media voce, Od. μ. 89.
 Ἀδροσῆτα, Il. χ. 365. ω. 6.
 Αἰθλως, Od. ρ. 22. λ. 622. τ. 576. 584.
 χ. 27.
 Αἰδῶ, prima longa H. in Jun. 1.
 Αἰκίλιον, Od. υ. 259. ω. 227.
 Αἰκῆς, Od. υ. 366.
 Αἰκισθῆμαι, Od. σ. 221.
 Αἰκαζόμενος, Od. σ. 134.

- 'Αίκηπι θείων, Od. γ, 28. δ, 504. ζ, 240. ω, 442.
 'Αελπτίω, Il. η, 310.
 'Αειρόντα, Od. ν, 109.
 'Αίνων, Od. ε, 478.
 'Αίξιεν πένθος, fovere, indulgere dolori Od. ω, 230.
 'Αίξεται, Od. β, 315.
 'Αεργίης, Od. ω, 250.
 'Αεσαν, Od. ο, 188.
 'Αζρ, Od. χ, 184.
 'Αη, Od. μ, 325.
 'Αηδών, Od. τ, 518.
 'Αηρ, Od. ι, 144.
 'Αθανάτοισι, de prosodia vocum, ἀθανάτους, ἀπάματος, Περσάμιδος etc. Il. α, 398.
 'Αθανάτη, Il. γ, 158.
 'Αθριμίτων, Od. ι, 106.
 'Αθριζίω, Od. ψ, 174.
 'Αθριφρατος, Od. λ, 372. ο, 391.
 'Αθηρηλοιγόν, Od. λ, 127. ψ, 275.
 Αιαίν, Od. ι, 32. κ, 135. μ, 5.
 Αιγανήσιν, Od. δ, 626.
 Αἷ γὰρ, Od. δ, 341.
 Αἰγὰς, Od. ε, 381.
 Αἰγυριος, Od. ε, 239. η, 106. κ, 510. ρ, 208.
 Αἰγίβοπος, Od. δ, 606.
 Αἰγύχαιο Διός, Il. α, 202.
 Αἰγυπιοί, Od. λ, 302.
 Αἰγυπτίης, Od. δ, 127. 229. ζ, 263.
 Αἰγύπτω, Od. γ, 300. δ, 351. 477. 581. ζ, 246. 257. 258. ρ, 426. 427.
 Αἰέσσαμαι, Od. ξ, 388.
 'Αἶδη, Od. λ, 47.
 'Αἶδηλον, Od. π, 29. χ, 165. ψ, 303. Il. λ, 155.
 'Αἰδήλων, Il. φ, 220.
 Αἰδοῖ μελιχίη, Od. θ, 172.
 Αἰδοῖσιν, quid? Od. ο, 372.
 Αἰδοῖσιν, Od. λ, 359.
 'Αἰδρεῖη, Od. μ, 41.
 'Αἴεις, Od. α, 298.
 Αἰήταο, Od. κ, 137. μ, 70.
 Αἰθαλόεσσα, Od. ω, 315.
 Αἰθίοπας, Od. α, 25. δ, 84.
 Αἴθωπα ὄνον, Il. α, 462.
 Αἴθρη, Od. ζ, 44. μ, 75.
 Αἴθρηγιέτης, Od. ε, 296.
 Αἰθρία, Od. γ. 399. η, 336. θ, 57. ο, 146.
 Αἰθυίη, Od. ε, 337. 353.
 Αἴθωτα σῆθρον, Od. κ, 184.
 'Αἰκώς, Il. χ, 356.
 Αἰμασίαι, Od. σ, 358. ω, 523.
 Αἰναρίτη, Il. τ, 31.
 Αἰνήσσει, Od. π, 403.
 Αἰνίζομαι, Od. θ, 487.
 Αἴνος, Od. ξ, 508.
 Αἰνώς, Il. γ, 158. Od. χ, 136.
 Αἰολίην, Od. κ, 1.
 Αἰόλλαι, Od. υ, 27.
 Αἰολοθάωρηξ, Il. δ, 489.
 Αἰόλον, Il. κ, 222. μ, 167.
 Αἰόλος Ἰπποτάδης, Od. κ, 2.
 Αἰόλῳ, Od. κ, 56. 60.
 'Αἶον, Il. ο, 252.
 'Αἶοντες, Od. ι, 401. ξ, 266. ω, 48.
 Αἰπὺν, Od. α, 11. ε, 305.
 'Αἶρος, Od. σ, 72.
 Αἶσα, Od. η, 197. λ, 61.
 Αἶσιμα πάντα ἀμείνω, Od. η, 310. υ, 71.
 'Αἴσος, Od. α, 235. 242.
 Αἰσυμνήται, Od. θ, 258.
 Αἰσυτήρ, Il. ω, 347.
 Αἰψήρη, Od. β, 257.
 Αἰψήρδς, Od. δ, 103.
 Αἰών, Od. ε, 152. σ, 203.
 'Ακάκητα, Il. π, 185.
 'Ακακῆτα, Od. ω, 10.
 'Ακαλαρῖταιο, Il. η, 422.
 'Ακάματον σῦρ, Od. υ, 125.
 'Ακάσθι, Od. ξ, 336.
 'Ακαχήμενοι, Od. κ, 133.
 'Ακτιόμενοι, Od. ξ, 383.
 'Ακίοντ', Od. ζ, 195.
 'Ακροεικόμης, Il. υ, 379.
 'Ακίαν, Od. φ, 89.
 'Ακίφαλος, de istiusmodi versibus, Il. ψ, 2.
 'Ακπεία, Od. ω, 186.
 'Ακην, Od. λ. 332. υ, 320.
 'Ακηράσιν, Od. ι, 205.
 'Ακήριοι, Od. μ, 98.
 'Ακιδνοσίρη, Od. ε, 217. θ, 169. σ, 129.
 'Ακικυς, Od. ι, 515. φ, 131.
 'Ακλῆα, Od. δ, 728.
 'Ακλῆς αὐτῶς, Il. η, 100.
 'Ακμηνός, Od. ψ, 191.
 'Ακόλῳ, Od. ρ, 222.
 'Ακομισίη, Od. φ, 284.
 'Ακοντίσας', Od. χ, 252.
 'Ακοντίσαντος, Il. θ, 498. η, 559.
 'Ακσάζονται, Od. ι, 7.
 'Ακσρον, Od. η, 64.
 'Ακσθήσας, Il. ζ, 504.
 'Ακρσῆ, Od. β, 421.
 'Ακριας, Od. σ, 365.
 'Ακριτα, Od. θ, 505.
 'Ακριτος, Il. β, 794.
 'Ακριτον, Il. η, 537.
 'Ακτῆν Ἠπειρώτο, Od. ω, 377.
 'Ακτῆς, ἀλφίτω, Od. β, 355.
 'Ακυλον, Od. κ, 242.
 'Αλα, Od. ρ, 455.
 'Αλα δῖαν, Il. α, 141.
 'Αλαῖ, Od. κ, 495. μ, 267.
 'Αλαλκῆσι, Od. κ, 288.
 'Αλαλχομενῆς, Il. δ, 8.
 'Αλασκοστίνη, Od. θ, 285.
 'Αλγία πολλά μογήση, Od. π, 19.
 'Αλίσσονται, Od. ι, 411.
 'Αλίη, Od. ρ, 23.

- Ἀλγίατα, Od. υ, 108.
 Ἀλγίς, Od. ω, 537.
 Ἀλγίψατος, Il. ζ, 171.
 Ἀλέκτορος, Od. δ, 10.
 Ἀλίσσι, Od. λ, 122. ψ, 270.
 Ἀλετριύσι, Od. η, 104.
 Ἀλεύεται, Od. ω, 29.
 Ἀλν, Od. ο, 344. φ, 284.
 Ἀληθείην, Od. η, 297. λ, 506. π, 226. ρ, 108. 122. φ, 212. χ, 420.
 Ἀλήτης, αἰδοῖος, Od. ρ, 578.
 Ἀλιαίης, Od. δ, 361.
 Ἀλιῦσι, Od. ω, 418.
 Ἀλίη, Od. β, 273.
 Ἀλιπόρφυρα, Od. ζ, 53. 306.
 Ἀλίτοντο, Od. ε, 108.
 Ἀλιτροῖς, ε, 182.
 Ἀλκν, Od. μ, 120.
 Ἀλκλ, Il. ε, 299.
 Ἀλληκτος, Od. μ, 325.
 Ἀλλοειδία, Od. ν, 194.
 Ἀλλοφρονέων, Od. κ, 374.
 Ἀλλως, Od. υ, 211. ω, 107.
 Ἀλόντε, Il. ε, 487.
 Ἀλοσύνης, Od. δ, 404.
 Ἀλοφος, Il. κ, 258.
 Ἄλτο, Od. χ, 2.
 Ἀλύβαντος, Od. ω, 503.
 Ἀλύσκασι, Od. χ, 350.
 Ἀλύειν, Od. ι, 398. σ, 332. 392.
 Ἀλφειδῶς, Od. γ, 489.
 Ἀλφειῶσιν, Od. α, 349. ζ, 8. ν, 261.
 Ἀλφοί, Od. ρ, 250. υ, 385.
 Ἀλαῆς, Od. α, 193.
 Ἄμα de tempore et de loco. Od. λ, 370. 371.
 Ἀμαῖαν, Od. ε, 275. Il. ω, 711. 782.
 Ἀμαρτῇ, ὁμαρτῇ Il. φ, 162.
 Ἀμαρτοίπεις, Il. ν, 824.
 Ἀματροχώντα, Od. ο, 450.
 Ἀμαυρόν, Od. δ, 824. 855.
 Ἀμβατὸς, Od. λ, 315.
 Ἀμβατος, de prosodia vocum ὀράσω, ὀρα-
 τὸς, βαίνω, ἄμβατος etc. Il. ζ, 454.
 Ἀμβολάδην, Il. φ, 362.
 Ἀμβροσίην, Od. δ, 445.
 Ἀμβωμοῖσι, Il. θ, 441.
 Ἀμέγαρτε, Od. ρ, 219.
 Ἀμειβομένοι, Od. α, 375. β, 140. θ, 329.
 Ἀμεινῶν, Od. τ, 562.
 Ἀμηχανίην, Od. ι, 295.
 Ἀμήχανος, Od. τ, 363. 560. Il. κ, 167.
 Ἀμित्रόχιτνας, Il. π, 419.
 Ἄμμι, quid? Od. ι, 404. η, 209. χ, 73. Il. α, 59. η, 378.
 Ἀμμορίην, Od. ο, 76.
 Ἀμμορος, Od. ε, 275.
 Ἀμνίον, Od. γ, 444.
 Ἀμνίσω, Od. τ, 188.
 Ἀμοιβὰς, Od. ξ, 521.
 Ἀμοιβοί, Il. ν, 793.
 Ἀμόθεν, Od. α, 10.
 Ἀμολγῶ, Od. δ, 841.
 Ἀμοτον, Od. ρ, 520.
 Ἀμύμονας, Il. α, 423. β, 673. δ, 88. ζ, 155.
 Ἀμύμόνος, Od. α, 29. 252. η, 303. λ, 235.
 Ἀμφασίνη, Od. δ, 704.
 Ἀμφαφώντο, Od. ο, 461. τ, 475.
 Ἀμφελάχαινε, Od. ω, 241.
 Ἀμφεπέοντο, Od. τ, 455.
 Ἀμφήλυδε, Od. ζ, 122.
 Ἀμφὶ Πρίαμον, Il. γ, 146. Ὀδησῆα Od. γ, 162.
 Ἀμφιβαλεῖμαι, Od. χ, 103.
 Ἀμφιβέβηκας, de temporum ratione, Il. α, 37. ζ, 355.
 Ἀμφίδυμοι, Od. δ, 847.
 Ἀμφιδέη, Od. τ, 416.
 Ἀμφικύπελλον, Od. γ, 63. ν, 57. ο, 102. 120. υ, 153.
 Ἀμφίλκην νύξ, Il. η, 433.
 Ἀμφιμάσασθε, Od. υ, 152.
 Ἀμφιπεριστρίβεται, Od. θ, 175.
 Ἀμφιστολίοι, Od. π, 127.
 Ἀμφιρῶτη, Od. λ, 324.
 Ἀμφίς ἄγοντες, Od. χ, 57.
 Ἀμφιτρίτης, Od. γ, 91.
 Ἀμφιφορεῖσι, Od. β, 290. ι, 204. ω, 74.
 Ἄνα, Il. α, 15. in compositis quid? Od. γ, 390.
 Ἀνανεύαν, Od. ι, 468. φ, 129.
 Ἀναβησάμνοι, Od. ο, 474.
 Ἀναβρέξεις, Od. μ, 240.
 Ἀναβροχὴν, Od. λ, 585.
 Ἀνάγειν de praeda, Od. ρ, 441. Iones pro ἄγειν Od. σ, 88.
 Ἀναγον, Od. σ, 88.
 Ἀνάδον, Il. ν, 366.
 Ἀναίρειν, in pugna, Il. ψ, 724.
 Ἀναδήματα δαιτὸς, Od. φ, 430.
 Ἀναίδης λᾶας, Od. λ, 597.
 Ἀναιμωτεῖ, Od. σ, 148. ω, 531.
 Ἀναίξας, Od. φ, 119. τ, 31.
 Ἀναίτιον αἰτιάσθαι, Il. ν, 775.
 Ἀνακλίνει, Od. λ, 524.
 Ἀνακοιρανίοντα, Il. ε, 824.
 Ἀνακόλαστον, de hujusmodi Syntaxi, Il. β, 353. 681. γ, 211. δ, 433. ζ, 510. κ, 224. 437. λ, 832. ξ, 141. ο, 630.
 Ἀνακτορίσιν, Od. ο, 396.
 Ἀνακυμβαλιάζειν, Il. π, 379.
 Ἀναλτον, Od. ρ, 228.
 Ἀναμάξις, Od. τ, 92.
 Ἀναμορμύρεσκε, Od. μ, 238.
 Ἄναξ de domino, Od. ρ, 296. υ, 194. 218.
 Ἀναπρήσας, Od. β, 81.
 Ἀνάπτωσα, Od. λ, 273.
 Ἀναρριβδεῖ, Od. μ, 105.
 Ἀνάρσοι, Od. λ, 407.
 Ἀνασῆσας, Od. ζ, 7. η, 170.

- Ἀνασχομένω, Od. σ, 94.
 Ἀνατρέχειν, Od. κ, 4.
 Ἀνάψαι, Od. β, 86.
 Ἀνδρακάς, Od. ν, 14.
 Ἀνδραχθίσι, Od. κ, 121.
 Ἀνδρειφόντη, Il. β, 651.
 Ἀνδροκμήτος, Il. λ, 571.
 Ἀνδροτῆτα, Il. π, 857. prima correpta. χ, 563, ω, 6.
 Ἀνδροφάνοιο, Il. α, 242.
 Ἀνιβέλλετο, Od. α, 155. ρ, 266. ρ, 262.
 Ἀνίβραχεν, Od. φ, 48.
 Ἀνίμονος, Od. γ, 548.
 Ἀνίκοσπτε, Od. φ, 47.
 Ἀνέκραγον, Od. ζ, 467.
 Ἀνεκυμβαλίαζον, Il. π, 379.
 Ἀνέμμινε, Il. π, 365.
 Ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος Il. λ, 256.
 Ἀνίστατο, Il. ρ, 87.
 Ἀνέβροιβδησε, Od. μ, 236. 431.
 Ἀνέφελος, ἀνεφ. Od. ζ, 45.
 Ἀνίψυχον, de vi temporis imperfecti, Il. ν, 84.
 Ἀνέχεσθαι, cum acc. pers. Od. ρ, 12.
 Ἀνεω, Od. ψ, 95.
 Ἀνέωγε, Il. π, 221.
 Ἀνήνασθαι, Od. δ, 651. σ, 286.
 Ἀνήνοθεν, Od. ρ, 270. Il. λ, 266.
 Ἀνήνορα, Od. κ, 301. 341.
 Ἀνθεμίδην, Il. δ, 488.
 Ἀνθεμόινσι, Od. γ, 440.
 Ἀνθέρειξ, Il. υ, 227.
 Ἀνθος ἀφειῖσαι, Od. η, 126.
 Ἀνίει, Il. ο, 24.
 Ἀνείης, Od. β, 185.
 Ἀνεμένους, Od. β, 300.
 Ἀνίη, Od. ο, 395. ν, 52.
 Ἀνηθίντα νίεσθαι, Il. β, 291.
 Ἀνίησι, Od. β, 115. τ, 66. υ, 178.
 Ἀννέται, Od. κ, 192.
 Ἀνόπαια, Od. α, 320.
 Ἀνόρουσε, Il. α, 348.
 Ἀντην, Od. β, 5.
 Ἀντή, cum genit. pro veluti, in modum Il. φ, 75.
 Ἀντιάσαντα, Od. ζ, 193. ζ, 511.
 Ἀντιάσας, de prosodia verborum in αω et αζω, Il. α, 67. η, 231.
 Ἀντιάσειν, Od. φ, 402. χ, 28.
 Ἀντιβολήσεις, Od. φ, 507. ω, 87.
 Ἀντίτειον, Od. α, 20, ζ, 18. φ, 254. Il. δ, 88.
 Ἀντίθυρον, Od. τ, 159.
 Ἀντιπεφάσθαι, Il. ζ, 471.
 Ἀντίπτωσις, ejus absurditas, Il. γ, 211. ζ, 396. ρ, 377. κ, 43.
 Ἀντίσχεσθαι, Od. χ, 74.
 Ἀντιτα, Od. ρ, 51. 60.
 Ἀντιφατῆα, Od. κ, 114.
 Ἀντλον, Od. μ, 411.
 Ἀντολαὶ ἡέλιου, Od. μ, 4.
 Ἀντυξ, Il. ε, 262.
 Ἀνωγα, Od. α, 269. ρ, 598. υ, 43. ψ, 122.
 Ἀνώγει, Il. ο, 180.
 Ἀνωγιν, Od. δ, 482. ι, 276. λ, 205. π, 466. σ, 408. ω, 166. Il. α, 513. ρ, 522.
 Ἀνωγεν, Il. ζ, 168.
 Ἀνώνυμος, Od. ρ, 552.
 Ἀξύλω, Il. λ, 155.
 Ἀολλίσσασα, Il. ζ, 270. 287.
 Ἀορας, Od. ρ, 222.
 Ἀορτῆρ, Od. λ, 608. ν, 458.
 Ἀοσσητῆρες, Od. δ, 165. ψ, 119.
 Ἀπάγειν, Od. σ, 277.
 Ἀπαμύντο, Od. λ, 578.
 Ἀπαξ θήσκεσ' ἀνδρωποι, Od. μ, 22.
 Ἀπαρχόμενος, Od. ζ, 422.
 Ἀπιβήσατο, Il. β, 35.
 Ἀπειλήσας, Od. ρ, 383.
 Ἀπειραίη, Od. η, 8.
 Ἀπειρίσσι, Od. τ, 174.
 Ἀπείρηθεν, Od. η, 9.
 Ἀπέκοψε, Od. γ, 449.
 Ἀπίλεθρον, Od. ι, 538.
 Ἀπεμνήσαντο, Il. ω, 428.
 Ἀπενίζοντο, Il. κ, 572.
 Ἀπειπλάγχθης, Od. ρ, 575.
 Ἀπίταμνε, de vi temporis imperfecti. Il. ρ, 87.
 Ἀπίτισαν, Il. δ, 161.
 Ἀπειτίσατο, Od. ψ, 312.
 Ἀπειτράπει, Il. μ, 329.
 Ἀπειυδῆς, Od. γ, 184.
 Ἀπέφθιθον, Od. ε, 110.
 Ἀπειχθαίρει, Od. δ, 105.
 Ἀπειχθόμενος, Od. π, 114.
 Ἀπῆνη, Od. ζ, 57.
 Ἀπήυρα, Od. δ, 646.
 Ἀπίης, Od. η, 25. π, 18.
 Ἀπινύσσει, Od. ε, 542. ζ, 258.
 Ἀποβρίζαντες, Od. ι, 151.
 Ἀποδοῖτε, Od. χ, 161.
 Ἀποδοχμάσας, Od. ι, 372.
 Ἀποδύναι τίσιν, B. 97.
 Ἀποσιπῶν de hujus vocis prosodia inusitata, Il. σ, 35.
 Ἀποίρσει, Il. φ, 283.
 Ἀποθρῶσκειν de fumo, Od. α, 58.
 Ἀποκλινάντ', Od. τ, 556.
 Ἀπολιβέται, Od. η, 107.
 Ἀπολυμαντῆρα, Od. ρ, 220.
 Ἀπόλωλε, Od. δ, 62. 511.
 Ἀπομηνίσας, Il. β, 772.
 Ἀπομηνίσαι, Od. π, 378.
 Ἀπομύνω, Od. β, 577. κ, 545. σ, 436. ρ, 58.
 Ἀπόνητο, Od. π, 120. ρ, 293. ω, 50.
 Ἀποπαπτανέουσιν, pro ἀποπτανέουσιν, restitutum, Il. ζ, 101.
 Ἀποσίσησιν, Od. ω, 7.
 Ἀποπλύνεισι, Od. ζ, 95.
 Ἀποπροίηκε, Od. ζ, 26.

- Ἀπορρώξ, Od. κ, 514.
 Ἀποσιώπῃσις, Od. β, 115. γ, 105. δ, 204.
     Il. α, 155. 340. 580. α, 111. σ, 502.
     571. ω, 74.
 Ἀποσίλβοντες ἀλείφατος, Od. γ, 408.
 Ἀποσήωνται, pro ἀποτίσωνται restitutum
     Il. ν, 745.
 Ἀποσφύλλωσιν, Od. γ, 320.
 Ἀποτίνειν, Od. β, 132.
 Ἀποτινύμενοι, Od. β, 75.
 Ἀποτίσαι, Od. ν, 195. χ, 64. 168.
 Ἀποτίσεται, Od. τ, 24.
 Ἀποτίση, Il. ι, 508.
 Ἀποτρίβειν, Od. ς, 252.
 Ἀπόφασις, Od. β, 249. δ, 93. 186. 199. ς, 214. ι, 151. μ, 87. ξ, 190. π, 59. 224.
     ρ, 285. 415. ψ, 266.
 Ἀποφθίμενον, Il. γ, 522.
 Ἀποφύλια, Od. ι, 182.
 Ἀπρῆκτες, Od. β, 79. μ, 225.
 Ἀπριάτην, Od. ξ, 317.
 Ἀπροτίμαστος, Il. τ, 263.
 Ἀπτερος, Od. ς, 57. τ, 29. φ, 586. χ, 598.
 Ἄπυτος, Od. α, 142.
 Ἄρα, Od. β, 299. γ, 155. 297. δ, 745. ε, 151. ς, 291. ι, 64. 92. ν, 417. ο, 580. 457. π, 15. 46. ς, 61. 199. 490. σ, 117. φ, 1. 244. 560. 586. Il. α, 508. ι, 748. ξ, 325. 418. η, 211. ς, 55. 177. 558. λ, 556. μ, 25. 151. 298. σ, 425.
 Ἄρα ter repetitum in eodem versu. Od. ς. 466.
 Ἄρα δῆ, Il. ς, 177.
 Ἀργαλῆης, Od. β, 199. λ, 290.
 Ἀργεῖ, Od. ς, 174. 816. ο, 80. σ, 245. ω, 37.
 Ἀργειφόντης διάκτορος, Od. ι, 94. α, 99.
 Ἀργίστα Νότοιο, Il. λ, 505.
 Ἀργματα, Od. ξ, 446.
 Ἀργον, Od. ς, 526.
 Ἀργώ, Od. μ, 70.
 Ἀρεος, Od. ς, 267.
 Ἄρες Ἄρες, Il. ο, 51.
 Ἀρετᾶ, Od. ς, 329.
 Ἀρετήν, Od. ν, 45. ς, 525. σ, 132. ω, 192. 196.
 Ἀρετώσι, Od. τ, 114.
 Ἀρεών, Il. ι, 562.
 Ἀρεως, Il. ξ, 485.
 Ἀρηί, Od. υ, 50.
 Ἀρήμιναι, Od. χ, 322.
 Ἀρημίνας, Od. ξ, 2.
 Ἀρήν, Od. β, 59. ς, 558. χ, 208.
 Ἀρησεν, Od. ι, 248.
 Ἀρήσετ', Od. β, 135.
 Ἀρῆσιν, Od. ς, 496.
 Ἀρήτη, Od. η, 54.
 Ἀρητῆρα, Il. α, 11.
 Ἀρσιν, Il. π, 211.
 Ἀρσῖμοι, Od. π, 427.
 Ἀριάδην, Od. α, 320.
 Ἀριγνάτη, Od. ξ, 108. in partem deteriorum, Od. ς, 357.
 Ἀρίμοις, Il. β, 783.
 Ἄριστον, Od. τ, 2. de hujus vocis prosodia, Il. α, 124.
 Ἀρισφάλλε', Od. ς, 196.
 Ἀρκιον, Il. ο, 502.
 Ἀρκετον, Od. ε, 275.
 Ἀρμονήσιν, Od. ι, 248. 361.
 Ἀρνευτῆρι, Od. μ, 415.
 Ἀρνούμενος, Od. α, 5.
 Ἄρρα, Il. ξ, 142.
 Ἀρπυιαι, Od. α, 241.
 Ἀρτακίην, Od. κ, 108.
 Ἄρτα ἥδη, Od. τ, 248.
 Ἀρτια ἥδη, Il. ε, 326.
 Ἄρτον ἔλον, Od. ς, 545.
 Ἀρτύει, Od. δ, 771.
 Ἀρτυνέσιν, Od. α, 277. β, 196.
 Ἀρτύνοντας, Od. λ, 565.
 Ἀρχῆ, Il. γ, 100.
 Ἄσατο, ἄσσατο, Il. τ, 95.
 Ἄσει, Od. λ, 61.
 Ἀσινάς, Od. λ, 109. μ, 157.
 Ἄσις, Il. φ, 321.
 Ἀσίω, Il. β, 461.
 Ἀσκελῆς, Od. α, 68.
 Ἀσβεστος, magnus, Od. η, 553.
 Ἀσκὸν βοῶς, Od. κ, 19.
 Ἀσπετα, Od. υ, 424.
 Ἄσσιτο, Il. τ, 95.
 Ἄσσαν ἰόνδ', de numeri dualis usu, Il. α, 566. ε, 778. ι, 182.
 Ἀσίρα, Il. δ, 75.
 Ἀσσεῖς, Od. δ, 846.
 Asyndeton, Od. ς, 186. ω, 513. Il. α, 105. γ, 25. δ, 89. 327. ε, 276. 840. ξ, 592. 517. η, 25. λ, 196. μ, 565. ο, 259.
 Ἀσφαλίως, Od. ς, 171.
 Ἀσφοδείδην, Od. λ, 558. 572. ω, 15.
 Ἀσωποῖο, Od. λ, 259.
 Ἀτάλαντος, Il. β, 627.
 Ἀταρσὸν, Od. ξ, 1.
 Ἀταρτηρεῖ, Od. β, 245.
 Ἀτίμβειν, Od. β, 90. υ, 294.
 Ἀτίοντα, Il. υ, 552.
 Ἀτιτος, Il. ν, 414. ξ, 484.
 Ἀτραπῆτοι δινηκῆες, Od. ν, 195.
 Ἀτρεκῆς, numeris additum quid, Od. π, 245.
 Ἀτρεκίως, Od. α, 179.
 Ἀτρυγίτοιο, Il. α, 316.
 Ἀτρύγιτον, Od. β, 370.
 Ἀτρυτώνη, Od. δ, 762. ξ, 324. Il. β, 157.
 Ἄττα, Od. π, 51. 57. 150. ς, 6. 599. φ, 369. Il. ι, 605.
 Ἀτυζόμεναι, Od. ψ, 42.
 Αὐγῇ πυρός, Od. ξ, 505.
 Αὐδα, Od. ι, 89.
 Αὐδήντων, Od. ξ, 125.

Αἰθήσα, Od. ε, 554. κ, 156. λ, 8.
 Αῦσι, Od. σ, 558.
 Αὐλή, Od. δ, 74. χ, 576.
 Αὔλι, Od. χ, 470.
 Αὐλοῖσιν, Od. τ, 227.
 Αὐλός, Od. χ, 18.
 Αὐσαλῖες, Od. τ, 327.
 Αὐτὰρ, Il. α, 464.
 Αὔτε, Il. η, 448.
 Αὐτίκα, Il. ψ, 768. vicissim, Od. κ, 487.
 Αὐπμή ἥδ' οὖς, Od. μ, 569.
 Αὐτοδίδακτος, Od. χ, 547.
 Αὐτόδιον, Od. ρ, 449.
 Αὐτολύνε, Od. λ, 85.
 Αὐτόμαστος, Il. β, 418.
 Αὐτός, Il. α, 4. ο, 42. Od. ν, 40. κ, 26. π, 294. υ, 24.
 ἐπ' Αὐτόφιν quid? Il. τ, 255.
 Αὔτως, Od. ζ, 143. τ, 315. υ, 579. φ, 205. 225.
 Ἀφ' ἀνδάνει, Od. π, 587.
 Ἀφθιτον, Il. ι, 115.
 Ἀφίει μῖνος, Il. ν, 444.
 Ἀφνειοί, prima brevi, Il. υ, 220.
 Ἀφρήτωρ, Il. ι, 65.
 Ἀφρην, Il. δ, 104.
 Ἀφύξιν, Il. α, 140.
 Ἀφυσσάμειναι, Od. δ, 559. ι, 85. κ, 56. π, 110.
 Ἀφυσσον, Od. β, 349.
 Ἀχαιῖκᾶ, Od. γ, 251.
 Ἀχίρδ' οἰ, Od. ξ, 10.
 Ἀχέροντα, Od. κ, 515.
 Ἀχνη, Od. ε, 405.
 Ἀχρεῖον ἐγείλασεν, Od. σ, 162.
 Ἀχρεῖον ἰδὼν, de usu elegantiori verborum quorundam, Il. β, 269.
 Ἀχρεῖς, Il. π, 524.
 Ἀψα, Od. δ, 794. σ, 188.
 Ἀψήρην, Od. ι, 282.
 Ἀψήρ' οἰ, Od. υ, 65.
 Ἀωροι, Od. μ, 89.
 Ἀωτῆτι, Od. κ, 548.
 Ἀώται, Od. α, 445. ι, 434. Il. ν, 716.

B

B et K conf. Il. β, 856.
 Βάλανον, Od. κ, 242. ν, 409.
 Βάλλεσθαι κλήρης, Od. ξ, 209.
 Βάσκε' ἴθι, Il. β, 8.
 Βίβακται, Od. ρ, 408.
 Βιθήκει, Od. γ, 410. Il. κ, 221.
 Βιβλήσεται, Od. λ, 193.
 Βιβλήκει, Il. δ, 492.
 Βιβλημίνος, Od. λ, 534. Il. ν, 212.
 Βιβροτωμίνα, Od. λ, 41.
 Βιβῶσα, Od. υ, 14.

Βίλος ἱχθυήσας, qua ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur, Il. α, 51.
 Βίλτιον, Od. ρ, 18.
 Βήσας, Od. κ, 275. τ, 455.
 Βητάρμονες, Od. ρ, 250. 588.
 Βίη Ἡρακλείη, Il. β, 658.
 Βίοςτος, res familiaris, Od. ν, 419.
 Βοῦσι, Od. β, 426.
 Βοὴν ἀγαθὴς, Il. β, 408.
 Βόμβησιν, Od. ρ, 190. μ, 204. σ, 596.
 Βοώντες, Il. β, 97.
 Βοράϊς, Od. σ, 78.
 Βάλισθι, Od. π, 587.
 Βαλῆ, Od. χ, 250.
 Βελυπτόνδε, Od. ι, 58.
 Βαπλῆγι, Il. ζ, 155.
 Βοῶπις, Il. α, 551.
 Βαῶτην ὀψὶ δύοντα, Od. ε, 272.
 Βριάρων Αἰγυαίην, Il. α, 405. ζ, 402.
 Βρίθιν, Od. ζ, 159.
 Βρότον, Od. ω, 188.
 Βύβλινον, Od. φ, 591.
 Βυκτάων, Od. κ, 20.
 Βυσσοδόμεινον, Od. δ, 676. ρ, 275. ρ, 66.
 Βωμῶν ἐυδμήτων de basibus, Od. κ, 100.
 Βῶσιν, Od. ξ, 86.

Γ

ΓΑΙΗΤ' ὄν, Od. η, 524.
 Γαίηοχος, Od. ρ, 322.
 Γάλαθνηες, Od. δ, 356. ρ, 127.
 Γάλακτος λευκοῖο, Od. ι, 246.
 Γαλή, B. 9.
 Γαμβροῖ, Il. ν, 464.
 Γαμίοντι, Od. δ, 208.
 Γαμίσσεται et γαμήσεται, an differant, Il. ι, 594.
 Γὰρ, Od. α, 592. β, 152. 276. γ, 262. δ, 81. 199. 206. 541. 595. 697. ρ, 159. 559. 555. ι, 525. κ, 174. 190. 226. 337. 585. 501. λ, 196. μ, 154. 208. 520. ξ, 11. 355. 402. 508. 544. ρ, 78. σ, 258. 561. τ, 591. φ, 200. χ, 70. ψ, 248. ω, 285. 442. Il. α, 125. 152. β, 805. ι, 22. ζ, 447. κ, 152. 242. 528. ρ, 566. 454. κ, 61. μ, 67. 322. ν, 485. 778. σ, 201. χ, 15. ω, 224. pro scilicet Od. ι, 519. pro δὲ Od. ν, 189. enimvero. χ, 70. γὰρ ἔν, Il. ο, 252.
 Γάρ τε, Il. α, 65. ι, 410.
 Γαυλοῖ, Od. ι, 225.
 Γε, de hujus particulæ vi, Il. δ, 21. ι, 287. 505. 605. ρ, 458. ι, 515.
 Γίγηθι, Il. λ, 682. ν, 494.
 Γίγωνι, Od. ι, 400. ρ, 505. Il. ξ, 469.
 Γειρομῖνον, Od. δ, 208.
 Γίλων, Od. υ, 346.

Γίλῳ, Od. σ, 99.
 Γελῶν, Od. υ, 347.
 Γενέσλη, Il. β, 857.
 Γενήσαντα, Od. σ, 268.
 Γένους de liberis, Il. ξ, 201.
 Γένετο ἰαχὴ de vocalium non elisarum hia-
 tu, Il. δ, 456.
 Γένυς an γένυς, Il. λ, 416.
 Γέντο, Il. ς, 45.
 Γέρα, Od. δ, 66.
 Γεραισὸν, Od. γ, 177.
 Γερήνιος, Od. γ, 68. 102.
 Γερῶσιον, Od. ν, 8.
 Γενίσθαι τινος, Od. υ, 181.
 Γεφύρας, Il. δ, 371. ς, 378.
 Γηθήσει, Il. ς, 377.
 Γήμασθαι, Od. β, 128. λ, 272. ο, 17. π, 392. σ, 269. τ, 159. 351. υ, 355. 342. φ, 162.
 Γῆμεν, Od. λ, 272. ο, 241. π, 34. φ, 72. 158.
 Γιγάντων ἄγρια φύλα, Od. η, 206.
 Γιγνώσκων, Il. ε, 455.
 Γίνομαι, Od. β, 320. δ, 654. ν, 245.
 Γλαυκῶπις Ἀθήνη, Il. α, 206.
 Γλήνεια, Il. ω, 192.
 Γλώσσας τάμνετε, Od. γ, 352.
 Γναθμοῖσι ἄλλοτρώουσιν, Od. υ, 347.
 Γνῦξ ἐριπῶσα, Il. γ, 357.
 Γόμφοισιν, Od. ε, 248.
 Γόνυ κάμψειν, Il. η, 118. τ, 72.
 Γοργεῖν κεφαλὴν, Od. λ, 635.
 Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐριφάνωτο, Il. λ, 36.
 Γόρτυνος, Od. γ, 294.
 Γέννασι κεῖται, Od. π, 129.
 Γενὸν, Od. α, 195.
 Γράφειν, Od. ω, 228. pro lacerare sc. cutem et carnem cuspide.
 Γραπτῦς, Od. α, 228.
 Γυναικα μαζόν, Il. α, 58.
 Γυναιῶν δάρων, Od. λ, 520. ο, 247.
 Γυρῆσιν, Od. δ, 500.
 Γωρυτῶ, Od. φ, 54.

Δ

ΔΑΙ*ΔΑΣ, Od. η, 101.
 Δαίεσθαι, Od. ζ, 132.

Δαϊμόνι, Il. β, 190.
 Δαῖνου, Od. γ, 309. Il. ι, 70.
 Δαινύατ, Od. σ, 247.
 Δαινύη, Od. ς, 243.
 Δαίνυτο, Il. ω, 665.
 Δαιτὸς ἱσθς, Il. α, 468. δ, 48.
 Δαιτρος, Od. α, 141. δ, 57.
 Δαιτροσύνων, Od. π, 253.
 Δαιτυμόνες, Od. δ, 621.
 Δαΐφρωνος, Il. λ, 158.

Δακρυπλώειν, Od. τ, 122.
 Δαμείετε, Il. η, 72.
 Δαμῆναι, Od. γ, 269.
 Δανά, Od. ο, 321.
 Δάος, Od. χ, 497. ψ, 294.
 Δαπιδῶ τυκτῶ, Od. δ, 627.
 Δασπλήτης, Od. ο, 234.
 Δέ, Od. μ, 256. ω, 500. Il. α, 57. 340. δ, 327. γ, 200. ζ, 160. η, 148. κ, 490. λ, 713. μ, 145. omittitur sine emphasi Il. β, 8. δ, 327. pro δὴ. Il. ε, 459. hiatus tollendi causa additur. Od. ω, 204.
 Δέαστο, Od. ζ, 242.
 Δέδαι, Od. ς, 448. υ, 72. ψ, 160.
 Δεδαηκότες, Od. β, 61. ς, 154.
 Δεδαίεσθαι, Od. α, 23.
 Δέδης, Il. ν, 756.
 Δεδῆει, Il. β, 93.
 Δεδμήατο, Il. γ, 183.
 Δεδίχατ, Il. δ, 4.
 Δεῖδια, Il. ν, 481.
 Δεῖδοικα, Il. ς, 261.
 Δειλιήσας, Od. ς, 599.
 Δεῖλον, Od. ς, 606.
 Δεικνύμενος, Od. δ, 59.
 Δεῖλη, Il. φ, 111.
 Δειννήσιαν, Od. δ, 686. ι, 312. ο, 79. 396. υ, 119.
 Δειπνησὸς, Od. ς, 170.
 Δειπνίσας, Od. δ, 555. λ, 410.
 Δίκτη, Od. δ, 248.
 Δίμας πυρός, Il. ν, 673.
 Δίμνι, Od. η, 336. τ, 599.
 Δινδύλων, Il. ι, 180.
 Δεξιόι, Od. ω, 311.
 Δίξο, Il. α, 429.
 Δέπα, Od. κ, 316. τ, 62. υ, 153.
 Δέρτρον, Od. λ, 578.
 Δεύτατος, Od. α, 286.
 Δεψήσας, Od. μ, 48.
 Δή, Od. α, 207. ε, 204. ς, 510. ν, 238. Il. α, 6. 514. ω, 158. ζ, 306. 476. η, 155. ι, 202. 328. 708. κ, 27. 204. 447. 509. λ, 55. μ, 310. ζ, 453. ο, 201. adhæret imperativo Od. ς, 508. δὴ τότ' pro ἢ δὴ τ. Il. κ, 271.
 Δηῖφοβος, Od. δ, 276. ς, 517.
 Δηῖα, δηῖα, Il. ς, 65.
 Δημίος, Od. δ, 314.
 Δημον Ὀνειράν, Od. ω, 12.
 Δημος, Il. β, 547.
 Δημαι, Od. α, 103. β, 317. δ, 243. ζ, 529. ι, 533. ω, 27. 31.
 Δήνεια, Od. ψ, 81.
 Δηρίσαντο, Od. ς, 76.
 Διαβὰς, Il. μ, 458. cf. Od. ς, 61.
 Διαειπεῖν quid? Od. δ, 215.
 Διάκονος antepenultimam producit, Il. α, 265.
 Διακρινέωσιν, Il. β, 475.
 Διακρινούτι, Od. ω, 531.

Διάκτορον, Od. α, 84. ρ, 538. σ, 518. ω, 99.

Dialecto Ionico-Poëtica tantum usus est
Homerus Il. β. 43.

Διαμελείεσι, Od. ι, 291. σ, 538.

Δῖαν ἄλλα, Od. γ, 153.

Διαπύροσαι, Il. δ, 55.

Διαπύργιος, Od. ω, 341.

Διαφυσσόμενον, Od. π, 110.

Digamma Æol. Il. π, 172. α, 51. γ, 151.
etc.

Δῖδη, Il. λ, 105.

Διδῆναι, Il. ω, 425.

Διευοιῶτο, Od. ξ, 434.

Διεπίφραδε, Od. ζ, 47. ρ, 590.

Διερός, Od. ζ, 201.

Διερχῶ παδῖ, Od. ι, 45.

Διέσθαι, Od. ρ, 398. Il. σ, 162.

Διέφθορας, Il. σ, 128.

Διέχυσαν, Od. γ, 456.

Δίη, Od. λ, 324.

Διηικίεσι νώτοιςιν, Od. ξ, 437.

Διήροσα, Od. μ, 444.

Διΐππετις, Od. δ, 477. 581. η, 284. Il. π,
174.

Δικαστόλοι, Il. α, 258.

Δίκη, Od. σ, 274. τ, 45. ω, 254.

Δικλίδες, Od. β, 345.

Δικτύω, Od. χ, 386.

Διοϊεύση, Od. ρ, 71.

Δῖος, Od. α, 196. ζ, 3. Il. γ, 552. ζ, 160.

Διὸς ἄγγελοι, Il. α, 354.

Διπλῆν, Od. τ, 226.

Δισθανίς, Od. μ, 22.

Δίσκαισιν, Od. δ, 626.

Διπτογραφία, Od. μ, 3.

Δίψα, δίψος, Il. ρ, 541.

Δνοπαλίζεις, Od. ξ, 512.

Δνοφερῶ, Od. ν, 269. σ, 50.

Δόατ', Od. ζ, 242.

Δόμος de triclinio Od. χ, 440.

Δόξης, Od. λ, 545.

Δοροῖσιν, Od. β, 554. 380.

Δόρπον, Od. β, 20. δ, 429. 574.

Δόρου κῶλον, Od. ρ, 507.

Δόσποι, Od. τ, 76.

Δεληχιῆα, Od. σ, 126.

Δεληχίω, Od. α, 246. ζ, 355.

Δῆπον, de verborum sono rem ipsam de-
pingente, Il. δ, 455. κ, 375.

Δερατὶν ἴππῳ, Od. ρ, 492. 512.

Δερικλιτὸν, Od. ρ, 116. 147.

Δερικλιτὸς, Il. ε, 55. 578. κ, 250. λ, 353.
ψ, 355.

Δερεδόκης, Od. α, 128.

Δερτοσύνη, Od. σ, 320.

Δριμὺ μένος, Od. ω, 318.

Δριός, Od. ξ, 553.

Δρυὸς (ἀπὸ) παλαιφάτου, Od. τ, 165.

Δρυόχης, Od. τ, 574.

Δρυφαμένω, Od. β, 135.

Dualis numerus, Il. α, 566. ε, 487. Od.

δ, 33. 61. 282. ρ, 55. 292. ι, 404. κ,
209. λ, 210. ν, 296. π, 2. ρ, 86. 216.

χ, 174. ω, 101.

Δύη, Od. ξ, 215.

Δύης ἐπὶ πῆμα γενόμενῃ, Od. ξ, 358.

Δύναι, Od. ν, 50.

Δύνοντες, Od. λ, 578.

Δύοσι, Od. ν, 195.

Δυσᾶς, Od. ι, 295.

Δυσαριστοπέεια, Il. σ, 54.

Δύσαι, Od. υ, 53.

Δύσειο, Od. ρ, 276.

Δύσειο, Od. γ, 497. ζ, 321. σ, 185.

Δύζηλοι, Od. η, 307.

Δύμητιρ, Od. ψ, 97.

Δυσανίς καμάτοι, Od. ε, 493.

Δωδώνην, Od. ξ, 527. τ, 296.

Δώμα de triclinio, Od. δ, 15.

Δωρίεις, Od. τ, 177.

E

Ἐ, Il. ε, 256.

Ἐα, Od. ξ, 222. Il. σ, 472.

Ἐάς, Od. λ, 109.

Ἐανῦ, Il. γ, 385. ζ, 178.

Ἐῡσαι, de hujus vocis prosodia, Il. δ,
42.

Ἐάσεις, Od. δ, 118. κ, 291.

Ἐάσσειν, Od. ρ, 235.

Ἐβαν, Il. γ, 113.

Ἐβεβήκει, Il. λ, 296.

Ἐβεβρύχει, Od. μ, 242.

Ἐβραχε, Od. ρ, 49.

Ἐβρισαν, Il. μ, 359.

Ἐγγονος et ἔγγονος an differant Od. γ, 125.

Ἐγγύαι, ἱγγυάσθαι, Od. ρ, 351.

Ἐγριν, Od. σ, 8. ω, 165.

Ἐγκάτθιστο, Od. λ, 613. ψ, 223.

Ἐγχεὶ ὀρεξάσθω, Il. δ, 307.

Ἐγχεὶ χαλκίῳ, Il. γ, 380.

Ἐγχεσιμῶρες, Od. γ, 188.

Ἐδαφος νηὸς, Od. ε, 249.

Ἐδνα, Od. λ, 281. ν, 578.

Ἐδραι, Od. γ, 7.

Ἐδυστο, Il. β, 578.

Ἐδνα, Od. α, 277. β, 196. ρ, 518. σ, 18.
π, 391.

Ἐδνώσαστο, Od. β, 53.

Ἐδνωται, Il. γ, 582.

Ἐισαμένη, Il. γ, 389.

Ἐίστο, Od. χ, 89.

Ἐἴρη Ἡλῆος, Od. ε, 467.

Ἐἰρηής, Il. ω, 419.

Ἐστο, Od. σ, 459.

Ἐπός, Il. α, 393.

Ἐθώσα, Od. ι, 327.

- Ἐθρίγκωσιν, Od. ζ, 10.
 Ἐθύσαμεν, Od. ι, 251.
 Εἰ δ' ἄγε, Od. α, 271. β, 178. δ, 852. ι, 37.
 φ, 217. ω, 335. Il. α, 302. 524. ζ, 576.
 3, 18. ι, 167.
 Εἰ μιν — εἰ δε, Il. α, 155. 157.
 Εἰ μιν δὲ, Il. ι, 454.
 Εἴασ' Od. κ, 166. Il. κ, 299.
 Εἵατ', Od. β, 398. 403. ζ, 507.
 Εἵαται, Il. β, 157.
 Εἰδαλίμας, Od. ω, 278.
 Εἰδοθήη, Od. δ, 366.
 Εἴη, Od. 3, 571.
 Εἴκελος, Il. ν, 55.
 Εἴκειν σοσι, Od. ξ, 221. ὕβρει ibid.
 Εἴκων; Od. ν, 143. ξ, 262. χ, 288.
 Εἴλαπινάξοισι, Od. β, 57.
 Εἴλαπίνη, Od. α, 226.
 Εἴλει, Od. τ, 200.
 Εἴλειθύνης στίος, Od. τ, 188.
 Εἰλήλεθα, Od. ν, 257. π, 537.
 Εἴλυτο, Od. ι, 403.
 Εἴναι, pleon. Il. ω, 197.
 Εἰνοσίφυλλον, Il. β, 632.
 Εἴξας ᾧ θυμῷ, Il. ι, 594.
 Εἴπειν, cum acc. Il. ι, 479.
 Εἴποτ' ἔην γε, Il. γ, 180.
 Εἴποτε δ' αὖτις, Il. α, 340.
 Εἴρερον, Od. 3, 529.
 Εἴρια, Od. σ, 515. χ, 423.
 Εἰρύσεται, Il. χ, 303.
 Εἰρυνέμαι, Il. ν, 682.
 Εἰρύσσαιτο, Od. π, 459.
 Εἰρυσθαι, Od. ψ, 82. 151.
 Εἴρυτο, Od. χ, 90.
 Εἰς οἰανὸς ἄριστος, Il. μ, 245.
 Εἴσαν, Od. ζ, 212. κ, 233.
 Εἴσατ', Od. 3, 285.
 Εἴσατο, Od. ι, 281.
 Εἴσθης, Od. γ, 10. ν. in νῆες et δαῖτα.
 Εἰσιθμῆ, Od. ζ, 264.
 Εἴσκειν τι, Il. ν, 446.
 Εἴσκομεν, Il. ν, 446.
 Εἴσοιχνεύσαν, Od. ζ, 157.
 Εἴσῃκει, Il. δ, 329. ε, 587.
 Εἴτ', Od. φ, 195.
 Εἴται, Od. λ, 190.
 Ἐκ πόντοιο quid. Il. τ, 375.
 Ἐκαμψι, Od. ι, 455.
 Ἐκαρτύναντο, Il. λ, 215.
 Ἐκαστέρω, Od. η, 521.
 Ἐκατηβελίται, Il. α, 75.
 Ἐκατὸν πολίων πρυλείσσω ἀραρυῖαν, Il. ε, 744.
 Ἐκγονος et ἔργονος an differant, Od. γ, 125.
 Ἐκδηῆσαι, Od. χ, 174.
 Ἐκλῆσιν, Od. ω, 484.
 Ἐκλινειν, Od. χ, 121.
 Ἐκλυον, Od. ξ, 185.
 Ἐκλύσομαι, Od. κ, 284.
 Ἐκόμισσε, Il. β, 183.
 Ἐκορίσσαντο, Il. λ, 561.
 Ἐκπίρσαντ', de numeri dualis usu, Il. β, 288.
 Ἐκρινειν, de prosodia vocum, κρίνω, κρίσεις, φαίνω, φάσεις, etc. Il. α, 509.
 Ἐκτορος, Il. α, 242.
 Ἐκφάσθαι, Od. ν, 308.
 Ἐκφέρει pro ἔξιφέρειτο, Il. ψ, 759.
 Ἐκχύμεινοι, Od. 3, 515.
 Ἐκώκυε, Il. α, 284.
 Ἐκῶν, Il. γ, 66.
 Ἐκῶν ἀϊκοντί γε θυμῷ, Il. δ, 43.
 Ἐλαῖα τηλεθώσσαι, Od. η, 116. λ, 589.
 Ἐλάσειε, Od. χ, 97.
 Ἐλάτρεον, ἐλάτρευνον, Il. σ, 545.
 Ἐλάχεια, Od. ι, 116.
 Ἐλαίρεισι, Od. υ, 202.
 Ἐλίγχεια, Od. φ, 529. 535.
 Ἐλεινόν, Od. σ, 219.
 Ἐλεῖν, Il. ε, 418.
 Helena dedecus suum semper profitetur, Il. γ, 173. 242. 404. ζ, 344.
 Ἐλειψιν, Od. ξ, 452.
 Ἐλεφαίρονται, Od. τ, 565.
 Ἐλέφαντος, Od. δ, 75. σ, 195. τ, 595. φ, 7. ψ, 200.
 Ἐληλάδατ', Od. η, 86.
 Ἐλικας, Od. α, 92. μ, 156.
 Elisio ultimæ in MSS. neglecta, Od. λ, 303.
 Ἐλλάδα, Od. α, 544. δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
 Ἐλλεδανός, varie scribitur. Il. σ, 555.
 Ἐλλειψις, Od. τ, 255. 381. ρ, 484. σ, 535. τ, 81. φ, 260.
 Ἐλλησπόντου πλατεί, Od. ω, 82.
 Ἐλλισάμην, Od. λ, 35. ν, 275.
 Ἐλλίσετο, Od. κ, 264. Il. ζ, 45.
 Ἐλλιστάνευεν, Od. η, 145. κ, 481.
 Ἐλλόν, Od. σ, 228.
 Ἐλοιτο, Od. ξ, 297.
 Ἐλπει, spe lactat, Od. ν, 380.
 Ἐλσας, Od. ε, 152. η, 250.
 Ἐλώρια, Il. α, 4.
 Ἐμβεβαῶντα, Il. ε, 199.
 Ἐμβρυον, Od. ι, 245.
 Ἐμεν, Od. ν, 161.
 Ἐμήνις, Il. α, 247.
 Ἐμνηστῆσαντο, Od. μ, 375.
 Ἐμμάθει, Od. ρ, 226.
 Ἐμμοροι, Od. 3, 479.
 Ἐμμάζεαι, Od. σ, 422. ρ, 488.
 Ἐμπαιον, Od. υ, 579.
 Ἐμπαιος, Od. φ, 400.
 Ἐμπης, Od. ε, 205. π, 553. Il. ξ, 174.
 Ἐμπλήγδην, Od. υ, 152.
 Ἐμπλήσσαντο, Od. ι, 296.
 Ἐμφορεῖσθαι pro φορεῖσθαι, Od. ξ, 509.
 Ἐμφορος, Od. β, 519. ω, 299.
 Ἐν δὲ τι, Il. σ, 485. 535. ἐν μὲν ἐν, Od. ν, 244.

- Ἐν κονίησι πισῶν, Il. v, 508. ἐνὶ pro ἐπὶ Il. S, 490. τ, 330.
 Ἐναΐσιμοι, Od. β, 182.
 Ἐναΐεσθαι, Od. τ, 263.
 Enallage, Il. α, 37. 566. ε, 487.
 Ἐναξι, Od. φ, 122.
 Ἐνδύξια, Od. ρ, 365. Il. α, 597.
 Ἐνδίοι, Il. λ, 725.
 Ἐνδιος, Od. δ, 450.
 Ἐνδύσθησα, Od. μ, 443. ο, 478.
 Ἐνένυσεν, ἐνένυσεν, Il. ε, 546.
 Ἐνέπρηθον, Il. ι, 585.
 Ἐνευναίων, Od. τ, 35.
 Ἐνήμιδα, Od. δ, 272.
 Ἐνθακιν, Od. τ, 149.
 Ἐνιπῆος, Od. λ, 237.
 Ἐνιπλήξωσι, Od. χ, 469.
 Ἐνίψω, Od. β, 137.
 Ἐνεαπήχεις, Od. λ, 310.
 Ἐννέοργυιοι, Od. λ, 311.
 Ἐννεώροιο, Od. κ, 19. 390.
 Ἐννέωρος, Od. τ, 179.
 Ἐννοσίγαιος, Od. ζ, 326.
 Ἐνύχλαι, Od. γ, 177.
 Ἐνοσίχθων, Od. ε, 282. 539. 566. 375. η, 35.
 Ἐντεια δαιτὸς, Od. η, 252.
 Ἐντερον, Od. φ, 408.
 Ἐντσίεργος, Il. ω, 277.
 Ἐντέταται, Il. ε, 278.
 Ἐντυεν, Il. ι, 720.
 Ἐντυναμένη, Od. μ, 18.
 Ἐντυνον, Il. ι, 205.
 Ἐντύναι, Od. ζ, 55. ο, 499. π, 2.
 Ἐντυπᾶς, Il. ω, 163.
 Ἐνώπια, Od. χ, 121.
 Ἐνωπιδίως, Od. ψ, 94.
 Ἐξ δ' ὅη, Il. α, 6.
 Ἐξάσιον, Od. δ, 690. ρ, 577.
 Ἐξαλαπάξας, Od. δ, 176.
 Ἐξάπλεται, Il. ε, 142.
 Ἐξαπόλῳλι, Od. υ, 357. σ, 290.
 Ἐξάροχοντες, Od. δ, 19.
 Ἐξείνισσα, Il. γ, 207.
 Ἐξείρυσσαν, Il. ν, 194.
 Ἐξείσιν, Od. φ, 20.
 Ἐξείσσυτο, Od. ι, 438.
 Ἐξίτι, Od. S, 245.
 Ἐξήλατον et ἰξήλατον, Il. μ, 295.
 Ἐξήμοθεν, Od. ε, 477.
 Ἐξυς, Il. ξ, 179.
 Ἐοικας, Il. ο, 190.
 Ἐοικῶς, Od. λ, 607.
 Ἐολπα, Od. β, 275. ε, 379. S, 315. φ, 317. Il. υ, 186.
 Ἐορτῇ, Od. υ, 156. φ, 258.
 Ἐὸς, de omnibus personis, Od. ν, 320.
 Ἐπάγοντες, Od. τ, 445.
 Ἐπαλαστήσασα, Od. α, 252.
 Ἐπαλλάττει, Il. ν, 559.
 Ἐπαοιδῷ, Od. τ, 457.
 Ἐπαρξάσθαι, Od. σ, 417. φ, 263.
 Ἐπάρετρος, Od. λ, 488.
 Ἐπάσαντο, Il. α, 464. Od. γ, 9. 461.
 Ἐπαύλεις, Od. ψ, 358.
 Ἐπίβαλλεν, Od. ο, 296.
 Ἐπέβησαν, Od. χ, 424. ψ, 15.
 Ἐπειοί, Od. ν, 275. ω, 430.
 Ἐπειός, Od. S, 493.
 Ἐπείχῃ, Od. φ, 186.
 Ἐπειλήκεον, Od. S, 379.
 Ἐπέλησεν, Od. υ, 85.
 Ἐπεμάσσεται, Od. ν, 429. π, 172.
 Ἐπενήνοθεν, Od. S, 565. Il. β, 219.
 Ἐπέοικε, Od. χ, 196. ω, 294.
 Ἐπεπείθετο, Od. β, 103. κ, 466.
 Ἐπέπταρε, Od. ρ, 545.
 Ἐπέρασσαν, Od. ο, 386.
 Ἐπέρασαι, Il. φ, 40.
 Ἐπέρεισε, Od. ι, 538.
 Ἐπερρώοντο, Od. υ, 107.
 Ἐπέρυσε, Od. α, 441.
 Ἐπεσβολίας, Od. δ, 159.
 Ἐπεισθαι, Od. υ, 237.
 Ἐπετήσιος, Od. η, 118.
 Ἐπετράπειτο, Od. ι, 12.
 Ἐπεύχετο, Od. ξ, 323.
 Ἐπέφραδε, Od. S, 68. κ, 111. 549.
 Ἐπέχεσθαι, Od. β, 50.
 Ἐπήβολος, Od. β, 319.
 Ἐπηγκινίδεσσι, Od. ε, 253.
 Ἐπηςτανοί, Od. ζ, 86. S, 253.
 Ἐπῆλυθε, Il. S, 488.
 Ἐπηράτη, Il. ι, 228.
 Ἐπῆρετμοι, Od. β, 403. δ, 559.
 Ἐπηρεφίας, Il. μ, 54. Od. κ, 51. μ, 59.
 Ἐπησκητῇ, Od. ρ, 266.
 Ἐπήτης, Od. ν, 332.
 Ἐπητύος, Od. φ, 306.
 Ἐπι, Od. μ, 209.
 Ἐπὶ γένεσιν, Il. ζ, 92.
 Ἐπίβηθρον, Od. ο, 458.
 Ἐπιβῆτον, Od. ψ, 52.
 Ἐπιβυκόλος, Od. υ, 255.
 Ἐπιβρίση, Il. η, 345. Od. ω, 543.
 Ἐπιβωσόμειδα, Il. κ, 463.
 Ἐπιβώτορι μῆλων, Od. ν, 222.
 Ἐπιγνῖδα, Od. ρ, 225. σ, 75.
 Epigrammata quadam Homero vulgo adscripta ipsius non esse, Il. β, 43.
 Ἐπιδύξια, Od. φ, 141.
 Ἐπιδύομαι, Od. ο, 370.
 Ἐπιδημύεις, Od. σ, 28.
 Ἐπιδινύεται, Od. υ, 218.
 Ἐπιδιφριάς, Il. κ, 475.
 Ἐπιδίφρεια, Od. ο, 51.
 Ἐπεικία τοῖον, Il. ψ, 246.
 Ἐπίηλεν, Od. χ, 49.
 Ἐπήρανα, Od. τ, 343.
 Ἐπίθειται, Od. χ, 62.
 Ἐπιθύσαντες, Od. π, 297.
 Ἐπιύσθωρα, Od. φ, 26.

- Ἐπικάρσιαι, Od. ι, 70.
 Ἐπικάστην, Od. λ, 270.
 Ἐπικροτομένων, Il. ω, 649.
 Ἐπίκλοπος, Od. φ, 297.
 Ἐπικροῖται, Od. η, 164.
 Ἐπίκριον, Od. ι, 254. 518.
 Ἐπικτίεα, Od. β, 222.
 Ἐπιλλίξεις, Od. σ, 11.
 Ἐπιμάστυρος, Il. κ, 76.
 Ἐπιμασσάμενος, Od. ι, 446.
 Ἐπίμαστον, Od. υ, 377.
 Ἐπιμήμφεται, Od. π, 97. 115.
 Ἐπιμήπτειν, Il. δ, 20.
 Ἐπιπλόμενον, Od. η, 261.
 Ἐπιρέζεσκον, Od. ρ, 211.
 Ἐπισμυγνῶς, Od. δ, 672.
 Ἐπίσταστον, Od. α, 461.
 Ἐπιστάδην, Od. ν, 54. π, 455.
 Ἐπιστάτης, Od. ρ, 455.
 Ἐπιστεφίας, Od. β, 431.
 Ἐπίστιον, Od. ζ, 265.
 Ἐπιστήχην, Od. χ, 451.
 Ἐπίστροφος, Od. α, 177.
 Ἐπισχυρίσιν, Od. φ, 71.
 Ἐπισχόμενος, Od. ρ, 15.
 Ἐπιτίλλαι, Od. ψ, 361.
 Ἐπίτονος, Od. μ, 423.
 Ἐπιτρέψαι, Od. φ, 279. χ, 289.
 Ἐπιφρασσάμενος, Il. β, 282.
 Ἐπιφροσύνας ἀνέλειψ, Od. τ, 22.
 Ἐπιχειρόντες, Od. φ, 179.
 Ἐπιψαύει, Od. ρ, 547.
 Ἐπιωγαί, Od. ι, 404.
 Ἐποντο, Il. δ, 202.
 Ἐποπίζω, Od. ι, 146.
 Ἐπρησεν, Od. β, 427.
 Ἐπταρειν, Od. ρ, 541.
 Ἐπτηξαν, Od. ρ, 190.
 Ἐπάνυμνον, Od. τ, 409.
 Ἐπώχατο, Il. μ, 540.
 Ἐρανος, Od. α, 226. λ, 414.
 Ἐργαδην, Il. λ, 437.
 Ἐργον, Od. ξ, 222. σ, 365.
 Ἐρδειςκεις, Od. ν, 350.
 Ἐρίβις, Od. λ, 37.
 Ἐρίδασαι, Od. χ, 450.
 Ἐρεμβῆς, Od. δ, 84.
 Ἐρέτας ἐπιτηδῆς, Il. α, 142.
 Ἐρεχθῆος, Od. η, 81.
 Ἐρῆμα φοβεῖται, Il. ι, 140.
 Ἐριδέτω, Od. γ, 399. σ, 146. 191.
 Ἐρικερδέα, Il. γ, 65.
 Ἐρινῶν, Il. ζ, 433.
 Ἐρινός, Od. μ, 103.
 Ἐρινῶς, Od. β, 155. ρ, 475.
 Ἐρίνης, Od. ρ, 322.
 Ἐρίσσει, Od. σ, 320. τ, 286. Il. γ, 223.
 Ἐρισάφυλον, Od. ι, 111.
 Ἐριφύλην, Od. λ, 325.
 Ἐρκος, rete venaticum, Od. χ, 469.
 Ἐρκείη Διός, Od. χ, 334. 335.
 Ἐρμαῖος λόφος, Od. π, 471.
 Ἐρματα, Od. σ, 296.
 Ἐρμῖν, Od. ψ, 198.
 Ἐρμιόνην, Od. δ, 14.
 Ἐρμῖσιν, Od. ρ, 278.
 Ἐρνος, Od. ζ, 163.
 Ἐρπετὰ, Od. δ, 418.
 Ἐρπύζοντ', Od. α, 193.
 Ἐρρε, Od. κ, 72. 75.
 Ἐρράδαται, Od. υ, 354.
 Ἐρρόντι, Od. δ, 367.
 Ἐρρώσαντο, Od. ψ, 3. ω, 69.
 Ἐρσαι, Od. ι, 222.
 Ἐρύκανς, Od. κ, 429.
 Ἐρυκι, Od. ζ, 283.
 Ἐρύμανδον, Od. ζ, 1. 3.
 Ἐρύσσης, Il. ι, 110.
 Ἐρυτο, Od. α, 525. Il. ν, 555.
 Ἐρχαται, Il. π, 481.
 Ἐρω, Od. σ, 211.
 Ἐρῶν, Il. π, 302.
 Ἐσιμάσσαντο, Il. ρ, 564.
 Ἐσθῆτι Θεῶν, Od. ω, 67.
 Ἐσκε, Od. δ, 270. ι, 508.
 Ἐσμηχεν, Od. ζ, 226.
 Ἐσπετο, Il. ν, 300.
 Ἐσσεύοντο, Il. σ, 272.
 Ἐσαν, Il. α, 535.
 Ἐσασαν, Il. μ, 55.
 Ἐσιφάνωτο, Od. κ. 195. Il. σ, 155.
 Ἐσθήκασιν, Il. δ, 434.
 Ἐσθήκει, Il. δ, 367.
 Ἐσθρέσιν, Od. γ, 158.
 Ἐσύλα, Il. δ, 105.
 Ἐπ' ἰσχατιῇ, Od. ι, 280.
 Ἐσχάρα, Od. ψ, 71.
 Ἐσχε, interfecit, Od. λ, 323.
 Ἐτιδήπια, Od. ω, 90.
 Ἐτιχίσσαντο, Il. η, 449.
 Ἐτιόκληρτες, Od. τ, 176.
 Ἐτιεργήμεροι, Od. λ, 302.
 Ἐτιυξε, Il. ζ, 314.
 Ἐτι, Il. μ, 231. ἔκ' ἔτι, Od. ρ, 460. σ, 214.
 Ἐτίμα, Od. γ, 379.
 Ἐτίσατο, Od. σ, 236.
 Ἐτοῖμα, Od. ρ, 384.
 Ἐποιμάσσαντο, Od. ν, 184.
 Ἐπράπειτ', Il. α, 199. κ, 45. λ, 235.
 Εὐ μὲν — εὐ δέ, Od. ν, 244.
 Εὐ κατὰ κόσμον, Il. κ, 472.
 Εὐ ναιετάσας, Il. β, 648.
 Εὐαγγέλιον, Od. ζ, 152. 166.
 Εὐβοίαν, Od. γ, 174.
 Εὐδύειλον, Od. β, 167. ι, 21. ν, 212.
 Εὐδικίας ἀνέχουσι, Od. τ, 111.
 Ἐὐδμήτης, Od. χ, 24. 126.
 Εὐεργεῖς, de benefactoribus, Od. χ, 319.
 Εὐεργεσίη, Od. χ, 374.
 Εὐηγεσίης, Od. τ, 114.
 Εὐήνορα οἶνον, Od. δ, 622.
 ——— χαλκὸν, Od. ν, 19.
 Εὐθρόνος, Od. ζ, 48.
 Εὐθύ, β, 156.

Εὐκῆλος, Od. γ, 263.
 Εὐκυκλον, Od. ζ, 58. 70.
 Εὐνάζιτο, Od. υ, 1.
 Ἐϋνήτοι, Od. η, 97.
 Εὐνομήνη, Od. ς, 487.
 Εὐοντας, Od. β, 300.
 Εὐπεπλος, ἔϋπ. Od. ζ, 49.
 Εὐπατέρειαν, Od. λ, 234.
 Εὐποίητος non ἔϋπ. Od. γ, 434.
 Ἐϋπρήσσεσκον, Od. ς, 259.
 Εὐπῶλος, ἔϋπ. Od. λ, 168.
 Εὐρείαν, Od. ε, 163. 251.
 Ἐϋρρεΐτινη, Od. ζ, 257.
 Εὐρύοπα, Il. α, 498. ς, 206.
 Εὐρυτίωνα, Od. φ, 295.
 Εὐρύτω Οἰχαλιῇ, Od. ς, 224. φ, 52.
 Εὐρύχορον, Il. β, 498.
 Εὐρυχόρῳ, Od. λ, 255. ο, 1.
 Εὐρώεντα, Od. κ, 512. ψ, 322. ω, 10.
 Ἐϋσελμοι, Od. β, 390.
 Ἐϋσεφία, Il. ο, 465.
 Ἐϋτρόχῳ, Od. υ, 496.
 Ἐϋτμήτη, Il. η, 304.
 Εὐτυκτος, ἔϋπ. Il. ο, 480.
 Εὐχάλκος, ἔϋχ. Il. ν, 612.
 Ἐϋφρονίων, Il. α, 73.
 Ἐφίλκεται, Od. τ, 294. τ, 13.
 Ἐφίσσαι, Od. ν, 274.
 Ἐφίσασαν, Od. χ, 205.
 Ἐφίσσιον, Od. η, 248. φ, 55.
 Ἐφεψιάωνται, Od. τ, 331. 370.
 Ἐφημίρια φρονέοντες, Od. φ, 85.
 Ἐφημίριος, Od. δ, 223.
 Ἐφιάλτην, Od. λ, 307.
 Ἐφίμενος, Od. ν, 7.
 Ἐφίλατο, Il. ε, 61.
 Ἐφοίτα, Il. γ, 449.
 Ἐφολκαιον, Od. ζ, 350.
 Ἐφορμᾶται, Od. φ, 399.
 Ἐφορῆν, Od. χ, 150.
 Ἐφράσσαντο, Il. ι, 426.
 Ἐφύρης, Od. α, 259. β, 328.
 Ἐφυσσε, Od. κ, 293.
 Ἐξεί, tenet, obtinet, Od. ι, 6.
 Ἐξεσθαι, cum genit. quid? Il. ε, 129.
 Ἐρχεται ἔργον τι ἔπος τι, Od. λ, 345.
 Ἐχέτον βασιλῆα, Od. σ, 84. 115. φ, 308.
 Ἐχον, Od. ψ, 42.
 Ἐχραι, Od. ε, 396. ι, 64.
 Ἐχων, pleon. Il. ω, 280.
 Ἐψιασθων, Od. ρ, 530.
 Ἐως, Od. β, 148. δ, 90.
 Ἐως δ, Il. α, 193. ο, 539.

Z

ΖΑΗ'Ν, Od. μ, 513.
 Ζακύνθῳ, Od. α, 246. ι, 24.
 Ζυὰς, Od. δ, 41. 604.
 Ζιῖδωρον, Od. γ, 3. ε, 463. τ, 593.
 Ζιῦ πάτερ, Il. ι, 872.

Ζευγνύμεναι, de hujusmodi vocum proso-
 dia, Il. γ, 260.
 Ζευγνῦμεν, Il. π, 145.
 Ζεφυρίη, Od. η, 119.
 Ζηλήμονες, Od. ε, 118.
 Ζόφος, Od. κ, 190.
 Ζυγά, Od. ν, 21.
 Ζυγόν, Il. ε, 730.
 Ζωάγρι, Od. ς, 462.
 Ζωήν, Od. ζ, 208.
 Ζώνην παρθενίην λῦσε, Od. λ, 244.
 Ζώννυνται, Od. ω, 89.
 Ζωρότερον, Il. ι, 203.
 Ζωσάμινω, Il. ψ, 685.
 Ζώσατο, Od. σ, 66.
 Ζῶσρα, Od. ζ, 58.

H

Ἡ ΜΕ'Ν et ἡ μὴν, Il. α, 77.
 Ἡ ἔχ', Il. ε, 349. ο, 18.
 Ἡβην καλλίσφουρον, Od. λ, 602.
 Ἡγαγόμην, Od. δ, 82.
 Ἡγερίδονται, Il. γ, 231.
 Ἡγίνον, Il. σ, 495.
 Ἡδίστατ', Od. φ, 28.
 Ἡδυπότοι, Od. β, 340.
 Ἡέδης, pro ἡέδεις, Il. χ, 280.
 Ἡερίδοντο, Il. β, 448.
 Ἡέριοι, Od. ι, 52.
 Ἡεροειδί, Od. ν, 366.
 Ἡερόντα κίλιυδα, Od. υ, 64.
 Ἡετίων ὄς, Il. ζ, 396.
 Ἡθα, Od. ζ, 411.
 Ἡθα, Od. β, 289. 410. ι, 212. μ, 329. Il. ν, 105.
 Ἡίε, Il. ο, 365.
 Ἡίθεος, Od. γ, 401. ζ, 63. λ, 38.
 Ἡῶν, Od. ε, 368.
 Ἡλάσσειν, Il. ο, 21.
 Ἡλδανε, Od. σ, 69. ω, 367.
 Ἡλεῖ, Od. β, 243.
 Ἡλεός, Od. ζ, 464.
 Ἡλιδά δῖαν, Od. ν, 275. ο, 297. ω, 430.
 Ἡλιδας, Od. φ, 547.
 Ἡλιος, vox Homero inusitator, Od. δ, 271.
 Ἡλκησι, Od. λ, 579.
 Ἡλυθε, Il. γ, 205.
 Ἡλυζα, Od. μ, 335.
 Ἡλύσιον πειδίον, Od. δ, 563.
 Ἡλω, Od. χ, 230.
 Ἡμαθέιντος, Od. β, 326.
 Ἡμαρ, Od. σ, 136.
 Ἡμας, Od. τ, 372.
 Ἡμαπα μακρὰ, Od. κ, 470.
 Ἡμερίς ἡβώωσα, Od. ε, 69.
 Ἡμέτερον, Od. η, 301.
 Ἡμιν, Od. ς, 569. ν, 177. ς, 576. υ, 272.
 Ἡμύσει, Il. δ, 290.
 Ἡνασσι, Od. γ, 305. λ, 275. Il. π, 172.
 Ἡνον, Od. γ, 496.

- *Ἡνοπι χαλκῶ, Od. κ, 560.
 *Ἡνορέην ἱρατεινήν, Il. ζ, 156.
 *Ἡντῆσας ὀπωπῆς, Od. ς, 44.
 *Ἡοίην, Od. δ, 447.
 *Ἡοιον, Od. δ, 656.
 *Ἡομεν, Od. κ, 251.
 *Ἡπείροιο μελαινῆς, Od. ζ, 97.
 *Ἡπειρον, Od. σ, 83.
 *Ἡπια οἶδεν, Od. ν, 405. σ, 59. 556.
 *Ἡρα φέροντες, Od. γ, 164. π, 565. σ, 56.
 *Ἡραρε, Il. δ, 110.
 *Ἡρατο, Od. δ, 107. ζ, 570. ω, 53.
 *Ἡρασάμην, Il. ζ, 517.
 *Ἡριγένεια, Od. β, 1. μ, 5. ψ, 347.
 *Ἡρομοι, Il. ς, 210.
 *Ἡρω, Od. σ, 422.
 *Ἡσιν, Od. ν, 520. cf. in ἰδς.
 *Ἡσθαι, de hospitibus, Od. σ, 222.
 *Ἡφαίσιοιο ἔργον, Od. ο, 117.
 *Ἡχθιστο, Od. ζ, 566.
 *Ἡῶ, Od. η, 288. τ, 571.

Θ

- Θ Α'ΛΕΙΑΝ, Od. γ, 420. ς, 99.
 Θαλίης, Od. λ, 602.
 Θαλλόν, Od. ς, 224.
 Θαλπτοντες, Od. φ, 179. 246.
 Θαλπωρῇ, Od. α, 166.
 Θάρσυνος, Il. π, 70.
 Θαυμανόντες, Od. ς, 108.
 Θαυμάσσωσιν, Od. ν, 157.
 Θέειον, Od. χ, 481.
 Θεειώσω, Od. χ, 482.
 Θειλόπεδον, Od. η, 125.
 Θειον ἀγῶνα, Il. η, 298.
 Θέλγειν, in partem deteriorem. Il. μ, 255.
 Θελκτήρια, Od. α, 537. ς, 509.
 Θίλω, verbum Homero inusitatum, Od. γ, 92. ς, 536. σ, 516. ς, 19.
 Θέμιστες, Od. π, 405.
 Θεμιστεύει, Od. ι, 114.
 Θέμιστος, Od. β, 68.
 Θεμωσι, Od. ι, 486. 542.
 Θέντων, Od. τ, 599.
 Θεσιδέα, Od. φ, 277.
 Θεσιδῆς, Il. β, 625. γ, 16. ζ, 290.
 Θεσιπέλ', Il. α, 131.
 Θεωδῆς, Od. τ, 109.
 Θεράποντες Διός, Od. λ, 254.
 Θεσμὸν, Od. ψ, 296.
 Θεσπείοιο, Od. ω, 6.
 Θεσπρωτῶν, Od. ζ, 315. 316.
 Θήβης, Od. δ, 126. λ, 262. 274.
 Θηητῆρ, Od. φ, 597.
 Θήλειας, Il. ε, 269.
 Θήλυς, Od. ζ, 122.
 Θῆλύτεραι, Il. ς, 520.
 Θήσατο, Il. ω, 58.

- Θησία, Od. λ, 650. De prosodia vocum,
 Πηλῆος, Πηλῆα, Πηλῆως, Πηλῆα etc. Il. α, 265.
 Θῆσθαι, Od. δ, 89.
 Θῆπτες, Od. δ, 644.
 Θητεύμεν, Od. λ, 488.
 Θοὴν νύκτα, Od. μ, 284.
 Θοῆσιν νῆσσιον, Od. α, 298.
 Θόλε, Od. χ, 442.
 Θρασύν, Od. δ, 146.
 Θρίψας, Od. ι, 246.
 Θρήκη, Il. λ, 222.
 Θρήκηνδς, Od. ς, 561.
 Θριγκός, Od. η, 87.
 Θρινაკίη, Od. λ, 106. μ, 127. τ, 275.
 Θρόνος, Od. α, 145.
 Θρόνα, Il. χ, 441.
 Θρυλλίζω, Θρυλίζω, Il. ψ, 396.
 Θύετα, Vocativus pro Nominativo nunquam ponitur, Il. β, 107.
 Θυέων ὑπέρ, Od. α, 261.
 Θυμηνιγέων, Od. η, 282.
 Θυμοδάκῆς, Od. ς, 185.
 Θυμὸν ἔδων, Od. κ, 379.
 Θυμοραϊστῆς, Il. ν, 544.
 Θυσοκόος, Od. φ, 145. χ, 518. 521.
 Θύς, Od. ε, 60.
 Θῦσε, Od. ζ, 446.
 Θυσσανόεσσαν, Il. ς, 593.
 Θυάδεα, Od. ε, 264.
 Θωήν, Od. β, 192.
 Θωρηκτῆς, Θωρηκτός, Il. φ, 429.

I

- Ι ΑΙ'ΝΕΤΑΙ, Od. ζ, 156.
 Ι'Ιαολκῶ, Od. λ, 255.
 Ι'ιασίων, Od. ε, 125.
 Ι'ιασον Ἀργος, Od. σ, 245.
 Ι'ιδιον ab ἰδῖον, Od. δ, 514. ν, 204.
 Ι'έμενος, cum acc. loci. Od. ς, 5.
 Ι'εν, Il. μ, 35.
 Ι'ερεία, Il. χ, 159.
 Ι'ερυνέσθαι, Il. ω, 125.
 Ι'ερήϊον, Od. ζ, 94. 250. ς, 600. Il. χ, 159.
 Ι'ερὸν ἰχθύν, Il. π, 405.
 Ι'ερὸν πολλοῖςθρον, Od. α, 2.
 Ι'ερός στρατός Ἀργείων, Od. α, 81.
 Ι'ξισκην, Od. γ, 409.
 Ι'ῆ, Il. η, 319.
 Ι'ῆσται, Od. ι, 520.
 Ι'θαγνέισσιν, Ι'θαίγ. Od. ζ, 203.
 Ι'θακος, Od. ς, 207.
 Ι'θύει, Il. ς, 661.
 Ι'θύν, Od. δ, 454.
 Ι'θύς, Od. ς, 55. ψ, 207.
 Ι'κανον, Od. ο, 101.
 Ι'κίτας, Od. π, 422.
 Ι'κιστήσιος, Od. ν, 215.

- Ἰκμενον ἔραν, Od. β, 420.
 Ἰκρία, Od. ε, 163, 252, μ, 229.
 Ἰκρίοφιν, Od. γ, 253. ν, 74.
 Ἰλήκησι, Od. φ, 365.
 Ἰλίε, Il. α, 66.
 Ἰλῆος, Il. φ, 518.
 Ἰμάντα, Od. δ, 802. φ, 46.
 Ἰμερον γόοιο, Od. δ, 113. 183. π, 215. τ, 249.
 Ἰνα, Il. κ, 27.
 Ἰνα μὴ, Il. η, 253.
 Ἰνδάλλεται, Od. τ, 224.
 Inutile, non id quod non utile modo, sed quicquid utili maxime est contrarium, significat, Il. β, 269.
 Ἰνῶ, Od. ε, 533.
 Ἰοδιφεῖς quid? Od. ι, 426.
 Ἰόεις, Il. ψ, 850.
 Ἰομεν, Od. ω, 451. 461.
 Ἰόμωροι, Il. δ, 242.
 Ἰονδάδος, Od. ξ, 50.
 Ἰϋ, Od. ε, 72.
 Ἰύλεις, Od. λ, 518.
 Ἰπτες, Od. φ, 595.
 Ἰσπόθεν, Od. γ, 515.
 Ἰσποκορυσαί, Il. β, 1.
 Ἰσπων ἀποβήσομαι, Il. ε, 227.
 Ἰρεῦς, Od. ι, 198.
 Ἰσηξ, Il. ν, 62. σ, 615. Od. ε, 66. ν, 86.
 Ἰρος, Od. σ, 72.
 Ἰσα, Od. β, 203.
 Ἰσασιν, Od. ξ, 84. ψ, 269. 271.
 Ἰσης, Od. ι, 42.
 Ἰσθμιοι, Od. σ, 299.
 Ἰσκειν, Od. τ, 203. χ, 31.
 Ἰσμάροι, Od. ι, 40.
 Ἰσάδεος, Od. ι, 24.
 Ἰσαμίνιοι, Od. ξ, 162. τ, 307. 519.
 Ἰσάϊαν, de syllabarum vocalibus brevibus constantium, sequentibus duabus consonantibus, correptione, Il. β, 537.
 Ἰσίη, Od. ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231.
 Ἰσοί λίθιοι, Od. ν, 107.
 Ἰσχύμεναι, Od. υ, 330.
 Ἰτίαι, Od. κ, 510.
 Ἰτυλον, Od. τ, 522.
 Ἰύζοντες, Od. α, 162.
 Ἰφθίμη, Od. δ, 797.
 Ἰφιμίδειαν, Od. λ, 304.
 Ἰφίτη, de hujus vocis prosodia, Il. β, 518.
 Ἰφίτος, Od. φ, 14. 22.
 Ἰχώρ, Il. ε, 416.
 Ἰωγή, Od. ξ, 533.

K

Κ Λ Δ Π Α Θ Ε Ῥ Θ Η Ν, Od. α, 495.
 Ceteri a Græco χῆτριοι, Il. β, 783.

- Καθάπαξ, Od. φ, 549.
 Καθαπτόμενος, Od. β, 39. γ, 345. υ, 22.
 Καθαρῶ θανάτω, Od. χ, 462.
 Καθελεῖν ὀφθαλμούς, Od. α, 295.
 Καθήμεν, Od. ι, 72.
 Κάθησο, Il. α, 565. β, 191.
 Καθίσασα, Od. ρ, 572.
 Καθίσσαι, Il. ι, 484.
 Καιροσίαν, Od. η, 107.
 Καὶ τότε δὴ, Od. γ, 132. καὶ δὴ, κ, 50.
 Κακοίμονας, Od. σ, 41.
 Κακοεργίης, Od. χ, 574.
 Κακοεργὸς, Od. σ, 54.
 Κακοῖλιον, Od. τ, 26. 597. ψ, 90.
 Κακοξινώτερος, Od. υ, 376.
 Κακοσσίμους, Il. α, 105.
 Κακότητι, Od. τ, 360.
 Καλάμην, Od. ξ, 214.
 Καλίσκετο, Il. α, 538.
 Κάλλιῃ, Od. σ, 191.
 Καλλίχορος, Od. λ, 580.
 Καλὸς, de hujus vocis prosodia, Il. β, 45.
 ὁ καλὸς, Od. ρ, 484.
 Κάλες, Od. ε, 260.
 Καλυψαμένη, de vocis Mediæ usu proprio, Il. γ, 141.
 Καλύφατο, Od. ι, 491.
 Κάλχαν, Il. α, 86.
 Καμάτω ἀδνηκότες, ἥδὲ καὶ ὕπνῳ, Il. κ, 98.
 Καμινῷ γρηῒ, Od. σ, 27.
 Καμμῖν, Od. υ, 2.
 Καμόντας, Il. γ, 278.
 Καμόντων εἰδωλα, Od. λ, 475. ω, 14.
 Καναχῇ, Od. ζ, 82.
 Κανῶν, Il. ψ, 761.
 Κάπνισσαν, Il. β, 599.
 Κάππασιν ἐν Λήμνῳ, Il. α, 595.
 Κατφαλαρ, Il. π, 106.
 Καρηκομόωντες, Od. υ, 277. Il. β, 11.
 Κάρκαιρε, Il. υ, 157.
 Καρὸς, Il. ι, 578.
 Κατ' ἄκρης, Od. ε, 315.
 Καταβήσει, Il. ε, 109.
 Καταβλώσκοντα, Od. π, 466.
 Καταζήνασκει, Od. λ, 586.
 Καταβαταί, Od. ν, 110.
 Καταϊτυξ, Il. κ, 258.
 Κατακλύθεις βαρεῖαι, Od. η, 197.
 Κατακρήθην, Il. π, 548.
 Καταλοφάδια, Od. κ, 169.
 Κατάνεται, Od. β, 58. ρ, 537.
 Κατανύων, Od. ι, 490.
 Κατάντησιν, Od. υ, 587.
 Καταπαυμέν, Od. β, 244. ω, 456.
 Καταπαύομεν, Od. β, 168.
 Καταπτήσουσιν, Il. χ, 191.
 Κατάρχισθαι, Od. γ, 445.
 Κατατιθηῶτες, Il. η, 89.
 Κατατιθιούτων νικῶν, Od. κ, 530. λ, 37.
 χ, 448.

- Καταφθίσθαι, Od. β, 185.
 Κατεβαίνομεν, Od. λ, 522.
 Κατεύσατο, Il. κ, 517.
 Κατείβετο, Od. ε, 152.
 Κατεπλήγη, Il. γ, 51.
 Κατέχουσιν, Il. β, 670.
 Κατηρεφίς, Od. ε, 567.
 Κατωρυχίεσσι, Od. ζ, 267. ι, 185.
 Καύκωνας, Od. γ, 566.
 Κε, Od. σ, 262. Il. ε, 275. ζ, 225. 285.
 η, 104. 456. κ, 211. 212. ξ, 299.
 Κεῖαντες, Od. ι, 231.
 Κεμήλια, Od. β, 75. δ, 600.
 Κείρασθαι κόμην, Od. δ, 198.
 Κείρεται, Od. α, 578.
 Κεῖσθαι, de rebus caris et quæ custodiuntur reconditæ, Od. β, 75.
 Κεκληγώς, Il. β, 222.
 Κεκλίεται, Od. δ, 608.
 Κεκλίσθαι, quid? Il. ο, 740.
 Κεκμηῶτι, Il. ζ, 261.
 Κεράαντο, Od. δ, 152. 616.
 Κελάδοντ', Od. β, 421.
 Κελεύρουν, Od. ε, 323.
 Κέλαιοι νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας, Od. κ, 86.
 Κέληθ', Od. ε, 571.
 Κελσάσθησι, Od. ι, 149.
 Κεν δὴ, Il. ξ, 504.
 Κένταυρον, Od. φ, 295.
 Κίρα, Il. λ, 584. Od. τ, 211. φ, 595.
 Κίρας βοός, Od. μ, 253.
 Κίρασσειν, Od. γ, 590. ε, 93.
 Κίρδιος, Il. ζ, 153.
 Κερώτας, Od. ω, 563.
 Κήτος, in compositis quid? Il. θ, 222.
 Κήκειτ', Od. φ, 41.
 Κεφαλλήνων, Od. ω, 554. 577.
 Κηληθῶν, Od. λ, 553. ν, 2.
 Κῆξ εἰναλίη, Od. ο, 478.
 Κῆρ, περὶ κῆρ, Od. ζ, 158.
 Κήρυξ, Il. ω, 149.
 Κήτειοι, Od. λ, 519.
 Κητώσσαν, Od. δ, 1. Il. β, 581.
 Κικόνεσσι, Od. ι, 39.
 Κιμμερίων, Od. λ, 14.
 Κινήσας, Od. χ, 594.
 Κίρκης, Od. ο, 525.
 Κίρην, Od. ξ, 78.
 Κισσύβιον, Od. ι, 546. ξ, 78.
 Κιχήσεται, Od. η, 53.
 Κλῆος, Od. α, 95. γ, 78. ν, 415. 422. ψ, 137.
 Κλεπτοσύνη, Od. τ, 596.
 Κληιδόνα, Od. δ, 517.
 Κληῖδ', Od. α, 442. δ, 802. φ, 47.
 Κληῖσιν, Od. σ, 293.
 Κληῖσσαν, Od. τ, 50. φ, 236. 241. 582.
 Κλίμακα, Od. φ, 5.
 Κλισίην, Od. δ, 125.
 Κλισίον, Od. ω, 207.
 Κλισμὸν, Od. α, 132. 145.
 Κλιπὺν, Od. ε, 470.
 Κλίπυς, Il. π, 590.
 Κλυμένην, Od. λ, 525.
 Κλυτότοξος, Od. ρ, 494.
 Κνίφανος, Od. σ, 569. τ, 426.
 Κνήμης, Od. δ, 337.
 Κνυζηθῶν, Od. σ, 163.
 Κνυζώσω, Od. ν, 401. 455.
 Κνώδαλον, Od. ρ, 517.
 Κοιμήσας et κοιμήσας, Il. μ, 281. π, 524.
 Od. μ, 572.
 Κοιμήσατε, Od. μ, 572.
 Κόλλοσι, Od. φ, 407.
 Κομιδῇ, Od. θ, 232. ω, 246.
 Κομίζειν pro κομῆειν, Od. κ, 298.
 Κομίσση, Od. κ, 298. π, 82.
 Κονίη, Od. λ, 599.
 Construsiones inusitatiores, Od. α, 275.
 β, 29. 575. γ, 184. δ, 11. 646. 685. ε, 477. ζ, 155. θ, 561. ι, 256. 462. κ, 484. 513. λ, 76. 90. 157. μ, 73. 82. ξ, 85. π, 476. ρ, 15. 231. 554. σ, 94. τ, 230. υ, 21. 542. χ, 17. 445. ψ, 205. 211. 519. ω, 253. 482.
 Κοντὸν, Od. ι, 487.
 Κοπρήσαι, Od. ρ, 299.
 Κόρακος, Od. ν, 408.
 Κορεσαῖατο, Od. ξ, 28.
 Κορήσαστε, Od. υ, 149.
 Κορμὸν, Od. ψ, 196.
 Κόρυνη, Il. η, 141.
 Κορῶνας εἰνάλκας, Od. ε, 66.
 Κορώνη, Od. α, 441. η, 90. φ, 46. 138.
 Κόσμον, Od. δ, 498. ξ, 563.
 Κοτύλην, Od. ο, 511.
 Κοτυληποδόφιν, Od. ε, 453.
 Κυριδίας, Od. ν, 45.
 Κυριξ, Od. χ, 188.
 Κυροσφόρος, Od. ι, 27.
 Κρανίως, Od. κ, 242.
 Κραταῖν, Od. μ, 124.
 Κραταῖς, Od. λ, 596.
 Κραταῖσιν, Od. δ, 1. Od. ψ, 46.
 Κρατεράνυχας, Od. φ, 30.
 Κρέα, Od. ο, 140.
 Κρεῖον, quid? Il. ι, 206.
 Κρήγυν, Il. α, 106.
 Κρήδιμα, Od. α, 554. γ, 392. ν, 588.
 Κρητῶν εὐρεῖαν, Od. ξ, 199. π, 62.
 Κρήτη, Od. τ, 172.
 Κρήτην ἐκατόμπολιν, Il. α, 649.
 Κρητῆρα σήσασθαι, Il. ζ, 528.
 Κρίγι, κρίκει, Il. π, 470.
 Κρίη, Od. ι, 447.
 Κρίνειν πόλεμον, Od. σ, 262.
 Κρινθέντες, Il. ν, 129.
 Κρινώμεθ', Il. β, 585.
 Κρομόσιο, Od. τ, 233.
 Κρονίωσι, de hujus vocis prosodia, Il. α, 597.
 Κροτάλιον, Il. λ, 160.

Κρύσαλλας, Od. ζ, 479.
 Κτάσθαι, Il. ο, 558.
 Κτεάπισσιν, Od. ω, 206.
 Κτιμένη, Od. ο, 362.
 Κυανή νεφέλη, Il. ε, 545.
 Κύδωνες, Od. γ, 292. τ, 176.
 Κυδριεύς, Od. θ, 288.
 Κυθήρων, Od. ι, 81.
 Κυκείω, Od. κ, 290. 316.
 Κυκλήσομεν, Il. η, 532.
 Κύκλον δόλιον, Od. δ, 792.
 Κυκλώπων, Od. ι, 166.
 Κυλλήνιος, Od. ω, 1.
 Κύματι κωφῶ, Il. ζ, 16.
 Κυνόμυια, Il. φ, 394.
 Κυνραισίων, Od. ρ, 500.
 Κυνώπιδος, Od. δ, 145.
 Κύπρον, Od. δ, 85.
 Κυρτόν, Il. δ, 426.
 Κύσει, Od. π, 15. ρ. 39. τ, 417. ω, 235.
 Κῶας, Od. τ, 58.
 Κῶκυσεν, Il. σ, 57.
 Κῶκυτός, Od. κ, 514.
 Κώληπα, Il. ψ, 726.

Λ

Λ'ΑΓΧΑΝΟΝ, Od. ι, 160.
 Λάειν, Od. τ, 229.
 Λαιρυγονίην, Od. κ, 82.
 Λακιδάιμονα, Od. γ, 526. δ, 1. ε, 20. φ, 15.
 Λαμπειτή, Od. μ, 132.
 Λάμπον, Od. ψ, 246.
 Λαμπτήρας, Od. σ, 306.
 Λάμψ, Od. κ, 81.
 Λαρὸν, Il. τ, 316.
 Λάρη, Od. ε, 51.
 Λαρωτέρως, Od. β, 350.
 Λαυκανίης, Il. χ, 325.
 Λαύρην, Od. χ, 128. 157.
 Λαχαίνειν, Od. ω, 226.
 Λάχεια, Od. ι, 116. κ, 509.
 Λάων, Od. ν, 229. 230.
 Λεγάμιθα, Il. β, 455.
 Λίγων, Od. σ, 358.
 Λεξάσθων, Il. ι, 67.
 Λίλιπτο, Od. κ, 447.
 Λιλόγχασ', Od. λ, 303.
 Λιλύτο, Od. σ, 237.
 Λίξιο, Od. τ, 598. cf. Il. ω, 650.
 Λίξο, Od. κ, 320. τ, 598.
 Λίσβη, Od. γ, 169.
 Λίσχην, Od. σ, 328.
 Λιυγαλίοι, Od. β, 61.
 Λίυκ' ἐλίφαντι, Il. ι, 583.
 Λευκάδα πίττην, Od. ω, 11.
 Λευκοχίτων de hepate. B. 37.
 Λῆγι μίνος, Il. ν, 424.

Ληϊβοτείρης συνός, Od. σ, 29.
 Ληίσσατο, Od. α, 598. ψ, 557.
 Ληϊσῆρες, Od. γ, 73.
 Ληκύθω, Od. ζ, 79. 215.
 Λῆμον, Od. θ, 285.
 Λήσειν, Od. λ, 101.
 Λιβύην, Od. δ, 85.
 Λίγδην, Od. χ, 278.
 Λίγξι, Il. δ, 125.
 Λιγυφώνη, de prosodia vocum λιγύς, λιγύ-
 φωνος et. Il. τ, 550.
 Licentia, de licentia poetica, Il. α, 20.
 51. β, 43. τ, 350.
 Λικριφίς, Od. τ, 451.
 Λιλαϊόμενοι βιότοιο, Od. μ, 528.
 Λιμῶ οἴκτισον Θανέειν, Od. μ, 542.
 Λίπ' ἐλαίω, Od. γ, 466. κ, 450. τ, 505.
 Λιπαρὰ κρήδεμνα, Od. ν, 388.
 Λιπαρῶς, Od. δ, 210.
 Λίς πίττη, Od. μ, 64.
 Λισσῇ, Od. γ, 293. κ, 4.
 Λισρεύοντα, Od. ω, 226.
 Λίσροισιν, Od. χ, 455.
 Λίτα, Od. α, 150.
 Λοιτροχόω, Od. υ, 297.
 Λοπὸν, Od. τ, 233.
 Λόσατι, Od. ζ, 210. λῶσι, η, 296.
 Λόχμη, Od. τ, 439.
 Λόχυν, Od. δ, 551. θ, 515. λ, 524. ζ, 217.
 υ, 49.
 Λύγοισι, Od. ε, 427.
 Λυκαβάντος, Od. ζ, 161. τ, 306.
 Λυκηγεϊνί, Il. δ, 101.
 Λύκνον, Od. τ, 34.
 Λύματ', de prosodia vocum λύω, λύμα,
 λύσις etc. Il. α, 314.
 Λύσαιτε, pro λύσατε restitutum, Il. α,
 20.
 Λυσιμελής, Od. ψ, 343.
 Λύσιν, Od. ι, 421.
 Λυσόμενος, Od. κ, 284. 385. 387.
 Λύτο, Od. δ, 703. σ, 211. Il. φ, 114.
 Λῦτο, pro ἐλύτο, Il. ω, 1.
 Λωβεύεις, Od. ψ, 15.
 Λώπην, Od. ν, 224.
 Λωτός, Od. δ, 603. ι, 94.
 Λωτοφάγον, Od. ι, 84.

M

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ, Od. φ, 298.
 Μαῖραν, Od. λ, 325.
 Μακάρτατος, Od. λ, 481.
 Μακρὰ βιβῶντα, Il. γ, 22.
 Μακρὰ δένδρεα, Od. ε, 258. η, 114.
 Μαλειάων, Od. γ, 287. δ, 514. ι, 80.
 Μάντιον, Od. σ, 242. 249.
 Μαράθῶνα, Od. η, 80.
 Μάργη, Od. σ, 2.

- Μαρυμαρυνάς, Od. 9, 265.
 Μαρτυροῖσι, Od. λ, 324. de indicio.
 Μάρτυροι, de prosodia vocum μαρτύρομαι, μαρτυροῖμαι, φίλομαι, φιλέομαι etc. Il. α, 338. β, 45.
 Μάρων, Od. ι, 197.
 Μάσακα, Od. δ, 287.
 Μάσι, Il. ψ, 500.
 Μάσιν, Od. ο, 182.
 Μαχεύμενοι, Od. ω, 115.
 Μάχητον, Od. σ, 175.
 Μάψιδίως ψεύδισθαι, Od. ξ, 364.
 Medii verbi usus proprius, Il. γ, 141. ν, 168. v. Vocis mediae.
 Μεγακήτια, Od. γ, 158.
 Μεγαλήτορι, Il. ε, 785.
 Μεγαλωσί, Od. ω, 40.
 Μεγαπένδης, Od. δ, 11.
 Μέγαρον, triclinium, Od. χ, 489.
 Μεθ', Od. δ, 652.
 Μεθίει, Il. π, 762.
 Μείλιχον, Od. ο, 375.
 Μελαθρόφιν, Od. 9, 279.
 Μέλαν δρυός, Od. ξ, 12.
 Μελάνδετα, Il. ο, 715.
 Μελδόμενος, Il. φ, 565.
 Μελεδήματα, Od. δ, 650.
 Μελίμεν, Od. σ, 420.
 Μέλιον, Il. π, 336.
 Μελικρήτω, Od. κ, 519.
 Μελίης ἄδῃ, Od. ρ, 339.
 Μέλλεν, Od. α, 252. δ, 181. 377. σ, 157. ω, 28.
 Μίλλειν, solere, Od. χ, 522.
 Μειαότες, de prosodia vocum μειαότες, μειωότες, βασιλῆος, βασιλείως etc. Il. β, 818. ν, 46.
 Μίμβλωκε, Od. ρ, 90.
 Μιμήλει, de Temporum ratione, Il. β, 614.
 Μεναίνων, Il. δ, 124.
 Μένσπον, Il. τ, 42.
 Μερμήριζεν, Od. υ, 10.
 Μέρμιδι, Od. κ, 23.
 Μεσόμενος, Od. β, 424. τ, 37.
 Μεσσηγύς, de repetitione vocis, inter; Il. ε, 769.
 Μεσσήνη, Od. φ, 15.
 Μίσσω, in conspectu, Od. 9, 475.
 Μετ' αὐτὸς, Il. ξ, 136.
 Μετὰ κάλλος, propter, Od. λ, 281.
 Μίτα, Od. φ, 95.
 Μεταδῆμιον, Od. ν, 46.
 Μεταδρόπιος, Od. δ, 194.
 Μετασῆσω, Od. δ, 612.
 Μίταφρασμόςθαι, de prosodia verborum in ἄζω et ἰζω, Il. α, 140.
 Μετισάμνος, Il. ν, 90.
 Μετινίσσας, μετινίσσαςτο, Od. ι, 58.
 Μετοχλίσσεις, Il. ω, 567.
 Μίτρα, Od. β, 355.
 Μίτρον ἥβης, Od. σ, 216. ὄρεα ν, 101.
 Μήκισα, Od. ε, 299. 465.
 Μηλίας ἀγλαόκαρποι, Od. η, 115. λ, 588.
 Μήλοπα καρπὸν, Od. η, 104.
 Μήνισι, Od. ρ, 14.
 Μῆνιν, de poematis exordio, Il. α, 1.
 Μηρ, Od. γ, 179.
 Μηρῶσαντο, Od. μ, 170.
 Μητιάσθαι, Od. ι, 262.
 Μητίετα, Vocativus pro nominativo nunquam ponitur, Il. α, 175.
 Μητισαίμεν, Od. σ, 27.
 Μηχος, Od. μ, 392.
 Μιλοτοπάροιοι, Od. ι, 125.
 Μίμαντα, Od. γ, 172.
 Μιν cum substantivo, Od. ζ, 48. Il. φ, 249.
 Μινυηῶν, Od. λ, 283.
 Μινυθαῖοι, Od. τ, 328.
 Μίνωα, Od. λ, 567. τ, 178.
 Μισγόμεναι, Od. υ, 203.
 Μίτρησι, Il. δ, 157.
 Μόγισ et μόλις, Il. ν, 355.
 Μοῖρα, Od. γ, 269. τ, 592. υ, 75. 171. χ, 54.
 Μοῖραι, παρὰ μοῖραν, Od. ξ, 509. κατὰ, κ, 16. ἐν μοῖρῃ, χ, 54.
 Μοιχάργε, Od. 9, 332.
 Μορμύροντα, Il. ε, 599.
 Μορόντα, Od. σ, 297.
 Μόρον, Od. α, 34. 35. ε, 456. υ, 241.
 Μορφή ἐσίων, Od. λ, 366.
 Μένωσι, Od. π, 117.
 Μύθω, Od. φ, 71.
 Μύλης, Od. η, 104. υ, 106.
 Μύνησι, Od. φ, 111.
 Μυρίκη, Il. κ, 466. φ, 350.
 Μυχοίτατος, Od. φ, 146.
 Μυχῶ, Od. γ, 265. δ, 304. ν, 365.
 Μῶλυ, Od. κ, 305.

N

- Ν 'ΕΦΕΛΚΤΣΤΙΚΟΝ, Il. α, 2. et praef. p. iii. Il. γ, 388.
 Ναιετάσκον, Il. β, 539.
 Νάκην, Od. ξ, 550.
 Νάσσα, Od. δ, 174.
 Νάσσειν vel νάττειν, Od. φ, 122.
 Ναύλοχοι, Od. δ, 846.
 Νικέισκε, Il. β, 221.
 Νικίσκομεν, Od. λ, 511.
 Νιῶ, Od. 9, 124.
 Νίκυος, Il. π, 321.
 Νικῶν κατατιθνήσκει, non est ταυτολόγος, Il. η, 409.
 Νίμισθαι, Od. υ, 171.
 Νιμίσα, Il. τ, 22.
 Νιμίσσα, Od. ψ, 215.

Νεογλιῆς, Od. μ, 86.
 Νεοπρίστ, Od. θ, 404.
 Νεοτάτης, Il. ν, 559.
 Νέπιδες, Od. δ, 404.
 Nestor, de ejus jactantia et orationibus
 longis, Il. α, 260. η, 132. 157.

Νέφεα, Od. χ, 304.
 Νήγμετος, Od. ν, 80.
 Νηῆσαι, Od. ρ, 321.
 Νηιάδες, Od. ν, 104.
 Νῆες ἶσαι, Il. α, 306.
 Νῆις, Od. θ, 179.
 Νηῖς, Od. α, 186.
 Νηκερδής, Od. ξ, 509.
 Νηληητιῆς, Od. π, 317. τ, 498. χ, 418.
 Νημερτίως ἐνισπῆσω, Od. ε, 98.
 Νηνεμία, Od. ε, 391.
 Νηπειθῆς, Od. δ, 221.
 Νηπιάς ὀχρεῖν, Od. α, 297.
 Νῆρικον, Od. ω, 576.
 Νῆριτον, Od. ι, 22. ν, 351.
 Νῆριτος, Od. ρ, 207.
 Νεῦς ab Homero semel tantum memo-
 ratur, Il. β, 671.
 Νεφέμεν, Il. μ, 280.
 Νιφόντα, Il. ξ, 227.
 Νίψατο, Il. π, 229.
 Νοεῖν, νοήματα, Od. β, 121.
 Νομός, Il. υ, 249.
 Νοθήσαντα, Od. δ, 619.
 Νοεῖν pro abire, proficisci, Od. ο, 119.
 Νοσφισαμῖν, Od. δ, 263. λ, 424. τ, 579.
 φ, 77. 104.
 Νοσφίσατο, Od. λ, 423.
 Νῦ, de hujus particulæ vi, Il. α, 382. ι,
 116.

Νυκτερίς, Od. μ, 433. ω, 6.
 Νυμφίον, Od. η, 65.
 Νῦξ ὀλοή, Od. λ, 19.
 Νῦν cum fut. Il. θ, 498.
 Νυμφῶν, Od. σ, 215.
 Νάνυμος, Il. μ, 70. Od. α, 222. ν, 239. ξ,
 282.
 Νώροπα χαλκὸν, Od. ω, 466. 449. Il. β,
 578.
 Numerorum plur. et sing. permutatio,
 Od. λ, 107.

Ξ

ΞΕΙΝΗΓΩΝ, Od. ι, 570. χ, 290.
 Ξεῖνισσιν, Il. γ, 232.
 Ξεῖνὴ κράσιζα, Od. ξ, 158.
 Ξεῖνῶν, Od. ο, 513. 545.
 Ξεσῶ ἵππων, Od. δ, 272.
 Ξυλόχῳ, Od. δ, 335.
 Ξυλὸς Ἐνυάλιος, Il. σ, 309.

Ο

Ο pro ω scriptura antiqua. Il. α, 46.
 570. γ, 257. ο, 72. 101. Od. ω, 107.
 Ὅ οἱ, Od. ξ, 3.
 Ὅ, Od. λ, 101. ψ, 220. pro ὅτι. Il. ε,
 453.
 Ὅαριςῆς πολίμυς, Il. ρ, 228.
 Ὅαριςῆς, Od. τ, 179.
 Ὅ γε, Od. β, 327. γ, 217. Il. γ, 409.
 Ὅγκιον, Od. φ, 61.
 Ὅγμὸν, Il. λ, 68.
 Ὅγχυναι, Od. η, 115.
 Ὅδαίων, Od. θ, 163. ο, 444.
 Ὅδῶς ἐν χεῖλεσι φόντες, Od. α, 581. σ,
 409.
 Ὅδοιπῶριον, Od. ο, 505.
 Ὅδὸν ἐλθόμεναι, Il. α, 151.
 Ὅδυσεύς, Od. τ, 409.
 Ὅδυσαμένους, Od. τ, 407.
 Odyssea Homericæ ingenii defectum in-
 dicari arbitratur Longinus, Od. α, 1.
 η, 253.
 Ὅθονίαν, Od. η, 107.
 οἱ δ', de vi particulæ δέ, Il. α, 57. θ,
 160.
 Ὅϊες, Od. ι, 425.
 Ὅϊεται, Od. ρ, 586.
 Ὅϊζύν, Od. ψ, 210.
 Οἰήϊον, Od. ι, 483. 540.
 Οἰκαφελίην, Od. ξ, 223.
 Οἶκος de gynæceo, Od. α, 556. ἐξ οἴκω,
 Od. ρ, 455.
 Οἶμας, Il. φ, 252.
 Οἰμησεν, Od. ω, 537.
 Οἰομένη, Od. β, 351. υ, 21.
 Οἶος, Od. υ, 89. adhæret adjectivis, ib.
 302.
 Οἶος τε, Od. τ, 160. φ, 117. 175.
 Οἶσες, Od. χ, 106. 481.
 Οἰσέτω, Od. θ, 255. υ, 154.
 Οἶσιν, de secunda persona usurpatum,
 Od. α, 402.
 Οἰσόμενος, Il. ν, 168.
 Ὅϊσσατο, Od. α, 323. ι, 213. π, 390.
 Οἶστος αἰόλος, Od. χ, 300.
 Οἰσύνῃσι, Od. ι, 256.
 Οἰωνὸν, Od. ο, 531.
 Ὅλίγη τε φίλη τε, Od. ζ, 208. ξ, 58.
 Ὅλιγηπιλείωσα, Od. τ, 356.
 Ὅλίγον τε φίλον τε, Il. α, 167.
 Ὅλίγος, quomodo a μικρὸς differat, Od. ι,
 515. υ, 259.
 Ὅλλυς, Il. κ, 201.
 Ὅλοῆς, de hujus vocis prosodia inusita-
 ta, Il. α, 542.
 Ὅλόλυξαν, Od. γ, 450. δ, 767. χ, 408.
 411.
 Ὅλοφρονος, Od. α, 52. κ, 137. λ, 521.
 Ὅλοφύρεται ἄλκιμος εἶναι, Od. χ, 252.

- 'Ολυφύρεσθαι pro ἀπολοφ. Od. χ, 232.
 'Ολωφάια, Od. δ, 410. ρ, 248.
 'Ολωλιν, ὀλώλει, Il. κ, 186. 187.
 'Ομαρτῆ, Od. χ, 81. Il. φ, 162.
 'Ομβρος Διός, Od. ι, 111. 358.
 Homerus Hesiodo videtur antiquior, Od. β, 319.
 'Ομιλησιεν, Od. α, 265. δ, 345.
 'Ομοῖον, Od. γ, 236. ω, 542. Il. δ, 315.
 'Ομοῖον, ἄγει θεός ὡς τὸν ὁμοῖον, Od. ρ, 218.
 'Ομοκλήσαντ', Od. τ, 155.
 'Ομφῆ, Od. σ, 96.
 'Ομῶς, Od. ν, 405.
 'Ομῶς τιμῆς ἐσται, Il. ι, 601.
 'Ονείαδ', Od. α, 148.
 'Ονήμενος, Od. β, 33.
 'Ονήσει, Od. ψ, 24.
 'Ονήσων, Od. φ, 402.
 'Ονησόμεν', Od. ζ, 415.
 'Ονοσαι, Od. ρ, 378.
 'Ονόσσεσθαι κακότητος, Od. ε, 379.
 'Οξύεντι, Il. ε, 50.
 'Οε, Od. α, 70.
 'Οπα λειρίεσσαν, Il. γ, 152.
 'Οπιδα, Od. ξ, 82. υ, 215.
 'Οπιθεν, Od. λ, 66.
 'Οπιν, Od. φ, 23. Il. τ, 388.
 'Οπλα, Od. ζ, 268.
 'Οπλισσον, Od. β, 289.
 'Οπλον, Od. φ, 390.
 'Οπτῆσαι cum genit. Od. ο, 98.
 'Οπυῖοντος, Od. ζ, 63.
 'Οπωπα, Il. ζ, 124.
 'Οπωπῆς, Od. γ, 97. δ, 327. ρ, 44.
 'Οργυιαν, Od. ι, 325. κ, 167.
 'Ορεκτῆσι μελήϊσι, Il. β, 545.
 'Ορθιος, Il. λ, 11.
 'Ορδοκραιράων, Od. μ, 348.
 'Ορεκος, Od. τ, 395.
 'Ορμαῖθ, Od. ω, 8.
 'Ορμον, Od. ο, 459. σ, 294. Il. α, 455.
 'Ορμα μέτρον, Od. ν, 101.
 'Ορνυβί, Il. ζ, 365. μ, 440.
 'Ορσιλόχοιο, Od. γ, 489. ο, 186. φ, 16.
 'Ορσοδύρη, Od. χ, 126. 353.
 'Ορτυγίη, Od. ε, 125. ο, 403.
 'Ορχαμος, Od. ξ, 22. ο, 185. 350.
 'Ορχατος, Od. η, 112.
 'Ορχηστῆς, Il. ω, 261.
 'Ορχομενῶ, Od. λ, 283.
 'Ορχον, Od. η, 127. ω, 340.
 'Ορώ, Od. ι, 222. ρ, 225.
 'Ορώρει et ὄρωρε, quomodo inter se significatione differant, Il. β, 810.
 'Οσίη, Od. π, 425. χ, 412.
 'Οσσα διδήη, Il. β, 93.
 'Οσσαν, Od. α, 282. β, 216. ω, 412.
 'Οσσε, Od. ζ, 151.
 'Οσσε φαιινῶ, Il. ν, 455.
 'Οσση, Od. λ, 314.
 'Οσσόμενος, Od. α, 115. υ, 81.
 'Οσσοντο, Od. β, 152.
 'Οτινα, Od. θ, 204.
 'Οτρυνέει, Od. β, 255. ο, 5. χ, 434. 496. ψ, 264.
 'Οτρυνέω, Il. κ, 55.
 'Οττι τάχιστα, Il. ψ, 71.
 Οὔ Ξεν, Il. α, 114.
 Οὐ μά, Il. α, 86.
 Οὔδας ἄσπετον, Od. ν, 395. χ, 269.
 Οὐδὲ μὲν ἔδῃ, Il. κ, 299.
 Οὐδὲν, Od. ρ, 196.
 Οὐδὲν γήρας, Od. ο, 246.
 Οὐκ ἔτι, v. in ἔτι.
 Οὐλᾶς, Od. γ, 441.
 Οὔλας κόμας, Od. ζ, 231. ψ, 158.
 — χλαίνας, Od. ρ, 89.
 Οὔλε, Od. ω, 401.
 Οὐλοκάρηνος, Od. τ, 246.
 Οὐλομένην, Il. α, 2.
 Οὐλομένης, Od. σ, 272.
 Οὐλόχυται, Il. α, 449.
 Οὐλυμπον, Od. ζ, 42.
 Οὐλύπω, Od. λ, 314.
 Οὔν, Od. α, 414. γ, 34. ρ, 272. ζ, 254. ω, 488. Il. ν, 1. π, 394.
 Οὔρανὸν ἀστερόεντα, Od. ι, 527. υ, 113.
 Οὔρανὸν ἵκει quid? Od. ο, 328.
 Οὔρον, Od. ρ, 124.
 Οὔρες, Il. β, 155.
 Οὔτα, Od. χ, 295. Il. δ, 525. ν, 192.
 Οὐτάμεναι, Il. φ, 68.
 Οὔταμένην ὤτειλῃν, non est ταυτολόγον, Il. ρ, 86.
 Οὔτασμένος, Od. λ, 535.
 Οὔτησι, Il. δ, 469.
 Οὔτιδανός, Od. ι, 515.
 Οὔτις, Od. ι, 366. 408.
 Οὐχ ὀράας, Il. η, 447.
 'Οφιν, de hujus vocis prosodia inusitata, Il. μ, 208.
 'Οχέισκον, Od. λ, 618.
 'Οχέων, Od. φ, 302.
 'Οχῆας, Od. φ, 47. υ, 165.
 'Οχλίσσειαν, Il. μ, 448.
 'Οχοι, Od. ε, 404.

Π

- Π'ΑΓΗ, Il. δ, 185.
 Πάγοι, Od. ε, 405.
 Παιήνοες, Od. δ, 232.
 Παλιφάττα, Od. τ, 163.
 Παλῖλλογα, Il. α, 126.
 Πάλλιν, Od. ν, 254.
 Παλίντιτα, Od. α, 379. β, 144.
 Παναίολος, Il. δ, 186.
 Παναπάλλη, Od. ν, 223.
 Πανδαεῖς, Od. τ, 518. υ, 66.

Πανομφαίω, Il. 9, 250.
 Πανοπῆος, Od. λ, 580.
 Πάνορμιοι, Od. ν, 195.
 Πάντα, Od. ε, 244. 9, 258. ι, 204. σ, 292.
 Πάντες, Il. η, 161. κ, 560. σ, 575. τ, 247.
 Παντοῖον, Il. ψ, 513.
 Παπταίνων, Od. ω, 178.
 Παραβλήδην, Il. δ, 6.
 Παρασίδην, Od. χ, 548.
 Παρακάββαλον, Il. ψ, 127. 683.
 Παράκειται, Od. χ, 65.
 Παρακλιδόν, Od. δ, 548. ρ, 159.
 Παρακοίτι, Od. γ, 581.
 Παραπλήγας, Od. ε, 418. 440.
 Παρατεκταίνεσθαι, Od. ζ, 151.
 Παρασησέσθαι, Od. ω, 28.
 Παραυτόδι, Il. ν, 42.
 Παριπών, Il. ζ, 62.
 Παριέξατο, Il. β, 515.
 Παρέλατο, Od. ρ, 281. φ, 111.
 Παριήνηον, Od. α, 147. π, 51.
 Παριξ, Od. δ, 548. ρ, 159. ψ, 16.
 Παριξελθῶσα, Od. κ, 573.
 Παριόντων, Od. α, 140. δ, 56. λ, 66.
 Παριχέσκετ', Od. ζ, 521.
 Παρηγόρησιν, Il. π, 152.
 Παρδίμενοι, Od. β, 257. γ, 74.
 Παρδινοπίτα, Il. λ, 585.
 Παριπύων, Il. ι, 556.
 Παρησσόν, Od. τ, 594. ω, 531.
 Πασίων, Il. σ, 431.
 Πασμιλεύσα, Od. μ, 70.
 Πάσασθαι, Od. κ, 584.
 Πάσσονα, Od. 9, 20. ψ, 157. ω, 568.
 Πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, Od. μ, 445.
 Πάτος, Od. ι, 119.
 Πατρίδος ἔδεν γλῶκκιον, Od. ι, 54.
 Πατρωῖν, Od. α, 188.
 Πάυς neutraliter, Il. ι, 260.
 Πάφον, Od. 9, 565.
 Πάχετον, Od. 9, 187.
 Παχέια χεῖρ, Od. φ, 6.
 Πεδόθεν, Od. ν, 295.
 Πείδομαι, Od. α, 414.
 Πείρατ', Il. η, 102.
 Πειρίθον, Od. λ, 650.
 Πείριθα, Od. ο, 151. Il. ω, 190.
 Πειρώμενος, Il. ο, 359.
 Πείρων, Od. ν, 91. Il. ω, 8.
 Πείσαι, Od. ζ, 124.
 Πείση, Od. υ, 25.
 Πείσματα, Od. ζ, 269. ι, 156. ν, 77.
 Πειλασγὰι, Od. τ, 177.
 Πείλασσι, Il. ν, 1.
 Πέλιθρα, Od. λ, 576.
 Πελίκιας, Od. τ, 579. φ, 71.
 Πέλλας, Il. π, 642.
 Πεμπάσσεται, Od. δ, 412.
 Πεμπάβολα, Il. α, 465.
 Πενταίτηρον, Od. τ, 420.
 Πεπιέρημαι, Od. γ, 25.

Πεπλήγεται, Il. ο, 113.
 Πέποιθα, Il. ν, 96.
 Πέποσθε, Od. κ, 465. ψ, 53.
 Πεπτιότ', Il. φ, 505.
 Πεπτιώτας, Od. χ, 584.
 Πεπτηῶντες, Od. ζ, 474. χ, 562.
 Περ, de vi hujus voculae, Il. α, 508. 587.
 Περσῆσσι, Od. ζ, 297. δ, 427. 452.
 Περσῆτη, Od. ψ, 245.
 Περρ, Od. β, 245. γ, 112. δ, 201. ζ, 146.
 τ, 285.
 Περιδέξιος, Il. φ, 165.
 Περιδρομος, Od. ζ, 7.
 Περιδύσαι, Il. λ, 100.
 Περιδώσεται, Od. ψ, 78.
 Περιδύμεναι, Il. ν, 728.
 Περικλύμενον, Od. λ, 285.
 Περίμειτρον, Od. β, 95. ω, 129.
 Περιπλομένε, Od. λ, 247.
 Περισκέπτω, Od. κ, 211. 253. ζ, 6.
 Περίσαινον, Od. τ, 4. 10.
 Περισίλασας, Od. ω, 292.
 Περισυναχίζεται, Od. κ, 10. ψ, 146.
 Περισῆσται, Od. μ, 556.
 Περισφραται, Il. ε, 905.
 Περισχόμεν', Od. ι, 199.
 Περισυμνόμενον, Od. λ, 401. ω, 112.
 Περιτελλομένε, Od. ζ, 294.
 Περιτρέφεται, Od. ζ, 477.
 Περιφαινομένη, Od. ε, 476.
 Περιώσιον, Od. π, 205.
 Περκάπη et περκώπη, Il. λ, 229.
 Περων, Il. ω, 8.
 Πέρσης, Od. κ, 159.
 Πίσσειν, Il. β, 256.
 Πισσοῖσι, Od. α, 107.
 Πιστάσει, Od. σ, 159.
 Πιστάσαι θυμόν, Od. σ, 159.
 Πιστάσας, Il. 9, 441. φ, 175.
 Πίτρης ἀπό, Od. τ, 165.
 Πίφονται, Il. π, 207.
 Πίφατ', Il. ρ, 164.
 Πίφραδε, Il. ζ, 500.
 Πιφυγμένον, Il. ζ, 488.
 Πιφυγμένος, Od. α, 18. ι, 455.
 Πῆ, Il. β, 539.
 Πηγυλις, Od. ζ, 476.
 Πηγῶ, Od. ε, 388.
 Πηδῶ, Od. η, 528.
 Πηληϊάδων Ἀχιλλῆος, Il. α, 8.
 Πήλιον, Od. λ, 515.
 Πηλῖον, Il. ψ, 762.
 Πῆξε, πτῆξε, Il. ζ, 40.
 Πηδς, Od. 9, 581. ψ, 120.
 Πήχει, Od. φ, 419.
 Πίειν, Od. λ, 251.
 Πίεζε, Od. δ, 287. μ, 174. 196.
 Πίμιν, Od. π, 143. σ, 3.
 Πιρίην, Od. ε, 50.
 Πιδίσθων, Il. ι, 167.
 Πικρόγαμοι, Od. α, 266.

- Πίλταντο, Il. χ, 401.
 Πίονι δημῶ, Od. ε, 241. πίονα ἐργα, Od. δ, 318.
 Πιλαγκτᾶς, Od. μ, 61.
 Πιλαγκτῆ, Od. φ, 565.
 Πιλαπτῆ Ἑλλησπόντῳ, Il. η, 86. Od. ω, 82.
 Πιλησίσιον, Od. λ, 7.
 Πιλίσσαντο, Od. ζ, 518.
 Πιλυίσσαι, Od. ζ, 51. 59.
 Πιλυοί, Od. ζ, 40. 86. Il. χ, 155.
 Πιωτῆ, Od. κ, 5.
 Πεδάνιπτρα, Od. τ, 545.
 Πόδας, Od. ε, 260. κ, 32.
 Πόδας ὠκὺς, de hujusmodi epithetis, Il. α, 58.
 Πεδῶν ἔλκωσι, Od. π, 276. σ, 10.
 Ποίη, Od. σ, 565.
 Ποιπνύοντα, Il. α, 600.
 Πόλειως, de vocalium contractionem et elisione, Il. β, 811.
 Πολλὰ λισσομένη, Il. ε, 558.
 Πολυάρετος, Od. τ, 404.
 Πολύβυλος, Od. π, 282.
 Πολυδαίδαλον, Od. ν, 11.
 Πολυδαμνα, Od. δ, 228.
 Πολυδίψιον, Il. δ, 171.
 Πολυδωρος, Od. ω, 295.
 Πολυηράτω, Od. λ, 274. σ, 126.
 Πολυηχία φωνή, Od. τ, 521.
 Πολυκμήτη, Od. δ, 718. ζ, 524. φ, 10.
 Πολύλλισον, Od. ε, 445.
 Πολυπᾶμεν, Il. δ, 435.
 Πολυπικρα, Od. π, 255.
 Πολυπιδάκκω, πολυπιδάκκος, Il. υ, 59.
 Πολύπυρον, Od. ζ, 335.
 Πολύπλας, Od. α, 503.
 Πολύτροπον, Od. α, 1.
 Πολύφημον, Od. β, 150. χ, 576.
 Πολύχαλκον, Od. γ, 2. ο, 424.
 Πολυωπῆ, Od. χ, 386.
 Πορθμῆς, Od. υ, 187.
 Πορθμῶ, Od. δ, 671. ο, 29.
 Πόρις, πόρις, Od. κ, 410.
 Πόρις ἄλλος, Od. μ, 259.
 Πορσυνέσσα, Il. γ, 411.
 Πόρις, πόρις, Od. κ, 410.
 Πόρφυρι, Od. δ, 427. 572. κ, 509.
 Πορφύρεον, Il. ε, 85. Od. β, 428. De prosodia vocum πορφύρω, πορφύρεον etc. Il. α, 482.
 Ποσιδήϊον, Od. ζ, 266. Il. β, 506.
 Ποτῆ, Od. ε, 337.
 Ποτικέκλιται, Od. ζ, 508.
 Ποτιπικτηνίαι, Od. ν, 98.
 Ποτιπτύσσεισθαι, Od. β, 77.
 Πότμον ἐπισπέν, Od. μ, 542.
 Πυ, Il. ν, 225.
 Πυλύποδος, Od. ε, 452.
 Πῦς νηός, de clavo, Od. κ, 52.
 Πραμνίφ οἶνον, Od. κ, 235.
 Πρασιὰ κοσμητὰ, Od. η, 127.
 Πράσσειν pro διαπρ. Od. γ, 60.
 Πρεσβύτατον, maxime venerandum, Od. ν, 142.
 Πρητῆρες, Od. ς, 162.
 Πρηξίς, Od. γ, 72. 82.
 Πρήσσωμεν ὁδοῖο, Od. ο, 47.
 Πρὶν εἰδότες, Od. ν, 115.
 Πριτῆ, Od. σ, 195. τ, 564.
 Πρῶ, Il. α, 442.
 Πρέβασις, quid? Od. β, 75.
 Πρεβίβηκας, Il. ψ, 889.
 Πρεβλήτες, Od. κ, 89. ν, 97.
 Πρεβλωσκόμεν, Od. τ, 25. φ, 259.
 Πρεδόμεν, Od. δ, 502.
 Πρέεινυσαν, Od. ο, 496.
 Productio syllabæ brevis sequentibus duabus consonantibus Il. β, 557. etc.
 Πρεδελύμνη, Il. ν, 130.
 Πρεῖταφεν, Il. α, 5.
 Πρεῖτε, ib. et 526. προῖτην, Od. κ, 100.
 Προιός, Od. ν, 15. ρ, 413.
 Προῖκτη, Od. ε, 547. 552.
 Πρόκριν, Od. λ, 520.
 Προλειγμένοι, Il. ν, 689.
 Προμινγῆται, Il. ι, 452.
 Προπρηνί, Od. χ, 98.
 Προπροκυλινδόμενος, Od. ε, 525. Il. χ, 221.
 Προσκηδῖος, Od. φ, 55.
 Prosodiæ scriptores reprehensi, Il. β, 45. ζ, 178.
 Πρεσφύ, Od. τ, 58.
 Προταμοίμνη, Od. σ, 574.
 Προταμών, Od. ψ, 196.
 Προτετύχθαι, Il. σ, 112.
 Προτίσσειτ', Od. ι, 589. ζ, 219.
 Προτόνοιον, Od. β, 425. μ, 409.
 Πρέστυψι, Od. ω, 518.
 Πρέχέσας, Od. ζ, 158. ω, 82.
 Πρέφραστ', Od. ν, 591.
 Πρέφρων, Il. ς, 25.
 Πρέχυν, Od. ζ, 69.
 Πρεχόας, Od. ε, 455. υ, 65.
 Πρέχον, Od. α, 156.
 Πρύμνη, Od. μ, 411. ν, 84.
 Πρυμνήσια, Il. α, 471.
 Πρυμνός παχὺς, Il. μ, 446.
 Πρωτόπλοον, Od. ς, 55.
 Πτῆξ, πτῆξ, Il. ζ, 40.
 Πτολίπορθος, Il. β, 278.
 Πτόρθον, Od. ζ, 128.
 Πτυόφιν, Il. ν, 588.
 Πυγᾶσιον, Od. κ, 517. λ, 25.
 Πυδοῖ ἡγαθήη, Od. ς, 80.
 Πυθῶ, Od. λ, 580.
 Πυκινόν, Od. ψ, 177. 179.
 Πύλας Ἡλείου, Od. ω, 12.
 Πύλον, Od. γ, 4.
 Πυνθάνεσθαι, pro obedire, Il. κ, 57. audire narrantem, Od. β, 515.
 Πυριφλεγίθων, Od. κ, 515.
 Πύρρον, Od. ο, 511. ε, 562.

Πυρρολίοντας, Od. κ, 30.

Πωλίσκετο, Od. λ, 239.

Πῶς νῦν; Od. σ, 222.

P

‘ΡΑ, de hujus particulæ vi, Il. α, 56. β, 1. 310. 742. δ, 459. 501. ε, 537. 615. 858. ζ, 551. η, 19. 225. θ, 128. 304. 487. ι, 562. κ, 266. λ, 251. 475. 637. μ, 120. σ, 461.

‘Ραδάμανθυν ξανθόν, Od. η, 325.

‘Ράσσετε, Od. υ, 150.

‘Ρέα, Od. ε, 461. υ, 101.

‘Ρέζισκον, Od. χ, 209.

‘Ρεῖζδ’ ἐλιύτισθαι, Il. ν, 144.

Repetitio trina ejusdem verbi, Od. θ, 522. ε, 465.

‘Ρεῖθρα, Od. α, 186.

‘Ρέξαι, de vi hujus vocis, Il. α, 444.

‘Ρήγεα, Od. γ, 349. κ, 552. Il. ω, 644.

‘Ρηξήνηρος, Od. δ, 5.

‘Ρήτην, Od. ζ, 393.

‘Ρινόν, Od. ε, 281.

‘Ρίπασσι, Od. ε, 256.

‘Ροδόδακτυλος, Od. β, 1. Il. α, 475.

‘Ρόθιον, Od. ε, 412.

‘Ροχθεῖ, Od. ε, 402. μ, 60.

Rhythmus versuum nonnullorum, Od. ζ, 199.

‘Ρυπόωντα, Od. ω, 226.

‘Ρύσια ἐλαύνεισθαι, Il. λ, 675.

‘Ρυτάζοντας, Od. π, 109. υ, 309.

‘Ρυτοῖσιν, Od. ζ, 267. ξ, 10.

‘Ρῶγας, Od. χ, 145.

Σ

ΣΑΛΜΩΝΗΨΟΣ, Od. λ, 255.

Σάμη, Od. α, 246.

Σάμοιοι, Od. δ, 671. σ, 29.

Σαρδάνιοι, Od. υ, 302.

Σάω, Il. π, 365.

Σβίσσαι, Il. ι, 674.

Σίβεσθε, Il. δ, 242.

Σείρην χρυσείην, Il. θ, 19.

Σειρήνας, Od. μ, 51. 52. 198.

Σίλα, Od. φ, 246.

Σίλιον, Il. β, 776.

Σιλλοί, Il. π, 254.

Σηκοί, Od. ι, 219.

Σθίνος Ὀρείωνος, Il. σ, 486. cf. ψ, 280.

Σιάλας, Od. ζ, 81.

Σιγαλόντι, Od. ε, 86. ζ, 81.

Σιδήρειος θυμὸς, Od. ε, 190. ψ, 172.

Σιδονίην, Od. ν, 285.

Σιδόνις, Od. δ, 84.

Σιδῶνος, Od. σ, 424.

Σῖζ, Od. ι, 594.

Σικανίης, Od. ω, 506.

Σικίλας, Od. υ, 585.

Σίντιας, Od. θ, 294.

Σίσυφον, Od. λ, 592.

Σῖτον, Od. π, 85.

Σῖτον ἔδοντες, Od. θ, 222.

Σκάνδειαν, Il. κ, 268.

Σκαφίδες, Od. ι, 223.

Σκήπτισθαι, Od. ε, 205.

Σκίοντο, Od. β, 388.

Σποτομήνιος, Od. ζ, 457.

Σπύλλη, Od. μ, 85. 255. 285.

Σύρα, Od. λ, 508.

Σύφρος, Od. ξ, 112.

Σώπτες, Od. ε, 66.

Σμύχην, ap. Homerum quomodo dicatur, Il. ι, 649.

Σμῶδιζ, de orthographia et accentu verborum quorundam rarius observato, Il. β, 267.

Σολύμων ὀρέων, Od. ε, 285.

Σόνιον, Od. γ, 278.

Σπάρτα, Il. β, 155.

Σπασσάμενος, Od. κ, 459.

Σπάσσατο, Il. λ, 240.

Σπείρα, Od. δ, 245. ζ, 269.

Σπέρμα πυρός, Od. ε, 490.

Σπιλάδισσιν, Od. γ, 298. ε, 405.

Στάθμην, Od. ε, 245. ψ, 197.

Σταθμοὶ prima br. Od. η, 89.

Σταθμοῖν, Od. ζ, 19. η, 89.

Σταθμός, Il. ε, 140.

Σταθμῶ, Od. ζ, 558.

Σταμίνισσι, Od. ε, 252.

Σταυρὸς, Od. ξ, 11.

Στίατος, Od. φ, 178. 185.

Στειλεῖς, Od. φ, 422.

Στίβη, Od. β, 428.

Στελῖω, Od. β, 287.

Στεῦτο, Od. λ, 583.

Στίωμεν, Il. λ, 548.

Στήθισι παμφαίνοντας, Il. λ, 100.

Στηρίζεσθαι, Il. φ, 241.

Στησάμενοι, Od. ι, 54.

Στήσας, Il. ω, 232.

Στῆσαι, de mercatoribus, Il. ψ, 745.

Στῆσιν, Od. η, 4.

Στίβη, Od. ε, 467. ε, 25.

Στοιχέια, B. 56.

Στρεύγισθαι, Od. μ, 551.

Στυγὸς ὕδαρ, Od. ε, 185. κ, 514. Στυγὸς ὕδατος, Il. θ, 369.

Στύξαιμι, Od. λ, 501.

Συβόστια, Od. ζ, 101.

Συκαὶ γλυκεραί, Od. η, 116.

Συμμάχους, Il. κ, 467.

Συμπατάγησι, συμπλατ. Il. ψ, 102.

Συμφράσσατο, Od. δ, 462.

Συμφράσσομαι, Il. ι, 574.

Σὺν τεύχεσι θωρηχθῆντες, Il. θ, 530.

Συναγίρεται, Il. ο, 680.
 Συνίριδος, Od. ζ, 32.
 Συνεχίς, Od. ι, 74. Il. μ, 26.
 Συνδύσεισθαι, Od. υ, 245.
 Συνήορος, Od. ς, 99.
 Συνοχωπέτε et συνοχωρότε, Il. β, 218.
 Syntaxis ἀναπόλεδος, Od. α, 275. β, 29.
 375. μ, 73, ξ, 85. ψ, 205. 211. ω, 482.
 Συρίη, Od. ο, 402.
 Σφαίρη Nausicaæ, Od. ζ, 100.
 Σφίεας, Od. π, 228. Il. β, 704.
 Σφιδανόν, σφιδανών, Il. φ, 542.
 Σφίλα, Od. ς, 231.
 Σφηκισθαι, Il. ς, 52.
 Σφίσιν ἱμβασιλεύη, Il. β, 206.
 Σφῶν, Od. δ, 62.
 Σχεδὸν πολυδίσκω, Od. ε, 33. 163. 338.
 Σχέδε νόον, Od. ξ, 490.
 Σχερίην, Od. ε, 34. ζ, 8. η, 79.
 Σχέπλιος, Il. κ, 164.
 Σχοίρω, Od. ε. 463.
 Σῶμα, Il. σ. 161. Od. λ, 55. ω, 186.

T

ΤΑΓΟΙ, Il. ψ, 160.
 Ταλαπειρίον, Od. ζ, 195. η, 24.
 Ταλαπειρέα, Od. ε, 222.
 Ταμομένη, Il. ν, 180.
 Ταμόντες ὄρκια πιστά, Od. ω, 482.
 Ταναύποδα, Od. ι, 464.
 Τάνταλον, Od. λ, 581.
 Ταυτοσάμενος, Od. ι, 298.
 Ταυτῶσιν, Od. σ, 91.
 Ταρσοί, Od. ι, 219.
 Ταφίαν, Od. α, 105.
 Ταφῶν, Il. π, 806.
 Τάχα, Od. α, 251.
 Τε, de vi hujus particulae, Il. α, 63. β, 233.
 497. κ, 362. λ, 475. μ, 423.
 Τέγος, de triclinio, Od. α, 333.
 Τέθναθι, Il. χ, 365.
 Τεθνεῶντα, Il. ζ, 464.
 Τειρεσίαο Θηβαίης, Od. κ, 492.
 Τελέεσθαι, Od. π, 347. τ, 557.
 Τελείται, Od. β, 176.
 Τέλος, Od. ι, 5.
 Τέλος πολέμου, quid? Il. π, 650.
 Τέμενος, Od. ζ, 293. ς, 363.
 Τεμίσην, Od. α, 184.
 Temporum ratio, Od. α, 151. 182. 264.
 β, 262. 398. γ, 410. δ, 139. 482. 634.
 820. ε, 248. 276. ζ, 122. 307. ς, 299.
 365. 448. κ, 447. 541. λ, 205. ξ, 26.
 112. π, 11. τ, 201. υ, 72. χ, 387. ω, 62.
 294. Il. α, 37. γ, 141. δ, 492. ε, 587. ζ,
 124. ς, 322. κ, 186. ν, 84. 736.
 Tempus imperfectum, ejus vis, Od. α, 264.
 γ, 379. δ, 15. 191. 760. ε, 84. 158. λ,
 239. 510. 618. μ, 580. ν, 175. 350. π,
 241. τ, 574. 575. χ, 315. ψ, 85. Apte
 appellatur παρατατικός, Il. ν, 84.
 Tempus perfectum apte appellatur παρα-
 κείμενος, Il. ν, 756.
 Τένοντας, Od. γ, 449.
 Τερμίοις, Od. τ, 242.
 Τεταγών et τεταγώς, Il. α, 591.
 Τετιλοσμένον, Od. ε, 90.
 Τέτατο pro ἦν, Il. ψ, 758.
 Τετεύχεται, Il. ζ, 53.
 Τετεύχασον, Il. ν, 346.
 Τέτλαθι, Il. α, 586.
 Τέτληκας, Il. α, 228. 542.
 Τέτλησσι, Od. π, 37. σ, 154.
 Τετράγυος, Od. η, 113. σ, 375.
 Τετράκυκλοι, Od. ι, 242.
 Τετράοροι, Od. ν, 81.
 Τετριγῶτας, de verborum quorundam præ-
 teritorum mediorum analogia, Il. β,
 314.
 Τίττα, Il. δ, 412.
 Τίυχε', Od. ο, 218.
 Τίως, Od. ο, 231. π, 370.
 Τῆ, semper ἀσυνδίτως ab Homero usurpa-
 tur, Il. ξ, 219.
 Τήκετο, Od. τ, 204. 208.
 Τηλέπυλον, Od. κ, 82.
 Τηλίκος, Od. ς, 20. σ, 174.
 Τηλύγετος, Od. δ, 11. π, 19.
 Τηῦγισον, Od. ζ, 103.
 Τηῦσιν, Od. γ, 316. ο, 15.
 Τι, Il. ε, 662. pleon. Od. γ, 99.
 Τιθαιβόσσευσι, Od. ν, 106.
 Τιθῆναι ἔγχος, de jaculante, Il. φ, 172.
 Τιθωνοῖω, Od. ε, 1.
 Τίνυσθαι, Il. ο, 116.
 Τίνυται, Od. ν, 214.
 Τίνω, de prosodia vocum τίνω, φθίνω, φθά-
 νω, φθιστός, etc. Il. β, 43.
 Τίπτει, Od. δ, 312.
 Τις, Od. γ, 224. eleganter adhæret τῷ ὅ-
 σος, κ, 45.
 Τίσασθαι, Il. ο, 116. cum acc. rei Od. ο,
 256.
 Τίσιν, Il. χ, 20.
 Τισάμεθ', Od. ν, 15.
 Τιταρήσιος (ἱμερτός) Il. β, 751.
 Τιτυόν, Od. η, 324. λ, 575.
 Τιτυσκομένη, Od. φ, 48. χ, 118.
 Τίω, Il. δ, 257.
 Τό γε eleg. Il. ψ, 332.
 Τοι, Il. ν, 115.
 Τοίη, Il. δ, 390. τοῖον, Od. η, 30. adhæret
 adjectivis, Od. υ, 302.
 Τοῖς ἅκ ἐρχομένοις, Il. ε, 150.
 Τοῖσι δ', Il. α, 57. γ, 303. η, 165. ς, 261.
 Τοκάδες, Od. ξ, 16.
 Τολύπειυσι, Od. α, 238.
 Τὸν δ' ἀσπαμβόμομος, Il. α, 84.
 Τόξα, Od. φ, 90.

Τοῖσ' αἰσινται, Od. χ, 72. 78. 134.

Τίξων εἰδὼς, Il β, 718.

Τέρρα, τό βρα, Il. σ, 228.

Τοσσόςδ', Il. υ, 357.

Τὸς δὲ, Il. ε, 261.

Τόφρα δὲ, Il. ι, 547. κ, 498. 507. μ, 12.

Τραπίεσι, Od. η, 125.

Τράφον, pass. Il. β, 661.

Τρηπίο λίθιο, Od. ν, 77.

Τρητὸν λέχος, Il. ω, 720.

Τρηχίαν, α brevis nunquam in η Ionicum mutatur, Il. β, 633. ε, 308. ν, 192. π, 574.

Τρίγλῃνα, Od. σ, 297.

Τρίζεσαι, Od. ω, 5. 7.

Τρίκκη, Il. δ, 202.

Τριπόλοι, Od. ε, 127.

Τρίς, Od. ε, 306. ζ, 154.

Τριχὰ νυκτός, Od. μ, 512.

Τριχάϊες, Od. τ, 177.

Τριχθά τε καὶ τετραχθά, de versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus, Il. γ, 3. 357. 363. δ, 153. 146. 423. 452. 445. ζ, 117. 510. η, 212. 224. 238. κ, 574. λ, 454. 553. μ, 26. ν, 571. 748. ο, 624. ρ, 264. 663. φ, 181. 256. χ, 448. ψ, 763.

Τροπαὶ ἡελίοιο, Od. ο, 403.

Τρόπιν, Od. η, 252. μ, 421.

Τροφός, Od. γ, 290.

Τροπὸς δερματίνοιο, Od. δ, 782.

Τρόφης qualis vox Il. λ, 307.

Τρώγην, Od. ζ, 90.

Τρώειν, Od. φ, 295.

Τρώκτης, Od. ζ, 289.

Τυκτὸν κακὸν, Il. ε, 731.

Τυνδαρίη, Od. λ, 297. ω, 198.

Τύραννος, vox Homero inusitata, Od. σ, 84.

Τύχη, H. in Jun. 5.

Υ

ΥΑΚΙΝΘΕΊΝΝΟΙ ἀνθι, Od. ζ, 251.

Υγρόν, ἀντων, Od. ε, 478.

Υγρον ἔλαιον, Il. ψ, 281.

Υδαρ, μέλαν, Od. ν, 409.

Versus Numeri rem ipsam depingentes, Od. δ, 114. λ, 585. 595. 597. ρ, 27. σ, 95. τ, 251. χ, 473.

Υλακόμοροι, Od. ζ, 29. π, 4.

Υλακτίη, Od. υ, 16.

Υλας, Od. σ, 4. 9.

Υλη, de hujus vocis prosodia et de vocis sylvæ prosodia, Il. γ, 151.

Υλη, Nom. propr. Il. ε, 705.

Hymnus in Venerem, non Homeri, Il. β, 43. γ, 585.

Vocalium brevium productio inusitator,

Od. δ, 13. κ, 56. 60. μ, 425. ο, 149. π, 206. ρ, 37. τ, 54. 484. φ, 25. 208. ψ, 102. 170. ω, 321. 481. 493.

Vocales coalescentes, Od. δ, 165. 352. 654. 682. 757. ε, 266. η, 270. θ, 255. 483. 524. 550. 560. ι, 212. 240. 283. 547. κ, 204. 410. 544. λ, 91. 109. 248. 477. ν, 194. 391. ζ, 251. 287. 459. τ, 105. 228. 236. ρ, 376. 504. 526. σ, 246. 256. τ, 54. 573. υ, 227. 251. 261. 348. 351. φ, 76. 118. 235. 277. χ, 245. 319. 384. 443. 456. ω, 115. 246. 436. 439. 484. 522. 535.

Vocis Mediæ Præteritorum formando-rum ratio, Od. ζ, 467.

Vocis Mediæ significatio primaria. Od. ε, 491. ι, 296. κ, 284. λ, 272. 423. μ, 18. ξ, 28. π, 25. σ, 107. τ, 389. φ, 282. χ, 103. ψ, 131. 255. Il. γ, 141. ν, 168.

Υπαλύξαι, Il. φ, 126.

Υπαρ, Od. τ, 547. υ, 90.

Υπάξει, initium facere, Od. ω, 285.

Υπείκειν, v. ὑποίικ.

Υπείροχον, Il. β, 426.

Υπεκπρόειλυσαν, Od. ζ, 88.

Υπεμνάσθαι, Od. χ, 37.

Υπ' ἐκ, Il. ο, 624.

Υπὲρ μύρον, Od. α, 34.

Υπέρας, Od. ε, 260.

Υπέβασαν, Il. μ, 469.

Υπερηγορεύοντων, Od. ζ, 5.

Υπερηστὴνδ', Od. ο, 254.

Υπερύου, Od. η, 90.

Υπερικταίνοντο, Od. ψ, 5.

Υπερίονος, Od. α, 8. μ, 153.

Υπέρορα, Il. β, 155.

Υπεροπλίσσαιο, Od. ρ, 268.

Υπέρετρα, κρία, Od. γ, 65.

Υπερτερίη, Od. ζ, 70.

Υπερφύλοισι, Od. φ, 289.

Υπέρχυσθαι, Od. σ, 149.

Υπέρω, Od. α, 362.

Υπηνίτη, Od. κ, 279.

Υπηρίη, Od. ρ, 25.

Υπὲρ δῶρον ἔλονται, Od. π, 481. τ, 427.

Υπὸ, Il. δ, 421. 465.

Υποδύεσθαι pro ὑπικδ. Od. ζ, 127.

Υποίικειν cum genit. Od. π, 42.

Υπολίχοντες, Il. σ, 519.

Υπονηίς, Od. γ, 81.

Υποπερλάζουσιν, Od. η, 126.

Υπώρορε, Od. ω, 62.

Υψίζυγος, Il. δ, 166. σ, 185.

Υψὲ ἱεροτόν, Od. δ, 785.

Φ

ΦΑΕ'ΘΩΝ, Od. χ, 588. ψ, 246.

Φαίδιμος, Od. δ, 617. ε, 117.

Φαίδρην, Od. λ, 520.
 Φαινόμενοι, Il. κ, 255.
 Φαίνεσθαι, pro esse, Od. ζ, 157.
 Φαίνεται extitit, Od. ρ, 73.
 Φαιτόν, Od. γ, 296.
 Φάρεϊ, Od. θ, 186.
 Φάρον, Od. δ, 355.
 Φάρος et φᾶρις, Il. β, 582.
 Φάσ', Od. ψ, 125.
 Φάσθαι, Od. ι, 504. ο, 576. Il. ο, 167.
 Φεῖδων, Θεσπρωπῶν βασιλεὺς, Od. ξ, 516.
 Φερός, Od. ο, 296.
 Φήμην, Od. υ, 100. 105.
 Φῆμιν, Od. ζ, 275. ο, 467.
 Φήνη, Od. γ, 572.
 Φηρᾶς, Od. γ, 488. ο, 186.
 Φθιείν', Od. λ, 529.
 Φθίνην, Od. λ, 495.
 Φθίνοντος μηνός, Od. ξ, 162. τ, 507.
 Φθινύειν, de hujus vocis prosodia, Il. β, 546.
 Φθινύθεις, Od. θ, 530.
 Φθῖνοι, Il. ν, 686.
 Φθίσαι, Od. δ, 741. π, 428.
 Φθισήνορα, Il. β, 835.
 Φθισίμβροτος, Il. ν, 555.
 Φθογγή, Od. μ, 198.
 Φθονέομαι, Od. τ, 548.
 Φίλ', Od. ρ, 15.
 Φίλαι, Il. ι, 117. κ, 280.
 Φίλατα, Il. υ, 504.
 Φιλίων, Od. τ, 551. ω, 267.
 Φιλομηλίδης, Od. δ, 545. ρ, 154.
 Φιλομευίδης, Od. θ, 562.
 Φίλος, Od. ρ, 7.
 Φιλιῆσι, Od. ρ, 221.
 Φλίψεται, Od. ρ, 221.
 Φοῖβος Ἀπόλλων, de hujusmodi Epithetis, Il. α, 45.
 Φοινικέσσαν, Od. ξ, 500. ρ, 518.
 Φοινικοπαρήες, Od. λ, 125. ψ, 271.
 Φοῖνικος, Od. ζ, 165.
 Φοῖνιξ, Od. ξ, 288.
 Φορέειν, Od. ο, 127.
 Φόρκυνος λιμὴν, Od. ν, 96. 545.
 Φορπύδος, Od. ι, 250.
 Φόρτῃ μνήμων, Od. θ, 165.
 Φορύνετο, Od. χ, 21.
 Φόως, Il. ζ, 6.
 Φράσσατο, Il. ψ, 126.
 Φράσσονται, Od. β, 567.
 Φρένες ἀμφιμίλαιναι, Il. α, 105. ρ, 85.
 Φρεκι, Od. δ, 402.
 Φρόνν, Od. γ, 244. δ, 258.
 Φυκτά, Od. θ, 299. ξ, 489. Il. π, 128.
 Φυλάκης, Od. λ, 289.
 Φυλῆς, Od. ε, 477.
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, Od. ρ, 26.
 Φῶκαι, Od. δ, 404. 448.
 Φωριαμοῖσιν, Od. ο, 104.
 Φῶτ', Il. δ, 194.

X

ΧΑΛΙΦΡΟΝΕ'ΟΝΤΑ, Od. ψ, 15.
 Χαλκήϊον δόμον, Od. σ, 527.
 Χαλκίδα — Κύμινδιν, Il. ξ, 291.
 Χαλκοβατῆς, Od. ν, 4.
 Χαλκοβατῆς δῶν, Il. φ, 426.
 Χαμαιαινάδες, Od. ξ, 15.
 Χανδόν, Od. φ, 294.
 Χαρσποί, Od. λ, 610.
 Χάρυβδης, Od. μ, 104. 255. 450.
 Χειρίδας, Od. ω, 229.
 Χείσεται, Od. σ, 17.
 Χερᾶς, Il. φ, 519.
 Χέρειον, Od. ρ, 176. ψ, 262.
 Χέρνιβα, Od. α, 136. δ, 52.
 Χηρωσαι, Il. ι, 158.
 Χήτει, Od. σ, 35.
 Χηρῶσαι ἀγυιάς, Il. ι, 642.
 Χθαμαλή, Od. ι, 25.
 Χόιοι, Od. γ, 170.
 Χλαῖναι, Od. ξ, 515.
 Χλωρηῆς, Od. τ, 518.
 Χνόν, Od. ζ, 226.
 Χοήν, Od. κ, 518. λ, 26.
 Χοίνικος, Od. τ, 27.
 Χοίρε', Od. ξ, 81.
 Χόρτω, Il. λ, 775.
 Χρεῖα, Od. β, 28. δ, 512.
 Χρεῖων, Od. θ, 79.
 Χρέος, Od. θ, 555. κατὰ χρ. λ, 478.
 Χρεῖα, Il. κ, 43. Od. δ, 654.
 Χρεῖων, Od. ο, 201.
 Χρεῖν, Od. γ, 14. δ, 463.
 Χρησόμενος, Od. θ, 81.
 Χρισάμεναι, χρεῖσθ. Od. ζ, 96. 220.
 Χρόμαδος, Il. ψ, 688.
 Χρυσίοισι, Il. ν, 525.
 Χυτλώσασαιτο, Od. ζ, 80.
 Χώο, Od. ο, 215. ψ, 215.
 Χώρα, Od. π, 552.

Ψ

ΨΑΜΑ'ΘΟΙΟ, Il. ι, 587.
 Ψηλαφών, Od. ι, 416.
 Ψολέεντι, Od. ψ, 530. ω, 558.
 Ψυρίης, Od. γ, 171.
 Ψύχτος ἰμείρων, Od. κ, 555.

Ω

ΩΓΓΓΙ'Η, Od. η, 244.
 Ωττι, Od. α, 182. φ, 196.

- *Ωιδεε, Od. ε, 455.
 *Ωδίνων, Od. ι, 415.
 *Ωκεανὸν ποταμὸν, Od. λ, 638. ω, 11.
 *Ωλεσίκαρτοι, Od. κ, 510.
 *Ωλκα διηγεκία, Od. σ, 574.
 *Ωμήρησε, Od. π, 468.
 *Ωμίλειον, Il. σ, 559.
 *Ωμοθήτησαν, Od. γ, 458. ζ, 427. Il. α, 461.
 *Ωμὸν γῆρας, quid? Od. ο, 556.
 *Ωνητὴν, Od. ζ, 202.
 *Ωνον, Od. ξ, 297. ο, 444.
 *Ωπλίσσατο, Od. β, 20. Il. λ, 86.
 *Ωρίωνα, Od. λ, 509. 571.
 *Ωρμισαν, Od. δ, 785.
 *Ωρεσεν, Od. θ, 539. τ, 201.
 *Ως, omissum, Od. ρ, 527.
 *Ως ἔπ', Od. ρ, 558.
 *Ως τὸν, Od. ρ, 218.

INDEX

VERBORUM IN CONTEXTU.

A

- ¹A possess. Il. μ, 280. Od. 58.
²A δειλὲ, Od. ζ, 361. δειλοὶ, Il. λ, 815.
³Ἀάατον, Il. ζ, 271. Od. φ, 91. v. V. L.
⁴Ἀάατος, Od. χ, 5. v. V. L.
⁵Ἀαγίς, Od. λ, 574.
⁶Ἀαπτοί, Il. S, 450. ν, 77.
⁷Ἀασάμην, Il. ι, 116. 119. τ, 137. Ἀάσθην, Il. τ, 136. Ἀάσασα, ibid. 95.
⁸Ἀάσχιτον, Il. ε, 892. ω, 708.
⁹Ἀᾶται, Il. τ, 91. 129.
¹⁰Ἀβάκκησαν, Od. δ, 249.
¹¹Ἀβακκτον, in Cam. 9.
¹²Ἀβίαν, Il. ν, 6.
¹³Ἀβλαβίως, H. in Merc. 85.
¹⁴Ἀβλαβίησι νόοιο, ibid. 595.
¹⁵Ἀβληρον, Il. ζ, 52.
¹⁶Ἀβλήτα, Il. δ, 117.
¹⁷Ἀβλητος, Il. S, 178.
¹⁸Ἀβληχεῖν, Il. ε, 537.
¹⁹Ἀβληχερός, Od. λ, 134. ψ, 282.
²⁰Ἀβλήχερ, Il. S, 178.
²¹Ἀβρομοί, Il. ν, 41.
²²Ἀβροτάζομαι, Il. κ, 65.
²³Ἀβρότη νύξ, Il. ζ, 78.
²⁴Ἀγάσσαι, Od. π, 203. ἀγάσσει, Od. ε, 119.
²⁵Ἀγαγίσθαι ἄκοιτιν, Il. β, 87.
²⁶Ἀγαιομίνε, Od. υ, 16.
²⁷Ἀγακλείς, Il. ρ, 716. φ, 379.
²⁸Ἀγακλιυτῇ, Il. σ, 45. etc. ἀγακλιυτὰς, Od. η, 202.
²⁹Ἀγακλῆος, Il. π, 571. 738. ἀγακλῆος δε-
³⁰ρὸς ἱερῶν, Il. φ, 529.
³¹Ἀγακλυτᾶ, Od. γ, 388. 428. ἀγακλυτὸν,
³²Il. ζ, 436. Od. S, 502. etc.
³³Ἀγάλλεται, Il. ρ, 475. ἀγαλλόμενος, Il.
³⁴μ, 114.

- ³⁵Ἀγαλμα, Il. δ, 144. περικαλλὲς, Od. σ, 299. de monili, etc.
³⁶Ἀγαμαι, Od. ζ, 168. ψ, 175. ἄγασθε,
³⁷Od. ε, 129. ἀγάσσεσθαι, Od. δ, 181.
³⁸ἀγάσασθαι, Od. S, 565. ν, 173.
³⁹Ἀγαμος, Il. γ, 40.
⁴⁰Ἀγάνιφον, Il. α, 420.
⁴¹Ἀγανός, Od. β, 230. ε, 8. etc.
⁴²Ἀγανοφροσύνη, Od. λ, 202. Il. ω, 772.
⁴³Ἀγανόφρων, Il. υ, 467.
⁴⁴Ἀγαπάξει, Od. π, 17. ἀγαπαζέμεν, Il. ω, 464. ἀγαπαζόμεναι, Od. ρ, 35.
⁴⁵Ἀγαπήνωρ, Il. β, 609. S, 114. etc.
⁴⁶Ἀγάπησα, Od. ψ, 214.
⁴⁷Ἀγαπητός, epith. filii unici, Od. β, 365. δ, 817.
⁴⁸Ἀγάρροος, Il. β, 845. μ, 30.
⁴⁹Ἀγάτος, Od. μ, 97.
⁵⁰Ἀγατὸν, H. in Ap. 515.
⁵¹Ἀγαύοτατον, Od. α, 229.
⁵²Ἀγγεα τετυγημένα, Od. ι, 222.
⁵³Ἀγγελίων, Od. δ, 24. 528. 679. etc.
⁵⁴Ἀγγελίη ἀλεγεινή, Il. σ, 17. λυγρῇ, Il. τ, 337. etc.
⁵⁵Ἀγγελιώτων ἀτάσθαλοι, H. in Merc. 296.
⁵⁶Ἀγίρω, Il. π, 129. ἀγῆραι, Il. ι, 510.
⁵⁷ἀγίρας, Il. β, 664. γ, 47.
⁵⁸Ἀγλαία, Od. χ, 299. ἀγλαίας, Il. ψ, 846. Od. κ, 410. ἀγλαίη, Il. δ, 128.
⁵⁹Ἀγλαίη, Od. γ, 378. ν, 359. ἀγλαίην, Il. ε, 765.
⁶⁰Ἀγληθὲν, Il. π, 160.
⁶¹Ἀγίληφι, Il. β, 480. π, 487.
⁶²Ἀγίρας, Il. α, 119.
⁶³Ἀγίρεσθαι, Od. β, 385. ἀγίρεθαι, Il. ψ, 287. ἀγίρεθαι, Il. δ, 152. χ, 475. Od. ε, 458. ω, 348. ἀγίρεστο, Il. β, 94. etc.
⁶⁴Ἀγίρωχοι, Il. κ, 430. etc.
⁶⁵Ἀγίτην, Od. γ, 439.

- *Αγπ, Il. φ, 221. ἀγπ μ' ἔχῃ, Od. γ, 227. π, 245.
 *Αγπνίερατ', Il. δ, 211. Od. λ, 387. α, 21. Il. υ, 13.
 *Αγπνωρ, Il. β, 276. ἀγπνωρας, Il. κ, 299. ἀγπνωρις, Od. α, 144. π, 462.
 *Αγπνωρίη, Il. μ, 46. ἀγπνωρίης ἀλεγεινῆς, Il. χ, 457. ἀγπνωρίσσει, Il. ι, 696.
 *Αγπρασον, Il. β, 447. Od. ε, 136.
 *Αγπρῶς, Od. ι, 218. π, 94. ἀγπρῶ, Il. μ, 523. ρ, 444.
 *Αγπτή εἶδος, H. in Ap. 198. ἀγπτὸν εἶδος, Il. χ, 370. Od. ξ, 177. φρίνας, Od. ξ, 177. φύην, Il. χ, 370. ἀγπτὸς δέμας καὶ εἶδος, Il. ω, 376.
 *Αγπνῖ, Od. ξ, 105. ἀγπνῖς, Od. χ, 198. ἀγπνίμναι, Od. ι, 215. ἀγπνῖς, Il. ω, 784. ἀγπνῖσκον ducebant, de cane, Od. ρ, 294.
 *Αγκάζοντο, Il. ρ, 722.
 *Αγκαιλίδισσι, Il. σ, 555. χ, 503.
 *Αγκαιλον, H. in Merc. 82.
 *Αγκὰς, Il. ε, 371. ξ, 546. 555.
 *Αγκι', Il. σ, 321. ἀγκια, Il. χ, 190. ἀγκια βαδῖ', Il. υ, 490. πειθέντα, Od. δ, 337. ρ, 128.
 *Αγκίσσεισιν γυμπατοῖς, Od. δ, 569. μ, 332.
 *Αγκλίνας, Il. δ, 113. Od. χ, 156.
 *Αγκοίνησι, Il. ξ, 215. Od. λ, 260.
 *Αγκρεμάσασα, Od. α, 440.
 *Αγκυλομήτις, Il. δ, 59. ἀγκυλομήτει, Il. β, 205. 319. Od. φ, 415.
 *Αγκυλότοξοι, Il. κ, 428.
 *Αγκυλοχιῖλαι, Il. π, 428. Od. χ, 302. ἀγκυλοχιῖλῆς, Od. τ, 538.
 *Αγκυλοχῆλαι, B. 285.
 *Αγκῶνα, Il. ε, 582. ἀγκῶνας, Il. ψ, 395.
 *Αγλαί κίρα, Il. λ, 385.
 *Αγλαΐδιτρον, H. in Pan. 5.
 *Αγλαΐας φορέειν, insolentias exercere, Od. ρ, 244. H. in Merc. 475.
 *Αγλαῖσθαι, Il. κ, 331.
 *Αγλαῖη, Od. σ, 78. ἀγλαῖην, Od. σ, 179. τ, 82. ἀγλαΐης ἵκειν, lautitiæ, deliciarum causa, Od. ρ, 310. ἀγλαῖῃφι, Il. ζ, 510. ρ, 267.
 *Αγλαΐκαρται, Od. κ, 115. λ, 588.
 *Αγροΐσας, Od. υ, 15.
 *Αγροΐσι, Od. α, 217.
 *Αγρυμνῶων, Il. π, 769. Od. κ, 125. ἀγρυπτον, Il. μ, 148.
 *Αγρύσσασκε, Od. ψ, 95.
 *Αγρῶτες, Od. ε, 79.
 *Αγοιτο, Il. δ, 19. ζ, 91. ω, 159.
 *Αγοπος, Il. γ, 40.
 *Αγοράσθαι, Il. β, 337.
 *Αγοραὶ βασιφῆροι, Od. ι, 112. ἀγοράων, Il. β, 275.
 *Αγορεύειν, Il. α, 571. η, 347. ἀγορεύεις, Il. α, 109. β, 256. ἀγορεύειν, Il. β, 10. ἀγορεύειν, Od. ν, 327. ἀγορεύειν, Il. θ, 29. φ, 121. ἀγορεύεις, Od. β, 184.
 *Αγορεύον ἀγοράς, Il. β, 788.
 *Αγορίαν, Il. ι, 441. Gen. pl.
 *Αγορὴ δεινὴ, Il. π, 545.
 *Αγορῆθεν, Il. β, 264. Od. μ, 459.
 *Αγορητῆς ἐσθλός, Il. κ, 126. λυγρός, Il. α, 248. β, 246.
 *Αγός, Il. δ, 265. 519. ε, 217.
 *Αγοσῶ, Il. λ, 425. ν, 508. 520.
 *Αγραυλοῖ, Il. σ, 162. Od. κ, 410.
 *Αγρεῖ, Il. ε, 765. η, 459. ἀγρεῖς, Od. ν, 149.
 *Αγρεη, Od. χ, 306. ἀγρηη, Od. μ, 330.
 *Αγρμος, appell. Il. δ, 25. Od. β, 19. θ, 304.
 *Αγροφῶνις, Od. θ, 294.
 *Αγροὶ πίσις, Il. ψ, 832.
 *Αροῖται, Il. λ, 548. 675. Od. λ, 292.
 *Αγρομίνας, Od. υ, 123. ἀγρομένησι, Il. β, 481. ἀγρομίνοι, Il. η, 154. 352. ἀγρομίνας, Il. ι, 74. Od. θ, 17. 58.
 *Αγρὸν πολυδένδροισι, Od. ψ, 139. 359. τιτυρμίνον, Od. α, 204.
 *Αγροτόμοι, Od. ζ, 106.
 *Αγρόται, Od. π, 218.
 *Αγροτέρη, Il. φ, 471. ἀγροτέρας, Il. φ, 486. ἀγροτεράων, Il. β, 852. etc.
 *Αγρὸς περικαλλίας, Od. ξ, 263. ρ, 432.
 *Αγρώσσω, Od. ε, 55.
 *Αγρωσιν μελιπῆεια, Od. ζ, 90.
 *Αγρῖαι, Od. β, 388. ἀγρῖαῖς, in Cam. 5. ἱεραῖς, in Cæcit. 15. ἀγρῖῃ, Od. α, 440.
 *Αγρῖν, Il. ω, 141. νεκῶν, Il. π, 661. ἀγρῖν, Od. γ, 51.
 *Αγροτάζειν, Od. τ, 284.
 *Αγρῖ, Il. γ, 571.
 *Αγχιμάχος, Il. β, 194. ἀγχιμαχοί, Il. π, 272. ρ, 165. etc.
 *Αγχι, adverb. Il. ε, 185. 570. ζ, 405. Od. χ, 136. ν. not. ἀγχις, Il. β, 58. ξ, 474. Od. ζ, 152. ἀγχις, Od. ε, 280.
 *Αγχι, cum gen. Il. ι, 43. κ, 161. etc.
 *Αγχιάλῃ, H. in Ap. 32. ἀγχιάλων, Il. β, 640. 697.
 *Αγχιβαθῆς, Od. ε, 415.
 *Αγχιΐδιον, Od. ε, 35. τ, 279.
 *Αγχιμαχῆνται, Il. β, 604. θ, 173. λ, 286. etc.
 *Αγχιμόλοιο, Il. ω, 352. ἀγχιμόλον, Il. δ, 529. π, 820.
 *Αγχινοος, Od. ν, 352.
 *Αγχισῖναι, Il. ε, 141.
 *Αγχισῖνοι, Il. ρ, 361. Od. χ, 118. ω, 180. 448.
 *Αγχῶδι, Il. ξ, 412. ψ, 762. Od. ν, 103. 347.
 *Αγχοτάτω, H. in Ap. 18.
 *Αγχῶ, Il. β, 172. 790. γ, 129.
 *Αγῶνα εὐρύν, Il. ψ, 258. 910, Il. η, 298. σ, 376. μέσσην, Il. ψ, 685. 710.

- Ἰαδαμηνῆν, Od. ω, 242.
 Ἰαδαμῆν πλῆγῶν, expers, non perpersus, Od. ε, 283.
 Ἰαδάκρυτος, Il. α, 415.
 Ἰαδάμαστος, Il. ι, 158.
 Ἰαδδείς, Il. ρ, 425. φ, 481.
 Ἰαδδηκότες, Il. κ, 98. 512. 599. 471. ἄδδη-
 κότες, Od. μ, 251.
 Ἰαδδην, Il. ε, 203.
 Ἰαδῆς, Il. η, 117.
 Ἰαδῆν, Il. γ, 173.
 Ἰαδελφεῖ, Il. ε, 21. ζ, 61. η, 120.
 Ἰαδελφεός, Il. β, 586. ἀδελφεοί, Il. ο, 187.
 Ἰαδευκία, Od. ζ, 275. κ, 245. ἀδευκίᾱ, i-
 bid. δ, 489.
 Ἰαδέψητον, Od. υ, 2. ἀδεψήτω, Od. υ,
 142.
 Ἰαδυκότες, H. in Ap. 460. ἀδνηκότες, Od.
 μ, 281.
 Ἰαδην, Il. ε, 203. Od. ε, 290.
 Ἰαδήσιτος, Il. ε, 42.
 Ἰαδήσειν, Od. α, 134.
 Ἰαδικας, H. in Merc. 516.
 Ἰαδινὰ, adv. Il. ψ, 225. ω, 123. 510. Od.
 η, 274.
 Ἰαδινὰ, nom. Od. α, 92. δ, 520. ἀδινάων,
 Il. β, 87. 469. Od. ψ, 526. σιρηνῶν,
 v. not.
 Ἰαδινὸν, nom. Il. π, 481. adv. Il. σ, 124.
 Od. δ, 721. ω, 516. ceperim clare, ut
 exaudiretur, ἀδινῶ, Il. σ, 516. χ, 430.
 Ἰαδινῶς, Il. τ, 514. ἀδινώτερον, Od. π, 216.
 Ἰαδμῆς, Od. ζ, 109. 228. ἀδμῆτες, Od. δ,
 637. H. in Merc. 105.
 Ἰαδμήτη, H. in Ven. 82. ἀδμήτην, Il. κ,
 293. ψ, 266. 655.
 Ἰαδοτος, H. in Merc. 570.
 Ἰαδροτήτα, Il. τ, 857. χ, 563. ω, 6.
 Ἰαδύτοιο πίονος, Il. ε, 512.
 Ἰαδῶρητοι, H. in Merc. 168.
 Ἰαῖδλα, ἀγλαὰ, Il. ψ, 262. μέγιστα, Il. ψ,
 640. περικαλλέᾱ, Od. ω, 91.
 Ἰαῖδλεῖν, Il. δ, 589. ἀῖδλεῖσιν, Il. ψ,
 274. ἀῖδλεῖν, Il. ω, 734. ἀῖδλεῖσιν,
 Il. ψ, 737.
 Ἰαῖδλα ἴσ᾽, Il. ψ, 736.
 Ἰαῖδλον ἀάτον, Od. φ, 91.
 Ἰαῖδλος ἀάατος, Od. χ, 5.
 Ἰαῖδλοφόρος, Il. χ, 22. ἀῖδλοφόροι, Il. χ,
 162.
 Ἰαῖδε (λίον ὑπὸ καλὸν αῖδε φωνή λεπτὰ-
 λήν) Il. ι, 570.
 Ἰαῖδοις μάλα καλὸν, H. in Merc. 38.
 Ἰαῖδον ἀμειβόμεναι ἐπὶ καλῇ, Il. α, 604.
 Ἰαῖκεια, adv. ἐπὶ, Od. τ, 199. αἶ ᾽ω,
 249. ἔσσαι, male vestitus es.
 Ἰαικίαις, Od. υ, 508. αἰκίαν, Il. ω, 19.
 Ἰαικιλίη, H. in Ven. 136. 157. αἰκιλί-
 ης πῆρης, Od. ε, 357. αἰκιλίησι, Od. δ,
 244.
 Ἰαικίλιος, Od. ζ, 242. ν, 402. αἰκίλιος,
 Od. ζ, 52. υ, 259. ω, 227. etc.
 Ἰαικιλίως, Od. ρ, 251. π, 109. υ, 519.
 Ἰαικῆς, Il. κ, 483. φ, 20.
 Ἰαικίξει, Il. ω, 54. αἰκίξειν, Il. ω, 22. αἰ-
 κισθήμεναι, Od. σ, 221. αἰκισσαίμεθ',
 Il. π, 559. αἰκισσασθαι, Il. χ, 404.
 αἰκίσσων, Il. π, 545. τ, 26. αἰκίῳ, Il.
 χ, 256.
 Ἰαίραν ἐκ, Il. ω, 266. Od. ν, 120.
 Ἰαίρας ἀνὰ — Il. χ, 599. ἐπὶ Il. κ, 30.
 ὕπ', Il. ε, 588.
 Ἰαίρῃσθην, Il. ψ, 501.
 Ἰαίσομαι, H. in Ven. 1. etc.
 Ἰαίσόμενος, Od. χ, 552.
 Ἰακαζόμενος, Od. σ, 134. τ, 135. ν, 277.
 Il. ζ, 458.
 Ἰακήλια, Il. ο, 77.
 Ἰακηντῖ, Il. λ, 666. etc. Διῶν, Il. μ, 8. ο,
 720. πατέρες καὶ μητέρες, Od. ζ, 287.
 Ἰαλλα θίσσις, H. in Ven. 209.
 Ἰαλλα ἀναρπάξασαι, Od. ρ, 409.
 Ἰαλλῇ ἀνέμων, Il. ν, 795. ὕπερταίᾱ, Il. ρ,
 297.
 Ἰαλλῆς κοῖσσας, Il. γ, 13.
 Ἰαλλόπος, Il. ρ, 409. ω, 77. 159.
 Ἰαλπία γαῖαν, Od. ε, 408.
 Ἰαλποντες, Il. η, 510. v. not.
 Ἰαλπτοι, H. in Ap. 91.
 Ἰαῶντα, Od. ν, 109.
 Ἰαῶν, Il. ε, 226. αἰῶν, Od. ε, 489. αἰῶν,
 ἐπὶ — Od. ζ, 65. αἰῶντο, Il. λ, 84. αἰῶ-
 νισθαι, H. in Merc. 408. αἰῶνι (ἐπὶ —)
 ἔργον, successus dat. Od. ζ, 65. αἰῶν ἔρ-
 γον, prospere procedit, Od. ζ, 66.
 Ἰαργίης, Od. μ, 250.
 Ἰαργός, Il. ι, 520. αἰργόν, Od. τ, 27.
 Ἰαργῶν, Od. τ, 540. αἰργῶν, Il. ρ, 74. αἰρ-
 γῶν, Od. ρ, 375. ι, 585. μ, 432.
 Ἰαρησιπύδων, Il. σ, 532.
 Ἰασιφρων, Il. υ, 183. ψ, 603. αἰσιφρονη, Od.
 φ, 502. αἰσιφροσύνην, Od. α, 469.
 Ἰαυαλίας, Il. λ, 494. αἰαυαλῆν, Il. η, 239.
 αἰαυαλῆς, Od. ι, 234. αἰαυαλῶν, Il. υ, 491.
 Ἰαυάνεται, H. in Ven. 271.
 Ἰαυαυα, Il. δ, 435. ο, 658. Od. σ, 3. αἰαυ-
 αυα, Il. ο, 25. ε, 741.
 Ἰαυαυα, Il. ζ, 267. δ, 487. αἰαυαυα, Il. α,
 21. Od. ι, 200. H. in Jun. 5.
 Ἰαυα, Il. ε, 850. Od. ι, 478. αἰαυα, Il. ε,
 454. ζ, 261. αἰαυα, Od. ε, 401. αἰαυα, Od.
 χ, 184.
 Ἰαυαυα, Od. τ, 518.
 Ἰαυαυα, B. 71.
 Ἰαυαυα, Il. κ, 493.
 Ἰαυα, Od. γ, 183. κ, 25. αἰαυα, Od. μ, 525.
 v. not. ζ, 458. αἰαυα, Od. τ, 342. αἰαυα,
 Od. ο, 40. αἰαυα, Od. γ, 151. αἰαυα,
 Od. γ, 490. ο, 188. αἰαυα, Il. φ, 386.
 αἰαυα, Il. ι, 5.
 Ἰαυα αἰαυαυα, H. in Sol. 5. βαυαυα, Od.

- ι, 144. ἐρεβινῇ, II. ε, 864. θέςφατος, Od. η, 145.
- Ἀήσυλα, II. ε, 876.
- Ἀήτης δεινὸς ἀνέμοιο, II. ο, 626. ἄηται, Od. ι, 159. ἄητας ἀνέμων, II. ξ, 254. λιγυπνεύοντας, Od. δ, 567.
- Ἀδανάται, H. in Ap. 95. 135. ἀθανάτης ἄλῃσι, II. σ, 86. ἀθανάτησι, II. η, 32. Od. ε, 213.
- Ἀδαπτος, II. χ, 586. ἄδαπτον, Od. λ, 54. 72.
- Ἀδμει, Od. σ, 552. sine Deo.
- Ἀδμήσιος, Od. σ, 140. ἀδμήσια, Od. ι, 189. 428. υ, 287. ἀδμήσιοι, Od. ρ, 365.
- Ἀδμήσιος, II. ι, 65. ἀδμήσιων, Od. ι, 106.
- Ἀδριζῶ, Od. ρ, 212. ψ, 174. ἀδριζόν, II. α, 261.
- Ἀδρίφατος, Od. λ, 61. 372.
- Ἀθηναίη ἐρυσίπτολις, II. ζ, 505. λαοσσόος, II. ν, 128. φθισήμυρος, Od. χ, 297. ἀθηναίη ληϊτίδι, II. κ, 460. ἀθηναῖν ἀγγελίην, II. ι, 765. ἀθηναῖς, εὐκόμοιο, II. ζ, 92. 275. 503.
- Ἀθναῶν, Od. γ, 705. ἱερῶν, Od. λ, 322. ἀθναῶν, H. in Ap. 30.
- Ἀθήνη ἀλαλκομένης, II. δ, 8. ε, 908. ἐπὶ ῥοθος, II. δ, 590. εὐπλόκαμος, Od. η, 40. πολύβυλος, II. ε, 260. Od. σ, 282.
- Ἀθῆνν ἐρικυδέα, H. in Ap. 308. μεγαθύμον, Od. ρ, 520. εὐράγαϊαν, Od. η, 80.
- Ἀθηρηλοιγόν, Od. λ, 127. ψ, 275.
- Ἀθλητῆρι, Od. ρ, 164.
- Ἀθλοφόροι, II. λ, 698. ἀθλοφόρους, II. ι, 124. 266.
- Ἀθῆσαι, Od. μ, 252. τ, 478. ἀθρήσας, H. in Merc. 29. 414. ἀθρήσεις, II. κ, 11. μ, 391. ξ, 334.
- Ἀθρόοι, II. β, 459. ζ, 58.
- Ἀθυρμα ἐρατεινόν, H. in Merc. 40. 52. καλόν, ibid. 32. ἀθύρματα, II. ο, 563. Od. ο, 415. θυμῷ, deliciæ, inter merces.
- Ἀθύρων, II. ο, 564. H. in Merc. 152. ἀθυρομένη, ibid. 482.
- Αἷ, si, II. λ, 798. Od. δ, 697. αἷδ' ἄγχι, II. ψ, 581.
- Αἷ, utinam, II. β, 371. δ, 189. 288. etc.
- Αἶα φυσίζους, II. γ, 243. Od. λ, 300.
- Αἶγα, II. ν, 198. ἄγριον, II. γ, 240. 271.
- Αἶγες, (ἄγρια) Od. ι, 118. μηκάδες, II. λ, 385. ψ, 31. αἶγισιν, II. κ, 486. αἰγὸς εὐπρεφίος, Od. ξ, 530. ἱξάλα, II. δ, 105. ἰοντάδος, Od. ζ, 50. μεγάλοιο, Od. ξ, 550. πίονος, II. ι, 207. αἶγαν ζατρεφίαν, Od. ξ, 106. τελίαν, II. α, 66. ω, 34.
- Αἶγας, appell. II. λ, 245. Od. β, 300. ρ, 213. ἀγροτίρας, Od. ρ, 295. μηκάδας, Od. ι, 124. 244. 341. ὀρεσκώες, Od. ι, 155.
- Αἰγανίης δολιχαύλης, Od. ι, 156. αἰγανίης ταναοῖς, II. π, 589. αἰγανέχσιν, II. β, 774. Od. δ, 626. ρ, 168.
- Αἶγιοι, II. λ, 658. αἰγίην, Od. ω, 250.
- Αἶγιοι μακρὰι, Od. κ, 510. αἰγίεων ὕδατοτρεφῶν, Od. ε, 208.
- Αἶγιον, Od. ι, 196.
- Αἰγιαλόν, II. β, 575. 855. κοιλόν, Od. χ, 585. αἰγιαλῷ μεγάλῳ, II. β, 210. πολυηχίῳ, II. δ, 422.
- Αἰγίβοτος, Od. δ, 606.
- Αἰγιδ' ἀγήραον, ἀθανάτην, II. β, 447. ἐρίσιμον, II. β, 447. ο, 561. φρεσὶμβροτον, Od. χ, 297. ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ, II. ο, 308. δεινὴν, II. ε, 758. ο, 508. ἐρεμνὴν, II. θ, 167. ἔθρην, II. ο, 308. εὐσανοίσσαν, II. ε, 758. ο, 229. ρ, 595. μαρμαρίην, II. ρ, 595. χρυσίην, II. ω, 20.
- Αἶγλη, II. τ, 562. λευκὴ, Od. ζ, 45. ἐρανδοικτος, H. in Lun. 5. παμφανόουσα, II. β, 458. αἶγλης λαμπέσης, H. in Lun. 5.
- Αἰγλήν, H. in Sol. 11. αἰγλήντας, H. in Lun. 9. αἰγλήντος, II. α, 532. ν, 245. αἰγλήσσει, H. in Ap. 40.
- Αἰγοπάδην, H. in Pan. 2.
- Αἰγυπιοὶ ἀγκυλοχεῖλαι, II. π, 428. Od. χ, 502. γαμφώνυχες, II. π, 428. Od. π, 217.
- Αἶδα δόμοις, Od. ω, 205. πυλάρταο, II. ρ, 567. πυλάρταο κρατεροῖς, Od. λ, 276. συγρεῖ, II. θ, 368.
- Αἰδέομαι, II. ζ, 442. χ, 105. αἰδεῖο, II. ω, 503. αἰδέο, II. φ, 74. χ, 82. Od. χ, 312. 344. αἰδέσεται, II. ι, 504. χ, 124. ω, 208. αἰδέσται, II. ι, 656. αἰδέτο, II. φ, 468. Od. ζ, 66. 329. θ, 86.
- Αἰδεω δόμων, Od. κ, 512. ψ, 322.
- Αἰδηλος, II. ε, 897. Od. χ, 165. αἰδηλον, II. β, 455. ε, 880. etc. αἰδήλως, II. φ, 220.
- Αἰδης, Od. ο, 191. ἀδάμαστος et ἀμείλιχος, II. ι, 158. πελώριος, II. ε, 595. αἰδὶ κλυτοπάλῳ, II. ε, 654. λ, 445. π, 625.
- Αἰδιον, in Pallad. 5.
- Αἰδοῖ μελιχίην, Od. θ, 172.
- Αἰδοίη, II. β, 514. ξ, 210. Od. α, 159. etc. αἰδοῖο, Od. ι, 269. αἰδέισιο, II. δ, 402. φ, 75. Od. θ, 544.
- Αἰδοίσιον, Od. ο, 372. de pudendis v. not.
- Αἰδοῖος, II. γ, 172. λ, 648. αἰδοῖος ἀλήτης κακὸς, Od. ρ, 578. αἰδοῖότερος, Od. λ, 359. αἰδοῖως, Od. τ, 245.
- Αἰδόμενος, Od. κ, 257. Od. γ, 96. δ, 326.
- Αἰδρεῖ, Od. κ, 282.
- Αἰδρεῖ φατὶ, II. γ, 219.
- Αἰδρεῖν, Od. μ, 41.
- Αἰδρεῖν, II. η, 198. αἰδρεῖσιν νόοιο, II. λ, 271.
- Αἰεγενοτάων, II. β, 400. η, 55. ζ, 244. αἰεγιέντησιν, II. ζ, 527. Od. ξ, 446.
- Αἰετὸς ἀγκυλοχεῖλος, Od. τ, 538. αἰδων, II. ο, 690. ὄξυ λάων, H. in Merc. 360. ὑψι-

- πέσης, Il. μ, 201. 219. 822. ὑψιπέτης, Il. χ, 508. Od. ω, 537. αἰετὸν Θηρητῆρ', μωρφόν, τελειότατον πετεινῶν, Il. ω, 515. sq.
- Αἰζιδός, Il. ρ, 520. Od. μ, 85. αἰζήνοι θαλεροί, Il. γ, 26. λ, 414. αἰζηνῶν ἀρηϊδῶν, Il. δ, 280. ρ, 298. διοτρεφίῶν, Il. β, 660.
- Αἰήτον, πέλωρ, Il. σ, 410. de Vulc.
- Αἰθαλόεν, Il. β, 415. αἰθαλέοντος, splendæ, Od. χ, 239.
- Αἰθῆ, Il. χ, 41. Od. σ, 201. υ, 61.
- Αἰθῆρος ἀπρυγέταιο, Il. ρ, 425. δῆς, Il. π, 365. αἰθῆρα διαν, Od. τ, 540.
- Αἰθομένιοι, Il. ζ, 182. ρ, 559. etc. αἰθομένησιν, Od. σ, 542. αἰθομένας, Od. α, 428. 454.
- Αἰθιοπι, Il. δ, 495. ε, 562. etc. αἰθιοπα, Il. α, 462. δ, 259.
- Αἰθῆσση, Il. ω, 258. ἐρίγδαπον, Od. ο, 146. 191. ἐρίδσπον, Il. ω, 525. Od. γ, 493. αἰθῆσση ἐρίδσπῳ, Od. γ, 399. η, 545. αἰθῆσαι, Od. ρ, 57. αἰθῆσσης ξεῖησ', Il. ζ, 245.
- Αἰθρη, Od. μ, 75. ἀνίφελος, Od. ζ, 44.
- Αἰθρηγενίος, Il. ο, 171. τ, 358.
- Αἰθρηγενέτης, Od. ε, 296.
- Αἰθριος, H. in Ap. 455.
- Αἰθρη, Od. ζ, 518.
- Αἰθυλή, Od. ε, 557. 555. αἰθυλήσιν πτωκάσιν, in Naut. 2. vid. not.
- Αἰθωνας, de leone, Il. λ, 547. π, 488. αἰθωνας, Il. ι, 123. 265.
- Αἰκάς, impetus, Il. ο, 709.
- Αἰκάς, Il. χ, 336.
- Αἶμα, ἄμβροτον, Il. ε, 359. 870. ἐύρροον, Il. ε, 329. κελαινφίς, Il. δ, 140. π, 667. κελαινόν, Il. α, 505. η, 329. etc. κατυλήρσπον, Il. ψ, 34. λιαρόν, Il. λ, 477. μέγαν, Il. δ, 149. η, 262. etc. παχύν, Il. ψ, 697. φοίνιον, Od. σ, 96.
- Αἶματος ἀγαθοῖο, Od. δ, 611. αἵματι πορφυρέῳ, Il. ρ, 560. B. 218.
- Αἱματόεις, Il. ρ, 298. 542.
- Αἱμοφόροκτα, Od. υ, 548.
- Αἱμασίας, Od. σ, 558. ω, 223. λίζοντες, materiam sepi faciendæ.
- Αἶμονα θήρης, peritum venationis, Il. ε, 49.
- Αἱμυλίοισι, Od. α, 56.
- Αἱμυλομήτην, H. in Merc. 13.
- Αἰνά, Il. α, 414. χ, 431. etc.
- Αἰναρέστη, Il. π, 51.
- Αἶνε, Imperat. lauda, Il. κ, 249. αἰνεῖται ἐπὶ — Od. σ, 65.
- Αἰνίζομαι, Il. ν, 574. Od. ρ, 487.
- Αἰνόμορον, Il. χ, 481. H. in Merc. 257.
- Αἶνος ἀμύμων, Narratio, Od. ζ, 508. μίλειος, Il. ψ, 795. αἶνος, Il. ψ, 652.
- Αἰνοταθῆ, Od. σ, 200.
- Αἰνότερον, Od. λ, 426. αἰνότατον, adverb. Il. ι, 52.
- Αἰνούμεναι, prensantes, Od. χ, 500. αἰνούμενος, Od. ι, 429.
- Αἰνυται, Od. ζ, 144. αἶνυτ', Il. λ, 574. αἶνυτο, Il. λ, 579. Od. φ, 55. αἶνυτο [εκ] Il. δ, 551.
- Αἰνώς, Il. α, 555. γ, 158. Od. β, 527. δ, 441. etc.
- Αἰξασκε, Il. ψ, 569. αἰξῆ, Il. ο, 580. αἰξασθαι, Il. χ, 195. αἰξασ', Il. ε, 81. κ, 456. Od. τ, 451.
- Αἰολος, Od. χ, 500. αἰολος πόδας, Il. τ, 404. αἰόλοι, Il. μ, 167. αἰόλα, Il. ε, 295. αἰόλαι, Il. χ, 509.
- Αἰόλλαι, Od. υ, 27.
- Αἰολοδώρῃς, Il. δ, 489. π, 175.
- Αἰσπῆ, Il. τ, 625. Od. γ, 130. αἰσπὰ, Il. ρ, 369.
- Αἰσπυή, Il. ν, 775. H. in Ap. αἰσπυῆ, Il. ν, 217. αἰσπυήν, Il. β, 575. αἰσπυὰ, Il. β, 869. Od. ζ, 123.
- Αἰσπῆσσαν, Il. φ, 87.
- Αἰσπλον αἰγῶν, Od. φ, 175. 265. αἰσπλόαι ἄνδρες, Il. β, 474.
- Αἰσπλία πλατὶ', αἰγῶν, Il. β, 474. λ, 678.
- Αἰσπός, Il. λ, 174. 441. αἰσπύν, Il. ε, 567. ζ, 57. Od. α, 11. 37. δ, 843. αἰσπύν φόνον, Od. π, 379. αἰσπῖα, Il. β, 811. λ, 710. Od. γ, 295.
- Αἰρεῖ, Il. γ, 446. λ, 89. μηδὲ σε λήθη αἰρεῖται, Il. β, 54. ὕπνος, Il. κ, 195. αἰρεῦμενοι, Il. π, 555.
- Αἶρος, Od. σ, 72.
- Αἶσα ἱλπίδος, copia spei, Od. π, 101. τ, 84. κακῇ, Od. ι, 52. λ, 61. αἶση ἀργαλήν, Il. χ, 61. θανάτιος, Il. ω, 428. 750. ὁμῇ, Il. ο, 209.
- Αἰσαγής, vox corrupta, H. in Ap. 40.
- Αἶσθε, Il. υ, 405. αἶσθων, Il. π, 468.
- Αἰσίμην φρένας, Od. ψ, 14. αἰσιμον, Il. ρ, 72. ἡμαρ, Od. π, 280. αἶσιμα, Il. ζ, 62. Od. β, 251. etc.
- Αἶσιον, Il. ω, 576.
- Αἶσσαι, Il. λ, 552. αἶσσαν, Il. ρ, 88. λ, 484. ρ, 460. αἶσσοντος, Il. φ, 503. αἶσσεσα, Il. σ, 212. αἶσσοντα, Il. υ, 401. Od. κ, 99. αἶσσοντες, Il. μ, 148. αἶχθῆναι, Il. ε, 854. αἶχθῆτην, Il. ω, 97.
- Αἶσος, Od. α, 242.
- Αἶσώθησαν, Od. κ, 259. αἰσώσισαι, Od. υ, 79.
- Αἰσθητῆρ, Il. ω, 547.
- Αἶσυλα, Il. ε, 405. υ, 202. Od. β, 252. ε, 10.
- Αἶσυμῆται, Od. ρ, 258.
- Αἶσχος, Od. λ, 452. σ, 224. αἶσχιος, Il. ν, 622. αἶσχεια, Il. γ, 242. ζ, 351. Od. α, 299.
- Αἰσχύνει, Il. ω, 418. αἰσχύνωσι, Il. χ, 75. αἰσχυνέμεν, Il. ζ, 209. αἰσχύνων, Od. β, 86. αἰσχύντας, H. in Apoll. 328. αἰσχύνομαι, Od. σ, 12.
- Αἰτιάσθαι, Il. κ, 120. ν, 775. αἰτιόφορ, Od.

- υ, 155. αἰτιόωνται, Od. α, 32. αἰτιόωτο, Il. λ, 653.
 Αἰτίξεις, Od. υ, 182. αἰτίζη, Od. δ, 651.
 αἰτίζειν, Od. ρ, 346. 351. αἰτίζων, Od. ρ, 222. 228. etc.
 Αἰτή, Il. γ, 164.
 Αἰχμή, H. in Merc. 37.
 Αἰχμάσσαι, Il. δ, 324.
 Αἰχμή ἀλεγεινή, Il. ε, 558. κραδαινομένη, Il. π, 614. μαιμώνωσα, Il. ε, 661. χαλκείη, Il. δ, 461. 503. etc. αἰχμῆς ἐνθικός, Il. χ, 319.
 Αἰχμητῆς κρατερὸς, Il. γ, 179. μαλθακὸς, Il. ρ, 588. αἰχμητὴν ἄγειον, Il. ζ, 97. 278.
 Αἰψα, Il. α, 303. β, 664.
 Αἰψηρὸς, Od. δ, 103. αἰψηρὴν, Il. τ, 276. Od. β, 257.
 Αἰὼν γλυκὺς, Od. ε, 152. μινυνθαδῖος, Il. δ, 478. ρ, 302. αἰῶνος φίλης, Il. χ, 58. αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἑκατόν, in Vulc. 6.
 Αἰών, Il. ο, 378. αἰῶιν, Il. κ, 189.
 Αἰκάκητα, Il. π, 185. Od. ω, 10. *Epith. Mercurii.*
 Ακααλάρριται, Il. η, 422. Od. τ, 434.
 Ακάμαντα ἥλιον, Il. σ, 259. 484.
 Ακάματον, Il. ε, 4. α, 598. Od. υ, 123.
 Ακαχήμεαι, Od. θ, 314. τ, 95. ἀκαχήμεθα, Il. π, 16. ἀκαχίατο, Il. μ, 179. ἀκαχήμενοι ἦτορ, Od. ι, 62. κ, 77. 153. ἀκαχίσθαι, Il. τ, 335. Od. δ, 806.
 Ακαχίξεις, Od. τ, 432. ἀκαχίξει, Il. ζ, 486. ἀκαχίξει, Od. λ, 485.
 Ακαχμίον, Il. κ, 135. ζ, 12.
 Ακίοντο, Il. ε, 448. χ, 2. ἄκισσαι, medere, Il. π, 523. ἀκίσασθε, Od. κ, 69. ἀκισόμενον, Od. ζ, 385. ἀκισόμενοι, Il. π, 29.
 Ακίον, tacitus, Il. α, 34. ἀκίσα, ibid. 565.
 Ακροεκόμης, Il. υ, 39. H. in Ap. 134.
 Ακῆδεις, imperf. Il. ψ, 70. ἀκῆδησ', Il. ω, 554.
 Ακῆδισοι, Il. ζ, 60.
 Ακῆδίσας, Il. χ, 465.
 Ακῆλητος, Od. κ, 329.
 Ακῆματα, Il. ο, 394.
 Ακῆν, Il. γ, 95. δ, 429. etc.
 Ακῆσσιον, Od. ι, 205.
 Ακῆρατος, Il. ο, 498. ἀκῆρατα, Od. ρ, 532.
 Ακῆριον, Il. ε, 812. λ, 392. ἀκῆραι, Il. η, 100. φ, 466.
 Ακηχίδας, Il. ρ, 637. vid. not. ἀκηχίμεναι, Il. σ, 29.
 Ακιδνόστερος ἴδος, Od. ρ, 169. ἀκιδνόστερον, Od. σ, 129.
 Ακικυς, Od. ι, 515.
 Ακίχνητα, Il. ρ, 75.
 Ακλαυτον, Od. λ, 54. 72.
 Ακλαυτον, Od. δ, 494.
 Ακλία, Od. δ, 728. ἀκλίς, Il. η, 100. ἀκλιῖς, Il. μ, 318.
 Ἀκλιῶς, Il. ψ, 504. Od. α, 241.
 Ἀκλήρον, H. in Ven. 125. ἀκλήρη, Od. λ, 489.
 Ἀκμηνος, Il. τ, 163. 346.
 Ἀκμῆς ξυρῆ, Il. κ, 173.
 Ἀκμῆτες, Il. λ, 801. π, 44. ἄκμητοι, H. in Ap. 520.
 Ἀκμοδίται, Il. σ, 410. ἀκμοθέται, Il. ρ, 476.
 Ἀκμονα, Od. γ, 454.
 Ἀκνησιν, Od. κ, 161.
 Ἀκοίτης, Il. ο, 91.
 Ἀκοιται, Il. ρ, 447. ἄκοιται ἀμύμονα, Il. ζ, 374. εἰπῶν, Il. ι, 399.
 Ἀκόλως, Od. ρ, 222.
 Ἀκολύμβας, B. 157.
 Ἀκομισή, Od. φ, 285.
 Ἀκοντα, Od. υ, 225. ἄλιον, Il. ζ, 455. ἔξυν, Il. κ, 335. ἄκοντες ἐξέειποι, Od. ζ, 225. θαμῖς, Il. λ, 551.
 Ἀκοντίζω, Od. θ, 229.
 Ἀκόντιον κράνιοι, H. in Merc. 457.
 Ἀκοντισαί, Il. π, 328.
 Ἀκοντισὺν, Il. ψ, 623.
 Ἀκόρητος ἀπειλάων, Il. ζ, 479.
 Ἀκος, Il. ι, 250. θανάτοιο, H. in Ap. 195. κακῶν, piaculum, Od. χ, 481.
 Ἀκοσμα, Il. β, 215.
 Ἀκοσῆσας, Il. ζ, 506. ο, 265.
 Ἀκασῆσθον, Il. δ, 543. ἀκασῆσθε, Od. ν, 9. ἀκασζονται, Od. ι, 7. ἀκασζοντα, H. in Merc. 422.
 Ἀκας, Il. β, 200. ἀκείμεν ἐσὶν αἰδῶ, Od. α, 370. ἀκείμεναι, Od. λ, 579. ἀκόντισσι, Od. α, 552.
 Ἀκῆν, Il. π, 634. Od. β, 503. δ, 701.
 Ἀκῆρος, expers prolis masculae, Od. η, 64.
 Ἀκῆρην, H. in Merc. 509.
 Ἀκράαντον, Il. β, 158. ἀκράαντα, Od. τ, 565.
 Ἀκραίῃ, Od. ζ, 253. 299. ἀκραῖ, Od. β, 421.
 Ἀκρη, Il. ρ, 509. ἄκρω, Il. ζ, 36. etc. ἄκροι, Il. ρ, 553. ἄκρα, ι, 241. ἀκροτάτη, ζ, 285.
 Ἀκρήτω, Od. ω, 75. ἄκρητον, Od. β, 341. ι, 297. ἄκρητοι, Il. β, 341. δ, 159.
 Ἀκρίας, Od. κ, 281. ζ, 2. ἡνεμόστας, Od. ι, 400.
 Ἀκρίδες, Il. φ, 12.
 Ἀκριτοί, Il. β, 796. ἄκριτα, Il. γ, 412. ζ, 205.
 Ἀκριτόμυθε, Il. β, 246.
 Ἀκριτον, adverb. sine fine, cum αὐτὸ πλεοναστικῶς, Od. σ, 173. τ, 120. H. in Merc. 126. 574.
 Ἀκροτόφυλλον, Il. β, 868.
 Ἀκροκλαινίων, Il. φ, 249.
 Ἀκρόκομοι, Il. δ, 535.
 Ἀκρόνιος, Od. ρ, 111.
 Ἀκρόπολιν, Od. ρ, 494. 504.

- *Ακροπόλοις ὄρεσιν, H. in Ven. 54. ἀκροπό-
 λισιν, Il. ε. 255. Od. τ. 205.
 *Ακροπόροις, Od. γ. 463.
 *Ακρωτήρια, in Diosc. 10.
 *Ακταίη, Il. σ. 41.
 *Ακτὴ ἀκροτάτη, Od. μ. 11. ἀλλ' κεκλιμένη,
 Od. ν. 235. ἀκτὴ πρὸς ἑσπέρην, Od. ω. 82.
 ὑψηλῇ, Il. β. 395. ἀκτὴν τερχεῖαν, Od. ε.
 425. ἀκτῶν ἐριδύπων, Il. υ. 50.
 *Ακτὴ ἀλφίτη, Od. ξ. 429. δημήτερος, Il. ν.
 522.
 *Ακτῆρες, in Lun. 6. si lectio sana.
 *Ακτίνες λαμπραὶ, H. in Sol. 10. ἀκτίνεσσιν,
 Il. κ. 547. ἀκτῖνιν, Od. ε. 479.
 *Ακτιτον, H. in Ven. 123.
 *Ακυλον βάλανον, Od. κ. 242.
 *Ακωκῆ, Il. ε. 16. 67.
 *Αλα, sal. Od. ρ. 455.
 *Αλα, mare, Il. α. 314. ψ. 227. etc. βα-
 ρεῖαν, Il. α. 552. διὰν, Il. α. 141. Od. γ.
 155. etc. μαρμαρίην, Il. ζ. 273. πολίην,
 Il. σ. 190. πορφυρέην, Il. π. 391.
 *Αλάλημαι, Il. ψ. 74. ἀλάλησαι, Od. ο. 10.
 ἀλάληται, Od. υ. 540. ἀλάλησθε, Od.
 γ. 72. ἀλάλησο, Od. γ. 315. ἀλάλησθαι,
 Od. β. 570. ἀλαλήμενος, Od. ν. 533.
 *Αλαλητός, Il. δ. 436. ἀλαλητῶν Διοπεσίῳ,
 Il. σ. 149.
 *Αλαλκεῖν, Il. τ. 50. ἀλαλκίμεν, Od. γ. 257.
 ἀλαλκῶν, Il. ι. 601.
 *Αλαλομενής, *Epith.* Minerva, Il. δ. 8. ε.
 908.
 *Αλαλύκηνται, Il. κ. 94.
 *Αλάμπετος, in Lun. 5. v. not.
 *Αλαός, Od. ρ. 195. etc.
 *Αλασκοπίνην, ἔχριν, Il. κ. 515. ν. 10.
 *Αλάπαδνος, Il. β. 675. ἀλάπαδνον, *neutr.*
 Il. ε. 783. η. 257. ἀλαπαδνότερος, Il. δ.
 305.
 *Αλαπάξει, Il. μ. 67. ἀλαπάξοντα, Il. ε.
 166. ἀλαπαζομένην, Il. ω. 245. ἀλάπαξι,
 Od. ρ. 424. ἀλαπάξεις, Il. β. 367.
 *Αλάσθαι, Il. κ. 141.
 *Αλασεῖ, Il. χ. 261.
 *Αλασήσας, Il. μ. 165.
 *Αλάσων, *adverb.* Od. ξ. 174.
 *Αλάστωρ διός, Il. ρ. 333. ν. 422.
 *Αλάστω, Il. ζ. 201.
 *Αλάωσεν, Od. α. 69. ι. 516.
 *Αλαωπὺν, cecitatem, ἀικελίην, Od. ι. 505.
 *Αλγος, ἀικελίον, Od. ξ. 52. ἀνήκεσον, Il. ε.
 394. χαλεπὸν, Od. β. 193. ἀλγεια κρε-
 στερῇ, Il. β. 721. λυγρῶ, Il. ν. 346. ἀλγισ-
 λυγαλίσουσιν, Od. υ. 203.
 *Αλγιον, Il. σ. 278. 506. ἀλγίστη, Il. ψ. 655.
 *Αλδήσκοντος ληΐς, Il. ψ. 599.
 *Αλίαςθαι, Il. ν. 456. Od. π. 447. etc. cf.
 ἀλιώμιθα et ἀληθῆς.
 *Αλιγενὸς, Il. ν. 569.
 *Αλιγίζω, Il. α. 180. ρ. 477.
 *Αλιγύνειν, Od. λ. 185.
 *Αλειναί, Od. ζ. 273. ν. 148.
 *Αλήη, calor, Od. ρ. 25.
 *Αλείατα, Od. υ. 108. *al.* ἀλείφατα.
 *Αλείς, contractus, Il. π. 405. cf. ἀλέην. ἀλείς
 concitus, Il. φ. 571. χ. 508. Od. ω.
 557.
 *Αλείσιον, Il. β. 617.
 *Αλεισον ἄμφωτον, Od. χ. 9. περικαλλῆς,
 Od. ρ. 430.
 *Αλείτην, Il. γ. 28. ἀλείτας, Od. υ. 121.
 *Αλείφατος ἐννέωροιο, Il. σ. 351.
 *Αλείψαι, Il. ω. 582. ἀλείψαι [ἐπὶ] Od. μ.
 47. ἀλείψαμένη, Il. ξ. 175.
 *Αλίκτωρ, B. 191. ἀλίκτωρος, Od. δ. 10.
 *Αλεκτρύωνος μεγαθύμου, Il. ρ. 602.
 *Αλεν, compulsi sunt, in unum locum coac-
 ti, Il. χ. 12. ἀλὲν, collectum, Il. φ. 420.
 ἀλόντες, Il. φ. 554. ἀλόντων, Il. φ. 607.
 χ. 47.
 *Αλεξάνμενον, Od. ξ. 529.
 *Αλεξιμεν, Il. γ. 9. ἀλεξιμέναι, Il. α. 590.
 ε. 779. ἀλεξασθαι, Il. ν. 475. ο. 565.
 *Αλεξητήρα, Il. υ. 596.
 *Αλεξίκακος, Il. κ. 20.
 *Αλιόντο [ἐκ] evitare cupiebant, Il. σ. 586.
 *Αλίσσαν [κατὰ] moluerant, Od. υ. 109.
 *Αλίσσι, sale, Od. λ. 122. φ. 270.
 *Αλειται, saliet, Il. λ. 192. 207.
 *Αλίστειναι, Od. η. 104.
 *Αλειται, Il. χ. 285. ἀλείνεται, Od. ξ. 400.
 ω. 29. vid. not. meam. ἀλεινόμενος, Il. ε.
 444.
 *Αλιώμιθα, Il. ε. 54. ζ. 226.
 *Αλιωρῆς, Il. ω. 216.
 *Αλη, error, Od. φ. 284. ἄλῃς χαλιπῆς,
 Od. κ. 464.
 *Αληθῆιν, Il. ψ. 561. Od. η. 297.
 *Αληθεῖς, Od. ξ. 580. ἀλήθην, Od. ξ. 120.
 ἀλήθης, Od. ξ. 562.
 *Αληθῆυσον, B. 14.
 *Αληΐος ἀνὴρ, erro, pauper, Il. ι. 125. 267.
 *Αληκτον, Il. β. 452.
 *Αλήμεναι, Il. ε. 823. 676. ἀλῆναι, Il. π.
 714.
 *Αλήμονες, Od. ρ. 576. τ. 74. v. ἄλη.
 *Αλητεύειν, Od. σ. 113.
 *Αλήτης, Od. ρ. 575. σ. 18. 25. φ. 400. κα-
 κὸς δ' αἰδοῖς ἀλήτης, Od. ρ. 578.
 *Αλθετο, Il. ι. 417.
 *Αλιαῖς, Od. δ. 361. *epith.* ventorum.
 *Αλιάσος, Il. β. 797. μ. 471. π. 296.
 *Αλιγείτονα, in cecit. 6.
 *Αλίγκιος, Od. ρ. 174.
 *Αλίης, Od. χ. 384.
 *Αλιος, marinus, Od. δ. 349. ἀλίην, H. in
 Merc. 546. ἀλίησι, Il. σ. 86. ἀλιάνω, Il.
 σ. 432.
 *Αλιμυρήντα, Od. ε. 460. ἀλιμυρήντων, Il.
 φ. 190.
 *Αλιος irritus, Il. κ. 524. ἄλιον, *neutr.* Il.
 δ. 158. ο. 575.

- Ἀλιοτριφίῳ, Od. δ, 442.
 Ἀλίπλοα, Il. μ, 26.
 Ἀλιπόρφυρα, Od. ζ, 53. 506. ν, 108.
 Ἀλιεῖφαιον, H. in Ap. 410.
 Ἀλιτήμων, Il. ω, 157. 186.
 Ἀλίτωμαι, Il. ω, 570. ἀλίτηται, Il. τ, 265.
 Ἀλίτισθαι, Od. δ, 378. ἀλιτήμινος, Od. δ, 807.
 Ἀλίωσι, irritum reddidit, Il. π, 737. ἀλίωσαι, Od. ε, 104. 158.
 Ἀλλαρε, Il. ι, 644. λ, 822. H. in Ap. 195.
 Ἀλλη, Il. γ, 45. Od. μ, 120. etc. ἄσπιτες, Il. π, 157.
 Ἀλκήσσαι, robustam, in Pall. 3.
 Ἀλκι, Il. ι, 299. Od. ζ, 150.
 Ἀλκιμος, Il. ζ, 522. ἄλκιμος, neut. Il. γ, 338. ι, 529. etc.
 Ἀλκπῆρα, Il. ζ, 485. ἀλκπῆρες, Il. σ, 213.
 Ἀλλάγῃ, tamen, Il. α, 82. υ, 104. etc.
 Ἀλλοθεν, Il. β, 75.
 Ἀλλεγον, Il. ψ, 253. ἀλλίξαι, Il. φ, 321.
 Ἀλλη, adverb. Il. α, 120. Od. ρ, 478. etc.
 Ἀλληκτος, Od. μ, 325. ἄλληκτος, Il. ι, 632. λ, 12. ζ, 152.
 Ἀλλογιώτης, Od. β, 366.
 Ἀλλοδαπός, Il. π, 560.
 Ἀλλοιῖδαι, Od. ι, 194.
 Ἀλλοθεν, Il. β, 75. ι, 311. etc. ἄλλοθεν, Od. β, 151. π, 44. ρ, 518.
 Ἀλλοδρείων, Od. ζ, 43. ἄλλοδρείες, Od. α, 183. γ, 302.
 Ἀλλοῖς, diversus, Od. π, 181. ἄλλοῖς, Od. τ, 265.
 Ἀλλοπρόσαλλον, Il. ι, 831. ἄλλοπρόσαλλε, Il. ι, 889.
 Ἀλλοσι, Od. ψ, 184. 204.
 Ἀλλοσι, Il. ι, 595. Od. δ, 102.
 Ἀλλότριος φῶς, alius factus es homo, Od. π, 102.
 Ἀλλοτριοφθονίην, Od. σ, 18. v. Var. Lect.
 Ἀλλοφρονίαν, Od. κ, 374. ἄλλοφρονέοντα, Il. ψ, 698.
 Ἀλλυδός, Il. λ, 486. 744. μ, 461. etc.
 Ἀλλύεσκον, Od. τ, 150. ἄλλύεσκειν, Od. β, 105. ἄλλύσαν, Od. β, 109.
 Ἀλματι, Od. 9, 128. B. 65. ἄλμασιν, Od. 9, 103.
 Ἄλμη, Od. ψ, 237. ἄλμην περὶν, Od. ι, 322.
 Ἄλμυρόν, Od. δ, 511. ι, 100.
 Ἀλογήσεις, Il. ο, 178. ἀλογήσει, Il. ο, 162.
 Ἀλόθεν, Il. φ, 335.
 Ἀλοία, feriebat terram, Il. ι, 564.
 Ἀλοῖην, perire ab hoste, Il. χ, 253.
 Ἀλοφῇ, Il. ρ, 392. θαλίῃ, Od. 9, 476. ἄλοφῇ τιθαλίῃ, Od. ι, 410.
 Ἄλδς maris, ἀτρυγέτοιο, Il. α, 316. 327. etc. βαθείης, Il. ν, 44. ἰεργομένης, Il. ρ, 265. λευκῆς, in Dioscur. 15. πολίης, Il. α, 350. πολυβειθίης, Od. δ, 406.
 Ἄλδς θείαιο, salis, Il. ι, 214. maris, πολίης, Il. υ, 229. Od. ι, 410.
 Ἀλοφον, Il. π, 258.
 Ἄλοχος ἐχέφρων, Od. ω, 293. πολυθωρος, Il. ζ, 394.
 Ἀλόχοιο δαίφρονος, Od. υ, 355. ἄλοχον αἰδοῖν, H. in Ven. 44. ἀντιθεῖν, Od. λ, 116. θυμαρῖα, Il. ι, 356. κῖδν' ἰδυῖαν, Od. ψ, 181. κῖδῃν, Od. χ, 223. κερῖδι-ν, Il. η, 392. μνηστῆν, Il. ι, 599. ἄλοχοι καλικορδέμενοι, Od. δ, 623.
 Ἄλδω, erro, Od. ι, 377. ἀλδύνται, Od. γ, 73.
 Ἄλσος ἀγλαόν, Il. β, 506. ἱερὸν, Il. β, 506. κλυτόν, Od. ζ, 321. κυκλοτερές, Od. ρ, 208. πολυήρατον, H. in Merc. 186. σκυρόν, Od. υ, 278. ἄλσος δυνδρῆ-ντα, H. in Ap. 76. σκίοντα, H. in Ven. 20.
 Ἄλτο, Il. α, 532. δ, 125. 419.
 Ἄλνις, ferocis, insolens, Od. σ, 332. vid. not. ἄλνις, Il. ι, 352. ἄλνυν, Il. ω, 12. Od. ι, 398.
 Ἀλύξαι, Il. 9, 243. Od. δ, 416. etc.
 Ἀλυσκάζω, vito, Il. ζ, 445. ἄλυσκας, Od. χ, 350.
 Ἀλυσκων, vitans, Od. χ, 363. 382.
 Ἀλύσσαντες, furentes, Il. χ, 70.
 Ἄλυτον, Il. ι, 360.
 Ἀλφηςάων, Od. ζ, 8. ἀλφηςῆσιν, Od. α, 349. ἀλφηςάς, Od. ι, 261.
 Ἀλφιστα, Od. β, 290. etc. λιυκά, Il. λ, 639.
 Ἄλφω δῶν, lucretur, Od. α, 452. ρ, 250. υ, 585.
 Ἀλῶν πολύκαρπος, Od. η, 122. τιθαλίῃ, Od. ζ, 295. ἀλῶν οἶνοπιδίον, Od. α, 193. ἀλῶν ἱυκτιμένη, Il. φ, 77. Od. ω, 225. ἱυτροχάλα, Il. υ, 496. ἀλῶν αἴ-θυσαν, H. in Merc. 87. νισαδῖ, Il. φ, 346. σαφυλῆσι βρέθυσαν, Il. σ, 561. ἀλῶν ἱριδηλίω, Il. ι, 90. ἄλῶν ἱερὰς, Il. ι, 499.
 Ἀλῶν, Il. ι, 386. Od. λ, 304.
 Ἀλῶμινος, Il. β, 667. ἀλῶμιν, Il. 9, 482. ἀλῶμινοι, Od. ι, 356. ἀλῶμινοι, Od. δ, 368.
 Ἀλῶν, Il. λ, 405. ἄλῶνι θανάτῳ, μοῖρῃ, Od. α, 34.
 Ἀμα, cum genit. H. in Ap. 524. cum dat. Il. α, 226. Od. α, 98. 331. etc.
 Ἀμαθόσιν, H. in Apoll. 459.
 Ἀμαθύνι, Il. ι, 589. ἀμαθύνι, H. in Merc. 140.
 Ἀμαιμάκιστον, Od. ζ, 311. ἀμαιμάκιστον, Il. ζ, 179. π, 329.
 Ἀμαλδύνεται, Il. η, 463. ἀμαλδύναι τι-χας, Il. μ, 18. ἀμαλδύναις τιχας, Il. μ, 32.
 Ἀμαλῆν, Il. χ, 310. ἀμαλῆσι, Od. υ, 14.

- Ἀμαλλοδετήρεις, Il. σ, 555.
 Ἀμαξαν εὐπροχον, Il. ω, 150. ἡμιονεῖν, Il. ω, 189. καλὴν, Il. ω, 266. πρωτοσαγῶν, ibid. ἄμαξι, ἐσθλαί, τετρακύκλοι, Od. ι, 241.
 Ἀμαξίτον, Il. χ, 146.
 Ἀμάρεος, scaturiginis, Il. φ, 259.
 Ἀμαρτεῖν, Od. φ, 155. ἀμαρτήσεσθαι, Od. ι, 512.
 Ἀμαρυγαί, H. in Merc. 45.
 Ἀμαρύσσων, H. in Merc. 278. 415.
 Ἀμας χεῖρας, manus nostras, Il. κ, 448. Il. ν, 96.
 Ἀματροχιάς, Il. ψ, 422.
 Ἀματροχώνοντα, Od. ο, 450.
 Ἀμαυροι, Od. δ, 824. 855.
 Ἀμαχητή, Il. φ, 437.
 Ἀμβαιή, Od. μ, 77.
 Ἀμβαλλάμιδα, Il. β, 456.
 Ἀμβατὸς, Il. ζ, 454. Od. λ, 515.
 Ἀμβολήδην, Il. χ, 476.
 Ἀμβολάδην, Il. φ, 364. v. not. H. in Merc. 411.
 Ἀμβροσίη, Il. σ, 268. etc. ἀμβρόσιν ἱρατεινήν, Il. τ, 347.
 Ἀμβρόσιος, Il. β, 19. φ, 507. ἀμβροσίαι, Il. α, 529.
 Ἀμβροτος, Il. υ, 358. ω, 460. ἄμβροτοι, Il. π, 381. 867.
 Ἀμβωμοῖσι, Il. θ, 441.
 Ἀμέγαρτε, Od. ε, 219. v. not. φ, 362.
 Ἀμείβεται ἄλλος, ἑπ' ἄλλον, de desultore, Il. ο, 684. ἀμείβεο, ε, 395. ἀμείβεσθον χαλεποῖσιν ἐπίεσιν, Il. ψ, 492. ἀμειβόμεναι, Il. α, 604. Od. ω, 60.
 Ἀμείβοντες, Il. ψ, 712. v. not.
 Ἀμείλικτον, Il. λ, 157. φ, 98.
 Ἀμείλιχος, Il. ι, 158.
 Ἀμελγόμεναι, Il. δ, 454.
 Ἀμενητὸς, Il. ε, 887. ἀμενητὰ, Od. κ, 521. 556.
 Ἀμενήνασεν, Il. ν, 562.
 Ἀμείρδει, Od. τ, 18. ἀμείρδειν, Il. ν, 540. ἀμείρσει, Od. θ, 64. ἀμείρσαι, Il. π, 53. ἀμείρδεται, Od. φ, 290. ἀμείρῃς, Il. χ, 58.
 Ἀμείρεται, Od. ψ, 249.
 Ἀμειροσπής, Il. β, 212.
 Ἀμην, nostram, Il. π, 830. ἀμῆς, Od. λ, 165. 480. cf. ἀμας et ἀμὸν.
 Ἀμνησεν, H. in Merc. 357. ἀμῆσαντες, Il. ω, 451. [ἀπὸ] Od. φ, 501. ἀμῆσαμενος, Od. ι, 247.
 Ἀμνησῆς, Il. λ, 67.
 Ἀμητος, Il. τ, 225.
 Ἀμυχανίω, H. in Merc. 446.
 Ἀμυχανίη, Od. ι, 295.
 Ἀμित्रοχίτανas, Il. π, 419.
 Ἀμυχθαλόισσα, H. in Ap. 36. ἀμυχθαλόισσαν, Il. ω, 755.
 Ἀμμιναι, Il. φ, 70.
 Ἀμμορίην, Od. υ, 76.
 Ἀμμορος, Il. σ, 489. Od. ε, 275.
 Ἀμνιον, patera, Od. γ, 444.
 Ἀμόγητε, in Mart. 5.
 Ἀμογητή, Il. λ, 656.
 Ἀμόθεν, Od. α, 10.
 Ἀμοιβηδῆς, Il. σ, 506. Od. σ, 509.
 Ἀμοιβὴν ἐπιεικέ', Od. μ, 382. χαρίεσσαν, Od. γ, 58.
 Ἀμοιβοί, Il. ν, 795.
 Ἀμολγῶ νυκτὸς, Od. ο, 524.
 Ἀμὸν, Il. ζ, 414. θ, 178.
 Ἀμοτον, adverb. Il. δ, 440. ι, 518.
 Ἀμυδιόν, Il. ι, 87. 96. πυρηφόρον, H. in Ap. 228.
 Ἀμπίλαγος, Od. ε, 350.
 Ἀμπιλόιντ', Il. β, 561.
 Ἀμπιλοι ἄφθιτοι, Od. ι, 155.
 Ἀμπεπαλὼν, Il. γ, 355. ε, 280. Od. ω, 518.
 Ἀμπερὶς [διὰ] Il. λ, 377. ε, 309.
 Ἀμπεχιν, Od. ζ, 225.
 Ἀμπεήτης, Il. λ, 379.
 Ἀμπτιν, Il. χ, 222. ἀμπτιύσαι, Il. π, 111. ἀμπτιύδη, Il. ε, 697. ζ, 456. ἄμπτυτο, Il. λ, 359. Od. ε, 458.
 Ἀμπτόνον, Il. ν, 259. π, 726. ε, 82.
 Ἀμπτυκα, Il. χ, 469.
 Ἀμυδῆς, Il. ι, 6. κ, 500.
 Ἀμύναι, Il. μ, 354. ο, 756. ω, 489. ἀμύνασθαι περὶ πάτρός, Il. μ, 245.
 Ἀμύντωρ, Il. ν, 384. ζ, 449.
 Ἀμφαγάσασθον, Od. ζ, 581. ἀμφαγαπάζομενος, Il. π, 192.
 Ἀμφαγέροντο, Il. σ, 37.
 Ἀμφαδὰ, Od. τ, 391. ἀμφαδίς, H. in Ap. 192.
 Ἀμφαδῆν, Il. η, 196. ν, 356. Od. ε, 120.
 Ἀμφάδιον, Od. ζ, 288.
 Ἀμφαδὸν, Il. η, 245. ι, 570.
 Ἀμφανείν, H. in Merc. 16.
 Ἀμφαράβητος, Il. φ, 408.
 Ἀμφασίη, Il. ε, 695. Od. δ, 704.
 Ἀμφαφών, Od. θ, 196. ἀμφαφώνοντο, Od. ο, 461. ἀμφαφάσθαι, Il. χ, 373. Od. θ, 215.
 Ἀμφίδετο, Od. φ, 429.
 Ἀμφικάλυψεν, Il. γ, 442. μ, 116. δόμος με, exceptit, Od. ο, 118.
 Ἀμφιλάχαις, Od. ω, 240.
 Ἀμφενέμοντο, Il. β, 521. 574. etc.
 Ἀμφίξις, Od. ψ, 196.
 Ἀμφεπέ, Il. σ, 348. Od. θ, 457.
 Ἀμφεπείνοντο, Il. δ, 220. ν, 656.
 Ἀμφεπονέτο, Il. ψ, 681. Od. υ, 307.
 Ἀμφεποτάτο, Il. β, 515.
 Ἀμφεστρόωντο, Il. λ, 712.
 Ἀμφιφύβηθιν, Il. π, 290.
 Ἀμφίχανι, Il. ψ, 79.
 Ἀμφιχέοντο, Od. χ, 498. ἀμφίχυντ', Il. β, 441.
 Ἀμφηκῆς, Il. κ, 256. φ, 118. Od. π, 80.

- Ἀμφήλυθι, Od. ζ, 122.
 Ἀμφηρείφια, Il. α, 45.
 Ἀμφήρυσον, Il. ψ, 582. 527.
 Ἀμφι, cum genit. pro de, Od. θ, 267.
 Ἀμφι, absolute, Il. β, 555. δ, 528.
 Ἀμφι περί, absolute, Il. φ, 10. ἀμφι περι-
 στήθισιν, Od. λ, 608.
 Ἀμφιαλος, *epith. insulae*, Od. α, 386. 595.
 401.
 Ἀμφιαχυῶν, Il. β, 516.
 Ἀμφιβαλιῦμαι, Od. χ, 103.
 Ἀμφιβάλλει, κτύπος ἄτα, Il. κ, 535.
 Ἀμφίβασιν κρατερὴν δεισι, timuit, ne cir-
 cumiretur ab hoste, Il. ε, 623.
 Ἀμφιείσηκας, tueris, Il. α, 37. 451. etc.
 Ἀμφίβιον νομῆν, pastum in aqua et terra,
 B. 59.
 Ἀμφιερότης ἀσπίδος, Il. β, 589. μ, 402. ν,
 281.
 Ἀμφηγυγηδὺς φρίνας, H. in Ap. 273.
 Ἀμφιγύνειαν, Il. β, 593.
 Ἀμφιγυῖαι, ep. Vulcani, Il. α, 607. ζ,
 239. etc.
 Ἀμφιγυῖαι, Il. ν, 147. Od. π, 474. ω,
 526.
 Ἀμφιδάσιαν, Il. ο, 509.
 Ἀμφιδίδη, Il. ζ, 329.
 Ἀμφιδίδηται, Il. ψ, 562. Od. θ, 405.
 Ἀμφιδρυφής, Il. β, 700.
 Ἀμφιδρυφοί, Il. λ, 593.
 Ἀμφιδυμοί, Od. δ, 487.
 Ἀμφιλόισσι, Il. ν, 174. Od. ζ, 264. ι, 64.
 Ἀμφίποιν τάφοι, Il. ω, 804.
 Ἀμφιλόιστος, Od. κ, 156.
 Ἀμφίσω, Od. ι, 167. ἀμφίσαντο, ibid. ψ,
 142.
 Ἀμφίζαν, Il. σ, 25.
 Ἀμφιθάλης, Il. χ, 496.
 Ἀμφίθετος, Il. ψ, 616.
 Ἀμφικαλύπτει, Il. β, 162. etc.
 Ἀμφικιάσας, Od. ζ, 12.
 Ἀμφικόμῳ, Il. ς, 677.
 Ἀμφικύπτειλλοι, Il. α, 584. ζ, 220.
 Ἀμφιλύκη νύξ, Il. η, 453.
 Ἀμφιμάσασθαι, Od. υ, 152.
 Ἀμφιμίλαιναι φρίνις, Il. α, 103. Od. δ,
 661.
 Ἀμφιμίμυκεν, Od. κ, 227.
 Ἀμφιμίμονται, Il. σ, 186. Od. τ, 132.
 Ἀμφιπίληται, Od. α, 552.
 Ἀμφιπίνονται, Il. π, 28.
 Ἀμφιπρισιφίεται χάρις ἰπίεσσι, Od. θ, 175.
 Ἀμφιπρισιφύφα, Il. θ, 548.
 Ἀμφιπριφθινύθει, H. in Ven. 272.
 Ἀμφιπυφύκει, Od. ι, 63.
 Ἀμφιπόλει, H. in Merc. 565. ἀμφιπολύ-
 ει, Od. υ, 78.
 Ἀμφιπόλος ἑὺπλόκαμος, Il. χ, 442. ταμίη,
 ib. ω, 302. κίθη, Od. σ, 210. ἑὺπί-
 πλος, Il. ζ, 372. ἀμφιπόλοι λευκώλοισι,
 Od. ζ, 239. σ, 197. χρύσειαι, Il. σ, 417.
 Ἀμφιπονησόμεθ', Il. ψ, 159.
 Ἀμφιρύτας, H. in Ap. 291. ἀμφιρύτας, i-
 bid. 251.
 Ἀμφις, procul, Od. π, 267.
 Ἀμφισφείεις, Il. λ, 40.
 Ἀμφιτελίσσα, Il. κ, 271.
 Ἀμφιτρομέω, Od. δ, 820.
 Ἀμφιφάσσαι, Od. τ, 475.
 Ἀμφιφασίει, H. in Ap. 202.
 Ἀμφίφαλον, Il. ε, 745. λ, 41.
 Ἀμφιφορέυς χρυσίος, Il. ψ, 92. ἀμφιφορῆα,
 Od. ω, 74.
 Ἀμφίχουτον, Il. υ, 145.
 Ἀμφονον, Il. κ, 298.
 Ἀμφοτεροῖν, Il. ε, 207.
 Ἀμφορέσσασαίτο, Od. τ, 391.
 Ἀμφουτὰ, Il. φ, 258.
 Ἀμφωτον, Od. χ, 10.
 Ἀμῶν, Od. ι, 155.
 Ἀν' ἰδὺν, recta, Il. φ, 503. Od. θ, 377.
 Ἀνάβαλλει, differ, Od. τ, 584. ἀναβάλλειτ'
 αἰῶνι, coepit, Od. ς, 262.
 Ἀναβέβρυχεν, Il. ς, 54.
 Ἀνάβλησις κακῆ, Il. β, 580. λύσις, Il. ω,
 655.
 Ἀναβρόζει, Od. μ, 240. ἀναβροχέει, Od. λ,
 585.
 Ἀναγίρει, Od. δ, 750.
 Ἀναγκαίη ἐπιγίγει, Od. τ, 75.
 Ἀναγκαίην μύθῳ, duro, Od. ς, 399. ἀναγ-
 καῖοι δμῶϊς, Od. ω, 209. πολυμίται, ne-
 cessitate subacti, ib. 498.
 Ἀναγον, abducebant per vim, Od. ς, 441.
 σ, 88. ἀνάγοντο, Il. α, 478. Od. τ, 202.
 Ἀναδίδρομι, Od. ε, 412. κ, 4.
 Ἀναδίσμην πλεκτῆν, Il. χ, 469.
 Ἀναδύη, fugiat, Od. ι, 377.
 Ἀνάειδον, Il. ι, 146. 288. ν, 366.
 Ἀνάειρ, Il. ψ, 724. v. not. ἀνάειρ sustulit,
 Il. ψ, 614.
 Ἀναδηλῆσαι, Il. α, 236.
 Ἀναδήματα δαιτὸς, deliciæ convivii μολ-
 πήτ' ὀρχησύνετε, Od. α, 152. φ, 427. sq.
 Ἀναθρώσκων, Il. ν, 140.
 Ἀναίμονες, Il. ε, 342.
 Ἀναιμωτί, Od. ω, 551. ἀναιμωτῇ, Il. ς,
 363. v. not. ad h. v.
 Ἀναινομαι, Il. ι, 116. Od. θ, 212. ἀναινο-
 ται, Il. ι, 675.
 Ἀναῖσσοι, Il. χ, 148.
 Ἀναῖξαντες, Il. η, 106. Od. φ, 300. ἔβαν,
 ω, 50.
 Ἀνακικλόμηναι, in. Pan. 5.
 Ἀνακηκίει, Il. ν, 705.
 Ἀνακλύζω, in. Mid. 4.
 Ἀνακτορήσιν, Od. ο, 596.
 Ἀναλκήσιν, Il. ζ, 74. ς, 320. 337.
 Ἀναλκίς, Il. β, 201. ε, 351.
 Ἀναλτον, Od. ς, 228. σ, 113. 363.
 Ἀναμμαιῶν, Il. υ, 490.
 Ἀναμάζει, Od. τ, 92.

- Ἀναμιτρήσαιμι, Od. μ, 428.
 Ἀναμορμύρεσκε, Od. μ, 258.
 Ἀναντα, Il. ψ, 116.
 Ἀνάξασθαι, Od. γ, 245.
 Ἀναοίγισκον, Il. ω, 455.
 Ἀναπάλλεται, Il. ψ, 692.
 Ἀναπατανήσιν, respicient fugam, Il. ξ, 101. v. not.
 Ἀναπειταμίας, Il. μ, 122.
 Ἀναπηλίσας, H. in Merc. 41.
 Ἀναπλήσαι, Od. ε, 207.
 Ἀνάπνυσσι πολέμοιο ὀλίγη, Il. λ, 800. π, 43. σ, 201.
 Ἀνάπνυν, Il. α, 99.
 Ἀναπρήσας, Il. ι, 433. Od. β, 81.
 Ἀνάπυστα, fama cognita, Od. λ, 273.
 Ἀναρρήξας τιῆχος, Il. η, 461.
 Ἀναρρίπτειν, Od. η, 328.
 Ἀναρρῶιδεῖ, Od. μ, 104. et ἀναρῶιδεῖ, 105.
 Ἀνάρτοι, Il. ω, 365. Od. κ, 459.
 Ἀναρχοί, Il. β, 703. 726.
 Ἀνασσιόσασκε, H. in Ap. 405.
 Ἀνασάδον, Il. ι, 667. ψ, 469.
 Ἀνασινάχουσιν, Il. ψ, 211.
 Ἀναστρέφομαι, Od. ν, 326.
 Ἀναστρωφῶν, Od. φ, 592.
 Ἀνασχέειν, Il. ε, 257. ἀνασχίσθαι, Il. δ, 511.
 Od. ν, 507. ἀνασχόμενον, Il. ψ, 660. 686.
 Od. σ, 94. v. not. ἀνασχόμενοι, Il. λ, 593. χεῖρας, Od. σ, 99.
 Ἀνατλάς, Od. π, 205.
 Ἀναυδος, Od. ε, 456.
 Ἀναφανῶ, Od. γ, 221. ἀναφανδόν, Il. π, 178.
 Ἀναχαζόμεναι, Il. ε, 822. ἀναχασσάμενος, Il. η, 264. etc.
 Ἀνάψαι, Od. β, 86. ι, 157.
 Ἀναψύχων, Od. δ, 568.
 Ἀνδιχα, Il. π, 412. 578. σ, 511.
 Ἀνδόνακας, Od. ξ, 474.
 Ἀνδράγχεῖ βροτόντ', Il. ξ, 509.
 Ἀνδρακᾶς, Od. ν, 14.
 Ἀνδραπέδισσι, Il. η, 475.
 Ἀνδραχθαῖσι χειμαδίαισι, Od. κ, 121.
 Ἀνδρείφοντι, Il. β, 651. η, 166. ς, 264.
 Ἀνδρῆσιν, Il. ε, 546. ζ, 397.
 Ἀνδροκμήται, Il. λ, 371.
 Ἀνδροκτασίαι, Il. ω, 548. Od. λ, 611.
 Ἀνδρόμιον, Il. λ, 558.
 Ἀνδροτῆτα, Il. χ, 563. ω, 6.
 Ἀνδροφάγοι, Od. κ, 200.
 Ἀνδροφόνιοι, Il. α, 242. δ, 441. etc.
 Ἀνδύεται, Il. ν, 225.
 Ἀνίσραχε, Il. π, 13.
 Ἀνίγναμψαν, Od. ξ, 348. ἀνιγνάμψθη, Il. γ, 348. η, 259. ς, 44.
 Ἀνδῆγμιδ', pertulimus, Od. ς, 563.
 Ἀνίδρακεν, Il. ξ, 436.
 Ἀνίεργε, Il. γ, 77. η, 55.
 Ἀνίηκεν, Il. ε, 882.
 Ἀνείη, Il. χ, 546.
 Ἀνείλκε, Il. λ, 575. ν, 583.
 Ἀνείμονος, Od. γ, 347.
 Ἀνείρεται, Il. γ, 177. Od. α, 231. ἀνίρεται, Od. η, 21.
 Ἀνείσι, Il. χ, 492. 499.
 Ἀνέκηκιν, Il. η, 262. ψ, 507.
 Ἀνέκραγος, cœpi loqui, Od. ξ, 467.
 Ἀνεκτᾶ, Il. α, 573. Od. υ, 223.
 Ἀνεκτῶς, Il. ς, 555. Od. ι, 350.
 Ἀνεκυμβαλίσσον, Il. π, 379.
 Ἀνελόμην, conducam mercede, Od. σ, 346. ἀνέλοντο, Il. α, 449. Od. υ, 66.
 Ἀνέμογε, Od. κ, 255.
 Ἀνέμνησας, Od. γ, 210.
 Ἀνεμοσκεπίων, Il. π, 224.
 Ἀνεμοστροφῆς, Il. λ, 256. ο, 625.
 Ἀνεμώλια, Il. δ, 355. ε, 216. ἀνεμώλιοι, Il. υ, 125.
 Ἀνένικα, Od. λ, 624. ἀνενίκατο, Il. τ, 314.
 Ἀνένει, Il. ζ, 311. χ, 205.
 Ἀνέντις, Il. ε, 761.
 Ἀνέντων, Od. ε, 478. τ, 440.
 Ἀνέπαλτο, Il. ς, 85. υ, 424.
 Ἀνέπεισι, B. 121.
 Ἀνερρῶιδῆσι, Od. μ, 236. 451.
 Ἀνά — ἐρύσαντες, Od. ι, 77.
 Ἀνερχόμενον, Od. ζ, 163.
 Ἀνίσμι μ, Od. σ, 264. ἄνισαν, Il. φ, 537.
 ἄνισαίμι, Il. ξ, 209. ἄνισαντες, Il. ν, 657.
 Ἀνίσσυντο, Il. λ, 458.
 Ἀνίσσιος, Il. ι, 63.
 Ἀνισονάχιζ', Il. κ, 9.
 Ἀνίσχον, Il. γ, 318. χεῖρας, Od. σ, 88.
 Ἀνίσχηδι, Il. η, 412. κ, 461. φ, 67.
 Ἀνισχίδομεν, Od. ι, 294.
 Ἀνισται, Il. κ, 251. ἄνιστο, Il. σ, 473.
 Ἀνυσθι, absolute, Od. ι, 26. π, 575. cum genit. Il. ε, 185. χ, 88.
 Ἀνίχεσθαι, Od. π, 277. alere, ς, 15.
 Ἀνίψυχθην, Il. κ, 575.
 Ἀνω, Il. ι, 30. Od. ψ, 95.
 Ἀνήϊον, Od. κ, 146. 274. 446.
 Ἀνήκε, Il. ε, 405. σὴν ὕπνος ἀνῆκε, Od. σ, 198. ἀνῆκεν, Il. β, 71. impellit, Od. ξ, 465. ἀνήη, Il. β, 34.
 Ἀνήκιστος χάλος, Il. δ, 217.
 Ἀνηκόντιζε, Il. ε, 113.
 Ἀνηκῆσθην, Il. ο, 236.
 Ἀνήλυθεν, Od. ζ, 167.
 Ἀνήμελκτοι, Od. ι, 459.
 Ἀνήνηται, Il. ι, 506. ἀνήνασθαι, Il. η, 93. Od. δ, 651.
 Ἀνίνοθεν, ascendit, de fumo, Il. λ, 266. Od. ς, 270.
 Ἀνίνορα, imbellem, Od. κ, 301. 341.
 Ἀνιπύσσω, Od. π, 111.
 Ἀνρηΐψαντο, Il. υ, 234. Od. α, 241.
 Ἀνήροτος, Od. ι, 123.
 Ἀνηρώτιον, Od. δ, 251.
 Ἀνήφθω, Od. μ, 51. 162.
 Ἀνιθμα, in Ven. 9.

- Ἀνδριμόντα, Il. β, 695. ψ, 885.
 Ἀνδριόνα, Il. ν, 388. νίαταν, Il. ε, 293.
 Ἀνδρέικων, Il. ν, 227.
 Ἀνδρινον εἶδαρ, Od. ι, 84.
 Ἀνδρακίην, Il. ι, 213.
 Ἀνιάζει, Il. σ, 500.
 Ἀνιάχοι, Il. ν, 41.
 Ἀνιδρωτί, Il. α, 228.
 Ἀνίη, Il. ο, 24. Od. ρ, 559. ἀνίης, irrita-
 res, Od. β, 185.
 Ἀνίη καὶ πολλὸς ὕπνος, Od. α, 393.
 Ἀνίηθεις, Od. α, 135.
 Ἀνηροί, Od. ρ, 377. ἀνηρέστειρον, Od. β, 190.
 Ἀνίστοις, Il. ζ, 266.
 Ἀνιπτόποδες, Il. π, 235.
 Ἀνίσχοντες, Il. ρ, 347. ο, 569.
 Ἀνιχνύων, Il. χ, 192.
 Ἀνιῖται, surgit, de sole, Od. κ, 192.
 Ἀντίφειλος, Od. ζ, 45.
 Ἀνοήμων, Od. β, 270. 278. ρ, 273.
 Ἀνολίθρας, Il. ν, 761.
 Ἀνόρσοι, Il. α, 248. Od. γ, 1.
 Ἀνόσιμον, Od. δ, 182.
 Ἀνόσως, Od. α, 527.
 Ἀνεσοι, Od. ξ, 255.
 Ἀνέπατος, Il. δ, 540. ἀντητῇ, Il. χ, 371.
 Ἀντχιθίμυ, Od. ε, 520.
 Ἀνσχοι, Il. α, 518. ἀνσχιστὰ, Od. β, 65. ἀν-
 σχήσειςθαι, Il. ε, 104. 285.
 Ἀντάξις, Il. λ, 514.
 Ἀνταποδῆναι, B, 185.
 Ἀντασχομένη, Od. ζ, 141.
 Ἀντιβόλησα, Od. α, 87.
 Ἀντιεσθ', Il. ο, 698.
 Ἀντιετίτυξο, cum gen. similis esses, Il. ρ,
 163.
 Ἀντιεόρην, Il. ε, 557. cf. ἀντιπ.
 Ἀντιφείροντο, Il. ε, 701.
 Ἀντήσω, Il. π, 425.
 Ἀντιάαν, Il. ν, 215. ἀντιάσεις, Od. χ, 28.
 ἀντιάσθων, Il. μ, 556. ἀντιάσθεις, Il. α,
 62.
 Ἀντιάνυμαι, Il. γ, 189.
 Ἀντίβιον, Il. γ, 20. 435.
 Ἀντιβολῆσαι, Il. δ, 542. etc.
 Ἀντήν, Od. τ, 478.
 Ἀντίθεος, Il. ι, 619.
 Ἀντίθυρον κατὰ κλισίης, Od. π, 159.
 Ἀντιώ, Il. μ, 368. etc.
 Ἀντιπείραια, Il. β, 635.
 Ἀντιπιφᾶσθαι, Il. ν, 447.
 Ἀντίσχιθε, Od. χ, 74.
 Ἀντιτα, Il. α, 213. Od. ρ, 51. 60.
 Ἀντιτορήσας, Il. κ, 267. cf. ἀντιπ.
 Ἀντιφείρεσθαι, Il. α, 589. φ, 482.
 Ἀντιφερίζω, Il. φ, 357.
 Ἀντλας, Od. μ, 411. ἀντλα, ib. ο, 478.
 Ἀντολαὶ ἡλίοιο, Od. μ, 4.
 Ἀντοξ, Il. ζ, 118. ἀντογα μαρμαρίνη, Il. σ,
 479. πυμάτην, Il. σ, 607. τριπλακα, Il.
 σ, 479. φαμῆν, ib. ἔντυγες, Il. ι, 728.
 Ἀνυσις, Il. β, 347. Od. δ, 544.
 Ἀνύσας, in Merc. 357. ἀνύσσεσθαι, Od.
 π, 375.
 Ἀνωγει, Il. α, 313. Od. δ, 482. hortatur,
 monet, Od. ρ, 582. etc. ἀνωγῆ, mone.
 Od. ρ, 508.
 Ἀνώτῃ, Od. δ, 92.
 Ἀνώισον, Il. φ, 59.
 Ἀνώνυμος, Od. ρ, 552.
 Ἀνώσαντες, remigio navem impellentes,
 Od. ο, 552.
 Ἀζαι (σύν) confringere, Il. ψ, 467. ἄζαντε,
 cum fregissent, Il. ζ, 40.
 Ἀζαντο ἱκ, Il. ρ, 545. ἄξεισθαι, γυπαῖκα,
 Od. φ, 322.
 Ἀζων, φήγινος, Il. ε, 838. χάλκιος, Il. ν, 50.
 ἄζωνι σιδηρέῳ, Il. ε, 723. ἄζωσι, Il. π, 378.
 Ἀζύλα, Il. λ, 155. ἄζυλον, Il. ζ, 12.
 Ἀοιδιάει καλὸν, Od. κ, 227. ἀοιδιάεσθ', Od. ε,
 61.
 Ἀοιδίμοι, Il. ζ, 558.
 Ἀολλίεις, Il. ε, 498. μ, 78. etc.
 Ἀολλυσαν, Il. ζ, 287. ἀολλίσσασα, Il. ζ, 270.
 ἀολλίσθησαν, Il. τ, 54. ἀολλίσθημιναι, Il.
 ο, 588.
 Ἀορτῆρ σμερδαλῆος, Od. λ, 608. ἀορτήρεσι
 χρυσίοισιν, Il. λ, 31.
 Ἀορτε, Il. γ, 272.
 Ἀοσσητῆρ, Il. χ, 335.
 Ἀπάγχων, Od. τ, 230.
 Ἀπαυρόμενον, Il. φ, 563.
 Ἀπαί, cum genit. Il. λ, 665.
 Ἀπαυόμενον, Il. λ, 581. ρ, 85.
 Ἀπαῖξας, Il. φ, 234.
 Ἀπαιτίζοντες, Od. β, 78.
 Ἀπάλαλκε, Od. δ, 766. ἀπαλάλκει, Il. χ,
 348.
 Ἀπάλαμνος, Il. ε, 597.
 Ἀπαλεξήσαιμι, Il. α, 371. ἀπαλεξήσων, Od.
 ρ, 364.
 Ἀπαλῆσιςθον, persanabunt, Il. ρ, 405.
 419.
 Ἀπαλοτριφέας, Il. φ, 363.
 Ἀπαλόχρους, in Ven. 14.
 Ἀπαμύνετο, Od. λ, 578. ἀπαμύνασθαι, Il.
 α, 569.
 Ἀπάνυδε, absolute, Il. α, 35. β, 812. etc.
 ἀπάνυδε, cum genit. Il. α, 48. 549. etc.
 Ἀπανηάσθην, in Cæcit. 10. ἀπανήνασθαι,
 Od. κ, 297.
 Ἀπάντη, Il. η, 185.
 Ἀπαξ Διησκιον, Od. μ, 22. 350.
 Ἀπάριμξ, Il. π, 116.
 Ἀπαρίσσεσθαι, placare, Il. τ, 185.
 Ἀπαρχόμενος, Od. γ, 446. ζ, 422. idem
 quod καταρχόμενος.
 Ἀπατος, Il. π, 346.
 Ἀπατάων, Il. ο, 31.
 Ἀπάτρεθε, Il. β, 587.
 Ἀπατήλια, Od. ξ, 127.
 Ἀπατηλὸν, Il. α, 526.

- Ἀπαφίσκει, Od. λ, 216.
 Ἀπάφειτ', Od. ψ, 216.
 Ἀπεβήσεται, Il. β, 35. ψ, 212.
 Ἀπεδοροτόμησα, Od. λ, 35.
 Ἀπέδρουφθιν, Od. ε, 435.
 Ἀσείπει, Il. η, 416. ι, 671. renunciavit, Od. π, 340. ἀπειπόμεν, Od. α, 91.
 Ἀσείργει, Il. ω, 238.
 Ἀσέησιν, Od. τ, 169.
 Ἀσιθαύμασ', Od. ζ, 49.
 Ἀσιλητήρες, Il. η, 96.
 Ἀσιυόσαι, Od. ι, 118.
 Ἀσιρητος, Il. μ, 304. ἀσιρήτην, in Ven. 155.
 Ἀσίριτος, Od. κ, 195.
 Ἀσίρων, Il. ω, 545. 776.
 Ἀσικαίνω, superavit, Od. ρ, 127. 219.
 Ἀσικείρατο, Il. ψ, 141.
 Ἀσικλιάδις, Od. ω, 393.
 Ἀσικόσμεον, Od. η, 252.
 Ἀσικρέμασιν, Il. ψ, 879.
 Ἀσίκταμεν, Od. ψ, 121.
 Ἀσικμαμεν, Il. ζ, 295. ἀσιλάμπετο, Il. ζ, 185.
 Ἀσίλιθρον, Il. ε, 245. η, 269.
 Ἀσίληγι, Il. η, 263.
 Ἀσιλυμαίνοντο, Il. α, 314.
 Ἀσίμεισιν αἶψ', Il. ζ, 437.
 Ἀσιμένησαντο, Il. ω, 428.
 Ἀσιμόργνυ, Il. ε, 798. ἀσιμόρξατο, Il. β, 269.
 Ἀσιμουδιόμην, Il. ι, 109.
 Ἀσιναόσατο, Il. β, 629. Od. σ, 254.
 Ἀσίπαυσι, Il. σ, 267. ἀσίπαντ' Il. σ, 248. τ, 46.
 Ἀσίπαιπτον, Il. ξ, 551.
 Ἀσίπλιον, Od. ρ, 501. ἀσίπλω, Od. ξ, 339.
 Ἀσίπνευσιν, B. 98.
 Ἀσιρσία, Il. π, 178.
 Ἀσιρρίγασιν, Od. β, 52.
 Ἀσιρύκει, Od. ι, 119.
 Ἀσιρυεύς μινίων ἱμῶν, Il. ρ, 361.
 Ἀσιρωήσας, Il. π, 723.
 Ἀσισαν, Il. κ, 357.
 Ἀσισκήσας', Od. λ, 384. ἀσισκήσασιν, Il. τ, 309.
 Ἀσισσιῖται, Od. τ, 302. ἀσισσιῖσαι, Il. ρ, 278. Od. σ, 145.
 Ἀσισσύμειδ', Od. ι, 236. ἀσίσσυτο, Il. ζ, 390. σ, 572. ἀσισσύμενον, Il. δ, 527.
 Ἀσίσιχον, Od. μ, 333. ἀσίσιχι, Od. μ, 145.
 Ἀσιφυλίξειν, Il. π, 703. ἀσιφυλίξαν, Il. σ, 158.
 Ἀσίτιμει, Il. ρ, 87. ἀσιτάμντο, in Merc. 74.
 Ἀσιτίνωτο, Il. π, 598.
 Ἀσίτισι, Od. α, 43. ἀσίτισαν non ἀπίτισαν, Il. δ, 161. ἀπίτσατο, Od. ψ, 312.
 Ἀσίστραπε, Il. λ, 757. ἀσιτράπετ', Il. κ, 200. μ, 329.
 Ἀσιτραπῶντο, Il. σ, 585.
 Ἀσιυδης, ignarus, Od. γ, 184.
 Ἀσίφηνει, B. 143.
 Ἀσίφθισον, Od. ε, 110. 153. η, 251. ἀσίφθιτο, Od. ρ, 581.
 Ἀσίφυγον, B. 42. ἀσίφυγεν, B. 45.
 Ἀσιχι, Il. ω, 19. ἀσίχιον, Od. σ, 33.
 Ἀσιχθαίρει, Od. δ, 105.
 Ἀσιχθαίναι, Od. β, 202.
 Ἀσίχθεσθαι, Il. φ, 83. ἀσίχθεσαι, Il. ι, 610.
 Ἀσιχθέτω, Il. γ, 415.
 Ἀσίχονται, Il. ξ, 206. ἀσιχώμεθα, Od. μ, 321. ἀσίχοντο, Od. μ, 328.
 Ἀσιψύχοντο, Il. λ, 620. κ, 2.
 Ἀσιώσι, Od. ι, 81.
 Ἀσήςαγον, Od. η, 326.
 Ἀσιπλεγίως, Il. ι, 309.
 Ἀσιηλοίσειν, Il. δ, 522.
 Ἀσήμεαντος, Od. τ, 282.
 Ἀσήμεβλυνται, in Sacerd. 4.
 Ἀσήμεβροτε, Il. τ, 466. 477.
 Ἀσήμεν, Od. ι, 491.
 Ἀσήμενιν, Il. ι, 593.
 Ἀσήμεων, Il. α, 415. μ, 80. etc.
 Ἀσήμεν, Il. ω, 718. Od. ζ, 75. εὔξειψ', Od. ζ, 75. ἀσήμεν εὔκυκλον, Od. ζ, 57. 69. εὔξειψ', Il. ω, 590. τετρακύκλον, Il. ω, 324.
 Ἀσήμεντο, Il. η, 185.
 Ἀσήμεν, Il. σ, 94. π, 35.
 Ἀσήμεζεν, absceidit, Il. ξ, 497.
 Ἀσήμεσι, Il. ν, 113.
 Ἀσήμερα, Il. ζ, 17. ι, 275. ἀσήμερας, Il. ε, 237. ἀσήμερον, Il. α, 430. etc. ἀσήμερατο, Od. δ, 646.
 Ἀσήμεροι, alti, de ramis, Od. μ, 435.
 Ἀσήμες γαῖνης, Il. α, 270. 49.
 Ἀσήμεσιν, Il. ω, 300.
 Ἀσήμεσιν, desipere, Od. ε, 342. ζ, 258. ἀσήμεσιν, Il. σ, 10.
 Ἀσήμεσιν, Od. ν, 359.
 Ἀσήμες, perfidus, Il. ω, 207. Od. ξ, 150.
 Ἀσήμεσι, Od. λ, 94.
 Ἀσήμεσιν, Il. ω, 230.
 Ἀσήμεσιν, Od. ε, 456.
 Ἀσήμε, procul, Il. π, 669. 679.
 Ἀσήμε θυμῷ ἴσαι, Il. α, 562. σκοπῆς, Il. δ, 275. σκοπῆς, Od. λ, 345. σπαθῆς, Il. η, 359. δόξης, Il. κ, 324. Od. λ, 345.
 Ἀσήμενμαι, Il. ν, 262.
 Ἀσήμερε, Il. α, 275. ἀσήμερεσθαι, Il. α, 230.
 Ἀσήμερον, Il. β, 361. ἀσήμερε, Il. γ, 65.
 Ἀσήμεζον οἶνον, Il. ι, 487.
 Ἀσήμεζαντες, somno satiati, Od. ι, 151. μ, 7.
 Ἀσήμεσιν, Il. ζ, 265.
 Ἀσήμεντο, Od. κ, 301.

- Ἀποδάσσειν, Il. ε, 251. ω, 595. ἀποδάσσειν, Il. χ, 118.
 Ἀπὸ — διδίδουσι, Il. μ, 52.
 Ἀποδιδόναι, Od. χ, 61.
 Ἀποδοχμάσας ἀνχίνα, reflexa cervice, Od. ι, 372.
 Ἀποδρᾶς, Od. π, 65. ε, 516.
 Ἀποδρύφοι, laceret, Il. ψ, 187. ω, 21. ἀπὸ — δρύφῃ, Od. ε, 426.
 Ἀπὸ — δῦσαι, Il. ε, 455. ν, 182. ἀποδυσάμενος, Od. ε, 349.
 Ἀπόειπε, Il. γ, 406. ἀποιπειν, Il. ι, 509.
 Ἀπὸ — ἐκάπυσσε, efflavit sc. animam, Il. χ, 467.
 Ἀπὸ — ἔξεισε, Il. ε, 81.
 Ἀπὸ — ἔπατατο, Il. ν, 587. Od. κ, 165. τ, 454.
 Ἀποείργαθε, Il. φ, 599. ἀποείργαθιν, Od. φ, 221.
 Ἀποείργει, Il. ρ, 325. ἀποεργμίνη, H. in Ven. 47.
 Ἀπόειρε, peremisset, de aqua, ut semper, Il. ζ, 348. ἀποείρει, Il. φ, 329. ἀποείρει, Il. φ, 283.
 Ἀπὸ — ἐφθίβη, Od. ψ, 351.
 Ἀποθείομαι, recondam, Il. σ, 409.
 Ἀπόθετες, neglectus, Od. ε, 296.
 Ἀποθράσκειν, surgentem, de fumo, Il. π, 702. Od. α, 58.
 Ἀποθύμια, ingrata, Il. ζ, 261.
 Ἀπονα ἀγλαᾶ, Il. α, 25. αἰκία, Il. ω, 594. ἀπείρεια, Il. τ, 138. ἐκασήνηρ, Il. χ, 349.
 Ἀποίσκισον, Il. ε, 257.
 Ἀποίχονται, Il. λ, 408.
 Ἀποκλήσαντε pro incuriam s. ignaviam, Il. ψ, 413.
 Ἀποκλήσασκε, Il. λ, 655.
 Ἀποκλίψιν, in Merc. 519.
 Ἀποκλίναντ, Od. τ, 556.
 Ἀποκρινθίνε, Il. ε, 12.
 Ἀποκτάμην, Il. ε, 675. ἀποκτάμεναι, Il. υ, 165. B. 250.
 Ἀπολείβεται, Od. η, 107.
 Ἀπολίσκειτ, Od. λ, 585.
 Ἀπόληγε, Il. ν, 230. ἀπολλήξεις, Od. τ, 166. ἀπολλήξειαν, Od. μ, 224. ἀπολλήξωσι, Od. ν, 151.
 Ἀπόλλων, λαοστόος, Il. ψ, 79. ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, Il. η, 83. ἀπόλλωνι λυκηγεῖν, Il. δ, 101. ἀπόλλωνα ἀτάσθαλον, in Ap. 67. χρυσάρεα, ib. 123. χρυσάρεον, Il. ο, 256.
 Ἀπολείατο, Od. ι, 554.
 Ἀπολύσομαι, Od. ζ, 219.
 Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrare, Il. α, 513.
 Ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν, de parasito, Od. ε, 220.
 Ἀπολύσομαι, Il. κ, 449. ἀπολυσόμην, Il. χ, 50.
 Ἀπομνήσι, Od. π, 578. ἀπομνήσις, Il. β, 772. η, 230.
 Ἀπομόργυν, Il. σ, 414. ἀπομόρξατο, Od. ε, 504.
 Ἀπονάσσωσιν, domum remittant, Il. π, 86.
 Ἀπονίσθαι, Il. β, 113. ἀπονοίμην, Il. φ, 561.
 Ἀπόνῃ, frueri, Il. ε, 25. ἀπονήμενος τιμῆς, Od. ω, 50. ἀπονήσεται, Il. λ, 762.
 Ἀπονύφαντες, Od. ω, 188. ἀπονύφαι, Od. χ, 478.
 Ἀπονήσκειν, Il. α, 60. etc.
 Ἀπονόσφι, Il. β, 235. etc.
 Ἀπονοσφισθῶσι, in Merc. 559.
 Ἀποξύσιν, Od. ζ, 269. ἀποξύσαι, Od. ι, 326.
 Ἀποξύσας, Il. ι, 446.
 Ἀπόσαι, Il. φ, 340. ἀποπαύσαι, Il. π, 121. ἀποπαύει, Il. α, 422.
 Ἀποπείσκειν, Od. ω, 7.
 Ἀποπλάγχθεις, Il. ν, 592. etc.
 Ἀποπλίνει, Il. ι, 418. 681. Od. π, 331.
 Ἀποπλύνεσκε, Od. ζ, 95.
 Ἀποπνέειν θυμὸν, Il. δ, 524. ἀποπνέειν πῦρ, Il. ζ, 182.
 Ἀποπροίηκε, Od. ξ, 26. χ, 527.
 Ἀποπροΐει, Od. χ, 82.
 Ἀποπροελών, detrahens, decerpens, Od. ε, 457.
 Ἀπόπροδι, Il. κ, 410. ψ, 822.
 Ἀποπροταμὼν, Od. ρ, 475.
 Ἀποπτάμενος, Il. β, 71.
 Ἀποπτύει, Il. δ, 426.
 Ἀπείρθητος, Il. μ, 11.
 Ἀπορύνεσκον, Il. ε, 105.
 Ἀπόρως, Il. ε, 20. 836. etc.
 Ἀπορρῶσαι φίλον ἦτορ, interficere, Od. π, 428. ἀπορραΐει κτήματα, eripiet, Od. α, 404.
 Ἀπορρήξας, Il. ζ, 507. Od. ι, 481.
 Ἀπορρίψαι, Il. π, 282.
 Ἀπορρῶξ, Il. β, 735. ἀπορρῶγες, Od. ν, 98.
 Ἀποσκήδασθαι, Il. ψ, 4.
 Ἀποσκυδμάνει, irascere, Il. ω, 65.
 Ἀποσπείδων, Od. γ, 594. ξ, 531.
 Ἀποσαδὼν, Il. ο, 556. ἀποσαδῶ, Od. ζ, 143. 146.
 Ἀποσίχην, Od. λ, 151. ἀπόσιχες, Il. α, 522.
 Ἀποσίλβοντες, Od. γ, 408.
 Ἀποσφίλασκε, retro pepulit, Il. χ, 197. ἀποσφίφαντες χεῖρας, in tergum religantes, Od. χ, 175. 190. ἀποσφίφαντες νείας, Od. γ, 161.
 Ἀποσυρίζω, in Merc. 280.
 Ἀποσφίλεις, cum acc. pers. et genit. rei, fructu privaret, Il. ε, 567. ἀποσφίλῳσιν, de cursu depellant, Od. γ, 520.
 Ἀπόσχη, Il. ζ, 96. 277. ἀποσχέσιν, Od. τ, 572. ἀποσχίσθαι, Od. ι, 211.
 Ἀποταμνόμενον, Il. χ, 347.

- Ἀποτεινῶντος, II. χ, 432.
 Ἀποτιμήσω, pro ἀτιμήσω, in Merc. 55.
 Ἀποτίνειν, Od. β, 152. χ, 235. ἀποτίσιμεν, II. φ, 599. ἀποτίσεται αὐτὰς, ulciscetur, Od. α, 268. ἀποτινύμενοι, Od. β, 73.
 Ἀποτμήγῃσι, II. π, 390. ἀποτμήξας, II. χ, 456. Od. κ, 440.
 Ἀποτμος, Od. υ, 140. ἀποτμόματος, Od. α, 219.
 Ἀποτρίψαι, Od. ρ, 232. vid. not.
 Ἀπότροπος, Od. ξ, 372.
 Ἀποτρῶπῶμεν, II. υ, 119. ἀποτρῶπῶσθε, Od. φ, 112. ἀποτρῶμοι, Od. π, 405.
 Ἀπουρίσσαν, adiment, II. χ, 489.
 Ἀπύρας, II. α, 556. 507.
 Ἀπόφῃμι, II. η, 562. ἀπόφασθε, renunciate, II. ι, 422. 645.
 Ἀποφθίσθω, II. ς, 429. ἀποφθιμένη, Od. ο, 356. ἀποφθιμην, II. κ, 51.
 Ἀποφθινύσκει, II. ε, 645.
 Ἀποφώλιος, Od. ς, 177. ξ, 212. ἀποφώλιος, Od. λ, 248. ἀποφώλια, Od. ε, 182.
 Ἀποχάζει, Od. λ, 94.
 Ἀπὸ — χεῖ, II. χ, 468. ἀποχεῖν, Od. χ, 20. 85.
 Ἀποψύχοντα, animo deficientem, opponitur, recipere spiritum, Od. ω, 346. ἀποψυχθεῖς, II. ε, 561.
 Ἀπὸ — ὄσσε, II. ε, 508.
 Ἀπρηκτοὶ πόλιμον πολιμίζειν, II. β, 121.
 Ἀπρήκτως, II. β, 576. Od. β, 79.
 Ἀπριάτην, inemtam, II. α, 99. Od. ξ, 317.
 Ἀπροτίματος, de femina, intacta, II. τ, 265. vid. not.
 Ἀπτερος μῦθος, Od. ρ, 57. vid. not.
 Ἀπτισθον, Od. δ, 60.
 Ἀπτήσι, epith. pullorum, II. ι, 323.
 Ἀπτοιπίς, effrenis lingua, II. ς, 209.
 Ἀπτόλιμος, II. β, 201.
 Ἀπύργων, Od. λ, 265.
 Ἀπυρον λῆβητα, recentem lebetem, II. ψ, 267. ἀπύρους τρέιποδας, II. ι, 122. 264.
 Ἀπύρωτον, idem, II. ψ, 270.
 Ἀπυρος, Od. α, 242. δ, 675. ε, 127.
 Ἀπώκισι, Od. μ, 155.
 Ἀπώμνυ, Od. β, 377. ἀπώμνυν, Od. κ, 345. ἀπώμνυν, Od. μ, 503. ο, 436. vid. not. ἀπώμοσα, Od. κ, 586.
 Ἀπῶσαν, II. φ, 537. ἀπῶσαι, Od. β, 150. ἀπῶσασθαι, II. ς, 206.
 Ἀράβησι, II. δ, 504. etc.
 Ἀραβος, II. κ, 375.
 Ἀραιή, Od. κ, 90. ἀραιαί, II. σ, 411. υ, 57.
 Ἀραξ [ἀπὸ] II. π, 324. [σὺν] II. μ, 584. Od. μ, 412. ἀράχθῃ, Od. ε, 426.
 Ἀράρισκε, Od. ξ, 25. ἄραρον, II. μ, 105. π, 214. ἀράροντο, Od. π, 169.
 Ἀρᾶται, II. ι, 240.
 Ἀράχνια κακὰ, Od. π, 35. λιπτὰ, Od. ς, 280.
 Ἀράων, II. ο, 378.
 Ἀργαλῖος, II. α, 589. σ, 119. etc. ἀργαλιώτης, II. ξ, 121.
 Ἀργινῶν, II. σ, 529. ἀργινῶων, II. γ, 193. σ, 588. ἀργινῆς, II. ξ, 424. Od. ρ, 472.
 Ἀργιστά, II. φ, 534.
 Ἀργίτι, alba, II. λ, 817. ἀργῆτι, idem, II. γ, 419. Od. ι, 128. ἀργίτα, albam, II. φ, 127. ἀργῆτα, II. ς, 135.
 Ἀργικέραυν, II. τ, 121.
 Ἀργινέοντα, candidum, II. β, 647. 656.
 Ἀργιόδοντα, II. ι, 535. ἀργιόδοις, II. ψ, 32. ἀργιόδοσι, H. in Merc. 568.
 Ἀργίποδας, celeres canes, II. ω, 211.
 Ἀργματα, primitiæ, Od. ξ, 446.
 Ἀργοὶ πόδας, II. σ, 578. Od. ρ, 62.
 Ἀργυρόηλον, II. β, 45. γ, 354. etc.
 Ἀργυρόπιζα, II. α, 538. 556.
 Ἀργυρόστομος, II. β, 766.
 Ἀργυρος, candidus, II. ω, 621. ἄργυρα, Od. κ, 85. ἀργύρεον, II. σ, 50. Od. ε, 230.
 Ἀρδμὸς, II. σ, 521. ἀρδμοὶ ἐπηέτανοί, Od. ν, 247.
 Ἀρειον, II. π, 56.
 Ἀρεκτον, infectum, II. τ, 150.
 Ἀρίσαι, II. ι, 120. ἀρίσσομαι, Od. ς, 402. ἀρίσσάμενος, Od. ς, 415.
 Ἀρίσθαι, II. η, 203. μ, 407.
 Ἀρετὰ ἔργα, quæ succedunt bene, Od. ς, 529.
 Ἀρετὴ ἔχοχος, II. ξ, 118. ἀρετὴν, Od. σ, 132. i. e. εὐδαιμονίαν, res secundas, vid. not.
 Ἀρετὰς παντοίας, artes, II. ο, 642.
 Ἀρετῶσι, felices sunt, Od. τ, 114.
 Ἀρίων ἔξ, propter diras, II. ι, 562.
 Ἀρήγειν, II. α, 521. μ, 68.
 Ἀρηγόνες, II. δ, 7. B, 272.
 Ἀρήσιος, II. β, 698. 708. etc.
 Ἀρηίφατοι, Od. λ, 41.
 Ἀρηίφιλος, II. γ, 21. 136. 232. Od. ο, 169.
 Ἀρήμεναι, Od. χ, 522. ἀρημένος, II. σ, 435. Od. ζ, 2. ι, 403.
 Ἀρὴν, prima brevi, damnum, II. σ, 100. Od. ς, 538. χ, 208.
 Ἀρὴν, prima longa, supplicationem, II. ο, 598. etc. ἔξ ἀρίων, II. ι, 562. ἀράων, ib. ο, 378.
 Ἀρῆξαι, [ἐπὶ] II. α, 408.
 Ἀρηρεν, Od. ι, 248. ἀρήρη, Od. ι, 361. ἀρήρει, II. γ, 538. ἀρηρος, II. λ, 31. ἀρηρότες, II. ν, 800.
 Ἀρήσῃ, II. ν, 818. ἀρησαίαν, Od. α, 164. ἀρήσασθαι, II. ξ, 115.
 Ἀρητήρ, II. ε, 78.
 Ἀρητόν, II. ρ, 37. ω, 741.
 Ἀρθεν, II. π, 211.
 Ἀρθμήσαντε, conciliati inter se, II. η, 302.
 Ἀρθμει, amici, Od. π, 427.
 Ἀρθμῶ, H. in Merc. 521.
 Ἀρίγνατος, Od. δ, 207. ἀρίγνωτ, Od. ζ.

300. ὃ ῥίγνυτε, in partem deteriorem, Od. ε, 375. vid. not.
- *Αειδαίκετος, Il. λ, 248.
- *Αειζήλη, Il. σ, 219. αειζήλως, Od. μ, 485.
- *Αειδηθήμεναι, Il. β, 124.
- *Αριπερία, masc. Il. ζ, 477. neutr. Il. θ, 552.
- *Αρίσθημα, H. in Merc. 12.
- *Αριςτι εἶδος, Il. γ, 59. ἄριςτι νείκει, Il. ψ, 482.
- *Αριστερὸ χυρὸς, H. in Merc. 155. 418.
- *Αριστερόφιν, Il. ν, 309.
- *Αριστεύσκει, Il. ζ, 460. αριστεύειν, Il. ζ, 208. λ, 785.
- *Αριστεύς, Il. η, 75. 159.
- *Αρίστοι, principibus, Il. γ, 274.
- *Αριστον, prandium, Il. ω, 124. Od. π, 2.
- *Αριφραδῆς, Il. ψ, 326. αριφραδέως, Od. ψ, 225.
- *Αρκέσει, Il. φ, 151.
- *Αρκιος, Il. κ, 504. Od. σ, 357.
- *Αρκτοι, Od. λ, 610. H. in Ven. 71.
- *Αρμα ἐγκύλον, Il. ζ, 59. ἐύζων, Il. β, 390. εὐπερχον, Il. θ, 458. καμπύλον, Il. ζ, 251. παγχρόσιον, in Dian. 4. χρυσόζυγον, in Solem, 15. ἄρμασι δαίδαλίοισιν, Il. ε, 448. κολλητοῖσι, Il. δ, 366. ἄρματα εὐπεσυκασμένα, Il. β, 777. εὐποίητα, H. in Ap. 265. ποικίλ', Il. ν, 537. ποικίλα, Il. ε, 239.
- *Αρματοπηγὸς ἀνὴρ, Il. δ, 485.
- *Αρματοροχὴ πολλή, Il. ψ, 505.
- *Αρμονον, Od. ε, 234. 254.
- *Αρμονόων, Il. χ, 255.
- *Αρεινός, Od. ι, 444.
- *Αρεινύμον, H. in Merc. 390.
- *Αρεινυτῆρι, urinatori, Il. μ, 385. π. 742.
- *Αρνούμενος, Il. ζ, 446. Od. α, 5. ἀρνούσθην, Il. χ, 160.
- *Αρόμην, Il. ψ, 592. ἄροντο, Il. ι, 124.
- *Αρσος λίην, Od. ι, 134. ἄρσιν ψιλὴν, Il. ι, 576.
- *Αρτοισιν, Od. ι, 122.
- *Αρρα ζειδωρος, Il. β, 548. ὀλίγη, Il. γ, 115. φειδύβιος, in Terr. 9. ἀρέρη ἐπιζύνει, Il. μ, 422. ἄρραν ἐμβόλων, Il. φ, 252. μαλακὴν, Il. σ, 541. νειδὴν, ib. πύρεαν, ib. Od. β, 328.
- *Αρτάζων, Il. χ, 310. vid. not. ἀρτάζας, Il. γ, 444.
- *Αρτακτῆρες ἐπιδήμιοι, Il. ω, 262.
- *Αρταλίων κερδίων, raptio partorum, Od. θ, 164. ἀρταλίου, Od. ζ, 250. ξ, 110.
- *Αρση πανωπύργου, λιγυφώνη, Il. τ, 350.
- *Αρρηκτος, Il. β, 490. φ, 447.
- *Αρρήκτον, Od. ξ, 466.
- *Αρρας, Od. α, 280. ἄρρασα, in Dian. 3. ἄρραντες, Il. α, 136.
- *Αρση, Il. θ, 7. ἄρσινος, Il. μ, 451. ἄρσιναι, Il. η, 315. etc.
- *Αρσιν, reconde, Od. β, 289. 355.
- *Αρτεμία, incolumem, Il. ε, 515. η, 303. ἀρτεμίεσσι, Od. ν, 45.
- *Αρτια, Il. ε, 526. Od. θ, 240.
- *Αρτιπῆς, Il. χ, 281.
- *Αρτίπος, integer pedibus, Il. ι, 501. Od. θ, 310.
- *Αρτίφρων, Od. ω, 260.
- *Αρτος ποισκοπάνιστος, B. 55. ἄρτον ἔλον, Od. ε, 345.
- *Αρτοφάγος, B. 209.
- *Αρτύμασι παντοδαποῖσιν, B. 41.
- *Αρτύνη, Od. δ, 771. ἀρτυνέουσιν, Od. α, 277. β, 196. ἀρτυνάντες, Il. μ, 43. ἀρτύνη, Il. λ, 216.
- *Αρχε, præibat, Il. γ, 447. ἄρχε, incipe, Il. ι, 69. ἀρχέτω, Il. η, 286. ἀρχέμεναι, Il. υ, 154. ἄρχεο, in Sol. 1. ἀρχην, Il. β, 345.
- *Αρχεύειν, Il. ε, 200.
- *Αρχοί, Il. β, 618.
- *Αρωγῆς, Il. φ, 560.
- *Αρωγοί, Il. θ, 205.
- *Αρώμενος, Od. τ, 367.
- *Ασμεν, satiavimus, Od. π, 567. ἄσαιμι, Il. ι, 485. ἄσαι, Il. ε, 289. ἄσασθαι, Il. τ, 307. ἄσιν, Il. λ, 817. ἄσι, Od. λ, 61. ἄση, Il. σ, 281. ἄσισθαι, Il. ω, 717.
- *Ασμενίδης ἀργυρέας, Od. δ, 128. ἐυξίστας, Il. κ, 576.
- *Ασβεστος γίλως, Il. α, 599. ἀσβηση, Il. π, 123.
- *Ασμηάντοισιν, Il. κ, 485.
- *Ασθμα, Il. ο, 241. ἄσθματι ἀργαλίῃ, Il. ο, 10.
- *Ασθμαίνων, Il. ε, 585. ν, 599.
- *Ασιν, Il. φ, 521. ν. not.
- *Ασινίας, Od. λ, 109. μ, 157.
- *Ασιτας, Od. δ, 788.
- *Ασκειδῆς, salvi, Od. ξ, 255.
- *Ασκειλῆς, imbelles, Od. κ, 463. ἀσκειλῆς, adv. perpetuo, Od. α, 68. δ, 545.
- *Ασκιλίως, idem, Il. τ, 68.
- *Ασκηθῆς, Il. κ, 212.
- *Ασκήσας, Il. δ, 110. ἀσκήσασα, Il. ξ, 179. Od. α, 439.
- *Ασκητοῖο, Od. δ, 134. ἀσκητοῦ, Od. ψ, 189.
- *Ασκὸν βοός, Od. κ, 19.
- *Ασκοσος, Il. ω, 157. 186.
- *Ασμενος, Il. υ, 350.
- *Ασπαίρσας, Il. ν, 443. ἀσπαίροντες, Od. μ, 255.
- *Ασπαρτος, Od. ι, 123.
- *Ασπάσιος, Il. κ, 35. etc. ἀσπασίως, adv. Il. η, 118.
- *Ασπασός, Od. ψ, 60. 239. ἀσπασὸν, Od. ε, 598.
- *Ασπιμος, Il. υ, 305.
- *Ασπιρχῆς, Il. δ, 32. π, 61. Od. α, 20.
- *Ασπιτα, Adv. Il. λ, 705. Od. δ, 75.
- *Ασπιτος, Il. θ, 554. κ, 523.

- Ἀσπίς ἀσπίδα ἔχει, Il. v, 151. 215. ἀσπίδος ἐκκύκλου, ε, 797. ἀσπίδα φαίνην, ε, 437. ἀσπίδα ἀμφιβρότην, λ, 32. Θῆριν, ibid. ὀμφαλίεσσαν, χ, 111. πάντοσε ἴσθη, γ, 347. πολυδαίδαλοι, λ, 32. ταυρίην, ν, 163.
 Ἀσπισάων, Il. δ, 90. 201. etc.
 Ἀσπαδί, Il. β, 512.
 Ἀσσα, Il. κ, 208. 409.
 Ἀάσσατο, læsit, Il. τ, 95.
 Ἀσσοτίεω, Od. ε, 572.
 Ἀσχαύεσσιν, Il. β, 148.
 Ἀσιμφία, Il. β, 344. ἀσιμφίς, Il. γ, 219. ἀσιμφίως, Adv. Od. δ, 419. 459.
 Ἀσιος εὐρυχόροιο, Od. ω, 467.
 Ἀσίρι ὀπωρινῶ, Il. ε, 5. παμφαίνονδ', Il. χ, 26.
 Ἀστέρόντι, Il. δ, 44.
 Ἀστροπή, Il. κ, 154.
 Ἀστροπητής, Il. α, 580. 609.
 Ἀσῆρ ἕλιος, Il. λ, 62. φαάντατος, Od. ν, 95.
 Ἀσράγαλον νίατον, Il. ξ, 466. ἀσραγάλοισι, Il. ψ, 88.
 Ἀσράπτων, Il. β, 353.
 Ἀσράσι, Il. χ, 28. 317.
 Ἀσυβόωτης κῆρυξ, Il. ω, 701.
 Ἀσυδί, Il. σ, 255.
 Ἀσύπολον, Il. φ, 209.
 Ἀσύφηλον, contumelia affectum, Il. ι, 645. ω, 767.
 Ἀσφάραγον, Il. χ, 528.
 Ἀσφοδιλόν, Od. λ, 558. 572. ω, 13.
 Ἀσχαλάα, Il. β, 293. Od. τ, 159. ἀσχαλάα, Il. β, 297. ἀσχαλώω, Od. τ, 554. ἀσχαλώωντα, Il. χ, 412. ἀσχαλώωσι, Il. ω, 403. Od. α, 304.
 Ἀσχαλλης, Od. β, 193.
 Ἀσχιτι, Od. β, 85. 303. ἀσχιτοι μένος, Od. γ, 104.
 Ἀταλαί, Od. λ, 59. ἀταλά, Il. σ, 567.
 Ἀτάλαντος, Il. β, 627. 636. 651. etc.
 Ἀταλάφρονα, Il. ξ, 400.
 Ἀταλλε, Il. ν, 27. ἀτάλλετο, H. in Merc. 400.
 Ἀταρβής, Il. ν, 299.
 Ἀτάρβητος, Il. γ, 63.
 Ἀταρπιτός, Il. σ, 565.
 Ἀταρπιτὸν (semitam) παιπαλίεσσαν, Il. ε, 743.
 Ἀταρτηρεῖ, Od. β, 243. ἀταρτηρεῖς, Il. α, 223.
 Ἀτάσθαλα, Il. λ, 694.
 Ἀτασθαλῖαι, Od. φ, 146.
 Ἀτασθάλλων, Od. σ, 57. ἀτασθαλίωσ', Od. τ, 88.
 Ἀτιμής, Il. γ, 60. ἀτιμείας, Il. ο, 697.
 Ἀτίλειος, Od. β, 273.
 Ἀτιλεύτητον, Il. α, 527.
 Ἀτελής, Od. ε, 546.
 Ἀτίμβειν, Od. υ, 294. φ, 312. ἀτίμβονται, Il. ψ, 445.
 Ἀτίοντα, dementem, Il. υ, 352. vid. not.
 Ἀτίραμενον, Od. ψ, 167.
 Ἀτιρπής, Il. τ, 554.
 Ἀτη ἀρτίπος, Il. ι, 501. σθιναρῇ, ib. πυκινῇ, Il. ω, 480. ἀτη βαρείη, Il. β, 111. ι, 18. συγερῇ, in Naut. 1. ἀτην ἄγειον, Il. τ, 88.
 Ἀτίζων, contemnens, Il. υ, 166.
 Ἀτιμῆ, Od. π, 507. ἀτίμα, Od. φ, 99. ἀτίμων, imperf. Od. ψ, 28.
 Ἀτιμάξει, Od. ζ, 285.
 Ἀτίμητον, Il. ι, 644. π, 59.
 Ἀτιμήσιν, Od. ν, 142.
 Ἀτιμότερον, Il. π, 90.
 Ἀτιτάλλω, Od. ξ, 41. ἀτίταλλεν, Il. ω, 280. ἀτίττηλα, ib. 60.
 Ἀτιτος, Il. ν, 414.
 Ἀτλητον, Il. τ, 367.
 Ἀτος, (insatiabilis) πολίμιοι, Il. ε, 588. 863. λ, 450.
 Ἀτραπιτοὶ διηνεκές, Od. ν, 195.
 Ἀτρεκές, Il. ε, 208. δεκάς ἀτρεκές, omnino decem, Od. τ, 245. vid. not. ἀτρεκίως, Il. β, 10. κ, 384. etc.
 Ἀτρέμα, Il. ο, 318. ἀτρέμας, Il. β, 200. ε, 524. etc.
 Ἀτρέπτως, Od. φ, 151.
 Ἀτρεμος, Il. π, 163.
 Ἀτρυγέτον, Il. σ, 27. Od. β, 370. etc.
 Ἀττα, Il. ι, 603.
 Ἀτυζόμενοι, Il. ζ, 41. ἀτυζόμεναι, Od. ψ, 42.
 Ἀτυχθεῖς, Il. χ, 468.
 Αὔα, Od. ε, 240. σ, 308.
 Αὔανθιν, Od. ι, 521.
 Αὔγάζομαι, Il. ψ, 458.
 Αὔγαι ἀρίζηλοι, Il. ν, 244.
 Αὔδα, Il. ξ, 195. ο, 426. αὔδα, Od. ε, 89. αὔδῃσασκεν, Il. ε, 420.
 Αὔδειντα, Il. τ, 407. αὔδηντων, Od. ζ, 125.
 Αὔθι, Il. α, 492. β, 528. statim. Od. σ, 338.
 Αὔλει, Od. α, 104. αὔλεισι, Od. σ, 238. ψ, 49.
 Αὔλῃ ὕψηλῃ, Od. ι, 184. ξ, 5. αὔλῃς βαθείης, Il. ε, 142. εὐεκής, Il. ι, 468. περικαλλέος, Od. α, 425.
 Αὔλιζομενάων, Od. μ, 265. ξ, 412.
 Αὔλιν, Il. ι, 252. de area septa, in qua rete avibus tensum stat, ein Vogel-Herd, Od. χ, 470.
 Αὔλιον ὑψιμίλαθρον, H. in Merc. 103. 154. 399.
 Αὔλῃς αἵματος παχύς, Od. χ, 18.
 Αὔλῳτας κίλαδινδς, H. in Merc. 95.
 Αὔλωπις, Il. λ, 553. ν, 530.

ἄσων, adv. de sono, Il. μ, 160. *adject.* aridum, Il. ν, 550.

*Αὔωνος, Od. κ, 84. B. 190.

Ἀύση ψυχρὴ, Od. ε, 469.

Ἀύσαι, Od. ι, 65.

*Ἀύσαι, Il. ε, 101. αὔσας, Il. δ, 508. ζ, 66. 110.

Ἀύσαλιος, Od. τ, 527.

Ἀυτάγρετα, Od. π, 148.

Ἀυτάων, Il. ε, 752.

*Ἀυται, Il. λ, 258. αὔτειν, Il. μ, 160.

Ἀυτίων, Il. μ, 424.

*Ἀυτὴ 9ῆλυς, Od. ζ, 122. ἔξειτα, Il. ο, 312.

Ἀυτῆμαρ, Il. α, 81.

*Ἀυτμίνα, flatum, Od. γ, 289. Il. ψ, 756.

*Ἀυτμή, Il. ι, 605. ἥδης, Od. μ, 569. Σιγμός, H. in Merc. 110. αὔτμην ἀμύγαρον ἀνίμων, Od. λ, 599. 406. εὔπερσεν, Il. σ, 471. παντοίην, ib.

Ἀυτοδίδακτος, Od. χ, 547.

Ἀυτόδιον, extemplo, Od. θ, 449.

Ἀυτόσις, annuo spatium, Od. γ, 522.

Ἀυτόθιν, Il. τ, 77. υ, 120. αὐτόθι, Il. ι, 615. κ, 275.

Ἀυτοκασιγνήτη, Od. κ, 157. αὐτοκασιγνήτος, Il. β, 706.

Ἀυτόματος, Il. β, 408. αὐτόμαται, Il. ε, 749. θ, 395.

Ἀυτονυχί, Il. θ, 197.

Ἀυτοπειρώτης, H. in Merc. 86.

Ἀυτοσαδία, Il. ν, 525.

Ἀυτοσχιδὼν, Il. η, 275. ν, 496. αὐτοσχιδὰ, Il. π, 319.

Ἀυτοσχιδίων, Il. μ, 192. ο, 510. αὐτοσχιδίων, H. in Merc. 55.

Ἀυτόφι, Il. μ, 502. ν, 42. αὐτόφιν, Il. τ, 255. υ, 140.

Ἀυτοφόνιοι, Il. δ, 595.

Ἀυτοχώνων σόλον, massam ferri rudis, Il. ψ, 855.

Ἀύτως, Il. α, 153. 520. nullo dato dono, Od. ο, 83. frustra sine usu, Od. ς, 509.

Ἀύτως pro αὐτως, Od. ξ, 151. ν. not.

Ἀύχμεις, B. 57.

Ἀύχμεις, Od. γ, 450.

Ἀύχην, Od. κ, 559.

Ἀύχμεις, Od. α, 248.

Ἀύχμηις, H. in Pan. 6.

*Ἀφαλον, sine clavis, Il. κ, 258.

*Ἀφάμαρτι, Il. λ, 550.

*Ἀφάμαρτοσις, loquax, gerro, Il. γ, 215.

*Ἀφανδάνι, displicet, Od. π, 387.

*Ἀφαντος, Il. υ, 505.

*Ἀφαρτάξαι, Il. ν, 189.

*Ἀφάρτεροι, perniciores, de equis, Il. ψ, 311.

*Ἀφαιρῶ, Il. η, 255. ἀφαιρότερος, Il. η, 457.

ἄφαιρότατος, Il. ο, 11.

*Ἀφίη, Il. γ, 317. ἀφίη, Il. π, 590. ἀφίθη, B. 86.

*Ἀφενος μέγα, Il. ψ, 298.

*Ἀφίξαι, Od. υ, 265. ἀφίξομαι, Od. τ, 489.

*Ἀφίστατε, Il. δ, 540. ἀφίστασιν, Il. ν, 758.

ἀφίστασ', Il. ξ, 152.

*Ἀφίτην, Il. λ, 641.

*Ἀφήμενος, Il. ο, 106.

*Ἀφήτορος, jaculatoris, Il. ι, 404.

*Ἀφσιτος, Il. ε, 724.

*Ἀφθονε, in Matr. omn. 16. ἀφθονα, H. in Ap. 536.

*Ἀφικάνω, Od. ξ, 159. ς, 156.

*Ἀφίχθαι, Od. ζ, 297.

*Ἀφλαστον, ornamentum summæ puppis, aplustria, Il. ο, 717.

*Ἀφλοισμός, spuma, Il. ο, 607.

*Ἀφνειός, Il. ε, 9. ν, 664. ἀφνειότεροι, Od. α, 165. ἀφνειότατος, Il. υ, 220.

*Ἀφορμηθῆναι, Il. β, 794.

*Ἀφράντα, tractantem manibus, Il. ζ, 522.

*Ἀφραδίνον, Il. ι, 52.

*Ἀφραδῖς, Od. λ, 475. ἀφραδίων, Od. β, 282. ἀφραδίσαι, Od. η, 294.

*Ἀφραδίας, Il. γ, 456. μ, 62.

*Ἀφραδίας, Od. τ, 525. ἀφραδίας, Od. ζ, 481. ἀφραδῖς, Od. χ, 288. ἀφραδίησι, Il. κ, 122. π, 554.

*Ἀφραίνι, Od. υ, 360. ἀφραίνοντα, Il. β, 258.

*Ἀφρατος, H. in Merc. 553. ἀφρατότερον, in Thestor. 2.

*Ἀφρειον, spumabant, Il. λ, 282.

*Ἀφρήτωρ, Il. ι, 65.

*Ἀφροτέοντες, Il. ο, 104.

*Ἀφρῶ μαλακῶ, in Ven. sec. 5.

*Ἀφροσυνάων, Od. π, 278. ω, 456.

*Ἀφύλλοισιν, Il. β, 425.

*Ἀφύξιν, copiose accepturum, Il. α, 171.

*Ἀφυσγιτὼν, limum, Il. λ, 495.

*Ἀφυσσε (διὰ —) Il. ξ, 517. ἀφύσσας, Od. ι, 204. ἀφύσσατο οἶνον, Il. π, 230. ἀφυσσόμενος, Il. ψ, 220.

*Ἀφωπλίζοντο, Il. ψ, 26.

*Ἀχαρίσα, Od. θ, 236. ἀχαρίστερον, Od. υ, 592.

*Ἀχίῖ λεινωτάτω, Od. θ, 550. ἀχίισσι, Od. τ, 167. ἀχί' ἀκριτα, Il. γ, 412. ω, 91.

*Ἀχίρις, B. 289.

*Ἀχίων, participium, Il. β, 694. ἀχίισα, Od. ο, 560.

*Ἀχίον, Il. ε, 869. ι, 608. θυμὸν, Il. σ, 461.

*Ἀχίωμα, Il. ι, 561.

*Ἀχός βρειμον, Od. ι, 235. ἐλίγον, Il. μ, 452. ἀρέρη, Od. υ, 579.

*Ἀχλὺς κακῇ, Od. υ, 557. ἀχλὺν θισπισίην, Od. ν, 41.

*Ἀχνη, Il. λ, 507. ἄχνας, Il. ε, 499. 501.

*Ἀχνυμαι, Od. ξ, 170. ἄχυνται, Od. ξ, 576. ἀχύνειναι κῆρ, Il. η, 428. ἄχυντος, Il. ξ, 58.

Ἀχολον, Od. δ, 221.
 Ἀχόμεαι, Od. σ, 255. τ, 129.
 Ἀχος αἰνὸν, Il. δ, 169. ἄλαστον, Od. δ, 108.
 ἄτλητον, Il. τ, 567. ἔξυ, Il. τ, 125. πυ-
 κινόν, Il. π, 599.
 Ἀγροῖον ἐγέλασσαι, Od. σ, 165. vid. not.
 ἰδων, Il. β, 269.
 Ἀχρημωσύνη, Od. ρ, 502.
 Ἀχρηστον, B. 69.
 Ἀχυρμαῖ, acervi palearum, Il. ε, 502.
 Ἀψεα, articuli, Od. δ, 794. σ, 188.
 Ἀψευδής, Il. σ, 46.
 Ἀψισι, Il. ε, 487.
 Ἀψορρόν, Il. δ, 152. Od. ι, 282. ἄψορρόν,
 Il. γ, 515.
 Ἀψορρόν, Il. σ, 399. Od. υ, 65.
 Ἀωροι, Od. μ, 89.
 Ἀωροτο, Il. γ, 272.
 Ἀωτεῖς ὕπνον, dormis, carpis somnum, Il.
 κ, 159. ἄωτεῖτε, Od. κ, 548.
 Ἀώτα Σισπεισίσι, Od. ι, 454. ἄωτῶ ὄϊος, Il.
 ν, 599. 716. Od. ρ, 445. ἄωτον λεπτόν,
 Il. ι, 657.

B

BA'ΔHN, Il. ν, 516.
 Βάβει, Il. ι, 515. Od. ζ, 127. 157.
 βάβεισι μὲν εὖ, κακῶς δ' ὅπιθιν φρονέ-
 σιν, Od. σ, 167. βίβακται, Od. ρ, 408.
 Βάβιζι, H. in Merc. 320.
 Βάβισον, Il. ρ, 14.
 Βάβος, B. 85.
 Βαβυδῖη, Od. κ, 511. βαβυδῖνην, H. in
 Merc. 159.
 Βαβυδῖνήντα, Il. φ, 603.
 Βαβίζωνες, Il. ι, 590. Od. γ, 154.
 Βαθυκλήραν, locupletium, in Piscat. 2.
 Βαθύκολποι, Il. σ, 359. H. in Ven. 258.
 Βαθύλειμον, Il. ι, 151. 295.
 Βαθυλήιον, Il. σ, 550.
 Βάθυνη, Il. ψ, 421.
 Βαθυρρίστας, Il. φ, 195.
 Βαθυρρόν, Il. η, 422. βαθυρρόν, Il. φ, 8.
 Βαθύσκιον, H. in Merc. 229.
 Βαθυσχοίνοι, in Dian. 3. βαθύσχοινον, Il.
 δ, 385.
 Βαθύτριχα, H. in Ap. 412.
 Βάλανον μενοικία, Od. ν, 409. ἄκυλον, Od.
 κ, 242.
 Βάλων, 1 person. sing. Il. ε, 188. λ, 741.
 βάλεις, Il. ρ, 156. φ, 91. βάλον, 3
 plural. Il. ε, 588. Od. δ, 50. βάλω, Il.
 ρ, 17. 40. βάλλομαι, Il. ο, 571. Od. μ, 221.
 βαλῶ, Il. ρ, 451. βαλέω, Il. ρ, 405.
 βάλλει, Od. μ, 218. βυβλήσεται,
 Il. λ, 656. βιβλήσας, Il. ξ, 28. βε-
 βολήσας, Il. ι, 3. βιβολημένος, Il. ι, 9.
 Od. κ, 247.

Βαμβάινω, de dentium crepitu, Il. κ, 375.
 Βάν, Il. δ, 209. Od. δ, 279. βάντα, Od.
 δ, 680. βάντε, Od. ρ, 296. βανθ', ib.
 450.
 Βάπτει, Od. ι, 592.
 Βαρβαροφάνων, Il. β, 867.
 Βάρδις, tardissimi, Il. ψ, 530. Σείειν, Il.
 ψ, 510.
 Βάρος, B. 90.
 Βάρυνε, Il. ε, 664. βαρύνεται, Il. τ, 165.
 βαρύθει, Il. π, 519.
 Βαρυσινάχων, Il. α, 564. δ, 153.
 Βαρυσφάγγων, H. in Ven. 160.
 Βασίλεια αἰδοῖν, Od. σ, 513. ἰφθίμη, Od.
 π, 332. περὶφρων, Od. λ, 544. πολυμνή-
 ση, Od. δ, 770. βασιλείης ἀγκυλιπῆς,
 Od. ρ, 570. 468. etc.
 Βασιλεύτερον, Od. ο, 532. βασιλεύτατος,
 Il. ι, 69.
 Βασίλειος ἀγανὸς καὶ ἥπιος, Od. β, 250.
 δημοβόρος, Il. α, 251. βασιλῆος αἰδοῖσι,
 Il. δ, 402. ἀμύμονος, Od. τ, 109. Σείειν,
 Od. δ, 621. π, 335. ἀπηνίος, Il. α, 540.
 Βασιλῆος ἀριπρεπέως, Od. ρ, 590. γεγαυροί,
 in Cur. 3. διοτρεφίης, Il. β, 445. Od. γ, 480.
 σκηπτῆχοι, Il. β, 86. βασιλῆων θεῖ-
 ων, Od. δ, 691. ὑπερμένειν, Il. ρ, 256.
 βασιλῆας κλειπῆς, Od. ζ, 54.
 Βασιληίδος, Il. ζ, 195.
 Βασιληῖον γένος κτείνειν ἐξὶ δεινόν, Od. π,
 401.
 Βάσκι' ἴθι, Il. β, 8. ρ, 599.
 Βαστάζοντα, Od. λ, 595.
 Βάττην, Il. α, 527. ε, 778.
 Βάττων, Od. ω, 229.
 Βεβάσσι, Il. β, 154. βέβασαν, Il. ρ, 286.
 βεβάμεν, Il. ρ, 359. 510.
 Βεβασήστα, Od. τ, 122. βεβασήσας, Od. γ,
 159.
 Βεβήκεν, Il. κ, 145. 172.
 Βέβριθι, Il. π, 584. βεβρίθασιν, Od. ο, 335.
 βεβρίθει, Od. π, 474. H. in Ap. 136.
 βεβριδύει, Il. φ, 585.
 Βεβροτωμένα, sanguine infecta, Od. λ, 41.
 Βέβρυχεν, Il. ρ, 264. Od. ε, 412. βεβρυχώς,
 Il. ν, 595. π, 486.
 Βεβρωκώς, Il. χ, 94. Od. χ, 403. βεβρώ-
 ζεις, voraveris, Il. δ, 35. βεβρώσεται, Od.
 β, 203.
 Βεβυσμίνον, refertum, Od. δ, 154.
 Βίομαι, vivam, Il. χ, 451. cf. βίωμαι.
 Βίλος ἄλιος, Il. δ, 498. ἀφανρότερον, Il. μ,
 458. ἰχθυεῖς, Il. α, 51. δ, 159. θοόν,
 Od. χ, 85. κατακαίρειν, Il. λ, 439. κω-
 φόν, Il. λ, 390. περιπνεύς, Il. λ, 844.
 Βίλσα σονόντα, Il. ρ, 159. βίλισσι πυκνοῖ-
 σι, Il. λ, 575. ἄγανοῖς, Il. ω, 759. λαυ-
 ψηροῖς, Il. φ, 278. βίλισιν, Od. π, 277.
 βίλισσιν, Il. α, 42.

Βέλμνα βλαφθέντα, Il. ο, 484. πικρά, Il. χ, 206.

Βέλτιον, Od. ε, 18. v. not.

Βένθος, Il. σ, 58. 49. βένθοςδε, Od. ρ, 51.

βένθια, Od. α, 55. δ, 586.

Βίωμα, vivam, Il. ο, 194. cf. βείωμαι.

Βέρεθρον βάδιτον, Il. ρ, 14.

Βηλὺ θεισπεσίω, Il. α, 591.

Βήματα, H. in Merc. 222.

Βῆν, Od. ι, 196. βῆς, H. in Ap. 244. βή-
την, iverunt, 3 dual. Il. β, 115. βῆμεν,
Od. γ, 151. ν, 517. βήμεναι, Od. ρ, 518.

Βῆσιτο, Il. ε, 745. ρ, 589.

Βῆσσα κοίλη, H. in Ap. 284. βῆσαν, Il. β, 552. βῆσας ἱσάς, Od. κ, 275.

Βῆσσεια ποιήντα, valles, H. in Ven. 99.

Βητάρμονες ἄριστοι, saltatores, Od. ρ, 250.

Βιάζεται, Il. λ, 588. βιάζεται, Il. ο, 727.

Βίαια, Od. β, 236.

Βιαιώς, Od. β, 237.

Βίας ἀνέμων, Il. π, 215.

Βιβῶ, H. in Merc. 225. βιβῶσα, Od. λ, 558. βιβῶντα, Il. γ, 22.

Βιβῶσθων, gradiens, Il. ν, 809. ο, 676.

Βίη ἔμπροσ, Il. δ, 514. νηπίη, Il. λ, 560.

Βιήσατο, Il. φ, 451. Od. η, 278. βιησάμενος,
Il. ψ, 576. βιησεται, Od. φ, 548.

Βήφι, Il. φ, 567. δ, 525. κρατερῆφι, Il. φ, 501.

Βιθάλμιος, almus, H. in Ven. 190.

Βίω, B. 55. βίον ἀγαθόν, Od. ο, 490. δύς-
ζλον, in Naut. 2. θυμήρεα, in Sol. 17.

Βιός, Il. δ, 125. λ, 587. Od. ζ, 270.

Βιοτήρησι, Od. δ, 565.

Βιότῃα, in Merc. 10.

Βιότος ἀσπασίος, Od. ε, 594. βιότοις, Od.

ζ, 3 de re familiari quæ constat peco-
ribu, unde victus.

Βιόωντα, Od. λ, 502. βιόωντο, vexabant,
Od. γ, 9. βιῶατο, Il. λ, 467.

Βιῶω, ivenat, Il. ρ, 429. βιῶναι, Il. κ, 174.
Od. ζ, 559.

Βλάβεται, Il. τ, 82. 166. Od. ν, 34. βλά-
βεν, Il. ι, 545.

Βλαισοί, vai, B. 288.

Βλαφθείς, Il. ι, 508. βλαφθέντα, acc. masc.
Il. π, 531. βλαφθέντι, Il. ζ, 591. βλαφ-
θέντα, neutr. plural. Il. ο, 484. 489.

Βλαῖο, percutire jaculo, Il. ν, 288.

Βλαμεινέιν, Il. ο, 22. 135.

Βλαφερόϊν, Il. κ, 187. Od. ε, 490.

Βλήεται, percutitur, Od. ε, 472. βλήτο, Il.
δ, 518. βλήσας, Il. δ, 115. Od. χ, 253.

βλήμενος, Il. δ, 211. ρ, 514.

Βλήτρωσι, clavis, Il. ο, 678.

Βληχὺν οἶον, balaum, Od. μ, 266.

Βλοσυροῖσι, Il. η, 512.

Βλοσυρώπιδι, Il. λ, 36.

Βλωθεῖ, alta, epith. arboris, Il. ν, 590. π,
485.

Βοάα, Il. ζ, 594.

Βοάγρια, Il. μ, 22. Od. π, 296. Il. β, 555.

Βοείην ταύρου βοός, pellem, Il. ε, 589. σ,
582. χ, 159. βόειον, Od. ζ, 24. βοείας,
e corio bubulo factas, epith. scuti, Il.

ε, 452. pelles bubulas, Il. λ, 842. Od.

ω, 227. βόεια νύρα, Il. δ, 122.

Βοείην ἀδέψῃτον, pellem bubulam, Od. υ, 2.

βοείης αυχσί, it. σεριῆσι, Il. ε, 492.

Βοεί, bubuli, Il. ψ, 777. βοείσιν, Il. ψ,
524. βοείς, Il. χ, 597.

Βοεῦσι, εὔσπεστοις, Od. ο, 291.

Βοή ἄσπετος, Il. λ, 50. 500. θεισπεσίη, Od.

ω, 48. βοῆ θοόν, pugnando celerem, Il.

ν, 477. βοήν ἀγαθὴν, bellicosus, Il. β,
408.

Βοητὺς, clamor, Od. α, 569.

Βόθρον πυγύσσειν, Od. κ, 517. βόθρον, ἑδαίρι,
H. in Merc. 112.

Βολαί, Od. δ, 150. βολάων, Od. ε, 285.

Βόμβησι, Il. ν, 550. π, 118.

Βοόωσιν, Il. ε, 265. βοόων, Il. ο, 687. 752.

βοόωντα, Il. β, 198. βοόωντες, Il. β, 97.

Βορέης αἰθρηγενέτης, Od. ε, 296. ὀπωρινός,
Il. φ, 546. Od. ε, 528. βορέας αἰθρηγενέας,
Il. ο, 171. βορέω, Il. ψ, 692. Od. ζ, 555.

βορέην κραιστόν, Od. ε, 385.

Βόσιν, escam, Il. τ, 268.

Βόσκετο, H. in Merc. 252. βοσκήσκονθ',
Od. μ, 555.

Βοτάνης, Il. ν, 495. Od. κ, 411.

Βοτῆρας, pastores, Od. ο, 505.

Βοτρυδόν, in uvæ speciem, Il. β, 89.

Βότευες μέλανες, Il. σ, 562.

Βόβοτος, Od. ν, 246.

Βόβρωσις κακὴ, fames dira, Il. ω, 532.

Βυβῶνα, Il. δ, 492.

Βυγάϊ, maledictum in hominem ingentis
staturæ et stulte ferocem viribus, Il. ν,
824. Od. σ, 78.

Βυκολέεςκες, Il. φ, 448. βυκολέοντο, Il. ω,
221. βυκολέοντι, Il. ε, 315. ζ, 445.

Βυκολίας, H. in Merc. 495.

Βύλομαι, malo, Il. α, 117. Od. λ, 330. ε,
81. βύλαια, mavis, Od. ε, 404. βύλαιο, Il.

ρ, 204. βυλήσεται, H. in Ap. 264.

Βυλύνοθα, Il. ι, 99. βυλύειν βυλῆς, Il.

κ, 147. 327. βυλυσμέν, Od. ι, 179.
187.

Βουλευτῆσι γέρονσι, Il. ζ, 114.

Βυλῆ, concilium, Il. β, 194. 202. curia
Il. μ, 213. βυλὴν γέρονταν, Il. β, 53.

consilium, Il. β, 282. ἀστεμφεία, Il. β,
544. ἐπιφρονα, Od. π, 241. νηκερδία, Il.

ε, 469. νημερτία, Od. α, 86. πυκινὴ, Il.

β, 55. πυκινόφρονα, H. in Merc. 535. βύ-
λαιον, Il. α, 275. μ, 256.

Βυληφόρος, Il. ω, 651. ἱσθλός, Il. η, 126.

βυληφόρον ἄνδρα ἔχρη παυνόχριον εὔδιον, Il.

β, 24. 61.

Βελυτόνδε, ad vesperam, s. occasum, de sole, Il. π, 779. Od. ι, 58.

Βῆς ἔξοχος, Il. β, 480. βεός ἀγναύλοιο, Il. κ, 155. ρ, 521. Od. μ, 255. ἐνέωροιο, Od. κ, 19. βῆν ἦνιν, Il. κ, 292. τείραν, Od. κ, 522. βοῖ οἶνυσι, Il. ν, 703.

Βόεις, ἀγελᾶται, Od. χ, 299. αἰῶνες, Od. σ, 370. ἄρροι, Il. ψ, 50. ἔλικες, Od. μ, 555. εὐρυμέτωποι, Od. μ, 262. καλαί, ibid. ληϊοί, Il. ι, 406. βοῶν ὀρθοκραϊράων, Il. ρ, 231. Od. μ, 548. βεσὶν ἐλιπόδεσσι, Il. ζ, 424. εὐκραίρησιν, H. in Merc. 209. βόεσσιν ἀγναύλησι, H. in Merc. 412. ἐλιπόδεσσι, Il. π, 488.

Βωὴν εὐποιητάων, scutorum, Il. π, 656. βόεσσι τυκτῆσι, Il. μ, 105.

Βωῦπις, Junonis epith. Il. α, 551. 568. etc.

Βραδὺς ὥκυν κιχάνει, Od. ρ, 529.

Βραδυτήσι, Il. τ, 411.

Βράσσαν, tardior, Il. κ, 226.

Βράχς, sonuit, Il. μ, 396. ν, 181.

Βραχίσιος προμυοῖ, Il. ν, 552.

Βρίγματος, B. 225.

Βρέμει μεγάλα, Il. δ, 425. βρέμεται, Il. β, 210.

Βρέφος, Il. ψ, 266.

Βρεχμὸν, sinciput, Il. ε, 586.

Βριαρῆ, Il. π, 415. βριαρῆν, Il. λ, 375.

Βρίζοντα, Il. δ, 223.

Βριήπυος, clamosus, Il. ν, 521.

Βρίθει, in Matr. omn. 9. βριθον, plenierant, Od. ι, 219. βριθσε, Od. τ, 112. βρίσας, abundans, Od. ζ, 159. ν. not. βρίσαντες, Il. ρ, 235. βριδομένη, Il. ρ, 507.

Βριδοσύνη, Il. ε, 859. μ, 460.

Βριθῶ, Il. ε, 746. ρ, 590.

Βρομέωσι, Il. π, 642.

Βρόμος, in Bacch. 10. ἱμερόεις, H. in Merc. 451. πυρός, Il. ζ, 396.

Βροτόντα ἱναρα, Il. ζ, 480.

Βροτή, Od. τ, 545.

Βροτολειγός, Il. ε, 518. 846. ν, 298.

Βρότον αἱματόντα, tabem, cruorem, Il. η, 425. μέλανα, Od. ω, 188.

Βρόχον αἰπὺν, Od. λ, 277.

Βρύει, abundat, Il. ρ, 56.

Βρύκει, crepat, in Camin. 3. βρύκει, ib.

Βρώμης, cibi, Od. κ, 177. 379.

Βρώσις, Il. τ, 210. Od. κ, 176.

Βρωτὺν, Il. τ, 205. Od. σ, 406.

Βρωτοῖς, cibis, B. 50.

Βυθὸν, B. 118.

Βυκτάων, Od. κ, 20.

Βυρσὼν καλαμοσιφῆων, B. 126.

Βυρσοδομύων, volutans animo, Od. ρ, 275. ι, 316.

Βυσσὸν, fundum imum, Il. ω, 80.

Βωηλασίην, Il. λ, 671.

Βῶλος, gleba, Od. σ, 375.

Βωμός, θυήεις, Il. ρ, 48. ψ, 148. Od. ρ, 363. θυώδης, H. in Ven. 59. βωμὸν ἱθδ-

μυον, Il. α, 448. περικαλλία, Il. ρ, 258.

Βῶν, pellem bubulam, ἄζαλέην, Il. η, 258.

Βῶσαντι, clamanti, Il. μ, 337.

Βῶσιν ἐπὶ, — cum genit. invadunt, Od. ζ, 86.

Βασρεῖν, clamare, Od. μ, 124.

Βατιανερῆν, Il. α, 155.

Βώπορες, pastores, Od. ζ, 102. ρ, 200.

Γ

ΓΑΙΑ μέλαινα, Il. β, 699. φερίβρις, H. in Apoll. 541. γαίαν ἄδριφατος, in Herc. 4. ἀπείρεσιν, Il. υ, 58. ἀπείρονα, Il. η, 446. ω, 542. ἐρεμνῆν, Od. ω, 106. ἡῦδέμεθλον, in Matr. omn. 1. κωφῆν, Il. ω, 54. παμμήτειραν, in Matr. omn. 1. πολυφῆβην, Il. ι, 564. συγερῆν, Od. υ, 81. Γαίαν, Od. ρ, 284. μ, 404. ζ, 502. γαίαν, H. in Ap. 46.

Γαιῖον υἱόν, terræ filium, Od. η, 524.

Γαιήοχος, epith. Neptuni, Il. ι, 45. 59.

Γαίαν, latus, Il. α, 405. ε, 906.

Γαλαθηνὸς, lactentes, Od. δ, 556.

Γαλήν ἐχθίστη, B. 115.

Γαλήνῃ λευκῇ, Od. κ, 94.

Γαλόα, Il. χ, 473. γαλόων, Il. ζ, 578. 585.

Γαμβροί, Il. ζ, 249. ω, 351.

Γαμέσσεται, Il. ι, 394.

Γαμφηλῆσι, uncis, Il. σ, 489.

Γαμφώνυχες, Il. σ, 428. Od. σ, 217.

Γανῶντες, splendentes, Il. ν, 265. γανῶσαι, Il. τ, 359.

Γάνυται, Il. ν, 495. υ, 408. γάνυνται, Od. μ, 45. γανύσσειται ἀνδρὶ ἐλθόντι, latam se ostendit, Il. ζ, 504.

Γὰρ, in fine versus, Il. ω, 401. Od. δ, 827. ζ, 221. σ, 185.

Γαστήρ, voracitas, κακοεργός, Od. σ, 553. γαστήρος λυγρῆς, Od. ρ, 475. γαστρὶ μάρνη, Od. σ, 2. συγερῆ, Od. η, 26. γαστέρα ventriculus animalis, ἱμπελὴν αἵματος, farciminis genus, Od. σ, 17. κνίσσης, ibid. γαστῆρες αἰγῶν, Od. σ, 4.

Γάστρην τρίποδος, alvum, Od. ρ, 437.

Γαυλοί, Od. ι, 223.

Γαυρέμνος, B. 258.

Γεγάασι, B. 142. γεγάασι, Od. δ, 525. γεγαῶτα, Il. ι, 456. γεγαῶν, H. in Merc. 549.

Γεγενοίμεθα, Il. ι, 485.

Γέγηθε φρένα, Il. ρ, 555. γέγηθε φρένα, Il. λ, 682.

Γεγωνεῖν, clamare, Il. μ, 557. γεγωνέμεν, Il. ρ, 223. λ, 6. γεγάμεν, Od. ι, 47. γίγωνεν, Il. ζ, 469. γεγωνῶς, Il. ρ, 227.

Γεῖναι, Od. υ, 202. γενομένη, Il. υ, 128. ω, 210. γείνατο, Il. α, 280. γείνασθαι, Il. φ, 160. Od. ρ, 32.

- Γελασά, Od. 9; 507.
 Γελοῖον, Il. μ, 215.
 Γέλων ἄσβεστος, Od. υ, 546.
 Γέλω, Od. σ, 99. γέλων, Od. σ, 549. γελῶν, B. 171. γελόωντες, Od. υ, 590. γελοῖσασα, H. in Ven. 49.
 Γελῶν, Od. φ, 105. γελῶων, Od. υ, 547. γελῶωντες, Od. σ, 40. γελῶντες, ibid. 110.
 Γενεαί, Il. α, 250.
 Γενεῖφι νεώτατος, natu minimus, Il. ζ, 112.
 Γενέθλη, Il. β, 857.
 Γένει ὕστερος, natu postremus, Il. γ, 215.
 Γένειον, Od. π, 176.
 Γένεις, Il. ζ, 246. γένεσιν, ib. 201. 502.
 Γενετῆς, Il. ω, 535. Od. σ, 6.
 Γένος ἀρίγνωτον, Od. δ, 207. βασιλῆϊον, Od. π, 401. γένευσ, generis, Od. α, 532.
 Γένυν, mentum, Od. λ, 519. γενύων, genarum, Il. ψ, 688. γένυσιν γναμπτήσι, malis, Il. λ, 416.
 Γέρα, Il. β, 257.
 Γεραῖος, Il. α, 55. γ, 191. γεραῖαι, Il. ζ, 296. γεραῖότερος, Il. ι, 60. ω, 49. Od. γ, 562.
 Γεραῖρεν, Il. η, 321. Od. ζ, 457.
 Γεράων, Il. ε, 692.
 Γεραρόν, Il. γ, 170. γεραρώτερος, ibid. 211.
 Γέρας ὀλίγον, Il. α, 167. τέλειον, H. in Merc. 129.
 Γεράσμιαι, H. in Merc. 122.
 Γέροντας ἀριεῖδας, Il. β, 404.
 Γεύσασθαι χερῶν, Od. υ, 181. γευσόμεθ' ἀλλήλων, Il. υ, 258. γεύσασθαι προῖκός, Od. ρ, 415.
 Γεφύρη ποταμῶν, Il. 9, 549. γεφύρας ποταμῶν, Il. 9, 378.
 Γεφύρωσιν, Il. α, 557. ρ, 245.
 Γῆ δότερα ὀλβε, in Erythr. 1. πάνδωρε, ib. πότναι, ib. φυσίχους, Il. φ, 65.
 Γηγενίαν, B. 7.
 Γῆθει, Il. ζ, 140. v. not. γῆθησι, Il. η, 189. γηθήσει, Il. 9, 378. γηθήσαι, Il. α, 255.
 Γηθόσυνος, Od. ε, 269. γηθόσυνη, adj. Od. λ, 539.
 Γηθόσυνη, Il. η, 29. φ, 590.
 Γῆμεν, Il. η, 453. γῆμαι, Od. φ, 72. 158. γῆμας, Il. λ, 227. γημαμένη, Od. λ, 272. γημασθαι, Od. β, 128.
 Γῆρας λιπαρόν, Od. τ, 368. ὁμοῖον, Il. δ, 315. ὁλοῖον, H. in Ven. 225. ευγερόν, ibid. 234. χαλεπὸν, Il. 9, 105. Od. λ, 195. 496. γῆρας ὀνήσει, Od. ψ, 24.
 Γῆρας ἐπὶ ὄδῳ, Il. χ, 60. γῆραι λυγρῶ, Il. ε, 153. ευγερόν, Il. τ, 336. ὁμῶς, Od. σ, 356. γῆρας λιπαρῶν, Od. λ, 135.
 Γῆρας, senex, Il. ρ, 197.
 Γηρασκίμιν, Od. δ, 210.
 Γηρύετο ἀμβολάδην, cecinit sublata voce, H. in Merc. 425.
 Γῆρυς, clamor, Il. δ, 437.
 Γιγάντων ἀνδρῶν γηγενίαν, B. 7. γιγάντισσιν ὑπερθύμοισι, Od. η, 59. γίγασσι, Od. κ, 120.
 Γίγνομαι, Od. β, 520. γένεσ, Il. ε, 897.
 Γιγνώσκω, Od. π, 136. ρ, 193. γιγνώσκων, Il. ε, 182. 531. γίγνωσκε, Il. ζ, 191.
 Γλάγος, lac, Il. β, 471. π, 645.
 Γλακτοφάγων, Il. ι, 6.
 Γλαυκῖον, Il. υ, 172.
 Γλαυκῶπις, epilh. Minervæ, Il. α, 206. β, 166. Od. α, 44. 80. etc. γλαυκῶπιδα φίλην, Il. 9, 375. γλαυκῶπιν, Od. α, 156.
 Γλαφυρῶν, Od. δ, 556. γλαφυρῶν, Il. σ, 402. etc. γλαφυρόν, Od. ε, 194.
 Γλήνεια, delicia pretiosæ, Il. ω, 192. v. not.
 Γλήνη κακῇ, Il. 9, 164. γλήνης καιομένης, Od. ι, 590. γλήνην, Il. ζ, 494.
 Γλατὸν δεξιόν, Il. ε, 66. γλατῶς, Il. 9, 540.
 Γλυκερώτερον, Od. ι, 28.
 Γλύκειον, Od. ι, 34.
 Γλυκύθυμος, Il. υ, 467.
 Γλυκυμείλιχι, in Ven. sec. 19.
 Γλυφάνη, H. in Merc. 41.
 Γλυφίδας, Il. δ, 122. Od. φ, 419.
 Γναθμόν δεξιτέρων, Il. π, 405. γναθμοί, Od. π, 175.
 Γνάθος ἰσπείη, in Camin. 15.
 Γναμπτόν, flexibile, exorabile, Il. ω, 41. γναμπτοῖς ἀγκίστροις, uncis, Od. δ, 569. μ, 532. γναμπτοῖσι μέλεσσι, agilibus, Il. λ, 668. ω, 559. γναμπτήσι γένυσσιν, Il. λ, 416. γναμπτάς, tortiles, epilh. torquis, Il. σ, 401.
 Γνάμψιν [iv] Il. ψ, 751.
 Γῆσιον, Il. λ, 102. γῆσιαι, Od. ζ, 201.
 Γνῶξ, Il. ε, 68. 509.
 Γνῶτε, Il. τ, 84. γνῶω, Od. ζ, 118. ρ, 549. γνῶμεν, Il. χ, 582. γνῶομεν, Od. π, 304. γνῶσθαι, Il. α, 302. γνῶσθαι, Il. β, 349.
 Γνωτοί, Il. σ, 350. γνωταί, ibid.
 Γοάοιμεν, Il. α, 664. γοάοιν, Od. ω, 189. γοάσκει, H. in Ven. 210. 217. γοάσκειν, Od. 9, 92. γοήμεναι, Il. ζ, 502. γοήσεται, Il. φ, 124. χ, 555.
 Γόμφοισι, Od. ε, 248.
 Γονή, Il. ω, 539. γονῆν, Od. δ, 755.
 Γόνος ἀρίγνωτος, Od. δ, 207. γόνον ἦν, Il. ζ, 191. θαλερόν, H. in Ven. 104.
 Γόος ἱμερόν, Od. κ, 398. γόοιο ἀδινῆ, Il. σ, 516. θαλερόν, Od. δ, 801. κρυερόν, Il. α, 524. ὀζυρόν, Od. 9, 540. ὁλοῖον, Il. ψ, 10. 98. πολυθακρύτοις, Od. τ, 213. 251.
 Γόον ἀλίαςον, Il. α, 760. ἀρρήτῶν, Il. ρ, 57. α, 741. θαλερόν, Od. κ, 457. γόος, Od. α, 242.
 Γόων σὺν πότμῳ, Od. λ, 195. γοῶντα, Od. τ, 119. etc. γοῶντες, Il. σ, 515. 555.
 Γῶν, Il. ε, 258. π, 40. nuspiam praterea.
 Γῶνατα, Il. ρ, 386. γῶνα καμόντα, Il. ψ,

444. λαιφηρεά, Il. υ, 95. χ, 204. γνάσσει, Il. ι, 484. ε, 451.
Γενάσσομαι, Il. α, 427.
Γενός, Il. λ, 546. Od. τ, 450. γανόν, Od. λ, 192. 522.
Γενῆμαι, Il. φ, 74. γανέμην, Od. λ, 29.
Γραίης πυκιμήδεος, Od. α, 458.
Γραπτῶς, lacerationes cutis, Od. ω, 228.
Γράψεν, Il. ε, 599. γράψας, Il. ζ, 169.
Γρήυς, Od. β, 577. ω, 588. κίδν' εἰδυῖα, Od. τ, 546. γρήυς ἀπειραῖν, Od. η, 8. γρηῦς, Od. σ, 184. τ, 361.
Γύαλον δώρηκος, cavitatem, Il. ε, 99. γυά-
λαν, vallium, H. in Ap. 596. γυάλοις
vallibus, in Bacch. 5. γυάλοισιν, Il. σ, 550.
Γυῖα ἀγλαά, Il. τ, 585. ἐλαφρέα, Il. ι, 122.
ἔμπιδα, Il. ν, 512. φαιδιμα, Il. ζ, 27.
Γυῖώσω, Il. ρ, 402. γυῖώσιν, Il. ρ, 416.
Γυμνός, Od. φ, 417. de sagitta exempta
pharetra.
Γυμνώθη ῥακίων, Od. χ, 456.
Γυναῖχ', Il. ρ, 291.
Γυνάιν, Od. λ, 520. α, 247.
Γῦπε, Od. λ, 577. γῦπις, Il. δ, 237. γῦπις-
σιν, Il. λ, 162.
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, gibbus, Od. τ, 246.
Γωρυτῶ, theca arcus, Od. φ, 54.

Δ

Δ AEI'Ω, Il. κ, 425. Od. ι, 280. δαίης,
H. in Merc. 562. δαίνεις, in Vulc. 5.
Δάη, Il. γ, 180. δάερα, Il. ξ, 156. δάεζ,
Il. ζ, 544. 555. δαίρων, Il. ω, 762.
Δαήμονα, Il. ψ, 671. δαήμονες, Od. ρ, 265.
Δαίδαλιον, Il. ρ, 195. δαϊδάλεια, Il. σ, 379.
δαίδαλα, Il. ι, 60. ξ, 179.
Δαῖ λυγαλῆς, Il. ξ, 387. λυγαῖ, Il. ν, 286.
δαῖδας, Od. β, 105.
Δαιδάλλων, variegans, Il. σ, 479. Od. ψ, 200.
Δαίδαλας, Il. σ, 592. δαῖδαλον, Od. τ, 227.
Δαῖς πῦρ, Il. ε, 4. δαίεται, uritur, cruciatur,
Od. α, 48. δαίετο, Il. φ, 545.
Δαῖναι, scire, Od. δ, 495. δαῖμιναι, Il. ζ, 150. δάηται, Il. υ, 516. φ, 575. δαῖσται,
Od. γ, 187. τ, 525. cf. δίδαε.
Δαῖζων, Il. η, 247. δαῖζει, Il. β, 416. π, 841. δαῖζόμενος, Il. ξ, 20. cf. δαῖζγμ.
Δαῖκταμῖναν, cæsorum, Il. φ, 146. 301.
Δαῖρόνι, Il. ζ, 407. δαῖροσιν, Il. α, 561.
δαῖρόνιοι, Od. δ, 774.
Δαῖνυ, Il. ψ, 29. δαῖνύντα, Od. δ, 5. δαί-
νυσται, Od. φ, 290. δαῖνύνται, Od. η, 203.
δαῖνυντο, Il. η, 477.
Δαῖνύ, Il. ω, 65. v. not. δαινύη, Od. ρ, 245.
δαῖνύατ', Od. σ, 247.
Δαινύσθω, Od. φ, 518.

Δαίωσι, comburant, Il. υ, 317. δαῖον, in-
cendebant, Il. σ, 547. Od. ρ, 456. δαί-
σιν γάμον, instructurum epulas nupti-
ales, Il. τ, 299. δαῖόμενος, dividens, de
cibus, Od. ε, 552. δαῖσάμενοι, epulati,
Od. η, 188. δαδῶς, doctus, Od. ε, 519.
Δαῖς φίλη, Od. ρ, 248. δαῖτες ἴσθις, Il. δ, 48. ἰσηράτε, Il. ι, 228. δαῖτ' ἐπείρη, Il. τ, 179. συγείη, Il. ψ, 48.
Δαῖτα, Il. α, 424. ἀτερεσῖα, Od. κ, 124.
ἐρικυδέα, Il. ω, 802. θάλλειαν, Il. η, 475.
Od. γ, 420. μαινοικία, Il. ι, 90. δαῖτ' ἀ-
γαθήν, Il. ψ, 810. ἐρατεινήν, Od. ε, 61.
Δαῖτης, Od. γ, 44. δαῖστην, Od. η, 50. δαῖτη-
σι, Il. κ, 217.
Δαῖτηθεν, adv. Od. κ, 216.
Δαῖτορα, Il. ε, 275.
Δαῖτρεύειν, Il. λ, 704. δαῖτρεύον, ib. 687.
δαῖτρεύσαι, Od. α, 522. δαῖτρεύσων, Od. ζ, 455.
Δαῖτρός, carniū sector, Od. ε, 351. δαί-
τρον, Il. δ, 262.
Δαῖτρώουσιν, Od. τ, 255.
Δαῖτυμόνις, Od. δ, 621. ι, 7.
Δαῖτύος, Il. χ, 496.
Δαῖφρων, Il. β, 875. ι, 184.
Δάκε, Il. ι, 495. δακύνει, Il. ε, 572.
Δάκρυ θαλερόν, Il. β, 266.
Δάκρυον ἱλιενόν, Od. ρ, 551. πικρόν, Od. δ, 155. τέρεν, Il. π, 11. δάκρυα θειρόα,
Il. η, 426.
Δακρυφῖν, Il. ε, 696.
Δακρυπλώειν, lachrymis oppleri, Od. τ, 122.
Δάκρυτα, Od. λ, 55. 87. δακρύσας, Il. α, 349.
Δακρυχέων, Il. α, 557. δακρυχέοντες, Il. ω, 714. 786.
Δαλός, titio, Il. α, 421.
Δάμαρ, Il. ξ, 505. δάμαρτα, Od. υ, 290.
Δαμά, Il. α, 61. δαμάα, Il. χ, 271. δαμά-
σιν, Il. ζ, 368. δάμασσαν, Od. ξ, 367.
δαμάσσω, Il. π, 458. δαμάσσομεν, Il. χ, 176. δαμάσσοτο, Il. ι, 278. δαμασσί-
μην, Od. δ, 657. δαμασαῖατο, Od. π, 105. δαμάσσομαι, Il. χ, 379. δαμάσθην, Il. τ, 9. δέμη, Il. φ, 385. δάμην, Il. ρ, 544. δαμείω πληγῆσι, Od. σ, 54. δαμείη, Il. ι, 564. δαμείσσι, Il. η, 72. δαμῆναι, Il. ν, 98. δαμῆμεναι, Il. κ, 405. δαμείς ἐν ἡδίστηι, Il. ε, 2. ὕπην, Il. ξ, 555. φιλόστητι, ib.
Δαμνῶ, Il. ξ, 199. δάμνα, Il. π, 105. δάμ-
νασκει, H. in Ven. 252. δάμναται, Od. ξ, 488. δάμνατο, Il. λ, 309. δάμνασθαι, Il. ρ, 244.
Δάμνημ', Il. ι, 895. δάμνησι, ib. 746.
Δανά, arida, Od. α, 521.
Δάος, fax, Il. α, 647.
Δάσιδον, Od. κ, 227. δασίδω τύττη, Od. δ, 627. χρυσίη, Il. δ, 2.

- Δάπτει, II. λ, 481. δαπτίμεν, II. ψ, 185.
 δάψει, II. ν, 851.
 Δαρδάρπτεσιν, II. λ, 479. Od. ζ, 92.
 Δάρσιος, II. σ, 275.
 Δαρμός, II. α, 166.
 Δάσονται, Od. ε, 80. δασάσκετο [διὰ —]
 II. ι, 335. δάσαντο, II. α, 368. δάσσα-
 σαι, Od. υ, 216. δάσονται, Od. β, 368.
 Δασπλήτης, σάνα, Od. σ, 254.
 Δασύ, Od. ζ, 51.
 Δασύμαλλοι, Od. ι, 425.
 Δατίονται, II. σ, 264. δατιώμεθα, II. ι,
 138. δατίοντο, II. υ, 594. δατιύοντο, II.
 ψ, 121. Od. α, 112.
 Δαφνόος, II. β, 308. δαφνούν, II. κ, 25.
 δαφνόειον, II. σ, 558.
 Δίδαι, cognovit, Od. S, 448. v. not. δέ-
 δαν, Od. ζ, 235. ψ, 160. διδάκηκα, H.
 in Merc. 470. διδάκηκε, Od. S, 134. δι-
 δακνέτης, Od. β, 61. διδάσσαι, cognos-
 cere, Od. τ, 516. διδάμενος, H. in
 Merc. 480. διδάται, Od. α, 25.
 Διδαίγμενος, interfectus, II. τ, 519. δι-
 δαίγμην, II. χ, 72. διδαίγμηνι, II. τ,
 205. 211.
 Διδάκρυσαι, II. σ, 7. διδάκρυνται, II. χ,
 491.
 Δίδετο, II. ε, 587. δίδετο, II. κ, 475.
 Δίδεχθε, H. in Ap. 558. δέχεται, II. μ,
 447. δέχθαι, II. α, 25. 577. διδεγμένος,
 II. δ, 107. διδεγμένα, II. ψ, 275. διδέξο,
 II. ε, 228. διδέξομαι, II. ε, 253.
 Διδισκόμενος, propinans, Od. σ, 150.
 Διδιδάχθαι, II. λ, 830.
 Διδμήμις, subjecti potestati sumus,
 II. ε, 878.
 Διδμήμιος ἔγχευ, II. ζ, 482. Od. η, 318.
 διδμήμην, parebam, Od. λ, 621. διδμή-
 ατα, parent, II. γ, 185. διδμήσεσθ', H.
 in Ap. 543.
 Διδμητο Σάλαμος, structus erat, Od. α,
 426.
 Διδωκόμενος, II. σ, 750.
 Διδωκός, II. ψ, 679. cf. δωκ.
 Διδραγμίνος, cum gen. prendens, II. ν,
 595.
 Δίδυκεν, II. ε, 811. ι, 259. Od. μ, 95.
 Δείλον, II. κ, 466. v. δέιλον.
 Διδέχεται μύθοισιν, laudibus prosequuntur
 acclamando etc. Od. η, 72. honorabant,
 II. χ, 455. δειπάσει διδέχαι ἄλληλας,
 propinabant sibi invicem, II. δ, 4. cf.
 ι, 667. διδέκετ', Ἀχιλλῆα, propinavit, II.
 ι, 224.
 Διδήμονες, timidi, II. γ, 56.
 Διδία, II. κ, 93. ν, 49. διδύμεν, timuimus,
 II. η, 196. ι, 250. Od. β, 199. διδίδθι,
 II. ε, 827.
 Διδίξασθαι, terrere, II. σ, 164. διδίδεσθαι,
 II. υ, 201.
 Διδίσκετο, terrebat, Od. σ, 120. διδισκί-
 νος, Od. γ, 41.
 Διδίσσαι, II. ν, 810. διδίσαιο, II. δ, 184.
 διδισσέσθαι, II. σ, 196. διδίσσοτο [ἀπὸ] II.
 μ, 52. διδισσέσθαι, II. β, 190.
 Δίδω, II. κ, 39. λ, 470. etc. δίδοικα, II. α,
 555. δίδοικας, II. μ, 244.
 Διελήσας, merendam sumens, Od. ε, 599.
 Δείλος, sol occiduus, II. φ, 252. δέιλον
 ἡμαρ, tempus diei serum, Od. ε, 605.
 Δεικάνωντ' ἐπίεσαι, salutabant blande ver-
 bis, Od. σ, 110. ω, 409. δεικάνωντο δι-
 παίσει, II. σ, 86. cf. διδέχαι.
 Δείλῃς, vesper, II. φ, 111. v. not.
 Δείμα, II. ε, 682.
 Δειμαίνοντες, H. in Ap. 404.
 Δειμαλῖον, B. 278.
 Δείμομεν, timemus, II. ν, 537.
 Δείμος, terror, II. δ, 440. λ, 37.
 Δείξαι, II. τ, 352.
 Δείξ [ὑπὲρ] πρὸς timore, II. κ, 376. ρ, 4.
 Δειπνήσας, Od. σ, 596. videtur de jentacu-
 lo dici.
 Δειπνήσας tempus coenæ, Od. ε, 170.
 Δειπνίσας, Od. δ, 535. λ, 410.
 Δειράδα, juguin montis, H. in Apol. 281.
 Δείρας, Od. κ, 19. δειράντες, B. 127. δειρά-
 ντας, Od. κ, 555.
 Δειρή ἀπαλῇ, H. in Ven. 88. δειρήν περι-
 καλλία, II. γ, 396. δειράν περιμήκεις, Od.
 μ, 90. δειρήσιν, Od. χ, 472.
 Δειροτομήσαι, Od. χ, 549. δειροτομήσει, II.
 φ, 555.
 Δείσαν, II. η, 95. δείσεσθαι, II. σ, 299.
 Δεισήνορα, II. ε, 217.
 Δεικάνοι, II. ε, 860.
 Δεικνῶν, mendico, Od. δ, 248.
 Δέλτοισιν, B. 5.
 Δελφίος, H. in Apol. 496.
 Δελφῖνος μαγακήσιος, II. φ, 22. δελφῖνας,
 Od. κ, 96.
 Δείμας ἀγνήτος, II. ω, 376.
 Δείμνια, Od. δ, 301. ζ, 20. etc.
 Δεδίλλων [εἰς] circumferens oculos ad II.
 ι, 180.
 Δένδρεα τηλεθάωντα, Od. η, 114. ὑψιπέτη-
 λα, Od. λ, 587.
 Δενδρήσσα, Od. α, 51. δένδρηντι, Od. ι,
 200. δένδρηντα, H. in Ap. 76. 143.
 etc.
 Δειξάφιν, II. ν, 508.
 Δειξτερεῖς χειρὸς, II. η, 108. δειξτερεῖφι, II.
 α, 284.
 Δείξ, II. τ, 10. δείκτο, II. β, 420.
 Δεόνταν, liganto, Od. μ, 54.
 Δείος ἀκήριον, II. ε, 812. χλαρὸν, II. η, 479.
 Od. χ, 42. etc.
 Δείπας ὑμφικύπτειλον, II. α, 584. περικαλ-
 λῆς, II. λ, 651. τετυγμένοι, II. τ, 225.
 δέπαι χροσίη, II. ψ, 196. δέπα, Od. τ,
 62.

- Δεπᾶν, Il. η, 480. δεπᾶσσι πλείοις, Il. θ, 162. δέπασιν, Il. ο, 86.
 Δέρμα θαφινόν, Il. κ, 23. κελαινόν, Il. ζ, 117. νεῦδαρτον, Od. χ, 362. ποδηνεκές, Il. κ, 25. 177. δέρματι λαχρήνenti, Il. ι, 544. δέρμασιν πυκνιοῖσι, Od. β, 291.
 Δερματίνοισι, Od. δ, 782. θ, 55.
 Δέρτρον, Od. λ, 578. v. not.
 Δεσμά, in Bacch. s. latron. 13. ἀμήχανα, H. in Merc. 157. v. not. καρτερᾶ, ib. 409. δίσμαπα, Od. θ, 278. σιγαλέοντα, Il. χ, 468.
 Δεσμεύει, in Bacch. s. latr. 17.
 Δεσμός χαλκίδος, Il. ε, 391. δεσμῷ θυμαλγείῃ, Od. χ, 189. ηλείῃ, Il. κ, 443. ὀλοῇ, Od. χ, 200. δεσμὸν ἄρρηκτον, Il. ο, 19.
 Δεσμοὶ ἀπείρονοι, Od. θ, 340. ἀργαλίοι, Od. λ, 293.
 Δεταὶ καίόμεναι, faces, Il. λ, 553. ε, 663.
 Δεῦι, humectat, Il. β, 471. π, 645. δεῦε, Il. ν, 655. δεύσκον, Od. η, 260. δεύσσαι, carere, Il. ν, 310. δεύτα, careant, Il. β, 128. ε, 202. δευήσαι, Od. ζ, 192. ζ, 510. δευήσεσθαι, Il. ν, 786.
 Δεῦη, caret, Od. α, 254. δεύσαι, Il. ψ, 484. δεύεται, Od. ε, 53. δεύεσθαι, Il. υ, 122. δεύεσθην, Il. θ, 127. δεύστο, Il. ρ, 361.
 Δεῦτατος, Il. τ, 51. Od. α, 286.
 Δέχασται κολοσυρόν, excipiunt, sustinent, Il. μ, 147. δέχθαι, Il. α, 23. 377.
 Δεψήσας, subigens, Od. μ, 48.
 Δήεις, Il. ν, 260. δήετι, Il. ι, 418. 681. δήομεν, v. infra.
 Δήθουνεν, Il. ζ, 503. δηθύνει, Od. ρ, 278.
 Δήϊον πόλεμον, Il. δ, 281. ἄνδρα, ζ, 481. πῦρ inimicum ignem, Il. ι, 347. δήϊοι, hostes, ibid. 76. σ, 208. δηῖων, Il. β, 544.
 Δῆϊοτῆτι αἰνῇ, Il. γ, 20. η, 40. etc. δηῖοτῆτα, Il. η, 29. μ, 181.
 Δῆϊων, Il. ρ, 566. δηῖωσεν, Od. δ, 226. δηῖῶντο, Il. ν, 675. δηῖωθέντες, Od. ι, 66.
 Δήλημα κακόν, H. in Ap. 364. δηλήματα, Od. μ, 286.
 Δηλήμονα, Od. σ, 84. δηλήμονες, Il. ω, 33.
 Δηλήσεται ὄρεα, Il. γ, 107. δηλήσαιοτο, Od. ν, 124. δηλήσασθαι, Il. δ, 67. 72.
 Δηλητήρας, in Camin. 8.
 Δήμια, publico sumtu, Il. ρ, 250.
 Δημιοεργοί, artifices, Od. ρ, 383. τ, 155.
 Δήμιος, opponitur ἰδίῳ, Od. γ, 82. υ, 264. δήμιοι, publice constituti, Od. θ, 259.
 Δημογέροντος, Il. γ, 372. δημογέροντες, ibid. 149.
 Δημοῶν, Od. τ, 197.
 Δημόν ἀργίτα, Il. φ, 127. δίπλακα, Il. ψ, 253. πύονα, Il. χ, 501.
 Δηναῖος, longævus, Il. ε, 407.
 Δήνεια ἥνια, Il. δ, 361. ὀλοφώϊα, Od. κ, 289.
 Δόμον, reperiemus, Od. δ, 544. ζ, 291. π, 44.
 Δῆον, cædebant, Il. ε, 452. λ, 71. δηῶν, Il. ρ, 65. δγῶσων, Il. δ, 416. δηωθέντων, ib. 417.
 Δηριάσθον, ἀμφ' ἔθροισι, Il. μ, 421. δηριάσθων, Il. φ, 467. δηριάσθαι, Il. ρ, 734. δηριῶντο, Od. θ, 78.
 Δηρινθήτην, pugnabant, Il. π, 756.
 Δῆριν ἀπειροσίνην, B. 4.
 Δηρίσασθαι, Il. ρ, 734.
 Δηρόν, accus. masc. Il. ζ, 206. 305.
 Δησάσκειτο, Il. ω, 15.
 Διὰ — ἔφυσσε, Il. ζ, 517. ν. διαφυσσ.
 Διαβαινόμεν, Il. μ, 50. διαβήμεναι, Od. δ, 635. διαβάς, Il. μ, 458.
 Διαγινώσκω, discerno visu, Il. ψ, 470. διαγώνισαι, Il. η, 424.
 Διαγλάψας, cavando parare, Od. δ, 438.
 Διάγυσιν εὐκλειᾶ, vivunt placide, in Vulc: 7.
 Διὰ — δασάσκετο, Il. ι, 333.
 Διὰ — δατίοντο, Il. ε, 158.
 Διαδράκοι, Il. ζ, 344.
 Διαδράμοι, Od. ε, 100.
 Διὰ — ἔδαψεν, Il. ρ, 858.
 Διάμει, perflat, Od. ε, 478. τ, 440.
 Διασίδεται, perspicitur, Il. ν, 277. διαίσεις-ται, Il. ρ, 555.
 Διασιπόμεν, Od. δ, 215.
 Διὰ — ἐλάσσαι, Il. ν, 607.
 Διὰ — ἔλε, Il. υ, 280.
 Διὰ — ἔπτατο, Il. ε, 99.
 Διὰ — ἔτρεσαν, Il. ρ, 729.
 Διὰ — ἤφυσ', Il. ρ, 314.
 Δάινει, humectabat, Il. φ, 202. δαίνιτο, Il. ν, 30.
 Διακεκριμέναι, Od. ι, 220.
 Διακέρσαι ἔπος, vel obloqui, vel, non obediendo irritum reddere, Il. θ, 8.
 Διακλάσας, Il. ε, 216.
 Διακοιρανιόντα, Il. δ, 230.
 Διακοσμηθεῖμεν, Il. β, 126.
 Διακροδόν, Il. μ, 105. ε, 108.
 Διακρινέει, Il. β, 387. διακρινιῶσιν, Il. β, 475. διακρινέσθαι, Od. σ, 148. διακρινέετε, Il. γ, 102. διακρινθήμεναι, Il. γ, 98.
 Διάκροτος, Il. φ, 497. 505. διάκροτε, Od. θ, 335.
 Διαμιλεῖσθαι, Od. ι, 291. σ, 338.
 Διαμνηστῶ χῶρα, Il. γ, 344.
 Διάμνησι, discit, Il. γ, 359. η, 253.
 Διαμνηστέ, Il. ε, 112. 284. 658. ε — διαμνηστέ, omnino non, Od. ε, 480.
 Διὰ — πείρειν, Il. π, 405.
 Διαπέρσαι, implet. Il. δ, 53. διαπέρσαι, in-finit. Il. δ, 55. διαπέρσομεν, Il. ι, 46.
 Διαπύφραδι, Od. ζ, 47.
 Διαπλήσσοντες, findentes, de arbore s. ligno, Il. ψ, 120.
 Διαπυρρῶσας, Il. β, 691.
 Διαπυρρῶσιν, Il. η, 52. ι, 528.

- Διαπρήσσωσι, Od. β, 213. διαπρήσσωσα, Il. λ, 485. διαπρήζαμι, Od. ζ, 197.
 Διαπρῶ, Il. δ, 138. ε, 66. etc.
 Διαπρῦσιον, Il. θ, 227. λ, 275. 585. διαπρῦ-
 σιοι, H. in Ven. 19.
 Διαρραΐσαι, perduunt, destruunt, Od. μ, 290.
 διαρραΐσαι, Il. β, 473. διαρραΐσει, Il. ι, 78.
 διαρραΐσθαι, Il. ω, 355.
 Διαρρίπτασκειν, Od. τ, 575.
 Διασκηδάσειν ἀγλαΐας, ad nihilum redigere,
 Od. ε, 244.
 Διασκηδῶσιν, Il. ε, 526.
 Διασκοπιάσθαι, Il. κ, 588. ε, 252.
 Διασῆτην, Il. α, 6. π, 470.
 Δια — τελευτᾷ, Il. τ, 90.
 Δια — τινάξῃ, Od. ε, 363.
 Διατμήξαι, Od. θ, 507. διατμήξας, Il. φ, 3.
 Διατρίβειν, Il. δ, 42. τ, 150. διατρίβησιν,
 Od. β, 204.
 Διάτριχα, Il. β, 655.
 Διατρύγιος, uvas jam ferens, Od. ω, 341.
 v. not.
 Διατρυφῆν, confractum, Il. γ, 365.
 Διαφθίρεισι πόλιν, — Il. ν, 625.
 Διαφθίρεισι, Od. τ, 553.
 Διαφυσσόμενον οἶνον, Od. π, 110. v. not.
 Διδάσκαλοι, H. in Merc. 553.
 Διδασκίμεν, Il. ψ, 508. διδάσκιμεναι, Il. ι, 442.
 Δίδῃ, constrinxit, vinxit, a δίδημι, Il. λ, 105.
 Διδούς, Il. ι, 164. διδοῖσθαι ἅπας, Il. τ, 270.
 διδοῖ, Il. ι, 515. δίδομεν, Il. β, 228. δίδω-
 ρι, Od. γ, 580. δίδωσμεν, Od. ν, 358.
 διδώσιν, Od. ω, 313. δίδῃναι, Il. ω, 425.
 Δίε, timuit, Il. ε, 566. ι, 435.
 Διεδηλήσαντο, Od. ζ, 37.
 Διέεργον, Il. μ, 424.
 Διεδείωσεν, sulphure lustravit, Od. χ, 494.
 Δίειπε, dic, narra, Il. κ, 425. διείπομεν, Il. λ, 705.
 Διείρῃ, Od. δ, 492. διείρει, Il. α, 550.
 Δι' ἐκ μεγάρου, Od. ε, 460.
 Διεκόσμεον, Il. β, 476. διεκοσμήσαντο, Od. χ, 457.
 Διελίξατο, Il. λ, 407. ε, 97.
 Διέμιτρεον, Il. γ, 315.
 Διευμήσαντο, destinavit, in Cæcit, 12.
 Διευμοιρᾶτο, Od. ζ, 434.
 Διένται, currunt, Il. ψ, 475. διέσθαι, Il. μ, 276. 304.
 Διέξερειςθι, Il. κ, 452.
 Διέξίναι, Il. ζ, 393.
 Διέπ', insequatur, Il. ω, 247. διέπει, re-
 gebat, sc. exercitum, Il. β, 207.
 Διέπειρε, Od. ι, 265. διεπίρσαμιν, Od. γ, 130.
 Διέπλεκε, H. in Merc. 80.
 Διέπραδον, Od. θ, 514. διεπράδομεν, Il. α, 367. διεπράδωτο, Od. ο, 383.
 Διέπρεπιν, conspicua erant, H. in Merc. 351.
 Διέπτατο, Il. ο, 83. 172.
 Διεπτοίησε, terruit, Od. σ, 339.
 Διερός, Od. ζ, 201. διερώ, Od. ι, 43.
 Διευκείδασ', Od. ε, 369. 370.
 Διέσσυτο, Il. β, 450. ε, 661.
 Διέταμεν, Il. φ, 436. διέτησαν, Il. ω, 718.
 Διέσχε, Il. ε, 100. υ, 416.
 Διέσχισεν, Od. ι, 71. διέσχισθη, Il. π, 316.
 Διέτμαγον, Il. α, 531. η, 302. διέτμαγον,
 Od. η, 276. ν, 439.
 Διέτρεσαν, Il. λ, 481. 486.
 Διευφαίνετο, Il. θ, 491. κ, 199.
 Διέχυναι, dividerunt, Od. ζ, 427. τ, 421.
 Δίξας, Il. π, 715. διζῆναι, Od. λ, 99. διζημέ-
 νη, Il. δ, 88. διζησόμεθ', Od. π, 259.
 Δίξυγες, Il. ε, 195.
 Δίῃ, divina, Il. λ, 685. 697.
 Διήλασε, Il. κ, 564. π, 318.
 Διηνεκία, Od. σ, 374. διηνεκές, Od. ν, 195.
 διηνεκίεσαι, Il. η, 321. διηνεκίειν, Il. μ, 297.
 Διηνεκίως, Od. δ, 836.
 Διήνυσεν, Od. ε, 517.
 Διήρεσα, remigavi, Od. μ, 444. ζ, 351.
 Δίηται, Il. η, 197. τ, 246. vid. supra διέν-
 ται.
 Διήφυσε, ὀδῶντι, hausit, i. e. laceravit den-
 tis, ictu, Od. τ, 450.
 Διήκτο, Il. τ, 186. διήζομαι, Il. ι, 61.
 Διίπεσις, Il. ε, 263. διίπεσις, H. in Ven. 4.
 Διίτατο, Il. ν, 29.
 Δικαζέτω, Il. θ, 431. δικαζέμεν, Il. α, 542.
 δικαζόμενος, Od. λ, 544.
 Δικάρηνοι, B. 289.
 Δικασπόλοι, Il. α, 238.
 Δικασσάτο, Il. ψ, 574.
 Δικέρωτα, in Pan. 2. 37.
 Δίκη γερόντων, Od. ω, 254. θεῶν, Od. τ, 45.
 δμῶων, mos, ratio, Od. ζ, 59. δίκη ἀνδρῶν
 ἀλφειῶων, H. in Ap. 458.
 Δικλίδες, Od. β, 345. ε, 268.
 Δίῃ βαθείῃ, Od. ζ, 116. δίνας, Il. φ, 11.
 553.
 Δίνεον, Od. ι, 384. δινόμεν, Od. ι, 388. δι-
 νείσθην, Il. ε, 680. δινηθείς, Od. χ, 85.
 δινηθῆναι, Od. π, 65.
 Δινεύσε', Il. ω, 12. δινέου, Od. δ, 541. δι-
 νεύων, Od. τ, 67. δινεύοντες, Il. σ, 543.
 Δινῆεις, Il. φ, 125.
 Δινώτην, Il. ν, 407. δινωτοῖσι, Il. γ, 391.
 Διόθεν, Il. ο, 489.
 Διοισόμεθ', H. in Merc. 255.
 Διοίσευσας, Od. μ, 102. διοίσευσαι, Od. τ, 587.
 διοίσευσιν, Od. φ, 97.
 Διοιχνεῖ, pervestigat, in Pan. 10.
 Δίον, fugi, Il. χ, 251.
 Διοπτύσω, Il. κ, 451.
 Διοπῆρα, Il. κ, 562.

Διοτρεφές, Il. β, 445.
 Δίπλακι, Il. ψ, 243. δίπλακα, Il. γ, 126.
 Διπλός, Il. δ, 153. v, 415.
 Δίπτυχον, Od. ν, 224. δίπτυχα, Il. α, 461.
 Δισθανίς, Od. μ, 22.
 Δίσκωρα, disci jactus, Il. ψ, 525. v. not.
 Διφράδα, Ires. 7.
 Δίφρε ἐυξέσθ, Od. ρ, 602. εὐεργέος, Il. ε, 585. ξείῃ, Il. ω, 522. δίφροιο παμφανόωντος, Il. θ, 520. ποικίλῃ, Il. κ, 501. δίφρῳ, ἐὺπλέκτῳ, Il. ψ, 335. περικαλλίῃ, Il. δ, 486. δίφρον ἀνικέλιον, Od. υ, 259. ἐυξέσον, Od. τ, 101. ἐξέσον, Od. δ, 590. κολλητόν, Il. τ, 595.
 Δίφροι καλοί, Il. ε, 195. νεοτευχίς, ibid. πρῶτοπαγεῖς, ibid. δίφρος ἐὺπλέκτας, Il. ψ, 436.
 Διχθαδὶ, Il. ζ, 21. διχθαδίας, Il. ι, 411.
 Διχρόμνος, in Lun. 11.
 Διψαλῆος, B. 9.
 Δίψαν πολυκαγκία, Il. λ, 641. διψάν, Od. λ, 583.
 Διώκετον, Il. κ, 34.
 Δίωμαι, Od. φ, 370. δύνται, Il. ρ, 110. cf. supra δένται.
 Διώσεν, diruit, Il. φ, 244.
 Δμηθήτω, Il. ι, 158. δμηθίντα, Il. δ, 99.
 Δμῆσιν ἵππων, artem equos regendi, Il. ρ, 476.
 Δμητῆρ' ἵππων, in Nept. 5.
 Δμήτειρα, Il. ζ, 259.
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, Od. ρ, 443.
 Δμῶς, Od. ω, 256. δμῶσιν, Od. ρ, 589.
 Δνοπαλῆξ, indues, Od. ζ, 512.
 Δνεφερόν, Il. ι, 15. π, 4.
 Δοῦσσεται, Il. ψ, 339. δαύσατο, Il. ν, 458.
 Δόατ', videtur, Od. ζ, 24. v. not.
 Δοίμεν, Il. ν, 378.
 Δοκεύς, Il. θ, 540. δοκεύσας, Il. ν, 545.
 Δοκόν, Il. ρ, 744. δοκοὶ εἰλάτναι, Od. τ, 38.
 Δολιχαύλης, Od. ι, 156.
 Δολιχειγχείας, Il. φ, 155.
 Δολιχέεσται, Od. θ, 191. δολιχηρέεσται, Od. δ, 499.
 Δολιχὸς, Il. κ, 52. ν, 162.
 Δολιχόσκιον ἔγχος, Il. γ, 546. 555. etc.
 Δολόεις, B. 50. δολέσσα, Od. η, 245.
 Δολόμητις, Od. γ, 250. δολομήτα, Il. α, 540. H. in Merc. 405.
 Δόλον αἶπυν, H. in Merc. 66. ξύλινον, B. 115. πυκινόν, Il. ζ, 187. δόλως παντοίως, Il. γ, 202.
 Δολοφραδῆς, H. in Merc. 282.
 Δολοφρονίαν, Od. σ, 51.
 Δολοφροσύνης, Il. τ, 97. δολοφροσύνην, Il. τ, 112.
 Δόμος ἡμιτελής, Il. β, 701. δόμοις ποιητοῖσι, Od. ν, 306. Il. ι, 198.
 Δόναξ, Il. λ, 583. δόνακας, Il. κ, 467. H. in Merc. 47.

Δονακῆα, Il. σ, 576.
 Δονίσι, Il. ρ, 55. δονήσας, Il. μ, 157. δονῆσται, H. in Ap. 270.
 Δροσίον ἐὺρραφίεσσι, Od. β, 354. 380.
 Δρῶσαν λαρόν, Od. μ, 283. ζ, 408. πύματον, Od. β, 20. δῶρα, Il. ι, 66. δῶρατ', Il. θ, 503.
 Δροπέομεν, Od. θ, 559. δροπέειν, caenabant, dual. Od. ο, 501. δροπέομεν, Il. ψ, 11. δροπῆσαι, Od. η, 215.
 Δρῶν δολιχόν, Il. ν, 162. καίλον, de equo Trojano, lignum cavum, s. robur cavum, ut Virg. Od. θ, 507. κολόν, Il. π, 117. μείλινον, Il. ε, 666. νῆϊον, trabem navalem s. quæ navi struendæ serviat, Il. ο, 410. ρ, 744. ὀξὺ, Il. ν, 583. πυρμόν, Il. ρ, 618. σιβαρόν, B. 206. χαλκίον, Il. ν, 247. χαλκοβαρές, Od. λ, 531.
 Δροσθίνες, in Mart. 3.
 Δόσις ἐοδλῇ, Il. κ, 213. ὀλίγη τε φίλη τε, Od. ζ, 208. ζ, 58.
 Δόσκον, dedi, Il. ι, 351. δόσκειν, Il. ζ, 582. σ, 546.
 Δοτήρ, in Mart. 9. δοτῆρες, Il. τ, 44. δότεира ἄλβς, in Erythr. 1.
 Δύλιον, Od. ω, 251.
 Δύλιον, Il. ζ, 463. Od. ζ, 340.
 Δυλιχοδείραν, epith. anserum, Il. β, 460. ο, 692.
 Δυλοσύνης, Od. χ, 423.
 Δάπησιν, Il. δ, 504. ε, 42. δαπῆσαι, Il. ν, 426.
 Δῶπος, Il. ι, 569. μ, 289. δῶπον ἀπόντων, Il. λ, 364.
 Δῶρα ἄλκιμα, hastæ, Il. π, 159. μείλινα, Il. ν, 715. ὀξέα, Il. ε, 495. περιμήκεια, Od. μ, 443. χαλκήρεα, Il. ζ, 3.
 Δῶρα νῶν, trabes, Il. β, 155. νῆϊα, Od. ι, 489.
 Δῶρατος, Il. λ, 557. δῶρατι, Il. ν, 77. δῶρασιν, Il. φ, 162. δῶρατ' ἀπαχμείνα, Il. μ, 444. παμφανόωντα, Il. ε, 618.
 Δεράτειον, Od. θ, 512. δερατίειν, ib. 493. δερατείοισι, H. in Merc. 121.
 Δῶρε ἄλκιμα, Il. λ, 43. δῶραν, Il. χ, 425. δῶρεσσι, Il. μ, 303.
 Δεξηνικῆς, Il. κ, 357.
 Δερικλυτός, Il. β, 645. 650.
 Δερικτήτην, bello captam, Il. ι, 343.
 Δερδόκης ἐὺξίον, Od. α, 128.
 Δόχμα, transversa, Il. ψ, 116. δοχμῶ, obliqui, dual. Il. μ, 148.
 Δοχμῶντες, H. in Merc. 146.
 Δράγματα ἐπήτηριμα, Il. σ, 552. ταρφέα, Il. λ, 69.
 Δραγμαῖοντες, mergites facientes, Il. σ, 555.
 Δραίνεις, facere vis, Il. κ, 96.
 Δράκα, pugillum, B. 234.
 Δράκαιναν, H. in Ap. 300.

- Δράκων δρέσσερος, II. χ, 95. δράκοντα φοινθέντα, II. μ, 220. δράκοντες κυάνεοι, II. λ, 26.
- Δράμειν, Od. ψ, 207. δραμίτην, ib. 193.
- Δραξάμενοι, B. 155.
- Δρατὰ σώματα, excoiata, II. ψ, 169.
- Δρέπανον ὑκαμπός, Od. σ, 367.
- Δρεπάνας ὄξείας, II. σ, 551.
- Δρεφάμενοι, decerpentes, Od. μ, 357.
- Δρεῖσον, II. ζ, 20.
- Δρήσειραι, Od. τ, 345.
- Δρησῆρες, Od. π, 248.
- Δρησοσύνη, Od. ο, 520.
- Δριμύς, II. σ, 522.
- Δριός, pro δριός, Od. ξ, 353.
- Δρομάδην, II. ε, 80.
- Δρόμα παντοίᾳ, II. σ, 281. δρόμον πύματον, II. ψ, 573. δρόμοι ἐνέρις, Od. δ, 605.
- Δρύϊνον, Od. φ, 43.
- Δρύος παλαιφάτης, Od. τ, 163. δρύος ὑψικάρηνοι, II. μ, 132. δρυσι ἀραιῆσι, H. in Merc. 349. δρύς, accus. ἀξάλειας, II. λ, 494. ὑψικόμης, II. ψ, 118.
- Δρυτόμος, II. λ, 86. δρυτόμων, II. π, 635.
- Δρύψ, II. π, 324. δρυψαμέναι, Od. β, 153.
- Δρύφθῃ, [ἀπὸ] Od. ε, 426.
- Δρώοιμι, Od. ο, 316.
- Δύ', duo, II. γ, 143. ε, 272.
- Δύ, pro-δύ, aor. 2. II. θ, 85. ρ, 210. δύδι, imperat. aor. 2. II. π, 718. δύτε, II. σ, 140. δύη, II. λ, 194. δύναι, II. γ, 522. η, 131. δύμειναι, II. ζ, 185. δύνοντα, Od. ε, 272. δύσκειν, II. θ, 271. δύνεται, II. ε, 140. δύνεισθῃ, Od. χ, 114. δύνοντο, II. ο, 545.
- Δύη, miseria, Od. ξ, 215.
- Δήηπαθον, ærumnosam, H. in Merc. 485.
- Δύνει, II. ρ, 592. δύν', II. ε, 845. δύνη, II. ο, 219. δύνον, II. λ, 268. δύνοντες, Od. λ, 578. δύντα, II. τ, 308. δύντε, Od. χ, 201.
- Δυνάσθῃ, II. ψ, 465.
- Δύο, II. α, 250. β, 346. etc. δύο ποταμῶν, genit. plural. antiquus, Od. κ, 515.
- Δυοκαίδεκα, II. β, 557. ζ, 95. 274.
- Δύωσι, Od. υ, 195.
- Δυσαιης, Od. ι, 295. δυσαιός, II. ε, 865. δησαίαν, Od. ν, 99.
- Δυσαιατ', ingrederentur, II. σ, 376.
- Δυσάμμορος, II. χ, 428. δυσάμμοροι, II. χ, 485.
- Δύσαριστόκεια, II. σ, 54.
- Δύσβωλος, sterilis terra, in Erythr. 3.
- Δύσεια, II. τ, 56. Od. ρ, 276. δύσειο, II. τ, 368. Od. β, 388.
- Δύςζηλον, in Naut. 2. δύςζηλοι, Od. η, 507.
- Δυσηλιγίος, II. υ, 155. δυσηλιγί', H. in Ap. 367. δυσηλιγία, Od. χ, 323.
- Δυσηχῆς, H. in Ap. 64. δυσηχέος, II. β, 686. η, 376.
- Δυσθαλπείος, II. ρ, 549.
- Δυσκελάδης, II. π, 357.
- Δυσκηδεία, Od. ε, 466.
- Δυσκλῆα, II. β, 115. ι, 22.
- Δυσμενέες, II. κ, 100. 365. etc.
- Δυσμενέοντες, Od. β, 75. υ, 314.
- Δύσμητες, Od. ψ, 97.
- Δύσμορος, II. χ, 481.
- Δύσπαρι, II. γ, 39. ν, 769.
- Δυσπήμεφελος, tempestuosum, sc. mare, II. π, 748.
- Δυσπονέος, Od. ε, 493.
- Δύστηνος, II. χ, 477. Od. ε, 456.
- Δυστλήμονες, H. in Ap. 532.
- Δυσχιμέρον, II. β, 750. δυσχιμέρον, II. π, 254.
- Δυσώνυμος, II. μ, 116. δυσώνυμοι, II. ζ, 255.
- Δυσωρήσονται, sollicite custodient, II. κ, 183.
- Δυωδεκάβοιον, II. ψ, 703.
- Δυωδεκάτη, II. α, 493.
- Δυοκαμικοσίστηχυν, II. ο, 678.
- Δῶ, (pro δῶμα) II. η, 563. σ, 385. 424. δῶ ἄϊδος εὐρυπυλῆς, II. ψ, 74. Od. λ, 570. πυκινὸν, II. τ, 355. ὑψερεφῆς, Od. κ, 111. χαλκοβατῆς, II. α, 426.
- Δῶ, (1 pers. conj. a δῶμαι) Od. ι, 556. υ, 296. δῶμεν, II. η, 299. 351. conf. not. ad Od. π, 184. δῶς, II. η, 27. δῶησι, H. in Merc. 174. δῶσιν, II. α, 524. δῶκα, II. δ, 45. δῶκας, Od. δ, 647. δῶκαν, Od. ζ, 215.
- Δώματα, de gynæceo, Od. σ, 515. ἀγακλυτὰ, Od. γ, 388. κλυτὰ, II. β, 854. ἀγλαὰ, H. in Merc. 60. ἀφθιτα, II. ν, 21. ἡχύνετα, Od. δ, 72. μαρμαίροντα, II. ν, 21. χρύσεα, II. ν, 21. ὑψερεφία, Od. δ, 757.
- Δῶρον ἀγαθὸν, H. in Merc. 441. δῶρα ἀγανά, II. ι, 115. ἀγλαὰ, II. α, 215. ἄξια, II. ι, 261. ἄσπετα, Od. ν, 155. ἐναίσιμα, II. ω, 425. ἐρικυδέα, II. υ, 265. ἐσθλά, B. 16. ἐτώσια, Od. ω, 282. ἐχθρὰ, II. ι, 378. κάλλιμα, Od. δ, 130. κλυτὰ, Od. ω, 458. μίλιχα, in Ven. sec. 2. ξινήϊα, Od. ω, 272. περικαλλία, Od. θ, 420. περικλυτὰ, II. η, 299.
- Δωρητοί, II. ι, 522.
- Δώσομεν, Od. π, 184. v. not. δῶσι, II. α, 129. δῶσιν, dant, II. γ, 66. δῶσαι, II. ι, 136. α, 137. δῶχ', II. ε, 266. Od. δ, 262.
- Δωτῆρες ἰών, Od. θ, 525.
- Δωπίνην, Od. ι, 268. δωπίνῃσι, II. ι, 155.

E

- 'Ε'Α', Od. β, 258. γ, 387.
 'Εάας, Od. λ, 109. μ, 137. ιάα, Il. 9, 414. έα, Il. α, 276. β, 165. έαν, Od. 9, 509. έασι, Il. σ, 682. Od. ζ, 444. opp. δώσι. έασκις, Il. τ, 295. έασκι, Il. β, 832. έασε, Il. δ, 228. ε, 847. sic semper et in aliis formis nunquam per σσ. vid. Ind. not.
 'Εάγν, Il. γ, 567. λ, 558.
 'Εαδίτα, Il. ι, 175. Od. σ, 421.
 'Εάλη, contraxit se, Il. ν, 408. v. not. υ, 168.
 'Εανόν, *adject.* Il. ε, 734. 9, 385.
 'Εανός ἀμβρόσιος, Il. φ, 507. έανῶ νεκταρέε, Il. γ, 385. έανῶ ἀργῆτι, Il. γ, 419. φαι- νῶ, *ibid.*
 'Εαῖς, Il. η, 270. Od. ε, 316. έαῖαν, Od. γ, 298.
 'Εαρος ἐταμίνοιο νίον, Od. τ, 519. πολυνό- σος, in Pan. 17.
 'Εασι, Il. κ, 165.
 'Εατ', Il. η, 414. έαται, *sedent*, Il. γ, 134. ι, 624.
 'Εάφθη, *flexum est*, Il. ν, 543. *vid. not.* ζ, 419.
 'Εάων, Il. ω, 528.
 'Εβάδιζεν, H. in Merc. 210.
 'Εβαζει, Od. λ, 510. έβάζομεν, Od. γ, 127. έβάζετε, Il. σ, 207.
 'Εβάπτετο, B. 218.
 'Εβάρευε, Il. λ, 583.
 'Εβάσασε, *libravit manu*, Od. φ, 405.
 'Εβδομάτη, Il. η, 248.
 'Εβεβρύχη, Od. μ, 242.
 'Εβήτην, Il. ζ, 40. έβήεστο, Od. ν, 75. έβή- σασο ἐπὶ — H. in Apoll. 141. έβήσατο, Il. ζ, 229.
 'Εβίβασκεν, *incessit*, H. in Ap. 133.
 'Εβήσατο παῖδας, vi superat, Il. λ, 557. opprimit, π, 823.
 'Εβιώσαο, Od. 9, 468.
 'Εβλαφθῆσαν, Il. ψ, 387.
 'Εβλητ', Il. λ, 410. 674. έβλητο, Il. π, 753.
 'Εβόσκετο, H. in Merc. 193.
 'Εβόλειτο, Il. λ, 79. μ, 174. έβέλοντο, Od. α, 234.
 'Εβάλυσας, Od. ε, 23.
 'Εβαρχι, Il. ε, 879. σ, 468.
 'Εβρισαν, *conferri stant, vel irruunt*, Il. μ, 346. 359. v. et ἐπίβη.
 'Εβρόντησας, Od. υ, 113.
 'Εγγιγάσι'Ιλιῷ, Il. ζ, 493. ε, 145. έγγι- γανῖα, Il. χ, 199.
 'Εγγείωνται, Il. τ, 26.
 'Εγγονον, *natum*, H. in Ven. 285.
 'Εγγυάσθαι, Od. 9, 351.
 'Εγγύαι, Od. 9, 351.
 'Εγγυάλιζα, Od. 9, 319. έγγυαλίξαι, Il. α, 353. έγγυαλίξω, Il. λ, 192. ε, 206.
 'Εγγύθει, Il. ε, 72. 275.
 'Εγγύθι, Il. ζ, 517. η, 341.
 'Εγεγώνει, *clamabat*, Il. χ, 54. ψ, 425. έγε- γώνειν, *cum dat. dixi, denunciavi ei.*
 'Εγεínaτο, Il. ο, 526. φ, 109.
 'Εγείρειαν, Il. κ, 166.
 'Εγέλασσε, Il. ο, 101. φ, 389. έγέλασσαν, Od. ζ, 319.
 'Εγέραιεν, H. in Merc. 428.
 'Εγερεθεν, Il. ψ, 287.
 'Εγήθει, Il. η, 214. έγήθειν, Il. η, 127.
 'Εγήρα, Il. η, 148. ε, 197.
 'Εγκατα, Il. λ, 176. ε, 64. έγκασι, Il. λ, 438.
 'Εγκατέπηζ καλεῶ, Od. λ, 97.
 'Εγκατθετο, Il. ζ, 219. έγκατθετο, Il. ζ, 223.
 'Εγκίεσαι, Il. χ, 513.
 'Εγκίκεται, Il. ζ, 78.
 'Εγκέρασασα, Il. 9, 189.
 'Εγκέφαλος, Il. γ, 500. λ, 97.
 'Εγκιθαρίζει, H. in Ap. 201. έγκιθαρίζειν, H. in Merc. 17.
 'Εγκλίδω, H. in Jov. 3.
 'Εγκλίνω, H. in Merc. 119. έγκλινας, Od. χ, 156.
 'Εγκονέεσαι, *sedulæ*, Il. ω, 648. Od. η, 340. ψ, 291.
 'Εγκοσμίτε, Od. ο, 218.
 'Εγκρύψαι, H. in Merc. 416.
 'Εγκύλινδε, H. in Merc. 119.
 'Εγναμψαι, Il. ω, 274.
 'Εγρεο, Il. κ, 159. έγρετο, Il. β, 41. έγρε- σται, Od. ν, 124.
 'Εγρηγόρε, Il. η, 371. έγρηγόρδασι, Il. κ, 419. έγρηγόρθαι, Il. κ, 67.
 'Εγρηγορών, Od. υ, 6.
 'Εγρηγορεῖ, *vigilanter*, Il. κ, 182.
 'Εγρήσσει, Od. υ, 33. έγρήσσοντα, Od. υ, 53. έγρήσσοντες, Il. λ, 550.
 'Εγροίτο, Od. ζ, 113. έγρόμενος, Od. κ, 50.
 'Εγχείη, Il. η, 261. έγχείας, Il. γ, 345. έγ- χεῖαν, Il. ε, 167.
 'Εγχέλις, *anguilla*, Il. φ, 203. 353.
 'Εγχχοίμωροι, Il. η, 134. έγχχοίμωρος, Il. β, 692.
 'Εγχχος ἀνακχίμων, Il. ζ, 12. έλκχμον, Il. γ, 338. άνεμοτρεφίς, Il. λ, 256. βρεῖθ, Il. ε, 745. δεκάπηχην, Il. ζ, 319. δολι- χόσκιον, Il. γ, 346. ένδικάπηχην, Il. 9, 494. μείλινον, Il. ε, 655. ὄβριμον, Il. ε, 790. πτελάρην, Il. ε, 594. σιβαρεῖν, Il. ε, 745.
 'Εγχεῖν ἀμφιγύοις, Il. ζ, 26.
 'Εγχίσταλος, Il. ζ, 449. ο, 605.
 'Εγχερίμψας, Il. ψ, 334. έγχερίμπτοντο, Il.

- ρ, 415. ἰγχιμφοβείς, Il. η, 272. ν, 146.
ἰγχιμφοθήτω, Il. ψ, 338.
- *ἔδαιε, accendebat, Il. σ, 227.
- *ἔδαιν, Il. γ, 208.
- *ἔδαίξει, Il. φ, 147. ἔδαίξει, Il. φ, 147. ἔδα-
ίξιστο, Il. ι, 8.
- *ἔδακε, B. 180.
- *ἔδαμασσα, Il. ε, 191. ἔδαμάσσατο οἶνω,
Od. ι, 516. ἔδαμάσθη, Od. θ, 231.
- *ἔδαμνα, Il. ε, 391. ἔδαμνη, Il. υ, 94.
ἔδαμη, Il. β, 860. 874. ἔδαμνημεν, Il. ν,
812.
- *ἔδανῶ, suavi, Il. ζ, 172.
- *ἔδάσαντο, divisere, Od. ζ, 208. ἔδάσσατ',
Od. ζ, 10.
- *ἔδαφος, Od. ε, 249.
- *ἔδαψας, Il. φ, 398. ἔδαψην διὰ — Il. ε,
858.
- *ἔδέγμην, Od. ι, 513. μ, 230.
- *ἔδεμμητο, Il. ν, 685.
- *ἔδεις οἶκον, absumis, Od. π, 431. ἔδει,
devorat, Il. σ, 636. ἔδεσκε, comedebat,
Il. χ, 501. ἔδαι, Il. ω, 129.
- *ἔδειδιμην, Il. ζ, 99. ἔδειδισαν, Il. ε, 790.
- *ἔδειμα, Il. φ, 446. ἔδειματο, Od. ζ, 9.
- *ἔδειπνήκει, Od. ρ, 559.
- *ἔδειραν, Il. α, 459. β, 422.
- *ἔδεκτο, Od. ι, 353.
- *ἔδεξιόντο, H. in Ven. sec. 16.
- *ἔδερον, Il. ψ, 167. ω, 622.
- *ἔδεσματα, B. 55.
- *ἔδυσεν τυτθῶν, parum abfuit, quin, Od.
ι, 483. 540. ἔδυνεο μάχης, aberas pugna,
non pugnabas, Il. ρ, 142. ἔδυνετο, care-
bat, Il. α, 466. 602.
- *ἔδυνεν, humectabat, Od. θ, 522.
- *ἔδνῶς κατὰ — Il. ρ, 542. ἔδνῶσαι, Od.
χ, 56.
- *ἔδηλῆσαντ', Il. α, 156. Od. κ, 459.
- *ἔδησαν νόστον, impedivere reditum, Od.
ζ, 610. ἔδησατο, Il. κ, 22. ὑπαι, Il. β,
44. ὑπὸ, Od. α, 96.
- *ἔδητῦος, Il. α, 469. β, 432.
- *ἔδην', humectabat, Il. χ, 495. ἔδην.
ibid.
- *ἔδικαζον, Il. σ, 506.
- *ἔδινον, Il. σ, 494. ἔδινέμοισα, Od. ι,
153.
- *ἔδινουν, Od. δ, 19.
- *ἔδισκον, discis ludebant, Od. ε, 188.
- *ἔδμιναι, Il. δ, 345. ε, 203.
- *ἔδνα, Od. λ, 116.
- *ἔδνοπάλιν, interficit, Il. δ, 472.
- *ἔδον, Od. ψ, 9. ἔδομαι, Od. ι, 369.
- *ἔδονησιν, Od. χ, 300.
- *ἔδόμενοι, Od. σ, 301.
- *ἔδορ, Il. δ, 406. ε, 360. ἔδιων, Il. α, 534.
- *ἔδραθεν, dormivit, Od. υ, 143.
- *ἔδρακον, Od. κ, 197.
- *ἔδρη, Il. θ, 162. ἔδραι, Od. θ, 16. ἔδρα-
ων, H. in Ap. 4.
- *ἔδριόωντο, Il. κ, 198. ἔδριάσθαι, Il. λ,
645. 777.
- *ἔδύετο, B. 293.
- *ἔδυνε, Od. ω, 106. ἔδύτην, Il. ζ, 19.
- *ἔδυνήσατο, Il. ζ, 33. 423. ἔδυνω, H. in
Merc. 405.
- *ἔδύετο, Il. σ, 120. φ, 515.
- *ἔδυτε, Od. α, 106. ἔδύτην, Il. ζ, 19.
- *ἔδωδῆ, Od. ζ, 195. ἔδωδῆν ἡδείαν, H. in
Merc. 559. μενοεικέ, Od. ζ, 76. παντοίην,
Od. ζ, 76.
- *ἔε, se, Il. υ, 171. ω, 154.
- *ἔειδνα, Od. α, 277. β, 196.
- *ἔειδνῶται κακοί, Il. ν, 382.
- *ἔειδῶσαιτο, Od. β, 55.
- *ἔεικοσάβοιον, donum viginti boum, Od.
χ, 57. ἔεικοσάβοια, Od. α, 431.
- *ἔεικοσόροιο νῆς, viginti remis, Od. ι, 322.
- *ἔείλιον, incluserunt, Il. σ, 447.
- *ἔειπε, enuciavit, prodidit, Od. ω, 143.
- *ἔείσαο, Il. ι, 641. εἰσατο, Il. σ, 415. εἰσά-
σθη, Il. σ, 544. εἰσάμενος, Il. β, 22.
- *ἔείλδομαι, Il. ζ, 276. ἔείλδαι, Od. ε, 210.
ἔείλδεται, Il. ν, 638. ἔείλδσθω, Il. π, 494.
ἔείλδετο, Od. δ, 162.
- *ἔείλδω, Il. α, 41. 455.
- *ἔείλσαι, incluseris, Il. φ, 295. ἔείλμεθα, Il.
ω, 662. ἔείλμενοι, Il. μ, 38.
- *ἔείργαθεν, abscidit, Il. ι, 147.
- *ἔείργει, Il. β, 617. ἔείργει, Il. θ, 213. ἔείρ-
γεν, Il. δ, 150. ἔείργμιναι, Il. ε, 89.
- *ἔείργνυ, Od. κ, 238.
- *ἔείρμενον, consertum, Od. σ, 295. ἔείρτο,
consertum erat, Od. α, 459. v. not.
- *ἔείρη, Il. ψ, 598. ἔείρηαι σιληπνῶν, guttae,
Il. ζ, 351.
- *ἔείρηεις, Il. ω, 419.
- *ἔείρχαστο, inclusi erant, Od. κ, 241.
- *ἔείσαστ', Od. ζ, 529. ἔείσατο ἀμφ', Il. κ,
177. ἔείσας, Il. μ, 464.
- *ἔείσαι κατ', Od. κ, 378. ἔείσο, Il. ζ, 354.
ἔείσθαι, Il. σ, 247. ψ, 204. ἔείσθην, Il.
η, 59. ἔείσω κατ', Il. ω, 522.
- *ἔείσγνυτ', Od. γ, 492. ἔείσυγμέναι, Il. σ,
276.
- *ἔζων, vivebant, Od. χ, 245.
- *ἔζῃ, Il. π, 753.
- *ἔζῃ, Il. κ, 225. etc.
- *ἔζει, Il. α, 48.
- *ἔζηνδαν, Od. γ, 143.
- *ἔζῃς, Il. α, 393.
- *ἔζς, pre ἥς, Il. π, 208.
- *ἔζσθαι, Il. χ, 453. ἔζῃς, Il. β, 366. Od. λ,
433.
- *ἔζάμβιον, Od. δ, 638.
- *ἔζάμβιον κομιζόμενος, frequenter curaba-
tur, Od. θ, 451.
- *ἔζεεν, Il. α, 483. ἔζει, Od. μ, 407.
- *ἔζειν, percussit, Il. φ, 491.
- *ἔζειράδεις, Od. π, 176. v. not. Clark.
- *ἔζειραι κυνάται, in Bacch. 4. πολλαί, H.

- in Ven. 229. *χρύσαι*, Il. τ, 382. *ἰείρας ἀπαλάς*, B. 204.
- *Ἐρείξει, colet, sc. *vineam*, Il. φ, 347. vid. not.
- *Ἐρείλγει, Od. ρ, 521. *Ἐρείλζει*, Il. ζ, 252. *Ἐρείλξει*, Il. ο, 255. *Ἐρείλχθης*, Od. κ, 526. *Ἐρείλχθιν*, Od. σ, 211.
- *Ἐρείλισκες, Il. ι, 482. *Ἐρείλισκε*, ib. 355.
- *Ἐρείλησθα, Il. α, 554. *Ἐρείλητον*, Il. δ, 546. *Ἐρείλῃσω*, Od. ρ, 225. *Ἐρείλῃσιστον*, Od. ρ, 516.
- *Ἐρείλαντῆρας, Od. β, 292.
- *Ἐρεν, Il. α, 114. γ, 128. etc.
- *Ἐρενύμισθα, *admirabamur*, Od. ι, 218. *ἔ-θησαντο*, Od. ρ, 17.
- **Ἐρηχ'*, Il. χ, 368. *Ἐρεμιν*, *posuimus*, Od. γ, 179.
- *Ἐρλασεν, Od. σ, 96.
- *Ἐρρε, Il. μ, 462. ο, 575. *Ἐρρε καθδ'* — Il. δ, 79.
- *Ἐρῶσθα, *acui*, *ᾤζυνα*, Od. ι, 527. v. not.
- *Ἐρῆνησον, Il. α, 722.
- *Ἐρείγκωσεν, *suggrunda munivit*, Od. ζ, 10.
- *Ἐρων *ἄλων*, *ventitans in vineam*, Il. ι, 556. *Ἐροντες ἱρδμκίνουσι*, *solent irritare*, Il. σ, 260.
- *Ἐρωήσσοντο, Od. ψ, 369.
- Εἰ*, *utinam*, Od. ρ, 515.
- Εἴ*, es, B. 15.
- Εἴα*, Il. η, 427. λ, 717. *εἴας*, Il. ε, 819. *εἴασα*, Od. κ, 166. *εἴασε*, Il. ρ, 12. *nus-riam per* σσ. *εἴασκον*, Il. ε, 802. *εἴασκε*, Il. ο, 408. *εἴασχ'*, Il. λ, 125.
- Εἴαμένῃ*, *loco irriguo*, Il. δ, 485.
- Εἴαθ' ἀμφὶ* — Il. ο, 10.
- Εἴανῃ*, Il. σ, 9.
- Εἴαρινῃ*, Il. β, 471. etc.
- Εἴαται*, Il. β, 157. etc. *εἴατο*, Il. γ, 149. etc.
- Εἴατο*, *erant*, Od. υ, 106.
- Εἴβεις κατὰ* — Il. π, 11. *εἴβει κατὰ* — Il. τ, 525. etc. *εἴβει*, Od. δ, 155.
- Εἴδ' ἄγε*, Il. ζ, 376. ρ, 18. etc.
- Εἰδαλίμας*, Od. ω, 278.
- Εἴδαρ ἀμβροτον*, H. in Ap. 127. *ἀνθινον*, Od. ι, 84.
- Εἰδείην*, Il. π, 75. *εἴδτε*, *videatis*, Il. ρ, 18. *εἴδεται*, *videtur*, Il. α, 228. *cernitur*, γ, 98. *εἰδόμενος*, *assimulatus*, Il. ε, 462. γ, 69. *εἰδομένη*, Il. β, 280. γ, 122. *εἴδοντο*, *videbant*, Il. π, 278. ρ, 724.
- Εἴδω*, Od. π, 256. *χάριν*, Il. ζ, 35. *εἴδῃ*, Il. α, 515. Od. α, 174. *εἴδῃ*, Il. ρ, 406. ο, 207. *εἴδῃσιν*, Il. α, 546. *εἴδοίμην*, Od. ζ, 257.
- Εἰ δῆ*, *siquidem*, *cum indicat*. Il. ζ, 150. ρ, 420.
- Εἰ δῆ* — *utinam*, *cum optat*. Od. ι, 456.
- Εἰδῶλον ἀμαυρόν*, Od. δ, 824.
- Εἴη*, *eat*, Od. ζ, 49.
- Εἴην*, *εἴξ*, Il. α, 227.
- Εἴθ'*, *utinam*, Il. δ, 513. etc. *εἴθι*, *cum optat*. Od. β, 35.
- Εἴθαρ*, Il. ε, 337. λ, 578.
- Εἰ καί*, *quamvis*, *cum indic.* Il. γ, 210. ε, 410. *cum optat*. Il. ρ, 159. 217.
- Εἴτε cede*, Il. ε, 548. σ, 520. *εἴτε μὴ χάρε-μης*, Il. δ, 500. *εἴκοι*, *ὑπὸ*, Od. σ, 375. *εἴκων πνίγη*, *victus paupertate*, Od. ζ, 157. σ, 158. χ, 288.
- Εἴκελος*, Od. υ, 88. *εἰκέλη*, Od. φ, 411.
- Εἰκοστάκις*, Il. ι, 379.
- Εἰκοσίμετρον*, Il. ψ, 264.
- Εἰκοσινῆρι* *ἄποινα*, Il. χ, 349.
- *Εἴκτον, Od. δ, 27. *εἴκτην*, Il. α, 104. *εἴκτο*, Il. ψ, 107. *εἰκῦα*, Il. γ, 386. ζ, 389.
- Εἰλαπί*, Od. α, 226. *εἰλαπίνη τεταλυῖη*, Od. λ, 414. *εἰλαπίναι*, Il. σ, 491.
- Εἰλασινάξων*, Il. ζ, 241. Od. ρ, 410.
- Εἰλασινάσης*, Il. ρ, 577.
- Εἴλαρ κύματος*, Od. ε, 257. *ῥῆν*, Il. η, 358. *ἄρρηκτον*, Il. ζ, 56.
- Εἰλάτινος*, Il. α, 454. *εἰλάτναι*, Od. τ, 38.
- Εἴλει*, Il. ρ, 215. Od. μ, 210. *εἴλειον*, Od. χ, 460.
- Εἰλείδυνα μογοσόκος*, Il. π, 187. *εἰλείδυνας*, Il. τ, 119. *εἰλείδυνος*, Od. τ, 188. *εἰλεί-δυνα μογοσόκοι*, Il. λ, 270.
- Εἰλεύντα θῆρας*, *venantem*, *agitantem*, *εἰ-λύντο*, *compellebantur*, Il. φ, 8. *εἰλεῦσι*, *cohibent*, Il. β, 294.
- Εἰλήλυσθα*, Il. ε, 204. *εἰληλάθει*, Il. δ, 420. *εἰλήλυσθμεν*, Il. ι, 49. Od. γ, 81. *εἰληλυ-θώς*, Od. τ, 28.
- Εἰλημμένῃ*, Il. ρ, 492. *pro* *εἰλημμένῃ*.
- Εἰλιπόδεσσι*, Il. ζ, 424.
- Εἰλήσσιθ'*, Il. μ, 49. *alii* *ἰλίσσιθ'*, in *Bacch.* s. *latron.* 40.
- Εἴλκεον*, Il. ρ, 595.
- Εἴλκυσι*, B. 229.
- Εἰλύσω καθ'*, Il. φ, 519. *εἰλύσται*, *operiun- tur*, Il. μ, 266. Od. υ, 552. *εἴλυντο*, Il. σ, 640. Od. ε, 403. *εἰλυμένοι*, Il. ε, 186. *εἰλυμένη*, Il. ρ, 492. *εἰλυμένοι*, Il. σ, 522.
- Εἰλοφάζει*, *cogit*, *contorquet*, Il. υ, 492.
- Εἰλυφῶν*, *idem*, Il. λ, 156.
- Εἴμα* *δαφνοῖνον*, Il. σ, 538. *εἴματα καθαρά*, Od. δ, 750. *κλυτὰ*, Od. ζ, 58. *λιπτὰ*, Il. χ, 510. *νέοπλυτα*, Od. ζ, 64. *ἀκηδία*, Od. ζ, 26. *ἀμβροτα*, Il. π, 670. *ἄργυρα*, H. in *Merc.* 250. *ἐξημοιβὰ*, Od. ρ, 249. *ἐσθήματα*, *ibid.* 366. *εὐποίητα*, Od. ι, 369. *θυάδεα*, Od. ε, 264. *κακὰ*, Od. λ, 190. *λυγρὰ*, Od. π, 257. *σιγαλόιντα*, Il. χ, 154. Od. ζ, 26. *σηλαυνία*, in *Lun.* 8. *ὑ-φαντὰ*, Od. ν, 218. *φίλα*, Il. β, 261. *φει-νικόιντα*, H. in *Merc.* 250. *χαρίεντα*, Il. ε, 905. *χρύσεια*, Il. σ, 517.

Εἶμην, Od. α, 197. in Variis Lect. sed hic editur ἰσμεν.

Εἶμιν, Il. ε, 875. η, 251. etc.

Εἰμίος, Il. α, 308. υ, 381. εἰμίνοι τεύχεα, Il. δ, 452. χαλαίνας, Od. α, 330. εἰμίνα χαλακῇ, ἀρατά, Il. α, 389.

Εἶν, praepos. cum dat. Il. β, 783. ε, 160. etc. εἶν, cum gen. per ellipsin casus proprii, Il. χ, 389. ω, 593. Od. λ, 210.

Εἰνάετες, Il. σ, 400. Od. γ, 118.

Εἰνάκεις, novies, Od. ξ, 250.

Εἰνάλη, Od. α, 478. εἰνάληαι, Od. ε, 67.

Εἰνάνυχες ἡνουν, per novem noctes, Il. ι, 466.

Εἰνατίεις, Il. χ, 403. εἰνατίων ἐνπέπλων, Il. ζ, 378. 383.

Εἴπατος, Il. β, 295.

Εἴπειον, recentem, H. in Merc. 442.

Εἴνεχ', Il. ω, 501.

Εἶνι, cum dat. Il. θ, 199. α, 150.

Εἰνδίοις, Il. π, 260.

Εἰνοσίφυλλον, Il. β, 652. 757.

Εἴξασκε, permisit alteri, Od. ι, 332. εἴξασα, Od. ι, 126. εἴξαν, cessere loco, honoris causa, Il. ω, 718. εἴξατι, viam date, ib. 716. εἴξει, cesserit dignitate, Il. ν, 321. πῶδισσι, fideret celeritate, Od. ζ, 221. χρῶς, cutis vulnerabilis esset, Il. χ, 321. εἴξαιαν, cederent hostes, Il. ν, 807. εἴξαι, remittere equo frena, Il. ψ, 327. εἴξας θυμῷ, indulgens animo, cupiditati, Il. ι, 110. εἴξαντες ὕβρι, praë insolentia, Od. ζ, 262.

Εἶο, genit. Il. δ, 400.

Εἰοικυῖαι, Il. σ, 418.

Εἴπισκε, Il. ε, 425. χ, 375. etc. εἴπτε, Il. δ, 509. εἴπησα, Il. υ, 250. Od. λ, 223. εἴπησι, Il. ζ, 479. η, 87.

Εἴποθιν, Il. ι, 380. σ, 322. εἴποθι, Od. μ, 96.

Εἴπως, Il. ν, 807. ζ, 163.

Εἰργάζετο, Od. γ, 455.

Εἴργασι, Il. ψ, 72. εἰργομένη, Il. ε, 571.

Εἴρειον, servitutem, Od. θ, 529.

Εἰρσίην, Od. λ, 639. εἰρσίης, Od. κ, 78. εἰρσίαι, H. in Ap. 52.

Εἰρίην, Il. μ, 434. εἴρια, Od. σ, 315.

Εἰροκόμω, Il. γ, 387.

Εἰρωμαι, interrogo, Il. α, 553. εἴρωαι, Il. κ, 416. α, 247. εἴρηναι, Od. α, 188. εἴρω, Od. α, 284. εἴρσθω, Od. ε, 571. εἴρωτο, Od. ι, 251. ε, 120. εἴροντο, Od. ι, 402. εἰρόμηνος, Il. η, 127. εἴρωμαι, Od. θ, 549. εἰρώμιστα, consulamus, Od. π, 402.

Εἰρήσεται, dicetur, Il. ψ, 795.

Εἰροπόκον, Od. ι, 443. εἰροπόκαις, Il. ε, 137.

Εἴρος ἰδομφίς, Od. δ, 135.

Εἴροπον, Od. μ, 395.

Εἰρύσσαι, tuentur, Il. α, 239. subductæ sunt, de navibus, Il. ζ, 75. με, insidiantur mihi, Od. π, 463. εἰρύατο, subductæ e-

rant, Il. ζ, 30. α, 654. εἴρυτο, custodiebat, Il. π, 542. ω, 499. Od. χ, 90. εἴρυντο, idem, Il. μ, 454. σ, 69. εἰρύμειδα, tue-mur, Il. φ, 588. εἰρυσάμην, extraxi, Od. κ, 165. εἰρύσαθ', servavit a perniciē, Il. υ, 93. εἰρύσατο, defendit a periculo, servavit, Il. δ, 186. εἰρύσσατο, destrinxit, Il. χ, 306. εἰρύσαιτο, scrutando intelligat, Il. θ, 143. φρεσὶν, taceat, celet, Od. π, 459. εἰρύσαισθι, serveti, Il. ε, 327. εἰρύσασθαι ἔπος, obedire dicto, Il. α, 216. εἰρύσονται, tuebuntur, Il. σ, 276.

Εἴρσαι, extraxit, Il. π, 863. εἴρσσει, traxit, Od. θ, 85. εἴρσσειν, pertraxit, Il. γ, 373.

Εἴρω, Od. β, 162. λ, 136.

Εἴρωτάς, Od. δ, 347.

Εἴς Ὀδυσῆα, ad Ulyssem, Od. χ, 479.

Εἴσατο, Il. β, 791. δ, 138. etc. εἴσαντο, Il. μ, 103. εἴσαιτο, Il. β, 215. εἴσάμηνος, Il. ν, 45. εἴσαμένη, Il. ε, 785. ε, 555. εἴσάμηνος, Il. ε, 555. cf. et ἔειπε.

Ἐἴσαι, Od. ι, 175. ζ, 271. φρένας εἴσας, de virtute ingenii, v. Ind. Not.

Εἴσαναβαίνοι, Il. θ, 291. εἴσανίβαινον, Il. σ, 68. εἴσαναβῆναι, Il. ε, 337. εἴσαναβῆσα, Il. β, 514. εἴσαναβασαι, Il. ω, 97.

Εἴσανάγχοι, Od. θ, 529.

Εἴσανῶν, Il. ω, 507.

Εἴσανῶν, Il. η, 423.

Εἴσαφίκασι, Il. ζ, 230. εἴσαφίκασι, Il. υ, 336. εἴσαφικέσθαι, Il. χ, 17. εἴσαφίκοιτο σφείας, ad ipsos veniebat, Od. ψ, 66.

Εἴσβανον, Od. ι, 105. 179.

Εἴται, Il. η, 226. κ, 88.

Εἴσιδον, Od. λ, 581. 592.

Εἴσιλασαν, Od. ν, 115.

Εἴσιλάνω, Od. κ, 83.

Εἴσιν, collocavit, Il. ι, 200. Od. σ, 102.

Εἴσινόησα, Od. λ, 571. 600.

Εἴσιπτατο, Il. φ, 494.

Εἴσερσαντες σπείος, in specum trahentes, Od. μ, 317.

Εἴσθαι, venies, Il. κ, 450. Od. τ, 69.

Εἴσιδε, Il. σ, 255. εἴσιδῆτην, Od. φ, 222. εἴσιδομεν, Od. ι, 148. εἴσιδῆιν, Il. π, 256. εἴς — ἴδθηθι, Il. σ, 147.

Εἴσιθμη λαπτή, introitus, Od. ζ, 264. vid. Interp. Hesych.

Ἐἴσκω, Il. γ, 197. ε, 181. Od. ζ, 152. ἴσκεις, Od. δ, 148. ἴσκει, Od. υ, 362.

Εἴσοιχνῦσι, Od. ι, 120. εἴσοιχνῦσαν, ingredientem, Od. ζ, 157.

Εἴσοκι, Il. γ, 409. η, 30. 291. etc.

Εἴσομαι, Il. θ, 532. ζ, 8. φ, 355. εἴσω αὐτως, Od. π, 315. εἴσεται, Il. α, 548. θ, 111. εἴσεσθαι, H. in Merc. 335.

Εἴσον, Od. η, 163.

Εἴσορώω, Od. θ, 341. εἴσορώων, Il. ι, 185. θ, 52. εἴσορώσθαι, Il. ζ, 345.

Εἴσῶτε, Od. τ, 144. ω, 133. εἴς ὅτι, Od. β, 99.

- Εἰσηκεί, Il. δ, 529. 567.
 Εἶω, cum genit. per ellipsin, accus. Il. ζ, 422. Od. 9, 290. χ, 425.
 Εἰσωπαὶ νεῶν ἰγένοντο, post naves recessere, Il. ο, 655.
 Εἶψ', dic, Od. ι, 279. π, 151.
 Εἶωθε, Il. ε, 766. εἰώθετε, ib. 205.
 Εἰῶμιν, Od. φ, 260. εἰῶσι, Il. λ, 549. εἶων, Il. σ, 448. Od. ι, 468.
 Ἐκάη, Od. μ, 15.
 Ἐκαθιν, Il. β, 456. ε, 791. etc.
 Ἐκαίνυτο, Od. γ, 282.
 Ἐκάκωσι, Il. λ, 689. ἐκἀκώσασι, Od. υ, 99.
 Ἐκαμνιν, Il. π, 106. ἔκαμον, Il. δ, 244. ἐκάμωτο, Od. ι, 150.
 Ἐκάπυσσε ἀπὸ — exspiravit, Il. χ, 467.
 Ἐκαρτύναντο, Il. λ, 215. μ, 415. π, 565.
 Ἐκασίρω, Od. η, 521. ἐκασάτω, Il. κ, 115.
 Ἐκάσσοι, Od. γ, 8.
 Ἐκάστερθε, Il. υ, 155.
 Ἐκατηβελίτας, Il. α, 75. H. in Apoll. 157.
 Ἐκατηβόλος, H. in Ap. 154. ἐκατηβόλι, Il. ο, 251.
 Ἐκατόγχιμον, Il. α, 402.
 Ἐκατόμβιοις, Il. β, 449. ἐκατόμβιον, Il. φ, 79.
 Ἐκατόμποδον, Il. ψ, 164.
 Ἐκατόπολιν, Il. β, 649.
 Ἐκατόμυλοι, Il. ι, 585.
 Ἐκάτονζυγος, Il. υ, 247.
 Ἐκβασις, exitus, Od. ε, 410.
 Ἐκβήσαντες, Od. ω, 500. ἔκβητ', Od. 9, 58. ἐκβῆτ', H. in Ap. 457.
 Ἐκγεγάσι, Il. δ, 41. ἐκγεγανῖα, Il. γ, 199.
 Ἐκγεγαῶσι, Il. φ, 185. ἐκγεγάνονται, H. in Ven. 198. ἐκγεγάμιν, Il. ε, 248. ἐκγεγάτην, Od. κ, 138.
 Ἐκγελάσας, Od. π, 554. σ, 55.
 Ἐκγονος, Il. ε, 815. Od. γ, 125.
 Ἐκδεον, Il. ψ, 121. ἐκδήσαι, Od. χ, 174. ἐκ — δήσας, Od. κ, 96.
 Ἐκδέρκεται, Il. ψ, 477.
 Ἐκδηλος, Il. ε, 2.
 Ἐκδιαβάντες, Il. κ, 198.
 Ἐκδικον, B. 96.
 Ἐκδοσι, Il. γ, 459.
 Ἐκδύμιν, Il. π, 99.
 Ἐκδυει, Od. α, 437.
 Ἐκίασσι, diffidit, Od. ε, 152. η, 250.
 Ἐκίδασσε, Il. ε, 88. ρ, 285. ἐκίδασθαι, Il. ο, 657.
 Ἐκισρον, Od. λ, 577. χ, 569. ἐκίσρετο, Od. β, 312.
 Ἐκίκατο, ornata erat, Il. β, 550. ε, 54. ν, 451.
 Ἐκικεύθι, Od. ι, 348. ἐκιδεν, Od. ψ, 50.
 Ἐκίκλιτο, Il. ζ, 66. 110.
 Ἐκικλιτο, Il. ε, 356.
 Ἐκίλισσάμιν, appulimus, Od. ι, 546. λ, 20. μ, 5.
 Ἐκισρὶν ἀπὸ — Il. ν, 546.
 Ἐκερτόμεον, Od. β, 325.
 Ἐκυθάνον, Il. γ, 455.
 Ἐκέχυντο, Od. τ, 559.
 Ἐκηρα, Il. 9, 240. ἔκρον, Od. ι, 555. ἔκρη, Il. λ, 774. ω, 54. etc.
 Ἐκηβολίαι, Il. ε, 54.
 Ἐκηβόλος, Il. α, 96. 110.
 Ἐκηδε, violabat, vulnerabat, Il. ε, 404. vid. κῆδω.
 Ἐκ — ἦϊον, Od. ψ, 370. ἐκ — ἦϊχθη, Il. γ, 567.
 Ἐκηλος, Il. ι, 576. ο, 194.
 Ἐκησι, cum genit. Od. ο, 318. σ, 86.
 Ἐκθανον γίλα, Od. σ, 99.
 Ἐκθεῖσαι, Od. ψ, 179.
 Ἐκθίσφατα, oracula, Il. ε, 64.
 Ἐκθορε, Il. π, 427. ἔκθορον in Bacch. 9.
 Ἐκθρώσκει, Il. κ, 95.
 Ἐκθίνατο, Il. 9, 1. ω, 695.
 Ἐκει, Od. ο, 147. ἔκινον, 3 pers. Il. μ, 158.
 Ἐκίνηδεν φάλαγγες, Il. π, 280.
 Ἐκίρνα, Od. η, 182. κ, 556.
 Ἐκίχανι, reperit, deprehendit, Il. γ, 583. Od. α, 257. assecutus est, Il. ε, 554. ρ, 189.
 Ἐκίχην, reperit, Od. γ, 169.
 Ἐκίχημεν, perfecimus, a κίχημι, Od. π, 579.
 Ἐκκαδικάδωρα, Il. σ, 109.
 Ἐκ — καλυψάμενοι, Od. κ, 179.
 Ἐκκατίπαλτο, desiliit, Il. τ, 551.
 Ἐκκατιδών, Il. δ, 508.
 Ἐκ — κίεν, Od. ω, 490.
 Ἐκκόμμοι, Il. ε, 559.
 Ἐκλαγιν, vetus et vitiosa lectio, in Pan. 14.
 Ἐκλαγῆαν, Il. α, 46.
 Ἐκλάθειτο, Od. κ, 557.
 Ἐκλάσθη, Il. λ, 585. B. 258.
 Ἐκλέλαδον, Il. β, 600. ἐκλελαθῆσα, H. in Ven. 40. ἐκλελαθίσθαι, Il. ζ, 285. ἐκλελάθειτο, Od. γ, 224. ἐκλελάθειντ', Od. χ, 444.
 Ἐκλήϊσι, H. in Ap. 6. ἐκλήϊσεν, Od. ω, 164.
 Ἐκλησιν, oblivionem, Od. ω, 484.
 Ἐκλιν', Od. χ, 121. ἐκλίδη, Od. τ, 471. ἐκλίνθη, Il. γ, 560.
 Ἐκλύζεται, B. 75. ἐκλύσθη, Il. ζ, 592.
 Ἐκλύσσομαι, liberabo, cum genit. Od. κ, 286.
 Ἐκμολιν, exiit, Il. λ, 603.
 Ἐκμυζήσας, cum exsuxisset, Il. δ, 218.
 Ἐκ — νάει, Od. ζ, 292.
 Ἐκνοσήσαντι, Il. ρ, 207. χ, 444. ἐκνοσήσαντες, Il. ε, 157.
 Ἐκομήσαντο, Il. ι, 709. ἐκομήθημεν, Od. ι, 559. κ, 186.
 Ἐκολῶα, vociferabatur impudenter, Il. β, 875.
 Ἐκόμοι, Od. μ, 450.

- Ἐόμιξι, Od. ς, 113. ἐόμισι, tulit, Il. β, 185. ἐόμισι, idem ν, 579.
- Ἐόμισι, pulvere fœdavit, Il. φ, 407. B. 204.
- Ἐοσάδην, fessa sum, B. 188.
- Ἐορέσσατο, Il. λ, 87. 561. ἐορέσθην, Od. δ, 541.
- Ἐόσμιον, Il. ξ, 579. ἐόσμι, Od. η, 15. ἐόσμι, Il. ξ, 588.
- Ἐπαγλος, Il. φ, 452. ἔπαγλ', neutr. Il. γ, 415. ε, 425. ἔπαγλον, adverb. Il. ν, 415. 445. ἐπαγλότατ', Vocativ. Il. α, 146. etc.
- Ἐπάγλας, Il. α, 268. β, 223.
- Ἐπιαιφάσσειν, irruere, Il. ε, 803.
- Ἐπαλᾷ, exiliit, c. vulnere sc. pro ἕξιπέ-παλτα, Il. υ, 485.
- Ἐπειμπε, Il. φ, 598. ἐπέμψασθε, Od. υ, 361. ἐπέμψεις, Il. ω, 681.
- Ἐπισταταγμένος φρένας, excors, Od. σ, 326.
- Ἐπίεπται, epota sunt, Od. χ, 56.
- Ἐπειράω, Od. ι, 323. ἐπειρώσι, Od. η, 55. ς, 561.
- Ἐπέρσασ', Il. α, 164. ἐπέρσει, Il. σ, 285. φ, 510. ἐπέρσειν, Il. ς, 407. ἐπέρσαι, Il. α, 19. β, 153. ο, 216. ἐπέρσαντ', accus. Il. β, 115. 288. ἐπέρσαντα, Il. σ, 527. ἐπέρσαντες, Il. φ, 453.
- Ἐπεισον, Il. λ, 179. ἐπείσειν, Il. ψ, 467.
- Ἐπειύσαι, Il. υ, 129.
- Ἐκ — πίφαται αἰὼν, vita ablata est Il. τ, 29.
- Ἐπειφυνίαι, Il. λ, 40.
- Ἐπειν, Od. ι, 361. ἔπειον, 1 pers. sing. Od. κ, 518. ἔπειον, 3 pers. ib. 257.
- Ἐπλήεις, plenos, H. in Merc. 248.
- Ἐκ — πλῆσσαι, Od. σ, 250. ἐκπλήγη, Il. ν, 594. τ, 403. ἐκπληγην, percussi sunt, Il. σ, 225. ἐκπληγίντες, in Bacch. 50.
- Ἐκποτνόνται Διὶς, de cœlo devolant, de nivibus, Il. τ, 557.
- Ἐκπρεπὲς, in Lun. 16. ἐκπρέπ', Il. β, 483.
- Ἐκπροκαλεισάμεν, Od. β, 400.
- Ἐκπρολιπόντες, Od. ς, 515.
- Ἐκραίαιν, Il. ε, 508. ἐκρήνην, H. in Ven. 233.
- Ἐκρίνω, Il. ο, 18. 21.
- Ἐκσασαμένω, Il. η, 255.
- Ἐκταδὴν, amplam, epith. Iænae, Il. κ, 134.
- Ἐκταμ', Il. λ, 828. ἔκταμεν, Od. ι, 320. ἔκτάμεν, Il. λ, 515.
- Ἐκτιαν, Od. μ, 379. ἔκταν, Il. κ, 526. ἔκταν', Il. σ, 456. Od. χ, 50. ἔκτανε, Il. β, 701. ἔκτα, Il. ζ, 205. μ, 46. ἔκτινον, Od. ξ, 265.
- Ἐκτανύσαι, Il. λ, 845. ω, 18.
- Ἐκτιάτσει, H. in Merc. 519.
- Ἐκτελίει, Od. λ, 279. ἐκτελίωμεν, Od. φ, 135. 268. ἐκτελίειν, Od. κ, 27. ἐκτελίεσθαι, Il. η, 555. μ, 217. ἐκτελίεσαι, Od. χ, 5. ἑλᾶδε, Od. ψ, 54.
- Ἐκτῆσω, Od. ω, 192. ἐκτῆσθαι, Il. ι, 402.
- Ἐκτοδεν, Od. α, 132. ἐκτοδι, Il. ο, 591.
- Ἐκτός, cum genit. Il. κ, 151. etc. absolute, Il. δ, 151. ω, 650.
- Ἐκτοσε, Od. ξ, 277.
- Ἐκτοσθι, Il. κ, 263. ἔκτοσθιν, Il. η, 541.
- Ἐκτυπε, tonabat, Il. ς, 75. ο, 577.
- Ἐκύνανον, Il. υ, 42.
- Ἐκύει, Il. τ, 117.
- Ἐκύκα, (ιν) miscibat, Od. κ, 235. ἐκυκῆ-σθαι, turbati sunt, scil. ordines in prælio, Il. σ, 229.
- Ἐκυλίδετο, Il. ξ, 411.
- Ἐκυρε φίλει, Il. γ, 172. ἐκυρῇ, Il. ω, 770.
- Ἐκυσ', osculabatur, Od. ψ, 208. ἔκυσσε, Il. ς, 571.
- Ἐκφάνει, Il. τ, 104.
- Ἐκφάσθαι, proloqui, Od. κ, 246.
- Ἐκφερ', Il. ψ, 259. 759. ἔκφερον, Od. ς, 469. ἐκφερέμεν, Il. ε, 234. ἐκ — φέρεται, Od. ο, 19.
- Ἐκφύγειν, Il. χ, 200. ἐκφύγομεν, Od. μ, 212. ἐκφυγίην, Il. φ, 66.
- Ἐκφύρον, Od. χ, 451. ἐκφύροντο, Il. τ, 560.
- Ἐκχυτο, Od. τ, 504. ἔκχυτο, B. 242. ἐκχύμνοι, Od. ς, 515.
- Ἐκώνων, 1 pers. sing. Od. τ, 541. 5 pers. plur. Od. δ, 259. ἐκώνυ, Il. τ, 284.
- Ἐλ', cepit, Il. ε, 50. ζ, 38.
- Ἐλάαν, Il. ε, 566. ς, 45. etc. ἑλάαν, pro ἑλαίων, H. in Merc. 542.
- Ἐλάγχχανον, Od. υ, 282. ἑλαχε, Il. ψ, 554.
- Ἐλάξτε, Il. ε, 571. ἑλάξτε, idem, H. in Merc. 516.
- Ἐλαῖν πανύφυλλος, Od. ν, 102. 346. ἑλαῖν τηλεδόωσι, Od. η, 116. λ, 589.
- Ἐλαῖνον, Od. ι, 320.
- Ἐλαῖνον, Od. ε, 236.
- Ἐλαιον εὐώδες, Od. β, 359. ὑγρόν, Il. ψ, 281. ἑλαῖω ῥόδοεντι, Il. ψ, 186.
- Ἐλάμπτε, Il. υ, 156. ἀμφί, Il. χ, 134.
- Ἐλασ', Il. ε, 80. ἑλάσαι, Od. υ, 51. ἑλα-σάστο, Il. κ, 537. ἑλάσαι, Il. τ, 423. ἑλάσασιν, Il. β, 199. ἑλάσαι, Il. ν, 607. 647. ἑλασσάμενος, Od. δ, 637.
- Ἐλάσσειν, idem quod ἑλαυνον.
- Ἐλάττη, Od. ε, 259. ἑλάττη περιμήκετον, Il. ξ, 287. ἑλάται, H. in Ven. 265. ἑλάττησι ὑψέησ', Il. η, 5. ἑλάττησιν ἕϊ-σῆς, Od. μ, 172. ἑλάττησιν ὑψηλῆσι, Il. ε, 560.
- Ἐλατῆρ ἀγαθός, H. in Ap. 232. ἑλατῆρες, Il. ψ, 369.
- Ἐλαύνον, Il. α, 575. ἑλαυνίμεν, Il. ε, 327. λ, 274.
- Ἐλαφθβόλος, Il. σ, 319.
- Ἐλάφιο κραδίην, Il. α, 225. ταχέης, Il. ς, 248. ἑλαφον κραδόν, Il. γ, 24. μέ-

- γαν, Od. κ, 158. ὑψικρεον, Od. κ, 158.
 ἑλκφοισι ὠκείης, Od. ζ, 104. φυζαν-
 κῆς, Il. ν, 102. ἐλάφης ἀγροτίδας, Il. φ,
 486.
 Ἐλαφρότερος, Il. χ, 287. ἐλαφρότατος, Od.
 ν, 87. πειτηνῶν, Il. χ, 139. ἐλαφροτάτην,
 de vento, Il. τ, 416.
 Ἐλδεαι, Od. ψ, 6. ἑλδεται, Il. ε, 481. ἐλ-
 δόμεναι, Il. ψ, 122.
 Ἐλε, Il. π, 197. ε, 37. 75. χιρὸς, Il. η,
 108. ἐλέτην, Il. ε, 576. η, 8. ἔλευ, Il. ν,
 294. ἔλεθ', 3 pers. aor. Od. μ, 246.
 Ἐλαίρει, Il. β, 27. 64. ἐλαίρις, Il. ζ, 431.
 ε, 302. ἐλαίρεσκον, Il. α, 25.
 Ἐλεγμην, delectus eram. Od. ι, 355.
 Ἐλίγχι' κακ', Il. β, 235. ἐλίγχεα, Il. ω,
 260. ἐλεγχίεις, Il. δ, 242. ω, 239.
 Ἐλίγχιαι, dedecorat, Od. φ, 424. ἐλίγχες,
 Il. ι, 518.
 Ἐλεγχίην, Il. ψ, 342. ἐλεγχίην, Il. χ,
 100.
 Ἐλίγχιος, fœdissimus, Il. δ, 171. ἐλέγ-
 χισι, Od. κ, 72.
 Ἐλίγχος, probrum, Il. λ, 514.
 Ἐλείν, Il. ο, 558. χ, 142.
 Ἐλεινὸς, Od. τ, 253. ἐλεινὸν, Il. φ, 273.
 ἐλεινῶ, Il. β, 214. ἐλεινότερος, Il. ω,
 504. ἐλεινοτάτω, Od. θ, 530.
 Ἐλήμων, Od. ε, 591.
 Ἐλεητὺς, Od. ρ, 451. ἐλεητὺν, Od. ξ, 82.
 Ἐλεψθην, H. in Merc. 195.
 Ἐλεπτο, Od. τ, 50.
 Ἐλελιζέτ', Il. θ, 199. ἐλελιζεν, Il. α, 530.
 ἐλελιζέτ', in Pallad. 9. ἐλελιζάμενος, Il.
 β, 316. ἐλελιχθην, Il. ζ, 109. ἐλελιχ-
 θησαν, Il. ε, 497. ρ, 343.
 Ἐέλικτα, Il. λ, 39. ν, 558. ἐλιγμένως, H.
 in Merc. 306. ἐλιχθέντων, Il. μ, 74.
 Ἐέλιυντο, Od. χ, 186.
 Ἐέλιζατο, cubuit, Il. ι, 662. Od. δ, 305.
 Ἐέλιζεν κατὰ, — Od. λ, 150.
 Ἐεῶθρεπτον, palustre, Il. β, 776.
 Ἐεοῖσιν, Il. ι, 215. Od. ξ, 452.
 Ἐεον ἀπώλεσιν, Il. ω, 44.
 Ἐεος μεγάλοιο, paludis magnæ, Il. δ,
 485.
 Ἐεσκον, Od. ξ, 220. ἔεσκε, Il. ω, 752.
 Ἐεσῆ, Il. ι, 409.
 Ἐεφαίρονται, decipiunt, Od. τ, 565. ἐλι-
 φηράμενος, Il. ψ, 388.
 Ἐέχθην, delectus sum, Il. γ, 188.
 Ἐέψι περι, Il. α, 236.
 Ἐηθον, latebam, Od. τ, 151. ἔηθε, Od.
 β, 106. ω, 140. ἐηθόμεν, Od. μ, 17. ἐηθ-
 εστο, Il. ε, 519.
 Ἐήλασαι, Il. π, 518. ἐήλατο, Il. δ, 135.
 κ, 153. ἐηλιδάτ', Od. η, 86. alii, ἐρη-
 εῖδαν, vid. not.
 Ἐηλωδῶς, Il. ο, 81.
 Ἐηνη, Il. η, 71. ἔηται, Il. π, 650. φ,
 112.
 Ἐησάθη, Il. ο, 543. ν. λάξ.
 Ἐλίγανον, clare pronunciarunt, de præ-
 conibus, Il. λ, 684.
 Ἐλικες, epith. boum a varis cornibus,
 Od. μ, 355. ἔλιζεν, Il. μ, 293. ἔλικας,
 Il. ι, 462. σ, 524. armillas γυμπατάς,
 Il. ο, 401. H. in Ven. 164. ἐπιγυγάμ-
 τας, ib. 87.
 Ἐλικοβλήφαρι, in Ven. sec. 19.
 Ἐλίκωπτες, nigris oculis insignes, Il. α,
 389. γ, 190. ω, 402. ἐλίκωπας, Il. γ,
 254. π, 569. ρ, 274.
 Ἐλικώπιδά κέρην, Il. α, 98.
 Ἐλίξιν, ν. ἔλικις.
 Ἐλίσσμεν, Il. ψ, 309. ἐλίξας, Il. ψ, 466.
 ἐλίσσεται ἐπὶ — Il. ψ, 520. ἐλίσσετο, Il.
 α, 15. 374. etc. ἐλίσσονθ', Il. ι, 581. ἐλίσ-
 σοντο, ib. 570. ἐλιζάμενος, Il. μ, 408. vid.
 supra ἐλίσκτο.
 Ἐλιτάνειν, Od. η, 145. ἐλιτάνισσα, Od. κ,
 481. edd. vetl. quædam, nostra ἐλιτάν-
 νισσα.
 Ἐλκον, 3 plur. Il. χ, 465. ω, 524. ἐλκί-
 μιν, Il. β, 152. 165. ἐλκόμεναι, Il. κ,
 353. ἔλκεο, Il. α, 210. ἐλκομένων, Il.
 ζ, 100. ἐλκυθείσας, Il. χ, 62. ν. Var.
 Lect.
 Ἐλκεσιπέπλως, Il. ζ, 442.
 Ἐλεγχίτῶνες, Il. ν, 685.
 Ἐλκηδροῖο, Il. ζ, 465.
 Ἐλκος καρτερόν, Il. π, 187. κ, 187. κ, 187.
 525. ἔλκος ἀργαλίοιο, Il. λ, 811. ἔλκω
 κακῶ, Il. β, 723. λυγρῶ, Il. ο, 393. ἔλ-
 κια λυγρὰ, Il. τ, 49.
 Ἐλκυτάζων, Il. ψ, 187. ω, 21.
 Ἐλλαβε, Il. ε, 85. ἐλλάβετ', Od. ε, 325.
 Ἐλλεδανοῖσι, vincula fascium, mergitum,
 Il. σ, 553.
 Ἐλλισάμην, Od. λ, 35. ν, 273.
 Ἐλλιστάνει, Il. χ, 414. ἐλλιστάνισσα, Od. κ,
 481.
 Ἐλλον, hinnulum, ποικίλον, Od. τ, 228.
 Ἐλόειν, laveram, Od. δ, 252.
 Ἐλον, Il. ε, 127. occidi, λ, 737. δδᾶξ ὕδας,
 ib. 748. ζῶνς, Il. φ, 102. prehensis
 manibus cohibuere, 3 pers. plur. Il. η,
 106. κῦδος, tulere, Il. ρ, 321. ἔγχρσι,
 interfecere, ibid. 276. καδδ' ἔλον ἱσόν,
 Od. ο, 495. ἔλομι, opp. ἀλόιην, capiam,
 vel etiam occidam, Il. γ, 253. ἔλοις,
 interfeceris, Il. ι, 304. ἔλοι πόλιν, Il. β,
 12. hostem in pugna, κ, 206. σπῶδες,
 Od. δ, 596. ὕπνος, Od. τ, 511. ἔλοιν,
 Il. ο, 71. νῆας, ibid. 476. ἐλοῖατο δαῖ-
 τα, Od. ν, 117. ἐλοῖμην δῶρα, acciperem
 dona, Od. ω, 533. ἔλοιο θῆον, quæstum
 faciat e mercibus, Od. ξ, 297. ἀπὸ —
 Il. ε, 317. ἐλοίμεθα, deligeremus, Il. β,
 127. πρῶτον, ante omnia optaremus,
 Od. σ, 149. ἐλόμην ἄπ' — Il. θ, 108.
 ἐλοίμεθα δόρπον, Il. λ, 729. ἔλοντο ὕπνῳ

- δῶρον, Il. η, 482. μετὰ χερσίν, Od. θ, 372. μυρί, Od. ο, 366.
- *Ελος, Il. υ, 221. Od. ζ, 474.
- *Ελόχευσι, H. in Merc. 250.
- *Ελώωσι, Il. ν, 315. Od. η, 319.
- *Ελπι, sperare jubet, Od. β, 91.
- *Ελπομαι, Il. η, 199. 355. ἐλπη, putas, Od. ζ, 297. ἐλπαι, Il. ι, 40. ἐλπεται, ibid. 171. ἐλπει, Il. υ, 201. 432. ἐλπειτο, Il. κ, 555. ο, 288.
- *Ελπίδος, Od. π, 101. τ, 84. non amplius.
- *Ελπωρή, Od. β, 280. ζ, 314.
- *Ελσαν pro ἔλασαν, Il. λ, 413. ἔλσαι, Il. α, 409. σ, 294. φ, 225. ἔλσας, Od. ι, 152.
- *Ελυσά γνάτα, Il. χ, 355. πατρί, reddidi pro pecunia captum, Il. ω, 593. ἔλυσ' ἀγορὴν, dimisit concionem, Il. β, 808. ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ἵππους, Il. σ, 24. κακότητος, liberarunt, Od. ι, 597. ἐλύσα, redemisti captivum, Il. ω, 685. ἐλύσατο κερσόν, sibi solvit, Il. ζ, 214. redemit, Il. φ, 42.
- *Ελύσθη, Il. φ, 593. ἔλυσθεις, provolutus, Il. ω, 510. Od. ι, 433.
- *Ελχ', Il. μ, 398. ρ, 126.
- *Ελωμαι ὄρκον, cum dat. exigam iurandum ab iis, Il. χ, 119.
- *Ελώντα, abigentem, H. in Merc. 355.
- *Ελωρ, Il. ι, 488. 684. ἔλωρα, Il. σ, 95.
- *Ελώρια, Il. α, 4.
- *Εμαίετ', ἐπ' — Il. θ, 592.
- *Εμάραν, H. in Merc. 140. ἐμαραίνεται, Il. ψ, 228. ἐμαράνθη, Il. ι, 212.
- *Εμάρανα, Od. χ, 228. ἐμάρνατο, Il. μ, 40. ἐμαράνμεθ', Od. ω, 41. ἐμαράσθην, Il. η, 501. ρ, 382.
- *Εμαρπτει, Il. ζ, 346. φ, 489.
- *Εμάτησε, aberravit ictu, nihil egit, Il. π, 474.
- *Εμάχοντο μάχην, Il. μ, 175. ο, 414. 675.
- *Εμβαδὸν ἕξισθαι, pedibus, Il. ο, 505.
- *Εμβαινον, Il. β, 619.
- *Εμβάλειν, Il. ω, 645. Od. δ, 298. ἐμβάλλω φύξιν θυμῷ, Il. κ, 447. μῆτιν, Il. ψ, 313.
- *Εμβασίλει, Il. β, 572. Od. ο, 412.
- *Εμβίβασαν, Il. β, 720. ἐμβιβανῖα, Il. ω, 81. ἐμβιβαῶτα, Il. ι, 199. ἐμβη, Od. δ, 656. λ, 276. ἐμβητον, Il. ψ, 403. ἐμβήη, Il. π, 94.
- *Εμβοίμειται, Il. ο, 627.
- *Εμβρου, Od. ι, 245. 309.
- *Εμίθει, Il. α, 525. β, 26. 65: ἐτ.
- *Εμνινα καὶ ἔτλην, Od. κ, 55. ἔμνινας ἐμὸν ἔγχος, Il. ζ, 126. ἐμίναμιν, expectavimus, cum accus. Od. ι, 151.
- *Εμιλιν, Od. π, 465.
- *Εμιλλον τελέσθαι, Od. β, 156. ἀξέμενα ψ, 221.
- *Εμιν, Il. δ, 299. 319. etc. ἔμιναι, Il. γ, 40. 42. ι, 602. etc.
- *Εμίο, Il. κ, 124. ἐμίο, Il. α, 174. 259. ἐμῖν, Il. α, 88. etc.
- *Εμίω, vomens, Il. ο, 11.
- *Εμῆδετο, H. in Merc. 46. ἐμῆσατο, Il. ζ, 157.
- *Εμήνι, Il. α, 247.
- *Εμητίσαντο, Od. μ, 375.
- *Εμίγη φιλόστητι, Il. γ, 445. ἐμίγης ἦν [ἐν-νῆ] Il. ο, 35. ἐμίγη, cum dat. pers. Od. η, 61. ἐμικτο ἐνῆ, Od. α, 453.
- *Εμίμη, Il. θ, 80. ἐμίμωμεν, Od. π, 368.
- *Εμισγον, Od. α, 110. ἐμισγετο, Od. ο, 429. ἐμισγόμεθ', Od. α, 209. ἐμισγέσθην φιλόστητι, Il. ζ, 295. ἐμισγίσκοτο, Od. υ, 7.
- *Εμμαδες, Od. σ, 361. ἔμμαθεν, Od. ρ, 226.
- *Εμμασις, Il. ι, 856. Od. ζ, 485.
- *Εμμιμαῶς, Il. ι, 142. 330. ἐμμιμαῶτε, Il. ρ, 735. 746. ἐμμιμαῶτες, Il. ν, 785.
- *Εμμενῆς, constanter, Il. κ, 361. 364.
- *Εμμορε, particeps, Il. α, 278. ο, 189. ἔμμοροι τιμῆς, compotes, nacti, Od. θ, 480.
- *Εμνησας, admonuisti, Od. γ, 103. ἐμνήσατο σίτη, cibum cepit, Il. ω, 602.
- *Εμνῶντο, H. in Ven. 24. ἐμνώνοντο, Il. β, 686. π, 697.
- *Εμόγησα, Il. α, 162. ι, 488. etc.
- *Εμόχλειον, Il. μ, 259.
- *Εμπαζομαι, Il. π, 50. ἐμπάζειαι ἰκίτας, Od. π, 422. ἐμπάζιο, μύθων ἐμῶν, obedi, Od. α, 271. ἐμπάζετο, Od. ι, 553.
- *Εμπαιος, peritus, Od. φ, 400. ἔμπαιον, Od. υ, 379.
- *Εμπιδος βίη, Il. δ, 514. φυλακῇ, Il. θ, 521. νόος, Il. λ, 812. χερσὶς, Il. τ, 53. κομίδῃ, Od. θ, 453.
- *Εμπίδα γίβρα, certa, Il. ι, 335. σήματα, Il. ψ, 206.
- *Εμπτείραντες σπλάγχχνα, cum verubus fixissent, Il. β, 426.
- *Εμπιλάσιν, accedere, H. in Merc. 520.
- *Εμπισον ἐνῆ, cum genit. concubui cum, H. in Ven. 200. ἐμπιστε, Il. δ, 108. 217.
- *Εμπιφύασι, innascuntur, Il. θ, 84. ἐμπιφυῖα, inhærens. c. genibus, amplexa genua, Il. α, 513.
- *Εμπης, tamen, Il. α, 562. β, 297. quam, ζ, 1. certe, Od. σ, 353. v. not. τ, 37.
- *Εμπίσταται, in Terram s. Matr. omn. 10. ἐμπίστηθη, Il. φ, 311.
- *Εμπλήιν, Od. σ, 118. υ, 26. χ, 3. vid. V. Lect.
- *Εμπλήγη, temere, Od. υ, 132.
- *Εμπλην, prope, Il. β, 526.
- *Εμπλησον, Od. β, 353. ἐμπλήσαντες, Od.

- σ, 45. ἐμπλήστω, II. χ, 312. ἐμπλησάμενος, II. χ, 504. ἐμπλησόμεν, Od. κ, 573. ἐμπλήτω, II. φ, 607. ἐμπληντο, Od. ρ, 16.
- Ἐμπνεῖοντι, II. ρ, 502. ἔμπνευσε, II. κ, 482. ζ, 262. ἐμπνεύσῃσι, II. α, 60.
- Ἐμποίησαν, B. 183. cf. ἐνεποίουν.
- Ἐμπολόνωντο, emebant, Od. α, 455.
- Ἐμπορος, Od. β, 319.
- Ἐμπρήσειν, II. ι, 242.
- Ἐμπυριβήσῃν τρίπαδα, II. ψ, 702.
- Ἐμφορέοντο κύμασι, ferebantur, Od. μ, 419. ζ, 309.
- Ἐμφυλον, Od. α, 275.
- Ἐν pro ἐντι, II. ε, 740. sq. etc.
- Ἐν absolute, II. α, 311. ε, 750. η, 441. etc.
- Ἐναϊον, II. β, 522. 593. 615. etc.
- Ἐναίρω, II. ρ, 296. ἔναιρει, II. κ, 481. ἐναίρειν, II. ν, 485. ἐναίριμεν, II. ζ, 229. ἐναίρειο, Od. τ, 265.
- Ἐναίσιμοι, II. ζ, 521. Od. ε, 190. ἐναίσιμοι φρένες, bona mens, II. ω, 40. justi, Od. ρ, 363. ἐναίσιμα σήματα, fausta, II. β, 353. δῶρα, justa debita, II. ω, 425. μυθήσασθαι, interpretari signa Deorum.
- Ἐναίσιμον ἥλθον, justo tempore, II. ζ, 519. ἐνόησε, recte reputavit, Od. β, 122.
- Ἐναλίγκιος, II. ν, 242. ζ, 290. etc.
- Ἐναλον πέλιν, maritimum, H. in Ap. 180.
- Ἐνάμελγεν, Od. ι, 225.
- Ἐναντα, contra, II. υ, 67.
- Ἐναντίβιον, II. ρ, 168. 255.
- Ἐναξέ, ingressit, Od. φ, 122.
- Ἐναρα, II. ν, 268. βορσόντα, II. ζ, 480.
- Ἐναργής, Od. γ, 420. ἐναργής, Od. δ, 841. ἐναργής, II. ι, 131.
- Ἐναρηρός, Od. ε, 256.
- Ἐνάριζον, II. ι, 526. ἐνάριζε, II. ε, 155. 844. ἐναρίζων, II. φ, 224. ἐνάριζα, II. ρ, 187. ἐναρίζοι, II. α, 191.
- Ἐναρίθμος, II. β, 202.
- Ἐνασσαν νηὸν, H. in Apoll. 298. cf. νάσσα.
- Ἐνάτι, II. β, 313. 327.
- Ἐναυλος, torrens, II. φ, 283. ἐναυλοι ὑλήεντες, in Matr. D. 5. ἐναύλης, fossas s. fluvios, II. π, 71. fluvii vel rivi, φ, 312. σκυδόντας, recessus, H. in Ven. 74. 124.
- Ἐνδείζομαι, II. τ, 84.
- Ἐνδικάπηχυν, II. ρ, 494.
- Ἐνδίζια σήματα, II. α, 597.
- Ἐνδιάονται, versantur, in Lun. 6.
- Ἐνδίσαν, persequabantur, II. σ, 584.
- Ἐνδῖναν, al. ἐνδῖνα, II. ψ, 814. v. not.
- Ἐνδιος, Od. δ, 450. ἐνδιοι, II. λ, 725.
- Ἐνδέσθησα, Od. μ, 443. ἐνδέσθησι, Od. ο, 478. ἐνδέσθησαν, II. λ, 47.
- Ἐνδικαίως, benigne, II. ψ, 90. ω, 158. 187. 438. etc.
- Ἐνδυε, II. β, 42.
- Ἐν — δύοντα τείχεσσι, Od. α, 495.
- Ἐνδύσαι ἀκοντισὺν, subires pugnam, II. ψ, 622. ἐνδύσα, II. ε, 756.
- Ἐνέδησε, II. β, 111. ι, 18.
- Ἐνέηκε, II. κ, 89.
- Ἐνένη, Od. ι, 164.
- Ἐνείη, II. β, 490.
- Ἐνείκα, II. ζ, 258. ἐνείκοι, II. σ, 147. ἐνέικη, Od. β, 329. ἐνεϊκίμεν, II. τ, 194. ἐνείκαμεν, Od. ω, 43. ἐνείκαη, II. ι, 306. ἐνείκαι, II. σ, 334.
- Ἐνείσα, injiciens, Od. ν, 387.
- Ἐνέκρουσε, Od. ε, 488.
- Ἐνέκυρσε, II. ν, 145.
- Ἐνέλειπεν, H. in Ap. 215.
- Ἐνεμέσσα, II. ν, 16. 353.
- Ἐνεμον μοίρας, Od. ρ, 470. ἐνέμοντο, habitabant, II. β, 496. 499. etc.
- Ἐνέπωπε, objurgabat, II. π, 626. Od. σ, 320. etc.
- Ἐνίσπεν, II. α, 546. 552. ψ, 473. sed vid. ad h. l. in Addend.
- Ἐνόντα, H. in Ap. 266.
- Ἐνέσπασσεν, intexebat, II. γ, 126.
- Ἐνέπνευσε, Od. τ, 158.
- Ἐνέπλησθεν, II. π, 348.
- Ἐνεποίουν, II. η, 438.
- Ἐνέπωμι, Od. ρ, 561. ἐνέπων, H. in Merc. 432.
- Ἐνέπρηθον, II. ι, 585. ἐνέπρησεν, II. χ, 374.
- Ἐνέρεισαν ὀφθαλμῷ, infixere, Od. ι, 385.
- Ἐνερθ', αἶδεια, II. ρ, 16.
- Ἐνέρτερος, II. ε, 598.
- Ἐνέραν, II. υ, 61. ἐνέροισιν, inferis, II. α, 188.
- Ἐνεσαν, II. ζ, 244. Od. φ, 12.
- Ἐνέσκαται, Od. β, 271.
- Ἐνεσθήρικτο, II. φ, 168.
- Ἐνετῆσαι χροστέλης, fibulis, II. ζ, 180.
- Ἐνευδεν, Od. γ, 350. ἐνευθεν, Od. υ, 95.
- Ἐνευναιον τὸ, Od. ξ, 51. ἐνευναιών, gen. Od. π, 35. v. not.
- Ἐνέφουσιν, indidit, inspiravit, Od. χ, 548.
- Ἐνεχύατο, Od. τ, 387.
- Ἐνηέα, lenem, II. ρ, 204. φ, 96. ἐνηέος, II. ψ, 242.
- Ἐνηέης, lenitatis, II. ρ, 670.
- Ἐνησα σήμονα, nevi, B. 182. ἐνησιν, nerat, II. α, 595.
- Ἐνήκας, II. ι, 696. ἐνήκεν, II. ρ, 57. ψ, 390. ἐνήκαμεν, Od. μ, 401.
- Ἐνήμεθα, insidebamus, Od. δ, 272.
- Ἐνήρατο, II. ι, 45. 59. ζ, 515.
- Ἐνήσεις κόπον, II. π, 449. ἐνήσει ὁμοφροσύνησιν, Od. α, 198. ἐνήσομεν, II. ξ, 151. v. not. πόντοφ, de nave, Od. β, 295. μ, 295.
- Ἐνθίνδε, II. ρ, 527.
- Ἐνθῆκεν, Od. ρ, 441. ἐνθήσω, Od. ε, 165. ἐνθω, II. δ, 410. ζ, 526. ἐνθωτο, Od. α, 361. λ, 101. ἐνθίμεναι, II. ω, 646. ἐνθίμηνι, II. φ, 124.
- Ἐνθωρ', II. α, 623. ἐνθωρε, II. φ, 18. ἐνθωρῶν, II. ε, 161.

- Ἐνθῦμιος, qui curā est alteri, Od. γ, 421.
 Ἐνάυει, habitat, ut lat. cubat, Od. ι, 187.
 ἦσι, apud quas dormiebat, Od. ο, 556.
 Ἐναύσιον, Od. π, 454.
 Ἐναυτὸς, περιτροπέων, Il. β, 295. ἑναυτὸς περιτροπέων, Il. ψ, 855. περιτροπέων, Il. θ, 404. 418.
 Ἐνβλαφθεὶς, implicitus, impeditus, Il. α, 647. conf. ζ, 39.
 Ἐνίετι, Il. μ, 441. ἐνίησι, Od. μ, 65.
 Ἐνιπῇ ἀργαλήη, Il. ζ, 104. ἐνιπὴν ἐκπαγλον, Od. κ, 448. κρατερὴν, Il. ε, 492. ἐνιπὰς, Od. ε, 446.
 Ἐνίπλειος κυνοραϊσίω, Od. ς, 300. ἐνίπλειον οἶνον, Od. ζ, 115.
 Ἐνιπλήξωμεν τάφρην, inciderimus, Il. μ, 72. ἐνιπλήξωσι ἔρχει, de avibus hærentibus re-ti, Od. χ, 469. ἐνιπλήξαντες ὄρυκτῃ, Il. ο, 544.
 Ἐνιπλήρης, Od. τ, 117. ἐνιπλήσασθαι, Od. η, 221. ἐνιπλησθῆναι, Od. λ, 451.
 Ἐνιπρήσω, Il. θ, 182. ἐνιπρήσῃσι, Il. π, 82. ἐνιπρήσαι, Il. μ, 198.
 Ἐνιπτει θυμὸν ὀνείδισσι, irrita, Il. γ, 438. ἔνιπτει, increpet, Il. ω, 768. ἐνιπτομεν ἔνιπτειν κακοῖσιν, Od. ω, 159. ἐνίψω, Od. β, 137. ἐνίψι, Il. η, 447. Od. λ, 147.
 Ἐνισκήψαντες, infligentes, Il. ε, 437. al. ἐνισκίμψαντες, vid. V. Lect.
 Ἐνισκίμψθῃ θδεῖ, infixa est solo, Il. π, 612. ς, 528.
 Ἐνισπείν, dicere, Od. γ, 95. δ, 325. ἔνισπεις, Il. ω, 388. ἔνισπει, Il. β, 80. ζ, 438. λ, 186. ἐνισπῆσω, narrabo, Od. ε, 98.
 Ἐνίσσῃμεν ἑπίεσσιν, Il. ο, 198. ἐνίσσῃσι ὀνειδέσσι, incessens maledictis, Il. χ, 497. ω, 238. ἐνισσόμενος, Od. ω, 162.
 Ἐνιτρέφεται, Il. τ, 326.
 Ἐνι — κῆαιεν, Il. ω, 38.
 Ἐνιχυρμψθῆντα πύλῃσιν, cum venisset ad portas, Il. ς, 405.
 Ἐνιαίρειν, interficere, B. 266.
 Ἐνειαβοίων, Il. ζ, 236.
 Ἐνειαπῆχυν, Il. ω, 270. ἐννεαπῆχες, Od. λ, 310.
 Ἐνιῶχιλοι, Il. ε, 860. ζ, 148.
 Ἐννεον, innatabant, Il. φ, 11.
 Ἐννεόρηνιοι, Od. λ, 511.
 Ἐννέωρος, novennis, Od. τ, 179. ἐννέωροιο, Il. σ, 351.
 Ἐννεπει, Il. β, 761. ἔννεπιν, in Pan. 29.
 Ἐννεσίησιν, instinctu, consilii, Il. ε, 894.
 Ἐννήκοντα, Od. τ, 174.
 Ἐννῆμαρ, Il. α, 53. ζ, 174. Od. η, 253. ι, 82.
 Ἐννομος οἰωνοῆς, Il. β, 858.
 Ἐννοτ', Od. ε, 229. ἔννοτο, Od. ε, 230. ἔννοσθαι, Od. ζ, 29.
 Ἐννύχιος, Il. φ, 37.
 Ἐννοχος, Il. λ, 715.
 Ἐννοχοῦντες, Od. γ, 472.
 Ἐνόμενιν, in Pan. 32. ἐνόμενι, Od. ι, 217.
 Ἐνοπλισθῶμεν, B. 152. in V. L.
 Ἐνοπλοι, B. 131.
 Ἐνόρσα, Il. λ, 746. ἐνόρσαι, Il. π, 783. ἐν-
 ὄρση, Il. κ, 486.
 Ἐνόρσας, Il. ο, 62.
 Ἐνορχα, Il. ψ, 147.
 Ἐνοσίχθων, Epith. Neptuni, Il. υ, 13. 405. ἐννορχέων, Il. λ, 750. κρείων, Il. θ, 208. ἐνοσίχθωνι κυανοχαίτη, Od. γ, 6.
 Ἐνσρέφεται, Il. ε, 306.
 Ἐντανύσειν, Od. φ, 326. ἐντανύσαι, Od. τ, 587. ἐντανύσθαι, Od. φ, 92. ἐντανύσασθαι, ibid. 403.
 Ἐντια ἀρρία, Il. κ, 407. μαρμαίροντα, Il. μ, 195. ποικίλ', Il. κ, 75. ἔντισσι δαίδα-
 λίοις, Il. ν, 331.
 Ἐντισειργῆς, Il. ω, 277. al. ἐντισείργης.
 Ἐντίταται, Il. ε, 728. ἐντίτατο, Il. κ, 263.
 Ἐντιθίμισθα, Od. γ, 154.
 Ἐντο — ζ, Il. α, 469. β, 432. etc.
 Ἐντοςθιν, cum genit. Od. α, 126. 128. 380. etc. absolute, Il. ε, 262. μ, 296. etc.
 Ἐντρέπεται, movetur dolore, Il. ο, 554.
 Ἐντρέχοι, commodum in iis moveantur, Il. τ, 385.
 Ἐντροπαλιζόμενος, Il. λ, 546. ς, 109.
 Ἐντροπήσι δολήσ', versutiis, H. in Merc. 245.
 Ἐντυον, Il. ι, 203. ἐντύασαν, Il. ζ, 162. ἐντυον, Od. ψ, 289. ἐντυει, Il. ε, 720. ἐντύναι, Od. ζ, 33. ἐντύονον' ἄριστον, Od. σ, 2. vid. not. ἐντυνόμεθα, Od. ς, 175.
 Ἐντυπὰς, Il. ω, 163. v. not.
 Ἐνυάλιος, Il. ς, 211.
 Ἐν — φῶ, Od. θ, 291. ἐν — φόντος, Od. σ, 409.
 Ἐνώμων, Od. κ, 32. ἐνώμας κέρδεα, consilia agitabas, Od. σ, 215. ἐνώμα, Il. γ, 218.
 Ἐνωπῇ, Il. ε, 374. φ, 510.
 Ἐνώπια παμφανόοντα, Il. θ, 435.
 Ἐνωπίδιος ἐξιδεσκει, Od. ψ, 94.
 Ἐνώρσει, Il. ζ, 499. ἐνώρσας, Il. ο, 366. ἐνώρ-
 το, Il. α, 599. Od. θ, 326.
 Ἐξαγόρευεν, Od. λ, 255.
 Ἐξάετες, Od. γ, 115.
 Ἐξαίνυτο, Il. δ, 551. ε, 155.
 Ἐξάετοι, Il. β, 227.
 Ἐξαίρετόν, Od. ζ, 252.
 Ἐξάισιον, Il. ο, 598.
 Ἐξαιτον οἶνον, optimum vinum, Il. μ, 520. ἐξαίτης, Od. β, 307.
 Ἐξαικόνται, Il. ι, 503. ἐξαικίσαιτο, Od. γ, 145.
 Ἐξαλαπάξαι, Il. α, 129. ἐξαλαπάξιν, Il. ν, 813.
 Ἐξαλαῶσαι, Od. ι, 504.
 Ἐξάλλεται, Il. ε, 142. ἐξάλλμενος, Il. ο, 571.
 Ἐξαλύοντες, vivantes, in Bacch. 51.
 Ἐξανδύσαι, Od. δ, 405. ἐξανδύς, Od. ι, 438.
 Ἐξανάλυσαι, Il. π, 442.
 Ἐξαπαφάνδην, Od. υ, 48.

- *Ἐξανίσσαι, Il. σ, 471.
 *Ἐξάνω, interficio, Il. λ, 365.
 *Ἐξαπάφω, Od. ψ, 79. ἔξαπάφασα, H. in Apol. 379. ἔξαπάφῃσι, ib. 376. ἔξαπάφωτο, Il. ζ, 160.
 *Ἐξαπίβησαν, Od. μ, 306.
 *Ἐξαπιδύνει, Od. ι, 572.
 *Ἐξαπίνηζεν, Od. τ, 387.
 *Ἐξαπίνης, Il. ε, 91. ι, 6.
 *Ἐξαποδιώμαι, expellam, Il. ι, 763.
 *Ἐξαπόλωλε, Il. σ, 290. ἔξαπολώλατ', Il. ζ, 60.
 *Ἐξαπονέσθαι, Il. π, 252.
 *Ἐξαποτόνοις, Il. φ, 412.
 *Ἐξάπτω, Il. ω, 51. ἔξάπτωσι, Il. θ, 20.
 *Ἐξαρχάσασα, Od. μ, 100.
 *Ἐξάρχων, Il. β, 275. ἔξαρχοντες, Il. σ, 605.
 *Ἐξάρχης, Il. ω, 721.
 *Ἐξαύδα, Il. α, 365. π, 19.
 *Ἐξαφίλοισθι, Od. χ, 444.
 *Ἐξαφύοντες, exhaustientes, Od. ζ, 95.
 *Ἐξήλασεν, H. in Merc. 389.
 *Ἐξήγοντο, Il. ε, 337.
 *Ἐξήδοντο, Il. ν, 710.
 *Ἐξήδοντο, Il. γ, 114.
 *Ἐξήγορε, Il. φ, 539.
 *Ἐξι, Il. ρ, 230.
 *Ἐξίπαω, Il. ι, 61.
 *Ἐξίριτο, Il. υ, 15. ω, 361.
 *Ἐξίρουσι, Il. ψ, 870.
 *Ἐξισθα θύραζε, Od. υ, 179.
 *Ἐξικάθαιρον, Il. β, 155.
 *Ἐξέκλινοντο, Od. θ, 279.
 *Ἐξέκλιψεν, Il. ε, 590.
 *Ἐξέκλυες, Il. π, 13.
 *Ἐξέκυλισθην, Il. ζ, 42.
 *Ἐξέλααν, Il. θ, 527. ἔξελάων, Od. κ, 83. ἔξελάσαι, Il. θ, 255. etc.
 *Ἐξέλαθοντο, Il. π, 602.
 *Ἐξέλας, Il. ω, 229. ἔξιλιστο, Il. ζ, 234. ἔξε-
 λος, delegerunt, quod aliis darent, Il. σ, 444. ἔξελόμην, Il. ι, 150. 351.
 *Ἐξελκομένοιο, Il. δ, 214.
 *Ἐξέμιν πόλιν, in potestate servaturum, Il. ε, 473.
 *Ἐξέμισυ, Od. μ, 257.
 *Ἐξέμιναι θείας, Il. ζ, 100.
 *Ἐξέμωρε τιμῆς, nacta est, Od. ε, 355.
 *Ἐξενάρξεις, Il. π, 850. ἔξενάρξα, Il. ω, 521. ἔξενάρξει, Il. υ, 359.
 *Ἐξεν λείχος, elaboravi, Od. ψ, 199. cf. ἔξυσ'.
 *Ἐξέπρησι, transiit, Il. π, 346. Od. κ, 162.
 *Ἐξέπραθον, Il. α, 125.
 *Ἐξέπτη, B. 210.
 *Ἐξέπτουσιν, Od. ε, 322.
 *Ἐξέρειν, H. in Merc. 480.
 *Ἐξέρειναι, H. in Merc. 544. ἔξέρειντο, Il. κ, 81.
 *Ἐξέρησι, Od. δ, 337. ἔξέρισθαι, Od. γ, 24. ν, 411. ἔξέρηται, Od. α, 416.
 *Ἐξέρηται, Il. ζ, 414. ἔξεριπύσα, Il. ρ, 440. τ, 406.
 *Ἐξέρρηξε, Il. σ, 469.
 *Ἐξέρουσι, Il. κ, 505. ἔξερύσαι, Il. ε, 666. ἔξερύσασαι, Il. κ, 490.
 *Ἐξεσάωσι, Od. δ, 501.
 *Ἐξέσσε ἀπὸ χεῖρας, absceidit, Il. ε, 81.
 *Ἐξίστην, legationis causa, Il. ω, 235. Od. φ, 20.
 *Ἐξίστασε, Il. ζ, 65.
 *Ἐξίσσυτο, Il. η, 1. Od. ι, 375.
 *Ἐξισύθην, quidam legunt, Il. ε, 295. vid. not.
 *Ἐξίστρειψι, eruit, Il. ρ, 58.
 *Ἐξίταμον, Il. α, 460. β, 425.
 *Ἐξετάνυσσ', Il. ρ, 58. ἔξετάνυσσι, H. in Merc. 124. ἔξετάνυσθην, Il. η, 271.
 *Ἐξίτε, Il. ψ, 266. 655.
 *Ἐξετίλειον, Il. ι, 489. ἔξετελιῦντο, Od. λ, 295. ζ, 295.
 *Ἐξίτι τῷ, Il. ι, 106.
 *Ἐξέτρησεν αἰῶνα, vitam perderebrando ademit, H. in Merc. 42.
 *Ἐξέτρηψατο, B. 30.
 *Ἐξέτρυφας, B. 235.
 *Ἐξ εὐνήφει, Il. σ, 580. Od. γ, 405.
 *Ἐξέύροι, Il. σ, 322.
 *Ἐξέφασθην, Il. δ, 468. ἔξεφάσθην, Il. τ, 17.
 *Ἐξέφάνη, in conspectum venit, Il. σ, 248.
 *Ἐξέφειρεν, Od. θ, 439.
 *Ἐξέφθιτο, Od. ι, 163. μ, 320.
 *Ἐξέχοντο, Il. π, 259. ἔξελχοντο, Od. τ, 470. ἔξελχύνθη, Il. ε, 293.
 *Ἐξήγγειλιν, indicium fecisset, Il. ε, 390.
 *Ἐξήγησθαι, dux eorum esto, Il. β, 806. ἔξηγητο, dux erat, in Bacch. 10.
 *Ἐξήλατο, inductum lamina, Il. μ, 295. vid. not.
 *Ἐξημοιβᾷ, Od. θ, 249.
 *Ἐξήνυσε, Il. θ, 370.
 *Ἐξήπαφε, Od. ζ, 379.
 *Ἐξήπλωτο, porrigebatur, B. 105.
 *Ἐξήπτεν ἵμαντας, Il. χ, 597.
 *Ἐξηράνθη, Il. φ, 345. 348.
 *Ἐξήρατο, cum genit. de praeda, extulit e Troja, Od. ε, 39. ἔξήρατο μισθὰς, accepit, Od. κ, 84.
 *Ἐξήρειτο, interrogavit, Il. ε, 756.
 *Ἐξήρπαξε, Il. φ, 597.
 *Ἐξήρχη, Il. β, 84. σ, 51. 316. ἔξέρχεται, Od. μ, 359.
 *Ἐξηρώησαν, de cursu deflexere, Il. ψ, 468.
 *Ἐξίδιν μίγ' ὀφθαλμοῖσι, clare dispexit, Il. υ, 342.
 *Ἐξίδυναι, Il. σ, 410.
 *Ἐξίμιναι, exire ad bellum, Od. λ, 550.
 *Ἐξίσχυι, exserit, Od. μ, 94.
 *Ἐξίσουσιν, Il. ψ, 675.
 *Ἐξόιχεται, Il. ζ, 379.
 *Ἐξοιχύνουσι, Il. ι, 584.

- Ἐξολόλυξαι, B. 100.
 Ἐξορόθιν, ex eodem loco, Od. ε, 477.
 Ἐξονομακλήθην, nominatim, Il. χ, 415.
 Od. μ, 250.
 Ἐξονομήναι, Od. ζ, 66.
 Ἐξόπιθιν, Il. δ, 298. σ, 611.
 Ἐξομήσασα, Od. μ, 221.
 Ἐξ — ὑρανέθιν, Il. θ, 19. 21.
 Ἐξοχα πάντων, Il. ζ, 257.
 Ἐξοχος κίφαλλον, Il. γ, 227. ὤμας ἐρέας, ibid.
 Ἐξουανίστη, exstitit, Il. β, 267.
 Ἐξου', elaboravit, Il. ζ, 179. cf. ἔξω.
 Ἐξούθηνα πέπλον, B. 181.
 Ἐξώρησμαι, pro simplici, B. 184.
 Ἐξώφιλλιν, auxit, large præbet, Od. ο, 18.
 Ἐα αὐτῷ, Il. τ, 584. ἰὼ αὐτῷ, Il. ν, 495.
 Ἐόικισαν, Il. ν, 102.
 Ἐοις, Il. ι, 284.
 Ἐολπα, Il. υ, 186. χ, 216. etc. ἰόλπει, Od. υ, 528.
 Ἐοργας, Il. γ, 57. ἔοργι, Il. β, 272. ἔοργας, Il. ι, 520.
 Ἐορτή, Od. υ, 156. ἀγνή, Od. φ, 258.
 Ἐπ' ἀνθρώπους, inter homines, Od. ψ, 125.
 Ἐπ' pro ἔπει, Il. γ, 45. Od. β, 58.
 Ἐπαγαλλόμενος, Il. π, 91.
 Ἐπαγγέλλω, Od. τ, 775.
 Ἐπαγίρειν, Il. α, 126.
 Ἐπάγη ἐν γαίῃ, fixa est, Il. κ, 574. χ, 276.
 Ἐπαγλαῖσθαι, jactaturum se, Il. σ, 155. vid. ἀγλαῖαι.
 Ἐπαυχιόμοι, Od. χ, 205.
 Ἐπαύσαν, Il. η, 426. ἱπείρας, Il. ι, 214.
 Ἐπαυρίζω, iruens, H. in Ap. 454. ἱπαιγίζοντα, Od. ο, 293.
 Ἐπαυρίμην, Il. δ, 29.
 Ἐπαυή, Il. ι, 457. etc.
 Ἐπαῖσσι, Il. χ, 142. ἱπαῖζαι, Il. ε, 265. μ, 508. ἱπαῖζασκε, Il. ε, 462. ἱπαῖσσονται, Il. ψ, 628. ἱπαῖξισθαι, Il. ψ, 775.
 Ἐπιτήσας, Il. ψ, 595. editt. quædam nos-
 tru ἀπαιτήσας.
 Ἐπαίτιι, Il. α, 355.
 Ἐπακίει, Od. λ, 108. ἱπακέσεται, H. in Merc. 563.
 Ἐπακτῆρες, Il. ε, 135.
 Ἐπάλαιον, Il. ψ, 755. ἱπάλασιν, Od. δ, 345.
 Ἐπαλάσσειτο, Il. λ, 169.
 Ἐπαλαστήσασα, miserata, Od. α, 252.
 Ἐπαλιξήσων, opem laturus, Il. λ, 428. ἱπαλιξήσσαν, Il. θ, 365.
 Ἐπαληθῆ, vagatus sit, Od. ο, 400. ἱπαληθῆς, Od. δ, 81. 85.
 Ἐπαλλάττει πύρα, Il. ν, 359. v. not.
 Ἐπάλμινος, Il. ν, 260. λ, 421.
 Ἐπάλξιος, Il. μ, 406. ἱπαλξιν, ib. 581.
 597. ἱπάλλεις, Il. μ, 424. 450. ἱπάλλει-
 σιν, καλῆσιν, Il. χ, 3. ἱπάλλεις, Il. μ, 258. 265. 508.
 Ἐπᾶλτο, Il. ν, 645.
 Ἐπάλυνει, Il. κ, 7. vid. παλύω.
 Ἐπαμείβωμεν, Il. ζ, 250. ἱπαμείβεται, ib. 559.
 Ἐπαμήσατο, Od. ε, 482.
 Ἐπαμειβαῖς, alternis, Od. ε, 481.
 Ἐπαμείβια ἔργα, H. in Merc. 515.
 Ἐπαμύνειν, Il. π, 540. ἱπαμυνέμεν, Il. θ, 414. ἱπαμύναι, Il. σ, 99.
 Ἐπαμύντο, Od. π, 563.
 Ἐπαναντίας, Od. χ, 467. v. not.
 Ἐπανανύσας, H. in Ap. 152.
 Ἐπαοιδῇ, Od. τ, 457.
 Ἐπαπιλήσας, Il. ν, 582.
 Ἐπαρος, Piras, Il. ι, 456.
 Ἐπαρήγει, in Vest. 10. ἱπαρήγειν, Il. ω, 39.
 Ἐπαρηγός, Od. ε, 256. ἱπαρήγει, Il. μ, 456.
 Ἐπαρξάσθω, Od. σ, 417. φ, 265. ἱπαρξά-
 μινος, Od. η, 185.
 Ἐπαρῆρος, Od. λ, 488.
 Ἐπαρτίς, parati, Od. θ, 151.
 Ἐπαρωγός, Od. λ, 497.
 Ἐπασσάμει, cum genit. Od. ι, 87. ἱπάσαν-
 τοι, Il. α, 464. β, 427.
 Ἐπασσι, Il. ο, 594. ἰ — Il. χ, 441.
 Ἐπασσύντε, Il. α, 585. ἱπασσύντε, Il. δ, 427.
 Ἐπαύλας, stabula, Od. ψ, 558.
 Ἐπαυρίν, Il. λ, 572. ἱπαυρέμεν, Il. σ, 502. ἱπαυρέα, Il. ο, 17. ἱπαυρήσεισθαι, Il. ζ, 555.
 Ἐπαυρίσποντ', cum genit. fructum cepere, Il. ν, 755.
 Ἐπὶ ἀκρόαντα, Od. τ, 565. ἱμερόντα, Od. ε, 519.
 Ἐπὶ ἄκροσμα, Il. β, 215. πρὸ κλυτ', Il. υ, 204. πτιρόντα, Il. α, 201. β, 7. etc. cf. ἱπίεσι.
 Ἐπίβαλλειν, appulit, Od. ο, 296. ἐπίβαλ-
 λέν, Il. ψ, 155.
 Ἐπίβησαν ἀναιδέης, Od. χ, 424. σαιφερο-
 σύντος, Od. ψ, 15. ἐπιβήσαντο, Il. κ, 515. 529. ἐπιβήσεται, Il. ω, 322. Od. ζ, 78.
 Ἐπίβρισαν, conferti stabant, vel impetum faciebant, Il. μ, 414.
 Ἐπίγμει, expergefecit, Od. χ, 451.
 Ἐπίγναμψι, flexit, scil. animos, Il. β, 14. 31. 68.
 Ἐπίγγραψι, leviter perstrinxit et laceravit, Il. δ, 159. Od. χ, 280.
 Ἐπίγριε, Il. κ, 124. ἐπιγρόμινος, Il. ζ, 256.
 Ἐπιδύοντ', cum genit. inferiorem aliquo esse in re aliqua, Il. ω, 585.
 Ἐπίδησι μῦθον, Il. δ, 517. μῦθον δαμῆναι, Od. γ, 269. θύρας, Od. φ, 589. ὕπνος

- βλῖφαρα, Od. ψ, 17. ἐπίδησεν μῦναι, Il. χ, 15.
- Ἐπιδραμι, accurrit, Il. ε, 617. ἐπιδραμέτην, Il. κ, 354.
- Ἐπιδωκε θυγατρὶ, de dote, Il. ι, 148. 290.
- Ἐπίεσι ἀγανοῖς, Il. ω, 772. αἰσχροῖς, Il. γ, 38. ἀντιβίοις, Od. σ, 414. δολίοις, Od. ι, 282. κροτομίσι, Il. δ, 6. μάλακοῖς, Od. π, 286. μιλυχίοις, Od. ι, 495. δνιδίοις, Il. π, 628. στροῖς, Il. μ, 267. χαλεποῖσιν, Il. ψ, 489. ἀπαρτηροῖς, Il. α, 223. ἐκπάργλοις, Il. α, 198. λευγαλίαις, Il. υ, 109. συγχεροῖσιν, Od. λ, 464. χολωτοῖσιν, Il. δ, 241.
- Ἐπίν, Il. υ, 276.
- Ἐπίδηχ', Od. ι, 314.
- Ἐπειγεν, H. in Ven. 234. ἐπείγετον, Il. κ, 361. ἐπειγέσθω, Il. β, 354.
- Ἐπειή, Il. α, 456. 169. etc.
- Ἐπείη, Il. β, 259.
- Ἐπειραν ἀμφ' ὀβελιοῖσι, fixerunt, Il. α, 465. β, 428. etc. ἔπειρον, idem, Od. γ, 35.
- Ἐπειράτο, Il. δ, 5. ν. 806. ἐπειρήσαντο πόδισσι, periculum fecerunt, Od. θ, 120.
- Ἐπειρήτιζ' ὠλήκτρα, H. in Merc. 55. 419. 498.
- Ἐπίσι, Il. α, 29. ν, 482.
- Ἐπύχε, ὅσσην ἰένυς, quantum spacii tegebatur cadaver, Il. ψ, 190. adhuc abstinēbat, Od. φ, 186.
- Ἐπύκιντο, Od. ζ, 19.
- Ἐπεκίκελτ', Il. ι, 454.
- Ἐπέκλεσιν, cum dat. de nave, appulit, Od. ν, 114.
- Ἐπέκισσε φάλαγγας, straverat cedere; Il. π, 394.
- Ἐπέκλυι, Il. ψ, 652. Od. ι, 150.
- Ἐπεκλύζετο, B. 68.
- Ἐπέκλωσιν οἱ τὰ γὰρ δαίμων, destinavit, Od. π, 64. ἐπέκλωσαν θεοὶ, Od. γ, 108. λ, 158. ἐπεκλώσαντο θεοὶ, Il. ω, 525. Od. α, 17.
- Ἐπεκράϊνας, Il. β, 419.
- Ἐπείλαμπε, H. in Merc. 141. ἐπείλαμψε, Il. ς, 650.
- Ἐπείλασσα, applicui, imposui, Od. ζ, 350. ἐπείλασσε, adduxit, Il. α, 418. φ, 95. ἐπείλασσαν, adduxere, Od. ζ, 358. ἐπ' — ἔλασσαν, Il. ω, 421.
- Ἐπείλιβον, Od. γ, 341.
- Ἐπειλύσομαι, cum accus. ver. et pers. obibo, Od. α, 503.
- Ἐπείλεψε, cortice nudavit, H. in Merc. 109.
- Ἐπειλήθειτο, Od. δ, 455. ε, 324.
- Ἐπείλητον, adstrebebant, v. c. plausu, voce, Od. θ, 379.
- Ἐπείληλατο, obductum erat, Il. ν, 804. ς, 495.
- Ἐπείλησι ἀπάντων, oblivionem affert, Od. υ, 85.
- Ἐπείλλαβε ὕπνος, Od. δ, 795.
- Ἐπειλώβειον, contumeliosi erant, Od. β, 523.
- Ἐπειμαίετο, Il. κ, 401. ς, 450.
- Ἐπειμάσσου', leviter percussit, Od. ν, 429. ω, 172.
- Ἐπειμεβεβασῶς, Il. ι, 578.
- Ἐπειμήδετο, Od. δ, 457.
- Ἐπειμήνατο, cum dat. amavit misere, Il. ζ, 160.
- Ἐπειμήνις, Il. ν, 460.
- Ἐπείμυζαν, Il. δ, 20. v. not. θ, 457.
- Ἐπεινέικαι χεῖρα κόρη, Il. τ, 261.
- Ἐπένιμι, Il. ω, 625.
- Ἐπένιμι, Il. χ, 514. ἐπένιμι, Il. α, 75.
- Ἐπενήνον, ordine imponebant, Il. η, 428. 451.
- Ἐπενήνοθε, inerat, ἐπὴν, propr. effloruerat, aor. 2. Il. β, 219. κ, 154.
- Ἐπένησε λίνω, nevit filo, Il. υ, 128. ω, 210.
- Ἐπενήχετο, B. 106.
- Ἐπένοντο, Il. α, 124.
- Ἐπεντανύσας, Od. χ, 467. al. ἐπαντανύσας, vid. not.
- Ἐπέντυς, Il. θ, 374.
- Ἐπεντύνονται, Od. α, 89.
- Ἐπύοικε, Il. α, 126. δ, 341.
- Ἐπεπίθετο, Od. κ, 406. 466.
- Ἐπεπῶγαι, fixa hærebat, de hasta, Il. ν, 442.
- Ἐπέπιθμεν, fisi sumus, Il. β, 341. δ, 159.
- Ἐπίπλεον, Il. α, 312.
- Ἐπέπληγον, Il. ε, 504.
- Ἐπέπλως, Od. γ, 15.
- Ἐπειπόθιμι, fidebat, Il. π, 171.
- Ἐπέπτατο, Od. ς, 545. H. in Merc. 297.
- Ἐπέπτατο, Il. ν, 821. Od. α, 160.
- Ἐπέπυτο, Il. ν, 674.
- Ἐπεπωλείτο, obibat, Il. δ, 251. 250.
- Ἐπείρασσα, vendidi, Il. φ, 102. ἐπείρασσε, ib. 40. ἐπείρασαν, (sic) Od. α, 586.
- Ἐπείρισε, de hasta, infixit, Il. ε, 856. ἐπ, ἦ', contendit vires, Il. η, 269.
- Ἐπέρησε, Od. ε, 409.
- Ἐπέρρει, Il. λ, 723.
- Ἐπέρριφαν, in me conjecere, Od. ε, 510.
- Ἐπέρρῳοντο, Od. υ, 107. ἐπέρρῳοντο χαῖται, Il. α, 529. v. not.
- Ἐπέρρει, Od. α, 2.
- Ἐπέρρεις θυρήν, post se clausit, Od. α, 441.
- Ἐπέρχεται, cum accus. rei et pers. Od. π, 27.
- Ἐπεσβολίας ἀναφάνιν, sermones inferre, Od. δ, 159. v. not.
- Ἐπεισβόλον λαβητήρα, garrulum, vel maledicum, Il. β, 275.
- Ἐπίσιμιν, pro simpl. ἔσιν, Il. υ, 325.
- Ἐπεισθην, Il. χ, 450. ἐπίσθην, Il. ι, 170. ἐπίσθην, Il. ι, 551.
- Ἐπίσπιν ὅν τινα πέτμοι, Od. γ, 16. ἐπίσ-

- πον ὀλίγοις ἡμᾶρ, atigerunt, Il. τ, 294.
 κακὸν οἶτον, Od. γ, 154.
 Ἐπίσειπαί τις, supererit, Od. δ, 756.
 Ἐπίσειυεν κατὰ μοι, immisit, Od. σ, 255.
 σ, 129.
 Ἐπισεύοντο, accedebant, conveniebant, Il. β, 86. 150. 208.
 Ἐπίσονται, Il. ζ, 361. ι, 42. ἰσισύνειδ', Od. δ, 454. ἰπίσσυτο, Il. ι, 458. 459.
 Ἐπισυνάχῃ, B. 72.
 Ἐπισυνάχῃ, Il. ω, 79.
 Ἐπισυνάχωντο, Il. δ, 154.
 Ἐπισύψαντο ποτοῖο κρητῆρας, Il. ι, 175. Od. γ, 539.
 Ἐπίσχον τοι μάζαν, præbui mammam. Il. χ, 83. ἐπίσχει, cohibuit, Il. φ, 244. explevit, sc. spatium, ib. 407. κοτύλην, poculum præbuit, Il. χ, 494. πυρὸς μίνος, invasit, obtinuit, Il. ψ, 258. οἶνον, præbuit bibendum, Od. σ, 444.
 Ἐπίτασαν ἀνὰ — Od. δ, 785.
 Ἐπίτιλος ἐφειμάς, Il. ι, 818. ἐπιτίλατο νόσον, Od. α, 327.
 Ἐπίτιλλε, Il. δ, 229. ἐπιτίλλετο, ibid. 301.
 Ἐπιστήσις, Od. η, 118.
 Ἐπιτόλμησε, toleravit, Od. ε, 238.
 Ἐπιτον ἀμφὶ κρία, parabatis cœnam, Il. λ, 775.
 Ἐπίτοντο, Il. κ, 514. ν, 29.
 Ἐπιτοξάζοντο, Il. γ, 79.
 Ἐπίτριπε γῆραϊ, indulgebat senectuti, sc. vacationem laborum, etc. Il. κ, 79. ἐπίτριπεν οἶκον, Od. β, 226. ἐπιτρέπομεν, mandavimus, sc. imperium, Il. κ, 59. ἐπιτρέπειτο, Od. ι, 12.
 Ἐπίτριχον, Il. ψ, 504.
 Ἐπειν, Il. κ, 146. ν, 381.
 Ἐπειύειτο, Il. ε, 408. ἐπειυθόμεθα, Il. ι, 520.
 Ἐπιύχεται, gloriatur, Il. ι, 119. ἐπιύχεται μὴ μίγ', ne jacta te nimis, Od. ψ, 59. ἐπιύχεται δοιοῖσι, duorum victoria gloriaberis, Il. λ, 451. ἐπιύξατο, etiam increpuit, sc. cadentem, ib. 449. ἐπιύξασθαι θιοῖσι, vota facere, Od. κ, 555. λ, 46.
 Ἐπειυθήμηναν, Il. α, 22. 576.
 Ἐπεινι, Il. ι, 69. ζ, 12. 29. ἐπεινετι, Il. φ, 155.
 Ἐπειφρέβει, pascebat, H. in Merc. 105.
 Ἐπιδραδί, dixit, Il. λ, 794. ἐπιφράσω, cogitasti, Il. φ, 410. ἐπιφράσατ', vidit, animadvertit, Il. ι, 665. ἐπιφράσθης, in animum induxisti, Od. ι, 185.
 Ἐπίχμις με κειοτητότι θυμῷ, Od. σ, 71. ἐπιχμῖς ἴππεσ, Il. π, 752. ἐπιχεν, ᾧ σέδας, in quo pedes poneret, Od. ε, 410.
 Ἐπιχίρειον δίσπον, Od. ω, 385.
 Ἐπίχυνε, Od. α, 156. δ, 52. ἐπιχύνετο, Od. ι, 257.
 Ἐπίχραον, cum dat. impetum faciunt in, Il. π, 552. 556.
 Ἐπίχυντο, insequabantur effuse, Il. σ, 654. π, 295.
 Ἐπήβολος νηὸς, qui navem habet, Od. β, 319.
 Ἐπήγαγον, persuasi, Od. ζ, 392.
 Ἐπηγκινύσσει μακρῆσι, Od. ι, 255. vid. not. et Hesych. in h. v.
 Ἐπηταῖος, perpetuus, Od. θ, 235. ἐπητανοί, Od. ζ, 86.
 Ἐπήϊεν, sequebatur, Il. ε, 741.
 Ἐπήϊσον, Od. ζ, 281. ἐπήϊξα, Od. κ, 322.
 Ἐπηλύσις πολυπήμονος, H. in Merc. 37. v. not.
 Ἐπημοῖβοι, Il. μ, 456. Od. ζ, 513.
 Ἐπήνιον, Il. γ, 461. ἐπήνεσαν, Il. ι, 706. ἐπήνησαν, Il. η, 344. σ, 312.
 Ἐπήξε νῆας, struxit, Il. β, 664. ἐγχοι οἱ, hasta trajecit, Il. ν, 570.
 Ἐπηστέλῃσι, Od. ν, 127.
 Ἐπήπυσον, favebant acclamando, Il. σ, 502.
 Ἐπήρατος, Od. δ, 606.
 Ἐπήρειμαί, Od. β, 405.
 Ἐπήρειφίεις, Il. μ, 54.
 Ἐπήρεισε, arcuit, prohibuit, Il. β, 873. Od. ε, 568.
 Ἐπήρεζατο νίκας καὶ ἀμβροσίαν, ministravit, dedit, H. in Ap. 125.
 Ἐπήρει, aptavit, Il. ζ, 167. 339.
 Ἐπήρυνε, Od. θ, 447.
 Ἐπήρκεται, Od. ε, 266. vid. not.
 Ἐπητής, disertus, Od. ν, 332. ἐπητῇ, Od. σ, 127.
 Ἐπήτριμοι, frequentes, densæ, Il. σ, 211. τ, 226.
 Ἐπητύος, laudis, Od. φ, 306.
 Ἐπήυξατο, H. in Ap. 362.
 Ἐπήφυσεν, haustam infudit, Od. τ, 388.
 Ἐπ' — ὧσαν, Il. β, 59.
 Ἐπ', cum genit. ἐπὶ προτέρων ἀνδράων, Il. ι, 657. etc. cum dat. ἐπὶ ἰδίοις τῷδε in vel cum hac forma, vel præter hanc formam, Od. ε, 308. etc.
 Ἐπ', insuper, Il. ι, 705. ζ, 419. etc.
 Ἐπ', cum particula indec. φη, Il. ν, 308.
 Ἐπ', absolute, Il. ι, 132. 187. Od. θ, 565. etc.
 Ἐπ', pro ἐς, Il. α, 515. ι, 178. Od. ν, 114. ζ, 92.
 Ἐπ' — ἀγίριτο, Od. λ, 631.
 Ἐπ' — ἀίρας, Il. κ, 30.
 Ἐπ' — ἀίξιν, Od. ζ, 65.
 Ἐπ' — αἰνήτων, Od. σ, 65.
 Ἐπ' — ἀλιψῆαι, Od. μ, 47.
 Ἐπάλμυνοι, Od. ω, 319. ἐπαλμύνοισι, Il. η, 15.
 Ἐπ' — ἄλλο, Od. χ, 2.
 Ἐπιανδάνει, Il. η, 407.
 Ἐπ' — ἀρῆξαι, Il. α, 408.
 Ἐπ' αὔσει, Il. σ, 521.
 Ἐπιάχον, Il. ι, 860. η, 405.
 Ἐπίβαζον, Od. σ, 448.

- Ἐπιβαῖν, Il. 9, 512.
 Ἐπιβαλλόμενος, cum genit. appetens, Il. ζ, 68.
 Ἐπιβασιμένον κακῶν, incommodorum auctorem esse alicui, Il. β, 254.
 Ἐπιβῆσεν εὐκλείης, ad gloriam provehe, Il. 9, 285. ἐπιβῆτον — εὐφροσύνης, Od. ψ, 52. ἐπιβήμεναι, Il. ι, 135. 275. ἐπιβησέμεν, Il. 9, 197. ἐπιβήσομαι, H. in Merc. 166. ἐπιβησόμενος, Il. π, 343. ἐπιβήσεται, Il. 9, 44.
 Ἐπιβήτορα, Od. λ, 150. ἐπιβήτορας ἴππων, Od. σ, 262.
 Ἐπιβλῆς, sera, Il. ω, 453.
 Ἐπιβόσκομαι, B. 54.
 Ἐπιβούλος, Od. γ, 422.
 Ἐπιβρέμει, Il. ς, 379.
 Ἐπιβρίσκειν, Od. ω, 543. ἐπιβρίση, Il. ε, 91.
 Ἐπιβώσομαι, invocabo, Od. α, 578. β, 145. ἐπιβώσομαι, Il. κ, 465.
 Ἐπιβώτορι, pastori, Od. ν, 222.
 Ἐπιγενόμενοιςιν, posteris, Il. κ, 71.
 Ἐπὶ — γέλασαν, Il. ψ, 480. ἐπὶ — γέλασαν, ibid. 784.
 Ἐπιγναμπτὰς, H. in Ven. 87. alii ἐπὶ γνάμπτας.
 Ἐπιγνάμπτει, Il. ι, 510. ἐπιγνάμψας, Il. φ, 178. ἐπιγνάμψασα, Il. α, 569.
 Ἐπιγνοῖη, Od. α, 216. ἐπιγνώσει, Od. σ, 30.
 Ἐπιγνήδα, Od. σ, 75. μεγάλην, Od. ς, 225.
 Ἐπιγράβδην, ut leviter stringeret, Il. φ, 166. V. L. ἐπιγραυδην, ut in Ind. Seb.
 Ἐπιγράψαι, Il. ν, 553. ἐπιγράψας, Il. η, 187. λ, 588. vid. ἐπίγραψα.
 Ἐπιδαίωμα, H. in Merc. 585.
 Ἐπιδίδρομεν, Od. ζ, 45.
 Ἐπιδίξια, Od. φ, 141.
 Ἐπιδόκεται, Od. λ, 16.
 Ἐπιδουῆς, Il. ε, 481. ἐπιδουῆς, Il. τ, 180. ἐπιδουῆς, Od. φ, 185. ἐπιδουῆς, Il. ι, 225.
 Ἐπιδουῆμαι, Il. ψ, 670.
 Ἐπιδουῆσαι, domi manes, Od. π, 28.
 Εἰδήμεις ἐπὶ ἦεν, adhuc domi erat, Od. α, 253. ἐπιδήμεις πολέμω, intestini, Il. ι, 64. ἐπιδήμιον, εἶναι, domi esse, Od. α, 194. ἐπιδήμιοι, communes publici, Il. ω, 262.
 Ἐπιδινύσας, Il. γ, 578. ἐπιδινύσεται, Od. υ, 218. ἐπιδινύσεται, Od. β, 151.
 Ἐπιδίφρα, Od. α, 51. καλὰ, ibid. 75.
 Ἐπιδιφορέας, Il. κ, 475. v. not.
 Ἐπιδόντα κακὰ πολλὰ, infelicem, Il. χ, 61. ab ἐπιδῶν, sapit hebraismum.
 Ἐπιδώμεθα μέρτυρας, testificemur, Il. χ, 254. ἐπιδῶναι, donare, Il. ψ, 559.
 Ἐπιδραμέτην, Il. φ, 418.
 Ἐπιδρομον, Il. ζ, 454.
 Ἐπὶ — ἀφθνη, Il. ν, 545.
 Ἐπίει, Il. τ, 510.
 Ἐπεικία, Il. ψ, 246.
 Ἐπεικίλος, Il. δ, 394.
 Ἐπειμίνος ἀναιδείην, Il. ι, 572. ἐπειμίνον ἀλκῆν, Od. ι, 214. 514.
 Ἐπεικτόν, Il. ε, 892. 9, 52.
 Ἐπειίσσμαι, cum accus. adoriari, Il. λ, 567. υ, 454. ἐπεισάμενην, irruens, Il. φ, 424.
 Ἐπὶ — λίγισται, Il. ψ, 320.
 Ἐπιέλπειο, Il. α, 545. ἐπιελπόμενος, Od. φ, 126.
 Ἐπίεσσαμεν χλαῖναν, injecimus ei, teximus lena, Od. υ, 145. ἐπίεσαντο, circumdederet sibi, Il. ζ, 350.
 Ἐπιζάφειλος χόλος, gravis ira, Il. ι, 521.
 Ἐπιζαφειλῶς, Il. ι, 512.
 Ἐπίηλιν, Od. χ, 49. v. not. per timesin est etiam, Od. 9, 447. 445. φ, 241.
 Ἐπίηδαν, Od. ν, 16. π, 406.
 Ἐπίηρα, grata, Il. α, 572. 578. cf. ἦρα.
 Ἐπίηρα, idem, Od. τ, 545.
 Ἐπὶ — ἦρα, H. in Merc. 50.
 Ἐπίθαρσύναν, Il. δ, 185.
 Ἐπίθματα καλ', opercula, Il. ω, 228.
 Ἐπίθριζάντος, de hasta prætervolante ac prope stringente, Il. ν, 409.
 Ἐπίθρῶσκειν, Il. ε, 772. ἐπίθρῶσκων, Il. δ, 177.
 Ἐπίθου θυμὸς, appetit, H. in Merc. 472. ἐπίθουσι, irruunt recta, Il. σ, 175. ἐπίθουσιντες, idem, Od. π, 297. Thema est ἰθὺς.
 Ἐπὶ — ἄλλαι, Od. ι, 288.
 Ἐπίτορα, peritum, Od. φ, 26.
 Ἐπικαίοντες, H. in Ap. 491. 509.
 Ἐπὶ — καλίσαντες, Od. η, 189.
 Ἐπικαμπύσας ὄμους, incurvatus, H. in Merc. 90.
 Ἐπὶ καρ, in præceptis, Il. π, 592.
 Ἐπικάρσαι, Od. η, 70.
 Ἐπικίλσαι, Od. ι, 148. ἐπικίλσαντας, ib. 158.
 Ἐπικερτομένω, Il. π, 744.
 Ἐπικινυθῆ, Od. π, 168. σ, 170. ἐπικινύσης, Od. α, 265. ἐπικινύσω, Il. ε, 816. κ, 115.
 Ἐπικιδνάται, Il. β, 850.
 Ἐπικλίσας, Od. α, 551.
 Ἐπικλησιν, Il. η, 138.
 Ἐπικλονόνται, Il. σ, 7.
 Ἐπικλοπος, Il. χ, 281.
 Ἐπικλώση, Od. δ, 208. ἐπικλώσονται, Od. υ, 196. vid. ἐπικλώσει.
 Ἐπικροήσονται, Il. ε, 614.
 Ἐπικρόψαι, Od. γ, 445.
 Ἐπικραίνεσθαι, H. in Merc. 528.
 Ἐπικρατίωσιν, Imperant, præsumt, Il. κ, 214. Od. α, 245. ἐπικρατίωσιν, idem Od. ζ, 60. ς, 320. ἐπικρατίωσι, vincentibus, Il. ζ, 98.
 Ἐπικρατίως, Il. π, 67. 81. ψ, 865.
 Ἐπικρήνην, Il. α, 455. ἐπικρήναι, Il. α, 599.
 Ἐπικριον, antennam, Od. ε, 254. 518.
 Ἐπὶ — κύρσας, Il. γ, 23.
 Ἐπιλίσσει, Il. γ, 12.
 Ἐπίληθον, oblivionem adferens, Od. δ, 221. ἐπιλήσονται, Il. χ, 587.
 Ἐπιλύγδην, leviter stringendo, Il. ς, 599.

- Ἐπιλλίξουσιν, inhuunt, Od. σ, 11. ἐπιλλίξων, H. in Merc. 387.
- Ἐπιμείβο νόστω, para, quare, Od. ε, 344. μ, 220.
- Ἐπιμάεργους, Il. η, 76. ἐπιμάεργοι, Od. α, 273.
- Ἐπιμάσσεται, Il. δ, 190. ἐπιμασσάμενος, Od. ι, 302. ἐπὶ — μάσασθαι, Od. λ, 590.
- Ἐπίμασον, mendicum, Od. υ, 377.
- Ἐπιμιδύσας, Il. δ, 356. ρ, 58.
- Ἐπιμίλια, dos, Il. ι, 147. 289.
- Ἐπιμίφομαι, Od. π, 115. ἐπιμίφεται, Il. α, 65. 95.
- Ἐπιμίμω, ὧ (ἐργω) quod curo, Od. ο, 371.
- Ἐπιμίξ, Il. λ, 525.
- Ἐπιμίσγομαι, Il. κ, 548. ἐπιμίσγεται, Od. ζ, 205.
- Ἐπιμνησαίμεθα, Il. ρ, 103. ἐπιμνησθῆναι, Od. δ, 118.
- Ἐπιπεφρῶδιον δημόν, pinguedinem circa renes, Il. φ, 204.
- Ἐπίπυσσεν, sapienter monuit, Il. ζ, 249.
- Ἐπιπύτιον, B. 79.
- Ἐπιζύνω, communi, Il. μ, 422.
- Ἐπινοήσας, H. in Ven. 205.
- Ἐπινοήσω, Il. τ, 188.
- Ἐπίοραον, Il. κ, 332. v. not.
- Ἐπισσορεύω, Il. ρ, 381.
- Ἐπίστρον, Il. ν, 450. ἐπίστρον, sulci, Il. κ, 551.
- Ἐπιόψομαι, Il. ι, 167. Od. β, 294.
- Ἐπιπείθεται, Il. α, 218. ἐπιπείσεις, Il. ο, 178. ἐπιπείσεται, Il. ο, 162.
- Ἐπὶ — πείλεται, Od. ο, 407.
- Ἐπιπίνναται, Od. ζ, 44.
- Ἐπιπλάγχθεις, Od. ρ, 14.
- Ἐπιπλέν, Od. ι, 227. 470.
- Ἐπιπλείων πόντος, Od. ε, 284.
- Ἐπιπλόμενος, Od. η, 261.
- Ἐπιπλώς πόντος, Il. ζ, 291. ἐπιπλώσας, Il. γ, 47. B. 79.
- Ἐπιπνίει, Il. ρ, 447. ἐπιπνίχσιν, Od. δ, 357. ἐπιπνύσασιν, Od. ι, 159.
- Ἐπιποιμίνες, pro simplici, Od. μ, 151.
- Ἐπιπρέπει, Od. α, 251.
- Ἐπιπροέκκα, Il. ρ, 708. ἐπιπροείμιν, Il. δ, 94.
- Ἐπιπροίηλε, Il. λ, 627.
- Ἐπιπροχέουσα, in Pan. 18.
- Ἐπιπτίσσαι, de sagitta, Il. δ, 126.
- Ἐπιπυλῆται, Il. γ, 196.
- Ἐπιδίξσκον, Od. ρ, 211.
- Ἐπιδρύει, Il. β, 754.
- Ἐπιδρύει, Il. ζ, 99.
- Ἐπιδρύσσεισιν, Il. α, 454.
- Ἐπιδρύσσεισιν, de pessulo obdendo, Il. α, 456.
- Ἐπιδρύσσει, Il. δ, 390.
- Ἐπισκίζονται, irascantur, Il. ι, 370. ἐπισκύσασιν, Od. η, 306.
- Ἐπισκύνιον, supercilium, Il. ρ, 136.
- Ἐπισμυγεῖς ἀπίστιν, graviter punitus est, Od. γ, 195.
- Ἐπίσσωσον κακόν, Od. σ, 72. α, 461.
- Ἐπίσση, Il. β, 359. ἐπισπείν, Il. η, 52. φ, 100. ἐπισπόμενος, Od. π, 426. ἐπισπείσθαι, Il. ζ, 521.
- Ἐπισπέρχεται, Od. ι, 304. ἐπισπέρχων, Il. ψ, 450.
- Ἐπισσίον, Il. ο, 230. ἐπισσίχσιν, Il. δ, 167.
- Ἐπισσύνει, Od. ζ, 399. ἐπισσύνεισθαι, Il. ο, 347.
- Ἐπισσώτρει, Il. ψ, 519. ἐπισσώτρα χαλκή, ferrum, quo munitur orbis rotæ, canthi, Il. ε, 725.
- Ἐπισαδόν, Od. μ, 392. γ, 54.
- Ἐπισαμένως, Il. η, 317. κ, 265.
- Ἐπισάτη, parasito, mendico, Od. ρ, 455.
- Ἐπισείας, plenos vino, Il. ρ, 232. Od. β, 451.
- Ἐπίσιον, de navibus, sedes, statio, Od. ζ, 265.
- Ἐπιστραφάδην κτεῖνε, circumcirca, vel fœde, Il. κ, 483. Od. χ, 308.
- Ἐπιστρεφει ἦν ἐνδρώπων, Od. α, 177. vid. not.
- Ἐπιστρωφῶσι, Od. ρ, 486.
- Ἐπισώσαντο, Il. φ, 286.
- Ἐπισφύριος ἀργυρίουσιν, Il. γ, 331. λ, 18.
- Ἐπισχέδιν ἐρχομένοιο, prope, H. in Ap. 5.
- Ἐπίσχετι, Od. υ, 266. ἐπίσχει, Il. ρ, 465.
- Ἐπισχεῖν, Il. λ, 667. σ, 68.
- Ἐπισχέσιν μύθε, prætextum, Od. φ, 71.
- Ἐπίσχεσις, parsimonia, Od. ρ, 451.
- Ἐπιτάρροδος, Il. ε, 808. 828. ἐπιταρρόδα, Il. φ, 289.
- Ἐπιτίλαι, Il. δ, 64. κ, 56. ἐπιτελαμένω, Od. ρ, 21.
- Ἐπιτίλλω, Il. β, 10. ἐπιτίλλομαι, ibid. 802. ι, 68.
- Ἐπιτερέα, H. in Ap. 415.
- Ἐπιτέρεται, Od. ζ, 228.
- Ἐπιτέτραπται, Il. ε, 750. ἐπιτετράφαται, Il. β, 25. 62.
- Ἐπιτηδῆς, Il. α, 142. Od. ο, 28.
- Ἐπιτιμήτωρ, Od. ι, 270.
- Ἐπιτλήτω, Il. τ, 220.
- Ἐπιτολμάτω, Od. α, 355. vid. ἐπετόλ.
- Ἐπίτονος, lorum, Od. μ, 425.
- Ἐπιτραπίνοι, Il. κ, 421.
- Ἐπιτροχάδην, Il. γ, 215. Od. σ, 26.
- Ἐπιφαισκόμενος, H. in Apol. 444.
- Ἐπιφθάζ, occupans, B. 212.
- Ἐπιφθάνει, Od. λ, 148.
- Ἐπιφλίγει, Il. β, 455. ἐπιφλίγη, Il. ψ, 52.
- Ἐπιφράσσαιο νοῆσαι, H. in Apol. 402. ἐπιφρασσάμεθα βελὴν, capiamus, Il. γ, 741.
- Ἐπιφρασσάτω, agnoscerent, cognoscerent, vel expenderent, Od. σ, 95. ἐπιφράσσει, ὄλεθρον, struxit, Od. ο, 445.
- Ἐπιφρῶνα, Od. π, 242. τ, 526.

- Ἐπιφροῖνισσα, prudens, Od. τ, 385.
Ἐπιφροσύνη, Od. ε, 437. ἐπιφροσύνας, Od. τ, 22.
Ἐπιχρύαι, Il. ω, 505.
Ἐπιχρύδιος, Il. ω, 505. ἐπιχρύδιοι, Il. α, 272.
Ἐπιχρύοντες, Od. φ, 179. ἐπιχρύσθαι, Od. σ, 178.
Ἐπιψαύει, Od. θ, 547.
Ἐπιωγαί, stationes navium, Od. ε, 404.
Ἐπὶ — ὤρουτο, Il. ψ, 689. 759.
Ἐπὶ — ὤρσεν, Od. μ, 315. ἐπὶ — ὤρετο, Od. γ, 176.
Ἐπ' — κλύζεσκον, Il. ψ, 61.
Ἐπλάσει, B. 73.
Ἐπλε, erat, Il. μ, 11. ἔπλεο, es, Il. α, 418. ἔπλετο, Od. σ, 421. Od. γ, 430.
Ἐπλητο, B. 166. ἔπληντ', Il. δ, 449.
Ἐπίγνη, B. 147.
Ἐποίατο, sequerentur, Od. ζ, 319.
Ἐποίπνυν, Il. σ, 421. Od. γ, 430.
Ἐποίησι, Il. α, 59. Od. π, 438.
Ἐποιχόμεναι ἔργον, laborare, Il. ζ, 492. Od. α, 358. etc. ἐποιχόμενος παντός, omnia obiens, Il. ε, 508. ἐποιχομένη, de laborante, sedula, Il. ε, 720. θ, 582. ἐποιχομένην ἴσθι, vacantem texturæ, Il. α, 31. ἐποιχόμενος πάντη, omnia obeuntes, Il. ζ, 81.
Ἐπομφάλιον, umbonem, Il. η, 267.
Ἐποπίζει, cura, Od. ε, 146.
Ἐποπιτύισκε, Od. π, 140.
Ἐπορεν, Il. ζ, 168. ἔπορον, Il. ρ, 196.
Ἐπορεξάμινος, feriens hasta, Il. ε, 535.
Ἐπορυνύμνος, B. 220.
Ἐπόρμσι, Il. γ, 397. ἑπορέσας, Il. ν, 541.
Ἐπορσειαν, Il. η, 42. ἑπορσεν, Il. ε, 765.
Ἐπος ἄλιον, Il. σ, 324. ἀπόβλητον, Il. β, 361. ἱσθλὸν, Il. α, 108. θυμαλγίς, Od. π, 69. κακὸν, Il. ρ, 701. νηκερδὲς, Od. ζ, 509. νημερτὲς, Il. γ, 204. ὀλοφυνδὸν, Il. ε, 683. πυκινὸν, Il. η, 375. ῥήτιον, H. in Apol. 534. τήνυσον, ib. 540.
Ἐποτρύνω, Il. π, 525. etc. ἑποτρυνύμιθα, Od. θ, 31.
Ἐποχρήσεται ἴσπαις, vehetur, Il. κ, 530. ἄρμασι, ρ, 449.
Ἐπόψιαι, videbis, Il. ζ, 145. Od. υ, 235. ἑποψόμενος, Od. τ, 260. 597.
Ἐπόψιον, in partem deteriorem, Il. γ, 42. v. not. in partem meliorem, H. in Ap. 496.
Ἐπραδον, Il. σ, 454.
Ἐπρεσιν, Il. θ, 217.
Ἐπρῆνυν, H. in Merc. 417.
Ἐπταβόειον, Il. η, 220.
Ἐπτάειτις, Od. γ, 305.
Ἐπταπόδην, Il. α, 729.
Ἐπτασφάροις τείρεσι, planetis, in Mart. 7.
Ἐπταπύλοιοι, Il. δ, 406.
Ἐπτταρεν, Od. ρ, 541.
Ἐπταστο, Il. ν, 592. π, 469.
Ἐπταρχα, Od. ζ, 434.
Ἐπτη, B. 207.
Ἐπτύξαν (κατὰ) Od. θ, 190.
Ἐπτύοιθι, Od. χ, 298.
Ἐπτύσσοντο, Il. ν, 154.
Ἐπυράκτειον, Od. ι, 328.
Ἐπύργωσαν, in Coecit. 5.
Ἐπώδινεσσα, cum accus. patiens, H. in Ap. 45.
Ἐπωλίνον, H. in Merc. 452. v. not.
Ἐπώμνυν, Od. σ, 58.
Ἐπώμνυμον καλίσσκον, Il. ι, 558. ὄνομά ἑσθ, Od. η, 54. τ, 409. πύθινον καλίσσιν, H. in Ap. 375.
Ἐπώπτων, assabant, Od. μ, 363.
Ἐπώρυν, Il. α, 613.
Ἐπῶρεσι, Il. ρ, 72. υ, 95. ἐπῶρετ', Il. φ, 524.
Ἐπώτρυνας, Od. θ, 185. ἐπώτρυνε, Il. α, 456.
Ἐπώχαστο, de jaculante sed in plures, Il. α, 50. 383. χαλκῶ, ferro persequabatur, Il. ε, 350. κ, 487. obibat singulos, Il. α, 676. ρ, 556. Od. α, 143. 324. δ, 451.
Ἐπώχατο, Il. μ, 540. v. not.
Ἐραμαι, Il. γ, 446. ζ, 328. ἐράσαςθι, cum gen. studiosi eratis, Il. π, 208.
Ἐρασι, Il. μ, 156. π, 459.
Ἐρανῆς, Il. ι, 527. 575.
Ἐρατος, Od. α, 226. ἐράνη, Od. λ, 414.
Ἐράπτομιν, Od. σ, 379.
Ἐρατὰ, Il. γ, 64.
Ἐρατίνος, Od. ι, 250. etc.
Ἐρατίζων, cum genit. appetens, Il. λ, 550. ρ, 660.
Ἐρατώπιδος, in Hosp. 2.
Ἐργον ἀεράωντο, Il. β, 137. ἀεράωντο, Il. τ, 150. παρχάλλειον, B. 129. πολυμύκλον, ibid. 4. ἔργῳ ἀννήστω, Od. π, 111. ἀτιλυτήτω, Il. δ, 175.
Ἐργα ἀγλαὰ, Od. κ, 225. αἰκία, Il. χ, 395. αἰκῆλια, Il. σ, 77. ἀήσυχ, Il. ε, 876. ἀμήχανα, Il. θ, 150. ἀμφαδὰ, Od. τ, 391. ἀνσχιστὰ, Od. β, 63. ἀνσιπα, Il. α, 213. ἀρίσσημα, H. in Merc. 12. βίαια, Od. β, 256. γιλασθῆ, Od. θ, 307. ἰνδίζια, H. in Merc. 455. ἑκαμύβια, ibid. 513. θαυματὰ, in Baceh. s. latron. 34. θίσκιλα, Il. γ, 150. ἑμερόνισα, Il. ε, 429. κακὰ, Il. ι, 591. καρτιρά, Il. ε, 757. κλυτὰ, Od. υ, 72. λιπατὰ, Od. κ, 225. λούγισα, Il. α, 575. μέμερσα, Il. θ, 453. παλίνισα, Od. α, 379. πατρῶια, Od. β, 22. περικαλλία, Od. β, 117. πτερικλυτὰ, Il. ζ, 324. πύσσα, Il. μ, 285. πολυμύκλια, Il. β, 328. σχίτλια, Od. ζ, 85. φιλοτήσια, Od. λ, 245. χαρίεντα, Od. ζ, 254.
Ἐργάζεσθαι, de fabris, Il. σ, 469. ἀνάγκη,

- Od. ζ, 272. ἐργάζοιο ἔργα αἰκία, Il. ω, 735.
- *Εργαζεῖν, Il. λ, 457. ἐργόμενον, H. in Merc. 125.
- *Εργασίην, H. in Merc. 483.
- *Εργαπα καλὰ, in Pallad. 12.
- *Ερδειν, Il. ο, 148. etc. ἔρδεισκειν, Il. ι, 556. χ, 580.
- *Ερβεινῇ, Il. ε, 659. 864.
- *Ερβεινυ, genit. Il. θ, 568. Od. λ, 37. ἐρβεινυφιν, Il. ι, 568.
- *Ερβινδοι, Il. ν, 589.
- *Ερειν, Il. γ, 85. ἐρεῖσθαι, Od. β, 298.
- *Ερεινεις, Il. ζ, 145. κ, 558. ἐρεινεν, Od. δ, 137. ἐρειντο, Od. ρ, 305.
- *Εριζον, Od. ψ, 56.
- *Εριθάσιν, Od. τ, 517. ἐριθῆσι, in Mart. 14. ἐριθῆσιν, Il. α, 519. ἐριθεῖ, Il. γ, 414.
- *Εριθίζω, Od. τ, 45. ἐριθίζμεν, Il. δ, 5.
- *Εριδοντες βελίεσσι, pugnautes, Il. π, 108. ἐριδυσσαι ἀλλήλοισι, Od. χ, 450. ἐριδυσθον, pugnate, Il. ψ, 755. ἐριδόμενοι ἔγχει, Il. ξ, 38.
- *Ερικόμενος περὶ δουρί, Il. ν, 441. v. not.
- *Ερίομεν, consulamus, Il. α, 62.
- *Ερειο, interroga, Il. λ, 610.
- *Ερειπε, diruit, Il. ο, 361. ἔρειπον, Il. μ, 258. ἐρίσων, Il. ο, 356.
- *Ερεισε γῆνα, H. in Apoll. 117. ἔρεισε ἐπὶ — adiecit, de hasta, Il. λ, 255. ἐρείσαι σὺν τῇ σάμα, comprimere, Od. λ, 425. ἐρείσας ἄσσωιδα, reclinales, Il. χ, 97, 112. etc. ἐρείσαστο γαίης χεῖρι, Il. ε, 309. λ, 355. ἐρείσάμενος, Il. β, 109. ἐρείσθη ἔδει, porrectus, stratus est, Il. η, 145. λ, 144. ἐρηγέσθαι ἔδει χαῖται, fusae, Il. ψ, 284. λαῖ, positi erant, ibid. 329.
- *Ερεινῇ, Il. δ, 167. Od. ω, 106.
- *Ερῆξα, Il. ι, 455. etc.
- *Ερείρμι, Od. λ, 228. ἐρείοντο, Il. α, 552. ἐρίοντο, (ἐκ) Il. ι, 667.
- *Ερεωτόμενοι, Il. β, 776. ε, 196.
- *Ερίριπτο, dirutus erat, Il. ξ, 15.
- *Ερεσσον, Od. ι, 490. λ, 78. ἐρεσσίμεναι, Il. ι, 361.
- *Ερίται, Il. β, 719. ἐρίτας ἀλιῆας, Od. π, 349. ἔραϊται, Od. β, 307.
- *Ερετὰς εὐήρ, Od. λ, 124. προήκας, Od. μ, 205.
- *Ερετμεὺς, Od. θ, 112.
- *Ερεύγεται, Od. ε, 458. ἐρεύγετο, Od. ι, 574. ἐρευγόμενοι, Il. π, 162.
- *Ερεύθων, Il. λ, 394. ἐρεύσαι, Il. σ, 329.
- *Ερέχθων θυμὸν, Od. ε, 83. 157. ἐρεχθόμην ἀνέμοις, jactatam, de nave, Il. ψ, 317.
- *Εριψα, Od. ψ, 195. ἔριψα (ἐπὶ) Il. α, 39.
- *Ερίωμαι, Od. ρ, 509.
- Ερόμην, Od. γ, 270.
- *Ερητύειν, Il. β, 75. ἐρητύσασκε, Il. β, 189. λ, 566. ἐρητύσει, Il. α, 192. ἐρητύσται, Il. ι, 651. ἐρητύσεν, Il. β, 99, 211.
- *Εριαύχνης, Il. λ, 159.
- *Εριβρεμέτω, Il. ν, 624.
- *Εριβρομος, in Bacch. s. latr. 56.
- *Εριβώλακα, Il. β, 841. γ, 74.
- *Εριβώλας, Il. φ, 154.
- *Ερίγδυστος, Il. η, 411. κ, 329.
- *Ερίδανς, Od. φ, 510. ἐριδανίμεν, Od. α, 79. ἐριδανίτον, Il. α, 574. π, 765.
- *Εριδδῆσασθαι, Il. ψ, 792.
- *Εριδμαίνωσιν, Il. π, 260.
- *Εριδάπης, Il. ω, 525. ἐριδάπων ἀκτῶν, Il. υ, 50.
- *Ερίζετον, Od. σ, 38. ἐρίζητον, Il. μ, 425. ἐρίζμεν, Il. ψ, 404. ἐρίζμεναι, Il. α, 277. ἐρίζεσκον, Od. θ, 225.
- *Ερίηρος, Il. δ, 266. ἐρίηρον, Od. α, 346.
- *Εριθηλῆς, Il. ρ, 55. ἐριθηλῆα, H. in Merc. 27.
- *Εριδον τλήμονα, H. in Merc. 296. ἔριδοι, Il. σ, 550.
- *Ερικυδιά, Il. γ, 65. ο, 265.
- *Ερικυδίως, H. in Merc. 547.
- *Εριμύκης, Od. ο, 255.
- *Ερινεὸς μίγας, Od. μ, 105. ἐρινεὸν ἡμερόντα, Il. χ, 145.
- *Ερινυὺς ἡεροφαῖτις, Il. ι, 567. ἐρινυῖς, Il. ο, 204. πτωχῶν, Od. ρ, 475. ἐρινυῖς συγχεῖς, Il. ι, 454.
- *Ερίσιο μαλακῷ, Od. δ, 124.
- *Ερίσνης, epith. Mercurii, Il. υ, 54. et *Ερίσνιος, Il. ν, 72. ο, 560.
- *Εριπε, Il. λ, 742. ἐριπῶν, Il. ε, 309.
- *Εreis, ἄμωτον μιμανῖα, Il. δ, 440. βιβριζῖα, Il. φ, 385. λαασσός, Il. υ, 48. φίλη, Il. ε, 891. ἔριδος ἀργαλῆς, Il. ρ, 384. θυμοβόροι, Il. η, 501. θυμοβόρη, Il. η, 210. πακομηχάνης, Il. ι, 257. κρατεῖς, Il. ν, 358. ἔριδα αἰνοσάτην, Il. ξ, 589. βαρεῖαν, Il. υ, 55.
- *Ερισθενεὺς, Il. ν, 54. τ, 355.
- *Ερισμα μίγ, Il. δ, 58.
- *Ερίσσεται, Od. δ, 80.
- *Ερισάφυλον, Od. ι, 111. 358.
- *Ερίτιμον, Il. β, 447. ο, 361.
- *Ερισφαράγην, H. in Merc. 187.
- *Ερκιον, Il. ι, 472. Od. σ, 101.
- *Ερκος ἀκόντων, Il. δ, 137. ὀδόντων, Il. δ, 350. ἔρκος ἀμύμονος αὐλῆς, Od. χ, 442. 459. ἔρκει χαλκίῳ, Il. ο, 567. reti, Od. χ, 469. ἔρκια, aula, Od. ρ, 603.
- *Ερμ' ὀδυνάων, Il. δ, 117. ἔρμα πάλκος, Il. π, 549. Od. ψ, 121. ἔρματα μακρὰ, phalangas, Il. α, 486. νῶν, idem, Il. β, 154. τρίγλῆνα, inaures, Il. ξ, 182. Od. σ, 296.

- Ἐρμῖνα, fulcrum, pedem, Od. ψ, 198. ἔρμῖναι, Od. ς, 278.
- Ἐρνος ἐριθλής, Il. ρ, 55. νῖον, Od. ζ, 165.
- Ἐρῶν, Od. ξ, 41. vid. *V. Lect.* ἔρῶν, Il. δ, 37. χ, 185. ἔρῶ, Od. ε, 360. ἔρξμεν, Od. η, 294.
- Ἐρῶσσα, H. in Merc. 51. ἐρῶνταν, H. in Ven. 264.
- Ἐρῶς, Il. ξ, 515. ἔρον, Il. α, 469. etc.
- Ἐρπει, incedit, Il. ρ, 447. Od. σ, 150. ἔρπει, ibat, H. in Ven. 157. ἔρπων, oppon. sedenti, Od. ρ, 158.
- Ἐρπετᾶ, animalia, Od. δ, 419.
- Ἐρπύζων, ambulans, Il. ψ, 225. Od. ν, 220. ἔρπύζοντ', euntem, Od. α, 195.
- Ἐρράδατ', respersi sunt, Il. μ, 451. ἔρράδανται, Od. υ, 554.
- Ἐρῖραι, vexavit, Od. ζ, 326. ἔρρασαν φάσγανον, frangendo corruptum est, Il. π, 559.
- Ἐρρε, Il. ς, 164. Od. κ, 75. ἔρρετω, Il. ι, 577. ἔρρετε, Il. α, 259.
- Ἐρρέξε, Il. ι, 552. κ, 49.
- Ἐρρίγησαν, Il. μ, 208. ἔρριγα, Il. ρ, 175. ἔρριγει, Od. ψ, 216. ἔρριγησι, Il. γ, 555.
- Ἐρρίζωσεν, Od. ν, 165. ἔρρίζωται, Od. η, 122.
- Ἐρύειν, Il. ρ, 255. 287. ἐρύσαι, Od. ξ, 154. ἐρύσσαι, Il. ι, 248.
- Ἐρῦσας, Od. α, 6.
- Ἐρῦσαντο, Il. ψ, 567. ἔρῦσαντο, Il. α, 616. Od. ψ, 5.
- Ἐρσαι, recens natae, tenerae, Od. ι, 222.
- Ἐρση τεθαλυῖα, Od. ν, 245.
- Ἐρσήεις, Il. α, 757. ἐρρήντα, Il. ζ, 548.
- Ἐρύγκηλον, valde mugientem, Il. σ, 580.
- Ἐρύγοντα, mugientem, Il. υ, 406.
- Ἐρύθαινετο, Il. κ, 484. φ, 21.
- Ἐρυκάκετε, Il. ζ, 80. ἐρυκακίειν, Il. ε, 262. ἐρύκακε, Il. λ, 352.
- Ἐρύκανε, Od. κ, 429.
- Ἐρυκανώσ', Od. α, 199.
- Ἐρυκίμει, Il. ς, 206. ἐρυκισθον, Il. ψ, 445. ἐρύκεισθαι, Od. ρ, 17.
- Ἐρυμα χροός, Il. δ, 157.
- Ἐρυσάρματες ἵπποι, Il. π, 570. ἐρυσάρματα, Il. ο, 354.
- Ἐρυσίπτολι, Il. ζ, 505. ἐρυσίπτολιν, in Pall. 1.
- Ἐρύσσανιν, Od. δ, 577. ἐρύσαι, Il. ς, 25. φ, 175. ἐρυσθαι, Od. ε, 484. ι, 194. ἐρυσθαι, Il. χ, 507. ἔρυτο, Il. δ, 158. ἐρυσάιατο, Il. ε, 298. ἐρύσσασθαι, Il. ρ, 176. ἐρύσσεισθαι, Od. φ, 125.
- Ἐρχαται, Il. π, 481. ἔρχατο, Il. ρ, 554.
- Ἐρχατόωντο, inclusæ erant, Od. ξ, 15.
- Ἐρχεται, abit, Il. α, 120. ἔρχει, Il. ζ, 280. ψ, 895. ἔρχησθον, Od. π, 170. ἔρχησθ', Od. ς, 42. ἐρχομέναν, Il. β, 88. ἐρχομένοι-σιν, abeuntibus, Il. ρ, 741.
- Ἐρχθέντ', Il. φ, 282.
- Ἐρως, Od. σ, 211. vid. supra ἔρος.
- Ἐραδιὸν διξίον, Il. κ, 274.
- Ἐρωεῖ, Od. μ, 75. ἐρώει, quiesce, sc. cōhibendo impetum, Il. β, 179. χ, 185. ἐρωίστω, Il. ρ, 422. ἐρωήσαιτ', cōhibeatis, Il. ν, 57. ἐρωήσει, fluet, proprie, cum impetu e vulnere ruet, Il. α, 505. ἐρωήσασι χάερμης, desinent pugnare, Il. ξ, 101.
- Ἐς, cum genit. per ellip. casus proprii, Il. ζ, 378. 579. 585. α, 160.
- Ἐς, absolute, Il. α, 142. λ, 646. μ, 555. φ, 527. εἰς τῆμος, Od. η, 518.
- Ἐσάγειρατο, Il. ο, 240. φ, 417.
- Ἐσάγυστα, Il. ζ, 252.
- Ἐσαδρήσειν, Il. γ, 450.
- Ἐσάκασε, Il. ς, 97.
- Ἐσᾶλτο, Il. μ, 466. ν, 679.
- Ἐσάντα, Il. ρ, 554.
- Ἐσας εἰς δίφρον, Od. ξ, 280. ἴσασθαι, Il. α, 646.
- Ἐσάωσα, Od. ε, 150. ἰσάω, servavit, Il. φ, 258. vid. *V. L.* ἰσάωθει, Od. γ, 185.
- Ἐσβαινον, Od. ο, 548. ἐσβαίν, Il. μ, 59. ἐσβάντες, Il. κ, 575.
- Ἐσβη πῦρ, Il. ι, 467. Od. γ, 182.
- Ἐσείδρακον ἄντην, vidi, Il. α, 225.
- Ἐσελθεῖν, Il. μ, 541. ἐσελεύσομαι, Od. α, 88.
- Ἐσεμάσαστο θυμὸν, pupugit animum, Il. ρ, 564. υ, 425.
- Ἐσεσθον, Od. π, 267. φ, 216.
- Ἐσέχοντο, Il. μ, 470. φ, 616.
- Ἐσήλατο, Il. μ, 458. π, 558.
- Ἐσημήναντο κλῆρον, notabant, Il. η, 175.
- Ἐσθνε ἔρη, Od. ρ, 502.
- Ἐσθιν, Od. ε, 197. ἰσθίμεναι, Il. α, 215.
- Ἐσθων, Il. α, 476. ἰσθοντες, Il. ς, 251.
- Ἐσθην, Il. σ, 517.
- Ἐσθῆτος μαλακῆς, Od. ψ, 290. ἰσθῆτα ὑφαντήν, Od. ν, 156. φαινήν, Od. ζ, 74.
- Ἐσθίμεν, Od. β, 505. φ, 69.
- Ἐσθλὸν παρὰ κακῷ ἔθηκε ζεύς, Od. ο, 487.
- Ἐσθρεῖ, Il. μ, 462.
- Ἐσθος καλόν, in Solem, 15. λιπτερογῆς, ibid. 14. μελάντερον, Il. α, 94.
- Ἐσίδισκεν, Od. ψ, 94. ἐσίδισθην, Od. α, 101.
- Ἐσίζηται, Il. ν, 285.
- Ἐσκαπτον, H. in Merc. 207.
- Ἐσκεῖ, Il. γ, 180. εἰ, 536.
- Ἐσκιδναντο, Il. α, 487. τ, 277.
- Ἐσκοπίαζον, Od. κ, 260.
- Ἐσμηχιν, Od. ζ, 226.
- Ἐσόφομαι, Il. ε, 212.
- Ἐσπείρον ἐκ — ἔγχος, Il. μ, 595. ν, 178. ἰσπάσαστο ἔγχος ἐκ εἰρήνιο, Il. δ, 550. cf. σπας.
- Ἐσπερα, plural. Od. ρ, 191.
- Ἐσπείθω, Il. μ, 550. 565. ἰσποίμην, Od. τ,

579. φ, 77. ἔσπωνται ἐπὶ — Od. μ, 549.
ἔσπασθαι, Il. ε, 425. ἔσπετο, Il. γ, 376.
δ, 476. ἔσπιδον, Il. γ, 259.
"Ἔσση ἀμφὶ, Od. δ, 255. ἔσσει, Il. ε, 905.
ἔσσαν περὶ, Od. ω, 59. ἔσσον, induē, Il.
π, 670. ἔσσαι, induē, Od. ζ, 154. ἔσσαι,
indutus es, Od. ω, 248. ἔσσει, Od. ε,
357. ἔσση, indutus esses, Il. γ, 57. ἔσση
(ἀμφὶ) Od. χ, 565. ἔσσω, Od. ν, 400.
"Ἔσειται, erit, Il. β, 595. ν, 517.
"Ἔσεινα, Il. ε, 208. ἔσεινέτο, Il. ρ, 465.
"Ἔσειόντο, Il. υ, 59.
"Ἔσσυμαι, Il. ν, 79. ἔσσύμενος, Il. λ, 555. ἔσ-
σου ἰθὺς τρώων, ruisti in Trojanos, Il.
π, 585. ἔσσυτο, Il. ρ, 678.
"Ἔσσυμίνω, Il. γ, 85. ο, 698.
"Ἔσαζε, B. 226.
"Ἔσατον, Il. ψ, 284. 445. ἔσαμεν, Od. λ,
465. φ, 261. ἔσατε, Il. υ, 554. ἔψαν, Il.
ε, 196. ἔσαθ' στα. Od. χ, 489. ἔσάμιν,
Il. δ, 542. ἔσάμεναι, Il. κ, 480. λ, 410. ἔ-
σάθη, Od. ρ, 465.
"Ἔσιχαι, Od. ι, 444. ἔσιχον, Il. ι, 86.
"Ἔσιν, Il. κ, 16. σ, 35.
"Ἔσιφάνωνται, Il. σ, 485. ἔσιφάνωτο, Il. ε,
759. λ, 56.
"Ἔσιφει, Il. σ, 205.
"Ἔσῃζέμεν, Ires. 12.
"Ἔσῃρηκτο, Il. π, 111.
"Ἔσιχον, Il. π, 258.
"Ἔσιχώνωτο, Il. β, 92. 516. 602.
"Ἔσωναχίζετο ὑπὸ — Il. β, 95.
"Ἔσῳσαν, Il. ω, 648.
"Ἔσση, clavo in temone, quo jugum tenetur,
Il. ω, 272.
"Ἔσπαμναι, H. in Merc. 411.
"Ἔσπατώνωτο, I. γ, 187. δ, 378.
"Ἔσρωτο ὑπὸ — Il. κ, 155.
ἔσυγον κατὰ — Od. κ, 115.
"Ἔσυφίλιζε, Il. ε, 437. π, 774.
"Ἔσῳλα, extraxit, Il. δ, 105. ζ, 28.
"Ἔσῳλυν, Il. ε, 48.
"Ἔσφαγμίναι, Od. λ, 45.
"Ἔσφειρον, Od. η, 6. ἔσφίρεται, Il. λ, 495.
"Ἔσφῆκωντο, Il. ρ, 52. ν. not.
"Ἔσφιγεν, B. 70. 87.
"Ἔσφῃρον, Od. ζ, 91. τ, 52.
"Ἔσχαρον, Od. ζ, 52. παρ' ἰσχάρην, in ædi-
bus, Od. ψ, 71. ἰσχάρεαι, Il. κ, 418. ἰσ-
χαρόφιν, Od. ε, 59.
"Ἔσχατα, in extrema parte, Il. λ, 8.
"Ἔσχατιῇ, Il. λ, 524. ψ, 242. etc.
"Ἔσχατον θάλαμον, intimum, Od. φ, 9.
"Ἔσχατώσα, Il. β, 616. ἰσχατώντα, Il. κ,
206.
"Ἔσχιθε κατὰ, Od. ω, 529. ἔσχιθον, Il. ο,
655. τ, 418. ἔσχιτο φρεσὶ, Od. ρ, 238.
ἰσχιθίτην, Il. μ, 461. ἔσχοντο φόβῳ, co-
hibebantur a fuga, Od. ω, 57.
"Ἔσση, familiares, Il. ι, 460. π, 456. ἔτῃσι,
Il. ζ, 262.
"Ἐταιρίην, H. in Merc. 58.
"Ἐταίρη, Il. ι, 2.
"Ἐταιρίζου, H. in Ven. 96. ἔταιρίζου, Il.
ω, 555.
"Ἐταῖρος ἐρίκρος, Il. δ, 266. πατρώϊος, Od. β,
286. ἔταιρον ἐκεία, Od. ρ, 200. τιτιμένον,
Il. υ, 426.
"Ἐταῖρος ἐπαρτίας, Od. τ, 289. ἐρίκρους, Il.
π, 565.
"Ἐτάλασσαι, Il. ρ, 166.
"Ἐταμνον ὄρεϊ, Il. δ, 155.
"Ἐτάνυσσα ἐκ — Od. ψ, 201. ἔταινύσατο,
H. in Merc. 51.
"Ἐτάραξι σὺν — Il. ρ, 86.
"Ἐταρίσσαιτο, Il. ν, 456.
"Ἐταρῆτο, Il. τ, 19. ἔταρπήτην, Od. ψ,
500.
"Ἐτεθήπεα, obstupui, Od. ζ, 166.
"Ἐτερε, Od. μ, 552. ἐτερίετο, Il. σ, 155. ρ,
81.
"Ἐτερίσσαντο, Il. η, 449.
"Ἐτέλιεν, Il. ι, 456. ἐτελίετο, Il. α, 5. Od.
λ, 296.
"Ἐτελεύτα, perfecit, Od. ω, 125.
"Ἐτελλε, Il. π, 199. Od. ψ, 549.
"Ἐτέον, Il. β, 500. ε, 104. etc.
"Ἐτίοκρητες, Od. τ, 176.
"Ἐτεράλκεια, Il. η, 26. ρ, 171. etc.
"Ἐτιορήμει, Od. λ, 502.
"Ἐτέρστο, Il. λ, 267. 847.
"Ἐτέρφθιν, in Pan. 45. ἐτέρφθισαν, Od. ρ,
151.
"Ἐτέρωθιν, Il. α, 247. etc. ἐτέρωθι, Il. ε,
551. etc. ἐτέρωσι, Il. ρ, 506.
"Ἐτίταλτο, Od. λ, 525.
"Ἐτετιύχατο βάρμοι, Il. λ, 807.
"Ἐτετμει, Il. δ, 295.
"Ἐτευχε, faciebat, Od. σ, 549. ἔτευχε, Od.
δ, 174. ἔτευξαν, Od. α, 244. ἐτύχθην, ac-
cidisset, Il. β, 155. etc. ἐτέτυχο, Il. μ,
164. ἐτέτυκτο, Il. ε, 78. 402. 446. etc.
"Ἐτεχ', Il. η, 469. υ, 240.
"Ἐτίων, Il. λ, 690.
"Ἐτήτυμος, Il. χ, 458.
"Ἐτίναζε, Il. γ, 585. ρ, 595.
"Ἐτίον, Od. χ, 570.
"Ἐτίσατο, cum duplici accus. Od. ο, 256.
"Ἐτίταινι, Il. ρ, 69. ἐτίταινετο, Il. ε, 97.
"Ἐτλαν, Il. φ, 608.
"Ἐτοιμασσαίαισ', Il. κ, 571.
"Ἐτόλμας, Od. υ, 20. ἔτόλμα, cum partic.
tolerabat, Od. ω, 160.
"Ἐτορε, Il. λ, 256.
"Ἐτραπέτην, H. in Merc. 501.
"Ἐτραφέτην, nutriti ambo sunt, Il. ε, 555.
ἰτραφῆμεν, Il. ψ, 84.
"Ἐτρεμι ὑπὸ, Il. κ, 590.
"Ἐτρεσι, Il. ο, 586. ἔτρεσαν, Il. λ, 744.
"Ἐτρέμειν, Il. η, 151.
"Ἐτρώσειν, Il. γ, 568. ι, 854. etc.

- Ἐὺ σείλαντα, Od. ζ, 247.
 Εὐαγγέλιον τίσω, Od. ζ, 166.
 Εὐδαί, Od. π, 28.
 Εὐανθείας, Od. ι, 179. εὐανθεί, Od. λ, 519.
 Εὐβοτος, Od. ο, 405.
 Εὐβαν, fecundam bubus, H. in Ap. 54.
 Εὐγενίος, H. in Ven. 230.
 Εὐγμαστα κενά, Od. χ, 249.
 Εὐγνάμπτοις, Od. σ, 293.
 Εὐδαίμονίην, in Pallad. 5.
 Εὐδείλος, Od. ν, 234.
 Εὐδῆσθαι, Od. ς, 445. εὐδῆν, Il. β, 24. 61.
 etc. εὐδῆμαι, Od. ω, 254. εὐδῆσκ, Il. χ, 503.
 Εὐδικίας, jura, justitiam, Od. τ, 111.
 Ἐδμήτων, Il. α, 448. εὐδμήτες, Od. χ, 24.
 vid. V. L.
 Εὐδωρος, Il. π, 179. εὐδωρον, ib. 186.
 Εὐιδί, pulcrum, Il. γ, 47.
 Εὐεργῆς νῆς, Il. ω, 596. εὐεργίος χουρῶ, bene-
 nefacti auri, Il. ω, 275. εὐεργίης θύραι,
 Od. ς, 267. εὐεργίαν, de benefactoribus,
 Od. χ, 319.
 Εὐεργεσίη, Od. χ, 374. εὐεργεσίας, ib. 255.
 Εὐεργίος ἀλλῆς, Il. ι, 468. εὐεργίης, Od. ς,
 267.
 Ἐὐζυγοί, Od. ς, 288.
 Ἐὐζωνος, Il. ι, 586. 663.
 Εὐζώεσι, Od. τ, 79.
 Εὐηγετίος, Il. λ, 427. εὐηγετίων, Il. ψ, 81.
 Εὐηγεσίης, Od. τ, 114. v. not.
 Εὐήκεος, Il. χ, 319.
 Εὐήνορα, Od. δ, 622. ν, 19.
 Εὐήρες, Od. λ, 120. 128.
 Εὐθαρεσίος, in Mart. 9.
 Εὐθηνῆ, in Terr. 10.
 Ἐὐθρονος, Od. ζ, 48.
 Εὐθυμος, liberalis, Od. ζ, 63.
 Εὐθύμως, B. 158.
 Εὐθυπόρον, H. in Merc. 342.
 Εὐῖππος, abundantem equis, Il. π, 417.
 Εὐχάλακον, Od. χ, 102.
 Εὐκαμπῆς, Od. σ, 367.
 Εὐκαρποί, in Terr. 5.
 Εὐκράτοις, divitis, Od. ε, 60.
 Εὐκηλος, Il. α, 554. Od. γ, 265.
 Ἐὐκλείης, Il. ς, 415.
 Ἐὐκλείη, Od. ζ, 402. εὐκλείης, Il. ς, 285.
 εὐκλείας, Il. κ, 281.
 Ἐὐκλείως, Il. χ, 110.
 Ἐὐκλήης θύρη, bene clausa, Il. ω, 518.
 Ἐὐκλώσοι, H. in Ap. 205.
 Ἐὐκνήμιδες, Il. α, 17. β, 331. etc.
 Ἐὐκόσμητα, H. in Merc. 384.
 Εὐκόσμως, Od. φ, 123.
 Ἐὐκραίρησιν, H. in Merc. 209.
 Ἐὐκρίνας, Il. π, 199. Od. ζ, 108.
 Εὐκρά, optata, Il. ζ, 98.
 Ἐὐκτιμίνη, Il. ε, 543. ζ, 13.
 Εὐκτιτον, Il. β, 592.
 Εὐκυκλον, epith. rhedæ, Od. ζ, 58. 70.
 Εὐλαί, vermes, Il. ω, 414. αἰόλαι, Il. χ, 509.
 Εὐλείμων, Od. δ, 607.
 Εὐκληρα ἔχων, Il. ψ, 481.
 Εὐμενῆς, in Nept. 7.
 Εὐμενέτῃσι, benevolis, Od. ζ, 185.
 Εὐμήκης, B. 129.
 Εὐμηλον, ovibus abundantem, H. in Ap.
 54.
 Ἐὐμμελίην, Il. ς, 59. Od. γ, 400. εὐμμε-
 λιαί, Il. ς, 25.
 Ἐὐμμελῆς, Il. ζ, 449.
 Εὐμόλπει, H. in Merc. 475.
 Εὐμυλίη, rumor, H. in Merc. 325.
 Εὐνάξισθαι, Od. ε, 119.
 Εὐναϊτάοντας, Od. φ, 242.
 Εὐνάσω, Od. δ, 408.
 Εὐνησε, collocavit, Od. δ, 440. sedavit, ibid.
 758. εὐνησῆναι, Il. ζ, 351. 360.
 Εὐνήσει, Od. ν, 124.
 Ἐὐνήστον, Il. α, 580. v. not. εὐνητοί, Od. κ,
 97. εὐνήτοις, Il. σ, 595.
 Εὐνήφι, Il. ο, 580. Od. γ, 405.
 Εὐνν, Il. χ, 44. Od. ι, 524.
 Εὐνομίην, Od. ς, 487. εὐνομίῃσι, in Terr. 11.
 Ἐὐξέστη, Il. ω, 590. εὐξέστοι, Il. σ, 276.
 Ἐὐξοον, Il. β, 590. λ, 628.
 Εὐοντας, Od. β, 300. εὐόμενοι, Il. ι, 464. ψ,
 33.
 Εὐρομος, Od. δ, 5. 58. ι, 136.
 Εὐροχθος, in Erythr. 2.
 Εὐπαίδης, in Terr. 5.
 Εὐπατρίη, Od. χ, 227. εὐπατρίαν, Il. ζ,
 292.
 Εὐπίθης, Od. ω, 421. 468.
 Ἐὐπέπλον, Od. ζ, 49.
 Εὐπηγῆς, Od. φ, 334.
 Εὐπήκτης, Il. ι, 659. ω, 675.
 Ἐὐπλείη, Od. ς, 467.
 Εὐπλείην, Od. χ, 3. alii rectius ἐμπλείην,
 vid. et Var. Lect. ad h. l.
 Ἐὐπλεκῆς, Il. β, 449.
 Ἐὐπλέκτης, Il. ψ, 335. εὐπλέκτες, Il. ψ,
 115.
 Ἐὐπλήσασα, referciens, Il. π, 223.
 Εὐπλόην, Il. ι, 562.
 Ἐὐπλοκαμίδες, Od. β, 119. τ, 542.
 Ἐὐπλόκαμος, Il. λ, 623. ζ, 6.
 Ἐὐπλυνῆς, Od. ς, 392. 425.
 Ἐὐποίητον, Od. γ, 434. εὐποίητα, Od. ν,
 369. εὐποιητῶν, Il. π, 636.
 Εὐπολίμοι, in Mart. 4.
 Ἐὐπρησσεσκον, Od. ς, 259.
 Εὐπρηστον αὐτῇ, flatum validum, Il. σ,
 471.
 Εὐπρυμνοί, Il. δ, 248.
 Εὐπυργον, bene munitam, Il. κ, 71.
 Εὐπωλὸν, equis abundans, Il. ε, 551. π,
 576. εὐπωλον, Od. λ, 168.
 Εὐράξ, a latere, ex obliquo, Il. λ, 251. ε,
 541.

- Εὐρίμεναι, II. β, 345. Od. δ, 374. εὔρεο, Od. τ, 403. εὔρετο, II. π, 472.
 Εὐριπον, H. in Merc. 222.
 Εὐρύαφείσσι, Od. β, 554. 380.
 Εὐρύσιος, II. ζ, 508. ζ, 435.
 Εὐρύρεια, II. ζ, 34. εὐρύρειν, Od. ζ, 257.
 Εὐρύροος, II. φ, 150.
 Εὐρύραγυια, II. δ, 52.
 Εὐρυκερίων, II. ο, 102. 355. 411. Od. γ, 247.
 Εὐρυμειτωποι, Od. μ, 262. 355.
 Εὐρυναν, Od. ς, 260.
 Εὐρυοδείης, II. π, 635.
 Εὐρύσσω, accus. II. α, 498. ς, 206.
 Εὐρύσσω, vocat. pro nominat. II. ε, 265. ς, 442.
 Εὐρυπόροιο, II. ο, 381.
 Εὐρυπυλὶς δῶ, II. ψ, 74.
 Εὐρυρέθρος, II. φ, 141.
 Εὐρυσθίνης, II. η, 455. ς, 201.
 Εὐρυφύς, luxurians, Od. δ, 604.
 Εὐρύχορον, II. β, 498. Od. δ, 655.
 Εὐρώεντα, II. ν, 65. Od. κ, 512.
 Εὔσει, adussit, Od. ζ, 75. εὔσαν, Od. ζ, 426.
 Εὐσκαρῆμοι, de equis velocibus, II. ν, 51.
 Εὐσκοπος, Od. λ, 197. εὐσκοπον, II. ω, 24. 109.
 Εὐσελμοι, Od. β, 390. ι, 544. etc.
 Εὐσαθίος, II. σ, 374. Od. ν, 258. etc.
 Εὐστέφανος, II. φ, 511. Od. σ, 192.
 Εὐστρέπτοις, epith. lori, funis, Od. β, 426. ο, 291.
 Εὐστρεφὶς, epith. pariter funis, Od. κ, 167. φ, 408. εὐστρεφίσσι, Od. ι, 427.
 Εὐστρέφω, apte circumvoluto, II. ν, 599. 716.
 Εὐστρωντον, H. in Ven. 158.
 Εὐτείχια, II. π, 57. εὐτείχιον, II. α, 129. β, 115.
 Εὐτειχίτοιο, H. in Ven. 112.
 Εὐτμήτοισι ἱμάσι, II. φ, 30.
 Εὐτρεφίης, Od. ι, 425.
 Εὐτρεφειν, Od. τ, 554. εὐ τρεφον, II. ζ, 202. 303.
 Εὐτριχας, II. ψ, 13. 301. 351.
 Εὐτροχάλας, II. υ, 496. v. not.
 Εὐτροχον, II. ς, 438. μ, 58.
 Εὐτυκτον, II. γ, 356. ς, 44. εὐτυκτον, II. ν, 240. ο, 480.
 Εὐῦμον, H. in Ap. 19. 207.
 Εὐφημῆσαι, II. ι, 171.
 Εὐφραδίης, Od. τ, 352.
 Εὐφραίνεσθαι, Od. β, 311.
 Εὐφρανίης, II. η, 297. εὐφρανέιν, II. ε, 688.
 Εὐφρεν', II. ω, 102. εὐφρένην, II. π, 294. εὐφρένη, in Dian. 12. εὐφρένην, II. ς, 28.
 Εὐφρενα, II. γ, 246. εὐφρονος, H. in Ap. 194.
 Εὐφρονέων, II. α, 73. 253. β, 78. etc.
 Εὐφροσύνη, Od. ι, 6. εὐφροσύνησιν, Od. ζ, 156.
 Εὐφροία, II. φ, 243. εὐφροίης, II. δ, 147.
 Εὐχάλας, II. η, 12. εὐχαλκον, II. ν, 612. ubi v. not.
 Εὐχχο, imperat. vove, II. δ, 101. imperf. cum εἶναι, eras, ferebaris, ibid. 264. precabaris, II. σ, 75.
 Εὐχχέρις, B. 61.
 Εὐχχέσασθαι, II. ζ, 268. ς, 19.
 Εὐχχεται εἶναι, putatur, vel est II. α, 91. v. not. β, 82. εὐχχτο, cum dat. precabatur iis bene, II. α, 450. γ, 275.
 Εὐχχτοῶμην, Od. ς, 467. εὐχχτόωντο, II. ς, 347. εὐχχτοῶμην, Od. ο, 181. εὐχχτόωντ', II. μ, 391.
 Εὐχος ἀγλαόν, II. η, 203. μέγ', II. ε, 285. μέλιον εὐχος ἑδωκας victoriam, s. gloriam dedisti, II. φ, 475.
 Εὐχροίς, Od. ζ, 24.
 Εὐχῶλὴ πτεῖν δαλύντων, clamor gloriantium, insultantium cæsis, II. δ, 450. εὐχῶλῆς, voti, II. α, 65. 93. εὐχῶλῆν jactationem, jactandi materiam, II. β, 160. 176. εὐχῶλαι πῆ ἔβαν, jactatio, II. ς, 229. εὐχῶλῆς ἀγανῆσι, votis, II. ι, 495.
 Εὐάδης, Od. ε, 64.
 Εὐάπιδά, Od. ζ, 113. 142.
 Εὐαλοῖν, ad mare sitam, II. β, 538. 584.
 Εὐανον (εἶν) conspicuntur, II. ς, 553.
 Εὐαρεμόσσει, II. τ, 385.
 Εὐασκε, Od. η, 256. ἐφάσκει', Od. χ, 35.
 Εὐάψαι, Od. ε, 548.
 Εὐφίβοντο, II. ε, 527. ς, 542. Od. χ, 299.
 Εὐφίξεσθαι, Od. δ, 717.
 Εὐφει, II. ε, 174. ἐφείην, II. σ, 124. ἐφείας, II. α, 567.
 Εὐφίλκεται ἄνδρα σιδήρος, Od. π, 294.
 Εὐφπει, II. λ, 177. ἐφείπιν, II. ο, 357. ἐφείπεσκον, Od. μ, 330.
 Εὐφίσσαι, imperat. aor. 1. με νῆος, Od. ο, 277. ἐφίσσαι εἰς Ἥλιδά, deportare in Eledem, Od. ν, 274. sq. ἐφίσσεσθαι, II. ι, 455.
 Εὐφισῶσιν, II. μ, 326. ἐφίσασαν, II. ε, 624. ἐφισάμεν, Od. α, 120. ἐφισάμεναι, Od. ω, 379.
 Εὐφίσσιος, Od. γ, 234. ψ, 55. ἐφίσσιοι, II. β, 125.
 Εὐφισμῆ, II. ζ, 249. ἐφισμῆν πυκνὴν, II. σ, 216. ἐφισμῆαν, II. α, 495. ε, 818.
 Εὐφισσικα, Od. τ, 158. ἐφίεσμεν, Od. β, 109. ἐφίεργ, Od. ε, 417.
 Εὐφισφάνονται, illudunt, cum dat. Od. τ, 331. ἐφίψιόντο, Od. τ, 570.
 Εὐφήμιος, Od. ζ, 309. ἐφήμενοι, Od. μ, 215.
 Εὐφημίος, Od. δ, 223. ἐφημέρια, Od. φ, 85.
 Εὐφημοσύνης ἀλγεινῆς, mandati, Od. μ, 226. ἐφημοσύνην, Od. π, 340. ἐφημοσύνησι, H. in Ven. 214.

- Ἐφῆδανι, Il. η, 45.
 Ἐφῆπται, Il. β, 15. 69. ἔφῆπτο, Il. ζ, 241.
 Ἐφῆπται, cum infin. impellis ad, Il. α, 518. ἔφῆται πτόμαν, inferet mortem, cum dat. Od. δ, 540. ἔφῆσομαι, monebo, mandabo, Il. ψ, 82.
 Ἐφθίγγοντο καλεῖντες, nomine vocabant, Od. κ, 229. 255.
 Ἐφθῆς, Od. λ, 58. ἔφθῆ, Il. π, 514.
 Ἐφθιν, Il. σ, 446. ἔφθιται, Od. φ, 540. ἔφθιτ', Il. σ, 100. ἔφθιάδ' γινεαί, Il. α, 251. ἔφθιδιν (ἀπὸ —) periēre, Od. ψ, 551.
 Ἐφίμινος, Od. ν, 7.
 Ἐφίζανον, Il. υ, 11. ἐφίζαντήν, Il. κ, 578.
 Ἐφίξει, Od. γ, 411. ἐφίξεισιν, Od. ρ, 531. 534.
 Ἐφίκοντο, Il. ν, 615.
 Ἐφίλατο, Il. ε, 61. ἐφίληθεν ἐκ Διὸς, Il. β, 668.
 Ἐφλυε ἀνὰ — Il. φ, 361.
 Ἐφῶβηθεν, Il. ε, 498. μ, 470.
 Ἐφῶτα, Il. ε, 528. ἐφῶταν, Od. ι, 401. λ, 42.
 Ἐφῶλαιον, gubernaculum navis, ξ:σὸν, Od. ζ, 350.
 Ἐφομαρτυῖτον, Il. θ, 191. ἐφομαρτυῖτε, Il. μ, 412.
 Ἐφοπλίζομεν, Il. δ, 544. ἐφοπλίσσας, Od. ζ, 57. ἐφοπλίσαιτε, Il. ω, 265. ἐφοπλίσαι, Od. ζ, 57. ἐφοπλίσσαι, Od. τ, 419. ἐφοπλίσαντες δόρπον, instruētes coenam vel parantes, Il. ψ, 55. ἐφοπλίσσαντι, Od. ζ, 69. ἐφοπλίσσασθαι, Il. ι, 66.
 Ἐφραῖ, Il. γ, 277. ἐφραῖ, Od. λ, 108.
 Ἐφρεον, Od. χ, 456.
 Ἐφρομύσας, Od. κ, 272. ἐφρομῶται, Il. ν, 74. ἐφρομῶσθαι, Il. ρ, 465. ἐφρομηθεῖν, Il. ω, 800. ἐφρομηθίντε, Il. ρ, 489. ἐφρομηθῆναι, Il. σ, 282.
 Ἐφρασε αἰδὼν, H. in Merc. 441. ἐφρασάμην, vidi, observavi, Od. ρ, 161. ἐφράσαθ', decrevit, Od. ζ, 256. ἐφράσατο, idem, Od. γ, 289. ἐφράσσατο, vidit, Il. ω, 552. ὄνυσσε, excogitavit rem utilem, Od. δ, 444. τέχνην, ib. 529. ἐφράσαντο, conspexere, Il. α, 671. ἐφράσαντο, cum accus. excogitarunt, Il. ι, 426. εἶ, cognoverunt, Od. φ, 222. ἐφράσθης, animadvertisti, Od. τ, 485. ψ, 260.
 Ἐφρίζει, Il. ν, 539.
 Ἐφρυβρίζων, Il. ι, 568.
 Ἐφύδρος ζῆφρος, pluvius, humidus. Od. ζ, 458.
 Ἐφυν, Od. ε, 481. ἔφυντ', Od. κ, 597.
 Ἐφύπερθε, Il. ι, 213. ζ, 184.
 Ἐφυρον ἱμάτα δάκρυον, humectabant, Il. α, 162.
 Ἐφυσσε, procreaverat, Od. κ, 595.
 Ἐφύσαν, spirabant, de follibus, Il. σ, 470.
 Ἐφύττει, genuit, H. in Merc. 160. ἐφύττειαν [π:γι], severant circa, Il. ζ, 419.
 Ἐχάδεις, Il. δ, 24. θ, 461.
 Ἐχάζετο, Il. γ, 52. λ, 584.
 Ἐχάλασσε βίδν, remisit nervum, H. in Apoll. 6.
 Ἐχάνδανον, Od. ρ, 544.
 Ἐχαι, Il. ω, 799. ἐχέοντο ἐκ νηῶν, Il. π, 267.
 Ἐχίδυμος, Od. θ, 520.
 Ἐχισπυκίς, Il. α, 51.
 Ἐχίσκον, Il. ν, 257. ἐχίσκεις, Il. ε, 472. ἐχίσκει, Il. ε, 126.
 Ἐχίει [ἐν —] Od. γ, 40. [ἐφ —] Il. ω, 445. [κατ'] Od. λ, 452. [περὶ] Il. ε, 776. ἔχεναν [ἐν], Od. θ, 436. [ἐπ'] Il. ε, 619. ψ, 256. ἐχέυατο, Il. ε, 514.
 Ἐχυσαν [σύν] ὄρκια, fregere fœdus, Il. δ, 269.
 Ἐχίφρων, Il. ι, 541. Od. δ, 111. etc.
 Ἐχνητον, Il. ρ, 445.
 Ἐχθαίρεσθ', Od. γ, 215. ἐχθαίρησι, Od. δ, 692. ἐχθάρεις, Il. ι, 452.
 Ἐχθας, Od. ι, 277. ἐχθια λυγρὰ, Il. γ, 416.
 Ἐχθόδοσσαι, cum dat. offendere quem, Il. α, 518.
 Ἐχθόμενος, Od. δ, 502.
 Ἐχματα, Il. μ, 260. ν, 159.
 Ἐχόλωσεν, irritavit, Il. σ, 111. ἐχολώδην, Il. ν, 206. ἐχολώσατο, Il. α, 155.
 Ἐχραι, Il. φ, 569. v. not. οἱ δαίμον, impetum fecit, Od. ε, 596. κ, 64. ἐχράεσθ' τὸδε δῶμα, irruistis, Od. φ, 69.
 Ἐχραισμι, Il. ζ, 66.
 Ἐχρίψατο, H. in Ap. 439.
 Ἐχρиси, Od. κ, 450.
 Ἐχυντ', Od. χ, 88. ἔχυντο, (ἀμφὶ) Od. θ, 297.
 Ἐχώσατο, Il. α, 64. ε, 284.
 Ἐχέστην, Il. ε, 569. σ, 580. ἔχνητον, Il. ρ, 445.
 Ἐχίμην, Il. δ, 302. ἔχειαι κακοῖς, Od. σ, 122. ἔχιο, imperat. Il. π, 501. ρ, 559.
 Ἐφει, Il. ω, 735. ἔφισθαι, Od. φ, 104.
 Ἐφῆσας, Od. μ, 48.
 Ἐψιάσθων, ludant, Od. ρ, 550. ἐψιάσθαι, Od. φ, 429.
 Ἐω, Il. α, 119. ι, 18. ἔωσιν, Il. ι, 140. 282.
 Ἐωθεν, Il. δ, 408. ἰώθει, H. in Merc. 505.
 Ἐώκει, Il. β, 58. ζ, 474.
 Ἐώλπει, Il. τ, 528. Od. φ, 96.
 Ἐῶμι, optat. sinerem, vel patiar, Od. π, 85.
 Ἐγνοχέει, Il. δ, 5. Od. ν, 255.
 Ἐώργει, Od. δ, 695. ζ, 289. ἰαργῶς, Il. ι, 520.

ἔωσει ἐπὶ τόμας, Il. π, 410.

* Εωσφόρος, Il. ψ, 226.

Z

ΖΑΗ'Σ ἀνεμος, Il. μ, 157. Od. ε, 568.
ζαῖν ἀνεμον, Od. μ, 315.

Ζάειος, H. in Ap. 223. Ζαΐην, Il. α, 58. 452. Ζαΐοισι, Il. ο, 432. Ζαΐας, Il. ι, 151.

Ζάκοτον, Il. γ, 220.

Ζαμινέσατε, ferocissime, H. in Merc. 507.

Ζατρεφία, pinguem, H. in Ap. 502. Ζατρεφίαν, Il. η, 223. Od. ξ, 19. Ζατρεφίας, Od. δ, 451.

Ζαφλεγίεις, Il. φ, 465.

Ζαχρηείς, Il. μ, 560. Ζαχρηῶν, Il. ε, 525.

Ζεῖ λίβης ἔνδον, Il. φ, 562. Ζεῖ ὕδωρ, ib. 565. Ζεῖσεν, Il. σ, 549.

Ζεῖαι, Od. δ, 604. Ζεῖας, ibid. 41.

Ζεῖδωρος, Il. β, 548. Od. δ, 229.

Ζεύεα, Il. σ, 545.

Ζεύγλης, Il. ρ, 440. τ, 406.

Ζεύγνυσαν, Il. τ, 595. Ζεύγνυμέν', Il. ο, 120.

Ζεύγνυμαι, Il. γ, 260. Ζεύγνυσθ', Od. ψ, 245. Ζεύγνυσθ', Od. ο, 145. 190.

Ζεύγνυσθην, Il. ω, 281.

Ζεῦξον, Od. ο, 47. Ζεῦξεν ὕψ', Il. ω, 14.

Ζεῦξαμένη, in Lun. 9.

Ζεὺς ἀθάνατος, Il. β, 741. αἰγίοχος, Il. β, 575. ἄσπεροπτης, Il. α, 609. ἐπιτιμήτωρ

ἱεστών τε ξείνων τε, Od. ι, 270. εὐρύστα, Il. ε, 265. ἱετήσιος, Od. ν, 215. καταχ-

θόνιος, Il. ι, 457. μητίετα, Il. α, 175.

νεφεληγερέτα, Il. α, 511. τεροπηγερέτα, Il. π, 298. ταμῖης πολέμοιο ἀνδράπων,

Il. δ, 84. τερεπικέραυνος, Il. θ, 2. ὑψι-

βρεμέτης, Il. α, 554.

Ζηνός ἐριβρεμέτειω, Il. ν, 624. ἐριγδάποιω,

Il. μ, 235. ἐριγδάπα, Il. ο, 295. τερεπι-

κεραύνω, H. in Ven. 36. Ζηνὶ πανομ-

φαίω, Il. θ, 250. Ζηῖ' μήσορα ὕπατον, Il.

ρ, 539.

Ζεὺ ἀργικέραυνε, Il. τ, 121. εὐρύσπα, Il. π,

241. κελαϊνφίς, Il. β, 412. κῦδιστε, Il.

β, 412.

Ζεῖφυρος αἶν' ἔφωδρος, Od. ξ, 458. αἶθριος,

H. in Ap. 453. δυσαῆς, Od. ε, 295. κε-

κληγώς, Od. μ, 408. λάβρος, Il. β, 147.

Ζεῖφυροι δυσαῖος, Il. ψ, 200. Ζεῖφυρον κε-

λαδινόν, Il. ψ, 203. κελάδοντ', Od. β,

421.

Ζηλήμονες, Od. ε, 118.

Ζηλοσύνη, H. in Ap. 100.

Ζητεύειν, H. in Merc. 592. Ζητεύων, H. in

Ap. 215.

Ζόφον αἰνόμορον, H. in Merc. 257. ἀμήχα-

νον, ibid. ἡερόντα, Il. μ, 239.

Ζυγός ἀργύρεος, Il. ι, 187. Ζυγὸν εὖξον, Il.

ν, 706. ὀμφαλέον, Il. α, 268. πύξινον, ibid. χερύσειον, Il. ε, 750. ζυγὰ, Od. ι, 99. ν, 21.

Ζυγόφιν, Il. τ, 404. ω, 576.

Ζυγόμεσμον, Il. α, 270.

Ζωάγρια, Il. σ, 407.

Ζώγρει, recreabat, Il. ε, 698. ζωγεῖτ', κ, 578.

Ζώω, Od. ν, 355. Ζώεις βίον ἀγαθόν, Od.

ο, 490. Ζώοις, H. in Ven. 245. Ζώειν,

Il. π, 14. Ζώμεν, Od. α, 455. Ζώ-

μεναι, Od. η, 149. Ζώνοντα, Il. ρ, 681.

Ζώνοντων, Od. κ, 72. ο, 229. Ζωῆσι, Il. σ,

418.

Ζωός, Il. β, 699.

Ζωὴ ἄσπετος, res familiaris quæ constat

pecoribus, Od. ξ, 96. Ζωὴν μενοικία

καταφαγείν, rem famil. copias, Od. π,

429.

Ζῶμα φαρινόν, Od. ξ, 482.

Ζώννυσθ' ὃ sc. ζωῆσθι, Il. κ, 78. Ζώννυσ-

ται, accinguntur certamini, Od. α, 89.

Ζώννυσθαι, arma capere, Il. λ, 15. χαλ-

κόν, Il. ψ, 150. Ζωννύσκετο μίτην, Il. ε,

857.

Ζώσαντες, Od. σ, 75. Ζώσατο Ζώνην, Il. ξ,

181.

Ζωρότερον, Il. ι, 203.

Ζώς, vivus, Il. ε, 887.

Ζωτῆρ παναίολος, Il. δ, 186. ζωτῆρος ἀρη-

ρότος, Il. δ, 215. δαιδαλίοιο, Il. δ, 155.

Ζωτῆρα, Od. ρ, 58.

H

Ἡ pro ἰῆ, Il. ξ, 164. π, 800.

Ἡ, adverb. Il. κ, 67. ν, 53.

Ἡ, α φημί, Il. α, 219. 528. etc.

Ἡ, adverb. Il. α, 77. 229. etc.

Ἡα, Il. ε, 808. Od. β, 513.

Ἡβαιόν, Il. β, 580. ν, 106. Ἡβαιαι, Il. ξ,

141.

Ἡβης ἄνθος, Il. ν, 484. ἐρικυδέος μέτρον, Il.

λ, 225. εὐδαρσείος, in Mart. 9.

Ἡβῶν, Il. μ, 282. Ἡβώωσα, Od. ε, 69. Ἡ-

βώοντα, Il. ι, 446. Ἡβώοντες, Il. α, 604.

Ἡβῶμ', Il. η, 155. Ἡβώοιμι, Il. η, 157. Ἡ-

βήσας, Od. τ, 410. Ἡβήσαντε, Il. ε, 550.

Ἡβήσει, Od. α, 41.

Ἡβηται, H. in Merc. 56.

Ἡγάασθαι, Od. ι, 122. Ἡγάασατο, Il. γ,

181.

Ἡγαθήν, Il. α, 252. β, 722. Ἡγάθειν, Il. ρ,

155. Ἡγαθήν, Il. φ, 58. 79.

Ἡγγυάλλειν, H. in Merc. 494.

Ἡγυια, Il. ε, 208. ρ, 222. Ἡγείραντο, Il.

β, 52. 444. Od. β, 8.

Ἡγίσθην, Il. β, 751. Od. ξ, 470.

- ἡγερέσθαι, Il. κ, 127.
 ἡγερίθονσαι, Il. γ, 251. ἡγερίθοντο, Il. β, 304. μ, 82. etc.
 ἡγερέθην, Il. α, 57. ω, 790.
 ἡγνλάζει, Od. λ, 617. ἡγνλάζει, Od. ρ, 217.
 ἡγήτορες ἰφθίμοι, Il. μ, 376.
 ἡγνίον, ducebant, Il. σ, 493. conf. ἀγνιῖν.
 ἡγνοίησιν, Il. α, 537. β, 807.
 ἡγοράσθης, Il. ρ, 230. ἡγορέωντο, Il. δ, 1.
 ἡδ, Il. ρ, 566. ἡδεα, Il. ζ, 71. ἡδες, Il. β, 409. 832. ἡδι, H. in Ven. 208. ἡδη, Il. α, 70. β, 38. 213. vid. ad. χ, 280. ἡδησ-
 θας, Od. τ, 93.
 ἡδὸς δαιτὸς ἰοθλῆς, suavitatis, Il. α, 576. ἡ-
 δος, Il. λ, 518. σ, 80.
 ἡδυσπῆς, Il. α, 248. ἡδυσπεῖς, in Nept. 2.
 ἡδυμον, H. in Merc. 241. 448.
 ἡδυπστοι, in Bacch. s. latron. 56. ἡδυπό-
 σοι, Od. β, 540. γ, 391.
 ἡε, ibat, Il. μ, 371. φ, 163. ἡει, Il. κ, 286.
 ν, 247. εἴσαν, H. in Ven. 72.
 ἡεῖδε, caneat, Od. α, 154. χ, 331.
 ἡεῖδεις, vel ἡεῖδης, Il. χ, 280. vid. not. ἡεί-
 δει, norat, Od. ι, 206.
 ἡειρεν [σύν,] Il. κ, 499. ἡειραν, Il. ω, 590.
 ἡέλιος ἀνιών, in Mid. 3. φαέθων, Od. λ, 16.
 φασιμβροτος, Od. κ, 191.
 ἡέλιος ἀνακτος, H. in Ap. 413. ἐπιτελλο-
 μένιος σήμερον, H. in Merc. 571. κατα-
 δυομένιος, ibid. 197. μένος, Od. κ, 160.
 498. ὀξέος, H. in Ap. 374. τερψιμβρότου,
 Od. μ, 269. τροπαί, Od. α, 403. ὑπερίο-
 νος, Il. ρ, 480. φασιμβρότος, Od. κ, 138.
 ἡέλιος ἀκάμαντα, Il. σ, 239. καταδύντα, Il.
 α, 601. παμφανώντα, Od. ν, 29.
 ἡεν, Il. α, 381. β, 555. 769. etc. ἡην, e-
 rat, Il. λ, 807. Od. τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
 ἡέρα βαδείαν, caliginem, Il. υ, 446. πελὺν,
 Il. ε, 776.
 ἡερίθονται, Il. γ, 108. 251. φ, 12. ἡερίθον-
 το, Il. β, 448.
 ἡερίη, Il. α, 497. ἡεριοι, Od. ι, 52. ἡεριαί,
 Il. γ, 7.
 ἡεροειδῆς, Il. ε, 770. ἡεροειδία, Il. ψ, 744.
 ἡερόεν ἄντρον, caliginosum, H. in Merc.
 234. ἡερόεντες, Il. φ, 56. ἡερόντα, Il. ρ, 15.
 μ, 240. etc.
 ἡεροφῶιτι, *epith.* Furia, Il. ι, 567. τ, 87.
 ἡεροφώνων, *epith.* praecorum, vocalium, Il.
 σ, 505.
 ἡθια ἵππων (μετὰ,) ad stabula, vel regio-
 nes ubi pasci solent, Il. ζ, 511. α, 268.
 κατὰ ἡθια, in stabulis suis, Od. ζ, 411.
 ἡθις, Il. κ, 37. ἡθίη, Il. ψ, 94. ἡθίον,
 Od. ζ, 147.
 ἡθίλετον, Il. λ, 781. ἡθιλίτην, Il. κ, 228.
 ρ, 433.
 ἡῖα, esca, cibus, cibaria in viam etc. Il. ν,
 103. Od. β, 289. 410. δ, 563. ε, 266. ι,
 212. μ, 329. conf. ἡίαν.
 ἡῖα, ibam, Od. δ, 427. 433. 572. ἡῖι, Il.
 α, 47. 307. ἡῖσαν, Il. κ, 197. ν, 305. cf.
 ἡομεν.
 ἡῖθεν θαλερόν, Il. δ, 474. ἡῖθις θαλί-
 θοντες, Od. ζ, 63. φρονίοντες ἀταλά, Il.
 σ, 567.
 ἡῖξ, Il. λ, 118. ν, 65. ἡῖξαν, Il. ε, 657.
 ἡῖστο, similis erat, Od. δ, 796. ν, 288.
 ἡῖοντι, *epith.* fluminis, herboso, quia ri-
 pas, ab ἡῖα (non ἡῖον) quod est pabu-
 lum hominum et pecudum, unde et her-
 ba, sicut palea; quamquam Hesychius,
interpretatur ἀφρόδι, spumoso, Il. ε, 36.
 ἡῖονος βαδείης, Il. β, 92. σῆμα, Il. ζ, 36.
 ἡῖον παρ', in littore, B. 219. ἡῖονα μεγά-
 λην, Il. η, 462. ἡῖονος ἀκραί, Il. α, 265.
 ἡῖονας παραπλήγας, Od. ε, 418. 440.
 παραχέσας, Od. ζ, 138.
 ἡῖσκι αὐτὸν, assimilabat, cum dat. Od. δ,
 247. ἡῖσκομεν, conjicimus, suspicamur,
 Il. φ, 332.
 ἡῖσων, Il. σ, 506. ἡῖχθῃ (ικ,) Il. γ, 368.
 ἡῖχθησαν, Il. π, 404.
 ἡῖων, palearum, Od. ε, 368.
 ἡκα, lente, tacite, Il. γ, 155. κίοντες, Od.
 ρ, 254.
 ἡκαχ', adflixit mærore, Od. α, 356. ἡ-
 καχς, Il. π, 822. Od. π, 427.
 ἡεν, Il. ε, 484. 887.
 ἡέσατ', Il. ε, 402. 901.
 ἡέσας βῆς, nondum jugum passos, Il. ζ,
 94. 275. 309.
 ἡεistos, Il. ψ, 531.
 ἡέοντισαν, Il. π, 536.
 ἡλάκατα ἀλπιόρφυρα, Od. ζ, 53. 306. λίπτ',
 Od. ρ, 97.
 ἡλακάτη, Od. δ, 135. ἡλακάτην χρυσῆν,
 ibid. 131.
 ἡλασα, Od. ι, 375. ἡλασάμεσθα, Il. λ,
 681.
 ἡλασκάζει, vagatur, Od. ι, 457. ἡλάσκα-
 ζεις, H. in Ap. 142. ἡλασκάζων, Il. ε,
 281.
 ἡλάσκειν, vagantur, Il. β, 470. ἡλάσκα-
 σαι, Il. ν, 104.
 ἡλάσκειν, graviter dolebant, indignaban-
 tur, Il. α, 21.
 ἡλαστο, B. 223. 246. 248.
 ἡλᾶτο, errabat, Od. γ, 302.
 ἡλδαν, auxit, majora ut viderentur, fecit,
 Od. σ, 69. α, 567.
 ἡλὲ φρένας, demens, Il. α, 128.
 ἡλῖ, *idem*, Od. β, 243. vid. ἡλῖος.
 ἡλῖκτεν, Od. δ, 73. ἡλῖκτευσιν, Od. α,
 459. σ, 295.
 ἡλῖκτωρ, sol. Il. ζ, 513. ὑπέρων, Il. τ, 398.
 ἡλῖος, *epith.* vini, βλάψας φρένας, Od. ζ,
 464.

- ***Ἡλίωτα**, Il. v, 184. 404. 503.
 ***Ἡλόλατο**, pro *ἐλόλατο*, Il. ε, 400.
 ***Ἡλίβατος**, Il. δ, 273. 619. *ἡλίβαται*, Il. π, 55.
 ***Ἡλθα πολλή**, valde multa, Od. ε, 483. ι, 330.
 ***Ἡλικίς**, Od. σ, 372.
 ***Ἡλικίην**, Il. π, 808. χ, 419.
 ***Ἡλυσιν**, Il. ι, 375.
 ***Ἡλιτόμνητον**, *immaturum de foetu, qui menses non explevit*, Il. τ, 118.
 ***Ἡλκῃσι**, traxit, Od. λ, 579.
 ***Ἡλοι**, Il. λ, 29. *ἡλοισι χερσίσιν*, Il. α, 246.
 ***Ἡλπιστο**, Il. ε, 539. 701.
 ***Ἡλυζα**, effugi, Od. μ, 335. *ἡλυζαν*, Od. γ, 297.
 ***Ἡλφον**, *lucratus sum*, Il. φ, 79. v. not.
 ***Ἡλω**, *capta est, πόλις*, Od. χ, 230.
 ***Ἡλώμην**, *peregrinabar*, Od. δ, 91. ν, 321.
 ***Ἡμαδίεutos**, Il. β, 77. ι, 153. *ἡμαδόντα*, Od. α, 93. β, 214.
 ***Ἡμαρ αἰσιμον**, Il. δ, 72. *ἀναγκαῖον*, Il. π, 836. *ἄξιον*, Il. ε, 719. *δείκλον*, Od. ρ, 605. *δύλιον*, Il. ζ, 465. *ἐλευθερον*, Il. ζ, 455. *μόρσιμον*, Il. ε, 613. *νηλεις*, Il. λ, 484. *νόσιμον*, Od. α, 9. 168. *ὀρφανικόν*, Il. χ, 490. *τόρσπαν*, Il. τ, 162. *ἡματα αἰματόντα*, Il. ι, 326.
 ***Ἡμάρταν**, Il. κ, 372. ω, 68.
 ***Ἡματίη**, Od. β, 104. *ἡμάτιαι*, Il. ι, 72.
 ***Ἡμβροτον**, Od. η, 292. *ἡμβροσίς*, Il. ε, 287. *ἡμβροτι*, Od. φ, 421.
 ***Ἡμιθα**, *de castris*, Il. ε, 740. *convivabamur*, Od. κ, 184. 468. *de remigantibus*, Od. λ, 10. μ, 152. *de gubernatore navis*, Od. ε, 271. *commorans apud te*, *παρὰ σοί*, Od. δ, 596. *de convivante*, Od. ο, 391. *de hospite*, σ, 223. τ, 322. φ, 100.
 ***Ἡμισύστα**, Il. α, 292. Od. ι, 506. *ἡμισύφατο*, Il. ψ, 542. 668.
 ***Ἡμισίον**, Il. ε, 258. ι, 120. etc.
 ***Ἡμιλγῆ**, Od. ι, 238. 308.
 ***Ἡμέρη**, Il. δ, 541.
 ***Ἡμερίς ἡβώσασα**, *vitis*, Od. ι, 69.
 ***Ἡμερον χῆνα**, Od. σ, 162.
 ***Ἡμίτις**, Il. δ, 31. *ἡμιστεράων*, Il. ω, 567.
 ***Ἡμιδαής**, *ambustus*, Il. π, 294.
 ***Ἡμιθίων**, Il. μ, 23.
 ***Ἡμιν**, Il. ρ, 415. 417. Od. υ, 272.
 ***Ἡμιόνιον**, Il. ω, 268. *ἡμιονίην*, ib. 189.
 ***Ἡμιόνοι ἀδρῆτες**, Od. δ, 636. *σαλαίεργοι*, ibid. *ἡμιόνιόν*, Od. η, 2. δ, 124. *ἡμιόνος*, *ἐντεσιεργῆς*, Il. ω, 277. *κρατεράνωχας*, ibid.
 ***Ἡμπίλικκα**, Il. ψ, 851. 858. 883.
 ***Ἡμίπυν**, B. 249. 251.
 ***Ἡμίσιος**, Il. φ, 7. *ἡμίσιων*, Od. ω, 462.
 ***Ἡμιτάλαντον**, Il. ψ, 751. 796.
 ***Ἡμιτελής**, Il. β, 701.
 ***Ἡμονίς ἄνδρες**, *jaculatores*, Il. ψ, 897.
 ***Ἡμορ**, Il. α, 475. 477. etc.
 ***Ἡμούι**, *deprimit inclinando, ut segetes ventus, imber etc.* Il. β, 148. *ἡμοῦσι ἐτίρω-θαι*, Il. δ, 308. σ, 405. *ἡμούσιε*, *inclinata ceciderit, de urbe expugnata*, Il. β, 373.
 ***Ἡμων**, *metebant*, Il. σ, 551.
 ***Ἡν** pro *ἐν*, Il. α, 72. 412. etc.
 ***Ἡνασσι**, Il. κ, 33. π, 172.
 ***Ἡδαν**, Il. α, 24. 378. etc.
 ***Ἡνεικεν**, Od. σ, 299. *ἡνέικαντο*, *attulere, peperere*, Il. ι, 127.
 ***Ἡνεμόντα**, Il. χ, 145. *ἡνεμόσαν*, Il. β, 606.
 ***Ἡησ'**, Il. ω, 30. *ἦνεον ἐπὶ* — Il. γ, 461.
 ***Ἡηνατο**, Il. σ, 450.
 ***Ἡηδῆσε**, H. in Ap. 139.
 ***Ἡνία λευκή**, Il. ε, 583. *σιγαλέοντα*, ibid. 226.
 ***Ἡνιοχῆα**, Il. δ, 312. *ἡνιοχῆς*, Il. ι, 505. *ἡνιοχῆας*, Il. τ, 401.
 ***Ἡνίοχος θερόπων**, Il. ν, 386. *ἡνίοχος ἀμύμονας*, Il. λ, 161.
 ***Ἡνίωπτε**, *increpuit*, Il. β, 245. γ, 427.
 ***Ἡνις**, *annicula*, Il. ζ, 94. 275. *ἦνιν*, Il. κ, 292.
 ***Ἡνον ἑδόν**, *absolverunt*, Od. γ, 496.
 ***ἦνυσιν**, *confecit, de igne*, Od. ω, 71. *ἦνυστο*, Od. ε, 243.
 ***Ἡνοστος**, Il. π, 401. *ἦνοσι βυκολίοντι*, Il. ξ, 445.
 ***Ἡνορήφι**, Il. δ, 303. *ἡνορήν*, *fortitudinem, ἐρατεινήν*, Il. ζ, 156.
 ***Ἡντεον**, *occurrebant*, Il. η, 423. *ἡντησας ὀπωπῆς*, Od. γ, 97. δ, 327. ρ, 44. *ubi vid. not. ἡντήσατε*, Od. γ, 44.
 ***Ἡνώγον**, Il. ι, 574. Od. ξ, 216. *ἡνώγειν*, Il. η, 394. *ἡνώγεα*, Od. ι, 44. κ, 263. *ἡνώγει*, Il. ζ, 170. etc.
 ***Ἡξαν ἐς μόνον**, *ad perniciem vocabant*, B. 114.
 ***Ἡζε**, *fregit*, Il. ψ, 392. Od. τ, 539.
 ***Ἡῶς ἡριγενίης**, Il. δ, 508. *φαινῆς*, Od. δ, 188. *ἡῶι προτέρῃ*, Il. ν, 794. *φαινομένηφι*, Il. ι, 614.
 ***Ἡοίη**, Od. ρ, 25. *ἡοίην*, Od. δ, 447. *ἡοίη*, Il. δ, 530. *ἡοίων*, Od. δ, 29.
 ***Ἡομεν**, *iimus*, Od. κ, 251. 570.
 ***Ἡόνα**, *litus*, B. 13.
 ***Ἡταφι**, *decepit*, Od. ξ, 488.
 ***Ἡπιδανός**, Il. δ, 104.
 ***Ἡπίρειοι μιλαίνης**, Od. ξ, 97. *ἥπιρον πορ-τιτρέφον*, H. in Ap. 21. *ἥπιρόνδε*, Od. ι, 56. 438.
 ***Ἡπιτα**, Il. ε, 163. υ, 338. etc.
 ***Ἡπιρ**, Il. ζ, 41. μ, 33.
 ***Ἡπιρ**, Il. ι, 310. ξ, 81.
 ***Ἡπιροπίουν**, Il. γ, 399. ψ, 605.
 ***Ἡπιροπισυτά**, Il. γ, 39. *δολοφραδῆς*, H. in Merc. 282.
 ***Ἡπιροπῆα**, Od. λ, 363.
 ***Ἡπότης**, *textor*, B. 185.
 ***Ἡπίη**, Od. ν, 314. *ἥπια δῆναι*, Il. δ, 361. *φάρμακα*, Il. δ, 218.

- Ἡπίδαρος, II. ζ, 251.
 Ἡτύς, *de venti fremitu*, II. ξ, 599. *cum accuss. clamore vocat*, Od. κ, 83. φέρμιγξ, *sonat*, Od. ς, 271. ἦπυν, Od. ι, 599.
 Ἡτύτα κῆρυξ, *clamosus*, II. η, 584.
 Ἡρα φέροντες θυμῷ, II. ξ, 152. Od. γ, 164. ἰφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν, Od. π, 575.
 Ἡρα', Od. ω, 55. v. not.
 Ἡραῖδ', *preces faciebat*, II. α, 55. *vota fecit*, II. ψ, 149. ἥρατο, II. ε, 114. ζ, 504. etc.
 Ἡρακλῆα ἐπιῖστα, Od. φ, 26. *θρασυμένονα*, Od. λ, 266. *θυμολόντα*, *ibid.*
 Ἡραρε ἀγκίστας, *elaboravit*, II. δ, 110. *idem, sed sine ἀγκ.* II. ψ, 716. *θυμὸν ἰδωδῆ, recreavit*, Od. ξ, 111. ἐνὶ φρεσὶν ἡμῖν, *placuit*, Od. δ, 777.
 Ἡρασαμένη, *cum gen. adamavi*, II. ξ, 517. ἥρασατ', II. π, 182. ἥρασσατο, II. υ, 225.
 Ἡρε κάρη, II. in Ven. 175.
 Ἡρατ' ἀνδράγοιρα, II. ξ, 510. κλῆος, Od. α, 240. ζ, 570. ἥρατο κῆδος, II. σ, 165. ὄσσαι, *toleravit*, Od. ξ, 107. ἥραμεθα κῆδος, *tulimus gloriam*, II. χ, 595.
 Ἡρεῖ κατὰ, — *occupabat, invadebat*, II. φ, 527. ἐκ — *eduxit*, Od. φ, 56. ἥρει μιν χόλος, II. δ, 25. δῖος, II. η, 479. *interficiēbat*, II. ρ, 465. ἴμερος, Od. χ, 500. καὶ δ' ἔμιν ὕπνος, Od. ι, 575. ὑπὸ — δῖος, Od. ω, 448. ἥρεον ἀπὸ — Od. τ, 61. ὑπὸ — II. β, 154. καὶ δ' — *detrahebant*, II. ω, 268. ἥρειτο τόξον, *capiebat*, Od. φ, 40.
 Ἡρεῖτο, *interrogabat*, II. α, 515.
 Ἡρη βαῶντι, II. α, 551. δολοφρονέουσα, II. ξ, 197. λισκώλενος, II. α, 55. θιὰ πρέσβα, II. ε, 721. χρυσόθρονος, II. α, 611. ξ, 155. ἦρη ἀμήχανι, II. ο, 14. ἀπτόσιπες, II. ζ, 209. ἥρης ἡυκόμοιοι, II. κ, 5. χρυσοπεδίλοι, Od. λ, 605.
 Ἡρήρει τάφρος σκολόπεσσι, *munita erat*, II. μ, 56. ἥρηρειο, *fixa est*, II. γ, 558.
 Ἡρήσατο, II. α, 551. ς, 568. ἥρήσαντο, II. γ, 518. δ, 143. etc. *vid. ἥραδ'.*
 Ἡρι, *mane*, II. ι, 560. Od. τ, 320. υ, 156.
 Ἡρινύεια, II. α, 477. υ, 788.
 Ἡρίθμιον, Od. κ, 204. ἥριθμι, Od. ν, 218.
 Ἡρικε, *scissa est*, II. ς, 295. *semel modo occurrat v. ἐρικόμενος.*
 Ἡρίον, *monumentum, sepulchrum*, II. ψ, 126.
 Ἡριπι, II. δ, 462. 495. ε, 47. etc.
 Ἡρκε, *arcebat*, II. ν, 440. ἥρκεσι, II. ζ, 16. ν, 571.
 Ἡρμοσι, II. γ, 533. ς, 210.
 Ἡρνύτο, II. τ, 504.
 Ἡρζα, Od. ξ, 230. ἥρζει, II. ς, 597.
 Ἡρταζε, II. μ, 505.
 Ἡρτυι, II. σ, 579. ἥρτυον, *parabant*, θάνατον, Od. υ, 242.
 Ἡρτυον ὑσμίνην, II. ο, 505. ἥρτυντο βυλῆν, II. β, 55. κ, 502. ἥρτυντο ἐρετμὰ, Od. δ, 782. ζ, 55.
 Ἡρώμην, Od. μ, 557. ἥρω, *supplicabas, cum dat.* Od. σ, 175.
 Ἡρῶ, II. η, 455. ἥρωι, II. ι, 609.
 Ἡρώπαν, *ὀπίσσω, retro cessare*, II. ψ, 455. cf. *ἐρωῖν*. etc.
 Ἡς, *pro ἥς*, II. β, 292. 558.
 Ἡς, *quibus*, II. β, 541. δ, 159.
 Ἡτ', II. ο, 245. Od. π, 44. ἥσαι, II. β, 255. ἥσθην, II. δ, 21. σ, 445.
 Ἡσταο, *gavisus est*, Od. ι, 555.
 Ἡσθε, *edebat*, Od. ε, 94. ζ, 249. ἥσθ', Od. π, 141. ψ, 565.
 Ἡσιν, *sit*, II. τ, 202. Od. ε, 74. ζ, 147. ἥσην, *erant*, II. ε, 10.
 Ἡσκιν, *pers. 5 imperf. pro ἥσκει*, II. γ, 588. v. not. ἥσκησεν, II. σ, 592. ἥσκησαν, II. ψ, 745. ἥσκηται, II. κ, 438.
 Ἡσπάζοντο, II. κ, 542. Od. γ, 55.
 Ἡσπαίρ', II. ν, 571. ἥσπαιρε, *ibid.* 573. Od. τ, 251. ἥσπαιριν, Od. χ, 475.
 Ἡσον, *sedetis*, H. in Ap. 456. ἥσο, II. β, 200. γ, 406.
 Ἡσυχίη, Od. σ, 22. ἥσυχιον, II. φ, 598.
 Ἡσυχίας, H. in Merc. 457.
 Ἡσχυνας ἐμὴν ἀρετὴν, II. ψ, 571. ἥσχυνε, *foedavit*, II. σ, 24. 27. ἥσχυμμένος, *foedatus*, *ib.* 180.
 Ἡσῶ, II. ς, 515. ἥσει, II. ξ, 240. ο, 559. ἥσιν, Od. 9, 205.
 Ἡτίειν, Od. κ, 17. ἥτει, II. ζ, 176. ν, 565. ἥτίειν, Od. γ, 175.
 Ἡτιάασθι, II. π, 202. ἥτιῶντο, II. λ, 78.
 Ἡτίμησας, II. ι, 111. ἥτιμησιν, II. α, 556. 507. ἥτιμησ', II. α, 11. 94.
 Ἡτορ ἄλκιμον, II. ε, 529. ἀμείλιχον, II. ι, 568. δαδαῖγμένον, II. ς, 555. ἐμπέδον, II. κ, 93. εὔμενις, in Nept. 7. νηλεῖς, II. ι, 495. σιδήρειον, II. ω, 205. 521. χάλκιον, II. β, 490.
 Ἡϋγίνειος, II. ο, 275. ς, 109. ἡϋγίνειον, in Pan. 59.
 Ἡϋγηνῆς, in Ven. 94.
 Ἡϋδα, II. α, 92. γ, 203. etc.
 Ἡϋθίμεθλον, in Terr. 1.
 Ἡϋκομος, II. α, 56. τ, 415. etc.
 Ἡϋ, II. β, 655. γ, 167. ἡϋ, II. ς, 456. σ, 80. ἡϋν, II. ε, 628.
 Ἡϋσε, II. ε, 784. λ, 10.
 Ἡϋτε, II. β, 87. 455. π, 7. etc.
 Ἡφαιτος ἀμφιγυήεις, II. α, 608. κλυτοτίχνης, II. α, 571.
 Ἡφαίστιο κλυτῷ, H. in Merc. 115. περικλυτῷ, Od. 9, 287. πολυμήτιος, II. φ, 555. πολύφρονος, II. φ, 567.
 Ἡφαιστον κλυτοεργόν, Od. 9, 345. κλυτόμητιν, in Vulc. 1, κλυτοτίχνην, II. σ, 145.
 Ἡφι, II. χ, 107.

- ἡφου' διὰ — II. η, 508. ρ, 315. ἡφύσασμεν, Od. ι, 165. ἡφίστατο, Od. ψ, 505. ἡφυσάμην, Od. η, 286.
 ἡχ', H. in Merc. 400. ἡχ', II. α, 607. γ, 526. etc.
 ἡχῆ, II. η, 857. ἡχῆ θισπισίῃ, II. θ, 159.
 ἡχθετο, onerata erat, de nave ab ἡχθεσθαι, Od. α, 456. ἡχθετο κῆρ, cruciabatur, II. λ, 274. 400. ἡχθετο Ἀργεῖς Τρωσὶν δαμναμένους, dolebat etc. II. ν, 352.
 ἡχθετο, odio fuit, ab ἡχθεσθαι, Od. ζ, 366. τ, 558.
 ἡἤρξε, II. ρ, 270. υ, 306.
 ἡχλυσε πόντος, Od. μ, 406. ζ, 504.
 ἡχῶ, in Pan. 21.
 ἡῶς διὰ, II. α, 417. δυσώνυμος, Od. τ, 571. εὐθρονος, Od. ζ, 48. εὐπλόκαμος, Od. ε, 590. ἡριγένεια, II. α, 477. κροκόπεπλος, II. θ, 1. ῥοδοδάκτυλος, II. α, 477. φαισίμβροτος, II. α, 785. χερυθρόφρονος, Od. κ, 541. ἡῶ ῥοδοπηνχυν, in Sol. 6.
 ἡῶθεν, II. η, 372. 381. ἡῶσι περ — II. λ, 50. Od. ε, 469.
 ἡῶς γεγονώς, H. in Merc. 17.

Θ

- ΘΑΑΣΣΕΙΣ, H. in Merc. 465. θάασσε, sedit, II. ο, 124. θασσόμεν', Od. γ, 356.
 Θαιρὲς, cardines, II. μ, 459.
 Θαλάμης, Od. ε, 432. θαλάμας, H. in Apol. 77.
 Θαλαμηπόλος, Od. η, 8. ψ, 293.
 Θάλαμος ὑψηλός, Od. α, 425. θαλάμος εὐσαθῆς, Od. ψ, 178. πύκα ποιητοῖς, Od. α, 436. θαλάμοιο θυάδεος, Od. δ, 121. πολυκμήτε, Od. δ, 718. ὑψηρέφιος, II. ι, 578. ὑφερόφιοι, II. ω, 713. θαλάμων εὐώδεϊ, II. γ, 382. θάλαμον εὐρύν, Od. β, 338. κείρινον, II. α, 191. κῶεντα, II. ζ, 288. πολυδαίδαλον, Od. ζ, 15. θάλαμοι τέγναι, II. ζ, 248. θαλάμων εὐπῆκτων, Od. ψ, 41.
 Θάλασσα ἀγχισβάνης, Od. ε, 413. γλαυκῆ, II. π, 34. ἡχῆισσα, II. α, 157. ὀρνομένη, II. β, 294. πολλῇ, Od. ε, 455. θαλάσσης ἀτρυγέτοιο, II. ζ, 204. εὐρυπόροιο, II. ο, 581. πολυφλοίσβοιο, II. α, 34. θάλασσαν ἀθίεφατον, Od. η, 273. πολὴν, Od. ζ, 272.
 Θαλάσσια, II. β, 614. Od. ε, 67.
 Θάλε πόθος, viguit, acer fuit amor, in Pan. 33.
 Θαλίθων, Od. ψ, 191. θαλίθοντες, II. ι, 463. ψ, 32.
 Θάλεια, II. σ, 39. θαλίῃ, Od. θ, 76. 99. θάλιαν, II. η, 475. Od. γ, 420.
 Θαλερὴ χαίτη, II. ρ, 459. φωνή, ib. 696.

- ψ, 397. Od. δ, 705. ἀλοιφῇ, Od. θ, 476. θαλερὴν παρκαοῖτιν, II. γ, 53.
 Θαλερός, II. ζ, 450. θ, 190. etc. θαλερὸν δάκρυον, II. β, 266. ω, 9. θαλερὸν ἡΐθειον, II. δ, 474. θαλεροὶ αἰζηνόι, II. λ, 414. θαλερὲς παρκαοῖτας, II. θ, 156.
 Θαλίαν, florens, κρέκος ἡδ' ὑάκινθος, in Pan. 25. sq.
 Θαλίαν ἐμπλησάμενος κῆρ, rebus suavis, a θαλῆς, II. χ, 504.
 Θαλίῃ, II. ι, 143. 285. θαλίης, Od. λ, 602. θαλίῃσι, H. in Merc. 56.
 Θαλλόν, Od. ρ, 224.
 Θάλος τῶν, de virgine pulcra, Od. ζ, 157. proles recens edita, H. in Ven. 279. θάλος φίλον, care fili, II. χ, 87.
 Θαλπίων εὖ, bene fatus, calefactus, Od. τ, 319.
 Θάλπων, Od. φ, 246. θάλποντες, ibid. 179.
 Θαλπωρῇ, fiducia in pugnando, II. κ, 223. spes, Od. α, 167.
 Θαλύσια, eucharistica sacra post messem, II. ι, 530.
 Θάμβειον, H. in Ap. 155. θάμβησι, Od. π, 178. θάμβησαν, II. θ, 77. θάμβησασα, Od. α, 560.
 Θάμβος, admiratio vehemens, stupori similis, II. γ, 342. δ, 79. ψ, 815. ω, 482. Od. γ, 372. ubi sequitur, θαύμαζιν δ' ὁ γιγασῶς. θάμβειος, genit. Od. ω, 393.
 Θάμεις, II. κ, 264. λ, 551. θαμίσι, Od. ε, 252.
 Θάμειαι, II. α, 52. μ, 278. θαμίους, II. μ, 44. 296.
 Θάμιζεις, II. σ, 386. 425. θαμίζων, Od. θ, 161.
 Θάμναι μέρμεραι, H. in Merc. 44.
 Θάμνος θαλίθων, Od. ψ, 190. τανύφυλλος, ibid. θάμνω ἀμφιόκομαι, II. ρ, 677. θάμνοι, II. λ, 156. θάμνοισι πυκνῶσι, Od. ε, 471.
 Θάνατος ἀβληχερός, Od. λ, 133. ψ, 281. ἀτελής, Od. ρ, 546. θυμοραϊστής, II. ν, 544. κακός, II. γ, 173. καταθύμιος, II. ρ, 201. πορφύρεος, II. ε, 85. π, 354. υ, 477.
 Θανάταιο δυσηχίος, II. π, 442. μέλας, II. β, 834. τανηλεγίος, II. θ, 70. χ, 210. θανάτω καθάρῃ, Od. χ, 462. λιγυγυλίας, II. φ, 281. οἰκτίσῃ, Od. λ, 411.
 Θάνατον δυσηλεγία, Od. χ, 325. κακόν, II. π, 47. μαλακόν, Od. σ, 201. ὁμοῖον, Od. γ, 256. συγγερὸν, Od. α, 413.
 Θάνατοι συγγερόι, Od. μ, 341.
 Θάνε, II. β, 642. φ, 106. θάνον, II. μ, 13. θάνῃσι, II. τ, 228. θανέιν, II. σ, 289. θανέειν, II. δ, 12. ο, 728.
 Θερσαλιώτερον ἔσαι, neutr. II. κ, 223.
 Θέρσος ἄητος, II. φ, 395. θέρσιος πλῆσιν, II. ρ, 573.

- Θαρσύνεσκε, Il. δ, 235.
 Θάρσυνος, Il. ν, 823. π, 70. Θάρσυνον, Il. π, 242. Od. ι, 577.
 Θάσσανας, Il. ν, 819.
 Θαῦμα δεινόν, Il. ν, 100.
 Θαυμάζεσκον, Od. τ, 229.
 Θαύμαινεν, H. in Ven. 84.
 θαυμανόντες, Od. ρ, 108.
 Θαυμάσσειται, Il. σ, 467.
 Θιά ἀγαθή, Il. ψ, 770. ἀργυρόπιζα, Il. σ, 127. δασυλλῆτις, Od. ο, 254. δία, Il. κ, 290. λευκώλενος, Il. α, 55. πότνια, Od. ν, 391. πρέσβα, Il. ε, 721. σεμνή, in Terr. 16.
 Θίανται, Il. ρ, 5. 20. τ, 101. Od. ρ, 341.
 Θίει, Il. ρ, 495. υ, 275. Θέεσκον, Il. υ, 229. Θέησι, Il. χ, 23. Θέιν, Il. β, 183.
 Θέειον, thus, ἄκος κακῶν, Od. χ, 481. Θε- eis sulfuris, Od. μ, 417. ζ, 507.
 Θεείωσω, Od. χ, 482. Θεϊῖται δῶμα, suf- fitu repletur, Od. ψ, 50.
 Θεῆς ἀθανάτησι, Il. γ, 158. Θεῆσι, Il. ρ, 305. τ, 286.
 Θείει, currit, Il. ζ, 507. ο, 264. Θεῖεν, Il. κ, 437. Θεῖεν ταχὺς, Il. π, 186.
 Θειλόπιδον, locus aprius agri etc. Od. η, 123.
 Θέιομεν, ponamus, Il. α, 143. ψ, 244. 486. Od. ν, 364. Θείη ἔπα ζεύς, sic faciat, Od. π, 198. Θείω, Il. π, 85. 437. Od. α, 89. etc. Θεῖεν μεταμῶλια, irrita reddant, Il. δ, 363. Θεῖμεν, Od. μ, 347. Θεῖμεν, Od. λ, 314. φ, 3. 81. ω, 167. Θέμεναι, Il. β, 285. λ, 57. Θεῖτο, Od. ρ, 225.
 Θεῖνῃ, Od. σ, 62. Θεῖων, Il. ρ, 430. Θεῖ- νει, Il. π, 339. Θεῖνέμεναι, Od. χ, 443. Θεῖνας, Il. υ, 481. Θεῖνομένης, Od. ι, 459. Θεῖνομένη, Il. α, 588. Θεῖνόμεναι, Il. ζ, 135.
 Θέλγει λόγῳσι, Od. α, 57. decipit, Od. π, 195. θέλγει νόον, minuebat animum, Il. μ, 255. ο, 594. imperat. Συμὸν, falle scil. assentando, Od. ζ, 387. oblecta- bat, Od. σ, 281. θέλγεισ' ἐπέεσσιν, de- cipiebat, Od. γ, 264. θέλγειτο ἥτορ, Od. ρ, 514. θέλξει, debilitabit, Od. π, 298. Θέλξαι, nocere, scil. suis delini- mentiis, Od. κ, 291. θέλξας ὅσσε, de in- terficiēti, Il. ν, 435.
 Θελκτῆρ' ὀδυνάων, in Æscul. 4.
 Θελκτῆριον, Od. θ, 509. θελκτῆρια, Il. ζ, 215. Od. α, 337.
 Θέλησθα, Od. γ, 92. θέλησι, Od. κ, 22. ρ, 11.
 Θέμιθλα, Il. ζ, 493. ρ, 47.
 Θέμιθλια, Il. μ, 28. ψ, 255.
 Θέμις ἢ ἐστ', Il. β, 73. ι, 33.
 Θέμις ἰχναῖν, H. in Ap. 94. θέμις βιὰ, Il. ο, 93.
 Θέμις, jura, Il. ε, 761. υ, 4.
 Θέμις, Od. β, 68. in Mart. 4. θέμις καλ- λιπαρῆν, Il. ο, 87. θέμις, in Jon. 2.
 Θέμις, Od. ι, 112. oracula, Od. π, 403 v. not. θέμις, Il. α, 38. β, 206. ι, 99. Od. ι, 215. Oracula, H. in Ap. 394. Θέμις, λιπαρὰς τελέεσι, Il. ι, 156. 298. σκολιὰς κρίνωσι, Il. π, 387.
 Θεμισεύει, Od. ι, 114. Θεμισύοιμι, H. in Ap. 253. Θεμισύοντα, Od. λ, 568. Θεμισ- τεύσοιμι, H. in Apol. 295.
 Θέμωσι, admovit, adegit, Od. ι, 486. 542. Θέναρος, Il. ε, 339.
 Θέο, repono, reconde, Od. κ, 333.
 Θεομήτων πύργων, a deo structarum, Il. θ, 519.
 Θεοσιδή, Il. β, 623. 862. γ, 16. etc. Θεοσι- δέα, Il. γ, 27. 450.
 Θεοσίκελος, Od. δ, 276. Θεοσίκελον, Od. γ, 416. Θεοσίκελ', Il. α, 131. τ, 155.
 Θεός ὑπλόκαμος, Od. μ, 449. κοτήεις, Il. ε, 191. πολυάρετος, Od. ζ, 280. Θεός αἰ- δοῖν, Il. σ, 394. δεινῇ, ibid. Θεὸν ἀθανά- την, Od. α, 420. ἔμβροτον, Il. χ, 9. δει- νῇ, Il. ε, 839. κυδῆν, in Pall. 1. νόμον, in Pan. 5. σεμνή, in Cer. 1.
 Θεοὶ ἀθάνατοι, Il. γ, 508. αἶν ἰόντες, Il. α, 290. δηλήμονες, Il. ω, 33. μάκαρες, Il. α, 406. ἑρανοῖν, Il. α, 570. ῥεῖα ζωο- τες, Il. ζ, 138.
 Θεοῖς αἰετινέτησι, Il. ζ, 527. ἑσπερανοῖσι, Il. ζ, 527.
 Θέομεν, [a Θέω], Od. ρ, 247. Θέοσι, Il. ρ, 727. Θέοισι, Il. ζ, 394. Θεόσης, Od. γ, 281. Θέοισι, Il. δ, 244. Θέων, Il. ζ, 54. ρ, 331. etc. Θεόντες, Il. ν, 245. χ, 32.
 Θέομεν ἔκκλησιν, faciamus, [a τίθημι] Od. ω, 483. al. Θέομεν.
 Θεοπροπίης, Od. α, 415. Θεοπροπίνῃ, Il. λ, 795. π, 36. Θεοπροπίης, Il. π, 50. Od. α, 415. β, 201. Θεοπροπίας, Il. α, 87. 385.
 Θεοπροπίον, Il. α, 85. Θεοπροπίων, Il. ζ, 438.
 Θεοπροπός, Il. μ, 228. ν, 70. Θεοπροπον, Od. α, 416.
 Θεσθής, Od. ζ, 121. θ, 576. Θεσθία, Od. τ, 364.
 Θεόφιν, Il. η, 366. ρ, 101. 477. Θεόφιν ἀτά- λαντον, Il. ζ, 518.
 Θεράπειον, Od. ν, 265. Θεραπείσονται, H. in Ap. 390.
 Θεράπναι, H. in Ap. 157.
 Θεράπων ἔως, Il. ν, 246. ἥνιοχος, Il. ν, 386. ἥπειδανός, Il. θ, 104. ἥως, Il. π, 464. ὀτρηρός, Od. δ, 23. Θεράποντα ἀγαθόν, Il. π, 165. ἀντίθεον, Il. π, 865. Θεράποντας ὀτρηρὸς, Od. δ, 38.
 Θέρος, Od. λ, 191. ζ, 384. Θέρας, Od. η, 118. θέρει, Od. μ, 76. θέρει, Il. χ, 151.
 Θέριω πυρός, fut. Od. ρ, 23. Θέρεται, Il.

- ζ, 351. *βίρωνται*, Il. λ, 666. *βίρσθαι*, Od. τ, 64.
- Θίρμετο, *imper.* Od. ε, 426. *θίρμετο*, Il. ψ, 381. σ, 548. Od. ε, 457.
- Θεσμὴν, Il. ξ, 7. *θεσμαινίτο*, Od. ι, 376.
- Θερόμενος, *se calefacturus*, Od. τ, 507.
- Θίσαν, Il. α, 435. β, 599. Od. ρ, 258. *fecerunt*, Od. ψ, 11. *έίσαν πάρε'* — ζ, 248. *έίε'* από — Od. φ, 119. *περι* — Od. β, 5, δ, 508. *έίσαν εύ άσπίδα*, Il. β, 582. *έίσθε ενι φρεσι*, Il. ν, 121. Od. δ, 729. *έίσθαι κίλυθον*, *facere*, Il. μ, 411. 418. *με γυναίκα*, *ducere uxorem*, Od. φ, 72.
- Θίσκιλον, Il. ψ, 107. *έίσκιλα*, Il. γ, 150. Od. λ, 375.
- Θισμὸν, Od. ψ, 296. *θεμοῖς*, in Mart. 16.
- Θισπίσιος, in Sol. 16. *θισπισή*, Il. ι, 2. Od. ω, 49. *θισπισίων*, Od. μ, 158.
- Θισπισίως, Il. ο, 657.
- Θισπιδάεις πύρ, Il. μ, 177. 441. etc.
- Θισφατος, Od. η, 145. *έίεφατον*, Il. ε, 477. Od. δ, 561. *έίεφατα*, Od. λ, 297.
- Θεύσαι πάδεσι, *curres*, Il. ψ, 623. *θέυσσθαι*, Il. λ, 700. *conf. supra θέωμιν*.
- Θιώττει, Od. ν, 111.
- Θήβης έπταπύλοι, Il. δ, 406. *έθήβη έυσίφαι*, Il. τ, 99. *πολυράτφ*, Od. λ, 274. *έπαπλάκιη*, Il. ζ, 579. *έθήβην εύρύχορον*, Od. χ, 264. *έψίπυλον*, Il. ζ, 416. *έθήβης αίγυπτιής*, Od. δ, 126.
- Θήγει, Il. ν, 475. *έθγων*, Il. λ, 416.
- Θήτο, *mirabatur*, Od. ε, 75. ζ, 257. η, 155. *fixis oculis spectabat*, Od. θ, 265. *θνήυτο*, *spectabant*, Il. η, 444. *cum stupore*, Il. κ, 524. ψ, 728. 881.
- Θηήσαντο έφ' θυμῷ, Od. ε, 76. η, 154. ο, 132. *θνήσαντο*, *spectabant admirabundi*, Il. ο, 682. χ, 570. *θνήσαιο*, Od. ρ, 515. *θνήσαιτο*, Od. ε, 74.
- Θηητήρ, Od. φ, 597. v. not.
- Θήϊον, *thus*, Od. χ, 495.
- Θήλεια, Il. θ, 7. *θήλειαι άνήμελκτοι*, Od. ι, 459. *τοκάδες*, Od. ζ, 16. *θηλείας*, Il. β, 767. λ, 680.
- Θήλιον, *virebant, de pratis*, άμφι — Od. ι, 73.
- Θήλυς, Il. τ, 97. ψ, 409. *θήλυν μίλαιναν*, Od. κ, 527.
- Θηλύττει, Il. θ, 520. *θηλυτεράων*, Od. λ, 385. ψ, 166. *θηλυτέττει*, Od. λ, 455. ο, 421.
- Θημῶνα, *acervum*, Od. ε, 368.
- Θήν, *utique*, Il. β, 276.
- Θηξάσθω δόρυ, *acuat suam hastam*, Il. β, 382.
- Θήρει, Il. ο, 524. *θήρεις*, H. in Ven. 125. *θήρσιον*, Od. ε, 475. ζ, 21. *θήρας*, Il. φ, 485. Od. λ, 572. cf. *θηρός*.
- Θηρεύοντ', *inter venandum*, Od. τ, 465.
- Θηρευτήσι, Il. λ, 325. μ, 41.
- Θήρη, Il. ω, 517. *θήρην μενοικία*, *de praeda venationis*, Od. ι, 158.
- Θηρητήρ, Il. λ, 292. ο, 581. *θηρητήρος άνδρός*, Il. φ, 574. *επιθ. aquila*, Il. φ, 254. *θηρητήρα ισθλόν*, Il. ε, 51. *θηρητήρων κύρων*, Il. ρ, 726. *θηρητήρας άνδρας*, Il. μ, 170.
- Θηρήτορας, Il. ι, 540.
- Θηρός κρατερόφρονος, Il. κ, 184. *θηρῖ*, Il. γ, 449. *θηρσί*, Od. ω, 291. cf. *θήρει*.
- Θηροσκόπος, *ισχίαιρα*, in Dian. 11.
- Θήσω εν φρεσι, *monebo*. Il. τ, 121. *θήσασιν*, *deportabunt, cum dat. loci*, Il. π, 675.
- θήσατο, Il. ω, 58. *θησαιατο*, Od. σ, 190.
- Θήσθαι γάλα, *mulgere*, Od. δ, 89.
- Θησίμεναι έμελλον, *facturi*, Il. μ, 55. *έμελλε*, *facturus*, Il. ο, 602. *θήσονται μάχην*, *pugnabunt*, Il. ω, 402.
- Θήτες, *mercenarii*, Od. δ, 644. v. not.
- Θητεύμεν, Od. λ, 488. σ, 556. *θητεύσασμεν*, Il. φ, 444.
- Θήχ', Od. γ, 77. *έπι* — Il. κ, 46.
- Θίς, Od. μ, 75. *θινῖ*, Il. δ, 248. ψ, 59. *θῖνα*, Il. α, 54. ι, 182.
- Θλάσσει, Il. ε, 507. μ, 384.
- Θνητάων, Il. ν, 505.
- Θόων, Il. ζ, 410. ο, 591. *θόῳς*, Il. κ, 506. *θόῳσιν*, Od. ο, 298. *vid. νήσοισι*.
- Θοιηθῖναι, Od. δ, 56.
- Θοιήν, B. 40.
- Θόλῃ, Od. χ, 442. 459. *θόλοις*, Od. χ, 466.
- Θόρι εκ — Il. ψ, 355. εν — Il. ν, 381. *θόρον*, Il. θ, 252. ζ, 441. ο, 580. *θορῶσι*, Od. χ, 505. *θορών*, Il. κ, 528. *θορῶσα*, Od. ψ, 52. *θορόντα*, Il. ο, 580. *θορόντες*, Il. λ, 70. π, 770. 775.
- Θόριδος, Il. δ, 234. 418. *θόριν άλκην*, Il. η, 164. θ, 262.
- Θόρος, Il. ι, 507. ω, 498.
- Θόωκος, *consensus consilii*, Od. β, 26. *θόωκοι*, Od. μ, 518.
- Θρασιάν, Il. λ, 552. 570. etc.
- Θρασυκάρδιος, Il. κ, 41. ρ, 545.
- Θρασυμίμονα, Il. ε, 639. Od. λ, 266.
- Θρίζασκον, *currebant*, Il. σ, 599. 602.
- Θρίπτρα, Il. δ, 478. *vid. not. ρ, 502. al. in utroque loco θρίπτα*.
- Θρίψα, Il. α, 60. *θρίψι*, Il. β, 548. *θρίψαν*, Od. ζ, 175. *θρίψαιο*, Od. τ, 568.
- Θρήνον, Od. ω, 61.
- Θρήνον, in Pan. 18. *θρήνων*, Il. ω, 721.
- Θρήνυς, Il. σ, 590. Od. α, 151. *θρήνυι*, Od. ρ, 504. *θρήνυ*, Il. ζ, 240. ο, 729.
- Θριγκός, Od. η, 87. *θριγκοῖσι*, Od. ρ, 267.
- Θριγκίον, Od. π, 165. *τιχίον*, *nostra edit.*
- Θρόνα σοικίλ', Il. χ, 441. v. not.
- Θρόνα φαίνῃ, Il. σ, 422. *θρόνα σιγαλόεντι*, Od. ε, 86. *θρόνον άγρυπῶλον*, Od. θ, 65. *άφθιτον*, Il. ζ, 258. *θρένοισι παιδαλίεσι*,

- Od. ε, 32. εὐποιήτοισι, Od. υ, 150. θρόνοις ὑψηλοῖσι, Od. ρ, 422. ξισοῖσι, Od. π, 408. θρόνος περικαλλίας, Od. χ, 438. 452.
- Θρόος, clamor, Il. δ, 437.
- Θρυαλίξοι, H. in Merc. 485.
- Θρυλλίχθην, Il. ψ, 596.
- Θρύλλος, B. 154.
- Θρώσκοι, Il. ο, 314. θρώσκοντα, ibid. 470.
- Θρωσμοί, Il. κ, 160. λ, 56. υ, 5.
- Θυγάτηρ ὁπλοτάτη, Od. γ, 465. θυγατρὲς καλὰι, Il. χ, 155. καλλιζωνοι, H. in Ap. 446. θυγατέρεςσιν, Il. ο, 197.
- Θύει, furit, Il. α, 542. θύει, furebat, de marī, Od. ν, 85. sacra faciebat, Od. ο, 222. θύνει αἵματι, redundabat, Od. λ, 419. θύνοντα, sacrificantem, Od. ο, 260.
- Θύεσσι, Il. ι, 495. ζ, 270.
- Θύελλα δεινή, Od. ε, 517. κακὴ, Il. ζ, 346. θύελλαν χαλεπὴν, Il. φ, 355. θύελλα κραιπνὰι, Od. ζ, 171.
- Θύων ὑπὲρ, per sacra, Od. ο, 261.
- Θύηεις, Il. ρ, 48. φ, 148.
- Θύσσωσιν, bacchantur, H. in Merc. 557.
- Θυμαλγίς, Od. π, 69. θυμαλγίος, Od. σ, 346. θυμαλγίη, Od. υ, 118. θυμαλγία, Il. δ, 513.
- Θυμαρίς, Od. ε, 199. θυμαρεία, Il. ι, 356. Od. ψ, 252.
- Θυμηγερέων, animum recipiendi causa, Od. η, 283.
- Θυμὸνδ' χρήματα, grata, Od. π, 389.
- Θυμήρες, gratum, Od. κ, 362. θυμήρ', in Terr. 18. in Sol. 17.
- Θυμοβόροισι, Il. η, 501. θυμοβόρον, ibid. 210. θυμοβόροι, Il. τ, 58.
- Θυμοδακτῆς, Od. ρ, 185.
- Θυμολίοντα, Il. ε, 639. η, 228.
- Θυμὸς ἀζηχῆς, Il. ο, 24. ἄτρομος, Il. π, 162. ἐλεήμων, Od. ε, 191. εὐφρων, Od. ρ, 531. ὀλίγος, Il. α, 595. πολυτλήμων, Il. η, 152. πρόσφρων, in Cam. 2. σιδήρεος, Il. χ, 357. τολμήεις, Od. ρ, 284. ὑπέρβριος, Il. σ, 262. ὑπερφίαλος, Il. ο, 94. θυμῷ ἀσιφροσι, Od. φ, 502. εὐφροσι, in Terr. 14. κισσητότι, Il. φ, 456. μεγαλήτορι, Il. ι, 109. τετιηότι, Il. ρ, 664. τετελήτοσι, Od. δ, 447. θυμὸν ἀγνόντα, Od. λ, 561. ἄγχιον, Il. ι, 625. ἄλληκτον, Il. ι, 633. ἀμύμονα, Il. π, 119. ἀνάλκιδα, ib. 355. ἀπηνέα, Od. ψ, 97. εὐφρονα, H. in Ven. 102. 9. εὐδία, Od. τ, 364. ἴλαον, Il. ι, 635. ἴσον, de bubus, Il. ν, 704. καρτερὸν, Il. ε, 806. κικαφτότα, Od. ι, 468. μεγαλήτορα, Il. ι, 255. μιληνδία, Il. κ, 495. νεοπιθία, Od. λ, 39. νηλία, Il. τ, 229. ὀμόφρονα, Il. χ, 265. πολυπιθία, Od. ψ, 15. σαδφρονα, in Bacch. s. latr. 49. σαλαπιθία, Od. ε, 222. τλήμονα, Il. ε, 670. τλήτον, qui to-
- lerare possit, Il. ω, 49. φίλον, Il. ε, 255. φινόν, H. in Ap. 361.
- Θυμοραϊστῆς, Il. ν, 544. π, 414. θυμοραϊστῶν, Il. π, 591. σ, 220.
- Θυμορσθῆρες, Od. τ, 525. θυμορσθῆρον, Od. δ, 716. θυμορσθῆρα, Il. ζ, 169. Od. β, 329.
- Θυμώθη, B. 256.
- Θύνει, Il. ε, 87. 250. λ, 542. θύνον, Il. β, 446. θύνουσα, Od. μ, 121. θύνοντ', Il. ε, 96. θύνονταν, Il. κ, 524.
- Θυόεν, Il. ο, 153.
- Θυοσκόος, Od. χ, 518. 521. θυοσκοοί, Il. ω, 221.
- Θύς, citri, Od. ε, 60. v. not.
- Θύρη, ὑκλήτης, Il. ω, 517. θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν, Od. χ, 155. 258.
- Θύραι δικλίδες, Od. ρ, 267. ἐνεργέες, ib. φαιναί, Od. ζ, 19. χρύσειαι, Od. η, 88. θυράων ὑψηλῶν, Od. γ, 407. θυρέων, Od. φ, 47. 191. θύρησι αὐλείησι, H. in Merc. 26. πρώτῃσι, Od. α, 255. θύρας κολλητάς, Od. ψ, 194. πυκινὰς, Il. ζ, 167. 539. πυκινῶς ἀραρυίας, Il. ι, 471. φαινὰς, Il. ζ, 169.
- Θυρεὸν μέγαν, Od. ι, 240. ὄβριμον, ibid.
- Θύρετρα καλὰ, Od. φ, 49.
- Θύρηφ, Od. ζ, 352. θύρηφι, Od. ι, 238.
- Θύσει, combussit, Od. ζ, 446. θύσαι, Il. ι, 219.
- Θυσσανέσσαν, Il. ε, 738. ο, 229. φ, 400. θύσαι, male editur ab aliti, ρ, 595. σ, 204.
- Θύσανοι ἐπλεκέες, Il. β, 448. παγχερσέοι, ibid.
- Θύσθλα, thyrsos, Il. ζ, 154.
- Θυσίαν, B. 175.
- Θυώδης, H. in Ap. 87. θυώδεις, Od. δ, 121. θυώδεα, Od. ε, 264.
- Θῶες διαφονοί, Il. λ, 474. 479. 481. θῶων, Il. ν, 103.
- Θῶην, multctam, Il. ν, 669. Od. β, 192.
- Θῶκος, Od. δ, 228. θῶκι, Od. β, 14. θῶκον, consessum publicum, Od. ο, 467. πολυδαίδαλον, H. in Apol. 545. θῶκόνδι, Od. ι, 5. θῶκος, Il. ρ, 439.
- Θῶρηξ διπλός, Il. δ, 135. πυκινός, Il. ο, 529. θῶρηκος γυάλοιο, Il. ε, 189. πολυδαίδαλε, Il. γ, 358. θῶρηκα ἀσερέοντα, Il. π, 153. δαίδαλον, Il. ρ, 195. ποικίλον, Il. π, 133. φαινότερον πυρὸς αὐγῆς, Il. σ, 609.
- Θῶρηκες κραταιογυάλοιο, Il. τ, 361. λαμπρὸν γανῶνσσο, Il. ν, 265. θῶρηκων νεομηκῆται, Il. ν, 542.
- Θωρηκτῶν, Il. μ, 317. ο, 689.
- Θωρηκτοῖσιν, Il. φ, 429.
- Θωρήξομαι, Il. β, 72. 83. θωρήξαι, Il. β, 11. 28. 65. θωρήσσομεν, Il. ν, 501. θωρήσσει, Il. τ, 36. θωρήσσομαι, Il. λ, 714. θωρήσσοιτο, Il. κ, 78. θωρήσσοιτο, Il. ε, 737. θωρήσσομαι, Il. β, 526. 587. θωρήξομαι,

I

Il. η, 101. τ, 25. θωρήχθησαν, Il. γ, 340. θωρηχθήναι, Il. α, 226. θωρηχθέντες, Il. δ, 530.

IA, una, consentiens vox, Il. δ, 457. πά-
την, eadem patria, Il. ν, 554. una mo-
do, Il. φ, 569. cf. ἴη.

Ἰὰ σπτερόντα, Il. υ, 68.

Ἰαίνε, Od. α, 378. ἰαίνομαι, Od. τ, 537. ἰαίνεται, Od. ζ, 156. ἰαίνοτο, Od. κ, 359. μ, 175.

Ἰάλλειν, Od. ν, 142. ἰάλλετε ἐπὶ — Bacch. s. latron. 23. ἰάλλοντα, Od. κ, 376. ἰαλ-
λον, Il. ι, 91. 221. ἰάλλε ἐπὶ — Od. ι, 288. ἰάλλειν, Il. δ, 300. ἐπὶ — ἔρον, Od. α, 474. cf. ἦλε.

Ἰάνθης, Od. ψ, 47. α, 581. ἰάνθη, Il. ο, 105. ψ, 598. ἰανθῆ, Od. χ, 59. ἰανθῆς, Il. τ, 174.

Ἰάπτης, Od. δ, 749. ἰάπτῃ κατὰ, Od. β, 376.

Ἰάσιν, eunt, ἀγγελῆδον, Il. π, 160.

Ἰᾶτ', curabat, Il. μ, 2.

Ἰαύειν, Il. ζ, 213. ἰαύειν, Il. τ, 71. ἰαύων, Il. σ, 259. ἰαυον, Il. ο, 325. ἰαῦσαι, Od. λ, 260. ἰαύεσκον, Od. ε, 154. ἰαύεσκον, Od. ι, 184.

Ἰαχῆϊ ἐπὶ — in Dian. 7. ἰάχῃσιν, in Pall. 11. ἰαχῆϊ ἀμφὶ, Od. β, 428. ἰαχον μέγας, Il. β, 333. μεγάλη, Il. σ, 29. ἰάχων σμερ-
δαλία, Il. ε, 502. ἰάχοντα μεγάλα, Od. ι, 392.

Ἰγνύσι, poplitem, κατ', Il. ν, 212. ἰγνύσι παρ', ad poplites, H. in Merc. 152.

Ἰδοίει, Il. μ, 268. Od. σ, 345. ἰδοίην ἐς — Od. β, 152. ἰδὼν ἀχρεῖον, Il. β, 269. δεινὸν ὑπὲρρα, in Bacch. s. latr. 48. ὑπό-
δρα, Il. α, 148. ἰδοίσκε ὑπαὶ, Il. γ, 217. ἰδοῖς, Il. ψ, 469. ἰδομαι, Il. α, 262. 587. ἰδόμεθα, Od. κ, 44. ἰδόμην, Il. κ, 47. Od. ε, 359. ἰδοτο, Il. ψ, 874. Od. δ, 22. conf. V. Lect. ad Il. ψ, 874. ἰδοντο, Il. δ, 374. α, 484. ἰδναι, Il. γ, 130. ε, 221. ἰδῃται, Il. β, 237. ζ, 416. ἰδῃσι, Od. δ, 414. 421. ἰδοιτο, Il. γ, 453. δ, 516. ἰδοίατο, Il. σ, 524. Od. α, 163.

Ἰδω, Il. ι, 554. ἰδῃσι, Il. γ, 276. 320. etc. ἰδῆς ἡμεοίσσης, in Pic. 2. πολυπί-
δακος, Il. ζ, 157. πολυπιδάκας, Il. υ, 59. 218. πολυπιδάκας, Il. φ, 449. ὑληίσσης, Il. φ, 449. ὑψηλῆς, Il. ζ, 293.

Ἰδμεν, Il. α, 124. β, 501. Od. ε, 78. ἰδ-
μιναι, Il. ν, 273. Od. δ, 200.

Ἰδῶθῃ, Il. β, 266. υ, 618. ἰδῶθῆς, Il. μ, 205. Od. δ, 375.

Ἰδρείῃ, Il. π, 359.

Ἰδρῆς, Od. ζ, 253. ἰδρῆς, Od. η, 108.

Ἰδρῆς, Il. β, 191. ἰδρῆς, Il. ο, 142. ἰδρύν-
θησαν, Il. γ, 78.

Ἰδρῶ, Il. ε, 385. 745. ἰδρῶ πολλόν, Il. κ, 572. ἰδρῶδ' ὃν ἀπέλειπον ἰδρῶσα, Il. δ, 27.

Ἰδρῶσα, Il. λ, 119. ἰδρῶοντα, Il. σ, 372. ἰδρῶοντας, Il. δ, 543.

Ἰδρῶσα, Il. δ, 27. ἰδρῶσαι, Il. λ, 597. ἰδρῶ-
σαι, Il. β, 388. 390.

Ἰδυίησι, prudentibus, παραπίδουσιν, Il. υ, 12. Od. η, 92.

Ἰε, ivit, Il. γ, 383. Od. η, 82.

Ἰεῖσι, Il. γ, 152. Ἰεῖ ἐν πυρὶ, injice igni, Il. φ, 338. Ἰεῖ, misit, Il. α, 479. γ, 221. ἐπὶ, Il. κ, 71. ἰεῖν, Il. τ, 209. ἰέμεναι, Od. β, 298. ἰέντες, Il. β, 774. ἰεῖσαι, Od. μ, 192. ἰεσθῆ, Il. μ, 274. ἰένται, Od. χ, 504. ἀπὸ — Il. δ, 77. ἰέμενος, cupiens, Il. υ, 469. Od. α, 6. 58. κ, 246. ποτα-
μοῖο, contendens ad Od. κ, 529. ἄστυς, properans, Od. ε, 5. ἴετο, Il. β, 589. ἰεσθην, Il. σ, 501. ψ, 718.

Ἰεράων, Il. β, 625.

Ἰέριαν, Il. ζ, 500.

Ἰερεύεσκον, Od. υ, 2.

Ἰερεύετε, sacrificatis, Il. φ, 131. ἰερεύοντες, Od. β, 56. ἰέρουον, mactabant, Od. ε, 180. 181. υ, 250. sq. ἰέρουσ. Od. ν, 23. ἰέρουσαν, mactarant, Od. υ, 591. ἰερούσα-
τε, mactate, Od. ω, 214. ἰερευόμενοι, Il. ζ, 94. 275. ἰέρευτο, Il. ω, 125.

Ἰερεῖς, Il. α, 221. ἰερεῖας ἀρίστους, Il. ι, 571.

Ἰερέϊον, Il. χ, 159. ἰερέϊα, Od. λ, 23. καλὰ, Od. ε, 600.

Ἰζάνει, Il. κ, 92. ἴζανεν, Il. ψ, 258. ἴζανόν, Od. α, 208.

Ἰζει, Il. ν, 281. ἴζει, Il. β, 53. 792. ἴζον, Od. π, 365. ἴζονταν, Il. β, 96. ἴζεισι, Il. α, 472. ἴζειν, Il. γ, 162. ἴζοιτο, Od. χ, 335. ἴζοντο, Il. γ, 326.

Ἰῆ, iverit, Od. σ, 193.

Ἰῆ ἐν τιμῇ, pari, Il. ι, 319. λ, 174. ἐν νυκτὶ, eadem nocte, Il. σ, 251. αἴσθ, eodem fa-
to, χ, 477.

Ἰηλα, Il. ο, 19. ἴηλε ἐπὶ, Od. δ, 447. ἴηλον ἐπὶ, ibid. 445. ἴηλαι ἐπὶ, Od. φ, 241. ἴηλω ἐπὶ — κῆρας, Od. β, 316. cf. ἰάλα-
ιν.

Ἰήνατι ἀμφὶ, Od. δ, 426. ἰήνη, Il. ω, 119. 147. 176.

Ἰήσεται, Od. ι, 520. 525. ἰήσατο, Il. ε, 904. ἰήσασθαι, Il. ε, 899. ἰησάμενοι, Od. τ, 460.

Ἰησθα, Il. κ, 67.

Ἰητῆρ, Il. δ, 190. ἰητῆρος ἀμύμονος, Il. δ, 194. ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Il. β, 732. ἰητῆρα κακῶν, Od. ε, 384.

Ἰητροί, Il. λ, 832. πολυφάρμακοι, Il. π, 28.

Ἰθαγενέσιν, genuinis liberis, Od. ζ, 203.

Ἰθῆα δίκη, Il. ψ, 580.

Ἰθμαδ', Il. ε, 778.

Ἰθὺ οἱ, recta in ipsum, Il. ζ, 403. τῷ Ἰθὺ,

- recta in eum, II. υ, 99. πᾶσαν ἔπ' ἰδὺν, ad omnes conatus, res gerendas, II. ζ, 79. ἀν' ἰδὺν, recta contra, sc. impetum fluminis, II. φ, 503. ἀν' ἰδὺν, de pilae jactu, Od. 9, 377. γυναικῶν ἰδὺν, animum, studium, Od. π, 504.
- ἰδύνει, II. ω, 362. ἰδύνει, II. ρ, 652. ψ, 317. ἰδύνουмен, dirigamus, de equis, II. 9, 110. λ, 528. ἰδύνετε, imperat. de equis, Od. μ, 82. ἰδύνει, II. ω, 149. 178. ἰδύνουσι, 3 plur. de nave, Od. ι, 78. ἰδύνα ἐπὶ σαθρῇ, Od. ε, 245. ρ, 341. ἰδύνειν, de sagitta, II. δ, 152. ε, 290. ψ, 871. ἰδύνετε, dirigebat navem, Od. ε, 270. sagittam, Od. χ, 8. ἰδυνομένων ἀλλήλων, mutuo dirigentium, II. ζ, 3. ἰδυνθήτην, de equis, II. π, 475.
- ἰδύντατα, II. σ, 508.
- ἰδὺς φέρον, II. ε, 506. βῆ, ibid. 849. μαμῶτος, II. 9, 118. cum genit. recta, ib. 522. 556. τῇ ἔχει, recta huc, dirigebat, II. μ, 124. ἰδὺς φέρονται, recta ire tendebant, II. ν, 155. μαχέσασθαι, recta fronte, II. ρ, 168. τετραμμένους, ibid. 227. ἰδὺς ἀντία, II. υ, 79. cum genit. recta ad, Od. ο, 510.
- ἰδύσει, II. λ, 551. ρ, 661. ἰδύσει ὕπνῳ, II. μ, 48. ἰδύσει μάχην ἔνθα καὶ ἔνθα, II. ζ, 2. σ, 693. ἰδύσιν, II. π, 582. conata est, voluit, Od. χ, 408. ἰδύσαν, recta ruebant, II. δ, 507. μ, 445. νιδῆς, ad navem, II. ρ, 725. ἰδύσει' ὁπότε, qua rueret, Od. λ, 590.
- ἰκάνειτον, II. ι, 197. ἰκάνειν, Od. δ, 29. 159.
- ἰκαο, Od. ρ, 444. ἴκει, II. 9, 192. κ, 142. etc. ἴκοι, II. ι, 521. ἴκει, II. β, 458. μ, 558. πρὸ — II. σ, 168. ἴκοι, II. ι, 521. ἴκειο, II. ι, 56. κ, 448. ἴκειν, Od. ν, 4. ἰκίσθω, II. σ, 178. ἰκίσθον, II. 9, 456. ἰκίσθην, II. α, 328. ι, 185. ἴκη, II. 9, 509. ἴκηαι, II. ζ, 143. 9, 478. ἴκησθον, H. in Apoll. 501. ἴκησθι, II. υ, 24. ἰκοί-ατο, II. σ, 544. Od. κ, 416.
- ἰκίταο, II. φ, 75. ἰκίττω, II. ω, 158. ἰκίτην παλαπείριον, Od. ξ, 511. ἰκίται, Od. ι, 269. ἰκίτάν, Od. ι, 270. τ, 154. ἰκίτη-ον αἰδοίσιαν, Od. η, 165. ἰκίτας, Od. π, 422.
- ἰκίτευσαι, Od. ο, 277. ἰκίτευιν, Od. λ, 529.
- ἰκετήσιος, Od. ν, 213.
- ἰκοιαι, II. ο, 685. 729. etc. ἰκρίσφιν, Od. γ, 355. μ, 414.
- ἰλαδὸν, II. β, 93.
- ἰλαμαι, in Apoll. sec. 5. ἴληθι, Od. γ, 380. π, 184.
- ἰλάονται, II. β, 550.
- ἰλαος, II. α, 585. ἴλαον, II. ι, 635.
- ἰλάσκονται, II. ζ, 380. ἰλάσκεισθαι, II. α, 386. ἰλάσκοντο, ibid. 472. ἰλάσομε', Od. γ, 419. ἰλάσσειαι, II. α, 147. ἰλασσάμεθ', II. α, 444. vid. not. ἰλασσάμενοι, II. α, 100.
- ἰλήκησι, Od. φ, 365.
- ἰλιος αἰστίνῃ, II. ν, 775. ἰφρύνεσσα, II. χ, 411. ἴλιον αἰπὺν, II. ο, 71. ἰρατινὴν, II. ε, 210. εὐπωλον, II. ε, 551. εὐτείχεον, II. β, 115. ἡμέριεσαν, II. γ, 305. ἰζην, II. δ, 416.
- ἰλλάσιν, laqueis, II. ν, 572.
- ἰλύος, limi, II. φ, 318.
- ἰμᾶς πολύνικτος, II. γ, 371. ἰμᾶσιν ἀργυ-ρέοισιν, II. ε, 727. ἰμάντεσσι, II. 9, 544. ἰμάντας βόεις, II. χ, 397. εὐτμήτας, II. ψ, 684.
- ἰμάσσω πλῆγῃσι, II. ο, 17. ἰμάσση, concu- tiat, γαίαν, II. β, 782. ἴμασ', II. ε, 589. ἴμασεν, II. λ, 280. 531. ρ, 624.
- ἰμάσθλην εὐτυκτον, II. 9, 45. ραδινὴν, II. ψ, 582. χρυστήν, II. 9, 45.
- ἰμείρετε, Od. κ, 451. ἰμείρων, Od. κ, 555. ἰμείρομαι, II. ζ, 269. ἰμείρομαι, ib. 163.
- ἴμεν, II. α, 170. ε, 167. ἴμεναι, II. υ, 32. 365. etc.
- ἰμερέεις, Od. κ, 598. ἰμερέον, II. σ, 570. ἰμερέοντα, II. γ, 397. ἰμερέεσαν, Od. α, 421.
- ἴμερος γλυκὺς, II. γ, 446. ξ, 328.
- ἴμερτον, II. β, 751.
- ἴνα, cum indic. II. α, 365. β, 232. cum optat. II. ε, 564. ν, 670. etc. cum subj. II. α, 205. 302. 410. β, 206. etc.
- ἴνα, ubi, II. υ, 478. χ, 525. etc.
- ἰνδάλλομαι, H. in Ven. 179. ἰνδάλλεται, II. ψ, 460. ἰνδάλλεται, II. ρ, 215.
- ἴναι, II. ε, 75. ἴναι, II. ε, 495.
- ἰζάλα, salacis, αἰγὸς, II. δ, 105.
- ἴξει, H. in Ap. 250. 278. ἴξει νύκτ', Od. ε, 442. ἴξει θίαν, Od. γ, 288. ἴξον, pervenerunt, II. ε, 775. κ, 470. etc. ἴξεσ-θαι, II. ζ, 502. λ, 182.
- ἴξυί, Od. ε, 251. κ, 544.
- ἰοδνεφῆς ἑiros, violaceam, vel purpuream la- nam, Od. δ, 155. ι, 426.
- ἰοδόκος, Od. φ, 12.
- ἰοιδίος πόντος, cerulei vel nigri, Od. ε, 56. ἰοιδία πόντον, II. λ, 298.
- ἰόντα σίδηρον, recentis (nigri) coloris, II. ψ, 850. v. not.
- ἴομεν, II. β, 440. ζ, 526. etc. ἰόντι, II. κ, 468. λ, 524. ἰόντες, II. γ, 14. 650.
- ἴομαροι, II. δ, 242. ξ, 479.
- ἰονέλλοι, villosæ, αἰγὸς, Od. ξ, 50.
- ἴος πολύστροφος, II. ο, 450. χαλκοβαρεῆς, II. ο, 465. ἴω, II. ε, 797. 9, 81. 503. etc. ἰὸν ἀβλήτα, II. δ, 116. ταχὺν, ibid. 94. ἰὸι πσιρέοντες, II. π, 775. παρφίαι, Od. χ, 246. ἰὼν ὠκυμέρων, Od. χ, 75. ἴος παρφίαι, II. ο, 472. χαλκήρεας, Od. α, 262. cf. ἴα.
- ἴοσφάν, in Ven. sec. 18.

- ἰότησι, Il. ε, 874. δ, 596. ἰότητα, Il. ο, 41.
- ἰα, violæ, Od. ε, 72.
- ἰάλας, Od. λ, 518.
- ἰοχέαιρα, Il. ε, 55. 447.
- ἰπίς, Od. φ, 595.
- ἰππάζαι, Il. ψ, 426.
- ἰππειον, Il. ο, 537. ψ, 392. ἰππείη, Il. κ, 568. ἰππειήσι, Od. δ, 40.
- ἰππίς, Il. λ, 151. ἰππῆες, Il. β, 810. ἰππεύσιν ποδώκεσιν, Il. ψ, 262.
- ἰππηλάσιη, Il. η, 540. 439.
- ἰππηλάτα, Il. η, 125. ι, 432.
- ἰππηλάτας, Od. δ, 607.
- ἰππιοχαίτην, Il. ζ, 469.
- ἰππιόχαρμην, Il. ω, 256.
- ἰπποβόται, Il. β, 287. ἰπποβότων, Od. δ, 562. ἰππόβοτον, Il. γ, 75. 258.
- ἰπποδάμοιο, Il. δ, 750. ε, 415. ἰππόδαμοι, Il. δ, 509. ἰπποδάμους, Il. η, 561.
- ἰπποδάμια, Il. ρ, 295. ἰπποδαμείης, Il. γ, 569. ἰπποδαμείας, Il. ν, 714.
- ἰπποδρομος, Il. ψ, 350.
- ἰππόθεν, Od. ε, 515. λ, 550.
- ἰπποκέλευθε, Il. στ, 126. 584.
- ἰππόκομον, Il. π, 797. ἰππόκομοι κόρυθες, Il. ν, 152.
- ἰπποκορυθαί, Il. β, 1. κ, 451. ω, 677.
- ἰππομάχον, Il. μ, 189.
- ἰπποπόλον, Il. ν, 4. ζ, 227.
- ἰππος αἰόλος πόδας, Il. τ, 404. φατός, Il. ζ, 506. ἰππος δερατίς, Od. ε, 492. ἰππων κυανοχάιτη, Il. υ, 224. ἰππον ἀνιπρεπία, Il. ψ, 455. ἰππων χαλκόποδ' Il. θ, 41. ὠκυπέτα, ibid. ν, 25. ἰπποῖν, Il. ε, 15. 107.
- ἰπποι ἀειλοφόροι, Il. χ, 162. ἀερίποδες, Il. γ, 527. αἰθωνες, Il. β, 859. ἀρισται, Il. β, 765. ἄρσινες, Il. ψ, 377. ἀφάρτεροι, Il. ψ, 511. βάρδις, Il. ψ, 510. 550. βραδείας, Il. ε, 104. δίζυγες, Il. ε, 195. ἐριαύχινες, Il. λ, 159. ἐρυσάσματες, Il. π, 370. εὐσκαρῆμοι, Il. ν, 51. καλλιτέριχες, Il. κ, 491. μώνυχες, Il. ι, 127. παροίτεροι, Il. φ, 459. ποδώκεες, ibid. 576. ὑψηχίαι, Il. ε, 772. φέρτεραι, Il. ψ, 461. ὠκύποδες, Il. ε, 295.
- ἰππων μάργων, in Cæcit. 4. ἀερίποδων, Il. σ, 551. ἰπποισιν ἀελλοπόδεσσιν, H. in Ven. 218. ἰππους ἀργίποδας, ibid. 212. ἰπυρχας, Il. ψ, 15. κεντηρνεκίας, Il. ε, 752. κρατερώνυχας, Il. ε, 329. χρυσάμπυκας, Il. ε, 558.
- ἰπποσύνη — Il. δ, 505. ἰπποσύνων, Il. π, 776. ἰπποσύνας, Il. φ, 507.
- ἰππότα, Il. β, 356. 435.
- ἰππυρις, Il. τ, 382. ἰππυριν ἰπυρτον, Od. χ, 124. κυνίη, ibid.
- ἰρὰ κεχαρισμένη, Od. π, 184.
- ἰράων, concionis, Il. σ, 551. v. not.
- ἰρεύσασθαι ἱεῖς, mactare, Od. τ, 198. cf. ἱεῖς.
- ἰρηξ ὠκύπτερος, Il. ν, 62. ἰρηκί φασσοφόνα, Il. ο, 257. ἰρηκίς, Od. ε, 66. ἰρήκων Il. ν, 819.
- ἰρίς ἀέλλοπος, Il. θ, 409. ποδῆνμος, Il. ε, 555. ἰριν πορφυρήν, Il. ρ, 547. χρυσόπτερον, Il. θ, 598. ἰρίσιν, Il. λ, 27.
- ἰς ἔμπειδος, Od. λ, 592. ἰσθλῆ, Il. μ, 521. ἰεῖη, Od. β, 409. κραταί, Od. λ, 596. κρατερῆ, Il. ψ, 720. ἴν' ἀπίλεθρον, Il. ε, 245. η, 269. Od. ι, 558. ἴνα, Il. ρ, 522. ἴνεις, Od. λ, 218. ἴνισιν, Il. ψ, 191.
- ἰσάζουσ', Il. μ, 455.
- ἴσαν, Il. α, 494. β, 780. etc.
- ἰσάσκετο, Il. ω, 607.
- ἰσθμιον, monile, Od. σ, 299.
- ἰσχυσ', Od. δ, 279. ἴσκι, Od. τ, 203. ἴσζοντες, Il. λ, 798. π, 41.
- ἰσόδοις, Il. β, 565. γ, 510.
- ἰσόμορον, Il. ο, 209.
- ἰσότηδων, planities, Il. ν, 142.
- ἰσφαρίζει, Il. φ, 194. ἰσφαρίζειν, Il. ζ, 101.
- ἰσοφόροι, *erith. boum*, Od. σ, 572.
- ἴσασχ' ἱζίνης, ordine ponebat, Od. τ, 574.
- ἴσε, Il. β, 485. ψ, 276.
- ἴση, Il. φ, 513.
- ἴσιον ἀνρότατον, in Bacch. s. latr. 58. μέσον, Od. β, 27. ἴσια λευκά, Il. α, 480.
- ἰσοδόκη, Il. α, 545.
- ἴσὸν ἀγλάν, Od. β, 109. ἀμαιμάκετον, Od. ζ, 511. ἄμβροτον, Od. κ, 222. δίπλακα, Il. γ, 125. εἰλάτινον, Od. β, 424. λαπτόν, Od. β, 95. μαρμαρίνην, Il. χ, 440.
- ἴσοπιδη, Od. μ, 51. 162. 179.
- ἴσορι, Il. σ, 501. ἴσορα, Il. ψ, 486. ἴσορις ὠδῆς, in Lun. 2.
- ἰσχαλίειοι, aridæ, Od. τ, 235.
- ἰσχανάας, Od. α, 545. ἰσχανάσκον, Il. ο, 725. ἰσχανάσθω, Il. τ, 254.
- ἰσχάνει, Il. ζ, 387. ἰσχάνει, in Bacch. s. latr. 13. κατὰ — Od. τ, 42. ἰσχάνειν, Il. ρ, 747.
- ἰσχάνωσιν, Il. ε, 89. ἰσχάνων, Od. θ, 288. ἰσχάνωσαν, Il. ψ, 500. ἰσχάνωνται, Od. η, 161. ἰσχάνωντο, Il. μ, 58.
- ἴσχει, Il. ε, 90. 812. ἴσχωσι, Il. υ, 159. ἴσχει, Il. ο, 657. ἴσχειν, Il. ι, 256. ἰσχίμιν, Il. ρ, 501. ἰσχίμιναι, Od. υ, 550. ἴσχισθαι, Od. α, 550. ἴσχει, Il. α, 214. β, 247. ἴσχειτο, Il. φ, 566. ἴσχισθαι, Od. σ, 546.
- ἴσωσαίμην, Od. η, 212.
- ἴται, Il. φ, 350. ὠλίσκαρποι, Od. κ, 510.
- ἴτην, dual. ibant, Il. α, 547. Od. ι, 450.
- ἴτνς ἄφθιτος, Il. ε, 724. χρυσήν, ib.
- ἴτγμῶ, Il. σ, 572.
- ἴζουσιν, Il. ρ, 66. ἴζοντες, Od. α, 162.
- ἴφι, Il. α, 58. 151. 452. etc.

Ἰφια, Il. ε, 556. ϑ, 505. 545. etc.
 Ἰχθυάα, Od. μ, 95. ἰχθυάσκον, Od. δ, 568.
 Ἰχθὺν ἱερὸν, Il. π, 407. ἰχθύσι ὀλίγοις, Od. μ, 252. ὠμνησῆσιν, Il. ω, 82. ἰχθύς, Od. ε, 55.
 Ἰχθυόεντι, Il. π, 746. etc. ἰχθυόεντα, Il. ι, 4. 360. etc.
 Ἰχνη, Od. τ, 436. ἰχνεσι, Od. ρ, 317.
 Ἰχνια, Il. ν, 71. ψ, 764.
 Ἰχνεῦσαν, Od. ζ, 157.
 Ἰχῶρ, Il. ε, 340. 416.
 Ἰψας, cum accus. afflixisti, Il. α, 454. π, 237. ἴψεται, puniet, Il. β, 193.
 Ἰω μετὰ μάλον, Il. π, 245. σ, 188. ἱπὶ ἡσας, Il. ω, 515. πῇ ἴω, Od. ο, 508. Ἰδὺς σῆς μητρὸς, ibid. 510.
 Ἰᾶ, uno, Il. ζ, 422.
 Ἰωγῇ βορέϊν, tegmine adversus boream, Od. ζ, 555.
 Ἰωῆ, vox hominis, Il. κ, 159. Od. ρ, 261. ἱωῆς ζιφύροιο, sonus a flatu, Il. δ, 276. πολυπλάγκτοιο, Il. λ, 307.
 Ἰῶκα, fugam, Il. λ, 600.
 Ἰωκῆ, clamor bellantium, persequentium, κρυόσσα, Il. ε, 740. ἱωκὰς, Il. ε, 521.
 Ἰωχμὸν, turbam pugnantium, Il. ϑ, 89. 158.

K

Κ'ΑΒΒΑΛΕ, Il. ϑ, 249. Od. ζ, 172.
 Καγγόνου, ad genu, pro κατὰ γόνου, Il. ι, 458.
 Κάγκανα, ligna arida, Il. φ, 364. Od. σ, 507.
 Καγχαλόωσι, Il. γ, 45. καγχαλόων, Il. ζ, 514. κ, 565. καγχαλόωσα, Od. ψ, 1. 59.
 Καδδῆ, Od. π, 190. ψ, 157.
 Καδ' δὲ, sequente verbo per tmesin, Il. ε, 481. ζ, 458. φ, 518. etc.
 Καδδραδίτην, Od. ο, 495.
 Καδδύσαι, Il. τ, 25.
 Κάρισα, Carica, Il. δ, 142.
 Καήμιναι, Il. ψ, 198. 210.
 Καδαίρειν, Od. χ, 459. κάθαιραν, ibid. 455. καθήρατι, Od. υ, 152. κάθῃραν, Od. ζ, 95. καθήραντες, Od. ω, 44. καθήραι, Od. ζ, 87.
 Καδαίρησσι ὅσαι, compliment, Il. λ, 455. conf. καθεῖλθα.
 Καδαλλομένη, Il. λ, 298.
 Καδάπαζ, Od. φ, 549.
 Καδάπτισθαι μαλακοῖς ἐπίσσει, demulcere, Il. α, 582. καθάπτειτο, corripuit, Il. ο, 127. καταπτόμενος, alloquens, Od. β, 59. κ, 70. φίλον ἤτορ, delinens, sedans, Od. υ, 22. καταπτόμενοι ἐπίσσει, objurgantes, Od. β, 240.
 Καθαρῶ ἐν, loco vacuo, Il. ϑ, 491. κ, 199. in solo sine strato, Il. ψ, 61. θανάτῳ, simplici vel honesta morte, Od. χ, 462.
 Καθαρῶς λῶον, lavando purgabant, H. in Apoll. 121.
 Καθεῖδρας, Il. β, 99. 211.
 Καθίζει, Od. ο, 21. καθιζώμεσθα, Il. υ, 156. καθιζομένω, Od. ν, 572. καθίζετο, Il. α, 360. 405. 500.
 Καθίηκα, Il. ω, 642.
 Καθίσαι, Il. ε, 186. γαῖα τινα, de morituro, Il. π, 629. Od. ν, 427.
 Καθεῖδι, Od. γ, 402. καθεῖδεται, Od. θ, 515. κάθειδι, Od. ζ, 1. η, 544.
 Καθεψύωνται, Od. τ, 572.
 Καθήατο, Il. λ, 76. vide not.
 Κάθῃρεν, Il. ζ, 171. Od. σ, 191. καθήρατι, Od. υ, 152. κάθῃραν, Od. ζ, 95. κάθῃρον, Il. π, 667. καθήραντες, Od. ω, 44. καθήραι, Od. ζ, 87.
 Κάθησο, Il. α, 565. β, 191. καθήσο, Il. α, 569.
 Καθίδρευ, Od. υ, 257.
 Καθίεσι, Il. φ, 152.
 Καθίζανον, Od. ε, 5.
 Καθίκεο θυμὸν, pupugisti animum, Il. ζ, 104. καθίκετό με πίνθος, invasit, Od. α, 342.
 Καθορῶν, Il. λ, 337. καθορώσα, H. in Apoll. 159. καθορώμενος, Il. ν, 4.
 Καθύπερθε, Il. β, 754. μ, 155. etc.
 Καίμειν, Il. ζ, 397. καίει, Od. ω, 67.
 Καινοτίταις, B. 115.
 Καίριον, Il. ϑ, 84. 326. καιρίω, Il. δ, 185.
 Καιροσίω, epith. linteorum, Od. η, 107. vid. not.
 Κατὰ, adverb. Od. σ, 27. τ, 527.
 Κακίζόμενον, Il. ω, 214.
 Κάκιον, Il. ι, 597. κακίω, Od. ζ, 56. κακίς, Od. β, 277. κάκισον, Od. α, 391. κάκις, B. 94. κάκις, B. 148.
 Κακκίοντες, lectum peituri, Il. α, 606. ψ, 58. Od. α, 424. η, 229.
 Κακκίφαλῆς, Il. σ, 24. Od. ϑ, 85. κακκίφαλῆν μίσσην, Il. π, 412.
 Κακκῆται, Od. λ, 74.
 Κακοδαίμονα, in Camin. 21.
 Κακκόρυθα, Il. λ, 551.
 Κακκορυφήν, Il. ϑ, 85.

Κακοίμους, male vestitos, Od. σ, 41.

Κακοεργίης εὐεργισίη μίγ' ἀμείνων, Od. ζ, 574.

Κακοεργός, Od. σ, 54.

Κακοῖλιον ἐκ ὀνομαστῆν, Od. τ, 260. 597. ψ, 19.

Κακομηδία, H. in Merc. 589.

Κακομηχανία, Il. ζ, 544. ι, 257. καπομήχανει, Od. π, 418.

Κακὸν ἀθάνατον, Od. μ, 118. αἰνότατον, ibid. 275. ἀνεκτὸν, Od. υ, 85. ἀντίστον, Il. φ, 59. ἐπισπαστὸν, Od. σ, 72. ω, 461. ἐρχόμενον, Od. υ, 567. ἴσον, Od. σ, 72. μεισαυήμιον, Od. ν, 46. ξυνὸν, Il. π, 262. τυκτὸν, Il. ε, 851.

Κακοῦναιότερος, Od. υ, 576.

Κακοῦραφίης ἀλεγεινῆς, Il. σ, 16. κακοῦραφίη ἀλεγεινῇ, Od. μ, 26. κακοῦραφίῃσι, Od. β, 256.

Κακὸς κακὸν ἡγήσεται, Od. ρ, 217.

Κακοσώμενος, torre intuens, Il. α, 105.

Κακότεχος, Il. ο, 14.

Κακότητος, incuriā, Il. γ, 566. ἀνέπνευσαν, a malis suis, Il. λ, 582. Od. ε, 290. 579. 597. ν, 521. π, 564. ρ, 564. κακότητι, de vitio militum, Il. β, 568. ν, 108. γερόντων, vitio seniorum, σ, 721. ἔχομαι, malis, Od. θ, 182. ἔχεται, Od. ρ, 318. τ, 560. μισγέμεναι, afficere malis, Od. υ, 205. κακότητα φέροντες, malum illaturi, Il. μ, 552. Od. ε, 414. ι, 489. κ, 129. κακότητα βαρύνει, calamitatem, Il. κ, 71. πικρὴν, in Mart. 12.

Κακοφραδὶς, Il. ψ, 485.

Κάκτανει, Il. ζ, 164.

Κακῶσαι θνητὸν βροτὸν, deprimere, opp. κυδῆναι, Od. π, 212.

Κακώτερος, deterior, minor virtute, Il. χ, 106. malignior, Od. ζ, 275. κακώτερον, malum majus, Il. σ, 521. συγχεῖναι, efficacius ad nocendum, Od. θ, 158.

Κάλα κάγκανα, H. in Merc. 112.

Καλάμην φυλόπιδος, de strage, Il. τ, 222. reliquiā, Od. ξ, 214. vid. not.

Καλαμοσφέν, B. 126.

Καλαύροσα, Il. ψ, 845.

Καλίεσσι, Il. ζ, 402. καλίσκοι, Il. ι, 558. καλίσσει, Od. ψ, 45. καλίσσεν, Il. δ, 195. καλίσσω, Od. ρ, 52. καλύντες, Od. κ, 229. 255. καλύνται, B. 289. καλίσκω, Il. σ, 558. καλύντω, Il. β, 684. καλίσσαστο, Il. α, 54. σ, 145. καλίσσαντο, advocarant sibi, Il. α, 270. καλίσσασθι, impetrat. advocate, Od. θ, 45. καλίσσάμενος, ad se vocans, Il. ε, 427. Od. χ, 456. καλίσσασμένη, Il. ξ, 188. καλῆμιναι, Il. κ, 125.

Κάλλως, Il. υ, 235. Od. σ, 251. κάλλει σίλβων, Il. γ, 592. κάλλει, Il. ι, 150. 272.

Καλλείπην, Il. ν, 258. καλλείψω, Od. ν, 208. καλλείψην, Il. ξ, 89.

Καλλιγύναικα, Il. β, 685. γ, 258. ι, 447. Od. ν, 412.

Καλλιζώνοι, Il. η, 159. καλλιζώνων, Il. ω, 698.

Καλλιπόμενοι, Il. ι, 449. Od. σ, 58.

Καλλιπρόδεμνοι, Od. δ, 623.

Κάλλιμοι, Od. λ, 659. κάλλιμα, Od. θ, 459. σ, 206.

Κάλλιον, Il. ω, 52. Od. ζ, 59. καλλίονες, Od. κ, 596.

Καλλιπιδίλοιο, H. in Merc. 57.

Καλλιπάρηος, Il. ζ, 298. 502. etc.

Κάλλιπον, Il. ι, 564. κάλλιπες, Il. ρ, 151. φ, 414. κάλλιπ', Od. ε, 544. λ, 278. κάλλιφ' Il. ζ, 225. κ, 358. καλλιπίην, Od. π, 296.

Καλλιπλοκάμοιοι, Il. ξ, 526. καλλιπλοκάμοι, Il. υ, 207. καλλιπλοκάμοι, Il. σ, 407.

Καλλιρέεθρον, Od. κ, 107.

Καλλιρρόος, H. in Apoll. 500. καλλιρρόος, ibid. 535. καλλιρόοιοι, Od. ε, 441. καλλιρρόοι, Il. χ, 147. καλλιρρόον, Il. β, 752. μ, 53.

Καλλίσφυρος, Od. ε, 253. καλλισφύρα, Il. ι, 553. καλλίσφυρον, Od. λ, 602.

Καλλίτριχος, Il. ψ, 525. καλλίτριχα, Od. ι, 556. καλλίτριχι, Il. ρ, 504. καλλίτριχες, Il. κ, 491. καλλίτριχας, Il. ε, 525. θ, 548.

Καλλιχόρσ, Od. λ, 580. καλλιχόρσιν, in Herc. 2.

Καλὸν ἀντεῖν, Il. σ, 570. Od. α, 155. etc. Κάλπιν, Od. η, 20.

Καλύβη, B. 30.

Κάλυκας, circulos aureos, quibus coërcentur capilli (sic expressit Virgil.) sic dicti, quia productiores in fistulas speciem, Il. σ, 401. φαινὰς, H. in Ven. 87.

Καλυκάπιδος, H. in Ven. 284.

Κάλυμμι' κλύειον, Il. ω, 95.

Καλύπτειν λιπαρὴν, Il. χ, 406.

Κάλυψε, σὺν — Od. ι, 68. μ, 314. καλύψατο, texit se, Il. ξ, 184. Od. ε, 491. καλυψάμενος κατὰ — Od. θ, 92. καλυψάμενοι ἐκ — Od. κ, 129.

Κάμαξ, palis, quibus viles nituntur, Il. σ, 563.

Καματηρὸν, H. in Ven. 247.

Κάματος πολυαῖξ, Il. ε, 811. καμάτωιο δυσποῖος, Od. ε, 495. καμάτων αἰνῶ, Il. κ, 512. ἀργαλίῳ, Il. ν, 85. θυμαλγίῳ, Od. υ, 118. κάματον θυμοφθόρον, Od. κ, 565.

Κάμει τεύχων, elaboravit, Il. β, 101. ε, 755. η, 220. etc. κάμετος, Il. θ, 448. καμῖτην, Il. δ, 27. καμῖται χυῖρα, fatigabitur, Il. β, 589.

Κάμον, Il. δ, 187. 216. ε, 558. κάμοιτι πολλὰ, multum laboretis, Il. θ, 22. κάμοιτι

- ἡνας, struant naves, Od. ι, 126. κάμῃσι, Il. ε, 658. καμῶσα, B. 181. καμόντων, mortuorum, Il. ψ, 72. Od. λ, 475. καμῶμεθα νύκτας, labore transegimus, Il. σ, 541.
- Καμινοί, Od. σ, 274.
- Καμῖν, pro κατὰ μὲν, subter. Od. υ, 2.
- Καμμίsson, Il. λ, 172.
- Καμμίξας, Il. ω, 529.
- Καμμοίνην, victoriam, Il. χ, 257. ψ, 661.
- Κάμμορον, Od. β, 551. κάμμορος πάντων περί φωτῶν, Od. λ, 215. υ, 53.
- Καμπύλον ἄρμα, Il. ε, 231. καμπύλα τέξας, ib. 97. 722.
- Καπαχῆ, Il. τ, 565. καπαχὴν δεινὴν, Il. π, 105. ἱμερόισαν, H. in Ap. 185.
- Κανάχιζι, Il. μ, 56.
- Κάνειον χάλκειον, Il. λ, 629. κανέιοι εὐκύκλι, B. 55. περικαλλίδες, Od. ε, 545. κανέισιν καλοῖς, Il. ι, 217. πάντια χρύσεια, Od. κ, 555.
- Κανὼν, Il. ψ, 761. κανόνισσ', Il. ν, 407. κανόνας, Il. θ, 195.
- Καπφάλας, pro κατὰ φάλαρα, Il. π, 106.
- Καπέτιο βαδείης, Il. ο, 556. κάπετον κοίλην, Il. ω, 797.
- Κάπησι ἱππίησι, Od. δ, 40. ἀμβροσίησι, Il. θ, 454.
- Κάπνισσαν, Il. β, 599.
- Κατῶ κακῶ, Od. ν, 435. κατὸν αἶθροα, Od. κ, 152.
- Κάππειον, Il. α, 595. κάππεισι, Il. ο, 280. ψ, 25. καππεσίτην, Il. ι, 560.
- Κάπριος, Il. μ, 42. ε, 282.
- Κάπρε δλοφρενός, Il. ε, 21. κάπροις συσὶ, Il. ε, 785.
- Κὰρ ἐπὶ, in præceps, de fluviiis e monte ruentibus, Il. π, 595.
- Καρδίη, animo, Il. β, 452. λ, 12. ζ, 152.
- Καρδοπε, Ires. 6.
- Κάρη πολίων, Il. χ, 74.
- Καρήατος, Il. ψ, 44. καρήατι, Il. τ, 405. α, 205. καρήαδ' πυκνὰ, Il. λ, 509. καρήατα, Il. ε, 457.
- Κάρητος, Od. ζ, 250. ψ, 157. κάρητι ἐπένυσσα, Il. ο, 75.
- Καρηκεμώντες, Il. β, 525. 472. etc.
- Κάρηνα αἰπεινὰ, arces, Il. β, 869. ἄκρα, H. in Ap. 55. 59. ἀμνηνὰ, Od. κ, 521. 556. λ, 29. ῥῥιμα, Il. ψ, 260. ξανθὰ, Il. ι, 407. πολίων, arces, Il. ι, 117.
- Κάρκαιρε γαῖα, strepebat, Il. υ, 157.
- Κάρκνοι, B. 290.
- Καρὲς ἐν αἶσῃ, Il. ι, 578. v. not.
- Καρπαλίμοισι, Il. π, 542. 809.
- Καρπαλίμως, Il. α, 559. 455. etc.
- Καρτίς, Od. ν, 117. χαρίεις, in Bacch. s. latron. 41. καρπὸν ἀμείνονα, in Pic. 1. μιληδέα, Il. σ, 568. μέλοτα, Od. ν, 104.
- Κάρρια, pro κατὰ ῥα, Il. υ, 421.
- Καρίριζσα, Il. ι, 424.
- Κὰρ ῥόον, Il. μ, 53.
- Κάρτεϊ, Il. θ, 226. λ, 9. ο, 108.
- Καρτεριῶ, Od. α, 555. καρτεριῶ, Il. ε, 592. καρτεριῶ, ibid. 757. καρτεριῶς, Il. ν, 90.
- Καρτεριῶν, adverb. H. in Apoll. 558.
- Καρτεριόθυμον, Il. ν, 550. καρτεριόθυμι, Il. ι, 277. καρτεριόθυμον, Il. ζ, 512.
- Καρτεριχίρ, in Mart. 5.
- Κάρτιστος, Il. θ, 17. κάρτιστον, Il. ζ, 98. καρτίστην, ib. 185. κάρτισται, Il. α, 266. sq.
- Κάρτος ἀρήιον, in Mart. 11.
- Καρύη, B. 150. καρύεις, ibid. 51.
- Καρφαλίεν, adverb. aridum, de sono, Il. ν, 409.
- Καρφαλίον, Od. ε, 569.
- Καρχαλίοι, sicci, δίψη, Il. φ, 541. alii καρφαλίοι, malè, vid. not.
- Καρχαροῶντι, Il. κ, 560. καρχαροῶντων, Il. ν, 198.
- Κάρψω, Od. ν, 398. κάρψι, ibid. 450.
- Κασίγνητος, Il. ζ, 450. κασιγνήτω θανάτοις, de somno, Il. ζ, 251. κασιγνήτων ὁμογάστριον, Il. ω, 47. κασιγνήτε φίλι, Il. δ, 155. φ, 508.
- Κασιγνήτη, Il. δ, 155.
- Κασσιτέρη, Il. σ, 565. 574. κασσιτέριοι ἱανῶ, Il. σ, 612. νεοτύκτης, Il. φ, 592. φαινῶ, Il. ψ, 561. κασσιτέρη, ibid. 505. κασσίτηρον, Il. σ, 474.
- Κασοῦσα, pro κατασπον. Od. ε, 52.
- Κάσχιδι, pro κατὰσχιδι, Il. λ, 701.
- Καταβαίν, Od. μ, 77. καταβήμιναι, Il. μ, 65. ζ, 19. καταβείομαι, Il. κ, 97. καταβήσοι, Il. ε, 109.
- Καταβλάπητ, H. in Merc. 95.
- Καταβλώσκοντα ἄς, euntem per urbem, Od. π, 466.
- Καταβοσκομένους, Il. ε, 162.
- Καταβροῦζεν, biberit, Od. δ, 222.
- Καταγκράσκουσιν, Od. τ, 560.
- Καταγίνεον ὕλην, de plaustris, devehebant, sc. e montibus, Od. κ, 104.
- Κατάγοντο, appelebant, Od. γ, 10. 178.
- Καταδάκνω, B. 45.
- Καταδακρυχέσσα, Il. σ, 94.
- Καταδάπτει, Od. π, 92. καταδάψαι, Il. χ, 559.
- Καταδημιβοροῦσαι, Il. σ, 501.
- Καταδηκιάσθαι, Il. π, 96.
- Καταδήση, Od. ο, 442.
- Καταδραδῶ, Od. ε, 471.
- Καταδύμναι, Il. γ, 241. καταδύναι, Il. κ, 251. 455. καταδύντες, ibid. 545. καταδυσόμεν', Od. κ, 174. καταδύσει, Il. σ, 154.
- Καταιμίνον ὕλην, de monte, Od. ν, 551. τ, 451.
- Καταίνον νέκυν πάντα, totum corpus obruerunt, Il. ψ, 155.
- Καταίσαστο γαῖης, defixa erat in terram vel descenderat, Il. λ, 558.

- Καταζήνασκι, arefaciebat, Od. λ, 586.
 Καταθείομαι, Od. φ, 264. καταθείομαι, deponam, Il. χ, 111. recondam, Od. τ, 17. καταθίσθαι, deponere, servandi causa, Od. τ, 20.
 Καταθνήσκω, Il. χ, 555.
 Καταθνήσκος ἰεῖνυκτος, mortalis natus erat, Il. ε, 402. καταθνήτῃ, H. in Ven. 110. καταθνήτοισιν, Il. κ, 440. H. in Ap. 464. καταθνήτῃσι. H. in Ven. 50. 251.
 Καταθύμιος, Il. κ, 585. ρ, 201. καταθύμιον, Od. χ, 392.
 Καταίβαται θύραι, per quas ingredi vel exire licet, Od. ν, 110.
 Καταίνται, Od. ρ, 537. nostra ed. κατάνται, ubi v.
 Καταίσχεται, Od. ι, 122.
 Καταισχύνῃ, Od. π, 295. τ, 12. καταισχύνει, Od. ω, 507.
 Καταιτιυζ, Il. κ, 258.
 Κατακείριον, pro simpl. Il. λ, 459.
 Κατάκειαι, jaces, H. in Merc. 254. κακείαται, jacent, Il. ω, 537. κατακείομαι, dormiamus, Od. σ, 418. κατακείεσθε, cubate, dormite, Od. η, 188. σ, 407.
 Κατακήμεν, Il. η, 535. v. not. κατακήμεν, Il. η, 408. κατακῆαι, Od. κ, 553. λ, 46.
 Κατακλῶθεις, Parcae, βαρεῖται, Od. η, 197.
 Κατακοιμηθήτω, Il. ι, 427. κατακοιμηθήναι, Il. β, 355.
 Κατακοιρανέοι, Od. α, 247.
 Κατακοσμήσῃ, Il. χ, 440.
 Κατακοσμάσασα, in Dian. 16.
 Κατακρεῖναι, a capite, Od. λ, 587.
 Κατάκρημος, B. 153.
 Κατακρύπτουσιν, Od. η, 205.
 Κατάκτανε, Od. δ, 743. κατακτάνῃ, Il. χ, 86. κατακτάνει, Il. ο, 557. τ, 59. κατακτάνει, Il. γ, 579. ε, 416. κατακτάνει, Il. ν, 696. ο, 555. κατακτανέσθαι, Il. ζ, 481. κατακτανέσθαι, Il. ζ, 409.
 Καταλιβομένειο, Il. σ, 109.
 Καταλίξεται, dormiet, Od. γ, 553. καταλίχθαι, dormitum ire, Od. ο, 395. καταλίγμενος, Od. λ, 62. χ, 196.
 Κατάλιξον, dic, narra, Il. κ, 384. 405. ω, 380. 407. 656. etc. καταλίξῃ, narret, Od. δ, 738. καταλίξομεν, narrabimus, Od. ο, 156.
 Καταλοφάδια φέρων, Od. κ, 169. al. καταλοφάδια, vid. not.
 Καταλύομεν ἵππους, solvamus a jugo, Od. δ, 28.
 Καταμάρψῃ, Il. ζ, 564.
 Καταμήατο, obduxerat, de luto, Il. ω, 165.
 Καταμύξατο, laceravit, Il. ι, 425.
 Καταμύσαι, connivere, dormire, B. 190.
 Κατάνται, absumitur, Od. β, 58. ρ, 537. conf. ἀνται, ἦτον.
 Κατανέων κρατῇ, Od. ι, 490. κατανέωσω κεφαλῇ, Il. α, 527. κατίνευσα, Il. δ, 267. κατάνευσον, annue, ibid. 514. κατανέυσται, ibid. 558. β, 550. κατανέομαι κεφαλῇ, Il. α, 524.
 Κάταντα, Il. ψ, 116.
 Κατάντησιν, exadversum, Od. ν, 387.
 Καταντικρύ, Od. κ, 559. λ, 64.
 Καταξίμειν, Il. ζ, 53.
 Καταπαύειν, Od. β, 244. ω, 456. καταπαύσῃ, Il. η, 36. ο, 105. π, 62.
 Κατάπαυμα, Il. ρ, 38.
 Κατάπέφῃ, Il. γ, 281. καταπέφῃ, Il. ρ, 539.
 Καταπερηνὶ χερὶ, prona, i. e. graviter, Il. π, 792. Od. ν, 164. καταπερηνέσσι, Od. τ, 467.
 Καταπτήτην, 3 dual. aor. 2. conterriti sunt, Il. θ, 136.
 Καταπτώσσοι, Il. ε, 476. καταπτώσσειν, Il. ε, 254. καταπτώσσοντες, Il. δ, 540. καταπτώσσοντ', ibid. 224.
 Καταπύθεται, putrescit, Il. ψ, 528.
 Καταριγνὰ, terribilia, Od. ζ, 226.
 Καταρβέον, Il. δ, 149. ε, 870.
 Κατάρχεσθαι, vid. κατῆρχετο.
 Καταρῶνται, Od. τ, 530.
 Κατάσπασον νῆα, siste navem, Od. μ, 185. κατασῆσαι ἐς, deducere navi, Od. ν, 274.
 Κατασίλβων σίλας, in Mart. 10.
 Κατασφύας ποσσὶ, H. in Ap. 73.
 Κατασφύλι πύτην, dura, H. in Merc. 124.
 Κατάσχη, detineat, manere cogat, Od. ο, 200. κατασχομένη ἱανῷ, obvoluta peplo, Il. γ, 419. cf. πατισχ.
 Κατατιθήνασκι, Il. ο, 664. κατατιθνήσκος, Il. χ, 164. κατατιθνήσκος, Il. η, 89. ψ, 531. κατατιθνήσκος, Od. λ, 84. 140. 204. κατατιθνήσκει, Il. π, 526. 565. κατατιθνήσκων, Il. η, 409. Od. κ, 550. κατατιθνήσκων, Il. κ, 545. κατατιθνήσκων, Il. σ, 540. κατατιθναίῃ, Od. δ, 224.
 Κατατίνειν, Il. α, 226.
 Κατατῆκομαι, Od. τ, 156. κατατῆκετ', Od. τ, 205.
 Κατατρέχω, Il. ρ, 225. Od. ο, 508. κατατρέχῃ, Od. π, 84.
 Καταυθί, ibi, Od. κ, 567.
 Καταυτίθι, idem, Il. φ, 201.
 Καταφθίσκει, Od. ι, 341. καταφθιμίνοιο, Il. χ, 288. Od. γ, 196. καταφθιμίνοισιν, Od. λ, 490. καταφθίσθαι, Od. β, 185.
 Καταφλέξω, Il. χ, 512.
 Κατάχυνι, Od. η, 42. καταχύοι, Od. τ, 206. καταχύῃ, Il. ψ, 408. καταχύῃ, Il. η, 461.
 Καταχθῆναι, Il. ι, 457.

- Κατιάξει, Od. ι, 283. κατιάζαμιν, Il. ν, 257.
- Κατιβήσατο, Il. ν, 17. Od. α, 330. β, 337.
- Κατιβήσεται, Il. ζ, 288. ω, 191. Od. κ, 107.
- Κατίβως, comedisti, H. in Apoll. 127.
- Κατιγήρα, Od. ι, 510.
- Κατιδάμνατ', H. in Merc. 139.
- Κατιδάψαν, Od. γ, 258.
- Κατίδω, Od. κ, 25. κατίδωσι, Od. ε, 583. η, 272. κατίδωσαν, Il. ς, 434. κ, 567.
- Κατίδωτας, humectasti, Il. ι, 486.
- Κατίδωσι, Od. β, 237. ο, 32. κατίδων', Il. ζ, 202. κατίδονται, Il. χ, 89. Od. φ, 363.
- Κατίδαδον, Od. η, 285. θ, 296. ψ, 18.
- Κατίδων, H. in Merc. 237. κατίδωσι, H. in Apoll. 443. κατίδω, Il. α, 475. ζ, 504. etc. κατίδωσιτο, Il. δ, 86. η, 103. κατιδύσατο, Il. κ, 517.
- Κατίδελξειν, mansuefecerat, de feris, Od. κ, 213.
- Κατίδεντο, Od. ν, 72. ρ, 86. 179. υ, 249. κατίδηνχ', Od. ν, 20.
- Κατίβειτον, Od. φ, 86. κατίβειτο, Il. ω, 794. κατιβόμενον, Il. ο, 37. φ, 261.
- Κατίειρυσιν, deduxit, sc. navem in mare, Od. ε, 261. κατίειρυσαι, deducta est, Od. θ, 151. κατιεύσθαι νῆα, Od. ζ, 352.
- Κατίειχτο νεφέεσσιν, impediabatur, Od. ι, 145.
- Κατίεκταθιν, interfecti sunt, Od. γ, 108.
- Κατιείρεσι, Od. χ, 36. κατίειραν, Od. ψ, 356.
- Κατίκησι, Il. ζ, 418.
- Κατίκλων, Il. υ, 227. κατικλάσθη, Od. δ, 481. 538.
- Κατικοιμήθημεν, Il. λ, 750.
- Κατικρημῶντο, in Bacch. s. latr. 39.
- Κατίκτανον, Il. ψ, 87. κατίκτανες, Od. χ, 29. κατίκτανι, Il. ζ, 204. κατικτάνομεν, Od. ω, 66. κατίκτα, Il. β, 662. μ, 378. κατικτάρμιν, Od. δ, 700. κατίκταν, Il. δ, 319. κατίκταδιν, Il. ε, 558. ν, 780.
- Κατίκνυσι, Il. π, 611. ρ, 527.
- Κατιλίξατο, cubuit, Il. ι, 686. Od. κ, 555. conf. καταλίξεται, κατίλικτο, cubuit, Il. ι, 658. Od. ν, 75.
- Κατίλυσι, destruxit, κάρηνα πολίων, Il. β, 117.
- Κατίμαρπτε, Il. ε, 65. π, 598.
- Κατινήρατο, Od. λ, 518.
- Κατινώπα ἰδάν, Il. ο, 320.
- Κατίπαλατο, Il. τ, 351. κατιπάλμενος, Il. λ, 94.
- Κατίπεφνον, 1 pers. sing. Od. ω, 524. 3 pers. plur. Od. ψ, 329. κατίπεφνε, Il. ζ, 183. 423. etc.
- Κατίπηξιν, Il. ζ, 213. ι, 350. κατίπηξαν σκόλοπας, Il. η, 441. κατίπηκτο, defixa est, sc. sagitta, Il. λ, 378.
- Κατεπλήγη, Il. γ, 31.
- Κατίπυσ', putrefecit, H. in Apoll. 371. cf. καταπύθεται.
- Κατίριξε, Od. ν, 288. Il. α, 361. ε, 372. etc.
- Κατερήριπεν, Il. ζ, 55.
- Κατερήντι, Od. τ, 345. κατερήνουν, Il. ι, 461.
- Κατερύκανι, Il. ω, 218.
- Κατερύκα, Il. ζ, 518. κατερύκι, Il. π, 9. Od. α, 55. κατερύκισι, coërcetis. Od. β, 241. κατερύκη, Od. ο, 73. κατερύκει, Il. ω, 771. κατερύκει, Il. ζ, 192. θ, 412. κατερύκομαι, Od. δ, 377. κατερύκεται, Od. α, 197.
- Κατίσβισι, Il. φ, 381.
- Κατισκίανον, Od. μ, 456.
- Κατίσσυτο, Il. φ, 382.
- Κατισόρεσαν λάσσι, Il. ω, 798.
- Κατίσυρι, Il. ρ, 694.
- Κατίσχη, Od. λ, 548. κατίσχετο, im-peditus est, quo minus abire posset, Od. γ, 284. χρεσὶ πρόσωπα texit, Od. τ, 361. conf. κατασχ.
- Κατίτηξιν, Od. τ, 206.
- Κατίτριξε, B. 87.
- Κατίτρωξαν, B. 125. 181.
- Κατιυνήσαιμι, Il. ζ, 245. κατιυνήσιντα, Od. δ, 414. 421.
- Κατιυνασθιν, Il. γ, 448.
- Κατιφάνετο, conspiciebatur, H. in Ap. 431.
- Κατίφθιτο, Od. δ, 363.
- Κατίχουας ἱλιγγίην, Od. ζ, 38. κατίχουας πλετόν σφιν, large dedit, Il. β, 670. χάριν ἐφ' αὐτῷ, Od. ζ, 255. ἡ αἰσχὸς, sibi, Od. λ, 452. ἐμίχλην νότος, Il. γ, 10. πέπλον, Il. ε, 754. κατίχουαν χαμαὶ δύο-δλα, projecere, Il. ζ, 134.
- Κατίχυνθ', Od. μ, 411.
- Κατήγετο νῆς, Od. π, 522. κατηγαγόμεσ-θα νῆι, appellebamus, Od. κ, 140.
- Κατήϊν, Od. κ, 159.
- Κατήκισαι, inquinata sunt, Od. π, 290. τ, 9.
- Κατηπίοντο ὀδύναι, Il. ε, 417.
- Κατηρῶτο πολλὰ, Il. ι, 454.
- Κατηρεφίε, Od. ε, 367. ι, 183. κατηρεφίας, Il. σ, 589.
- Κατίρχετο, Od. γ, 445. v. not.
- Κατηφεῖς, Od. ω, 431.
- Κατηφίην, Il. π, 498. ρ, 556. κατηφίην, Il. γ, 51.
- Κατήφισαν, Od. π, 342. κατηφῆσας, Il. χ, 293.
- Κατηφόνες, probrosi, qui dedecori sunt, Il. ω, 253.
- Κάτθανι, Il. φ, 107.
- Κατθάψαι, Il. ω, 611.
- Κάτθεμεν, reposuimus, Od. ι, 72. ω, 44. reponere, κατθέμεν, Od. τ, 4. κάτθεσι.

- Od. τ, 517. *κῆρδισαν*, Il. π, 685. σ, 253. *κατ'είμιθα*, Od. σ, 45. *κατ'δίστην*, Od. χ, 141.
- Κατίμεν*, Il. ξ, 457. *κατιῦσα*, Il. δ, 475. *κατιόντα*, Od. ν, 267. *κατιῦσαν*, Od. π, 472.
- Κατίσχει*, Il. ψ, 521. *κατισχέμιν*, in Mart. 14. *κατισχέμιναι*, Od. λ, 455. *κατίσχειαι*, Il. β, 235.
- Κατοίσεται*, Il. χ, 425.
- Κατόπτας*, inspectores, H. in Merc. 372.
- Κατάνυσαν*, in Bacch. s. latr. 54.
- Κατωμαδίου*, Il. ψ, 451.
- Κατωμαδὸν*, Il. ο, 552. ψ, 500.
- Κάτω*, Bacch. 55. v. not.
- Κατωῖρυχέισσι*, Od. ι, 185. ζ, 267.
- Καυλῶ*, *hastæ parte, qua inseritur cuspis*, Il. ν, 162. 608. *καυλὸν*, idem, Il. π, 115. *ensis capulum*, ibid. 338.
- Καύματος*, Il. ε, 865.
- Καυτεϊρῆς*, Il. δ, 342. μ, 516.
- Κίαιρ*, B. 208.
- Κίασε*, Od. ξ, 418. *κίασαν*, Od. υ, 161. *κιάσαιμι*, Od. μ, 388. *κιάσσε*, Il. π, 547. *κιάσσαι διά*, Od. ο, 521. *κιάσθη*, Il. π, 412. 578.
- Κίεσται*, Il. λ, 658. 825. *κίεσται*, Il. ν, 765. ω, 168.
- Κιδασθείσης*, Il. ο, 528. π, 506. *κιδασθέντες*, Il. β, 598. ν, 759.
- Κιδῆν*, Od. α, 555. σ, 210. etc. *κιδνότατος*, Od. κ, 225.
- Κίδρε*, Od. ε, 60. *κίδρινον*, Il. ω, 192.
- Κίον*, accende, Od. φ, 176. *κίαντες*, ι, 251. *vid. not. κιάμενος*, Od. ψ, 51. *κειαμένω πῦρ*, accendentes, Od. π, 2.
- Κίεμν*, Od. ι, 454. κ, 54. *κίεσται*, *jacebant*, Il. λ, 162. Od. φ, 418. ψ, 47. *κίω*, Od. σ, 340. *κίεμν*, *jacere, dormire*, Od. θ, 515. *κίων*, Od. ξ, 425. τ, 48. *κίοντες*, Il. ξ, 540. Od. σ, 427. *κίεσα*, Od. ψ, 292.
- Κιμήλια ἱσθλά*, Il. ω, 581. *καλά*, Il. σ, 290.
- Κινῆσιν*, *vacuis*, Il. δ, 181.
- Κίρει λήιον*, *de apro*, Il. λ, 559. *κίρει ἐπὶ — μῆδεα*, *irrita reddit*, Il. π, 120. *κίρετε βίοτοι*, Od. α, 578. β, 145. *κίροντες* *δημόν*, *consumentes edendo*, Il. φ, 204. Od. ω, 458. *κίροντας πτήματα*, Od. σ, 145. *κίρομενοι*, *se tondentes*, Il. ψ, 156. *κίρασθαι κόμην*, Il. ψ, 46. Od. δ, 198.
- Κικαδών*, Il. λ, 534. *κικαδῆσι*, Od. φ, 155. 170. *κικαδόντο*, Il. ο, 574. *κικαδησόμεν*, Il. θ, 353.
- Κικάλυπτο*, Il. φ, 549. *κικάλυφθ'*, Il. ν, 192.
- Κικάρω*, Il. α, 168. *κικάρωσιν*, Il. η, 5.
- Κικασσι ἀγλαΐη*, *ornata es*, Od. τ, 82. *κικασμέθα ἀγλαΐη πᾶσαν ἐπ' αἶαν*, *clarui-*
- mus*, Od. ω, 508. *κίεσται ἐγγυή πᾶν-τας*, *præcellerat*, Il. ξ, 124. *ἐνὶ φρεσὶ*, Il. υ, 35. *μύθοισι*, *disertus erat*, Od. η, 157. *κικασθαι πλάτω καὶ υἰάσι*, Il. ω, 546. *κικασμένε δόλοισι*, Il. δ, 559. *κικασ- μένον ἀριτῇσι*, Od. δ, 725. 815.
- Κικαφθόντα θυμὸν*, *fractum*, Il. ε, 698. Od. ε, 468.
- Κικεασμένα*, *fissa*, Od. σ, 508.
- Κίκευθε*, Il. χ, 118. Od. γ, 18.
- Κίελεστο*, Il. ζ, 287. μ, 408. *κίελοντο*, Il. ψ, 571. *κεκλόμενοι*, Il. θ, 546. λ, 91. *κεκλήσται*, Il. κ, 195. *κεκλήσθη*, Il. γ, 138. *κεκλήσεται*, H. in Ven. 149.
- Κεκλήγοντες*, Il. π, 450. ρ, 756. *κεκλήγον-τας*, Od. μ, 256.
- Κεκληγὸς ὄξεια*, Il. β, 222. *κεκληγότες*, Il. μ, 125.
- Κεκλίσται ἠρημῇ θαλάσσης*, Il. π, 68. *ἀλλ'*, Od. δ, 608. *κίελεστο χθονί*, *posita in terra*, Il. κ, 472. *κεκλιμένος*, Il. ε, 709. *φηγῶ*, Il. φ, 549. *κεκλιμένοι πόνται*, Il. ο, 740.
- Κίελυθ'*, Il. κ, 284. Od. ξ, 462. *κίελυτε*, Il. γ, 86. 97. 504. etc.
- Κίεμνης*, Il. ζ, 262. *κεμνηὶς*, Il. ψ, 252. *κεμνηὶ ἀνδρὶ μίνος μέγα οἶνος αἵξοι*, Il. ζ, 261. *κεμνηῖτα*, Od. κ, 51. ν, 282. *κεμνηότας*, Il. λ, 801. π, 44.
- Κικόνιτο*, Il. χ, 405. *κικονιμένοι*, Il. φ, 541.
- Κικοπῶς*, Il. ν, 60. Od. σ, 554.
- Κικορησάμεθα*, Il. χ, 427.
- Κικορημέθα*, Od. θ, 98. *κικορήσθε*, Il. σ, 287. *κικορημένοι*, Od. ξ, 456. *κικορηότες*, Od. σ, 571.
- Κικορυμένους χαλκῶ*, Il. δ, 495.
- Κικοτῆσι*, Il. φ, 456. Od. ι, 501. τ, 71. χ, 477.
- Κικράνται ἐπὶ — Od. δ, 616. ο, 116. κικράντο*, Od. δ, 132.
- Κικρύφαλον*, Il. χ, 469.
- Κικύθωσιν*, *occultarint*, Od. ζ, 505.
- Κίλαδινῇ*, *epith. Dianæ*, Il. υ, 70. *κίλαδινῆς*, Il. π, 185. *κίλαδινόν*, Il. ψ, 208. *κίλαδινὺς*, H. in Merc. 95.
- Κίλαδον*, *subst.*, Il. ι, 545. Od. σ, 401.
- Κίλαδαν*, Il. φ, 16. *κίλαδοντι ὠκυρόφ*, Il. η, 155. *κίλαδοντα*, Il. σ, 576.
- Κικλαινφίς*, Il. β, 412. δ, 140. *κικλαινφίῃ*, Il. φ, 520. *κικλαινφίῃ*, Il. α, 597. ζ, 267. etc. *κικλαινφία*, Il. λ, 78.
- Κικλαινῇ*, Il. ε, 510. λ, 556. *κικλαινὸν*, Il. α, 305. ζ, 117.
- Κίλαρυζεῖ*, Il. φ, 261. *κίλαρυζει*, Il. λ, 812. *κίλαρυζεν*, Od. ε, 525.
- Κίλευθα εὐρώεντα*, Od. ω, 10. *ἠερώεντα*, Od. υ, 64. *ἰχθυόεντα*, Od. γ, 177. *λαμφηρά*, Il. ξ, 17. ο, 620. *ὕγρα*, Il. α, 485. Od. γ, 71.

- Κέλευσαι, Il. κ, 66. Od. κ, 86.
 Κελευσέμεναι, Od. δ, 274.
 Κελευπίων, Il. ν, 125. κελυπίων, Il. μ, 265.
 Κέλῃ, Il. ω, 454. Od. δ, 812. κ, 557. κελῶναι, Od. γ, 425. κελῶσαι, Il. ι, 171. μ, 274. κελῶσαι, Od. κ, 299. κελόμην, Il. ι, 515. κελόμην, Il. α, 586. κέλετο, Il. ο, 119. κελήσεται, Od. κ, 296.
 Κέλῃς ἵππον, Od. ε, 571.
 Κελητίζειν ἵπποις, Il. ο, 679.
 Κέλσιν αὐτὴ νῆα, appelle, intell. δεῖ, Od. κ, 511. κελσασσι νηυσί, pro genitivis, appulsis navibus, Od. ι, 149.
 Κεμάδα, hinnulum, Il. κ, 561.
 Κενεαυχίης, jactabundi, Il. ς, 250.
 Κενὸν ἕσθαι αἰσχρὸν, Il. β, 298.
 Κενίωνα μίσον, Od. χ, 295. κιάτον, Il. ε, 857. λ, 581.
 Κίναςαι ἵππον, stimula, Il. ψ, 557.
 Κίντορες ἵππων μεγάθυμοι, Il. ε, 102.
 Κεντηνείας ἵππους, Il. ε, 752. ς, 596.
 Κένται, Il. χ, 510. Od. λ, 540. π, 252.
 Κίρα ἀγλαί, Il. λ, 585. κίρα ἐκκαίδεκάδωρα, Il. δ, 109. κεράσσι, Od. τ, 565. κεράσσι πύρμονσιν, Il. ν, 705.
 Κεράσσει οἶνον, Od. γ, 552.
 Κεράττις, Il. β, 861. κεραττίστον, Il. ε, 557. κεραττίμεν, Il. π, 850. Od. ς, 516. κεραττίων, Il. π, 226. 752. κεραττίζομένην, Il. ω, 245. κεραττίζομένης, Il. χ, 65.
 Κίραρες οἶνον, Il. ι, 205.
 Κεραττήν διαπύρσινον, vastatorem famosum, H. in Merc. 356.
 Κεραμύς, Il. σ, 601. κεραμῆες, in Cam. 1. κεραμίων, ibid. 12.
 Κεραμῆα, in Cam. 14.
 Κεράμω χαλκίῳ, carcere (operis laterilii) munitissimo, (ut turris anea, Horat.) Il. ε, 587. κεράμω ἐκ, ex amphoris testaceis, (testas, Horat.) Il. ι, 465.
 Κεραὶν ἔλαφον, Il. γ, 24. λ, 475.
 Κεραυξὸς τέκτων, qui arcum fabricatur, Il. δ, 110.
 Κερασσε νέκταρ, Od. ε, 95. κρητῆρα, Od. γ, 590. κεράσσα ὕδωρ, funds, Od. κ, 562. κεράσσου κρητῆρα, Od. γ, 595. σ, 422. κερασσάμενος, Od. κ, 179. ν, 50.
 Κερῶντο, Od. ς, 470. υ, 255.
 Κεραυνὸν ἀργῆτα, Il. ς, 155. ψολόοντα, Od. ω, 558.
 Κεράων ξεσῶν, Od. τ, 566.
 Κερδαλῆς, callidus, Od. ν, 291.
 Κερδαλέοφρον, Il. α, 149. δ, 329.
 Κέρδος ὕψος ἐξ, utile, Il. κ, 225. Od. π, 511. utile consilium, Od. ψ, 140. κερδῶν ἀρπαλίω, lucrī e rapinis, Od. ς, 164. κέρδισιν, dolo, Il. ψ, 515. consiliis, Od. ν, 299. κέρδι, dolos, Od. ν, 297. ἐνώμας, consilia, Od. σ, 215. κέρδια εἰδῆ, pe-
- ritus rei sit, prudens, Il. ψ, 522. κέρδια εἶδεν, callida est, Od. β, 88. consilia inventa, ibid. 118. κέρδια κακὰ, Od. ψ, 217. πολλά, Od. τ, 85.
 Κερδῆναι, in Camin. 6.
 Κέρδιον, Il. γ, 41. ε, 201. etc. κέρδιτος, Il. ζ, 155.
 Κερδοσύνη, prudentia, Il. χ, 247. Od. δ, 251. ξ, 51.
 Κερίειν κέμην, Il. ψ, 146.
 Κερκίς, Il. χ, 448. κερκίδ', Od. ε, 62.
 Κίρσι, Il. ξ, 466. κίρσι ἀπὸ, Il. α, 456. κίρσαντες, Il. ω, 450.
 Κερτομέναι, H. in Merc. 56. κερτομένοι ἐπίεσσι, Od. η, 17. κερτομέωνσιν, Od. π, 87. κερτομέων, Il. β, 256. Od. σ, 549. κερτομέωνται, Od. ν, 526. κερτομέοντες, Il. π, 261. κερτόμεον, Od. β, 525.
 Κερτομίαις, Il. δ, 6. κερτομίας, Il. υ, 202. 455.
 Κέρτομος, H. in Merc. 558.
 Κερώντας οἶνον, Od. ω, 565. κέρωνται οἶνον, Il. δ, 260. κερῶντο, Od. ο, 499.
 Κίσκετ', jacebat, Od. φ, 41.
 Κισόν, Il. ξ, 214.
 Κεύθει, Il. ι, 515. Od. ω, 475. κεύθετε, Od. σ, 405. κεύθε, Il. α, 565. κεύθω, conj. Od. φ, 194. κεύθε, imperf. Il. π, 19. κεύσω, Od. γ, 187. κεύθωμαι, Il. ψ, 244.
 Κεύθεσι, Il. χ, 482. Od. ω, 203.
 Κευθμῶνα βαθύσιον, in Merc. 229. κευθμῶνας πυκινὸς, Od. κ, 285.
 Κευθμῶν ἐκ, Il. ν, 28.
 Κεφαλὴ ἡδίστη, Il. ψ, 94. κέρη, Il. ο, 59. σμερδαλή, Od. μ, 91. φίλη, Il. ς, 281. κεφαλῆς λιταροπλοκάμιοι, Il. τ, 126. σεινῆς, in Pallad. 5. κεφαλίων, Il. γ, 275. κεφαλῆς ἴσας, Il. λ, 72. ἰφθίμους, ibid. 55.
 Κεφαλήφιν, Od. υ, 94. κεφαλήφιν, Il. κ, 50. 257. etc.
 Κεχάνδει, Il. ω, 192. κεχανδῶτα, Il. ψ, 268. Od. δ, 96.
 Κεχαρησμέν, Il. ο, 98. κεχαρηδῶτα, Il. η, 512. κεχαρημένοι ἦτορ, in Bacch. s. latr. 10. κεχαρήσεται, Od. ψ, 266.
 Κεχάροτο, Od. β, 249. γ, 458. κεχαροῖατο, Il. α, 256. κεχάρετο, Il. π, 600. Od. δ, 344. ς, 155.
 Κεχάρις, Od. ζ, 25. κεχαρισμένος, Od. β, 54. κεχαρισμένος, Il. ε, 245. 826. etc.
 Κεχρηνῶτα, Il. π, 409.
 Κεχολώατο, Od. ξ, 282. π, 425. κεχόλωται, Od. α, 69. κεχόλωτο, Il. φ, 146. κεχόλωτο, Il. π, 585. κεχολωμένος, Il. ι, 562. κεχολωμένοι, Il. π, 546. κεχολώσθαι, Il. ι, 519. π, 61. κεχολώσονται, Il. ψ, 545. κεχολώσται, Il. ε, 421. 762. κεχολώσται, Il. α, 159.
 Κίχερητ' ἀγαθήσι φρεσὶ, Od. ξ, 421. π, 598. κεχηρημένοι σίτη, Od. υ, 578. κεχηρημένοι κομίδης, Od. ξ, 124.

- Κίχυνται ἐπ' ἀλλήλοισι, sternuntur, II. ε, 141. κύματα, Od. χ, 587. κίχυτ' ἀχλὺς, II. ε, 696. κίχυτο φλοῦς, diffusa est, II. σ, 123. sparsum erat, Od. ι, 350. κίχυντο ἐπ' ἀλλήλοισι, sternerbantur, Od. χ, 589.
- Κίων, cubiturus dormiendi causa, Od. η, 542. cf. κίω.
- Κῆεν κάδδ', II. φ, 349. κήομεν, II. η, 577. 596. κῆαι, opt. comburat, II. φ, 536. κῆαιεν ἐν — II. ω, 38. κῆαι, infin. Od. ο, 97. κῆαντες, Od. ι, 251. nostr. ed. κείαντες, κῆαντο, II. ι, 88. κῆάμενος, Od. ψ, 51. nos κειάμενος. κῆάμενοι, II. ι, 254.
- Κῆδες, II. ψ, 160. κῆδεα κακά, II. σ, 8. λυγρὰ, II. ε, 156. σόνοντα, Od. ι, 12. κῆδεῖ πολύς, II. α, 445. κῆδεσιν λυγαλίοισι, Od. ο, 598.
- Κῆδει, II. ρ, 550. κῆδοι, Od. ι, 402. κῆδη, II. ι, 611. κῆδειν, II. ι, 611. φ, 369. κῆδων σι, affligens, II. ω, 542. κηδήσοντες, II. ω, 240. κῆδαι, II. ζ, 55. 204. κῆδονται, II. ω, 422. κῆδοιτο, Od. γ, 225. κῆδοτο, II. α, 56. Od. ξ, 4. 146. κῆδοντο, II. ω, 750. κῆδισθαι, Od. τ, 25. 161.
- Κῆδεσκον, Od. ψ, 9. κῆδεσκειτο, Od. χ, 558. Κηδείας κασιγνήτας, carissimos, II. τ, 294. Κηδεμόνες ἀολλέες, II. ψ, 160. Κῆδιστος, Od. κ, 225. κῆδιστοι, II. ι, 638. Od. ρ, 585.
- Κῆκεις, Od. ε, 455. conf. ἀνακηκίεις.
- Κῆλα, II. α, 53. 383. μ, 280.
- Κηλήω πυρὶ, II. ο, 744. κηλῶ, II. ρ, 217. 255.
- Κηληθμῶ, Od. λ, 355. ν, 2.
- Κῆξ ἐναλίη, fulica, Od. ι, 478.
- Κῆπεν πολυδένδρεον, Od. δ, 757. κῆπες, II. φ, 258.
- Κῆρ, II. α, 228. Od. λ, 170. κῆρα κακὴν, II. π, 687. μέλαιναν, II. β, 859. etc.
- Κῆρ ἀδινόν, II. σ, 481. ἀτίεραμενον, Od. φ, 167. κυδάλιμον, II. κ, 16. λάσιον, II. β, 851. ὀλοόν, II. ξ, 159. φίλον, II. α, 491.
- Κῆρὶ μελαίνῃ, II. γ, 454. εἰκεν, Od. ρ, 500. κῆρε, II. ρ, 70. κῆρες θανάτοιο, II. β, 502. κῆρας βιαιῆς, in Mart. 17. διχθαδίας, II. ι, 411. κακὰς, II. μ, 115. κῆρας καὶ θάνατον ὅδε κί τις ἀλύξοι, Od. ρ, 547.
- Κῆρε περι, (i. c. valde) Od. ψ, 359.
- Κηρσιφορήτης κύνας, exitiales, II. ρ, 527.
- Κηρόσι ἰχθώσατο, Od. ε, 284. ι, 480. κηρόσι μᾶλλον ὅξυν γενίσκετ' ἄχος, Od. λ, 208. φίλοι, α, 569. χολώσατο, Od. ρ, 458.
- Κηρία, H. in Merc. 556.
- Κηρόν μελιπδέα, Od. μ, 48.
- Κῆρυξ ἡπύτα, II. η, 584. κῆρυκα ἀσυβούτην, II. α, 701. θῦον, II. δ, 192. καλήτορα, II. ω, 577. κῆρυκες ἀγαυοὶ, II. γ, 268. βῶντες, II. β, 97. διὸς ἄγγελιοι καὶ ἀνδρῶν, II. α, 354. κηρύττεισι λιγυρῶγόνοισι, II. β, 442. ι, 10.
- Κηρύσσει, B. 103. κηρύσσειν, II. β, 51. 445. κηρύσαν, II. ρ, 525. κηρύσσοντες, II. β, 438.
- Κῆτος, II. υ, 147. κήτειος, Od. σ, 446. κῆτει ἐναλίῳ, Od. δ, 445. κῆτειν, Od. δ, 452. κῆτσα, II. ν, 27.
- Κητώεσσαν, II. β, 581. Od. δ, 1.
- Κηῶδει, II. ζ, 483.
- Κηῶντι, II. γ, 382. κηῶντα, II. ζ, 288. α, 191.
- Κιδνάται, II. ψ, 227. conf. σκιδν.
- Κιδάρην, H. in Merc. 506. 512.
- Κιδάρην περικαλλία, Od. α, 155.
- Κιδάριζι, II. σ, 570. κιδάριζιν, H. in Merc. 472.
- Κιδαρισαί, in Mus. 3.
- Κιδαρισύν, II. β, 600.
- Κικλήσκειν, II. β, 404. κικλήσκετο, II. κ, 300.
- Κίκυς, vis, robur, Od. λ, 592. in Ven. 238. Κινητήρα γαίης, in Nept. 2. θαλάσσης, ibid.
- Κίνυντο, II. δ, 281. 532. 427. κινύμενος, II. κ, 280.
- Κινυρῇ, querula, II. ρ, 5.
- Κίον, II. λ, 704. Od. ι, 42. κίοιτην, II. ω, 285. Od. ο, 149. κίοιτε, Od. γ, 347. κίης, Od. α, 511. κίε, II. γ, 423. η, 507. ρ, 537. etc. κίομεν, II. φ, 456. κίον, II. β, 509. ζ, 422. etc. κiónτε, Od. χ, 578. κiónτες, II. τ, 50. υ, 156. κiónτας, Od. ρ, 254.
- Κίον, Od. ψ, 191. κίονας μεγάλης, Od. χ, 466. κίον' ὑψηλῇν, Od. χ, 176. 195. κίονα μακρῇν, Od. α, 127. ρ, 29. μακρόν, Od. ρ, 66. 475. κίονες ὑψόσ' ἔχοντες, Od. τ, 58.
- Κίρκος ἱλαφρότατος πιστινῶν, II. χ, 159. κίρκον, II. ρ, 757.
- Κίρνη, miscibat, Od. ξ, 78. π, 52. κίρνας, Od. σ, 14.
- Κισσοκόμην, in Bacch. 11.
- Κίσσος ἀνθισι τηλεθάων, in Bacch. s. latron. 40. μέλας, ibid.
- Κισσυβίαν, Od. ξ, 78. π, 52. κισσύβιον, Od. ι, 546.
- Κίση, Od. ζ, 76.
- Κιχάνω, reperio, Od. ν, 228. ο, 260. κιχάνει τοι βραδὺς ὥκυν, Od. ρ, 329. κιχάνειν, II. ψ, 524. κιχάνειτε, imperat. II. ψ, 407. κιχάνομαι, II. τ, 289. κιχάνεται, II. λ, 441. κιχάνόμενοι, Od. ι, 266.
- Κιχία, II. α, 26. τίλος, γ, 291. ποσσὶ, II. ζ, 228. inveniam, II. σ, 114. κιχίῃ, II. β, 188. κιχίομεν, II. φ, 128. κίχεν, II. ω, 159. κίχον, II. σ, 153. κίχρη, Od. μ, 122. κιχίς, II. π, 342.
- Κιχῆτην, II. κ, 376. κιχῆναι, Od. π, 357. κιχήμεναι, II. ο, 274. κιχήμενον, II. ε, 187. λ, 451. κιχῆσθαι, II. β, 258. κ, 570. κιχῆσται, Od. δ, 546. η, 55. κι-

- χῆσεται, Il. σ, 268. κιχῆσόμεθα, Il. κ, 126. κιχῆσεται, Il. ζ, 341. φ, 606. κιχῆσαι, H. in Ap. 240. κιχῆσατο, Il. δ, 585. ζ, 498.
- Κίχλαι τανυσίπτεροι, Od. χ, 468.
- Κλαγγὴ ἄσπετος, de porcis, Od. ζ, 412. βίος, Il. α, 49. γιράων, Il. γ, 3. δεινὴ, Il. α, 49. λύκων καὶ λεόντων, in Matr. Deum, 4.
- Κλαγγηδὼν, Il. β, 463.
- Κλάγξας, Il. μ, 207. κλάγξαντος, Il. κ, 276.
- Κλάζοντε, Il. π, 429.
- Κλαίετον, Od. φ, 90. κλαίεισθα, Il. ω, 619. κλαίῃσι, Od. 9, 523. κλαίοντες, Od. μ, 511. κλαίεσκε, Il. 9, 564.
- Κλάσι, Od. 3, 128.
- Κλαυθμὸς συγεροῖς, Od. ρ, 8.
- Κλεηδόνι, omine, Od. σ, 116. υ, 120. conf. κληηδ.
- Κλείω, Od. ρ, 418. κλείειν, Od. α, 558. κλήσω, celebrabo, in Sol. 18.
- Κλείομαι, laudor, Od. ν, 299.
- Κλιτοῖ, Il. ζ, 227. σ, 229.
- Κλῆος, gloria, ὅς ἔσποτ' δαίεται, Il. β, 525. ὃ ἔστι τοι ἐρίζεται, Il. ε, 172. φευγόντων ἔ κλῆος ὀρνυται, ibid. 532. ἔρανὸν ἵκει, Il. 9, 192. πρὸς τρώων, Il. χ, 514. Od. α, 285. ἔλαβε, ibid. 298. μὲν κλῆος ἦγον, celebrarunt, Od. ε, 511.
- Κλῆος ἄσβεστον, Od. δ, 584. ἄφθιτον, Il. ι, 413. ἐσθλὸν, Il. ε, 3. 273. εὐρὺ, Od. α, 544. κάλλιον, Od. τ, 128. μέγα, Il. ζ, 446. μέγιστον, Od. ι, 264. τῷ μέγιστον ὑπερμανόν, Od. ι, 264. κλῆα ἀνδρῶν, laudes, Il. ι, 520. Od. 9, 73.
- Κλῆος, fama, οἷον ἀκρόμεν, Il. β, 486. πολέμα μετὰ κλῆος εἰληλάθει, Il. ν, 564. κλῆος μάχισα φέρε, Od. α, 285. 6, 217. πεισόμενος μετὰ σὸν κλῆος, Od. ν, 415. τί κλῆος ἔς' ἀνὰ ἄστυ, Od. π, 461. φόνος, fama, Od. ψ, 137.
- Κλείπτει νόσῳ, occulta fallendi causa, Il. α, 132. κλέψαι, clam surripere, Il. ω, 24. 71.
- Κλεπτοσύνη, Od. τ, 396.
- Κλεψίφρονας, H. in Merc. 415.
- Κληῖδην, nominatim, Il. ι, 11.
- Κληηδόνα, famam, Od. δ, 517. vid. κληηδόνι.
- Κλήθρη, alnus, Od. ε, 259.
- Κληῖς, clavis, Il. μ, 456. κληῖδι κρυπτή, Il. ζ, 168. κληῖδ', εὐκαμψία, Od. φ, 6. καλὴν, ibid. χαλκήν, ibid. κληῖδα μεγάλην, Il. ω, 455. φαεινὴν, H. in Merc. 247. κληῖσιν, fibulis, Od. σ, 293.
- Κληῖς, jugulus, Il. 9, 325. κληῖδα μίσσην, Il. ρ, 509. κληῖδες, Il. χ, 524. κληῖδισσιν, transtris, Od. μ, 215. κληῖσι, idem, Od. β, 419. δ, 579. etc. κληῖσιν, Il. π, 170. Od. 9, 37. ν, 76.
- Κληῖθρον, H. in Merc. 146.
- Κληῖσσειν, Od. τ, 50. φ, 387. 589. κληῖσαι, Od. φ, 236. 241. 382.
- Κληῖσαι σάνιδες, Od. β, 344.
- Κληῖρος ἐξόρεσι, Il. γ, 525. ἔθρος, Il. η, 182. κληῖρον ἐσημῆναντο, Il. η, 175. κληῖρος πάλλομεν, Od. κ, 206. ἐβάλλοντο, Od. 9, 209. v. not.
- Κληῖρος ἀκῆρατος, facultates, Il. ο, 498.
- Κληροσταλῆς μοίρας, H. in Merc. 129.
- Κλητοῖ, invitari soliti, Od. ρ, 386.
- Κλίμακα μακρὴν, Od. κ, 558. ὑψηλὴν, Od. α, 350.
- Κλίῃς, Il. ψ, 510. κλίῃαν, Od. ι, 59. κλίῃναι, Il. τ, 225. κλίῃθι, Il. ψ, 252. κλίῃθῃτην, Il. κ, 550. κλίῃθῖσα, H. in Apoll. 26. κλίῃθῆναι, Il. ψ, 355. κλίῃθῆναι, Od. α, 566. σ, 212. κλίῃναι, Od. ρ, 340.
- Κλιντήρι, lecto, Od. σ, 189.
- Κλισίης εὐπύκτου, Il. ι, 659.
- Κλισίην δινωτὴν ἀργύρεα, Od. τ, 55. ἐλίφαντι, ibid. εὐπύκτου, Il. κ, 566. ν, 240. ὑψηλὴν, Il. ω, 448. κλισίῳν, Il. β, 91. 208. κλισίῳν, Il. ψ, 112. κλισίας εὐσταῆτας, H. in Ven. 75. κλισίῳσφι, Il. η, 168. κλισίῳσθι, Il. α, 391. ι, 107. κλισίῳσθι, Il. κ, 148.
- Κλισίον, Od. α, 207.
- Κλισμῷ πολυδαίδαλα, Il. ω, 597. κλισμὸν ποικίλον, Od. α, 152. κλισμοῖσι χρυσέοισιν, Il. 9, 436.
- Κλιστὴν, clivum, Od. ε, 470. κλιστῆς σολῆς, Il. τ, 390.
- Κλονεῖ, Il. λ, 526. κλονεῖσι, Il. ε, 524. κλονεῖον, Il. λ, 496. κλονεῖοντα, Il. ε, 96. κλονεῖοντες, Il. ψ, 215. κλονεῖοντας, Il. ζ, 14. ο, 7. κλονεῖονται, Il. ζ, 59. κλονεῖσθαι, Il. δ, 502. κλονεῖοντα, Il. ε, 8. 95.
- Κλόνον κακὸν, Il. π, 729.
- Κλοπῆων μύθων, fallacium, Od. ν, 295.
- Κλοπὸν βωῶν, H. in Merc. 276.
- Κλοστοπέειν, cunctari, vel decipere, Il. τ, 149.
- Κλύδων, Od. μ, 421.
- Κλύζεσκον, Il. ψ, 61. κλύσσει, inundabit, H. in Apoll. 75.
- Κλυτοεργόν, Od. 9, 345.
- Κλυτόμητιν, in Vulc. 1.
- Κλυτοπῶλα, Il. ε, 654. λ, 445.
- Κλυτοτέχνης, Il. α, 571.
- Κλυτότοξος, Od. ρ, 494.
- Κλωμακόισσαν, montosam, Il. β, 729.
- Κνέφας ἱερὸν, Il. λ, 194. 209. κνέφαος, Od. σ, 369.
- Κνῆ ἱπλὸν — τυρὸν, rasit, Il. λ, 658.
- Κνήμαι ἀραιαί, Il. σ, 411. ν, 37. κνημαῖν, Il. ν, 71.

Κνημῖς, Il. φ, 592. κνημῖδας καλὰς ἐπισφύρειας, ἀραρυίας, Il. σ, 459. ῥαπτὰς, Od. ω, 228.

Κνημόν, H. in Ap. 285. κνημῖσι, Il. β, 821. κνημῖς, Il. φ, 559. ψ, 117.

Κνήσι χαλκίῃ, Il. λ, 659.

Κνισπῆν, Od. κ, 10.

Κνισσοδιώκτην, B. 229.

Κνυζήθμῃ, Od. π, 163.

Κνυζώσω, Od. ν, 401. κνυζώσεν, Od. ν, 435.

Κνάδαλον, Od. ρ, 517. H. in Merc. 188.

Κνώσσει, Od. δ, 809.

Κόϊμησι, cubitum deduxit, Od. γ, 397.

κύματα, sedavit, Od. μ, 169. κοίμησον

ὄσσε, Il. ξ, 256. κοιμήσατε, Od. μ, 372.

κοιμήσας ἀνέμους, Il. μ, 281. κοιμήθη-

μαι, Od. δ, 430. 575. κοιμηθῆναι, Od. η, 545.

κοιμήσαντο, Il. α, 976. ω, 673. Od.

δ, 502. etc. κοιμήσονται, Il. κ, 99.

Κοίμισον, Il. π, 524. v. not.

Κοιρανέσι, Od. υ, 234. κοιρανίων, Il. β, 207.

δ, 250.

Κοίρανος εἰς ἔσω, Il. β, 204. κοίρανοι, Il. β, 487.

Κῶτος συγερός, Od. ζ, 470. κοῖτε, Od. β,

558. κοῖτοι, Od. γ, 334.

Κείτῃ ἀεικλίῃ, Od. σ, 541.

Κολεῖο, Il. α, 194. μ, 190. κολεῖ, Il. η, 504.

κολεῖον, Od. ρ, 404.

Κολλήντα, Il. ο, 389.

Κολλητόν, Il. α, 678. τ, 395. κολλητοῖσι, Il.

δ, 566. κολλητὰς, Il. ι, 579.

Κόλλοπι νήφ, Od. φ, 407.

Κολοῖω, Il. ρ, 755. κολοῖς, Il. π, 585.

Κολοκύντα, B. 55.

Κόλον δόρυ, truncam, Il. π, 117.

Κολασυτόν, Il. μ, 147. ν, 472.

Κολών, Il. ν, 370. Od. ρ, 211. κολέτε,

Od. λ, 559.

Κόλπος ἀπίερον, H. in Apoll. 431. κόλπον

κνηδῖι, de veste, Il. ξ, 485. κόλπον βα-

θύν, Il. β, 560. εὐρέα, Il. σ, 140. κόλ-

πος δεινὸς, latos, Od. ε, 52.

Κολώνη αἰπεία, Il. β, 811. λ, 710.

Κολών ἐλαύνετον, tumultum ciebant, Il. α,

575.

Κομίεσι, Od. ρ, 519. κομῖεν, Od. ζ, 207.

κομίτην ἵππους, curabant, Il. ρ, 113.

κομίτῳ, curanto, Il. ρ, 109. κομίσκειν,

Od. α, 211. 389.

Κόμης ξανθῆς, Il. α, 197. κόμαι χαρίτισσιν

ὁμοῖαι, Il. ρ, 51. κόμας ἔλας, Od. ζ, 251.

ψ, 158.

Κομιθῇ ἀγαθῇ, Od. ω, 248.

Κομίζω ηγεσκόνα, curo, Il. ω, 541. κο-

μίζει ἔ σι, te negligit, Od. ω, 250. κο-

μίζει δῶμα, Od. π, 74. κομίζειν, depor-

tare, Od. ν, 68. κομίζεμιν, excipere hos-

pitio, Od. κ, 73. pro imperat. curato,

Od. ψ, 355. κόμισσα ἵππους abstuli, de

præda, Il. λ, 737. κόμισαι, educavit,

Od. σ, 321. aluit, ν, 68. κόμισαι χροῖ

ἀκοντα, recepit corpore telum, Il. ξ, 456.

κόμισαν, sustulerunt de terra, Il. γ, 578.

acceperunt, Il. ψ, 699. κόμισσον, cura, de

hospitio, Od. π, 82. κομίσση, benigne

excipiat hospitio, Od. κ, 298. κομῖα,

curabo eum, de hospitio, Od. ο, 545.

κομίσσατο, educavit, Il. ρ, 284. exceptit

hospitio, Od. ζ, 278. κομίσσαντο πεισόντα,

sustulere, Il. α, 594. κομίζομενος, cura-

tus, Od. ρ, 451.

Κομόωντι, Il. ρ, 42. ν, 24. κομόωντες, Il. β,

542.

Κόμπει, resonabat ab ictu, de ære, Il. μ,

151.

Κόμπος, strepitus, Il. μ, 149. Od. ρ, 380.

Κονάβησι, Il. ο, 648. φ, 593. κονάβησαν, Il.

β, 334. π, 277.

Κονάβιζε, Il. β, 466. ν, 498.

Κονάβος κακός, Od. κ, 122.

Κονή, Il. β, 150. λ, 151. κόνῃ λεπτῇ, Il.

ψ, 506. κονήσι, Il. γ, 55. δ, 482.

Κόνις μέλαινα, H. in Merc. 345. κόνις αἵ-

ματόσσης, Il. ν, 593. κόνι ἐν, Il. ω, 18.

Od. λ, 190. κόνιν ἀνθαλίσσαν, Il. σ,

23.

Κοníντες, pulverem cientes, Il. ν, 820. ψ,

572. 449. Od. ρ, 122.

Κοníσσαλος ἀελλῆς, Il. γ, 13. κοισσάλη, Il.

ε, 505.

Κοníσσων πεδίον, pulverem cient, Il. ξ,

145.

Κοντὸν περιμήκεια, Od. ι, 487.

Κοτρήσονται, Od. ρ, 299. v. not.

Κόρακος, Od. ν, 408.

Κορέις, saturabis, pascas, Il. ν, 831. κορέει,

idem, Il. ρ, 379. κορέσι, Il. ρ, 241. κο-

ρέσειν, Il. π, 746. κορσαῖατο, Od. ξ,

28. κορσασθαι, Il. ν, 635. κορσάσατο, Od.

υ, 59. κορσάμεθα, Il. χ, 427. κορσών-

ται, Il. χ, 509. Od. κ, 411. κορσά-

μενος, Il. τ, 167. κορσάθην, satiatum eram,

Od. κ, 499.

Κόρη, male editur, Od. τ, 546. v. not.

Κορήσται, verrendo purgate, Od. ν, 149.

Κορύνεται κύμα, attollitur, Il. ι, 7.

Κορμὸν, truncum arboris, Od. ψ, 196.

Κόρος, Il. ν, 636. τ, 221.

Κόρην, Il. δ, 502. ε, 584.

Κορυδάϊκι, galeam quassanti, i. e. cum im-

petu ruenti, fortissimo, Il. χ, 132.

Κορυθαῖολος, Il. β, 816. γ, 85. etc.

Κόρυς ἱπποδάσεια, Il. ρ, 295. χαλκίῃ, Il.

μ, 184. κόρυθος ἀκροτάτης, Il. ζ, 470.

ἱπποδάσειος, Il. γ, 369. κόρυδι βριαρῇ, Il.

π, 413. τετραφάλη, Il. χ, 314. φαίνῃ,

ibid. κόρυθα βριαρῇ, Il. λ, 375. δαίδαλῆ-

ην, Il. σ, 610. καλὴν, ibid. κορτάφοις ἀρα-

ρυίαι, Il. σ, 610. κόρυθις ἱπποκομῖ, Il.

- ν, 152. παρφαί, II. τ, 559. κορύδων
 λαμπομενάων, II. ν, 541. κορύδισσι λαμ-
 πρῆσιν, II. ρ, 269. παναίθρσιν, II. ζ, 572.
 κορύδας ἰσποδάσκειας, II. ν, 714. χαλκή-
 ρεας, ibid.
 Κόρυς, II. ν, 151. π, 215.
 Κόρυμβα ἄκρα, II. ι, 241.
 Κορύνη σιδηρεῖν, II. η, 145.
 Κορυνήτης, II. η, 9. κορυνήτην, ibid. 158.
 Κόρυσαι, II. φ, 506. κορύσσων, II. β, 275.
 κορύσσαι, II. κ, 37. κορύσσεται, II. δ,
 424. 442. κορύσσεται, II. η, 206. π, 150.
 κορυσσίδην, II. δ, 274. κορυσσόμενος, Od.
 κ, 121. κορυσσόμενος, II. τ, 397.
 Κορυσην ἄνδρα, II. δ, 457. ρ, 256. κορυςά,
 dual. II. σ, 165.
 Κορυφῆς ὕψηλῆς, II. π, 297. κορυφῇ ὀξείῃ,
 Od. μ, 74. κορυφᾶς ἀκροτάτας, II. ζ,
 228. ὄρειων, in Pan. 7.
 Κορυφᾶται, II. δ, 426.
 Κορύβαι εἰνάλκαι, cornices marinæ, i. e.
 mergi, Od. ε, 66. τανύγλωσσοι, ibid.
 Κορώνη χρυσίνη, Od. η, 90. κορώνη καλῇ,
 Od. φ, 158. 165.
 Κορώνισι, epith. navium, II. β, 771. η, 229.
 etc.
 Κόσμηθεν, II. γ, 1.
 Κοσμηταί, Od. η, 127.
 Κοσμήτορι λαῶν, Od. σ, 151. κοσμήτορες, II.
 α, 16. 575. λαῶν, II. γ, 256.
 Κόσμος ἴστω, II. δ, 145. ὁ κόσμος, non
 honeste, aut feliciter, II. μ, 225. κά-
 θ' ὅσον, Od. ν, 77. ὁ κατὰ κόσμον, II.
 β, 214. ε, 759. εὐ κατὰ κ. II. κ, 472.
 λίην κατὰ κόσμον, Od. ρ, 489. ἴστωε κόσ-
 μον, ibid. 492. κόσμον χαρίεντα, in Di-
 an. 17.
 Κοτίεσιν, II. ζ, 145. κοτίων, II. δ, 168. κ,
 517. κοτίοντος, II. α, 181. κοτίοντε, II.
 γ, 545. κοτίοντο, II. β, 225. κοτίσσεσαι,
 II. ε, 747. κοτίσσετο, II. ψ, 585. κοτισ-
 σάμενος, II. ε, 177.
 Κοτήεις, II. ε, 191.
 Κότον αἰνόν, II. ρ, 449.
 Κοτυληδονόφιν πρὸς, e cirris Polypodis, Od.
 ε, 435.
 Κοτύλην, acetabulum, cujus ibi definitio,
 II. ε, 506. 507. κοτύλην ἐπίσχε, poculum
 prae-buit, II. χ, 494. pro potu, Od. σ,
 311. ρ, 12.
 Κοτυλήρυτον ἔρρειν αἷμα, copiosus, sc. velut
 poculo fusus, II. ψ, 34.
 Κίτυλοι, calices, in Camin. 5.
 Κυλεῖ, Od. λ, 97. κυλιόν μέγαν, II. τ, 255.
 γ, 272. vid. not.
 Κῆρη νηπί, II. π, 7. κῆρης ἡνκόμοιο, II. β,
 689. κυνώπιδος, Od. θ, 519. κῆρη αἰδοίη,
 H. in Ven. 21. γλαυκώπιδι, II. ω, 26,
 κῆρη ἐνώπιδα, Od. ζ, 115, 142. ὀπλοστά-
 την, Od. λ, 282. περικαλλία, II. π, 85.
 κερᾶων, II. ζ, 247. Od. ζ, 122.
 Κεριδίς ἄνδρὸς, cui virgo nupserat, Od. ω,
 195. κεριδίαι, Od. ψ, 150. κεριδίαις
 φίλοις, de marito, Od. σ, 22. κεριδίης
 ἀλόχης, quam virginem duxerat, II. α,
 114. λ, 245.
 Κερίζων, Od. χ, 185.
 Κερῖς, Od. χ, 188.
 Κερστέροισι, II. δ, 316. Od. φ, 310.
 Κερστέροφος, Od. ι, 27.
 Κέρω ὑπνῆστη, II. ω, 547. κῆρε ἀγγαὶ Διδῶ,
 H. in Merc. 487. κέρω κριέντι, Od. ρ,
 48.
 Κόψατο κεφαλῇ, caput suum ipse ferie-
 bat, II. χ, 55.
 Κράατος ἀθανάτοιο, II. ζ, 177. κράατι, Od.
 χ, 218. κράατα, II. τ, 95.
 Κραδαινομένη, II. ν, 504. π, 614. κραδαινό-
 μενον, II. ρ, 524.
 Κραδᾶν ἐγχος, II. η, 215. ν, 585.
 Κραδίη ἀτιρεῖς ὡς πέλικυς, II. γ, 60. μεν-
 δήιος, II. μ, 247. πρόφρων, II. κ, 244. σι-
 δηρεῖ, Od. δ, 295. κραδίη ἀχυνυμένη, II.
 ω, 584.
 Κραίνεσι, Od. ρ, 591. τ, 567.
 Κραιπνᾶ, adv. II. ε, 225. ρ, 107. etc.
 Κραιπναί, Od. ζ, 171. κραιπνότερος, II. ψ,
 590.
 Κραιπνῶς, II. κ, 162. ζ, 292. etc.
 Κραμβοφάγος, B. 216.
 Κραμβῶν, B. 162. κράμβας, ibid. 55.
 Κραναῖ, II. γ, 445. κρᾶναῖ, Od. α, 247.
 Κρανεῖσθαι τελευτῇ, finem fieri, II. ι, 622.
 Κρανείης, corni, Od. κ, 242. κράνειαν τανύ-
 φλοιον, II. π, 767.
 Κράνειον, corneum, H. in Merc. 457.
 Κρανίω, II. ρ, 84.
 Καταιγυῖλαι, epith. loricarum, II. τ, 561.
 Κραταῖος, Od. σ, 581. κραταῖη, II. ε, 85.
 629. etc. κραταῖω, II. ν, 545.
 Κραταῖς, Od. λ, 596.
 Κραταίπειδον ἔδας, firmum, Od. ψ, 46.
 Κραταίποδες ἡμίονοι, Ires. 8.
 Κράτει, II. η, 142. π, 54. κράτει, B. 62.
 Κρατερεῖ, II. φ, 501. Od. ι, 476.
 Κρατερόφρονος, II. κ, 184, Od. δ, 555. κρατι-
 ερόροισι, II. ζ, 524.
 Κρατερώνη, Od. κ, 518.
 Κρατερώς, II. ρ, 29. ι, 451.
 Κρατευτάων, II. ι, 214. v. not.
 Κρατῆρα ἀνδριμόντα πανάεργον, Od. ω,
 274.
 Κρατὸς ἀθανάτοιο, II. α, 550. κρατὶ ἰφθί-
 μῳ, II. γ, 556. κράτα, Od. ρ, 92. κρά-
 των, caput, Od. χ, 599. ω, 184. κρά-
 τισφι ὑπὸ sub capitibus, II. κ, 156. κρα-
 σιν ὑπὸ ibid. 152.
 Κρατὺς, II. π, 181. ω, 545. etc.
 Κρέα αἰμοφόρικτα, Od. υ, 548. ἀνδρόμει-
 α, Od. ι, 547. ὀπτά, Od. χ, 21. ὀπταλία,
 II. δ, 545. κρεᾶν, carniū, H. in Merc.

130. κρείων, II. λ, 550. μ, 500. etc. κρείων, Od. α, 98.
- Κρείων, II. α, 150. 285. etc. κρείοντος ὑπερ-
θύμιοι, Od. λ, 268. κρείον ἀριδιεύετε λα-
ῶν, Od. ι, 2. κρείοντων, II. θ, 31. ω, 539. κρείσσει γυναικῶν, II. χ, 48.
- Κρεμβαλιασὺν, H. in Ap. 162.
- Κρεμῶν, II. η, 83.
- Κρήγυον, II. α, 106.
- Κρηδόμενοι, II. χ, 470. Od. γ, 592. κρή-
δεμνα ἱερὰ, arces, II. π, 100. Od. δ, 588.
λιπαρὰ, Od. α, 554.
- Κρήνη, perfice, Od. υ, 115. κρήνην, idem
354. II. α, 41. κρηῖναι, II. ι, 101. κρηή-
νατ', Od. γ, 418. ε, 242.
- Κρηνοὶ ἱσηρεφές, II. μ, 54.
- Κρήνη καλλιῤῥοος, H. in Ap. 300. 376. κρή-
νη Ἀρεῖδᾶ, Od. ν, 408. μελανύδρα, in
Apoll. sec. 20. κρήνην καλλιερίδρα, Od.
κ, 107. κρήνηδε, Od. υ, 154. κρήναι,
II. φ, 197. Od. ε, 70. κρηνέων, Od. κ,
550.
- Κρηναῖαι νύμφαι, Od. ε, 240.
- Κρήτη γαῖ' καλὴ, Od. τ, 172. περιῤῥυτος,
Od. τ, 172. τίειρα, ibid. κρήτη εὐρείη, II.
ν, 455. κρήτην ἑκατόμπολιν, II. β, 649.
- Κρητῖρα ἀργύρεον, II. ψ, 741. ἐλευθερον,
II. ζ, 528. καλὸν, Od. φ, 145. πανάργυ-
ρον, Od. ι, 203. πετυγμένον, II. ψ, 741.
φαινοῦν, II. γ, 247. κρητῆρσι, Od. α,
110. ν, 255. κρητῆρας ἐπιστεφίας οἶνοι,
II. θ, 252.
- Κρεῖ λευκὸν, II. ε, 196. θ, 560.
- Κρεῖθαι, Od. ι, 110. κρεῖθῶν, II. λ, 69. κρε-
ῖθας, Od. τ, 112.
- Κρεῖγε, crepuit, II. π, 470. sed κρεῖγε, editur
ab aliis, v. not.
- Κρεῖε πέπον, Od. ι, 447.
- Κρεῖον, annulum, II. ω, 272.
- Κρεῖνε καρπὸν τε καὶ ἄχνας, secernit, II. ε,
501. κρεῖν, imperat. ἄνδρας κατὰ φύλα,
II. β, 562. κρεῖνομι, deligam, Od. ζ,
217. κρεῖνωσι θύμιας, II. π, 587. κρεῖνων
εἰκτα, Od. μ, 440. κρεῖνοντες θῦνον, prope
distinguebant, sc. ordines, II. β,
446. κρεῖνας, de delectu, II. ζ, 188. Od.
δ, 666. ι, 89. 195. κ, 102. κρεῖνονται
ἄρηι, decernunt acie, II. σ, 209. κρεῖνη-
ται μίνος Ἄρης, Od. π, 269. κρεῖνάσθων,
deliguntur, Od. θ, 56. κρεῖνασθαι, de
delectu, Od. δ, 408. κρεῖνόμενος, II. ι, 517.
λ, 696. etc.
- Κρεῖτος, delectus, II. η, 434. κρεῖτοὶ αἰσυμνή-
ται, Od. θ, 258.
- Κροαίων ἵππος, ferociens, II. ζ, 507. ο,
264.
- Κρόκον, II. ξ, 348.
- Κροκόπιπλος, II. θ, 1. τ, 1. ψ, 227. ω,
695.
- Κρόμμον, II. λ, 629. κρομμύοι ἰσχυαλίοι, Od.
τ, 235.
- Κρόνος ἀγκυλομήτης, II. δ, 59. κρόνιοι μεγά-
λοι, II. ε, 721.
- Κροσσάων, II. μ, 444. κρόσσας, ib. 258.
- Κροτάλιζον, II. λ, 160.
- Κροτάλων, in Matr. Deum, 5.
- Κρόταφον, II. υ, 597. κροτάφοι, II. δ, 502.
κροτάφας, II. ν, 188. κ, 60. etc.
- Κροτίσιν, H. in Ap. 254. κροτίοντες, II. ο,
455.
- Κρενώ καλλιῤῥοά, II. χ, 147. κρενῶν μεγά-
λων, II. δ, 454. κρενὲς, II. χ, 208.
- Κρύβδα, II. σ, 168. κρύβδην, Od. λ, 454.
π, 155.
- Κρεροῖα, II. ν, 48. ω, 524. κρερεῖς, in
Mart. 15.
- Κρυόεσσα, II. ε, 740. κρυόντος, II. ι, 2. B.
72.
- Κρυπταδῖη, II. ζ, 161. κρυπτάδια, II. α,
542.
- Κρύπτασκε, II. θ, 272.
- Κρύσταλλος, glacies, Od. ξ, 477. κρυστάλλω
ἔξ ὕδατος, II. χ, 152.
- Κρυφὸν, Od. ξ, 550. τ, 299.
- Κρύφθῃ, II. ν, 405.
- Κτάνον, II. η, 155. λ, 671. ω, 479. κτά-
ναι, II. ε, 679. ε, 60. κτανόντα, qui in-
terfecit, II. σ, 309. κτανέεις, interficies,
II. χ, 13. κτάμεναι, II. ε, 501. ε, 8.
κταμένῃς, II. π, 757. κταμένοι, II. γ,
375. ε-21. κταμένῃ, II. χ, 72. κτά-
μένον, II. ε, 28. κταμένων, II. ν, 262. κτα-
μένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχιστάσθαι ἔχ ὁσίη,
Od. χ, 412.
- Κτᾶσθαι, II. ο, 558. κτήσασθαι, Od. ξ, 4.
450.
- Κτεάτεσσι, II. ε, 154. ι, 478. etc.
- Κτεάτισσα, II. π, 57. κτεάτισσιν, Od. ω,
206. κτεάτισσας, Od. β, 102. τ, 147.
- Κτείνεσκε, II. ω, 393.
- Κτενέω, Od. π, 404. κτενέϊ, II. ο, 65. 68.
κτενέι, II. χ, 124. ω, 156. 185. κτενέειν,
II. ζ, 228. ν, 42.
- Κτέομεν, occiderimus, Od. χ, 216.
- Κτίρας, possessio, II. κ, 216. κτίρας μέγα,
II. ω, 255.
- Κτίρεα κτερεῖζιν, II. ω, 58. Od. α, 291. γ,
285. κτερέων, Od. ε, 511.
- Κτερεῖζι, II. ψ, 646. κτερεῖζέμεν, II. ω, 657.
κτερεῖζαι, Od. β, 222. κτερεῖζαι, Od. α,
291.
- Κτερεῖω, II. σ, 354. κτερεῖωσι, II. λ, 455. II.
χ, 356. κτερεῖσιν, Od. γ, 285. κτερεῖσιναι,
II. α, 58.
- Κτήματ' ἀκήρατα, Od. ε, 532. ἐσθλά, Od.
β, 513. πολλά, ibid.
- Κτήνεσιν, in Terr. 10.
- Κτήσιος, II. ο, 665. Od. τ, 554. κτῆσιν, II.
ε, 158. ξ, 491.
- Κτιδῖην κυνέην, e pellae viverrae, II. κ, 555.
458.
- Κτίλος, II. γ, 196. κτίλον, II. ν, 492.

- Κτίσσει, condidit, II. υ, 216.
 Κτιστοῖσι λάσσει, caementis, H. in Ap. 299.
 Κτυπέει, II. ν, 140. κτυπέων, II. η, 479.
 κτυπέσαι, II. ψ, 119. κτύπει, II. ς, 170.
 Κτύπος, II. κ, 555. etc. κτύπη, Od. φ, 237.
 585. κτύπον, II. κ, 532. ς, 175.
 Κυάμοι μελανόχροες, II. ν, 589. κυάμους, B. 124.
 Κυάνεος δράκων, II. λ, 59. κυανή νιφίλη, nigra, II. υ, 418. κυάνεον νέφος, II. τ, 66. κάλυμμα, nigrum, II. ω, 94. κυανή ψάμμοι, Od. μ, 245. κυανήν κάπτετον, e cyano, II. σ, 564. κυάνει φάλαγγες, II. δ, 282. χαίται, Hectoris, II. χ, 402. Ξυράδες, Ulyssis barba, Od. π, 176. κυανήσιν, ὄφρυσι, II. α, 528. ς, 102.
 Κυάνοιο μέλανος, II. λ, 24. 35. Od. η, 87.
 Κυανόπεζαν, II. λ, 628.
 Κυανοπέρωροι, II. ο, 693. ψ, 852. Κυανοπρωρίεις, Od. γ, 299.
 Κυανοχαίτης, II. υ, 144. κυανοχαίτη, II. υ, 224. κυανοχαίτα, II. ν, 563. ξ, 390.
 Κυανάπιδος, Od. μ, 60.
 Κυβερνήτω, Od. μ, 412. κυβερνήθ', ibid. 217.
 Κυβερνήσαι, Od. γ, 283.
 Κυβερνητήρες, Od. ς, 557.
 Κυβισῆ, II. π, 745. 749. κυβίσαν, II. φ, 354.
 Κυβιστητῆρες, II. σ, 604. Od. δ, 18. κυβιστητῆρες, II. σ, 750.
 Κῦδαινε, II. ν, 350. ο, 612. κῦδαινον, II. ε, 448. κυδαίνων, II. κ, 69. ν, 348. κῦδηνεν, II. ψ, 793. κῦδῃαι, Od. π, 212.
 Κῦδανει, pro κυδαίνει, II. ξ, 75.
 Κυδαλίμω, II. ς, 378. κυδαλίμοισι, II. ζ, 184. 204.
 Κυδιανείω, II. ζ, 124. κυδιάνειραν, II. α, 490. δ, 225. etc.
 Κῦδιμος, H. in Merc. 46. 84. 96. etc.
 Κυδιόωσι, in Terr. 13. κυδιόων, II. β, 579. κυδιόωντος, II. φ, 519.
 Κυδίση, II. δ, 515. κῦδις, II. α, 122. β, 412. etc.
 Κυδαίμεον, II. λ, 324. κυδοιμήσων, II. ς, 136.
 Κυδοιμὸς ἄσπετος, II. κ, 525. κυδοιμὸν ἀναιδέα, II. ε, 595.
 Κῦδος ἄσπετος, II. γ, 373. ὑπέρτερον, II. μ, 437.
 Κυδρῆ, II. σ, 184. κυδρὸν, H. in Merc. 458. κυδρῆν, Od. λ, 579.
 Κύεισαν βρέφος, utero gestantem, II. ψ, 266.
 Κύει, occultat, pro κίκειυθι, Od. γ, 16. conf. κίκειυθ.
 Κυθέρεια ἰϋσίφανος, Od. σ, 192. κυθιρείη ἰϋσιφάνη, H. in Ven. 288.
 Κυκιδῶ, accus. Od. κ, 290. κυκιδῶ, II. λ, 623. 640.
 Κύκησε, II. λ, 637. κυκηθήτην, II. λ, 129. κυκηθήσαν, II. υ, 489. κυκηθείη, in Cam. 12.
 Κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῆς, congeremus plaustris, II. η, 232.
 Κύκλος ποιητοῖο, de rota, II. ψ, 340. κύκλον δόλιον ἄγειν, circumire aliquem per insidias, Od. δ, 792. πυραυγία, de orbe sideris, in Mart. 6. κύκλοι χάλκεοι, II. λ, 35. κυκλός, II. δ, 212.
 Κυκλοτερές, II. δ, 124. Od. ς, 209.
 Κύκταν δελιχοδείραν, II. β, 460.
 Κυκόωντι, II. ε, 903. κυκώμενος, II. φ, 235. 324. κυκαμένη, Od. μ, 258. 241. Κυκώμενον, II. φ, 240.
 Κυλίνδει, II. ς, 688. κυλίνδεσθαι, II. λ, 147. κυλίνδετο, Od. ς, 81. λ, 597.
 Κυλίσση, II. ς, 99.
 Κῦμα ἄλδος, II. ζ, 136. ἄψορρον, II. φ, 582. δεινόν, ibid. 240. θαλάσσης, II. α, 496. κελαινόν, II. ι, 6. μέλαν, II. ψ, 695. παλιρρόδιον, Od. ι, 485. πολλὸν καὶ τρέφει, II. λ, 307. πορφύρεον, II. φ, 326. Od. λ, 242. κυματι κωφῇ, II. ξ, 16. πηγῇ, Od. ε, 388.
 Κύματα ἀλγινὰ, II. ω, 8. ἴσα ὄρεσσιν, Od. γ, 289. μακρὰ, II. β, 144. παντοίων ἀνέμων, II. β, 396. παφλάζοντα, II. ν, 798. σιλάρια, Od. γ, 290. τρεφόντα, II. ο, 621.
 Κυμαίνοντα, II. ξ, 229. Od. δ, 425.
 Κύμβαχος ἑκπας, de homine, II. ε, 586. κύμβαχον κέρυδος ἀκρότατον, II. ο, 536.
 Κυνή πάγχυαλος, Od. σ, 377. κύνες χαλκοπαρῆς, II. μ, 185. κυνή χαλκήρεϊ, II. γ, 316. κύνην ἄλοφον, II. κ, 258. ἀμφίφαλον, II. ε, 745. λ, 41. ἄφαλον, II. κ, 258. τυκτὸν, II. γ, 356. εὐχαλκον, Od. χ, 102. ἵππεριν, II. γ, 356. κτιδῆν, II. κ, 355. 458. ῥινὴ ποιητήν, II. κ, 261. ταυρίνην, ibid. 258. τετραφάλῃον, II. ε, 743. τετράφαλον, II. μ, 384.
 Κύνει, osculabatur, Od. δ, 522. κύνειον, Od. ς, 35. φ, 224. χ, 499.
 Κύνες, impudens, II. ι, 373. κύντερον, II. ς, 485. κ, 503. Od. η, 216.
 Κυνήγεται, Od. ι, 120.
 Κυνόμναια, II. φ, 394. v. not.
 Κυνοραϊσίων, ricinorum, Od. ς, 500.
 Κυνὸς κακομηχανῆς, II. ζ, 344. ὀκροίσσης, ibid. κύνα λυσσητῆρα, II. ς, 299. κύνον ἀδδείς, II. φ, 481. Od. τ, 91. αἰνοτάτη, II. ς, 423. κύνι καρχαρόδοντι ιδίῳτῃ θήρῃ, II. κ, 360. κύνες αἰζηοί, II. λ, 414. ἀργοὶ πόδας, II. σ, 285. Od. ς, 62. ν, 145. θαλεροί, II. λ, 414. θήρεσσιν οἰκότες, Od. ξ, 21. πακαί, II. ν, 625. τραπισζῆς, II. ψ, 175. ὑλακόμαροι, Od. ξ, 29. χαροποὶ, H. in Merc. 194. κύνων καρχαρόδοντων, II. ν, 198. κυτὶ θρηνητῆσι, II.

- λ, 525. *κύνας ἀργιόδοντας*, Il. λ, 292. *ἀργύς*, Il. α, 50. *ἀργιόποδας*, Il. ω, 211. *κηρσιφορέτης*, Il. ρ, 527. *σαίνοντας*, Od. τ, 6.
- Κυνῶπα, Il. α, 159.
- Κυνῶπις, Od. λ, 425. *κυνῶπιδος*, Il. γ, 180.
- Κυπαρισσήντα, Il. β, 593.
- Κυπαρισσίνη, Od. ρ, 540.
- Κυπαρίσσις ἐνῶδης, Od. ε, 64.
- Κύπαιρον, Il. φ, 351. *κύπαιρον ἐρπύηντα*, H. in Merc. 107.
- Κύπελλον, Il. α, 596. *κύπελλα χρύσεια*, Il. γ, 248.
- Κύπροι ἐυκτιμένης, H. in Ven. 293. *κύπρον ἐνῶδεα*, ibid. 66.
- Κυρβαίη, Ires. 6. v. not.
- Κύρς, Il. ψ, 821. *κυρῆσαι*, in Nept. 6. *κύρσας*, Il. ψ, 428. *κύρεται*, Il. ω, 530.
- Κύρμα, Il. ε, 488. ρ, 151. etc.
- Κυρτόν, Il. δ, 426. *κυρτώ*, Il. β, 218. *κυρτὰ*, Il. ν, 799.
- Κυρτωθὲν κύμα, Od. λ, 243.
- Κύσα, *secunda brevi*, Od. ξ, 279. *κύσσι*, Od. π, 15. ρ, 59. ω, 519. *κύσει*, Od. ψ, 87. *κύσσαι*, Od. α, 255.
- Κυφὸς γῆραϊ, incurvus, Od. β, 16.
- Κῶας μέγα, Od. τ, 58. *κῶα*, Il. ι, 657. *κῶαισι μαλακοῖσιν*, Od. γ, 38.
- Κῶδιαν, caput, de homine, Il. ξ, 499.
- Κῶνύει, Od. ρ, 527. *κῶκυσιν*, Il. σ, 37. χ, 407. *κωκύνασα*, Il. σ, 71. *κωκυσάντων*, Camin. 12.
- Κωκυτὸς, Od. α, 514.
- Κώληπα, flexum poplitis, Il. ψ, 726.
- Κῶμα μαλακόν, somnum, Il. ξ, 359.
- Κῶμον φιλοκῆδία, H. in Merc. 478.
- Κῶμωπις, B. 199.
- Κῶπη, capulus, Od. ρ, 403. φ, 7. *κῶπη ἀργυρῆ*, Il. α, 219. *κῶπη*; ἐμβαλεῖν, remis incumbere, Od. ι, 489. Od. κ, 129. *κῶπῃσιν τύπτειν*, Od. μ, 214.
- Κωπήνεντι, *epith. gladii*, Il. π, 332. *κωπήνεντα*, Il. σ, 715.
- Κωφὸν κύματι, caeco, i. e. sine vi aut noxia, Il. ξ, 16. *κωφὴν γαῖαν*, nil sentientem, Il. ω, 54. *κωφὸν βίλος*, sine vi, Il. λ, 390.
- Λ
- Λ'ΑΣ ἀναιδής, Il. δ, 521. *λαῖ ὀξίῃ*, Il. π, 739. *λαῶν μείζονα*, Il. η, 268. *πτελώριον*, Od. λ, 593. *λαῖ*, Il. ψ, 529.
- Λάβριτον, Il. κ, 545. *λαβίτην*, Il. ζ, 233. ψ, 711.
- Λαβραγόρη, Il. ψ, 479.
- Λαβρινύαι, Il. ψ, 474. 478.
- Λάβρος, Il. β, 148. *λαβρότατον*, Il. π, 385.
- Λαγόνισσι, B. 220.
- Λαγων ἑρεσκάειο, in Pau. 43. *λαγων πτώκα*, Il. χ, 310.
- Λάει, Od. τ, 250. *λάων ὄξυ*, acute cernens, H. in Merc. 560. Od. τ, 229.
- Λάξειτο μῦθον, coepit dicere, (Gall. prendre la parole) Il. δ, 357. *λαζοῖατο ὀδῶς γαῖην*, Il. β, 418.
- Λαθίτην, Od. χ, 179. *λάθον*, Il. ω, 351. *λαθοῖατο*, Od. κ, 236.
- Λαθικῆδεια, *epith. mamma*, Il. χ, 83.
- Λάθρη, cum genit. Od. ρ, 43.
- Λάιγγες σκυιναί, calculi, Od. ε, 435. *λάιγγας*, Od. ζ, 95.
- Λαίλαπι ἐριμνή, Il. μ, 375. *βαθείη*, Il. χ, 306. *θισπεσίη*, Od. ι, 68. *κελκινῆ*, Il. λ, 746. *λαίλαπα πολλήν*, Il. δ, 278.
- Λαιμόν, Il. ν, 588. 542. etc.
- Λαῖνεσι, Il. χ, 154.
- Λαῖνος, Il. ι, 404. *λαῖνον*, Il. γ, 57. Od. ρ, 80. *λαῖνοι*, Od. ν, 106.
- Λαισῆα, parmae, πτερόντα, Il. ε, 453. μ, 426.
- Λαῖτμα θαλάσσης, Il. τ, 267. Od. ε, 409. etc.
- Λαῖφος, Od. ν, 599. *λαίφε*, Od. υ, 206.
- Λαιψηρόν, Il. φ, 264. *λαψηρόν*, Il. κ, 358. ξ, 17.
- Λάκε ὀσία, Il. ν, 616. *χαλκός*, Il. ξ, 25. *ἄσπις*, Il. υ, 277. *λελακυῖα*, Od. μ, 85. *λελάκοντα*, H. in Merc. 145.
- Λακκίζων, Od. σ, 98. χ, 88.
- Λάμφ' ὥς ἀεροσπῆ, Il. κ, 154. *λαμψέσθην*, Il. σ, 608. τ, 366.
- Λαμπετόωντι, Il. α, 104.
- Λαμπτήρων, Od. τ, 63. *λαμπτήρσι αἰδομένησιν*, Od. σ, 542. *λαμπτήρας*, Od. σ, 306.
- Λαὸν ἄριον, Od. λ, 499. *ἀτάσθαλον*, Od. η, 60. *ὀρηόμενον*, Il. π, 377. *πανυρότερον*, Il. δ, 407. *λαῶν ἀσπιστῶν*, Il. δ, 91. ἔθνος, Il. ν, 495. *λαὸς πλείεσθ*, Il. β, 580.
- Λαοφόρον ἔδον, Il. α, 682.
- Λαπάρη, Il. γ, 359. ζ, 64. etc.
- Λάριακα χρυσεῖην, Il. ω, 795.
- Λαρόν οἱ, dulce ei est, Il. ρ, 572. *δεῖπνον*, Il. τ, 316. *δόρπον*, pinguem, Od. μ, 285. ξ, 408. *λαρῶτερος*, de vino, dulcius, Od. β, 350. al. *λαρώτατος*.
- Λάρεν ὀρεῖθι, Od. ι, 51.
- Λασιανύχενος, H. in Merc. 224.
- Λάσιος, Il. ω, 125. *λάσιον*, Il. β, 851. π, 554.
- Λαυκαῖης, Il. χ, 325. ω, 642.
- Λαύης, Od. χ, 137. *λαύην*, ibid. 128. ν. not.
- Λαφύσσι, Il. λ, 176. ρ, 64. *λαφύσσιτο*, Il. σ, 583.
- Λάχια, *epith. insula*, Od. ι, 116. vid. not. *ἀκτῆ*, Od. κ, 509. ὅτε *λάχια*, *epith. Dianae*, Ap. 197.

- Δαχμῶν, vellere, *de arietē*, Od. ι, 445.
 Δάχνη ἔλγῃ, Il. κ, 154. ψεδνῇ, Il. β, 219.
 λάχνη εὐανθεί, Od. λ, 519.
 Δαχνήεντι, Il. ι, 544. λαχνήεντα, Il. σ, 415.
 λαχνήεντας, Il. β, 745.
 Δάψοντες γλώσσῃσι, Il. π, 161.
 Δάων, Il. μ, 29. φ, 314. λάσει κατωρ-
 χέσει, Od. ζ, 267. ξέσοις, Od. κ, 211.
 πυκνοῖσιν, Il. ω, 798. ῥυτοῖσιν, Od. ζ,
 267. ξ, 10. κτισοῖσιν, H. in Ap. 299.
 vid. *λάας*.
 Δίβηθ' — παμφανόοντα, Il. ψ, 615. λέ-
 βητ' ἀνδριμόεντα, ibid. 885. ἄπυρον, ib.
 λιβητα λευκὸν, ibid. 267. λιβητας, ib.
 259. αἰθωνας, Il. ι, 123. 265. ἐπνευσανῆς,
 H. in Merc. 61.
 Δίγισθαι, colligite, *ligna*, Il. θ, 507. λε-
 γοίμεθα, deligamur, Il. ν, 276. λεγώ-
 μεθα μὴ, ne garriamus, *in partem de-*
terioriorem, Il. β, 435. ν, 292. υ, 244. Od.
 γ, 240. ν, 296. λέγισθαι, dicere, Il. ν,
 275. cf. *λίξασθαι*.
 Διανέω ὁδὸν, faciam, muniam, Il. σ, 260.
 λειήνας, Il. δ, 111. λείηναν ὁδὸν, Od. θ,
 260.
 Δεῖβον οἶνον, Il. κ, 579. δάκρυα, Il. ν, 88.
 λείβειν οἶνον, Il. ζ, 266.
 Δειμῶνος ἀριστεπέος, H. in Merc. 104.
 540. λιμῶν' ἀνδριμόεντα, Od. μ, 159.
 ἀσφοδιλὸν, Od. λ, 558. ζάθειον, H. in
 Merc. 500. λιμῶνις μαλακοί, Od. ε,
 72. ὕδρηλοι, Od. ι, 152. λιμῶνας ἀ-
 κραισίης, H. in Merc. 72. ἐρατεινῆς,
 ibid.
 Δειμωνόθεν, Il. ω, 451.
 Δεῖος πετρώων, Od. ε, 445. Od. η, 282.
 λείη, *epith. arboris in trunco sine ra-*
mis, Il. δ, 484. ἄρσις, mollis, Od. ι,
 154. λείην, Od. κ, 103. λεία ἐποίησε,
 complanavit, Il. μ, 50.
 Δειρίοντα χρία, candidam, Il. ν, 850. λει-
 ρίσσαν ὅσα, suavem, Il. γ, 152.
 Δεισῆ, Il. ι, 408. ν. ληίσῃ.
 Δειῶδης, Od. φ, 144. χ, 510. λειῶδες, Od.
 φ, 168.
 Λέκτο ἀριθμὸν, Od. δ, 451. dormivit, ib.
 453. η, 546.
 Λελαβίσθαι, Od. δ, 588.
 Λελάθοντο, Il. δ, 127. λελαθίσθαι, Il. π,
 200. λελάθῃ, Il. σ, 60. λελαθίσθ', Il.
 σ, 156.
 Λελάκοντο etc. ν. λάκει.
 Λέλασαι, Il. ε, 854. λελάσμεθα, Il. λ,
 515. λελασμίνο, Il. π, 558. 776. Od. ν,
 92.
 Λελάχῃσι, Il. ψ, 76. λελάχῃσι, Il. η, 80.
 σ, 350.
 Λελέμην, Il. χ, 554. λείλιπτο, Il. κ, 256.
 ν, 168. λειψέθαι, Il. ω, 256. 494. λε-
 λίφεται, Il. α, 742.
 Λεληκῶς ὄξυν, stridens, *de ave*, Il. χ, 141.
 Λελημένος, Il. δ, 465. ε, 690. λελημένος,
 Il. μ, 106. π, 552.
 Λελογχεν, in Ven. sec. 2. λελόγχασι, Od.
 λ, 505.
 Λελημένος, Il. ε, 6.
 Λέλυται, Il. β, 155. η, 6. λέλυτο, Il. ς,
 85. λελύτο, plural. Od. σ, 237. ν. not.
 Λίξον, cubitum mitte, Il. ω, 635. Od. κ,
 320. λίξω, cubabo, Il. ω, 650. λίξωτες,
 lecturi, Od. ω, 225.
 Λίξαστο ἡδέϊ ὕπνῳ, Il. δ, 151. Il. φ, 27. λίξ-
 ἀσθιν, dormierunt, Il. ξ, 550. λίσσασ-
 θαν, cubent, *de vigilibus*, Il. ι, 67. λίσαι-
 μιν, cubem, dormiam, Od. γ, 565. π,
 598. λίσαιτο, delegerit, Od. ω, 108.
 λίσσασθαι, Il. β, 125. θ, 519. λίσσομαι,
 Od. ς, 102. τ, 595. ψ, 172. λίσσαι, Od.
 η, 519. αλ. λίσαι. λίσσεται, cubabit dor-
 miens, Od. δ, 415. λίσσο, cuba, dormi,
 Il. ι, 615. λίσσ, idem, ω, 650. conf. su-
 pra *λέγισθαι*.
 Λέοντα αἰθωνα, Il. λ, 547. λείοντε σμερδα-
 λείω, Il. σ, 579. λείοντες χαροποι, Od. λ,
 610. λείοντων βαρεφθόγγων, H. in Ven.
 160. λείονιν ὠμοφάγισιν, Il. ε, 782. η,
 256.
 Λίπαδνα καλὰ, Il. ε, 750. τ, 595.
 Λιπτή μήτις, Il. κ, 226. ψ, 590. λιπτή
 κοινή, Il. ψ, 506. λιπτόν ἄωτον, Il. ι,
 657. φάρος, Od. ε, 251. κ, 544. σή-
 μονα, B. 182. λιπτοὶ σίπλοι, Od. η, 97.
 λιπτὰς θόνας, Il. σ, 595. λιπτὰ ἱμάτα,
 Il. χ, 511. ἀράχνια, Od. θ, 280.
 Λιπταλή φωνή, Il. σ, 571.
 Λιπτωργίς, in Sol. 14.
 Λίπτωρον καρύς, B. 150.
 Λίσχην, Od. σ, 528.
 Λευγαλίοι πολέμοιοι, Il. ν, 97. λευγαλίζω θά-
 νάτῃ, *foeda morte*, Il. φ, 281. Od. ε, 512.
 πτωχῶ, misero, Od. σ, 275. ς, 202.
 λευγαλή δαί, Il. ξ, 587.
 Λευγαλίοι, imbelles, Od. β, 61. λευγαλίοις
 ἐπέσει, asperis, Il. υ, 109. λευγαλίοισιν
 κήδεσιν, Od. σ, 598. ἄλγισι, Od. υ, 205.
 λευγαλίσσι φρεσὶ, improbo animo, Il. ι,
 119.
 Λευγαλῖος, infeliciter, Il. ν, 723.
 Λεύκανον, Od. μ, 172.
 Λευκανίης, Il. χ, 325. vid. *λαυκα*.
 Λευκασπίδα, Il. χ, 294.
 Λευκοσίγην περιεῖ ἐλὶφαντος, Od. σ, 195. λευ-
 κόσιγεραι χίονος, Il. κ, 457.
 Λευκοχίτωνα, B. 37.
 Λευκώλενος, Il. α, 55. 195. 208. etc. λευ-
 κώλεν, in Lun. 17. λευκώλενοι, Od. ζ,
 259. σ, 197. τ, 60.
 Λευρῶ χώρῳ, lato, Od. η, 125.
 Λεύσσω, Il. π, 127. υ, 546. λεύσσει πρόσ-
 σω καὶ ὀπίσσω, Il. γ, 110. λεύσσει, vi-
 detis, Il. α, 120. λεύσουσι, Il. π, 70.
 λεύσσαν εἰς αὐτὸν, Od. θ, 171. λεύσει,

- considera, Od. ψ, 124. λύσσωσιν ἐπὶ πόντον, prospiciens, Il. ε, 771. δαίδαλα, perspicies res pulcherrimas, Il. τ, 19.
- Λέχος ἔμπεδον, Od. ψ, 205. εὐφρωτον, H. in Ven. 158. ἱερὸν, H. in Apoll. 528. κρείδιον, Il. ο, 59. πυκινὸν, Il. ι, 617. 655. λέχει ἀσκητῶ, Od. ψ, 189. λεχέων ἐνδοιήτων, H. in Ven. 162. λέχουσιν, ibid. 126. λέχουσι δινωτοῖσι, Il. γ, 591. λεχίσαι τρητοῖς, Il. ω, 720.
- Λέχουσι, Il. γ, 447. Od. ψ, 294.
- Λέων ἡνίοχός, Od. δ, 456. ἐλάφρων, Il. ο, 650. ὀρεσίτροφος, Il. μ, 299. ρ, 61. cf. λέοντα.
- Λήγεις πόντος, Il. κ, 164. λήγει χόλοιο, in-terp. Il. α, 224. μένος μίγας, Il. ν, 424. ληγόμεναι ἔριδος, Il. ι, 257.
- Λήγοντα νῆον χοροῖο, qui modo desiit saltare, Il. γ, 594. λήξαν φόνου, Il. ζ, 107. λήξαιμι χεῖρας φόνου, Od. χ, 65. λήξουσιν αἶδων, Il. ι, 191. Od. ρ, 87. λήξω ἐν σοί, Il. ι, 97. ἐναρίζων, Il. φ, 224. λήξουσιν ἀπατάων, Od. ν, 294.
- Ληθάει ἐκ, oblivisci jubet, Od. η, 221.
- Λήθω, Il. α, 561. κ, 279. λήθεις με, Il. ω, 565. λήθεις ἐ, fallit, latet ipsum, ignorat, Il. ψ, 525. λήθεις νόον Διός, Il. ο, 461. χ, 195. λήθων, H. in Merc. 9. λήθοντες, Il. ζ, 296. λήσεις, Od. ν, 595. λήσεις, Il. ψ, 526. λήσεις, Od. λ, 101.
- Λήθετο χάρμης, omisit, Il. μ, 205. 595. λήθοντο χάρμης, Il. ρ, 759. λήσονται, Od. α, 508. λήσονται, Od. λ, 555.
- Λήθουσιν, Il. ω, 15.
- Λήθη σε μὴ αἰρέτω, Il. β, 35.
- Ληϊάδας γυναῖκας, captivas, Il. ν, 195.
- Ληϊβοτείρης συδὲς, vastantis segetes, Od. σ, 29.
- Ληϊδὸς αἶσαν, Il. σ, 527. Od. ε, 40. ληϊδα μενοικία, Od. ν, 275.
- Ληϊον βαθὺ, Il. β, 147. ληϊα ἀλδήσκοντος, Il. ψ, 599.
- Ληϊσμαι, Od. ψ, 557. ληϊσατο, Od. α, 598. ληϊσσατο, Il. σ, 28.
- Ληϊση, Il. ι, 408. ληϊσοί, ibid. 406.
- Ληϊσται, in Bacch. s. latr. 7.
- Ληϊστρος, Od. ο, 426.
- Ληϊτιδί, epith. Minervæ, prædatrici, Il. κ, 460.
- Ληκύθω χρυσίην, Od. ζ, 79. 215.
- Ληνὲς λειμῶνος, lacus, unde aquantur pecora, H. in Merc. 104.
- Λητῶ ἡνίοχος, Il. α, 56. καλλισπλόκαμος, H. in Apol. 101. χρυστοπλόκαμος, ib. 205. λητῆς ἱοικυδῖος, Il. ζ, 527. λητῶ καλλίσφρον, in Dian. 19.
- Λιάζιτο, Il. ω, 96. λιαζόμενον, Il. ν, 420. λιάσθης, Il. χ, 12. λιάσθη, Il. ο, 520. λιάσθην, Il. ψ, 879. λιασθῖς, Il. α, 549.
- Λιαρὸν αἷμα, Il. λ, 477. ὕπνον, Il. ξ, 164. ἔρον, Od. ε, 268. η, 266.
- Λίγα κοκύνει, Od. ρ, 527. λίγ' αἶδεν, Od. κ, 254.
- Λίγδην, leviter stringendo, Od. χ, 278.
- Λιγέως, Il. γ, 214. τ, 5. etc.
- Λιγέει βιδς, Il. δ, 125.
- Λιγυμόλοποι, in Pan. 19.
- Λιγυπνεύοντας ἀνέμους, Od. δ, 567.
- Λιγυπνοῖς ἀνέμοις, H. in Ap. 28.
- Λιγυρῇ μάστιγι, Il. λ, 552. ἔρηνθι, Il. ζ, 290. αἰδοῖ, Od. μ, 44. λιγυρῇσι πανοῖσι, Il. ε, 526.
- Λιγὺς ἀγορητὴς, Il. α, 248. β, 246. λίγει, Od. ω, 62. λιγὺν ἀγορητὴν, Il. δ, 295. Od. υ, 274. λιγύαν φόρμιγγα, Od. ψ, 155. λίγειαν φόρμιγγα, Od. ρ, 254. 261. vid. not. et addend. ibid. 537. χ, 352. λιγύαν ἀνέμων, Il. ν, 554. ξ, 17.
- Λιγυφθόγγουσι κηρέεσσι, Il. β, 50. 442. etc.
- Λιγυφῶν ἄρση, Il. τ, 550. λιγύφανον, H. in Merc. 475.
- Λῖθ' ῥήγεια, Od. κ, 355.
- Λιδάδουσι πυκινῇς, Od. ψ, 195. πυκνῇσι, Od. ζ, 56.
- Λίδαι, Od. ε, 415.
- Λιδῶ βηλῶ, Il. ψ, 202. λίδου ἱστοί, Od. ν, 107.
- Λίδοιο ξιστοῖο, Il. ζ, 244. τρητοῖο, Od. ν, 77. λιδῶ ὀκρεῖνται, Il. ρ, 527. λίδου ξιστοῖο, Il. σ, 504. καπαρυσχέεσσι, Od. ι, 185. πυκνῶσι, Il. π, 212.
- Λικμητῆρος, Il. ν, 590.
- Λικμώντων, Il. ε, 500.
- Λικριφῖς, Il. ζ, 465. Od. τ, 451.
- Λιλαίραι, Il. ν, 255. λιλαίται, Il. γ, 599. λιλαίεται, Od. ν, 51. λιλαίτο, Od. λ, 222. λιλαίτο, Il. υ, 76. λιλαίσθαι, Il. π, 89. λιλαίόμενα χροῖς ἄσαι, de telis missis, Il. λ, 575. ο, 517.
- Λιμὴν εὐρεμος, Od. δ, 558. καλὸς, Od. ζ, 265. λιμένος κοίλοιο, Od. κ, 92. πολυβενθῖος, Il. α, 452. λιμένι γλαφυρῶ, Od. μ, 305. λιμένα ναύλοχον, Od. κ, 141.
- Λιμένες ἀμφιδυμοί, Od. δ, 846. πάντοχοι, Od. ν, 195. λιμένιν χαλεποῖσι, Od. τ, 189. λιμένεσσι, Il. ψ, 745.
- Λίμνης βαθείης, Il. ν, 32. λίμνην περικαλλέα, Od. γ, 1.
- Λιμόχαιρις, B. 211.
- Λιμὸς ἀτρεπῆς, Il. τ, 354.
- Λινοδάρεξ, Il. β, 529. 850.
- Λίαν, chorda in instrumento, musico Il. σ, 570. λίνα πανάγρε ἀφίστι, de reti, Il. ε, 487. λίνα σὺν αὐτῶ, cum ipso linte, in quo dormiens jacebat, Od. ν, 118. de filo Parcarum, Od. η, 198. ν. ἦσθ. λίνουσιν χρυστοῖσι, filis, H. in Ap. 104.
- Λίπ' ἐλαίῃ, pro λιπαρῇ, Il. κ, 577. etc.
- Λιπαρὸν γῆρας, commoda senectus, Od. τ,

568. λιπαρὴν καλύπτειν, Il. χ, 406. λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, Od. ε, 531. λιπαρὰ κρήδεμνα, Od. α, 534. ν, 588. etc. λιπαρὰς Θέμισας, Il. ι, 156. 298. λιπαροῖσι ποσσὶ, Il. β, 44. κ, 22. etc. λιπαρωτάτη, H. in Apoll. 38.
- Λιπύειω, Od. γ, 424. λιπέτην, Il. ξ, 284. λίσσησαν, Il. ψ, 407.
- Λιπύω, niteo, Od. τ, 72.
- Λῆς ἡγυῖενιος, Il. ο, 275. λῆν σύντην, leonem, Il. λ, 480.
- Λῆς πέτρι, lævis, nuda, Od. μ, 64. 79.
- Λίσσει σε, rogabit, H. in Apoll. 53. λίσση εὐχῆσι, cum accus. Od. κ, 526. λίσσασθαι, cum. dat. Il. α, 283. ὑπέρ, cum genit. oro per etc. Od. ο, 261. φ, 278. λίσσεται, Od. δ, 547. ρ, 158. λίσσει, Il. ω, 467. λίσσεται, Od. θ, 544. λίσσονται, Il. δ, 379. λίσσοιτο, Od. ζ, 142. λίσσομαι σ' ἀοιδῇ, in Pan. 48. λίσσαι, precare, Il. α, 394. λίσσασθαι ὑμᾶς, Od. μ, 165.
- Λίσσεινσταν, Od. ω, 226. ν. not.
- Λίσσεισιν, scopis, Od. χ, 455.
- Λίτα πεινάσας κατὰ, — linteum, Il. θ, 441. διαδάλειον, Od. α, 131. καλὸν, ib. conf. λῖν'.
- Λιταὶ Διὸς κῆραι, Il. ι, 498. λιτῆσι, precibus, Od. λ, 34.
- Λιτάνευς, Il. ι, 577. Il. ψ, 196. λιτανεύσομεν, Il. ω, 357.
- Λίτομαι, in Æscul. 5. λιτοίμην, Od. ξ, 406. λίττωσθαι, precari, Il. π, 47.
- Λό', lavabat, Od. κ, 361.
- Λοβοῖσι εὐτρετήοισι, Il. ξ, 182. in Ven. sec. 8.
- Λόγοισι αἰμυλίοισι, Od. α, 56. μετακοῖσι, ibid.
- Λόγχι, B. 128. λόγχα, ibid. 291.
- Λοίσσας, Il. ψ, 282. λοίσσαι, Od. τ, 320. λοίσσομαι, Od. ζ, 221. λοίσσασθαι, ibid. 227. λοισσάμενος, Il. φ, 560. etc.
- Λοιστρὰ θειρῶν, Il. ξ, 6.
- Λοιστροχόη, Od. υ, 297. λοιστροχόον, Il. σ, 346.
- Λοιβῆς, Il. δ, 49. λοιβῆ, Il. ι, 496. λοιβῆν, Od. ι, 349.
- Λοίγια, Il. α, 518. 575.
- Λοιγός, Il. θ, 150. λοιγὸν ἀεικέα, Il. α, 341.
- Λοισθός, Il. ψ, 536. λοισθῇ, ultimo, ibid. 751. λοισθῆον, ultimum, ibid. 785.
- Λοξοβάται, B. 286.
- Λοπὸν, Od. τ, 233.
- Λῶν, H. in Apoll. 120. λῶσι, Od. ω, 365. λῶσαν, Il. σ, 350. ω, 587. λῶσεν, Il. π, 669. λῶσας, Od. ζ, 210. λῶσιαν ἀπὸ — Il. σ, 345. λῶση ἀπὸ, Il. ξ, 7. λῶσαι, Il. α, 582. λῶσθαι, Il. ζ, 508. λῶσθαι, Od. ζ, 216. λῶσαντο, Il. κ, 576. λῶσασθε, Od. ψ, 131. λῶσαιτο, Od. ω, 253. λῶσασθαι, Od. θ, 449.
- Λοφάδεια, Od. κ, 169. vid. καταλοφ.
- Λοφίην, de setis in cervice aprī, Od. τ, 446.
- Λόφος ἑρμαῖος, collis, Od. π, 471. λόφον νιφόνετα, in Pan. 6.
- Λόφον ἄκρον, cristam, Il. ν, 615. ἵππειον, Il. ο, 537. ἱπποχοαίτην, Il. ζ, 469.
- Λοχίσας, Od. χ, 53. λοχῆσαι, Il. σ, 520. λοχήσομαι αὐτὸν, insidiabor ipsi, Od. δ, 670. λοχησάμενος, ibid. 388. 463.
- Λόχος αἰνότατος, Od. δ, 441. λόχον κοῖλον, de loco insidiarum, equo Trojano, Od. δ, 277. πυκινὸν, Il. δ, 392. λόχονδε, Od. ξ, 217.
- Λοχῶν οἶκαδ' ἰόντα, Od. ξ, 181. λοχέωσι μιν, Od. ν, 425. λοχῶντες, Od. δ, 847. π, 369.
- Λογκός, in Pan. 24.
- Λύγοι, in Bacch. s. latr. 13. λύγοισι εὐσεφείσαι, Od. ι, 427. μόσχοισι, Il. λ, 105. λύγας, Od. κ, 166.
- Λογκός, ignavus, de milite, Il. ν, 119. ἐὼν, in contemtum, Od. σ, 106. λογκῆς, Il. ρ, 642. 686. σ, 18. ἀνδροκτασίης, Il. ψ, 86. αἰδῆς, Od. α, 341. γαστέρος, esurientis, Od. ρ, 475. λογκῆ δαί, Il. ν, 286. ω, 739. λογκὴν ἀγγελίην, Il. τ, 35. ἄτην, Od. ψ, 224. λογκὸν ὄλεθρον, Il. β, 875. ζ, 16. υ, 289. etc. λογκὰ ἔχθρα, perniciosia, Il. γ, 416. κῆδεα tristia, Il. ε, 156. σήματα, literas exitiales, Il. ζ, 168. ἔλκεια, vulnera gravia, Il. τ, 49. ἐμήσατο, molitus est rem sævam, Od. γ, 303. φάρμακα, de venenatis, Od. δ, 230. λογκὰ πέλονται ἄλλοις, invisa, Od. ξ, 226. εἴματα, sordida, Od. π, 457. ρ, 203. 338. res adversas, Od. σ, 153. λογκῶν ἀνδρῶν, non præstantium, medicorum, Il. ν, 237. λογκοῖς ἐτάροις, Od. ι, 454.
- Λογκῶς, Il. ε, 765.
- Λύδρη, Il. ζ, 268. λ, 169. etc.
- Λυκάβαντος, Od. ζ, 161. τ, 306.
- Λυκίην, spoliū lupi, Il. κ, 459.
- Λύκοι κρατεράνυχες, Od. κ, 218. ορείεροι, ibid. 212. πολλοί, in Ven. 70. σίνται, Il. π, 552. ὠμοφάγοι, ibid. 156.
- Λύματα, Il. α, 314. ξ, 171.
- Λύων μελιδήματα, de somno, Il. ψ, 62. Od. υ, 56. λύομεν, destruiamus, Il. π, 100. λύομεν, destruebamus, Od. ν, 388. λύες, ib. κ, 498. λ, 619. λύον ἵππους ὑπὸ ζυγόφῃ, ib. ω, 576. λύσε ζωσῆρα, Il. δ, 215. γυῖα, ibid. 469. μίνος, fregit, Il. π, 332. θώρηκα, discidit, ibid. 804. ζώνην παρθενίην, Od. λ, 244. ἀπὸ τοίχους, Od. μ, 421. λύσαν ἀγορῆν, Il. α, 305. ἵππους, Il. θ, 453. 543. λύσον, redde redemptum, Il. ω, 137. 555. λύσας ἵπ' ἐξ ὀρχέων, Il. θ, 504. λύσαιτε μοι, liberam mihi reddite, Il. α, 20. ν. not. λύσιαν ἔντα, reddant

redimentibus, II. ρ, 163. λύση ἀπὸ — ἔκτορα, reddat redemptum, II. ω, 76. 116. λύσαι, solvere e vinculis, II. ο, 22. redemptum reddere, II. ω, 561. λύσαι ἀνὰ — πρυμνήσια, Od. ι, 178. 562. etc. λύσω, liberam dimittam, II. α, 29. λύμην, solvebar, Od. ι, 463. λύοντο τέυχ' ἀπ' ὅμων, II. ρ, 518. λύθη, II. ε, 296. λύθην, II. π, 805. σ, 31. etc. λύμην, redimar, optative, II. φ, 80. sed hæc edit. habet ἑλύμην, ut et Barnes. vid. not. λύτο γένεατα, II. φ, 114. 425. ἄγων, II. ω, 1. λύντος, II. η, 16. ο, 435. λυόμεθα ἵππους ὑπ' ἔχισφι, equos nostros solvamus, II. ψ, 7. λύσομαι ἐμὲ, redimam me, II. κ, 578. λυσόμενος, II. α, 15. 572. etc. λύσασθαι, II. ω, 118. 146. etc.

Λυπρὴ, de terra, Od. ν, 243.

Λύρη, H. in Merc. 422.

Λυσιμελής, Od. υ, 57. ψ, 343.

Λύσιος, II. ω, 655. λύσις, Od. ι, 421.

Λύσσα κρατερῇ, II. ι, 259. λύσσαν ὀλοήν, II. ι, 305.

Λυσσητῆρα, II. ρ, 299.

Λυσσῶδες, II. ν, 55.

Λωβύειω, Od. ψ, 26. λωβύεις, ib. 15.

Λάβη, II. η, 97. etc. λάβην ἀνικία, II. λ, 142. θυμαλγία, II. ι, 387.

Λωβήσασθε, II. ν, 625. λωβήσαις, II. α, 232. β, 242.

Λωβητῆρ, II. λ, 385. λωβητῆρα ἐπιστόλον, II. β, 275. λωβητῆρες ἐλεγχεῖς, II. α, 259.

Λωβητὸν, II. ω, 531.

Λωίτερον, Od. α, 576. β, 141.

Λώπη, εὐεργία, amictum, pallium, Od. ν, 224.

Λωπυῖτα πιδία, II. μ, 285.

Λωτὸς, II. φ, 551. Od. δ, 603. λωτὸν ἐρσήεντα, II. ξ, 348.

Λωφῆσαι, II. φ, 292. λωφῆσαι, Od. ι, 460.

M

ΜΑ' Ἀτόλωνα, II. α, 86. Ζῆν, II. ψ, 45. τῶδε σκῆπτρον, II. α, 254.

Μάγιστοι, B. 40.

Μάζα, Ires. 6.

Μαζὸν λαθικηλία, II. χ, 85.

Μάζον, II. ξ, 444.

Μαίσσθαι, Od. ξ, 556.

Μαιμῶσι, gestiunt, de manibus, pedibus, II. ν, 75. 78. μαιμώνων, incensus cupiditate, II. ο, 742. μαιμώνωσα, II. ι, 661. ο, 542.

Μαίμησε ἦτορ, commotum est, II. ε, 670.

Μαινάσι, II. χ, 460.

Μακαρίζοι, Od. ο, 537. ρ, 165. τ, 311.

Μακάρετατος, Od. ζ, 158. λ, 482.

Μακρόν τις αἰγίρεα, celsæ, Od. η, 106.

Μάκελλαν, II. φ, 259.

Μακρότερον, Od. ρ, 20. μακροτάτη, II. ξ, 288. μακρότατα, II. ξ, 573.

Μακῶν, ejulans, II. π, 469. Od. κ, 163.

Μαλακώτερος, II. χ, 573.

Μαλαχχῶν, E. 160.

Μαλίσρ, epith. ignis, II. ι, 242. μαλίσρ, II. υ, 516.

Μαλθακός, II. ρ, 588.

Μαν, II. β, 370. δ, 512. etc.

Μάντιϊ, II. ν, 69.

Μαντήϊν, H. in Merc. 530. 544. μαντήϊας, ibid. 469.

Μαντεύσαι, II. π, 859. μαντεύς, Od. β, 178. μαντεύτο, Od. ο, 255. μαντεύσομαι, Od. α, 200.

Μαντήϊα, Od. μ, 272.

Μάντις ἄμυμων, II. α, 92. μάντις πολυῖδα, II. ν, 663. μάντι, II. α, 106. μάντις, II. α, 221.

Μαντοσύνη, Od. ι, 509. μαντοσύνην, II. α, 72. μαντοσύνας, II. β, 852. λ, 550.

Μαργαίνειν, II. ε, 882.

Μάργη, Od. σ, 2. μάργην, Od. ψ, 11. μάργη, Od. π, 421.

Μαρμαίροντα, II. γ, 597. μ, 195. μαρμαίροντες, II. ν, 801. μαρμαίροντας, II. π, 279.

Μαρμαρίην, epith. telæ, II. γ, 126. ἄλα, ξ, 275. etc.

Μαρμαρυγὰ, H. in Apoll. 203. μαρμαρυγᾶς, Od. ρ, 265.

Μάρμαρον, II. π, 735. μαρμαρὸν ὀκρίεντι, II. μ, 380.

Μάρναται, II. δ, 515. μαρνοίμεθ', Od. λ, 512. μάρνασθαι, II. ι, 517. μάρνασθαι, II. π, 497. μάρνατο, II. λ, 498. μάρναντο, II. λ, 595. ν, 169.

Μάρπτε χθόνα παδοῖν, contingebat, II. ξ, 228. μάρπτησι κερυνὸς, scil. ἑλκεία, contactu fecerit, II. ρ, 405. 419. μάρψει, reprehendet, aut corripiet, II. ο, 137. μάρψει πῶδεσσι, assequatur, II. φ, 564. μάρψει ποσὶν, assequi, II. χ, 201. μάρψας, arripiens, Od. κ, 116. σὺν δὲ δύω, Od. ι, 289. 311.

Μαρτυρίζοι, Od. λ, 524.

Μάρτυρος, Od. π, 423. μάρτυροι ἀκριτοί, II. χ, 225. etc.

Μάσσασθαι χερσὶ, prendere, Od. λ, 590.

Μᾶσσαν, adv. longius, Od. ρ, 205.

Μάστατα, II. ι, 524. Od. δ, 287. ψ, 76.

Ματεύσομεν, vid. μάτευσομεν.

Μάστιγι Διὸς, II. ν, 812. κακῇ, ib. λιγυρῇ, II. λ, 552. μάστιγα φαινήν, II. κ, 500. π, 395.

Μάστις, scutica verbera, II. ρ, 622. μᾶστιςται ὑρῇ, cauda verberat, II. υ, 171.

Μάστιν, Od. ο, 182.

- Μασχάλη, H. in Merc. 242.
 Ματεύουσιν, Il. ξ, 110. al. αἰεύουσιν.
 Μάττησιν, Il. ψ, 510. ματῆσται, Il. ε, 255.
 Ματῆ, dementia, Od. κ, 79.
 Μαχάρας χρυσείας, Il. σ, 597.
 Μαχεύμενος, Od. ρ, 471. μαχεύμενοι, Od. ω, 115.
 Μάχουσιν, Il. η, 279. π, 775. μαχέσθην, Il. ε, 575. μ, 145. μαχοίεσθαι, Il. δ, 548. φ, 429. μαχίσσασθαι, Il. ζ, 184. μαχισσαίμεν, Il. ν, 118. μαχέσθαι, Il. ζ, 329. μαχέσασθαι, Il. ω, 459. μαχίσσομαι, Il. γ, 290. μαχέσονται, Il. β, 566. μαχισσόμενοι, Il. σ, 157. μαχέσκειται, Il. η, 140.
 Μάχη δριμύτη, Il. ο, 696. φησίμβροτος, Il. ν, 359. μάχης ἀλγεινῆς, Il. σ, 248. δακρυόσσης, Il. ν, 765. καυσιερῆς, Il. δ, 542. πολυδακρυῆς, Il. ρ, 192. μάχη πυδανίερη, Il. ζ, 124.
 Μαχητής, Il. ε, 801. etc.
 Μαχητὸν ἐκκαδόν, invincibile, Od. μ, 119.
 Μαχλασύνην ἀλγεινὴν, Il. ω, 50.
 Μᾶψ, Il. β, 120. 214. etc.
 Μαψιδίως, Il. ε, 574. etc.
 Μαψιλόγοις, H. in Merc. 545.
 Μίγ' ἀμείνονα, Il. β, 259. ἄριστος, Il. β, 768. ἔξοχος, Il. β, 480. μέγα φέρεται, Od. λ, 477.
 Μιγάθυμος, Il. δ, 467. ν, 598. etc.
 Μεγάλει, Il. δ, 54. η, 408. etc. μέγχε, Il. ψ, 875. μεγῆρες, Od. γ, 55. μεγῆρας, Il. ν, 565. ο, 473.
 Μιγακῆτις, Il. φ, 22. μεγακῆτι, Il. θ, 222. μεγακῆται, Od. γ, 158.
 Μεγάλην ὄπα, Il. γ, 221. etc.
 Μεγαλήτορος, Il. β, 547. 641. etc. μεγαλήτορι, Il. ε, 674. etc. μεγαλήτορα, Il. ι, 255. 625. etc. μεγαλήτορες, Il. θ, 523. ν, 656. μεγαλήτορας, Il. ν, 502.
 Μεγαλίζομαι, Od. ψ, 174. μεγαλίζω, Il. κ, 69.
 Μεγαλοσθενής, in Nept. 1.
 Μεγάλης, Il. ρ, 725. Od. π, 452.
 Μεγαλωσι, Il. σ, 26. Od. ω, 40.
 Μεγάροιο αἰθαλύνοντος, Od. χ, 259. εὐσαθείς, Il. σ, 574. εὐάδεις, H. in Merc. 65. μεγάρων ὑπῆκται, Il. β, 661. μέγαρε, Il. ι, 459. σκίοῦνται, Od. α, 365. δ, 768. μεγάρων ἐναυαίσαντων, Od. β, 400. τ, 50.
 Μεδίαν, Il. γ, 276. η, 202. μέδισσα, in Ven. tert. 4. μεδιόται, H. in Merc. 2.
 Μεδοντος ἁλὸς, mari imperantis, Od. α, 72. μέδοντες, Il. β, 79. ι, 17. etc. μέδοντας, Od. η, 156. 186. μεδοίεσθαι, Il. ι, 618. μεδῆται, Od. λ, 109. 137. μέδεται, Od. β, 558. τ, 321. μεδώμεθα, Il. δ, 418. ε, 618. μεδήσομαι, Il. ι, 646.
 Μεδίσκει, excipiebat manibus, Od. θ, 576.
 Μεδίσεις, Od. α, 175. μέδισι, Il. ε, 329. ς, 126.
 Μεδήμενος μνηστῆραι, assidens, Od. α, 118.
 Μεδήμων, Il. β, 241. μεδήμονα, Od. ζ, 25.
 Μεδημοσύνη, Il. ν, 121. μεδημοσύνησι, ib. 108.
 Μεδίεις, remittis a fortitudine, Il. ζ, 525. μεδίει καὶ ἐκ ἐδῆλει πονέεσθαι, Il. κ, 121. μεδίμεν, Il. ζ, 564. μεδίετε ἀλκῆς, Il. δ, 254. μεδῆς, Od. δ, 572. μεδήσει, Il. ν, 254. μεδίμεν, ib. 351. μεδίμεναι, Il. ι, 114. μεδίεν, Od. φ, 577. μεδίεντα, Il. ζ, 530. μεδίεντας, Il. δ, 240. 516. μεδῶμεν, Il. κ, 449.
 Μεδίω, relinquam, auxilio destituam, Il. γ, 414. μεδίην, Il. ν, 118. Od. ε, 471.
 Μεδισατο, Il. ε, 514.
 Μεδομίλειον, Il. α, 269.
 Μεδομηθείς, Il. ν, 192. Od. ε, 525.
 Μένου γλυκερόν, Od. ζ, 194. ἥδυν, Od. δ, 746. etc.
 Μεδύοντι, Od. σ, 259. μεδύσαν, Il. ρ, 590.
 Μεδῆσι, Il. α, 595. Od. ν, 301. etc. μειδῆσασα, Il. α, 596.
 Μειδιάει, in Ven. tert. 5. μειδιάων, in Bacch. s. latr. 14. μειδίωσι, Il. η, 212. ψ, 795. μειδιώσασα, Il. φ, 491.
 Μείλανι, pro μέλανι, Il. ω, 79.
 Μειλίγματα, Od. κ, 217.
 Μείλινον, Il. ε, 655. 666. μέλινα, Il. ν, 715. τ, 561.
 Μελισσίμεν, Il. η, 410. μελίσσεια, Od. γ, 96. δ, 526.
 Μείλιχος, Il. ρ, 671. μέλιχον, Il. τ, 500. μέλιχα, in Ven. tert. 2.
 Μειλιχίη, substant. Od. ο, 741.
 Μειλιχίη, adj. Od. θ, 172.
 Μείνα παρ' αὐτῶν, Od. ζ, 292. μέιναι, Il. λ, 722. μέιναν, Od. ω, 463. μένιαι, Il. γ, 52.
 Μείρο ἥμισυ, sortire, accipe, Il. ι, 612.
 Μείς, mensis, ἔβρομος εἰσῆκει, cœperat, Il. τ, 117. H. in Merc. 11.
 Μελαγχροίς, ὁ, Od. π, 175.
 Μέλαιθρον αἰθαλύνει, Il. β, 414. σπηνῆς, Il. β, ibid. μελάθρον ὑψηλοῦς, Od. λ, 277. εὐποίητος, H. in Merc. 174. μελαθρόφιν, Od. θ, 279.
 Μαίνοτο, Il. ε, 554. σ, 548.
 Μελάνδετα, epith. gladii, Il. ο, 715. vid. not.
 Μελάνι πόντος, Il. η, 64. μελανθύνει, in Cammin. 3. vid. not.
 Μελανόχροος, Od. τ, 246. μελανόχροις, Il. ν, 589.
 Μελάντερον, Il. ω, 94. ἥντι πίσσα, Il. δ, 277.
 Μελάνδρος, Il. ι, 14. π, 5. μελανύδρην, Il. π, 160. μελάνδρον, Od. ν, 158.
 Μελδόμενος κτίσσην, Il. φ, 565. vid. not.

- Μίλε οἱ, curae erat ipsi, Od. ε, 6. μελίμεν, Od. σ, 420.
- Μελιδήματα, Il. ψ, 62. Od. δ, 650. etc.
- Μελιδῶναι ὄξισαι, Od. τ, 517.
- Μελιδῶνων ἀμχανίων, H. in Merc. 446. μελιδῶνας, H. in Ap. 552.
- Μίλεος αἶνος, inanis laus, sc. sine praemio, Il. ψ, 795. μελὴν ὄρου, irritus, Od. ε, 416. μίλειον ἐσάμεναι, nihil agentem, Il. κ, 480. ἠκόντισαν, Il. π, 536. εὐχος, inanem, i. e. quae nullo labore constat. quasi ingloriam gloriam.
- Μελίσσι ταμῶν, in partes minutas, Il. ω, 409.
- Μίλισσι γναμπτοῖσι, flexibilibus, Il. λ, 668. etc.
- Μελίττσα, H. in Merc. 554.
- Μίλι χλωρόν, Il. λ, 650. Od. κ, 234.
- Μελίγρυν, Od. μ, 187.
- Μελίη χαλκοβαρεία, Il. χ, 528. μελίνης χαλκογλώχινος, Il. χ, 225. μελίνην ἐὺχαλκον, Il. υ, 522.
- Μελιηδῆς, Od. τ, 551. φ, 295. μελιηδῆος, Il. δ, 546. etc. μελιηδία, Il. ζ, 258. etc.
- Μελικρήνη, Od. κ, 519. λ, 27.
- Μελίνε ὄδῃ, e fraxino, Od. ε, 539.
- Μελισσάων ἀδιάνων, Il. β, 87. ἔθνεα, Il. β, 87.
- Μελίτωμα χορηδόν, B. 59.
- Μελίφρων, Il. β, 54. μελίφρονος, Od. ω, 488. μελίφρονα, Il. ζ, 264. etc.
- Μέλλεις ἀρήμεναι, Od. χ, 522. v. not.
- Μέλω, Od. ι, 20. μέλσαι μοι, Il. υ, 21. μελόντων σοι, curae sunt, etc. Il. σ, 465. τ, 29. etc. μίμηλι, Il. β, 25. 62. μεμήλη, Il. δ, 553. ι, 359. μεμηλῶς, Il. ε, 708. ν, 297. μεμήλει, Il. β, 614. Od. α, 151. vid. μέλε.
- Μέλποντες, Il. α, 474. μέλπονται πυκνὰ ποσσι, saltant cum cantu, in Pan. 21. μέλπειν δαι' Ἀρηί, de forti bellatore, Il. η, 240. μελπομένησιν μετὰ, inter saltantes cum cantu, Il. π, 182.
- Μέλπηθρα κυῶν, de cadaveribus, Il. ν, 235. κυσίν, Il. ε, 255. σ, 179.
- Μεμακύναι, balantes, Il. δ, 435. cf. μακάν, et μεμνη.
- Μίματος, Il. θ, 415. κ, 435. μέμαμεν, Il. ι, 637. ο, 105. μέμαθ', gestitis, Il. η, 160. μέμασαν, Il. β, 865. η, 5. etc. μεμάτω, gestiat, Il. δ, 504. υ, 355. μεμαῶς, Il. δ, 40. ε, 135. 143. etc. μεμανῖα, Il. δ, 440. etc. μεμαῶπος, Il. θ, 118. μεμαῶτι, Il. ν, 8. 317. μεμαῶτα, cupientem, Il. α, 590. ἰδὺς, recta irruentem, Il. λ, 95. 98. μ, 186. 405. etc. μεμαῶτι, Il. ι, 244. 569. μεμαῶτες, Il. β, 475. 545. etc. μεμαῶτες, Il. β, 818. μεμανῖαι, Il. ε, 779. μεμαῶσιν, Il. μ, 200. 218. μεμαῶτας, Il. ι, 561. ο, 276. Μίμβλετο, Il. φ, 516. Od. χ, 12.
- Μίμβλωκε, Od. ε, 190.
- Μεμπκῶς, vociferans, Il. κ, 362.
- Μίμνη, Il. ο, 18. υ, 188. μέμνηται, Il. φ, 442. μεμνόμεθα, Od. ζ, 168. μεμνήμη, Il. ω, 745. μεμνέτω, specularetur, inspicere diligenter, Il. ψ, 561. μέμνηντο, Il. ε, 364. μεμνήσομε', Il. χ, 590. μεμνήσομαι, Od. τ, 581. φ, 79.
- Μίμονα, Il. ε, 482. μίμονας, Il. κ, 56. ι, 247. etc. μέμονε, Il. μ, 504. π, 455. etc. μίνω, Il. λ, 517. etc. μενέει, Od. κ, 285. μενέει, H. in Apoll. 416. μενέισι, Il. ι, 45. φ, 510. μενέειν, Il. ζ, 575. μενέων, Il. θ, 561.
- Μιμορυγμένα καπνῷ, Od. ν, 455.
- Μίμυκεν σὺν — Ἰλκεα, coierunt, Il. ω, 420.
- Μιμυκῶς, mugiens, ἥυτε ταῦρος, Il. φ, 237.
- Μενεάει, Od. ε, 17. μενέαινε, Il. π, 491. μενεαίνμεν, Il. ε, 606. μενεήναμεν, Il. τ, 58.
- Μενεδήϊος, fortis, Il. μ, 247. ν, 228.
- Μένει, Il. ν, 476. Od. λ, 513. μενέτην, Il. θ, 79. τ, 310. μενέμεν, Il. ε, 486. Od. ι, 97. μενόντων, manento, Il. ψ, 160. 674. μένεσκον, Il. τ, 42.
- Μενέω, Il. λ, 517. etc. μενέει, Od. κ, 285. μενέει, H. in Apoll. 416. μενέισι, Il. ι, 45. μενέειν, Il. ζ, 575. μενέων, Il. θ, 561.
- Μενετόλεμος, Il. β, 740. δ, 595. etc.
- Μενεχάρμης, Il. ν, 596. ο, 582. μενεχάρμαι, Il. ι, 525.
- Μενέχαρμος, Il. ζ, 576.
- Μενοεικῆς, Od. υ, 391. μενοεικία, Il. ι, 90. 227. etc.
- Μενοινᾷς, Il. ζ, 221. 264. etc. μενοινᾷ, Od. β, 54. 92. μενοίνα, Il. ν, 214. μενοινῶν, Il. ο, 295.
- Μενοίεον, Il. μ, 59. μενοίνησεν, Od. β, 56. μενοινήσει, Il. ο, 82. μενοινήση, Od. β, 248. μενοινήσας, Il. κ, 101.
- Μενοινῶν, Il. ν, 79.
- Μενοπτόλεμος, Il. ν, 695.
- Μίνος ἀσχετος, καὶ ὅκ ἐπιεικτὸν, Il. ε, 892. αἶν ἀτιμῆς, Od. ι, 269. αἶνον, Il. ε, 565. Ἄρεος, periphrasis Martis, Il. σ, 264. ἀσβετον, Il. χ, 96. ἀσχετος, Od. υ, 19. ἀτάσθαλον, Il. ν, 654. ἀπρομαν, Il. ε, 156. δερμὸν, Od. ω, 518. ἐμπιδον, Il. ι, 254. etc. ἰσθλὸν, Il. ε, 516. ἡλίοιο, sol. Od. κ, 160. ἥ, Il. ε, 456. etc. ἰερὸν Ἀλκινόω, venerabilis Alcinoos, Od. η, 167. κρατερὸν, Il. η, 38. etc. μέγα, Il. ζ, 261. etc. ἰστὸν θυμῷ, ira gravis, in Mart. 14. πατρώϊον, Il. ι, 125. πολυδαρσίς, Il. ε, 156. πυρὸς διπλὸν, acer ignis, Il. ζ, 182. ἀνέμων, venti, Od. ε

478. τ, 440. μένος; ἔλλαβε θυμὸν, de equis ferocientibus, Il. ψ, 468. μένει, Il. η, 210. Od. ζ, 262.
- Μερμαίροντα, Il. μ, 195.
- Μέμφορα, Il. θ, 455. κ, 289. etc.
- Μεμνήριζον, Il. μ, 199. μεμνήριζα, Od. κ, 50. 151. 438. etc. μεμνήριζω, Od. π, 261.
- Μέμμιθι, funiculo, ἀργυρέη, Od. κ, 24. φαεινῇ, ibid. 25.
- Μέροσις, Il. σ, 288. μερόσιον, Il. α, 250. γ, 402. μερόσιον, Il. β, 285.
- Μεσαιπόλιος, semicanus, Il. ν, 361.
- Μισηγὺν, cum genit. Il. θ, 556. etc. μισσηγὺν, cum genit. Il. ο, 316. π, 807. υ, 370. μισσηγὺς, absol. Il. ψ, 541. etc.
- Μισήεις, mediocris, Il. μ, 269.
- Μισόδμης κοίλῃς, Od. β, 424. μεσόδμαι, καλαί, Od. τ, 37. υ, 354.
- Μισόμφαλον, B. 128.
- Μίσσα, Il. θ, 72. χ, 212. μισσάτω, Il. θ, 225.
- Μίσσαυλον, Il. ω, 29. Od. κ, 455. μισσαύλοι, Il. λ, 547. etc.
- Μισσοπαγίς, Il. φ, 172.
- Μισά, Ires. 5.
- Μίσφ' ἡδῆ, Il. θ, 508.
- Μίστα, pro μέστι, adest, Od. φ, 95.
- Μιστάγγιλος, Il. ο, 144. ψ, 199.
- Μισταδαίνονται, Il. χ, 498. μιταδαίσσασθαι, Il. ψ, 207. μιταδαίσσεται ἡμῖν, convivabitur, Od. σ, 48.
- Μισταδήμιος, Od. θ, 295. μιταδήμιον κακὸν, Od. ν, 46.
- Μιστὰδρσιος, Od. δ, 194.
- Μιστὰδρομάδην, inter currendum, Il. ε, 80.
- Μισταθωρήσσειον, Il. ν, 501. μιταθωρήσσειον, Il. υ, 529.
- Μισταΐζειν, una considerare, Od. τ, 362.
- Μισταΐσων, Il. π, 598. μιταΐζας, Il. φ, 564. Od. ρ, 256. υ, 11.
- Μιστακλαύσεισθαι, Il. λ, 763.
- Μιστακλινθίντος, Il. λ, 509.
- Μισταλλῶ, percunctor, Il. α, 555. μεταλλῶς, Il. γ, 177. κ, 125. etc. μεταλλῶ, Od. ζ, 128. μεταλλῶσιν, Od. π, 287. τ, 6. μετᾶλλα, scrutare interrogando, Il. α, 550. Od. τ, 115. 190. μετᾶλλησαι, Il. ε, 516. μεταλλῆσαι, Od. γ, 69. 245. etc.
- Μιστᾶλμνος, Il. ε, 356. λ, 558. etc.
- Μισταμάζιον, Il. ε, 19.
- Μισταμίλπεται, una saltat canitque, H. in Ap. 97. vid. μίλποντες.
- Μισταμίζμεν, Od. χ, 221.
- Μισταμώλια, Il. δ, 365. Od. β, 98. etc.
- Μιστανάσσην ἀτίμητον, inquilinum, Il. ι, 644. π, 59.
- Μιστάνοιαν ἄχρησον, B. 69.
- Μισταπαλλέμενος, Il. ω, 400.
- Μισταπανόμενοι, Il. ρ, 375.
- Μισταπαντωλῆ, Il. τ, 201.
- Μισταπρεστί ἀθανάτοισι, Il. σ, 370.
- Μισταπρέπω, Il. π, 855. μιταπρέπει, Il. β, 481. etc. μετίπρεπον, Il. λ, 719. ψ, 645. μετίπρεπει, Il. ν, 175. ο, 550.
- Μισταρίθμιος, in Bacch. sec. 6.
- Μιστασπῶν, Il. ρ, 190. Od. ζ, 55. μιτασπόμνος, Il. ν, 567.
- Μιστασσαι, media ætate, Od. ι, 221.
- Μιστασσιχίει σὰν, eodem versu, Il. ψ, 558. 757.
- Μισταστρέψις, Il. ν, 205. μεταστρέψει, Il. ο, 52. μεταστρέψη, Il. κ, 107. μεταστρέψασιν, Od. β, 67. μεταστρέφθεις, Il. λ, 594. μεταστρέφθέντι, Il. ρ, 752.
- Μισταστρέπη, Il. α, 162. μεταστρέπεται, Il. ι, 626.
- Μιστατροπαλίζω, Il. υ, 190.
- Μισταφρασύμεσθαι καὶ αὐτῇς, considerabimus, Il. α, 140.
- Μιστάφρην, Il. β, 265. ε, 56. μετᾶφρηνον ἐνδὺν, Il. κ, 29. μετᾶφρην, Il. μ, 428.
- Μιστίαι, Il. η, 227.
- Μιστιβύλλουσιν ἄλλως, decreverunt, (nisi est pleonasmus in ἄλλως,) Od. ε, 286.
- Μιστίειφ' — τοῖσι, allocutus est, Od. β, 409. σ, 59.
- Μιστισάμενος, inferendo se in medios, interventu suo, Il. ν, 90. ρ, 285.
- Μιστίω, Il. φ, 47.
- Μιστικίαθον, Il. λ, 52. 715. etc. μετικίαθι, Il. π, 685. Od. α, 22.
- Μιστιεύσομαι, cum acc. adibo, Il. ζ, 280.
- Μιστίμιτρον, Od. σ, 509.
- Μιστίμμεναι, Il. σ, 91.
- Μιστινέιστο ἡίλιος βελυτόνδε, ibat, Il. π, 779. Od. ι, 58. v. V. L.
- Μιστιξέφειρον, Il. φ, 377.
- Μιστίσσυτε, Il. φ, 423. ψ, 389.
- Μιστίσινον ἄτην, deplorabam, Od. δ, 261.
- Μιστιφῶνεον, alloquebar, Od. κ, 67.
- Μιστίω, Il. χ, 588. μιστήσιν, Il. γ, 109.
- Μιστήρα, Il. θ, 26. ψ, 569.
- Μιστῆυδον, Od. μ, 153. 270.
- Μιστοχόμιος, cum acc. adiens, Il. κ, 111. μιστοχομένη, Od. τ, 24. μιστῶχτο, cum accus. petit, invasit, Il. ε, 148. ἀνὰ ἄστρ, Od. θ, 7. adiit, cum accus. ib. 47.
- Μιστοκλάζει, subsidet flexis genubus, Il. ν, 281.
- Μίστοπις διυὴ, vindicta, in Naut. 4. at v. not.
- Μιστοχλίσσει, ὀχῆας θυράων, Il. ω, 567. μιστοχλίσσειν, loco moveat, Od. ψ, 188.
- Μίστρον ἥβης, pubertas, Il. λ, 225. Od. λ, 316. ὄρεα, portum, Od. ν, 101. μίστρα πύσσαρα, Il. ψ, 268. εἰκοσι, Od. β, 555.

- etc. in quibus locis est de certa mensura, ut modio, amphora, similibus.
- Μετρήσαντες πείλαγος, cum trajecissent mare, Od. γ, 179.
- Μετώπιον, Il. λ, 95. π, 759.
- Μη, intell. φοβῆμαι, Od. ο, 12. Il. α, 27. cave ne, ibid. 25.
- Μῆδεα ἐναλίγκια Διὸς, Od. ν, 89. πυκινὰ, Il. ω, 282. 674. μῆδεα ἄφθιτα, Il. ω, 88. πεπιτυμένα, Il. η, 278. πυκνὰ, Il. γ, 202. φίλῃ, Il. ρ, 525.
- Μῆδεια (τὰ αἰδοῖν) Od. ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
- Μῆδεια, Od. ε, 175. μῆδεται, Il. φ, 415. μῆδε, Il. β, 360. μηδοίμην. Od. ε, 189. μῆδιτο Il. β, 38. η, 478. etc. μήσεαι, Od. λ, 475. μήσατο, Il. κ, 289. Od. γ, 261. etc.
- Μηκάδες, *epith. ovium*, Il. λ, 585. ψ, 31. μηκάδας, Od. ι, 124. 244.
- Μήκιστά τί μοι γίνονται, Od. ε, 299. 465.
- Μήκιστον ἄνδρα, Il. η, 155. μηκίστος, Od. λ, 308.
- Μῆκος, longitudo, Od. ι, 511. proceritas staturæ, υ, 71.
- Μήκων, papaver, Il. θ, 506.
- Μῆλα ἄργυρα, Od. κ, 85. ἄσπιτα, Piscat. 2. βαθύτριχα, H. in Ap. 412. ἔμπεδα, Od. τ, 115. ἴφια, Il. ε, 556. etc. καλλίτριχα, Od. ι, 356. 469. κλυτὰ, Od. ι, 508. τίονα, Il. μ, 519. ταναύπυδα, Od. ι, 464. ψαφάρτριχα, in Pan. 32.
- Μηλαίαι ἀγλαόκαρποι, mali, Od. η, 115. λ, 588. μηλιάς, Od. ω, 359.
- Μηλοβοτῆρας, Il. σ, 529. H. in Merc. 288.
- Μήλοπα καρπὸν, flavum, Od. η, 104.
- Μηλοσκόπον, pastorem, in Pan. 11.
- Μήνη, luna, Il. ψ, 455. μήνης, Il. τ, 374. μήνην τανυσίστηρον, in Lun. 1.
- Μηνίαι, Od. ρ, 14. μῆνί, irascere, Il. α, 422. μ, 10. μήνι, *imprecif.* Il. α, 488. σ, 257. μηνίσας, Il. ε, 178.
- Μηνιόμην, Il. π, 62. 202. 282.
- Μήνημα, Il. χ, 358. Od. λ, 75.
- Μῆνις χαλεπή, Il. ε, 178. μήνιος ὀλοῆς, Od. γ, 155. μῆνιν ἀπορρίψαντα, Il. ι, 515.
- Μήνυτρον, H. in Merc. 264. 364.
- Μῆρα, Il. α, 464. β, 427. πολλὰ, Od. γ, 179.
- Μηρία τίονα, Il. ε, 375. κίχαρισμένα, Od. τ, 397.
- Μήρινθος, Il. ψ, 869. μερίνθοιο, Il. ψ, 857. μερίνθῳ λεπτῇ, Il. ψ, 854. μερίνθον, Il. ψ, 866. sq.
- Μηρὸς, Il. ε, 505. μερῶ παχίους, Il. π, 475. etc. μερῶ θαλερῶ, Il. ο, 115. μερῶ εὐφρούς, Il. δ, 146. μερὸς καλῆς, Od. σ, 66.
- Μηρῶσαντο, convolverunt, de velis, Od. μ, 170.
- Μήτωρ ἀτάλαντος Διόφιν, Il. η, 566. Od. γ, 409. μήτωρ ὕπατον, Il. θ, 22. μήτωρ, Il. ε, 272. μήτωρες αὐτῆς, Il. δ, 528. μήτωρας, Il. ν, 95. 479.
- Μητιέτα, (nominat.) Il. α, 175. β, 197. 524. etc.
- Μῆτις λεπτὴ, parvum consilium, s. prudentia, Il. κ, 226. ψ, 590. μήτι, dat. Il. ψ, 515. 518. μήτιν ἀμύμονα, Il. κ, 19. ἀρίστην, Il. ρ, 634. ἐπίφρονα, Od. τ, 526. παντοίην, Il. ψ, 514. μήτιας, H. in Ven. 250.
- Μητιόεντι, Il. σ, 512. μητιόεντα, Od. δ, 227.
- Μητιώσαι, Il. η, 45. κ, 208. μητιώσα, Il. ο, 27. Od. ζ, 14. θ, 9. μητιώνυτες, Il. υ, 155. Od. α, 254. μητιώνωτο, Il. μ, 174.
- Μητισαίμην, Od. σ, 27. μητίσασθαι, Il. κ, 45. ψ, 512. μητίσσομαι, Il. γ, 416. ο, 549. vid. *Add.*
- Μητροπάτωρ, Il. λ, 224.
- Μήτρωσ, avunculus, Il. π, 717. μήτρωα φίλον, Il. β, 662.
- Μητρώϊον, maternum, Od. τ, 408.
- Μηχανάσθαι, Od. υ, 370. μηχανάσθαι, Od. γ, 213. π, 95.
- Μηχανιώτα, H. in Merc. 435.
- Μηχανώνοντας, Od. σ, 142. μηχανώνονται, Od. π, 154. ρ, 499. μηχανώνωτο, Od. σ, 196. μηχανώνωτο, Il. θ, 177. λ, 694. etc.
- Μῆχος εὐρέμεναι, consilium, Il. β, 342. ι, 249. etc.
- Μιαίφρονος, Il. ε, 844. ρ, 402.
- Μιαρὸς, fedatus sanguine, Il. ω, 420.
- Μιγαζόμενος φιλότῃ, Od. θ, 271.
- Μίγδα, Il. θ, 457. Od. α, 77.
- Μίγδην, H. in Merc. 491.
- Μίγη τρώεσσι, irruit in Troj. Il. ε, 145. etc. μίγησαν λάθρη, de concubitu, Od. θ, 268. μίγην ἀνδράσι, congressi sunt, Od. ι, 91. μιγίης ἐν κοίῃσι. Il. γ, 55. μιγίῃ φαιήκεισσι, attingeret insulam Phæacum Od. ι, 386. μιγίην ἄλλοις ἄλλοι, Il. γ, 501. μιγέσων, Il. β, 475. μιγήμεναι φιλότῃ, de fœmina, Il. ζ, 161. de viro, ibid. 165. μιγίντε φιλότῃ, de fœmina et mare, Od. κ, 354. μιγίσσασθαι φυλάκεισσι, recipere se ad custodes, Il. κ, 365. μίκτο, Il. λ, 554. π, 815.
- Μίγη φρίνκι, Il. δ, 141.
- Μιλτοπάρη, *epith. navium*, Il. β, 657.
- Μιμνάξιν, Il. β, 392. κ, 549.
- Μίμνεις ἔ με, fugis me, Od. λ, 209. μίμνον μιν ὅσσιν ἄρῃα, toleramus bellum, Il. ρ, 721. μίμνεσι ἄνημον καὶ ὕετον, de arboribus, Il. μ, 155. μίμνω ἔμπεδον αὐτόθι, Od. μ, 161. μίμνιν μένος καὶ χυῖος Ἄ-

- χαῶν, sustinere, Il. v, 105. sq. ἤω, expectare, Il. σ, 255. μιμνέσκειν, Il. β, 296. μένει ἔσφι κῆρ ὑμίνη, Il. v, 715. Od. β, 97. μένον ἔμιν, sustinebant, Il. ε, 94. μ, 156.
- Μιν, cum acc. subst. Il. ϕ, 249. Od. ζ, 48.
- Μινύθει, Il. ο, 493. π, 392. etc. μινύθουσι, Il. ρ, 758. μινύθῃ, Il. ο, 492. μινύθουσιν, Od. ξ, 17.
- Μινυθῶ, Il. α, 416. δ, 466. etc.
- Μινυθᾶδιος, Il. ο, 612. ρ, 502. μινυθᾶδιος αἶων, Il. δ, 478. μινυθᾶδιοι, Od. τ, 528.
- μινυθᾶδιώτερον, Il. χ, 54.
- Μινύριζε, Il. ε, 889. μινύριζον, Od. δ, 719.
- Μίσγον οἶον κρητῆρα, Il. γ, 270. μισγέμεναι ἄνδρας κακότητι, afficere malo, Od. υ, 203. μῖξαι, χεῖράς τε μένος τε, Il. ο, 510. μίσγειν ἐν φιλότῃ, de mare, Il. β, 252. μίσγεται αὐτῇ, adit eam, Od. η, 247. μίσγηται ἄνδράσι, colloquatur etc. cum viris, Od. ζ, 288. μίσγεσθαι ἔμει ἰῶσι ὑπὲρ ποταμῶν, transire, Il. ψ, 75. μίσγεσθ' ἀθανάτοισι, adire, Il. ω, 91. γυναικὶ ἐν φιλότῃ, ibid. 151. μισγομένων, pugnantium, manus consentium, Il. δ, 456. ἀνέμων δύελλα, Od. ε, 517. μίσγετο ἔκ ἐς Ἀχαιῶς, non adibat, Il. σ, 216. μισγίσκετο Εὐρυμάχῃ, de femina, Od. σ, 524. μίσγοντο λάτρῃ, Od. χ, 445. μίχθῃ μένος τῶν, manus conseruere, Il. υ, 574. μιχθῆμεναι, Il. λ, 458. μιχθεῖς ἀλλοδαπῶσι, peregrinatus, Il. γ, 48.
- Μίσσησιν, Il. ρ, 272.
- Μισθός ἄρκιος, Il. κ, 504. μισθῷ ἦτα, Il. ϕ, 445. μισθὸν αἰκία, Il. μ, 435. μισθός, δοῖς, Od. κ, 84.
- Μίσυλλας, Il. ι, 210. μίσυλλον, Il. α, 465. β, 428. etc.
- Μίτον, Il. ψ, 762. v. not.
- Μίτην, Il. δ, 187. μίτην, ibid. 216. ε, 857.
- Μνάα γυναῖκα, ambis uxorem ejus, Od. π, 451. μνάται, ibid. 77. τ, 529. μνάσθω, Od. σ, 591. ϕ, 161. μνάσθαι, Od. α, 59. μνάσθαι, Od. ξ, 91. μνάσκετο, Od. υ, 290. μνώμεθ', ambiebamus, Od. ω, 124. μῶνται σε, ambiunt, Od. ζ, 34. 284. μῶμιναι, ambientes, Od. λ, 116. ν, 578. μνωμίνω, recordantes, Od. ο, 599. μῶοντ' φέβοιο, fugebant, Il. λ, 71. π, 771. μῶοντο τὴν, ambiebant, de procis, Od. λ, 287.
- Μνηεσσὴν, Il. ρ, 181.
- Μνήσαι σε καὶ θεὸς αὐτός, Od. μ, 38. μνήσασά μιν, admonens eum, Il. α, 407. μνήσαι νόσας, para reditum, Il. κ, 509. μνήσκισθαι, Il. β, 724. at hæc editio μνήσκισθαι, μνήσκειν, celebrabo, H. in Apoll. 1. in Bacch. s. latr. 2. etc. μνησόμεθ' περὶ πομπῆς, curabimus, etc. Od. η, 192.
- μνησόμεθα βράμης, edamus, Od. κ, 177.
- μνήσονται πατρίδας, volent redire in patriam, vel desiderabunt patriam, Il. δ, 172. μνήσατο σίτη, cibum cepit, Il. α, 615.
- μνησάσκειτο, Il. λ, 565. μνήσασθε φυλακῆς, custodias agite, Il. η, 571. σ, 299.
- μνήσαιοτο ἀλκῆς, expromat robur, Od. δ, 527. μνησαίετο κοῖτη, Od. η, 158. μνησαίεθ' (το) suggerant, Il. β, 492. μνησώμεθα χάρις, Il. ο, 477. δόρυ, Il. ω, 601.
- Μνηστῆριν, Od. σ, 276. μνηστῆσαντες, Od. δ, 684.
- Μνηστῆς, Il. ζ, 246. μνηστῆ, Il. ι, 552. μνηστῆ, Il. ι, 599. Od. α, 56.
- Μνηστῆρες ἀγαυοί, Od. β, 87. ἀγνοοῖς, Od. α, 144. ἀντίθεις, Od. ξ, 18. ὑπερηγοῖοντες, Od. β, 266 ὑπερφιάλοι, Od. ψ, 556. μνηστῆρσιν ἀναιδέσι, Od. α, 254. etc. μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι, Od. ο, 514. π, 271.
- Μνηστῆς δόρυ, Od. ν, 280.
- Μνηστῆς ἀργαλῆς, procationis, Od. β, 199.
- μνηστῆ, Od. π, 294. τ, 15.
- Μογῆων, Il. λ, 635. μόγησα, Od. η, 214. ξ, 198. etc.
- Μογοδόκος εἰλήθυνα, Il. π, 187. τ, 105. μογοδόκοι, Il. λ, 270.
- Μόγῃ ἴδρασά, Il. δ, 27.
- Μόδῃ, Il. η, 117. μόδον, Il. η, 241.
- Μοῖρα ὀλοή, Il. π, 849. δυσώνυμος, Il. μ, 116. κραταιή, Il. ι, 85. ἴση, Il. ι, 518. χαλκιστή, Od. λ, 291. μοῖρα, Il. ο, 195. etc. μοῖραν βιότοιο, Il. δ, 170. ὀλίγη, Il. π, 86. μοῖρα, Parca, Il. α, 49. μοιρῶν δύο νυκτὸς, Il. κ, 255. μοῖρας, Od. ρ, 470.
- Μοιρηγένης, felicibus natalibus gaudens, Il. γ, 182.
- Μοιχάρητρα ὀφέλλει, multam adulterii, Od. ρ, 552.
- Μόλῃ, Il. ω, 781. μολών, Il. λ, 173. μολῶσα, Il. ζ, 286. μολῶσαι, Il. ο, 720.
- Μόλιβος, Il. λ, 257.
- Μολοβρός, Od. σ, 26. μολοβρόν, Od. ρ, 219.
- Μολυβδαίνῃ, Il. α, 80.
- Μορωθεῖς, Il. λ, 470.
- Μόρμον, fatale, Il. υ, 502.
- Μορμύραν, Il. σ, 403. ϕ, 525. μορμύροντα, Il. ι, 599.
- Μορμόντα ἔργατα, Il. ξ, 183. Od. σ, 297. v. not.
- Μόρος αἰνός, Il. σ, 465. μέρων κακόν, Il. ζ, 357.
- Μόρσιμος ἔσται εἰμὶ, non obnoxius huic fato, Il. χ, 13. cui aliquid fato destinatum est, ἐν βονῇ παριέμ, Od. π, 592. ϕ, 162. μόρσιμον ἔκ ἦεν αὐτῷ, Il. ε, 674. σοί εἰσιν, Il. τ, 417. μόρσιμον ἤμαρ, Il. ο, 615. etc.
- Μορφή ἵππων, Od. λ, 66.
- Μορφόν, Il. ω, 516.

- Μονάξ, Od. 9, 371. λ, 416.
 Μένωσι γενεὴν ἡμετέραν, Od. π, 117. μαν-
 θίνων, Od. ο, 385.
 Μῆσα λιγυῖα, Od. ω, 62. μῆσαι ἐλικώπιδες,
 in Diosc. 1. ἱσθρες αἰδῆς, in Lun. 1. ἡδυ-
 πτεῖς, ibid.
 Μοχθήσειν, Il. κ, 106.
 Μοχθίζοντα, Il. β, 723.
 Μοχλὸς ἐλάϊνος, Od. ι, 578. χλωρὸς, ib. 579.
 μοχλὸν ἐξύν, Od. ι, 382. πυρηνέας, Od. ι,
 587.
 Μοδαλέας, humidus, Il. λ, 544.
 Μυελόντα, Od. ι, 293.
 Μυελός, Il. υ, 482. μυελόν, Il. χ, 501.
 Μύθειαι, Od. β, 202. μυθεῖαι, idem, Od. 9,
 180. μυθεῖτ', imperf. εἰς ἀγαθὰ, Il. ψ,
 305. μυθείσθην μῦθον, loquebantur, Od.
 γ, 140.
 Μυθείων, Od. δ, 152. μυθείσκοντο, Il. σ,
 289.
 Μῦθος ἀπήμων, Il. μ, 80. ἄπτερος, Od. ρ,
 57. τ, 29. ἐπῆτμος, Od. ψ, 62. ὕγις,
 Il. 9, 524. μῦθον κακῶ, Il. ε, 650. συ-
 γρηῖ, Od. μ, 278. μῦθον ἠπειλήσεν, Il.
 α, 588. Ἀθηναῖον πρὸς μῦθον ἔειπεν, Il.
 β, 156. λάξετο μῦθον, Il. δ, 357. εἰσθα
 καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνοια, Il. η, 558.
 ἀποιπεῖν, sententiam dicere, Il. ι, 309.
 μῦθον ἀποισιν, Il. κ, 557. ἐφέλλειν, mul-
 ta loqui, Il. π, 651. μυθείσθην, Od. γ,
 140. ἐκ ἐπιεισῶν, non celabo rem, Od.
 δ, 744. μῦθον τελέωμεν, perficiamus con-
 silium, Od. δ, 777. ἐπισπῆσω, rem nar-
 rabo, Od. ε, 98. μῦθον σὸν ποτιδίγμεναι,
 jussum tuum, Od. κ, 161. κατέλεξας,
 factum, fabulam, Od. λ, 567. πῖφανσκε-
 μιν, ibid. 441. ἐμὸν τελέωσις, rogata, Od.
 ο, 196. ἔχει σιγῇ, rem tace, Od. τ, 502.
 ἐπιστρέψαι, rem permittere, Od. χ, 289.
 ἀλόχων ἐπὶ μῦθον ἔτελλειν, Od. ψ, 549.
 Μῦθον ἄλιον, Il. ε, 715. ἀπηνία, Il. ο, 202.
 ἐαδόντα, Il. ι, 173. ἥπιον, Od. υ, 326. 9υ-
 μαλγία, Od. 9, 272. κερδαλίον, Od. ζ,
 148. κρατιερόν, Il. α, 25. 326. ὀνειδίειν, Il.
 φ, 393. πειρασμένον, sententiam dictam,
 Il. ξ, 127. πειπνυμένον, Od. α, 361.
 Μῦθοι ἄκριτοι, Il. β, 796. μῦθον κλοπίων,
 Od. ν, 295. μῦθοις ἀγανοῖσι, Od. ο, 53.
 μῦθοισι μελιχίοισι, Il. ζ, 345. πυκνῶσιν,
 Od. γ, 23. κερδαλίον, H. in Merc. 162.
 χαλσιπόισιν, Od. β, 83. ρ, 395. μῦθον
 ὑπερφιάλεις, Od. δ, 774.
 Μυθολογίῳ, Od. μ, 450. μυθολογέειν, ibid.
 453.
 Μυῖαν ἀνιδάων, Il. β, 469. ἱ9να, ibid.
 Μύκι σάκος, crepuit, ab ictu, Il. υ, 260.
 μύκον πύλαι, Il. ε, 749.
 Μυκώμιναι, de vitulis, Od. κ, 415.
 Μυκηθμῶ, Od. ρ, 265. μυκηθμῶ, Il. σ,
 575.
 Μύλης, Od. η, 104. μύλην, Od. υ, 111. μύ-
 λαι, ibid. 106.
 Μυλάκεισσι, saxis grandibus (molaribus)
 Il. μ, 161.
 Μυληφάτω ἀλφίτω, Od. β, 555.
 Μυλοειδέϊ, Il. η, 270.
 Μύνησι, prætectibus, Od. φ, 111. vid. not
 Μουστόνον, B. 158.
 Μυρίκη, Il. κ, 467. μυρίκαι, Il. φ, 550.
 Μυρίκιν, Il. ζ, 39.
 Μυρίον, adverb. Il. φ, 520.
 Μύρανται, Il. τ, 215. μύρανθ', ibid. 6. μν-
 ραμένῳ, Il. ζ, 375. ψ, 106. μυρομένῳ, Il.
 ρ, 441. μυρόμενοι, Il. σ, 234.
 Μυρανοειδῆς, H. in Merc. 81.
 Μύρσινος ἰσχατώσας, Il. β, 616.
 Μύσαν ὅσοι, Il. ω, 657.
 Μυχμῶ, Od. ω, 415.
 Μυχμοῖτατος, Od. φ, 146.
 Μυχῶ, Il. ζ, 152. ι, 659. etc. μυχόν, Od.
 η, 87. μυχόνδε, Od. χ, 270. μυχῆς, Il.
 φ, 23.
 Μῶν, (sura) πάχιστος, Il. π, 515. μυώνων
 ἀπὸ, a musculis, ibid. 324.
 Μῶ, pro ἱμῶ, Il. λ, 607. Od. δ, 71. in
 Bacch. s. latr. 55.
 Μῶλος ξείνης καὶ Ἴφης, pugna, Od. σ, 232. ἄ-
 γριος, acerrimum certamen, Il. ρ, 597.
 μῶλον ἄγρος φυγεῖν, effugere prælium, i.
 e. saluum e praelio redire, Il. β, 401.
 Μῶλυ, Od. κ, 505.
 Μωμήν, Od. ζ, 274.
 Μωμήσονται, Il. γ, 412.
 Μῶμον, Od. β, 86.
 Μώνυχες, epith. equorum, Il. ι, 127. etc.

N

- ΝΑ΄ΕΙ ἐν—κρήν, Od. 9, 292. νάσιν φρεῖ-
 ατα, Il. φ, 197. νῶον ἄγρια ἐρῶ, ple-
 na erant, Od. ι, 222.
 Ναιετάω, Od. ι, 21. ναιετάσσι, Il. δ, 45. ρ,
 172. etc. ναιετάων, Od. ζ, 245. ναιετάσθῃ,
 Il. γ, 387. ναιετάωσιν εὐ πόλιν, Il. ζ, 415.
 ναιεταώσας πόλεις, Il. β, 648. ναιεταάσκει,
 Il. λ, 672. ναιεταάσκειν, Il. β, 539. 841.
 Ναῖα, Od. α, 303. ναίεμεν, Il. ο, 190. Od.
 λ, 264. ναίεμεναι, Od. ο, 240. ναίσκε, Il.
 ι, 708. π, 719. ναίσκεν, Il. β, 758.
 Νάπαι, Il. 9, 554. π, 300.
 Νάρκησε χεῖρῃ, Il. 9, 528.
 Νάσσα πόλιν, candidi, Od. δ, 174. νάσθη
 Ἀργεῖ, habitavit, Il. ξ, 119.
 Ναυηγόν, B. 93.
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, Od. κ, 141. ναύλοχοι
 λιμένες, Od. δ, 846.
 Ναύμαχον ξυστόν, Il. ο, 677. ναύμαχα ξυστῶ,
 ibid. 389.

- Ναυτίκλυτοι, Od. η, 59. 3, 191. etc.
 Ναύται σποντοπόροι, in Naut. 1. ναυτάων, Od. 9, 162.
 Ναυτίες, Od. 9, 112. ναυτίων, Od. ι, 158.
 Ναυτίλλεται, Od. δ, 672. ναυτίλλισθαι, Od. ζ, 246.
 Ναῦφι, Il. 9, 474. etc. ναῦφιν, Il. β, 794. etc.
 Νεαροὶ παῖδες, Il. β, 289.
 Νεάστη, *epith. urbis, ultima, de situ*, Il. λ, 711. νίαται Πύλου, idem Il. ι, 153. 295. cf. νίατος.
 Νεβρὸς γαλαθνής, Od. δ, 536. ρ, 127. νη-γενέας, ibid.
 Νέομαι, Il. σ, 101. ψ, 150. νέηαι, Il. α, 32. νέσθαι, Il. γ, 159. ψ, 662. νέσθων, pro νέσθωναν, Il. γ, 74. νέηται, Od. α, 87. 205. νέσθαι ἐκ βαλῆς, abire, Il. β, 84. οἰκόνδε, ib. 290. etc. ποταμὸς ἔτρεψε νέσθαι καρρόον, Il. μ, 32. πολέμας ἔκπεμπε νέσθαι, Il. φ, 598. νέσθαι κατὰ — κενὸν αἰσχρὸν, redire, Il. β, 298. νέομην, abii, Od. δ, 585. ρ, 148. νέοντο, Il. ε, 907. ζ, 189. cf. *infra* νεοίν.
 Νηγενέας, Od. δ, 536. ρ, 127.
 Νήκεισσι πελίκεσσι, Il. ν, 391. σ, 484.
 Νήκλυδες, Il. κ, 454. 558.
 Νήνιδι, Od. η, 20. νήκωιν ζωῆσι ἑικυῖται, Il. σ, 418.
 Νηνίη ἀνδρὶ, Od. κ, 278. in Bacch. s. latron. 5. νηνίαι, Od. ξ, 524.
 Νήφατον, H. in Merc. 442.
 Νήται, redibis, Od. λ, 115. μ, 141. vid. not. νήται, abiit, ibid. 188. redibit, Od. ξ, 152. νέσθαι, Od. α, 88. νειρόμενον, Od. δ, 701. ε, 19.
 Νηαίρη, Il. ε, 559. 616. νηαίρην, Il. π, 465.
 Νείατος, Il. ζ, 295. νείατον, Il. β, 824. etc. νείατα πείρατα, Il. 9, 478. conf. νείατη.
 Νήκος ὁμοῖον, Il. δ, 444. ὁμόν, Il. ν, 535. μέγα, Il. ο, 400. νήκος, Il. χ, 116. νήκει, ἄρις, rixosissime, Il. ψ, 483. νηκία ἄκριτα, Il. ξ, 205. 504.
 Νεικίω, Il. δ, 359. νεικεῖ, Il. α, 521. νεικίει, Od. τ, 108. νεικίην, Od. ρ, 189. νεικίησι, Il. α, 579. νεικίειν, Il. β, 277. ο, 210. νεικίην ἀλλήλοισιν ἐναντίον, Il. υ, 252. νεικίω, Il. β, 245. ψ, 458. νεικεῖν, Il. μ, 268. νεικεῖον, Od. χ, 26. νεικίεισκε, Il. β, 221. δ, 241. νεικίσκομεν, Od. λ, 511. νεικίσκον, Il. σ, 86. νήκισος, Il. κ, 158. φ, 470. etc. νήκισσι, Il. ω, 29. Od. ρ, 574. etc. νεικίω, Il. κ, 115. νεικεῖσι ἀλλήλῃσι, pro νεικίει, Il. υ, 254.
 Νέμι, Od. υ, 253. etc. νήμεαν, Il. γ, 274. νῆμον, Od. η, 179. ν, 50.
 Νεόθην, Il. κ, 10. νεόθι, Il. φ, 517.
 Νεοῖο βαθείης, Il. κ, 555. νεὶόν μαλακῆν, Il. σ, 541.
 Νεκάδεσσιν αἰήσιν, strage, Il. ε, 886.
 Νεκρὸς κατατιθέμενός, Il. σ, 540.
 Νέκταρ γλυκὺ, Il. α, 598. ἱερὸν, Il. σ, 38.
 Νεκταρίε ἱανῷ, Il. γ, 385. νεκταρέω χιτῶνι, Il. σ, 25.
 Νέκυς ἥσυχυμμένος, Il. σ, 180. νέκυι κατατιθέμενός, Il. π, 526. νέκυν γυμνόν, Il. ρ, 692. ἱλαινόν, Il. ψ, 110. νεκύν πυρῇ, Il. α, 52. νέκυσιν παταμένοισι, Od. χ, 401. νεκύεσσι καταφθιμένοισιν, Od. λ, 490.
 Νέμι δ' ὅλον ζεύς, Od. ζ, 188. νέμει κύπελλα, Od. κ, 357. μείρας, Od. ο, 140. νέμων, pascens, Od. ι, 235. νήμεαι, pasceris, Od. ι, 440. νήμεται τρέμνη, colit, Od. λ, 184. νηόμεσθα, habitamus, Il. μ, 513. Od. β, 167. νέμονται, pascuntur, Il. ο, 651. habitant, Il. υ, 8. νήμεαι, colas, de agro, Il. υ, 185. πασθώλια πάντα, teneas, Od. υ, 556. νέμοιτο πυρὶ, Il. β, 780. τέμνος, Il. ζ, 195.
 Νεμίθοντο, Il. λ, 654.
 Νέμι σκίερόν, Il. λ, 480.
 Νεμισῶ, Il. δ, 415. Od. ζ, 286. νέμισα, Il. κ, 145. σ, 22. νεμισάτον, Il. ψ, 494. νέμισησι, Il. δ, 507. 9, 198. νέμισσαν, Od. ρ, 481. νεμισήσῃ, Il. ν, 295. νεμισήσετε, Il. ο, 115. νεμισήσεται, Il. κ, 115. νεμισήσεται, ibid. 129. ρ, 95. etc.
 Νεμισητόν, Il. λ, 648. νεμισητόν, Il. γ, 410. ι, 519. etc.
 Νεμισίζομαι, Il. 9, 407. νεμισίζῃ, Il. ε, 757. 872. νεμισίζεσθαι, Il. 9, 421. νεμισίζεσθαι, Il. ρ, 254. νεμισίζετο, Od. α, 265.
 Νέμισσι, Il. ζ, 551. etc. νήμισσι, Il. ζ, 555. νήμισιν, Il. γ, 156. ξ, 80. etc.
 Νεμισσα, Od. φ, 147. ψ, 215. νεμισσῶμαι, Il. ν, 119. etc. νεμισσάται, Od. δ, 158. ξ, 284. νεμισσῆσται, Od. α, 228. νεμισσῆσθαι, Od. α, 119. νεμισσῆσθε, Il. π, 544. νεμισσηδῶμεν, Il. ω, 55.
 Νήπιτα, Il. ω, 419.
 Νεοαρδὲ ἄλων, Il. φ, 546.
 Νεογιλῆς σκύλακος, recens nati, Od. μ, 86.
 Νεογνός, recens natus, H. in Merc. 406.
 Νεόδαρτον, Od. χ, 365. νεόδαρτα, Od. δ, 457.
 Νεοδμῆς πῶλος, H. in Apoll. 251.
 Νεοδηλός, H. in Merc. 82. νεοδηλίῃ, in Matr. omn. 15. νεοδηλία ποιήν, Il. ζ, 547.
 Νεοὶ ἄνδρες, Od. ρ, 294. νέων ὑπερηγορούντων, Od. β, 524.
 Νεοίμην, Il. ξ, 555. νεοίμεθα, Od. γ, 170. νεοίατο πρὸς δῶμα, Il. σ, 577.
 Νεόλλυτος, H. in Merc. 241.
 Νέον, advverb. paullo ante, Il. α, 591. β, 88. Od. π, 199. etc. φάνης νέον ἢε πάριον, nunc, Od. π, 181.
 Νεοπειθία, Od. λ, 39.
 Νεόπηκτος τυρός, B. 58.
 Νεόπλυτα, Od. ζ, 64.
 Νεοπρίψ, Od. 9, 404.

Νεοσμήκτων, II. ν, 542.
 Νεοσσοῖσι ἀπτάσσι, II. ι, 525.
 Νεόστροφον, recentem, de nervo arcus, II. ο, 469.
 Νεοτεύκτε, II. φ, 592.
 Νεοτευχίεις, II. ε, 194.
 Νεότητος, II. ξ, 86. ψ, 445.
 Νεοτάτῃ χειρὸς, recens vulneratæ, II. ν, 539. νεότατον, II. σ, 536.
 Νεόπαδες, Od. δ, 404.
 Νέοδε, II. η, 212. etc. νέσπεραι, II. ο, 225.
 Νεύμαι, redibo, pro νέομαι, II. σ, 136. Ires. 10.
 Νεύονεν, nutarent, Od. σ, 256. νεύον, annuebam, ἀνὰ — ὀρούσι, Od. ι, 468. νεύοντα, nutantem, II. ξ, 470. νεύοντων, nutantium, II. ν, 153. π, 217. νεύσω τεῖ κεφαλῇ, Od. π, 283. νύσσι οἱ, annuit, cum inf. II. θ, 246. νύσσι ἐπ' — ὀρούσι, innuit, Od. π, 164. II. ι, 616. ρ, 209. annuit, II. α, 528. νύσ', cum dat. innuit ipsi, II. ι, 225.
 Νευῆφι, II. ο, 313. νευῆφιν, II. θ, 500. 509. νευῆν ἐνστροφία, II. ο, 465. νιόστροφον, II. ο, 469.
 Νεῦρον, II. δ, 151. νεῦρα βόεια, ibid. 122.
 Νεφέλη κυανή, II. υ, 417. μέλαινα, II. ρ, 591. νεφέλη πορφυρέη, II. ρ, 551. νεφέλη πυκνή, II. π, 298. νεφιλᾶν, II. β, 146.
 Νεφεληγερέτα, II. α, 511. νεφεληγερέτα, II. ε, 631. 736. etc.
 Νέφος ἀχλύος, II. ο, 668. θύονεν, II. θ, 153. θισπίσιον, II. ο, 668. κυάνειον, II. π, 66. μέλαν, Od. δ, 180. μελάντερον, ἥτε πύσσα, II. δ, 275. πολέμοιο, II. ρ, 243. πυκνόν, II. ε, 751. χρύσειον, II. σ, 205. νίφει, II. λ, 28. νεφίαν ἐρεβενῶν, II. χ, 509. νεφίεσι, II. ρ, 594. etc. νέφια σκιδέντα, II. ε, 525.
 Νέως μελαίνης, II. ο, 423. νέες γλαφυραί, II. β, 516. μιλοπαῖροι, Od. ι, 125. ἀκίαι, Od. η, 36. νεῶν θοάων, II. ρ, 403. ἐρδοκραυράων, II. σ, 3. τ, 344. νέεσι πρόμνησι, II. ν, 533. ὠκυπόροι, Od. ξ, 230. ποσειπόροι, II. γ, 46. νέας ἀμφιελίσσας, II. ρ, 612. κυανοπαρεῖας, Od. γ, 299. φαικοπαρεῖας, Od. λ, 123.
 Νεώτατος γενήφει, II. ξ, 112.
 Νηγατίη κρηδύμην, pono, II. ξ, 185. ηγατέον χιτώνῃ, II. β, 45.
 Νήγετος, Od. ν, 80. νήγετον, ib. 74.
 Νηδύι, II. υ, 486. νηδύν μεγάλῃ, Od. ι, 296.
 Νηδυῖσι, II. ρ, 524.
 Νηδυμος ὕπνος, II. β, 2. etc.
 Νήσι περὶ, II. ψ, 169. νήσιν, ibid. 139. 163. ω, 276.
 Νήσσαν ξύλα, Od. τ, 64. νήσσαι πῦρ, Od. ο, 321. νήσας νῆας εἶ, onerans bonis rebus,

II. ι, 558. νησάσθαι νῆα ἄλλης χρεσθῆ, II. ι, 137. νησάσθαι, ibid. 279.
 Νήϊον, II. γ, 62. ν, 391. etc. νηῶ ὕλῃεντι, Od. α, 186. νήϊα, Od. ι, 498.
 Νήϊς αἰθλῶν, Od. θ, 179. H. in Merc. 484. νήϊδα, rudem, stultum, II. η, 195.
 Νηκερδῆς, Od. ξ, 509. νηκερδῆα, II. ρ, 469.
 Νηκέσσει, non paruit, II. υ, 15.
 Νηλῆς, sævus, II. ι, 628. νηλῆς ἦτορ, II. ι, 495. λ, 484. etc. νηλῆεις, H. in Ven. 246.
 Νηλητεῖς, Od. π, 517. τ, 498. χ, 418. al. νηλιτ. v. not.
 Νήματος ἀσκητοῖο, Od. δ, 134. νήματα μετὰ μῶλια, Od. β, 98. τ, 143. ω, 152.
 Νημερτής, II. σ, 46. Od. δ, 549. etc. νημερτῆς, II. α, 514. etc. νημερτέα, II. ζ, 376. Od. α, 86. etc.
 Νημερτίως, Od. ι, 98. τ, 269.
 Νήνιμος, II. θ, 552. νηνίμη, Od. ι, 392. μ, 169.
 Νηνίμης, II. ε, 523.
 Νήξεις, B. 148. νήξι, ib. 67. νήξομ', Od. ι, 364.
 Νηὺς τοίησι θεῶν, Od. ξ, 10.
 Νηπιίδης, Od. δ, 221.
 Νηπιᾶς, pueriles nugas, ὀχίειν, Od. α, 297.
 Νηπιαχύνον, pueriliter agere, in bonam partem, II. χ, 502.
 Νηπίαχον, II. ζ, 408. νηπίαχοι, stulti, II. π, 262. νηπίαχοις, II. β, 338.
 Νηπιή ἀλεγεινῇ, II. ι, 487. νηπιήση, II. υ, 411. ο, 563. Od. ω, 468.
 Νηπίη, II. λ, 560. π, 8. χ, 445. H. in Ven. 224.
 Νήποιον, inultum, Od. α, 160. νήποιον, Od. α, 380. β, 145.
 Νηπύτι, II. φ, 474. νηπύτιον, II. υ, 200. 431. νηπύτιον, II. ν, 292. νηπυτίαι, II. υ, 211.
 Νήσαντο λίνῃ, nevere, de Parcīs, Od. η, 198.
 Νῆσος διεδρέσσαι, Od. α, 51. εὐβροτος, Od. ο, 402. εὐμηλος, ibid. λάχεια, Od. ι, 116. οἶνοπληθῆς, Od. ο, 402. πετρέσσαι, Od. δ, 844. πολύπυρος, Od. ο, 402. ὕλησσαι, Od. ι, 118. νῆσῃ κραναῇ, H. in Apoll. 26. πλωτῇ, Od. κ, 3. νῆσον ἀμύμοι, Od. μ, 261. ἐρήμην, Od. γ, 270. ἔκκτιμινην, Od. ι, 130. ὕλῃεσαν, Od. κ, 308. ὠγυγίην, Od. μ, 448. νῆσων ἰσράων, II. β, 626. τηλιαπαίων, II. χ, 45. νῆσος ἀμφιρῦτας, H. in Apoll. 251. ἀμφιρῦτας, ibid. 291.
 Νητὸς χρεσθῆς, acervatus, i. e. copiosus, Od. β, 353.
 Νηὺς γλαφυρῇ, Od. δ, 356. εἰσεργῆς, II. ω,

596. ἡμιδαής, Il. π, 294. Ἰδοί, Od. ω, 298. κίλιν, Od. ο, 456. πανημεροῖν ὅσον ἦνυσεν, Od. δ, 356. ποντοπόρος, Od. μ, 69. ὠκυάλος, Od. μ, 182. ο, 472. νηὸς δολιχρήρεταιοι, Od. τ, 359. ψ, 176. εἰσκοδρόιοι, Od. ι, 322. εὐρέϊς, Od. ι, 322. φορτίδος, Od. ι, 322. νῆϊ μεγακλήτει, Il. λ, 599. πολυζύγῳ, Il. β, 293. πῇ εὐεργία, Od. ψ, 254. νῆα γλαφυρὴν, Od. μ, 82. ἐρεχθόμενῃν ἀνέμοισι, Il. ψ, 317. κίλιν, Od. γ, 344. περικαλλία, Od. ν, 149.
- Νῆες ἐπὶ ἑσπεςται, Od. δ, 559. ἐζυγοί, Od. ρ, 288. εὐπρεμενοί, Il. δ, 247. νῶν ἀγνυμένων, Od. κ, 123. ἀρχῆς, Il. β, 493. ἔξματα, Il. β, 154. ἐχματα, Il. ζ, 410. ὑψιμελαινάων, Il. ο, 387. νῆσισι κορωνίσιοι, Il. β, 771. πολυκλήσιοι, Il. β, 175. ποντοπόροισι, Il. β, 771. νηυσὶν εἴσεως, Od. δ, 578. νηυσὶ δολιχρήρεταιοισιν, Od. δ, 499. κεινήσιν, Il. δ, 181. κελιάσσει, Od. ι, 149. νῆας εἴσας, Il. α, 506. εὐκλείας, Il. κ, 281. ὑψοίεμας, Il. β, 613.
- Νῆχις, Od. ε, 599. παρῆξ, ibid. 439. νῆχον, Od. η, 280. νηχόμεναι, Od. ε, 375. νηχόμενος, Od. η, 276. etc.
- Νίξ, Od. τ, 592. νίξ, Il. λ, 829. 845. νίζον, Od. α, 112. νίξιν, Od. τ, 574. νίζοντες ἀπὸ — Il. η, 425. νίξετο, Od. ζ, 224.
- Νίκαι πόδεσσιν, Od. ν, 261. νίκων, Il. ο, 284. Νίκης εὐπολήμοιοι, in Mart. 4. νίκην ἑτεραλκεία, Il. η, 26. 9, 171.
- Νίσσομαι ἐξ Ἀἰδοῦ, redibo, Il. ψ, 76. νισσόμεθα, redimus, Od. κ, 42. νίσσαντο, Il. μ, 119. σ, 566. νισσόμενον, Il. ν, 186. 577.
- Νιφᾶς, Il. ο, 170. νιφάδες, Il. μ, 156. 278. παρφαίαι, Il. τ, 357. νιφάδεσσιν χυμίζουσιν, Il. γ, 222.
- Νιφέμεν, Il. μ, 280.
- Νιφετὸς, Od. δ, 566. νιφετὸν, Il. κ, 7.
- Νιφόντος ἐλύμπεθ, Il. σ, 615. νιφόντι ὄρει, Il. ν, 754. υ, 385. νιφόντα ὄρεα, Il. ζ, 227. Od. τ, 358.
- Νίψω σε πόδας, Od. τ, 376. νίψει, ibid. 356. νίψ, Il. π, 229. νίψεν, Il. κ, 575. Od. τ, 505. νίψον, ibid. 358. νίψασθαι, Od. α, 158. δ, 54. etc. νιψόμενος, Il. ω, 305. Od. β, 261. etc.
- Νόει, Il. ι, 105. χ, 235. etc. νοίεις, Od. φ, 257. μή μοι ταῦτα νοίει, ne tibi in mentem veniat, Il. ι, 596. intelligebat, Od. ζ, 67. νοέσση, Il. α, 577. εἰ νοέσαιο, non venerit ei in mentem, Il. κ, 501.
- Νόημα γναμπτόν, animus mitis, Il. ω, 40. ὠκύ, H. in Merc. 43. νοήματος ἰσθλᾶ, Od. η, 292. νοήμασι κερδαλίσιον, Od. 9, 548. νοήματα, versutias, Od. β, 121.
- νοήματα πάντα ἀνδρεσσι ζεὺς εἰ τελευτᾷ, Il. σ, 328.
- Νοήμονες, Od. β, 285. γ, 135. ν, 209.
- Νόσθην κέρην περιάμοιοι, Il. ν, 175.
- Νομεύς, Il. ο, 635. Od. δ, 415. νομῆς ἀνδρες, Il. ρ, 65. κακοί, Od. ρ, 246. χρύσειοι, Il. σ, 576.
- Νομεύαν, Od. ι, 336. κ, 85. νομεύσομεν, H. in Merc. 489.
- Νομήν ἀμφίβιον, B. 59.
- Νόμιον θεόν, in Pan. 5.
- Νομός, Il. υ, 249. νομόνδε, Il. σ, 575. νομῶν ἀνδεμόσυνον, in Ven. 170. νομᾶς, H. in Merc. 489. in Ven. 78.
- Νοστήσω, Il. ε, 212. νοστήσεις, Od. ν, 340. νοστήσει, Od. ζ, 165. νοστήσομεν, Il. β, 253. νοστήσειν, Od. κ, 285. νοστήσμεν, Il. ρ, 239. νοστήσῃ, Od. ζ, 395. νοστήσεις, Od. β, 345. etc. νοστήσασιν, Il. κ, 247. νοστήσας, Il. ο, 374. νοστήσας, Il. δ, 103. 121. etc. νοστήσαντα κείσει, Od. δ, 619. λ, 360. pro iter facientem, peregrinantem, Od. ο, 119. vid. not.
- Νόσιμός ἐστι, reducturus est, Od. δ, 806. υ, 335. νόσιμον ἤμαρ, dies reductus, Od. α, 9. 168. etc.
- Νόσος, Il. β, 155. ὅπῃ οἱ νόσος, Od. σ, 241. ἀπῆμων, Od. δ, 519. νόσιοι γλυκεροῖ, Od. χ, 525. νόσον λυγρόν, Od. α, 327. γ, 132. μεληνδία, Od. λ, 99. πολυκηνδία, Od. ι, 37. ψ, 551.
- Νόσφι, cum genit. Il. α, 549. β, 253. νόσφι ἀπὸ θεῶν, H. in Apoll. 531. νόσφιν ἐμεῦ ἀπὸ, Il. α, 541. τοῖ Ἀχαιῶν νόσφιν βασιλεύοι, Il. β, 547.
- Νόσφιν, absol. Od. ζ, 147.
- Νοσφίζεαι πατρός, refugis patrem; opp. accedere, Od. ψ, 98. νοσφιζόμεθα, repudiaremus ut falsum, Il. β, 81. ω, 222. νοσφισάμεν ὄρεα κρήτης, reliqui, Od. τ, 339. νοσφισατ', Od. λ, 424. ν. not. νοσφισσαμένη, Od. δ, 263. τῷδε δώμα, relicta hac domo, Od. τ, 579. φ, 77. 104. νοσφισθεῖς, secedens, digressus, Od. λ, 73.
- Νότος ἄλληκτος, Od. μ, 525. νόσιοι ἀργέεσσαι, Il. λ, 306.
- Νοτίησι εἰαρινῆσιν, substantive, humoribus, Il. 9, 507.
- Νότιος ἰδρώς, humidus, Il. λ, 810. ἐν νοτίῳ ὑψῇ, in alto mari, Od. δ, 785. 9, 55.
- Νῶς ἔμπεδος, Od. κ, 240. νόος ἀκλήκτος, Od. κ, 329. ἀπηνῆς, Il. π, 35. ἀτάρβητος, Il. γ, 63. ἱναίσιμος, Od. ι, 190. θεῶδης, Od. ζ, 121. κραϊπνότερος, Il. ψ, 590. νόος Διὸς αἰεὶ κρείσσων ἥϊπερ ἀνδρῶν, Il. τ, 688. ρ, 176. νόος φραδῆς, prudentis, Il. ω, 554. νόσιοι, Il. κ, 122. Od. β, 256. etc. νόῳ κλέπτει, Il. α, 152. νόῳ μὴ κεύθει.

ibid. 565. π, 19. κακῶ, Od. ν, 229. νόον ἀμείνονα, Il. ι, 104. ἀποφώλιος, Od. 3, 177. ἀφραστέρων, in Thest. 2. νημερπέι, Od. φ, 205. πολυκέρδεια, Od. ν, 255. πυκινόν, Il. ο, 461.

Νῆσος δολιχῆ, Od. λ, 171. συγεῖν, Od. ο, 177. ἄφρα ἀργαλῆν, Il. ν, 667. νῆσον κακὴν, Il. α, 10.

Νυ, scilicet, utique, Il. α, 28. ι, 116. etc. relationem ad præcedentia indicat, igitur, etc. Il. α, 582. etc.

Νύμφη ἀμύμων, Il. ζ, 444. εὐπλόκαμος, Od. ε, 57. νῆς, Il. ζ, 444. πότνια, Od. ε, 149. νύμφης ἐρατώπιδος, in Hosp. 2. καλλισφύρα, Il. ι, 556. νύμφην ἱήν, Od. λ, 446. ἑρῖην, H. in Merc. 244. περικαλλία, ib. νύμφα, Od. δ, 745. φίλη, Il. γ, 150. νύμφαι ἀγρονόμοι, Od. ζ, 106. ἥτομοι, in Bacch. sec. 5. λιγύμολοι, in Pan. 19. ὀρεσιῶδες, Il. ζ, 420. νυμφῶν, H. in Ven. 98. νυμφάων, Il. υ, 8. ω, 616. etc. νυμφῶν, Od. μ, 518. νύμφαις χοροῦθισι, in Pan. 5. νύμφης, Od. ν, 355. νύμφησι, Od. ν, 350. ζ, 435.

Νύξ ἀβρότη, Il. ζ, 78. ἄμβροτος, Od. λ, 329. ἀμφιλύκη, Il. η, 455. δαμονίη, H. in Merc. 97. δμήτιρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, Il. ζ, 259. ὄνοφερῆ, Od. ν, 269. ἐρεβινῆ, Il. ε, 659. etc. κακῆ, Od. ζ, 457. κελαινῆ, Il. ε, 510. μακρῆ, Od. λ, 372. μέλαινα, Il. ζ, 439. ὀλοῆ, Od. λ, 19. σκοτομήνιος, Od. ζ, 459. νυκτὶ ἀγαθὸν πιδέσθαι, Il. η, 282. ἐρεμνῆ, Od. λ, 605. νύκτα ἀμβροσίην, Il. β, 57. etc. δολιχῆν, Od. ψ, 245. δύσκηδία, Od. ε, 466. θοῆν, Il. κ, 594. ὀφθαίνην, Il. κ, 85. etc.

Νύκτες ἀθίεφται, Od. ο, 591. αἰζυραὶ, Od. λ, 182. νύκτας ἀπύνης, Il. ι, 525. Od. τ, 540.

Νυόν, Il. γ, 49. νυοί, Il. ω, 166. Od. γ, 451. νυῆς, Il. χ, 65.

Νύσσα, Il. ψ, 552. νύσσης, ibid. 758. νύσση, ibid. 358. 344.

Νύσσαν, Il. σ, 704. νύξαι ἔγχεϊ, Il. ε, 579. λ, 425. etc. νύξας ἀγκῶν, Od. ζ, 485. νυσσομένων, Il. ζ, 26. σ, 637.

Νῶ, nobis, Od. ο, 474. nos, Od. π, 306.

Νωθῆς, Il. κ, 558. 658.

Νωίτερον, Il. ο, 39. νωίτηρην, Od. μ, 185.

Νωλεῖς αἰεὶ, sine remissione, Il. ι, 517. assidue, Il. ζ, 58.

Νωλεμέως, idem, Il. δ, 428. ε, 492.

Νωμῆς οἷηϊα, clavum tenes, moves, Od. μ, 218. νωμῆ ἔνθα καὶ ἔνθα ἐνὶ χερσίν, Od. φ, 400. νωμῶν ἐνὶ τῇθισι νόον πολυκέρδεια, Od. ν, 255. κέρδεια, agitant consilia, Od. ν, 277. νώμα ξυσὸν ἐν παλάμῃσι, Il. ο, 677. νώμην, distribuit, scil. vinum, de pocillatore, Od. η, 185. ν, 54. σ, 424. νώμηναι, distribuerunt, πᾶσιν, sc. vinum,

Il. α, 471. ι, 176. etc. νωμῆσαι βῶν, scutum movere, Il. η, 258.

Νώνυμος, Od. ν, 259. νώνυμον, Od. α, 222. ζ, 182. νωνύμης, Il. μ, 70. ν, 227. ζ, 70. al. νωνύμης, vid. not. ad Il. μ, 70.

Νόροσι, epith. gladii, Il. η, 206. etc. νόροπα, Il. β, 578. etc.

Νώτοις δηνεικέεσσι, Il. η, 521. νῶτα ἐν ῥέεθρα θάλασσης, Il. β, 159. πῖονα, scil. animalis, Od. δ, 65.

Νωχελίη, ignavia, Il. τ, 411.

Ξ

ΞΑΙ'ΝΕΙΝ εἶρα, Od. χ, 425.

Ξανδός, epith. virorum, Il. β, 642. γ, 284. etc. ξανθῆ, flava, Ceres. Il. ε, 500. ξανθῆς κόμης, Il. α, 197. ξανθὴν, pulchram, Il. λ, 759. ξανθὰ κάρηνα ἵππων, Il. ι, 407. ξανθὰς τρεῖχας, Od. ν, 599. 431.

Ξεινήϊον, Il. κ, 269. ξεινήϊα καλὰ, Il. ζ, 218.

Ξείνιον δῶ, Od. ι, 356. ξείνια, Il. λ, 778. ο, 387. etc.

Ξεινίζεν ξείνης, Od. γ, 555.

Ξείνιος ζεύς, Od. ι, 271. ξεινίς ξηνός, Il. ν, 625. Διός, Od. ζ, 284.

Ξείνιος, Il. ζ, 217. ξεινίσαι, Od. ζ, 522. ξεινίσας, Od. τ, 217.

Ξεινίστομεν, Od. η, 190. ξεινίσσας, Od. ω, 287. ξεινίσσε, Il. ζ, 174.

Ξεινοδόκος, Od. σ, 63. ξεινοδόκον, Od. ο, 55. ξεινοδόκοι, Od. 3, 545.

Ξείνος ἀλωόμενος, Od. σ, 400. δύσνηος, Od. ρ, 501. παλαιός, Il. ζ, 215. πατρώϊος, ibid. ταλαπείμιος, Od. η, 24. ξείνω τηλεδαπῶ, Od. ζ, 414. ξείνων Ζεύς ἐπιτιμήτωρ, Od. ι, 270. ξείνοισιν αἰδοῖσιν, Od. ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, Od. ρ, 485.

Ξεινοσύνης προσκηδῆος, Od. φ, 55.

Ξεινίη, Od. ζ, 158. ξεινήν ἀγαθῇ, Od. ω, 285.

Ξείνον Δία, Od. ζ, 589.

Ξεινίων, donorum hospitalium, Od. ο, 515.

Ξερόν ἡπειρώϊο, terra continens, Od. ε, 402.

Ξέσσει ἐπισταμίως, polivit, Od. ε, 245. ρ, 541. φ, 44.

Ξεσθ' δίφρου, Il. ω, 522. ξεσθῶ λίθοι, Il. ζ, 244. ξεσθὸν ἐφ' ὀλκαῖον, Od. ζ, 550. ξεσθὴν τρέαπιζαν, Od. η, 174. κ, 570. etc. ξεσθῶν διὰ κεράων, per januam e cornu raso, Od. τ, 566. ξεστοῖσι λίθοις, Il. σ, 504. Od. 9, 6. λάεσσι, Od. κ, 211. θρόνοι, Od. σ, 408. ξεσθῆς, Il. υ, 11. ἱλάτῃσι, remis, Od. μ, 172. αἰδέσθῃσι, Il. ζ, 243.

Ξηράνη, Il. φ, 547.

Ξίφος ἀμφηκίς, Il. φ, 118. etc. ἀργυρόηλον, Il. β, 45. etc. ἔξῃ, Il. δ, 530. etc. ξί-
φει, Il. λ, 146. etc. ξίφει, Il. ε, 584. etc.
ξίφεισιν ἀμφηγύοισιν, Il. ν, 147. ταπήκισιν,
Od. χ, 445. ξίφεισαι, Il. π, 337.
Ξύλον αὖτον, Il. ψ, 527. ξύλα δανὰ, Od. σ, 321. κάγκανα, Od. σ, 307. περίκηλα, ibid.
Ξύλινον, B. 115.
Ξυλόχοιο βαδείης, Il. λ, 415. ξυλόχῃ λείον-
τος, Od. ρ, 126. ξύλαχον, Il. ε, 162.
Ξύμβληται, occurrit, de viatore, Od. η, 204. ξύμβλητο, idem, Il. ξ, 59. adiit, cum. dat. ibid. 231. ξυμβλήτην, Od. φ, 15. ξύμβληντο, occurrerunt, Il. ξ, 27. ω, 709. ξυμβλήμεναι, congrédi pugnando, Il. φ, 578. ξυμβλήμενος ὀδίτης, Od. λ, 126. etc.
Ξυνάγειων βίστον πόλιν, Od. δ, 90. ξυνά-
γειρα, convocavi, Il. υ, 21. ξυναγείρατο ὅ-
σα κτήματα, Od. ξ, 323. τ, 293.
Ξυνάγωμεν ἄρηα, Il. β, 381. τ, 275. ξυνά-
γασα, congregans, Il. ζ, 87. ξυνάγοντες ἔ-
ριδα ἄρηος, Il. ε, 861.
Ξυνέαξει, Il. λ, 114. ν, 166. ξυνέαξαν, Od. ξ, 583.
Ξυνέδησεν, Il. ν, 599. ξυνδήσαι, Il. α, 399.
Ξυνείκοσι, Od. ξ, 98.
Ξυνήκει, Il. α, 8. β, 182. etc. ξυνήχ', Od. σ, 34.
Ξυνελαύνεις ἔριδι, Il. φ, 394. ξυνελαύνειμεν ἔ-
ριδι, Il. χ, 129. ξυνελάσσομεν, committe-
mus ad pugnandum, Od. σ, 59. ξυνε-
λάσαι ἔριδι, Il. υ, 154.
Ξύνιει, audi me, Od. α, 271. ο, 590. ξύνιον
βωλέων μεν, audiebant consiliū, Il. α, 273. ξύνες, Il. β, 26. 63. ω, 153. ξύνετο,
cum genit. intellexit eum, Od. δ, 76.
Ξύνισσιθαι οἷζύι πολλῇ, Od. η, 270.
Ξύνις, Od. κ, 515.
Ξυνέχουσι ἴνα, ubi coherent, nectuntur, Il. υ, 478.
Ξυνήϊα, Il. α, 124. ψ, 809.
Ξυνιόντες ἐς χῶρον ἴνα, Il. δ, 446. ξυνιόντων
ἔριδι, pugnantium, Il. υ, 66. ξυνιόντας ἔ-
ριδι, Il. φ, 590. ξύνισαν, congrediebantur
pugnaturi, Il. ξ, 593.
Ξυνὸς Εὐνάλοιο, Il. σ, 309. ξυνή, Il. σ, 195.
Ξυνοχῆσιν ὀδῷ, angustiis, Il. ψ, 350.
Ξυνοί, verrebant, Od. χ, 456. ξῦσαι ἀπὸ —
γῆρας, amovere, H. in Ven. 225.
Ξυστὴ ἀκμή, Il. κ, 173.
Ξυστὴ χαλκήρεϊ, hasta, Il. δ, 469. ξυστὸν ναύ-
μαχον, contum, Il. σ, 677. ξυστοῖσι νύσ-
σοις, hastis, Il. λ, 564. μακροῖσι, Il. ν, 497. σ, 388.

O

Οἱ, qui ipsi, Od. ξ, 5. quod frequens Homero, αὐτὰρ ὁ εἶς, at ipse suis etc. ibid. 415.
Ὅ pro ὅτι, Il. α, 120. ρ, 52. 463. Od. ω, 181. etc.
Ὅτε, quicunque, Od. ξ, 221.
Ὅαριζέ, Il. ζ, 516. ὁαρίζετον, Il. χ, 128. ὁαρίζεμεναι, ibid. 127.
Ὅαρων, Il. ι, 327. ὁάρε, H. in Ven. 250.
Ὅβελὸς ἀκροπόρος, Od. γ, 463.
Ὅβριμοεργός, Il. ε, 403. ὁβριμοεργόν, Il. χ, 418. B. 273.
Ὅβριμος, epith. Martis, Hectoris etc. sæ-
vurus, Il. ε, 845. ρ, 473. etc. ὄβριμον ὕδωρ, de torrente rapido, Il. δ, 455. ἔγχος, Il. ε, 790.
Ὅβριμοπάτηρ, Il. ε, 747. ρ, 391. Od. α, 101. ὄβριμοπάτηρος, Od. γ, 155. ω, 559.
Ὅγδοάτη, Od. γ, 306. δ, 82. ὀγδοάτην, Il. τ, 246.
Ὅγδάκοντα, Il. β, 568. 652.
Ὅ γι, Il. α, 97. 190. etc. vid. Ind. in Not.
Ὅγκιον, Od. φ, 61.
Ὅγκοι ἔξεις, Il. δ, 214. ὄγκας, ibid. 251.
Ὅγμος, in Lun. 11. ὄγμος, Il. σ, 557. ὄγ-
μον ἐλαύνωσι, Il. λ, 68. σ, 552. ὄγμους, Il. σ, 546.
Ὅγχνη, Od. ω, 245. ὄγχην ἐπ' ὄγχην γη-
ράσκει, Od. η, 120. ὄγχην βλωθρήν, Od. ω, 253. ὄγχναι, Od. η, 115. ὄγχας, Od. λ, 588. ω, 359.
Ὅδαίω, viaticorum, Od. ρ, 163. σ, 444.
Ὅδαξ, Il. β, 418. λ, 748. etc.
Ὅδεῖν, Il. λ, 568.
Ὅδῖται, Od. ρ, 211. ὀδιτάων, Od. ν, 125.
Ὅδμῃ ἀμβροσίῃ, in Bacch. s. latr. 36. δεινῇ, Il. ξ, 415. ἡδῖα, Od. ι, 210. θισπισίῃ, ibi. ἱμερόεσσα, H. in Merc. 231. ὀλοώτα-
τος, Od. δ, 442. ὀδμῇ τιμῶν, Od. δ, 406. 446.
Ὅδοιπορίῃ, H. in Merc. 85.
Ὅδοιπόριον ἔμμιν παραθεῖμεν, de cibo, qui iter facturis apponitur, Od. σ, 505.
Ὅδνιπόρον αἰῶσι, Il. α, 575.
Ὅδόντα λευκόν, Il. λ, 416. ὀδόντες τρέιφοιχοι, Od. μ, 91. ὀδόντων ἔρκας, Il. δ, 350. κόμ-
πος, Il. μ, 149. ὀδῶσι κρατεροῖσιν, Il. ρ, 63.
Ὅδὸς ἀλήν, Od. β, 275. 318. ἱππηλασίῃ, Il. ν, 540. εἰνωπός, Il. ψ, 427. ὀδὸς κοίτης, Il. ψ, 419. ὀδῶ ἴνι, Il. ζ, 15. ὀδῶ ἐπὶ παιταλοίσσῃ, Il. μ, 168. ὀδὸν ἀργαλίῃν, Od. δ, 595. 485. διλιχθῇ, ibid. λαοφόρον, Il. σ, 682. λείην, Od. κ, 103. παιταλό-

- ισσαν, Od. ρ, 204. *συγερήν*, Od. γ, 288. *τηῦσίην*, ib. 316. α, 13. ἔδδον αὐτήν, eadem via, Od. τ, 138.
- Ἰδύνῃ ἀλεγεινῇ, Il. λ, 598. ἰδύναι βαρεῖαι, Il. ε, 417. ἰξίαι, Il. λ, 268. ἰδυνάνων κακῶν, in Æscul. 4. *μειλανάνων*, Il. δ, 117. 191. ἰδύνῃσι κακῆς, Il. ε, 766. κακῆσι, Od. ι, 440. ἰδύνῃσιν χαλεπῆσι, H. in Apoll. 558. ἰδύνας ἀπρήκτες, Od. β, 79.
- Ἰδυνήφατον, Il. λ, 846. ἰδυνήφατα, Il. ε, 401. 900.
- Ἰδύμεο, Il. ω, 549. ἰδύμετο, Il. σ, 52. etc. ἰδύροντο, Il. ω, 714.
- Ἰδύσαντο, Il. ζ, 138. Od. τ, 275. ἰδυσσάμενος, ibid. 407. ἰδυσσαμένοιο, Il. θ, 57. 468. ἰδῶδυσταί μοι, infestus est mihi, Od. ε, 425.
- Ἰδῶδευι, Od. ε, 60. ι, 210.
- Ἰο ἕως, Il. α, 193. λ, 411. ρ, 106.
- Ἰόςος Ἀρηός, Il. β, 540. etc. ἰζῶ μυρικήν, Il. ζ, 39. ἰζοί ἀπῆυροι, Od. μ, 455. ἰζοισιν ἐλατινίσιν, Il. ζ, 289. πυτινίσσι, Il. ρ, 245. ἰζῶς τανυήκεις, Il. π, 768.
- Ἰοσομαι, curo, Il. α, 181. ἰδοιται, Il. ο, 107. 166. 182. ἰδοιτ' ἐκ, pro nihilo duxit, leve duxit, cum postp. artic. Il. ε, 405.
- Ἰοσόνων καιροσίων, Od. η, 107. ἰδοίῃσιν ἀργενῇσι, Il. γ, 141. ἰδοίνας λιπτᾶς, Il. σ, 595.
- Ἰοῖάνι, Il. ι, 550. ἰοῖάνεται, ibid. 642.
- Ἰοῖμ' ἄλιον πολυῖχθον, H. in Apoll. 417. ἰοῖματι, Il. φ, 254. ψ, 250.
- Ἰοίετας, ejusdem ætatis, scil. equos, Il. β, 765.
- Ἰοῖζυ, Il. γ, 408. ἰοῖζόμεν, Il. ζ, 89. ἰοῖζύσας, Od. δ, 152. ψ, 507.
- Ἰοῖζύς, Il. ζ, 480. ἰοῖζύος ἀτρέσας, Il. ζ, 285. ἰοῖζύ, Od. η, 270. ἰοῖζυ, Il. ν, 2. α, 365. etc.
- Ἰοῖζυρός, Il. α, 417. Od. υ, 140. etc. ἰοῖζυρώτερον ἀνδρὸς ὅ τι πα εἰσιν, Il. ρ, 446. ἰοῖζυρώτατον, Od. ε, 105.
- Ἰοῖῖον ἄκρον, clavum, Od. ι, 485. 540. ἰοῖῖα, Il. τ, 43. Od. μ, 218.
- Ἰοῖῖεσισι εἰς ἀρῆρὸς, de annulis in jugo, Il. ω, 269. v. not. ad v. 269. 270.
- Ἰοῖέομεν, Od. ζ, 204. ἰοῖέιτο, Il. δ, 18.
- Ἰοῖκῆ, Od. δ, 245. ζ, 65. ἰοῖκῆς, Od. ρ, 535. ἰοῖκῶν, Od. ζ, 4. π, 505. ἰοῖκῶς, Il. ε, 413. ζ, 566.
- Ἰοῖκία ἐρώμεντα, Il. υ, 64.
- Ἰοῖκος ἀμύμων, Od. α, 232. ἀφινὸς, Od. α, 232. γεραρώτερος, in Glauc. 5. ἰοῖκω ἀτιχελίῳ, Od. σ, 541. ἰοῖκον ἰυκτίμινον, Od. δ, 476. πῖονα, Od. ι, 55. ἰοῖφρέφροι, Od. ε, 42. 115.
- Ἰοῖκτισον, Il. χ, 76. ἰοῖκτισα, ibid. 472.
- Ἰοῖκτες, Od. β, 81. ω, 457.
- Ἰοῖκτρὸς, Il. λ, 242. ἰοῖκτρ', Od. δ, 719. etc.
- ἰοῖκτρὸς, Od. λ, 580. ἰοῖκτρὸτάτην, ibid. 420.
- Ἰοῖκωφελίῃ, res familiaris, bona, Od. ζ, 225.
- Ἰοῖμα λείοντος, vim, impetum, Il. π, 752. ἰοῖματ' αἰετῶ, Il. φ, 252.
- Ἰοῖμης, carmine, Od. θ, 74. v. not. ἰοῖμας ἰδιδάξῃ, cantus, de arte, ib. 481. παρτοίας, omnem artem canendi, Od. χ, 547.
- Ἰοῖμήσεις, impetum facies, H. in Merc. 91. ἰοῖμησις, Il. χ, 140. 511. ἰοῖμησιν, Il. χ, 508.
- Ἰοῖμος ἀγλαὸς ἀνιδῆς, H. in Merc. 450. ἰοῖμοι κυνάριοι, lineæ, virgæ, Il. λ, 24.
- Ἰοῖμωγῇ, Il. δ, 450. ἰοῖμωγῆς, Il. χ, 447. ἰοῖμωγῇ, ibid. 409.
- Ἰοῖμῶζοντες, in Cam. 20. ἰοῖμῶζει, Il. η, 125. ἰοῖμῶξας, Il. ε, 68. etc.
- Ἰοῖνίζεσθε οἶνον, vinum afferite, Il. θ, 506. ἰοῖνίζοντο οἶνον, Il. η, 472. θ, 546.
- Ἰοῖνοβαρείων, ebrius, Od. ι, 374. κ, 555. φ, 504.
- Ἰοῖνοβάρεις, Il. α, 225.
- Ἰοῖνοπέδοιο, vineæ, Il. ι, 575. Od. α, 195. etc.
- Ἰοῖνοπληθῆς, Od. ε, 405.
- Ἰοῖνοπος, Od. φ, 144. οἶνοπι, Il. ψ, 316. Od. ε, 152. etc. οἶνοπα πόντον, Il. α, 550. β, 615. etc. οἶνοπι βῶε, Il. ν, 705. etc.
- Ἰοῖνοποτάξει, Od. ζ, 509. ἰοῖνοποτάζων, Il. υ, 84.
- Ἰοῖνοποτῆρας, Od. θ, 456.
- Ἰοῖνος ἀδέσφατος, Od. ι, 61. ἐνδρὸς, Od. ι, 165. εὐῶδης, in Bacch. s. latr. 35. ἡδύποτος, ibid. ἡλίδς, Od. ζ, 464. μελιπῆδης, Od. φ, 293. οἶνος ἡδέος, Od. γ, 51. ἡδυπότοι, Od. γ, 591. οἶνιο μέλανος, Od. ε, 265. οἶνω αἰδοσι, Il. ψ, 257. ἀκρητῆς, Od. ω, 73. πρᾶμνεία, Il. λ, 658. etc. οἶνον ἀκρητάσιον, Od. ι, 204. γρητάσιον, Il. δ, 259. ἰοῖσάφυλον, Od. ι, 111. 358. εὐήνορα, Od. δ, 622. εὐφρονα, Il. γ, 246. μελίφρονα, Il. ζ, 264. etc.
- Ἰοῖνοχοεύειν, Il. β, 127. οἶνοχοεύων, Od. α, 145.
- Ἰοῖνοχοῆσαι, Od. δ, 255. σ, 522.
- Ἰοῖνοχός, Od. ι, 10. etc. οἶνοχόοι, Il. β, 128.
- Ἰοῖνοδίντες, ebrii, Od. σ, 292. τ, 11.
- Ἰοῖσσα θύρας, Il. ζ, 89.
- Ἰοῖ, sui, Il. γ, 553. οἶνκα, Il. υ, 255.
- Ἰοῖθεν, Il. η, 59. 226.
- Ἰοῖω, Il. α, 59. 170. Od. ρ, 91. etc. ἰοῖμαι, Il. α, 78. ε, 644. etc. ἰοῖμαιθ', Od. ρ, 322. ἰοῖμενος, Il. ο, 728. etc. οἶνιτο, Od. ρ, 580. χ, 12. ἰοῖσατο, conjiciebat, Od. α, 525. τ, 590. ἰοῖσάμενος, Od. ι, 559. κ, 552. ἰοῖσθαι, Il. ι, 453.

- οἶόν τε, Od. τ, 255. οἶόν τι, Od. ι, 548.
 οἰοπέλος, H. in Merc. 314. οἰοπέλω σαθ-
 μῶ, Il. τ, 377. οἰοπέλοισιν, Il. ω, 614.
 Οἶος μὴ Ἀργείων ἀγρίεστος ἔω, ne solus Ar-
 givorum praeii sim expers, Il. α, 118.
 ἐκτῆσται οἶος, sua pecunia, non pra-
 bente pecuniam domino, Od. ξ, 450. οἶη,
 Il. α, 398. γ, 145. οἷης ἔξ σὺν νηυσὶ, Il.
 ε, 641.
 Οἶος πῖρ τε, Il. ε, 540. δῆ, Il. ω, 576. οἶα,
 dual. Il. ε, 554.
 οἰοχίτων, tunicatum modo, Od. ξ, 489.
 *Οἷς λάσιος μέγας, Il. ω, 125. accus. plur.
 μεγάλας, Od. ρ, 180. υ, 250. οἷος, Il. ι,
 207. etc. οἷος ἀργίνοσ πόκον, Il. μ, 451.
 δὴν ἀργυφον, Il. ω, 621. ἀργεῖον, Od. κ,
 527. μέλαιναν, Il. κ, 215. παμμίλαν,
 Od. κ, 524. λ, 32. ὑπὸ ῥήνον, Il. κ, 215.
 οἷς δασυμάλλοι, Od. ι, 425. ἐὑπρεφέες,
 Od. ι, 425. οἶων πῶσα, Il. λ, 677. πῶν,
 ib. 695. οἶων ἀργεννῶν, Il. γ, 198. ἀρ-
 γενῶν, Il. σ, 529. οἷσιν, Od. σ, 385.
 οἷσσι ἀργεννῆς, Il. ζ, 424. εἰροτόκοις, Il.
 ε, 157.
 Οἷς, pro οἷσι, Il. α, 507. ε, 165. etc. οἷσι,
 pro οἷσι, Il. π, 265. ρ, 27. etc.
 *Οἷςεύοντα, Od. χ, 119. οἷςευον, Il. δ, 100.
 οἷςευσαι, Il. δ, 196. 206. etc.
 *Οἷσδ' ὄξυβελῆς, Il. δ, 126. οἷσ' ἄν τριγλώχινι,
 Il. ε, 595. οἷσιν πικρὸν, Il. δ, 118. etc.
 οἷσσι περὶ οἷσιν, Il. ε, 171. φονέοντες, Od.
 φ, 12. 60. οἷσ' ἀν τανυγλώχινιας, Il. ρ,
 297.
 οἰσύνῃσι, salignis, Od. ε, 256.
 Οἷσιν, Il. η, 82. Od. ο, 447. οἷσιν, H. in
 Apoll. 55. οἷσι, Il. β, 229. οἷσιν, Il.
 ε, 232. οἷσμεν, Il. γ, 104. οἷσιν, ibid.
 105. etc. οἷσιν, Il. ν, 820. Od. γ, 204.
 οἷσιν, Il. π, 175. Od. ρ, 255. οἷσμεν,
 Il. σ, 191. οἷσμεναι, Il. γ, 120. φ, 564.
 etc. οἷσιν, Od. ρ, 257. χ, 162. οἷσιν, Il.
 ψ, 441. οἷσιν, ibid. 665. etc. οἷσιν, Il.
 χ, 217. οἷσμεν, Il. ν, 168. 248.
 Οἷτον καπὸν, Il. γ, 417. etc.
 Οἷχμαι, Il. ξ, 311. οἷχται, Od. ρ, 356.
 οἷχονται, Il. η, 460. σ, 499. οἷχσθον,
 Il. ν, 782.
 οἷχυνῶσιν, Od. γ, 322. οἷχυνεσι, Il. σ, 640.
 οἷχυνεσκον, Il. ε, 790.
 οἷσθιν φίλοισι, Il. ζ, 1. *Οδυσσεύς, Il. λ,
 401.
 οἰωνιστής, Il. β, 858. ν, 70.
 οἰωνοὶ ταχέως, Od. ξ, 133. οἰωνῶν τελην-
 ταν, H. in Merc. 541. οἰωνοῖσι μαψιλό-
 γοις, ibid. 547. τανυπερὶ γυῖσιν, Il. μ,
 237. οἰωνὸς δι' ἡμετέρας, H. in Ven. 4.
 *Οκνία, Il. ε, 255.
 *Οκνος, Il. ε, 817. ὀκνω, Il. κ, 122.
 *Οκρίωντο, rixabantur, Od. σ, 35.
 *Οκρίοντος πολέμω, Il. ι, 64. ὀκρίοντος κυ-
 νος, Il. ζ, 344. ὀκρίοντι μαρμαρά, Od.
 ε, 499. al. ὀκρίοντι, melius. ὀκρίοντα, Il.
 π, 755. ὀκρίοντι, aspero, epith. lapidis,
 Il. δ, 518. ρ, 527. μ, 380.
 *Οκτάννημα, epith. rotæ octo radiorum, Il.
 ε, 725.
 *Οκτάποδες, B. 289.
 *Ολβιόδαιμον, Il. γ, 182.
 *Ολβος, felicitas, Od. σ, 122. υ, 200. etc.
 ὀλβε μελίφρονος, bonorum, frugum, in
 Erythr. 1.
 *Ολεσκον, Od. ξ, 220. sic alii, in hac edit.
 ἔλεσκον. ὀλέσκον, Il. τ, 135. ὄλεσε, Od.
 ν, 431. ὄλεσαν, Od. ψ, 319. ὄλεσαι,
 Il. ρ, 358. ὄλεται, Il. β, 225. η, 91.
 ὄλεσθε, Il. φ, 153. ὄλεσθαι, Il. σ, 700.
 φ, 278.
 *Ολόμην, Od. λ, 196. ὄλοντο, Il. δ, 409.
 λ, 692. ὄλωμαι, Od. σ, 90. ὄλῃαι, Il.
 γ, 417. ὄλῃαι, Il. υ, 305. ὄλῃαι, Il.
 ρ, 34. ὄλώλη, Il. δ, 164. ζ, 448. ὄλώ-
 λει, Il. κ, 187. ὄλῃσαι, Il. γ, 428. τ,
 421. etc.
 *Ολλυς, Il. κ, 201. ὄλλυσαι, Il. ρ, 449.
 ὄλλυνταν, Il. δ, 451. ρ, 65. ὄλλυμνοι,
 Il. υ, 21. etc.
 *Ολίσσα, B. 111. ὄλίσσε, Od. δ, 446.
 ὄλίσσαν, Il. ρ, 647. ὄλίσσει ἀπὸ — Od.
 β, 49.
 *Ολίθριον, Il. τ, 294. 409.
 *Ολίθρος αἰπύς, Il. λ, 174. etc. λυγρός, Il.
 κ, 174. ὥς τοι, certa perniciēs, Od.
 χ, 28. ὥκιστος, Il. χ, 325. ὄλίθρου ἀδευ-
 κίη, Od. δ, 489. ὀκίπτι, Od. α, 46. οἰκ-
 τίς, Od. ψ, 79. ὄλίθρου ἀπειροθία, Od.
 γ, 88.
 *Ολίκεσσι, Il. λ, 550. ὄλεκεν, Il. φ, 521.
 ὄλεκον, Il. λ, 150. ὄλεκονται, Il. π, 17.
 ὄλεκοντο, Il. α, 10.
 *Ολετῆρα, interfectorem, Il. σ, 114.
 *Ολίπεσαν, B. 116.
 *Ολίγος θυμὸς ἐνέειν, parvus, Il. α, 595.
 ἔην, Il. β, 529. etc. ὀλίγη κορύσσεται,
 parva, Il. δ, 442. ἀνὰ πνευσιν, Il. λ, 800.
 π, 43. σ, 201. ὀλίγον, adverb. Il. ε, 800.
 λ, 52. etc.
 *Ολιγηπελῖων, Il. σ, 24. 245. ὀλιγηπελῖεσσα,
 Od. τ, 556.
 *Ολιγηπελῖος, prae imbecillitate, languore,
 Od. ε, 468.
 *Ολίγιος, Il. τ, 225.
 *Ολιγοδρανίω, languens, nihil agens, Il. σ,
 246. etc.
 *Ολισθῖ, Il. ψ, 774. ὄλισθεν ἐκ — Il. υ,
 470.
 *Ολοῖον, H. in Ven. 225.
 *Ολολυγῇ χεῖρας ἀνέσχεον, de precibus, Il.
 ζ, 301. ὀλολυγαὶ διαπρῆσσι, cantus la-
 ti, H. in Ven. 19.
 *Ολόλυξ, jubila, Od. χ, 411. ὀλόλυξε, ὥς
 ἐπῆσα, ejulavit, Od. δ, 767. vid. not.
 ὀλόλυξαν, alta voce precati sunt, Od. γ,

450. ὀλοῦμαι, *præ lætitia exclamare*, Od. χ, 408.
- Ὀλοσίτροχος, *ruens cum pernicie aliorum*, Il. ν, 137.
- Ὀλοός, Il. π, 568. ὀλόη, *ibid.* 849. σ, 535. etc. ὀλοῆς, Il. χ, 65. ὀλοῆσι, Il. α, 342. ὀλωότερος, Od. γ, 565. etc. ὀλωότατος, Od. δ, 442.
- Ὀλοόφρων, Il. α, 630. ὀλοόφρενος, Il. β, 723. etc.
- Ὀλοφυνδὸν ἔπος, *triste*, Il. ε, 603. ψ, 102.
- Ὀλοφύρεμαι, oro, *de misero*, Il. ψ, 75. ὀλοφύρεαι Ἀργείων, *luges*, Il. π, 17. *supplicas*, Il. φ, 106. *desperas*, Od. χ, 232. *vid. not.* ὀλοφύρεται θυμός, *dolet, cum genit.* Il. θ, 202. *cum accus.* Il. λ, 655. ἦτορ, Il. π, 450. *cum genit. rei*, Il. χ, 169. ὀλοφύραο θυμῷ, *miseratus esses*, Od. λ, 417. ὀλοφύρατο, *cum accus. perf. misertus est ejus*, Il. θ, 245. ρ, 648. Od. δ, 364. κ, 157.
- Ὀλοφῶϊα, *artificia callida*, Od. δ, 410. ὀλοφῶϊα εἰδὼς, Od. δ, 460. ρ, 248. ν. *not. dñeta*, Od. κ, 289.
- Ὀλύμπη αἰγλήεντος, Il. α, 532. νιφέντος, *in Herc. 7. ἄλυμπον ἀγάνυιφον*, Il. α, 420. etc. αἰπὺν, Il. ε, 567. μακρὸν, Il. α, 402. etc. μέγαν, Il. α, 530.
- Ὀλύρας, Il. ε, 196. θ, 560.
- Ὀμάδῃσαν, Od. α, 565. δ, 768. etc.
- Ὀμαδὸς ἀλίαςος, Il. μ, 471. ὀμάδω θῆσπεσι, Il. ν, 797.
- Ὀμαλὸν, Od. ι, 327.
- Ὀμαρτίαν, Il. ω, 438. ὀμαρτήτην, Il. ν, 584. ὀμαρτήσιεν, Od. ν, 87. ὀμαρτήσθ' dual. Il. μ, 400. ὀμαρτήσαντες, Od. φ, 188.
- Ὀμαρτή, Il. ε, 656. σ, 571. etc.
- Ὀμβριμόθυμοι, *in Mart. 2.*
- Ὀμβριμον ἔγχυς, Il. γ, 357. δ, 529.
- Ὀμβρες Διὸς, Il. μ, 286. ὀμβροῦ ἀσπίτα, Il. ν, 159. ὀμβρον ἀθῆσφατον, Il. γ, 4.
- Ὀμηγερέες, Il. α, 57. β, 789. etc. ὀμηγερέεσσι, Il. ο, 84.
- Ὀμήγουριν, Il. υ, 142. H. *in Apoll.* 187.
- Ὀμηγουσασθαι, Od. π, 376.
- Ὀμήλικα, Od. τ, 358. ὀμήλικες, Od. ο, 197.
- Ὀμηλικίη, Od. γ, 49. ζ, 23. ὀμηλικίη, Il. ν, 485. Od. χ, 209. ὀμηλικίην ἱεραιτίνην, Il. γ, 170.
- Ὀμιλαδὸν, Il. μ, 3. ο, 277. ρ, 750.
- Ὀμίλει, Il. λ, 502. etc. ὀμίλειοι, Il. ε, 86. ὀμιλήσιεν, Od. α, 265. ὀμιλήσωσι, Il. τ, 159.
- Ὀμιλος ἀπείριτος, H. *in Ven.* 120. Ὀμιλον αἰδῆπλον, Od. π, 29. ἀνδρόμεον, Il. λ, 537.
- Ὀμίχλη, Il. α, 559. ὀμίχλην μεγάλην, Il. ν, 536.
- Ὀμμα θεὸς ἔχει ἔκδοικον, B. 96. ὀμματα καλὰ, Od. α, 208. μαρμαίροντα, Il. γ, 397. ὀμμασι κυανίοισι, *in Bacch. s. latron.* 15.
- Ὀμνίστω, Il. τ, 175.
- Ὀμνυθι, Il. ψ, 585.
- Ὀμογάστριος, Il. ψ, 95. ὀμογάστριον, Il. ω, 47.
- Ὀμόθιν, H. *in Ven.* 135.
- Ὀμοῖον γῆρας, *grave*, Il. δ, 515. θάνατον, Od. γ, 236. ὁμοῖα πολέμω, Il. ι, 440. ν, 558. 635. etc.
- Ὀμοιωθήμεναι ἄντην, *comparari, æquari*, Il. α, 187. Od. γ, 120.
- Ὀμόκλα, *clamabat, hortandi causa*, Il. σ, 156. ω, 248. ὀμόκλειον ἀλλήλοισι, *hortabantur*, Il. ο, 658. πάντες, *incredabant*, Od. φ, 560. πολλοὶ, *ib.* 367. ὀμοκλῆμεν ἐπίεσσι, τόξον μὴ δόμεναι, Od. ω, 172. ὀμοκλήσειεν, Il. π, 714. ὀμοκλήσας, Il. ε, 349. ζ, 54. etc. *additur verbis et indicat factum cum clamore, vel minandi ac terrendi, vel hortandi causa, ὀμοκλήσαντες, clamore sublato*, Il. ο, 354. ὀμοκλήσασκε, Il. β, 199.
- Ὀμοκλαὶ χαλῆσται, *objurgationes*, Od. ρ, 189.
- Ὀμοκλητῆρος, *minantis*, Il. μ, 273. ψ, 452.
- Ὀμόργυν ἵχαρ, *absternit, ἀπὸ —* Il. ε, 419. ὀμορξάμενος, Od. θ, 88. ὀμορξάμενον, Od. λ, 529. ὀμορξάμενην, Il. σ, 124.
- Ὀμός θρόος, *universorum clamor*, Il. δ, 437. ὁμὸν λέχος, Il. θ, 291. νεῖκος, Il. ν, 353. γένος, *ibid.* 354. ὁμὴ σορός, *eadem*, Il. ψ, 91. ὁμῇ αἴσῃ, Il. ο, 209. ὁμῇ, Il. ω, 57.
- Ὀμόσ' ἤλαθ' ἐμάχη, *commissa est*, Il. ν, 357. ὁμόσ' ἔτραπτε, *codem*, Il. μ, 24.
- Ὀμοσεν, Il. ζ, 280. σ, 114. etc. Ὀμοσαν, Od. μ, 304. Ὀμοσον, Od. β, 373. Ὀμόσαι, Il. τ, 187. ὀμῆμαι ἐπὶ — ἔρπον, Il. α, 233. ι, 152. etc.
- Ὀμοσσι, Il. κ, 328. ὀμόσαστε, Od. μ, 298. Ὀμοσσον, Il. α, 76. etc. ὀμόσσαι, Od. ε, 178. κ, 299.
- Ὀμοσιχαί, Il. ο, 635.
- Ὀμότρεφος, H. *in Apoll.* 199.
- Ὀμοτροχόωντα, Od. ο, 450. *hæc edit. ἀματροχόωντα.*
- Ὀμότιμον, Il. ο, 186.
- Ὀμόφρονα θυμὸν ἔχουσι, Il. χ, 263.
- Ὀμοφρονέοις, Od. ι, 456. ὀμοφρονέοντες, Od. ζ, 183.
- Ὀμοφροσύνην, Od. ζ, 181. ὀμοφροσύνησιν, Od. ο, 198.
- Ὀμφακες, Od. η, 125.
- Ὀμφαλόεν, *epith. jugi*, Il. ω, 269. ν. *not. ὀμφαλοίσσης*, Il. ζ, 118. etc. ὀμφαλοίσσαι, Il. δ, 448. θ, 62. etc.
- Ὀμφαλός, Od. α, 50. ὀμφαλῆ, Il. ν, 568. ὀμφαλοὶ, Il. λ, 34.

- *Ομφὴ θείῃ, Il. β, 41. ὀμφῆς, Il. υ, 129.
 *Ομφῇ, Od. γ, 215. π, 96.
 *Ομοθῆναι φιλότῃτι, de concubitu, Il. ζ, 209.
 *Ομώνυμοι, Il. ς, 720.
 *Ον, pro ὄν, Il. ε, 806. ζ, 202. etc. ὄνδε, pro ὄνδε, Il. π, 445. etc.
 *Ονισαε, Il. χ, 453. 486. ὀνίαθ' ἔποῖμα, de cibis appositis, Il. ι, 91. 221. etc. ὀνίατα μυρία, cibi, Od. κ, 9. ς, 515.
 *Ονιδίους μῦθον, Il. φ, 593. 471. ὀνιδίουςιν, maledictis, Il. χ, 497. ὀνιδίους ἐπέεσσιν, Il. π, 628. etc.
 *Ονιδίζων, Il. β, 255. etc. ὀνιδισας, Il. ι, 34. ὀνιδισον, Il. α, 211.
 *Ονιδος, Il. π, 498. etc. ὀνιδεα, Il. α, 291. β, 222. 251. ὀνιδισι, Il. γ, 458.
 *Ονείρατα κακὰ, Od. υ, 87.
 *Ονείρεῖσιν ἐν πύλῃσι, Od. δ, 809.
 *Ονείρος θεῖος, Il. β, 22. etc. ὄνειρον αἰνόν, Od. σ, 568. ὄνειρες, Od. δ, 841. ὄνειρε ἄλκι, Il. β, 8. ὄνειροι ἀκριτόμυθοι, Od. τ, 560. ἀμήχανοι, ibid. ὄνειρων ἀμνηστῶν, ibid. 562.
 *Ονειροπόλοις, Il. ε, 149. ὄνειροπόλον, Il. α, 63.
 *Ονησα σε, Il. α, 503. ὀνήσει, Il. η, 172. ς, 56. 467. σε τῷτο ὀνήσει γῆρας, in hac re juvabit, Od. ψ, 24. ὀνησο δαίπτος fruire convivio, Od. τ, 68. ὀνήμενος, Od. β, 53. vid. not. ὀνήσεται, Il. ζ, 260. ὀνήσεται, Il. η, 173. π, 51.
 *Ονομα κλυτὸν, Od. ι, 564.
 *Ονόμαζε, imperat, Od. δ, 551. ὀνόμαζε ἐκ— Il. α, 361. γ, 398. etc.
 *Ονομακλήδην, Od. δ, 278.
 *Ονομακλυτός, Il. χ, 51.
 *Ονομασθῆν ἐκ, infaustum, Od. τ, 260. 597. ψ, 19.
 *Ονόμηκας, Od. ω, 540. ὀνόμητιν, Il. κ, 522. etc. ὀνομήνω, Il. β, 488. etc. ὀνομήνης, Od. λ, 250.
 *Ονονται, Od. φ, 427. ὄνοσαι, parum tibi est, Od. ς, 578. ὀνόσαιο, Il. δ, 559. ν, 127. ὄνοσσάμενος, Il. ω, 459. ὀνόσσεται, Il. ι, 55. ὀνόσσεισθαι, Od. ε, 379.
 *Ονοσά ἐκ — δῶρα, praeclara, Il. ι, 164.
 *Ονοπάζω, H. in Merc. 30.
 *Ονότατος, H. in Ven. 255. vid. not.
 *Ονούησι, Il. ς, 248. μ, 202. etc.
 *Οξύ' αὐτῇ, Il. ο, 515. ὀξεία αὐτῇ ἡλίκα, Il. ς, 372. ὀξίται ὀδύναι, Il. λ, 268. μελιδύναι, Od. τ, 517. ὀξείης ὀδύνῃσι, Il. π, 518.
 *Οξύ, adverb. νόησι, celeriter, Il. γ, 574. ε, 312. etc. ὀξεία κικληγώς, Il. β, 222. μ, 125. ς, 88.
 *Οξύβελῆς ὀϊστός, acuta sagitta, Il. δ, 126.
 *Οξύοντι, Il. ι, 50. η, 11. etc. ὀξύοντα, Il. ι, 568.
 *Οξύσχοινοε, B. 242.
 *Οξύτατος φάος, Il. ζ, 545. δέρεσθαι, Il. ς, 675.
 *Ος, cuius, Il. β, 525. Od. α, 70.
 *Οπάζει, Il. ς, 103. 141. etc. ὀπαζει, Il. μ, 256. etc. ὀπάσσω, Od. ς, 450. ὀπάσσομαι, Il. ω, 155. ὀπάσαιμι, Il. ψ, 151. ὀπάσαιην, Od. ζ, 181. ν, 45. ὀπάσσα μετ' — Od. κ, 204. ὀπάσσον, Il. η, 205. π, 58. ὀπάσσαι, Od. δ, 619. ὀπαζόμενος, Il. λ, 495. ὀπάσσαι, Il. κ, 258. ὀπάσασατο, Il. τ, 258. ὀπασσάμενος, Od. κ, 59.
 *Οπατρος, eodem patre natus, Il. μ, 571. ὀπατρος, Il. λ, 257.
 *Οπαών, armiger, Od. η, 165. ς, 263.
 *Οπη, Il. ζ, 507. π, 283. etc.
 *Οπηδεῖ, Il. ε, 216. ς, 251. etc. ὀπηδεῖ, Il. β, 184. etc.
 *Οπηδός, comes, sectator, H. in Merc. 449.
 *Οπιδός, Od. ζ, 88. ὀπιδα, ultionem, ibid. 82. ν, 215. ὀπιν, idem, Il. π, 588. Od. φ, 28.
 *Οπισθε, Il. π, 791. ὀπισθεν, Il. α, 197. etc.
 *Οπιστεύεις, Il. δ, 571. Od. τ, 67. ὀπιστεύσας, Il. η, 245.
 *Οπίσταν, Il. ς, 542. λ, 178.
 *Οπλίων ἱσπείων, Il. λ, 536. υ, 501. ὀπλῖες, H. in Merc. 77.
 *Οπλιον, Od. ζ, 73. ὀπλισθαι, Il. τ, 172. ψ, 159.
 *Οπλισσον, Od. β, 289. ὀπλίσαι, Il. ω, 190. ὀπλιζόμεσθαι, Od. ω, 494. ὀπλισόμεσθαι, Od. μ, 292. ὀπλίσσονται, Od. ς, 288. ὀπλισάμεσθ', Od. δ, 429. ὀπλισθεν, Od. ψ, 145.
 *Οπλον βύβλινον, Od. φ, 588. δυμαλίον, B. 278. ὀπλον εὐστρεφῆ, Od. ζ, 546. ὀπλοισιν δεινοῖσιν, Il. κ, 254.
 *Οπλίτερος γενεῇ, Il. β, 707. γενεῇφιν, Il. ι, 58. ὀπλίτεροι, Il. δ, 325. ὀπλοτέρων ἀνδρῶν, Il. γ, 108. ὀπλοτέρων, Il. ζ, 267. 275. ὀπλοτάτη, Od. η, 58. ὀπλοτάτην, Od. λ, 282.
 *Οπὸς ἔκλουν, vocem audivi, Il. π, 76. χ, 451. ὀπὶ καλῇ, Il. α, 604. ὀλίγη, Od. ζ, 492. ὀπ' ἀμβροσίην, in Dian. 18. ἀμείλικτον, Il. λ, 137. μελίγηρυ, Od. μ, 187. ὅσα ἰεῖρη, in Caeclit. 10. κάλλιμαν, Od. μ, 192. λειρόισσαν, Il. γ, 152. μεγάλην, ibid. 221. οἰκτροτάτην, Od. λ, 420. χάλκειον, Il. σ, 222.
 *Οπὸς, coagulum, Il. ε, 902.
 *Οπόσσει, Il. ψ, 258. ὀπόσσα, Od. χ, 220.
 *Οππη, Il. ν, 784. Od. α, 547. etc.
 *Οπαοῖν κ' εἴρησθαι ἔπος, Il. υ, 250. ὀπαοίης, Od. α, 171.
 *Οπαόσσα, Od. χ, 220.
 *Οπαότερος, Il. γ, 71. 92. etc. ὀπαοτέρη, Od. μ, 57.
 *Οπαοτέρωθεν, Il. ζ, 59.
 *Οππως, B. 246. etc.

- Ὀπταλέων, Od. π, 50. ὀπταλίεα κρέα, Il. δ, 345. Od. μ, 396.
 Ὀπτῆρας, Od. ξ, 261. ρ, 430.
 Ὀπτὸν, Od. π, 443. ὀπτῶ, Od. χ, 21.
 Ὀπτων, Od. γ, 465. ὀπτησαν, Il. η, 318. ὀπτῆσαι, Od. α, 98. 522. ὀπτήσας, Od. ξ, 76. ὀπτηθῆναι, Od. υ, 27.
 Ὀπυίαι, Il. π, 178. Od. δ, 798. ὀπύισι, Od. β, 336. α, 21. ὀπυίμεν, Il. ν, 379. ὀπυίμεναι, Il. ξ, 268. ὀπυιόντες, Od. ζ, 65. ὀπυιομένη, Il. θ, 304.
 Ὀπωπα, Il. β, 799. etc. ὀπῶπει, Od. φ, 123. ψ, 226.
 Ὀπωπῆς ὅπως ἦντησας, Od. ρ, 44. vid. not.
 Ὀπωπητῆρα, H. in Merc. 15.
 Ὀπωρη τεταλλυῖα, Od. λ, 191.
 Ὀπωρινός, Il. φ, 346. Od. ε, 328.
 Ὀράας, Il. η, 448. α, 555. etc. ὀρώτε φίλως, libenter cernatis, Il. δ, 347. ὀρώτο, in Camin. 20. ὀρώτο, Il. τ, 132. Od. δ, 226. ὀράσθαι, Od. π, 107.
 Ὀραμα δεινόν, B. 81.
 Ὀργιόνας, antistites Orgiorum, H. in Apoll. 389.
 Ὀργυιαν, Od. ι, 525. κ, 167.
 Ὀρειγνύς, Od. α, 351. χ, 37.
 Ὀρέγαν, Il. α, 371. Od. ι, 527. ὀρέγαντας, Od. μ, 257. ὀρέξω, Il. ρ, 455. ὀρέζομεν, Il. μ, 528. ὀρέξιαν, Od. ρ, 407. ὀρέξαι, Il. λ, 79. μ, 174. α, 602. ὀρέξας, Il. ω, 745. ὀρέγνυσθαι, Il. ω, 506. ὀρέξατο, Il. ζ, 466. ὀρέξασθαι, Il. δ, 307. ὀρέξασθαι, Od. λ, 591. ὀρέξάμενος ἔφθν, prior percussit, Il. π, 514. ὀρέξαμένη αἶντο ἀπὸ πασσάλως τῶξον, arcum clavo deripuit, Od. φ, 55.
 Ὀρικτῆσι, hastis, Il. β, 545.
 Ὀριμχάλλες, in Ven. sec. 9.
 Ὀρίοντα, ruebant, Il. β, 398. ψ, 212. ὄρηαι, Od. ξ, 545. ὀρηται, Od. π, 98. ὀρεῖται νῆκος, excitabitur, Il. υ, 140.
 Ὀρίσιον αἰολομήτην, Il. ε, 707.
 Ὀρεσκώοι, H. in Merc. 42. ὀρεσκῶοι, H. in Ven. 258. ὀρεσκῶοισι, Il. α, 268. ὀρεσκῶες, Od. ι, 155.
 Ὀρίετρος ὀράκων, Il. χ, 93. ὀρίετροι λίοντες, Od. κ, 212.
 Ὀριτιάδες, Il. ζ, 420.
 Ὀρέχθιον, sternerantur, (mactabantur.) Il. ψ, 30.
 Ὄρηι, (ὄρδια) ἤυσεν, voce altissima, Il. λ, 11. vid. not.
 Ὄρθοκραϊράων, Il. θ, 251. σ, 3. etc.
 Ὄρθος σῆ, surrexit ad dicendum, Il. ψ, 271. 456. 657. etc. ἀναστῆς, Il. ω, 11. ὠδύνεται σῆναι ποσιν, Od. σ, 240. ἀναΐξας, Od. φ, 119. ὀρδῶν ἐσαότων, Il. σ, 246. Od. ι, 442.
 Ὄρθριος, Il. in Merc. 143.
 Ὄρθρος δημοιοργός, H. in Merc. 98.
 Ὄρδωθεις, Il. β, 42. κ, 21. 80. ψ, 235.
 Ὄρίνω, Il. ο, 493. ὀρίνει, Il. λ, 298. ὀρίνετον, Il. ι, 4. Od. φ, 87. ὀρινα, Od. δ, 366. ὀρίνας, Il. λ, 791. ὀρίνης, Il. ω, 467. ὀρίνονται, Il. λ, 525. ὀρίνθη, Il. ε, 29. π, 280. ὀρινθίη, Il. α, 585. ὀρινθίντες, Od. χ, 25.
 Ὄρειον ἄλιον, Il. δ, 158. ὄρκια πωτὰ ταμόντες, Il. β, 124. γ, 75. etc. vid. τάμνειν.
 Ὄρκος δεινότατος, Il. ο, 38. ὄρκος δεινῶ, Il. β, 755. ὄρκον γιγνώσκον, Il. χ, 119. παρτερόν, Il. τ, 108. μέγαν, Il. α, 223. ὄρκος ὠμόσσαμεν, Il. υ, 515.
 Ὄρμαθῆ ἀποπέσῃσι, Od. ω, 8. v. not.
 Ὄρμαινον, Od. ο, 299. ὀρμαίνουσα, sollicita, an etc. Od. δ, 789. ὀρμαίνοντι φρεσὶ, cogitanti, Il. π, 455. ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, Il. α, 680. ὀρμαίνοντα πολλὰ φρεσὶν, agitantem, Il. κ, 4. ταύτην ὄδον, molientem hoc iter, Od. δ, 732. ὀρμαίνουσαν, sollicitam, Od. δ, 793. ὀρμαίνοντες πόλεμον, Il. κ, 28. χαλεπὰ φρεσὶν, Od. γ, 151. φόνον ἐπὶ φρεσὶ Τηλεμάχῳ, Od. δ, 845.
 Ὄρμενον πῦρ, diffusus ignis, Il. ρ, 738. φ, 14. ὄρμενα δῦρα, missa ruentia, Il. λ, 571.
 Ὄρμῇ μιλίῃ, Od. ε, 416. ὄρμῃν ἀπατηλὸν ψυχῆς, in Mart. 13.
 Ὄρμηθήτην, Il. ε, 12.
 Ὄρμήματα Ἐλίνης σοιχαῖας τε, sollicitudines, curas, conf. ὀρμαίνουσα, Il. β, 356. 590.
 Ὄρμήσει, ruat, de ave, cum infinit. Il. ν. 64. ὀρμήσει, idem, Il. δ, 335. φ, 265. ὀρμήσανται φεύγειν, conentur fugere, Il. θ, 511.
 Ὄρμίσσομεν, Il. ξ, 77.
 Ὄρμον, monile, ornamentum muliebre, πολυδαίδαλον, Od. σ, 294. μέγαν, H. in Apoll. 103. ὄρμοι παμπούκοι, H. in Ven. 88. περικαλλίεις, ibid. χεῖρσαι, ibid.
 Ὄρμον, portum, navium stationem, Il. α, 435. Od. ο, 496. ὄρμος μέτρον, portum, Od. ν, 101. ὄρμος γνέτονας, B. 66.
 Ὄρμεον, Il. ν. 64.
 Ὄρμις ἀνόστια, Od. α, 320. ἀριστερός, Od. υ, 242. διέξιος, Il. ν, 821. κακός, Il. ω, 219. ὄρμιδι λυγροῇ, Il. ξ, 290. ὄρμιδι διέξια, Od. ω, 510. ἐρδλαί, ibid. τανυσίπτεροι, Od. ε, 65. ὀρμίδων ἐρδλαί, Il. β, 459. πετιηνῶν, ibid. ὀρμίδισσιν σμικροῇσι, Il. ρ, 757. ὀρμίδας ποδώκεας, Il. β, 764.
 Ὄρμιδι, hortare, incita, Il. ζ, 363. ὄρμιτι γόνον μῆ, Od. κ, 457. ὀρμύμεν, incitare, ὀρμ. παύμεν, Od. κ, 22. ὀρμύμεναι, Il. ρ, 546. ὄρμιον, hortabantur, Il. μ, 142. ὄρμιται ὠ κλῖος, cum genit. laus non contingit fugientibus, Il. ε, 532. σθῖνος, in-

- cenditur, Il. λ, 826. ὅππῃ οἱ νόσῃ, quo mens fertur, Od. α, 547. ὀρυσσέει, pro-
perate, Il. ε, 102. etc.
- *Ὀροθύνει, incitat, Od. σ, 406. ὀρόθουνον, im-
perat. Il. φ, 512. ὀρόθυνε Il. ν, 551.
- *Ὀροῦνται ἐπὶ — custodiunt, Od. ζ, 104. ὀ-
ροῦντο ἐπὶ — surgebant, Od. γ, 471. ὀ-
ροῖτο χεῖμας ὅτι, oriatur, Od. ζ, 522.
- *Ὀρεσ αἰπύ, Il. β, 605. ἀκριτόφυλλον, ibid.
868. ἀριπρεπέει, Od. ι, 21. εἰνοσίφυλλον,
ibid. ζάδειον, H. in Apoll. 225. H. in
Ven. 259. καλόν, in Ven. 98. μακρόν,
H. in Apoll. 17. περίμνηκεις, Od. ν, 185.
χλωρόν, H. in Apoll. 225. ὄρεος παιπα-
λόεντος, Il. ν, 17. ὄρεσιν ἀκροπόλοις, H.
in Ven. 54. ὄρεσσι οἰσπόλοις, Od. λ, 575.
ἀκροπόλοισιν, Il. ε, 525. Od. τ, 205. ὄρεα
νιφέντα, Il. ζ, 227. σκίέντα, Od. ε, 279.
ὄρη σκίέντα, H. in Merc. 95. ὄρεσφι, Il.
δ, 452. etc.
- *Ὀρεσσε ἐκ — impetum fecit, Il. λ, 92. 217.
ὄρεσαν, Il. μ, 85. ζ, 401. etc. ὄρεσας ἐς
διφρον, properans, Il. λ, 559. 742. stans,
Il. ο, 655. etc. ὄρεσει, H. in Apoll.
417.
- *Ὀροφῆς, Od. χ, 298.
- *Ὀροφον λαχύνειν, Il. ω, 451. v. not.
- *Ὀρῶατο etc. v. ὀράας.
- *Ὀρπηκας νέας, Il. φ, 58.
- *Ὀρσασκεν, Il. ρ, 425. ὄρση, Il. ι, 699. ὄρ-
σμεν, Il. π, 58. ὄρσητε, Il. ψ, 210. ὄρ-
σας, Il. χ, 190. ὄρσεσα, Il. φ, 555. ὄρ-
σμεν, Il. δ, 16. ὄρσειο, Il. γ, 250. ε, 109.
etc. ὄρσει, Il. δ, 264. τ, 159. ὄρσο, Il. ω,
88. Od. η, 542.
- *Ὀρσοδύρη, Od. χ, 126. ὄρσοδύρην, Od. χ,
152. 555. vid. not.
- *Ὀρσολοπιεύεις, irritas, H. in Merc. 508.
- *Ὀρμηκὴ τάφρος, Il. π, 369.
- *Ὀρμηγῶδες ἀζηχῆς, Il. ρ, 741. σιδήρειος,
ibid. 424.
- *Ὀρυζα, Od. λ, 25. ὀρύζαι, Od. κ, 517.
etc.
- *Ὀρφανικόν, Il. ζ, 452. ὀρφανικοί, Il. λ, 594.
- *Ὀρφναῖον, Il. κ, 85. 276. etc.
- *Ὀρχαμος ἀνδρῶν, Il. β, 837. etc. ὀρχαμε
λαῶν, Il. ζ, 102. etc.
- *Ὀρχατος μέγας, Od. η, 112. ὀρχατοί φυτῶν,
Il. ζ, 125.
- *Ὀρχεῖντ', H. in Apoll. 196. ὀρχήσασθαι,
Od. θ, 571. ζ, 465.
- *Ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος, Od. ψ, 145. φιλοπαίγ-
μονος, Od. ψ, 154.
- *Ὀρχησάι, Il. ω, 261.
- *Ὀρχησῆρες, Il. σ, 494.
- *Ὀρχηστὴς μολπή τι ἀναθήματα δαιτὸς, Od.
α, 152. ὀρχηστῆς, Od. θ, 255. ρ, 605. ὀρ-
χηστὴν, Il. ν, 731.
- *Ὀρχον νείατον, Od. η, 127.
- *Ὀρῶ, lacte, Od. ι, 222. ὀρῶν, Od. ρ, 225.
- *Ὀρώρε, Il. α, 574. 588. ὀρώρεσι, Il. β, 810.
δ, 456. etc. ὀρώρε, Il. ι, 606. κ, 90. etc.
ὀρώρεται, Od. τ, 577. 524. ὀρώρεται, Il.
ν, 271.
- *Ὀρωρέχεται ποσσὶ, ruunt, de equis, Il. π,
854. ὀρωρέχατο, Il. λ, 26.
- *Ὀσίη, fas, Od. π, 425. χ, 412. ὀσίης κρείων
ἠράσαστο, H. in Merc. 130. τῆς τιμῆς
ἐπιβήσομαι, ibid. 175. ἐκ πάσης φιλεῖ σε,
ibid. 473. ὀσίων βροτῶν κυρῆσαι, in Nept.
6.
- *Ὅσσα διδῆι, Fama, Il. β, 95. Od. ω, 412.
ὄσσαν ἀκρότης, Od. α, 282. β, 216.
- *Ὅσσάτιον, Il. ε, 758.
- *Ὅσσε ἀδακρύντω, Od. δ, 186. αἵματόεντα, Il.
ν, 617. δεινὰ, Il. α, 200. περικαλλέ, Od.
ν, 401. 455. φαινὰ, Il. ν, 5. 7. φαινὰ,
ibid. 455. v. not.
- *Ὅσσετο θυμὸς κακὰ, augurabatur, Od. κ,
374. σ, 155. ὀσσόμενος, Il. α, 105. Od.
α, 115. ὀσσομένη, Il. ω, 172. Od. υ, 81.
ὀσσόμενος, Il. ζ, 17.
- *Ὅσσία λευκά, Il. π, 547. μυελόεντα, Od. ι,
295. ὀσείφιν, Od. μ, 45. etc.
- *Ὅσφορις, B. 287.
- *Ὅσρακιδεμοι, ibid. 286.
- *Ὅσρακον αἰόλον, H. in Merc. 55.
- *Ὅτ' α, H. in Apoll. 156. ὅτεν, cuius, Od.
ρ, 424. ὅττεο, Od. α, 124. χ, 377. ὅτ-
τεν, Od. ρ, 121. ὅτω, Il. μ, 428. ὅττω,
Il. ο, 664. ὅττω, Od. κ, 59. ὀτίοισιν, Il.
ο, 491.
- *Ὅτις, Il. τ, 260. etc. ὅτινα, Od. θ, 204. ο,
594. ὀτinas, Il. ο, 492.
- *Ὅτραλίως, Il. γ, 260. τ, 517. Od. τ, 100.
- *Ὅτρηρὴ ταμῖν, Il. ζ, 581. ὀτρηρὰ δειράποντες,
Il. α, 521.
- *Ὅτριχας ἵππους, ejusdem pili (coloris), Il.
β, 765.
- *Ὅτρυνά, Il. κ, 55. ὀτρύνει, Od. β, 255.
ὀτρύνετον, Il. μ, 567. τ, 205. ὀτρυνε, im-
perat. Il. δ, 268. ὀτρυνέμεν. Il. δ, 286.
ὀτρυνε, 3. sing. aor. Il. θ, 598. ὀτρυνον,
Il. π, 495. ρ, 654. ὀτρύνεις, Od. α, 505.
ὀτρύνειαν, Od. θ, 90. ὀτρύνεσθαι, Od. η,
222. κ, 425. ὀτρυνώμεθ', Il. ζ, 569.
- *Ὅτρυντῶν, Il. τ, 255. ὀτρυντῶν, ibid. 254.
οὔ, pro ἐξ, Il. α, 404. ζ, 466. etc.
- οὐατα δαιδαλίω, Il. σ, 578.
- οὐδαίω ἐνὶ βόθρῳ, H. in Merc. 112. in hac
edit. est κατὰ.
- οὐδας ἄσπετον, Il. τ, 61. κραταίπεδον, Od.
ψ, 46. πῖρα, Od. ι, 155. ἔδάδε, Il. ρ,
457. Od. κ, 440.
- οὐδινόσσηα τείχεα, contemnenda, Il. θ,
178.
- οὐδέος, Il. μ, 448. Od. ι, 242. ἔδει, Il. ψ,
285. etc. ἔδει, Il. ε, 754. η, 145. etc.
- οὐδέπη, Od. μ, 435.
- οὐδέτεράσσι, Il. ζ, 18.
- οὐδὸς λαῖνας, Il. ι, 404. χάλκιος, Il. θ, 15.

- ὄδῳ μελίνῃ, Od. ε, 559. ζῆτῷ, Od. σ, 35.
 χ, 72. ὄδοιο, Od. η, 96. ὄδῳ ὀλοῦ γήραος,
 Il. ω, 487. ὄδῳ ἀρισφαλῇ, Od. ε, 196.
 δαύνοιο, Od. φ, 45. λάϊνον, Od. θ, 80.
 οὐδ' αὖ, Il. ι, 141. 283. ὄστατα, Od. ι, 440.
 οὐδ' ἔτι, Il. ξ, 480. σ, 852. Od. γ, 552.
 οὐκίτι, pro ἔκ, Od. ε, 460. ubi vid. not.
 σ, 214. etc.
 οὐ κί τις, Od. θ, 280.
 οὐκί, Il. β, 258. 300. etc.
 οὐλαμόν, Il. δ, 251. 275.
 οὐλάῃς, molæ, Od. φ, 221. ἐλῆν, Od. τ, 591.
 ἐλάς, molas, Od. γ, 441.
 οὐλίος ἀσῆρ, Il. λ, 62.
 Οὐλοκάρενος, crispus, Od. τ, 246. ἑλοκάρενα
 ζύλα, H. in Merc. 157.
 οὐλομένη, Il. τ, 92. ἐλομένην, Il. α, 2. etc.
 οὐλόποδα ζύλα, H. in Merc. 157.
 οὐλος ἄετος, pernicius, Il. ε, 461. ἀνῆρ,
 idem, Il. φ, 556. ἔλη λάχνη, mollis, Il.
 κ, 154. ἔλω μνη, integro, Od. ω, 118.
 ἔλον ἄρτον, integrum, Od. ρ, 545. ἔλην
 χλαῖναν, mollem, Od. τ, 225. ἔλε ὄνειρος,
 Il. β, 8. salutandi form. Od. ω, 401.
 ἔλα ζύλα, H. in Apoll. 115. ἔλων ταπή-
 ταν, Il. π, 224. ἔλας χλαῖνας, Il. ω,
 646. κόμας, crispas, Od. ζ, 231. ψ,
 158.
 οὐλοχύτας, Il. α, 449. 458. etc.
 οὐ μάν, Il. μ, 518. ψ, 441.
 οὐμός, Il. θ, 360.
 οὐνεσθε, gaudetis, juvat vos, Il. ω, 241.
 οὐ πη, Il. ν, 191. ρ, 645.
 οὐρα δίσκου, Il. ψ, 451. at δίσκουρα, ibid.
 523. vid. not.
 οὐραῖαι τρίχες, Il. ψ, 520.
 οὐρανίος πεσιηνός, B. 26.
 οὐρανίαντες θεοί, Il. ε, 195. ω, 612. ἑρατιώ-
 των, Il. ε, 375. etc.
 οὐρανόεικτος αἴγλη, in Lun. 4.
 οὐρανόθι, Il. γ, 3.
 οὐρανομήκης, Od. ε, 239.
 οὐρανός ἀμβατός, Od. λ, 515. ἑρανό ἀστερόεν-
 τος, Il. ε, 769. ἑρανό ἐύρον, Il. γ, 564.
 etc. πολύχυλλον, Il. ε, 504. σιδήρειον, Od.
 ο, 528. χάλκεον, Il. ε, 425.
 οὐρεῖην Νύμφην, H. in Merc. 244.
 οὐρεος ἀζαλίσι, Il. υ, 491. βήσσης, Il. γ,
 54. κορυφῆς, Il. β, 456. ἑρεῖ ἴσον, Od.
 λ, 242. ἑρεσιν οἰοπόλοισιν, Il. ω, 614. ἑρεα
 αἰγυρόντα, in Pan. 12. vid. not. ἡχύντα,
 in Matr. deor. 5. μακρὰ, Il. ν, 18. σκιδίν-
 τα, Il. α, 157.
 οὐρῆς, Il. ψ, 115. ἑρέων, Il. κ, 84. ἑρεῦσι,
 Il. ω, 716. ἑρέας, Il. α, 50. ψ, 111.
 οὐρῆ, Il. υ, 170. Od. ε, 302. ἑρὸν, B. 75.
 ἑρεῖσι μακροῖσι, Od. κ, 215. ἑρέας, B. 290.
 οὐρίσας, Il. π, 612. ε, 528. ἑρίαχον, Il.
 ν, 445.
 οὐρος ἀπήμων, Od. μ, 167. ἐπιλιγύς, Od.
 γ, 176. κάλλιμος, Od. λ, 659. λιγύς,
 Od. δ, 557. ἑρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρες,
 Od. ο, 292. ἱκμενον, Il. α, 479. Od. β,
 420. καλὸν, in Nept. 5. λάβρον, Od. ο,
 292. ἑροι πνεύοντες, Od. δ, 560.
 οὐροσί ἀμφί, de agrorum finibus, Il. μ, 421.
 οὐρῆς, Il. β, 153. vid. not.
 οὐς, pro ἑς, Il. β, 852. δ, 294. α, 249.
 οὐταε, Od. χ, 556. ἑτα, Il. ν, 192. 561.
 ἐτάμεν, Il. ε, 152. 821. ἐτάμεναι, Il. φ,
 68. 597. etc. ἑτῆσε, Il. δ, 469. λ, 260.
 etc. ἐτήσασκε, Il. χ, 575. ἐτηθεῖς, Il. θ,
 557. ἐταμίνην, Il. ξ, 518. ε, 86. ἐτά-
 μιναι, Il. λ, 658. 825. etc.
 οὐταζον, Il. ν, 552. ἐτάζον, Il. υ, 459.
 ἑτασκε, Il. ο, 745. ἑτασε, Il. ε, 56. 356.
 etc. ἐτάσῃ, Il. φ, 526. ἐτάσαι, Il. ξ, 424.
 π, 522. ἐτάζοντο, Il. η, 273. μ, 427.
 ἑτασαι, Il. λ, 660. π, 26. ἐτασάμενος, Od.
 λ, 535.
 οὐτιδανός, Il. α, 293. Od. θ, 209. etc.
 οὐτίς, Od. ι, 566. 408. etc. ἑτις, ibid. 566.
 569.
 οὐχί, pro ἑ, Il. ο, 716. Od. π, 279.
 οὐφίλον, Il. λ, 687. ὄφελον, Il. σ, 567. ὄφε-
 λες, Il. α, 415. γ, 40. etc. ὄφελ', Il. ζ,
 545. etc. ὄφελον, Il. δ, 515. etc. ὄφείλετ',
 Il. λ, 685. 697.
 οὐφίλλεις ζωάγρ', Od. θ, 462. ὀφίλλει
 ἰσώνη, auget, Il. γ, 62. κύμαστα, Il. ο,
 585. etc. ὀφίλλετε μᾶλλον πίνεσθαι, ma-
 gis debitis curare, Il. τ, 200. ὀφίλλειν
 πόνον, Il. π, 651. Od. β, 354. ὀφίλλειν
 μῦθον, multa garrere, loqui, Il. τ, 651.
 οἶκον, locupletare, Od. ο, 21. ὀφίλλασίν
 τε ἑ τιμῇ, Il. α, 510. ν. not. ὀφίλλεσθα
 σόνον ἀνδρῶν, Il. δ, 445. ὄφελον μὴ γεί-
 νασθαι, Od. θ, 512. ὄφελαι χρεῖστος, Od.
 φ, 17. ὀφίλλεσθαι μοι χρεῖστος, Od. γ,
 567. ὀφίλλετο μένος, Il. ψ, 524. οἶκος,
 Od. ξ, 255.
 οὐρεας, Il. ν, 256. ε, 152. etc.
 οὐραλμοῖο θίμεσθαι, Il. ξ, 495. ἐφθαλμοῖτι,
 Od. δ, 115. 154.
 οὐρεῖ αἰέλον, Il. μ, 208.
 οὐρα, ut, cum indic. Il. ε, 508. θ, 110.
 Od. ε, 6. etc. ὄρα, ut, cum opt. Il. κ,
 459. Od. δ, 465. ὄρα, ut, cum subjunct.
 Il. α, 118. 158. etc. ὄρα, donec, cum
 indic. Il. δ, 220. ε, 557. ὄρα, donec,
 cum subjunct. Il. α, 82. ζ, 258. ὄρα,
 quamdiu, cum ind. Il. θ, 66. ι, 546.
 ὄρα, quamdiu, cum conj. Il. δ, 546.
 λ, 477. Od. σ, 152. ὄρα, postquam,
 cum ind. Od. ν, 141. ὄρα, quoad, cum
 conjunct. Od. θ, 147. ὄρα, interea, Il.
 ο, 547.
 οὐρεῖς, Il. ξ, 495. ὀρεῖσι κυανέησιν, Il. α,
 528. etc. βλοσυρῆσιν, Il. ο, 608. ὀρεῖας,
 Od. ι, 589. ὀρεῖς, Il. π, 740.
 οὐχ' ἄριστα, Il. γ, 110. etc.
 οὐχοι πῶν λιμῆς, Od. ε, 44.

- *Ὀχρα φλόγια, Il. ε, 745. 9, 589. ὀχέων, Il. γ, 29. etc. ὀχισφι, Il. δ, 297. 9, 41. etc. ὀχέεσσι, Il. ε, 722. σ, 251.
- *Ὀχέειν νηπιάας, sectari puerilia, agere, Od. α, 297. ὀχέοντας δῖζυν, vexatos malis, Od. η, 211. ὀχέεσκον κακὸν μόνον, Od. λ, 618. ὀχέεσθαι, vehi de equis, Il. ε, 77. ὀχέιτο, H. in Ven. 218. ὀχήσατο κύμασιν, vehabatur, Od. ε, 54. ὀχήσονται, avehantur, Il. ω, 751.
- *Ὀχέως, Il. γ, 572. ὀχῆα μακρὸν, Il. μ, 121. 291. ὀχῆς χεύσιν, Il. δ, 152. ὀχῆας, Il. φ, 557. ω, 646. etc.
- *Ὀχθην ὑψηλὴν, Il. φ, 171. ὀχθαίς ὑψηλῆσι, B. 165. ὀχθαίσι βαθείαις, ib. 216. ὀχθῆσιν, Il. δ, 475. Od. ζ, 97. ὀχθας ποταμοῖο, Il. δ, 487. λ, 499.
- *Ὀχθον, collem, H. in Apoll. 17.
- *Ὀχλεῖνται, Il. φ, 261. ὀχλίσαιαν, Il. μ, 448. Od. ι, 242.
- *Ὀψα μένοι κία, Od. ε, 267.
- *Ὀψι, post nimis longum tempus, Od. ψ, 7.
- *Ὀψει ἴδες, vidisti coram, Il. υ, 205. μιν ἐσιδισκιν, Il. ψ, 94. ὄψιν ἀγαθὴν, Il. ω, 652. ἀμείλιχον, in Pan. 39.
- *Ὀψιγόνος, Il. π, 31. ὀψιγόναν, Il. γ, 355. η, 87. etc.
- *Ὀψει, videbis, Il. ψ, 620. Od. μ, 101. ὀψόμενος, Od. ψ, 360. ὀψόμεναι, Il. σ, 141.
- *Ὀψιόντες, Il. ζ, 37.
- *Ὀψιμον, Il. β, 325.
- *Ὀψιτέλειον, Il. β, 325.

Π

- Π'ΑΓΗ βέλος, Il. δ, 185. 528. etc. π'άγιν δ'ῆρα, fixa sunt, Il. λ, 571.
- Παγίδα, B. 50. 116.
- Παγκρατίη, B. 95.
- Πάγοι, Od. ε, 405. ὄξεις, ibid. 411.
- Παγχάλλεος, Il. υ, 102.
- Πάγχαλκος πυνὴν, Od. σ, 577.
- Παγχρύσοι, Il. β, 448.
- Πάγχυ, Il. ε, 24. μ, 67. 165. etc.
- Πάθῃσθα, Il. ω, 551. πάθῃσι, Il. ρ, 242. υ, 126. etc. πάθωσιν, Il. κ, 538. παθίυν, Il. ρ, 32. σ, 77. etc.
- Παῖδος, Od. φ, 21. ω, 356.
- Παιδόνιοι, Il. ω, 506.
- Παίξουσι, saltant, choros agunt, Od. ζ, 106. παίζοντων, saltantium, Od. ψ, 147. παίζσας, idem, Od. η, 291. παίσασι, saltate, Od. 9, 251.
- Παιπαλόμεν, H. in Apoll. 39. παιπαλόνετος, Il. υ, 17. H. in Apoll. 141. παιπαλόμενης, Il. υ, 35. ω, 78. Od. γ, 169.

- παιπαλόμεσθ, Il. μ, 168. παιπαλόμεσαν, Il. ρ, 745. Od. κ, 97.
- Παῖς ἀγαθός, Od. 9, 150. ἀγαπητός, Od. δ, 817. ἔσχατος, B. 254. εὖς, Il. β, 819. ἐξ Ὀδυσῆος, Od. π, 100. παῖδες ἀγαυῆ, Od. λ, 491. ἀπόμυς, Il. ω, 588. ἀφαιρῆ, Il. η, 255. κυδαλίμοιο, Od. α, 557. παῖδα ἀνδρῶν, Il. ε, 880. ἀριπρεπεία, Il. ζ, 477. ἀταλάφρονα, Il. ζ, 400. ἀγακλυτὸν, Od. ω, 103. γιγαῶτα νέον, Od. τ, 400. ἐρατεινὴν, Od. δ, 15. κακομηδεία, H. in Merc. 389. κρατερὸν, Il. μ, 587. κρατερόφρονα, Il. ζ, 524. νήσιον, Il. ζ, 400. νηπίαχον, ibid. 408. ὀλίγον, H. in Merc. 245. ὀφραπικὸν, Il. ζ, 432. πανάωριον, Il. ω, 540. πολύτροπον, H. in Merc. 15. τηλυγέτην, Il. γ, 175. φίλην, Il. α, 20. 447. φίλον, Il. π, 460. πάϊ, Od. ω, 191.
- Παῖδες διδυμάονες, Il. ε, 548. ζ, 26. κρατερόφρον', Od. λ, 298. παῖδες ἀμύμονες, Il. κ, 170. νεαροί, Il. β, 289. παῖδων, Il. υ, 308. ὑπέρθυμοι, Od. ζ, 209. παῖδεςσι, Od. γ, 581. ε, 594. πωσὶν νηπιάχοις, Il. β, 357. παῖδας πρῶθ' ἔβας, Il. 9, 518. τηλεστάοντας, Il. χ, 425.
- Παιφάσσεσθα, ruens, Il. β, 450.
- Παλαιγενὲς, Il. ρ, 561. παλαιγενεῖ, Il. γ, 586.
- Παλαιότερας, seniores, ἀθάνατοι τιμῶσι, Il. ψ, 788.
- Παλαίσις, Il. ψ, 621.
- Παλαισμοσύνης, Od. 9, 126. ἀλγεινῆς, Il. ψ, 701. παλαισμοσύνη, Od. 9, 105.
- Παλαιαί, Od. 9, 246.
- Παλαιόφρατα δρυὸς, veteris, Od. τ. 165. παλαιόφρατα θύεσθαι, antiqua, Od. ι, 507. υ, 172.
- Παλάμη, Od. α, 104. β, 10. παλάμηφιν, Il. γ, 558. 568. etc. παλαμάων, Il. γ, 128. Od. ρ, 251. παλάμης, Il. α, 258. παλάμησι, Il. ε, 558. 594. etc.
- Παλάσσετο, Il. ε, 100. ρ, 587. παλαξέμιν, Od. υ, 595.
- Παλίλογα, Il. α, 126.
- Παλιμπετῆς, retro, Il. π, 595. Od. ε, 27.
- Παλιμπλαγχθίντα, Od. υ, 5. παλιμπλαγχθίντας, Il. α, 59.
- Παλινάγρετο, Il. α, 526.
- Παλινορμῖνα, e fuga conversi, Il. λ, 326.
- Παλινόσσοι, Il. γ, 55.
- Παλίντιτα ἔργα, ultio, Od. α, 379. β, 144.
- Παλίντονον τόξον, Il. ο, 445. παλίντονα τόξα, Il. 9, 266. κ, 459.
- Παλινρόδιον κύμα, Od. ε, 450. ι, 485.
- Παλισκία, in Merc. sec. 6. παλίσκιον ἄντρον, umbrosum, H. in Merc. 6.
- Παλιώξις, Il. μ, 71. παλιώξιν, Il. ο, 69. 601.
- Παλλακίδος καλλικόμενοι, Il. ι, 449. παλλακίδι, Il. ι, 452.

Πάλλειν ἔγχος, jaculari, II. π, 142. τ, 389.
 πάλλων δῶρι, vibrans, quatiens manu,
 II. γ, 19. ε, 495. etc. πᾶλλε χειρμάδιον,
 projecit, II. ε, 304. μ, 44. υ, 287. πάλ-
 λον κλήρεν ἐν κυνῇ, II. γ, 516. ψ, 861.
 πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σῆμα, pulsat, II. χ,
 452. παλλομένη κραδίην, ibid. 461. παλ-
 λομένων, sortientium, II. ο, 191. πάλτο,
 offendit, impexit, II. ο, 645.
 Παλύνειν, Od. κ, 520. πάλυνεν, Od. ξ, 77.
 πάλυνεν, II. σ, 560. etc. παλύνας, Od.
 ξ, 429.
 Παμμήτιραν, in Terr. 1.
 Παμμίλειν, Od. κ, 525. λ, 35. παμμέλα-
 νας, Od. γ, 6.
 Παμποικίλοι, II. ζ, 289. Od. ο, 105.
 Πάμπρωτος, II. η, 324. ι, 95. πάμπρωτα,
 II. δ, 97. 568.
 Παμφαίησι λαμπρὸν, clare lucet, II. ε, 6.
 πάμφαινον, nitebant, radiabant, II. λ,
 50. παμφαίνον, II. ζ, 513. χ, 65. παμ-
 φαῖνον, II. ξ, 11. παμφαίνοντας, II. λ,
 100.
 Παμφανόντα, II. ε, 295. 619. etc.
 Παμφανώσα, II. β, 458. παμφανώντος, II.
 θ, 320. ψ, 509. παμφανώσαν, II. ζ,
 473. etc.
 Πανάγρε λίνε, de reti, II. ε, 487.
 Παναίθρησιν, fulgentibus, de galeis, II. ξ,
 372.
 Παναίολος, variegatus, ζωήρ, II. δ, 186.
 παναίολόν, ibid. 215. λ, 236. etc.
 Πανασάλας ἀνδρῖ, tenero, (pulchro), Od. ν,
 225.
 Πανάποτμος, infelicissimus, II. ω, 255.
 495.
 Πανέγγυρον, Od. ι, 205. ω, 274.
 Παναφήλικα παῖδα, contentum æqualibus,
 II. χ, 490.
 Παναώριον παῖδα τίκει, infelicissimum, II.
 ω, 540.
 Πανδαμάτωρ, II. ω, 5. Od. ι, 575.
 Πανδήμιος ἀλήτης, Od. σ, 1.
 Πάνδαρε, in Erythr. 1.
 Πανέλληνας, II. β, 530.
 Πανῆμαρ, Od. ν, 31.
 Πανημίριος, II. ρ, 180. τ, 168. etc. πανη-
 μερίη, Od. δ, 556. πανημίριοι, II. σ, 209.
 Od. γ, 486. etc.
 Πανθυμαδὸν, acriter, Od. σ, 55.
 Πανύχθιον εἶδεν, II. β, 24. 61.
 Πάνυχθον ἐγχεύσονται, Od. υ, 53.
 Πανόλβιον, in Bacch. s. latron. 54.
 Πανομφαίω, epith. Jovis, II. θ, 250.
 Πάνορμαι λιμένες, tuti, Od. ν, 195.
 Πανόψιον ἔγχος, fulgens, II. φ, 597.
 Πανσυδίη, II. β, 12. 29. 66.
 Πάντες ἱνία, II. η, 161. ν. not. φύσαι εἰκό-
 σαι, II. σ, 470. τρίποδας εἰκοσι-
 τας, ibid. 375. πάντα δικάταλанта, om-
 nino decem, II. τ, 247.

Πάντα, adverb. II. ε, 181. λ, 612. φ, 600.
 χ, 491. semper, etc.
 Πάντη, adverb. II. α, 384. ε, 495. etc.
 Παντοδαποῖσι, B. 51. 41.
 Πάντεθ', H. in Apoll. 405. πάντεθ'εν, II.
 ν, 28. ο, 625. etc.
 Παντοίη ὕλη, copiosa, multa, Od. ν, 247.
 παντοίης ἀρετῆς, omnem vim, II. χ,
 268. παντοίοι μύθοι, varii, II. υ, 249.
 τελέθοντες θιοὶ, varia specie induti, Od.
 ρ, 486. παντοίης ἀρετῆς κεκασμένοι, om-
 nibus, Od. δ, 725.
 Πάντως, II. θ, 450. Od. τ, 91. etc.
 Πανυπερτάτη, Od. ι, 25.
 Πανύστατος, II. ψ, 552. 547.
 Παπτάζουσιν, II. ε, 408.
 Πάπτα φίλ', Od. ζ, 57.
 Παπταίνοντο, II. ψ, 464. παπταίνων, II.
 δ, 200. ν, 551. etc. πάπτην, II. μ,
 555. ξ, 507. etc. παπτήνας, II. δ, 497.
 θ, 269.
 Πὰρ pro πάρεσι, II. ι, 227. Od. ζ, 18. χ,
 106.
 Πὰρ δὲ, juxta, II. δ, 530. λ, 512. etc.
 Πὰρ δύναμιν, supra vires, II. ν, 787.
 Πάρα, pro πάρεσι, II. ε, 605. sq. etc.
 Παρά, juxta, II. α, 611. β, 279. etc.
 Παρά — βάλεν εἶδαρ, II. ε, 569. ν, 55. παρὰ
 — βάλλειτ' ἰδωδὴν, II. θ, 504. παραβαλ-
 λόμενος ψυχὴν πολέμιζέιν, periculum
 pugna subire, II. ε, 322.
 Παραβλήθη, II. δ, 6. ν. not.
 Παραβλώπις, ὀρθαλμῶν, strabæ, II. ι. 499.
 Παραδραδίην, II. ξ, 163. conf. παρέρ.
 Παδραραμέτην, II. χ, 157. παραδράμαι, in
 Pan. 16.
 Παραδρώσι εἶα ἀγαθῶσι χίονες, de ministe-
 riis, Od. ο, 325.
 Παραδύμενοι ἐν ὀφ' στυνυπῶν, callide in an-
 gustias ingrediendo præterire, II. ψ,
 416.
 Παραίδειν τοι ὤσσε θεῶν, te carmine cele-
 brare, Od. χ, 548. cf. παραδρώσι.
 Παράθεις οἱ ξινήϊα, de epulis, II. σ, 408.
 παραθίειν δύναμιν θεοὶ, darent, Od. γ,
 205. παραθείς δίφρον καὶ τράπεζαν, Od.
 υ, 259. παραθεῖμην ὀδοιπόριον δαῖτ', de
 cibo apponendo, Od. ο, 505. παραθεῖτο
 δαΐδας, Od. β, 105. ω, 139. παραθήσο-
 μαι δαῖτ' ἀγαθὴν, II. ψ, 810.
 Παρά, cum genit. II. ο, 175. dat. ibid. 280.
 etc. accus. II. β, 711. γ, 559. etc.
 Παραιβάται, II. ψ, 132. vid. not. et infra,
 παρεβάσκει.
 Παραιβόλα, H. in Merc. 56. vid. not.
 Παρά — ἐτρέπιτο, avertit se, aberravit. II.
 ν, 605. et λ, 235. ubi quidam pariter
 παρὰ habent.
 Παραιπεπίθης σε, persuadeat tibi, Od. χ,
 215. παραιπεπίθου, II. ξ, 208.
 Παράισια, II. δ, 381.

- Παραΐσσοντος νότα, *pratercurrentis*, II. υ, 414. cf. *παρηζ*.
- Παραϊφάμενος, *admonendo*, II. ω, 771.
- Παραΐφασις ἐπιτρον, *alloquium, admonitio*, II. λ, 792. σ, 404.
- Παρακάββαλον, *circumdedit*, II. ψ, 685. *vid. not.* *παρακάββαλον πάντη*, *undique advexerant*, II. ψ, 184.
- Πάράκειται ὑμῖν, *vestri arbitrii est*, Od. χ, 65.
- Παρακλιδόν, *declinandi causa*, Od. δ, 548. *vid. not. ς, 159.*
- Παρακλίνας ὀλίγον, *deflectens*, II. ψ, 424.
- Παρακοίτης Ξαλκρός, II. ζ, 450.
- Παράκειται αἰδίην, II. φ, 479. *ἐζώνος*, II. ι, 586. *πυδρῇ*, II. σ, 184.
- Παρακρεμάσας χεῖρα, *manu pendula*, II. ν, 597.
- Παραλίζομαι ἐν φιλότῃ, II. ζ, 257. cf. *παριζ*.
- Παραμειφάμενος, *cum accus. prateriens*, Od. ζ, 510. *παρημεβετο*, H. in Apoll. 409.
- Παραμύμων, Od. γ, 115.
- Παραμυθησαίμην, *cum dat. suaserim*, II. ι, 417. *παρμυθησασθαι*, *suadere*, *ibid.* 680.
- Παραμύζομαι, *natando legam litus*, Od. ε, 417.
- Πάραντα, II. ψ, 116.
- Παραπλάγζασα, *cum gen. de vento abegit*, *avertit*, Od. τ, 187.
- Παραπλήγας ἥϊονας, *maritima, quæ fluctus alluvit*, Od. ε, 418. 440. *vid. not.*
- Παραπνύση μή τι ὀλίγον περ, *ne-quid adspiret*, Od. κ, 24.
- Παραρρητοὶ ἰκτίεσι, *exorabiles*, II. ι, 522. *παρρητίζοισι τιδίσθαι*, *consiliis, monitis*, II. ν, 726. *conf. παρρηζ*.
- Παρασαδόν, *adstantes*, II. σ, 22. *cum acc. pers. adstans cuique*, Od. κ, 175.
- Παρασαῖνς, *adjuvares*, Od. ν, 589. *παρασαῖν ἄγχι*, Od. θ, 218. *παρασῆσεσθαι σοι ἔμελλε*, *alfutura tibi erat, in partem deterioremi, de fato*, Od. ω, 28.
- Παράσχη φιλότῃ, II. γ, 554. Od. σ, 55. *παρασχεῖν δῶρα*, II. τ, 140. *έμαστα*, *donare*, Od. ζ, 28. *παρασχεμέν δῶρα*, II. τ, 147.
- Παρατεκτῆναι ἔσος, *fingeres s. strueres fabulam*, Od. ζ, 151. *παρατεκτῆναιτο*, *moliatur*, *ib.* 54.
- Παρατρέψας ἔχει μόνυχας ἵππους, *deflectat*, II. ψ, 598. 425.
- Παρατρωπῶσι θεῖς, *placant deos*, II. ι, 496. *παρατρωπῶν*, *decepturus*, Od. δ, 465.
- Παραυδα μή θάνατον, Od. λ, 487. *μή ταυτα*, *monet, suade*, Od. σ, 177. *παραυδῶν μυλιχίοις ἰκτίεσι*, Od. π, 279. *παραυδήσας μύθοις ἀγαντοῖσι*, Od. σ, 55.
- Παράφηνι μητρί, *moneo matrem*, II. α, 577. cf. *παρὰφ. et παρὰφάσθαι*.
- Παραφθάς, II. χ, 197. *παραφθαίησι ἄμμε*, *prævenit*, II. κ, 546. *παραφθάμενος*, *cum accus.* II. ψ, 515.
- Παρβιβῶς ἔκτορι, *adstans in curru*, II. λ, 522. *παρβιβῶντι*, II. ν, 708. *conf. παρβίβασκε*.
- Παρδαλὴ τοικίλῃ, II. κ, 29. *παρδαλῆν*, II. γ, 17.
- Πάρδαλις, II. φ, 575. *παρδάλιος μένος*, II. ς, 20. *παρδάλις θάσι*, H. in Ven. 71. *παρδαλίον*, II. ν, 105.
- Πάρσας, II. ε, 192. ζ, 299.
- Πὰρ — ἔβαλε, *de pabulo, quod pecoribus datur*, Od. κ, 242. *ἔβαλον*, Od. δ, 41. ν. *παρά*.
- Παρίβασκε, *una stetit in curru pugnandi caussa*, II. λ, 104.
- Παριδίζατο, II. ζ, 178.
- Παριδραθεν, Od. υ, 88. *conf. παρδραδέειν*.
- Παρίζε, II. α, 407.
- Παριναὶ λαμπραὶ, in Sol. 11. *παριανάων ἀπαλάων*, II. σ, 125. *παριών*, II. ω, 794. etc.
- Παριῖθι κήριδος, *laxatus est*, II. ψ, 868.
- Παρίσπῃ, *induxerit precando*, II. α, 555. *παριπῶν*, *monendo*, II. ζ, 62. η, 121. λ, 792. σ, 404. *παριπῶσ' ἐπίεσι μαλακοῖς*, II. ζ, 357.
- Παρίκ, *cum gen.* Od. ι, 116. *cum accus.* II. ψ, 762. ν. *not. παρίκ νέον μ' ἦγαγε*, II. κ, 591. cf. *παρίζ*.
- Παρεκπροθύγησιν, II. ψ, 514.
- Παρελάσσει, II. ψ, 427. *παρέλασσειν*, *ibid.* 582. cf. *παρῃλ*.
- Παρελίζατο, II. β, 515. ζ, 198. etc. *παρέλειπτο*, H. in Ven. 168.
- Παρέλκετε, Od. φ, 111. *παρέλκετο*, Od. σ, 281.
- Παρίμμεναι, II. σ, 472. etc.
- Παρινήνεον σίτον ἐν κανίοις, Od. π, 51. *παρινήνεον*, Od. α, 147.
- Παρινίσσας, *pratericrat*, H. in Apoll. 450.
- Παρίζ ὀδῷ, II. κ, 549. *σῆμα Ἴλοιου*, II. ω, 549. *Ἀχιλλῆα*, *clam Achille*, *ibid.* 454. *ἄλα*, *e mari*, II. ι, 7. *παρίζ τὴν ἡσσαν*, Od. μ, 276. *δῶρα*, *juxta ligna*, *non tacta*, *ibid.* 445. *ἡῶα μὴ ἄγχι*, *ne abducas a nave*, Od. σ, 199. *absolute*, *ἄλλα παρίζ εἴποιμι*, Od. ς, 159. *conf. παρίκ*.
- Παρίζ ἑλάσας, Od. μ, 47. 109. *ἐλάττωσιν*, *ib.* 55. *ἑλάσας*, Od. ψ, 16. ν. *not.*
- Παρίζέλασθαι, II. ψ, 544.
- Παρίζελασθῖν, *praterire*, II. κ, 544.
- Παρίττισεν φρένας, *flexit animum*, II. κ, 120. ν, 788. *μι*, *exorat*, II. ψ, 606.
- Παρίτεμψεν, *transitum dedit*, Od. μ, 72.
- Παρίπλάγξεν, Od. ι, 81. υ, 546. *παρίπλάγξθη*, II. σ, 464. *vid. παραπλάγζασα*.

Παρέπλω, *de navi, salva præterit*, Od. μ, 69.

Πάρεσαν, *aderant*, Il. λ, 75. παρῆσσομαι, Od. ν, 595.

Παρέσαντες ἐν λήμνῃ νῆες, *appulerunt*, Il. η, 467. παρῆσάμεναι καὶ ἀμύνειν, Il. ο, 255. παρῆσθη, H. in Ven. 270.

Παρίσιχες, H. in Ap. 217.

Παρήσθη, *aberrare fecit*, Il. θ, 511.

Παρίτρεσαν οἱ ἵπποι, Il. ε, 295.

Παρετύγχανε μαρναμένοιισι, Il. λ, 74.

Παρευνάξεν, Od. χ, 58.

Παρεχέσκειτ', Od. ζ, 521.

Παρήρεθι, *pendebat*, Il. π, 341.

Παρήξεν, Il. ε, 690. θ, 98. παρήξεν, Il. λ, 614. cf. πυραῖσος.

Παρήιον ἵππων, Il. δ, 142. φοινὸν αἵματι, Il. π, 159. παρήϊα, Od. χ, 404. καλὰ, Od. τ, 208.

Παρήλασε, Od. μ, 186. παρήλασαν, Il. ψ, 658. cf. παρῆλ.

Παρημίβοντο, H. in Apoll. 409.

Παρημένος, Il. α, 421. 488. etc. παρημένος, *dual*, Od. λ, 577.

Παρηορίσιν, Il. π, 152. παρηορίας, Il. θ, 87.

Παρήρος, Il. η, 156. ἵππος, Il. π, 471. etc.

Παρήπαφεν, Il. ζ, 560.

Παρήσθα, Od. δ, 497.

Παρέθμενοι κεφαλὰς, *periculis objicientes*, Od. β, 237. ψυχὰς, Od. γ, 74. ι, 255.

Παρενιήν, Od. λ, 244.

Παρενικῇ, Od. η, 20. παρενικαὶ, Il. σ, 567. Od. λ, 59.

Παρενοπίτα, Il. λ, 385.

Παρένος ἀδμής, Od. ζ, 109. αἰδοίη, Il. β, 514. παρενὸν ἀδμήτη. H. in Ven. 82. παρενὸν ἀλφισίβοι, Il. σ, 595. H. in Ven. 119.

Πὰρ — θίτο κλισίῳ, Od. α, 152. πάρδεσαν, *de cibo apposito*, Od. δ, 66. πὰρ — θίσαν, Od. υ, 281. πὰρ — θίσαν, Od. ζ, 248.

Παριάνων, Il. ι, 556.

Παρήξεν, Od. δ, 311.

Παρίσσεμαι ἢ δὲ φυλάσσω ἐν πάντεσσι πόνοισι, Od. ν, 301. παρίσσαι πάντεσσι, *de mendico*, Od. ρ, 450. παρίσσο μοι καὶ με φυλάσσε, Il. κ, 291. παρῆσάμεναι τρωσὶ καὶ ἀμύνειν, Il. φ, 251.

Παρίσχομεν, *præbemus*, Il. ι, 634.

Παρεκτίλειτο, Il. ι, 561. 660.

Παρημβλωκε, Il. δ, 11. Il. α, 73.

Παρήνι, Il. ν, 151. παρημένον, Il. ο, 400.

Πάρεθι, *absolute*, Il. ζ, 519. etc. *cum genit.* Od. δ, 625. ρ, 167.

Παρότεροι, *priores in curriculo*, Il. ψ, 459. 480.

Παρεπιπτόν, Od. ζ, 290. παρεπιπτόντες, Il. ψ, 57. Od. ω, 119.

Παρηέτε, *adeste*, Od. σ, 182. πάρεθι,

Il. π, 544. παρταίη, Il. υ, 121. παρῆσσα, Od. ψ, 87. *conf. supra*, παρῆσσαί.

Παρτιδίη, Od. α, 192. πὰρ — τίθει, Od. φ, 177.

Παρφάσθαι, Od. π, 287. τ, 6. παρφάμενος, Il. μ, 249. Od. β, 189. cf. παρῆσθαι.

Πάρφασις, Il. ζ, 217. *vid. παραίφασις*.

Παρφυγείν, Od. μ, 99.

Παρώχηκεν, Il. κ, 252. παρώχτο, Il. δ, 272. 526.

Πάσαι, Od. ω, 60. *cum verbo numeri*, ἐν-νία, *vid. not. et conf. πάντες*, πασάν, Od. ζ, 107. πασίαν, Il. ι, 350. σ, 451. etc. πάσῃσιν, Il. ζ, 499. H. in Merc. 412.

Πασάμην, Il. φ, 76. ω, 641. πασσάμεθ', Od. κ, 58. πάσαντο, Od. γ, 9. πάσασθαι, Il. ι, 485. τ, 160. πάσασθαι, Od. κ, 584. πασσάμενος, Od. α, 124. πεπάσμεν, *comederem*, Il. ω, 642.

Πάσει, Il. ι, 214. πάσειν ἐπὶ — Il. λ, 515. πάσων ἐπὶ — Il. ε, 401. 900.

Πάσσον, Od. ζ, 250. θ, 20. etc.

Πασσυδίη, Il. λ, 708.

Πάταγος, Il. ν, 285. πατάγω μεγάλη, Il. φ, 9.

Πατάσσει μεγάλη κρηδίη, Il. ν, 282. πατάσσει θυμὸς ἐκάς ἐμμένον νίκης, Il. ψ, 370. πατάσσειν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, Il. η, 216.

Πατὴρ ἀγαθὸς, Il. ψ, 608. ἐνθάδης, Od. β, 71. ἡπίος, Od. β, 47. μίλιχος, Il. ω, 759. πατέρ' ἀντίδεν, Od. ο, 90. πατρῶν, Od. δ, 687. θ, 245.

Πάτησαν κατὰ — Il. δ, 157.

Πάτος ἀνδρώπων, Od. ι, 119. Il. ζ, 202. πάτε, Il. υ, 157.

Πατρίς ἕρρα, Od. α, 407. πατρίδος αἵης φίλης, Il. β, 162. γαῖης, Il. ν, 696. ἐδὲν γλύκιος, Od. ι, 54.

Πάτροθεν ὀνομάζων, *patris nomine memorato*, Il. κ, 68.

Πατροκασίγητον, Od. ζ, 530.

Πατροφονῆα, Od. α, 299. γ, 197. 507.

Πατρώη, Od. ν, 185. 251. *nos πατρώη*.

Πατρώιος, Il. ζ, 215. Od. α, 175. etc. πατρώη, Il. ν, 251. αὐτὴ πατρώη. πατρώοι, Il. ζ, 251. Od. α, 187. πατρώια, Od. β, 22. μ, 156.

Παῦε, Il. α, 282. ι, 260. παύειν, Il. φ, 294. παύμεναι, Od. κ, 22. παύσκοι, Od. χ, 315. παύσω, Il. ο, 72. παύσκειν, Il. φ, 314. παύσαν, Il. β, 595. etc. παύσει, Il. φ, 157. 249. etc. παύσῃσι, Il. δ, 191. παύσασαι, Il. ε, 909. παύσθων, Od. φ, 228. παύσθων, Od. β, 169. παύσειτο, Il. ω, 17. παυάσθην, Il. φ, 584. πίπαυμαι πολίμην, *abstinui, a pugna*, Il. σ,

125. *πέπνυται πόλεμος*, Il. γ, 154. *πεπνύμενοι πολέμῳ γῆραί*, *ibid.* 150.
- Παυσαλῆ, Il. β, 386.
- Πάχυντος κίων, Od. ψ, 191. *πάχυντον δίσκον*, Od. θ, 187.
- Πάχυντος, Il. σ, 514.
- Πάχνη ψυχρῇ, Od. ζ, 476.
- Παχύνεται, Il. ρ, 112.
- Πάχος, Od. ι, 324.
- Πιδάα, Od. δ, 380. 469. *πιδάασκον*, Od. ψ, 553. *πιδῆσαι*, Il. ψ, 585.
- Πιδίλα ἀμβρόσια, Il. ω, 340. *καλὰ*, Il. β, 44. *χρύσεια*, Il. ω, 340.
- Πιδίον ἐνυδρῶ, Il. ξ, 145. *πίδωτον*, Il. ι, 573. *πυρηφόρον*, Od. γ, 495. *πιδίοιο ἀσπίδος*, Il. λ, 753. *πιδί' ἀνδιμύοντα*, H. in Merc. 96. *πιδία λωτύντα*, Il. μ, 283.
- Πιδόειν, Od. ν, 295.
- Πιδόνει, Il. ν, 796.
- Πίζη πρώτη, de parte extrema temonis, Il. ω, 272.
- Πίδω, Il. α, 214. β, 560. *πίδω*, Il. ξ, 255. *πιδίατο*, Il. μ, 229. ξ, 95. *πιδίθεται*, Od. β, 105. *Edd. Barn. et Cl. ἐπεπίθ.* *πιδίθοντο*, B. 196. sed vid. not.
- Πιέκετε εἴρια χερσίν, Od. σ, 315.
- Πιῆνη, fames, Od. α, 406.
- Πινήμεναι, Od. υ, 137.
- Πιῆρα τάχιστα, Od. δ, 545. *πιρᾶν*, *moliri* quid, Il. δ, 66. 71. ι, 181. *πιρῆσαι*, Il. τ, 50. Od. β, 316. *πιρῆσαντα*, Il. μ, 501. Od. ζ, 134. *πιρᾶ*, pers. sec. absol. *ἐμῷ*, tentas me, Il. ω, 590. *πιρῆσομαι*, Il. β, 73. ι, 279. *πιρῆσαι*, Od. ν, 356. *πιρῆσεται*, Il. σ, 601. Od. δ, 417. φ, 159. *πιρῆσσοις ἀέθλα*, Il. ψ, 707. *πιρῆσσοις*, *experiri sensu, sentire*, Od. φ, 418. *πιρῆσαντο*, tentavit, v. c. *aciem*, Od. φ, 410. *πιρῆσαντο*, Od. θ, 126. 377. *πιρῆσαι*, Il. α, 502. Od. θ, 145. 149. *πιρῆσαιμην*, Od. φ, 115. *πιρῆσαντο*, Il. ν, 457. φ, 580. *πιρῆσαιμῆδα*, Od. σ, 568. *πιρῆθη* ἔο αὐτῇ, Il. τ, 584. *πιρῆθη* ἦται, Il. ψ, 553. Od. θ, 205. *πιρῆθη* - *σαν*, Il. κ, 444. *πιρῆθειν*, Il. λ, 586. *πιρῆθειμην*, Od. σ, 305. *πιρῆθῶμεν*, Il. χ, 581. *πιρῆθῆμεναι*, Od. θ, 215. *πιρῆθῆναι*, *experiri pugna*, Il. ε, 220. *ἐμῷ*, Il. ν, 549. *πιδίρημαι μύθοισι*, *exercitatus sum in dicendo*, Od. γ, 25.
- Πιρᾶζειν, *cum genit. explorare sensum allicijus*, Od. π, 519. *ἐμῶν*, Od. ψ, 114. *πιρᾶζων*, *tentandi caussa*, Od. ι, 281.
- Πίραρ ἐλίσσεται, *sinem attingere*, Il. σ, 501. Od. ε, 289. vid. not. *πίραρ* *ποτολέμοιο*, *finis*, Il. ν, 559. vid. not. *ἐκφυγίην μίγα* *πίραρ διζύος*, *pro miseria*, Od. ε, 289.
- Πίρατα, Il. ξ, 200. 501. etc. *ἐλίσσεται*, Il. ζ, 145. *νείατα*, Il. θ, 478.
- Πίρει κίλευθον, *confecit iter*, Od. β, 434.
- Πῆρεν διὰ δόντων, *fixit*, Il. π, 405. *πίρων κύματα*, *maria transiens*, Il. ω, 8. Od. θ, 185. ν, 91, 264. *πίροντες*, Od. κ, 124. *πίραν* *δολοῖσι*, Il. η, 517. ω, 625. etc. *πίπαρτο*, H. in Apoll. 92. *πιπαρμένους*, Il. ε, 599. *πιπαρμένην*, Il. φ, 577.
- Πιρῆνας, H. in Merc. 48. *πιρῆναντε σιρῆν* *ἐξ αὐτῶ*, *nectentes*, Od. χ, 175. 192.
- Πιρῆπτει μή μου, Il. η, 255. *πιρῆπτειν* *τόξω*, Od. φ, 124. 149. *σθίνεις καὶ ἀλκῆς*, Od. χ, 257. *πιρῆπτειν* *ρήγνυσθαι*, *conabatur*, Il. μ, 257. *πιρῆπτειν* *εἰσῆς ἀνδρῶν*, *adoriens*, *ibid.* 470. 615. *συβάτω*, *tentans animum ejus*, Od. ξ, 459. ο, 503.
- Πιρῆνδα, *arcam*, Il. α, 190. vid. not. 267. Od. α, 131.
- Πίσσα ποιήντα, Il. υ, 9. Od. ζ, 124.
- Πισμέν, Il. ε, 252. ι, 315.
- Ἐν πίσσῃ κραδίη μένεις, Od. υ, 25. v. not.
- Πίσμα, Od. ν, 77. χ, 465. *πίσματος*, Od. ι, 156. *πίσματα*, Od. ζ, 269. κ, 96.
- Πιλάαν γῆν in Bacch. s. *latron.* 44.
- Πιλάγειναι ἄλδς, Od. ε, 335.
- Πιλάζειν, Il. ε, 766. *πιλάσσαντο*, Il. κ, 442. *πιλάσσομεν*, Od. κ, 424. *πιλάσσετε*, *ibid.* 404. *πιλασάιαιτο*, Il. ρ, 541. *πιλάσθη*, Il. ε, 282. *πίλασθεν*, Il. μ, 420.
- Πίλει, Il. γ, 3. δ, 158. etc. *πίλες*, Il. τ, 365. B. 50. *πίλων*, Il. ω, 219. *πίληται*, Il. γ, 287. 460. *πιλώμεθα*, Il. ι, 558. *πίλωνται*, Il. π, 128. *πίλοιτο*, Il. χ, 443. ψ, 749. *τελίσκει*, Il. χ, 435. *πίλοντο*, Il. ι, 522.
- Πίλεθρα, Il. φ, 407. Od. λ, 576.
- Πέλεια, Il. φ, 495. *πέλιαι* *τρέφοντες*, Od. μ, 62.
- Πελεάδες, Il. λ, 635. *πελειάσιν* *τρέφωσι*, Il. ε, 778.
- Πελέκκην, Od. ε, 244.
- Πελέκκω ἱλαίνω, Il. ν, 612.
- Πέλικυς, Il. γ, 60. Od. γ, 449. *πέλικυν* *ἀρμενον ἐν παλάμῃσι*, Od. ε, 254. *ἔξω*, Il. ρ, 520. *πέλικυς*, Il. ψ, 851. *πέλικων*, Od. τ, 578. *πέλικισσι* *νήκισσι*, Il. η, 591. *ἔξεις*, Il. ο, 711. *πέλικεας ὕλοτόμους*, Il. ψ, 114.
- Πιλεμιζέμεν, *concutere*, Il. π, 766. *πιλέμειν*, Il. ν, 445. φ, 176. *πιλεμιζέαι*, Il. π, 108. *πιλεμιζέτω*, Il. θ, 443. *πιλεμιζέθη*, Il. δ, 555. ε, 626. etc.
- Πίλλας περιγλαγίας, Il. π, 642.
- Πίλωρ αἴητον, de *Vulcano*, Il. σ, 410. *διδύον*, H. in Ap. 401. *κακός*, Od. μ, 87.
- Πέλωρ αἶνὰ, Od. κ, 219.
- Πιλώριος, Il. γ, 229. ε, 395. etc.
- Πίλωρον, Il. μ, 202. 220. etc. *πιλώρῳ* *δίδωσι*, Il. ε, 741. Od. κ, 168.
- Πεμπάσσεται πάσας, Od. δ, 412.
- Πεμπταῖοι ἐκόμεσθαι, Od. ξ, 257.
- Πεμπάβολα, Il. α, 463. Od. γ, 460

- Πίνεσθαι ταῦτα, curare, agere, Il. τ, 200.
Od. π, 519. δαῖτα, χ, 199. τί σε χρεὶ
ταῦτα πίνεσθαι, curare, sciscitari, Od.
ω, 405. πινώμεθα ὁπότε ταῦτα, cure-
mus, Od. ν, 594. πίνοντο, cum accus.
agebant, administrabant, Il. α, 518.
sine casu, occupabatur, sc. cœna capi-
enda, Od. ω, 411.
- Πίνδαι ἀσχετον, Il. ω, 708. ἄλαστον, Il. α,
105. ἀμύτρητον, Od. τ, 512. ἄρρητον, Il.
ρ, 57. ἀσχετον, Il. π, 548. κρατῆρον, Il.
λ, 249. μύριον, Il. σ, 88. συγκρὸν, Od. κ,
576. χαλεπὸν, Od. ζ, 169. στίθει ἄτ-
λήτη, Il. ι, 5. λυγρῶ, Il. χ, 242.
- Πινθίετον, Il. ψ, 285. πινθήμεναι, Od. σ,
175. τ, 120.
- Πινυρῶ, Od. γ, 548.
- Πισταίητρον, Il. β, 405. η, 515.
- Πίνταχα, Il. μ, 87.
- Πιστηκοιτόγυιον, Il. ε, 575.
- Πιστηκίοισι, Od. γ, 7.
- Πεξαμένη χ αίτας, Il. ξ, 176.
- Πεταθύη κήδαι, Od. ρ, 555.
- Πεπάλαικτο ἐγκέφαλος ἄσας, elisum est
cerebrum, Il. λ, 98. αἵματι ἄζων, fedat-
us est, ib. 555. πεπαλαγγίνον αἵματι
καὶ λύδρῳ, Il. ζ, 268. σάκος ἄζη, Od. χ,
184.
- Πεπάλαιχε κλήρω, Il. η, 171. πεπαλάχθαι
κλήρῳ, Od. ι, 351.
- Πέπαρτο, πεπαρμένους, v. πείρε.
- Πεπύρημαι μύθοισι συνοῖσι, exercitatus
in bene dicendo, Od. γ, 25. conf. πείρα.
- Πεπύρηται πάντα, confecta sunt, Od. μ,
57.
- Πεπυρημένος ἐς Ἀθῆνας, venditus, Il. φ, 58.
conf. ἱπέρασε, et πέρασαν.
- Πέπυγεν ἐγχεα, Il. γ, 155. πεπύγηι ἄμφ'
ῥῥα, hastæ defixæ sunt, Il. π, 772.
- Πέπιθι, H. in Apoll. 275. πεπίθοιμεν, Il.
α, 100. ι, 112. πεπίθου, Il. ι, 181. ψ,
40. πεπιθύν, Il. ι, 184. πεπιθῶσα, Il. ο,
26. πεπιθήσω, Il. χ, 225.
- Πεπληγὼς πληγῆσιν, Il. β, 264.
- Πέπληγον, Il. ψ, 365. Od. θ, 264. πεπλη-
γόμεν, Il. π, 728. ψ, 660. πεπλήγητο,
Il. μ, 162. ο, 115. πεπλήγοντο, Il. σ, 51.
51.
- Πεπλημένος, Od. μ, 108.
- Πέπλος χαρίεστος ἢ δὲ μέγιστος, Il. ζ, 271.
πέπλος ἀμβροσίος, Il. ε, 358. πέπλος φαει-
νός, Il. ε, 515. πέπλος ἱανόν, Il. ε, 734.
μείγαν, Od. σ, 291. περικαλλεία, ibid.
ποικίλον, Il. ε, 734. φαινότερον πυρὸς
αὐγῆς, H. in Ven. 86. πέπλος εὐνῆτος,
Od. η, 96. λεπτοί, ibid. παμποίκιλος
Il. ζ, 289. πέπλος μαλακοῖσιν, Il. ω, 796.
πορφυρεῖς, ibid.
- Πέπυσται, Il. ω, 577. πέπυσσε, Od. ψ,
210. πεπύσθαι, Il. ψ, 440. Od. κ, 495.
- πεπυμένους, Il. γ, 205. etc. πεπυμίε,
Il. ψ, 570.
- Πεποίδια, Od. δ, 454. θ, 181.
- Πεποίθω, credam, Od. ω, 528. πεποίθομαι,
Od. κ, 555.
- Πεπόλιςτο ἴλιον, condita erat, Il. υ, 217.
- Πέπων, Il. ε, 109. ζ, 55. etc. πέποντες, Il.
β, 255. ν, 120.
- Πεπόνητο, Il. ο, 447.
- Πίποσθε κακὰ πολλὰ, passi estis, Il. γ,
99. Od. κ, 465.
- Πεπότῃται, Od. λ, 221. πεποτῇται, Il. β,
90.
- Πίπρωται, Il. σ, 529. πεπρωμένον, Il. γ,
309. ο, 209. etc.
- Πίπταται, Od. ζ, 45. πέπτανται, Il. ε,
195. πίπτατο, Il. ρ, 571. πεπταμέναις,
Il. φ, 551.
- Πιστότ' ἄλλυδις ἄλλα, strata passim, ar-
ma; Il. φ, 505. πιστωῖτας, Od. χ, 584.
πιστῆναι, Od. ξ, 554. stratus humi, Od.
χ, 562. πεπτηῶντες, strati humi, Od. ξ,
474.
- Πισύθωνται, audiant, Il. η, 195. hæc edit.
σύθωνται, vid. Var. Lect.
- Πεπυκασμένος, Il. ξ, 289. Od. χ, 488. πε-
πυκασμένα, Il. β, 777. ψ, 7.
- Πίπυσται, Od. λ, 504. πίπυσσαι Πηληῆος
εἴ τι, Od. λ, 493. πίπυσται, Od. β, 411.
ρ, 510. πέπυσσε, Il. ν, 521. χ, 437. πε-
πύσθην, dual. audierant, Il. ρ, 577. πε-
πύσθαι, ibid. 641.
- Περάαν, Il. β, 615. μ, 63. etc. περάσασκε ὁμ-
βρος, Od. ε, 480. τ, 442.
- Πέρασαν, sec. brev. venderunt, Od. ο,
427. conf. ἱπέρασαντο περάσῃσι, Od. ξ,
297. περάσῃσι, Od. ο, 452. τῆραον ἢ κατὰ
μοῖραν, Il. π, 567.
- Περαωδίντης, Od. ω, 456.
- Περάτη ἐν, in termino, substant. Od. ψ,
245.
- Περεσαινθίσιν, in Terr. 14. v. not.
- Πέρον, Il. β, 555. 626.
- Περώω πύλας Ἀΐδαο, Il. ψ, 71. περήσειν
πύλας Ἀΐδαο, Il. ε, 646. περησέμεναι,
Il. μ, 200. 218. πέρησει ὅστις εἶσω αἰχμῇ,
Il. δ, 460. ζ, 10. περήσαμεν, Od. ω, 118.
περήσει δὲ ὠκεανοῖο, Od. κ, 508. περήσαι
ῥηιδίη, Il. μ, 55. vid. περάαν.
- Πέρθοντο, Il. σ, 342. πέρθαι, Il. σ, 708.
πέρθετο, Il. μ, 15. περθόμενη, Il. β, 574.
δ, 291. cf. πέρσα.
- Πέρι, pro περισσῶς, Il. δ, 575. ε, 566. η,
289. ν, 727. πέρι δ', inprimis, Od. ρ,
589. etc.
- Περί τ' ἄμφ' τε, Il. ρ, 760.
- Περιάγνυται, Il. π, 78.
- Περίλλα, inprimis, in Pan. 46.
- Περίανθειν, in Terr. 14. v. not.
- Περιβάλλει, superat, Od. ο, 17. περιβάλλει-
τον ἀριεπὴ ἱμοὶ ἵπποι, excellent, Il. ψ,

276. περιβαλλε, circumduxit, Od. χ, 466. περιβαλλομένους τύχῃα, capientes, Od. χ, 148.
- Περίβη, protexit, Il. β, 351. ν, 440. περιβήσαν, circumdederunt eum, Il. ζ, 424. περιβῆναι ἀδελφεῖ βδ' ἔτλη, protegere, Il. ε, 21. περιβάς, cum dat. defendens, Il. ε, 80. περιβάντα, Il. ε, 313.
- Περιγίνεται ἡνίοχος ἡνίοχοις, Il. ψ, 518. περιγινόμειθ' ἄλλων, Od. β, 102. 252.
- Περιγλαγίας πέλλας, lacte plenas, Il. π, 642.
- Περιγνάμπτοντα Μάλειαν, cum flecterem cursum circa M. Od. ι, 80.
- Περιδδυσαν, Il. λ, 508. περιδδίσασα, Il. ο, 125. περιδδίσαντες, Il. ψ, 822. περιδίδυια, Il. ν, 52. ε, 240.
- Περιδέξιος ἦεν, Il. φ, 163. vid. not.
- Περιδινηθήτην, Il. χ, 165.
- Περίδραμον, circumfusi sunt, Il. χ, 369.
- Περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, Il. β, 812. qui circumiri potest, Od. ζ, 7. περίδρομοι, rotundi, Il. ε, 726. 728.
- Περίδρύφθη ἀγκῶνας, attritus est, Il. ψ, 395.
- Περίδυσε χιτῶνάς, exuendo detraxit, Il. λ, 100. v. not.
- Περί δῶκε πολεμῆϊα ἔργα, excellentem rerum bellicarum scientiam, Il. ν, 727. δοῖδην, dedit excellentem cantum, Od. β, 44. περιδόμεδον, cum genit. pignore certemus, Il. ψ, 485. περιδώσομαι, cum genit. Od. ψ, 78.
- Περίειμι, Od. τ, 326. περίεσι, Od. σ, 247. περί — ἐπὶ βελῇ, περί δὲ μάχῃσθαι, Il. α, 258.
- Περίζαμένως, vehementer, H. in Merc. 492.
- Περίηδη ἵχνεσι, de canis venatici sagacitate, Od. ε, 317.
- Περήχησεν, Il. η, 267.
- Περιῖδμεναι ἄλλων βελῇ, Il. ν, 728.
- Περίκαλλης, Il. ε, 389. etc.
- Περίκειται ἔ — τί μοι, ἐπεὶ, etc. nihil mihi prodest, praecepui est, Il. ι, 321. περι- κείμενον φίλον νιδν, amplexum, Il. τ, 4.
- Περίκηδετο, Od. γ, 219. ζ, 527.
- Περίκηλα, praedura, epith. ligni, Od. ι, 240. σ, 308.
- Περίκλυτος, Il. α, 607. λ, 104. etc.
- Περίκρατεις, Il. φ, 214.
- Περίκτινοντο πολλοί, caedebantur, Il. δ, 538. περικτινώμεθα πάντες, caedamur, Il. μ, 245.
- Περίκτινων, Il. ε, 220. περικτιόνεσσιν, Il. σ, 212. τ, 104. περικτιόνας, Od. β, 65.
- Περίκτιται, vicini accolae, Od. λ, 287.
- Περίμαιμώσασα σκοτεινόν, Od. μ, 95.
- Περίμειπον ἴσδν, telam amplissimam, Od. β, 95. τ, 140.
- Περίμνηκε, Od. ν, 183. περιμήκεις, Il. ν, 2
63. περιμήκει, Od. κ, 293. μ, 251. περιμήκεια, Od. ι, 487. μ, 445. περιμήκεις, Od. μ, 90. ν, 107.
- Περιμνηχάνονται, pro simplici, Od. η, 200. περιμνηχάνοντο, Od. ζ, 540.
- Περinaireται, Il. ω, 488. περinaireτάσσι, Od. β, 66. β, 551.
- Περί — νῆι, Il. ψ, 169.
- Περίξετη, Od. μ, 79. vid. not.
- Περίοιδε δίκας, praeclare intelligit, Od. γ, 244.
- Περίπενκτες βέλος, quod grave vulnus fecit, Il. λ, 844.
- Περίπλεχθη, Od. ψ, 53. περιπλεχθεῖς, Od. ζ, 513.
- Περίπληγης, Od. ο, 404.
- Περίπλομένον ἑναυτῶν, Il. σ, 220. Od. α, 16. etc.
- Περίπροχυθείς, Il. ζ, 316.
- Περίρρηθης, praeceps in caput, Od. χ, 84.
- Περίρρητος, Od. τ, 173.
- Περίσαινεσι, Od. π, 10. in hac ed. est, περissαινσι. περissαινον, Od. π, 4. vid. not. περissαινόντες, Od. π, 215.
- Περίσθενειαν, Od. χ, 368.
- Περίσκειπτα ἔνι χώρῃ, Od. α, 426. κ, 211.
- Περίσσιοντο, Il. τ, 382. χ, 515.
- Περίσθδν ἔταζον, circumfusi vulnerabant, Il. ν, 551.
- Περίστησαν, cum accus. circumsteterunt, Il. δ, 552. περισταῖν νῶϊ, circumstarent, Od. υ, 50.
- Περίσειωσ' ἔνα πολλοί, circumdent, Il. ε, 95.
- Περίσθην κῦμα, circumstetit, Od. λ, 242.
- Περίσθσαντο, cum accus. Il. β, 410.
- Περίσειλασα, Od. ω, 292. v. not.
- Περίσειζας, obiisti, Od. δ, 277.
- Περίσσηχίζεται δῶμα, Od. κ, 10. v. not. nostram.
- Περίσσηχίζεται δῶμα, personabat, Od. ψ, 146.
- Περίσσει, in Pan. 21. περισέσσει, Il. π, 165.
- Περίσσει, Od. ε, 303.
- Περίσσει, H. in Merc. 409. περισέσσειται, versatur, Il. ε, 903.
- Περίσχημαι, Il. δ, 229. περισχέω παιδός, auxiliare filio, Il. α, 393. περισχόμεσθ' ἡμιν, defendimus, Od. ι, 199.
- Περίταμνόμενον βῆς, diripientem boves, Od. λ, 401. περιταμνόμενος, idem, Od. ω, 112.
- Περίτελλομένων ἑναυτῶν, Il. β, 551.
- Περίτιμήσασα, H. in Apoll. 65.
- Περίτρεσαν ἀγροῦται, Il. λ, 675.
- Περίτρεφετο κρύσταλλος, undique accrevit, inducta est glacies, Od. ζ, 477.
- Περίτρομένον, Od. σ, 76.
- Περίτροπῶν, Il. β, 295. περιτροπῶντες, Od. ι, 465.

- Περίτροχον σῆμα, nota rotunda, Il. ψ, 455.
- Περιφαινομένοι οὐρεος, conspicui procul, Il. ν, 179. περιφαινομένη, Od. ε, 476.
- Περιφραδὺς, perspicuum, H. in Merc. 41.
- Περιφραδῶς, Il. α, 466. β, 429. etc.
- Περιφραζώμεθα, Od. α, 76.
- Περιφρων, Od. α, 329. δ, 787. etc.
- Περιφύναι, cum acc. amplecti, Od. ω, 235.
- Περιφύς, Od. π, 21. ω, 319. περιφύς, Od. τ, 416.
- Περίχυνε χάριν κεφαλῇ, Od. ψ, 162. περιχύνει χερσὶν κέρασι, Il. κ, 294. ἄλκις περιχύνει, Il. φ, 319. περιχύνεται χερσὶν ἄργυρῳ, Od. ζ, 232. ψ, 159.
- Περιωπῆ, Il. ψ, 451. περιωπῆν, Il. ξ, 8. Od. κ, 146.
- Περιώσιον, Il. δ, 359. Od. π, 203.
- Περικνὸν, Il. ω, 516.
- Περνάμεν κτήματα, vendere, Il. σ, 292.
- Περνὰς ἐπὶ νήσῳ, dividendens per insulas, Il. χ, 45. πέρνασ' ὄντ. vendebat, Il. ω, 752.
- Περόνην φασινὸν, Od. τ, 256. περόναι, Od. σ, 292.
- Περόνῃσι μέσον δαρή, trajecit hasta, Il. η, 145. ν, 597. πῶλος ἐνετῆσι περόνῃσι, nectebatur, Il. ξ, 180. περονήσατο χλαῖναν, lænam circumdedit, Il. κ, 133.
- Περώσῃ θάλασσαν, Od. ζ, 272. ι, 129. πωλὸν ἐφ' ὕψηλῃ, Od. δ, 709. ε, 176. περώντα sc. ποταμὸν, Il. φ, 285.
- Πέρσα (πόλιν), exscidi, Il. υ, 192. Πέρσι, Il. υ, 92. Πέρσειαν, Il. φ, 517. Πέρσας, Il. φ, 660. Πέρσειν, Il. φ, 584. Πέρσεται κατ' ἄκρης, delebitur funditus, Il. α, 729.
- Πείσειν, Il. ζ, 82. 307. πείσῃσιν, Il. ψ, 216. πείσῃσι, Il. λ, 325. πείσειν, Il. ζ, 453. πείσονται, Il. λ, 823. πείσσειν, Il. ι, 255. μ, 107. 126. ρ, 639.
- Πείσοισι θυμὸν ἔτερον, Od. α, 107.
- Πείσσω κήδεα μυρία, sentio, Il. ω, 659. Πείσσω χέλον, fovet, exercet, Il. δ, 513. κήδεα, fruitur malis, (i. e. cruciatur), Il. ω, 617. καρπὸν, maturum facit, Od. η, 119. πείσῃ βίλος, curet (foveat) vulnus, Il. θ, 513. πείσσειν γέρα, frui præmiis, Il. β, 237. v. not.
- Πιτάλοισι πυκνοῖσιν, Od. τ, 520.
- Πίτασ' ἔργα ἰσία, Od. ε, 269. πίτασσαν ἀνὰ — ἰσία, Il. α, 480. πείτασαι θυμὸν, exhilararet, Od. σ, 159. vid. not. πείτασας κατὰ — λίτα, Il. θ, 441. πείτασας χεῖρες φίλοις, Il. δ, 523. ν, 549. δ' δ' ἔζητο χεῖρε πείτασας, supplicans, Il. ξ, 495. φ, 115. ὑπὸ λίτα, Od. α, 150. πείτασθῃσαν θυέστερα, Od. φ, 50. πείτασθεῖσαι θύραι, Il. φ, 558.
- Πιτινηὴν ὑπερανίαν, Il. ρ, 675. πιτινηεὶς ἄραιοις, B. 26.
- Πίτετο, Il. μ, 207. etc. πίτοντο, Il. ψ, 449. πετίσθην, Il. ε, 566. 768. etc.
- Πίτην αἰτιά, Od. γ, 295. ἡλίβατος, Il. ε, 273. λῆς, Od. μ, 64. 79. λιπαρὴ, Od. γ, 295. ε, 412. πίτην αἰγίλιπτος, Il. ι, 15. ν, 63. ἀναιδὺς, de lapide magno, Il. ν, 139. γλαφυρῆς, Il. β, 88. περιμήκεος, Il. ν, 63. πίτην καταφυλάξω, H. in Merc. 124. λίσσας, Od. ε, 415. πειβλήται, Il. π, 407. πίτην γυροῖν, Od. δ, 507. ἡρώειά, Od. μ, 233. κοίλῃν, Il. φ, 494. λευκάδα, Od. ω, 11. πείτραι ἐπηγεφείες, Od. μ, 59. πειτράων, Od. ε, 443. etc. πίτην μεγάλῃσι, saxis, Od. η, 279. πείτρας πλαγκτὰς, Od. ψ, 527.
- Πίτρη μυλοιδεῖ, Il. η, 270. B. 212. πίτρη μάρμαρον, Il. π, 754. ὀρεῖοντα, ibid.
- Πιτώμεναι, H. in Merc. 555.
- Πεύθομαι, Od. γ, 187. πειθίσθω, Od. π, 154. πειθίσθαι, Od. ι, 88. κ, 100. πειθίστο, Il. λ, 21. Od. π, 411. πειθίσθω, Od. α, 157. δ, 70. πειθισμαι, Od. ψ, 262. πειύται, Il. σ, 19.
- Πίφανται ἔγωγε τίς εἶλος, adest, Il. β, 122. φυλόπιδος ἔργον, Il. π, 207. πίφαντο ὄρος, cernebatur, H. in Apoll. 428. πεφασμένον μῦθον, Il. ξ, 427. πειθήσεται ὄλεθρος, aderit, Il. ρ, 155.
- Πίφατ', occisus est, Il. ο, 140. ρ, 164. πείφεται, Il. ρ, 689. ἐκ — αἰὼν, Il. τ, 27. Od. χ, 54. πείφονται, occisi sunt, Il. ε, 531. ο, 563. πειφῶσθαι, Il. ω, 254. πειθήσεται, interfeceris, Il. ν, 829. πειθήσεται, Il. ο, 140.
- Πειφίδεσθαι, parcere, Il. φ, 101. πειφιδόμην, Od. ι, 277. πειφιδότο, Il. υ, 464. πειφιδήσεται, Il. ο, 215. ω, 158. 187.
- Πίφνι, Il. ν, 365. etc. πειφνέμεν, Il. ζ, 180. Πειφροβήμιος, Il. κ, 510. πεφροβήτο, Il. ρ, 206.
- Πίφραδῃ, Il. ξ, 500. Od. α, 273. πεφραδῷ, Il. ξ, 535. πεφραδῇσιν, Od. τ, 477. πεφραδέμεν, Od. η, 49.
- Πειφρίκασ, Il. λ, 383. ω, 775. πειφρικυῖαι, Il. δ, 282. η, 62.
- Πειφύσαι, Il. δ, 484. Od. η, 128. πειφουῖα, Il. ξ, 288. πειφύσας, Od. ε, 477. πειφύκει, Il. δ, 109. 485. etc.
- Πειφυγμένους, Od. α, 18. etc.
- Πειφυζέτες, Il. φ, 6. 528. 532.
- Πειφυρμῆν δάκρυσι, Od. ρ, 103. σ, 172. πειφυρμῆν αἵματι, Od. ι, 397.
- Πῆ με ἄζεις, aliquo, Il. γ, 400. ν, 191. π, 110. φ, 219. etc.
- Πῆ ἔβη, Il. ζ, 377. ε, 472. etc. v. not. ad Il. β, 599.
- Πηγισμάλλω, Il. γ, 197.
- Πηγίαν, Il. φ, 312. πηγῶν ἀπὸ ἰσῶν, H. in Apoll. 265.
- Πήγνυται γῆνα, Il. χ, 453. πήγνυτο δῶρα ἐν χρεῇ, fixa sunt in corpore, Il. ο, 315.

- Πηγῇ κύμασι, Od. ε, 588. ψ, 235. πηγῆς ἵππεσ, Il. ι, 124. 266.
- Πηγυλὶς νύξ, glacialis, Od. ζ, 476.
- Πηδῆσαι ἀκοντα ἀπὸ χειρὸς, Il. ζ, 455.
- Πηδῶ, a πηδῆς, remus, Od. η, 328. ν, 78. vid. schol.
- Πηκτὸν ἄροτρον, Il. κ, 353. etc.
- Πῆλε χερσίν, agitabat, Il. ζ, 474. πῆλαι ἔγχοσ, jaculari, Il. π, 142. τ, 389.
- Πήληξ φαινή, Il. ν, 805. πῆληκα ἱπποκόμον, Il. π, 797.
- Πηλοβάτης, B. 254.
- Πῆμα δαφινὸν, de dracone, H. in Apoll. 504. κακόν, Od. ε, 179. 187. μέγιστον, Il. χ, 288.
- Πηριάνει, Il. ο, 42. πημανέειν, Il. ω, 781. πημηνεῖαν, Il. γ, 299. πημάνθη, Od. ζ, 255. πημανθῆναι, Od. θ, 563.
- Πνήνι ἐξίλυσσα, subtemen, Il. ψ, 762. vid. not.
- Πῆξεν μετὰ πόλιν, Il. δ, 460. πῆξεν θυμὸν ἐν στήθεσσι, Il. ζ, 40. haec ed. πτῆξεν. vid. not. πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σπολόπεσσι, Il. σ, 177. πῆξαι ἱππὶ, impone, Od. ε, 163. πῆξας ὅμματα κατὰ χροῶν, Il. γ, 217. πῆχθην οἷοι ἐν χροῶ, Il. θ, 298.
- Πηδῶ, Od. θ, 581, πηδῆς, Il. γ, 163. Od. ψ, 120.
- Πήρης αἰκελίας, Od. ρ, 557. τήρην αἰκεῖα, Od. ν, 437. πυκνὰ ρωγαλίνην, Od. ν, 437.
- Πηρόν, Il. β, 599.
- Πήχες λευκῶ, Il. ε, 514.
- Πίαι, Il. λ, 549. ρ, 659. etc.
- Πίδακος ὀλίγη, Il. π, 825.
- Πιδήσεως, Il. λ, 185.
- Πιέξου, Od. μ, 174. 196. αἰ. πῖξον, vid. not. πωσείεις, Od. θ, 556.
- Πίειν, Od. τ, 173. πῖνι, Il. τ, 180.
- Πιδίσθων, Il. ι, 167. πιδύμεθα, Il. σ, 273. πιδίσθην, Il. ο, 156.
- Πιδῶι, Il. ω, 527. Od. β, 340. πιδῶν ἡφύσσοτο οἶνος, Od. ψ, 305.
- Πικρόγαμοι, Od. α, 266. ν. not. δ, 346. ρ, 157.
- Πίλναται ἐπ' ἔδην, Il. τ, 93. πίλνατο χροῶν, Il. ψ, 368. πίλνατο χαῖται, Il. χ, 402. ν. not.
- Πίλος, Il. κ, 265.
- Πιμπλάνεται μένος, Il. ι, 675.
- Πιμπλάσι, Il. φ, 23. πῖμπλαντο, Od. κ, 248. ν, 549.
- Πίνακι στυκτώ, tabellis duplicibus, codicillis, Il. ζ, 169.
- Πίνιμι, Od. β, 305. η, 220. πίνιμιναι, Il. δ, 346. λ, 640. πίνισκιν, Il. π, 226. πῖνι, Od. ι, 347. πῖνιθα, Il. ζ, 260. πῖνιν, Il. δ, 265. η, 481. etc. πῖνιν, Il. θ, 189. πῖνιμι, Il. π, 825. πῖνιτο, Il. ι, 465. Od. ι, 45. πῖνιμι, Od. κ, 160.
- Πινυτός, Od. α, 229. πινυτή, Od. λ, 444. ν, 151. etc.
- Πιστέρη, H. in Ap. 48. πῖότατον, Il. ι, 573.
- Πίσσα, Il. δ, 277. πίσση δεινθήντ', in Pan. 2.
- Πισόπατος, Il. π, 147.
- Πισώσαντο, fidem dabant, Il. ζ, 235. πισωθῆτον ἐν θυμῷ, fidatis, de duobus, Od. φ, 218. πισωθῆναι ὄρκον, jurare, Od. ο, 435. πισωθεῖς, qui fidem dat. H. in Merc. 533.
- Πίσυος, Il. ε, 205. ι, 238. etc.
- Πίσυες, Od. ε, 70. τ, 249.
- Πίστα ἥρα βαθείην, Il. φ, 7. πῖστας εἰς ἐμὲ χεῖρας, porrigens mihi manus, Od. λ, 591.
- Πίτυς βλωθρῇ, Il. ν, 590. πῖτυσιν μακροῇσιν, Od. ι, 186.
- Πίφασκε, indicavit, Il. κ, 478. πῖφασκεν θῖςφατα, revelare, H. in Merc. 537. πῖφασκεῖν μῦθον ἅπαντα, rem omnem narrare, Od. λ, 441. πῖφασκεν Διομήδει, signum dans, Il. κ, 502. ἔπος πάντεσσι, omnibus dicens, Od. χ, 151. 247. πῖφασκομαι δήμιον, Od. β, 44. πῖφασκεται, nuncios, Il. π, 12. πῖφασκεται κακὰ ἔργα, denunciat, molitur, Il. ο, 97. μή μοι ἅπαντα πῖφασκε, ne commemora, mentionem fac. Il. φ, 99. φλόγα, flammam fer. ibid. 355. πῖφασκόμενος τὰ δ' κῆλα, ostendens, Il. μ, 280. loquens, Od. β, 162. ν, 37.
- Πλαγκτῆ, amens, Od. φ, 363. vid. not. πλαγκτὰς πῖστας, Od. μ, 61. ψ, 327.
- Πλαγκτούνης ἔκ ἐστι κακώτερον ἄλλο, Od. ο, 342.
- Πλάξεν ἀπὸ πατρίδος, declinat a patria, Od. α, 75. πλάξαι, Il. β, 132. πλάξει, Od. β, 396. πλάξων, Il. ρ, 751. πλάγξ' ἀπὸ, dimovit ab, Od. ω, 306. πλάζομαι, Il. κ, 91. Od. ν, 204. πλάξτε κύματι, jactatus errabat, Od. ε, 389. πλάγξομαι κατὰ πόλιν, Od. ο, 311. πλάγχθη ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός, repulsa est ab galea hasta, Il. λ, 351. πολλὰ πλάγχθη, Od. α, 2. πλαγχθεῖς Ἀργεῖ νάσθη, exul habitavit Argis, Il. ζ, 120. πλαγχθέντα ἀπὸ νηός, Od. ζ, 278.
- Πλακῶς, B. 36.
- Πλαγώνται, Il. ψ, 321.
- Πλατανίφω καλῇ, Il. β, 307. πλατάνισον, ibid. 510.
- Πλατύνωτο, B. 287.
- Πλῆεις, pro πλῆονες, Il. λ, 395. πλῆας, Il. β, 129.
- Πλῆεις, Od. δ, 319. πλῆιν, Od. ο, 445. ν, 355. πλῆις, Il. κ, 579. πλῆϊοι, Od. μ, 92. πλῆϊαι, Il. β, 226. ι, 71. πλῆϊοις, Il. θ, 162. μ, 311. πλῆϊοτή, Od. λ, 358.
- Πλεκτην ἀναδίσμην, Il. χ, 469. σιερῇ, Od.

- χ, 175. 192. *πλεκτοῖς ἐν ταλάροις*, Il. σ, 568. Od. ι, 247.
Πλεξόμενος πύσμα, Od. κ, 168.
Πληγῆς (sic semper, numquam *πλαγῆς*), Il. θ, 12. etc. *πληγῆντι*, de duabus *feminiis*, Il. β, 255. Σ, 455.
Πληγῶν, Od. ρ, 283. *πληγῆσιν ἀνικελήσιν*, Od. δ, 244. *ἀνίεσι*, Il. β, 264.
Πλήθει, Il. φ, 218. ψ, 659. *πλήθει*, Il. π, 389. *πλήθωσι*, Od. ι, 80. *πλήθων*, Il. λ, 492. *πλήσαν*, Il. ξ, 35. π, 574. *πλήσιαν*, Il. π, 72. *πλησαίετο*, Od. τ, 198. *πλήσθην*, Il. ρ, 211. 696. *πλήθην*, Il. θ, 214.
πλήθει, Il. ρ, 350.
Πληθύνε, Il. β, 278. α, 505. *πληθύνος*, Il. ι, 637. *πληθύει*, Il. χ, 458. *πληθύν*, Il. β, 143. 488. etc.
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, contendere cum, Il. φ, 499.
Πλημμυρίς ἐκ πόντοιο, Od. ι, 486.
Πλημνῆ, Il. ψ, 359. *πλημναι*, Il. ι, 726.
Πληξίππον, Il. δ, 327. ε, 705.
Πληστήσιον, Od. λ, 7. μ, 149.
Πλήτω, Il. ξ, 438. ρ, 499. etc. *πλήτω*, Od. θ, 57.
Πλίσσονται πόδεσσι, Od. ζ, 318.
Πλοκάμους φαινῆς, Il. ξ, 176.
Πλόον δολιχόν, Od. γ, 169.
Πλῆστον θρασίστιον, Il. β, 670.
Πλοχμοί, Il. ρ, 52.
Πλύνεσκον, Il. χ, 155. *πλύνεσσα*, Od. ζ, 59. *πλυνέση*, Od. α, 419. *πλυνέσαι*, Od. ζ, 51. *πλύναν*, Od. ζ, 95. *πλύνασ'*, Od. ω, 147.
Πλύνει ἐπηετανοί, Od. ζ, 86. *εὐρίεις*, Il. χ, 155.
Πλώσιν, in Nept. 7. *πλώσιν*, Od. ι, 240. *πλώω*, Il. φ, 302.
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ, Od. α, 3.
Πνέει, Il. ρ, 447. *πνέοντες*, Il. ν, 385. *πνέοντες μένεα*, Il. β, 536. γ, 8. *πνέουση ἐν—μένος*, Il. τ, 159.
Πνέμονι, Il. δ, 528.
Πνέξαντες, B. 157.
Πνοῇ ἀλεγεινῇ, Il. ξ, 595. *λιγυρῇ*, Il. ν, 590. *πνοῆς*, Il. ω, 342. Od. α, 98.
Ποδάμπυρα ποδῶν, Od. τ, 345.
Ποδάργη ἄρπυια, Il. π, 150. *ποδάργης*, Il. σ, 400. *ποδάργον*, Il. ψ, 295. *ποδάργη*, Il. θ, 185.
Πόθνηεις, Il. κ, 24. 178. α, 646.
Πόθνημος, Il. β, 786. ε, 553. etc.
Πόδι διερῷ, Od. ι, 43. vid. not. *πόδα ἔτιρον χωλός*, Il. β, 217. *νέιατον*, Il. β, 824. *νός*, Od. κ, 32. *πόδις ἀπαλοι, leves*, Il. σ, 92. *ἄρωι*, Od. μ, 89. vid. not. *ἐρίγδασσι ἴππων*, Il. λ, 152. *σαχίεις*, Il. ι, 885. *πόδεσσι πισταμένισι*, Il. ι, 599. *καρπαλίμοισι*, Il. σ, 809. *ποσι καρπαλίμοισι*, Il. π, 342. *κραιπνοῖσι*, Il. ζ, 505. *ποσοὶ* *λιπαροῖσιν*, Il. β, 44. κ, 22. 152. etc. *πόδας ἄκρας*, ibid. 640. *λιπαροῖς*, Il. ξ, 241. Od. ρ, 410.
Ποδῶκης, Il. κ, 516. σ, 254. etc.
Ποδωκείῃσι πεσπιδῶς, Il. β, 792.
Ποθήμεναι, Od. μ, 110. *ποθήματα*, Od. τ, 156. *πόθει*, Od. ν, 219. *ποθείσκε*, Il. α, 492. *πόθεισαν*, desiderabant, Il. α, 219. *ποθείσαι*, in fin. Od. β, 375. δ, 748.
Ποθὴ μεγάλη, Il. ρ, 690. *ποθῇ*, ibid. 439. σ, 321. *ποθῆν*, Il. ζ, 562.
Πόθος ὕγρὸς, in Pan. 35. ν. in ὕγρ.
Ποίη, Od. σ, 569. *ἐν ποίῃ*, ibid. 367. *ποίη* *ἐριθηλία*, H. in Merc. 27. *εριοθηλία*, Il. ξ, 347.
Ποιήεντος, Od. π, 396. *ποιήεντα*, Il. υ, 9. Od. δ, 357. *ποιήεσαν*, Il. ι, 150. 292.
Ποίησ' νόημα ἐνὶ φρεσὶ, injectit, Od. ξ, 274. *ποίησαν πυρὸν*, Il. ψ, 164. *κλισίην ἀνακτι*, Il. α, 449. *ἀκοιτιν θείαν*, ibid. 537. etc. *ποιῆσαι φόβον ἀρχαίων*, Il. μ, 452. *τελευτήν*, Od. α, 250. *ποιήσετε κακὸν μεῖζον*, Il. ν, 120. *ποιήσατο πέπλον*, (sibi) Il. ι, 735. *ἀγορῆν*, Il. θ, 2. *ἡγμένους*, creavit, (navibus suis) Il. π, 171. *δόμον*, struxerat, (de domo sua) Il. σ, 371. *ποιήσαντο τῷχοι*, sc. navibus suis, Il. μ, 5. *ποιήσασθαι ἱστία*, aut vela sibi faciendi, Od. ι, 259. *μύθε ἐπισχεσίην*, modum facere, Od. ψ, 71. *ποιήσεται ἄλοχον ἢ δόλην*, uxorem sibi faciat, aut servam, Il. γ, 409. *λύκευ*, etc. fecerit, sc. custodes domus suae, Od. κ, 453. *ποιούμεν*, Il. ι, 491.
Ποιητοῖο κύκλω, Il. φ, 540. *πρίποδος*, ib. 718. *ποιητὴν ῥινῶ*, factam e pelle, Il. κ, 262. *ποιητοῖσι ἐν δόμοις*, pulchris, Od. ν, 506. *ποιητῆσι εὐ πύλῃσι*, Il. ι, 466. *ποιητὰς πύλας*, bene structas, Il. μ, 470.
Ποίκιλλε, Il. σ, 590.
Ποικίλμασιν, Il. ζ, 294. Od. α, 107.
Ποικιλομήτην, Il. λ, 482. etc. *ποικιλομήτα*, Od. ν, 293.
Ποιμαίνεσκον, Od. ι, 188.
Ποιμέσιν, Il. γ, 11.
Ποιμητίον, Od. β, 470.
Ποίμησιν, Od. ι, 122.
Ποιῆν, Il. ν, 659. ξ, 485. *ποιῆς*, Il. γ, 290. σ, 498. *ποιήν*, Il. ι, 266. ι, 629. 652. etc.
Ποίησαν, Il. α, 475. *ποιπνύοντα*, Il. α, 600. ξ, 155. *ποιπνύσαντι*, Il. θ, 219.
Πόπον οἶδ' ἄρσενος, Il. μ, 451.
Πολίεις, Il. β, 417. 610. etc. *πολίεις*, Il. λ, 707. *πολίων*, Il. ι, 691. α, 680. etc. *πολίσι*, Il. δ, 388. π, 240. etc. *πολίσιν*, Il. ρ, 236. 508. *πολίεσσι*, Il. ι, 75. μ, 599. etc. *πολίαις*, pro πολλὰς, Il. α, 559. β, 4. etc. *πολίαις*, accus. Il. α, 66. υ, 313.
Πολιμήτῃα ἔργα, Il. β, 558.
Πολιέμῃζιν παρ' δύναιμιν ἢ ἔξω, Il. ν, 787.

- πολεμιζέμεν, II. ε, 520. π, 220. πολεμιζέμεναι, II. ι, 357. πολεμίζομεν, II. ω, 667.
- Πολεμιστὴς θαρσαλέος, II. φ, 589. θοδς, II. ε, 571. πολεμιστὴν ἐλέγχουσιν, II. ρ, 26. ταλαύρινον, II. ε, 289. ταλάφρονα, II. ν, 300. πολεμισταί, Od. ω, 498.
- Πόλιμος ἀλίαςτος, II. β, 797. ἐλαφρότερος, II. χ, 287. κακός, II. π, 494. πολέμου αἵματόεντος, II. τ, 515. ἐπιδημῖν, II. ι, 64. ὀρειόντος, II. ι, 64. πολέμοιο δυσηλεγίος, II. ν, 154. δυσηγίος, II. β, 686. λευγαλέοιο, II. ν, 97. ὀλοοῖν, II. γ, 135. ὁμοίη, II. ι, 440. πολυαῖκος, II. α, 165. συγρεῖ, II. δ, 240. πολέμου δῆτις, II. ε, 117. πόλεμον αἰνότατον, Od. δ, 519. ἀπρηκτον, II. β, 121. δακρυόντα, II. ε, 757. θρασὺν, II. ζ, 254. πολυδάκρυον, II. γ, 165. φθισήτορα, II. β, 853.
- Πόλιμος τε μάχαι τε, II. α, 177. ε, 891. πολέμων εὖ εἰδώς, II. δ, 510. πολέμοιοι, B. 22. πολέμους ἀργαλείους, II. ξ, 87.
- Πολεμόκλονον, B. 4. 267.
- Πολεύειν, Od. χ, 223. πολέυμενοι, Od. ρ, 534.
- Πόληος ἔρμα, II. π, 549. ἐυδήμοιο, II. φ, 516. πόληος τίφανος πύργοι, in Curial. 1. πόλῃ, II. γ, 50. πόλῃς, II. δ, 45. 51. πόλῃας, Od. δ, 560. ρ, 486.
- Πολιήτας, II. β, 806.
- Πολιοκροτάφους, II. δ, 518.
- Πολιοιο λυκοιο, II. κ, 534. ἀλδς, II. ν, 229. πολῆς ἀλδς, II. α, 350. 359. etc. πόλιον σίδηρον, II. ι, 366. χ, 74. v. not. πολῖν ἄλα, II. ο, 190. etc. πολιοί περ ἔοντες, Od. ω, 498. πολιαί, H. in Ven. 229. πολίως τρίχας, II. χ, 77.
- Πολίς ἄμβαςτος, II. ζ, 434. ἀπώρθητος, II. μ, 11. ἄρρηκτος, II. φ, 447. εὐρυάγνια, Od. χ, 230. πύργιος ἀραρυῖα, II. α, 757. πόλις ἄκρη, II. ζ, 88. 297. etc. ἀκροστάτη, II. χ, 172. de arce. πόλιν αἰπεινὴν, ad Hosp. 2. αἰπὺν, II. ν, 625. ἄκρη, II. χ, 583. ἔναλον, H. in Ap. 180. ἐραννὴν, Od. η, 18. ἐρατὴν, H. in Apoll. 477. εὖ ναιομένην, II. ε, 489. εὐρυάγνια, II. β, 12. εὐτείχια, II. π, 57. εὐτείχεον, II. α, 129. ἱερὴν, II. α, 366. ἱμερόεσσαν, H. in Ap. 180. καλλιγύναικα, in Terr. 11. λευκὴν, II. β, 759. πολύχρυσον, II. σ, 288.
- Πόλις, Od. α, 411. πολίαν κάρηνα, II. β, 117. πολίεσσιν, Od. φ, 252. πόλις εὖ ναιοτάσας, II. β, 648. πύργας, II. σ, 542.
- Πολίσταμεν, II. η, 455.
- Πολισσός, in Mart. 2.
- Πολλεῖς, H. in Apoll. 392. πολλέων, II. β, 131. ι, 540. πολλῶν, II. β, 117. ι, 24.
- Πολλόν, adverb. II. α, 91. ε, 656. etc.
- Πολύναι, II. λ, 430.
- Πολυαῖς κάματος, gravis, II. ε, 811. πολυαῖκος πολέμοιο, II. α, 165. ν, 328.
- Πολυανθίος, Od. ζ, 355.
- Πολυάρετος θιός, Od. ζ, 280. τ, 404.
- Πολύαρον, II. β, 106.
- Πολυβινθίος, epith. maris, II. α, 452. Od. δ, 406. etc.
- Πολύβυλος, II. ε, 260. Od. π, 282.
- Πολύγηθις, II. φ, 450.
- Πολυδαίδαλος, Od. ν, 11. πολυδαίδαλοι, II. ψ, 745.
- Πολύδακρυς, II. ρ, 544.
- Πολυδάκρυτος, II. ω, 620. πολυδακρύς, II. ρ, 192.
- Πολυδεράδος, II. α, 499. ε, 754.
- Πολυδένδρεον, Od. δ, 737. ψ, 139. 359.
- Πολυδίσμα, Od. ε, 35. 358.
- Πολυδιψιον, II. δ, 171.
- Πολύδωρος ἄλοχος, II. ζ, 394. χ, 88. vid. Schol.
- Πυλυζύγω, epith. maris magnæ, II. β, 293.
- Πολυήρατον, Od. α, 565. ψ, 354.
- Πολυηχί, epith. littoris maris, II. δ, 422. πολυηχία φωνήν, sonoram, Od. τ, 521.
- Πολύθαρσς μῖνος, II. ρ, 156. τ, 57.
- Πολυῦδρεῖσι, prudentia, Od. β, 346. ψ, 77.
- Πολύῳδρις, callidus, Od. α, 458. πολυῦδριν, Od. ψ, 82.
- Πολυῦπτε, II. ν, 171.
- Πολυῦχθυσον, H. in Apoll. 417.
- Πολυκαγκία δίψαν, siccam (gravem), II. λ, 741.
- Πολύκαρπος, Od. η, 122. ω, 220.
- Πολυκερδέα νόον, callida consilia, Od. ν, 255. πολυκερδεῖσιν, astu, Od. ω, 166.
- Πολύκιςτος, II. γ, 371.
- Πολυκηδία, Od. ψ, 351.
- Πολυκλαύτω, in Mid. 5.
- Πολυκλήϊδι, epith. navis magnæ, II. η, 88. δ, 259. etc. πολυκλήϊσι, II. β, 74. 175. etc.
- Πολυκλήρων, divitium, Od. ζ, 211.
- Πολύκληστοι ἄνδρες, variis e locis, variarum nationum, II. δ, 458.
- Πολυκλέστω, Od. δ, 554. ζ, 204.
- Πολύκμητος, affabre elaboratus, II. ζ, 48. κ, 379. λ, 135. etc.
- Πολύκμημον, II. β, 497.
- Πολυκοιρανίη ἐκ ἀγαθόν, II. β, 204.
- Πολύκροτος, in Pan. 37.
- Πολυκρήμων, II. ε, 615.
- Πολυκλήϊος, II. ε, 615.
- Πολύλλισον, epith. Dei, Od. ε, 445. πολυλλίσοις, H. in Apoll. 347.
- Πολύμηλον, II. β, 605. 705. etc.
- Πολύμητις, II. α, 311. 440. etc. πολυμήτις, II. φ, 353. πολύμητιν, in Pall. sec. 2.

- Πολυμηχανίην, Od. ψ, 521.
 Πολυμήχανος, Od. α, 205.
 Πολυμηΐτη, multis in matrimonium petita, Od. δ, 770. πολυμηΐτην, Od. ζ, 64. ψ, 149.
 Πολύμυθος, loquax, Il. γ, 214. πολύμυθον, Od. β, 200.
 Πολυπαΐπαλοι φοίνικες, admodum vafri Phœnices, Od. ο, 418. v. not.
 Πολυπαήμενος, ditis, Il. δ, 433.
 Πολυπειθής, Il. ι, 559. πολυπειθεία, Od. ψ, 15. πολυπειθής, vocat. masc. Od. ζ, 586.
 Πολυπήμονος, noxiæ, H. in Merc. 37.
 Πολυπιδάκος, Il. ζ, 157. 507. πολυπιδάκκ, Il. υ, 59. 218. πολυπιδάκκ, Il. θ, 47. ζ, 283. ο, 151.
 Πολύπικρα, Od. π, 255.
 Πολυπλάγκτοιο άνέμοιο, Il. λ, 508. πολυπλάγκτω έοικεν, peregrinatori, Od. ρ, 511. πολυπλάγκταϊσιν ληϊστῆσιν, Od. ρ, 425. πολυπλάγκτος άνθρώπος, miseros qui jactantur a fortuna, Od. υ, 195.
 Πολυπύχκ, epith. montis, Il. θ, 411. υ, 5. etc.
 Πολύπυργον, H. in Apoll. 242.
 Πολύπυρος, Od. ο, 405. etc.
 Πολύρρηνος, dives pecore, Od. λ, 256. πολύρρηνες, Il. ι, 154. 296.
 Πολυσκάρθμοιο, epith. faminx, saltatricis, Il. β, 814.
 Πολυσπερείων άνθρώπων, Il. β, 804. πολυσπερείας, Od. λ, 364.
 Πολυσάφυλος, Il. β, 507. 537.
 Πολύστονος έρις, gaudens luctu, Il. λ, 75. ιδς, acerrimum telum, Il. ο, 451. είμαι, miserrimus, Od. τ, 118.
 Πολύτλας, Il. θ, 97. ι, 672. etc.
 Πολυτλήμων, Il. η, 152. Od. σ, 318.
 Πολύτληται, Od. λ, 58.
 Πολυτερέων, abundantem columbis, Il. β, 502. 582.
 Πολυτερέοισι, epith. spongiarum, Od. α, 111. χ, 459. 453.
 Πολύτροπος, callidus, prudens, Od. κ, 330. πολύτροπον, Od. α, 1.
 Πολύτμνον, in Bacch. sec. 7.
 Πολυφάρμακ, Od. κ, 276. πολυφάρμακοι, Il. π, 28.
 Πολυφάσς, fabulosæ, Od. τ, 163.
 Πολύφημος, αοιδός, canorus, Od. χ, 376. πολύφημον άγορήν, forum streperum, s. plenum rumoribus, Od. β, 150.
 Πολυφλοίσβοιο Θαλάσσης, Il. α, 34. β, 209. etc.
 Πολυφρέβε γαίης, Il. ζ, 200. 301. πολυφρέβην γαίαν, Il. ι, 564.
 Πολύφρονος, Il. ρ, 367. Od. θ, 297. 527. πολύφρονα, Il. σ, 108.
 Πολύφρων, B. 209. 211.
 Πολύχαλκος, Il. κ, 315. etc.
- Πολυχρόνιοι, in Merc. 125.
 Πολύχρυσος, Il. κ, 315. πολύχρυσον, Il. σ, 289.
 Πολυώνυμος, H. in Apoll. 82.
 Πολυωπῶ, Od. χ, 586.
 Πομπευοι, Od. ν, 422.
 Πομπῆ άκύμοι, Il. ζ, 171. πομπῆσιν, in Herc. 5.
 Πομπῆς, Od. γ, 525. 576. άγαυοι, Od. ν, 71. πομπῆας, Od. υ, 564.
 Πομποὶ άπήμονες, Od. θ, 566. πομποῖσιν κραίποισι, Il. π, 671. 681.
 Πονεώμεθα, Il. κ, 70. πονεύμενος, Il. ν, 288. πονεύμενον, Il. δ, 374.
 Πονηρά έργα, magna mala, in Camin. 20.
 Πονήσομαι, Od. χ, 377. πονήσατο, Il. ι, 348. πονησάμενος, Od. ι, 256. 310.
 Πόνος άμέτητος, Od. ψ, 249. άπίριτος, Il. ρ, 41. όλος, Il. π, 568. πόνιο όϊζυροίς, in Diosc. 17. πόνον αίων, Il. λ, 600. άλιον, Il. δ, 26. άμέγαρτον, Il. β, 420. άτίλειπον, Il. δ, 26. 57. κακόν, Il. ρ, 401. πόνοισι, Il. κ, 89. 245. πόνος άργαλίες, in Apoll. 535.
 Πόντιος, in Nept. 3.
 Ποντοπερύων, Od. ε, 278. η, 267. ποντοπορεύομαι, Od. ε, 277.
 Ποντοπόρος, Od. μ, 69. ν, 95. 161. etc.
 Ποντοπορέσης, Od. λ, 11.
 Πόντος άπίριτος, Od. κ, 195. ίχθυείς, in Dian. 9. πόντε ίσιδός, Od. ε, 56. πόντα εύρεί, Od. α, 197. etc. ήρωιδί, Od. γ, 293. ε, 281. κίλιαν, Il. ω, 79. οἶνον, Il. ψ, 316. etc. πολυκλύτω, Od. δ, 554. πόντον άπίριτον, Od. δ, 510. άμείλιχον, in Diosc. 8. άτρώγεται, Il. ο, 27. etc. κυμαίνοντα, Il. ζ, 229. μογακῆτα, Od. γ, 158. ποντόθεν, Il. ζ, 595. πόντονδῖ, Od. ι, 495. πόντοφιν, Od. α, 85.
 Πόρον, 1 pers. sing. Il. ω, 60. Od. δ, 745. πόρε, Il. α, 72. δ, 219. κ, 146. etc. πόρον, 3 pers. plur. Il. ζ, 218. ω, 254. πόρεν, Il. ζ, 228. πόροις ζηνήσιν, Od. ι, 267. πόροι, donet, Od. ζ, 460. etc. πόρεσιν, Od. β, 186. πόρωμεν, Il. ψ, 895. πόρωσιν, Il. π, 86. πορών, Il. π, 178. ρ, 80. πορόντες, Od. τ, 460.
 Πορεύση, B. 173.
 Πορεύει, Il. ζ, 115. πόρεται, Od. ζ, 264. ρ, 453. πορεύσειν, B. 259. 282.
 Πορεύης, Od. υ, 187.
 Πορεύῶ, Od. δ, 671. ο, 29.
 Πόροις άγγραυλοι, Od. κ, 410. ed. hanc, πόρεταις, v. not.
 Πόρεκς χερύσις, Il. ζ, 520. θ, 495.
 Πόρον, Il. β, 592. πόρον 'Αλφειῷ, H. in Apoll. 423. ήμαθόιντα, H. in Merc. 398. πόρος άλός, itinera maritima, Od. μ, 259.
 Πόρεκας, Il. σ, 401.

- Πόρσυνε λίχος, Od. γ, 405. η, 547. πορσυνίσα, Il. γ, 411.
- Πόρσται, Il. ς, 4.
- Πόρτιος, Il. ε, 162. πόρτις, Od. κ, 410.
- Πορσιτρόφον, H. in Apoll. 21.
- Πορφυρε, Il. φ, 551. Od. δ, 427. πορφύρη, Il. ξ, 16.
- Ποσιδήϊον, Il. β, 506. Od. ζ, 266.
- Πόσις, maritus, ἀσπασός, Od. ψ, 2. 9. θαλαρός, Il. ς, 190. πόσιος, Od. π, 75. ς, 571. πόσει, Od. λ, 429. ς, 555. πόσει, Il. ε, 71. πόσιον ἐσθλόν, Od. δ, 724. κερίδιον, Il. ε, 414. πόσιος, Il. ζ, 240.
- Πόσις, potio, Il. τ, 210. πόσιος, Il. κ, 469. etc. πόσιον, Od. α, 191.
- Ποσσημαρ, Il. ω, 667.
- Πόσον δὴ ἔπος ἐστὶ, Od. ω, 287.
- Ποταμὸς βαθυδίνης, Il. υ, 75. ὑῤῥόος, Il. φ, 130. εὐρὺ ῥέων, Il. φ, 504. λάβρος, Il. φ, 270. πληθύν, Il. λ, 492. χυμάρροος, Il. ν, 138. ποταμὸν δινήεντος, Od. λ, 241. ποταμὸν δεινοῖο, Il. φ, 25. διππετίος, Il. π, 174. etc. ὑῤῥόος, Il. ζ, 508. etc. Φίς, in Cum. 4. καλλιῤῥόοιο, Od. ε, 441. ξανθῆ, ad Hosp. 4. ῥέειδρα, Il. ξ, 245. ῥαῖς, Il. λ, 731. ῥοῖσι, Il. π, 669. ποταμῷ Αἰγύπτου, Od. ξ, 258. ὠκυρόα, Il. ε, 598. ποταμὸν ἀλμυρηντα, Od. ε, 460. βαθυδινήεντα, Il. φ, 605. βαθύῤῥοον, ibid. 8. δῖον, Il. β, 522. δονακῆα, Il. σ, 576. κιλάδοντα, ibid. ῥδανόν, ibid. ὠκεανόν, Od. λ, 658. ποταμοὶ χυμάρροι, Il. δ, 452. ποταμῶν ἐξιδάπων, Od. κ, 515. ἱερῶν, ibid. 551. ἱφθίμων, Il. ς, 749. μένος εἰσαγαρόντες, fluviis immittendis, Il. μ, 18.
- Ποτύνται, Od. ω, 7. ποτῶνται, Il. β, 462.
- Ποτῆ, volatu, Od. ε, 537.
- Ποτητὰ, volucres, Od. μ, 62.
- Ποτῆτος, Il. λ, 779. σ, 506. etc. ποτῆτα, Od. σ, 406.
- Ποτῖ, insuper, Il. κ, 108. ξ, 396.
- Ποτιδέγαμος, Il. κ, 125. τ, 254. etc.
- Ποτιδίρεται, Il. π, 10. Od. ς, 518.
- Ποτιδίροισι, Od. ι, 254. 249.
- Ποτικίλνται, Od. ζ, 508.
- Ποτίνσεται, Il. ι, 581.
- Ποτιπασπηνύει λιμένες πέτραι, imminentes portui, Od. ν, 98. vid. not.
- Ποτιπασσοίμεθα μύθῳ, Od. β, 77. vid. not.
- Ποτιτερέπειτα, Il. ο, 401.
- Ποτιφανῆς γένειο, vocem humanam acciperes, Od. ι, 456.
- Πότμος δολοίς, B. 50. πότμον ἀδυνεία, Od. κ, 245. ἀνίκη, Il. δ, 59. etc.
- Ποτινάκτον, in Cœcit. 6. v. not.
- Ποτὸν ἄκρητον, Od. β, 341. θύον, ibid. σατοῖς, Il. ω, 470. etc. ποτῶ, Il. λ, 629.
- Ποτῶνται, Il. β, 462.
- Παλυβόειραν, *epilh.* terræ, Il. γ, 265. λ, 618. etc.
- Παλύπτοδος, Od. ε, 432.
- Πραμνεία, Il. λ, 638. Od. κ, 235.
- Πραπιδέσαι εἰδυῖσαι, Il. α, 608. ἰδυῖσαι, Il. σ, 580. 482.
- Πρασιαί κοσμηταί, areolæ hortenses, Od. η, 127.
- Πρασίν, areola hortensis, Od. ω, 246.
- Πράσσει με τόκος, exigit, B. 184.
- Πρασσοφάγος, B. 229.
- Πρέμων ἀνδρακτῆρ, H. in Merc. 238.
- Πρέσβα θεία, Il. ε, 721. ς, 585. etc.
- Πρέσβεια θείων, in Ven. 52.
- Πρεσβήϊδα τιμὴν, in Vest. et Merc. 3.
- Πρεσβήϊον, præmium, Il. ς, 289.
- Πρέσβην κατὰ, H. in Merc. 450.
- Πρεσβίστην, *epilh.* terræ, in Terr. 2. vid. not.
- Πρεσβυγενῆς, Il. λ, 249.
- Πρεσβύτερος, Il. λ, 786. πρεσβύτατος γενεῇ, Il. ζ, 24. πρεσβυτάτη, Il. φ, 145. etc.
- Πρηκτῆρα ἔργων, Il. ι, 445. πρηκτῆρες, Od. ς, 162.
- Πρηγῆς, Il. ε, 58. ζ, 45. etc. πρηγῆς καταβαλέειν, Il. β, 414. πρηγῆς λαζοῖωτο γαῖαν, Il. β, 418. πρηγῆς, Il. λ, 179.
- Πρῆξις ἢ τις γόοιο πέλειται, nullus effectus, nulla vis, Il. ω, 524. Od. κ, 202. κατὰ πρῆξιν, negotii caussa, Od. γ, 72. ι, 255.
- Πρῆσι αἷμα ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας, Il. π, 550. πρήσαι θύρετρα πυρὸς, comburare, Il. β, 415. πρήσαντες ἐν — πυρὶ, Il. η, 452.
- Πρήσει ἢ τι, nil proficit, Il. λ, 551. πρήσσησιν δόδοι, faciat iter, Od. γ, 476. πρήσσωμεν δόδοι, Il. ω, 264. iter ingrediamur, Od. ο, 47. 219. πρήσσοντι κίλευδον pergebant, Il. ξ, 282. ψ, 501. πρήσσαντες ἄλα, navigantes, Od. ι, 491. πρήξις ἢ τι, Il. ω, 550. πρήξις ἢ τί τι ἔργον, nil proficiet, Od. τ, 524. πρῆξις ἢ τι δυνήσται, Il. α, 562. πρῆξαντα νείσθαι, re confecta e voto, Od. γ, 60.
- Πρηῖ, in Mart. 10.
- Πρίατο, Od. α, 540. ξ, 115. etc.
- Πρίν, cum indic. Il. α, 29. ι, 584. etc. cum opt. Il. δ, 114. τ, 209. etc. cum conjunct. Il. σ, 135. 190. etc. absolute, Il. α, 97. β, 112. etc. πρίν ὥρῃ σι καταλέχθαι, Od. ο, 595.
- Πρίσ ἱλὶφαντος, Od. σ, 195. τ, 564.
- Πρό, adverb. Il. α, 70. ν, 607. etc. ἀγγίλος ἥει πρό Ἀχαιῶν, Achæorum caussa, nomine legatus, Il. κ, 286.
- Προάγοιεν δῶρα, afferant, H. in Apoll. 272.
- Πραλιῦ χώρῃ, declivi, Il. φ, 262.
- Προβάλοις Βορέῃ Νότος φέισθαι, Od. ε, 351. προβαλόντες ἔριδα, consentes pug-

- nam, Il. λ, 529. *προβαλείμεν* σὺνο νόμῳ, superem prudentia, Il. τ, 218. *προβάλοντο ἑλοχύτας*, Il. α, 458. β, 421. *Φαιλία*, Il. ψ, 255.
- Πρόβασιν*, Od. β, 75. vid. not.
- Πρόβασ'*, Il. ξ, 124. ψ, 550.
- Προβέβηκας ἀπάντων*, superas, Il. ζ, 125. ψ, 890. *προβέβηκε ἄστρα*, Il. κ, 252. vid. not. *προβέβηκε κράτει*, potentissimus est, Il. π, 54.
- Προβέβηλα Κλυταιμνήστρης*, præfero, Il. α, 115.
- Προβιβῶν*, H. in Merc. 149. *προβιβῶντος*, Il. π, 609. *προβιβῶντι*, Il. ν, 807. *προβιβῶντα*, Od. σ, 554. *προβιβᾶς*, Il. ν, 18. 158.
- Προβλήτι*, *epith. scopuli*, Il. β, 396. *προβλήτες*, Od. ε, 405. κ, 89.
- Προβλάσκειν*, Od. φ, 239. *προβλωσκέμεν*, Od. τ, 25.
- Προβοῶντι*, clamantes, proclamantes, Il. μ, 277.
- Προγενέστερος*, Il. β, 555. ι, 161. etc.
- Προγενέοντο τάχα*, progrediebantur, Il. σ, 525. *Θεῶς*, in Bacch. s. latr. 7.
- Πρόγονοι*, Od. ι, 221.
- Πρόδοις*, si ante cognoverit, Od. δ, 596.
- Προδοκῆσι ἐν*, insidiis, Il. δ, 107.
- Προδόμεν*, Il. ι, 469. ω, 673. etc.
- Προείργει πάντας ὀδύναι*, cohibuit ne, Il. λ, 568.
- Προέηκα ὀΐδας*, misi, Il. θ, 297. *καλήμηναι*, misi vocatum, Il. κ, 125. *προέηκε*, misit, Il. δ, 598. etc. *ἵππος*, emittere fecit, Od. ξ, 466. cf. *πρόις* et *προήκοι*.
- Προελὼν σίτη ἄπο*, particulam panis decerpens etc. Od. ρ, 457.
- Προείρυσσامين*, Od. ν, 279.
- Προείρυσσεν ἄλλαδ' ἧτας*, deduxero, Il. ι, 358. *προείρυσσεν ἧτα ἄλλαδ'*, Il. α, 508. *προείρυσσامين ἡπιυρόνδε*, subduximus, Od. ι, 75. *προείρυσσαν εἰς ὄρμον*, Il. α, 455. *προείρυσσαν εἰς ὄρμον*, Od. σ, 496.
- Πρόες* *Θεῶ*, condona Deo, aor. 2. *impera*. Il. α, 127. *ἄνα*, Il. π, 38. *κῦδος*, ibid. 241. *πρόιτω σὶ περ*, mittat te sultem, Il. λ, 795. *πρόισαν*, misere, Od. δ, 681. θ, 399. etc. *πρόιμεν πυθέσθαι*, mittere sciscitatum, Od. κ, 155. *conf. προήκα*, et *προήκοι*.
- Πρόεχ'* *ἀκτὴ*, eminebat, Od. μ, 11.
- Προήκηαι ἱερσμά*, longos remos, Od. μ, 205.
- Προδίεισιν ὀνείδεια μυθήσασθαι*, Il. α, 291. v. not. *προδίησι*, Il. κ, 362. *προδίεσκει*, Il. χ, 459. Od. λ, 514.
- Προδίλυμνα*, radicitus, Il. ι, 537.
- Προδιελύμνη*, Il. ν, 150. *προδιελύμεν*, Il. κ, 15.
- Προθορῶν*, Il. ξ, 563. ρ, 522.
- Προθυμήσοι*, Il. β, 588.
- Προθύραια ἐνδόσμητα*, H. in Merc. 384.
- Πρόθυρον*, Il. τ, 212. etc. *προθύροις*, Od. α, 103. *προθύροις*, Il. λ, 776. etc.
- Προΐαλλε*, misit, Il. λ, 3. Od. ξ, 18.
- Προΐαφεν*, idem, Il. α, 3. v. vid. not. *προΐαψι*, Il. ζ, 487. *προΐαψιν*, Il. ε, 190. λ, 55.
- Προΐδωσιν*, videant, Il. ρ, 756. *προΐδων*, prævidens, Il. χ, 275. Od. δ, 396. *ἰξὺ μάλα*, acute cernens in longinquum, Od. ε, 593. *προΐδόντες τὰ*, cum viderent, Il. σ, 527.
- Προΐησι ἐς πόντον*, demittit, sc. hamum, Od. μ, 253. *προΐησι βέλος*, Il. λ, 270. *προΐην πυθέσθαι*, misi sciscitatum, Od. κ, 100. *προΐει*, misisti, Od. α, 331. *προΐει*, mittit, demittit, Il. α, 326. 356. etc. vid. not. et ad α, 5. *προΐηται ἀγγελίας*, Od. β, 92. ν, 381.
- Προϊκός*, Od. ν, 15. ρ, 413.
- Προϊκτες ἀναιδής*, Od. ρ, 449. *Δαρσάλεις*, ibid.
- Πρόκας*, Od. ρ, 295. *προκάδων*, H. in Ven. 71.
- Προκαδίζονταν*, in terra sedem capientium, Il. β, 463.
- Προκαλιύμενος*, H. in Merc. 241. *προκαλίσσεται*, Il. η, 39. *προκαλίσσατο*, χάρμην, Il. η, 218. 285. *προκαλίσσαι μαχέσασθαι*, Il. γ, 432. η, 50.
- Προκαλίζεο*, Od. σ, 20. *προκαλίζετο*, Il. γ, 19. δ, 389. etc.
- Προκειμένα ὀνείατα*, de appositis cibis, Il. ι, 91. 221. etc.
- Πρόκλυτ'* *ἔπεα*, dudum audita, Il. υ, 204.
- Προκρόσσας ἧτας ἔρυσαι*, subductas staturant scalarum modo, Il. ξ, 35.
- Προκυλίνδεται*, Il. ξ, 18.
- Προλειγεμένοι*, delecti, Il. ν, 689.
- Προλιπείν*, Od. ν, 331. *προλιπών*, Od. γ, 314. ο, 11. *προλιπόντες*, Il. ρ, 275. *πρόλειποιεν ἐπ' ἄγχυ σὶ μητις*, deseruit, Od. β, 279.
- Προμάχισθαι*, Il. λ, 217. ρ, 358.
- Προμάχιζε*, Il. γ, 16. υ, 376.
- Προμηγῆναι*, occupare concubitum, Il. ι, 452.
- Προμησίνωι*, Od. φ, 230. *προμησῖναι*, Od. λ, 232.
- Πρόμολον ἐς ὤκον*, progressi sunt, Od. σ, 467. *πρόμολ'* *ᾤδε*, adesdum, Il. σ, 392. *προμολῶν*, Il. φ, 58. Od. δ, 22. *προμολῶσα*, Il. σ, 382. Od. ω, 387.
- Πρόμολον ἀρίστη*, Il. γ, 44.
- Προνόησαν*, Il. σ, 526. *προνοῶσαι*, Od. ε, 364.
- Πρόπαν ἡμαρ*, Il. α, 601. *πρωπᾶσα*, ἧτας, Il. β, 493.
- Πρωπᾶροι*, absolute, Il. λ, 733. ο, 260. etc.

- Προπεσόντες, incumbentes remis, Od. ι, 49. μ, 194.
 Προσπεύονται, conspectae sunt, Il. ζ, 352.
 Προποδίζων ύπασπιδία, Il. ν, 158. 806.
 Προσπρηνίς, Il. γ, 218. προσπρηνί, Od. χ, 98. προσπρηνία, Il. ω, 18.
 Προσπερικυλινδόμενος Διός, supplex Jovi, Il. χ, 221. Od. ε, 525.
 Προρείει, Il. χ, 151. προρέεισι, Il. μ, 19. προρείειν, Il. φ, 366.
 Προρρήζος, Il. ζ, 415. προρρήζοι, Il. λ, 157.
 Προς Διός εἰσι ζῖνοι, Od. ζ, 57.
 Προς, absolute, insuper, una, Il. ν, 678.
 χ, 59. Od. ζ, 415.
 Προσαύξας, accedens, s. accurrens, Od. χ, 357. 342. 365.
 Προσάλυφεν ἐκάστῳ φάρμακον, Od. κ, 392.
 Προσαμύνει, vi repellere tentat, Il. ε, 159. προσαμύνουμιν χ' ἡμῖς, Il. β, 238. προσαμύναι, opem ferre, Il. π, 509.
 Προσαρρηότα, Il. ο, 725.
 Προσαυδάτω, Od. ο, 459. προσαυδήτην, Il. λ, 156. χ, 90.
 Προσεβαλλεν νῆον ἀρέρας ἡέλιος, Il. η, 421. Od. τ, 453.
 Προσίβη ἀταρπὸν, Od. ζ, 1. προσέβαν κνημῆς, Il. ψ, 117. ὄρος, ascenderunt, Od. τ, 451. προσβάς λαῶ, Il. ε, 620. π, 863. προσεβήσατο ἡὼς Ὀλύμπου, Il. β, 48. Γάργαρον ἄκρον, Il. ζ, 292.
 Προσεδέρεκτο, Od. υ, 385.
 Προσεκίπτο, Il. σ, 379.
 Προσεκλινέ, Od. φ, 138. 165.
 Προσελεκτο, Od. μ, 54.
 Προσενώπια, Il. θ, 455. ν, 261.
 Προσεπίλαντο νήσῳ, appulit, Od. ν, 95.
 Προσεπλάζε γενεῖμ, attigit, Od. λ, 582. προσπλάζον μιν κῆμα, Il. μ, 285.
 Προσερεύνεται, Il. ο, 621.
 Προσίσχυε, Od. υ, 73.
 Προσίδωνται, viderint, Od. ν, 155.
 Προσκηδέος, hospitii, exprimens necessitudinem ex hospitio, Od. φ, 55.
 Προσπελάσας, Od. ι, 285.
 Προσποτύξατο μύθῳ, Od. δ, 647. προσπτύξομαι αὐτὸν, alloquar, Od. γ, 22. θ, 478. τί μιν, Od. ε, 509.
 Πρόσσωθεν ἐλαύνων, Il. ψ, 533.
 Προσθήσας, Il. δ, 156.
 Προσφάσθαι, Od. ψ, 106.
 Προσφατος νεκῆς, de cadavere, quod non mutavit putredo, Il. ω, 757.
 Προσφυῖ ἐξ αὐτῆς, aptum ex ea, connexum ei, Od. τ, 58.
 Προσφύς, Od. μ, 455. προσφῦσα, Il. ω, 215.
 Πρόσωπον χαρίεν, Il. σ, 24. προζώπῳ ἰμερτῶ, in Ven. tert. 2.
 Προζώπασι βλοσυροῖσι, Il. η, 212.
 Προταμών, Il. ι, 485. Od. ψ, 196. προταμοίμην ὄλκα, Od. σ, 374.
 Προτεπύχθαι ἱάσομιν τὰ, Il. π, 60. σ, 112. τ, 65.
 Προτι, insuper, Il. κ, 108. π, 86. ubi al. ποτι.
 Προτιάπτω κῦδος τῶδε Ἀχιλῆϊ, tribuo, Il. ω, 110.
 Προτιβάλλεται, Il. ε, 879.
 Προτιελὶν ποτὶ νῆας, ad naves retro cogere, Il. κ, 347.
 Προτιίπτοι, Il. χ, 329.
 Προτιμυθῆσασθαι, Od. λ, 142.
 Προτιόσσομαι, Il. χ, 356. προτιόσσει, Od. η, 31. φ, 365. προτιόσσειτο, Od. ζ, 219.
 Πρότμησιν κατὰ, ad umbilicum, Il. λ, 424.
 Προτόνουσιν, Il. α, 454. Od. β, 425. προτόνης, Od. μ, 409.
 Προτρέποντο ἐπὶ νῆων, de fugientibus, Il. ε, 700. ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἕρανθεν προτραποῖμην, Od. μ, 381. προτραπῆται, Od. λ, 18. προτραπίσθαι ἄχχι, indulgere dolore, Il. ζ, 556.
 Προτραπάδην φοβίοντο, Il. π, 304.
 Προῖπεμψε εἰς ἀίδαο, misit, ut προίηκε, προῖαψε, ubi vid. Il. θ, 367. με ἵπποισι, etc. deduxit me suis equis, Od. ε, 117. πρῶπεμψα, praemisi, ibid. 54. υ, 359.
 Προῖτυψέ οἱ δρυὺν μένος ἀνὰ ῥίνας, acriter spirabat naribus, Od. ω, 318. πρῆπυψαν, irruerunt, Il. ν, 136. ο, 306. ε, 262.
 Πρῆφαινον, Od. μ, 494. πρῆφαινε, Od. ι, 145. πρῆφαιντο, Od. ι, 145. ν, 169.
 Πρῆχσιν ἱκανταί ἀλλήλησι, irruunt invicem, Od. κ, 90. πρῆχοντι πύργῳ, alta, Il. χ, 97. πρῆχάσῃ ἀκτῇ, Od. ω, 82. πρῆχοντα, praecedentem, Il. ψ, 325. 455. πρῆχάσας ἡῖονας, eminentes, Od. ζ, 158. πρῆχοντο ἐνία ταύρας, praebant, Od. γ, 8.
 Προφανίσσα, Il. θ, 378. προφανέντε, Il. ε, 487. ω, 352.
 Πρόφασιν εὐνῆς, int. κατὰ, Il. τ, 262. verbo, specie, ibid. 302.
 Πρόφερε, exprobra, Il. γ, 64. μένος, utere viribus, Il. κ, 479. προφέροισ ὀνείδα σφιν, Il. β, 251. προφίρῃσι μάσκα, adfert pabulum, Il. ι, 323. προφίρωμιν νέκυν Ἀχιλῆϊ, afferamus cadaver, Il. ε, 121. προφίρων πολλὰν ἀπὸ, remanens procul, Il. σ, 669. 679. προφίρυσσα, abripiens, Il. ζ, 346. Od. υ, 64. προφίρεσαι ἔριδα, certatim, certantes inter se studio et labore, Od. ζ, 92. προφίρονται ἔριδα, adferunt, Il. γ, 7. προφίρεται ἔριδα τινί, Od. θ, 210.
 Προφωδῆ, Il. π, 188.
 Πρόφρασσα, Il. κ, 290. φ, 500. (ubi edd.

vell. male πρόσφρασα) Od. κ, 506.
 Προφρονίως, Il. ε, 810. 816. etc.
 Προφυγῆν, fugere, Il. λ, 540. πρόσφυγης,
 Il. ξ, 81. πρόσφυγισσα, effugas, Od. χ,
 525. προσφυγῶν, Od. λ, 106.
 Προφύλαχθε, H. in Apoll. 538.
 Πρόχρυ, Il. ι, 566. φ, 460. Od. ξ, 69.
 Προχῶς, Od. λ, 241. υ, 65. προχῶς, Od.
 ε, 453.
 Πρόχος, Od. σ, 396. προχῶς καλῇ, Od. α,
 136. πρόχον, Il. ω, 504.
 Προχυτῆσιν, H. in Apoll. 583.
 Πρυλῆς, pedites, Il. λ, 49. μ, 77. πρυ-
 λῶν, Il. ο, 517. πρυλῆσαι μετὰ, Il. φ,
 90.
 Πρυμνήσια, Il. α, 476. Od. ι, 178. 562.
 etc.
 Πρυμνός, Il. ε, 559. μ, 446. etc. πρυμνότα-
 ταν, Od. ρ, 465.
 Πρυμνωρεῖν Ἰδης, Il. ξ, 507.
 Πρυτανεύμεν μέγα ἀνάντοισιν, imperare,
 H. in Apoll. 68.
 Πρωθήβη, H. in Apoll. 450. πρωθήβην, Od.
 α, 451. πρωθήβαι, Od. ρ, 263. πρωθή-
 βας, Il. ρ, 518.
 Πρώτῳ, nudius tertius, Il. β, 505.
 Πρώϊον, Il. ο, 470.
 Πρῶν ὀλήεις, agger, Il. ρ, 747. πρώονες, Il.
 ρ, 555. πρώονας ἄκρυς, Il. μ, 282.
 Πρωτογόνων, Il. δ, 102. 120.
 Πρωτοπαγῇ, Il. ω, 267. πρωτοπαγίῃς, Il. ε,
 194.
 Πρωτόπλοον, Od. ρ, 35.
 Πρωτοτόκος, Il. ρ, 5.
 Πταμῖνι, Il. ε, 282. πτάτο, Il. ψ, 880.
 Πτελῆν εὐφύα, Il. φ, 242.
 Πτέρωνος, Il. χ, 397.
 Πτερογλύφων, B. 222.
 Πτεροστράκτης, B. 29.
 Πτεροφάγον, B. 224.
 Πτερόεντες ὄϊοι, Il. ε, 171. π, 775. πτε-
 ροῖντα ἔπεια, Il. α, 201. β, 7. etc.
 Πτερόν, Od. η, 26. πτερὰ πυκνὰ, Od. ε,
 55. πυκνὰ, Il. λ, 454.
 Πτερόγυσσι ξανθήσι, in Diosc. 15.
 Πτῆξ, Il. ξ, 40. vid. not.
 Πτῆται νιφάς, Il. ο, 170.
 Πτολεμίζω, Il. φ, 463. πτολεμίζειν, Il. τ,
 206. πτολεμίζομεν, Il. β, 328.
 Πτολεμιστῇ κορυδαῖκι, Il. χ, 132.
 Πτολίεθρον αἰπυνόν, Il. ο, 257. αἰπὺν, Il. β,
 538. ἄλισίφανον, H. in Apoll. 410. ἐπῆ-
 ραστον, Il. σ, 512. ἐκτίμενον, Il. β, 501.
 εὐναίονμενον, Il. α, 164. ἔφαλον, Il. β, 584.
 ἱερὸν, Od. α, 2.
 Πτολίπορθιον, Od. ι, 504. 530.
 Πτολίπορθος, Il. β, 278. ε, 335. etc.
 Πτόλις ἐυρύαγμα, Od. ο, 383. πτόλιϊ, Il.
 ρ, 152.
 Πτόρδον, Od. ζ, 128.
 Πτύγμ', Il. ε, 315.

Πτυκτῶ πινακί, Il. ζ, 169.
 Πτύξασα, Od. α, 439. ζ, 111. 252.
 Πτύοντα αἷμα, Il. ψ, 697.
 Πτύοφιν πλατέος, Il. ν, 588.
 Πτυχι ἐλύμποιοι, Il. υ, 22. πτύχες σάκειος
 πέντε, laminae, Il. σ, 481. πτύχας, sc.
 ἀσπίδος, Il. η, 247. Ὀλύμπας, Il. λ, 77.
 ἡνεμόισσας, montis, sc. Od. τ, 452.
 Πτώξ πῶδας ταχύς, Il. ρ, 676. πτώκα, Il.
 χ, 510.
 Πτωκαζέμεν, Il. δ, 372.
 Πτώσσειν, Il. ε, 634. Od. σ, 362. etc.
 Πτώχαισι, in Naut. 2. vid. not.
 Πτωχεύω ἀνὰ δῆμον, Od. τ, 75. πτωχεύῃ,
 cum accus. Od. ρ, 11. πτωχεύειν, cum
 accus. mendicando petere, Od. ρ, 19.
 πτωχεύειν κατὰ ἄστυ, Od. σ, 2. πτωχεύ-
 σων, Od. ο, 508.
 Πτωχὸς πανδῆμιος, Od. σ, 1. πτωχῶ λευ-
 γαλίῳ, Od. π, 275. πτωχὸν ἀνηρόν, Od.
 ρ, 220. πτωχὸς κακοσίμονας, Od. σ,
 41.
 Πυγμαχίης ἀλεγεινῆς, Il. ψ, 655.
 Πυγμαχοῖ ἀμύμονες, Od. ρ, 246.
 Πυγμαῖ, Il. ψ, 669.
 Πυγύσιον βόθρον, Od. κ, 517.
 Πύελον, Od. τ, 553.
 Πυθίσθαι ἰσορμένοισι, Il. β, 119. πρέπης
 πυθίσθαι, misit sciscitatum, Il. λ, 648.
 πυθίσθαι ἐκ — Il. κ, 308. 320. 395.
 πυθίσθην, senserunt, de equis, Il. ρ,
 427. πυθισθε ζῆνοι, audiat de hos-
 pite, Od. ρ, 12. πυθόμεν ὁρμαίνοντα εἰ.
 Od. δ, 752. Ὀδυσῆος, de Ulysse audiui,
 Od. ξ, 521. πυθόιστο τὰδε σφῶϊν, audi-
 ant hac de vobis, Il. α, 257. κίενα μά-
 λιστα, illi obediant maxime, Il. κ, 57.
 vid. not.
 Πύθεται, putrescit, Il. λ, 395. Od. α, 161.
 πύθει, putresce, H. in Apoll. 365. πυ-
 θομένων ἀνδρῶν, putrefactorum, Od. μ,
 46.
 Πυθμῖνι, Il. σ, 375. πυθμῖνες, Il. λ, 634.
 Πύκα ἔτρεφι, Il. ε, 70. φρονόντων, Il. ι,
 550. βάλλετο, crebro, ibid. 584. ἀρα-
 ρυῖας πύλας, Il. μ, 454. ποιητοῖο, Od.
 σ, 208. φ, 64.
 Πυκάζοιν σφέας αὐτὰς, occultarent, Od.
 μ, 275. πυκάς φρένας ἄχος Ἑκτορα, Il.
 ρ, 124. 516. κάρη, textit, de galea, Il. κ,
 271. πυκάσαι γένος λάχνη, obducere,
 Od. λ, 319. πυκάσας νέκυν, cadaver ves-
 tibulus induere, Il. υ, 581. πυκάσασα νε-
 φέλῃ, Il. ρ, 551.
 Πυκιμῆδεις γραῖναι, diligentis, sedulae, Od.
 α, 438.
 Πυκινὸς θώρηξ, densus, firmus, Il. ο, 529.
 πυκινὴ ἄτη, gravis, Il. ω, 480. πυκινὸν
 δόλον, callidam fraudem, Il. ζ, 187. νί-
 φας, densam nubem, Il. ρ, 395. λίχος,
 molle, Il. ι, 617. ἄχος, Il. π, 599. δῶ,

- II. σ, 555. ἔσος, prudens, II. ω, 75. γόος, ο, 461. λόχον, insidias periculosas, ibid. 779. πυκινὸν ἀχέων, adv. assidue, Od. λ, 88. πυκινὸν θαλάμους, bene structi, Od. ψ, 229. πυκινὸς βαλῆς, II. ι, 76. ὕλης, II. σ, 520. πυκινὴν ἀσπίδα, II. ν, 804. ἐφιστῆν, praeceptum prudens, II. σ, 216. πυκινοῖσι λίθοις, II. π, 212. πυκινὰς θύρας, firmas, II. ξ, 167. φρένας, ibid. 294. πυκινὰ μῆδεα, II. ω, 282.
- Πυκινόφρονα, H. in Merc. 555.
- Πυκινὰς, II. ι, 471. σ, 512. etc.
- Πυκνὴν χλαῖναν, Od. ξ, 521. πυκνῆσι λιθάσσειν, Od. ξ, 36. πυκνὰ μῆδεα, callida, II. γ, 202. 208. καρήματα, multa, II. λ, 118. βαλόντες στήθεα, assidue, ibid. 454. πυκνὰ μάλα σενάχων, adv. II. σ, 518.
- Πύλα αὐτόματα, II. ε, 749. ὕψηλαι, II. σ, 275. πύλας οἰκίδας, II. μ, 454. εὖ ἀρκεύει, II. η, 559.
- Πυλάστια Ἀἰῶνα, II. ρ, 367. Ἀἰῶνα, II. ν, 415.
- Πυλαυρὸς ἀγκαλιτὺς, II. φ, 550. ἱερὸς, II. ω, 681. σραπέζης, II. χ, 69.
- Πύλονα, II. μ, 187.
- Πύματα, adv. ultimum, Od. δ, 685. υ, 15.
- Πυμάτοις ἐν, inter extremos, II. λ, 65.
- Πύξ, II. γ, 237. ψ, 621. etc.
- Πύξινον ζυγόν, e buxo, II. ω, 269.
- Πύρ ἀττήλον, II. β, 455. αἰθέριον, II. σ, 295. ἀπάματον, II. ε, 4. δῆϊον, II. ι, 547.
- Σισπιδάεις, II. μ, 177. etc. ὀλοὸν, II. ν, 629. πυρὶ κηλίδω, II. ο, 744. κηλίδω, II. ρ, 217. λαμπετόωντι, II. α, 104. μαλερῶ, II. υ, 516. φαινῶ, II. ε, 215. φλεγίδοντι, II. φ, 558.
- Πυρὰ, plur. II. ρ, 509. 550. etc.
- Πυράργην, II. σ, 477. εὐποίητον, Od. γ, 454.
- Πυρῶ, II. ψ, 192.
- Πυρὸς ἀλεγεινῆς, II. δ, 99. πυρὴ ὑπάτη, II. ψ, 165. πυρὴν ἐκατόμποδον, II. ψ, 164.
- Πυρραὶ νεκύων θάμναι, II. σ, 52.
- Πυρραΐχμης, II. β, 848. πυρραΐχμην, II. π, 287.
- Πυραυγία, in Mart. 6.
- Πυργηδὸν, II. μ, 45. ν, 152.
- Πύργος ὕψηλός, Od. ξ, 262. πύργων πύργων, II. χ, 97. πύργων δόρατα, II. μ, 56.
- ἑὺδμήτων, II. μ, 154. θειδμήτων, II. ρ, 519. ἔχματα, II. μ, 260. κρόστας, II. μ, 258.
- Πύργωσαν, Od. λ, 265.
- Πυρετὸν, II. χ, 51.
- Πυρηφόρον, Od. γ, 495.
- Πυρηκία, Od. ι, 387.
- Πυρκαυσος, II. ν, 564.
- Πυρφλεγίδων, Od. κ, 513.
- Πυρκαῖη, II. ψ, 228. πυρκαῖῆς, II. η, 428.
- Πυρκαῖην, II. ψ, 225. 237.
- Πύρρον, Od. ο, 511. ρ, 12. πύρρα, Od. ρ, 562.
- Πυρὸν μελιπόδα, II. κ, 569. μελίφρονα, II. ρ, 188. πυρὸς, Od. δ, 904. ι, 110.
- Πύρῳ, II. λ, 69. πυρὸς, Od. τ, 112.
- Πυροφόροι, II. ξ, 125.
- Πυροπολόντας, Od. κ, 50.
- Πυρροὶ ἐπὶ τριμοί, II. σ, 211.
- Πύρσι, putrefecit, H. in Apoll. 574. πύρσι, ibid. 569. conf. πύρσεται.
- Πωλεῖται δεῦρο, hic versatur, Od. δ, 584.
- πωλεῖσκειτο εἰς ἀγορὴν, veniebat, II. α, 490.
- εἰς πόλεμον, II. ε, 788. ἐπὶ, cum accus. versabatur, habitabat, Od. λ, 259.
- πωλεύμην, Od. χ, 552.
- πωλεύμενοι, Od. β, 55. ρ, 554.
- πωλήσομαι εἰς ἐνὴν ἰβο, H. in Apoll. 529.
- πωλήσεται εἰς πόλεμον, II. ε, 550.
- Πῶλος ἐσοδῆς, H. in Apoll. 251.
- πῶλοι ζαφλεγείς, in Mart. 7.
- πῶλοισι ἀταλῆσι, II. υ, 222.
- πῶλες αἰγλήντας, in Lun. 9.
- ἐρμαύχινος, ibid.
- Πώμασιν, Od. β, 555.
- Πῶς νῦν, Od. σ, 222. vid. not.
- Πωτῶνται, in Terr. 4.
- πωτῶντο, II. μ, 287.
- Πῶν μίγ' οἰῶν, II. λ, 695.
- τῶσα καλὰ, Od. μ, 129. ω, 112.
- τῶσι μήλων, Od. δ, 415.

P

- Π'ΑΒΔΩι περιμήκει, Od. κ, 295.
- καλῆν, Od. ω, 2.
- περικαλλία, H. in Merc. 526.
- ῥάβδοισι δινηκίσι, II. μ, 297.
- ῥαδιὴν μάσδλην, agilem, vel sonoram, II. ω, 585.
- ῥαθάμιγγες, II. λ, 556. υ, 501.
- ῥαῖσι, perdat, Od. ε, 221.
- ῥαίσση, Od. ψ, 255.
- ῥαῖσαι, Od. ν, 151.
- ῥαίσσιναι, Od. ρ, 569. ν, 177.
- ῥαίστο, Od. ι, 459.
- ῥαίσμινα, Od. ξ, 526.
- ῥαίσσηρα κρατερὸν, II. σ, 477.
- ῥάκος κακόν, Od. ν, 454.
- ἐκ ῥακίων, Od. σ, 75.
- χ, 1.
- ῥάκσιν, Od. σ, 66.
- χ, 488.
- ῥακίσσι, Od. τ, 507.
- ῥάπτει Τηλεμάχῳ θάνατον, Od. π, 422.
- ῥάπτειν κακὰ, ibid. 425.
- ῥάψαι κακὰ, II. σ, 567.
- ῥαπτῶν χιτῶνα, Od. ω, 226.
- ῥαπτὰς κνημίδας, ibid. 228.
- ῥάσσεται δῶμα, Od. ν, 150.
- α ῥάξει pro
- φαίνεν, v. not.
- ῥαφαί, Od. χ, 186.
- ῥαφάνας, B. 55.
- ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ, II. ι, 208.
- ῥέα, II. ε, 504. ρ, 179.
- ρέα, II. β, 475.
- γ, 581. etc.
- ῥείθεα αἰπὰ, II. ρ, 569. φ, 9.
- ἀλεγεινὰ,

- Il. ε, 749. δεινὰ, Od. λ, 156. ἐρατεινὰ,
 Il. φ, 218. καλὰ, ibid. 238. 244.
 'Ρέζω σε κακόν, Od. σ, 15. ῥέξεις περι—αἰσού-
 λα, nimis improbe facis, Il. φ, 214. ῥέ-
 ξει, Od. χ, 158. ῥέξτε κακὰ, Od. β, 73.
 ῥέξαι, Od. ε, 102. ῥέξοι, Il. ψ, 494. ῥέ-
 ξειν, Il. φ, 217. ψ, 259. etc. ῥέξαν, Il. ε,
 403. ῥέξας, Od. ψ, 206. ῥέξσαν, Il. ε,
 574. ῥέξον, Od. γ, 5. ῥέξσκον, Il. θ,
 250. Od. χ, 46. 209. ῥέξω, Il. κ, 294.
 ω, 570. ῥέξει, Il. ξ, 62. ῥέξομεν, Il. η,
 555. ῥέξιν, Il. σ, 102. 120. ῥέξαιμι, Il.
 π, 90. ῥέξεις, Od. δ, 205. 649. ῥέξωσι,
 Od. π, 581. ῥέξαι, Il. α, 444. β, 802.
 ῥέξας, Il. η, 147. ῥέξαντι, Il. ο, 586.
 ῥέξαντα, Il. σ, 455. ῥέξαντες, Il. κ, 525.
 ῥέξαντας, ibid. 282. ῥέχθιν δέ τε νήπιος
 ἔγνω, Il. ε, 32. ῥέχθιντος, Il. ι, 250.
 'Ρεθίων, Il. π, 856. χ, 68, 362.
 'Ρεῖης, Il. ξ, 203.
 'Ρεῖδροισι μαλακοῖσιν, in Pan. 9.
 'Ρεῖτε αἰσιμον ἡμας, Il. θ, 72. χ, 212.
 'Ρευπευμένα, Od. ζ, 59.
 'Ρηγμῖνα βαθείαν, Od. μ, 214.
 'Ρηγνύσι, Il. ε, 751. ῥήγνυσκε, Il. η, 141.
 ῥῆξαι, perrumpere, sc. hostes, Il. λ,
 558. τῆχος, Il. μ, 198. ῥῆξας θύρας,
 Il. ι, 472. ῥῆξαντες βίη εἰσελθύν, Il. μ,
 341. ῥῆξω χροά, Il. φ, 676. ῥῆξαντο φά-
 λαγγας, Il. λ, 90. ῥῆξασθαι διὰ—ἐπάλ-
 ξεις, Il. μ, 508. ῥῆξάμενος Δαναῶν εἴχας,
 Il. ν, 680. ῥῆξάμενοι τῆχος, Il. μ, 90.
 ῥήγνυντο φάλαγγας, Il. ν, 718. ῥήγνυσ-
 θαι τῆχος, Il. μ, 257. ῥηγνύμενον κύμα,
 Il. δ, 425.
 'Ρήγος, Il. ι, 657. Od. ν, 73. ῥήγῃ σιγαλό-
 ντι, Od. ν, 118. ῥήγεια σιγαλέοντα, Od.
 ζ, 58. ῥήγισσι, Od. υ, 141.
 'Ρήση, Od. δ, 565.
 'Ρηῖτες, Il. σ, 258. ω, 243. ῥηῖτατ', Od.
 τ, 577. φ, 75.
 'Ρηκτὸς χαλκῷ, Il. ν, 325.
 'Ρηξήνορος, Od. δ, 5. ῥηξήνορι, Il. ν, 324.
 ῥηξήνορα, Il. η, 228.
 'Ρηξήνοριν, Od. ξ, 217.
 'Ρητῆρα μύθων, oratorem, Il. ι, 445.
 'Ρήτην ποιησόμεθα, sponsionem faciemus,
 Od. ξ, 395.
 'Ρητῷ ἐπὶ μισθῷ, Il. φ, 445.
 'Ριγιδανῆς, Il. τ, 325.
 'Ρίγησι, Il. ε, 596. λ, 345. etc. ῥίγησιν,
 Il. ε, 551.
 'Ρίγιον, Il. α, 525. 563. ῥίγισα, Il. ε, 875.
 'Ρίγος καὶ κάματος, Od. ε, 472.
 'Ριγωσμέν, frigore afflictum iri, Od. ξ,
 481.
 'Ρίζης ἐκ, Od. ψ, 195. v. not. ῥίζαν πικρὴν,
 Il. λ, 845. ῥίζαι, oculorum, Od. ι, 390.
 ῥίζῃσιν διηνεκίσσ', Il. μ, 158. ἐκ ῥιζῶν,
 Il. φ, 243.
 'Ρικνὸς πόδας, H. in Apoll. 317.
 'Ρίμφα, Il. ζ, 511. θ, 54. etc.
 'Ρῖνα, Il. ε, 291. Od. σ, 445. ῥῖνας, Il. π,
 349. 503.
 'Ρινῶ ποιητὴ κυνήη, Il. κ, 262. ῥινῶ ἰβδομά-
 τη, sc. in sculo, Il. η, 243. ῥινὸν βοδὸς, Il.
 κ, 155. λύκοιο, ibid. 354. ῥινόι χειρῶν,
 cutis, Od. ε, 435. μ, 46. conf. Il. ε,
 508. pelles animalium, ibid. 395. ῥινόι-
 σιν σκυινῇ ἀσπίς, multiplici obducta co-
 rio, Il. ν, 804.
 'Ρῖον, Il. θ, 25. ῥίω ὕληντι, Od. ι, 191.
 'Ρίπεσσι οἰσύνῃσι, Od. ε, 256.
 'Ριπὴ αἰγανίης, Il. π, 589. ῥιπῆς λᾶας, Il.
 μ, 462. ὑπαὶ Διὸς, fulminis jactu, Il.
 ζ, 414. βορέας, Il. ο, 171. πυρὸς, Il. φ,
 12. ῥιπῇ ἀνδρὸς ἐνὸς, impetu et vi, Il. θ,
 555.
 'Ριπαῖς σκευῇ, H. in Merc. 279. ῥιπαῖζων,
 Il. ξ, 257.
 'Ρίπτασκον, Il. ο, 23. ῥίπτασκε, Il. ψ, 827.
 Od. θ, 574.
 'Ρῶος ἄσπετος, Il. σ, 402. ῥῶοι, Il. φ, 263.
 506. etc. ῥῶον ἱερὸν Ἀλφειοῖο, Il. λ, 725.
 τεριμαλλέ', Od. ζ, 85.
 'Ρῶων ὠκεανόιο, Il. γ, 5. ῥῶῃ καλῇσι, Il.
 π, 229. ῥῶας συμβάλλειν, de fluviiis duo-
 bus, Il. ε, 774.
 'Ροδάνης λεπτῆς, subtemine, B. 182.
 'Ροδανὸν, epith. fluminis, Il. σ, 576.
 'Ροδοδάκτυλος ἦώς, Il. α, 477. etc.
 'Ροδόντι ἐλαίῃ, Il. ψ, 186.
 'Ροδόπνηχον ἦω, in Sol. 6.
 'Ρόδιον, Od. ε, 412.
 'Ροιαί, Od. η, 115. λ, 588.
 'Ροιβδήσειν, Od. μ, 106.
 'Ροῖζησιν, Il. κ, 502.
 'Ροῖζω, Od. ζ, 515. ῥοῖζον, Il. π, 361.
 'Ρόπαλον, Od. ε, 195. αἰὲν ἀναγῆς, Od. λ,
 574. παρχάλλειον, ibid. χλωρὸν, Od. ι,
 319.
 'Ρόχθει, Od. ε, 402. μ, 60.
 'Ρυδὸν, abunde, Od. ο, 425.
 'Ρύη αἶμα, Od. γ, 455.
 'Ρυμὸς, Il. ψ, 393. ἀργύρεος, Il. ε, 729.
 ῥυμῷ ἰϋξίσω, Il. ω, 271.
 'Ρύομαι σὺς, de pastore, Od. ξ, 107. ῥύομαί
 σε, Il. ο, 257. ῥύσαι κάρη, de galea,
 Il. κ, 259. ῥρατὸν, ibid. 417. ῥύνται
 πολλίσθρα, Il. ι, 396. ῥύοιτο ἐντὸς ἔχων,
 Il. μ, 8. ῥύοισθε ὑπ' Ἀχαιῶν, defende-
 retis contra Achaos, Il. ε, 224. ῥύετ',
 defendebat, Il. π, 799. ῥύατ', serva-
 bant, Il. σ, 515. Od. ε, 201. ῥυσάμην,
 ἐνδιν, Il. ο, 29. ῥύσατ', detinuit, Od.
 ψ, 44. ῥυσάσθην χροά, Il. ξ, 406. ῥύσαι
 ὑπ' ἐκ κακῆς, Od. μ, 107. ῥύσθαι, defen-
 dere a morte, Il. ο, 141.
 'Ρύσια, Il. λ, 675.
 'Ρύσκες, defendebas, Il. ω, 750.
 'Ρυσάζεσκειν, traxit, raptavit, Il. ω, 755.

- ῥυτάζοντας γυναῖκας, raptantes, Od. π, 109. υ, 519.
 ῥυσακτύος ἀλεγεινῆς, Od. σ, 225.
 ῥυτῆρα, Od. ρ, 187. 225. ῥυτῆρσι, Il. π, 745. ῥυτῆρας οἰσῶν, sagittarios, Od. σ, 261.
 ῥυτοῖσι λάεσι, saxis grandibus, Od. ζ, 267. ξ, 10.
 ῥωγαλίον, Il. β, 417. ῥωγαλίην, Od. ν, 458. ρ, 198. ῥωγαλία, Od. ν, 455. ξ, 545.
 ῥῶγας, scalas, Od. χ, 143.
 ῥῶντο κνῆμαι, incedebant, Il. σ, 411. 417. υ, 57. cf. ἐρώσαντο.
 ῥῶπας, Od. κ, 166. δασείας, Od. ξ, 49. χλωρᾶς, Od. π, 47.
 ῥωπήια πυκνὰ, Il. ν, 199. ψ, 212.
 ῥωχμὸς, Il. ψ, 420.
- Σ
- ΣΑΪΝΟΝ, Od. κ, 219. σαινῶς, Od. κ, 217. σαινόντας, Od. π, 6.
 Σάκος αἰόλον, Il. η, 219. γέρον, Od. χ, 184. δαιδάλεον, Il. χ, 515. δεινόν, Il. η, 244. ἱπταβόειον, ibid. 219. εὐρὺ, Il. ν, 552. καλόν, Il. χ, 515. ὀλίγον, Il. ξ, 576. παναίολον, Il. ν, 552. παικίλον, Il. κ, 149. σίβαρὸν, Il. γ, 355. τετραθίλυμον, Il. ο, 479. τετυγμίνον, Il. ξ, 9. σάκκος πύκα ποιητοῖο, Il. σ, 607. σάκει, Il. ν, 565. σάκεσιν χαλκήρεσιν, Il. ρ, 268. σάκειςσι, Od. ξ, 477. σάκεσσι, Il. ρ, 554.
 Σακίσπαλος, Il. ε, 126.
 Σάλπηγξεν, Il. φ, 588.
 Σάνδαλα κῆφα, H. in Merc. 85.
 Σανίδες ὑψηλῆς, Od. φ, 51. σανίδες ἀραρυῖαι, Od. χ, 128. εὐξέσαι, Il. σ, 275. κληῖσαι, Od. β, 344. σανίδεσσι εὐξέσης, Od. φ, 137. σανίδας κολλητάς, Il. ι, 579.
 Σάω, in Cer. 3. v. not. σάω, imperat. Od. ν, 250. ρ, 595. σάω, imperf. servabat, Il. π, 565.
 Σκοφροσύνησι, Od. ψ, 50.
 Σαύφρων, Od. δ, 158. σαύφρονα, Il. φ, 462.
 Σαπίη, Il. τ, 27.
 Σάτινα, in Ven. 15.
 Σαύλα βαίνων, tarde, H. in Merc. 28.
 Σαυρωτῆρας, Il. κ, 155.
 Σάωσα, Od. κ, 286. σάωσις, Il. α, 85. σαώσῃ, Il. ι, 78. σαώσεντον, Il. ε, 224. σαώσομεν, Il. ε, 469. τ, 408. σαώσεται, Il. ν, 47. σαώσμεν, Il. ι, 230. σαώσμεναι, Il. ν, 96. σάωσι, Il. ε, 25. Od. δ, 288. σαώσατε, Il. ο, 427. σάωσαν, Il. φ, 611. σάωσον, Il. λ, 827. σάωσις, Il. ρ, 149. σαώσιαν, Il. μ, 125. σαώσης, Il. ρ, 144. σαώση, ibid. 692. σαώσαι, Il. φ, 274. ω, 55. σαωθήτω, Il. ρ, 228. σαωθήναι, Il. ο, 503. conf. σάε.
 Σαώπτερος, Il. α, 52.
 Σβίσσαι, Il. π, 621.
 Σέβας θυμὸν ἐκείσθω, pudor, Il. σ, 178. μ' ἔχει, Od. γ, 123. etc.
 Σεβάσσατο, Il. ζ, 167. 417.
 Σεβίσθη, Il. δ, 240.
 Σείον, Od. γ, 486. σείετο, Il. ν, 805. σείόμενα ἀπὸ χειρῶν, Il. ν, 135. σείασατο, se commovit, Il. 9, 199.
 Σεῖρην πλεκτήν, Od. χ, 175. 192. σειρὰς εὐπλεκτάς, Il. ψ, 115.
 Σεῖρήνοιον, Od. μ, 52. 167. Σεῖρήνων ἀδινάων, Od. ψ, 326. Σεσπειάων, Od. μ, 158.
 Σείλας, Il. ο, 600. σείλαί μεγάλας, Il. ρ, 759. σείλα πυρὸς θάλασσαν, Od. φ, 246.
 Σιλήνη ἄνασσα, in Lun. 17. εὐπλόκαμος, ibid. Σεὰ λευκώλενε, ibid. λαμπρὰ, in Mid. 3. πρόφρον, in Lun. 17.
 Σίλινον ἐλίοθρεπτον, Il. β, 776. σείλοις, B. 54.
 Σελλοῖ, Il. π, 254.
 Σέλματος ἄκρα, in Bacch. 47.
 Σέσηπτι, Il. β, 155. σήπεται, Il. ω, 414.
 Σεῦα, Il. υ, 189. σείας, Il. ο, 681. σέυε, Il. ζ, 153. λ, 294. σέυαν, Od. ζ, 89. σέυνονται, Il. λ, 415. σέυσθαι, in Mart. 12. σέυατ', Il. ζ, 505. η, 208. σέυνονται, Il. γ, 26. σέυαιτο, Il. υ, 148. σενάμενος, Il. χ, 22.
 Σήκασθιν κατ' Ἴλιον, inclusi fuissent, Il. 9, 151.
 Σηκοκόρον, Od. ρ, 224.
 Σηκῶ, Od. ι, 519. σηκὸς κατηγορίας, Il. σ, 589.
 Σῆμα ἀριφραδὲς, Il. ψ, 526. Od. λ, 125. δέιλον, Il. κ, 466. περιφραδὲς, Od. ψ, 75. σήματα ἔμπειδα, Od. τ, 250. ἐναίσημα, Il. β, 553. ἐνδίζιμα, Il. ι, 256. παραίσια, Il. δ, 581.
 Σημαίνει φυλάκειςσι, praest, Il. κ, 58. σήμαιν', impera, Il. α, 296. σήμαινε, imperabat, Od. χ, 450. σημαίνειν πᾶσι, Il. α, 289. etc. σημαίνω, Od. μ, 26. σήμηνε, Il. ψ, 558. 757.
 Σημάντορι ἐπιτεταμένω, Od. ρ, 21. σημάντορες, Od. τ, 314. σημάντορας, Il. δ, 451.
 Σθιναρὸς, Il. ι, 501.
 Σθίνος ἐπιπικτὸν, Il. 9, 52. ἐσθλόν, Il. ψ, 280. ἢ ἀλαππαδόν, Il. ε, 785. σθίνος περιώμενος, Il. ο, 559. σθίνει, Il. ν, 678. σθίνει, Il. 9, 537.
 Σιάλοιο ἀπαλοτριφίος, Il. φ, 563. σιάλοισιν ἐντρώροισιν, Od. κ, 590.
 Σίγα, Il. ξ, 90. Od. ξ, 495. etc.
 Σιγαλόιντα, Il. ε, 226. 528. etc.
 Σιγῇ, quiete, sine alterius injuria, Od. σ, 441.

Σιδηρος πολυκύμητος, supellex ænea, II. ζ, 48. κ, 597. σιδηρον αἶθωνα, Od. α, 184. ἰδέντα, II. ψ, 850. πολύν, II. ι, 566.
 Σίζ', stridebat, Od. ι, 594.
 Σίνετται μέγα ἄνδρας, II. ω, 45. σίνοντο, Od. μ, 144. σίναι, Od. λ, 111. μ, 159. σινέσκοντο, Od. ζ, 6.
 Σίντης λίων, II. υ, 165. σίντην, II. λ, 481. σίνται — λύκοι, II. π, 555.
 Σιτέσκοντο, Od. ω, 208.
 Σίτοιο γλυκεροῖο, H. in Apoll. 461. μελίφρονος, Od. ω, 488.
 Σιτοφάγος, B. 244. σιτοφάγῳ, Od. ι, 191.
 Σιφλώσει, contumelia afficiat, II. ξ, 242.
 Σιωπῇ, adverb. tacite, Od. ο, 462.
 Σπάζων, II. λ, 810. σκάζοντε, II. τ, 47. σκάζονται, II. ι, 154.
 Σκαῖν ῥίον, Od. γ, 295.
 Σκαίρεισιν, Od. κ, 412. σκαίροντες, II. σ, 572.
 Σκαλμοί, in Bacch. s. latron. 42.
 Σκαφίδες, Od. ι, 223.
 Σκίδασι, II. υ, 341. σκίδασιν, II. τ, 171.
 Σκίδασιν, Od. α, 116. υ, 225.
 Σκίλος περιμνόν, II. π, 514.
 Σκέπαρνον εὐζοον, Od. ε, 237.
 Σκέπας, Od. ι, 445. ζ, 210.
 Σκεπώσι, Od. ν, 99.
 Σκέπτω, circumspice, II. ρ, 652. σκέπτω ὄψων ῥοῖζον, speculabatur, II. π, 561. σκεψάμενος, prospiciens, Od. μ, 247.
 Σκήλη, siccet, II. ψ, 191.
 Σκηπτανίς, II. ν, 59. υ, 247.
 Σκηπτόμενος, Od. ρ, 358. σκηπτόμενον, Od. ρ, 205. vid. not.
 Σκηπτῆχος βασιλεὺς, II. α, 279.
 Σκῆπτρον ἄφθιτον, II. β, 46. θυμῶν, Od. ρ, 199. πατρώϊον, II. β, 46. παχὺ, II. σ, 416. χεῦστον, Od. λ, 91. ψιλόν, Od. ν, 457.
 Σκηρίπτεσθ', Od. ρ, 196. σκηρίπτομενος, Od. λ, 594.
 Σκιάση, II. φ, 252.
 Σκιδναται, II. λ, 308. σκιδναθ', II. π, 575. σκιδνασθ', Od. β, 252. σκιδνασθαι, Od. α, 274.
 Σκίοντο, de tenebris nocturnis, Od. β, 588. γ, 487.
 Σκιρτῶσιν, B. 174. σκιρτῶν, II. υ, 226. 228. σκιρτήσαι, B. 60.
 Σκολιὰς θήμισας, II. π, 587.
 Σκολόπεσσι, II. σ, 177. etc.
 Σκόπελοι, Od. μ, 75. σκοπέλοιςιν ἄπροιςιν, Od. μ, 259.
 Σκοπιαζόμεν, II. κ, 40. σκοπιάζων, II. ξ, 58.
 Σκοπιὴν παιπαλοῖσσαν, Od. κ, 97. σκοπιαί, II. θ, 555. π, 299.
 Σκοπὸς ἄλιος, II. κ, 524.
 Σκότιον, II. ζ, 24.
 Σκοτομήνης, Od. ξ, 457.

Σκότος θυγερὸς, II. ε, 47.
 Σκυδμαινέμεν, II. ω, 592.
 Σκύξεν, Od. ψ, 209. σκύξισθαι, II. ω, 115. σκυζομένην, II. δ, 23.
 Σκυλάκισσι ἀμαλῆσι, Od. υ, 14.
 Σκύμνος, II. σ, 519.
 Σκυτοτόμων, II. η, 221.
 Σκύφος, Od. ξ, 112.
 Σκώληξ, II. ν, 654.
 Σκῶλος πυρίκαυτος, II. ν, 564.
 Σκώπες, Od. ε, 66.
 Σμαραγεῖ, II. β, 210. 463. σμαραγῆσθ, II. φ, 199.
 Σμερδαλῖος δράκων, II. β, 309. φάνη αὐτῆσι, Od. ζ, 157. ἀορτῆ, Od. λ, 608. σμερδαλίη κεφαλῇ, de Scylla, Od. μ, 91. σμερδαλίην αἰγίδα, II. φ, 401. σμερδαλέον δίδορκεν, adv. II. χ, 95. κονάβησαν, II. π, 277. σμερδαλία ἰάχων, II. ε, 502. πτυπῶν, II. η, 479.
 Σμερδνῇ, II. ε, 742. σμερδνῇ, II. ο, 687. 732.
 Σμήχαιτο, male editur pro σμύχαιτο, II. χ, 411.
 Σμικρῆσι ὀνείθεσι, pullis, II. ρ, 757.
 Σμύξαι κατὰ — πυρὶ νῆας, incendat, II. ι, 649. v. not. σμύχαιτο, II. χ, 411. vid. not.
 Σμῶδις αἱματόισσα, II. β, 267. σμῶδιγγες πυκναί, II. ψ, 706.
 Σόος, Od. τ, 300. σόη, II. ο, 497. σήη, II. ι, 424. σόα, II. ω, 582. Od. ν, 564.
 Σοῖο, pro σν, Od. ο, 510.
 Σόλον αὐτοχόωνον, II. ψ, 826. 839. 844.
 Σορός, II. ψ, 8.
 Σοφίης πάσης εὐ εἰδῇ, de arte fabrilī, II. ο, 412.
 Σώσι, II. ι, 395.
 Σπαργανῶτα, fasciate, H. in Merc. 301.
 Σπάργανον, H. in Merc. 151. σπάργανα, ibid. 268.
 Σπάξεν ἐν φάρεϊ λευκῇ, fasciaverunt, H. in Apoll. 121.
 Σπᾶσεν χεῖρα ἐκ χειρὸς Ἀντιόχοιο, suam manum traxit, etc. Od. β, 521. σπασάμην ῥῶπας, avulsi, Od. κ, 166. σπάσατο ἐκ χειρὸς, extorsit manibus, II. λ, 240. σπάσαςδε φάσγανα, Od. χ, 74. σπασάμενος ἄος, Od. κ, 459.
 Σπείθ μοι, sequere, II. κ, 285.
 Σπείας γλαφυρόν, Od. ε, 194. σπείας γλαφυροῖο, Od. ε, 68. 226. κοίλοιο, Od. μ, 95. σπείαν ἐροίντων, H. in Ven. 264.
 Σπείρον, velum, Od. ε, 518. σπείρας ἄτερ, sine veste (funebri ἱνταφίς) Od. β, 102. τ, 147. ω, 136. σπείρα, vela navium, Od. ζ, 269. κατ' ἀμφοῖν ἄμοις βαλῶν, pannos laceros, Od. δ, 245. σπείρων εἴλυμα, Od. ζ, 179.
 Σπίνδων, II. λ, 774. σπίνδισκε, II. π, 227.

- σπένδισκον, Od. η, 158. σπείσομεν, Od. η, 165. 181. σπείσασκε, Od. θ, 89. σπείσαν, Od. γ, 542. 595. σπείσων, Il. ω, 287. σπείσῃς, Il. ζ, 259. σπείσαι, Od. γ, 47. H. in Apoll. 497.
- Σπείας ἀργύρεον, Il. σ, 50. δάφνησι κατηρεφές, Od. ι, 182. ἡεροιδῆς, Od. μ, 80. σπείσαι γλαφυροῖσι, Od. α, 15.
- Σπέρμα πυρὸς σάων, Od. ε, 490.
- Σπέρχουιν ὁπότε ἄελλαι, ingruerent, Od. γ, 285. σπέρχουιν ἄελλαι, ὑπ' ἀνέμων, Il. ν, 354. σπέρχουατ', festinent, cum in-finit. Il. τ, 517. ὁπότε ἱερσμοῖς, acriter remigarent, Od. ν, 22. σπέρχόμενος, cum verbo, statim, Il. λ, 110. ψ, 870. ω, 522. Od. ο, 60. σπέρχομένη νῆς, acta remis, Od. ν, 115. σπέρχομένοιο γέροντος, urgente, Il. ω, 248. σπέρχομένους, cum in-finit. Od. ι, 101.
- Σπείσθαι, sequi, Od. χ, 524.
- Σπένδον, Il. θ, 191. ψ, 414. σπενδόμεν, Od. ω, 525. σπενδόντισσιν, Il. ρ, 745. σπένδομεν δέυρο, Il. ρ, 121. σπένδεις, Od. ι, 250. 310. σπένδουσι, Il. ω, 255. σπένδομαι εἰς Ἀχιλλῆα, Il. ο, 402.
- Σπῆνι γλαφυρῶ, Il. σ, 402. ω, 85. etc. σπῆνισσι, Od. ι, 400. κ, 404.
- Σπιλάδες, Od. ε, 405. σπιλάδεσσι, Od. ε, 401.
- Σπινθαρίδες, H. in Apoll. 442.
- Σπινθῆρες, Il. δ, 77.
- Σπλάγχνα, Il. β, 426. Od. υ, 252. etc.
- Σπόνγῃσι πολυτρήτοισι, Od. α, 111. χ, 459.
- Σποδῇ μελαίνῃ, Od. ε, 488.
- Σποδῆ, Od. ι, 575.
- Σπονδαὶ ἄκρητοι, Il. β, 541. δ, 159.
- Σπονδυλίω, Il. υ, 485.
- Σπυδαῖον, H. in Merc. 552.
- Σπυδῆ, ægre, Il. ε, 895. ψ, 57. etc. vix tandem, Il. λ, 561. acriter, Il. ν, 687.
- Σταδὴν μάχη, Il. η, 240. ν, 514. etc.
- Σταδμην ἱστί, Od. ε, 245. ρ, 341.
- Σταδμῶ οἰσπόλῳ, Il. τ, 77. σταδμὸν ποιμνήιον, Il. β, 470. σταδμοὶ ἀργύρεοι, Od. η, 89. σταδμοῖν, Od. ζ, 19.
- Στάξει, Il. τ, 59. στάξον, ibid. 548.
- Στάσκε, Il. σ, 160. στάσκειν, Il. γ, 217.
- Σταμίνεσσι θαμίαι, trabibus, Od. ε, 252.
- Σταυτὸς ἵππος, Il. ζ, 506. ο, 265.
- Σταυροῖσιν πυκνοῖσι, Il. ω, 455. σταυρὲς πυκινῆς, Od. ξ, 11.
- Σταφυλαὶ παντοῖαι, Od. ω, 542.
- Σταχύτισιν, Il. ψ, 598.
- Στίατος, Od. ρ, 178. 182.
- Στείβον, Il. υ, 499. Od. ζ, 92. εἰβόντες, Il. λ, 554.
- Στείλα νῆας, instruxi, Od. ξ, 248. εἰλαν ἱστία, complicuerunt, Od. γ, 11. ἀγγελίην ἐπὶ, Il. δ, 584. εἰλαντο ἱστία, Il. α, 435. cf. στείλω.
- Στυλιῆς, foraminis, Od. ϕ, 422.
- Στυλιεὺν περικαλλῆς, manubrium, Od. ε, 256.
- Στείνοντο, Il. ξ, 54. Od. ι, 219. εἰνόντες, Od. σ, 385.
- Στείνος, Il. μ, 66. ψ, 419. εἰνεί αἰονότα, Il. θ, 476. εἰνεί, Il. ο, 426. εἰνεα θυμῷ, curas, H. in Apoll. 535.
- Στεινωπὸς, Il. ψ, 427. etc.
- Στείραν βῆν, Od. κ, 522. λ, 50.
- Στείρη, carinæ, Il. α, 482.
- Στείρησι, Od. λ, 17. εἰχύν, Il. λ, 351.
- Στείλω νῆα, instruam, Od. β, 287. εἰλλοντα ἐτάρας, instrumentem ad pugnandum, Il. δ, 294. conf. στείλα. εἰλλισθε κατὰ στρατὸν, accingimini, Il. ψ, 285.
- Στέμμα θεῶ, Il. α, 14. 28. 275. σίμματα, B. 179.
- Στεναχίζω, Od. α, 245. etc.
- Στεναχῆσαι, Il. σ, 124. sic. edd. vett. hæc ed. στεναχῆσαι.
- Στενάχω, Il. ω, 659. στενάχουσι μεγάλα, Il. π, 591. στενάχουσ', Il. τ, 152. στενάχοντο, Il. ν, 558. ξ, 452. etc.
- Στίνει, Il. υ, 169.
- Στερίσαι, privare, Od. ν, 262.
- Στερεῖς, Il. ι, 506. κ, 265. etc.
- Στερωτέρη, Od. ψ, 105.
- Στέρρον Ποσειδάωνι ἥκελος, Il. β, 479. εἰσων, Il. ν, 290. εἰρόισι, Il. ν, 282. ψ, 365.
- Στεροπή, Il. λ, 66. etc.
- Στεροπηγέρετα, Il. π, 298.
- Στεῦτα, Il. γ, 85. ι, 241. etc. εἵτο, Il. β, 597. σ, 191. etc.
- Στέφανος ἀνδρὸς παῖδες, Curial. 1.
- Στεφάνης ἐνχάλας, Il. η, 12. στεφάνην εὐτυχτον, in Ven. sec. 1. χαλακίην, Il. κ, 50. στεφάνας καλὰς, Il. σ, 597.
- Στίφει μορφὴν ἔπεισι, tegit eloquentia, sc. deformitatem, Od. θ, 170.
- Στήθος μεταμάζιον, Il. ε, 19. στήθεα ἱμερόεντα, Il. γ, 597. λαχνήνεντα, Il. σ, 415. στήθεσιν ἀπαλοῖσιν, H. in Ven. 90. λαοίοισι, Il. α, 189. στήθεσφι, Il. λ, 374. μ, 151. etc.
- Στήριξε ἐν νέφεσιν, in nubibus posuit, de iride, Il. λ, 28. στήριξαι ποσὶν ἔμπεδον, firmiter stare, Od. μ, 454. στήριξασθαι πόδισσιν ἐκ εἵχης, idem, Il. ϕ, 242. στήρικτο, H. in Merc. 11.
- Στήσα νεὰς εἰς, Od. δ, 582. νῆας, Od. ξ, 258. ἐν, Od. ρ, 427. σῆσαν, collocavit in acie, Il. δ, 298. σῆσαν ἴσπας, consistere jusserunt, Il. ω, 350. σῆσον λαὸν, Il. ζ, 435. σῆσωσ' ἄπεινα, numerent, Il. χ, 550. σῆσαι ἀμφὶ πυρὶ τρίποδα, Il. σ, 544. χ, 445. etc. σῆσας δόκα τάλαντα, Il. τ, 247. ω, 252. σῆσασα μύλην, cohibuit, Od. υ, 111. σῆσαντες ἔρον ἐν ὑμῖν, Od. π, 292. τ, 11. σῆν, Il. λ, 745. σήτην,

- II. α, 352. γ, 544. *στέμνεν*, stemus in acie, non cedentes. II. α, 297. *στέμνεν*, II. λ, 548. *στέμνεν*, II. ι, 195. etc. *στέμνεν*, Od. α, 256. *στέμνεν*, II. ρ, 755. *στέμνεν*, H. in Apoll. 220. 246. *στέμνεν*, II. ρ, 50. *στέμνεν*, II. ε, 598. *στέμνεν*, II. χ, 251. *στέμνεν* *φύλασσι*, Od. λ, 515. *στέμνεν* *ἀντήν*, contra stabo, II. σ, 308. cum genit. II. υ, 90. *στέμνεν* *ἀν' πύργους*, stabimus, II. σ, 278. *στέμνεν* *ἐν πολέμῳ*, staturum in acie, II. ρ, 254. *στέμνεν* *παρὶ γόνατα*, facere ut supplices fiant, II. λ, 608. *στέμνεν* *κρητῆρας*, Od. β, 451. *στέμνεν* *ἀγῶνα*, H. in Apoll. 150. *στέμνεν* *ἀντ' ἐμοῖο*, coram me consistere, II. φ, 482. *στέμνεν* *ἱστὸν*, telam instituit, Od. β, 94. etc. *στέμνεν*, consistentes, II. σ, 555.
- Στιβαρόν*, II. γ, 555. ε, 746. etc. *στιβαρόν*, Od. ρ, 187.
- Στιβαρῶς*, II. μ, 454.
- Στίβη κακῇ*, Od. ε, 467. *στίβη*, Od. ρ, 25.
- Στίβος*, H. in Merc. 555. *στίβος*, ibid. 552.
- Στίλβων ἱμασιν*, II. γ, 392. *κάλλι*, II. γ, 592.
- Στιλπναί*, II. ξ, 551.
- Στίχες κρατερὰι*, II. δ, 90. *ἐκ ἀλαπαδναί*, II. δ, 550. *πυκναί*, II. η, 61.
- Στόμα ἀργαλῆν*, Od. χ, 157. *μακρόν*, II. ξ, 56. *μήγα ποτολέμοιο*, II. κ, 8. *στομάτων ἱερῶν*, in Lun. 20. *στομάτισσιν*, B. 290.
- Στόμαχον*, fauces, guttur, II. τ, 266. cf. II. ρ, 47. *στομάχους*, idem, II. γ, 292.
- Στοναχῇ*, II. ω, 512. *στοναχῆς*, II. β, 59. 556. etc.
- Στοναχῆσαι*, II. σ, 124. *στοναχῆσιν*, H. in Ven. 255.
- Στοναχίζω*, Od. ι, 15. *στοναχίζετο*, II. β, 784. η, 95.
- Στονόεντα*, II. ρ, 159. etc. *στονόεσσα*, II. ω, 721.
- Στόνος ἀκῆς*, II. φ, 20. *ἀργαλῆς*, II. τ, 214.
- Στόρεσαν ὀϊμνία*, Od. δ, 501. *στόρεσον*, Od. ψ, 171. 177. *στόρεσαι λίσχος*, II. ι, 617. etc. *στόρεσαι ἀνδρακλήν*, II. ι, 215.
- Στρατῆν*, II. β, 606.
- Στρατὸς ἱερὸς*, Od. ω, 81. *στρατὸς ἀεικέλις*, II. ζ, 84. *στρατὸν εὐρὺν*, II. α, 229. *παλὺν*, II. ρ, 472. *στρατὸφιν*, II. κ, 547.
- Στρεβλοί*, *erillh*. *cancrorum*, B. 286.
- Στρεπτή γλῶσσαν* *ἀνδρώπων*, *agilis*, II. υ, 248. *στρεπτοὶ χιτῶνες*, *conserti annulis*, II. ι, 115. *στρεπτοὶ καὶ θεοὶ αὐτοὶ*, II. ι, 495. *στρεπτοὶ ἐσθλῶν φρένες*, II. α, 205. *στρεπτοὶ χιτῶνιν ἐπὶ*, II. φ, 51.
- Στενύγισθαι*, lente consumi vel perire, II. ο, 512. Od. μ, 351.
- Στρέφειν* *ὅστι*, II. π, 792.
- Στρέψασκον*, II. σ, 546. *στρέφειν*, II. α, 645. *στρέφειν*, II. ε, 575.
- Στρέμβον*, II. ξ, 415.
- Στρεβδοὶ νεοσσοί*, II. β, 511. *τίκνα*, II. β, 526.
- Στροφάλιγγι*, II. φ, 505. *κονίης*, II. π, 775.
- Στροφαλίζετε*, Od. σ, 514.
- Στρέφος*, Od. ν, 458. ρ, 198. σ, 108. *στρέφει χεῖρας*, H. in Apoll. 128.
- Στροφῶσιν*, Od. η, 105. *στροφῶσα*, Od. ρ, 97. *στροφῶσα*, II. ν, 557. *στροφῶσθαι*, *infinit.* II. υ, 422. *στροφῶσθαι*, II. ι, 459.
- Συγίει*, II. ρ, 370. *συγίει*, II. η, 112. ο, 167. *συγίη*, II. α, 186. *συγίησι*, II. ρ, 515.
- Συγυρός*, II. ε, 47. ν, 672. etc.
- Συγυρώς*, II. π, 725.
- Στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας τέφρῳ*, *terribilem redderem vim* etc. Od. λ, 501.
- Συφελίζετε ξείνον*, Od. α, 415. υ, 524. *συφελίζειν*, *vexare*, *affligere*, II. φ, 380. *συφελίζομενος*, Od. π, 108. υ, 518. *συφελίζε μιν μεμαῶτα*, *cohibuit*, II. η, 261. μ, 405. *verberavit me*, II. φ, 512. *συφελίζη νέφεα ζέφυρος*, *agat*, II. λ, 505. *συφελίζαι ἐξ ἰδέων*, *excutere*, II. α, 581.
- Συβόσια*, II. λ, 678. Od. ξ, 101.
- Συβώτης ἱσθλός*, Od. α, 555. *ὄρχαμος ἀνδρῶν*, Od. ξ, 22. 121. *συβώτῃ*, Od. ξ, 459. *συβῶτα*, Od. ξ, 55. etc.
- Συγκύρυσται*, II. ψ, 455.
- Σύγχει μή μοι θυμὸν*, II. ι, 608. ν, 808. *σύγχειας πολλὴν κάματον καὶ ὄζιν* *Ἀργείων*, *magnam molestiam creasti Argivis*, II. α, 566. *συγγυῖαι*, *deprimere*, Od. ρ, 159. *σύγχυτο ἥνια*, II. π, 471.
- Συκῇ*, Od. ω, 245. *συκαὶ γλυκεραὶ*, Od. η, 116.
- Συκίας*, Od. ω, 540.
- Σύκον*, Od. η, 121.
- Σύλα πῶμα φαρέτρης*, *detrahit*, II. δ, 116. *συλήσας τιύχια*, II. η, 78. 82. ν, 641. *συλήσει*, II. δ, 466. *συλήτην*, II. ν, 202. *συλήσσω*, II. ο, 428. *συλήσω*, II. χ, 258. *συλήσει*, II. ζ, 71.
- Συλεύειν*, II. ω, 436.
- Συλλείξομαι*, Od. β, 292. *συλλέξατο*, II. σ, 415.
- Συμβάλλετον ὕδωρ ποταμοὶ*, II. δ, 455. *ἤχρ' ὄας σιμῶεις ἢ δὲ Σκάμανδρος*, II. ι, 774. *σύνβαλον πόλεμον*, II. μ, 181. *σύνβαλον μάχην*, II. π, 565. *αὐτὰς*, *commiserunt*, II. υ, 55. *συμβλήσεται αὐτῷ*, *occurreris*, II. υ, 355. *συμβλήμενος*, *obvius*, Od. ο, 440.
- Συμμάρψας*, II. κ, 467.
- Συμμητιάσθαι*, II. κ, 197.
- Συμμίσγεται*, *de flumine cum dat. confluit*, II. β, 755.
- Συμπλατάγησιν*, II. ψ, 102.

Συμφερόμεσθαι μάχη, Il. λ, 755.
 Συμφερετὴ ἀρετὴ πύλει ἀνδρῶν, etc. Il. ν, 237.
 v. not.
 Συμφερόδμοις, Il. β, 372.
 Συμφεράσσομαι οἱ βυλᾶς, conferam consilia,
 Il. ι, 374. συμφεράσαστό οἱ βυλᾶς, Il. α, 537. 540.
 Συμφῶνας, H. in Merc. 51.
 Συναγείρων, Od. δ, 90. συναγίρεται ἴππους,
 Il. ο, 680. vid. not. εὖ συναγυράμενοι,
 magno numero coeūtes, h. l. conviniani-
 di caussa, Il. ω, 802.
 Συναγον ὄρεα, Il. γ, 269. ὑσμίνην, Il. ζ, 448.
 Συναγρόμενοι, Il. λ, 686.
 Συναίνετο, collegit, Il. φ, 502.
 Συναντίσθην, Il. η, 22. συναντόμενος, Od.
 ο, 537. ρ, 165. συναντήτην, Od. π, 533.
 συναντήσονται, Il. ρ, 154.
 Σύν — ἀράξω, Il. ψ, 673. σύν — ἄραξι, Il.
 μ, 384.
 Συναρῶνι θύμιτος, in Mart. 4.
 Συνδύω, H. in Ven. 74.
 Συνείργαδον ὅσον ἄκραι, intervallo promon-
 toriorum, Il. ξ, 56.
 Συνεκλίνον ὄισοι, sc. αὐτὰς, conturbabant,
 Il. ν, 722.
 Συνέλασσε ἐν ὀλίγῳ, H. in Merc. 240. συν-
 ελάσσαμεν ληῖδα, Il. λ, 676.
 Σύνειλεν ὄφρ' ὧς λίθος, deterrent, Il. π, 740.
 συνελὼν χλαῖναν καὶ κόνα, involvens se
 laeae etc. Od. υ, 95.
 Συνέμιχθ' ἐν σφί χεῖρες, Il. ψ, 687.
 Συνεοχμῶ ἐν — κεφαλῇς τε καὶ αὐχένος, Il.
 ζ, 465.
 Συνέπηξεν, Il. ε, 902.
 Συνείριθας, Od. ζ, 32.
 Συνέβηται, Od. θ, 137.
 Σύν — ἐρχομῖναι, Il. κ, 224.
 Συνέσσει, H. in Merc. 94.
 Συνεχεῖς, dactylus, Il. μ, 26. v. not. Od.
 ι, 74.
 Συνέχειε ποσσίν, Il. ο, 364. 475. σύν —
 ἔχεισαν ὄρεα, Il. δ, 269.
 Σύνεχον ὀχῆας, Il. δ, 133. υ, 415.
 Συνητίησιν μαλακίησιν, H. in Merc. 482.
 Συνημοσύνας, compositiones, pacta, Il. χ, 261. conf. συνώμιδας.
 Σηπύνητο, Il. φ, 34. Od. δ, 367. etc.
 Σηπύρος, Od. θ, 99.
 Σύνθιτο, paciscere, sponde, Il. α, 76. atten-
 de, Il. ζ, 334. Συμῶ, Od. ο, 27. σύνθιτο
 Συμῶ τὴν βυλῆν, percepit, Il. η, 44. φει-
 σὶ σύνθιτο αἰοδῆν, audiendo percepit, Od.
 α, 328. ὅπα, Od. υ, 92.
 Σύνθιύσεται ἡμῖν βυλῆ, succedet, Od. υ,
 245. vid. not.
 Σύνιτην, Il. ζ, 120. π, 476. etc.
 Συνιστάμιδα πολέμιόνδε, congregiemur pug-
 nando, Il. θ, 400.
 Συνορινόμεναι, Il. δ, 332.

Συνοχωκότε, Il. β, 218. vid. not.
 Σύν — παρόξῃ δαίτα, Il. α, 579.
 Σύντρεις, Od. ι, 429.
 Συνώμιδας, ἀμφοῖ γάμφῃ, vel colloquamur et
 agamus, vel paciscamur de nuptiis, Il.
 ν, 381. vid. not. ex συνημοσύνας.
 Σύριγγος, Il. τ, 387. σορίγγων, Il. κ, 13.
 σύριγγι, Il. σ, 526.
 Σὺς μέγας, Od. δ, 457. σὺς ληϊβοπίησι,
 Od. σ, 29. σὺτὶ κάτρει, Il. λ, 293. σύν
 ἀκάμαντα, Il. π, 825. χλάνην, Il. ι, 535.
 σὺς ἀργιόδοντες, Od. λ, 412. ἀργό-
 τειροι, ibid. 610. Φαλίθωντες ἀλοιφῇ, Il.
 ι, 463. χαμαιυνάδες, Od. κ, 243. σὺν
 αὐλιζομέναν, Od. ζ, 412. σὺσὶ κάτρει-
 σιν, Il. ε, 783. σὺσσειν ἀργομένοισι, Od. ζ,
 25.
 Σὺτο αἷμα, prorupit sanguis, Il. φ, 167.
 Συφεῖθ, Od. κ, 389. συφεύδης, ibid. 320.
 συφεύσιν, ibid. 238. συφεῖς, Od. ξ, 15.
 75.
 Συφερεβὺς, Od. ρ, 348. etc.
 Σφάζει, Od. α, 92. σφάζ' οἶν, Il. ω, 622.
 σφάζειν, Od. γ, 454. σφαζόμενοι βόες, Il.
 ψ, 31.
 Σφαίρη ἔπαιζον, Od. ζ, 100. vid. not. ἀν'
 ἰδὼν πειθεῖσαντο, Od. θ, 577. σφαῖραν ἐρ-
 ρίψει, Od. ζ, 115. καλῆν, Od. θ, 372.
 Σφαίρηδὸν ἐλιζάμενος, Il. ν, 204.
 Σφαραγγύντο, Od. ι, 390. 440.
 Σφειδανὸν κελύων, vehementer, Il. λ, 165.
 π, 372.
 Σφείλας, Od. σ, 395. σφέλα πολλά, Od. ρ,
 231.
 Σφήκεσιν ἐνοδοῖς, Il. π, 259.
 Σφῆλεν ἢ βέλος αὐτόν, Od. ρ, 464.
 Σφῆ, Il. α, 554. σφῆς, Il. π, 18. σφῆ, Il.
 λ, 90. σφῆ, Od. ρ, 431. σφείων, Il. δ, 535.
 ι, 626. σφοῖς, Il. σ, 231. σφῆσιν
 ἄτασθαλίησιν, Od. α, 34. σφᾶς, β, 237.
 σφᾶς, Il. δ, 302.
 Σφοδρῶς, Od. μ, 124.
 Σφωτῖτερον ἔπος, jussa vestra, Il. α, 216.
 Σχεδῖος πολυδίσμου, Od. ε, 35. 358. σφεδῖον
 εὐρείην, Od. ε, 165. 251.
 Σχειδόθην οἱ ἦεν ὀλεθρος, Il. π, 800. 807.
 etc.
 Σχίδε χεῖρα ἐπὶ κόπη, etc. Il. α, 219. οἱ
 arcuit ab ipso, Il. λ, 96. Εἰλυθῖνας,
 idem, Il. τ, 119. ὅσσι γόνοι, Od. δ, 758.
 τόον τόδ' ἐνὶ θυμῷ, Od. ζ, 490. ἐνὶ φρεσὶ
 memor fuit, Od. σ, 325. σχίδιν ἐπ'
 ἀγκῶνος κεφαλῇν, Od. ζ, 494. νύκτα, re-
 tinuit, Od. ψ, 243. σχίδον πρὸςδε σάκκα,
 tenebant, Il. δ, 113. σκηπτρα, Il. κ, 277.
 etc. σχιδίστω φέριγγα, Od. θ, 557.
 σχιδίην, Il. ψ, 466.
 Σχίμεν ἴππους, cohilere a cursu, Il. θ,
 254. σχῶμεν σθένος ἀνδρός, Il. φ, 309.
 σχλὼν κεφαλῇν ἀγχί, Od. α, 157. σχήσω
 ἀμυνόμεναι, Il. ρ, 182. πόλεμον, Il. ω,

670. *σχῆσομεν ἔντοςθεν μεγάρων*, Od. χ, 172. *σχῆσεσθε ποτὶ*, Il. ν, 650. *σχῆσεσθαι μάχης*, cessaturum pugnare, Il. ι, 651. *μίνεος*, Il. ε, 503. *σχέτο*, Il. η, 248. *ἀγλαὸν ὕδαρ*, Il. φ, 345. *σχέο*, cohibe te, Il. φ, 379. *σχέσθε*, abstinete, Il. χ, 416. Od. β, 70. *χοῖας* ἄυτῆς, cessant a pugna, Il. β, 98. *χῶνται*, abstineant, Od. ν, 151. *σχέσθαι*, Od. δ, 422. *σχόμενος* *πρὸς* *θε*, sc. clypeum, Il. μ, 298.

Σχέτλια ἔργα, Od. ξ, 83.

Σχίζης, Od. γ, 459. *σχίζουσιν* ἀφύλλοισιν, Il. β, 425.

Σχοῖνι ἄξι, B. 252. *σχοῖνον*, Il. β, 497.

Σῶει, Od. δ, 110. *σῶεσκον*, Il. θ, 365. *σῶοντες*, Od. ι, 430.

Σῶμα ἄδαπτον, Od. λ, 54. *ἄκλαυτον*, ib. 55. *σώματα* *δρατὰ*, Il. ψ, 169.

Σῶς *τοι* ὄλεθρος, certa perniciēs, Il. ν, 775. Od. ε, 505. χ, 28.

Σωτῆρας ἀνδράπων νεῶν *τε*, in Diosc. 6.

T

ΤΑ΄ *ΘΗ* δρόμος ἵπποισι, Il. ψ, 375. *ταβίς* *κεῖτο*, de morbo, Il. ν, 655.

Τάκε, Il. ω, 119.

Ταλαεργοί, Od. δ, 636. φ, 23.

Τάλαντον χρυσίου, Od. θ, 393. *τάλαντα* *ἱερὰ*, Il. π, 658. *χρύσια*, Il. θ, 69.

Ταλαπιρίος, Od. η, *ταλαπιήριοι*, Od. τ, 379.

Ταλαπινδία, Od. ε, 222.

Τάλαρον ἀργύρεον, Od. δ, 125. ὑπόκυκλον, ibid. 131. *ταλάροισι* *πλεκτοῖς*, Il. σ, 568.

Ταλασίφρονα, Il. δ, 423.

Ταλάσσης, Il. ν, 829. *ταλάσση*, Il. α, 164.

Ταλαύρινον πολέμισον, Il. ε, 289. *μοί* *ἔτι* *πολεμίζουσιν*, Il. μ, 239. etc.

Τκλάφρονα, Il. ν, 300.

Τάμε *διὰ* — Il. ε, 618. *ὑπὸ* — Il. ε, 74.

τάμωμεν ὄρκια, Il. γ, 94. *ταμῖν*, Il. ν, 501. *ταμίσθαι* ἄροσιν *πιδίσιον*, Il. ι, 576.

τάμνται ὄρκια, Il. γ, 252.

Ταμισίχροα, Il. δ, 511. ψ, 811. *ταμισίχροα*, Il. ν, 340.

Ταμῖν αἰδοῖν, Od. α, 139. *ταμῖν* ἀμφίπολον, Il. ω, 502.

Ταμῖν πολέμοιο, *epith.* Jovis, Il. δ, 84.

Τάμντι γλώσσας, Od. γ, 301. *τάμνιτο* *δῦρα*, ligna sibi caed. Od. ε, 243.

Ταναήκι χαλκῷ, Il. η, 77. ψ, 118.

Ταναοῖ αἰγανίης, praelongi jaculi, Il. π, 589.

Ταναῦπδα, H. in Merc. 252.

Τανηλεγίος θανάτοιο, Il. θ, 70. χ, 210. etc.

Τανύγλωσσοι, Od. ε, 66.

Τανυγλώχινας, Il. θ, 297.

Τανύηκες, *epith.* gladii, Il. ζ, 385. Od. κ, 439. etc. *τανυήκεσιν*, Od. χ, 445. *τανυήκειας*, Il. π, 768.

Τανύεσι, Il. ε, 391. *τανύοντο*, Il. ι, 464. π, 375.

Τανύπεπλος, Il. γ, 228. Od. δ, 305.

Τανυστίεργη, Il. τ, 350. *τανυπτερίεργισσι*, Il. μ, 237.

Τανυστίπτεροι, Od. ε, 65. χ, 468.

Τάνυσσαν, ἀπάνεμι, Il. ν, 359. ζ, 389. *τάνυσσιν* ἐπὶ γαίῃ, caederet, Od. σ, 91. *τάνυσσαι*, Od. ε, 546. φ, 171. *τανυσσάμενος*, Il. δ, 112. ι, 298. *τάνυται*, Il. ε, 395.

τάνυσθεν ἔντῃς, Il. π, 475. *τανυσθεὶς* *κεῖτο*, Il. π, 485.

Τανύφλοιοι, Il. π, 767.

Τανύφυλλος, Od. ν, 102. 346.

Τάπης φαίνος, Il. κ, 156. *ταπήτων* ἔλων, Il. τ, 324. *τάπησι* πορφυρέοισιν, Il. ι, 200.

Ταρβιῖ, Il. μ, 46. ν, 285. φ, 575. *τάρβει*, pavebat, Il. δ, 388. φ, 288. *τάρβισκον*, H. in Ven. 252.

Τάρβος, Il. ω, 152. 181.

Ταρβοσύνη, Od. σ, 341.

Τάρπησαν ὀρόντες, satis spectarunt, s. satiatati adspectu erant, Il. ω, 633. Od. γ, 70. *τάρπημεν*, Il. λ, 779. *ταρπώμεθα*, Il. ω, 656. Od. δ, 295. *ταρπῆναι*, Od. ψ, 212. *ταρπήμεναι*, Il. ω, 5. cf. *τάρφθαι*.

Ταρσοί, Od. ι, 219.

Τάρταρος, Il. θ, 481. *τάρταρον* ἠέροντα, Il. θ, 15.

Τάρφθῃ γόοιο, Od. τ, 215. 251. *τάρφθῃ* — *σίτῃ*, Od. ζ, 99. cf. *τάρπ*.

Ταρφία, adv. frequenter, Il. μ, 47. ν, 718.

Ταρφεῖς, Il. λ, 387.

Τάρφῃσιν ὕλης, Il. ε, 555. α, 606.

Ταρφειὰ, Il. τ, 357. 359. *ταρφειὰς*, Il. μ, 158.

Ταρχύσσει, Il. π, 674. *ταρχύσωσι*, Il. η, 85.

Ταυρήην, Il. κ, 258. ν, 161.

Ταῦρος, Il. ω, 405. *Ταῦρος* *λασιαύχινος*, H. in Merc. 244. *ταῦρον* αἰῶστα, Il. π, 487.

ἐρύγμηλον, Il. σ, 580. *ταῦρον* *ζατρεφίαν*, Il. η, 225. *ταῦρος* *κικρημένος*, Od. ν, 181.

παμμίλανας, Od. γ, 6. 8.

Ταφνίον, Od. β, 99. τ, 144.

Τάφον *μενοικία*, Il. ψ, 29.

Τάρφρον *βαθῖαν*, Il. η, 541. *εὐρεῖαν*, ib. ὀρυκτῇ, Il. θ, 179.

Ταφῶν ἀνόρεσιν, Il. ι, 195. λ, 776. εῖ, Il. π, 806. cf. *τίθηκα*.

Ταχίεσσι, Il. θ, 339. υ, 189. etc.

Τάχος, Il. ψ, 406. *τάχι*, Il. ψ, 515.

Ταχύπωλοι, Il. θ, 161. ψ, 6.

- Ταχυῆτος, Il. ψ, 740. ταχυῆτα, Od. ρ, 315.
 Τίγεις πύκα ποιητοῖς, diatke, Od. π, 415.
 Τεθαλυία, Od. ζ, 293. τεθαλυῖν, Od. λ, 414.
 Τεθῆλοι, in Mid. 2. τεθηλῶς, Od. μ, 105. τεθηλυῖα, Ires. 4. τεθῆλει, Od. ε, 69.
 Τέθηπα, Od. ζ, 168. τέθηπεν θυμὸς, stupet. Od. ψ, 105. τεθνωπός, Il. φ, 29.
 Τεθναίν, Il. σ, 89. τεθνάμιν, Il. ο, 497. ρ, 405. etc. τεθνάμιναι, Il. ω, 225. τεθνώσι, Il. η, 528. etc. τεθνωῶς, Il. ρ, 161. τεθνωῶτι, Od. κ, 494. τεθνωῶτι, Od. τ, 561. τεθνωῶτα, Il. ζ, 464. π, 858. τεθνωῖός, Il. ν, 659. Od. ω, 56. τεθνωῖοτα, Il. τ, 300. ω, 20. τεθνήτος, Il. ρ, 435. Od. ο, 25. τεθνήτοτα, Il. ρ, 401. τεθνήτοτας, Od. ψ, 84.
 Τεθυαμέναν, *epith.* unguenti, Il. ξ, 172.
 Τείρας, Il. σ, 485. τείρεσιν ἑπαπαῶροις, in Mart. 7. vid. not.
 Τείρει, Il. δ, 315. ν, 251. τείρεσι, Il. ζ, 255. τείρε, Il. π, 510. φ, 51. τείρετο, Il. ι, 552. 797. τείροντο, Il. ρ, 576. τείρεσθαι, Il. ζ, 587. τειρόμενος, Od. ι, 524. ι, 441. etc.
 Τειχισιπλήτα, Il. ε, 31. 455.
 Τειχιόσσαν, Il. β, 559. 646.
 Τειχίον αὐλῆς μέγα, Od. π, 165.
 Τείχος αἰσῶν, Il. ζ, 527. ἀμφίχυτον, Il. υ, 145. ἄρειον, Il. δ, 407. ἄρρηκτον, Od. κ, 5. ἐπιδρομον, Il. ζ, 434. ἰδμῆτον, Il. μ, 36. 137. χαλκίον, Od. κ, 4. χαμαλώτατον, Il. ν, 683. τίχχισιν, Il. η, 135. τίχχια ἀβλήχερ', Il. ρ, 177. ἀλίπλοα, Il. μ, 26. κλυτὰ, Il. φ, 295.
 Τείως, Od. δ, 91. ο, 127.
 Τέκος, partum edidit, Il. α, 36. β, 513. 327. etc. τέκομιν, genuimus, de ulroque parente, Il. χ, 485. τέκωσι τοκῆες, Od. ρ, 554. τεκίειν, Il. ω, 608. τέκη, Od. τ, 266. τέξεις, Od. λ, 248. τίκετο, suscepit e femina, Il. β, 741. ὑπὸ, cum genit. concepit e viro, ibid. 742. etc. τεκόμειθα, genuimus, Il. χ, 55. τεκίσθαι, Il. χ, 481. Od. δ, 587. etc. τίξσεσθαι, Il. τ, 99. τεκίσθαι, H. in Ven. 127.
 Τέκος, Il. α, 202. γ, 162. etc. τέκιος, Il. ω, 467. τέκει, Il. ω, 36. Od. δ, 175. τέκιον, Il. γ, 501. τέκισσι, Il. ι, 555. ν, 176.
 Τεκμαίρεται κατὰ φρονέων, ostendit animum inimicum, Il. η, 70. τεκμήρατο ὁδόν, indicavit, monstravit esse eundam, Od. κ, 563.
 Τέκωρ μέγιστον, Il. α, 526.
 Τέκνον ἀγακλῆς, Il. φ, 579. τέκνον, vocal. φίλε, Il. χ, 84. Od. β, 565. etc. τέκνα ἀγλαὰ, Il. β, 871. ἱερκυνδία, Od. λ, 550. κάλλιμα, in Sol. 5. νήσια, Il. β, 156. περικαλλία, H. in Merc. 323. τηλεκλυτὰ, Il. τ, 400. τέκνα σφωδρῶς, Il. β, 517. 526.
 Τεκπῆματο νῆας, Il. ι, 62. τεκπῆναιτο μῆτιν, Il. κ, 19.
 Τεκτων κεραυρός, Il. δ, 110.
 Τελαμών ἀργύρεος, Il. λ, 58. χρύσεος, Od. λ, 609. τελαμώνι ἐντμήτη, Il. ψ, 825. τελαμώνι, Il. ξ, 404. τελαμώνων ἀργυρέων, Il. σ, 598.
 Τελεῖθι, Il. η, 282. 293. τελεῖθαι, Il. ι, 441. etc. τελεῖθωσιν, in Sol. 12. τελεῖθοντες, Od. ρ, 486.
 Τελεῖσι, Od. ζ, 254. τέλεισον μοι ὑπόχρεσιν, Od. κ, 483. τελεῖται, Od. ξ, 160. τ, 505. 561. conf. ἐτέλ.
 Τέλιον σύμβολον, H. in Merc. 525. τελείων αἰγῶν, Il. α, 66. ω, 34. τελιότατον πετιγνῶν, Il. ρ, 247. ω, 515.
 Τελεσφόρον ἱκαντόν, Il. τ, 52. Od. δ, 86. etc. Τελετῇ μονοήμερος, B. 294.
 Τελυτῆσθαι, Il. ν, 100. Od. ρ, 510. τελευτηθῆναι, Il. ο, 74. Od. β, 171.
 Τελήενταν, H. in Merc. 541. τεληέσας, Il. α, 315. β, 506. etc.
 Τέλος, Il. β, 22. etc. ἐ τέλος τι, nullam rem. Od. ι, 5. vid. not. θανάτοις, mors, Il. γ, 509. etc. φυλάκων, cohorts, Il. κ, 56. κακόν, Od. ω, 123. πολέμῳ ἐν χερσὶ, ἐπὶ δὲ ἐνὶ βελῇ, summa belli, summa eloquentiæ, Il. τ, 630. vid. not. τελεῖσιν ἐν, per cohortes, Il. η, 580.
 Τέλοςδε, Il. ι, 411.
 Τέλεισον ἀρχῆς, Il. ν, 707.
 Τέμενος δήμερος, Il. β, 696. ἔξαχον, Il. ζ, 194. καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρχῆς, Il. ζ, 194. τευτηκοντόγυον, Il. ι, 575. περικαλλῆς, Il. ι, 574.
 Τένοντε, Il. δ, 521. ι, 507. τένοντες, Il. υ, 478. τένοντας, Il. π, 587. αὐχινῆς, Od. γ, 450.
 Τέο ἐπιμέμφει, Il. β, 225. μέχρεις, quoad, Il. ω, 128.
 Τέρας ἄγριον, H. in Apoll. 502. τεράων εἰδείη θυμῷ, Il. μ, 229.
 Τερατωπὸν ἰδῆσθαι, in Pan. 36.
 Τέρεν δάκρυ, Il. γ, 142. τ, 11. τέρενα χροά, Il. δ, 237. φύλλα, Il. ν, 180.
 Τερέτρα, Od. ψ, 198. τέρετρα, Od. ι, 246.
 Τερμύεσσα ἄσπες, Il. π, 805. τερμύοντα χιτῶνα, Od. τ, 242.
 Τερπικέρανος, *epith.* Jovis, Il. ρ, 2. μ, 252.
 Τερπωλῆν, Od. σ, 37.
 Τέρσεται, Od. η, 124. τέρσοντο, Od. ι, 152. τερσῆναι, Od. ζ, 98.
 Τέρσῃ, Il. π, 529. τερσῆναι, ibid. 519.
 Τερψιμβρότου, H. in Apoll. 411.
 Τισσαράβοιον, Il. φ, 705.
 Τισαγῶν, Il. α, 591. ο, 23.
 Τίταλτο ἐπὶ — Od. λ, 525.
 Τιτανύσθαι, Od. ι, 116. τιτάνυστο, Il. κ, 156. Od. δ, 135.

Τεταρσπείτο, II. ω, 513. τεταρσπόμεδα, Od. λ, 211. τεταρσπόμεδα, II. ψ, 10. 98. τεταρσπόμενος, Od. α, 310.
 Τέταται ἐπὶ — Od. λ, 19. τετάσθην, II. δ, 556. ξ, 40. τέτατο, II. γ, 372. τέταντο ἐν κοίῃσιν, prostrati sunt, II. δ, 544.
 Τετίλειται, II. σ, 74. τετίλισθαι, II. α, 204. τετίλειτο, II. η, 465. τ, 242.
 Τετύχατον ἄλγεια, parabant, II. ν, 346. τετυχώς, Od. μ, 425. τετεύχεται, II. ν, 22. ξ, 55. τετύχατο, II. σ, 574. τετευχῆσθαι, armari, Od. χ, 104. τετεύχεται ὀλιθρος, cades patrabitur, II. μ, 345. σῆμά οἱ, II. φ, 322. ἄλγεια, ibid. 585.
 Τετιηότι θυμῷ, tristi, II. λ, 554. ρ, 664. τετιηότες, II. ι, 15. 50. τετιησθόν, dual. maesti estis, II. ρ, 447. τετιημένος, II. λ, 555. etc. τετιημένοι, II. ρ, 457.
 Τετιημένος, II. ω, 535. Od. ν, 28. τετιημένος, II. υ, 426. Od. ρ, 472.
 Τετιμηται, Od. η, 69. τετιμημένος, II. μ, 310. τετιμησθαι, II. ι, 58. 604. etc.
 Τετλάμην, inf. Od. γ, 209. ξ, 190. τετλάμηναι, Od. ν, 507. τετλάδι, II. α, 586. ε, 582. τετλάτω, Od. π, 275. τετλαίην, II. ι, 373. τετληῖται, Od. υ, 25. τετληότι, Od. δ, 447. 459. τετληότες, II. ε, 873.
 Τέτμην, reperit, II. ξ, 574. Od. ε, 58. τέτμης, Od. ο, 15.
 Τετράγυς, Od. η, 115. τετράγυνον, Od. σ, 373.
 Τετράδι, H. in Merc. 19.
 Τετράκυκλον ἀπὸν, II. ω, 324. τετράκυκλοι ἄμαξαι, Od. ι, 242.
 Τετράροιο, Od. ν, 81.
 Τετραπλή, II. α, 128.
 Τετραπτο, II. ξ, 405. Od. δ, 260.
 Τετραφ', nutritus est, II. φ, 279. vid. not. τετραφει, nutriti sunt, II. ψ, 548. τετράφθω, II. μ, 273. τετράφθω, nutriti sunt, II. κ, 189.
 Τετραχρῶς, II. γ, 363. Od. ι, 71.
 Τίτρηται, Od. ψ, 198. τίτρηται, II. χ, 596.
 Τίτρηται, II. β, 95. τίτρηται, II. η, 346.
 Τίτρηται, II. ψ, 714. τίτρηται, II. ψ, 101. τίτρηται, Od. ω, 31. τίτρηται, II. β, 314. α τρίζω.
 Τίτρηται, Od. ψ, 237.
 Τίττα, II. δ, 412.
 Τίττις, II. γ, 151.
 Τετύχην, Od. ξ, 234. τετυχμένος, Od. υ, 366. τετυχμένοι, II. ζ, 245. etc. τετυχμένα, II. χ, 511. etc.
 Τετυκίην δίσπον, Od. ο, 77. 94. τετυκίμεδα, Od. μ, 285. ξ, 408. τετυκίσθαι, Od. φ, 428. τετυκοντο δαίτα, II. α, 467. β, 450. etc. τίττυται, II. π, 622. τίττυται, II. γ, 101. δ, 84. etc. τίττυτο, II. ζ, 7. λ, 77. etc. τίττυται, Od. β, 356. φ, 231. τίττυται, II. ο, 110. Od. α, 391.
 Τετυμμένα ἐγχέισι, II. ν, 782.

Τετυκῆς πιδίον, II. ρ, 748.
 Τεῦ, II. τ, 262. ψ, 551. etc.
 Τεύχει ἄλγεια, II. α, 110. τεύχοιμι παλίσσιν, II. ο, 70. τεύχην δαίδαλα πάντα ἐπίστατο, II. ε, 61. τεύχων κάμει, elaboravit, II. β, 101. η, 220. τεύχουσι ἄλφιστα, Od. υ, 103. τεύχει ἐλῶρια, II. α, 4. πομπήν, Od. κ, 18. βοήν διὰ ἄστος, ibid. 118. τεύχεις πόλεμον, bellum (inter eos) movebis, Od. ω, 475. τεύχεις γάμον, Od. α, 277. β, 196. τεύχεις σάκος, II. σ, 608. εἴματα, Od. η, 235. δόλον, Od. ρ, 276. τεύξαν φῶς, dedere salutem, II. φ, 538. οἶτον θεοί, Od. ρ, 579. τεύχεις ἄλλως δὲ θεοί, Od. ρ, 177. vid. not. τεύχειν ἀγῶνισον μιν, Od. ν, 191. θάνατον, interficiant, Od. υ, 11. τεύξασα φόνον πόσει, Od. λ, 429. τεύξῃ πομπῆς, potieris, Od. τ, 314. τεύξασθαι σοι φόνον ἐξ ἐμῶν, II. ε, 653. προβιβῶντος, assecuturum, i. e. percussurum hasta, II. π, 609. δόρπον, II. τ, 208. τεύξασθαι νηὸν, condere sibi, H. in Apoll. 76. 221.
 Τεύχεα αἶολα, II. ε, 294. ἄμβροτα, II. ρ, 194. ἀρήτια, II. ξ, 381. κλυτά, II. ρ, 125. μαρμαίροντα, II. σ, 616. παμφανόντα, II. ε, 294. τεύχεα, II. κ, 459. περικαλλίαι, II. ζ, 521. ποικίλα, II. γ, 327. χαλκήρεα, II. ο, 544. τεύχη, II. η, 207. χ, 522. θεοεικέλα, in Pallad. 15. τευχίων ἐλόμενων, Od. λ, 555. τεύχισον, II. γ, 29. δ, 419. etc. τεύχισον, II. ψ, 151. Od. ω, 495.
 Τέφρη, II. σ, 25. ψ, 251.
 Τεχνήντες, Od. ρ, 297.
 Τεχνήντας, Od. ε, 270.
 Τέχνην δολίην, Od. δ, 529. κακοδαίμονα, in Camin. 21. παντοίην, Od. ζ, 254. τέχναις καινοτέραις, B. 115.
 Τεχνῆσαι ἰσθόν, telam elaborare, Od. η, 110. τεχνήσομαι ταῦτα, machinabor, II. ψ, 415. τεχνήσατο εἴ τα καὶ τὰ, Od. ε, 259. τεχνήσαιτο, Od. λ, 612. τεχνήσάμενος, ibid.
 Τή, pro τέσσι, II. π, 227.
 Τεῶ, II. ξ, 219. Od. β, 114. τεῶ, dual. II. ε, 250. 257. τέων, II. ω, 387.
 Τέως, II. τ, 189. υ, 42. etc.
 Τῆ, verbum dantis, Od. ε, 346. etc.
 Τῆδεα, ostrea, II. π, 747.
 Τῆκε μηδὲ τι θυμῷ, ne excrucia animum, Od. τ, 264. τέκετο Ὀδυσσεύς, de dolore, Od. ρ, 522. χερῶς, de lacrimante, Od. τ, 204. τηκόμενος δηρὸν, tabefactus morbo diuturno, Od. ε, 396. τηκομένης, de nive, Od. τ, 207.
 Τηκεῖν συγερῶ, Od. λ, 200.
 Τηλαυγῆς, in Sol. 13. τηλαυγία, in Lun. 8.
 Τηλεδαπός, Od. ο, 224. τηλεδαπάνων, II. φ, 454. χ, 45.
 Τηλεδάων ἄνδρσι, in Bacch. s. latr. 41. τη-

- λεθάον ἔρως, Il. ς, 55. τηλεθάοντας, Il. χ, 425.
- Τηλεθάωσα, Il. ζ, 148. τηλεθάωσαι, Od. η, 116. λ, 589.
- Τηλεκλειτοῖο, Il. ξ, 521. τηλέκλειτον, Od. λ, 307.
- Τηλεκλητοί, Il. ζ, 111.
- Τηλεκλυτός, Od. α, 50. τηλεκλυτὰ, Il. τ, 400.
- Τηλεφανής, Od. ω, 85.
- Τηλίκος ἕκτι ἔσσι, cum infinit. Od. α, 297.
- Τηλόθιν, Il. α, 270. β, 849. etc. τηλόθι, Il. α, 50. π, 235. etc. τηλόσι, Il. δ, 455. χ, 407. etc.
- Τηλοτάτη, Od. η, 322.
- Τηλῆ, Il. ε, 479. λ, 711. etc.
- Τηλυγέτος, Il. ι, 145. 285. τηλυγέτω, Il. ε, 155. τηλυγέτην, Il. γ, 175.
- Τηύσιον ἔπος, H. in Apoll. 540. τηυσίην ὁδὸν ἔλθης, Od. γ, 516. α, 15.
- Τιθαιβώσσαι μέλισσαι, mel reponunt, Od. η, 106.
- Τιθεῖσι κακὸν πολέεσσι, Il. π, 262. τίθησθαι ἀνέπνευ, Od. ι, 404. φιλόκτητα, amicitiam conciliabis, Od. ω, 475. τιθεῖ ἐν χερσὶ θυγατέρα, tradidit, Il. α, 441. νόον ἐν σήθεσσι ἐσθλὸν, dat prudentiam, Il. ν, 732. ἐν δαίδαλα πολλὰ, intexuit, Il. ξ, 179. φάος, Il. ν, 95. ἄεθλον, Il. ψ, 656. παρὰ — τίθει δαίτα, Il. ι, 90. τιθήμηναι δέια, sepelire, Il. ψ, 85. τύμβον, condere, ibid. 247. τιθήμηνον ἀμφ' ὤμοισι ἔντα, Il. κ, 54. τιθήμεσθαι ἐν — ἱσθὸν, Od. λ, 5. τίθεισθαι ἐλέγχχια ταῦτα, facitis, Od. φ, 332. τίθενται δαῖτα, convivantur, Od. ς, 269. ἐπὶ — πᾶσι, Od. ς, 554. τίθεισθ' ὄνομα, imperat. Od. τ, 406. τίθεντο δαῖτα, Il. η, 475. δόρπον, Il. ι, 88.
- Τιθῆνης ἐυζώνοιο, Il. ζ, 467. τιθῆνας, Il. ζ, 132.
- Τίλλει, Il. χ, 406. τιλλίσθην, Il. ω, 711. τίλλοντο, Od. κ, 567.
- Τιμάχως, in Ven. 51.
- Τιμήεις, Od. ν, 129. τιμήισσα, Od. σ, 160. σιμῆεν, Od. α, 512. τιμήντα χερσὶν, Il. σ, 475. τιμηέστερος, Od. α, 293. τιμηέστατος, Od. δ, 614. α, 114.
- Τιμῆς βασιλῆϊδος, Il. ζ, 193. τιμὴν περισβήϊδα, in Vest. 3. τιμὴν τίνειν — multam, Il. γ, 289.
- Τιμησάντο μιν περὶ κῆρι, Od. τ, 280. ψ, 339. τιμήσθαι νοῖω, Il. χ, 235. vid. not.
- Τίμιος, Od. κ, 58.
- Τινάσσει, Il. υ, 165. τινάσσω, Il. μ, 298. τινάξῃ, Od. ε, 568. διὰ — ibid. 365. τινάσσεται, Od. ζ, 45. τινάσσεται, Il. ο, 609. τινάσσθην, Od. β, 151. τίναχθην, 3 piers. pl. Il. π, 548.
- Τίνειν τιμὴν, multam solvere, Il. γ, 289. τίνων θωήν, idem, Od. β, 195. ζωάγρια, Il. σ, 407.
- Τίνυσθαι, Il. γ, 279. τίνυνται, Il. τ, 260. τινύμενος, Od. ω, 325.
- Τίυται, Od. ν, 214.
- Τί νυ, quare, H. in Ven. 178.
- Τίσις ἔσσιται Ἀτρείδας, Od. α, 40. τάχα εἴη, β, 76. τίσιν ἐδδίσας ἐπίσσω, Il. χ, 19.
- Τιταίνει τόξα, H. in Apoll. 4. τιταίνετον ἄροτρον, Il. ν, 704. ὅτι τάχιστα, de equis, ψ, 403. τιταίνων ἄρμα, Il. β, 390. τόξα, Il. ς, 266. τιτίνεας περὶ — Il. ν, 534. τιταίνετο τόξα ἐπὶ, cum accus. Il. λ, 570. τιταίνόμενος ἵππος, Il. χ, 23. ψ, 518.
- Τιτανοκτόνον, B. 275.
- Τιτύσκειτο, Il. ν, 23. 159. etc. ἴσπαω ὑπ' ὄχρσφι, Il. ς, 41. τιτυσόμενος, Il. λ, 550. ν, 560. etc.
- Τίρῳ, quamobrem, Il. δ, 245. ς, 447. etc.
- Τίω, Il. δ, 257. ι, 578. τίωσι, Od. ν, 129. ξ, 84. τίον, imperf. Il. ε, 536. σ, 81. etc. ς, 161. editur τίον, τίσι σε ἴσον Ὀρέστη, Il. ι, 284. τίσιτε λώβην, Il. λ, 142. τίσωσι ἀμοιβήν, pœnas dabunt, Od. μ, 382. τίσόν μιν, honorem ejus vindica, Il. α, 508. τίσειαν ἐμὰ δάκρυα, luant lacrimas meas, Il. α, 42. τίσωσιν υἱὸν, honorem præstent filio, Il. α, 510. τίσαι δὲ ἱτάρως, ulciscere, Od. μ, 578. τοίμην, Il. ς, 540. ν, 827. τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, Il. γ, 366. τίσατό σε, Od. ι, 479. τισαίμην σε, ulciscer te, Il. χ, 20. τίσαιτο σφίτας, Od. ν, 215. τισαίμην λώβην, Il. τ, 208. τισαίστω λώβην θείοι, Od. υ, 169. τίσασθαι Ἑλένης δερμήματα, Il. β, 356.
- Τλῆ, Il. ε, 585. 592. τλῆμιν, Il. ε, 585. τλήτω, Od. λ, 549. τλήτῃ, Il. β, 299. τλαίην, Od. β, 219. τλαίην, Il. ς, 490. τλήσμαι, Il. λ, 517. τ, 308.
- Τλημοσύνας, H. in Apoll. 191.
- Τλήμενα θυμὸν ἔχων, Il. ε, 670. τλήμονες, Il. φ, 430.
- Τλητὸν θυμὸν ἀνθρώποισιν δίνας μοῖραι, qui tolerare possit, Il. ω, 49.
- Τμήδην, Il. η, 262.
- Τμήξας ἀπὸ — Il. λ, 146. τμάγει, dispersi sunt, Il. π, 574.
- Τοῖη οἱ ἐπ' ἱπποδω, Il. δ, 390. ν. not. ἴδι σιγῇ τοῖον, ib. η, 50. ν. not. τοῖον ὑπέκφερον ἴσπαι, adeo, etc. Od. γ, 496. τοῖον μάλα μίδῃσι, Od. υ, 502. ν. not.
- Τοῖνδε τοσόνδε, Il. β, 120.
- Τοῖσδεσι, Od. φ, 95. τοῖσδεσσι, Il. κ, 462. Od. κ, 268.
- Τοίχω ἐυδμήτω, Od. χ, 126. τοῖχον ἐυδμήτον, Od. υ, 302. τοῖχοι ἱππάδαται, ibid.

354. τοίχης ἐν τμήτῃ, Od. χ, 24. vid. not.
- Τοκᾶδες, Od. ξ, 16.
- Τοκῆς, Od. θ, 312. τοκῆων ἐκ μακάρων ἔσσι, Il. α, 377. ἔδεν γλύκιον, Od. ι, 34. τοκίων, Il. ο, 660. τοκίους φίλοις, Il. δ, 477. τοκῆς διελὺς, Il. ψ, 225. κιδνὲς, Il. ρ, 28.
- Τόκος ὅθι οἱ, ubi ejus natales, Od. α, 175. τόκοιο ἂ πρὶν εἶδυα, Il. ρ, 5. τόκον τε γεινήντη, Il. η, 128.
- Τόκος με πράσσει usuras, B. 184.
- Τολμήεις, Od. ρ, 284. τολμήεντι, Il. κ, 205.
- Τολμῶν, Il. μ, 51.
- Τολυπεύω, Od. τ, 137. τολυπέειν, Il. ξ, 86. τολύπυσσα, Od. ω, 95. τολύπυσσι, Il. ω, 7. Od. α, 238.
- Τομὴν λείλοιπεν, de loco, ubi sectio facta est, Il. α, 235.
- Τόμος, pars resecta, frustum, B. 37.
- Τοῦάζει, Od. χ, 27. τοῦαζοίμεθ', Od. θ, 220. τοῦαζοίκατο, Od. θ, 218. τοῦάζεσθαι, ibid. 228. τοῦάσσαιτο, Od. χ, 78. 134. τοῦάσσεται, ibid. 72.
- Τοῦεύειν, Il. ψ, 865.
- Τοῦεὐτῆσι, Il. ψ, 859.
- Τόξον ἀνεμῶλιον, Il. φ, 474. γυμνὸν, Od. λ, 606. εὐξον, Il. ν, 594. κυκλοτερές, Il. δ, 124. παλίντονον, Il. ο, 445. Od. φ, 11. 59. τόξω κρατερῷ, Il. θ, 279. τόξω ἀγκύλα, Il. ι, 209. εὐκαμπία, in Dian. 12. καμπύλα, Il. γ, 17. παγχρύσεια, in Dian. 17. φαίδιμα, H. in Apoll. 4. τόξων εὐεῖδοτες, Il. β, 720.
- Τοῦξοσύνη, Il. ν, 314.
- Τοῦότα, Il. λ, 385.
- Τοῦξοφόρος, Il. φ, 483.
- Τόπος, H. in Apoll. 116.
- Τορήσας, H. in Merc. 119.
- Τορνῶσεται, Od. ι, 594. τορνῶσαντο, Il. ψ, 255.
- Τόσον, adhæret, πῶ λήν, aut est ἀνακόλουθον, ut sequatur ἄλλῃ, pro ὅσον, Od. δ, 403.
- Τοσσάκι, Il. φ, 268. χ, 197. τίσσαιχ', Od. λ, 585.
- Τράπειζα ξινίη, Od. ξ, 158. τράπειζαν καλήν, Od. θ, 69. ξισήν, Od. α, 138. τράπειζαι ἐϋξισαι, Od. α, 332. τραπέizas ἀργυρίας, Od. κ, 354. πληθύνσας, Od. λ, 418.
- Τραπειζῆες κύνες, Il. ψ, 175. τραπειζῆας, Il. χ, 69.
- Τράπιν πάλιν ὅσοι, Il. φ, 415. τραπέιομεν εὐνῇσιντε φιλότῃ, vel ἐν φίλῳ. Il. γ, 441. ξ, 314. τράποντο ἐπὶ ἔργα ἀμφίπολοι, Il. γ, 422. τράπωνται ἐπὶ ἔργα λαοί, Il. ψ, 53. τραπέσθαι ἀπὸ νόσφι, Od. κ, 528.
- Τραπέυσαι, calcant, de uvis, Od. η, 125.
- Τράφ', Il. β, 661. vid. not. τραφίμην, Il. η, 199. σ, 436. τράφῃ, Il. γ, 201. λ, 222. τράφην, pers. 3. plur. aor. 2. pass. Il. α, 251. 266. Od. δ, 723. ξ, 201.
- Τραφερέην, Il. ξ, 508. Od. υ, 98.
- Τράχχλον, B. 82.
- Τρεῖ, Il. λ, 553. ρ, 663. τρεῖτ' ἄσπετον, Il. ρ, 332. τρεῖν, Il. ι, 256. τρεῖ, Il. φ, 288. τρεῖσι, Il. ο, 589. χ, 143. τρεῖσσι, Il. ρ, 603. τρεῖσαν, Od. ξ, 158. τρεῖσσαι, Il. ν, 515. τρεῖσσάντων, Il. ξ, 522.
- Τρέμει, Il. ν, 18. ἀμφὶ — Il. φ, 507. τρέμειν ὑπὸ — Od. λ, 526.
- Τρέπιν ὅσος, Il. ν, 37. τρέψαν με, in fugam verterunt, Il. θ, 451. τρεψάμενοι εἰς ὀρχηστὴν, Od. α, 422. σ, 304. τρεψῶμαι, Od. ο, 80. τρεψῶντες, in Camin. 7.
- Τρήρως, Il. χ, 140. τρήρωνες, Od. μ, 63. τρήρωσι, Il. ι, 778. πειλειᾶσιν, H. in Apoll. 114.
- Τρητοῖο λίθοιο, Od. ν, 77. τρητοῖσι λίχισσι, Od. α, 440. vid. not. etc.
- Τριβήμεναι, Il. υ, 496. τρίψας ἐν ὀφθαλμῷ, Od. ι, 333. τρίβεισθαι, Il. ψ, 735.
- Τρίβος, H. in Merc. 447.
- Τρίγληνα, Il. ξ, 183.
- Τριγλώχινι, Il. ι, 593. λ, 507.
- Τρίψασαι, Od. ω, 5. 7.
- Τρίλλιστος, Il. θ, 488.
- Τριπέτηλον, H. in Merc. 527.
- Τρίπλακα, Il. σ, 480.
- Τριπόλιν, Od. ι, 127. τρίπολον, Il. σ, 542.
- Τρίπος, Il. χ, 164. τρίποδος ποιητοῖο, Il. ψ, 718. τρίποδα δυοδενκάβειον, Il. ψ, 702. δύο καὶ εἰκοσίμετρον, Il. ψ, 264. ἐμπυρεβήτην, Il. ψ, 702. λακτροχόν, Il. σ, 346. τισσαράβειον, Il. ψ, 702. ὠτῶντα, ibid. 264. 513. τρίποδες κητοί, Il. ι, 407. τρίποδων ἰουτίμων, H. in Apoll. 443. ἐϋχάλλων, Od. ο, 84. τρίποδας αἰθῶνας, Il. ω, 235. ἀπύρας, Il. ι, 122. περικαλλίας, Od. ν, 217.
- Τρίπτυχος, Il. λ, 353.
- Τρισκοπάνιστος, B. 55.
- Τριστοιχεῖ, Il. κ, 473.
- Τριστοιχοί, Od. μ, 91.
- Τριτογενῆ, in Pallad. 4.
- Τρίχρα νυκτὸς ἦεν, Od. ξ, 483.
- Τριχάϊκες, trifariam divisi, Od. τ, 177.
- Τρίχρῃς ἄκραι, Il. ψ, 519. ἐρᾶται, ibid. 520. πρῶται, Il. θ, 83. τρίχρας ξανθὰς, Od. ν, 399. πολιάς, Il. χ, 77.
- Τριχῶδ', Il. β, 668. γ, 363.
- Τρομίεις, Od. σ, 79. τρομίσθαι, Od. π, 446. τρομοῖατο, Il. κ, 492.
- Τρόμος αἰνός, Il. η, 215. λ, 117. κρατερὸς, Il. ξ, 137. τρώπειν ἄψ ὅχρα, Il. σ, 224.
- Τρωπᾶσθαι φέβονδι, Il. ο, 666. editur vulgo, v. not. Clark. τρωπᾶσθαι.
- Τρωπαὶ ἡμίλιον, Od. ο, 403.
- Τρώπαιον μυοκτόνον, B. 158.

- Τρέσις, Od. ε, 150. μ, 421. τρέπειν, Od. η, 252. 422.
 Τρέποις ἑρματιῖσι, Od. δ, 782. S, 55. sunt segmenta coriacea in scalmis, quibus inseruntur remi; cum remigant.
 Τρόπῃ, Il. δ, 290.
 Τρόφι κύμα, magnum, Il. λ, 307.
 Τροφόντα κύματα, idem, Il. ε, 621. Od. γ, 290.
 Τροφός, Od. ρ, 31. χ, 419. etc.
 Τροχὸν ἄρουνον, Il. σ, 600.
 Τρύγην αἶσις, H. in Apoll. 55.
 Τρυγὴ φέρος, ferox uvarum, H. in Apoll. 529.
 Τρυγέσσι, Od. η, 124. τρυγέειν, Il. σ, 566.
 Τρύζειτε, obstrepatis, Il. ι, 511.
 Τρυπάνῃ, Od. ι, 585.
 Τρυπῶ, idem, Od. ι, 584.
 Τρυφάλεια αἰλῶσις, Il. ν, 550. ἰσπαρίς, Il. τ, 582. φαίνῃ, Il. κ, 76. τρυφάλεια, Il. μ, 22. τρυφάλειῶν, ib. 559.
 Τρύφος, frustum, Od. δ, 508.
 Τρύχουσι, Od. α, 248. τ, 125. τρύζοντά εἰ αὐτὸν, sumtui sibi futurum, Od. ρ, 588. τρυχώμεθα, Od. κ, 177. τρυχώμενοι, Od. α, 288. β, 15.
 Τρώειν, de bestiis, Od. ζ, 90. B. 54.
 Τρώγλη, B. 52. τρώγλας, B. 185.
 Τρωγλεδύοντα, B. 52.
 Τρωγλεδύτης, B. 205.
 Τρώει σε οἶνος, officit tibi, Od. ρ, 295.
 Τρώετῃς, Od. ζ, 289. τρώεται, Od. α, 415.
 Τρωξάτης, B. 108. 247.
 Τρωπῶτα, de luscinia inter canendum se versante, Od. σ, 521. τρωπάσκετο φεύγειν, Il. λ, 567. τρωπῶντο πρὸς πτόλιν, fugiebant, Od. α, 555. τρωπᾶσθαι φέρονδῃ, Il. ε, 666. τρωπᾶσθαι πάλιν, pro imper. revertere, Il. κ, 95. v. not.
 Τρώσει, B. 212. τρώτης, Il. ψ, 541. τρώσκει, Od. π, 295. τρώσεισθαι, attritum iri, Il. μ, 66. τρωθῆ, B. 195.
 Τρωτὸς χρώς, vulnerabilis, Il. ρ, 568.
 Τρώων, currebant, Od. ζ, 519. τρωχῶσι ῥίμφα, Il. χ, 165.
 Τρύγανί μοι μάλα πάντα, Od. ζ, 251.
 Τυκτὴν κακὴν, Il. ε, 851. v. not. τυκτὴν κρήνην, cisternam, Od. ρ, 206. τυκτῶ δαπέδῃ, pavimento, Od. δ, 627. ρ, 169. τυκτῆσι βίαισι, scutis, Il. μ, 105.
 Τύμβῃ ἀνδροκμήτῃ, Il. λ, 571. πολυκλαύτω, in Mid. 5. τύμβειν ἀμόμουσα, Od. α, 80. ἰτυκία, Il. ψ, 245. ἐνέτι, Il. ψ, 245.
 Τυμβοχοῖς, Il. ρ, 525.
 Τυμπάνου, in Matr. Deor. 3.
 Τύνν, Il. ε, 482. ζ, 262. etc.
 Τυπῆσι χαλκῶϊ, ictibus hastæ, Il. ι, 887.
- Τύπτει ἅλα ἱερταῖς, Od. δ, 580. τυπείνῃς, (hasta vel gladio) feriaris, Il. ν, 288.
 Τύρανι ἀντιβίαισι, in Mart. 5.
 Τυτθός, Od. ο, 580. τυτθὸν, Il. α, 554. ζ, 222. etc. τυτθα, Od. μ, 174. 588.
 Τυφλὸν, Il. ζ, 159.
 Τύχῃ ψαμάθαι, inciderat forte in arenam, Il. ε, 587. μοι πολλὰ, feliciter evenerant, Il. λ, 685. τύχης πομπῆς, Od. ζ, 290. τύχη ὅς κε, Il. θ, 450. μηρίνδαις, sagitta tetigerat, Il. ψ, 857. τύχοιμι αἶψι, si possim ferire, Il. ε, 279. η, 245. Od. χ, 7. τύχῃς μὴ σύγῃ κείθῃ, ne illuc venias, Od. κ, 106. τυχῶν, ut τυχήσας, Il. ε, 98. 582. 858. etc. τύχῃσι ἱερχομένη κῆς, Od. ζ, 354. τ, 291. τυχήσας, exprimit ictus modum et locum, ὑπὸ εἰρενῇ, Il. δ, 106. κατὰ κληῖδα, Il. ι, 579.
 Τῷ, igitur, Il. δ, 410. ε, 128. etc. tum, hac de causa, Od. α, 284. pro αὐτῷ, Il. α, 250. β, 551. ε, 210. etc.
 Τῶς δὲ σ' ἀπειχθήσω, ὥς etc. Il. γ, 415. τῶς μὲν ἦν μαλακός, Od. τ, 254.
- Υ
- ΥΑΚΙΝΘΕΩΝ, Od. ζ, 251. ψ, 158.
 Υάκινθος ἐνθάδε θαλίαν, in Pan. 25. ὑάκινθον, Il. ζ, 548.
 Υας ἀργυρέοντας, Od. σ, 60.
 Υββάλλειν, interloqui, Il. τ, 80.
 Υβρίζεις, Od. σ, 580. ὑβρίζων, Od. ρ, 245. ὑβρίζοντες, Il. λ, 694. etc.
 Υβρις, Il. α, 214. ὕβρει ἀτάσθαλον, Od. α, 86. θυμαλγία, Od. ψ, 64. ὑπέβριον, Od. α, 568.
 Υβρισταί, Od. ζ, 120. ι, 175. ὑβριστῶν, H. in Apoll. 278. ὑβριστῆσι, Il. ν, 655.
 Υγιὴς ἰὼν μῦθος, utilis hoc tempore, Il. θ, 524.
 Υγρὸς πῆδες, acer amor, in Pan. 35. ὕγρην γάλα, Il. ε, 903. ἔλαιον, Il. ψ, 281. ὕγρην, pro mari, Il. ζ, 508. α, 541. Od. α, 97. ὕγρην παλὴν, Il. κ, 27. Od. δ, 709. ὕγρὰ κίλισθα, cursus maritimus, Il. α, 512. Od. γ, 71. etc.
 Υδατοτροφίαν, Od. ρ, 208.
 Υδρεύσθαι, aquam petenti, sc. ad usus aliorum, Od. κ, 105. ὑδρεύονται πολλῶν, sibi, Od. η, 151.
 Υδρελκοῖ λιμῶνις, irrigua prata, Od. ι, 155.
 Υδρηναμένη, lota, Od. δ, 750. 759. ρ, 48. 58.
 Υδρομεδέσθαι, B. 19.
 Υδρεὶς ἰλιόφρονες, Il. β, 725.

- Ἰδρόχαρις, B. 224.
- Ἰδωρ ἀγλαόν, II. β, 307. ἀκήρατον, II. ω, 305. ἄλιν, II. ψ, 420. ἀλμυρὸν, Od. δ, 511. ἀμβρόσιον, in Hosp. 4. διαφερὸν, II. ι, 15. καλλιῆρρον, II. β, 752. λαβρότατον, II. π, 388. μέλαν, II. β, 825. ὄβριμον, II. δ, 455. ὄμβριμον, H. in Merc. 516. τηλιθάον, II. ρ, 54. ὕγρον, Od. δ, 458. χειμέριον, II. ψ, 420. ὕδατος γλυκεροῖα, Od. μ, 306. ὕδατι καλῶ, H. in Apoll. 120. λευκῶ, II. ψ, 282. λιαρῶ, II. λ, 829. μελιηδέϊ, B. 11. ὕδατ' ἀνείδοντα, Od. ν, 109. ὕδασι πορφύροισιν, B. 75.
- Ἰε, pluit, II. μ, 25. Od. ξ, 457.
- Ἰεῖς ἀργιόδοντες, II. ψ, 32. ὀφθαλμοῖς ἀλοιφῇ, ibid. ὕεσιν ἀνακτορέησιν, Od. σ, 596.
- Ἰετὸν, II. μ, 155.
- Ἰέος, II. ω, 122. Od. γ, 489. etc. νιῆϊ, II. γ, 174. σ, 455. etc. νιῆϊ, II. σ, 144. φ, 54. etc. νιῆϊ καστὶρόθυμον, II. ν, 550. νιῆες ἀμύμονες, II. λ, 691. ἡβώνοντες, II. ω, 604. νίσαν, Od. ω, 222. νίσαι διοτρεφίσσαι, II. ι, 465. κυθαλίμοισιν, Od. ξ, 206. νίσαι, II. β, 695. etc. νιῆς, II. ι, 464. etc.
- Ἰίος, II. ν, 522. ξ, 9. etc. ὕϊ' ἀκνυμόρα, II. σ, 458. ὕϊ, II. β, 20. 791. etc. ὕϊ', accus. II. ν, 185. νία φίλον, Od. δ, 765. etc. νιῆ, II. β, 679. 822. etc. νιῆς δυσώλυμοι, II. ζ, 255. νίας ἀρίστες, II. ω, 255. 495.
- Ἰίος ἀγλαός, II. β, 736. 826. ἀμύμων, II. π, 197. φαίδιμος, II. ζ, 144. νιῶ κυθαλίμοι, Od. χ, 238. νιῶν ἀριδείκτον, Od. λ, 539. ἰὺν, II. ρ, 303. τελευτῶντων ἰδοῖσθαι, in Pan. 36. νιῆ θεοῖς ἱππείκῃ, Od. ω, 36.
- Ἰίωνος, II. ι, 631. Od. ω, 514.
- Ἰλαγγμὸν, II. φ, 575.
- Ἰλάει ἄνδρα, allatrat, Od. ν, 15. ἰλάεσιν, Od. π, 9. ἰλαόν, cum accus. Od. π, 5. ἰλάοντο, latrabant, ibid. 162.
- Ἰλακόμωροι, Od. ξ, 29. π, 4.
- Ἰλάκτι οἱ ἔνδον κραδίη, Od. ν, 15. 16. ἰλάκτιον, II. σ, 586.
- Ἰλη ἀκροτάτη, II. ξ, 285. βαθιῖα, II. ν, 491. δασκίος, II. σ, 273. παντοίη, Od. ν, 247. τηλιθάουσα, Od. ι, 65. ἰλης ἀζαλῆς, Od. ι, 234. νεοδηλῆος, H. in Merc. 32. πυκνῆς, II. σ, 320. ἰλη ἀξύλας, II. λ, 155. ἰλην ἄσπιτον, II. β, 455. ψ, 127. ω, 784. βαθιῖνη, II. π, 766. δασκίον, Od. ι, 470. μινεικία, II. ψ, 139.
- Ἰλοτόμοι, II. ψ, 125. ἰλοτόμας, II. ψ, 114.
- Ἰμή, vestra, II. ν, 815. ἰμήν, II. ι, 489. ἰμά, Od. α, 375. β, 140.
- Ἰμνίαν, II. δ, 548. η, 195.
- Ἰμνεῦσι, in Dian. 19. ἰμνεῦσιν, H. in Apoll. 190. in Pan. 27. ἰμνέιν, celebrare, in Sol. 1.
- Ἰμνον αἰδῆς ἀκάνον, modum cantus, Od. ρ, 429. αἰδεσιν, carmen, H. in Apoll. 101. etc.
- Ἰπαιδεῖδοικεν, H. in Merc. 165.
- Ἰπαιδα, II. σ, 520. σ, 421. etc.
- Ἰπαῖ ἴδισκε, II. γ, 217.
- Ἰπαῖζει, II. φ, 126. hanc edit. ὑπαλῦζει, vid. not. ὑπαῖζας, II. β, 510.
- Ἰπακύνει, audit, Od. κ, 85. ὑπάκουσε, audivit, Od. ξ, 385. ὑπακύναι ἐνδοθεν, intus respondere vocanti, ostendere auditam esse vocem, Od. δ, 285.
- Ἰπαλευάμενος, Od. ν, 275.
- Ἰπαλῦζει, II. φ, 126. ὑπάλυσας, II. λ, 451. ὑπάλυσζ, Od. ι, 450. ὑπαλῦζαι, II. μ, 527.
- Ἰπάλυσζ, II. χ, 270. ὑπάλυσζιν, Od. ψ, 287.
- Ἰπαντιάσας, II. ζ, 17.
- Ἰπαρ, Od. τ, 547. ν, 90.
- Ἰπάρεξ, inceptit prior, Od. ω, 285.
- Ἰπασπίδια, II. ν, 158. 807. π, 609.
- Ἰπατος θεῶν, II. τ, 258. ὕπατον, II. ι, 756. ρ, 22. μήτωρα μάχη, II. ρ, 359. ὕπατοι κρείοντων, II. ρ, 51.
- Ἰπίαι, II. ι, 204.
- Ἰπίδδισαν, II. α, 406.
- Ἰπίδιδισαν, II. ι, 521.
- Ἰπίεξο πρόφρων, excepisti, Od. ξ, 54. ὑπέδξατο κῆλπω διδύοτα, II. ζ, 156. σ, 398. ὑπέδξατο πρόφρων, II. ι, 476.
- Ἰπίδραμε καὶ λάβε γέναν, sc. percussurum, ne feriret, II. φ, 68. Od. κ, 525.
- Ἰπίδου γόος πᾶσι, Od. κ, 398.
- Ἰπίδύσετο θάμνων, exiit, Od. ζ, 127. vid. not.
- Ἰπίεμεν ἰδῶνθαι, II. π, 355. ν, 476.
- Ἰπίεμεν ἰδῶνθαι λόχῳ, clam armabantur, II. σ, 515.
- Ἰπίεμαι σοὶ πᾶν ἔργον, parebo in omnibus, II. α, 294. ὑπέξειαι θεοῖσιν, Od. μ, 117. cf. ὑπόκει.
- Ἰπίε, cum accus. II. ψ, 227. ω, 15.
- Ἰπίεβαλον δρυὶ, vici hastæ mittendæ arte, II. ψ, 657.
- Ἰπίερχι χεῖρας, extendit, II. ι, 435. ὑπείρεχεν ὤμους, extabat humeris, II. γ, 210. ὑπείρεχον ἡφαίστιοι, igni imponebant assanda, II. β, 426.
- Ἰπίερχον, II. ζ, 208. λ, 555.
- Ἰπ' ἐκ βελίων ἔλκε, II. δ, 465. ἐρύσαντες, II. σ, 232. δίφρῳ ἔσεν, II. ι, 854. θανάτοιο φέρονται, II. σ, 628. θανάτε ἀγάγωμεν, II. ν, 300. κακῶ ῥύσασθε, Od. μ, 107. φεύξασθαι, II. ν, 89. τρώων ἀείρας νεκρὸν, II. ρ, 589.
- Ἰπικλίνθη, Od. ι, 465.

- Ἐπεκπροΐλυσαν ἀπ' ἡνις, solverunt, Od. ζ, 88.
- Ἐπεκπροΐει πάσας, praecurrit omnibus, Il. ι, 502. ὑπεκπροΐαν, Od. ρ, 125. ὑπεκπροΐοντα, Il. φ, 604.
- Ἐπεκπροΐει ὕδωρ, profluit, Od. ζ, 87.
- Ἐπεκπροφύγοιμι, effugere possim, Od. μ, 115. υ, 45. ὑπεκπροφυγών, Il. υ, 147. φ, 44.
- Ἐπεκρύφθη, Il. ο, 626.
- Ἐπίκεφρον ἵπποι, currebant equi, Od. γ, 496. cf. ἐπεξίφρ.
- Ἐπέκφυγε κῆρα, effugit, Il. π, 687. ὑπεκφύγοιμεν κακότητα, Od. γ, 175. ι, 489. ὑπεκφυγέιν, Il. ρ, 243.
- Ἐπίλθοι μέλαθρον, subeat, succedat tectis, Od. σ, 149. vid. not.
- Ἐπίλυσε μίνος τῶν, fregit, Il. ζ, 27. γυῖα, dejecit feram, de venatore, Il. ο, 581. fecit ut corrueret, ψ, 726. ὑπελύσας δεσμῶν, fecisti ne vinciretur, Il. α, 401. ὑπἔλυντο γυῖα, mortuus est, Il. π, 541.
- Ἐπίμεινε με, pugnam mecum inierit, Il. ρ, 25. inepte versio: me expectavit.
- Ἐπεμνάσθαι, Od. χ, 38.
- Ἐπεμνήμυκε πάντα, semper demittit vultum, Il. χ, 491.
- Ἐπ' ἐξ ἐρίβους, Od. λ, 57.
- Ἐπέξαναγὰοι, Od. σ, 146.
- Ἐπέξαλέασθαι, vitare, Il. ο, 180.
- Ἐπεξαναδύς λάδρη ἁλός, clam exiit mari, Il. ν, 352.
- Ἐπέξασάωσιν, servavit, Il. ψ, 292.
- Ἐπέξίφειρε, Il. ε, 318. ρ, 268. ν. ὑπέκφρ.
- Ἐπέξίφυγε, Il. ρ, 569. ὑπέξίφυγον αὐτὴν, evasere salvi, Od. λ, 582.
- Ἐπερ, post λίσσομαι, pro per. Od. ο, 261.
- Ἐπερ αἶσαν, Il. γ, 59. ὑπερ θέν, invito Deo, Il. ρ, 527. μόνον, Il. φ, 517. Od. α, 54. 55. ὄρκια, Il. γ, 299. ὑπερ ὄρκια δηλήσασθαι, contra foedus, violando foedera, Il. δ, 67. 72. 256. 271.
- Ἐπεράει ἀέλλη, gravi procellae, Il. λ, 297.
- Ἐπεράλτο, Il. υ, 527. ὑπεράλμενον, Il. ε, 158.
- Ἐπίρας, Od. ε, 260. v. not.
- Ἐπερβαίνειν τεῖχος, Il. μ, 468. ὑπερβη ἄδον, limen transit, Od. ρ, 80. π, 41. ὑπερβήη καὶ ἀμάρτη, Il. ι, 497.
- Ἐπερβαλε σήματα, ultra metas jaculatus est, Il. ψ, 845. 847. ὑπερβαλίειν ἄκρον, montis, Od. λ, 596.
- Ἐπερβασίης ἀλεγνύης, Od. γ, 206. ὑπερβασίη, Il. γ, 107. ὑπερβασίην, Od. ν, 195. ὑπερβασίαι, Il. ψ, 589. ὑπερβασίης, Od. χ, 168.
- Ἐπέριον, neutr. adverb. supra modum, Il. ρ, 19. Od. μ, 579. etc.
- Ἐπέριος θυμός, insolens, Il. σ, 262. Od. ο, 212. ὑπέριον ὕβριν, Od. α, 368. δ, 521.
- Ἐπερδία, invictum a timore, fortem, Il. ρ, 550.
- Ἐπέρεπτε ποδοῖν, subtraxit, Il. φ, 271.
- Ἐπέρισχε χεῖρα ἔδιν, Il. ι, 420. ὑπέρισχοι χεῖρα, Od. ζ, 184. ὑπέρισχῃ, Il. δ, 249. cf. ὑπέριεχε.
- Ἐπέρισχεθε γαίης ἥλιος, Il. λ, 754. ἐμείσε χεῖρα, Il. ω, 374.
- Ἐπερηνορόντες, Od. β, 266. ὑπερηνορόντας, Od. δ, 766.
- Ἐπερῆσαι, traducet (navi,) Od. ρ, 198.
- Ἐπερηφανέοντες, Il. λ, 693.
- Ἐπερδορον, Il. ι, 472. π, 580. ὑπερδορέειν τάφρον, Il. μ, 55. ὑπερδορόνται τάφρον, Il. ρ, 179.
- Ἐπέριδυμος, Il. ε, 376. ζ, 250. etc. ὑπερδυμοι, Il. ζ, 111. ι, 235. etc.
- Ἐπερδύριον, lapis (vel trabs) transversus supra postes, Od. η, 90.
- Ἐπερικταίνοντο πόδες, gestiebant, Od. ψ, 5.
- Ἐπερκατέβησαν τεῖχος, pro ὑπερέβ. Il. ν, 50. 87.
- Ἐπερκύδαντας, gloriosos, Il. δ, 66. 71.
- Ἐπερκύψει, inspexerit, in Camin. 22.
- Ἐπερμενί, Il. β, 116. 403. ὑπερμενεί, ibid. 350. ρ, 470.
- Ἐπερμενέων, Il. ρ, 256. ρ, 362. ὑπερμενέοντες, Od. τ, 62.
- Ἐπέριμορα, Il. β, 155.
- Ἐπερσπλίγησι, Il. α, 205.
- Ἐπερσπλίσσαιοτο μιν, ei insultarit, Od. ρ, 268.
- Ἐπερσπλον, insolens, Il. ο, 185. ρ, 170.
- Ἐπέριπατο, Il. ν, 408. χ, 275. Od. ρ, 192. χ, 280.
- Ἐπερράγη, Il. ρ, 554. π, 300.
- Ἐπερτερῇ, Od. ζ, 70. v. not.
- Ἐπέριτερος, Il. λ, 785. ὑπέριτατος, Il. μ, 381. ψ, 451.
- Ἐπερφιάλος, Il. ο, 94. ψ, 611. ὑπερφιάλοι, Il. γ, 106. ν, 621.
- Ἐπερφιάλως νειμίσση, graviter, Il. ν, 295. ἀνιάζει, vehementer, Il. σ, 500. ἡ μίγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελίσθη, pro παραδόξως Od. δ, 665. π, 546.
- Ἐπερῶ, plur. Il. π, 184. Od. α, 362. etc.
- Ἐπερῶν, palatum, Il. χ, 495.
- Ἐπερῶσαν ἵπποι, Il. ρ, 122. 314. ο, 452.
- Ἐπερῶν, Il. β, 514. ὑπερῶια σιγαλόιντα, Od. σ, 205. etc. ὑπερῶιδεν, Od. α, 528.
- Ἐπίτην καὶ κατένευσα, Il. δ, 267. ὑπίτην, promisit, Il. ι, 515. λ, 244. ὑπίστημιν μῦθον ἑλπίον, Il. ε, 715. ὅσσ', Il. τ, 195. ὑπίτησαν ὑπόσχασιν, promissum fecerunt, Il. β, 286.
- Ἐπεσονάχιζς, Il. β, 781.
- Ἐπίστρεψε ἵππας, Il. ε, 581.
- Ἐπίσχεθε χεῖρα, porrexit, Il. η, 188.
- Ἐποσχών θηλίας ἵππους, submittens mari-bus ad coitum, Il. ε, 269. ὑπίσχιος καὶ

- κατένευσας, Il. ο, 374. υ, 84. ὑπείσχετο καὶ κατένευσεν, Il. β, 112. γ, 19. 265. etc. ὑπόσχεο, Il. α, 514. ὑπόσχωμαι, Il. χ, 114. ὑπόσχωται, Il. κ, 39. ὑπόσχωνται, Il. χ, 350. ὑποσχίσθαι, Il. ζ, 93. 115.
- ῥάπτεισας, Il. ρ, 587. ὑπέτρεισαν, Il. ο, 656. ρ, 275.
- ῥάφιξεν, protraxit, Od. ρ, 409.
- ῥάπτειν βοείας, substravit, Il. λ, 842. Od. ζ, 49.
- ῥάλλουσι γυῖα τρώος, Il. η, 215. υ, 44. θάμνεις, Od. ε, 476. ὑπῆλθετε δῶμα, Od. μ, 21.
- ῥῆνυκάν με πόδες, subduxere, Il. ε, 885.
- ῥπνητή, Il. ω, 348. Od. κ, 279.
- ῥπνοίη εἴβη, Od. ρ, 25.
- ῥάηριτε γαῖα, Il. ψ, 691.
- ῥπίσχομαι, Od. θ, 347. ὑπίσχεται, Il. ψ, 209. Od. β, 91. υ, 380.
- ῥανος ἀμβρόσιος, Il. β, 19. λυσιμελής, Od. υ, 56. μελιηδής, Od. τ, 551. μελίφρων, Il. β, 34. νήδυμός, Il. β, 2. πανδαμάτωρ, Il. ω, 4. πολλύς, Od. ο, 593. ὕπνω καταιγινήτω θανάτω, Il. ζ, 231. μαλακῶ, Il. κ, 2. νηλεῖ, Od. κ, 372. ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάσθην, Il. π, 672. 682. ὕπνον ἀπείρουσιν, Od. η, 286. ἀπύμονα, Il. ζ, 164. γλυκύν, Od. β, 595. ἥδυμον, H. in Merc. 241.
- ῥανώνεται, Il. ω, 544. Od. ε, 48. ω, 4.
- ῥὰ, pro ὕπνῳ, H. in Merc. 275.
- ῥὰ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους, Il. ε, 751. ζυγῷ ἔλυσαν ἵππους, Od. δ, 59. ζυγῶφιν λύον ἵππους, Il. ω, 576.
- ῥαβλῆδην ἡμείβετο, Il. μ, 292. ἐσκέψατο, H. in Merc. 415.
- ῥάβρουχα, Od. ε, 519.
- ῥαβρυχίνην, in Diosc. 12. ὑποβρυχίας, H. in Merc. 116.
- ῥαγνάμψαι ὀρμὴν ψυχῆς, reprimere, in Mart. 13.
- ῥαγυνώσης, debiles, Il. ζ, 265.
- ῥαδάμεναι, Od. γ, 214. π, 95.
- ῥαδίγμινος βίας ἀνδρῶν, perpersus, Od. ν, 510. π, 189.
- ῥαπιδόδρομο βήσσα, sc. monti, H. in Ap. 284.
- ῥαπείσατε, Od. β, 66. ὑποδείσας, Il. χ, 282. ὑπδείσας, Od. ι, 377. π, 425. ὑποδδείσασα, Od. κ, 296. ὑποδδείσαντες, Il. μ, 415. etc.
- ῥαδέξην, apparatus et copiae ad excipiendos hospites, Il. ι, 73.
- ῥαδέξομαι ἐκ αὐτίς, non recepturus sum redeuntem, Il. σ, 59. 440. οἶκῳ, Od. τ, 70. ὑποδίδχθαι, opponitur, ἀνῆλσθαι, Il. η, 93.
- ῥαδμηθῆσα, in Diosc. 4.
- ῥαδμῶν Πιστιδάωνος, satelles, minister, Od. δ, 386.
- ῥὰδρα ἰδῶν, Il. α, 148. β, 245. etc.
- ῥαδρησῆρες, ministri, Od. α, 329.
- ῥαδρῶσιν, ministrant, Od. ο, 332.
- ῥάπει, Il. λ, 204. ὑπόπεικον, Il. π, 505. ὑπείκιν, Il. υ, 266. ὑπείξει, Il. α, 227. ὑπείξω, Il. ο, 211. ὑπείξομεν ἀλλήλοισι, Il. δ, 62. ὑπείξομαι, Il. ψ, 602.
- ῥαξεύξω, Od. ο, 81.
- ῥάθεις μοι, doce me, Od. ο, 509. ὑποθίσθαι, monere, Il. λ, 787. ὑποθήσομαι, Od. α, 279. β, 194. ὑποθίσσαι, Od. δ, 165. ὑποθήσεται, Od. γ, 27.
- ῥαδρημοσύνησιν, Il. α, 412. Od. π, 255.
- ῥαο — κεκάδοντο, Il. δ, 497. ο, 574.
- ῥαοικησάντος ζιφύρου, sc. κύμα, concitante, Il. δ, 425.
- ῥακλονέσθαι, conturbari, de exercitu, Il. φ, 556.
- ῥακλαπέιτο ζωῆς, vivus evaderet, (quasi, se suffurando morti), Od. χ, 582.
- ῥακρέμαται πέτρῃ, H. in Apoll. 284. v. not.
- ῥακρίνονται, respondent, Il. η, 407. Od. β, 111. ὑποκρίναι μοι τὸν ὄνειρον, interpretare, Od. τ, 553. ὑποκρίναιτο, Od. ο, 170. ὑποκρίνασθαι ὄνειρον, Od. τ, 555.
- ῥακυκλον δάλαμον, rotundum, Od. δ, 151.
- ῥακυσσάμεναι, Il. υ, 225. ὑποκυσσαμένη, Il. ζ, 26. Od. λ, 255.
- ῥαλαμπεμνῶν, Il. σ, 492. etc.
- ῥαλείφομαι αὐτῷ, hic restabo, manebo, Od. ρ, 276. 282. τ, 44.
- ῥαλευκάνονται, albicant, i. e. replentur paleis albensibus, Il. ε, 502.
- ῥαλίζοντες, minores, Il. σ, 519.
- ῥάμνησιν, Od. α, 321. ὑπομνήσασα, Od. ο, 5.
- ῥασιπτηῶτες πετάλοις, sedentes sub foliis, de avibus, Il. β, 512.
- ῥασιπεράζουσι, nigrescunt, Od. η, 126.
- ῥάβρηνον, agnum lactantem, de ove, Il. κ, 216.
- ῥασίσουσιν ἵμαντι, circumagunt loro, Od. ι, 585.
- ῥασαίνῃ, Il. ι, 445. ὑποστήτω, Il. ι, 160. ὑπασῶς, Il. φ, 457. Od. γ, 99. conf. ὑπείσῃ.
- ῥασαχύοιτο ἀνδρὶ βοῶν γένος, succrescat, Od. υ, 212.
- ῥασορέσαι, Od. υ, 159.
- ῥασαχίσαι, Il. β, 349. etc.
- ῥασαχίσῃσι, Il. ν, 569.
- ῥασαρεβήσαντες, cum accus. timentes, Il. ρ, 553.
- ῥασαρεταίρας θύας, inferos, Il. ζ, 279.
- ῥασορέσαι, Il. η, 217.
- ῥασορμίσιν, Il. χ, 241. ὑπορρομίσκον, Il. υ, 28.
- ῥασορπος, Il. ζ, 567. Od. υ, 532. ὑπόρροπον, Il. ζ, 501. Od. χ, 35. ὑπόρροποι, H. in Apoll. 476.

- ῥαυράνιον κλέος, gloria maxima, Il. κ, 212.
Od. ι, 264. ὑπερατίων πετινηῶν, Il. ρ, 675.
ῥαυρεῖν, cum accus. effugere, Il. χ, 200.
ῥαυρήται, Il. π, 235.
ῥαυρεῖν πρὶν περόνησιν μέσων, occupavit transfigere, Il. η, 144. ὑπερδράμινος κτεῖνεν, occupavit interficere, jam interfecit, Od. δ, 547. ὑπερδράμινη φάτο μῦθον, Od. ο, 171.
ῥαυρεῖς, Od. ο, 447.
ῥαυρεῖς ἐν κοίῃσι κάπτισεν, Il. π, 289.
ῥαυρεῖν, H. in Merc. 507. vid. not.
ῥαυρεῖς, Il. μ, 463.
ῥαυρεῖς, Il. υ, 218.
ῥαυρεῖς, Od. ω, 62. vid. not.
ῥαυρεῖς, Il. ι, 636.
ῥαυρεῖς ἀργαλῆν, Il. ρ, 545. κρατερῇ, Il. ρ, 545. πολὺδακρυς, Il. ρ, 544. ὑμῖναι, Od. λ, 611.
ῥαυρεῖς, Il. β, 863. ρ, 56.
ῥαυρεῖς, adverb. Il. α, 232. β, 242. etc.
ῥαυρεῖς, Il. ο, 634.
ῥαυρεῖς γίνεσθαι, Il. γ, 215.
ῥαυρεῖς δόλον πυκινόν, Il. ζ, 187. ἰδόν, Il. γ, 125. ὑφανον μήδεα, Il. γ, 212. ὑφανέσκον ἰδόν, Od. τ, 149. ὑφανέσκε ἰδόν, Od. β, 104. ὑφανέιν μῆτιν, Il. η, 324. ὑφανέας ἐν φρεσὶ μῆτιν, Od. δ, 739.
ῥαυρεῖς, Od. ν, 218. ὑφαντήν, Od. ν, 136.
ῥαυρεῖς, Od. γ, 274.
ῥαυρεῖς προτόνοις ἰσθύν, Il. α, 434. H. in Apoll. 504.
ῥαυρεῖς δῖος, Od. ζ, 48. θεῖος, Od. π, 1.
ῥαυρεῖς, Od. η, 105.
ῥαυρεῖς, Od. α, 385. ὑφανόρην, Od. β, 85. 503. ρ, 406.
ῥαυρεῖς δῶ, Il. τ, 353. Od. η, 85. etc.
ῥαυρεῖς, Od. δ, 15. 46. ὑφανέας, Il. ι, 578. ὑφανέας, Od. δ, 757.
ῥαυρεῖς ἴσται, Il. ι, 772.
ῥαυρεῖς, Il. α, 354. μ, 68. etc.
ῥαυρεῖς, Il. δ, 166. η, 69.
ῥαυρεῖς, H. in Ven. 265.
ῥαυρεῖς ἐλαφόν, Od. κ, 158.
ῥαυρεῖς, epith. arboris, Od. μ, 357. ζ, 328. ὑφανέας, Il. ψ, 118.
ῥαυρεῖς, in Nept. 5.
ῥαυρεῖς, in Naut. 3.
ῥαυρεῖς, H. in Merc. 103. 154.
ῥαυρεῖς, Il. χ, 388. Od. ω, 557.
ῥαυρεῖς, Il. ν, 457. ὑφανέας, Od. λ, 587.
ῥαυρεῖς, Il. ν, 822. Od. υ, 243.
ῥαυρεῖς, Il. ι, 213. Od. ν, 5.
ῥαυρεῖς, Il. λ, 553. μ, 385. etc. ὑφανέας, Il. λ, 507. σ, 211. etc.
ῥαυρεῖς, Il. γ, 423. ω, 192.
ῥαυρεῖς, adverb. ἐπὶ φαρμάδαις, Il. α, 486.

- ῥαυρεῖς, Il. ζ, 509. ἰπὶ ἀκροτάτης κορυφῆς, Il. ν, 12. ἐν νοτίῳ ὄρεισαν νῆα, Od. δ, 785. v. not. ρ, 55.
ῥαυρεῖς, B. 80.

Φ

- ΦΑΑΝΘΗ ἰπὶ — Il. ρ, 650. φάανθιν, Il. α, 200.
Φαάντατος ἀστὴρ, Od. ν, 93.
Φαγῖν κατὰ — ζῶν, Od. π, 429. φαγῖν, Od. κ, 386. ο, 377.
Φαί, illuxit, Od. ζ, 502.
Φάια καλὰ, oculi, Od. π, 15. ρ, 59. τ, 417.
Φαίθουσα, Od. μ, 132. φαίθουσα, Od. ψ, 246.
Φαίει, Od. μ, 385. φαίειν, Od. σ, 307.
Φαίειμβρος, Il. ω, 385. φαίειμβρος, Od. κ, 158.
Φαίδιμοίτις, Il. ν, 686.
Φαίνοπος, Il. ι, 152. ρ, 312. φαίνοπι, Il. ρ, 583.
Φάλαγγες ἵπασσύνται, Il. δ, 427. κατεταί, Il. ν, 126. πυκινὰ, Il. δ, 281.
Φαλαγγὶδον, Il. ο, 360.
Φάλαξ ἐνταῖς, Il. π, 106.
Φαληρέωντα, Il. ν, 799.
Φάλλον, Il. ζ, 9. π, 338. κόρυδος, Il. γ, 362. δ, 459. φάλοις λαμπροῖσι, Il. ν, 132. π, 216.
Φάν, pers. 3 pl. Il. ζ, 108. Od. β, 337. etc. φαίμεν, Il. β, 8. ω, 222. φάς, Il. ι, 35. φάσ, dic. Od. π, 168. σ, 170. φάσθαι, Od. υ, 100. φάσθαι, Od. κ, 562. φάμεν, Od. ν, 131. φάσθαι, infn. Il. α, 187. ι, 100. Od. ι, 504.
Φάνεσκε, Od. λ, 586. μ, 241. 242. φάνει, Od. σ, 67. φανέσκω, Od. ν, 194. φανήσθην, Il. η, 7. φάνειν, Od. ι, 466. φανήσθαι, Il. σ, 198. φανήτω, Od. υ, 101. φανήμεναι, Il. ι, 240. φανέτω, Il. γ, 31.
Φάος τίθει, dat victoriam, Il. υ, 95. φάος τεύθει, salutem attulere, Il. φ, 538. γλυκερόν, Od. π, 23. παρὶξ αὐτοῖς, lucem praeſtabo, sc. candelis curandis, Od. σ, 316. ἀσπάρτον, Il. ν, 35. ἔξυτατον, Il. ζ, 343. περικαλλὲς, Od. τ, 54. φάει ἐν, Il. ρ, 647. Od. φ, 429. cf. φάος.
Φαρίτη ἰδοῦσα, Od. φ, 11. φαρίτην ἀμφιρεφεία, Il. α, 45. ἰὼν ἱππικὴν, Od. χ, 2.
Φάρακον ἀνδροφόνον, Od. α, 261. ἰσθλόν, Od. κ, 287. 292. ἐλόμινον, Od. κ, 394. φάρακα, ἀκμήματα, Il. ο, 394. ἰσθλόν, Od. δ, 250. θυμοφθόρον, Od. β, 329. ἥπια, Il. δ, 218. κακὰ, Od. κ, 213. λυγρὰ, Od. δ, 250. μιμιγμῖνα, ibid. μητιό-

- εντα, Od. δ, 227. ἐδυνάφασα, Il. ε, 401. 900.
- Φαρμάσσαν, Od. ι, 393.
- Φᾶρος, Od. β, 97. ζ, 214. etc.
- Φάσσανον ἀκαχμῖνον ἀμφοτέρωθεν, Od. χ, 79. ἀμφηκίς, Il. κ, 256. ἀργυρόηλος, Il. ψ, 807. φάσσανα κωπῆντα, Il. ο, 713. μελάνδοντα, ibid.
- Φάσκι, Od. λ, 305. φάσχ', Od. δ, 191.
- Φάτις, Od. ψ, 362. φάτιν κακὴν, B. 137.
- Φάτην ἐυξίσσῃ, Il. ω, 280. ἰσπίτην, Il. κ, 568.
- Φέβωμαι, Il. α, 404. φεβώμεθα, Il. ε, 232. φέβεισθαι, ibid. 223. 9, 107. φέβοντο, Il. λ, 121. ο, 345. 422.
- Φειδῶ, Il. η, 409.
- Φειδωλῆ, Il. χ, 244.
- Φέραςπι, in Mart. 2.
- Φέρεβι, in Terr. 2. φέρεβεται, ibid. 4.
- Φέρις ἰ γυναι, Il. ζ, 511. φόνον ὀνιδισσιν, ne-cat, Il. ρ, 757. πυρετὸν, Il. χ, 31. ἀγ-γελίην, Od. α, 483. κλέιος, Od. β, 217. ἄρρα, Od. δ, 229. μυλίσματα, Od. κ, 217. tolerat, Od. σ, 154. φέρε, imperat. ἰδὺς χαλκὸν, irruē gladio, Il. υ, 108. δίφρον, Od. τ, 97. τόξα, Od. ρ, 368. φέρε-τε χερσὶν ἔδωκε, Il. ι, 171. φέριν ἐπίηρα σπαρτί, Il. α, 578. ἄρα ἐπὶ Τρωσὶν, Il. τ, 518. θάνατος, Il. π, 454. φέρον ἄποινα, deferens, Il. α, 15. χέριν, gratificans, Il. ε, 211. πάντα Ἀγαμέμνονι δόσχοι, (abun-dat.) Il. ι, 351. Od. ρ, 29. abundat pa-triter. φέρισκιν, Od. ι, 429. φέρισκον, Od. κ, 108. φέρις, imperf. δῶρον Ἀθήνῃ, Il. ζ, 295. μῦθον μυλίσχον Καδμείοισι, mitia renunciavit, de legato, Il. κ, 288. λᾶαν, immisit, Il. κ, 453. πρόσω φέρις κύμα, Od. ι, 542. πῆμα, Od. μ, 251. φέρεται ἰδὺς μῖνι, ruit, Il. υ, 172. φέρονται ὑπ' ἐκ θα-λάσσης, Il. ο, 628. φερόμενη κλέος, conse-quar, Il. ν, 486. σ, 508. conf. Il. ν, 486. φέροιο δῶρα, accipias, Il. δ, 97. φέρεται ἔραρα, arma spolia auferat, Il. χ, 245. φερώμεθα ἄεθλον, Il. ψ, 415. ἦμα, Od. β, 410. φερίσθω τὰ πρῶτα, Il. ψ, 538. κλισίηνδε, sibi auferat domum, ibid. 856. φερίσθων ξυνῆμα, communia accipiant, Il. ψ, 809. φερίσθαι πόλεμόνδε τιύχηα, arma ad usum belli, Il. λ, 797. ἦκε φέρεσθαι, jaculatus est, Il. ρ, 120. ὀπάσαιμι φέρεσθαι, dabo dono, Il. ψ, 151. οἰκόνδε, Il. ω, 581. κάλλιπ' ἀνέμοιοι φέρεσθαι, Od. ε, 343. περὶ αὖς πῶδα, di-misit e manibus, Od. τ, 468. φερόμενη, pass. ferebat, cadendo, Il. α, 592. Od. η, 255.
- Φερίστρις, H. in Apoll. 341.
- Φερίτρω, Il. σ, 236.
- Φέρις, Il. ζ, 123. ο, 247. etc. φέρις, Il. ψ, 409.
- Φέριτρος, Il. α, 186. 281. φερίτρη, Il. ρ, 488. φέριτατος, Il. α, 581. β, 769.
- Φευγόμεν, Il. κ, 147. φευγόμεναι, ibid. 359. φεύγσκον ὑπ', Il. ρ, 461. φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆ, Il. ν, 89.
- Φήγητος, Il. ε, 838.
- Φηγῶ περικαλλεῖ, Il. ε, 695. ὑψηλῇ, Il. η, 60.
- Φηλητὰ, Merc. 445. φηληται, ib. 67. etc.
- Φηλητεύειν, ib. 159. vid. not.
- Φημί, puto, Od. σ, 144. φησὶ, putat, ib. 151. φῆς, Il. ε, 475. Od. ζ, 117. φῆσ-σα, Il. ρ, 186. φῆς, Il. δ, 351. ζ, 265. etc. φῆν, Od. λ, 127. ψ, 275.
- Φῆμις χαλιετῇ, Od. ζ, 239. φῆμι πύθειτο, Il. κ, 207. δήμοιο, concionem populi, Od. ο, 467. ἀδευκέα, Od. ζ, 275. τ, 527.
- Φήνεις, Od. μ, 334. φήνωσι, Od. α, 26.
- Φήνη εἰδομένη, aquila, Od. γ, 372.
- Φησὶν ὀρεσκόουσι, Il. α, 268. φῆρας λαχρή-ντας, Il. β, 745.
- Φθάνει πᾶσαν ἐπ' αἶαν, vagatur, Il. ι, 502. τὸν ἄγοντα, præcurrit, Il. ρ, 262. φθὰν κοσμηθέντες, Il. λ, 51. φθαίη ἵππου ἀ-μμενος βαλέειν, Il. κ, 568. ἄλῃσα, prius capta esset, Il. ν, 815. φθῆ σε τέλος θανάτοιο, Il. λ, 451. μιν Τηλέμαχος βαλὼν, Od. χ, 91. φθῆν τυπεῖς ὀλέσσαι, Il. π, 861. φθῆσιν ὀρεζάμενος χεῖρα, prior vulneret corpus, Il. ψ, 805. φθάμενος ἱβαλε, Il. ε, 119. ν, 587. etc.
- Φθίρεται μήλα, perire sinunt, Od. ρ, 246. φθίρεται, pereatis, Il. ρ, 128.
- Φθίσσεται, quædam edd. sed hæc ed. φθίσ-σαι.
- Φθίπ' ἰδὲ, abeat, Od. λ, 329.
- Φθίσσας οἱ νύκτες ὀξυραὶ, Od. λ, 181. ν, 358. φθίνετω μή τοι αἶων, Od. ε, 161. φθίνοντος μηνός, Od. ζ, 162. τ, 307. φθίσει, Il. ζ, 407. χ, 61. φθίσειν, Il. π, 461. φθίσαν, Od. υ, 67. φθίσωμεν, Od. π, 369. φθίσει, Od. δ, 741. π, 428.
- Φθίσται, Il. υ, 173. φθιόμεθα, Il. ζ, 87. φθίσονται, Il. λ, 820. φθίσσεται, Il. τ, 329. Od. ν, 384. φθίσσεται, Il. ι, 246. ν, 667.
- Φθινύθω, Od. σ, 205. φθινύθει, Od. π, 145. φθινύθειν, Il. β, 346. φθινύσκες, Il. α, 491.
- Φθογγῆς, Il. π, 503. φθογγῇ, Il. β, 791. ν, 216.
- Φθόγγον βαρὺν, Od. ι, 257.
- Φιάλη ἀμφίθετος, lebes, Il. ψ, 616. χρυ-σίην, capulus, Il. ψ, 245. φιάλην ἀπύ-ρωτον, Il. ψ, 270.
- Φίλα, adverb. Il. δ, 219. μ, 251. etc.
- Φίλαι με, imper. (α φίλομαι) Il. κ, 280. ε, 117. ν. not.
- Φίλειον ἐκ θυμῷ, Il. ι, 545. φιλείσκει, Il. γ, 388. φιλοῖον, Od. δ, 692. φιλέον, aman-ter tractans, Od. ω, 271. φιλιῦτας, Od.

- γ, 221. φιλέμεναι, Il. χ, 265. φιλέει-
 σε παρ' αὐτῇ, apud ipsam diversabami-
 ni, Il. ν, 627. φιλεῖνται, in Mus. 5.
 φίληθεν ἐκ Διός, Il. β, 668. φιλήσεται
 παρ' ἡμῖν, Od. α, 125. οἶα κ' ἔχωμεν,
 tractabere pro facultatibus nostris be-
 nigne, Od. ο, 281.
- Φιληρέτμοισι, Od. ε, 386. ρ, 96. etc.
 Φιλίων ζείναν, Od. τ, 351. ω, 267.
 Φιλοκέρτομε, Od. χ, 287.
 Φιλοκῆδεα, H. in Merc. 478.
 Φιλόκροτον, in Pan. 2.
 Φιλοκτενιάτατι, Il. α, 122.
 Φιλοκυδῖος, H. in Merc. 375.
 Φιλολήϊος, H. in Merc. 355.
 Φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη, Il. γ, 424. δ, 10.
 etc.
- Φιλόξῃνοι, Od. ζ, 121. ρ, 576.
 Φιλοπαίγμονες ὀρχηθμοῖο, Od. ψ, 134.
 Φιλοπτολίμοισι, Il. π, 65. 835.
 Φίλος, vocat. Il. δ, 189. ι, 597. etc. φ, 106.
 etc.
- Φιλότης, amor, Il. ξ, 216. τε καὶ εὐνῇ, Il.
 α, 32. φιλότητος ἐρατεινῆς, Od. ψ, 500.
 φιλότητι κρυπταδίῃ, Il. ζ, 161.
 Φιλοφροσύνη, Od. π, 17.
 Φιλοφροσύνη, Il. ι, 256.
 Φιλοψευδῆς, Il. μ, 164.
 Φίλιτρος, Il. ν, 354. φίλιτροι, Il. λ, 162.
 φίλτατε πάντων, Il. ω, 748. 762.
 Φίλις ὀρώρε, libenter, Il. δ, 547.
 Φιτρῶν, Il. μ, 29. φιτρᾶς, Il. ψ, 123.
 Φλίβει, Il. ν, 546.
 Φλεγγίδει, Il. ρ, 758. φλεγγιδόισατο, Il. ψ,
 197.
 Φλέγει πῦρ, Il. φ, 15. φλέγγοτο πυρὶ, ib.
 365.
 Φλέγμα κακὸν, incendium, Il. φ, 337.
 Φληῆσι, Od. ρ, 221.
 Φλιόν, Il. α, 237.
 Φλίψεται ὤμους, atteret, Od. ρ, 221.
 Φλοίσβε, Il. ε, 322. κ, 416. φλοίσβειο, Il.
 ε, 469. ν, 577.
 Φλόξ ἀσβέστη, Il. π, 125. δεινὴ, Il. ρ, 155.
 φλογὶ ἵκελος ἀλκήν, Il. σ, 154. φλόγα
 παμφανέωσαι, Il. σ, 206.
 Φλόγια ὄχραι, fulgida, Il. ε, 745. ρ, 389.
 Φοβέειν, pro imper. terreto, Il. ο, 230. φο-
 βέεσθαι, Il. π, 507. φοβούμενος, Il. ρ, 149.
 φοβέομαι, Il. ζ, 41. λ, 172. φόβη-
 θαι, Od. π, 165.
 Φόβος κρυόντος, Il. ι, 2. φόβοιο ἀργαλίην, Il.
 ρ, 667. δυσκίλαδαι, Il. π, 356. κρυεοῖο,
 Il. ν, 48. ἑλοοῖο, Il. λ, 71. φόβον θροσπί-
 σιον, Il. ρ, 118. φόβονδὲ μὴ τραπᾶσθαι, Il.
 α, 666. ν. not. ρ, 579.
 Φοινίηντα δράκοντα, Il. μ, 202. 220.
 Φοίνικι, de purpura, Il. δ, 141. ζ, 219. η,
 305. etc.
 Φοίνικι, de palma, H. in Apoll. 117.
- Φοινικόεσσαν, Il. κ, 133. Od. ξ, 500. φοι-
 κέσσαι αἵματι, Il. ψ, 717.
 Φοινικοπαρῆς, Od. λ, 123. ψ, 271.
 Φοινίξ ἦν, rufus erat, Il. ψ, 454.
 Φοῖνον αἷμα, Od. σ, 96.
 Φοῖνον αἷματι, rubrum, Il. π, 159.
 Φοιτίζεις, itabat, in Bacch. sec. 8.
 Φοίταν, Il. β, 779. Od. κ, 119. φοιτήτην,
 Il. μ, 266.
 Φολκός, Il. β, 217.
 Φοῆτος σῖο μεγαθύμω, Il. σ, 355.
 Φοῆσαν ἀργαλίοις, Il. κ, 521.
 Φόνον αἵματος, Il. π, 162. αἰπὺν, Od. δ,
 845. π, 579. ἐκ φόνω, procul a loco, ubi
 caedes fit, Od. χ, 376.
 Φοξὸς κεφαλῇν, Il. β, 219.
 Φορβῆς, Il. ε, 202. λ, 561.
 Φόρεσι κῆμά με, Od. ζ, 171. φόρεον ἑκκυας,
 Od. χ, 448. φορέσκει ὃν (δάσηκα) Il. ν,
 372. 398. ἀσπίδα, ibid. 407. φοροῖν, Od.
 ι, 320. φορῆναι, Il. β, 107. η, 149. φορή-
 μεναι, Il. ο, 510.
 Φόρμιγγος περικαλλῆος, Il. α, 605. φόρμιγ-
 γι δαίδαλῃ, Il. ι, 187. καλῇ, ibid. φόρ-
 μιγγα γλαφυρῇ, Od. χ, 340. λιγύειαν,
 Od. ρ, 67.
 Φορμίζων, Od. α, 155. δ, 18. ρ, 266.
 Φορτίδος, Od. ι, 525. εὐρέτης, Od. ε, 250.
 Φόρτε, Od. ρ, 163. φόρτον, Od. ζ, 296.
 Φορύνετο, foedabatur, Od. χ, 21.
 Φορῦζας, foedans, Od. σ, 535.
 Φόως ἐπάροισιν ἔθηκε, salutem attulit, Il.
 ζ, 6. vid. not. γίνεαι, Il. ρ, 282. λ,
 769. etc. φώσδε, Il. β, 309. π, 188. cf.
 φάος.
- Φραδῖος νόος, prudentis, Il. ω, 554.
 Φραδμοσύνη, H. in Apoll. 99.
 Φραδμων ἀνῆρ, Il. π, 658.
 Φράζειαι, consultas, Il. α, 554. φράζειο καὶ
 χάζειο, Il. ε, 440. ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
 Il. ξ, 5. φράζει, cogita, cura ut, Il. ι,
 251. π, 257. φραζέσθω, Il. ε, 411. φρά-
 ζέσθω, Il. υ, 115. φράζεσθην, Od. υ, 375.
 φραζοίμιδα βελάς, Od. λ, 509. φραζο-
 μένη, moliens, Od. ω, 126. φραζίσκιστο,
 H. in Apoll. 346. φράσσεται, cognosceret,
 Od. ψ, 114. φράσσομαι, Od. ε, 188.
 π, 238. φράσσεται ὥςτιν ἵκηται, reditum
 sibi parabit, Od. α, 205. φράσσεται ὀρ-
 θαλμοῖσιν, Od. α, 216. φρασάμην, vidi,
 observavi, Od. ψ, 75. φράσσατο ἡοῖον,
 destinabat, Il. ψ, 126. vidit. ibid. 455.
 φράσσαντο, reputarunt, Od. ω, 390.
 φράσαι, vide, Il. χ, 158.
 Φράζει, Od. ε, 256. φράζαντες, Il. μ, 265.
 ν, 150. φράζαντο, Il. ο, 566. φραζάμεναι,
 B. 165. φραχθέντες, Il. ρ, 268.
 Φρείατα μακρά, Il. φ, 197.
 Φρέην Διός, Il. κ, 45. φρένα βαθείαν, Il.
 τ, 125. φρένες ἑμπεδοί, Il. ζ, 352. Od.
 κ, 493. ἐναισίμοι, Il. ω, 40. ἐσθλῶν ἀνέσ-

ταί, Il. η, 115. *σρεπταί*, Il. ο, 203. ἔοι
 ἐν δὲ ἡβαιαί, Il. ξ, 141. φρεσὶ λευγαλί-
 ησι, Il. ι, 119. ὀλοῦσι, Il. α, 342. πυνκα-
 καλίμησι, Il. ξ, 165. φρένας αἰσίμη, Od.
 ψ, 14. ἀμφιγεγνηδώς, H. in Apoll. 275.
 ἀμφιμειλαίνας, Il. ρ, 499. ἄφρονι, Il. δ,
 104. ἐκπεπαταγμένους, excoors, Od. σ,
 326. ἐσθλὰς, Il. ρ, 470. ἡλὶ, Il. ο, 128.
 ἡλὶ, Od. β, 245. μεγάλαις, Il. ι, 184.
 μελαίνας, Il. ρ, 85. v. not. πυκινὰς, Il.
 ξ, 294.
 Φρήτην, Il. β, 365. φρήτην, ib. φρήτας,
 ib. 362.
 Φρεῖξ, Il. η, 65. φρεῖος, Il. ψ, 692. φρεῖ
 μελαίνῃ, Od. δ, 402. φρεῖχ' μέλαιναν, Il.
 ρ, 126.
 Φροῖσι ὦπεν, horret, Il. ν, 475. φρέσσκειν
 ἄρεθραι, sc. segetibus s. aristis, Il. ψ, 599.
 φρεῖζας εὐ λοφίην, horrens júbis, Od. τ,
 446.
 Φροῖαν ἀγαθὰ, Od. α, 45. κακὰ, Il. ι, 70.
 ἰλοῦ, Il. π, 701. φίλα, Il. δ, 219.
 Φρόνιν, prudentiam, Od. γ, 244. δ, 258.
 Φροντίζῃ δῖη, Il. ρ, 40.
 Φρυχθῆναι, in Camin. 4.
 Φῦ οἱ ἐν χεῖρ, Il. ζ, 255. 406. etc.
 Φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους, Il. ρ, 157. 257.
 etc.
 Φύγεν ἔπος ἔρκος ἰδόντων, Il. δ, 350. ἐκ
 χεῖρων, Il. ρ, 157. ἐκ θανάτοιο, Il. υ, 350.
 effugit perniciem, Od. μ, 66. φύγισκε,
 Od. ρ, 316. φύγησι, Il. η, 118. 175. etc.
 φυγίει, Il. ν, 456. ξ, 80. φυγῆν θάνατον,
 Il. β, 401.
 Φυγοπτόλεμος, Od. ξ, 215.
 Φύει φύλλα ὕλη, act. Il. ζ, 148. φύει γενεή,
 pass. ibid. 149. ζεφυροῖ φύει, facit ut nas-
 cantur, Od. ι, 119. φύει ποίην χθών, Il.
 ζ, 347. φύσει, Il. α, 255.
 Φύζα θεσπεσίη, Il. ι, 2. φόβος κρυέντος
 ἑταίρη, ibid. φύζαν ἀνάγκη, Il. ο, 62.
 κακῇ, Od. ξ, 269.
 Φυζακινῆς ἱλάφουσιν, Il. ν, 102.
 Φυὴν δ' κακός, Od. ρ, 154. ἔ χειρείων, Il. α,
 115.
 Φυκίεσσι, Il. ψ, 695.
 Φῦκος, Il. ι, 7.
 Φυκτὰ, Il. π, 128. Od. ρ, 299.
 Φῦλ' ἀνδράσων ἀθίεφατα, H. in Apoll.
 298. δύεζηναι εἰμὲν ἐπὶ χθροῖ, Od. η,
 307. κλυτὰ, H. in Apoll. 273. φύλα
 ἄγρια, Il. τ, 50. μυρία, Il. ρ, 220.
 Φυλαδόν, Il. β, 668.
 Φυλάσσειν ἀγορεύουσιν, Il. κ, 180.
 Φυλακὴ ἔμπεδος, Il. ρ, 521.
 Φυλακτῆρες, Il. ι, 66. 80.
 Φύλλα τίρινα, Il. ν, 180.
 Φύλοσις αἰνή, Il. δ, 82. φυλόπιδος κρατι-
 ρῆς, Il. σ, 242. κρυεῖς, in Mart. 15.
 φυλόπιδαι, Od. λ, 315. φύλοσιν ἀργαλί-
 ην, Il. λ, 278.

Φύξην, fugacem, Il. ρ, 145.
 Φύξιμον θῆμι μοι φάτο εἶναι, Od. ε, 359.
 Φύξιν βυλεύουσιν, Il. κ, 511. μὴ δὴ μοι ἐμβάλ-
 λιο θυμῷ, ibid. 447.
 Φύδρω, fœdabo, Od. σ, 21.
 Φῦσαι, folles, Il. σ, 470. φύσας, ibid. 572.
 409. etc.
 Φυσίζοος αἶα, Il. γ, 245. ρ, 65.
 Φύσιν, Od. κ, 305.
 Φυσίοντας ἵππους, Il. δ, 227. π, 506.
 Φυσῶντες λυγίως, de ventis, Il. ψ, 218.
 Φυστὰ μυρία, H. in Apoll. 55. φυτῶν ὄρχα-
 τοι, Il. ξ, 123.
 Φυταλιῆς, Il. ζ, 195. μ, 314.
 Φυτεύει φόνον καὶ κῆρα, cum dat. Od. β,
 165. φυτεύει φυτόν, Od. ι, 108. φυτεύσω
 φόνον, etc. Od. ρ, 82. φυτεύσαι κακὸν πᾶ-
 σι, Il. ο, 154.
 Φῶκαι μέλαιναί, H. in Ap. 77. νέπεδες, Od.
 δ, 404. φωκάων ἀλιτορφέων, ibid. 442.
 φώκας ζατρεφίας, ibid. 450.
 Φωνὴ ἀριζήλη, Il. σ, 219. 221. ἄρρηκτος, Il.
 β, 490. ἄσπετος, H. in Ven. 258. ἐρατὴ,
 H. in Merc. 425. θαλερῇ, Il. ρ, 696.
 ψ, 397. φωνὴ βορτῆς, Od. τ, 545. λιπτα-
 λῆη, Il. σ, 571. φωνὴν ἀτιρία, Il. ν, 45.
 ηηλία, H. in Merc. 385. ημερστία, ibid.
 315. πολυηχία, Od. τ, 521. φωνὰς, H.
 in Apoll. 162.
 Φωριαμῶν, Il. α, 228. φωριαμῶσιν, Od. α,
 104.
 Φῶς, H. in Merc. 402.
 Φῶς ἀλλέτριος, Il. ε, 214. ἰσόθεος, Il. β,
 565. φωτὶ ἀδελφῶν, Il. ε, 654. ἀθροῖ,
 Il. γ, 219. κραταιῷ, H. in Merc. 377.
 παλαιῷ, Il. ζ, 156. φῶτα δαήμονα, Il. ψ,
 671. καλόν, Od. ι, 515. μέγαν, ibid. φω-
 τῶν ἡμίθειον, in Lun. 18. φῶτας ἀρηιφά-
 τας, Il. τ, 51.

X

X' Il. β, 258. γ, 55. etc.
 Κάδεις, Il. λ, 462. χαδέειν, Il. ξ, 54.
 χάζετο, Il. ε, 440. χάζετο, Il. λ, 559.
 χάζοντο, Il. λ, 504. χαζώμιθ', Il. ι,
 249. χαζώμιεσθαι, ibid. 54. χάσσονται
 ὑπ' ἑγχυος, hastam meam fugient, Il. ν,
 155. χάσσατ' ὀπίσσω, ibid. 195. χάσσασ-
 θαι, Il. μ, 172.
 Χαίρετον, Il. ι, 197. χαῖρον, Od. τ, 465.
 χαίρεσκες, Il. σ, 259. Od. μ, 380. χαι-
 ρῆσαι, Il. ν, 363.
 Χαίτη θαλερῇ, Il. ρ, 439. χαίτην ξανθὴν, Il.
 ψ, 141. χαίται ἀμβρόσιαι, Il. α, 529.
 κυάναι, Il. χ, 401. χαϊτάων, Il. ρ, 457.
 Χάλαζα ψυχρῇ, Il. ο, 170. χάλαζαν ἀθίε-
 φασιν, Il. κ, 6.

- Καλάσας, in Dian. 12.
 Καλείπαισι, Il. ζ, 256. χαλιπνήν, Il. π, 386.
 τ, 183. χαλεπήναι, Il. σ, 108.
 Καλείπτει, Od. δ, 423.
 Καλινύς, Il. τ, 393.
 Καλιφρονέοντα, Od. ψ, 15.
 Καλιφροσύναι, Od. τ, 310.
 Καλίφρων, Od. δ, 371. τ, 350.
 Καλκιοθωρήκων, Il. δ, 448.
 Καλκιοφάνη, Il. ε, 785.
 Κάλκειον, Il. σ, 400.
 Καλκεύς, Il. μ, 295. σ, 509. etc. χαλκῆες, Il. δ, 187.
 Καλκίωνα, officinam ferrariam, Od. θ, 273.
 Καλκήϊον δέμον, officinam fabrorum ferrar. Od. σ, 327. χαλκήϊα ὄπλα, instrumenta fabrorum, Od. γ, 453.
 Καλκήριος, Il. ο, 555. χαλκήρεϊ, Il. γ, 316. δ, 469. χαλκήρεσιν, Il. ρ, 268. σ, 534.
 Καλκοβαρής, Il. α, 465. Od. φ, 425.
 Καλκοβαρτίς δῶ, Il. α, 426. etc.
 Καλκογλώχινος, Il. χ, 225.
 Καλκοκνήμιδες, Il. η, 41.
 Καλκοκορυτή, Il. α, 699. ζ, 398.
 Καλκοπαρής, Il. μ, 183. ρ, 294.
 Καλκόπυρ, Il. π, 31. ν, 25.
 Καλκοτύπτος ὠτειλάς, Il. τ, 25.
 Καλκὺς θισπίσι, armis pulcris, Il. β, 457.
 χαλκῷ αἴθουσι, Il. δ, 495. ἦνοσι, Il. π, 408. νόροσι, Il. η, 206. σμερδαλίῃ, Il. μ, 465. ταναηκίῃ, Il. η, 77. ψ, 118. χαλκὸν κατ' ἀκρότατον, sc. scuti, Il. η, 246.
 ἀτιρία, Il. σ, 474. ἐρυθρὸν, Il. ι, 365.
 εὐήνορα, Od. ν, 19. νόροπα, Il. β, 578.
 ταμσιχρῶσα, Il. δ, 511. ψυχρὸν ἔλε ὀδῶσι, quod fixum erat in ore mortiferum, Il. ι, 75.
 Καλκόφι, Il. λ, 351.
 Καλκοχίτωνες, Il. λ, 693. χαλκοχιτώνων, Il. α, 371. β, 47. etc.
 Χαμάδης, Il. γ, 500. etc. Od. τ, 599. legitur etiam, χαμάδι. χαμᾶζει, Il. γ, 29. δ, 419. etc.
 Χαμαιγενεῖων, H. in Ven. 108.
 Χαμαιευνάδες, Od. κ, 245. ζ, 15.
 Χαμαιεῦναι, Il. π, 255.
 Χάντανιν, Il. ψ, 742.
 Χανδόν, Od. φ, 294.
 Χάνοι εὐρεῖα χθονὶ μοι, Il. δ, 182. etc. χανών, hiantē ore, Il. π, 350. ν, 168.
 Χαράδρης κοίτης, Il. δ, 454. χαράδραι, Il. π, 390.
 Χάρη, Il. ε, 682. ν, 609. χαρήν, Il. ζ, 481. χαρίεντες, Il. κ, 541.
 Χαριδῶτα, in Merc. sec. 2.
 Χαρίν, Il. π, 798. σ, 24. etc. χαρίεντα, Il. ε, 905. θ, 204. etc. χαρίεστρον, Od. ι, 5. χαρίζεσθαι, Il. ζ, 90. 271. χαριεσάτη ἦσθι, Od. κ, 279.
 Χαρίζο μὴ ψευδίσιοι μοι, imperat. Od. ζ, 387. δῶρα, imperf. Od. ω, 282. χαρίζεσθαι τοι ἰερά ῥίζων, Od. α, 61. χαρίζομένη παρόντων, e praesentibus et pro facultatibus, Od. δ, 56. χαρίασθαι τοι ἄποινα τῶν, ex quibus donet, Il. ζ, 49. κ, 380. χαρίασθαι, cum genit. ἵνα πεικός, Od. ν, 15. ἀλλοτρίων, de alieno donare, Od. ρ, 452.
 Χάρην θισπέσιν, Od. β, 12. μενοεικέα, Il. ψ, 650. χάρισι τίλβαν, Od. ζ, 237.
 Χάρην, adverb. ἔκτορος, Il. ο, 744.
 Χάρμα μίγ' ἀνθρώποισι, in Aescul. 4. χάρματα, Od. ζ, 185.
 Χάρμης, Il. δ, 222. 509. ε, 608. etc. χάρμη γηθόσσοι, Il. ν, 82.
 Χαρμοφίρον, H. in Merc. 127.
 Χαροποι, Od. λ, 610.
 Χατίουν indic. Od. ο, 375. χατίοντα, Od. β, 249. χατίοντι, Il. ο, 399. χατίουν, partic. Od. ι, 280.
 Χατίζει, Il. β, 225. χατίζει, Il. σ, 392. χατίζων, Il. ρ, 221. Od. θ, 156.
 Χίη, Il. χ, 93. 95. vid. not. et χρίσται.
 Χίς ἀμρι—Od. ν, 278. καρπὸν δένδρεα, Od. λ, 587. χαμάδι, Il. ψ, 220.
 Χίμας, Od. λ, 189. ζ, 487. χίματος, Od. η, 118.
 Χιμαῖρος ποταμός, Il. ν, 158. χιμαῖρος, Il. ε, 88. χιμαῖροι ποταμοὶ, Il. δ, 452. χιμαῖρος, Il. λ, 493.
 Χιμαῖρον ὕδαρ, Il. ψ, 420. χιμαῖραι ἄλλαι, Il. β, 294. χιμαῖρῶν νηράδισιν, Il. γ, 222. vid. V. Lect.
 Χιμῶν ἐκπαγλῶς, Od. ζ, 522. χιμῶντος δυσθαλπίος, Il. ρ, 549.
 Χίρονος ἐκ πατρὸς υἱὸς ἀμείνων, Il. ο, 641. χίροισι χίρεα δόσκει, Il. ζ, 382.
 Χίρος νεστάτ, Il. ν, 539. 905, Il. μ, 306.
 Χίρὸς καταπρηνί, Il. π, 792. μεγάλη, Il. ο, 619. παχείη πλειοστήη, Od. λ, 358.
 χίρα βαρύν, Il. α, 219. ε, 81. φίλην, Od. φ, 453. χίρες ἑλαφραί, Il. ψ, 627.
 χιρῶν θρασυῶν, Il. λ, 552. 570. χίρεσσιν ἀθανάτησι, Il. π, 704. χίρεσσι καταπρήνισσι, Od. τ, 467. χίρας ἁάπτει, Il. α, 567. ἀνδροφόνες, Il. σ, 517. ἀπαλάς, Od. φ, 150. ἀρπίττες, Od. φ, 150. δεινός, Il. ω, 478. σιβαρᾶς, Od. ι, 454. φίλας, Il. η, 150.
 Χιροτήνοντες, B. 288.
 Χιροτέρως, Il. ν, 456. χιροτέρουσιν, Il. ε, 515.
 Χιλιδόνι, Od. φ, 411. χ, 240.
 Χίλυν ἱρατινήν, H. in Merc. 153.
 Χιλῶντος ὀρεσκήριοι, H. in Merc. 42.
 Χίονεν χροᾶς νεκύσσειν, Od. λ, 26. χιῶσαι χροᾶν νεκύσσει, Od. κ, 518. χίοντο βίλια, mittebant, Il. ο, 590.
 Χίσσεται, capiet, Od. σ, 17. v. not.
 Χίραδος, Il. φ, 319. vid. not.

οὐ Χείρειον τι, non mala res est, Od. ε, 176.

χέρεια χείρου δόσκον, Il. ζ, 382.

Χείρειαν, Il. α, 114. χερείονα νικᾷ, Il. α, 576. χερείω, Od. ζ, 176.

Χερείοτερος, Il. μ, 270. χερείοτερον, Il. β, 248.

Χείρη, Il. α, 80. χέρηα, Od. σ, 228. χέρηες, Od. α, 523.

Χερί, Il. ρ, 289. υ, 182. ω, 101. χέρα εἰς θῆκε, in Pan. 40.

Χερμαδίη ὀκρύνετι, Il. δ, 518. χερμαδία μεγάλα, Il. π, 774. χερμαδίῳσιν ἄνδραχθίσι, Od. κ, 121.

Χερνῆτις γυνὴ ἀλγυῆς, Il. μ, 435.

Χέρνιβα, Od. α, 156. γ, 440. etc.

Χέρνιβον, Il. ω, 504.

Χερνίφαντο, Il. α, 449.

Χέρσον, Il. ζ, 394. Od. ζ, 95. χέρσονδε, Il. φ, 258.

Χεύε ἀμφί, Od. η, 15. ἐπὶ, Od. γ, 280. χεύει ἀπὸ — Od. χ, 20. ἐν — Od. β, 580. κατὰ — Il. ε, 619. περὶ — Od. ρ, 282. ὑπὸ — Od. π, 47. χεύαμεν σύμβον, Od. ω, 81. χεύει σῆμα, Od. λ, 75. χεύουσι, Od. β, 554. χεύουσι σῆμα, Od. α, 291. χεύατο κακκισφαλῆς, in caput suum, Il. σ, 24. Od. ω, 516. conf. χέμεν.

Χεύμα κασιπτήροιο ἀμφιδεδίνηται, cum dat. de ora clypei, Il. ψ, 561.

Χηλὲ καλῆς, δαιδαλῆς, Il. π, 221. χηλὸν ἐριπρεπὲς, Od. ρ, 424. περικαλλέα, ibid. 458. πυκνὴν, Od. ν, 68. χηλοὶ, Od. φ, 51.

Χῆνα ἀργῆν, Od. α, 161. ἤμερον, ibid. πέλωρον, ibid. χηνῶν βοσκομενῶν, Il. α, 692.

Χηραμὸν, Il. φ, 495.

Χήρατο, gavisus est, Il. ζ, 270.

Χηρεύει, Od. ι, 124.

Χῆρη σὺ ἴσομαι, Il. ζ, 408. χῆρην γυναικα, Il. ζ, 452.

Χῆρσας γυναικα, Il. ε, 36. χῆρσσε ἀγνυῖς, Il. ε, 642.

Χηρωσαί, propinqui, Il. ε, 158. v. not.

Χήτει, Il. τ, 524. χήτει, Il. ζ, 465. Od. π, 35.

Χθαμαλή, Od. κ, 196. χθαμαλαί, Od. λ, 193. χθαμαλότερον, Od. μ, 101. χθαμαλώτατον, Il. ν, 685.

Χθῆς, H. in Merc. 273.

Χθιζὸς, Il. α, 424. τ, 141. etc. χθιζά, adv. pro χθῆς.

Χθὼν εὐρεία, Il. δ, 182. κελαινὴ, Il. π, 584.

Χθονὸς εὐρυοδείης, Il. π, 655. χθονὶ βασιανέρη, H. in Ap. 565. χθόνα διαν, Il. ω, 552. πάλυβότιραν, Il. γ, 265.

Χίμαιρα δυσώνυμος, H. in Apoll. 368. χίμαιραν ἀμμαιμακίσση, Il. ζ, 179.

Χίονος θαμνισαὶ νηάδες, Il. μ, 278. λευκότεροι, Il. κ, 437. χίονι ψυχροῖ, Il. χ, 152.

Χιτῶνος ἐνκλώσσιο, H. in Apoll. 203. φρεπ-

τοῖο, Il. ε, 113. χιτῶνι νεκταρίῳ, Il. σ, 25. χιτῶνα ἀνικέλιον, Od. ω, 226. δίπλα-

κα, Od. τ, 242. ἰώνητον, Il. ω, 580. πα-

λῆν, Od. τ, 242. καλὸν, Il. β, 42. Od. ρ, 441. λάϊνον, Il. γ, 57. μαλακίον, Il. β, 42. νηγάτιον, ibid. ῥαπτὸν, Od. ω, 226.

ῥυπαίνοντα, Od. ν, 454. ῥωγαλία, ibid. συναλλόοντα, Od. α, 60. περιμεινόντα, Od. τ, 242. χάλκειον, Il. ν, 439. χιτῶνες ἐπαι-

μοιβοί, Od. ζ, 513. χιτῶνι φρεπτοῖσι, Il. φ, 31.

Χλαῖναν ἀλεξάνεμον, Od. ζ, 529. καλὴν, Od. ρ, 455. μάλα πυκνὴν, Od. ζ, 529. μεγά-

λῆν, Od. ζ, 520. ἔλῆν, Od. τ, 225. πορφυρῆν, Od. δ, 115. 154. πυκνὴν, Od. ζ, 520. φοινικόεσσαν, Il. κ, 153. χλαινῶν ἀνεμοσκεπῶν, Il. π, 224. χλαῖνῃσι μα-

λακῆς, H. in Ven. 159. χλαῖνας ἀπλοῖδας, Il. α, 250. Od. ω, 275.

Χλωρῶν, B. 161.

Χλάνην σὺν, Il. ι, 535.

Χλωρῆς ἀνδρῶν, Od. τ, 518.

Χλωρὸς ὑπαὶ δέες, Il. κ, 376. recens, de ligno, Od. ι, 379. χλωρὸν οἶος, Il. η, 479. Od. χ, 42. μέλι, Il. λ, 630. ῥόπα-

λον, Od. ι, 319. χλωρὸς ῥώπας, Od. π, 47.

Χνόν, Od. ζ, 226.

Χοάνοισιν, Il. σ, 470.

Χοῆν, Od. η, 518. χοῆς, Od. λ, 26. vid. χέμεν.

Χοίνικος, Od. τ, 28.

Χοίρε χοίρεα, Od. ζ, 81.

Χοίρων, Od. ζ, 73.

Χολάδες, Il. δ, 526. φ, 181.

Χόλος ἄγριος, Il. δ, 23. αἰνὸς, Il. χ, 94. ἀνήκετος, Il. α, 217. ἀργαλῆος, Il. σ, 119. δερμῆς, ibid. 322. ἐπιζάφελος, Il. ε, 521. κακὸς, Il. π, 206. μεθήμενος, Il. β, 241.

χόλοιο χαλεποῖο, Od. φ, 577. χόλῳ κραδίη οἰδάνεσται, Il. ι, 642. χόλον αἶψιν, Il. ε, 225. δεινὸν, Od. γ, 145. θυμαλγία, Il. δ, 513.

Χολώσσης, Od. σ, 20. χολωσμέν, Il. α, 78.

χολῶμαι, Il. ρ, 407. χολῶται, ibid. 421. χολώσασται, Od. ζ, 147. χολώσαι, Il. ζ, 310. χολώθη, Il. δ, 494. χολώθης, Il. ι, 55.

Χολωτοῖσιν ἐπίεσι, Il. δ, 241. α, 210.

Χορδὴν τάνυσσε, Od. φ, 407. χορδῆσι λιπαρῆσι, B. 220.

Χοροῖδεσι Νύμφαις, in Pan. 3.

Χοροτύπε, saltator, H. in Merc. 31.

Χοροτυπίῃσιν ἄριστοι, saltationibus, Il. ω, 261.

Χορὸν εἶδον, de loco, Od. ρ, 264. ἱμεροῖντα, Il. σ, 603. καλὸν μεσῶν καὶ χαρίτων, in Dian. sec. 15. χορόνδε, Il. γ, 393. χοροὶ καλοὶ νυμφίαν, Od. μ, 518.

Χόρτη, Il. λ, 775. χορτοῖσι, Il. α, 640.

Χραῖσμι, Il. α, 242. 589. χραῖσμι, Il. η, 144. χραῖσμησι, Il. λ, 587. χραῖσμασιν,

- II. α, 566. *χραιομήσει*, II. υ, 296. *χραιομήσει*, II. φ, 516.
Χρεμέτιζον, II. μ, 51.
Χρεῖος, pecunia debita ex promisso, Od. 9, 555. *κατὰ χρ.* Od. λ, 478. vid. not. *χρεῖος* ὡφέλεισ' pecunia mutuo data vel accepta, vel alia de caussa debita, II. λ, 685. ἔδ' ὀλίγον, ἔτι νέον, Od. γ, 567. *χρεῖον*, II. ν, 746.
Χρεῶ μάλα βελῆς ἐσθλῆς, cum accus. pers. II. ι, 75. ἦ τι μάλα *χρεῶ*, ib. 197. ἔτι με ταύτης τιμῆς, ib. 604. τίπτει σε *χρεῶ*, II. κ, 85. τί σε *μείο*, II. λ, 605. με τί νειν, debeo solvere, II. σ, 406.
Χρεῶν ἰκάνεται ἕκ ἐπ' ἀνεκτός, II. κ, 118. *μάλα μεγάλην*, II. κ, 172. *χρεῖοι ἀναγκαίη*, II. 9, 57.
Χρεῖων οἱ, ei vaticinans, Od. 9, 79. *χρεῖων*, oracula edens, H. in Apoll. 253. 295. *χρήσω*, H. in Apoll. 152. *χρησόμενος*, consultus Orac. Od. 9, 81. ψ, 325. *χρησόμενοι*, H. in Apoll. 352. 292. *χρησομένους*, ψυχῇ, cum dat. pers. consulturos, Od. κ, 492. 565.
Χρησάμενη, mutuo sumendo, B. 185.
Χρεῶν, necesse est, Od. α, 201.
Χρηῖζεις, Od. ρ, 558. *χρηῖζων*, Od. ρ, 121. *χρηῖζοντι*, Od. λ, 359. *χρηῖζοντα*, II. λ, 854.
Χρηστήριον, H. in Apoll. 81. 214. 248. etc.
Χρηστὸν, B. 39.
Χρεῖν ἐλαίῳ, II. ψ, 186. *χοῖσαι*, Od. τ, 520. *χρεῖσθαι*, Od. α, 262. *χριστάμεναι*, Od. ζ, 96. sed vid. not. et Add. *χρίσσομαι*, Od. ζ, 220. sed vid. not.
Χροδὸς ἀνδρομέειο, II. ρ, 571. *ἱμερόεντος*, II. ζ, 170. *χροά*, de cute, II. λ, 437. de corpore, II. μ, 427. *ἀκρότατον*, II. δ, 159. *κάλλιμον*, Od. λ, 528. *καλὸν*, II. ε, 554. *λειρύνετα*, II. ν, 850. *λευκὸν*, II. λ, 572. *πέρενα*, II. δ, 257.
Χροῖῃ, II. ζ, 164.
Χρόμαδος δεινὸς γυνῶν, crepitus, II. ψ, 688. vid. not.
Χρόνιον ἐλθόντα, post longum tempus reversum, Od. ρ, 112.
Χρόνον δηρὸν, II. ζ, 206. ὀλίγον, II. τ, 157.
Χρυσάμπικας, II. ε, 358. 365.
Χρυσάρα, H. in Apoll. 123.
Χρυσάρεν, II. ι, 509. *χρυσάρον*, II. ο, 256.
Χρύσειον, neutr. II. ε, 730. *χρύσειοι*, II. δ, 135.
Χρυσοπήληξ, in Mart. 1.
Χρυσή Ἀφροδίτη, II. χ, 470. *χρυσῇ*, II. ε, 425.
Χρυσηλάκατος, II. υ, 70. *χρυσηλακάτης*, II. τ, 185. *χρυσηλακάτη*, Od. δ, 122.
Χρυσῇ, II. ε, 427.
Χρυσήνιος, aureas habenas habens, II. ζ, 205. Od. 9, 285.
Χρυσόζυγον, in Sol. 15.
Χρυσόδερος, II. α, 611. ι, 529. etc.
Χρυσόπλοκαμος, H. in Apoll. 205.
Χρυσόπτερον, II. 9, 598. λ, 185.
Χρυσόρραπες, Od. κ, 277. 531.
Χρυσὸς νητὸς, Od. β, 358. *πολυδαίδαλος*, Od. ν, 11. *χρυσὸς εὐεργέος*, Od. ι, 202. ω, 275. *χρυσοῖο ἱριτίμοιο*, II. ι, 126. 268. *τιμήντος*, Od. 9, 595.
Χρυσοσίφανον, in Ven. sec. 1.
Χρυσόχοον, Od. γ, 425.
Χρῶς, cutis, corpus et color corporis, II. δ, 510. ρ, 735. ω, 414. etc. *ἀγαθὸς ἔ τρέπεται*, de colore, II. ν, 284. *ἑμπιδος*, II. τ, 55. 59. *κακῇ τρέπεται* ἄλλουδ' ἄλλη, II. ν, 279. *τρωτός*, de corpore, II. φ, 568.
Χυδίη, Od. τ, 590. *χύτο*, II. ν, 544. π, 414. etc. *χύτο κάδδ'*, II. υ, 282. *σὺν* — II. ω, 358. *χύτο ἐκ* — II. δ, 526. φ, 181. *χυμένη*, II. τ, 284. Od. 9, 527.
Χύσις πολλή, Od. ε, 483. τ, 445.
Χυτή, II. ζ, 464. *χυτήν*, II. ψ, 256. Od. γ, 258.
Χυτλάσαιο, Od. ζ, 80.
Χύτρας, B. 41.
Χάεται αἰνῶς, II. ν, 29. *χάω*, Od. ε, 215. *χάωτο*, II. φ, 506. *χάσεται*, II. α, 80. *χάσασα*, II. ι, 449. ζ, 266.
Χωλεύων, II. σ, 411. 417. etc.
Χωλὸς ἕτερον πόδα, II. β, 217.
Χώρη πολλή, II. ψ, 521. *χώρης ὀλίγην μοῖραν*, II. π, 68. *ἐκ χώρας*, e sede, s. situ suo, vid. not. *χώρη ὀλίγη*, II. ρ, 394.
Χωρήσσει νεκρῷ, cedent cadaver, vel relinquent, II. π, 629. *χώρησεν*, cum genit. cessit loco, II. μ, 406. *χωρήσειεν* ἔδ' ἂν Ἀχιλλεῖ, II. ν, 524. *χωρήσαντα* Ἐκτορι, II. ρ, 101. *χωρήσαντες ἀπὸ ὕμνης*, e praelio, II. σ, 244.
Χῶρος ἀπήμων, H. in Apoll. 244. *κατάκρημνος*, B. 153. ὀλίγος, II. κ, 161. *χώρας ἀτρεπεί*, Od. η, 279. *διαμετρήσθαι*, II. γ, 544. *λευρῇ*, Od. η, 123. *οἰστόλῳ*, II. η, 475. *περισκίπτει*, Od. α, 426. κ, 211. *περιφανομένη*, H. in Ven. 100. *περαλεῖ*, II. φ, 262. *χῶρον ἀτρεπεία*, Od. λ, 95. *ἐπιτρεπεία*, H. in Apoll. 413. *ἱερὰν*, H. in Apoll. 380. *ἔρημον*, II. κ, 520. *ὕληντα*, Od. ζ, 2. *ψαμαθῶδεια*, H. in Merc. 75.

Ψ

- ΨΑΛΛΙΔΟΣΤΟΜΟΙ, epith. cancrorum, B. 286.
Ψαμάθαιό βαθείης, II. ε, 587. *ψαμάθοις*, II. α, 486. *ἀλήσει*, Od. γ, 58.
Ψαμαθῶδεια, H. in Merc. 75. 547.

- Ψάμμα κυανή, *de arena marina*, Od. μ, 243.
- Ψαρών νέφος, Il. ρ, 755.
- Ψαύουσιν, Il. ψ, 519. ψαῦον, Il. ν, 132.
- Ψαφαρόπριχα, in Pan. 32. v. not.
- Ψεδνή λάχνη, *rara*, Il. β, 219.
- Ψευδάγγελος, Il. ο, 159.
- Ψεύδει pro ψεύδειαι, Il. δ, 404. ψεύδονται μαψιδίως, Od. ξ, 565. ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἔρως, Il. κ, 554. ψευδάμεινοι ὄρεα πιστά, Il. η, 552.
- Ψεύδος, Il. β, 81, 349. etc. ψεύδονται μὴ τί μοι χαρίζο, Od. ξ, 387. ψεύδεται ἀρτυνόντας, Od. λ, 565. βελεύσας, Od. ξ, 296. ἐτύμοισιν ὁμοίω, Od. τ, 203. ψεύδῃ, in Camin. 7.
- Ψεύδος, *adverb.* falso, Il. ι, 115.
- Ψεύσαι, Il. ω, 261.
- Ψευτήσεις, Il. τ, 107.
- Ψηλαφών χειρὶ, Od. ι, 416.
- Ψῆρας, Il. π, 585.
- Ψηφίδες, Il. φ, 260.
- Ψιάδας αἵματούσσας, Il. π, 459.
- Ψιλὴν ἄροσιν, *agrum modo arandum*, i. e. *non consilium arboribus aut vitibus*, Il. ι, 576. ἦτα, Od. μ, 421. ψιλὸν δέσμα, Od. ν, 437.
- Ψολόντι, *epith.* fulminis, Od. ψ, 550. ψολόντα, Od. ω, 538.
- Ψόφκ ἄτερο, H. in Merc. 285.
- Ψύσσα ἦκα μάλα, *leniter adspirando*, Il. υ, 440.
- Ψύχεις, Od. κ, 555.
- Ψυχή, *anima*, ἐκ ρεῖθων παταμένη, Il. π, 856. ἐκ σώματος ἔστη, B. 207. ἡὺτ' ὄνειρος ἀποπαταμένη πιπτόσθαι, Od. λ, 221. λείπει φῶς ἡλείω, H. in Ven. 275. μελίαν ἔξειπται, B. 210. ψυχῆς ὀκιστος δλεθρος, *vitae*, Il. ψ, 525. περὶ ψυχῆς ἑκτορος, Il. χ, 161. ψυχὰι εἰδωλὰ καμόντων, Il. ψ, 72. Od. ω, 14. νεκρῶν καταστενιάστων, Od. κ, 550. ψυχῶν, Od. χ, 245. ψυχὰς ἰφθίμους, Il. α, 5.
- Ψυχρὸν χαλκόν, Il. ε, 75. *vid.* χαλκόν.
- Ψυμοὶ ἀνδρόμοι, Od. ι, 374.
- Ω
- Ω, pro ἴω, Il. ε, 71. ζ, 170. etc. 455.
- Ωδις, H. in Apoll. 20. in Lun. 2.
- Ωδῖνας πικρὰς, Il. λ, 271.
- Ωδῖνων ἰδύνησι, *de Cyclope*, Od. ι, 415. ὠδῖνσαν, Il. λ, 269.
- Ωδύροντο, Il. ω, 166.
- Ωδύσσα οἶ, Od. α, 62. ὠδύσατο, Il. σ, 292.
- Ωει, Od. γ, 295. ὦθει, Il. φ, 241. ὦθεσ-
κε, Od. λ, 595. ὦσα, Od. ι, 488. ὠσαν,
Il. δ, 555. ε, 626. Ω, 536. etc. ὠσασκε,
Od. λ, 598. ὠσαιμεν, Il. π, 45. ὠση
Il. ν, 158. ὠσαι, Il. γ, 688. ὠσατο, Il.
ζ, 62. ὠσάμεθ', Il. Ω, 295. ὠσαντο, Il.
π, 592. ὠσαιτο, Il. τ, 655. ὠσαισθαι, Il.
λ, 802. ὠσασθαι, Il. μ, 420. ο, 418.
- Ωῖστο, Od. κ, 248. υ, 349. ὠῖσθην, Od. π,
475. ὠῖσθην, Od. δ, 455.
- Ωῖζε, Il. ω, 446. Od. γ, 592. ὠῖξαν, Od.
ψ, 370. ω, 500.
- Ωῖγνυτο, *aperiebantur*, Il. β, 809. Ω,
58.
- Ωκειανοῖο ἀκαλαρρέϊταο, Il. η, 422. ἀψορρόν,
Il. σ, 599. βαθυρρέϊταο, Il. φ, 195. βα-
θυρρόν, Il. η, 422. ῥόαον, Il. γ, 5. ὠπει-
νὸν θείων γένεισιν, Il. ξ, 201. 502.
- Ωκειάων, Il. δ, 500. η, 15. ὠκείης, Od. ζ,
104. ὠκείησιν, Od. η, 34.
- Ωκει, Od. ι, 200. ὠκειον, Il. ξ, 116. ὠκη-
θεν, Il. β, 668.
- Ωκνεον, Il. υ, 155.
- Ωκπειρε, Il. λ, 813. π, 5. ψ, 534.
- Ωκυάλως νῆς, Il. μ, 182. ο, 472. ὠκυάλε,
Il. ο, 705.
- Ωκύμορος, Il. α, 417. σ, 95. ὠκυμορῶτα-
τος, Il. α, 505.
- Ωκυπίτα, Il. Ω, 42. ν, 24.
- Ωκύποδες, Il. ε, 296. Ω, 123. etc.
- Ωκύποροι, Od. ε, 176. ὠκυπόροισι, Od. ξ,
230.
- Ωκύπτερος, Il. ν, 62.
- Ωκυρόφ, Il. ε, 598. η, 133.
- Ωκύτατον, Od. Ω, 331.
- Ωλένη ἐπ', H. in Merc. 388.
- Ωλεῖ ἀπ' αἰῶνος, Il. ω, 725. ὠλετό μοι νό-
σος, Il. ι, 415. κλέος, *ibid.* 415.
- Ωλεσίκαρτοι, Od. κ, 510.
- Ωλκα, *sulcum*, Il. ν, 707. διηνεκία, Od.
σ, 374.
- Ωμ', Il. χ, 347. ὠμὰ, Il. ψ, 21.
- Ωμάρτατος αὐγὰς χειρὶ, *fricabat*, H. in
Merc. 361.
- Ωμήρησε, Od. π, 468.
- Ωμησῆς, Il. α, 207. ὠμησαι, Il. λ, 454.
χ, 67. ὠμησῆσιν, Il. ω, 82.
- Ωμίλειον ὥστε ζῶσι βροτοί, Il. σ, 559. ὠμίλη-
σα, Il. α, 261.
- Ωμογέροντα, Il. ψ, 791. *vid.* not.
- Ωμοδίτησαν, Il. α, 461. *vid.* schol. β, 424.
etc. ὠμοδιτίστο, Od. ξ, 427.
- Ωμόργυντο, Od. λ, 526.
- Ωμόσασμεν, Il. υ, 315.
- Ωμοφάγοι, Il. λ, 479. π, 157. ὠμοφάγοι-
σι, Il. ο, 592.
- Ωμω φαίδιμω, Od. λ, 127. ὠμω κυρτῶ, Il.
β, 217. ὠμοῖν, Il. ε, 622. Ω, 194. etc.
ὠμοὶ ἐνέει, Od. σ, 67. ὠμοὶς ἰφθίμοισι, Il.
σ, 204. σιβαροῖς, Od. ξ, 528.

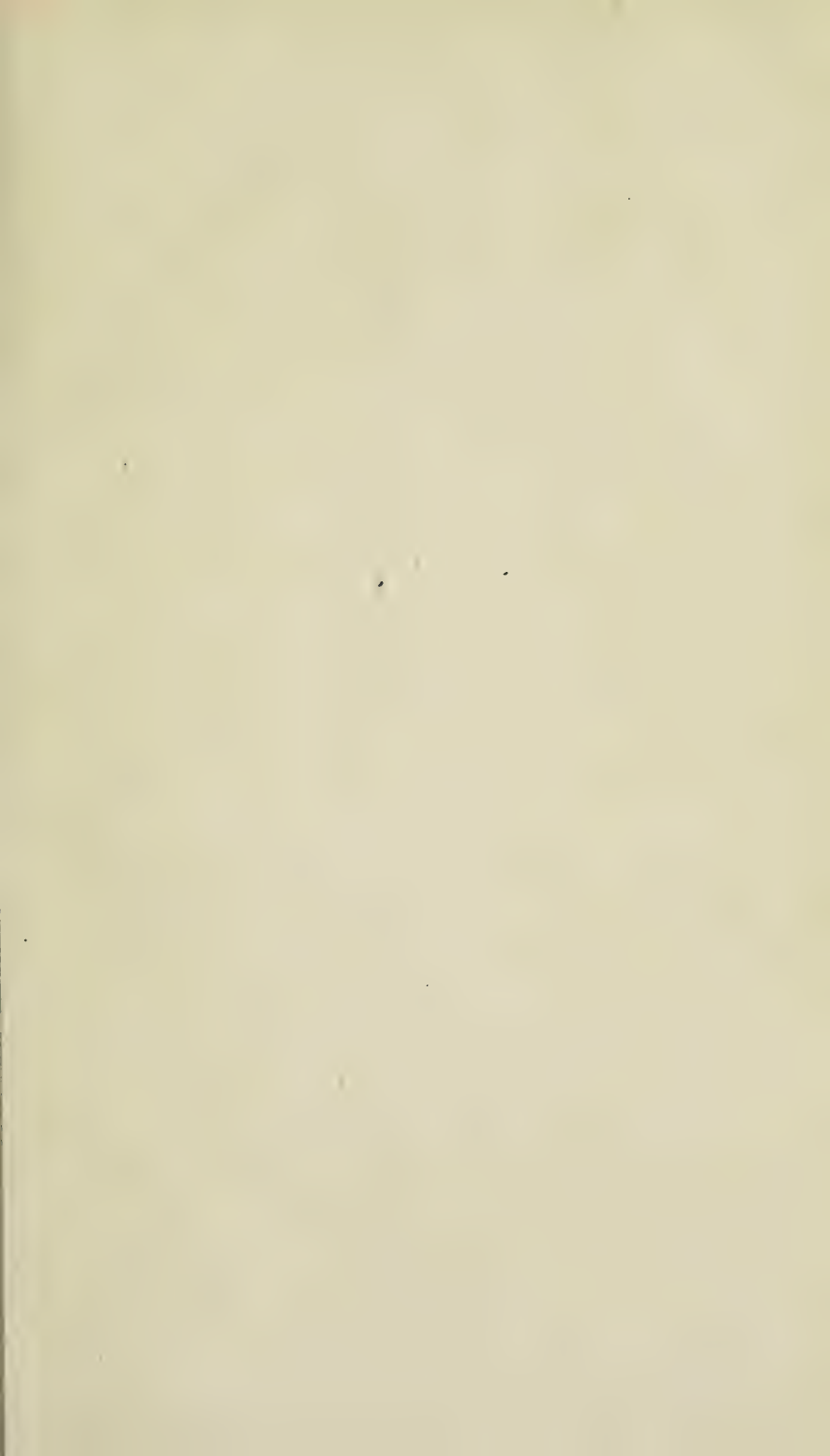

- Ὀίρωζε, Od. ι, 595. ὀμῶξαν, Il. ψ, 12.
 ὦν, πτο ἰὼν, Il. δ, 506. ε, 528. etc.
 ὦνησας, ἥ ἔπει κεραδίην Διὸς, ἥς καὶ ἔργον, gratum dixisti Jovi, aut fecisti, Il. α, 595. ὦνησέν με πολλὰ, Od. ζ, 67. ὦνησαν ἰγίμα τὸν, multis bonis afficiunt, Il. ι, 505.
 ὦνηπῆ, serva, Od. ζ, 202.
 ὦνόμασας, Od. ω, 558.
 ὦνον, ἄξιον ἰδοικεν, pecunia, qua emitur, Od. ο, 587. 428. ἄσπετον ἔλοιτο, magno vendat, Od. ζ, 297. ἰδαίων ἐπείγεται, emtionem, ο, 444. τιμῆς ἀρέσθαι, magno vendere, in Camin. 4.
 ὦνοσάμην φρίνας σου, non probo mentem, tuum consilium, Il. ζ, 95. ρ, 173.
 ὦνατό με, maledixit mihi, Il. ρ, 25.
 ὦνοχόει, Il. α, 598. Od. ο, 141.
 ὦξε, aperuit, Il. ω, 475. conf. ὠΐξει.
 ὦπα, Il. γ, 158. ι, 575. etc.
 ὦπαζον, Od. ψ, 210. ὦπασα, Il. ν, 416. ὦπασαν, Il. ζ, 157. Od. ν, 121.
 ὦπρίζετο, curabat, Il. σ, 216. Od. ζ, 283.
 ὦπλισαι, Il. λ, 640. ὦπλίσασατο, Od. β, 20. ὦπλίσασατο, Od. ι, 291. 344. κ, 116.
 ὦπτα, assabat, H. in Merc. 121. ὦπτων, Od. γ, 35. 465. ὦπτησαι, Il. ι, 215. ὦπτησαν, Il. α, 466. β, 429. etc.
 ὦπυι, duxit uxorem, Il. ν, 429. σ, 385.
 ὦπωπας, Od. δ, 525.
 ὦρη δόροιο, Od. ζ, 407. ὦρη ἑαρος, Il. ζ, 148. ὦρη εὐδιν, Od. λ, 572. ὦρη κοίτοιο ἡδύος, Od. τ, 510. ὦρη μὲν πολλῶν μύθων ὦρη δὲ καὶ ὕπνου, Od. λ, 578. ὦρη, pro tempore verno, Il. β, 468. Od. ι, 51. ὦρη εἰαρινῇ, Il. β, 471. π, 643. etc. ὦρην γάμω, Od. ο, 126. ὦραι ὑφφροεις, H. in Apoll. 194. πολυγρηδεις, Il. φ, 450. χρευσάμπυκεις, in Ven. II. 12. ὦραι ἐπὶ ἡλυθον, Od. ζ, 294. ὦράων, in Bacch. II. 13.
 ὦρεῖς οἶσι τάχος, dedit, Il. ψ, 406. δέπας, præbuit, Il. ω, 102. ὦρέξατο ἔγχυϊ, hasta petiit, vulnerandi caussa, Il. ε, 851. χερσὶ, manibus petiit, amplexus caussa, Il. ψ, 99.
 ὦρεσαι, uxoribus, Il. ε, 486.
 ὦρετο, imperf. coortus est, Il. μ, 279. ζ, 397. ὠρῆσαι, infin. perf. pass. consurgere, ad bellandum, cooriri, Il. θ, 474. ὠρετο ἄν — Od. θ, 5. δὲ ἐκ προθύγου, Il. ο, 124. ὑφ' ἱμερος γόοιο, Od. π, 215.
 ὠρθωσαι, erexit lapsum, Il. ψ, 695.
 ὠρια πάντα, Od. ι, 151.
 ὠρίζεσκον φιλότῃσι, consueverant, H. in Merc. 58. vid. not.
 ὠρνε, Il. τ, 272. ὠρίνετο, Il. ι, 591. Od. σ, 74. ὠρίνθη, Il. π, 509.
 ὠρειτος, Il. λ, 288. ν, 154. etc.
 ὠρμαινε κατὰ φρίνα καὶ κατὰ θυμὸν, Il. α, 193. λ, 411. etc. ὠρμαινε φρεσίν, Od. σ, 344. ὠρμηθεν, Il. φ, 157. ὠρμησαν, Od. β, 157.
 ὠρμησει ἐς πόλειμον, incitavit, Il. ζ, 358. ὠρμησαν, Od. γ, 11. δ, 785. ὠρμάτο, Il. ε, 855. φ, 572. ὠρμήθη, Il. ν, 182. 188. ὠρμηθήτην, Il. ρ, 550. ὠρμήθησαν, Il. κ, 559. ν, 496.
 ὠρουει, Od. φ, 100. ὠρουσ', imperf. Il. γ, 15. η, 20. etc. ὠρυντο, Il. γ, 349. ε, 15. 17. etc. ὠρυντο ἐπὶ — Il. ψ, 689. 759. ὠρυντο, Il. ψ, 151. Od. β, 597.
 ὠρρε μίνος, incitatur vis, Il. ν, 78. Od. θ, 559. etc. ὠρώρει νεῖκος, Il. σ, 498.
 ὠρσε νῆσον, Il. α, 10. incitavit ad pugandum, α, 459. 515. etc. ὠρσαν ἐν — φόβον, immisit, Il. θ, 335. ἐπὶ — Il. ι, 555. Od. μ, 515. cf. ὠρετο.
 ὠρχείσθην, Od. θ, 378. ὠρχεῖντ', Il. σ, 594.
 ὠς, ut, Il. π, 271. ψ, 559. 561. etc. cum conjunct. Il. α, 32. 558. etc. cum infinit. H. in Apoll. 550. utinam, Il. γ, 175. 428. etc. ubi latini acc. cum infinit. ὠδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἤπια δήσια εἶδε, Il. δ, 560. etc.
 ὠς δὴ, quasi scilicet, Il. α, 110. quia, ib. 182. itaque, Il. ι, 444. postquam, cum, Il. α, 512. 600. etc. adeo, Il. ο, 698. π, 217. ω, 22. Od. ο, 557. quam vero, in jurando et optando, Il. ν, 828. ζ, 328. quomodo, it. quantopere, Il. β, 5. 409. etc. ὡς ὅτ', quoad, donec, Od. ρ, 358. vid. not. ὡς, sicut, ὡς ἔσται περ, Il. α, 211. 276. etc. ὡς, cum accus. pro περὶ, vel εἰς, Od. ρ, 218. v. not. Od. ψ, 511.
 ὠτειλὴν ἔταμειν, Il. ζ, 518. ρ, 86. ὠτειλέων, Od. ω, 188. ὠτειλὰς χαλκοτύπες, Il. σ, 25.
 ὠτρύνεσκον, Il. ω, 24. 109.
 ὠτῶντα, Il. ψ, 264. 515.
 ὠφειλεν, Il. ψ, 546.
 ὠφειλον εἶναι ἀκροίσι, Il. ζ, 550. ὠφελαι, præcedente αἶθρι, seq. infinit. Il. ζ, 84. ὠφελαι, debuit, cum infinit. Il. ρ, 686. σ, 19. χ, 481.
 ὠιχιο, Od. π, 24. ὠιχιο κῆλα θιοῖο ἀνέστρατον, Il. α, 55. πάλιν, abiit, ib. 380.
 ὠχθήσαν, ingemiscebant, Il. α, 570. ο, 101. etc.
 ὠχεήσαντα, Od. λ, 528.
 ὠχρος, pallor. Il. γ, 35. adj. ὠχρόν, B. 80.

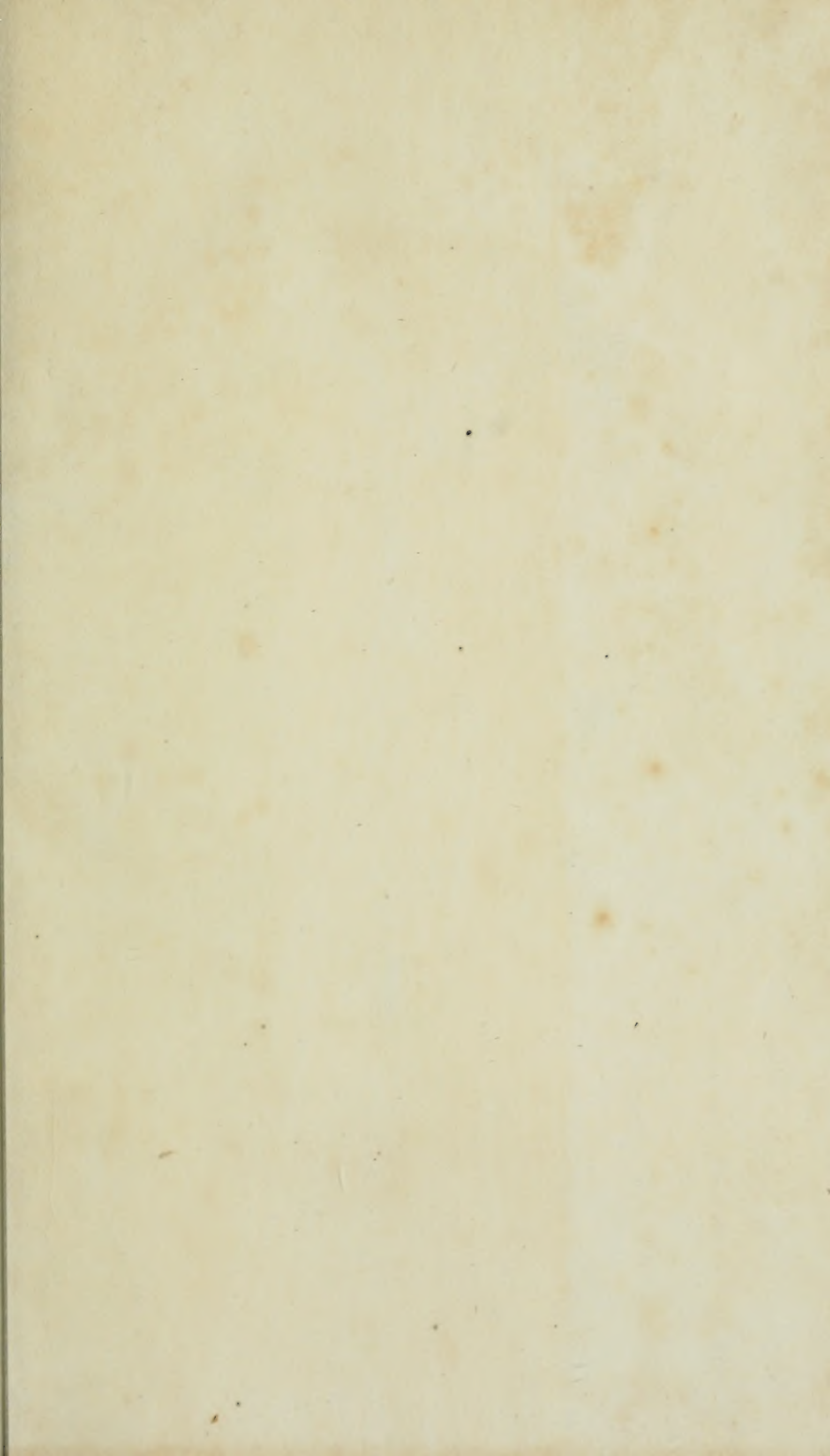

LGr
H766E

18300

Homer

Opera omnia; ed. by Ernesti. Vol.5.

SR-2716/48
**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

